

ב"ה

אין ליכט

פון תורה

ספר

נחלת עבי

על חמשה חומשי תורה

אידיש

55

הוצאת אמונה
ברוקלין נוא יארק,
שנת תשל"ג לפ"ק

ספר

נחלת צבי

והוא

נופת צופים

הבו ממתקים וכלו מחמדים
עד חמשה חומשי תורה

דיא דברי מוסר פון זוהר הקדוש וואס האט גימאכט דער געטליכער תנא רבי שמעון בן יוחאי האבין מיר אויס גיקריבן דיא דברים פשוטים אונד זאבין מעתיק געווען אוף עברי מדימש אונד האבין גישטעקט אוף איינליכער דורה פון דר תאך - צוא מאכין טרוינקען דיא קוועלעדיגע וואסער פון טיפען ברוינען וואס זענען זיסער אז האניק : גאר נאם הייליגע גימין . עם זאל פאר שטיין גרויס אונד קליין . ובזכות זה וועלין מיר וזכה זיין אין ירושלים גיין . אמן וכן יהי רצון :

חברו הרב הרשן הגדול צבי הירש במחור"ד ירחמיאל זצ"ל תאמש סקראקא בן המנוח הרב הר"ר יוסף זצ"ל סבינא

ברפוס המשוב המסואר של השותפים

הרבני הנגיד מוה"ר משה נ"י שניידמסער

והנגידה האלמנה מרת נחמה ת"א אשת המנוח הר"ר יעקב ז"ל הערשענהארן

בלובלי

לפי"ק

תרנ"ג

שנת

בראשית

ברא אלהים את השמים ואת הארץ רבי שמעון זאגט עם שמיים ואשים דברי
 פסוק ובצל ידי כסיתך לנמוע שמים וליסוד ארץ ולאמר לציון עמי אתה פון דעם פסוק
 לעריננט מען אפ וויא דער מענטש פדארף עוסק זיין אין דער תורה
 ויחס וליילה דען הקב"ה אליין הערט צוא זייער קול אונ פון אימליכן
 ווארט וואש דער מענטש איז מחפש אין דער תורה אונ אין קבלת
 סודות התורה ווערט דר פון בשאפן איין גייער הימל דאס הייסט ריע
 הרש דען מיר האבין גילערינט באותו שעה אז דיא דברי תורה גייען
 ארויס פון זיין מויל גייען זייא ארויף למעלה אונ שטעלן זיך פאר
 הקב"ה אזו געקט הקב"ה דעם דיבור אונ קושט אים אונ קריינט
 אים מיט זיבעציג קרוינען פון דיא אורות עליונים אונ איין דבר חכמה
 אי עם ווערט באנייט גייט דאס ארוף אונ שוועבט אין זיבעציג
 עולמות של מעלה אונ פארהעפט זיך אין דיא סודות של מעלה פון
 הקב"ה אונ שוועבן אין דיא אכטצעהן וועלטן וואס זענען פאר
 הוילן פון אלע באשעפעניש דאס ארץ זייא איז גיזאגט גווארן עו
 לא ראהו אלהים וזכת פון דארטן גייען דיא דברי תורה אונ שוועבן
 פאר הקב"ה אונ שטעלן זיך פאר אים • באותו שעה שמעקט ער זייא
 אונ עם איז צו אים לר"ח נוח לבער פון אלץ וואש ארץ דער וועלט •
 אזו געקט ער דיא דאזיגע דברי תורה אונ קריינט זיא מיט דרייא
 הונדערט אונ זיבעציג מויוינט עטרות דער נאך שוועבט זיא למעלה
 ולמטה אונ עם ווערט דער פון איין רגע חדש אונ אויך פון אימליכן
 ווארט פון די חידושי תורה אונ קבלות וסודות ווערן דר פון בשאפן
 הימלען אונ זייא הייסן שמים החדשים שמים וואס ווערן בשאפן פון די
 חידושי תורה פון דיא בעלי הקבלה אונ אז מען איז מחפש אין דיא
 גלות פון דער תורה וואס האט ניט קיין סודות זענען זיי עולה אונ
 עם ווערט דער ארץ חדשה דיא הייסן ארצות החיים אויף דעם
 האט ישעיה הנביא גיזאגט וואס שמים החדשים והארץ החדשה אשר אני
 עושה עושים לפני עם האט פדארפט שמיין אשר עשיתי וואס איך האב
 בשאפן • ווס שמיים אני עושה דס איז מיימש איך וועל בשאפען פון די
 חידושי תורה ווס שמייען פר מיר דרום שמיים און ואשים דברי פסוק ובצל
 ידי כסיתך לנמוע שמים וליסוד ארץ עש ווארט פדארפט שמיין נפתי שמים ויסדתי
 ארץ וואלט מיימש גווען איך האב גפלאנצט די הימלאונ האב גיזונט
 פעקטיגט די ערד • עם שמיים אבר לנמוע שמים וליסוד ארץ דס איז מיימש
 איך וועל פלאנצן הימלן אונ ערד אלי צייט פון דיא חידושי תורה
 זאגט זיין זון רבי אלעזר צו אים ווס איז מיימש ווייטער ובצל ידי כסיתך
 דאס הקב"ה מוט אים בשיצן מיט דעם שאמין פון זיין האנט זאגט
 רבי שמעון בשעת הקב"ה הט מוסר גווען די תורה צו משה רבינו
 האבן זיך די מלאכים אין אים מקבא גווען אונ עם זענן גקומן כסה
 רבנות מלאכים עליונים אונ האבן אים גוואלט פר ברענין מיט דעם פייער
 פון זייער מול ביו הקב"ה האט אים פדעקט אונ בשיצט אזו אוד אז
 פת צופים

אייער איז מחדש עפעס אין דר תורה אונ ער גייט ארוף אונ ווערט
 גיקריינט אזו מוט הקב"ה פדעקן די הייד דס די מלאכים זאלן ניט
 וויסן פדי זייא זאלן זיך ניט מתקנא זיין אין אים ביז עם וועט פון ד
 חידושי תורה גימאכט ווערן שמים החדשים וארץ חדשה דרום זאגט דער
 פסוק ובצל ידי כסיתך לנמוע שמים וליסוד ארץ דס הקב"ה בשיצט ארץ אים
 צו פלאנצן די שמים זאגן פון דר תורה דרום זאגט דר פסוק ולא
 לציון צו זאגן צו די שערים אונ דיא דברי תורה ווס זענן גצייגנט פון
 די תלמידי חכמים עמי אתה לייען ניט עמי נאר עמי דאס איז מיימש
 מיט מיר פלומר הקב"ה זאגט דר תלמיד חכם איז גלייך פביכול צו
 מיר וויא איין שוקף אזו וויא איך האב מיט מיין דיבור בשאפן שמיין
 זאגן אזו וויא דר פסוק זאגט בדבר ה' שמים נעשו אזו אויך דער תלמיד
 חכם בשאפט מיט זיין דיבור שמים זאגן וואל צו די ווס זענן ערם
 פתורה דרום זאגט דר פסוק הוי מושכי העון בתבלי השוא וכעבות העגלה השוא
 ווייא צו די ווס געבין פח צוא דעם שפן דאס דורך דעם ווערט זי
 גישטארקט מכיית צו זיין די לייט דרום שמיים כי רבים הללים הסילה דר
 איז די הסאה זי פריינגנט אום די לייט ווער איז דס גורם דס מאכט ד
 תלמיד חכם וואס ער מויד נאך ניט צו פסקנן אונ פסקת פר דע
 צייט הקב"ה זאל אונז מציל זיין פון וויא זאגט רבי שמעון צוא זי
 חכרייא איך בעט אייך אז איר זאלט פון אייער מול ניט ארום לא
 קיין שום נאך ווס איר ווייסט דס ניט רעכט אונ איר האט דאס גי
 גיהערט פון קיין חכם גדול פדי איר זאלט ניט גורם זיין צו דר חס
 ויא זאל חס ושמים ניט מכיית זיין פיל לייטן אום זיסט • זאגן א
 חכרים הקב"ה דר רחמן זאל אונז מציל זיין דר פון • זאגט רבי שמע
 קום אונ זעה אז הקב"ה הט די וועלט בשאפן מיט דר תורה אזו ווס
 דר פסוק זאגט וואהיה אצלו אמן וואהיה שעשועים יום יום די תורה פאר זיין
 אז זיא איז גווען דס פלי אומנות פון הקב"ה דאס ער האט פריי
 גווען אין דר תורה אונ דר נאך הט גער בשאפן דיא וועלט פדי
 לייט זאלן זיך פון אים אפ לערנן אז זייא זאלן פרייער גוט אכט
 געבין אין דר תורה איידר זיי זאגן פדי זייא זאלן זיך ניט טועה
 אין דר תורה אונ הקב"ה הט פיר קאל איין געזעהן אין דר תורה איין
 ער האט די וועלט בשאפן דרום שמיים אז ראה יוספרה הכינה גום חס
 דר נאך שמיים ערשט וואס לאס אונ דרום שמיים אויך פיר ווערט
 צום ערשטן בראשית ברא אלהים את אונ דר נאך זאגט ער ערשט הש
 ואת הארץ האמשי ביי הקב"ה גשיקט זיך דס חזי ניט צוא זאגן אז
 וואלט זיך חס ושלום טועה גווען אז ער זאל ניט גווען אריין סקן
 דר תורה פון דעסם וועגן הט ער דאס גפאן מען זאל זיך אפ לער
 האמשי אייגן איז אנדערס לכהן זאל ער זיך פארט היטן ער זאל
 ניט טועה זיין אונ ער זאל ניט זאגן ווס ער ווייסט ניט קלאר וויא
 גיהער צוא זיין • רבי חייא הייבט אן מי סילל גבורות ה' ישמע כל חס
 קום אונ זעה בשעת הקב"ה הט גיוואלט די וועלט בשאפן האט
 אריין גקוקט אין דר תורה אונ הט די וועלט בשאפן אונ אלי בשעפ
 אזו ווי דר פסוק זאגט וואהיה אצלו אמן לייענט ניט אמן נאר אוקן
 תורה זאגט איך בין גווען די פלי אומנות פון הקב"ה בשעת פרי
 העולם אונ בשעת ער הט גיוואלט בשאפן דעם מענטשין האט
 תורה גזאגט פר הקב"ה דו ווילסט בשאפן דעם מענטשין אונ
 איז אן גברייט צו זינדען פר דיר אונ אז דוא וועסט אים דן זיין ווס
 נאך היין קעשי ידך זיין אום זיסט זאגט הקב"ה איך האב
 בשאפן

פרשת בראשית

שפאפין די תשובה איידר די וועלט איז בשאפין גיטארין און
 שעת ער האט דעם מענטשן בשאפין הט הקב"ה גיטאנט עולם עולם
 ו און דייע אלע חלקים האבין קיין קיום גיט נאר און דער תורה
 דרום האב איך דעם מענטשן בשאפין ער זאל די תורה לערנן און
 זי גיט וועל איך דיק אום קערין לתורה וכו' און אלץ שטייט נאר פון
 דעם מענטשן וועגן אזוי ווי דער פסוק זאגט אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה
 יצאני און די תורה שטייט און רופט אום פון די לייט זיי זאלן אין איר
 זוכט זיין און זיי גייען גיט זייערי אעריין צו הערן • קום און געה ווער
 און איז עוסק בתורה דר שפעלט די וועלט און אימליכי מעשה און
 קין שפאנד און רעכטן תיקון אזוי ווי עס בדארף צו זיין און אזוי ווי
 ר מענטש איז בשאפין גיטארין אברים אברים איין אבר איבר דעם
 גדרין און אליגליד מיט אנגדר ווערן איין גוף אזוי און אלץ בריות
 זיין דר וועלט זענן פיל אברים און זייער אלץ זענן איין עולם דרום איז
 און דא איין אבר ביי דעם מענטשן ווס איז גיט דא אנמקעגן אבריה
 און דר וועלט און אלץ איז אנמקעגן דר תורה דען די תורה איז און
 זי גליד און שטיקער און שטייען איינר איבר דעם אנדרן און אז
 זי זענן אן גבריית זענן זיי איין גוף און דוד אז ער האט געזען אין
 י מעשים פון הקב"ה הט ער זאגט מה רבו מעשיך ה' כולם בחכמה עשית
 יצא הארץ קנין עס זענן אין דר תורה ויו וסודות ווס זענן פאר הויגן ווס
 ר מענטש קען גיט קומן מיט זיין שכל דר צו • אין דר תורה זענן
 לי דברים עליונים ווס זענן אנפלעקט און ווס זענן גיט אנפלעקט
 זיין דר תורה זענן פל הדברים עליונים ותחתונים אלע זאכן פון עולם
 זי און פון עולם הבא דס אלץ איז מרוכז אין דר תורה און קיינער
 גערט גיט ער זאל משגיח זיין דרינגן צו פר שטיין און וויסן זיי דרום
 מייט מי ימלא גבורות ה' ישמע כל תהלתו קום און געה עס איז גווען שלמה
 און הט גיט געקענט הט ער זאגט אמרתי אחכמה ויהי רחוק ממני איך האב
 זייער איך וועל פר שטיין דיא תורה אבר היינט געה איך אז זיא
 זי ווייט פון מיר און דוד הט זיא זאגט גל עיני ואכסה נפשות מתורתך קום
 ג געה עס שטייט ביי שלמה וירבו שלשת אלפים משל ויהי שירו חמשה ואלף
 אבין די חכמים מפורש גווען אז איין אימליכן משל איז גווען טויזנט
 אט פינף מעלים היינט לערנן מיר אפ איין קל וחומר ומה דאך
 זלמה איך דאך נאר גווען אפאשר נוסעגן זייני הייד אזוי מיה גווען •
 תורה ווס הקב"ה אלזיין הט גרעט איז שון אפל שפן אז אימלכר
 גבור איז פמה משלים פמה שירות פמה שבתות פמה חכמות פמה
 וסודות עליונים און דרום שטייט מי ימלא גבורות ה' ישמע כל תהלתו •
 י פנחס בן יאיר איז גווען דר שווער פון רבי שמעון בן יוחאי און
 געה רבי שמעון מיט זיין זון רבי אלעזר זענן גווען פאר בארגן אין
 זיין הייל דרייצן יאר מחמת מען הט אים גמסרת אזוי ווי עס שטייט
 דר גמרא אז ער הט שון בדארפט ארום גיין פון דר מערה הט
 רבי פנחס גמראפין צו רבי רחומאי און דעם בארטן פון דעם ים
 יסר און ער איז גווען איין אדם גדול און אגרוסר זקן און ער הט
 גיט גקענט רעכט זען און זייני אונן זאגט ער צו רבי פנחס עס
 אמת ווס איך האב גהערט אז רבי יוחאי אונגער חבר האט איין
 גערין זון אזוי האב איך געזען מיט רוח הקודש אז איין אבן טוב גייט
 אס מיט גרום ליכט אזוי וויא די זון גייט ארום פון איר פוסטער פאס
 דר ליכט די גאנצי וועלט אזוי ער און און זיין ליכט שטייט פון

דעם הימל פון צו דר ערד און שום דער וועקן מיט זיין ליכט אין
 אלי עולמות און די זעלביג ליכט איז פולל אין דיין היזו און פון דר
 גרוסר ליכט גייט ארום נאך איין קלענער ליכט דר וועט דר ליכטן
 די גאנצי וועלט וואל צו דיין חלק גיט ארום מיין זון גיט ארום און
 גיט נאך דעם אבן טוב ווס ער דר ליכט דיא גאנצי וועלט דען דיא
 שעה איז פליקט צו דיר • אזוי איז רבי פנחס אונקע גיטאנגן און הט
 זיך גשפעלט לעבין איין שיה אריין צו גיין אין איר • אין דער שיה
 זענן נאך דא צוויי לייט אזוי זעהט רבי פנחס צוויי פינגלען זענן
 גקומן און שוועבן און דעם ים זאגט ער צו זיי פינגל פינגל הט איר
 געזען דאס אורט פון פר יוחאי וויא ער שוויינט אביסיל און זאגט
 ווייך פינגל פינגל גייט און זאגט מיר איין ענטפער די פלידן איבר
 דעם ים און ער פארט אונקע און דער שיה וויא ער וויל ארום גיין
 פון דר שיה אזוי איז גקומן צו פלידן די צוויי פינגל און איינר האט
 אין זיין מויל איין ברבייל און אין דרינגן איז גשריבן אז רבי שמעון
 מיט זיין זון רבי אלעזר זענן פון דר הייל ארום גיטאנגען אזוי רבי
 פנחס גיטאנגן צו אים הט ער אים גפונן ווי זיין גוף איז פול מיט לעכר
 און שפאלטן דען ער איז דיא גאנצי צייט אין זאמר גוועסן זאגט
 רבי פנחס וויא צו מיר ווס איך געה דיק אין אזוי איין גשטאלט זאגט
 רבי שמעון אישיר וואל צו דיר ווס דו זעהסט מיה אין אזוי איין אופן
 דען דו זאקסט מיה אזוי גיט זעהן וואלסטו מיה אין אזוי איין מעלה גיט
 גיפונן דען פריער אז רבי שמעון הט גפרענט איין קשוא האט אים
 זיין שווער רבי פנחס גענטפערט צוועלף תירוצים און אז רבי שמעון
 איז ארום פון דר מעלה אז רבי פנחס הט אים גפרענט איין קשוא
 האט רבי שמעון אים גענטפערט פיר און צוואנציג תירוצים :

פתח ר"ש הייבט אן די פרשה פון בראשית ברא אלהים וגו' אין דר פרשה
 הט הקב"ה מרמו גווען די מצות התורה בדרך כלל פקודא קדמאה
 די ערשטי מצוה פון אלמען איז יראת ה' ווס זיא הייבט ראשית אזוי וויא
 דר פסוק זאגט ראשית חכמה יראת ה' און זיא הייבט יראת ה' ראשית דעת די
 יראת איז מען זאך אריין גיין צו וויסן אמנות הקב"ה און דר מצוה פון
 יראת שטייט די גאנצי וועלט און דיא יראת איז גשילט און דרייא
 חלקים צוויי חלקים זענן גיט קיין עיקר וויא עס בדארף צו זיין און
 איין חלק איז איין עיקר און די רעכטי יראת דען עס איז פאר האנדן
 אפענטש ווס ער פארקט זיך דרום פון הקב"ה פדי דיא קניגד זאלן
 אים גיט שפארבין אדר ער הט מורא פון איין עונש הגוף אדר פון
 געלט הקב"ה זאל אים גיט שפראפן אדר ער פארקט זיך פון עונש
 עולם הבא אדר פון דעם גיהנם דיא צוויי מיני יראת זענן גיט קיין
 עיקר ושורש היראה אבר דר עיקר יראת איז צו פארקטן זיך פאר
 הקב"ה מחמת זיין גרוסקייט דס ער איז איין האר און איין גוועלטער
 איבר אלי בשפעגש און אלי זענן אנמקעגן אים גיט גרעכטיגט אזוי
 וויא דר פסוק זאגט וכל דיורי עלמא כלא חשיב :

בכה רבי שמעון וויינט און זאגט וויי צו מיר איך זאל יוא מגלה זיין
 וויי צו מיר איך זאל גיט מגלה זיין וועל איך זיא זאגן וויא דר
 עיקר היראה איז וועלן דיא רשעים וויסן ווי אזוי זייער הארין צוא
 דינגן און וועלן אים פארט גיט דינגן וועט זיין זייער עונש שפארקר •
 זאל איך גיט זאגן וועלן די חכמא פאר לירין דעם סוד פון דר זאך
 זאגט רבי שמעון אויף דעם ארם וויא די יראת הקדושה רועט וואס
 הייבט יראת ה' לייט אין דר אונקער איין יראת רעה סדר הקליפות דס איז

פרשת

בראשית

מקרהג דם איז איין יצועה בישא דם הקב"ה האט בשאפן די רשעים דר
מיט צוא שלאגין אונ ווער עם פארקט זיך פאר דער יראת געה אויף
דעם טוט גיט רוען דיא יראת ה' לחיים דאס איז דר עיקר אונ יסוד פון
מצות התורה דר ווס היט די יראת ה' דר היט אלץ אונ ווער עם היט
דם גיט דר היט גאר גיט דם איז די תורה צום ערשטין מרמז אין דעם
ותארט בראשית דם וועגין די יראת ה' ווס הייסקט ראשית דעת דרום ברא
אלהים וגו' דם הקב"ה אלץ בשאפין ווער עם היט דם היט ער די באנצע
תורה אפר ווער עם איז עובר אוף דעם שמיים די אנדרי יראת אויף
אים צו שלאגין אים דרום זאגט ער ווייטער והארץ היתה תורה וכוהו וחושך וגו'
דם דריגין וענין מרומו דיא ארבע מיתות בית דין ויהי הייסקט חנק
וכוהו הייסקט מקילה חסד הייסקט שריפה ויהי הייסקט הרג • אונ דר וזהר
ברענגט דרויף ראיות פון פסקים דרום שמיים צום ערשטין דר רמז
אויף דר יראת אונ דר נאך דר רמז פון אנדערי מצות התורה : פקודא
תנינא די אנדערי מצוה איז דא מרמז אז מען זאל הקב"ה דינען מיט
אזו אהבה וואס דיא יראת איז דרינען באהעפטט ראש מען זאל ליב
האבין צו הקב"ה בכל תמים ווי אברקס וואס ביי אים שמיים תהיהרד לפי
ויהי תמים זאגט רבי אלעזר עם איז אפשר אז אמענמט האט ליב צוא
הקב"ה ווייל ער האט הצלחה אונ עושר אונ פבוד אונ אורף ימים
אפר ווען דער מדת הרין זאל אין אים שלט זיין וואלט ער אים גיט
ליב גהאט דם הייסקט גיט קיין רעכטע אהבה גיערט וויא מיר האבין
גילערניגט ומהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך אפילו ווען מען נעמט דיר
אוועק דיין נפש אדר יסורים קומן אוף דיר זאלטו גאט פארט ליב
האבין צו דינען אים דאס הייסקט דיא רעכטע אהבה דאס דיא יראת
גיט דער אהבה וענין מיט אנאנדער • וויא רבי אלעזר דט דם אפ
גיזאגט איז גיקומען זיין פאטר רבי שמעון אונ רבי פינחס אונ האבן
אים גיקושט אויף זיין קאפ אונ גיבענמטש זאגט רבי פנחס בנודאי
דט מיה השית אהער גשיקט איז דם די אנדרי ליבט ווס בלייבט אין
מין הויז דט מיר רבי רחוקאי גזאגט אז דר נאך וועט ער דר לייקמן
דיא נאנצע וועלט זאגט רבי אלעזר בנודאי גיהער די יראת גיט פר
געסין ווערין ביי אלע מצות ומכל שבו ביי דר מצוה פון אהבה צוא
בהעפטין דאס מיט יראת ווען דר מענמט איז זוכה צו עושר וכבוד
ואורף ימים אונ קינד דען מוז דר מענמט צו דר אהבה בהעפטין
די יראת דריינער זאל זיך פארקמין זיין חטא זאל גיט גורם זיין צו
קיין שלעכטן דרום שמיים אשוי ארם ספחד תמיד וואול צו דעם מענמטין
ווס ער פארקט זיך תמיד אז די חטאים זאלין גיט גורם זיין צוא קיין
שלעכטן אונ אזו ווי ביי אהבה אז עם איז גוט דארף ער האבין יראת
אזו אויף ווען דער מדת הרין תקשה איז אין אים שלט זאל ער דר
וועקין די יראת אונ זאל דם מקבל זיין באהבה אונ זאל גיט שטארקן
זיין הארץ דרום שמיים ומסכה לב יסול כרעה ווען ער שטארקט זיין
הארץ אונ אזו דם גיט מקבל באהבה דר פאלט אין בייז דם איז די
דיא קליפה ווס הייסקט רעה נכסא ווערט גיפונען אז דיא אהבה ייראח
זענין גבלל באנאנד : פקודא הליתיא די דריטע מצוה דם איז מרומז אין
פרשה בראשית אז איםליכר זאל וויסן אז גאט איז איין שליט ומושל
איבך דער גאנצער וועלט אונ קען דארף אלע טאג איין יחוד מאכין
איז קריאת שמע מיט די זעקס ווערטער פון סעם ישראל ה' אלהינו ה' אחד אוף
די זעקס זייטן פון דר וועלט פיר וויסן זאל מעלה ולמטה דם ער מוז
בבית זיין אין זיין ממשלה אז הקב"ה איז איין יחיד אויף אלע זייטן

ב

אונ זאל מארדק זיין אין דעם ווארט אחר צו זיינן אז ער איז איין דר
אויף אלע זעקס זייטן אונ דרום איז דיא יליה פון אחר גרום אין דר
תורה אונ איז מרומז אין פסוק יקו חמים סתחת השמים אל מקום אחר
יחוד אים צו מאכן אין אלי עולמות דען ווערט די ערד פול פון ברכ
כל טוב אום ציהען פירות דרום שמיים תרשא הארץ דשא וגו' : פקודא רביע
די פערטע מצוה איז צו וויסן אז ה' הוא אלהים אזו ווי דר פסוק זאג
והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלהים אונ גיט ווי אפיקורסים זאגין אז עם
חס ושלום שמי רשויות איינער ווס טוט גוט אונ איינער שלעכץ
דין דם קען דר מענמט זעהען אין זיין הארץ • דען עם איז גאר איין
צו איינעם טוט איר חסד אונ צום אנדערין דין דרום שמיים והשבות
לבבך וועמטו וויסין כי ה' הוא האלהים דם חס ושלום עם איז גיט דא ק
פירוד חס ושלום דרום זאגין מיר יוצר אור ובורא חשך כולל צו זיין מ
יום דם איז ליבט אונ מדת לילה וואס איז חשך אונ הקב"ה איז ע
שלום ובורא את הכל אונ דם איז מרמז יהי מאורות ברקיע השמים להאיר על האר
פקודא המיטאה דיא פינפטע פקודא איז מרומז אין פסוק ישרו חמים
נפש חיה דאס זענין דרייא ערלייא מצות איינס מען זאל תורה לער
דם אנדרי מען זאל עוסק זיין בפריה ורביה דם דריטע מען זאל
זיין אקינד צו אכט טאג • תורה לערנין מיר אפ פון ישרו חמים דען
תורה איז גיגליכין צו וואס דם הייסקט דער מענמט זאל אלע טא
מערין צו לערנן אין דריגין דרום שמיים ישרו זיי זאלין זיך וויידמען
תמיד עוכק זיין דרינען כרי זי זאל גיט פר געסין ווערין פון אים א
דורך דער תורה בקומט ער איין נשמה וואס זיא דייסקט נפש חיה
מיט דער נשמה איז ער זוכה צו זיין אזו וויא דיא מלאכים עליוני
אזו וויא דר פסוק זאגט ברכו ה' מלאכי דם זענען די לוכדים וואס זיי
הייסן אוף דר וועלט מלאכים אונ דרום שמיים ווייטער דא יענה יענה
על הארץ דם דאס איז בעולם הזה אפר לעולם הבא האבן מיר גלערני
אז לעתיד וועלן די צדיקים זיין אזו וויא די אורל שוועבין בכל העו
אזו וויא דער פסוק זאגט וקווי ה' יהיוסו כח יעלי יוכר כשרים אונ דרום הא
דר זאגט לב סחור ברא ה' אלהים באשאף מיר איין ריין הארץ תורה צו
לערנען דען ויוח נכון יושב בקרי וועל איך זוכה זיין צוא איין הייליגע
נשמה : פקודא שתיאה דיא זעקסטע מצוה איז דער מענמט זאל עוס
זיין בפריה ורביה דען דורך דעם ווערט גימערט דיא נשמות אויב
אונ דורך די נשמות ווערן גימערט די חילות מלאכים ווען איין נשמה
גימערט אראפ אויף דר וועלט קומין מיט איר צווייא מלאכים איינע
פון דר רעכטער זייט אונ איינר פון דר לינקר זייט איז ער זוכה היי
זיי אים אזו וויא דר פסוק זאגט כי מלאכיו יצוה לך לשמך בכל דרכי איז
גיט זוכה זענן זיי מקרהג אויף אים • רבי פנחס זאגט דרייא מלאכי
קומען מיט איר וואס זייא זענין אפטרופסים אויף אים • ווען ער אי
זוכה אזו וויא דער פסוק זאגט אם יש עליו מלאך מליך אחד סני אלף נהרגו לא
ישה עם שמיים מלאך איז איינער • מליך איז דער אנדערער אחד סני
איז דער דריטער • רבי שמעון זאגט עם זענען פינף דען עם שמיים
ויהנו איז דער פערטער ויאס פדעוהו איז דער פינפטער • זאגט ער צו א
עם איז גיט אזווי גיערט ויהנו איז הקב"ה אליין ער טוט אים ליי
ועליגין אונ לייזין אים דען דאס האט קיינער גיט בפח גאר הקב"ה
אליין זאגט רבי שמעון דוא האקט רעכט גזאגט אונ ווער עם איז
מוגע פון פריה ורביה דער איז כמעט דעם עולם אונ דיא נשמות
למעלה ווערן פר האלפן וואס דארט זענין דיא מים העליוני • זאגט דר

פרשת

בראשית

מ ישרו חסיה ויאלץ אוים גיצוינין ווערן צוא וויךמענען דיא
 ת אונ ווער עס פאר מייד וייא שמיים אויף אים ויצאו וראו כפגרי
 ש הפושעים כי דאם דיא נשמה זיינע קומט ניט ארויף צוא דער
 גה של עולם הבא דס ער האט ניט קיין עולם הבא פקדא שביעאה
 ובעמע מצנה אזי מל צוא זיין אקינד צוא אכט מאג אפ צוא
 פון אים דיא טומאות הערלה דען אזי ער זוכה צוא דער נשמה
 זיא הייסט נפש חיה אונ ווען מען איז מקיים מצות ברית מילה
 קומט אליהו צו שוועבין אויף דעם ברית צו זעהען אז וייא זעגין
 ש דעם ברית דרום שמיים ועוף יעוסף על הארץ דאם אליהו קומט
 פ אויף דער ערד דרום מוז מען זין גרייט זיין שטול צו אליהו
 מען זאל בפירוש זאגין זה הכסא של אליהו אונ אז מען דעם ניט ארוים
 ויש אזו קומט ער ניט דרום שמיים ויבא אליהם את התנינים הגדולים
 אזי ערלה ופריעה ואת כל נפש חיה דאם איז דר ברית מילה בדי
 גלין זיין גיצייכינט אזו וייא הקב"ה האט גיצייכינט דיא בהמות
 ת וואס מען מען עסקען אונ דיא בהמות והיות וואס מען מאר
 עסקן : פקדא טינאה די אכמע מצנה איז מרחם זיה צו זיין איבר
 עמדין : פקדא תשיעה דיא גינמי מצנה איז צדקה צו געבין : פקדא
 גה די צעהנמי מצנה איז תפילין צו לייגן דען ער איז בצלם אלהים
 מכות עליין דאם איז מרומו אין פסוק ויבא אליהם את האדם כצלמ דען
 דר פרשיות פון תפילין זעגין אנמקענען די פיר אותיות פון דעם שם
 ושל דרום שמיים וראו כל עמי הארץ כי שם הנקרא עדין ויראו ספר דען די
 לין וים זעגין אויף דעם מענטשין דען ער איז בצלם אלהים דרום
 כמ זיה אימליכר פר אים דיא עלפמי מצנה איז צוא געבן מעשר
 הארץ אונ די צולפמי מצנה איז בבורים צו געבן דרום שמיים הנה
 ככם את כל עשב זורע וזע אשר על פני וכו' אונ עם שמיים ביי מעשר אויף
 • ולכני לוי נחתי מעשר דס איז צו ווייזן אויף דר מצנה פון מעשר • אונ
 דים לערן איה אפ עם שמיים את כל פרי חצי גיב איה אויף צו גיבין
 דר ניט לדורות דען קיין בבורים מאר מען ניט עסקן גאר אפ צוא
 ד דעם בדין : די דרייזימי מצנה איז צו מאכן צו זיין זון אפדין הבן
 מיט דעם פדיין איז מען מקשר בתים צום זון דען
 זעגין אויף אים צוויי ממונים איינר של חיים אונ איינר של מיתה
 זיי שמייען אויף אים אונ מיט דעם פדיין לייזט מען אים אים פון
 מוט דס דר מות קען אויף אים ניט שולט זיין דרום שמיים וירא
 את כל אשר עשה והנה טוב מאוד • טוב איז דר יצר מוב מלאך החיים מאוד
 דער מלאך המות אונ מיט דעם פדיין ווערט שלאף דר כח פון
 צהר אונ ער איז ניט באגריפן אין אים ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור גאט
 גיצאנט עם זאל זיין אליכט לעולם הנה אפר ויהי אור דאס גרויסע
 ש איז אויף גהובן גווארין לעולם הבא דען דר אור וים הקב"ה האט
 ערשטן בשאפין האט אדם הראשון מיט אים גזעהן מסוף העולם
 סופו אונ דס ליכט האט הקב"ה גוויזן צו דוד המלך דרוף האט ער
 ש מה רב טובך אשר צפנת ליראיך אונ דעם אור האמער גוויזן צו משה
 ער גזעהן דר מיט פון דעם לאנד גלעד ביו דן אונ אז הקב"ה האט
 זן אז עם וועלן אויף שמיין דריי דורות רשעים דור אנוש דור הפלג
 ופלג האט ער די ליכט בהלמיין בדי זיי זאלן ניט נהנה זיין דר פון
 הקב"ה האט די ליכט גגעבן צו משה אזו ווי דר פסוק זאגט ותצפנהו
 ירחים אונ אז ער איז גקומן פר פרעה האט ער ביי אים די ליכט צו
 א ביו ער איז נשטאנן אויף דעם בארג סיני מקבל צו זיין די תורה

האט ער אים ויידר דר צו מוצה גווען אונ האט דר מיט משמש גווען קל
 יכויו אונ די ישראל האבן צו אים ניט גקענט געהענען איבר דעם אור
 ביו ער האט גמוזט געבן זיין מסכה אדעק איבר זיין פנים אונ דעם אור
 האט הקב"ה בהאלמן צו צדיקים לעתיד לבא אזו ווי דר פסוק זאגט
 אור ורוע לצדיק וישרי לב שסחה דענקסט מאל וועט אלץ מתקן זיין אויף זיין
 ארט אונ עם וועט מקיים ווערן דער פסוק ויהי אור הלבנה כאור החמה ואור
 החמה כאור שבעת הימים די אור החמה וועט לייכטן אזו ווי די ליכט פון די
 ליכט פון די זיגן מען וים הקב"ה האט די וועלט בשאפין דען די אור
 החמה איז היינט גאר זיין חלק פון דרייא הונדערט אונ דרייא אונ
 פערציג חלקים פון דעם אור וים איז בהאלמן גווארין אונ דעם אור
 האט הקב"ה אנפלעקט פון דעם חשך אזו ווי דר פסוק זאגט סלה עמקות
 מני חושך אזו ווי דיא מחשבה ווערט אנפלעקט דורך דעם דבור • אונ
 ווייל דר דבור פון הקב"ה הייסט שבת דרום מאר מען אום שבת ניט
 ריידין קיין דברי חול דרום אז רבי שמעון האט געהערט זיין מוסר ריידין
 דברי חול אום שבת האט ער איר גזאגט שמויי היינט איז שבת :
 ויעש אלהים את שני הסאורות הגדולים עם זעגין צוויי ערליי אורות די אורות
 של מעלה הייסן מאורי אור אונ דיא אורות התחתונים הייסן
 מאורי אש דס זעגין פיל ממונים איינר איבר דעם אנדערין אונ דיא
 ממונים וים הייסן מאורי אש איז זייער שליטה אנאנצי וואך אום
 שבת זעגין שולט דיא מאורי אור די זעגין מצד האור וים איז בשאפן
 גווארין דעם ערשטן מאג אונ פון דעם אור ווערין אלי וים אונמער
 איז דר ליכט דרום אז שבת גייט אועק מאכט מען אברכה בורא מאורי
 האש אונ ווייל דיא פינגר פון דעם מענטשין ווייזן אויף גרוסי סודות
 אונ די געגיל פון די פינגר זעגין אנמקעגין די מאורי האש וים זעגין
 שולט אין דער וואכן דרום אז מען מאכט בורא מאורי האש זאל
 מען די פינגר אריין בייגן אונ מען זאל קוקן אויף די געגיל אנמקעגן
 דער ליכט אבער ניט פון דער אנדערער זייט פון די געגיל דאס איז
 אנמקעגין די מאורי האור וים זעגין שולט אום שבת אונ זיי האבן
 זייער ליכטניט פון דס פייער גייערט פון גאט ביה אליין דען אום
 שבת איז הקב"ה אליין שולט אונ ויצט אויף זיין פמא הבבוד אונ
 אלע אורות זעגן נכלל אין אים דרום דארף מען ניט זעהן אינווייניג
 פון דער האנט גייערט אין דרויסן אויף דיא געגיל :
 ויאמר אלהים נעשה אדם רבי תייה הייבט אן אחור וקדם צרתי בשעת הקב"ה
 האט בשאפין צוא אדם האט ער גזעהן אז ער זאל מושל זיין
 איבר אלי בשעפניש ער איז בשאפין גווארין צוויי צורות אין איינם
 אונ ער איז גלייך גווען צו דיא עליונים ותחתונים אונ אז דיא בריות
 האבן דר זעהן האבן זיה אלי צו אים זיין גזאמלט אונ האבן זיה גבוקט
 צו אים אונ זיין פחד ואימה איז גפאלן אויף זייא אזו ווי דר פסוק זאגט
 ומראם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים אונ גאט האט אים אריין
 גבראכט אין גן עדן צו הייסן אים אונ ער זאל זיה דארט משתעשע
 זיין מיט אים מיט די פענוגים פון אים ער האט אים גמאכט זיין פסא
 הכבוד מיט אלערלייא אבנים טובות אונ די מלאכים עליונים האבן
 זיה אלי גפרייט פר אים דר נאך האט ער אים גפאמן זיין מצנה ער
 זאל ניט עסקן פון דעם עץ הדעת אונ ער האט זי ניט גהאלמן : אשכנח
 מיר האבן גפונן אין ספר פון חנוה דר נאך אז הקב"ה האט צו חנוה
 ארויף גבראכט אז ער זאל ווערן זיין מלאך אונ ער האט אים גוויזן
 אלי אוצרות המלך עלינים ותחתונים ער האט אים גוויזן דעם עץ

פרשת

בראשית

החיים אנו דעם עין הדעת וס אדם איז ארץ אים אן גאנגט גינארין אונ קט אים גינזיין דאס ארץ וויי אדם איז געסן אין גן עדן אונ ווען ער וואלט ניש זיגרינין וואלט ער אייביג דארט גינען אונ וואלט דארט איין קיום געזאגט אונ ווייל ער האט דאס געזאגט ניש געהאלטן איז ער ארום געאנגן הייב גיין אונ איז געשטראפט גינארין: רבי יצחק זאגט אדם איז געווען צוויי פרוצופים אין איינס דר נאך קט אים הקב"ה צו טיילט קט אים הקב"ה געזאגט פון איין זייט איין נקבה אין דעם גרעסטן שיינקייט אונ האט זי געבראכט צו אדם דרום שטייט וכן ה' אלהים את הצלע וגו' אונ הקב"ה האט אים געגעבן אנשמה פון דעם ארץ וויי אלי נשמות קובן ארום אונ קט אים מוסוף געווען הקב"ה אונ שכל אלץ צוויי וויסן ביי ער האט געוואוסט מער פון אלי מלאכים אונ האט געקענט זיין הארין מיין פון אלי בשעפויש אונ אז ער האט גינדיגט זענין אלי מעגות החקכה פון אים פאר שטאפט גינארין דרום שטייט וישלחו ה' אלהים מגן ערו ער קט אים אונגעקנשיקט פון חקכה אונ שכל ווס ער קט גיהאט לעבוד את הארמה ער זאל עוסק זיין אין די מלאכות פון גשמיות די ערד צו ארבעטן :

ויאמר אלהים נעשה אדם זאגט ריש סוד ה' ליראו אזו וויי ער זאגט דאס קוקט איין דמות וויי איין גישטאלט אונ זאגט שמעון שמעון וואס איז דאס ויאמר אלהים נעשה אדם אין דעם איז דס גישטאלט פאר הוילין גינארין אונ מען האט אים שון מער ניש גיזעהן זאגט רבי שמעון צו זייני חברים ווער האט דאס מיד גירופין שמעון אונ ניש רבי שמעון מוז דאס זיין גינזיין הקב"ה דס אצונד איז דיא צייט אן צו חובין סודות מגלה צו זיין אין דעם פסוק דען עס איז גינדיג קיין רשות ניש געגעבן גינארין קיינס צו מגלה זיין אונ אצונד פר שטייט איך אז מיר איז יוא רשות געגעבן גינארין צו מגלה זיין אזו הייבט ער אן גרויסע סודות צו זאגן :

פתח רש הייבט אן איר עליונים הערם צו החתונים זאמלט איך איין פראשי ישיבות של מעלה ושל מטה דו אליהו איה בשווער דיק נעם רשות אונ קום אראפ דו חנוך מט"ם דר שר פון דרוועלט דו אונ דיניי ראשי ישיבות ווס זענן אונטר דיר קוקט אלי אהער דען איך וועל מגלה זיין סודות דס טוא איך ניש פון מיין פבוד וועגן גינארט פון ווענין הקב"ה נאר אמלחמה גדולה צו האלפן קענען דעם צדודי רש זאגט אמאל בין איך געווען אונ מיניי חברים אין דר שטאמט ווי רבי ברוספדאי קט גינאוונט אונ די מוסער פון ר' ברוספדאי האט גיהאט איין מנודה מיט זיבן ליכט האט זי אונ גינזיין דס ספר פון רבי ברוספדאי אז מיר האבין אין דרינען גלערינט איז אראפ גקובן תיפך חילות מלאכים אונ האבין אונ ארום גרינגינט וויי די לייט זאמלין זיך איין צו אחופה בשמחת חתן וכלה אונ הקב"ה איז אונ אראפ מיט זייני חילות צו הערין די סודות פון דעם ספר אונ הקב"ה קט מיט זיך אראפ גיבראכט דעם פאמך פון רבי ברוספדאי ער זאל אונ הערין די סודות פון זיין זון אונ דיא נאכט אונ געווען ליל שבעות קט זיך הקב"ה גיפרייט מיט די רייד גלייך מיט דעם טאג ווס ער קט געגעבן די תורה אונ דעם פארג סיני אמאל זענן מיר ווידר געווען ביי זיין מוסר איז שוין רבי ברוספדאי געווען גישטארבין אונ זי האט נאך ניש גינאווסט קט זי אונ אן גרייט אמיש אונ איין מנודה אונ מיר האבן ניש גרעט קיין דברי תורה איבך דעם זאגט זי צו אונ רבן זי קוקט דס ווס איר לערנט ניש קיין תורה היינט אזו ווי תמיד האב

איך גאנגט צו דר חכריא לאמיר ריין דברי תורה כדי זי זאל דען פון ניש גוואר ווערן אז איר זון איז גישטארבין וועט איר דורה אונ אהקלה קובן דען זי וועט חזו שטארבן פר צער הייבט ער אן בראש כרא אלהים דס איז די נשמה אז זי גייט ארום פון דר מוסרם לייב אז אונ איר גאנגט גינארין ווארץ היתה תורה וכוה דען זייני אונ זענן נאך פר מאכט אונ אז ער עפינט זייני אונ מיר ויאמר אלהים יהי אור ואלו שטארבט ווידר ויאמר אלהים יקו המים מתחת השמים אז מקום אחד ותרא היבשה דען די נשמה גייט ארוף ווידר צו איר ארם אונ דר נוף בלייבט יבשה זאגט זי רבן פון דיא רייד ווס איר שמועסט אלץ פון זענן וועלט דס איז ניש אום ווסט זי גייט צו איר ליכט וואס האט ממזי גיברענט אונ זי קט געהאט אין דעם אסימן אז עס איז געווען מיט שיי גשטאלט אונ דר פון קט גלייכט אלערליי גשטאלט קט זי אצונד געזעהן אז דאס ליכט איז פינצטר געווען זאגט זי איר רבנים עס איז מיר איין אבידה פר לארין גינארין איך וועל גיין זי זוכין זאגן זי זיי מוז בודאי זיך מארקן זי זענן אונגעק אין ווער וועג אונ זי גייט אונ די וועגן אונ גפינט אונזר נקבת זאגט זי צו דר מוסר דו זינה דו ביסט געווען אשליח נאמן צו דיין הארן אז נח קט דיק גשיקט אזו ווי דר פסוק זאגט וישלח את הונח סאתו אונ עם שמיים ותשב אנוי הונח דעת ערב האכט אים גמאן דיין שליחות רעכט דרום בשווער איך דיק אז דוא זאכטס מיר אונ גיין אין מיין שליחות צו זעהן אונ מיין זון לעבט מיר איז זי אונגעפלוגן אונ פר נאכט איז זי צו ריק קובן אונ אירי פערדרי זענן געווען צו ריסיין וויי די מוסר האט דס דר זעהן קט זי אן גרויב צו וויינן אונ שרייען ביי די נשמה איז איר ארום אונ איז גישטארבין אונ אזו ווי רבי שמעון מיט דר חכריא זענן פגען זיי ווארום איז זי דס קינד גייט ארום פון זיין מוסרם בוך איז זייני אונ צו זאגט ער דרום שטייט ותכתו עיניו מראות דען אז דס קינד איז אין דר מוסרם לייב וויינט מען אים אלי נקודות אונ מרפבות אזו וויי יחוקאל הנביא קט געזעהן נאר אימליכן נאך זיין נשמה נאך ער איז דארט עוסק בתורה אונ פר שטייט אלי מצות וויי זענן געגעבן למעלה דר נאך וויינט מען אים דעם גיהנום ווער עס איז עובר אונ דר תורה וואס פאר איי עיניש ער קט אונ ווס פר איין שכר ער קט אז ער איז קיינס די תורה דר נאך אז ער גייט ארום פון דר מוסר זענן זייני אונ פאר שטאפט מחמת דעם ליכטיקייט וואס ער קט געזעהן אז ער איז געווען בייא דען מוסר אין בויה אזו ווי דר פסוק זאגט ותכתו עיניו זייני אונ זענן מנגק מראות מחמת ער קט געזעהן גרוסי אורות : והארץ היתה תהו ובוהו ותושב אז אונ ווער עס איז ניש עוסק בתורה זענן זייני אונ פר שטאפט לעוה"ה אפר ווער עס איז זי עוסק בתורה שטייט ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור דר לייכטיקייט אים זייני אונ בעוה"ב צו זעהן דס גרויס ליכט ווס הקב"ה קט בהאלטין צו צדיקים לעוה"ב : אז ער גייט אונגעק פון דר וועל שטייט יקו המים מתחת השמים אל מקום אחד בלוקוד זיין נשמה ווערט איי גמאן אל מקום אחד וויי דר פסוק זאגט והרתו תשוב אל האלהים אשר נתת אונ דר נוף בלייבט יבשה מרוקין דר נאך זאגט הקב"ה תוצא הארץ נפש חיה רמינה דס זענן דיא חיות הקודש וואס וויי דער לייכטיקייט די נשמה מקבל צו זיין רמינה אזו וויי דער פסוק זאגט על כפי ישאונך אדר תוצא הארץ נפש חיה דס איז זיין פת זוג וואס גייט מיט אים בעוה"ב כפי רוסס ויהיו ארץ רמינה דס זענן פכה חילות מלאכים וואס קובן פון זיין פבת וועגן דר נאך פגענט אים הקב"ה אריין אין גן עדן אזו וויי דר פסוק

פרשת

בראשית

ש יאמר אלהים חדש הארץ דשא אלץ וום עם אוי בשאפן גווארן אין ת ימי בראשית איז אים אלץ מוזמן בעוה"ב אין גן עדן העליון אונ זן עדן התחתון וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד פד וואס ימיט ביי דעם אנדרן מאן כי טוב ווייל דר מוט איז בשאפן גווארן שני דרום שמיים דא טוב מאוד דס מיינט מען דעם מוט ווייל ער שון בשאפין גווארן: וירא אלהים את כל אשר עשה האמ דען הקב"ה ער ניש גזען וום זאגט ער וירא אלא הקב"ה הט אלץ פריער גזען עם וועט זיין אונ דרום זאגט דר פסוק את כל דאם איז מרבה אלי זת וום וועלדר נאך זיין אונ וום עם וועט מחודש ווערן אין אימלכו אונ דס וום דר פסוק זאגט אשר עשה איז משמע וואס עם איז שון אפן גווארן דס ווייזט אויג וום הקב"ה הט דענסט מאל בשאפין ער דס בשאפן גרופר הייט אזו וויא עם דארף דר נאך זיין ויכולו ים והארץ וכל צבאם ר' אלעזר הייבט אן מה רב טובך אשר צפנת ליראיך אונ זעה הקב"ה הט בשאפין דעם מענטשן אוף דר וועלט דרי זאל גאנץ זיין אין זיין עבודה אונ אין זייני וועגן פרי ער זאל זיין צו דעם אור וום ער הט בהאלפן צו די צדיקים וום דר פסוק ש ען ראתה אלהים ונחת עשה למחבה לו אונ צו דעם אור איז ער נאר ה דוקה דר תורה דען דר וואס לערינט תורה איז גלייף וויא ער גבעט די וועלט דען מיט דר תורה איז די וועלט בשאפן גווארין דעם רוח הט הקב"ה די וועלט בשאפן אונ מיט דעם רוח פון די ידי תורה הט די וועלט אקיום ומב"ש מיט דעם רוח אונ הכל וום ארום פון די קלייני קינדר אז זיי לערנן ביי זייער הכי דרום זאגט מה רב טובך אשר צפנת ליראיך ווי גרום איז דס גומס וואס דו האסט אלפן צוה דיא וירא חטא מעלה דוה האסט גלערינט בששית ימי אשית אונ האסט בשאפן איין גן עדן בארץ אין דעם גשמאלט ווי איז למעלה אונ דרום זאגט ער נגר בני אדם דאם גע למטה איז זעגן די מענטשן אונ דר גן עדן למעלה איז אנמקעגן די עליונים שים זאגט רבי שמעון אפילו דאס גן עדן של מעלה איז אויך מקעגן די מענטשן וום מוען דעם ווילן פון הקב"ה: ויכולו השמים ז אלץ איז נגמר גווארן הן למעלה הן למטה זאגט רש"ש שמים ווייזט אוף דר מעשה ואומנות פון תורה שבכתב ושבע"פ וכל דס זעגן די פירושים אוף דר תורה אונ ווייל עם איז שבעים פנים יה דרום איז מרמז דס ווארט ויכולו דס במרעפם ויבציו אופנים פון תורה שבכתב ושבע"פ: ויכולו עם זעגן גרוינד פעקטיגט גווארן ווארן וכל צבאם דס זעגן די סודות התורה אונ דינים פון דר תורה ו שבת סכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות מתקן צו זיין גרוינד פעקטיגן עם עולם מיט אימלכן מאג אונ אום ציהען רוחות ונשמות אונ המ אום גצוגן רוחות ושדים אוב דו וועסט מיינן די שדים זעגן ניש תקון העולם עם איז ניש אזו גייערט זיי זעגן אוף דער תיקון אין העולם צו שלאגן מיט זיי די רשעים צו שמראפן זיי אוף זייערי שים קום אונ זעה עם שמיים ביי שלמה ויחכמתו בשבט אנשים ובגנני אים ווער זענדי נגע בני אדם דס זעגן די מוזיקן וום זיי שמראפן זייט מיט עונש: קום אונ זעה בשעת שבת איז אריין גנאנגן אונ מקודש גווארין זעגן זיי איבר גבליבין רוחות אן גופים אונ וויא ניש גרוינד פעקטיגט גווארין אזו וויא אנדרי בריות גייערט זיי נן נאר פסולת אזו וויא מען ליימערט איבר נאלד אונ עם בלייבט קל אזו זעגן זייא גבליבין פגומים וחסרים גיט קיין גאנצי בריות

אונ ווייל זיי זעגן פגומים רועט אוף זיי ניש דר רוח הקודש ווארם ער רועט ניש אוף איין אדם וום איז פגום אונ זיי פארקטין זיך פאר דעם שם הקודש אזו אוף ווען דר מענטש איז פגום ווען ער שמארבט אונ לאזט ניש קיין קינד אוף דער וועלט אזו קאן זיך דיא נשמה ניש באהעפטן אין דעם שם הקודש אונ מען לאזט אים ניש אריין אין דעם פרגוד ומחיצה של מעלה ווייל ער איז ניש גאנץ אונ איז פגום אן קינדר ביי ער ווערט מתקן אזו וויא אבויס וואס ווערט ארויס גירסיין מוז מען אים ווייזן פלאנצין אזו מוז זיין ברודר דס ווייב פון דעם מת קיבם זיין אזו הט ער אתיקון אונ ווערט ווייזן גפארין אין דעם קינד וום זיי האפן קום אונ זעה ווייל די שדים זעגן פגום זעגן זיי ניש באהעפט למעלה ולמטה דרום שמיים אוף זייא אשר ברא אלהים לעשות האט הט זיי בשאפין נאך צו מאן אין זיי די גופים דר ווייל איז אריין גנאנגן שבת זעגן זיי גבליבין פגומים למעלה ולמטה אוב דוה וועסט פריען זייא האבין דאך רוחות פאר וואס זעגן זיי ניש נשלם למעלה אלא ווייל זייא זעגן ניש נשלם למטה איבער דיא גופים דרום זעגן זייא למעלה אוף ניש נשלם אונ אלע קומען מצד הדן אונ זעגן פד הולן פון די אונן פון דעם מענטשן אונ שמייען זאקעגן זיי צו איבלן אונ ביי צו מאן זייזיי האפן דריי זאכן ווי מלאכים אונ דריי ווי מענטשן איז ווי די גמרא זאגט אין מסכת תגינה אונ אז זייא זעגן בשאפין גווארן האפן זייא גייערט אין תהום רבה זעגן זייא דארטין גועסין גאנץ שבת אונ אז שבת איז אוועק גנאנגן זעגן זייא ארום גנאנגן אוף דער וועלט אונ אזו איז היינט אוף דען אז שבת גייט אוועק דר וועקט זיך דר צד שמאל אונ דין אונ דאם אש של גיהנם פלאמט אונ אלי וואס זעגן מצד שמאל שוועבין אוף דער וועלט אונ ווילן זיך מתרבה זיין אין אגוף אונ קענין ניש דרום מוז זיך דיא וועלט היטין פאר זייא דרום האט מען אין מוצאי שבת מתקן גייען דעם שיר של פנעים דאם הייסט מען זאל זאגן זיי גיט קום אונ זעה ווען דער שבת גייט אריין אונ ווערט מקודש דען ווערט אויף דער וועלט סוכת שלום אונ ווערט פד שפרייט אויף דער וועלט ווער איז דר סוכת שלום דס איז שבת דען אלי שדים ורוחות רעות וקליפות אונ אלי צד המומאה גייען אריין אין סוכת רחום רבה דען אז עם דר וועקט זיך דיא קדושה אוף דר וועלט ווערט דר רוח המומאה בהאלטן אונ אנמלופט פד דר קדושה דען איז די וועלט אין דר שמירה העליונה דרום בדארף מען ניש אום לאזן אזו ווי אין דר וואכן שומר עמי ישראל לעי דען עם איז נאר מתקן גווארן אום דר וואכן אז די וועלט דארף האפן שמירה אבר אום שבת איז פד שפרייט סוכת שלום אין גיהנם ווערט דיא וועלט גיהט אויף אלע ניטין אפילו דיא רשעים אונ אלי עולמות עליונים ותחתונים זעגן גהיט דרום זאגן מיר דיא ברכה המורס סוכת שלום עלינו נאך וום זאגט מען ועל ירושלים ווייל דארטן איז דס וואונגט פון דר סוכה דס איז די שכניה דען סוכה איז מיינש לשון דעקן זי בעקט אוף אויג אונ איז מגין פון אלים בייזן דרום מוז מען אן ברייטן דא אונ זאגן הפירס קדי זי זאך אוף אויג מגין זיין וויא אמסר אוף אירי קינדר: קום אונ זעה בשעת די ישראל זאגן דיא ברכה אונ זעגן מוזמן צו דר סוכת שלום אונ זאגן הפורס דען גיידט אראפ די קדושה עליונה אונ פד שפרייט אירי קלייל אוף די ישראל אונ בעקט זיי אונ אלי רוחות רעות ווערן איין גסאן פון דר וועלט דען זיין די ישראל איקסר דער קדושה פון זייער דעקן אונ די סוכת

פרשת בראשית

ד

שְׁלוֹם נִיחַ גַּיַע גְּשָׁמוֹת צוֹ אִירַע קִינְדֵר דְרוֹם וַיִּיל דִּי גְשָׁמוֹת רַעְנָן
 בִּינֵי אִיר אֹנֵן גִּיעֵן פֿון אִיר אַרוֹם רַעְנָן גִּיט זֵיא אִימְלִיכֵן אִינן גְּשָׁמָה
 יתִירָה וּסְ קֹמֵט פֿון עֹדֵב אֹנֵן מִיט דֵר גְּשָׁמָה יתִירָה וְעֵינֵן וַיִּיא זִיךְ
 מְשַׁמֵּחַ אֹנֵן מֵאֲבָן פֿר גַּעְבֵן פֿון זִיךְ אֵלֵי דְבָרֵי חוֹל אֹנֵן אֵלֵי מוֹרָא אֹנֵן
 צַעַר אֹזוֹ וַיִּי דֵר פֿסוּק זָאָגְט בְּיוֹם הַיּוֹם ה' לֵךְ מֵעַבְדְּךָ וּמִגִּדּוֹן וְגו' אֹנֵן אֵין לֵיל
 שֶׁבֶת מוֹז דֵר מַעֲנֵשׁ פֿאַר זִכְבֵן פֿון אֵלֵי עֵסִין דָּס מַעֲנֵן זֵאל וַיִּוִּסִין אֹז
 דַּעַר סוֹכֵת שְׁלוֹם אִיז פֿלִיל פֿון אֵלֵן אֹנֵן אֵלֵן אִיז נִכְלֵל אִין אִיר נֵאָר
 מַעֲנֵן זֵאל גִיט פֿנּוֹם מֵאֲבָן דִּי סַעוּדָה פֿון אִין דֵר פֿרִיא פֿון יוֹם שֶׁבֶת
 אֹנֵן דֵר גַּמְיִנסְמֵר מוֹז הַאָבֵן צְוִיִּי תִכְשִׁילִים צוֹ אִימְלִיכֵר סַעוּדָה • אֹנֵן
 דִּי מַצְוָה פֿון גֵר שֶׁבֶת אִיז גִיעֵבֵן גִיעוֹאֲרִין צוֹ דִּי וַיִּיבֵר פֿון דָּעס עֵם
 הַקְּדוֹשׁ דָּס וַיִּי זֵאלֵן אָן צִינְדֵן לִיכְט אֹמֵם שֶׁבֶת • דִּי תִכְמִים הַאָבֵן גִזָּאָגְט
 דָּעס מַעֲסַ וַיִּיל חוֹה הֵם פֿר לֵאשֵׁן דָּס לִיכְט פֿון דַּעַר וַועֵלֵט אֹנֵן הַאֵם
 פֿינְצִמַעַר גַּמֵּכֵט דִיא וַועֵלֵט מִיט אִיר חֵטֵא דְרוֹם זֵאל זֵיא לִיכְט אָן
 צִינְדֵן אֹפֿ שֶׁבֶת אָבֵר דַּעַר רַעֲכַמַעַר מַעֲסַ אִיז וַיִּיל דִיא סוֹכֵת שְׁלוֹם
 רַעְנָן אֹפֿ אֹנֵן אֹמֵם שֶׁבֶת מִיט דִיא גְשָׁמוֹת דְרוֹם מוֹז דִּי אֵשֶׁה מֵאֵן
 לְמִטָּה אֹזוֹ אַנְיִשְׁטֵאלֵט וַיִּי עֵם אִיז לְמַעֲלָה אָן צוֹ צִינְדֵן דִּי לִיכְט דְרוֹם
 וַיִּיל דִּי צְוִיִּיא גְשָׁמוֹת פֿון דָּעס מַעֲנֵשׁ לִיכְמִין אֹמֵם שֶׁבֶת דְרוֹם
 מוֹזִין וַיִּי אָן צִינְדֵן צְוִיִּיא לִיכְט אֹנֵן וַועֵן דִּי אֵשֶׁה צִינְדֵר דִּי לִיכְט גִהַעַר
 זִי צוֹ צִינְדֵן מִיט שְׁמַחָה וַיִּיל עֵם אִיז לְפָבוֹד דֵר שְׂכִינָה דְרוֹם אִיז זֵיא
 זוֹכָה צוֹ הַיִּילִיגִי קִינְדֵר וּסְ וַיִּי וַועֵלֵן וַיִּין דָּס לִיכְט פֿון דֵר וַועֵלֵט אֹנֵן
 תוֹרָה אֹנֵן יִרְאָה אֹנֵן וַועֵלֵן דֵר לִיכְמִין דִּי וַועֵלֵט מִיט שְׁלוֹם אֹנֵן מִיט
 דָּעס גִיט זִי דָּעס מֵאֵן לֵאָגֵג לְעֵבִין דְרוֹם גִיהַעַרִין דִּי וַיִּיבֵר גִוְהֵר זִיין
 אִין דֵר מַצְוָה פֿון לִיכְט צִינְדֵן אִוִיף שֶׁבֶת :

היכל קדמא דס ערשמי היכל איז צו די צדיקים וס פארקמין זיך פאר
 הקב"ה אונ פר בייסן גיט די ירצה אנמקען דר ירצה פון דער
 קליפה • דס היכל איז ווען די גשמות פון די צדיקים גייען ארויס פון
 דער וועלט אזו גייט אימליכע גשמה נאך זיין מעלה נאך אין דעם
 היכל אזו מוון זיי דארטן זיין אן גקלייד אין אזו אמלבוש אונ גשטאלט
 ווי זי איז גייען אופ דר וועלט אין גוף אונ דארטן גיט זיא דער ווייל
 גרויסע תענוגים ביז זיא זיצט דארטן נאך אירי מעשים נאך ביז זיא
 איז זוכה פון דארטן ארוף צו קימין אין גן עדן העליון אונ דארטן
 ווערט זיא אן גקלייד אין אמלבוש נאך אירי מעשים נאך אונ דורך
 דיא מלבושים קען זיא ועהען אונ משיג ויין דיא צורות עליונים אונ
 דעם פבוך פון הקב"ה אונ אין דעם היכל וענין די גשמות פון די פר
 צייטיגע גרים ויאי גייען אהין צו ועהין פון דארטן דעם פבוך פון
 הקב"ה אונ ווערן גמלייד אין אמלבוש וס לייכט אונ אנמקענין דעם
 היכל איז אין און מיר קענין דעם גיהם דארטן ועהען דיא גשמות
 פון די גרים פון די מצרים רשעים וואס מען איז ויין בן דורה מלאכי
 חבלה אין פייער אונ ויין פרייען זיך וס ויין האבן דר קענט דעם פורא
 עולם אונ דריי מאל אין טאג וענין זיי זיך משמעשע אין דעם גרוסן
 תענוג פון דעם אור בדרול של מעלה אונ דער ראש איבך ויאי איז
 עובדיה אונ אונקלוס בנר :

היכלא תניינא דר אנדערר היכל איז אינווייניג ווייטער פון דעם ערשטן
 אונ דיא מיר איז נאהנט צו דער מערת המכפלה דער היכל
 לייכט מין פון דעם ערשטן אין דעם היכל וענין די גשמות וס האבן
 גליטן אופ דר וועלט יסורים אונ האבן אופ זיך מקבל גווען פאדער
 אונ האבן גיט מבטל גווען פון דר תורה אונ תפלה אונ האבן מוהר
 ומשפח גייען צווא הקב"ה אונ דעם היכל גאנץ אינווייניג וענין דיא
 גשמות וואס האבן מקדש גווען מים וייער פח דעם שם הקדוש אונ
 האבן גיזאגט אסו יאה שסיה רכא סבד מים פוננה דארטן וענין ויאי דיא
 גרוסי לייכט פון די אורות עליונים אונ וייער ממנה איז משיח עד גייט
 אונ איז ויאי מנחם אונ גייט פון ויאי ארויס אונ גייט אין דעם דריטן
 היכל אריין דארטן וענין די וואס האבן גרוסי יסורים גליטן אונ אל
 גשמות פון די קלייני קינדר פון דעם רבי וואס וענין גשטארבן אונ
 דארטן וענין אוק די וואס האבן גמרויערט אופ חורבן בית המקדש
 אונ האבן גלאזט מרערין מים וייער גוויין אונ משיח איז זיי מנחם
 עד גייט ארום פון ויאי אונ גייט אריין אין פערטן היכל דארטן וענין

אלה תולדות השמים והארץ בהבראם מיר האבן גקערינט אלה איז מוסל ראשונים
 עם האקט אפ דיא ערשטע דיא פסילת דיא עולמות וס וענין
 פרייער גווען דען הקב"ה האט פרייער בשאפן עולמות אונ גיט וי
 חרוב גמאכט דרום וענין די ראשי תיבות פון השמים והארץ הו דס וי
 וענין פרייער חרוב גווארן איז על פי סוד ויאמר אלהים יקו חסיד די תורה
 וס זי איז גגליכן צו וואסר זאל זי איין גזאמילט ווערין אל סקום אחר צו
 דיא וואס וייער אחוזה איז אין ה' אחר דרום זאגט דר פסוק אלה תולדות
 השמים והארץ בה' בראם איז אקלייני ה' אונ עס איז די אותיות פון אבךרם
 צו ווייזן דס די תולדות וס וענין פון אבךרם שמיים דורה די שמים
 וארץ וייל זיי לערנין די תורה אונ ווייטער איז גרוסי סודות :
 וימע ה' אלהים גן בעדן וגי רבי שמעון זאגט מיר האבן דאך גילערינט
 דאס הקב"ה האט אלי עולמות בשאפן מים די אותיות התורה
 אונ האט אויס גיקרינט די אונמערשטע וועלט אונ דעם גישטאלט
 פון דער אויבערשטער אונ האט גימאכט דעם גן עדן של מטה אונ
 דעם גשמאלט פון דעם גן עדן של מעלה אונ אזו הקב"ה האט בשאפן
 דעם עולם האמער בשאפן אדם הראשון :

פתח ר"י הייבט אן והמה כאדם עבדו ברית דיא ישראל האבין עובר גווען
 דעם ברית אזו ויאי אדם הראשון וס הקב"ה האט אים בשאפן אונ
 האט אים גקרינט מים אלי עפרות של מעלה דס ער איז פליל גייען
 פון אלי עולמות אונ אלי בשעפעניש עליונים ותחתונים די האבין זיך
 אלי פר אים גפארקמין אונ הקב"ה האט אים אריין גיבראכט אין גן
 עדן ער זאל דריין אלי תענוגים האבין פון די עליונים אונ די מלאכי
 מעלה האבין אים ארום גירינגילט אונ האבן אים מוידע גווען אלע
 סודות עליונים פרייער זאל וויסן אלי תכמות אונ פר שמיין אין דעם

פרשת בראשית

י' אבילי ציון וירושלים און אלי וום זענן דר שלאגין גורארין דורך אוכות אשור ובבל און קשית וויינט ארץ זיי . אזו קוכן די גשיאים ברע דנד און געמיין אים אן און מרייסמן אים און ער הייבט אן צו זיין דם אנדרי מאל און דם קול גייט ארום און ער גייט אוף ארום גאנצט אונטן אונטן ביי ראש הודש אזו גידערין מיט אים אראפ פיל דות און לייכטונג וום זיי דער לייכטמין אלי היכלות און רפואות צו חלאים און ווייטאג אינד דער שלאגניע וואס זענן אום גקומין און זיין גליטין יסורים קומין זיי אלי אראפ מיט קשית אזו טוט ער זיך איין מלבוש און דעם מלבוש זענן אום גקריצט ארי וום זענן אום קומין דורך דיי אוכות בכל ואשור און דאס קלייד גייט ארום זיין און קריצט אום און צייכניט אלע צורות פון דיי זענים און דעם לבוש פון דעם מלך עליון און הקב"ה איז אן גקלייד זעלבני קלייד וום ער איז גווען אן גקלייד בשעת ער הט דן גווען מצרים און ער קומט ווידער מיט פיל מלאכים און מרפכות של מלה מיט מלבושים און אימליכר ברענגט איין מלבוש אן צו טאן א נשמות פון די הרוגים און אז זיי טוען אן דיי מלבושים האבן גרוסי מענגים פון דעם אור העליון און נאגן אינווייניג פון דעם מלך שמייען די עשקה הרגו מלכות רבי עקיבא מיט זייני חברים גייען אוף צו דר ליכט וום היינט אסקולריא רמיה און דם לויטער קומט פון פבור עליון דאס און זייא דאס דר פסוק גאנצט עו לא רחמתי אלהים וולתי :

בלא חשיאה דם פינפטע היכל דם זענן אלי בעלי תשובה וואס זייא זיבן תשובה גאון און זייערי עבירות און זענן גשטארבן בטבריה ב' אויף די וום האבן מקדש השם גווען און האבן אוף זיך מקבל גען מיתה פון גאטס ווען . היינטער דעם מער שמיים מנשה מקדש וום הקב"ה הט אים מקבל גווען בתשובה שלמה . אינווייניג דעם היכל שמייען די גרוסי וום האבן תשובה גאון און זייער טה איז זיי אום גאנגן בשעת זיי האבן זיך באראמין אוף זייערי שים און זיי זענן גנהה מאור העליון דרייא מאל אלי טאג קומט דעם היכל דם אור עליון און אימליכר איז גנהה נאך זיין מדרגה דעם היכל איז גרעמך פון זענעם דם אפילו צדיקים גמורים קענן זיין גיט אריין גיין און קיין שום מדרגה איז גיט דא איבער זייא גייערמ דייא חסידים :

בל השש דם זעקסטע היכל איז דריינין די נשמות פון חסידים וואס האבן ליב גהאט צו גאט מיט גרוסי אהבה און אין דער מיר דעם היכל זענן אלי דייא וואס האבן מייחד גווען דעם יחוד פון יצא שמע דר ממונה פון דעם היכל איז אברכה ביי איין מיר לימן הקב"ה און אין דר אנדער מיר שמיים יצחק וום הט זיך גלאום דן אוף דעם מוכח פון איין קרבן שלם צו הקב"ה אין דר דרייטער שמיים עקב אין מיטין און זיינע צוועלף שבטים ארום אים און שכינה אוף זייערי קעפ און ווען די ישראל זענן בצרקה חזי דער קין זיך די דרייא אבות און זענן מעורר דייא שכינה און זייא גייט אוף גקריינט און איז מנין אוף דייא ישראל און אזו ווי דייא היכלות ען גנן עין של משה אזו זענען זייא גנן עין של מעלה בסודות זענעם און אלי די זעקס היכלות זענן אן גקריינט מיט דעם זיבעטן היכל :

בל השביעי דאס זיבעטי היכל איז גנו וחסות פון הולך און פון בארנין

מיין פון אלי היכלות און די זעקס היכלות זענן אלי אוף צווא וואוינן אין זיי אפר גיט דם זיבעטי היכל . און די זעקס למטה זענן אנגעקעגן די זעקס למעלה דרום שמיים בראשית בייא בראשית מאכט בראשית ער הט בשאבין זעקס . און עס שטייט שית צווישן צווייא כאל כרא צו וויינן אז דם ווארט ברא גייט ארום און אראפ גלייך ווי עס שטייט צוויי כאר שית כרכו צו זיין אז די זעקס זענן גישמעלט אנגעקעגן דייא זעקס וואס איז למעלה בסודות עליונים און אלי זענן בסוד אחר ווי די בעלי הקבלה ווייטן און פאר שמייען די סודות וום זייען קאן גיט ארום שרייבן און אנגעקעגן דייא זיבן היכלות זענן שבעה מדורים זיבן חדרים אין גן עדן התחתון איין מדרגה אייבר דער אנדערער אזו וויא עס איז למעלה דייא זיבן היכלות און איינס איז פרייפט אין אנדערען דם אלי זאל זיין אין איין אחרות דאס ערשטע חדר איז למטה אין אפינצטער ארט און דארטין זענן רוחות . און שטארקי שטורים ווייטן זיי ווערן גיט געזען זיי האבן גאר קיין צורה גיט און אממונה איז אייבר זיי ער הייסט ס"ה ער הט מיט ייה זיבעציג ממונים ושרים וואס זייא שוועבן און ווערן געזען וויא פלאם פייער און בייא נאכט שוועבן זייא און ווערן גייערן אזו וויא פיגן און אלע אין דער פריא גייען זייא ווידר אין זייער נקב התהום און ווערן גיט גייערן . דם אנדערע חדר איז איין ארט וום דארט איז מער ליכט אפר גיט זייער ליכטיג און דאס חדר איז אן גיברייט צו די מלאכים וום זענן ממונה אוף די בעשה בני אדם צו זענן זייערי בעשים ערית צו זאגן און אממונה איז אייבר זייא ער הייסט ג' און זייא הייבן אן שירה און ווערן שמייל און גייען אוועק און ווערן גיט געזען ביי די ישראל הייבן אן אונטן שירה זאגן . דען שמעלין זייא זיך אוף זייער ארט און ווערן געזען אין ליכטיג גשטאלט ווי פרייער דרייא מאל אין טאג זענן זיי מקדש די קדושה און אז די ישראל זענן עולם בתורה אזו שוועבן זייא אלי ארום און זאגן ערות אוף דייא ישראל . דם דרייט חדר איז איין ארט פון ריך און פייער דארט ווערט גצוין דר גדר דינור דם אין דעם פייער ווערן פון ברענט די רשעים און דארט זענן די מלאכי חבלה וום זיי מרייבן אריין דייא רשעים אין דעם גדר דר ממונה וום און זיי איז דר ס"ה דארט זענן מקברינים אויף ישראל ווען די ישראל טוען תשובה קענן זיי גאר גיט טאן און זיי אלי זענן מצד החסד על פני ההום דאס פערטי חדר איז ליכטיג און עס דר לייכט צו די מלאכים עליונים וואס זענן מלאכי חסד און די מלאכים הייבן אן שירה זאגן און לאזן גיט אום אזו ווי די מלאכים וואס זיי זאגן שירה און גייען אריין אין גדר דינור און ווערן דארט פון ברענט און ווערן ווידר בשאפן אפר די בלייבן אייביג אין זייער שטאנד די זענן מלאכי רחמים אוף זייא שמיים עושה סדאכיו רוחות און די טוען שליחות אוף דר וועלט און ווערן גיט געזען צו קיין מענטשן און זייער ממונה איז ס"ה ער הט ביי זיך די שליסלען צו עפינן צו די בעלי תשובה און צו עפנן די מידין עס זאל ארום גיין די תפלות פון הקב"ה . דם פינפטע חדר איז ליכטיג מער פון אלי די אייברשטי עס זענן דריינן מלאכים אטייל פון ווארט אטייל פון פייער אטייל זענן זייא מלאכי רחמים און אמאל זענן זייא מלאכי דין . דייא זענן ממונה צו זינגען פון זייער העריון אטייל אין האלבי נאכט און אטייל אין דר פריא און זייער ממונה איז ג' און אז עס קומט האלבי נאכט אזו דר וועקט זיך דר צפון וויינט דאס דענטס מאל גייט הקב"ה אין

פרשת

בראשית

גן עדן ארצות משתעשע ויין מיט די נשמות הצדיקים דען דר וועקט זיך דר רוח צפון צו די ווס וענן כמונה דענסט קיאל שירה צוא זאגן דען הייבין אלי אן זאגין שירה אונ אז עס קומט דער אור הבוקר הייבן דיא אנדרי אן צוא זאגין שירה אונ אלי פוכבי רקיע אונ אלי מלאכים של מטה העלפן ויי שירה צו זאגן אזו ווי דר פסוק זאגט • בן יתור כוכבי בוקר וירעו כל בני אלהים ברו די ישראל הייבן דר נאך אן צו זאגן שירות ותשבחות • דס זעקסמי היכל איז קיוב למכות שמים דארט זענן די מחנה שכינה אונ מעשה מרובה אזו וויא דר פסוק זאגט יי חם גדול ורחב ידים וגו' שם אניות יחלכו דס קען מען ניט ארום שרייבין • דס זיבטי היכל איז איבער אלי דארטין ווערין נאר גיפונן נשמות הצדיקים דס ויאי זענן זיך דארט מתענג בתענוגים פון דעס פבוד עליון דארט זענן די נגוי שלום וכרכוב נדרה אונ אזו אוף זענן בארץ התחתונה זיבן ארצות אלי אזו ווי אין גישמאלט למעלה אונ אלי זענן מודה ומשפח צו הקב"ה אונ אזו וויא אובן ווייסט קיינער ניט דעס פבוד פון הקב"ה אונ אזו וויא דאס אייברשמי היכל דיא זעהן דעכט דעס פבוד פון הקב"ה וויא עס פדארף צו זיין צו דינן אים אונ צו לזבן אים אונ צו דר קענן אים אזו אוף זענן די זיבן ערדין ווס הייסן איז ארסה גיא נשיה ציה וקמא תבל דס העקשמי איבר אלי אוי תבל אונ אזו וויא דר מדרר השביעי איז איבר אלי מדורים צו די נשמות הצדיקים אזו איז דא תבל דס אייברשמי צו דיא גופות הצדיקים אוף דעס עולם דס אלץ זאל זיין למטה אין גשמאלט פון למעלה אונ אז אדם הראשון דס גוינדנט שמיים כי שבע יסול צדיק אונ אז אדם הראשון דס כוהררר בתשובה גווען שמיים אוף אים יקס איז ער ארוף גנאנגן אונ אז ער דס אראפ גיירט אוף דיא זיבן ערדין האט ער אוף אימליכן ארץ גיפאן מעשים טובים אונ תולדות אמיל האבן נשפראצט אונ אמיל ניט עס זענן דארט בריות אמיל זענן מיט צוויי קעפ אונ אמיל מיט דרייא קעפ אזו איז בוי זיבן קעפ עס זענן דא אזעלכי מקומות ווס דארט לייכט דיא זון מיט דער לבנה פוכבים ומלות אונ אין אמיל ערטער איז פינצטער אונ אזו גיפנט זיך ביי דילייט אין דעס עולם אמיל איז בייא זייא דיא ליכט מיט עשירות אונ אמיל פון זייא איז פינצטער מיט עניות אונ אמיל איז האלבי יארן מיט עניות אונ האלב מיט עשירות דס אלץ גייוענט זיך אין מל וענן זיי ווערן גפארן אין מילוי הלבנה אונ אין חסרון הלבנה אונ עס איז פאר האנדן מקומות ווס אוף זיי שמיים והבוי רק איז בו מים וואסר איז ניט דא אפר גחלים ועקרבים איז דא דס זענן די רשעים וואש זייערי הייך זענן פיל מיט מלאכי חבלה דס זענן דיא גחשים ועקרבים ווס גייסן מיט אלרליי יסורים אין זייער גוף דס מאכט אלץ ווס זיי זענן גיקומן אין גלגול מחמת עונות ווס זיי האבן גיפאן אייךר זיי זענן גיקומן אויף דר וועלט אונ דרום ווערן זיי גישפראפט דורך דיא גייוי לייט וואס זענן גחשים ועקרבים אונ זייא האבן מחלוקת אין זייער שמוב אונ שציינן צו די שרי גיהנם ווי וויא אונ אמיל זענן וואס פל ימיהם איז בשמחה אונ עשירות אלץ וואס איז אין דיא שבעה ארצות אין ארץ ישראל אזו איז אין די שבעה מדורי גיהנם אונ אזו אוף גיפונט זיך אוף ביי די לייט ווס ווערן גישפראפט אמאל ביי זייער לעבן אונ דיא בעלי הקבלה פר שמייען עס גאנץ וואול וויא עס איז • נאר קען קען עס גיט ארום שמעלן :

קס רב עטו איז רבי שמעון אוף גישמאנן אונ דס גיאנט וואול איז נותנת צופים

ה

בראשית

צוא דיין חלק אדם הראשון דער אים דר ווייקטר פון אלי בשעפן פון דר וועקט דען הקב"ה דס דיה גרייטט איבר אלי עד האט דר אריין גבראכט אין גן עדן אונ דס דיר דארט מתקן גווען זיבן חופ דוא זאלסט זיך דריין משתעשע ויין אונ מתענג ויין אין דעס פענע פון דעס גן עדן העליון וואס אוף דעס גרוסן ענג האט דר דס גבעטן צו השנית לחוות כנועם ה' דס דר ענג איז העבר פון די שבע רקיעים אונ עס ווערט אן גרופן נעם ה' ולבקר בחיכל דס איז דר פענע פון די שבעה רקיעים אונ זיי שמייען איינר אנטקעגן דעס אנהר אונ אין אלי ביסטו גשמאנן אין גן עדן אונ דיא זיבן חופות עליון זענן גשמאנן איבר דיר ברי דו זאלסט מיט זיי גבריינט ווערין אין זיבן חופות התחתונים דס דיר הקב"ה געבין דוא זאלסט זיך כן זיי משתעשע ויין אין אלי דס דיה הקב"ה גימאכט גוועלפונן דו זאלן נאנץ ויין אין אלי בוי זייני פיס זענן נאך גנאנגן נאך דער עצה רב פון דעס גחש ביסטו ארום גמריפן גווארין אונ האסט גורם גייוי מיתה צו דיר אונ צו נאר דר וועלט דו האסט אנועק גלאזט די גרר תענוגים של מעלה ושל מטה אונ ביסט נאך גנאנגן נאך די תאוה המומאח פון דעס גחש ווס ער הייסט ראש פתיש דס דר גוף בהענן זיך אין דריין אבר גיט דר רוח אזו ווי עס שמיים ראש פתיש אכור ענן ענני ריש בוי עס איז נקומן דר חסיד אברתם אונ האט אן גיהובן דר וועלט מתקן ויין אונ דס דיה אריין גלאזט אין דר מתנה קדושה האט מתקן גווען למעלה ולמטה אונ די שבעה רקיעים עליונים א שבעה רקיעים התחתונים דס די תחתונים זענן היכלות צו די רקיע עליונים דס זיי זאלן אלי זיין איין יחוד אונ איין חיבור אזו וויא כן האבין שוין גישמעלט בייא זענע היכלות דרך פלל נאר דא וועל מיר דעכט מפורש אונ מיחד זיין וויא עס דארף צו זיין ברי אונגן חברים זאלן זיך גיט טועה זיין אונ זאלן גיין בדרך תלש אונ וו דר פסוק זאגט כי ישרים דרכי ה' צדיקים ילכו בה :

היכל הראשון הייסט היכל לבנת הספיר דס ערשטי היכל איז תחילת המדרגות עס שמיים ליכטיג גבריינט צוא ווערין בן דריי עליונות דר כמונה דער פון הייסט ס"ה ער שמיים אוף דער מיר דעם היכל אונ אזו אלי נשמות ווילין ארוף גיין שמיים דר כמונה בן זח אונ נאך אנדרי כמונים שמייען מיט אים אמיל פייער אפ צו בייניגן די זוהמא פון דער נשקה וואס זיא איז פאר פלעקט פון אן עבירות אונ אלי כמונים זענן פול אונגן איז דיא נשמה זוכה צוא א ווייקטר עפינט ער איר די מיר גייט זיא ווייקטר אבער אז זיא איז תלוי גיט זוכה אזו שמיים אוף דר אנדרר זייט איין כמונה מיט כמה אלב ורכבות משחיתים אונ אז דר כמונה ס"ד וואס ער איז מצד הקדון שמופט זיא ארום אזו קומט דר אנדרר וואס ער איז מצד המומין אונ נעמט זיא אונ ברענגט זיא אריין אין גיהנם אונ דארטין וועל זיא גבושפט צוועלף חדשים כמשפט רשעים בגיהנם אונ דר כמ ס"ה ווס ער איז מצד הקדושה שמיים ער אוף דר מיר פון דעס ה' אונ די תפלות אזו זייא גייען ארום אונ שפאלטין אלי הימלין אונ צו קומן לפני המלך זענן זייא תפלות רבים אזו עפינט ער זייא די מיר אונ די תפלות גייען אריין אונ פון אלי תפלות ווערט גמא איין קרון בראש צדיק חי עולמים אונ אז עס איז אבער איין תפ יחיד קומט זיא בוי צו דער מיר פון דעם כמונה ס"ה ועדמ ער איז תפלה ריין אונ זיא איז כאו זיא זאל אריין קוקן פר דעם כלך הקב"ה

ענני ריש בוי עס איז נקומן דר חסיד אברתם אונ האט אן גיהובן דר וועלט מתקן ויין אונ דס דיה אריין גלאזט אין דר מתנה קדושה האט מתקן גווען למעלה ולמטה אונ די שבעה רקיעים עליונים א שבעה רקיעים התחתונים דס די תחתונים זענן היכלות צו די רקיע עליונים דס זיי זאלן אלי זיין איין יחוד אונ איין חיבור אזו וויא כן האבין שוין גישמעלט בייא זענע היכלות דרך פלל נאר דא וועל מיר דעכט מפורש אונ מיחד זיין וויא עס דארף צו זיין ברי אונגן חברים זאלן זיך גיט טועה זיין אונ זאלן גיין בדרך תלש אונ וו דר פסוק זאגט כי ישרים דרכי ה' צדיקים ילכו בה :

פרשת בראשית

ס' ער איר די מיר גייט זיא אריין ואם לאו שמופמט ער זי אראפ
 ידערט זיא אראפ און שוועבט ארום אופ דער וועלט ביי זיא
 ז צו דעם רקיע התחתון דארטין איז אממונה ער הייסט ס'ה' ער
 ז אל תפלות ווס זיי ווערן נדחה זייא הייסן תפלות הפסולין
 האלט בייא זיך ביז דער ועלביגר מענטש וועט בעטן השי אופ
 מעשים און וועט תשובה מאן אזו ווי עס גהער צו זיין און וועט
 לל זיי אנדרי העכמי תפלות אזו נעמט דר ממונה ס'ה' און מילשט
 צו גויף מיט די ערשמי תפלות און ברענגט זיי אריין לפני המלך
 זש אבר אז דר מענטש ווס זייני תפלות וענן נדחה גיוראין און
 קיין תשובה ניט און איז זיך מושק לצד המומאה און איז זיך
 זן מטמא אזו נעמט די קליפה צו די תפלות און גייט מיט זיי
 און איז מוכיר זייני עבירות פאר הקב"ה און איז מקטרג אופ
 און דרום אלי תפלות און אלי נשמות ווס גייען ארוף מוזן זייא
 פר דעם היכל און דר ממונה ס'ה' ועמט צו די תפלה אוב דיא
 ה איז ראוי צו קומן פר הקב"ה אוב ניט . נאך דר מיר איז נאך
 מיד דס זיא ווערט אלי מאג געפינט דרייא מאל בזמן התפלה
 זיא ווערט ניט צו גשלאסן און די מיר איז פר די בעלי תשובה
 פר די ווס וויינין אין זייער תפלה פר השית און אלי שיערים און
 זים וענן פר שלאסן דס מען לאזט ניט ארוף אן רשות אבער דיא
 זיין ווס הייסן שערי דמעות ווערן קיין מאל ניט פאר שלאסן און
 ז קומט ארוף אזו אתפלה ווס זיא איז גווען מיט דמעות איז פר
 זן אובן איין מלאך ווס ער איז פון דיא אופנים ער שטייט אופ
 ז הונדרט חיות גדולות ער הייסט החסיאל נעמט ער די תפלה און
 תפלה ווערט מקושר למעלה און דיא דמעות ווערין אן
 זינט אין דר מיר און דעסט גלייכן אופ אנדרי דמעות וענין פאר
 זנט אופ די מרפבות עליזנות זייא זאלן ניט אום גמקמט ווערן
 די טרערן ווס מען דמ גלאזט למענה ולמטה אז דס בית המקדש
 זרוב גיוראין אזו וויא דר פסוק זאגט (ישעיה לב) הן אוראלם צעקט חוצה
 שלום מר יבכין און אופ די דמעות וואס מען לאזט אופ דעם טוט
 זנדיקים דרום שטייט ומטה ה' אלהים רמעה מעל כל תנים דען אז משיח
 קומן וועט הקב"ה אפ מעקן די דמעות פון דעם פנים דס מיינט
 די מרפבות העליונות און דער נאך וחרפת עטו יסיר מעל כל הארץ כי
 זבר אין דעם היכל איז פאר האנדן איין תיה זיא הייסט בוק זיא
 זולט אופ די אופנים ווס שטייען דארטן און אלי תפלות ישראל
 זיי קומן אין דר פריא איידר אלי האבן מתפלל גיווען אזו בלייבן
 דארטין און דר מ' איז זייא דר ווייל מתקן ביז אלי דאוונן אפ אזו
 ז דער ממונה תגדל כ"י ער איז שולט אופ אלי און ער נעמט
 תפלות און מאכט פון זיי איין כתר צו זיין הארץ און אופ איז דר
 זיה כח אממונה אופ דברי תורה ווס זיי ווערין דער וועקט בייא
 זש אז דר רוח צפון דר וועקט זיך היינט בחצי הכללה און ווער עס
 זש אופ די צייט תורה לערנן אזו נעמט ער די תורה און ליינט
 זצדיקן אין איין רקיע ווס הייסט ספר חכמים וואס אלץ ווערט דריינין
 זאריבין אזו ווי דר פסוק זאגט ויכתב ספר זכרון לפני וויימ'ר שטייט
 גרוסי מידות ווס מען קען גיט שרייבן :

השיי הייסט היכל עטו שטיט דס אנדרי היכל איז נאך מער פר הולין
 ווי דס ערשמי אין דעם היכל איז דא דריי מידן און דר ממונה
 זן הייסט ס'ה' ער איז ממונה אופ דרייא זייטן וועלט דרום צפון

מזכה דרום און צפון וענן די מידן צו גשלאסן און מזרחיים איז אפיין
 און ער הט אונטר זיך צוויי ממונים זיי וענן ממונה אופ די מידן ווס
 זענן פאר שלאסן און אלי נשמות וואס זענן אום גקומן איבר זייערי
 עבירות ביי דעם בית דין אוידר פון אנדרי הרובים זענן אלי אונטר די
 ממונים און דער ממונה וואס עס איז איבער זייא דער איז חוקק און
 זייכניט זייערי צורות אויף זייני קליידער וואס זייא זענן
 ברענגנדיג פייער און גייט ארוף און ווייזט זייא צוא זיין הערין אזא
 נעמט ער דיא וואס זענן נהרג גיורארין און איז זייא חוקק אויף זיין
 מלבוש און די וואס זענן הרובי בית דין נידערט דער ממונה אראפ
 אונטר די צווייא מידן וואס זענן פר שלאסן און די צווייא ממונים
 שטייען אופ זיי און פון דארטין זעהין זייא דעם פבוד פון די מענטשן
 ווס האבן מקיים גיווען די תורה און האבן גיהוים די מצות ביז דער
 ממונה ווס איז לצד מזרח עפינט זיי אופ די מיר און נעמט זייא אריין
 אין היכל און ער דט אין זיין האנט איין אור החיים ווס ער איז מלא
 אורות ער הייסט כוס הנחומין כוס החיים דען דס לייכט צו זיי און גיט זייא
 לחיים דרום ווייל זיי האבן גיטונקן איין פוס פון דעם עזש בית דין
 זענין זיי זוכה אנמקענין צו דעם פוס החיים און אנמקענין בייא דיא
 קליפות בהיכל המומאה איז דא אנדרדר ממונה ער הייסט כוס התהילה
 כוס חסדו אזו וויא מיר האבן גילערנט אמאל איז זין אין אכוס למיכה
 אזו ווי עס שטייט ויין ישפח לבב איש און אמאל איז זין אין אכוס לרעה
 אזו וויא עס שטייט ויין חמר מלא מסר דען עס איז אלץ אין דער מומאה
 אזו וויא אין דר קדושה . אזו וויא עס שטייט את זה לעומת זה עשה אלהים
 היכלות הקדושים והיכלות הממאים ווס זיי זענן מטמא מענטשן און
 אלע זייערי ממונים זענן לרעה אזו אויך איז דר יצר הרע אנמקענין
 יצר טוב און אין דעם אור משוש ווערט דער קאנט דאס חיים פון דער
 וועלט ווען דר עולם ווערט גידון בטוב אזו דער לייכט ער זיין אור
 דען ווערט גיפונן אייטיל שפחה וחיים אויף דר וועלט ווייל דר עולם
 איז גידון גיורארו לזכות ווען דער עולם ווערט גידון בדין און דר צד
 המומאה איז שולט און גישמארקט און דער אור ווערט גנזו און אפ
 גיטאן דען שטייט דער גאנצע עולם בדין און דארט שטייען אלע
 מלבושים פון די נשמות הצדיקים ווס זייא גייען ארוף צו בעטן פון
 זייער הערן און אז די נשמה גייט ארוף און גרייכט צו דעם היכל אזו
 קומט דער ממונה ווס איז גיועצט אופ די מלבושים ער הייסט ז"א
 דען אין דר צייט אז דר מענטש טוט די מצות התורה בעום הזה דען
 אין דעם גשמאלט ווס ער איז בשעת מעשה ווערט אים אמלבוש אין
 דריין מתלבש צו זיין אופ יענם עולם און אז די נשמה גייט ארוף אופ
 יענם עולם אזו נעמט דר ממונה דעם לבוש און גייט דר מיט צו דעם
 גדר דיגור דען די נשמה מוז זיך דארטן מובלן און לייסרן און אמאל
 ווערט זי דארטן דר מרונקן און גייט שון גיט ארוף נאר אלי אין דר
 פריא דר וועקט זיך אווינט פון דרום זייט דען שטייען אלע אויף און
 ווערין נתחדש און זאגן שירה און זינגן אזו ווי עס איז פאר האנדן
 אועלבע מלאכים ווס מען איז זיי מעכיר פון זייער ממשלה ווערין
 זיי דארטין פר ברענט און דער נאך ווערין זיי נתחדש אזו ווי פריער
 און זאגן שירה און גייען אועק אזו אופ די נשמות . און אז די נשמה
 איז ווערט און גייט ארום פון דס גדר דיגור אזו נעמט זיא דר ממונה
 ז"א און איז איר מלביש איר לבוש אזו ווערט זיא מתוקן און איז
 עולה למקדן דרך דעם מלאך מיכאל חתן של מעלה דס זיא זאל שטיין

אלי מאל פר הקבדה וואל צו דר נשקה ווס זי איז אזו זוכה אונ אוף זיי איז דר ממונה זיי אונ ער איז שולט אויף דעם היכל אונ דארטן ווערן בשאפין מושלים אחרים אוף דר וועלט די זענין שטייט מיט שש נשים זייא זאגן קדושה צוא זייער הערין דרייא מאל אין טאג זיי זענן קדוהק מיט די צדיקים פחוט השערה אונ דיא שרפים שטייען צוא שטרופן די לייט בעולם הוה ובעולם הבא אונ צו די ווס זענין מולול אין אמענמטשן ווס ער דט פון אים גילערינט אפילו איין זאך אין דער תורה אונ צו די מענמטשן וואס זיי שאפין מיט אמענמטשן ויש האט גילערינט ששה סודי משנה פון נאמס ווענין אונ ווען די אורות לייבטן אלע באנאדער לייט פון דעם אור ארויס איין היי וואס זיא איז שולט אויף די מלאכים וואס זייא הייסן שרפים אונ פיר חיות זענן אונמער איר די חיה הייסט ישי די חיה איז אממונה אויף די סודות התקפה וסודות התורה אין דער קבלה • אונ דרום במרעפט דער מלאך קבלה אונ אלי מפתחות פון דר תקפה איז ביי איר די חיה שטייט צו פגערן שטר פר הקבדה צו געבין צו די ווס לופן נאך די תקפה פון קבלה אונ סודות צו לערנין פון איטליכן מענמטשן בדי צו קאנן זייער הערין אונ צו די מענמטשן ווס זיי געבן שטר צו די דאוויג ווס לופן נאך צו לערנן קבלה וסודות התורה אונ ווען דר מענמטש לייט אנוועק פון דר וועלט אזו לייט ארום די חיה אוף פיר שרפים ווס זיי שוועבן אונ זי שוועבט פאר אים אונ קאמט ניט קיין משחיתים צוא מרעפן צוא אים אונ פכה מלאכי שלום רינגלן אים ארום אונ אז די שרפים ווערין גועהן אז זיי שוועבן פר אים אזו ווערט פאר שמוסן אונ אונמער גטאן דיא נחשים שרפים ווס זיי קומן פון דעם נהש ווס דט גורם גווען מיתה אוף דר וועלט דס זיי זאלן אין אים גיט קאנן שולט זיין אונ דיא חיה הקדושה שטייט ווי די נשקה לייט ארום פרעגט זי די חיה אין די סודות התקפה אונ אין דר תקפה ווס ער איז נאך גלאפן נאך איר אונ דר נאך גיט מען אים זיין שטר אונ אז ער האט גקאנט לערנין קבלה מיט סודות התורה אונ האט זיך ניט בהעפט אין זיי אזו שמוסט מען דיא נשקה ארום אונ זי קומט שון ניט אריין אונ שטייט אונמער דעם היכל בהרפה ובבושה אונ אז די חיה הייסט אן צו געקן אונ צו ריין אירי פליגל אזו ריין די שרפים ווסוי זענאונמער איר מיט זייערי פליגל אונ פר גרענן די נשמות ניט רעכט היינן זיי שטייט אונ שטייט ניט אונ מען איז זי דן אלי טאג זיא לייבט אונ לייבט ניט פלומור ניט רעכט אונ האמשי זי דט מעשים טובים העלפט עס גיט דען עס איז ניט פר האנדן אזו אין שטר בעולם הבא ווי צו די וואס זענין משתל בתקמת התקלה צו זעהן דעם פבוד פון זייער הערין דורה די סודות התקלה אונ עס איז גיט דא קיין שיעור צום שטר ווס מען גיט צו די מענמטשן ווס זיי ווייסן די תקמת הכבוד פון זייער הערין וואל צו זייער חלק בעולם הוה ובעולם הבא אזו ווי דער פמוק זאגט (משלי ג) אשרי אדם סגא חכמה ואדם יפיק תבונה ווייטר זענין גרוסי סודות וואס מען קען זייא גיט ארום שרייבען מעסקי הכבוזה :

אין דעם קדימיל ווערט גישריפן איר ער דרום משגיח מקיים צוא זי אונ אונמער אים זענן צוויי ספרים איינר פון דר רעכמט זייט אונ איינר פון דר לינקר זייט אונ דר ממונה דט בפח צו מתקן זיין די פתקין א זא זיי גייען ארום פון ניין האנט ווערין זיי איבך געענמפערט צו דעם ממונה ווס איז אין דעם ערשטן היכל אונ אז די פתקין קומן שון צו אים אזו זייען זיי שון ארום אונ מען קען זיי שון גיט אום קערין א תיפכה איז פר האנדן איין ממונה מצד המוסאח והקליפה מצד כח הדין הקל דער איז זיך שון גיט מרחם ער הייסט סגא אונ ער איז ממונה אויף דער מיר פון דעם ערשטן היכל ווס איז בצד המומאה בגיהנם א דארטן זענין פר האנדן בכה וכמה משחיתים ווס זיי שוועבן ארום אוף דר וועלט אונ זיי זענין אן גיברייט צו טאן דין אונ זיי שטייען דעם ממונה ער זאל פריער איבך זעהן די קוויטלך אונ דיא צוויי ספרים ווס זיי הייסן סגא ווס זיי זענן ממונה מתקן צו זיין די פתק אונ דר ממונה מליכ איז איבך זייא אונ דיא היכלות שבמומאה ווא דארטן זענין דר היפכה פון דיא ממונים שבקדושה דען דיא היכלות שבמומאה זענין ממונה נאר שלעכטן צוא טאן צו מענמטשן • ק אונ זעה דר ממונה סגא נעמט דיא פתקין פון דעם גור דין פון דר ממונה וואס שטייט אין דר ערשטער מיר עפינט ער איין מיר לז החושך ווס הייסט כור שחה דארטן זענין פאר האנדן אלפים ורבב ווס זיי זענין אן גיברייט צו געמין די פתקין אונ דר ממונה איז א זי דען גייען ארום דיא פרוזים אונ רופין אום דעם פסק דין • דר שטייט דר ממונה מענין צו זיין אין די פתקין אונ מתקן צו זיין די פתקין פון די דינים איידר זיי גייען ארום פון דעם פתח דען דר נא קען מען שון גיט איבך מאכין די אנדרי מיר איז לצד מוכח אין מיר הענגט דר מות חיים דען דארטן זעהן גיתמתי אלי פתקין ד אונ די פתקין ווערין שון נגמר אזו וויא עס בדיארף צוא זיין איז פון האנדן איין ממונה ער הייסט ייז ער געמט די פתקין אין דר אנדרי מיר אונ איין ממונה שטייט אוף דר מיר ער הייסט עירי אונ אמיק מיר איז איר נאמן אזו ווי איר ממונה הייסט דר ממונה דט אונמער זיך צוויי שמשים איינר איז מימין אונ איינר איז משמאל מצד ימ איז תולה חיים ומצד שמאל איז תולה מות אונ זייא האבען צוויי חתימות אין זייערי הענט חותם חיים אונ חותם מות • חיים איז מיט אונ מות איז משמאל • דיא מיר איז פאר שלאסן זאגנץ יאר נא שבת אונ ראש חודש ווערט זיא געעפינט צו ווייזן אז דר חותם חיים הענגט דארטן דען שבת וראש חודש הענגט דארטן נאר חיי אונ אום יום כפור דס אלי ישראל שטייען בתפלות ובקשות ותחנוני אונ דיגן פאר השתת אונ דיא מיר צוא גשלאסן ביז מנחה אונ נא תפלת מנחה קומט ארום איין רוח פון דעם בית דין וואס איז א היכל זכות אונ עפינט דיא מיר אונ דר ממונה פון דער מיר שטייט אונ דיא שמשים שטייען אחד מימינו ויחד שמאלו אונ דיא חתימות חיים ומות איז ביי זייא אין די הענט אונ אלי בריב אונ אלי פסק אונ פר זיי דען ווערין דיא בריב גיתמתי ון לחיים ון למות דרום זא מיר אין תפלת געילה פתח לט שער בעת נעילת שער כי פנה יום ווארונם דער צייט ווערט דער שער געעפינט דרום זאגט מען אויך בתפלת געילה ותחטט לחיים מינים : דיא דריטי מיר שטייט לצד צפון דיא שטייט אין איר שטאנד צו וויסן אלי ווס דר דין איז אוף זיי ון צו שלאפרייט ון ווייטאג ון עניות אועלקי דינים וואס זענין גיט אונ

פרשת

בראשית

ה ווען די מיר איז צו גשלאסן דען איז דר דין אן גצייכניט אוף
 מענטשן ווס זיי האבן גינדריגט אונ האבן קיין תשובה גיט גמאן
 תשובה שלימה איז מבטל דיא דינים דרום זאגט אויב (איוב יב)
 על אש ולא יסחה דם מיינט ער אוף דר מיר נוארום ער איז אוף אזוי
 דר נוארן צום שפן ער זאל אים מאן יסורים אבר דרגן דה דר
 אים גיט גמארט אזוי ווי עס שטייט ורק אח נסשו שמור אוף דר מיר
 ויט אממונה ער הייסט פפי ער איז ממונה אוף דר מיר צו שליפן
 אוף דעם מענטשן ווס ער איז ראוי צו דעם עונש כדי זיין תפלה
 גיט מקובל ווערן ביי ער וועט תשובה מאן אונ אז עס וועט גגור
 זיין איין דין אוף קלייני קינדר וואס זיי האבן גיט חוטא גיווען איז
 גור אים דא איין ממונה ער הייסט עיר גייט ער ארום אונ רופט
 דעם דין לצו שטאל ביי עס דר וועקט זיך איין רוח ווס ער איז סגוי
 דאס ער איז פשאפן גיווארן בשעת דיא לבנה איז גימינערט
 דערין אין דעם פערטן מאג ער הייסט אסכרה ער שטייט אין דריטן
 ל המוכזה בסדרה הרביעי אונ איז ממונה אויף דיא קלייני קינדר
 צו זיין ער בווייזט זיך צום קינד ווי איין פרויזא אונ שפילט זיך
 אים ביי ער מייט אים דען גייט זיין נשמה ארום אונ ער געקומט
 נ ברענגט זיא פר דעם ממונה ווס ער שטייט אין פערטן היכל
 ער איז זי מגדל אונ איז זיך משתעשע מיט איר ביי ער ברענגט
 פר המלך הקדוש אלי שבת אונ ראש חודש אונ ער פערטסט
 בפשעט דר רוגז אונ מרת דרין איז חליה שלט אויף דר וועלט
 ג הקב"ה אויף אזעלכי קינדר אונ הט פון ווערט ווערן הט אוף
 וועלט אונ אזוי איז אלי קינדר ווס זיי שטארבן פר דרייצעהן יאר
 אפאן ווערן איבר גענעמפערט אין זיין הענט אונ דיא קינדר
 זענן אלט פון דרייצעהן יאר ביי צוואנציג דיא ווערן איבער
 געפערט אין איין אנדערן רוח ער הייסט אגרי ער קומט ארום
 עס נחש הקדמוני דס איז דר יצר הרע ווס ער הט גורם גיווען
 ה אוף דר נאנצן וועלט אונ פון צוואנציג יאר אונ ווייטער ווערט
 שוין גידון בב"ד של מעלה ווס זיי הייסן זכות אונ ווערט גמטר
 מלאך המות דען פון דרייצעהן ביי צוואנציג גייט אים גאך דר
 אגרי ער איז מסמרא דנחש דרום ווייל מען היט גיט אפ דס קינד
 בר הייד דרום הט ער איין שליטה אונ ווי אזוי מען זאל אים אפ
 זן שטייט אין ספר תוהר אונ האמשי דר ממונה הט נאך אויף
 קיין רשות גיט שטייט ים בספר בלא משפט אונ עס שטייט והנה טוב מאוד
 מיינט מען דעם מלאך המות דען ער איז זיך מקדים אונ געקומט
 צו פר דר צייט איידר ער זינדריגט אונ דער ממונה וואס שטייט
 דר מיר דר ברענגט ארויף די נשמה אבר ביי דרייצעהן יאר
 ט ער צו גינזמן דורך אסכרה אין דעם פארטן זינד אונ די היכלות
 איינס קעגן אנדרין די קדושה אנמקענין דר מוממה אח זה לעסת
 דיא פערטי מיר איז מצד מערב די מיר שטייט צו רפואות ער
 ט פתח הרפואות אין דער מיר שטייט איין ממונה ער הייסט
 ער איז ממונה על כל הרפואות שבעולם אונ ער איז ממונה
 צו צו ברענגן די תפלות פון די געלי יסורים ותלאים ובעלי צער
 גייט מיט ווערע תפלות ארויף צוא ברענגן זייא פאר הקב"ה
 ער הייסט מלאך מליך אחר מני אלף אונ עס שטייט ויאמר פדערו מרת שחת
 כומר דען ער איז עולה אונ איז אמליך טוב פאר דעם מענטשן
 איז מזכיר ווען זכות ווס ער האט גיטאן פאר הקב"ה דען דר

מלאך שטייט אלי מאל למטה אונ דרום שטייען דיא אלי מלאכים
 פון זכות ווי דר מלאך איז ממונה דס איז לצד מערב די אלי פיר מירן
 זענן בחייל נונה דען דארטן איז אלי גלומקייט אונ לוטקייט אונ דר
 ויז איז ממונה צו די אלי ווס זייא האבן אחלק לעולם הבא דא קריינט
 ער די נשמות באור דין היקר כדי די רוחות פון אנדרי היכלות זאלן וויסן
 דר וואס איז דא איז איין בן עולם הבא כדי ער זאל קענען דורך גיין
 צווישן אלי אונ קיינר זאל אים גיט ווערן דר ויז איז איין לויטריה רוח
 קדור מער פון די אלי ווס זענן אונטר איר ער הייסט ויז אויף אים
 ווערט גצוין פון דעם שפן משחת קודש העליון אונ פון דארטן ווערט ער
 גינדיקט אונ ער איז דער גר וואש דר האט גינאנט ערכתי גר למשוחי
 ווייטער קען מען שון גיט שרייבן די סודות אונ אז די אורות קיבן
 זיך צו נוף ווערט כתובצין פון זיי אנדרי אורות גייט ארום פון זייא
 איין חיה קדושה אין נשטאלט אריה ונשר אונ זענן אלץ איין נשטאלט
 ער הייסט ארי אונ דריין זענן נבלל פיר אופנים פון ארליי נשטאלט
 אונ אימליכר האט אכט פליגל אונ זענן ממונה אוף אלי חיות
 השמים פון מלחמה האלמן אונ די ארבע אופנים זענן לארבע רוחות
 העולם אונ ווערט מלחמה ווערט דר וועקט מכה דעם התעוררות פון
 דעם היכל זכות פון דעם ב"ד דען פון ווערט שוויים ווס גייט ארום פון
 זיי קומט דר פון ארום בניה חיות ומחות אן השבון איז אן מספר
 אונ אלי שטייען אונטר די אופנים אמיל זענן ממונה אוף שירה אונ
 אמיל זענן שלוחים צו דר וועלט אזוי ווי דס זענן אין דריטן היכל
 אין דר מוממה אח זה לעסת זה זענן די אין דר קדושה אין דעם היכל
 הקדושה דארטן אין דר מוממה זענן זיי אלי מלאך מקשרי זיי זאלן
 שלעקצן מאן אונ די זענן אנמקענין זענן מען אז זיי זאלן גיט שלט
 זיין אוף די לוכדי הורה אזוי ווי דר פסוק זאגט כי מלאכיו יציה לך לשמר
 ככל דרכי אונ עס שטייט על כפי ישאונן סן תנוף כאבן ורליד דר אבן הייסט
 אבן נגף צור מכשול אונ אין דר קדושה הייסט אנמקענין אבן בוחן פנת יקית
 צור ישראל אונ אלץ איז איינס אנמקענין דעם אנדרין אין דעם היכל
 שלישי בטובמה קיבן ארום צוויי משחיתים זיי הייסן אח וחית פון זיי
 גייען אלי שלוחים ווס גייען אפ קערן די לייט מריר האמת אונ די שטייען
 אוף אויף אלי לייט ווס גייען בדרך אמת דרום זענן די אופנים מען
 צו זיין אוף די בעלי מצות זיי זאלן זיי גיט קענן מויק זיין אונ קיין שום
 געה מאן דרום הט זיך משה גפארבמן פר די צווייא בשעת ער הט
 ארפא גנידרט פון דעם פארג סיני אז דיא ישראל האבן חוטא גווען
 אזוי ווי דר פסוק זאגט כי יגורתי מפני האף והחמה אין מיטין היכל איז פר
 האנדרן איין נאנץ הויך ארט ווס עס שטייט גאנץ הויך מיט פיר מירן
 לר רוחות העולם אין אימליכר מיר איז פאר האנדרן זעהן אונ איינר איז
 איבר זיי אונ איז נבלל אין דעם אור ווס הייסט ארי אונ די פיר געסן
 דעם דין פון היכל זכות ווס עס ווערט דארטן גיפסקת צו שלאגן די
 נשמה פון איר חטא וועגן זאגן זיי שטייען מיט פלאמן פייער אונ שרייבן
 צו דר נשמה אונ שלאגן זיא זיא שטייט אין דרויסן בגזיפה וויפיל
 מאג דס בית דין פון היכל זכות האבן גיפסקת זיא זאל שטיין בגזיפה
 אונ די פיר שטייען אוך מנה צו זיין צו די מענטשן ווס רייזן דברים
 במלים אונ זענן ממא ווערט מול מיט לשון הרע אונ רכילות אונ מיט
 אנדרי הייד ווס גיט פרוגן אזוי זענן די אופנים מנה אונ פערצג מען
 גייען גיט ארוף ווערן תפלות אונ קיבן גיט לטריה אונ שטייען בגזיפה
 אונ דר מענטש ווס איז אוף דר וועלט חייב גיווארן גזיפה פר זעהן
 מענטשין

מענטשן גייט דארטן ארום איין פרוז אלי מאג און רופן אום דער
 מענטש איז בנזיפה און דר עבירה ווס ער האט עובר גווען ביז ער
 טוט תשובה רחמי יצלנו מעונש הזה און ווען ער טוט תשובה און דר
 עבירה זאמלן זיך איין די פערציג ממונים און זענן אים ווידר מתיר
 און רופן ווידר אום דער איז שוין גיט בנזיפה און זייני תפלות גייען
 שוין ארויף אבער איידער ער טוט תשובה איז ער בנזיפה למעלה
 ולמטה און די שמירה פון הקב"ה איז אפ גמאן פון אים און אפילו
 בייא נאכט איז זיין נשמה בנזיפה מען פאר שליסט פאר איר אלי
 שערי שמים זיא זאל גיט ארויף קומין און מען שמויטט זיא ארויס
 און אז דר אופן ווס שמיים אויף איר אז ער ציט צו זיין קיטט זיא
 און איין ארט ווס הייטט טא הרצים די מלאכים הייסן חשמלים און דרום
 הייסן זיי הרצים ווייל זיי לופן מנין זיין אויף דיא צדיקים אנטקעגן
 די רצים אין דר קדושה איז פר האגדן רצים אין דר טומאה זיי לופן
 שלעכץ טאן צו די רשעים צו אויפלן זייער מזל און מושל זיין אויף זיי
 און דס מיינט דר פסוק הרצים יצאו דוחים די זענין מצד זה גלאפן און
 די מצד זה און דר סימן איז ווער שושן צלה ושחיה דאס איז אזו דיא
 רצים פון דר קדושה לופן און אז די רצים פון דר טומאה לופן איז
 ווער שושן נכוח דר ספר הלאנטי שרייבט ווען די ישראל לופן נאך
 מצות אויף דר וועלט מיט די פים זייני הלוחי הכת ובקר רולים הרבה לבית
 הכנסת און דעסם גלייכן ווס אמענטש טוט מיט זייני פים דען גיט ער
 אריין איין פח צו די רצים למעלה ווס זענן אין דר קדושה דען לופן
 זיי גשווינד צו מבטל זיין די גזירות רעות אבער ווען זייא זענן זיך
 מתעצל צו טאן מצות דען קרייזן דיא אנדרי רצים חו איין פח אין
 זייערי פים צו לופן דען איז ווער שושן נכוח דרום זאגט דוד קרבו דומי
 ופה סחורת רחוק פלוקר דרום האבין זיך מקרב גווען און גיפערט
 די דומי ופה מצד הקללות ווייל זיי האבן זיך מרחיק גווען פון דר תורה
 אזו ווי אויבין שמיים את זה לעשות זה דרום הייסן זיי מנינים און אז
 זיי גייען ארויף אלי מיט אנאנד דר הייסן זיי אלי איין גען דרום שמיים
 אונט מן דר ארום דעם היכל שמייען צוועלף גגלים און זיי זענן ממונים
 שרפים פון צוויי ערלי גשמאלט רוט און ווייס זיי זענן משגיח און
 די בעלי צער ווס די מענטשן זענן זיי מציר און ליידין ביי זיי דוחק
 אין גלות און זיי הייסן חלונות אויף זיי שמיים משגיח מן החלונות און
 זיי שמייען תמיד צו קוקן אין דיא וואס טוען תפלות און זענן זיך
 מקדים אין שול פון די ערשטי צעקן אזו גייען די ממונים און שרייבן
 עס אות למעלה דען זיי זענן חברים צו זיי אזו וויא דר פסוק זאגט
 חברים מקשיבים לקול השמעני זכאן זענן די צדיקים ווס זייא ווייסן מחד
 צו זיין די תפלות אזו וויא עס גייער צוא זיין דען ווען דיא תפלות
 הייבן אן ארויף צו גיין דען גייען זיי מיט זיי און ברענגן זייא אריין
 אין אלי רקיעים און אין אלי היכלות ביו צוא דר מיר פון דעם פתח
 יעליו אזו גייען די תפלות אריין פר השירת גקריינט צו ווערן אזו ווי
 מיר האבין אויבין גיאגט . קום און זעה אלי ווס זענן מתפלל זייערי
 תפלות צו מקדש זיין צו זייער הערין מיט דעם גאנצן ווילן ובלב
 שלם אז דיא מחשבה ווערט אום גיצוין דוקה דעם דיבור ווערט
 גהייליגט דר שם הקדוש און אז זיי גרייכן צו די מלאכים ווס שמייען
 אויבין ווס זיי הייסן חברים געקן זיי די תפלה און גייען מיט זייא ביו
 דעם פערטין היכל צו דעם פתח . און ווען דיא ישראל זענן מתפלל
 ביי טאג זענן די חברים מיט זיי און זענן אויף משכה ומקדש שמו הגדול

אפר גיט ביי נאכט אזו ווי אנדרי מלאכים ווס זאגן שירה ביי נאכט
 קום און זעה עס שמיים גוול אבו וחסו ואומר אין משע חבר הוא לאיש משחית
 האבן זיי נאך געזעט אין דר גמרא דס גייט און דעם ווס ער עסט און
 איין ברכה איז ער גוול צו הקב"ה ווס ער איז אונור פאטר און איז
 איין חכר צו דעם משחית דס איז דר נחש ווס ער הט פר מיטין דיא
 ברכות פון דר וועלט און דר און ווס עסט אן איין ברכה פר מיט
 ער די ברכות פון דר וועלט דרום איז ער איין חכר צוא דעם איש
 משחית דרום באדארף אימליכער מענטש איין ברכה מאכין און
 מתפלל זיין צו הקב"ה דען ווערט ער איין חכר צו די אייברשמי חברים
 קדושים עס שמיים וחובב חכר ווס מיינט מען דס זאלא דר ווס גייט נאך
 דר פסוק אחרא און איז חורש הרשים צו טאן כישוף צידים און זיך ארויף
 דעם רוח הטומאה און איז זיך מחבר מיט דער חכרותא פון דעם
 חכר רע און דר איש משחית רוט אויף אים בחכרותא און פר וואס
 הייסט דער שפן יוצר הרע היב דען בשעת דער מענטש ווערט נאר
 גבאדין איז ער זיך מחבר צו אים און שמיים ביי אים אזו ווי איין חכר
 און דר נאך ווערט ער צו אים איין איש משחית ער רעט אים אן צו
 שלעכץ און דר נאך גייט ער אליין ארויף און איז און אים מקמרט
 און נעמט רשות און נעמט ביי אים ויין נשמה אזו איז פאר האנדי
 דר היפק פון די מלאכים חברים אין דר קדושה חכר טוב צו טאן
 מצות מיט מענטשן בעוזה ובעוזה און די חברים שמייען אלי מאה
 אויף זיי צו מנין זיין און צו העלפן זייא און מקדש און מוכר צו זיין
 דשמו הגדול : און פון דיא רב שרפים גייען ווידר ארויס פיר ממונים
 אנדרי און זיי זענן ממונה אויף אנעלכי ווס טראכטן שלעכטי עצות
 שלעכץ צו טאן דעם צדיק האמשי זייא טוען עס נאך גיט גייען דיא
 ממונים ארום און זענן דס מודיע און זענן דס מבטל און זיי הייסן
 אורלים און האמשי אלי אורלים זענן נאך דרויף ממונה פון דעסם וועגן
 האט נאך אימליכר אבונדר התמונת און אונטר זייא זענן ווידער
 ממונים אן צאל און אן מספר און דיא פיר עמודים שמייען לארבע
 רוחות העולם אימליכר שמיים אויף איין זייט און זיי הייסן חכים אזו
 וויא דר פסוק זאגט (שיר השירים ב) מציון מן החרכים די פיר שמייען אויף
 די לייט משגיח זיין ווס זיי טוען מעשים טובים און אויף די ווס האבן
 אין זין צו טאן מעשים טובים האמשי זיי קענן עס גיט טאן דר ממונה
 ווס איז לצד דרום דר שמיים משגיח צו זיין אויף די וואס זענן מנחם
 איין ארויפאן און דר ווס הט צער האמשי ער קאן זיי גיט געבן קיי
 געלט און צו דיא ווס גייען ברכה מצוה . און צו דיא ווס טוען חסד
 מיט מתים און דר ממונה איז דער קיום פון עמוד האמת און איז
 ממונה דאס צו גידענקין למעלה און אום צוא קרייזן זיין גשמאל
 למעלה צו ברענגן אים לעולם הבא און דר ווס שמיים לצד צפון דר
 שמיים משגיח צו זיין צו די ווס האבין אין זין גהאט צו טאן שלעכטי
 און האבן גיט גמאן אדר ער הט גוואלט טאן די עבירה און הט זיך
 גובר גווען אויף דעם יצר הרע און הט דס גיט גמאן דר ווס שמיים
 לצד מערב שמיים משגיח צו זיין אויף די ווס זיי מידן זיך אין דר תורה
 און ברענגן זייערי קינד צום רבי לערנן תורה און צו די ווס זענן
 משגיח אויף איין שלאפן אז ער זאל זאגן ווידוי און תשובה טאן
 אויף זייערי עבירות דען דר ווס איז משגיח אויף איין שלאפן אז ער
 זאל זאגן ווידוי און תשובה טאן אויף זייערי עבירות איז ער אים גורכ
 גיצול ווערן פון זיין שלאפקייט און ווידר גוודר צו ווערן אויף דעם

פרשת

בראשית

היכל הרביעי דאם פערמי היכל הייסט היכל זכות דארט זיצט דס בית דין של מעלה און זענן גוזר אלי דינים צו אלי דורך דעם היכל ווערט דר קענט דיא ממשלה פון הקב"ה און דר ווערט דאם היכל שטייט צו היסין דעם וועג פון דער תורה עם הייסט היכל זכות דען דריגין ווערט גימשפט אלי דינים אויף דר וועלט און אלי זכיות און אלי חובות און אלי עונשים און שכר טוב צו די ווס היסין די תורה און דס היכל זכות און משונה פון אנדרי היכלות און און פלול פון פיר היכלות און ווייל עם און און דריגין דר יום ווס הייסט זכות דרום הייסט דס היכל זכות און הייסט אל דרויף זאגט דר פסיק ואל זעט בכל יום דיא פיר היכלות וואס זענן דריגין נכלל האבין מירין פאר דער ערשטער מיר שטייט איין ממונה ער הייסט ס"ס און אנשטענן איין איין ממונה אין היכל המומאה מצד שבאל ער נעמט די דינים און די פסקים ווס מען פסקית דא און שום זיי און דר וועלט און ווייל ער נעמט זיי פון דעם מלאך ס"ס דרום הייסט ער און ס"ס און ער איז זולט אויף די אס"ה פון די קלייני קינדר און אז ער נעמט דעם פת הדין פון דעם היכל זכות רופט ער אויס צו דיא ממונים ווס שטייען אויף די צוועלף מירין און דר רוח זכות ווס זענן אין אים פלול גייען פון אים ארויס שבעים מנהדרין של מעלה פניקלדיגע ליכט און אלי שטייען אין זיין עיגול דס הייסט קייזרדיג און ווי דיא מנהדרין של ככה זענן געסן בעיגול אז איינר זאל דעם אנדריין זעהן און עם זאל גיט פיר הולין ווערין אלי זכיות און אלי עונשין און אלי דינים פיר אלי שטיין אורות פון זיי גייען ארויס נאך צוויי אורות ממונים דיא צווייא שטייען פאר זיי המיד גדות צו זאגן און שרייבן אלי פסקים לזכות אדר לחוב און אזו ווי עם איז עיב לצד זימן אזו איז עיב לצד שבאל און אין מיטן איז אויך דא עיב אין גאנצן איז דא צווייא הונדערט מיט זעכצין און דיא אלי יום זענן נכלל אין דעם רוח זכות פון דעם היכל ווערט אויך גימשפט הן מובות הן רעות נאר דריי זאכן דס איז בני הייסט קינדער און לעבין און פריקס לאו זכיות הענגט גיט אין דעם היכל זכות אלס כסולא נאר אין דעם אור ווס איז אייב דעם היכל ווס הייסט מול פון דארט ווערט ארויס גיגעפן לעבין און קינדר און מוונות און אין אימליכן פתח איז איין ממונה פון דר ערשטער מיר הייסט ער יורי ער נעמט פון דעם בית דין ווס איז נגמר גינארדין און איז מודיע ווס עם איז נגזר גינארדין צו די ווס שטייען אין דרויסן און זיי רופין אויס דעם גזר דין ביו עם ווערט גיהערט אין די הימלין און פון די הימלין גייט מען ארויס און מען רופט ביו עם ווערט גיהערט בכל הרקיעים און זיי נידרין אראפ און זענן מודיע צו אלי פתחונים פון איין מדרגה צוא דר אנדער ביו עם ווייסן אלי פויגלין פון דעם היכל און די עופות פון דר ערד די זענן עם מודיע אויף דר וועלט ביו עם נעמין די זאכן די משחיתים און זענן עם מודיע צו די לייט פחלום און דיא זאך ווערט מקנים לזמן קרוב און אז עם איז גייען גביאים פון ישראל האבן זיי זייער נבואה גיהאט פון די צוויי עמודי עולם נביאי אמת ורבי אמת און אז די נבואה האט אויף גיהערט האבן זיי שוין נאר גיהאט פמראה אדער פחלום דס איז פון דער מיר וואס זייא זענן מודיע צו די מלאכים דען אימליבע מדרגה און אימליכר פתח האט אונטער זיך ממונים פון איר צד אין אלי רקיעים און איינר איז מודיע דעם אנדריין ביו מען ווייסט למטה אמיל זענן ממונים צוא היסין לייט פיר שדים און פיר קייפות און די גייען אין וועג אמיל זענן

מ דר פסק (תהלים ס"א) אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו ו' ווס מיינט ביום רעה עם וואלט גיהערט צו שטיין ביום רע אלא ביום און זאג ווס די רעה איז זולט אין אים צו נעמן ביו אים זיין נשקה דס הייסט איין חולה און ווי עם שטייט (שמואל ב' ג') סרוע אתה ככה ו' חילד און ווער עם איז און אים משכיל און משניה ער זאל זיך ב' זאג ביום רעה ימלטהו ו' ווייל ער הט אים מציל גווען פון דעם אפיקים דורך זיין תשובה דר פיר אז עם ווערט נמסר דער דין ער זולט זיין אויף דר וועלט ווס ער הייסט רעה און די אלי ממונים זענן ביום ראש השנה ווס הקב"ה שטייט בדין און דר וועלט און דר שטן מיט אלי מקטרגים קומן מקטרג זיין און דיא לייט דען הולין זיך איין אלי די ממונים און קריינין זייא מיט וייערי מעשים ווס ווס אויבין שטייען און קומן פיר הקב"ה און דר צייט שטייט פון התלוות מצד מן התרכס עם שטייט מצדן איז מיינט קוקן אזו ווי דר קוקט דורך איין קליין לעכיל קאן ער גיט העכט זעהן ווס ער און און איז צו דעם ערשטין אבר דר נאך משניה מן התלוות קוקט דורך די פענצטער ווס איז גרויס ער עפנט אנרויסן שער מרהם צו זיין אייבך אלי און אז הקב"ה איז משניה אויף דר וועלט זעהט די תלוות און די חרפים און איז חס אויף דר וועלט דען ווען די זאל פלאזין שופר אום ראש השנה דער וועקט דאם דעם שופר זיין און דס קול של מטה איז מעורר דס קול של מעלה אזו גייט ווס אברו און רופט אויס אין אלי רקיעים און זאגט קול דברי הנה זה משניה מן התלוות מצד מן התרכס ווייסן אלי דס הקב"ה הט רחמנות פון דר וועלט און זאגן צדיקים זענן פיל זוכה דס זייא האבין איין און און און דר ערד דס זיי ווייסן דר מיט צו דר וועקן די רחמים של דר דרום שטייט אשרי העם יודעי תרועה תרועה איז אמאל די מיינט ברעכן אזו ווי עם שטייט תרועם בשבט כהל דס מיינט מען וואר צו די קים זיי ווייסן צו ברעכן דעם פת הדין הקשה זיי זאגן דר מיט גיט נעמט ווערן פיל זענן זוכה די צדיקים בעולם הנה ובעולם הבא דען ווייסן דעם וועג פון הקב"ה צוא גיין אין אים און מיוחד זיין דעם דר אזו ווי עם דארף צו זיין און די ממונים ווס הייסן תלוות און חרכס זענן אלי צו נעמן די תפלות פון צדיקים ארום ברענגן זיי ממטה עלה אז תקדוש פרוף הוא זאל און זייא משניה זיין און ס מוז זיין אין אימליכן בית הכנסת פענצטער אבר אז איז קיין פענצטער גיט דא טאר מען דארט גיט מתפלל זיין ווארום בית הכנסת של מטה איז אנמקען דאם בית הכנסת של מעלה דריגן איז דא תלוות אזו ווי מיר האבן אויבין גאנגט אז אין בית סת הגדולה של מעלה איז דא צוועקף חלונות אזו דארף אין בית סת של מטה אויך זיין ווערן עולמות זענן איינס אקעגנאנדרן של מטה אקעגען של מעלה דרום מוז אלץ גלייך זיין און אזו אויך איז שטעקט גווען דאם משכן מיט אלי פלים אזו וויא עם שטייט אין שטת תרומה און דר פבוד פון הקב"ה איז עולה אייבך אלי אזו איז אכמונה כח ער איז ממונה און די ווס האבן רחמנות אויף איין אזו ווי דר פסק זאגט אשרי משכיל אל דל און דרום שטייען די אלע דעם היכל און דס היכל השלישי איז נכלל אין דעם אנדריין ווס אייבך דעם דרום אשרי חילק וואל צו די לייט ווס ווייסן דיא איצות המלד און מיוחד זיין צו זייער הערין און מקדש צו זיין זיין הייליגין זען אלי קיאל דען ער וועט זוכה זיין צו עולם הקה און עולם נבא :

פרשת

בראשית

ח

ממונים צו העלפין צוא דיא לייט וואס ווילן זיך מטהר ומקדש זיין אמייל וענין ממונים צו טאן ניסים ואותות אוף דר וועלט אמייל וענין משגיח צו זיין אין דיא מעשים פון דעם מענטשן עדות צו זאגן אויף וויא אונ אזו איז אפ גישייד כמה מדרגות אונ אלע מצד אמונת הקדושה אזו איז אויך דער צד המומאה עם שיידין זיך אפ כמה מדרגות פון אירי היכלות אויף אלי מדרגות וענין שלעכץ צוא טאן אלי מענטשין אונ אפ צו קערן דיא לייט פון הקב"ה מיד טוב ליד רע אונ אמייל וענין מטמא צו זיין דעם מענטשין ווס ער וויל זיך מממא זיין אזו ווי מיד האבין גילערניט בא ליססא פוהחיו לו אונ וויא הייסן צואה רחמח אזו ווי דר פסוק זאגט צא תאמר לו אונ איינס איז אנמקענין דעם אנדרין די מדרגות הקדושה וענין צו די וואס ווילן זיך מטהר זיין דס זיי זאלן זיי העלפין אונ אנמקענין איז די מומאה צו די ווס ווילן זיך מטמא זיין אין דער אנדערער מיד שמיט איין ממונה ער הייסט יהי' ער איז ממונה אריין ברענגן די זכות פון אלי לייט ער ברענגט זיי אריין ווען מען איז דן דעם מענטשן אונ אז די זכות וענין מיין איז ער ממונה אויף זיין שכר טוב פון דיא זכות אונ איז מוצא דעם דין אונ איז אים מוסר צום מלאך מיד וואס ער איז אין ערשטין היכל אזו וויא אובין איז גישטאנן דען איז ער אים פודה מדרת שחת דען אז דר מענטש קומט צו דעם גילענר דס הייסט אז ער ווערט קראנק איז גלייך ווי ער איז תפוס מען איז אים דן אין דעם היכל אזו קומן אלי חובות אונ אלי זכות ווס ער דט גיטאן אויף דער וועלט אונ אז ער ווערט גימשפט אויף גומץ אזו ווערט נמסר זיין דין לצד ימין צוא דעם מלאך יהי' אונ ער איז מודע אז זיין דין איז לטובה ביז ער ווערט גיונד אונ דר פסק דין גייט אראפ פון איינס צו דעם אנדרין הז לטובה הן לרעה ווערט אלץ דר קענט פון איינס צו דעם אנדרין ביז עם ווערט מפורסם בכל מקום אין דר דריטר מיד איז אכמונה ווס הייסט יהי' דער איז לצד שמאל ער איז ממונה אריין ברענגן כל העונות וכל הרעות ווס דר מענש הט זיה אין זיי בהעפט אונ ברענגט זיי אריין אין אונאן שאל צו ווענין זיי מיט די זכות פון דעם ממונה ווס ער שטייט פריער אונ די וואג שאלן שטייען אין דר פערטר מיד דארטן ווענט מען אלי זכות אונ חובות פון מענטשין דורך די צוויי ממונים אונ אז דיא זכות וענין מנצח וענין ויידר פר האגדן אנדרי ממונים לצד ימין ווס זיי נעמן זיי אונ וענין מעביר פון אים אלי רעות אונ חלאים ביז ער ווערט גיקאלפין אונ אז די עונות ווענין איבר איז דא כמה ממונים לצד שמאל אונ זיין מול ווערט גשלאפט אזו גידערן די פון צד שמאל אונ נעמן זיין נשמה וזכה וואול איז דר חלק פון די צדיקים בעולם הזה ובעולם הבא • אין דער פערטר מיד שטייט דיא וואג שאל וואס דארט ווערט אלץ גיטאן דר ממונה דר פון הייסט אייז אונ אונטר זיך צוויי ממונים איינר לצד ימין אונ דר אנדרר לצד שמאל דר פון צד ימין הייסט יהי' אונ דר פון צד שמאל הייסט יהי' דער איז מכריז לצד ימין אונ דער אנדרר לצד שמאל אונ אלע וענין נכלל אין דעם היכל זכות אונ אז אלי ווערן אין אים נכלל גייט ארום אחיה קדושה זי הייסט רעס' די חיה שמיט משגיח צו זיין מיט די עיי' ה' די ממונים תם שוועבין ארום אויף דר וועלט אונ זעהן אום די פר בארגיני זאכין פון דר וועלט אונ משגיח זיין אויף דיא מעשים תם ווערן גיטאן ברצון ובלב שלם קאמיש דר מענטש מוט דס גיט נעכט נאר ווייל עם איז ברצון טוב אונ מיט דעם נאנגין הארצין אונ

די חיה איז משגיח אוף די תפלות דען אלי תפלות פון לייט שטייען אין זיין האנט אונ ער לייגט זיין אריין אין דעם היכל אונ זיין ליגן דארטן פערציג טאג משגיח צוא זיין אין זיין אונ נאך פערציג טעג נעמט די חיה אלי תפלות ובקשות אונ לייגט זי פר די מנהדרין של מעלה וואס זיי וענין דארטן אין דעם היכל אונ זיי וענין עם דן דען איז דר רוח ווס הייסט זכות ווס ער איז דר פלל פון די ע"ב אויות פון דר מנהדרין איז ער מענין אין זיי אוב זיי וענין לזכות אדר לחוב אייב ענין איז לזכות גייט דיא תפלה ארום אונ איז זיך מתגלגל אונ עם גייעט ארום מיט איר צוועלף אורות ממונים אונ אימליקער איז תובע אונ בנערט אז די שאלה זאל מקיים ווערן וואג וועט מקיים הינטר דר חיד וענין ויידר פיר שרפים פון פלאם פייער זיין וענין אין די פיר זיימי פון דר וועלט זיי וענין ממונה משגיח צו זיין אויף די ווס היטין שבר ווי עם ברארף צו זיין אונ ווען די פיר שרפים ציען גייט פון זיי ארום ע"ב גלגלים פון פייער אונ פון זיי ווערט גימאכט דער נהר דינור וואס דארטן וענין אלף אלפים ישששש' זיי וענין דארטן צו טאן זייער שליחות אונ די פיר שרפים וענין משגיח אויף די וואס טוען זיך אן תענוגות אום שבת אונ ווי עם איז רעכט אונ די חיה שטייט אויף זיי אונ זיי ציען אונטר איר אלי טאג אונ דר פון ציט זיך דר נהר דינור אונ פון ברענט כמה רוחין וכמה מושלים ושרים של מעלה אונ אז עם קומט שבת גייט ארום איין פרוז אונ דער נהר דינור ווערט גישטילט אונ אלי דינין וכעס וועם ווערן אלי גישטילט אונ די חיה איז עולה אויף דיא פיו שרפים אונ גייט אריין אין מיטין היכל דאס ארט הייסט עונג דען אז עם קומט שבת ווערן מסודר אלי שולחנות פון דיא מענטשין וואס גרייטן אן אלי מאכלים אויף שבת אונ די הייסן בני היכלא דמלכא דרוין וענין ממונים אלף אלפים ורכוב רכבות אונ די חיה גייט אוף די פיר שרפי אויף אלי ערט אונ איז משגיח אויף אלי מיטן אונ ווי אזו מען איז אים מענג מיט תענוגים אונ די חיה בענטשט די לייט אונ דיא אלף אלפים זאגן דרויף אמן אונ דס איז דיא ברכה אז תמענו ע' ה' והרכבת על כמתי ארץ והאכלתך נחלת יעקב אביך וגו' אונ אלי זאגן אז תקרא וה' יענה תשוב ויאמר הנני ראש זאגט די חיה מיט אלע וואש וענין אונטר איר או דער אייבערשטער ירח הקדש ווען דער מיש איז מיט תענוגים אלץ דרייא סעודות פון שבת נאך דר דריטער סעודה נאך זייערי פרכות ווס זיי בענטשין אים לאזט ער אים אונ זאגט אז יבקע כשתר אווד וארוכת סהרה תצמיח וגו' אונ די שבעים מנהדרין ווס וענין דארטן ביטן ובשמת ובאמצע זאגן אלי הנה כי כבודך נבר דיא ה' אבר ווען דר מיש איז גיט מיט תענוגים ווי עם גהער צו זיין דען איז די חיה מיט אירי פיר שרפי מיט די אלף אלפים ורפוא רבבות שמויטן זיי ארום אונ וענין זיין דוחה צו די משחיתים אונ די משחיתים גייען אונ ברענגן זיי אריין צו זייער ארט דס איז דר הופך פון ענין דס הייסט גי' אונ אז זיין ברענגן עם אריין אהין הייבן זיי אלי אן צוא זאגן ויאבה קללה ויבואה וזא חפץ בברכה וחרק מסנוי יבקע נושה לכל אשר לו ויבואו זרים גיעו אלי ה' מוסר חסד וגו' יהשם ישמרנו והמנא יעלנו דער רחמן זאל אונ מציל זיין דען דען עונג פון הקב"ה איז אז דר מענטש איז מענג דעם שבת דרום דער ווס איז מענג שבת ווס טוב איז די פיר שרפים ווס שטייען אונטר אונ דער חיה שטייען זיי אנמקענין דעם נהר דינור אונ לאין גיט זייער נשמה זאל פר ברענט ווערן בשעת זיא מובילת זיך אזו ווי אויבן אונ גישטאנן • אונ הינטער דיא פיר חיות שטייען אין דרויסן פסד

פרשת בראשית

ממונים און רופין אויס אלץ ווס איז דרייניג ווערט ניפסקט נאר דריי זאכן ניט פנים • תמים • ומזוני • דען דאס הענגט ניט אן אין היכל זכות נייערט איז דעם מול עליין וואס דער פון צידה זיך און דרייען הענגט חיים של מעלה און מזונות און בגנים • און ווען דר מענטש ליגט קראנק ווערט ער זיך דארט נידון אויב דוא וועסט פרגען אז ער ווערט דארט נידון אויף לעבין נמצא הענגט שוין לעבין אן אין זיי און ווס זאגסטו אז עס הענגט אן אין מול העליון • אלא אזו איז אז דער מענטש ליגט קראנק איז מען אים דארט דן און אז עס ווערט נגור אויף אים לחיים אזו צידה זיך דר חיים אראפ פון מקור החיים וואס הייסט מולא אזו ווערט ער ניוונד און אז עס ווערט נגור אויף אים חס ושלום למיתה ניט מען אים שוין ניט קיין חיים פון אויבן וכאז וואול צו די צדיקים ווס זייא ווייסן דעם וועג פון דר תורה און זענן דורך דעם זוכה לחיי העולם הבא און אויף זיי שטייט ועמד כולם

צדיקים לעולם ירוש ארץ :

היכל המיש דס פינפט היכל הייסט היכל אהבה דר היכל שטייט צו ליכטיגן די היכלות ווס אונטער דעם זענען בסוד היתור והאמונה עס איז דרייניג דא איין מיר און דרוף איז איין ממונה ער הייסט סניגור ער שטייט אויף צו זיין איין סניגור און איין פיר שפרעכר אויף צדיקים צו פרגען און זיי טובות דס די קליפות זאלן ניט קענען אין זיי שולט זיין אין דעם היכל איז פר האנדן איין ממונה ער איז פולל ארבע גוונים דס הייסט ער קט אין זיך פיר גשמאלטן ווייס און שווארץ גרין און רויט און ער הייסט מיר ער איז גרעסר פון אלי תפלות וואס זענען אונטער אים ער עפינט און שליסט צו אלי מירן עליונים ווס זענן ביי אים אין זיין רשות דריי מאל אין מאג און אלי תפלות תהתונים זענן גבלל אין אים און שטייען הינטר אים און ווערן גשפייזט פון אים ער איז ממונה איבר אלי סודות פון זיין הערן ער הייסט אהבה דרום הייסט דס היכל אהבה דען דארט זענן פר בארן אלי סודות עליונים הגדולים • די זענען ממונה איבר אלי סודות ורוזן צוא וועמען עס בדארף זייא בהעפטין דרוף זאגט דר פסוק שם אתו את הויי דד דער איז דער שומר עליון ער הייסט שומר ישראל שומר הברית פון דארטן גייט ארום איין רוח מקיים זיין די נשמות מיט דעם נפש צו אלי לייט דען עס ווערט געפן דרוף זיי און דרוף שטייט כי על כל מצוא פי ה' יהיה האדם דען אין דעם היכל שטייען אלי נשמות און אלי גופים עליונים ווס די נשמות זענן זיך למעלה אין זיי מתלבש און זענן אן גיבתיים אראפ צו נידרין צו די לייט מיט שנברא העולם און דס היכל איז מקבל אלי נשמות ווס קומן ארום פון דעם נדר דינור ווס ער צידה זיך פון דעם גן עדן העליון און דרום איז דאס היכל קיין מאל ניט ליידיג און אז משיח וועט קומן וועט ער דר וועקן דיא צווייא היכלות היכל אהבה און היכל זכות ווס זיי זענן גיגליכן צו צוויי פריסט און זיי שטייט שני שרד כשני עשרים תומי צביה און פון דארט קומן ארום אלי אורות וואס זיי הייסן להם החרב המתהפכת און פאר ווס הייסט עס חרב המתהפכת ווייל עס קערט זיך אום צו פיל גשמאלט און דס דר וועקט צו קאן דס שליחות פון קאם ביה און אזו ווי דס בד של מעלה ווס זענן אין היכל זכות אונטער דעם היכל אהבה איז דארטין דר להם החרב המתהפכת אזו אויך דס בד של מטה דארטן זיך אלי מאל דר מאגן דס די חרב איז איבר זיי און אז דר רוח מוט פרגען אום צידה אורות לכל צד אזו ווי דר פריסט מוט אום צידה אזו קומט ארום פון דעם רוח אנגדרי

מנה זי איז ממונה אופרם להם החרב המתהפכת און די חיה איז ממונה ווען עס ווערט נגור אהונגער אויף דר וועלט זי זאל אום צידה אורות מזונות צו די בגי אמונה זיי זאלן ניט שטארבן כחבת הניגר אונטער אונטער לעהנן די ערד ווען דר רוח המומאה איז שולט ווס זיי הייסן שור וכס דרוף זאגט דר פסוק לשור וכסן תשחק דענדי צוויי משחיתים זענן ממונה בסוד הרעב איינר איז ממונה אז די לייט זאלן שטארבן פר הונגר און איינר איז ממונה אז ווס די לייט עסן זאכן זיי ניט זאט זיין און דעם היכל זענן צוויי ממונים זיי שטייען אלף ורבוא רבבות זייא הייסן נפנים און אלף ורבבות ווס זיי הייסן רכונים און אלי שטייען באהבה וחבה און זייא דר וועקן איין אהבה צווישן דיא צדיקים און צווישן הקב"ה און אז עס דער וועקט זיך דאס ליבשאפט מלמטה למעלה ומלמעלה למטה דען ווערט דס היכל דר פילט פון פמה טובות און פמה חסדים און פמה רחמים דען בהעפט זיך דיא אהבה של מטה מיט דר אהבה של מעלה אין איין דבקות פון זיי גייען ארום צוויי ממונים און זיי שטייען משניה צו זיין אוה דיא וואס זענן מיחד דעם יחוד פון הקב"ה מיט אהבה און זענן זיך דרוף מוסר נפש באהבה אויף יחוד שמו הקדוש בתפלה ובקריאת שבע אזו גייען זיי ארום און זאגן ערות אין די לייט ווס טוען חסד אויף דער וועלט אזו גייען דיא חסדים ארום אין דעם היכל אריין גקריינט ווערן און דר נאך גייען זייא נאך העכר ארום גקריינט ווערן אין דער אהבה עליונה מכות הקב"ה אליין און אויף דעם שטייט גשרובין (תהלים קח) כי גדול מעל שמים חסדך און אויף דעם היכל שטייט מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונתרות לא ישפוטו אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בון יכוון לו :

היכל המיש הייסט היכל רצון דען דארטין איז דר רצון פון הקב"ה ווס ער הייסט מצא פי ה' דארטן איז די שלכתה פון דעם דבקות פון דר וועלט אויף דעם שטייט כחוס השני שמתחיד אין דעם מצא פי ה' שטייען אלי תפלות ובקשות פון דר וועלט און אז עס קומט דר זמן פון דס יחוד אזו ווערט אלי שלימות גפונן און אלי פנים ווערן דר לייכט און אלי תפלות גייען ארום דען דענסט מאל איז איין עת רצון און דרוף שטייט ואני תפילתי לך ה' עת רצון אין דעם היכל זענען וועקט מירן פיר זענן אויף די פיר זייטן פון דער וועלט היינט מוקח מערב דרום צפון און אחר למעלה ואחר למטה און דר ממונה ווס ער איז ממונה אויף אלי מירן הייסט ער זיי ער איז ממונה אויף אלי די ריזן וסודות עליונים ווס ווערן איבר גענפרט כפה אל פה כסוד דבקות האהבה און די סודות שטייען ניט מגלה צו זיין נאר בשעת אז די מירן ווערן געפינט דען ווייסן אלי היכלות און אלי רוחות און אלי חיות און שירות אז דיא שערי רצון זענן געפינט גווארן און עס גייען ניט אריין אין דיא שערים נאר דער רצון התפלות דער רצון פון שיר ושבת צוא הקדוש ברוך הוא דער רצון פון דיא נשבות המדושים העליונים און דר רוח איז נמסר אין זיין רשות אלי סודות פון די נשמות וואס דר וועקן מיט גלוסקמיים והבהה של משה ושל מעלה מיט איין מאל דאס זענן די נאגץ הזכי נשמות היינו רבי עקיבא מיט זייני חברים אועלכי נשמות ווס ווערן ניט גנייט צוא וואשן זיך אין נדר דינור אזו זייא אנדרי נשמות מוזין זיך פריער טובלען און וואשן אין נדר דינור אזו וויא אובן איז גשמאנן קום און זעה דער רוח ציט אויף צועלה אורות וואס שטייען אונטער אים און זייא זענען שולט לארבע רוחות העולם בצד דרום דס איז צד ימין שטייט איין אור עליון דס איז מצא

פרשת

בראשית

ט

זה תהיה דם איז דער גרוסר פון אור העליון וואס ער קומט מצד דרום דס דר אור שמיים בתוקפו מצד ימין און ער איז איין אפומרופוס הגדול פון ישראל דען ווען דר צד המזרחא שמיים מקטרג זיין אויף דיא ישראל אזו שמיים מיכאל הישר הגדול צוא מענען מיט אים און ווערט איין סגור און איין פיר שפרעכר מציל זיין דיא ישראל פון דעם שפן השונא אבער בשעת אז דר בית המקדש און ירושלים איז חרוב גווארן דען האבן גובר גווען די חמאים דענסט מאל האט דר צד המזרחא גובר גווען אויף די מענות פון ישראל און אויף מיכאל דרום שמיים השיב אחר ימינו מסני איוב ומצד צפון שמיים איין אנדרר אור דר איז גבריאלי ער נעמט די דינים פון דעם היכל הרביעי און גיט זיי אפ דעם ממונה ווס ער שמיים אויף דר טיר און דארטן ביי דר טיר שמייען אנדרי ממונים מצד המזרחא ווס זיי ווילן נעמן דעם דין ביי דעם ממונה ווס ער עמט די דינים צו טאן און צו צייטן טום גבריאלי אליין דעם דין און ער איז דעם דין גיט מוסר צוא דעם צד המזרחא און אז ער אליין טוט דעם דין האמשי עם איז דאך דין איז דס דאך מיט חסד און דער ביי איז ארפואה דען גבריאלי איז פלול פון חסד און דין (עיון לקטוב' תורה) און דרום טוט ער אכפה און די רפואה איז דר ביי און דא איז מקיים דר פסיק דכרי' וז' כי כאשר יסיר אש את כנו ה' אלהי מסוד און דאס ווענן יסורים שר אהבה דס איז פלול מצד ימין ומצד שמאל בצד מורה שמיים אנא דערד ער הייסט וסאל ער איז ממונה אויף פל הרפואות און פיר צו פרענגן פר דעם הערין דר ווס הט אלאוני קרענק אזו קומט ער פר הקב'ה בקרב זיין דעם קץ פון דעם חלאת דס זיי האבן שון משלים גווען ויער חלאים רעים ונאמנים און אלי טאג רינגילט ער ארום דיא וועלט משלים זיין דיא רפואה בפקודת הקב'ה און דר וסאל הט איין אהיה מצד מיכאל מימין ומצד גבריאלי משמאל און ער איז ממונה בשעת דער מענטש ווערט נידון קמים פון דעם פערטין היכל אזו איז ער זיך מקדים צו טאן ארפואה און די רפואה קומט מצד הדחק דרום ווייל ער איז פלול פון ימין ושמאל דרום איז די רפואה מצד ימין און דר דוחק מצד שמאל און דרום אז די רפואה קומט • קומט זיא מצד הדחק און מצד מערב איז איין אור ער הייסט גוראל און אוראל און ער איז דר פלל פון אלי און אשליח צו אלי און דיא פיער ממונים מלאכים מיכאל גבריאלי וסאל גוראל זיי זענן דער יסוד ואמונים צו די פיר יסודות צו ווס אימליכר מענטש הט וואסר פיער ווינט ערד עם שמיים (קהלת ח) ושבת אני את השמחה אשר אין טוב לאדם חתח שמש כי אם לאכול ולשתות ולשמח ותוא ילונו בעמלו

כ' ימי חיי איז דאך קשה פר ווס הט שלמה המלך גלופט די מענטשן ווס זיי זענן פרייליך • גאר ער מיינט די שמחה פון הקב'ה ווס זיא איז טולט בשבתות וימים טובים איז מער פון אלי מעשים טובים וואס ער טוט • גאר עסין און פרינקען און פריילעך זיין און ווייזן אשכחה אין דר צייט פדי ער זאל האבין אהלך לעולם הבא • והוא לזון בעמלו והוא • מיינט מען הקב'ה וואס הייסט היה ער טוט דיק פאלייטין אריין צו ברענגן דיין נשמה לעולם הבא • נאך אפשט איז יהוה גייט אויף דעם מענטש דר מענטש ווס עסט און פרינקט בשבת ווס טוב און איז זיך משלים ליינו טוט ער דס אשלייען צוא הקב'ה און הקב'ה גיט אים אפ בפלי פפליים • איג מיט צוויי ערדיי זאבן טוט דער מענטש ליען צו הקב'ה איינס ווס ער גיט דעם ארומאן און הט אויף אים חס און איינס ווס ער איז מוציא הוצאות אויף שבת

ויום טוב אזו ווי דר פסוק זאגט מלח ה' חסן דל גסלוו יסלם לו און די פיר מלאכים האבן אימליכר ביי זיך נאך צוויי דס אלי זענן די יב מנהי המרכבה און אנמקענן זיי איז גווען די דולים דס ישראל זענן גינאנגן אין דער מדבר דרייא שקמים אוף אימליכער זייט איז אלץ גויען אנמקענן די יב מלאכים און אלי זאבין של מטה ושל מעלה א אלץ איינס אנמקענן אנדרין • פון דעם היכל גויען ארום אלי תפלת ובקשות ווס ווערן גטאן פאהבה אז ווי קומן אין דעם היכל בהעפם זיך אלי אין הקב'ה ובכל זמן ובכל יום איז הקב'ה זיך משתעשע מיט נשמות פון צדיקים אויף דעם שמיים או חתעני ער ה' ווייטר שמיים ד סוד פון די שבעה היכלות און ווי אנדרי תפלות זענן גשמעלט גווארן נאך די היכלות און עולמות אלץ ע"פ סודות נעסות און צום סוף זאגן ער וואול צו דעם מענטשן ווס ער קען זיין תפלה קעמט מכונן זי זיין מחשבה ורצון מיט זיין קול ודבור דס איז דער נאנצר יחיד הש דען זיין תפלה איז גיט חוזר צו ריק אום זיסט און ווערט מקובל און אז הקב'ה איז גויר איין גויה איז ער זיא מבטל אויף אים שמיים יששכר אביד ואסר ותגל יולדת און אלי מקמרינים ווערן אנמטר אים אונט גטאן און זיער חקק איז די עונות ווס ער איז מתודה נעמט ד מקמרג זיך פר זיין חלק אזו ווי דר שלער לעזאול איז אום יום כפף אויף ארי עבירות און ווען דר מענטש איז גיט מתודה איז ער אויף אים אייז מקמרג און קען אים ביי קומן • אזו איז אויף גווען ביי דער קרבן די מחשבה טובה מיט דעם רצון איז גווען צו הקב'ה און דר וידידי איז גווען צו דעם חלק פון דעם שפן דס מיינט דר פסוק (מש כ"א) אכ רעב שונאך האכילתו לחם און דר סיכון איז יבוא המלך וחמן היום אל הפסד אזו ווי אסתר הט אן גברייט דעם מלך מיט הכין צו דר מעודה האט מען דעם שפן אויף זיין חלק נעבען די וידידי פון אלי חמאי און עבירות • וואול צו דעם מענטשין ווס ער ווייסט צו גיין בדרך אמת און דר וואס ווייסט גיט מסדר זיין דעם שכח פון הקב'ה א בעטר ער זאל גאר גיט גווען גבארין ווערין וואול צו דעם מענטש וואס ער קען בקשר וגיחוד זיין גיט זייני פונות בתפלה אין א עולמות וואול צו אים בעולם הזה ובעולם הבא ע"כ ביו אהער זענן מפורש די היכלות פון דר קדושה :

והנחש היה ערום ככל בית השדה זאגט רבי יצחק דער נחש איז דר צד הרע רבי יהודה זאגט עם איז גווען איין נחש ממש • ווי זענן גקומן פר רבי שמעון הט ער זאגט עם איז אלץ איינס דר הט אראפ גנידרט און הט גריטין אויף איין נחש און פר זיין גשמאל זענן אלי בריות אנמלאפן גווארין • און זיא זענן גקומן מיט ווערן רייד צו דר אשה און האבן גורם גווען מיתה צו גאר דר וועלט א ער הט מיט זיין חכמה פר דארפין דעם ערשטין יילו דאס איז אד הראשון אזו איז דר חמא גהאנגן אויף דעם ס"ס ביו עם איז גקומן א אנדרר איזוקדיש דס איז יעקב אבינו ער איז גווען דס שיינקייט פ אדם הראשון און הט פון עשו ווס ער איז גווען דר פח פון דעם פר מיטין די ברכות ווס יצחק הט אים גוואלט בענטשין למטה א פון זיין פח למעלה און יעקב הט זיך ויידר ויינס אפ גנומן דען א קללות ווס ער הט אים פריער גורם גווען זענן אלי פר קערט גווארן צו ברכות :

והפקחנה עיני שניהם פריענט רבי חייא זיי האבין דאך פריער ביי שכל גיהאט פון מלאכים ויש זאגט דר פסוק אז זיי זענן

פרשת בראשית

דָּרָשׁ נֶאֱדָר דַּעַם הַמָּא קַלֵּת גִּוְאָרִין • אֵלֵא אִזּוּ מִיַּיִנְט דַּר פֶּסֶק עִם
 זִינ גִּוְאָרִין אֲפִין וַיַּעֲרִי אֲזִינְי אִזּוּ וַיִּיא הָאֲבִין גִּוְיָדִינְט וַיַּדְעוּ כִי עֲרִימִים הִם
 לִקְוֹמֵר אֲזִינְדֵר הָאֲבִין וַיִּי גִוְעָהוּ וַיִּי אִזּוּ וַיִּי הָאֲבִין פּוֹנֵס גִוְעוּן דַּעַן מַעַן
 מִי בִי וַיִּי צו גִּוְנִינְי וַיַּיַּעֲר גִּוְס לִיכְמִקִּיט וַיִּי הָאֲבִין פְּרִיעֵר גִּהֵאֵט
 וַיִּי עֵינִי בְרַעֲקֵט גִוְעוּן מִיט אֲוֵרוֹת שֶׁל מַעֲלָה אֲוֵן הִיַּיִנְט הֵט מַעַן עִם
 וַיִּי וַיִּי צו גִּוְנִינְי אֲוֵן עֵינִי גְבִילִיבִין נֶאֱקֵט דַּר פּוֹן אֲוֵן הָאֲבִין אֲן גְּקִלִּיד
 וַיִּי עֲלֵי הַתְּאֵנָה דַּס אִזּוּ דִּי בְלַעֲטֵר וַיִּי הָאֲבִין מִיט דַּעַם חִימָא גִוְעוּן
 וַיִּי הָאֲבִין גִּנְעֵבִין בַּח צו דִּי קִלְפִּוֹת אֲוֵן וַיִּיא עֵינִי גִוְאָרִין גִּשְׁמֵאֲרֵקֵט
 דְרוֹם הָאֲבִין וַיִּי זִיךְ גִּוְאֵלְט אֲן קִלְיִידִן מִיט דִּי בְלַעֲטִיר פּוֹן דַּעַם בּוּיִם
 וַיִּיא וַאֵל אֲוֵף וַיִּיא מִנִּין וַיִּין אֲוֵן דִּיא וַוְעֵלְט אִזּוּ גְבִילִיבִין בְּקִלְלָה בִּיז
 וַיִּיא יִשְׂרָאֵל עֵינִי גִשְׁמֵאֲנַעַן אֲוֵף דַּעַם בְּאָרְגִי מִינִי דַּעַנְטֵט מָאֵל
 וַיִּיא אֵלֶּךְ אִיִּין תְּקוּן גִּהֵאֵט נֶאֱדָר דַּעַם הָאֵט הַקְּבִיָּה אֲן גְּקִלִּיד צוּא
 דְּכַס הָרֵאשִׁוֹן וַיִּחֹה מִיט לְכוּשׁ עִי אִזּוּ מִיַּיִטֵּשׁ הַיִּוִּט אֲבָר פְּרִיעֵר הָאֲבִין
 וַיִּי גִהֵאֵט אִיִּין פְּתַנּוֹת אֲוֵר דַּאס לְכוּשׁ אִזּוּ גִוְעוּן פִּיל גְּרוּיִסַע אֲוֵרוֹת
 פְּפִילוֹ דִּיא מְלֵאכִים עֲלִיזִינִים עֵינִי אֲבָרֵפ גִּיִקוּמִין נְהִיָּה צוּא וַיִּין פּוֹן
 עִם לְכוּשׁ אֲוֵר וַיִּיא הָאֲבִין פְּרִיעֵר גִּהֵאֵט אִזּוּ וַיִּיא דַּעַר פֶּסֶק
 אֲמַנְט (הַתֵּלֵם ח') וַיִּחַסְרוּהוּ מַעַס מַלְאָכִים וַיִּיא אֲוֵן דַּעַר נֶאֱדָר הָאֲבִין וַיִּיא נֶאֱר
 וַיִּיא הָאֵט פְּתַנּוֹת עוֹד וַיִּיא דַּר גּוֹף הָאֵט דַּר פּוֹן הַנְּהָא נִיט דַּר גְּפֵשׁ דַּר
 נֶאֱדָר הָאֲבִין וַיִּי גִהֵאֵט צִוּוִי וַיִּין קִין אִזּוּ גִוְעוּן מַצַּר וַוְהַמַּת הַנְּחַשׁ וַיִּיא פּוֹן
 וַיִּיא קוֹמִין אֲרוֹם אֵלֵי מִינִי שְׂרִים וַוְהוֹת רַעוֹת וְקִלְפּוֹת וְכַל רַשְׁעִים וַחֲצוּסִים וַעֲוִי פִּנִים
 וְכַעֲרִים אֲוֵן הַבֵּל אִזּוּ גִוְעוּן מַצַּר אֲרוֹם מַצַּר הַסּוֹב וַוְהַמַּת וַעֲנִין וַיִּיא נִיט
 גְּבִילִיבִין בִּיז עִם אִזּוּ גִיִפֵּאֲרִין גִּוְאָרִין שֶׁת דַּס דַּר עוֹלָם אִזּוּ פּוֹן אִים
 פְּפִלְאֲנִצַּט גִּוְאָרִין אֲוֵן אֵלֵי צְדִיקִים אֲוֵן אֲזִיבִין הֵט גִּוְיָדִינְט הֵט עַר
 וַוְרֵא גִיִּהֵאֵט וַיִּילִין עַר הָאֵט גִּוְעָהוּ אֲוִיִּף זִיךְ פִּיל תְּחִילוֹת וּמַחֲנּוֹת פּוֹן
 וַיִּיא נִיט וַיִּילִין אִים אֲוֵם פְּרַעֲנִין בִּיז עַר הֵט תְּשׁוּבָה גִיִּמָּאן הֵט אִים
 אֲבָרֵה גִנְעֵבִין אִיִּין צִיִּיכִין פּוֹן וַיִּיא אֲוֵתוֹת הַתְּוֹרָה דַּאס הָאֵט אֲוִיִּף
 אִים מִנִּין גִּוְעוּן :

דָּאָרְטֵן אִזּוּ עַר אֲוִיִּף זִיךְ מוֹשֶׁה דַּעַם פֶּחַ וּמְכוּנָה אִזּוּ הֵט אָרְם מוֹשֶׁה
 גִּוְעוּן דַּעַם פֶּחַ הַמוֹקְמָא דַּאט עַר אִים מְטָמָא גִוְעוּן אֲוֵן גָּאָר דִּיא
 וַוְעֵלְט דַּס אִזּוּ דַּר נְחֹשׁ הָרַע דַּעַן עַר אִזּוּ מְטָמָא אֲוֵן הֵט מְטָמָא גִוְעוּן
 דִּי גִנְאֲצִי וַוְעֵלְט דַּעַן מִיד הָאֲבִין גִּילְעֵרִינְט אִזּוּ דַּר נְחֹשׁ דַּאס אִזּוּ דַּעַר
 מְלֵאָה הַמּוֹת וַוְעוּן עַר נַעֲמַט אֲרוּיִם דַּעַם מַעַנְמֵשׁוּן דִּי נֶשְׁמָה בְּלִיכְט
 דַּעַר גּוֹף מְטָמָא אֲוֵן עַר אִזּוּ מְטָמָא דַּס גִּנְאֲצִי הַיִּוִּט אֲוֵן צוּא אֵלֵי וַיִּיא
 גִּינְעֵהֲנִין צוּ אִים אִזּוּ וַיִּיא דַּר פֶּסֶק וַאֲמַט (בַּסְבֵּר יֵשׁ) כֹּל הַגּוֹנוֹעַ בַּמַּח בַּנַּפֵּשׁ
 וַיִּי וַיִּיאֲרוֹם אִזּוּ עַר נַעֲמַט אֲרוּיִם דִּי נֶשְׁמָה אִזּוּ גִנְעֵבִין גִּוְאָרִין לְשַׁת
 צוּ דַּר צַד הַמוֹקְמָא וַיִּי זֵאלִין רִנְעוּן אֲוִיִּף אִים דַּעַן אִזּוּ דַּר נְחֹשׁ רִירַט אֲן
 אִין אִים וַוְעֵרַם עַר תִּיבַף מְטָמָא דְרוֹם הָאֲבִין וַיִּי שׁוֹן אִיִּין שְׁלִיטָה אֲוֵן
 דְרוֹם וַיִּי דַּר נְחֹשׁ רִירַט זִיךְ צוּ אִזּוּ מְטָמָא קוּם אֲוֵן עֵדָה דִּי גִנְאֲצִי וַוְעֵלְט
 אִזּוּ וַיִּי שְׁלֵאֲפִין בִּי נֶאֱכַט עֵינִין וַיִּיא מוֹעַס מַעַס מִיתָה אֲוֵן וַיִּיל וַיִּיא
 עֵינִין מוֹעַס אִיִּין מַעַס מִיתָה דְרוֹם שׁוֹנְעֵבֵט דַּר רִיחַ הַמוֹקְמָא אֲוִיִּף
 דַּר וַוְעֵלְט אֲוֵן אִזּוּ מְטָמָא דִּי וַוְעֵלְט אֲוֵן אֵלֵי מַעַנְמֵשׁוּן אֲוֵן רִנְעַט אֲוִיִּף
 דִּי הַעֲנַט פּוֹן דִּי מַעַנְמֵשׁוּן דְרוֹם עֵינִין וַיִּי מְטָמָא אֲוֵן עַר חֲאָפֵט זִיךְ אֲוִיִּף
 אֲוֵן דִּי נֶשְׁמָה גִיִּיט וַוְיָדֵר אֲבִיִּין צוּ רִיִּךְ צוּא אִים אִזּוּ וַיִּיא עַר רִירַט אֲן
 מִיט דִּיא הַעֲנַט אִזּוּ עַר מְטָמָא וַיִּיל דְרוּיִף רִנְעַט דַּעַר רִיחַ הַמוֹקְמָא
 דְרוֹם זֵאל דַּר מַעַנְמֵשׁ נִיט נַעֲמִין אִין דַּר פְּרִיא דַּעַם מְלְבוּשׁ פּוֹן אִזּוּ
 אֲהֵאֲנַט וַיִּיא הָאֵט זִיךְ נִיט גִּוְאֵלְט דַּעַן עַר אִזּוּ אֲוִיִּף זִיךְ מוֹשֶׁה דַּעַם
 רִיחַ הַמוֹקְמָא אֲוֵן אִין זִיךְ נֶאֱדָר מַעַר מְטָמָא אֲוֵן דַּר רִיחַ הַמוֹקְמָא הֵט
 לְשׁוֹת צוּ רִנְעוּן אֲוִיִּף אִזּוּ אִיִּין אָרְטֵט וַיִּיא עַר גִּיִּפִּינְט אֲצִיִּיכִין וַיִּיא קוּמַט
 פּוֹן וַיִּין זִיִּיט אֲוֵן דְרוֹם זֵאל זִיךְ דַּעַר מַעַנְמֵשׁ וַוְאֵשׁוּן פּוֹן אִזּוּ אֲמַעַנְמֵשׁוּן
 וַיִּיא הֵט זִיךְ שׁוֹן גִּוְוֵאֵשׁוּן וַוְאֵרִים אִזּוּ עַר וַוְאֵשׁוּן זִיךְ פּוֹן אִזּוּ אֲמַעַנְמֵשׁוּן
 וַיִּיא עַר הֵט זִיךְ נֶאֱדָר נִיט גִּוְוֵאֵשׁוּן דַּעַן צִיִּהֵט עַר אֲוִיִּף זִיךְ אֲרוּיִף דַּעַם
 רִיחַ הַמוֹקְמָא אֲוֵן עַר הֵט לְשׁוֹת צוּ רִנְעוּן אֲוֵן אִים דְרוֹם גִּיִּהֵר זִיךְ דַּר
 מַעַנְמֵשׁ צוּ הַיִּמִּין אֲוִיִּף אֵלֵי וַיִּיא מִיִּין פּוֹן דַּעַם רִיחַ הַמוֹקְמָא פּוֹן דַּעַם נְחֹשׁ
 הָרַע עַר זֵאל אֲוִיִּף אִים נִיט שׁוֹלֵט וַיִּין אֲוֵן הַקְּבִיָּה אִזּוּ אֲזִיבִיִּישׁ לַעֲתִיד
 לְבֵא דִּיאֵלֵי פּוֹתוֹת הַמוֹקְמָא מְבַעֲרֵר וַיִּין פּוֹן דַּר וַוְעֵלְט אִזּוּ וַיִּיא דַּעַר
 פֶּסֶק וַאֲמַט (וַיִּנְכְרִיה יֵד) וַיִּיא רִיחַ הַמוֹסֵמָא אֲבַעֲדֵר מִן הָאֲרִץ דַּעַנְטֵט מָאֵל וַוְעֵט
 מְקוּמִים וַוְעֵרִין בַּלַּע הַמּוֹת לְנַחַח :

וַוְאֵרִים יַדַּע אַחַח אַחַח וַוְלֵר אַחַח יִין • רַבִּי אֲבָא הֵיִיבַט אֲן עִם שְׁמִיִּים
 (קַהֲלַת ג') מִי יוֹדַע רִיחַ כִּי חֵאֲרַם הַעוֹלָה הִיא לְסַעֲרָה דַּעַר פֶּסֶק וַוְעֵרַט
 גִּיִּדְרֵשׁת אִין פִּיל גִּשְׁמֵאֲרֵט דַּעַן דִּי תוֹרָה הָאֵט שְׁבָעִים פְּנִים קוּם אֲוֵן
 עֵדָה וַוְעוּן אֲמַעַנְמֵשׁ גִּיִּים בְּדִרְהָ הַאֲמַת אֲוֵן גִּיִּים אִין רַעֲכִיטִין וַוְעוּן אִזּוּ
 צִיִּט עַר אֲוִיִּף זִיךְ דַּעַם רִיחַ הַקְּוֹדֵשׁ פּוֹן צַד יְמִין פּוֹן אֲוִיִּבִין אֲוֵן וַוְעֵרַט
 בְּהַעֲפֵט אִין דַּר קְדוּשָׁה וַיִּיא וַוְעֵרַט נִיט אֲפִי גִיִּמָּאן פּוֹן אִים דַּעַן דַּס קִינְד
 וַיִּיא קוּמַט אֲרוֹם פּוֹן אִים צִיִּט עַר אֲוִיִּף אִים דִּיא קְדוּשָׁה אֲוֵן דַּאס קִינְד
 וַוְעֵרַט גִּיִּהֵיִלְיָט אִין דַּעַר קְדוּשָׁה פּוֹן וַיַּיַּעֲר הַעֲרִין אִזּוּ וַיִּיא דַּר פֶּסֶק
 וַאֲמַט וַוְחַקְשֵׁתֵם וַוְחִיִּים קוּדִישִׁים אֲבָר וַוְעוּן אֲמַעַנְמֵשׁ גִּיִּים נִיט אִין רַעֲכִיטִין
 וַוְעוּן אִזּוּ צִיִּט עַר אֲוִיִּף זִיךְ אֲרוֹף דַּעַם רִיחַ הַמוֹקְמָא אֲוֵן אִזּוּ אִין אִים
 בְּאֲהַעֲפֵט דְרוֹם שְׁמִיִּים לֹא תִפְסוּן בָּהֶם וְנִסְמַחְתֶּם בָּם הַבֵּא לְסַמַּח פּוֹתוֹחִין לוֹ וַיִּיא
 דַּר מַעַנְמֵשׁ נַעֲמַט זִיךְ פִּיר אִזּוּ וַוְעֵרַט עַר גִּיִּהֵאֲלִפִין דַּר צוּ אֲוֵן דַּר וַיִּיא
 גִּיִּיט אִזּוּ דַּעַם וַוְעוּן פּוֹן דַּעַם רִיחַ הַמוֹקְמָא אִזּוּ דַּאס קִינְד וַיִּיא עַר אִזּוּ
 מוֹלִיד צִיִּט עַר אֲרוּיִף אֲוִיִּף אִים דַּעַם רִיחַ הַמוֹקְמָא דְרוֹם שְׁמִיִּים מִי
 יוֹדַע רִיחַ כִּי חֵאֲרַם הַעוֹלָה הִיא לְסַעֲרָה דַּס אִזּוּ מִיַּיִטֵּשׁ הַקְּבִיָּה וַיִּיא רִיחַ פּוֹן
 דַּעַם מַעַנְמֵשׁוּן וַיִּיא עַר בְּהַעֲפֵט זִיךְ לְצַד יְמִין פּוֹן נֶאֱמַר בִּיה דַּעַן גִּיִּים
 וַיִּיא לְשִׁמְחָה וְרוּחַ אֲרוּיִף אֲוֵן וַוְעוּן דַּר מַעַנְמֵשׁ אִזּוּ זִיךְ מְדַבֵּר צוּ דַּעַם צַד

פרשת בראשית

שמאל אין דר טומאה • דר נידרמ אראפ ווייל זיין וואונגנ איז מיט דער טומאה רוח הבחמה הורדת למטה גייט אייף דעם מענטשלין אדם הראשון • ווייל ער מיט חנה האבין חומא גיווען אונג דער מקבל גיווען דיא טומאה פון דעם נחש דרום האבין זיין גיהאמט איין זון פון דער טומאה דם איין קין און אז ער הט תשובה גיטאן הט ער גיהאמט איין זון פון דער קדושה דאס איז הבל • רבי אלעזר זאגט פריער האמט בהעפמ דר נחש זיין זוקמא אין חנה דר נאה הט זיך אדם מיט איר מזדונג גיווען דרום הט זי גיהאמט צווייא זון איינר מצד הטומאה פון דעם נחש דאס איז קין און איינס מצד הקדושה מצד אדם הראשון דם איז הבל אונג דרום ווייל קין הט איין זיך גיהאמט דיא טומאה פון דעם נחש דם איז גיווען דר פח פון דעם יצהיר ווס ער איז דר מלאך המות דרום הט ער גיהרגת זיין ברודר הבל אונג פון אים קומין אלי גייו וואונגנ פון מויקים אונג שלדים אונג רוחות אויף דר וועלט דרום אונגן מיט הבל האבין גיבראכט קרבנות הט איטליכר גיבראכט פון זיין ארמ ווס ער הט אין דרינין איין אחיזה דרום שמיים ויהי מקץ ימים דם איז דר פח פון דעם מלאך המות ווס ער איז קין כל כשר ער גיט איטליכין זיין קין הט ער גיבראכט זיין קרבן פון די פירות פון דער ערד אזו ווי עס שמיים (ישעיהג) אוי לושע רע כי פרי מעדליו ויכלו דיא פרי פון זייני מעשים איז דר מלאך המות פון דעם הט קין מקריב גיווען אפער הבל הכיא נם הוא ער האמט גיבראכט פון זיין צד הקדושה דרום שמיים וישע ה' אל הבל ואל מנחתו צוא הבל אונג צו זיין מנחה האמט זיך הקב"ה גיקערט ואל קין ואל מנחתו לא שעה צו קין אונג צו זיין מנחה הט ער זיך גיט גיקערט אונג האמט זיא גיט מקבל גיווען דרום שמיים ייחר לקין סאור ויפלו פניו עס האמט אים ויער באנג גיטאן האמט אים הקב"ה גיטאמט הלא אם חטיב שאת ווען דוא וועסט תשובה טאן וועסט דוא דער וויבין ווערין למעלה אונג דיין נשמה וועט ארויף גיין אונג וועט גיט גידרן ווי איין בהמה ווס גידרמט אראפ • רבי יוסי זאגט איה האב אזו גהערמט דעם פלשם אם חטיב שאת אז דו וועסט תשובה טאן וועט אפ גיטאן ווערין דר רוח הטומאה פון דיר וואס רא חטיב לפתח חסאת רובץ אונג אז דו וועסט קיין תשובה גיט טאן וועסטו בצאלט ווערין אין דר טיר פון דעם דין של מעלה דר דין ווס איז אין דיר בהעפמ ער וועט דיר בצאלין • רבי יצחק זאגט קום עזה בשעת אז קין הט גיהרגת צו הבל הט אים הקב"ה גישאלמין נע ונר תהיה בארץ וזוא אהין ער איז גיגאנגין אויף אלי פיר זייטין פון דר וועלט הט אים די ערד גיט גיטאמט צוא געמין אזו הט ער זיך גיקלאפט אין קאפ אונג הט תשובה גיטאן הט אים הקב"ה האלב גישענקט ווארום ער הט אים פריער גיטאמט נע ויד דר נאה שמיים וישב בארץ נוד קרמת ערו הט אים בגעניגמט אדם הראשון אונג פריעמט אים מיין זון ווי אזו איז דיין דין נגמר גיטאן האמט אים קין גיטאמט מחמת איה האב תשובה גיטאן האמט מיר הקב"ה מוחל גיווען • זאגט אדם הראשון אזו איז גרויס דער פח פון תשובה איה האב גאר גיט גיטויקט אזו הט ער אן גיהובין זאגין מסור שר ליום השבת שכל להורות לה' ונו' עס איז גוט צו לויבין גאמט אונג צוא בקענין זיין ויגד פו אים עס הייקט ער זאל תשובה טאן דען דורך דעם איז ער מוחל אלי וייני עבירות :

אז ער הט שון קיין פח גיט צו טאן קיין שלעכץ אפן אין זיין יוגנט דער קיין תשובה גיט גיטאן דרום זאגט דער פסוק מפני שבה ה אייך דו ווערסט אלמ זאלמטו אויף שמיין תשובה צוא טאן • דרום ווייל קין הט פון דעם פסולת גיבראכט זיין מנחה איז זיא מקובל גיטאן אזו וויא עס שמיים ואל קין ואל מנחתו לא שעה אפן דר הט גיבראכט פון דעם בעסטין אזו ווי עס שמיים סככות צאנו וסחל דרום שמיים וישע ה' אל הבל ואל מנחתו גאמט הט זיא אן גיגומן זיין מנחת ייחר לקין סאור עס האמט צו קין ויער פו דראסין ווס זיין קרבן איז מקובל גיטאן הט הקב"ה צו אים גיטאמט למח חנה לו ווס פו דר דר דיק הלא אם חטיב שאת אז דוא וועסט תשובה טאן אויף דייע מעע וועסטו מקובל ווערין אונג אז גיט וועסטו גידערין אין גיהגם • אפער זאגט מען בדארף גיט פו הולין די מודות שאת איז די אות פון אשה דרום ווייל ער הט עובר גיווען אוף דעם פסוק ואל אשת עב לא תמן שכבתו אונג ער איז גילענין ביי זיין ברודרס ווייב זיא אוינגא גיטאן אין איינס מיט הבל דרום שמיים ויקם קין אל הבל אחיו פרי איז ער אויף גישטאן אונג הט מנחה גיווען מיט זיין ווייב אונג דר נאה הט ער אים גיהרגת אונג דם איז דר סוד פון דר זאך משה רב איז גיווען די נשמה פון הבל אונג דר מצרי ווס משה הט אים גיהרגת איז גיווען די נשמה פון דרום שמיים ווס כח ויחא כי אין אש ון איז כח וכה זאגין אונג די חכמים כה ער הט גיטען ווס ער הט אים גיט אין שטוב מיינט מען ער האמט מנחה גיווען מיט זיין ווייב וכה ער גיטען ווס ער הט אים גיטאן אין פעלד אין משה הט גיטען לכל ווארום אכאל איז פו האנדן אז פון איין רשע קומט ארויס איין פלש אפן דא הט משה גיטען או ביז שלשים רבוא וועט פון אים ארויס קומין קיין גר דרום יד את המצרי הט ער אים גיהרגת • ויידר איז כרומו אם חטיב שאת דם הקב"ה הט אים גיטאן אז דר גיטען וייני קינד זיין מלכים אונג וועלן האלמין די ישכאל אין גי דרום הט ער אים גיטאמט אז דו וועסט גוטם טאן מיט זיי אין גי וועל איה דייע קינד אויף סובל זיין אונג וועל מארקה אפי זיין אוב גיט לפתח חסאת רובץ איז דיא טיר פון דעם גיהגם גיעפנט צו צו געמין איין נקמה צו דיר אונג צו דייע קינד דם זענן מודות כח ויד נגה זאגט רבי שמעון צוא זיין וון רבי אלעזר גיעבנשט ביק מיין קינד צו הקב"ה דם דר רוח הקודש טוט זיך דר וועקין ביי זי צו מעלה זיין אועלכי חידושים ווס זענן נאה גיט גיהערמט גיטאן זאגט ער ברוחאי איז דם מרומן קול דמי אחיד צועקס אלי דאס איז דר בלוט פון די ישכאל ווס די קינד פון קין דם איז דם ערב ווע ווי אין גלות גולגין אויף זיי שמיים כי מלאה הארץ חסם מפניהם דם ווס הט גיהרגת הבל איז דם מרומן אז די קינד פון קין דם איז דם ער דר וועלן צו געמין דם געלט פון ישכאל וואס קומין ארויס פון דר דם הייקט דמי אונג איין עני איז גליה ווי איין מת דרום שמיים קול אחיד צועקס אלי הקב"ה האמט גיטאמט צו קין דו קומסט ארויס פון דר זוקמת נחש ביסטו גלייך ווי דר נחש הט גרם מיתה גיווען צו א דרום שמיים ביי אים ארוי אמה מכל הבחמה אזו האסטו אויך גיטאן זי מעשים אונג האסט דיין ברודר גיהרגת אונג עס שמיים פוקר עון אבות כנים הקב"ה בצאלט דעם חטא פון די פעמט אויף די קינד ווען טוען אויך ויערי מעשים דרום לא חוספ חת כחה דר דאס דו וועסט וזכה זיין בעמיד זיין שלים איה האב גיטאמט צוא אדם ורוי כחה

פרשת

בראשית

השמיני ובהמת דם מיינמ מען אזעלכי בענימשון ווס זענן גלייה צו
הבמות וחיית זיי זענן אונגער די מזלות די אלי וועלן קוכן צו דיר
די נוקם זיין אין דיר אונ דיר הרנגין אונ דו וועסט זיין געוונד יע ווי
עו מרומו עו גיה דם ער קוקט ארום פון דעם טוכמאת הנחש ווס ער
איז טוכמאת הנדה אונ דו ביסט נע בעוה"ז ונר בעוה"ב :

אמר קין אל ה' גדול עוני כנסת קין הם שוין תרטה גיהאמ אונ האמ
תשובה גימאן דרום שמיים וישם ה' לקין אות דא איז מוכז מיט
עם ווארט אונ דם ברית מילה דם הייטם ברית קודש דאס קין וועט
זיין צד הטוב דם פון אים וועט ארום קומען יתרו וואס ער האט
די מגייר גיווען אונ הם אויף זיך מקבל גווען דעם אות ברית מילה
דרום שמיים ובעי קני חותן משה חבר הקני נסרו מקין ער הם זיך אפ גשייד
פון קין קיי איז די אותיות קין זיין צד הטוב איז אפ גשייד גווארן אין
הגור דארטן איז קין מתוקן גיווארן פון זיין חטא אונ איז גווארן גיי
זיין אונ יתרו הם זוכה גווען דם זייני קינדער זענן גיעסן אין לשבת
גיוות מיט די סנהדרין דם הם הקב"ה גוויין צו קין אז ער וועט דר
איה מקובל ווערן בתשובה . הם קין גיזאגט אז הקב"ה איז מקבל
רשעים בתשובה מקבל שגון צדיקים ויצא קין מלפני ה' דר מיט איז ער
ארום גנאנגן פון פר גאט מיט זיין דין אונ הם אויף זיך מקבל גווען
לעץ ווס הקב"ה הם אויף אים גוור גווען אונ דרום שמיים וישם בארז נוד
קב"ה הם אויף אים פריער גוור גווען יע ויך ממילא ווער עם וואלט
אים דר זעהן וואלט אים גהרגיף היינט אז ער הם תשובה גימאן הם
אים הקב"ה גיגעבין זיין אות דם איז די ווי דם איז מוכז אויף אות
מילה איז גווארן פון נד אותיות נד אונ גיט דם אליין גאר הקב"ה הם
דם גאה גגעבין קיסט עו דם ווענן דר תשובה הם ער זוכה גווען
צום גן עדן :

איז גיליכין צוא זיין פלאם פייער אזו ויזא עם שמיים קול ה' חתם להבו
יש פון דעם הקבל ווערט גבוים שמים תרשים אזו ויזא אויבן שמיים
אונ עם איז ויזר פאר האנגן זיין הקבל וואס ער איז שלעכט דרויף
איז גיזאגט גווארן הכל מהה מעשה תעוועים דאס איז דאס הקבל פון לשון
דער אונ פון שקרים אונ דעם הקבל געמען דיא מלאכי הקבלה איז
פכאנצן דר מיט פאלשי הימלין אונ ערד דרום האט שלמה תמלה
גיזאגט יש הכל אשר נעשה על הארץ ווייטער זענן גרויף סודות פון דעם סוד
פון הקבל פון מענטישין אונ דרוף פרעננט ער דארט זיין בעשלה עם
איז גווען אמענטש פון די בעלי קב"ז דם מיינט מען די וואס גייען אויף
שטאלצן הם ער פגענימט צוויי תלמודי חכמים זאגט דר מענטש צו
זיי שלום עריכם ווי צהיין גייט איר ענטפערן זיי אים מיד גייען צו דעם
אונ צו דעם דרט אונ דם איז גיווען ערב שבת זאגט ער צו זיי איה
גייה אויף איהן אוב איר ווילט ויעל איה צייה פרענגן צהיין אויף שבת
זאגן זיי צו אים ויזא קען דאס זיין מיר פארן מיט פערד אונ דוא
גייסט צו פוס אין דעם האפן זיי גיזעהן ווי דר מענטש לאפט גיה ווי
אשטערין אונ ער הם זיזא גמאכט מיט שמות זאגן האפן קפיצת
הדרה זענן זיי גקיסן צו דר בערה אין זיין רגע זאגט ער צו זיי איר
רבגן גייט צריין זענן זיי אים גאה גינאנגן פון זיין הייל אין דר אנדרר
ביז זיי זענן גיכוין אין אבנים גארטן הם זיך בעלי קב"ן אונ גימאן פון
דעם גוף אונ האט זיך זון גימאן אין אנגהרן גוף אונ זיין פנים האט
גלייכט אזו ווי די זון אונ הם זיך גיעצט אויף זיין פסא מלכות אונ
הינטער דר שטול שמייען דריי הונדרט תלמידים אונ זאגן דעם פסוק
אין קהלת הכל הכלים פיל מאר אן חשבון . פרעגין אים די רבגן וואס
איז דם איז דען גיט פר האנגן קין אנדרר פסוק אין קהלת אזו ויזא
דר פסוק הקבל תכלים מיד פאלד איז ער אויף גישטאגן פון דר שטול
אונ הם זיי גינימן ביי די הענט אונ הם זיי צריין גיפרט אין זיבן
היכלות אין אימליכן היכל שמיים אן גישריבן הקבל תכלים אונ אין
זיבעטן היכל איז גווען אין אדלר אונ אקרון איז אין זיין מול אונ אויף
אים איז גישטאגן אמויב אונ אויף דר קרון איז גווען אן גשריבן ווער
עכ ווייסט גיט דעם סוד פון די זיבן תכלים ווס שמיים אין קהלת איז
אויף אים גיזאגט גווארן הוי הקוב ויזא אפרעמדער ווס גיעהנט אהער
זאל גיטייט ווערן ווי די רבנים האפן דם דר זעהן זענן זיזא אוועק
גינאנגן הינטער זיך זאגט צו זיי דר בעלי קב"ן איר זייט די חכמים פון
דעם דור איה בין צייה גאה גינאנגן ביז אהער הערן פון צייה חכמת
התורה צום סוף זיזא איר קיין חכמים גיט איר זאלט וויסען אז מיט
דעם פסוק האב איה דם גאנצי בגון גמאכט אונ מיט דעם שוועב איה
אוס די גאנצע וועלט מיט זיין שוועב אונ צוא צייטען מיט צוויי
שוועב אונ צוא צייטען מיט דריי ביז זיבען שוועב אונ מיר
זענען אין גאנד אמילל בעלי קב"ן אונ דעם פסוק האב איה בקבלה
פון מיין פאטער אונ ער האט בקבלה פון זיין פאטער . האט
זיי דר בעלי קב"ן אום גיקערט ביהרף עזן אויף זייער ארט דם מיינט
שלמה המכה יש הכל אשר נעשה על הארץ זאגן זיי צו אים רבי זאגט אונ
חאמשי זיין רמו אין דעם פסוק בדי די חכמה זאר גיט זיין צו גידעקט
פון די בעלי תבולה אונ גויי חכמים . זאגט ער צו זיי . רבגן עכ איז
בנודאי גרויסק סודות אין דעם פסוק פון דעקט ווענן וועל איה
פארט זאגן ברכיזא ויבין תכלים זענן פאר האנגן אין דעם פסוק ווס
קהלת הם גזאגט הכל איז איינס הכלים איז צוויי איז שון דריי הכל הכלים

פרשת בראשית

אין ויידר דריי אין זעקס הכל הכל איז זיבן דס איז אנטקענין דיא זיבן שמות הקדושים ווס זענן גזאגט גווארן בפעשה בראשית מען דארף צו וויסן אז עס איז נישט פון האנדן קיין ווארט אין דר תורה ווס עס איז נישט מרומז אין דעם סודות נפלאות וואול צו די מענטשין ווס זיי פאר שטייען :

הן גרשת אותי היום מעל פני האדמה עם זענן פאר האנדן זיבן ערדין אייני איקר דר אנדער זיי הייסן ארץ • אדמה • ארקא • גיא • גשה • תבל • ציה • אונ תבל איז די אייברשטי פון אלי דרום שטייט ויהו ישפוט תבל כבוד אז אדס הראשון איז פון מריבן גווארן פון דעס גען ערן איז ער פון ווארפן גווארן אין דעם ארט ווס הייסט ארץ דאס איז איין מקום חושף ווס דארטן לייכט נישט די זון ווי אדס איז אהין גקומן הט ער זיך זייער גפארקמין און דארטן טוט פלאמין דס פייער פון דעם להט החרב המתהכח און ווי שבת איז אום גנאנגן און ער הט תשובה גטאן הט אים הקב"ה שוין העקר גמאכט אין דעם ארט ווס הייסט אדמה דרום שטייט לעבוד את האדמה דארט לייכט דס גשמאלט פונדי פוכים ומלות און דארטן איז דס וואונג פון דיא לייט וואס זענן ארום גקומן פון אדס הראשון אונ די הונדערט מיט דרייסיג יאר אז ער הט זיך פארש גווען פון זיין ווייב • עס איז ביי זיי נישט פאר האנדן קיין שמחה קיין קאל און זיי שוועבין פון דארטן ארום אום דר וועלט ווי מענטשין זענן זיי פון קערין לצד הרע און גייען צו ריק זיי זענן דארט מתפלל תפלות • און דארטן זייען זיי און עסן • נאר ווייזן מיט די אלי זיבן מיני תבואה איז דארט נישט פון האנדן • אום דעם ארט איז קין והבל גפארן גווארן און אז קין הט גזינדירט הט אים הקב"ה אראפ גנידערט אום דעם ארט ווס הייסט ארץ דרום זאגט קין הן גרשת אותי היום מעל פני האדמה דו האסט מיד פאר מריבין פון דעם ארט וואס הייסט אדמה וחייתי בער כדרך נדיח כל מוצאי הרגני ווארום דארטן איז להט החרב המתהכח דרום האט ער זיך פון זיי גפארקומן און אז ער הט מהרהר בתשובה גווען הט אים הקב"ה אום גבראכט אין דעם ארט ווס הייסט ארקא איז ער דארטן גווען און האט גהאט דארטן קינדן • און אין דעם ארט איז לייכטיג פון דר זון און דארטן זייען זיי וריעות און פלאנגן אלי ביי מער חוץ די זיבן מיני תבואה איז דארט אויך נישט פון האנדן • און די קינדן פון קין זענן מיט צוויי קעפ • אטייל זענן הוף און גרום און אטייל זענן קלייני זיי האבין נישט קיין געה מוישבת צוא צייטן זענן וויא מצד הטוב און צייטן מצד הרע • און האבין קינדן און שטארבין אזוי ווי אנדרי לייט • רבי שמעון זאגט די ארקא איז אזוי איין ערד ווס איז אום גמישט פון חשך און פון אור און דארטן זענן צוויי ממונים איינר איז אין חושף און איינר איז אין אור דארטן זענן וויא מקטבה איינער אין דעם אנדערין און בשעת קין איז גיקומין אהין האבין זיי בידי זיך משתף גווען און האבין גמאכט שלום דען וויא האבן געקן אז קין וועט האבן קינדן מיט צוויי קעפ איינר מצד אור און איינר מצד חושף און ווען דר אור איז שולט איז דער פח מנצח דעם אנדערין דרום האבן זיי גמאכט אלץ איינס און דער ממונה פון אור הייסט קסט"א און דר פון חשף הייסט עפר"א און זייער צורה איז פון מלאכים קדושים מיט זעקס פליגל איינר בצורת שור און איינר בצורת גשר און אז זיי זענן בנאנד האבן זיי צורת אדס ווען זיי זענן בחושף זענן זיי זיך מתהפך אזוי ווי די צורה פון אשלאנג מיט צוויי קעפ און זייען אזוי ווי אנטש און שוועבין אין תהום און וואשן זיך בים הגדול

און אז זיי קומן צו דעם ארט פון עמו ועמיל דר שרעקין ווי זיך און דר וועקין זיך און שפרינגן אין די דרי חושף פון מורא און זיין מיינן אז הקב"ה פנעקט זיי פערדין צום דין און צוויי ממונים שוועבין אין ים הגדול און פליהן פון דארטן און גייען ביי נאכט צו דר נעם די מומטר פון די שרים ווס די מלאכים האבן זיך טענה גווען אין איר אזוי ווי עס שטייט וריאו בני האלהים את בנות האדם און זיי ווילן צוא איר געהענין שפרינגט זי אום אונעק אום זעקס מוונט מייל און מאכט זיך אין ווי פיל ארלייא ציורים פדי די לייט זאלן זיך טענה זיין נאך איר און די צוויי ממונים שוועבין אום דער גאנצן וועלט און קערין זיך ווייער אום אויף זייער ארט און זיי דר וועקין צו די קינדן פון קין מיט דעם יצר הרע צו גווינגן קינדן • דר הימל ווס דארט איז נישט אזוי וויא דיא הימל און די ערד איז נישט אזוי ווי די ערד זיא ציהט נישט אום אזוי זיך קיין תבואה אזוי ווי די ערד און אום די צוויי ממונים עפר"א קסט"א זאגט דר פסוק (ויסית') אלהים די שמיא וואקא גו' דס מיינט מען וויא וועלן פאר לארין ווערין און וועלן שון נישט שולט זיין • אדס הראשון איז גווען אין דעם ארט אדמה ביי ער האט גווינגן זיין זון שבת און פון דארטן איז ער ארויף גנאנגן דרייא מדרגות פון קין ביי ער איז גיקומן צוא דעם ארט ווס הייסט תבל ווס דס איז די גרעסטע מדרגה איינר אלי ווי ער איז גקומן צו דעם ארט פון דעם בהמיק וואס ער ווערט אויך גירופן מיט דעם נאמן ארץ און אדמה דס ער שון איינר גשפונגן דרייא מדרגות גיא נשיה ציה : (גיא) איז איין גרום און אפרייט ארט דארט איז די ליינג און פרייט פון דעם גיהנם • און אין גיא נשיה ער דארט זענן פון שפרייט גווארין דר דור תפלה ווס וויא האבין דעם מנדל גיבויט און זיי האבן דארטן גוואונן קינדן ווייל זיי האבן דען צעריינט דעם מלה עליזא און ווייל זיי איז נאדונט צום פייער ווס פרענק תמיד אין גיהנם דרום זענן דארטן די לייט גרויסע עשירים זיי האבן דארט עפרות ורב און אכנים טובות און ווען איינער פון דאנע קומט אהין גיבן וויא אים וואס ער וויל און זייא ברענגין אים אויך צוא צייטן צוא דעם ארט נשיה דען פון געסט ער אלץ און נאך דעם גייט ער אראפ צוא דעם ארט גיא און ווייסט נישט וויא ער איז גיא אין מיטן פון די שבעה ארצות דאס איז גיא כן הנס און פון דארטן גייט ארום איין רצונה אהער און עס הייסט אויך גיא כן הנס און דארט איז דיא מיר פון דעם גיהנם און אלי לייט וואס וואונן דארט ווייסן אלי תכמות און דארט זייען וויא און פלאנצין נאר קיין וויי מיט די זיבן מיני תבואה איז דארט נישט דא • אין דעם ארט זייען זענן קלייני און קורצע מענטשין און האבין נישט קיין נאז נאר צווייא לעבן דר אטום זאל ארום גיין און ווס וויא טוען פון געסין וויא תיכף דרום הייסט עס נשיה דאס איז מיינשט פאר געסין וויא זייען און פלאנצן בוימער און האבין אויך נישט דיא זיבן מיני תבואה • ציה איז אוי ווייסט ארט דען ציה איז מיינשט ווייסט און טרוקן דארטן זענן לייט אין שוין גשמאלט און דרום ווייל עס איז איין טרוקן לאנד דרום וויא ווערין גווארן פון קאלטע וואסער אזוי גייען זיי דורך דר וואסער און זייא זענן בני אסויה דאס הייסט בגלייבטע מענטשין מער פון די אנדערע לייט און זייא זייען ווייניג ווייל דאס ארט איז טרוקן און גרויס עשירות און זייא זייען ווייניג ווייל דאס ארט איז טרוקן און פלאנצין ביימער און זענן נישט מצליח און זייער חשק איז נאר אהער פון אלי וייער ערדין עסין וויא נישט קיין פרויט נאר דיא נאכ

פרשת

בראשית

והאזען אין חבל ד'א איז איפּר אלי אזו וויא עס שטייט והוא ישום חבל
 בידו און דער תבל איז אויס גימישט דס דרינען זענען די גישמאלטן
 פון אלע ערדן און אויך אלע געקען פון ששה ארצות איז פר האנגן
 אין דרינען תחומין און מקומות וואס ווערן אזו גירופין וויא דיא
 ארצות אין אלע אידע ערשער איז אויך פאר האנגן בריות משונות
 אייגס פון דעם אנדערן אזו וויא דארטן ררוף האט דוד גיזאגט סה רבו
 מעשיך ה' :

דבי יצחק זאגט פון דר צייט וואס קן האט גיברענגט צו תבל און איז
 גיזעסין אין דעם לאנד נוד האט זיך אדס אפ גשייד פון זיין ווייב
 נאך די הונקרט מיט דרייסיג יאר האט זיך אדס ווידר מדבק גווען מיט
 זיין ווייב און האביו גיהאט סה אבער קין והבל זענען גיט גינען אין
 דעם גישמאלט פון אדס נאר ברמות עליונים און בייא שת שטייט
 ויולד בדמותו ככלטו זאגט רבי שמעון ווייל אין די קל שגה האט ער פון
 זיך אפ גיטאן די ויהמא פון דעם נחש דרום אז ער האט זיך דר נאך
 פהעקט צו תדה האט ער גיהאט בדמותו ככלטו אימליכר מענמש וואס איז
 מטמא זיין וועג אזו צידקט ער אויך זיך ארוף רוחות הטומאה און זיי
 ווערן פהעקט אין אים. וואול צו דיא צדיקים וואס גייען בדרך השלש
 זענן צדיקי אמת און זיי און און זייערי קינד שטייט כל ישראל וכו' ויישו
 איז זאגט רבי חייא נאך דס שטייט וואחט תובל קון געט ווייל זיי האבין
 אלי מונה גינען מיט דר געקחה און די בני האלהים עזא ועזאל האבין זיך
 גאך איר מנעה גינען זי איז די מופר פון די שדים און זי איז ארויס
 גיגאנגן מצד קן און זיא מיט ליליה איז קמונה אויף אסכרה פון דיא
 קליינע קינדער רבי אפא פהעקט מיד האבין האך גילערניט אז דיא
 שדים שטארבין פאר וואס שטארבט זיא גיט און געקט
 נאך. זאג רבי חייא די דרייא געט ווליל ונגרת בת סחלה ווס זייא קומין
 ארויס פון איר פח די ועלין לעבין ביז הקבצה וועט מבער דעם רוח
 הטומאה פון דר וועלט. זאגט רבי שמעון ווי צו די לייט וואס זייא
 ווייסן גיט און זענן גיט מושגיה און קעקן גיט און זיי זענן פר שטאפט
 זען ווען מען זאל גינען געבין רשות דיא אוגין צו זעהן וואלטן זייא
 זיך גיט געקענט פר וואונדערן ווי אזו מען האט אקיום אויף דר וועלט
 פון די שדים און פון דר געט קומין ארויס דיא שדים דרום מוז מען
 זיך משהר זיין אין וואסר אפ צו טאן איר שומאח :

ה ספר תולדות אדם רבי יצחק זאגט הקבצה האט גיוויזן אדס הראשון
 אלי צרות פון אלי דורות און פון אלי מושלים ווס וועלן זיין אויף
 שראל ווי ער האט גיוויזן צו דוד אז ער וועט זיין איין נפל און וועט
 אר גיט לעבין האט ער אים פון זיינע יארן גישענקט זיבעציג יאר
 דרום האט דוד גיזאגט (תהלים צ"ב) כי שחתני ה' בפעולתי דין ויערק האט
 זיך משהם גינען כמעשי ידיו אינו דען אדס איז גינען דיא מעשה ידיו פון
 לשו ווארום אדס האט גידארפט לעבין מוויינט יאר האט ער אים
 וועק גישענקט זיבעציג יאר און אז אדס איז גיקומען צוא דעם דוד
 ון רבי עקיבא האט ער זיך גיפרייט מיט זיין תורה און האט זיך מצער
 ווען מיט זיין טויט דען ער איז גינען פון דיא עשרה החגי מלכות דאס
 שטייט וס ספר ווארום אז אדס איז גינען אין גן עדן האט אים הקבצה
 ראפ גישקיט איין מפר דורך דעם מלאך וי. ער איז דר קמונה אויף
 לי סודות עליונים הקדושים און דרינען איז גינען ע"ב מיני חכמות ווס
 ען האט גיט מנלה גינען צו די קדושים עליונים און אלי ע"ב חכמות איז
 זאגט גינען אין דעם ספר ווי דר ספר איז גיקען צוא אדס האבין זיך

צו אים איין גיזמאלט דיא מלאכים עליונים צו הערין און צו וויסן
 די סודות האבין זיי גיזאגט ויסח על הכסמים אלהים על כל הארץ כבוד : באותו
 שעה איז גיקומין צו אים דר מלאך הדי הקודש און האט אים גיזאגט
 דו אדס פאר פארנ דעם פבוד פון דיין הערין דו זאלסט נאר אליין
 לערנין אין אים אזו האט ער אים פר פארנין דער נאך אז ער האט
 גיזינדיקט און האט ער זיך גינען די מנעה פון זיין הערין איז דר ספר
 אונזעק גיפלונין פון אים האט זיך אדס גקלאפט איז קאפ אריין און
 האט גוויינט און איז אריין גיגאנגן אין סי גיהו דאס איז
 איין טיף פון די פיר טייכן ווס גייען פון דעם גן עדן און איז גיזעסין
 אין אים ביז אין האלו און דס וואסר האט אים גימאכט שפאלטן אין
 זיין לייב און זיין צורה איז נשתנה גינארין באותו שעה האט הקבצה
 מרמו גינען צו רפאל האט ער אים ווידר גיבראכט דס ספר און ער
 האט אין אים גילערניט איז דאס ספר גיגאנגן בירושה צו זיין זון שת
 ביז צו אברהם אבינו האט ער אויך גילערניט אין אים און האט פון
 דארט גינען דעם פבוד פון הקבצה אויך האט מען גיגעבין איין ספר
 צו חנוך ווס ער האט דארט גיזען פבוד הקבצה און אלי אוצרות
 עליונים זענען היינט איפּר גענטפערט צוא אים ער איז אמלאך און
 טוט דאס שליחות פון הקבצה און ער געמט אלי טאג מאה ברכות
 און איז קושר קשרים צו זיין הארין און הקבצה האט אים ארויף גינמין
 ער זאל פר אים משמש זיין אזו וויא דר פסוק זאגט כי דקח אותו אלהים
 בשעת הקבצה האט אים ארויף גנומין האט ער אים גוויזן כל אוצרות
 עליונים און דעם עץ החיים מיט אלי בלעפר און צווייגן דאס זייא
 זענען גרוסי סודות : זפאין זענען די חסדי עליונים וואס צו זייא איז
 נתגלה גינארין די חכמה עליונה און עס ווערט פון זיי אייביג גיט
 פר געטן אזו ווי דער פסוק זאגט סוד ה' דראו ובריתו להודיעם רבי יצחק
 זאגט פון שת זענען ארויס גיקומין אלע צדיקים וחסידים דער נאך
 האבין זייא זיך מתפשט גינען און האבין מוליד גינען און האבין
 זיך גילערניט מלאכות די וועלט מכלה זיין מיט כלי זיין שפיזין און
 שווערן דס דורך דעם האט מען גיט גאקערט און גיזיט קיין פעלד
 ביז נח איז גיקומן און האט זיי ממש גווען דיא פלים פון אקערן און
 דר נאך האבין זייא שון גיאקערט ווארום פריער האט מען גאר גיט
 גקענט אקערן אפילו זיי זאלן גינען האבין מיט עפים מחמת דיא
 ערד איז גינען פר שאלטן אז מען האט גיזיט ווייזן האט גינארקסין
 דערנר און דר נאך שטייט שון עוד כל ימי הארץ ורע וקציר מען האט שון
 גיזיט און עס האט גינארקסען תבואה : זאגט רבי אליעזר הקבצה
 איז אן גיפרייט צו געבין איין רוח אויף דער וועלט מען זאל אייביג
 לעבין אזו וויא דר פסוק זאגט ויסח ה' אלהים דמעה מעל כל פנים והרפת עמו
 יסיר וכו' כי פ' ה' דבי רבי אלעזר זאגט אין די מעג פון דוד אנוש זענען
 דיא לייט זייער קלוג גינען און האבין מיט זייערי חכמות גיקאנט
 אויף האלטן דיא חילות השמים זיי זאלן גיט קענען מיט זייער פח
 טאן ווארום אז אדס איז פר טריבין גינארין פון דעם גן עדן האט ער
 אויף זיך גיזינען דיא פוחות החיצונים וואס זייא הייסען שופי אילנות
 בלעפר פון דעם בוים פון די קליפות וויא ער האט אין דרינען עוסק
 גינען אזו האבין זיי זיך אין דרינען מדבק און עוסק גינען ביז אנוש
 איז גיקומין און האט גינען די חכמה איז זייער חשוב אזו האבין
 זיי אלי אין דרינען עוסק גינען און די חכמה האט זיך מתפשט גינען
 ביז דעם דוד הקבול און אלע זייערע מעשים איז אלץ גינען צוא

פרשת

בראשית

יב

שְׁלֹכֶיךָ אִם אִתְּךָ הָיָה זֶה וְאִלֵּין תְּשׁוּבָה מֵאֵן הָאֲבִין
 זִיא זִיא גִישְׁמֵאֲרָקְטָא אֲנִימְקֻעֵנָן אִים מִיט וְיִיעֲרֵעַ חֲכָמוֹת אִון הָאֲבִין
 גִּיזְאָנְט דְר מַדַּת דְרִין קָעֵן אִין וְיִיא גִישְׁמֵאֲרָקְטָא זִיא קֵעֵנִין מִיט
 גִּייעֲרִי חֲכָמוֹת דִּוְחָה וְיִין אֵלִי בְּעַלִּי דִינִים דָּם זִיא זְאֵלָן אִין וְיִיא קִיין דִּין
 גִּישְׁמֵאֲרָקְטָא אִון פֿון דוֹר אָנוֹשׁ הָאֲבִין וְיִיא אָן גְּהוּבִין עוֹסֵק וְיִין אִין דְּעַר
 חֲכָמָה דְרוֹם זְאָנְט דְּעַר פֿסוּק אִז הוֹחֵל לִקְרֹא כּוֹלֵם בְּשֵׁם ה' רַבִּי יִצְחָק זְאָנְט
 אֵלִי צְדִיקִים וּסְ וְעִנִּין גִּיזְעוּן אִין דְר צִיטִים הָאֲבִין אִין וְיִיעוּרְטִים הֵינִי
 יִדֵּר מִחוּשְׁלָה חֲנוּךְ אִון זִיא הָאֲבִין דִּי צְדִיקִים גִּישְׁמֵאֲרָקְטָא בִּין עֵס דָּם זִיא
 פֿון זִיא מִתְפַּשֵׁט גִּיזְעוּן אֲוֵעֻלְכִי רְשָׁעִים וְהָאֲבִין מוֹדֵר גִּיזְעוּן אִין
 וְיִיעֲרִי הָאֲרִין אִון הָאֲבִין גִּיזְאָנְט מִה שְׂרִי כִי נִעֲבַדְנוּ וְיִי קוֹמֵט עֵס צו וְיִיא
 וְיִי זְאֵלָן רִידִין אֲוֵעֻלְכִי גְאֵרִישְׁקִיט אִז מֵעַן זְאֵל גִּישְׁמֵאֲרָקְטָא צו חֲכָמָה
 גָּאֵר וְיִיא הָאֲבִין גִּיזְעוּן מִיט וְיִיעֲרִי חֲכָמָה אֵלִי שְׂרִים וּמְמוֹנִים שְׁל
 מַעֲלָה אוּיָה וּסְ אִימְלִיכֵר אִז מְמוֹנָה אֲפִילוּ דִי קִינְדֵר הָאֲבִין גִּיזְעוּן
 אִימְלִיכֵר מִלְּאָה אִון עַר אִז גִּיזְעוּן אִון פֿייעֲרֵר אָדֵר וְאִכֵּר הָאֲבִין
 וְיִי זִיא פֿר וְיִיעֲרֵט אִז חֲכָמָה וְעוֹט וְעוֹלִין בְּרַעֲנָנָן אִון זִיא דָּעֵם מְבוּל
 וְעוֹלִין וְיִי מְשֻׁבְּעֵי וְיִין דִּי שְׂרִים וּמְמוֹנִים אִון צו הָאֲלֵטִין עֵס זְאֵל אִון
 וְיִי גִישְׁמֵאֲרָקְטָא דְרוֹם הָאֲבִין וְיִיא גִישְׁמֵאֲרָקְטָא אִין דָּעֵם וְעַן פֿון הַשִּׁירָת
 אִון הָאֲבִין גִּישְׁמֵאֲרָקְטָא אִז חֲכָמָה אִז אִין מוֹשֵׁל אִיבֵר אֵלִי אִון
 פֿון אִים קוֹמֵט דְר דִּין אוּיָה דְר וְעוֹטֵט אִון וְיִי הָאֲבִין גִּימִינִים אִז עֵס
 אִז אֲלֵן גִּיזְעוּן אִין דִּי שְׂרִים וּמְלֵאכִים בִּין חֲכָמָה הָאֲבִין אִים גִּקְעֵרֵט
 דִּי וְעוֹטֵט צוֹא וְאִסְעֵר אִז וְיִי אִז פֿרִיעֵר גִּיזְעוּן אִון דָּעֵם פֿאַרְטֵר דִּי
 גִּיאָצֵעַ וְעוֹטֵט גִּישְׁמֵאֲרָקְטָא גִּישְׁמֵאֲרָקְטָא עַר הָאֲבִין מְשַׁנֵּי גִיזְעוּן אוּיָה אִיר
 בְּרַחֲמִים אִז וְיִיא עֵס שְׁמִיטִים ה' לִסְבוּר יִשְׁבֵּי שְׁמִיטִים דְּעַר שֵׁם פֿון רַחֲמִים
 אִון שְׁמִיטִים אֱלֹהִים דְר שֵׁם פֿון דִּין • הַשִּׁירָת הָאֲבִין אִון וְיִי גִיבְרָאָקְטָא
 דָּעֵם מְבוּל בִּין דִּי עֵרֵד אִז פֿר דֵּאֲרַבִּין גִּיזְעוּן אִון דְר רוח הַקֹּדֶשׁ
 הָאֲבִין גִּיזְעוּן אֵלִי מֵאֵן יִתְמוּ הַטַּיִם מִן הָאֲרִץ וְרַשְׁעִים עוֹר אִינֵם אִון חֲכָמָה
 הָאֲבִין גִּיזְעוּן אִון מֵאֲרִיךְ גִּיזְעוּן אִיבֵר דִּי צְדִיקִים וּסְ עֵס אִז צוֹוִישִׁין
 וְיִי גִיזְעוּן יִדֵּר מִחוּשְׁלָה חֲנוּךְ נֶאֱדָה וְיִיעֲרִי מִיט הָאֲבִין חֲכָמָה גִּישְׁמֵאֲרָקְטָא
 דָּעֵם דִּין אוּיָה דְּעַר וְעוֹטֵט וְעַנֵּן זִיא פֿאַר לֵאֲרִין גִּיזְעוּן אִז וְיִי דְּעַר
 פֿסוּק זְאָנְט וְיִסְחוּ מִן הָאֲרִץ :

פֿון וְיִיא אֲרוּם קוֹמִין אִין זְרַע פֿשָׁר • קוֹם אִון זְעַה חֲנוּךְ אִז גִּיזְעוּן
 אִין צְדִיק אִון אִז חֲכָמָה הָאֲבִין גִּיזְעוּן דָּאָם גִּיזְעוּן דָּאָם עַר וְעוֹטֵט לְבַסוּף וְיִיעֲרִי
 דְרוֹם הָאֲבִין אִים חֲכָמָה אֲוֵעֻק גִּיזְעוּן דְרוֹם זְאָנְט דְר פֿסוּק וְיִיעֲרִי
 חֲכָמָה גִּישְׁמֵאֲרָקְטָא אִין וְיִין גִּן עֵדֵן לְלִקֵּט שׁוֹשֵׁנִים אִים צו קְלוּבִין דִּיא ר
 וּסְ וְיִי שְׁמַעְקוּן אֲצוּנֵד קְלוּבִים עַר וְיִיא אִים פֿון דְר וְעוֹטֵט כְּדִי
 זְאֵלִין גִּישְׁמֵאֲרָקְטָא דְרוֹם שְׁמִיטִים בִּין חֲנוּךְ וְיִיאנֵנו כִּי לִקַּח אֹתוֹ אֱלֹהִים עַר
 גִּישְׁמֵאֲרָקְטָא גִּישְׁמֵאֲרָקְטָא וְיִי אֲנֵדֵרִי מְעַנְטִישִׁין רַבִּי אֲלַעֲזֵר זְאָנְט חֲכָמָה
 אֲרוּיָה גִיזְעוּן חֲנוּךְ צו זִיא אִון הָאֲבִין אִים גִּישְׁמֵאֲרָקְטָא פֿאַר אִין מִלְּאָה
 הִיִּקֵּט מִטֵּם שֵׁר הַפְּנִים אִון הָאֲבִין אִים מוֹסֵר גִּיזְעוּן אֵלִי אֲצוּרֹת אִון מוֹדֵר
 עֲלִיּוֹנִים אִון צוֹוִי אִון פֿעֲרָצִיג שְׁלִיסְלֵן פֿון סוֹדוֹת וְעַנֵּן נְמִסֵּר גוֹזֵר
 אִון וְיִינִי הַעֲנֵט אִון דָּם אִז מִיִּישֵׁט וְיִיאנֵנו עַר אִז גִּישְׁמֵאֲרָקְטָא וְיִיעֲרִי
 אֵלִי מְעַנְטִישִׁין גִּישְׁמֵאֲרָקְטָא הָאֲבִין אִים אֲרוּיָה גִיבְרָאָקְטָא אוּיָה דִּי
 הוֹכִיחַ הִימְעֵל אִון הָאֲבִין אִים גִּישְׁמֵאֲרָקְטָא פֿאַר אִין שֵׁר עוֹלָם אִיבֵר
 אֲלַע מִלְּאָכִים :

וְיִיא ה' כִּי רַחֲמֵיךָ הַאֲדָם וְגַרְעֵךָ כֹּל הַיּוֹם רַבִּי יִהְיֶה הַיִּיבֵט אָן
 שְׁמִיטִים כִּי לֹא אֵל חֲפֵץ רַשָׁע אֲתָה לֹא יוֹדֵד רַע דָּעֵם פֿסוּק הָאֲבִין מֵעַן
 מְפֹרֵשׁ גִּיזְעוּן אִבֵּר קוֹם אִון זְעַה וְעוֹטֵט עֵס אִז זִיא מְדַבֵּק אִין דָּעֵם
 דְּרַע אִון צִיחֵט זִיא נֶאֱדָה אִים וְעוֹטֵט עַר מִטָּא אִון מֵעַן אִז אִים מִטָּא
 וְיִי הָאֲבִין אֵלִי שְׁלֹכֶיךָ גִּישְׁמֵאֲרָקְטָא פֿון דָּעֵם וְעַנֵּן אִז גִּישְׁמֵאֲרָקְטָא גוֹזֵר
 וְיִיעֲרִי שְׁלֹכֶיךָ בִּין וְיִי הָאֲבִין שׁוֹפֵה דָם גִּיזְעוּן אִון זִיא דָּאָם וְיִי הָאֲבִין
 זִיא מְטָמֵא גִיזְעוּן דְרוֹם שְׁמִיטִים רַק רַע כֹּל הַיּוֹם עֵס אִז גִּישְׁמֵאֲרָקְטָא
 וְיִיעֲרִי דִין גָּאֵר אִון דָּעֵם רַע אִז וְיִי עֵס שְׁמִיטִים עַר כְּבוֹד יְהוָה רַע כְּבוֹד
 גִּימִינִים מֵעַן דָּאָה דֵּאֲרַבִּין עַר הָאֲבִין זִיא מְטָמֵא גִיזְעוּן אִז דָּעֵם רַע מִיִּי
 מֵעַן אוּיָה אִז • פֿעֲרָצִיג רַבִּי יוֹסֵי וְיִיא אִז דְּעַר חִילוּק פֿון רַשָׁע צו
 אִבֵּר אִין רַשָׁע אִז דָּאָה אִין רַע • זְאָנְט רַבִּי יִהְיֶה רַשָׁע דִּיִּי
 אֲפִילוּ וְעוֹטֵט עַר הַיִּיבֵט גָּאֵר אוּיָה דִּי הָאֲבִין אוּיָה וְיִין חֲבֵר דְרוֹם הָאֲבִין
 מִשְׁעָה גִיזְעוּן רַשָׁע לִמַּת חֲכָמָה רַע דִּי וְיִיא מְטָמֵא שְׁלֵאֲנִין דִּין חֲבֵר בִּיסְטוּ
 אִין רַשָׁע אִבֵּר רַע הִיִּקֵּט דְר וּסְ אִז זִיא מְטָמֵא עַר גִּישְׁמֵאֲרָקְטָא גִישְׁמֵאֲרָקְטָא
 פֿר חֲכָמָה בְּהִיכֵל הַמִּלְּוָה אִז אִז גִּישְׁמֵאֲרָקְטָא צו וְעַנֵּן פֿני הַשְּׁכִינָה
 אִז זִיא מְטָמֵא אִון גִּישְׁמֵאֲרָקְטָא אִין כַּח צו דְר מוֹטָמָא וּסְ הִיִּקֵּט רַע אִז
 עֵס שְׁמִיטִים רַק רַע כֹּל הַיּוֹם מִיר וְעַנֵּן בְּשַׁעֲתָא יַעֲקֹב אָבִינוּ הָאֲבִין גִיזְעוּן
 בְּעַנְטִישִׁין דִּי קִינְדֵר פֿון יוֹסֵפִי הָאֲבִין זִיא דִּי שְׁכִינָה פֿון אִים אָפִי גִישְׁמֵאֲרָקְטָא
 עַר גִּימִינִים אִז עֵס אִז חֵם וְשָׁלוֹם דָּא אִין פֿסוּל אִין וְיִיא קִינְדֵר
 דוֹרָה דָּעֵם הָאֲבִין דְר רוח הַמְּיֻבָּקֵת אִין וְיִי גִישְׁמֵאֲרָקְטָא מְבַל שְׁבֵן
 וּסְ אִז זִיא מְטָמֵא מוֹט זִיא בְּוֹדֵאִי דִי שְׁכִינָה פֿון אִים אָפִי מֵאֵן • ק
 אִון זְעַה אִז דְר מְטָמֵא אִז זִיא מְטָמֵא וְעוֹטֵט עַר גִּישְׁמֵאֲרָקְטָא פֿר
 חֲכָמָה צו גוֹמֵן גָּאֵר תְּמִיד וְעוֹטֵט עַר גִּישְׁמֵאֲרָקְטָא צו שְׁלֹכֶיךָ דְרוֹם שְׁמִיטִים
 (מְסִילֵי יִשׁ) וְיִישַׁב לִין בֵּל יִשְׁכֵּר רַע אִז עַר אִז זְאָנְט מִיט דְּעַר הוֹרָה אִון מִיט
 מְעַשִׂים מוֹבִים וְעוֹטֵט עַר גִּישְׁמֵאֲרָקְטָא צו שְׁלֹכֶיךָ דְרוֹם שְׁמִיטִים דָּא
 רַע כֹּל הַיּוֹם עַר הִיִּקֵּט רַע אִון גִּישְׁמֵאֲרָקְטָא עֵס שְׁמִיטִים גִּישְׁמֵאֲרָקְטָא
 צְלָמוֹת וְגַ' :

וְיִנְחֵם ה' כִּי עֲשָׂה אֵת הָאֲדָם כְּאֶדְם וְגַרְעֵךָ כֹּל הַיּוֹם רַבִּי יִצְחָק הַיִּיבֵט אָן עֵס שְׁמִיטִים
 (יִשְׁעִיהֵ ה') הוּי מוֹשִׁיחַ הַעוֹן בְּחַבְלֵי הַשּׁוֹט דָּאָם וְעַנֵּן דִּיא לִישִׁי (וְיִי)
 וְיִיעֲרִי פֿאַר וְיִיעֲרִי הַעֲרִין אֵלִי מֵאֵן אִון אִין וְיִיעֲרֵעַ אוּיָה אִז דְר
 גִּישְׁמֵאֲרָקְטָא וְיִיא אֲפֹאֲלֵשׁ שְׁמִיטִים פֿון פֿאַוּוִּישְׁמִיטִים אִון מִיִּיעֲרִי
 חֲכָמָה אִז גִּישְׁמֵאֲרָקְטָא מְשַׁנֵּי דִיִּיעֲרִי אִון וְיִיא וְיִיעֲרִי אִז פֿיל בִּין וְיִי
 מֵאֲכִין דָּעֵם חֲטָא שְׁמֵאֲרָקְטָא אִון גָּאֵר אִז וְיִיא גָּאֵר שְׁמֵאֲרָקְטָא
 אִין

פרשת בראשית

אין העקשמן כבוד און ווייזט אלי צדיקים חסידים ווס זענן פון אים ארויס גיטויקען און זיי יירשיגען דעם כבוד גדול אין גן עדן און אלי אבות זאגן סה יקר חסדך אלהים וכנו אדם ככל נפשך יחסיו זאגט רבי יוסי די באנצע וועלט איידר זיין שטארבין מוזין זיין זעהען דאס פנים פון אדם הראשון. צו ווייזן גדות אז זייער מויט איז פון זייערע קטאים. גיט פהמא אדם הראשון אזו ווי מיר האבן גילערניט אין מיתה בלא חטא קיין שום מענטש שטארבט גיט אן קטאים נאר דריי מענטשן זענען גשטארבן פחמת דער עצה רעה פון דעם נחש הקדמוני. און די זענן זיין א. עמרם דר פאמער פון משה. און ב. ויגניסון און אמיל זאגן ישי דר פאמער פון הודו הכלה. זיי האבן נאר גיט גיזינדט נאר פחמת עס איז נגזר גווארין מיתה אויף דר וועלט פחמת דעם נחש הקדמוני זענן זיי אויך גישטארבן. קום און זעה דר דוד פון נח האבן גיטאן זייערע קטאים בפרהסיא פון אלי. רבי שמעון איז אמאל גינאנגען אין דיא מויערן פון מבריא האט ער גיזעהען אז די מענטשן זענען זיך מביטא אזו וויא דער דוד הכיבול זאגט רבי שמעון ווי קימט דס אז זיין זאלן אזוא דער צענדען זייער הערין אפינטליך. האט ער גיגעבן זיינע זאגן אויף זיין זענען זיין ארין גווארפן גווארין אין ים דורך אויגוסט. קום און זעה אלע זינד ווס ווערין גיטאן אפינטליך זענען זיין דוחה דיא שכינה פון דר וועלט. דר דוד הכיבול האבן זיך גיהאלטן פנארה און האבן גיזינדט בפרהסיא און האבן דוחה גיווען די שכינה פון דר וועלט ביז הקב"ה האט זיי דוחה גיווען פון דער ערך דרום שטייט אין משלי הגו רשע לפני סוף הגו פיגים סכפה וגו' הנפילים היו בארץ בימים הרם רבי יוסי זאגט דאס זענען עוא ועואל זיין זענען גיווען פון דיא מלאכים אוף זיי שטייט ועוף יעוס על הארץ און אז זיין האבן מורד גיווען אין הקב"ה האט ער זיין אראפ גווארפן פון זייער קדושה עלינה און זענען גראב מגושם גווארן אין דעם אויר פון דער וועלט אז זיין קענען שוין זיך גיט אים טאן פון זייער מבלש וואס זיי זענן דרינגען אן גיקלייד גווארין אין דעם גישטאלט פון דר וועלט דער נאך האבן זיין זיך טועה גיווען נאך דיא נשים יפות און האבן מינה גיווען זיין זענען נאך פאר האנדן עד היום זיי האבן גבאט קינד וואס הייסן בני אלהים ענקים גבורים: מדרש רות. ויראו בני אלהים את כנות האדם רבי חנינא זאגט דאס זענען עוא ועואל דס זיי האבן מקמרג גווען אוף מענטשן דס זיי הקב"ה אראפ גינדערט און זענן פון גרעפט גווארן אין דעם אויר פון דער וועלט און ביי אלי מלאכים איז גיט אזו חאמשי אז זיי קוכן אוך אוף דר וועלט מוזין זיי זיך אויך אן קליידן מיט דעם אויר פון דר וועלט אָפּר דר נאך מוען זיי זיך דר פון אים אָפּר די מלאכים האבן זיך אזו פון גרעפט אז זיי קעגן זיך שוין גיט אים טאן דר פון רבי קמא זאגט עס שטייט עושה מדאכו וחות. מסותו אש ליהם עס איז פון האנדן מלאכים פון רוח און מלאכים פון אש און פון דעסט וועגן זענן זיי שלום צווישן זיך און אז זיי קוכן אראפ מיט די צווייא מדות אוף דר וועלט ווערין זיי פון גרעפט מיט דעם אויר און אז זיי זענן אונטן זיבן טאג פסדר קעגן זיי גיט ארויף גיין און דרום שטייט ויראו בני אלהים את כנות האדם ווארום שטייט כי טובות הנה דס מיינט מען זייער שיינקייט איז גיווען אזו וויא דאס ליבמקיים פון אויבן אז זיי האבן דא גוואונגען קינד דס זיי הקב"ה גנומן און דס זיי ארין גבראמט אינטר דיא דריי חשך דס זיי הייסן דריי קום און דס זיי אן גבונדן מיט אייזערני קייט

אין וואגן ווס ער קאן גיט צו רימן ווערין. קום און זעה אז הקב"ה מ' איין דין אין די רשעים חאמשי זיי ויגדן פון אים זייער פון דעסט זענן איז ער זיך אוף זיי מרחם און גרענקט אז זיי זענן זייני מעשה ווי דס ער דס זיי בשאפן און איז זיי מארק אף און ווארמ זיי און זי חס אוף זיין. ויחס ה' על הרעה אשר דבר לעשות לעמו רבי יוסי זאגט עס פלשט למזכה ווייל זיי זענן מעשה ידיו דרום דס ער אוף זיי חס ויעבב אל לבו ווייל זיי האבן גיזינדט פון אים. און רבי חזקיה זאגט זיך לרעה ווען הקב"ה וייל פון לירין די רשעים פון דר וועלט איז ער כביכול מקבל תנחומים אוף זיי גלייך ווי זיי זענן פון לירין גווארן און ער איז שוין מקבל תנחומים העלפט שוין קיין תשובה גיט אָפּר זייער העלפט זיא תשובה. רבי חנינא זאגט ויחס ה' ער דס זיך מנחם זיך משלם גווען ווס ער דס בשאפן דעם מענטשן אוף דער וועלט זיך דעם גשטאלט פון די מלאכים פון אויבן דס די מלאכים האבן זיך אָפּ גגעבן כבוד אזו ווי צו הקב"ה כביכול אזו ווי עס שטייט אין הלוי (ח) ותהדרה מעט מאלהים וכבודו והדר העשרו און אז ער דס גיזינדט זיך ער זיך כביכול מצער גווען ויעבב אל לבו ווייל די מלאכים האבן גיט זיאלט מספיק זיין אוף דער פריצה פון דעם מענטשן און האבן זאגט סה אנש כי תוכירו און היינט האבן זיי איין פתחון פה זיי האבן עכט גזאגט. רבי יצחק זאגט ויעבב אל לבו הקב"ה איז זיך גיט משלם זיך ער שום איין דין אין דיא רשעים און דרום שטייט בצאת לפני ההלוי ויראו בני אלהים את כנות האדם ווס ער זיך גיט שמת אין דר מפלה פון די רשעים און דרום האבן די מלאכים קיין זיך גיט גיטאנט בשעת די מצרים זענען דער מרונקען גווארין דען עס שטייט אין (שמות כז) ולא קרב זה אל זה כל הלילה דאס מיינט מען דיא מלאכים האבן גיט גיזעהענט שירה צוא זאגן ווארום הקב"ה האט זאגט מיין מעשה די ווערין דר מרונקן און איר ווילט זאגן שירה. דרום אז אדם האט גיזינדט איז הקב"ה כביכול גווען אין עצבות און אט גיזאגט צו אים דו אדם האסט גימאכט שלאף דעם פח העליון וחומו שעה איז זיין ליכט פינגער גווארין און הקב"ה האט אים פון דריבין פון דעם גן עדן און האט אים גיזאגט איך האב דיק ארין גבראכט אין גן עדן לעבדה ולשמרה דו זאלסט מקריב זיין קרפנות צום זיך האסטו פוגם גיווען אין דעם מזבח און האסט גיט מקריב גיווען זיך היינט און ווייטער זאלסטו זיין לעבד את האדמה און דס אויף אים זיך גווען מיתה און פון דעסט וועגן אז ער איז גשטארבן דס הקב"ה ים בהאלטין אין דר מערת המכפלה ווס איז גיט ווייט פון דעם גן דן און אז אדם דס גוואוסט אז עס איז גיט ווייט פון דעם גן עדן דס דר גימאכט די מערה פרי ער מיט חנה זאלין דארטין ליגן ער דס ארסן געדין אז אקליין ליכט גייט ארין פון דעם גן עדן אזו דס ער דר צו גילוקסט דען דארטין איז נאהענט צום גן עדן קום און זעה עס ערמט גיט אפילו איין מענטש אָפּ גיטאן פון דר וועלט ביי ער זעהט ריער צו אדם הראשון און אדם פּרענט אים פון ווס גיטאט אונזעק פון דער וועלט ענטפערט ער אים איפּר דיר ווייל דוא האסט גורם גווען מיתה צו דער וועלט זאגט ער מיין קינד איך האב נאר איין כירה גטאן און בין דרויף גשטראפט גווארן מביש דו האסט גטאן מה וכבוד עבירות זאגט רבי חנינא נאך עד היום שטייט אדם אלי טאג ונו זעהט די אבות צווייא מאל אין טאג און איז פאר זיין מתנה אויף זיין קטא און היינט זיי דאס אָרמט ווס ער דס גהאט אין גן עדן

פרשת

בראשית

אז די פגיו קען זענען איין גוונקען גווארן אין חתום רבה פלעם הרשע הט גאנגט מן אים ינחני כלק סלק מואב מהררי קדם אבנ אלו ווי זיי האבן תחילת מורד גווען אין הקב"ה אזו זענען זיי היינט אויך נאך מורד און לערנען פיישוף און זענען מסתושים פסליא של מעשה אבנ ווען זיי זאלן גיט זיין פון שלאסן אין די איינציג קייטן וואלטן זיי חרוב גמאכט די וועלט און דארטן אין די הרי חושך ציהען זיי ווער חיות פון צפון זייט דאס פון דארטן האבן אלי קליפות חיות :

וואמר ה' אמתח את הארץ רבי יוסי הייבט אן עם שמיים (ישעיה נה) כילא מחשבותי מחשבותיכם קום און זעה אז אפענטש וויל זיך נוקם זיין אין דעם אנדערן שווייגט ער און זאגט גיט פריער אויס פרי זענער זאל זיך גיט היטן פון אים אפער הקב"ה איז גיט אזו ער טוט גיט קיין משפט אויף דר וועלט ביו ער רופט פריער אויס און איז מודיע צו אלי . ווארום קיינר קען אים גיט ווערן ער זאל גיט טאן און קיינער קען זיך גיט היטן פון הקב"ה ווארום קען גיט פשטיין אונסקען אים . הקב"ה הט גאנגט צו נח אמתח את האדם ער הט זיי מודיע גווען דורך נח און הט זיי התראה גמאן עמלכי מאל און זייא האבן גיט גוואלט פאלגן דר נאך דער אויף זיי גבראכט דעם מבול זענען זיי פאר לארן גווארן פון דר וועלט :

ויקרא את שמו נח לאמר זה יחשבו רבי יוסי זאגט חן איז די אותיות פון נח ביי די צדיקים ווייזט זייער נאמן אוף גומץ פון נח איז גווארן מצא חן און ביי די רשעים ווייזט זייער נאמן אוף שלעכץ אזו וויא עם שמיים וויר ער בכור יהודה רע בעני ה' איז פון דעם גאמן ער גווארן רע אז נח איז גבארין גווארן הט ער געהן אז די לייט זענען גרויס רשעים הט ער זיך פון זיי פון באהנין און הט דארטן גדינט השירה ער הט גלערינט אין דעם ספר פון אדם הראשון און פון חנוך . קום און זעה ווי אזו הט נח גיוואקסט אז מען דארף מקריב זיין קרבנות נאר ער הט גלערינט אין די ספרים הט ער דארטן גפונן מיט זיין חכמה אז דא וועלט הט נאר אקיום אוף די קרבנות און ווען די קרבנות זאלן גיט זיין וואלט די וועלט קיין קיום גיט גהאט און די עליונים וואקטן אויך קיין קיום גיט גיהאט :

מדרש הנעלם

בראשית ברא אלהים ונח רבי יוחנן הייבט אן עם שמיים בחכמה יבנה בית אפענטש דארף צוא זיין איין חכם אויף דער וועלט היינט פריער בויען אשטייב דר נאך פלאנגן אנויין נארטין ער זאל האבן פרינסה דר פון דער נאך זאל ער געבן אויב מיט איר האבן קינדער געט ער זיי דר מיט מפרנס זיין . גיט אזו ווי די שופטים ווס טוען פון קערט . דען רבי סימון הט גאנגט דר וואס געמט פריער אויב און הט זיא גיט מיט עפים מפרנס צו זיין היסט ער פרייא פון מצות אזו ווי דר פסוק זאגט במתים חמשי ווארום וויל ער דארף תמיד נאר עוסק זיין אין דער פרינסה . גיט בעבודת הבורא איז ער פרייא פון מצות אזו ווי איין מת . רבי יהודה זאגט עם איז גלייך ווי ער געמט איין אפ גאט צו זיך . דען רבי יהודה הט גאנגט תחילת פלעגן דא חכמים תסידים געבן ווייבר . און פלעגן פארט אוועק לאזן חיי עולם הנה און האבן עוסק גווען בתורה ובמצות אין עבודת הבורא אפרי בוכן הנה דעם די וועלט איז טרוד נאך פרינסה דרום מוז דר מענטש פריער בויען אשטייב און אן גרייפן פון וואגן ער זאל פרינסה געבן זיין ווייב

און קינדער און דר נאך זאל ער געבן איין ווייב אזו קען ער דיין הערין און עוסק זיין בתורה אזו ווי די חכמים האבן גאנגט אס אזו איז תורה : רבי יהודה זאגט אז אפענטש געמט איין ווייב הייסט עכר ה' דען זיין הארץ איז שון ריין פון עבירות ער דארף גיט קיין אויף קיין פריענדי ווייבר און איז חכמים ולא תתורו אחרי לבבכם ותארי עו אשר אתם זונים אחריהם דרום גיהער דער מענטש פריער בויען איין ווי און זיך זעהן איין פרינסה און דר נאך געבן איין ווייב . מיר זעהן דר הקב"ה הט פריער ב וואט די וועלט און הט זיא גינדנד פועסט און הט אן גרייט אלערזיי פרינסות בהמות חיות עופות פיש ירד בייכר דר נאך הט ער דעם מענטשן בשאפן מיט זיין ווייב . און זי הט גוואונען קינדער און הט גמאכט איין ישוב אויף דר וועלט אין די בית ווס הקב"ה הט גבואט און דרום שמיים בראשית דאס מאכט וואס און אימליכר מענטש גהער זעהן אז ער זאל זיך קובע זיין צו דר תורה האמשי ער איז עוסק בדרך ארץ וכלאכה אדער במצות פון דעם ווען זאל ער זיך מאכן אלי טאג איין צייט צו לערן שיעור שניה מסכתא עון . אויב אפענטש וויל זאגן אויך בין איין מיר פון אנרויכר משפחה עם איז גיט זיין אויך זאל טאן אמלאכה . דר הט זיך הקב"ה גפעדרט און הט אללין גמאן אמלאכה אזו וויא שמיים בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ דרום גיהער מען זיך לערנן פון השירה אויף צו טאן אמלאכה . און דרום הט ער בשא אדם צום הינטרשטין אז ער הט שון אלץ גמאכט שמים וארץ וכל ער הט אים גאנגט ביו אהער האב אויך עוסק גווען במלאכה און היינט און ווייבר זאלט דוא שוין עוסק זיין במלאכה דרום שמי בראשית צום ערשטן איידר ער הט בשאפן איין מענטשן ברא אלהים גאט אלדינג בשאפן . רבי יוחנן זאגט נאך ווס איז דר מענטש בש גווארין בצלם אלהים אזו וויא עם שמיים ויבא את האדם בצלם עם איין משל צו איין מלה ווס ער איז מושל אויף איין מדינה האט גבוים אלערליי בנינים און אפ גאסטן צו דער שטאט און דא גא מדינה איז משועבד גווען צו אים אמאל דער צום הוף גירופן גאנצי מדינה און הט איבר זיי געעצט איין שר און האט זייא נח פון אהער האב אויך מיד מסריח גווען צוא אלי אייגער פדערפ פון ריכטן צו מאכן טירן שלעסר אפ גאסטן פון היינט און ווייבר דר שר גלייך אזו ווי אויך ער וועט מושל זיין אויף דער מדינה גמ ווי אויך צו בויען און אויך אלי יאבן דר נאך האט ער דעם שר אזו אן גאנגט ער זאל משגיח זיין אויף דר מדינה צו בויען און פון ריכטן די שלעסר פון דר מדינה און אלץ זאל צוא אים משגיח זיין און מען זאל פון אים מורא האבן אזו וויא פון דעם מלה אז אזו אויך הט הקב"ה אן גאנגט בשעת ער הט בשאפן אדם הרא און דרום שמיים וטוראכס ותחכם היה על כל חית הארץ דרום שמיים א

בצלם אלהים עשה את האדם :

רבי יוחנן איז גאנגן פון קיסוד קיין לוד און רבי חייא בר אבא אויך גווען מיט אים זענען זיי גיקופן צו איין פעדע זאגט רבי יוחנן פעלד איז גווען מיינס האב אויך עם פון קופט פרי אויך זאל דר חוכה זיין צו דר תורה זאגט רבי חייא און וויינט פון ווס האסטו דיר גיט גילאום אויף דיין עלטר זאגט ער אויך האב פון קופט אז ווס איז בשאפן גווארן אין זעקס טאג און האב דר פון קופט אז ווס איז בשאפן גווארן אין פערציג טאג אזו ווי דר פסוק זאגט

פרשת

בראשית

ה כתר ארבעים יום ומרבעים לילה און איה האב מיר גיקופט חשובי זאכן
ג גרום דס איז ענת תושיה חכמה ונבורה און ווי דר פסוק זאגט לי ענת
תושיה אני בינה לי גבורה אז רבי יוחנן המ גילערינט תורה המ ויין פנים
זוכמן וויא די זון אוף אים המ מען גרייענט דעם פסוק וואהביו כצאת
מש בנבורתו רבי יצחק זאגט דיא תורה הייסט תושיה דס איז מייטש
לאף דען זיא מאכט דעם מענטשין שלאף דאס איז אז ער הייבט
לשט אן צו לערנין אפר אז ער לערינט שון שטייט לי גבורה דען צום
לשטין מוז ער מלחמה האלטין מיט דעם יצר הרע און מוז זיך
נייגיו ויין גוף און זיצן אין בית המדרש ביו ער ווערט גוואנט מיט
תורה און חכמה און מעשים טובים בקומט ער די גבורה צו האלטן
מלחמות ה' און ווי דר פסוק זאגט על כן יאמר בספר מלחמות ה' :

אמענטש וועט לערנין במעשה בראשית דיא מעשים פון איינליכן
זאג וועט ער וועלן פרענין ווארום דס איז און דס איז דרום שטייט
וירא אלהים כי טוב עם איז השיית אזו וואל גיפעלן ברארפטמו גיט פרענין
דרוף . און לערינט אונז דיא תורה דרף ארץ אז אמענטש זאל זיך
גיט באריכן מיט ויין זאך איידר עם ווערט פארטיג דען מאכט וועט
אין דריין ויין אחרון וועט ער בלייבן אליגנר דרום האמשי השיית
המ דאך פריער גוויסט אז עם איז גוט המ ער פארט גיט גילשמעלט
אז עם איז גוט ביז ער המ עם גומר גיווען . אזו גפינן מיר פמה מאר
אין דער תורה און בייא מדום שטייט ארדה נא ויראה האמשי הקב"ה
האמ אלץ גוויסט און המ גיט גיארפט אראפ גידרין שרייבט אונז
די תורה פרי מען זאל זיך פון אים אפ לערנען דען דס בית דין זאל
גיט פסקנן איין דין דרף זייער שכל גייערט רעכט חוקר הדורש ויין
אזו ווי דר פסוק זאגט וירשת וחקרת ושאלת חשב . אין דעם איז אן גקומן
רבי אבא פרענין זיי אים די שאלה המ ער זיי גזאגט דרום שטייט וירא
אלהים כי טוב דען ער המ אלץ גימאכט דרף ויין גיפאט היינו די ערד
זאל זאן איר זאך . דס וואס זאל זאן ויין זאך אונז אז זיי האבן גזאן
ויין רצון שטייט וירא אלהים זאמ האמ גזעקן כי טוב אז זייא האבין גוט
גיטאן זיי האבין אים גיפאלנט דרום שטייט וירא אלהים את כל אשר עשה
והנה טוב מאוד ער המ גזעקן אז אלי זאכן וואס ער האמ בשאפין איז
גיווען זייער גוט צוא שטיין אין וייער בשמאנד אזו וויא היינט זאלן
גיט משנה ויין :

תנו רבנן דיא רבנן האבין גילערינט אלע פאג גייט ארום אפרוז אונ
זאגט דר וועקט זיך בני קדושים עליינוס אונ מוז די עבודה צו אייער
דען דס ער המ אייך גגעבן אנשמה הקדושה ווס זי איז אפ גשייד
גינארין פון דעם פסא הכבוד רבי אלעזר זאגט עם שטייט ויסח באסי
נשמת חיים דס די נשמה הקדושה ווס זי קומט פון דעם פסא הכבוד .
ביי אדם שטייט וייה האדם נפש חיה דאס נפש חיה איז גאר איין נפש
ווס עם איז בשאפין גינארין פון דער ערד גיט פון דעם פסא הכבוד
דען די תורה קלאגט זיך אויף אים אונ זאגט הקב"ה המ אים גגעבן
איין נשמת חיים הקדושה פרי ער זאל האפען חיי העולם הבא צום
סוף המ ער פר זינדיגט אונ איז גאר גבליבין ביי דעם נפש חיה ווס
איז פון דר ערד דרום קלאגט די תורה נאך אזו אנשמה ווס ער המ
גיהאמ זאל ער היינט גאר האבין אנפש חיה אונ הקב"ה זאגט דיא
אדם איך האב דיר גיגעבין איין נשמת חיים דען וי גיט חיים צו אירי
פעלים דס זיא איז בשאפין גינארין פון מיין פסא הכבוד אונ דרף
דייני חטאים ביסטו גאר גיבליבין בייא דעם נפש חיה וואס זיא איז
בשאפין גינארין פון דר ערד הייד שווער איך ביי דיין לעבן אז דער
ווס וועט עוסק זיין אין דער תורה אונ וועט זיא הייטן וועל איך אים
געבן די חשובי נשמה ווס זי איז פון מיין פסא הכבוד אונ גיט חיים
צו זיין הערין אונ דער וואס וועט גיט הייטן דיא תורה וועט ער גאר
האבין אנפש חיה וואס זיי האפען זיך אויס דר וויילט דס זיי ווערן
פר לענד מיט איר דרום זאגט קהלת מו וידע רוח בני האדם העולה היא לטעלה
דאס איז דיא הייליג נשמה דס ויא גייט ויידר ארוף למעלה פון דיא
צדיקים ווס זיי הייסן אדם ויחיה בהמה היודת לספת לארץ דס איז די נפש
חיה וואס ער איז בשאפין גינארין פון דער ערד . זאגט רבי אלעזר
ביז דרייצן יאר המ דר מענטש גאר דעם נפש חיה דר נאך איז ער
זיך גיט מען אים דיא נשמה הקדושה וואס זי איז מפיא הכבוד

זאכר אלהים יקו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה רבי תנחום
הייבט אן עם שטייט הצדיק אכר וזין איש שם על לבו אנשי החסד נאססו
ו סבין כי מפני הרעה נאסס הצדיק מיר האבין גילערינט אז הקב"ה ועהמ
עם איז גיט דא קיין צדיקים אויף דער וועלט אונ עם איז דא פיל
לעם דענקט מאל מוז ער איין דין איין זיי זאגט רבי תנחום אזו ווי
מעשה הגוף איז מיט דר נשמה אזו מוט הקב"ה מיט דער וועלט
אז דר מענטש זינדיגט נעמט ער ארויף ויין נשמה אזו אזה דר
זיך איז דיא נשמה פון דעם לשע דרום נעקט צוא הקב"ה דעם
זיך וואס ער איז די נשמה דס מיינט דר פסיק יקו המים אל מקום אחד
ס מיינט מען די צדיקים זיי זאלן איין גיטאן ווערין צו יענר וועלט
איז איין מקום מיוחד צו דר נשמה אזו בלייבט דר גוף מרוקין אן
דר נשמה ותראה היבשה דיא רשעים ווערין שון ווערן אן גזעקן צו דין
ארום עם איז שון קיינר גיט דא ער זאל אויף זייא גינן ויין אונ קיין
לשים טובים האבן זיי אודניט עם זאל אויף זיי גינן ויין דרום ווערין
גיזעקן : אויף שטייט אז אהרן איז גשטארבין ויראו כל העדה כי גוע
חז לזען גיט ויראו גאר ויראו זיי ווענען ווארין גיזעקן דען דר גינן
גשטארבין ווארום פל זמן די צדיקים יענין אין דור קען דר מרת
זיין אין ווי גיט שולט ויין אזו וויא דר פסוק זאגט ויאמר להשירים לולא
הייתי בחייה ויר אונ ווען הקב"ה מוט איין דין איז די רשעים נעמט ער
זייער אוועק די צדיקים עם איז אמשל צו איין עשיר ער האמ איין
רטיין אמאל איז ער ארין גינאנגן אין גארטין האמ ער גיזעקן
רטיין דערנר המ ער זיי גהייסן אפ האקין דר נאך המ ער דארטין
זעקן שייני רוזין וואקסן זאגט ער פון ווענין דיא רוזין וועל איך
ו דארטן לאזן די דערנר אוך שטיין . דר נאך אז די רוזין האבין
גדובין זייער שמעקן המ ער זיי אויס גריסן אז ער האמ זיי שוין
יס גריסן זאגט ער אצונד איז שון צייט אז מען זאל די דערנר אום
סיסן פון דאנין אזו אויך די צדיקים אז זיי ווערין אפ גיטאן פון די
לעם מוט ערשט הקב"ה איין דין איז די רשעים דאס מיינט דער
פסוק דודי יוד לגנו לערונת הובשם לרעות בגנים ולקום שושנים :

אל ר יצחק המ גיפרענט צו רבי אלעזר אז זיי זענין גינאנגן אין דר
מדרב אונ האמ אים גיזאגט איך וועל דרף איין שאלה פרענין
דר די זאלסט מיר הייסן האמ ער צוא אים גיזאגט פרענין דען דו
מסט פראי צו פרענין ווס דו וויילסט המ ער אים גיפרענט עם שטייט
אלהים כי טוב איז משמע אז ער המ שון אלדינג בשאפין המ ער
לשט גזעקן אז עם איז גוט אונ פריער המ ער חס ושלום גיט גוויסט
עם איז גוט זאגט רבי אלעזר דס איז איין אזהרה צו מענטשן אז

פרשת

בראשית

יד

רבי שמעון האמאל אמאל נמאכט אגרוסי מעודה און דאס גרופין אויף דר מעודה חכמי המשניות און פיל תנאים און דאס פדעקט דיא שמוב מיט שיעורי פלים דר נאך דאס ער געזעט די רבנים אויף איין זייט און דאס זיך געזעט אויף דר אנדרר זייט און איז ווער פריילעך גינען האבן אים די רבנים גיפדענט ווס ביסטו היינט מער פריילעך פון אלי מען דאס ער זיי גיזאגט היינטיגן טאג נידרין אראפ נשמות קדושות אויף די ארבע בנפות החיות צו מיין זון רבי אלעזר דרום בין איה היינט ווער פריילעך דען דאס איז די רעכטי שמחה און דר נאך דאס ער געזעט זיין זון רבי אלעזר לעבין זיך און זאגט צוא אים זעה מיין קינד דען היינטיגן טאג וועסטו בקימן איין הייליג נשמה עלינה און זאגט רבי שמעון איין נאך איז גינארין דיא שמוב ארום גידינגילט מיט איימל פייער זענן דיא רבנים ארום גינאנגן האבן זיי גיזעהן אז אנאנצין טאג איז ארום גנאנגן ארויף פון דער שמוב דר ווייל איז אן גקומן רבי יוסי פרבי שמעון בוקוניא דאס ער גפונן צו די רבנים זיי שטייען און פר ווינדרין זיך ווער פדענט ער צו זיי ווס איז דאס זאגן זיי דר ריזיק איז פון אש של מעלה דען מען קריינט היינט רבי אלעזר מיט אהייליג קרן דר ווייל זעהן זיי דאס עס איז אראפ פיר פליגיל פון דעם גשר של אש און דאס ארום גידינגילט צו רבי אלעזר מיט זיין פאטער רבי שמעון . און רבי יוסי איז דארטן גינעסן ביז דאס פייער איז ארום גינאנגען איז ער ארום גינאנגען צו רבי שמעון זאגט רבי שמעון צו רבי יוסי ווס ווילסטו זאגט רבי יוסי איה וואלט געדין גינעבין מיין פאכטער צוא דיין זון רבי אלעזר זאגט רבי שמעון לאז און זיין דאס ער גירופין די רבנים און דאס פר ווייא אשיריק גטאן זענן זיי דארט גינעסן דריי טאג און האבן גילערינט תורה זיי האבן נישט גלאזט קיין סוד אין משניות ווס רבי שמעון דאס זיי נישט גזאגט כל ימי אלי טאג פון רבי שמעון דאס מען נישט געזעהן קיין רענין בוגין דען זיין זכות דאס גנזו גינען אויף דעם דור . רבי יצחק זאגט די נשמה איז תמיד אין איר בשמאנד זי דאס אקיום און אייביג אפער אויף דעם גפש חיה שמיים הכרת תורת הנפש הדיא עונה בה פדענט רבי יוסי אז דר גפש חיה איז און ווייא איין רוח פון אבהיקה ווארום מאכט דר פרגום אויף דעם פסוק ויהי האדם לבנש היה לרוח מסללא דאס איז מיינט איין גפש וואס ער קען ריידן און אז עס איז יוא גדיקה צוא אבהיקה ווארום ריידן די בהמות נישט זאגט רבי יצחק ווייל ווער גוף איז גיקעשין גינארין פון גרעבר ערד פון דעם מענטשין און ווער זיי קענן נישט קוקן אויף דעם הימיל . זיי זאלן זיין פון און איין ערד ווי דיא מענטשין און זאלן קוקן אויף דעם הימיל און ווי מענטשין וואלטן זיי אויף גקאנט ריידן . זאגט רבי יוסי דער מעס וואס דיא זאגט ווייל זיי זענן פון גרעבר ערד ווי דיא מענטשין גיפעלט מיר אבר וואס דו זאגסט ווייל זיי קענן נישט קוקן אויף דעם הימיל ווייא מענטשין דרום קענן זיי נישט ריידן גיפעלט מיר נישט ווס דאס זיך גינענדין ווער איין דעם . זאגט רבי יצחק דאס איז אגרוסי דילף צו די מענטשין ווס קענן קוקן אויף דעם הימיל . קום און זעה אז גבוכדנצר איז פר טריבין גינארין פון מענטשין און איז גינארין איין חיה דאס ער קיין דילף נישט גיבאט ביז ער דאס גיקוקט אויף דעם הימיל און ווי דר פסוק זאגט אבא גבוכדנצר מלכא עיני לשמיא נשליח ומדעי יתוב עי דר נאך אוער דאס איז הימיל אריין גיקוקט איז ער ווער צו זיין שלל גיקוקטן אפער פרער איז ער גינען איין חיה רעה :

פרשת נח

היינו נאר ער וואלט גווען גהאט קינדער מצד רוח הקודש הייליג אזוי ווי די מלאכים קדושים ווס זיי לעבן אייביג און זיי וואלטן ניט גהאט קיין יצר הרע אָפּר אז ער הט גיזינדיגט און האט גהאט קינדער חוץ דעם גן עדן הט גיט זוכה גווען קינדער האבן אין גן עדן דרום האבן זיי קיין קיום ניט גהאט אין גווארצילט ווערן אופ דער וועלט ביז נח איז ארויס גיגאנגן פון דר תיבה פון דארטין זענן ארויס גיגאנגן אלי דורות און פון דארטן זענן זיי פּר שפּרייט גווארן אופ אלי פיר נימן פון דער וועלט :

וירא אלהים את הארץ והנה נשחחה ווארום איז די ערד פּר דארבן כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ ווייל די לייט האבן פּר דארבן זייער וועג מטמא זיך צו זיין . רבי חייא הייבט אן עם שמיים (נוכה ג) וירא אלהים את מנשיהם כי שבו מדרכם הרעה קום און זעה בשעת די לייט זענן פרום און הימן די מצות פונדר תורה אזוי ווערט גשמארקט די ערד און אלי שמחות ווערט אופ איר גפונן ווארום ווייל די שכינה רועט אופ דר ערד דעווענערטוים ותחלתוים אין שמחה אָפּר אז די לייט פּר דארבן זייער וועג און הימן גיט די תורה און זינדיגן פּר הקב"ה אזוי זענן זיי דוחה די שכינה פּר כבוד פון דר וועלט אזוי רועט דר שפּן און קליפות אופ דר ערד און די ערד ווערט פאר דארבן פון זייה און עם קוקט אייטל קללות איפּר דעם גזל ושנאת חנם ולשון הרע אָפּר ווען די מענטשן זענן פרום גיבן זיי אריין איין פּח וגבורה אין דר פמליא של מעקה אזוי ווי עם שמיים חנו עון לאלהים און דורך זייערי מעשים טובים הט די וועלט אקיום און די קליפות גוועלטיגן גיט אופ דער ערד . פּרענט ער ווי אזוי קען זיין אז די קליפות זאלן האבן אשלישה אין ארץ ישראל און מסלק זיין די שכינה פון דארטין אמער מיר האבן דאך גלעדיגט אז אין ארץ ישראל רוען גיט קיין קדיפות . און אויף ארץ ישראל איז גיט דא קיין שום ממונה נאר דורך הקב"ה אליין . קום און זעה אז קיין קליפה קען מאקי גיט שולט זיין אין ארץ ישראל נאר איין שעה קייט אמאל אום אז דר משחית קומט און איז שולט מכית זיין מענטשן אזוי ווי מיר גפינן ביי דוד המלך עלי השלום אז דר דבר איז גווען אין זיינע צייטן שמיים וירא דוד את מלאך ה' עומד ורבו שמועס בידו דרום גפינן מיר אז אמאל ווערט די ערד פון ארץ ישראל פּר דארבן . זאגט רבי אלעזר אפילו אין דר צייט פון דעם דבר איז אויך גיט גווען דורך דעם מלאך המות נאר פון הקב"ה ווארום עם שמיים דא מלאך ה' און שמיים ווידר המלאך הגואל און שמיים ווסע מלאך אלהים הן גומץ אדר שלעכץ איז קיינר גיט שולט אופ דעם נאר הקב"ה אליין אוב דו וועסט פּרעגן עם שמיים דאך (איכה א) כי ראתה גיט בשן מקדשה די אומות זענן גאנגן קיין ארץ ישראל און האבן חרוב גמאכט דם בית המקדש אז די שרים של מעלה האבן דארטין קיין שליטה גיט ווייה אזוי האבן די אומות גקענט חרוב מאכן דאם בהמ"כ . קום און זעה עם שמיים כי אתה עשית דם איז מיימלש הקב"ה אליין הט חרוב גמאכט דעם בית המקדש און ווידר שמיים עשה ה' אשר זוסם הקב"ה הט גטאן ווס ער הט גמראכט ווייטער זענן סודות . רבי שמעון זאגט די לייט האבן גיזינדיגט און די ערד איז פּר דארבן גווארן אזוי ווי דר פּסוק זאגט וירא אלהים את הארץ והנה נשחחה דען דר עיקר פון דער ערד זענן די לייט און מיט דעם ווס זייה האבן זיך מטמא גווען אופ דער ערד האבן זיי די ערד מטמא גווען אזוי ווי עם שמיים ותמטא הארץ ואמקוד עונה עליה זאגט רבי יצחק צו רבי שמעון פּר ווס הט הקב"ה הן גווען

תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדורותיו די תוספתא אין ווידר פּרענט ווס שמיים נח נח צוויי קאל . אלא אימליכר צדיק הט אין זיך נשמות אייני פון עוהזי און דיא אנדרי פון עוה"ב דרום רופט ס הקב"ה מיט זיין נאמן צווייה קאל אזוי וויא מיר גפינן אברהם דעם יעקב יעקב משה משה שמואל שמואל שם שם נאר בייא שמיים אין קאל יצחק ווייל ער איז גפונדן גווארן אופ דעם ח איז אים ארום גיגאנגן זיין נשמה און איז אריין גיגאנגען אין זאל וואס מען האט מקריב גווען אופ זיין ארט דער נאך האט ווידר אים גיקערט צו אים נאר זיין נשמה פון עוה"ב דרום גפינן גיט אז הקב"ה איז מייחד זיין נאמן אופ איין צדיק ווס ער לעבט זיפּן אלהי פלגי נאר אז ער שטארבט אָפּר ביי יצחק גפינן מיר הקב"ה הט גיגאנט צו יעקב אנכי אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק און יצחק נאך גלעבט נאר ווייל זיין נשמה פון עוהזי איז שון ביי אים גיט זען פון דער עמידה אן דרום איז גלייך ווי ער איז שון גשמארבן : תולדות נח רבי אבא זאגט ווס שמיים אלה דם ווארט פּסילת די זאכן ווס פריער נאר דרום זאגט ער אלה די זענן רעכטי תולדות ר גיט דיא וואס פריער דען זענע זענן גוועזן רשעים דרום זינט ס הראשון הט גיזינדיגט הייסן אלי מענטשן כי האדם דם איז גיט מעלה נאר גננאי אזוי ווי איינר זאגט דם זענן די קינדער פון דעם זא אָפּר אז נח איז גפארן גווארן הייסן אלי קינדער די קינדער פון אלה תולדות נח די קינדער הט נח מעלה גווען אופ דר וועלט און גיט ווי די תולדות פון אדם הראשון ווס הקב"ה הט זיי מעביר גווען דר וועלט און ער הט גורם גווען מיתה צו אלי לייט . זאגט רבי אמער עם שמיים דאך שון דר נאך וידר ה' לראות את העיר ואת המטרל בנו בני האדם און עם שמיים גיט בני נח . זאגט רבי אבא קום און זע עם שמיים בן חכם ישמח אב ווען ער איז אנוט קינד טוט אימליכר מאנדקעס פאטר צו גומן אָפּר ווענער איז אשלקט קינד דר מאנט שלכר זיין פאטר צוא שלעכטן אזוי דא אופ ווייל דער דוד הפלגה בין מורד גווען אין הקב"ה רופט ער זיי בני אדם זיי זענן אזוי ווי אדם עם שמיים דא אלה תולדות נח דאם זענן די תולדות וואס זענן ארויס אנגען פון דער תיבה אָפּר גיט די תולדות פון אדם הראשון ווס זען הט אים פּר טריבן פון דעם גן עדן . קום און זעה אז אדם וואלט גיבן קינדער אין גן עדן וואלטן זיי גיט גווען פּר דארבן גווארן לדור זות און דיא ליכט פון דער לבנה וואלט אייביג גיט גווען קלענער ארן און אלי וואלטן גווען גבליבן אופ אייביג און זיי וואלטן גווען גרויס ליכט מער פון די מלאכים אין גשמאלט און אין חכמה אזוי עם שמיים כולם אלהים כרא אותם אָפּר אז ער הט גיזינדיגט און ער הט וווס ארום גיין פון דעם גן עדן אזוי זענן זיי גבליבו אזוי ווי עם בדארף זיין און האבן שון קיין קיום גיט פּרענט רבי חיקיה ווי אזוי וואלט עם הראשון גווען גקענט האבן קינדער אין גן עדן ער זאל גיט גווען דיגן וואלט ער דאך קיין יצר הרע גיט גהאט ער וואלט דאך גווען גליבו אן קינדער . דעסט גזייכן ווען די ישראל זאלן גווען בלייבן ביי ער מדרגה פון ממת תורה דם זייה האבן קיין יצר הרע גיט גהאט וואלטן זיי אליין גבליבן און קיין דורות וואלט שון גיט גווען נאך ביז זיי האבן גיזינדיגט מיט דעם עגל האבן זיי אוח זיך מושך גווען ס יצר הרע ענטפערט אים רבי אבא אז אדם הראשון זאל גיט ען זינען וואלט ער גיט גהאט קיין קינדער מצד יצר הרע אזוי ווייה

זי מיט וואסר און ניט מיט פייגער אדר מיט אנדריי זאכן זאגט רבי שמעון רדוף ווייל זיי האבן פאר נאכטן דעם בלוט פון מענטשן אזו ווי וואסר הייסט הייד דרום הט זיי הקב"ה בצאלט מיט הייסט ווסער ווס די הויט איז פון זיי אפ גקראכטן מיט דר קאס ווס זיי האבן גוידניגט זענען זיין גיצאלט גווארין ווארום אופ אז עבירות קען מען תשובה טאן אפר אופ דר עבירה מוזער שפארק תשובה טאן ער זאל האבן איין פפרה דען ער פאר דארבט זיק און איז מממא דיא ערד און פאר דארבט זיא :

רבי חייא און רבי יהודה זענען גיגאנגן אין וועג זענען זיי גיקומן צו גאנץ הויכע בערג האבן זיי דארטן גיזעהן גרוסי בייגער וואס זיי זענען נאך גילעגן פון דעם דור המבול זענען זיין גיגאנגן דרייא הינדערט מריט אופ איין ביין האבן זיי זיק זייער פרו וואונדערט דרום און זאגן דרום האבן אונזערי חכמים גיזאגט אז דער דור המבול האבן זיק פאר קיין דין זענעןש ניט גיפארבטן אזו ווייא דער פסוק זאגט (איוב כח) ויאסרו לאל סוד סמני ודעת הרכיז לא חפצנו דען אז די וואסר איז גיקומן פון דעם תהום האבן זיי מיט זייערי פיס צוא גשפאפט דעם תהום ביז די וואסר איז ארום גיקומן גאנץ הייס דעם די פיס זענען פאר פרענט גווארן דר פון און זיי זענען גפאלן און זיי זענען גשפארבן דר תוספתא פון דעם זודר שרייבט עס גייט ארום איין קול פון די קולות של מעלה דעם קול צו ברעכט בערג און שפארקי שמייער און רופט אום אלי טאג אופ די רשעים זיי האבן אונן און זעהן ניט און האבן אויערין און הערן ניט און זענען דוחה פון זיק די הייליגע נשמה מיט זייערי עבירות און דרום ווערין זיי ניט אן גשריבין פספר התיים אזו ווי עס שמייער יטחו כספר חיים ועס צדיקים אל יכתבו אפר אז דר מענטש איז מסהר זיין נפש רוח אזו רועט די נשמה צווישן זיי וויי צו די רשעים אז זיי גייען אוועק פון דר וועלט זיין ווערן איבר גענפרט אין דער האנט פון דעם שר של גיהנם ער הייסט דומ"ה און זיי ווערן דארטן פאר פרענט אין פייגער און גייען ניט ארום פון דארט נאר אום שבת דראש חודש אזו ווי דר פסוק זאגט (ישעיה סו) והיה כמי יודש כהדשו ומרי שבת בשבתו יכא כל בשר להשהות לפני אמר ה' און נאך שבת וראש חודש גייט ארום איין קול פון צפון זייט ישובו רשעים לשאלה די רשעים זאלין זיק ויידר קערין אין גיהנם אריין אזו זאמלן זיק איין פיל פתות מלאכי תבלה פון אלי פיר זייסן און שלאגן זיי און מרייבן זיי ויידר אין גיהנם אריין און דריי קאל אין טאג אז די ישכאל זאגן אמן יהא שמיה רבא מבור ווערט הקב"ה אופ זיי מלא חכמים און איז מרמז צו דעם מלאך ווס ער איז ממונה אופ דעם גיהנם ער הייסט ש"ה און הט אין זיין האנט דריי שליסלען אזו עפינט ער אופ די דריי מירין וואס זענען אין דער זייט צו דר מדרב אזו זעהן זיי די ליכט פון דר וועלט און אז דר רויק קומט און פר שמעלט זיי דעם וועג זיי זאלין ניט זעהן דעם ליכטקייט איז פרו האנגן דריי ממונים ווס זיי קערין אוועק דעם רויק אופ זיין ארט אזו ווערט ליכטוי אופ אנדר האלבןשעה דעם ווערט גטאן דריי מאל אין טאג . וואול איז צו די צדיקים ווס זייערי וועגן זענען ליכט לעולם הקא אופ אלי זייסן אזו ווייא דער פסוק זאגט (משל ה) ווארה צדיקים כבוד נונה הלך וואו ער נכח היום רבי אבא זאגט אין גיהנם זענען פרו האנגן זיבן חדרים איינר איבר דעם אנדרין וואול צו די צדיקים ווס זענען ניט מממא זייער וועג און זייער נשמה מיט זייערי מעשים אפר זיער עס איז זיק מממא און מוט ניט קיין תשובה אז ער שפארבט

גידרם קען אים אין גיהנם אריין ביז דר אונמארשער מדינה עס איז פרו האנגן צוויי חדרים איינס לעבן אנדרן זיין הייסען שאלו ואבדח ויער עס קומט אין דעם גיהנם פון שאלו קומט ער דארטן אפ זיין עונש ביז ער קומט צוא איין העכרין גיהנם ביז ער קומט איבער אלי אבער אז ער קומט צוא דעם גיהנם וואס ער הייסט אבדח קומט ער שוין קיין מאל ניט ארום פון דארטן דרום הייסט ער אבדח איז מיינט פאר פארין . קום און זעה נח האט איין התראה גטאן אין זיין דור זיין זאלין תשובה טאן דען עס וועט קומן תלילת אויף זיין איין מבול האבין זיין אים ניט גיוואלט הערין ביז הקב"ה האט אויף זיין גיבראכט דעם דין פון דעם גיהנם דען עס איז דא איין גיהנם פון פייגער אויף דיא מענטשין וואס האבן עובר גיווען אויף מצות לא תעשה און האבן גיוואריכט מיט דער עבירה איז מען זיין דן זעקס חרשים אין פייגער און ויידער איז פרו האנגן איין קאלטער גיהנם דארט איז מען דן די וואס האבן עובר גיווען אויף מצות עשה דאס איז מחמת עצלות ער האט אקאלטי טבע דרום איז מען אים דן אין קאלטי וואסער און מיט דיא ביידי האט מען דן גיווען דער דור המבול מיט פייגער אונמיט וואסר ביז זיין זענען גישפארבן און פאר לארין גווארין פון דער וועלט דער נאך האט שוין דיא וועלט גהאט איין קיום דורך נח דעו ער איז אריין גיגאנגן אין דער תיבה מיט אלי מינים וואס איז בשאפין גיווארין אויף דער וועלט . רבי חייא זאגט דרייא הונדערט יאר פאר דעם מבול האט זיין נח איין התראה גיטאן אויף זייערי מעשים און זיי האבן אים ניט גיוואלט צו הערין ביז הקב"ה האט זיין גמאכט פרו לרין עס שמייער פרייער וראו בני האלהים את בנות האדם דען זיין זענען ארום גיגאנגן נאקעט פאר אלי און דורך דעם איז גיווארין פיל זנות און זענען נאך גיגאנגען דעם יצר הרע און האבן דוחה גיווען דיא שבינה פון דר וועלט בחמת זיי האבן זיק מממא גווען מיט זנות שמייער כל בשר בא לפני דעם און דר יצר הרע דר שפן דר מלאך הכות ווס דער סוף פון אימליכין איז דורך אים דרום הייסט ער קו . בא לפני ער איז גיקומן פאר מיר מקמרג צו זיין אויף זייערי שלעכטי מעשים און וויי געכין פון מיר רשות זיי זאלין גישפארבט ווערין דרום ווייל דער מיר איז גיקומן פרו מיר גיב איך אים רשות והנני מסותתם את הארץ דרום עשר לז מאך דיר איין תיבה צו פרו בארגין זיק דרייגן פרו דעם שפן ער זאגן ניט קענען אין דיר שולט זיין קום און זעה מיר האבען גילערניט אז מען האט שון גיגעבין רשות צום משחית צו מייטין איין שפאט אדר איין מדינה טאר מען זיק אויף דער גאס גיט ווייזן ווייל ער האט דענשט מאל רשות צו פרו דארבין אלי לייט ווס ער זעהט דרום דעם אים הקב"ה גידייסן מאכטן איין תיבה . אוב דיא וועסט פרעגן עס איז נאר וואסר גיווען ווי קומט אהין איין משחית דער מלאך המות זאלסט וויסן אז עס איז ניט דא קיין שום דין אויף דר וועלט ווס איז ניט דורך דעם מלאך המות אזו אופ איז ער גיגאנגן אין דער וואסר פון דעם מבול אוב דו וועסט פרעגן דר משחית הט דאך גיזעהן דר תיבה זאלסטו וויסן אז ער הט קיין שליטה גיט סיידן ער זעהט דעם מענטשין אין פנים דרום בשעת מפת פבורות אין מצרים שמייער וואס דא תצאו אים ספתח ביתו ער בוקר ווייל דר משחית איז דארט גווען :

רבי חייא זי יסי זענען גיגאנגן אין וועג זענען זיי גיקומן אויף די בערג פרו אדרט האבן זיי דארטן גזענען דיא מינים פון דור המבול זאגט רבי

פרשת נח

אליין גישמראפט אויף זייני עבירות :

רבי יצחק הייבט אן עם שמיים (שעי' סג) מולד ליסין משה ודוע תפארתו
 ביקע מים קום אונג ועד דעם חילוק פון משה צוא איין אנדערין
 בשעת די ישראל האבין גיזינדיגט האט הקב"ה צו אים גיזאנט לאו
 מיד וועל איד דיא ישראל פר לענדן אונ וועל דיה מאכין צוא איין
 גרום פאלק האט משה גזאנט וויא אזו קען איד דאס מאן פון מיינט
 וועגן אצונד וועלן די גאנצי וועלט זאגן איד האב זיי אום גבראכט
 אזו ווי נח הט גיטאן בשעת הקב"ה הט אים גיזאנט איד וועל ברענגן
 אמבול אויף דער וועלט אונ דוא זאלסט דיר מאכין איין תיבה דוא
 זאלסט גיצול ווערן הט עד גיט מתפלל גינען אונ הט גיט גיבעט
 פר זיי צו הקב"ה אונ הט זיי גילאנט פר לארין ווערן פון דר וועלט
 דרום הייסט דר מבול אוף דעם נאמין פון נח אזו ווי דר פסוק זאגט
 כי מי נח ואת לי אשר נשכחתי מעבורי מי נח עור על הארץ דרום הייסט דאס מי נח
 ווארום עד האט גורם גינען דעם מבול ווייל עד האט גיט מתפלל
 גינען אויף זיין דור זאגט משה אזוא וועט מען דאך אויף מיר אויף
 זאגן דס איד האב גימאכט פר לירין די ישראל פון דער וועלט
 דרום איז געסר איד זאל שטארבן אונ גיט לאזן דיא ישראל פאר
 דארבן ווערן מיר ויהל משה הט עד אויף זיי מתפלל גינען זאגט רבי
 יצחק דר אן הייב תפלה איז גינען למה ה' יחיה אפר בעמד איז קשה ווס
 הט משה גיזאנט למה ווארום ביסמו ברונו אויף זיי אמער זיי האבן
 דאך גריגט דס עגל איז דאך השירת געכט נאר מיר האבן גלערניגט
 אזו איינר וויל שלום מאכין צווישן איינס ווס הט גיזינדיגט אנמקעגן
 אנדערין זאל עד פר דעם גירעכטין מענמשיין קליין מאכין די זינד אונ
 אנמקעגן דעם ווס איז גירעכט גרויס מאכין די זינד אזו האט משה
 גיטאן אנמקעגן הקב"ה הט עד קליין גימאכט אונ הט גיזאנט למה
 אונ אנמקעגן די ישראל הט עד גימאכט גרויס אזו וויא דער פסוק
 זאגט אתם חטאתם חטאה גדולה אונ משה איז גיט אונעק גיזאנגן ביו עד
 האט זיך מוסר נפש גינען אזו ווי עם שמיים ועתה אם תשא חטאתם ווס
 אין סתני נח סספור אונ הקב"ה האט וויא מוחל גינען אזו ווי עם שמיים
 ונחם ה' על הרעה אפר נח האט גיט אזו גיטאן עד האט נאר גינען עד
 זאל גיצול ווערן דרום תמיד אזו דר מדת הרין איז שלום אוף דער
 וועלט זאגט דר רוח הקודש ווי געמט מען אזו איין צדיק וויא משה
 איז גינען דרום שמיים ויזכור ימי עונם משה עמי רבי יצחק זאגט חאמשי
 נח איז גינען איין צדיק פון דעם וועגן איז עד גיט ראוי גינען אזו
 הקב"ה זאל מציל זיין די וועלט פון זיינט וועגן ווארום משה הט גיט
 אן גיהאנגן איין זיין זכות גיערמ אין זכות אבות אזו ווי עם שמיים
 עד הט גיזאנט וזכור לאברהם ליצחק וגי אפר נח הט גיט גיהאט אין וועגן
 אן הענגען זאגט רבי אלעזר דאך האט עד גיזאלט מקריב זיין דעם
 קרבן ווס עד הט מקריב גינען נאך דעם מבול וואלט הקב"ה פארט
 מוחל גינען זאגט רבי יהודה די רשעים האבן אלי טעג דר צעריגט
 צו הקב"ה זאל עד מקריב זיין אקרבן עד הט נאך מוכא גיהאט פר
 זיין לעבין אויף ווייל דיא רשעים האבן דר צאריגט להקב"ה אלע
 מאן . רבי יוסי איז גינען שכית פר רבי שמעון פרענט עד צו רבי
 שמעון פר ווס האט הקב"ה פר קענט אלי בהמות וחיות ועופות אין
 דור המבול ווען דיא לייט האבן גיזינדיגט וואס האבן די בריאות
 גיזינדיגט ענטפערט אים רבי שמעון עם שמיים כי השחית כל בשר את דרכו
 עי הארץ זיי האבן אויף פר כארבין זיער ווען אונ האבן מונד גינען

י חניא צו רבי יוסי די צייכן פון דור המבול לאומ הקב"ה בלייבן
 קדורות פרי מען זאל ווען אזו זייערי חטאים וועלן גיט אפ געקעט
 רין דען אזו איז דער סדר פון הקב"ה דעם גלייכן בייא צדיקים
 הקב"ה אזו זייער גידענטיש זאל בלייבן לדור דורות . אונ דרום
 ווס ביי די רשעים נחם עיני רבי יוסי זאגט וויא צוא די רשעים
 ווילן גיט קיין תשובה מאן אויף זייערי עבירות כל זמן זיי זענן
 דר וועלט וואלט וויא הקב"ה מוחל גינען אונ וואלט אויף וויא
 גינען אפר אז עד שטארקט זיך אזו דיא עבירות אונ מוט גיט
 תשובה אזו אז עד שטארקט פאלט עד אריין אין גיהנם . קום
 ועד דר דור המבול ווייל זיי האבן גישטארקט זייערי הערצער
 מאן זייערי עבירות בפרהסיא דרום האט זיי הקב"ה גישטארקט
 דר בפרהסיא . רבי יצחק זאגט אפר אזו אמענטש מוט איין עבירה
 דער היט שטארקט אים אויך הקב"ה בפרהסיא אזוא וויא מיר
 זען ביי איין סימטה . אזו אויך דר דור המבול זענן אויך גישטארקט
 אריין בפרהסיא דען מתמת דר הייסער וואסער איז זיי זייער
 מוט אונ פלייש צו גאנגען אונ די בייגער זענן צו פאלן גינען אונ
 אזו מקנים גינען ווסו פן הארץ אונ זיי זענן פר לארין גינען פון
 וועלט אונ פון זענער וועלט . רבי יהודה זאגט אין דר צייט וואס
 זענען פר לארין גינען איז הקב"ה טרויעריג גינען ווס איז גיט
 קיינער זאל אויף זיי מגין ווינאמשיע עם איז דאך גינען נח נאר
 איז גינג גינען ווס עד האט אויף זיך אליין מגין גינען אונ האט
 מיר גינען קינד אויף דר וועלט דרום שמיים כי אונד ראינו צדיק רפני
 ווס דאס מיינט דר פסוק נאר איז דעם דור איז עד גינען אצדיק
 ווס זאגט ברוי הוה איז איין שבת אפילו אין דעם דור פון רשעים
 עד גינען אצדיק חאמשיע עד הט גיט גיהאט פון וועגן זיך אפ צו
 דען נוטם מפל שכן ווען עד וואלט גינען אין איין דור פון צדיקים
 זאל עד בודאי גינען אצדיק נאר פר ווס הט עד גיט מגין גינען
 דר וועלט ווייל קיין צעהען צדיקים זענען גיט גינען אויף דער
 זאל אזו וויא מיר גיפיענען ביי סדום אז אברכה הט נאר גיבעטין
 צעהען צדיקים . אפר דא איז דאך נאר גינען עד אונ זיינע
 יא זין מיט זייערע ווייבר . רבי אלעזר הט גיפרענט צו זיין פאמר
 שמעון מיר האבן דאך גילערניגט ווען עם איז דא איין דין אויף
 וועלט אונ דר דין גיט ארויס אויף זיי אזו נעמט הקב"ה צו דעם
 ק פרענער פון דר וועלט אונ עד שטארקט פאר וויא פר ווס איז נח
 ל גינען אונ אים גענטפערט מיר האבן דאך גלערניגט ווייל
 ביה הט גינען פון נח מוציא זיין ובע אויף דר וועלט אונ ויזר
 דין הט אין אים קיין שליטה גיט גינען האבן ווייל עד איז גינען
 האלטין אין דער תיבה קום אונ ועד עם שמיים בקשו צדק בקשו ענוה
 תתחרו ביום אף ה' אונ נח הט באנערט צדק אונ ענוה אונ איז גינען
 גארניג אין דר צייט פון צארין דרום האט דער שטן גיט גינען
 מרג זיין אויף אים . רבי יצחק זאגט נח איז דורך דעם גיצול גינען
 עד הט אין וויא דתראה גיטאן אלי מאן אונ זיי האבן אים גיט
 אלט פאלגן הט עד מקיים גינען דעם פסוק (חוקאג' ג) ואתה הוהרת
 וולא שב מרשע וגו' ואתה את נפש הצלה דר פון לערנען מיר אפ ווען
 עד שטארקט איין רשע חאמשיע דער רשע איז גיט מקבל דיא
 דאך ברארף עד אים פארט שטארקטין ווארום דער מיט איז עד
 מציל עד ווערט גיט נתפס אין זיין חטא אונ דער רשע ווערט

איין מין מיט דעם אנדרין • רבי פנחס זאגט עס איז אמשל איין מלך
 קט תתונה גמאכט זיין וון בשעת תתונה איז ער גיזוארין ברוגז אוף
 זיין זון און האט אים גיזרית • דער נאך איז ער גילאפן אויף דער
 תתונה און קט צו בראכין ארי פליס און צו ריטן אלי מלבושים און
 זאגט דען דיא אלי זאכין האב איך נאר גמאכט פון מיין קינדס
 זעגן היינט אז ער איז שון מוט ווס טוג מיר אלי זאכין אזו אויך ביי
 דעם דור המבול אז דיא מענמשינ זענן אויס גלשמארבין זענן שוין
 די אנדרי בשעפיניש אויך נהרג גיזוארין • קום און זעה דיא רשעים
 האבין גמאכט אז אלי בעלי חיים בהמות חיות ועופות האבין אויך
 פאר דארבין זייער זעג און האבין מכהיש גיזוען מעשה בראשית
 דרום קט הקב"ה גיזאגט איר וועלט מכהיש זיין מיין ווערק דער פאר
 וסחיתו את כל היקום וועל איך אויס מעקן אין גאנצין מיין ווערק און
 איך וועל אום קערן די וועלט אזו וויא זיא איז פריער גיזוען אייפיל
 וואסער • און ווייטער וועל איך באשאפן אנדערע בריות וויא עס
 דארף צוא זיין :

כי לימים עוד שבעת אנכי מסמיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה פר ווס פערציג
 טאג נאר צו שללאגן רשעים אזו וויא מלקוח וואס ביי זייא שמיים
 ארבעים יכנו זאגט רבי חייא דיא וועקט איז גיזוען אין עניות זינט אדם
 הראשון קט גיזינדיגט ביו נח איז גיקומן איז די וועלט ווידר מיושב
 גיזוארין • רבי יוסי זאגט דיא וועלט איז גיט גיזוארין מיושב און איז
 גיט ארויס גיזאנגין פון דעם ווסח הנחש ביו די ישראל זענן גישמארבין
 אויף דעם בארג סיני און האבין גיהאט איין אהיהת אין דעם עין
 החיים איז ערשט די וועלט רעקט מיושב גיזוארין און אז די ישראל
 זאלן גיט גיזוען זינדיגין מיט דעם עגל וואלטין זייא גיט גיזוען
 גישמארבין דען די ווסח הנחש איז פון זיי במל גיזוארין בשעת קבלת
 התורה און אז זיי האבין גיזינדיגט מיט דעם עגל אזו זענן די לוחות
 צו בראכין גיזוארין וואס אויף זייא איז גיזוען דאס חרות פון אלע
 זאכין און דיא לויס זענן אויף זייא אויף גישמארבין און האבין דיא
 רשעים גיזרית אזו האט זיך דער וועקט דר נחש הרע און איז אלץ
 פר זיי גיזאנגין און קט דאך אין זיי גיט ניקאנט שולט זיין ווייל זיי
 זענן גיזוען אן גיזרית מיט פלי זיין קט זענן די שמות הקדושים ווס
 זיי האבין מקבל גיזוען אויף דעם בארג סיני און אז משה האט זייא
 גיזאגט ועתה ווידר עירד מעריר האבין זיי אפ גיטאן דס צירונג דס מיינט
 מען די שמות הקדושים אזו איז ווידר רשות גיזעבין גיזוארין צו דעם
 נחש ער זאל ווידר אויף זייא שולט זיין דרום שמיים ויתגדלו בני ישראל
 את ערים סהר תורב עס איז גיזוארין אנועק גנומען זייערע צירונג דורף
 קה רבוא מלאכי חבנה אזו איז ווידר דר נחש אויף זיי גיקומן זאגט
 רבי חייא נח איז דאך איין צדיק גיזוען פאר וואס קט ער גיט במבול
 גיזוען דעם מוים פון דר וועלט זאגט רבי יוסי דרום ווייל די ווסחא
 פון דעם נחש קט זיך נאך גיט אויף גיהערט פון דר וועקט און ווידר
 זייא האבין קיין אמונה גיט גיהאט אין הקב"ה און האבין זיך
 בהעקט אין די קליפות חיצונות און ווידר ווייל נח קט אויך גיזיגין
 דעם נחש אויף דר וועלט דר מיט ווס ער קט זיך אן גיזרונקין מיט
 חיים אזו זיי עס שמיים ויטכר ויתגל בחוף אהלו און מחמת עס איז נאך קיין
 תורה גיט גיזוען אויף דר וועלט דרום קט נח זיי גיט גיקאנט מציל
 זיין אזו זיי זייען דר זענן זיי גיין איין יהודי פריען זייא אים ווער
 ביקטו זאגט ער איך בין אשלים מנהה איך זיין איז דער שמאט כרי

ריאטן און אצונד איז פר סיבות דארף מען האבין דיא פיר מינים פון
 לולב מיט איין אחרונ גייא איך זייא פריענגין איין אחרונ מיט דיא
 פיר מינים ווי זיי גייען זאגט דער יהודי צוא זיי די מינים שבלולב קומען
 איבער בעטין להקב"ה ער זאל געבין רעגין ווארום נעמט מען זייא
 דווקא בחג הסוכות און גיט אנגנדיקוים טוב זאגן זייא צו אים דיא רבנן
 האבין דאך שוין גיזאגט דעם מעס נאר האסמו עפויס זייעס זאג און
 ענטפריט ער זיי די שמאט ווי איה זיין איז אקליין ארט מיר אלי זענן
 עוסק בתורה און מיר האבין ביי אונז רבי יצחק בריבי יוסי ער זאגט
 אונז אלי טאג גייע תורה קט ער און גיזאגט דרום נעמן די ישראל
 דיא פיר מינים אום סיבות צו ווייזן אז מיר האבין זוכה בדין גיזוען
 אום יום פפור און דרום נעמט מען די פיר מינים פדי מיט דעם זאל
 מען איפר בעטין להקב"ה מיט דעם סוד פון דעם שם הקודש וואס איז
 מרמז אויף דיא פיר מינים און דורף דעם וועלן מיר שולט זיין און
 מיר וועלן דר וועקן אויף אונז די הייליגי קוועלינדיגי וואס דרום
 איז דענקט מאל גיזוען אין בית המקדש ניסוד המים דר נאך קט ער זיי
 גיזאגט גרוסי סודות זאגט רבי חייא און רבי יוסי הקב"ה קט אונז אן
 גיברייט דעם וועג וואול צו די לייט ווס זענן עוסק בתורה און רבי
 יוסי זייענט אוף אים דעם פסוק וכל בניד למורה ה' ורב שלום בניד ווי זיי זענן
 גקומן ווייטער איז פועלד רבן זיזיך גזעצט זאגט דר יהודי ווארום שמיים
 וז' הסמיר על סדום שמיים דא דער שם חו"ה און בייא דעם דור המבול
 שמיים אלץ דר שם אלהים אלא וז' איז מייטש ער מיט זיין בית דין און
 אלהים איז מייטש נאר דס בית דין אליין ביי סדום קט זיך דר דין דר
 וועקט נאר אויף זיי און גיט פר לענדן די גאנצי וועלט דרום האט זיך
 הקב"ה מיט זיי מלשתה גווען פדי עס זאל זיין רחמים בייא דעם דין
 אפר ביי דעם מבול איז די גאנצי וועלט פר דארבין גיזוארין האמשי
 נח מיט זייני קינדן זענן גיצול גיזוארין זענן זייא דאך גיזוען בהאלמן
 אין דר תיבה אפר אלדינג ווס איז גיזוען אויף דר וועלט איז דאך פר
 דארבין גיזוארין דרום שמיים אלהים און דר נאך אז דר רוגז פון אלהים
 איז גשמילט גיזוארין שמיים ויזכור אלהים את נח ואת כל החיה און ווייל
 הקב"ה איז פר הוילן און איז אויך אנפלעקט מפח זיין בית דין און
 ער איז פאר הוילן אין דעם ארט וויא אלי פרכות קומין פון דארט
 דרום ארי זאכן ווס זענן פר הוילן רוט דרוף די פרכה און ווס עס איז
 אנפלעקט קען דרוף קומן איין עין דער וויינט רבי יוסי אוף די סודות
 ווס ער קט דארט גזאגט און זאגט וואול צו דעם דור ווס רבי שמעון
 איז צווישן זייא אין זיין זכות קט אונז הקב"ה צו גשיקט דיא סודות
 פון אזו אנרויטין מענמשינ וואול צו די ישראל ווס הקב"ה קט זייא
 גגעבין די תורה הקדושה און זיי זענן עוסק אין איר טאג און נאכט
 אז זיי זענן גקומן צו רבי שמעון און האבן אים דער ציילט דיא אלי
 זאכין וואס ער האט גזאגט זאגט רבי שמעון בודאי האט ער
 רעקט גזאגט :

ויבא נח וחסדו ונשי בניו רבי חייא הייבט אן עס שמיים אס יסתר איש במסתרים
 וזכי לא אראנו נאום ה' וויא אזו האבין דיא מענמשינ זעלעכו פאר
 שמואפטי הערצד און פר מאכטי אונן און זענן גיט משגיח צו וויסן
 דעם פבוד פון זייער הערין הקב"ה אזו וויא דער פסוק זאגט הלא את
 השמים ואת הארץ אני מלא דם זאמס פבוד איז פול אוף דעם הימל און
 אוף דר ערד און זיי ווילן זיך פר בארונן פון מיר מיט זייערי עבירות
 און זאגן סי חזני וסי ירעני דאס קיינער ווייטט גיט און זעהט גיט וסח

פרשת נח

אפ גמאן פון דר וועלט דענסט מאל האבן שון די קליפות מיט דעם
 מדת הדין שולט גווען אויף דר וועלט בוי די רשעים זענן פאר לענט
 גווארן אזוי ווי דר דיא שכניה ניקומן אויף איר ארם פרענט רבי
 יוסי אין ארץ ישראל זענן דאך אלי רשעים פר לענדן גווארן פר ווס
 איז די שכניה ניט ווי דר ניקומן אויף איר ארם אזוי ווי פריער ערמט
 רבי אבא עם איז אבן אין דרינג ניט גווען מיין צדיקים דען ווי צדיקים
 זענן רוב די שכניה אפילו אין חוץ לארץ כל שכן אין ארץ ישראל אונ
 פון די עבירות ווס זענן דוחה דיא שכניה איז דר ווס איז זיך מממא
 איז ער ניט זוכה צוא זענן פני השכינה אונ ניט צוא קומען אין זיין
 היכר דרום שמיים בייא דעם דור המבול ויסחו זיין זענן פון ארדינג
 אפ גמעקט גווארן קום אונ זעה אז הקב"ה וועט מחיה מתים זיין וועט
 ער בשאפן איין נייעם גוף צוא דיא מתים פון חוץ לארץ ווייא עם
 גיהער צו זיין דען איין פינגריל בלייבט איבן אין דיא ערד וואס עם
 ווערט ניט פאר פוילט ווערט דאס אזוי ווייא זייער טייג וואס מאכט
 דאס גאנצי טייג אויף גיין אזוי דורך דעם פינגריל ווערט גבויה'ט דער
 גאנצער גוף אבער דיא נשמה וועט הקב"ה ניט געבן צוא אימליכן
 נאר אין ארץ ישראל אזוי ווייא דער פסוק זאגט אין (חוקאל ל) כפתו את
 קברותיכם עמי והעליתי אתכם מקברותיכם עמי והכחתי אתכם אל אדמתכם דם זיין
 ווערין זיך קויקלין אונטער דער ערד דער נאך שמיים ונתתי וחי בכס
 וחיים איה וועל דארט גיבן מיין רוח וועט איר דארט לעבדיג ווערין
 חוץ דר דור המבול ווס זיין האבן זיך שטארק מממא גווען אונ אויף
 זיין שמיים ויסחו סן הארץ זיין זענן אפ גמעקט גווארן פון דר ערד ווס
 דר פסוק זאגט ועמד כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ מיין מען דעם ארץ החיים
 זענן זיין פון דעם ארץ אפ גמעקט גווארן אבן צו דעם משפט וועלן
 זיין אויף ארץ שמיין אזוי ווי דר פסוק זאגט (הניאל יב) ויכיסו מיני ארפת עפר
 יקיצו ארה לחי עורם ואלה להפנות ולדרואן עולם :

ויזכור אלהים את נח רבי אקעזר זאגט ווען דער מדת הדין איז שולט
 אויף דר וועלט גהער דר מענטש ניט דר מאנן זיין נאמן פאר
 הקב"ה אויבן דען ווען מען איז מוכיר זיין נאמן פר הקב"ה אויבן איז
 דר מדת הדין נקמט אויף אים צו גידייקן זיין עבירות ווס ער המ
 נאמן מיר לערנן דם אפ פון דר שנימית אזוי ווייא דער פסוק זאגט
 למכים בניהו היום ויעבור אלישע אל שונם דם איז גווען אום ראש השנה דאס
 הקב"ה איז דן די וועלט המ אלישע צו איר גאנצט היש לך דבר אל הסדר
 סאמר האסמו עפים צו היידין צו דעם מלך דם מיין מען הקב"ה
 וואס ער ווערט דענסט מאל אן גרופין המלך דקדוש וועל איה פון
 דייןט וועגן בעטן המ ויא גאנצט בחוד עמי אנכי יושבת איה וייל ניט מען
 זאל אויף מיר כשגח זיין אויף מיין מעשים ניערמ זיך וייל זיין
 צווישן נאר דעם פאלק ווארום דר וואס איז זיך כולל צווישן כלל
 ישראל דר ווערט אויבן ניט דר כאנצט צוא שלעכטס דרום כל זמן
 דר מדת הדין המ שולט גווען המ הקב"ה אויבן ניט דר מאנצט צוא
 נח נאר נאך דעם אז דר מדת הדין איז אונטעק גינגען שמיים ויזכור
 אלהים את נח המ ערשט הקב"ה דר מאנצט דעם נאמן פון נח :
 רבי הוקה איז גינגען אין וועג פון קפוסקא קיין לוד המ אים פגעניגט
 רבי יוסי זאגט רבי יוסי צו אים איה פר וויגדן זיך זייער אויף דיר
 ווס דו גייסט אליין אונ מיר האבן דאך גילערניט אז אפענטש זאל
 אליין ניט גיין אין וועג זאגט רבי הוקה איין ווינגיל גייט מיט מיר ער
 וועט באלד קומין אהער זאגט רבי יוסי דרויף איז מיר נאך מער
 וואונדר

די מעשה אונ זיין פר בארגן זיך מיט זייערי מעשים פר הקב"ה
 איז איין משל צו איין מלך ווס ער האט גבואט איין פאליץ אונ
 דארט גמאכט פר בארגני היילין אונ אין איין צייט ארום האבן
 מורד גווען אין אים אונ האבן זיך פר בארגן אין די היילין זאגט
 מלך די היילין האב איה דאך אליין גמאכט אונ איר מייןט אז איה
 ס פון זיין ניט אונ איז נקומן אונ זיין מיט זיין חיל אזוי אויף זאגט
 ביה איה האב אליין בשאפן דעם אור אונ דעם חושך מיט אלי
 בארגניש אונ איר ווילט זיך פאר בארגן פון מיר דרום שמיים
 ויסחו אש בסתרים ווני לא אראנו ווען אפענטש זינדניט צוא הקב"ה אין
 בארגניש איז אים הקב"ה מפרסם אונ אז דר מענטש בהעפמ זיך
 דר הקב"ה בהאלט אים הקב"ה ווען דר מדת הדין איז שולט אויף דר
 למ ער זאל אויף אים ניט קעגן שולט זיין כיום איה ה' אונ אז דער
 ת הדין זאל אים זעהן וואלט ער אין אים שולט גווען דרום האט
 זי שמעון זאגט אימליכר מענטש ווס האט איין שלעכט אויג איז
 פ אים שולט דאס עין רע פון דעם משחית ומחבל דרום זאל איין
 געטש גזר זיין ער זאל זיך ניט מקרב זיין צוא אים בדי ער זאל
 ש גיזוק ווערין פון אים ומכל שכן ער זאל זיך פר בארגן פר דעם
 זין ומלאך המות ווען ער המ רשות צו פר בארגן די וועלט דרום
 שמיים בייא בלעם ונאום הנבר שתום העין ער האט גהאט איין שלעכט
 זיג אויף ווס ער המ נקומט האט ער אויף גזון דרום דעם רוח פון
 עם משחית דרום המ ער זייער גוואלט זעהן די ישראל מיט זיין עין
 זע בדי ער זאל זיין פאר לענדן דר מיט דרום שמיים ויסחו בלעם את
 וי ורא את ישראל שוכן לשבטיו ער המ אויף גיהובן די אויגן צו זעהן זיין
 מיט זיין שלעכט אויג המ ער געהן אזוי די שכניה דעקט זיין צוא אונ
 עמ אויף זיין ווי איין מומעד הויערט אויף אירי קינד אונ דעקט זיין
 מיט אירי פליגל אזוי זענן גווען צוועליף שבטים אונטער דר שכניה
 זוי ווייא די מרפבה עליונה דרום שמיים כרע שכן כארי וכבויא מי יקיימו
 ר המ געהן די שכניה הויערט אויף זיין דרום שמיים ותהי עליו רוח
 הים עלי אז ניט די שמיים אויף בלעם נאר עליו מייןט מען אויף דיא
 שאל איז גווען דר רוח אלהים דרום המ ער זיין נאר ניט גקענט פאן
 דרום אויף המ הקב"ה גהייסן צו נח אז ער זאל זיך פר בארגן פונדעם
 זון פדי זיין עין הרע זאל אויף אים ניט שולט זיין אונ אז נח האט
 זעהן אז דר מלאך המות קוקט אין דר וואס איז ער אריין גינגען
 זיין דר תיבה אונ המ זיך דארט פר בארגן צוועליף חדשים דען אזוי
 איז דר דין פון די רשעים אין גיהנם צוועליף חדשים :

מח את כל היקום אשר על פני האדמה רבי אבא זאגט דר פסוק ווייז אונ
 אז הקב"ה המ צום ערשטן מעביר גווען ארי ממנונים של מעלה
 ווייא דר פסוק זאגט יספור ה' על צנא המרום כסרום פריער טום הקב"ה
 גולדן די צנא מרום אין הימל אונ ווי אזוי אים הקב"ה מעביר ער
 דר אים איבן דורך פייער אזוי ווייא עם שמיים כי ה' אלהיך אש אוכלה
 ויא דם פייער פר פרענט אנדר פייער דרום שמיים ויסח את כל היקום דם
 זיינט מען די ממנונים פון אויבן אונ דר נאך מאדם עד בהמה עד רמש ועד
 עוף השמים ויסחו סן הארץ דם זענן די אונטערשמי :
 ישארו את התיבה ותרום מעל הארץ רבי אבא הייבט אן רומה על שמים אלהים
 על כל הארץ כבוד וויי צו די רשעים ווס זיין ויגדן אונ דר צערנין
 זיער הערן אלי טאג אונ מיט זייערי ויגדן זענן זיין דוחה די שכניה פון
 דר וועלט דרום שמיים ותרום מעל הארץ די שכניה המ זיך דר הובן אונ

פרשת נח

ז

הים כידעם נתנו אפילו די פליש אין וואסר זענן אין איינער האנט גיגעבן גינארין ומביל שפן אנדערע בריות :

ויהל נח איש האדמה וישע כרבי יהודה און רבי יוסי קריגין אין דעם איינער זאגט דר בוים פון וויין מרובין איז פאר מרובין גינארין פון דעם גן עדן הט אים נח דא גיפלאנצט און איינער זאגט ער האט אים דא גיפונן האט ער אים אויס גריסין פון דעם ארט און דא איז ויידר גיפלאנצט אין דעם טאג הט דער בוים אויס גיצוגין פלעטעט מיט וויין מרובין און נח האט ווייא אין דעם טאג גמרעטין מאכן וויין אויף מריקן און הט גמרונקן און איז שיפור גינארין . רבי שמעון האט גיזאגט גרויס סודות פון דעם פרם וואס ער איז גיווען דא איז איין סוד פון דעם גפן וואס אדם הראשון איז דער מיט גכש גינארין און וואס דיא בני אהרן האבין גיזינדיגט קען מען עס גיט שרייבן עס איז אנרויסר סוד :

פתח ער האט אן גרופן און האט גיזאגט עס שמיים כי פשעי אני אדתי וחסאתי נגדי תמיד ווי אזו דארף דר מענטש גהיט זיין ער זאל גיט וינדיגט פון דער הקב"ה דען אז דר מענטש וינדיגט ווערט זיין עבירה אן גצייקונג למעלה און ווערט גיט אפ גיבעט נאר מיט גרויס תשובה אזו ווי דר פסוק זאגט (וימ"ב) כי אם תכבסו בנחר ותכרי לך כורית וגו' קום און זע אז דער מענטש וינדיגט פאר דער הקב"ה איין כאל מאכט ער למעלה אצייכן און אז ער וינדיגט נאך אמאל ווערט דער צייכן מע גישמארקט און אז ער וינדיגט דאס דריטע מאל צו שפרייט זיך דר פלעק זייער שטארק דענסט מאל שמיים זשון נחת עיני לפני אז דר הקב"ה האט גיזינדיגט פון דער הקב"ה מיט בת שבע הט ער גיזייגט אז צייכן פון דר עבירה וועט שמיין אויף אייביג אבר דער פסוק זאגט גס ה' העביר חסאתך לא תמות השם ותכרה הט אפ גיבעט דיין צייכן אן הט מעביר גיווען פון דר וועלט זאגט רבי מיר האבין דאך גילעדיג אז בת שבע איז גיווען ראוי צו דוד פון דר צייט אן אז מען הט וועלט בשאפין פון דעם הקב"ה זי גיגעבין צו אוריה החתי זאגט ער אזו איז דר סדר פון הקב"ה מיט מענטשין האמשי די אשה איז אן גיברייט צו דעם מענטשין קען אנגדרר זיך פערדין און דא געמען פאר איין אשה און אז די צייט קומט אז יענער זאל זי געמין אזו מוז דר מענטש שטארבין ווס האט זי פריער גיטוין ווערט גרחה פון יענע פרי ער זאל זיך אפ געבין זיין בת זוג דא איז דר מעס ווס ארץ פגען אין פריער גיגעבין גינארין צו פגען די ישראל דס איז ארץ ידוע צו דיא מקובלים . קום און זעה דאס דוד האט מתודה גיווען אויף זיין חטא און האט תשובה גיטאן דעם וועגן האט ער זיך פארט אלי מאל גיפארקטין פון זיינע און פאר דעם חטא פון בת שבע פאמיר וועט זיין חטא גרום זיין וועט אויף אים גקברג זיין בשעת הספנה דרום שמיים כי פשעי אני אדתי אנדרר פשט איז כי פשעי אני אדתי וחסאתי נגדי תמיד דס הט ער גיזאגט אויף דעם חסרון הלכנה דס די לבנה איז קלענר גינארין דעם פערט טאג און דוד הט זי גוואלט מתקן זיין מיט זיינע שירות און זי איז מתקן גינארין ביו שלמה המלך איז גיקומין איז זי ערשט דר ליי גינארין און די וועלט איז מתקן גינארין דרום זענן די ישראל גינארין פאר זיכרט אזו וויא עס שמיים וישבו איש תחת נפשו ואיש תחת תגליתו דעם הט דוד גיזאגט וחסאתי נגדי תמיד דס איז דר חטא הלכנה און תיקון וועט ערשט זיין אז משיח וועט קומין וועט מקוים ווערן

והאונדר ווי אזו גייסטו מיט אזו אמענטש ווס דו קאנט מיט אים גיט עיסק זיין בדברי תורה אין ווען . מיר האבין דאך גילעדיגט ווער עס גייט אין ווען און איז גיט עוסק בתורה קומט ער צו איין ספנה זאגט ער דס איז גוים איז דר ווייל קומט אן דס וינגיל צו גיין פלעגט אים רבי יוסי מין קינד פון וואגין ביסטו זאגט ער איה בין פון לוד און איה האב גהערט אז דער תלמיד חכם גייט אהין אזו האב איה מיה אן גברייט מיט אים צו גיין צו פדיגן אים . זאגט צו אים רבי יוסי מין קינד קאנטו עפיים לערנין זאגט ער איה קאן וואול איה געדענק ווען מין פאטר הט מיט מיר גילעדיגט פרשת הקרננות און אז ער הט גילעדיגט מיט מין עקטרין פרוורר האב איה אויף צוא גיהערט זאגט רבי יוסי מין קינד זאג מיר עפיים ווס דו האסט גילעדיגט פתח הייבט ער אן עס שמיים ויכן נח מוכח לה' ויקח מכל בהמה המרויה ווארום האט נח מקריב גיווען איין עולה דען איין עולה קומט דאך נאר אז אמענטש הט גיזינדיגט מיט דר כחשבה נאר דס מראבטונג פון נח איז אזו גיווען . הקב"ה הט גוזר גיווען אויף דר גאנצער וועלט צו פאר דארפן און מיה האט ער מציל גיווען מאמר האב איה שוין מער קיין זכות גיט מיר בארד ויכן נח מוכח לה' האט ער גבוים אמזבח וואס אדם הראשון הט אויף אים מקריב גיווען . און נאך ווס שמיים דס לשון יבו איז משמע ער הט גבוים איין גייעם מופח נאר דס מופח ווס אדם הראשון הט גימאכט האבן די חרות הרשעים צו פראכן הט דאס נח ויידר גבוים דס איז איין סוד און עס איז נאך דא פיל סודות ווס דס קינד הט מנלה גיווען איז רבי יוסי אויף גישמאגין און האט אים גקושט און זאגט פיל גוטס איז גיווען ביי דוד און איה האב דר פון גיט גויסט זאגט רבי יוסי איה וועל זשון מין ווען גיט גיין נאר מיט דיר דען דר ווען איז מיט דר שכינה אן גיברייט פאר אונז האט ער גנומן דס קינד בייא דער האנט און איז גגאנגין מיט אים זאגט רבי יוסי צו אים זאג מיר ווס דיין פאטר הט גיזאגט הט דס קינד אן גרופן מנלה זיין גרויס סודות אויף דעם פסוק ויקחי מנשקות פיהו זאגט רבי יוסי צו דעם קינד ווי אזו איז דיין נאמין זאגט ער אבא איז מין נאמין זאגט רבי יוסי צו אים אבא איז מייטש אפאטר דו זאלסט זיין אפאטר אין דער חכמה און מיט לאנגי יאר ער לייגעט אויף אים דעם פסוק יששם אביך ואסר ותגל ויודרך :

ומראבם ותחבם יחית ער כל בית הארץ הקב"ה הט זיי גיבענטשט אז פון היינט אן און ווייסר זאלן זיי האבין דאס גישמאלט פון אמענטשין דען צום ערשטין אז הקב"ה האט בשאפין אדם הראשון האט ער אים בשאפין אין דעם גישמאלט און אין דעם פארים פון הקב"ה און אזו אלי בשעפניש האבין אויף גיהובין זייערע אויגין און האבין דר זעקן דעם הייליגין גישמאלט כדמות של מעלה זענן אלי דער ציפטרט גינארין און האבין זיך גפארקטין פאר אים און אזו זיי האבן גיזינדיגט איז דר גישמאלט פון ענדרט גינארין און איז שזן גיט גווען בעל אלהים אזו האבן זיי זיך שזן גפארקטין פון אלי חיות און בשעפניש און אזו אימיליכר מענטש איז ער איז גיט עובר אויף דר תורה ווערט זיין צורה גיט משתנה פון דעם גלם אלהים און אלי בריות פון דר וועלט האבן פון אים מורא אבר אז ער וינדיגט ווערט ער אן דעם גלם אלהים און אלי בריות וחיות רעות זענן אויף אים שולט און דרום ווייל נאך דעם מכול איז די וועלט בניית גינארין דרום הט זיי הקב"ה ויידער גיגעבין שליטה אויף אלי חיות ובריות אזו ווי דר פסוק זאגט וכל די

המסמא

פרשת נח

כי או אהמוך אל עמים שפה כדורה לקראו כולם בשם ה' און ויחדר שמיים ויהי ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא ויהי ה' אחד ושמו אחד :

ויהי כל הארץ שפה אחת ודב' דער דור הפלגה האבין אלע גירעט בלשון הקדש ויום כס לשון פר שמיים די מלאכים ויי האבין קיין אנדר לשון גיט גירעט דרום שמיים ועתה לא יבצר מהם דען וועלן דיא דור הפלגה אלץ פועל זיין דען אז מען קעט אננדר לשון צו די מלאכים זענן ויי דרויף גיט משגיח דען מעשה שרים און נאר איין פר בלענדניש פר די לייט און גיט מער און זיי האבין גוואלט דוחה זיין די קדושה און שטארקן דיא מוכאזא דען וייא האבין גיוויסט אימלכין ממונה אויף ווס ער איז גינעצט דרום האבין ויי מצליח גיווען אין דעם עיר ומגדל וואס זיי האבין גיבויט און ווס ויער פתחה איז גיווען איז איין גרויסר סוד דרום וייר ה' לראות הם הקדוש ברוך הוא אראפ גינדרט צו זעהען ויערע מעשים פון דר בקעה דען ויי האבן גוואלט גרויסן די מוכאזא אויף דעם ארט דווקא דעם זיי הקב"ה מבלבל גיווען ויער לשון דרום שמיים אשר בנו בני האדם אזו ווי אדם הם גישטארקט דיא מוכאזא אוו האבין זיי אפ גקליבן דעם ארט דעם איז גוט גיווען דר צו און וייא האבין גישטארקט דעם פח פון דער מוכאזא און דאס איז גיהאנגן ביו די בני אפרים זענן אלזין ארום גינאנגן פון מצרים און האבין גיט גוואלט ווארטן אויף דעם קז היסין זענן זיי דארטן אין דר בקעה גיפאלן בקז היסין פון דר קליפה דרום שמיים ביי יחזקאל ער הם גינעקן אין דר בקעה ויהי מלאה עצמות דען זיא איז גישטארקט גיווארן פון דעם צלם ווס נבוכדנצר הרשע האט דארטן גישטעלט און דר פח איז דר נאך צו בראבין גיווארן אז דיא מתים זענן אויף גישטאנען אויף ויערע פים און דער צלם איז צוא בראבין גיווארן דענקט מאל האבין אלי אוכות גיוויסט אז קיין אנדרר נאט איז גיט דא נאר נאט אלזין און נאך מער דעם מאג וואס הנניח מישאל ועורח האבין בקדש השם גיווען איז אלץ מתקון גיווארן דרום שמיים והקדיש את קדוש עקב וגו' רבי חייא הייבט אן עם שמיים והרשעים כים נגרש וגו' אזו ויי דר ים אז ער שטוריכט ווארפט ער ארויס פון זיק מיסט און ליים און מינוף אזו אויף זענן דירשעים דען זיי גייען אין קרויט ווען און וואס עם גייט ארויס רייד פון ויער כול איז פול מינוף און אום ווערדיג און מיסט ביו זיי זענן זיק משמא • קום און זעה וייא האבין גינאנט חכה נכנה לו עיר וגו' הבה איז מיטש אן ברייטן דען זיי האבין זיק אן גיברייט צו בויען איין שטאט און איין שורעם און מיט ויער שטות האבין זיי ויחד גישפעניגט אנמקענן הקב"ה און האבין זיק גוואלט אויס ציהען פון דעם רשות פון הקב"ה און צו געבן זיק אין רשות פון דיא קליפות וייר ה' לראות דאס איז איינס פון דיא צעהען ידירות ווס הקב"ה האט אראפ גינדרט עם שמיים וייר ה' ווייט דאס אז הקב"ה איז גיט נאר אויבן ער נאל בדראפין אראפ גינדרען נאר לראות ער הם אראפ גינדרט פון מרת הרחמים צוא זעהן וייא מיט דער מרת הרין צום ערשטן אויף דיא מדרגות העלוינים און דער נאך אויף די מדרגות התחתונים און ווייל וייא האבין למעלה אויף פונם גיווען דרום האט ער פריער משגיח גיווען למעלה דרום שמיים פריער לראות את העיר דר נאך ואת המגדל אשר בנו בני האדם דאס זענן דיא קינדר פון אדם הראשון ער הם אויף כוחד גיווען אין וינעם הערין און ער הם גורם גיווען מינה קל העולם :

בסמך אעבד מן הארץ וועט דער מינעם הירח רעכט מתקן ווערין אז ויהי גבור צד לפני ה' דער נמרוד איז גיווען איין שטארקר מאן ווייל ער גם אן גיטאן דעם קלייד ווס הקב"ה האט אן גיטאן צו אדם ראשון דען דורך דעם קלייד דעם נמרוד גיקענט חאפן אלי בשעפניש ג דרום דעם ער גיהייסן נמרוד ווייל ער הם מורד גיווען און ויחד גישפעניגט פר הקב"ה און פר די עליונים ותחתונים ער הם גיואנט איז דר גיוועלמייג פון דר וועלט ביו זיי האבין אלי אפ גיקערט הקב"ה און האבין גידינט עבודת פוככים זאנט רבי שמעון אין די קליידר ווייסן די חכמים גרוסי סודות :

ויהי נור יום וזענן גינאנגן אין וועג זאנט רבי חייא לאמיר אן הייבן מחלש זין אין דער תורה האט רבי יוסי אן גיהויבן עם שמיים כי ה' אחד משהלך בקרב מתניד להציל הקב"ה איז גינאנגען מיט די אל אין דר מדבר אזו ויהי עם שמיים וה' הולך לפניו ווס און אויך די שכינה מיט דעם מענטשן אזו ויהי עם שמיים צדק לפניו וה' לודר עמי אז דר מענטש איז פרום מיט הקב"ה גיין מיט אים צו לפין אים און צו באשיצן אים אין דר וועגן פר אלי שלעבין דרום ער זיק דר מענטש האלטן ריין און הייליג אזו ווי עם שמיים והיה ד קדוש ווארום שמיים קדוש לשון יחיד עם וואלט בדראפט שמיין שים אלא דאס גייט אויף די איברים פון דעם מענטשן זיין גוף זיין הייליג בדי די קדושה זאל קענען רוען אויף אים דרום זאנט פסוק ולא יראה בד ערות דבר ווס איז שייטש דכר אלא דכר מיניט מען דר דעם דר מענטש בדראף היסין זיין דבור ער זאל גיט היידן קיין לשה און ליצנות און לשון הרע בדי ער זאל גיט מטמא זיין זיין ל ווארום די שכינה גייט פון אים אונזעם דרום שמיים ושב מחורד דער מענטש איז מטמא זיין גוף מיט זנות און הייליג גיט זיין רום אויפאים גיט די קדושה דרום בדראפין מיר עוסק זיין בתורה די תורה קריינט דעם מענטשן אויף זיין קאפ און דיא שכינה מיט גיט אפ גיטאן פון אים • רבי חייא הייבט אן עם שמיים ויאמר עם אחד וגו' דער דור הפלגה האט גפונן איין ארט פון דעם דור גבול אפ צו קערין פון הקב"ה און זיי האבין גרויס הצלחה גיהאט ויער ווערן ווייל וייא זענן גיווען עם אחד ושפה אחת און האבין אלי כש לשון הקדש הם הקב"ה גינאנט ווייל זיי זענן איין פאלק און גיין איין הארץ און היידן לשון הקדש דרום וועט נאך אלץ זיין זי וייא ויילן זיק וועל מבלבל זיין ויער לשון און ויער מדרגות ננות דעם זיי הקב"ה מבלבל גיווען און דעם זיי פר שפרייט אויף וועלט היינט לאמיר זעהן ומה דאך זיי האבין גלייקניט אין נאט ווייל וייא זענן גיווען מיט איין הארץ און האבין גירעט לשון דעם הם קיין דין אין זיי גיט גיקענט שלט זיין ביו הקב"ה דעם זיי בל גיווען איז שוין אפך שפן מיר און דיא חברים מיר זענן בלב און זענען עוסק בתורה בלשון הקדש קען גוודאי דער מרת גיט שלט זיין אין אינז זאנט רבי יוסי פון דאנן לערנן מיר אז כחלקת הם קיין קיום גיט דען ווייל זיי זענן מיט צו טיילפע צור ווארום וייא האבין דאך אמת גלייקניט אין נאט נאר ווייל אבין גיהאט איין הארץ הם דר מרת הרין גיט שלט גיווען אין זאנט רבי חייא מיר לערנן אפ אלץ איז גיווענט אין דבור פון מענטשן דען ויהי באלד נאט האט נאר ויער לשון פר מיטש זיי טיף פר שפרייט גיווארן אפר אז משח וועט קיין שמיים

דאויג צייט זאגט רבי יחי אַמער וואָס דאָס דאָך דר נאָך גיהאט
 זיין זרע קודש דאָס איז יצחק זאָגט רבי חזקא דוא ווייסט אונ איה
 ווייס וואָס איה האָב גיהערט פון רבי שמעון דרויף וויין איה ווייא
 אויף דער דאויג צייט דרום ווייל שָׁרָה האָט שפּעט גיהאט אַקינד
 דרום האָט זיא גיזאָגט צוא אַברָהָם כאַ נא אל שפּחתי אורי אבנא ססנא אונ
 דיא שעה איז בייא גישמאָנען צוא איר שפּחה הער זיא זאל האַפּן
 אַקינד פון אַברָהָם אונ האָט גיזאָגט פאר הקב"ה לו ישמעאל יהיה לפני
 אונ האַמאָשע הקב"ה האָט אים מבשר גווען אז ער וועט האַפּן יצחק
 האָט ער זיך פאַרמ כּדבַּק גווען אין זשקעאל ביי הקב"ה האָט אים
 גיזאָגט ולישמעאל שמעתי אונ הט זיך מל גווען איידר יצחק איז גקומן
 אויף דער וועלט קום אונ זעה פיר הונדערט יאר איז גישמאָנען דר
 ממונה פון זשקעאל אונ האָט גיבעטן פאר הקב"ה אונ הט גיזאָגט
 רבונא של עולם ווער עס מוט זיך מל זיין זאל קיין חלק גיט האַפּן אונ
 דיין נאָמן זאָגט הקב"ה זיא האָט ער גיזאָגט זשקעאל הט זיך צוא
 דרייצען יאהר מל גווען פּר וואָס זאהל ער קיין חלק גיט האַפּן אין
 דיין נאָמען אזו וויא יצחק זאָגט הקב"ה יצחק האָט זיך מל גווען צוא
 אַכט מאָג אזו ווי דיא רעכטי צייט איז אָבֶר זשקעאל האָט זיך גיט
 מל גווען אין דר רעכט צייט זאָגט ער פון דעקט ווענין אז ער האָט
 זיך מל גווען זאל ער קיין שכר גיט האַפּן דר פּר וואָס האָט הקב"ה
 גיטאן האָט ער אים מרחיק גווען פון רבקות של מעלה אונ האָט אים
 גיבעטן זיין חלק למטה אין ארץ ישראל אונ די בני ישמעאל וועלן
 שולט זיין אין ארץ ישראל אלאנגי צייט בחורבנו אז ארץ ישראל וועט
 גיט זיין בשלימות אזו וויא זיין מל זיין איז גיט גווען בשלימות אונ
 דס וועט אויף האַרטיין די ישראל וויא וועלן גיט קאָנען קומען אהין
 ביי זיין זכות וועט זיך אים לאַזן דענסט קאל וועלן דיא בני
 זשקעאל דר וועקן אמלחמה אונ קען וועט זיך זיין זאמלען אויף
 וויא אונ וועלן מיט וויא מלחמה האַרטיין אויף דעס ים אונ אויף דר
 גבשה אונ זיין איבער געגעבערט אין דער צייט וועט זיך דער וועקן זיין
 גיט זיין איבער געגעבערט אין דער צייט וועט זיך דער וועקן זיין
 פאַלק מסוף העולם ועד סופו אונ וועלען מלחמה האַלמען רבייא
 חדשים אונ פיל פעלקר וועלן זיך אהין זיין זאמלן אונ וועלן מלחמה
 האַרטיין מיט וויא אזו וויא דר פּסוק זאָגט זיעלע די יטיב ווייל דר שם
 הקדוש איז בּימין אונ דיא תּוֹכָה איז בּימין איז וויא דער פּסוק זאָגט
 מיטנו אש דת למו דען אלו דינג הענגט אָן אין דער רעכטער האַנט אונ
 דרום גיהער קען תּמיד שפּאַרקין דעם ימין איבֶר דעם שמאל אזו ווי
 עס שפּייט השיעה ימין ענני :

אלה חזרות נח רבי יהודה זאָגט הקב"ה האָט גימאָכט ירושלים של
 מעלה אונקען ירושלים של כּטה אונ הט גישוואַרין ער וועט
 גיט אריין גיין בירושלים של מעלה ביי דיא ישראל וועלען קומען
 בירושלים של כּטה אזו וויא דער פּסוק זאָגט בקרבן קדוש ויא אבא כּביר
 אונ דאַרטיין זענין ביהות פון מלאַכים אונ די מירין הייסן צדק זייא
 זענין ממונה אריין ברענגען אהין דיא נפשות הצדיקים אויף זייא
 הט דר גיגלוסט אונ גיזאָגט פתחו לי שערי צדק אבא כּם אורה יה זה השער לה'
 דיקס יכוואו כּו אונ די שומרים זענין אויף מויערין אזו וויא דער פּסוק
 זאָגט על חומות ירושלים דאָס מינים קען ירושלים של מעלה הפּסדתי
 שמיים דאָס זענין דיא מלאַכים עס איז פאר האַנדין זיבין מירין צוא
 דיא נפשות אריין צו גיין ביי זייא קומן אימליכר אויף זיין רעכטער

אַרם נאָך זייער מענה נאָך אונ אויף אימליכר מיר איז נא שומרים
 פתח הראשון די ערשטי מיר גייט די נשמה אין דער מערת המכפלה
 דען זיא איז גאהענט צוא דעס גן עדן אונ דער שומר איז אָבֶר
 נראשון אויב זיא איז זוכה רופט ער אים מיני ראָמט אים איין אָבֶר
 פּריד צו דיין קימען אזו גייט זיא ארויס פון דער מיר אונ קומט צו
 דער אנדערער מיר וואָס זיא איז בּשערי גן עדן אונ דאַרטיין שמייע
 דיא פּרוכים מיט דעם להט החרב חסחפנת אזו זיא זוכה גייט זיא אָבֶר
 בּשלום אונ אויב גיט איז זיא דאַרטיין מקבל איר עזרש אונ זיי משפּט
 די נשמה מיט פּלאַם פּייער אונ אזו איז גווען אין בית המקדש
 כּרובים אז דער כּהן גדול איז זוכה גווען איז ער אריין אונ ארויין
 גינאנגן בּשלום אונ אויב גיט איז ארויס גינאנגן איין פּלאַם פּייער
 פון די כּרובים אונ הט אים פּר ברענט אזו איז אויף די כּרובים פּר
 דעס גן עדן צו לימערין די נשמה אונ אז זיא איז זוכה גיט קען איז
 איין בוד פּר איין סימן אריין צו גיין אין די שערי גן עדן התחתון אונ
 דאַרטיין איז פאר האַנדין איין זייל פון עזן נוגה בּמישם אונ עשו נוגה איז
 ארום אזו ווי דר פּסוק זאָגט וברא ה' על מכון הר ציון ועל ספרה ענן יוסם וואש
 נוגה אונ פון דאַרטיין גייט זיא ארוף צו די שערי ירושלים איז זיא גיט
 זוכה בלייבט זיא דאַרטיין אונ ווערט דאַרטיין אָן גואט פון דעס גומין
 פון אויבן אָבֶר ווען זיא איז זוכה גייט זיא דורך דר זייל צו דר דרייצן
 מיר ער הייסט זכור ביי ירושלים איז זיא זוכה זענין דאַרטיין פאר
 האַנדין שומרים עפינט קען איר אויף דיא אלי מירין גייט זיא אָבֶר
 אונ אויב גיט פאר שליטם קען די אלי מירין אונ קען נעכט ביי איר
 צו דעס בוד ווס זיא הט גבראָכט אסימן אונ קען שמיטם זיא ארום
 אזו זאָגט די נשמה סצאוי השומרים הסובבים בעיר דס זענין די מלאַכי השרת
 ווס זיי הייסן הט בית הכּכּדל וירושלים של מעלה נשא את דרדי מעלה
 זיי האַפּן ביי מיר צו גנומן דעם סימן דס הייסט דעם בוד שומרי החומות
 די ווס זענין שומרים אוף די חומות ירושלים ווען זיא איז אָבֶר זוכה
 אזו גייט זיא ווייטער אין די שערים אונ מוט לזבין צו הקב"ה אין בית
 המקדש ווס איז אויבן אונ סיכאל שר הגדול איז זיא מקריב פּר אָבֶר
 צו הקב"ה דס הייסט אזו ווי איינר ברענגט איין בתנה פּר איין מלך
 אונ מיכאל גייט מיט איר ביי צו דר פּערט אונ די פינפּטי מיר אונ
 זאָגט פאר הקב"ה רבונא של עולם וואול צוא דיני קינד דיני ליב
 האָבֶר אברהם יצחק יעקב וואול צו די צדיקים ווס זייא זענין זוכה צו קומן
 צו דעם שער השביעי ווס ער הייסט ערובות דאַרטיין זענין גני החיים אונ
 גשמות הצדיקים אונ דאַרטיין ווערין זיי מלאַכי השרת אונ לזבין פּר
 הקב"ה אונ ווערין גישפּייזט פון דעם לויטריין ליכט וואָס זיא הייסט
 אספקלריא הסאריא אונ דאַרטיין איז דיא מנוחה פון חיי עולם הבא דרום
 זאָגט ער אלה תּולדותי סו די מנוחה ונחלה ווס אָף דעם שפּייט עין לא ראתה
 אלהים וולת דר צו הט נח זוכה גווען וואָרום נח איש צדיק תּמים ווייל נח
 איז גווען אצדיק פּמים הט זיך הקב"ה משפּעשע גווען מיט זיין נשמה
 דרום שפּייט את האלהים המהלך נח דאָס מיינט קען אויבן גיט אונטיין
 רבי יצחק זאָגט הקב"ה הט גישוואַרין אז ער בגערט גיט אין דעם
 מוים פון די רשעים אזו ווי דר פּסוק זאָגט חי אני נאום ה' אלהים אס וחפּין
 כּסות הרשע וגו' הקב"ה וייל אז דער רשע זאל תּשוכה פּאן וועט ער
 לעבן בעולם הנה ובעולם הבא וואול צו די ישראל וואָס קען זאָגט
 זיי מוט תּשוכה וועט איר לעבן רבי יוחנן זאָגט עס שפּייט עיני רשעים
 תכליה ומנוס אבד מנהם וגו' עס איז אַמאָש צו גלגלים ווס זיי פּלעגן רובין
 מענטשן

פרשת נח

אוף אריין גנאנגן און די תיבה האט זיין צוא גנומן און דא וואס האבן יא גיזינדיגט דאס זיי די תיבה ארום גשמוסן וכה דאך דאס תיבה איז נאר איין האלץ איז און גיווען מכל שכן די זערי שמים מיט די שומרים און דער פסא הכבוד געמין בודראין נאר אזוי אבערמאש וואס ער דאס נישט גיזינדיגט און ווער עס האט יא גיזינדיגט שמויבט מען אים ארום רבי חייא זאגט נח איז גווען סקני אסנה דם הייבט אקריינער גלייבן ער איז נישט אריין גינאנגן אין דר תיבה פון די וואס זענן שון גרויס גווארן דרום שמיים ספני מי הסבל זאגט רבי יצחק קום און זעה דם רחמנות פון הקב"ה בתחלה דאס ער גמאכט גיזינדיג דם וואס מיט רחמנות פרי זיין זאלן דורך דעם תשובה טאן דרום שמיים ויהי רגשם עס איז נאר גיווען איין העגן וועלן זיין תשובה טאן וועט דאס זיין רעגן פון ברכה און אז זיין האבן קיין תשובה נישט גיטאן איז דר פון גווארן איין מבור • רבי הייבט אן עס שמיים ויהי ר' את רח הכחות וי' אז נח איז ארום גינאנגן פון דער תיבה דאס ער גיזינדיג די וועלט איז חרוב גווארן האט ער אן גיזינדיג צו ווייזן און דאס גיזאגט רבנו שר עוקם פון וועגן די זינד פון דאס נארישי לייט האסמו חרוב גינאכט די גאנצן וועלט אבער וואלסמו בעסער נישט גווען פשאפן דעם מענטשן אדר נישט פשאפן די וועלט דאס ער גיבראכט אקרען עולה און האט זיך גישמעלט בתפלל זיין איז דריי פון דר עולה ארום גינאנגן צו הקב"ה און עס איז אים גיווען נישט און גיזיבט זאגט רבי ר' ריחות זענן אויף גינאנגן דר ריח פון דעם קרבן און דער ריח פון דער תפיכה און דער ריח פון זייני בעשים טובים און דר ריח פון נח איז גיליבט גיווען צו הקב"ה מער פון אלדדרום שמיים ריח נחתו חסדו לחקירו לי בטעוהו דעם ריח וס נח דאס פון מיר מקריב גיווען זאלט איר היטן דאס מיינט מען ריח עולה ותפלה ומעשים טובים • רבי יאנו זאגט נח איז ארום חכם גיווען און דאס פון שפאן דעם לשון פון די עופות און פון אלי בראים וואס זיי ביינן מיט זייער שרייען און מיט זייערי תנועות און אז ער איז גיווען אין דר תיבה דאס ער גיזאגט עס איז נישט פאר הארדן קיין קלוגר עוף פון דעם ראב דאס פון זייני סיגים קען מען פיל וויסן דרום דאס ער אים גישיקט אין שליחות • פריענט רבי חייא ויין דאס ער אזו גיטאן אבער עס זייני דאך לא תהשו ולא העוננו און אז מען קוקט אויף דאס סיגים פון דאס עופות איז מען דאך עובר אויף דעם לאו נאר דרום דאס ער גישיקט דעם ראב ווארום ער דאס זיך מצער גיווען וס די וועלט איז פון לארין גווארן און דאס גיזאגט רבנו של עולם דו ביכט דאך איין בעל רחמים און היינט איז דם רחמנות פון קערט גווארן צווא אכריות און האכט זיך נישט נרדם גיווען איבער זייני קינד וס דו האסט זיי פשאפן דרום וועל אויך זיין דעם ראב וס ער איז אויך איין אכר אויף זייני קינד • פריענט רבי יאנו נח איז דאך גיווען איין צדיק תמים ווי דאס ער אזו גירעט אונטקענין השי אבער דם הייסט דאך איין ענות אזו היידן אנטקענין השית מדרדר זיין נאך זייני בעשים זאגט רבי חייא וייל ער דאס דם גירעט כחמת צער איז הקב"ה נישט פרום גיווען דען דער מענטש ווערט נישט גישמאכט אז ער דעם בשעת צער אזו ווי איזב דאס גירעט אקענין השית כחמת זיין צער דאס אויך השית אויף אים נישט גיזינדיגט אזו ויין דר פסוק זאגט לא בדעת ידכו ודברו לא בהשכל און דר ראב דאס נישט גינאולט זיין אין דעם שליחות פון נח וייל ער איז גיווען אן גיברייט

לשון אוף דעם וועג אכאל דאס מען זיין אריין גינאפט אין דער פסא האבן זיין זיך פמראכט אז ווערליג זייערי מעשים דרעים זיין האבן גיטאן וועט מען זיי בודראין אן פאן גרום יסורים האבן ווערן גינאבן דם תפיסה דווי און זענן אנטלאפן גווארן • דאס זייערן זיין איז גווען איין שומה ער דאס אויך גיזינדיג די דאך און דאס אנטלאפן גווארן • צו מארגן איז גיקומן דר מלך ווערן די פסא פון די גולנים האט ער געזען ווי זיי זענן אלי אנטלאפן גווארן איינער איז גיליבן זאגט דר מלך דווא האסט דאך אויך גיקאנט גילויפן גלייך מיט זיי וס זאל אויך זיי טאן זיין זענן דאך נישט דאס דר זאל מען זייני אויך אום שפעטן דער נאך זאל מען דאך זיין • אזו אויך די רשעים וואס גייען אין דער פרינצער מיט זייערי נעמי מעשים פון הקב"ה נאר די קלוגי זאגן וואס זארגן מיר טאן מיר זאלן פון דעם עונש ניצול ווערן לאמיר טאן תשובה ותפלה זיין מיר ניצול ווערן אכר די שומים זיי זענן דר וועג פון תשובה פון זיי אפן וס אנדרי האבן געפניגט און זענן ניצול גווארן און פגעזען נישט זיין זאלן אויך ניצול ווערן זאגט הקב"ה שומים זערי ברידן האבן שון גמאן תשובה וס זאל אויך זיין טאן אבער דאס דאך אויך גיזינדיג דעם וועג און איר דאס איז דרינג נישט גוואלט און ניצול ווערן פון איינער דין וס שמיים אויף זיי ווערן רשעים חיליה דרי אויך זאלן בלינד ווערן וס אכר סתם ותקוהם ספח נפש לעולם א איז פון לארין זייער האפונג אזו אויך זענן גווען דר דור המבול האבן גיזינדיג אז נח מאכט איין תיבה און האט זיי אזו התראה זאן און האבן פארט נישט גינאולט קיין תשובה טאן דרום זאגט ביה זייער העלחה איז שון פון לארין וייל זיי האבן קיין תשובה טאן גיטאן ותקוהם ספח נפש דאס זיי וועלן נישט אויף שמיים ליום הרין • זיי און רבי חייא זענן גינאנגן אין וועג זאגט רבי חייא זאג מיר פון די גומי זאכין וס דיין פאמיר דאס גיזאגט פון דעם תענוג פון נשקפה בעולם דא זאגט רבי יוסי לאמיר פון דעם ארט צוועק זיין דרום דא איז נישט קיין רעכטי לייט זאגט רבי חייא אדרבה וייל מיר זיין דא לערנן וועלן מיר פון זיי ניצול ווערן זאגט רבי יוסי דא נישט גיזאגט גווארן אויף איין ספנה אזו ויין זיין גייען זאגט רבי יוסי עס שמיים כום היה לשלטה בכל רמון פרם מיינט מען די נשקפה דאס איז גינאנצט גווארן כחמת פסא הכבוד היה לשלטה מיינט מען ביה ער הייסט שלמה וייל ער איז דער שלום פון דר וועלט בכל זייניט מען דעם פסא הכבוד דאס ער איז שולט אויף אלי חילות זמים ווארן און ער איז דר הער איבן אלי ער נישט די נשקפה לנסרים פון צו די צדיקים וס היטן די מצות ומאמץ לנסרים אח פרו דם איז ריוס דרינגן איז צוויי הונדרט גלוסטיג עולמות צו די צדיקים דהקב"ה איז זיך בחצות הלילה משתעשע מיט זיין און אז דר מלך דאס דעם געזען האט ער גילוסט דר צו און דאס גיזאגט רבשע יחבר ותקרב ישכון חצרו וואו צו די לייט וס זענן וכה דארט צו רינגן מיט רבי אפרוה אימליכר מענטש גיזער גיזר זיין כל זמן די נשקפה פון אים ער זאל נישט חומא זיין און תמיד איבן קלערן אין זייני רשעים פרי ער זאל האבן זיין מעלה גלייך ווי אנדרי צדיקים אז די געה וועט ארום זיין צווא זענן מיט השכינה זאל אים קיינר נישט קענען מיר לערנן דאך פון דר תיבה אז בשעת נח איז אין איר אריין זענן זאלן בחמת רוחות ועופות וס זיי האבן נישט גיזינדיגט

אוף אנגער שליחות צוא שפייזן אליהו הנביא אזו וויא עס שפייט
 וועלכעס טיכאס לו בשר ולחם דרום שפייט עד יבושת המים • יבשת אזו ריא
 אותיות פון תלשבי דס אזו אליהו התלשבי • אונ אז נח דס גייען אז
 ער מוט ניש זיין שליחות דס ער גלישקט די מויב אונ דרום האט ער
 זיא גלישקט צו גייוון כונה מוחה אין לב ברחבת דעם גרויסן צער אזו איר
 הארץ ניש פאר האנדן מיט איר • אונ ווידר בחמת דיא מויב אזו
 מקבל אוף זיק איר מוט זיא שמרעקט אויס איר האלז מען זאל זיא
 קוילן אונ עם אזו ניש פר האנדן צווישן אלי עופות איר גלייכן דרום
 זענן די ישראל גיליכין צו אמויב דרום האט זיא נח גלישקט פאר
 איין סימן אז עס אזו צו אונז אוף אזו רעכט מקבל זיין דעם צער וום
 הקב"ה דס אוף אונז גלישקט • ער וועט אונז אליין העלפן :

אמר רבי יוחנן בן נורי רבי יוחנן בן נורי דס גאנגט הקב"ה דס גיטוין
 שם בן נח אונ דס אים אפ גלישיד פר איין כהן לאק עלייו אונ האט
 גימאכט רוען די שכינה אוף אים אונ דס אים גרופין מלכי דוק סלך שלם
 אונ זיין ברודר יפת האט בייא אים אין כהמ"ד תורה גילערניט ביו
 אברהם אבינו אזו גיקוכין אונ דס אוף דארט גלערניט תורה האט
 אים הקב"ה צו זיק פהעפט אונ דס אין אלי פר געסין האט אברהם
 מתפלל גיוען אזו הקב"ה זאל תמיד מאכין רוען זיין שכינה אין דעם
 בית הקדוש פון שם דס אים הקב"ה מוכה גיוען אזו ווי עס שפייט
 אתה כהן לעולם על דברתי מלכי דוק זאגט רבי יוחנן יפת אזו דאך גיוען
 עלטר פון שם נאר דרום דס הקב"ה בעקער ליב גהאט צום שם ווייל
 ער דס תמיד עוסק גיוען פתורה אונ האט זיק אפ גלישיד פון דער
 וועלט אונ פון וועמיין דס שם גיהאט די תורה נאר דאס הראשון דס
 זיין ספר גילאזט צו זיין זון שם אזו דר ספר גינאנגין בירושה ביו ער
 אזו אן גיקוכן צו שם אזו וויא אויבין אזו גלישמאנין • זאגט רבי יוסי
 אז שם דס זיא גיהאט די תורה ווארום דס השירה גידארפט גפאמן
 זיבין מצות צו די בני נח אמער וויא זענן דאך פריער גלישמאנין אין
 דר תורה נאר בחמת דעם צער פון דעם מבול האבן זיי פאר געסין
 די תורה דס זיי הקב"ה דר מאנט דיא זיבן מצות רבי יוסי זאגט חז
 זיי האבן ניש פר געסן די תורה נאר הקב"ה דס גזאנט אז איה וועל
 זיי גיבטן די גאנצי תורה וועלן זייא ניש ווערן האלטן אפילו איין
 מצוה אזו וויא מיר גיפין מענטשן האבין גזאנט וועט דרום לא חסדן
 דרום וועל איה זיי געבן חאמשי די זיבן מצות זייא זאלן דער ווייל
 האלטן ביו עס וועט קוכן אייג דאס מיינט מען אברהם אבינו ער
 וועט שוין האלטן דיא גאנצי תורה אזו וויא עס שפייט עקב אשר שמע
 אברהם בקולי וגו' בשעת אזו אברהם דס גלערניט מיט שם דס ער אוף
 זיק מקבל גיוען צו האלטן די גאנצי תורה :

תנו רבנן די רבנים האבין גילערניט בשעת אזו נח אזו ארום גנאנגין
 פון דר תיבה אונ האט גייען אזו דיא גאנצי וועלט אזו פאר
 דארבין גיוארן האט ער אן גיהויבן צו וויינין אונ דס גזאנט רבנו
 של עולם דוא ביסט דאך איין רחום וחנו וואקסטו גידארפט אוף זייא
 דחמנות האבן פר וום האסטו זיי פר דארבן דס אים הקב"ה גענערט
 אצינד מוסמו אוף זיי בעמין פר וום בשעת איה האב דיר גזאנט כי
 ואתח ראתי צדיק לפני כדור הוח וחי הנני מכיאי מכול וגו' האסטו ניש גיבעמין
 אדף זיי נאר ווייל דר האסט גיהערט אזו דוא וועסט ניצול ווערן פון
 דעם מבול דס דיה ניש גיהארט אוף דער גאנצער וועלט • היינט אז
 אלדינג אזו שון פר לארין גיוארין הייבסטו ערשט אן צו בעמין פר

זיי • זאגט רבי יוסי קום אונ זעה דעם חילוק פון נח צוא שפער
 צדיקים דען ער דס ניש מתפלל גיוען אונ דס ניש מגין גיוען איין
 זיין דור אבר אברהם אבינו אזו הקב"ה דס אים גזאנט ועקב מדוב ויטור
 כי רכה שפייט וגו' אברהם ויאמר האף חספה צדיק עם רשע ער דס פיל גיבעמין
 פר זיי אזו אפילו עם וועט מער ניש זיין צווישן זיי נאר צעהן צדיקים
 זאקין אלי ניצול ווערן • אונ ווידר בייא משה רבינו גיפין מיר אז
 הקב"ה האט אים גזאנט דיא ישראל האבין גיזידינט מיט דעם ענין
 שפייט ויהל משה ער דס אזו לאנג גבעמין ביו ער דס זיק מוכר גיוען
 פון זיי ערט וועגן בעוזה ובעוה"ב ער דס גזאנט אם תשא המאמת ואם א
 וגו' אונ ווידער שפייט ויאמר להשמיד כל מי שחיו וגו' אזו אוף א
 צדיקים האבין מגין גיוען אוף זייער דור אונ האבין ניש גלאזט דעם
 מדת הדיון זאל שולט זיין אין זיי • אבר נח דס הקב"ה מיט אים לאנג
 גירעט פר דעם מבול כדי ער זאל אוח זיי בעמין אונ ער דס זיק נאר
 ניש גקעקט צו די רייד נאר ער דס זיק גמאכט איין תיבה אונ דר
 גאנצער דור אזו פר לארין גיוארין :

רבי שמעון מיר אלער זענן געסין אין דר שפאט מבריא פרעגט
 אים רבי יהושע רבי פר וום דס נח ניש גבעמין אוף זיין דור
 זאגט רבי שמעון ווייל ער דס זיק ניש גלייבט ער זאל אליין ניצול
 ווערן דען השירה דס אים גזאנט כי ואתח ראתי צדיק וגו' האט ער זיק
 גימאכט ווייל דר גאנצער דור זענן רשעים אזו ער אקעגן זיי אצדיק
 דרום דס ער גזאנט הלוואי וואלט איה גקאנט בעמין איה זאל אריין
 ניצול ווערן זיי אזו קען איה נאך בעמין אוף דעם גאנצן דור זאגט
 רבי אלעזר פון דעסט וועגן וואלט ער פארט גידארפט בעמין און
 דער וועלט ווארום הקב"ה האט הנאה אזו קען רעט גיטן אוף זיי
 קינדן מיר לערנן דס אפ פון גרען בן יואש ער אזו ניש גזען אזו
 אגרויסר צדיק נאר ווייל ער דס גרעט גומץ אוף דיא ישראל שפייט
 בייא אים ויאמר ליה' לך כבוד זה והושעת את ישראל מיד סדון וואס מיינט מען
 דר כבוד דס אזו דר פה וום דו האסט גרעט גומץ אוף ישראל מיט דעם
 כח וועסטו זיי העלפן פון מדון זאגט רבי אלעזר חאמשי איינר אז
 אצדיק גמור מער פון דר גאנצער וועלט נאר ער רעט רבילות ארעו
 שלעכץ אוף דיא ישראל אזו זיין עונש גרעסיר פון איר ווארום מיר
 גיפין ניש איין גרעסרן צדיק פון אליהו הנביא אין זיין דור אונ ווייל
 ער דס גרעט שלעכץ אוף די ישראל אזו זיי עם שפייט כי עונש ברוחב כח
 ישראל את מונחותיך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב דס הקב"ה זייער גיהארט
 שפייט וויימר ויסא מראשותי ענות רצפים הקב"ה דס אים גזאנט דו ביסט
 ווערט דו זאלסט עסין אקובל וום עם אזו גפאקן גיוארין אוף קולך
 ווייל דו האסט גרעט שלעכץ אוף די ישראל שפייט וויימער וילך כח
 האכילה ההוא וגו' ארכעס יום אזו דאך קשה זיי אזו גלישקט זיק אזו ער דס
 גילעבט מיט דעם עסין פערציג טאג נאר אזו מיינט מען הקב"ה דס
 אים גייוון די פערציג מעג אונ פערציג נעכט וואס משה רבינו אז
 גיוען אוף דעם הימיל מקבל זיין די תורה דר ווייל האבין די ישראל
 גימאכט דס עגל אזו משה רבינו ניש אנועק גינאנגין ביו הקב"ה דס
 זיי מוחל גיוען דס הקב"ה גזאנט צו אליהו דו וואלט גידארפט אזו
 אזו טאן ווארום זיי זענן מייני קינדן דס זיי האבין מקבל גיוען דיא
 תורה אוף דעם בארג סיני דס שפייט וילך כח האכילה ההוא וגו' ער דר חור
 דס אזו דר דר חורב וום די ישראל האבין דארטן מקבל גיוען דיא חור
 תורה זאגט רבי יצחק אליהו אזו ניש אנועק גינאנגין פון דעם ארי

פרשת נח

ווייסן דעם וועג פון דער תורה און ווילן ניט קלינגן אין איר אונ זייער לייב איז שטארק זיי ווילן ניט מאן קיין תשובה דרום הייסן זיי אביי לב דם איז טייטש שטארקי הערצד רחוקים זיי זענען ווייט פון השירה און פון דר תורה ויום זייא הייסן דדקה דרום האבין זייא קיין שלום גיט אזוי ווי אין פסוק שמיים (ישעיה סה) אין שלום אמר ה' לרשעים אבר אברתם איז גיט גווען אזוי ווי די רשעים אבירי לב אונ דמ זיק מקרב גווען צו הקב"ה דרום דמ ער גיהייסן אברהם אוהבי דר גיליבמר צוא השירה אונ ער דמ מקיים גווען אהבת דק ותשנא רשע מער פון זיין גאנג דר וום זיי זענען ווייט גווען פון השירה אונ צדקה אונ שלום סתה רבי יוסי הייבט אן (תהלים פה) סה ידיות משכנותיך ה' צבאות די לייט דארפן אז ווייסן ווי אזוי צו דינגן צו השירה דען אז השירה דמ בשאפן די וועלט דמ ער אויס גימילשט פייער מיט וואסר אונ דמ בשאפן די דוקלן דרום הייסן זיי שמים דם הייסט אשמים אונ עם דמ אלץ קיין קיום גיט נאך דורך דר תורה אז די ישראל זענען עופס אין דר תורה בלייבט אלץ שמיין אות זיין בשמאנדר קיום אונ זעה אז עם קומט האלבי נאכט גייט הקב"ה אריין אין דעם גן עדן זיק צו פרייען מיט די נשמות הצדיקים אונ אלי ביימר פון דעם גן עדן זאגן שירה אונ לובן השירה אזוי ווי דער פסוק זאגט אז ידנוכל עני יער מלפני ה' דען גייט ארויס זיין ברוז ווייא צו די מענטשן וום זייא שלאפן זיי ווייסן גיט אונ בערען גיט נאלץ זעהן אז זיי וועלן אויף שמיין אפ געבן דין וחשבון צוא הקב"ה אונ זייער גוף ווערט אן גירופין טמא אונ די הייליג גשמה וועט שוועבן אויף דער וועלט אהין אונ אהער אונ קיין שער עפינט מען איר גיט מען ווארפט זי אזוי ווי אשמיין פון אשזיידר דם הייסט כה קלע וויי צו זיי זיי וועלן גיט זעהן דעם מענג פון די צדיקים אין גן עדן נאר מען וועט זיי איפר ענפרין אין די הענט פון דעם מלאך רוס"ה דר שר פון דעם גיהנם זיי וועלן אראפ גייערן אונ גיט אויף גיין אזוי ווי עם שמיים (איוב יב) כלה עני וילך כן וידר שאול לא יעלה אין דר צייט אז דר ברוז רופט עם אויס דר וועקט זיק אפלאם פון צפון זייט אונ שלאגט אין אלי פיר זיימן פון דר וועלט אונ גייערס אין גריכט צווישן די פליגל פון דעם האן אונ ער הייבט אן צו שרייען אונ דר צו דר וועקט זיק קיינר גיט נאר די צדיקים דער וועמן זיק אונ שמייען אויף אונ לערנן תורה אונ השירה מיט די צדיקים וום זענען אין גן עדן פון געבן די תורה וום מען לערנט אין דר צייט אזוי ווי דר פסוק זאגט (שיר השירים ח) הושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמעני וואמר ה' אל אברהם וום שמיים פריער ויסת הרו על פני תרח אביו נאך וואס דארף דם שמיין נאר ביו דר צייט פון הרן אונ קיינער גיט גשטארבן פון דעם פארטם לעבן בשעת אז מען דמ אברתם אריין גווארפן אין קאלה אויבן דמ זיק הקב"ה פוויזן צו אברתם אונ דם אויס מציל גווען אונ הרן איז אויף גשטאנן דארטן האבן די פשרים גזאנט אז אברתם איז גיצול גווארן אין דעם זכות פון הרן סיד פאלד איז ארום אפלאם פייער אונ דמ אים פאר ברענט אונ אמיל זאגן די פשרים האבן גזאנט אז אין די קינדערפן תרת איז גיט שולט קיין פייער דרום דמ מען אריין גווארפן הרן אין פייער אונ ער איז פון ברענט גווארן אונ זיין פארט תרח איז דער בייא גישטאנן דרום שמיים ער פני תרח אביו האבן שון אלי אומות גוויסט אז השירה דמ מציל גווען אברתם פון דעם פייער אונ אלי אומות האבן גבראכט זייערי קינד צו אברתם אונ האבן גזאנט מיר האבן גווען אז ח

ער דמ גישווארן פון הקב"ה אז ער וועט תמיד זיין אמלין אויף ישראל אונ היינט ווער עם טיט איין מצוה ברענגט עם אליהו פון ביה אונ זאגט דם דמ דר אונ דער גיטאן אונ גייט גיט אונעק פון עם אונט ביו דר זכות ווערט פאר שריבן אזוי וויא דער פסוק זאגט כ כסר וכרו לפני זאגט רבי יהודה וואס איז גוועזן דר עזיש פון נח דעם וואס ער דמ גיט גיפעטין פון זיין דור ער איז ארום פון דר ה' הינקערט אונ איז מבונה גווארן אין די קינדערס אונ זיין זון דם דמ אים גיטאן וואס ער האט אים גיטאן :

לח את העורב דאס גייט אויף דוד המלך וואס ער האט גירופן צוא הקב"ה אזוי ווי איין ראב וואס ער שרייט תמיד אונ איז גווען גרבה אונ איז גלאפן איפר בערג אזוי ווי איין ראב קום אונ זעה דם חילוק פון מלכי בית דוד צווישן מלכי ישראל דען אז הקב"ה אראפ גייערט צו דוד המלך פון זיין מלוכה דמ ער תיכף תשובה און פון הקב"ה נאך מער אפילו מנשה מלך יהודה וואס ער איז געווען אגרוסר רשע האט ער אויף תשובה גיטאן דרום שמיים וישלח עורבי מרמו זיין אויף הרד אז ער דמ אראפ גייערט פון זיין מלוכה זיבט ושוב דם מיינט מען ער האט תיכף תשובה גיטאן ווארום ער גוויסט אז זייגן חסאים האבן אים דאס גורם גווען זאגט רבי דם הקב"ה דמ גוואלט אז דיא ישראל אלץ תשובה מאן דמ ער ער טריבן קיין בקל אזוי וויא דר פסוק זאגט וישלח את היונה דאס גיט וואס צאח היונה פנוח דכף רגלה זייא האבן אין בקל גיט גיקאנט קיום תפין ווארום דר מלך בקל דמ אויף זיי וייער שווער נמכט זען עול גלות הונגער אונ דארשט אונ דמ גהרנת פיל צדיקים אונ משה דעם גלות שמיים ותשב אליו ה' ותיבה זיי האבן תשובה גיטאן זיי הקב"ה מקבל גווען מיט זייער תשובה אונ דמ זיי גבראכט אריין ישראל אונ אז זייא האבן ווידר גוידענט שמיים ויוסף שלח היונה סאתו דמ ער זיי ווידר פון טריבן אין אפינצערין גלות אריין זיי וייער פנים איז פון פינצערט גווארן מחמת גרום צרות דרום זייט ותשב אליו היונה לעת ערב דם זייער רוח הייסט די גשמה דמ גיט בקמ אזוי ווי פריער אונ פיל צדיקים זענען גהרג גווארן אונ זייערי אונ גווארן פינצער מחמת גרום צרות האבן זייא גזאנט אזי נוכי פנה היום דם מיינט מען די צדיקים וום האבן זיי גלייכטן אזוי דר מאן כן יבטו צללי ערב זייא זענען נאר ווייניג איפר גלייבן והנה עלה שרף במיה דם מיינט מען אין די צייטן פון חשמונאי דם הקב"ה דמ וועקט דיא חשמונאים אונ האבן איין גנומין דיא מלחמה אונ גיין אן גיצונדן דיא ליכט פון בוים אמיל אין בית המקדש אונ די חשמונאים זאלן גיט גווען זיין וואלטיין חליה אלי ישראל גווארן אונ אלי מאל אז די ישראל האבן תשובה גיטאן זענען זאלן אים גלייט גווארן נאר דר גלות האבן נאך די ישראל קיין ריבה גיט גיטאן אונ עם הענגט אלץ אן אין תשובה וואלטיין זייא זיבן גיטאן וואלטיין זייא נאר גווען טוויזנט יאר אין גלות דרום שמיים וישלח את היונה ורא יספח שוב אליו עוד *

פרשת קה קה

ה' אל אברהם דר לח סתה רבי הייא רבי תימא הייבט אן שמשו אלי אביו לב ורחוקים מדקה זייא שטארק איז דם הארץ פון די רשעים זיי

פרשת דה לך

רץ תחשבון פאר הקב"ה :

פתח ער המ אן גיהויבין עם שמיים אין (ישעיה ל) ביד כל זרם יהתום ק
און זעה אז דיא זעלבליגע צייט קומט אז דער מענטש ז

אנועק גיין פון דער וועלט ווערט דער גוף צוא בראבין און ד
נשמה וייל זיך אפ שיידין פון אים דענסט כואל האט דער מענטש

רשות צו זעןן אבער פריער האט ער קיין רשות ניש דען עם שמיים
פאר אים דרייא שלוחים און חשבונען אים זיינע יארין און זיי

עבירות וואס ער האט גיטאן אויף דער וועלט און דער מענטש
אויף אלס מודה און דער נאך חתימת ער מיט זיין האנט בדי

זאל אים קענען דן זיין לעולם הבא על הראשונות ועל האחרונות אויף ד
זייע און אויף דיא אלטע עם ווערט ניש פאר געסן פון אלע זיי

מעשים וואס ער המ גיטאן כל זמן דיא נשמה אזו אין אים גיין
דרום מוז ער אפ געבן חשבון כל זמן דיא נשמה אזו נאך אין א

איידער ער גייט אנועק פון דער וועלט . קום און זעה אזו וויא די
רשעים זענן קשה עושה אויף דר וועלט אזו זענן זייא קשה עושה אז זיי

גייען אנועק פון דער ווערט דרום וואול צוא דיא לייט וואס לערנ
אויף דעם עולם די וועג פון השירה צו גיין דרינען אבער דיא רשע

אפילו אז זייא זענן בייא צדיקים בנערין זייא אויף ניש אפ צו לער
זיך פון זייא דרום גיהערין זיך די צדיקים צו שטארקן אז זייא זאק

מיט די רשעים לערנן די רעכטי ווענן פון השירה דען אז ער ווע
אים אפ לאזן וועט ער הרוב מאבין די וועלט ניש וויא אלישע ה

דחקה גינען צו זיין קגעכט גיחוי מיט בידי הענט און לום ווייל ע
איז גינען ביי אברהם המ ער זיך ניש מחבר גינען צו די רשעים א

ווי באלד ער המ זיך אפ גישייד פון אברהם שמיים ויבחר לו לום את
כבר חידון און עם שמיים ויאתל עד סדום דער נאך שמיים ונשי סדום רע

והסאים לה סאוד :

ויקח אברהם את שרי אשתו נאך וואס שמיים יקח נאר ער האט זיא מוש
גינען מיט נומי ריידי דען איין מענטש המ ניש קיין רשות אז

צו ציהען זיין ווייב אין אנגדער לאנד נאר מיט איר ווילן אזו ווי
עם שמיים קח את אהרן קח את הכהנים אזו שייטלש נעם זייא אין מי

נוטע הייד דען ער האט איר מודיע גינען וויא עם איז שלעכט די
מעשים פון דעם דוד וואל לום בן אחיו וואס האט אברהם גינען ווא

ער המ זיך מחבר גינען מיט לום דען ער האט גינען ברוח הקדש
אז פון לום וועט ארויס קומין דוד המלך ואת הנפש אשר עשו בחרו ווא

שמיים עשו דם מיינט מען די גרים וואס אברהם המ מגייר גינען אז
די גירות ווס שרה המ מגייר גינען איז גליק וויא זייא האבין זיי

גייוינין און בשאפין דרום שמיים עשו . פרענט רבי אבא זענן דע
נאך גינאנגין אלי מענטשין ווס זיי האבין זיך מגייר גינען האט רב

אדער גינאנט זיא עם זענן אלי נאך גינאנגין זיי הייסן עם אלהי אברה
זאנט רבי אבא וועדלוג דו זאנט וואלט דאך ברארפט שמיין הנפ

אשר עשו ווס שמיים ואת הנפש דם איז גפים מרבה ואת הנפש מיינט מע
דר זכות פון די מענטשין ווס זיי האבין פרום גימאכט איז גינאנג

מיט זייא דען אז איינער איז מובה דעם אנדרין מיט מעשים טוביני
הענגט אין אים דער זכות און ווערט פון אים ניש אפ גיטאן דרוגן

שמיים ואת הנפש דר זכות המ אויף זיי מגין גינען :

וידוי כאשר הקריב לבוא מצרימה זאנט רבי אלעזר עם וואלט ברארפט שמי
כאשר קרב ווס שמיים הקריב דם איז שייטלש ער המ גמאכט גינען

זאנט גרים ביסחון אין השירה דרום בעסין מיר דך לערין אונד
קינד און דעם נומין וועג ווס דו וייקט . און זייא זאנט דר פוסק

והתרים סו גריכי עמים כנסו עם אלהי אברהם . קום און זעה עם שמיים יקח
פתח את אברהם בנו וגו' ויצאו אתם וגו' איז דאך קשה עם גיהער צוא שמיין

צוא אתו איז שייטלש מיט אים . נאר דם וייזט אז תרח און לום זענן
גינאנגן מיט אברהם ושרה ווארום זיי האבין ניש גוואלט זיין מיט די

רשעים און תרח און לום האבין ניש גוואלט אנועק גיין . נאר אז
תרח המ גינען אז אברהם איז ניצול גינארין פון דעם קאלה אובין

המ ער זיך בראכט ער זאל טאן ווס אברהם וועט אים הייסן דרום
שמיים ויצאו אתם דם מיינט מען אברהם ושרה . און דער ווילן פון

אברהם איז גינען גיין צו דעם לאנד בנען מיר באלד ויאמר ה' אל אברה
המ זיך השירה באוויזן צו אים . און המ אים גזאנט גייא קיין ארץ

בנען פון דאן לערנן מיר אפ הבא לספר ססיען אמתו ווער עם וויל זיך
מסור זיין העלפט אים השירה ער זאל דר צו קומן דען מען ווארט

אויף דעם הימל ביו דר מענטש דער וועקט זיך פון אונטן אזו וויא
אליכט קען אנדרש ניש ברענן ביו מען צינט דם אן אזו אויך דאס

הייליג פייער פון אויבין קומט ניש צו דעם מענטשן ביו דר מענטש
צינט דם אן פון אונטן און וויל עם זאל אויף אים רוען . אזו אויך

די גבוהה המ ניש גירום אויף קיין גביא ביו ער האט זיך פריער דער
וועקט זיין ווילן דר צו אזו ווי עם שמיים בייא אלישע ויהי כנגן חסנו

ותהי עליו רוח ה' :

רבי אלשיך המ גפרענט זיין פאטר רבי שמעון מיר זעהן דאך אז אלי
זענן ארום גינאנגן מיט אברהם און תרח המ נאך גרינט עבודת

פוכבים בשעת ער איז גינאנגן מיט אברהם זיין ווילן טאן און מיר
גיפנין דאך אז הקב"ה וויל די רשעים זאלין טאן תשובה און ווארום

המ ער גזאנט צו אברהם לו דו איז משמע ער אליו זאל גיין עם ווארט
גינארפט שמיין לכו לכו איר זאלט גיין אברהם מיט תרח ווארום תרח

המ דאך אויך גינאולט גיין מיט אברהם . ענטפערט אים רבי שמעון
דו מיינטט אז תרח איז ארום גינאנגן תשובה טאן עם איז ניש אזו

נאר ער המ גינאולט אנועק גיין פון זיין דוד ווס זיי האפן אים גווארט
הרגנען בשעת זייא האבין גינען אז אברהם איז ניצול גינארין

פון דעם קאלה אויבין האבין זייא גינאנט דוא האכט אונז אפ
גינארט און פאר פירט מיט זייני עבודת פוכבים דרום איז ער

ארום גינאנגען מחמת מוכא און אז זיי זענן גיקומען קיין תרן איז
תרח דארטין גיבליבן דרום שמיים וילך אברהם וכו' וילך אתו לום און עם

שמיים ניש תרח אבער דער נאך האט תרח אויך תשובה גיטאן
דרום שמיים ואתה תבוא אל אבותיך בשלום הקב"ה האט אים איין בשורה

גינאנט אז ער וועט ליגן מיט זייני געמערין בשלום און אז תרח זאל
קיין תשובה ניש גינען טאן וואס איז די בשורה ער וועט קומען צו

זייני עלטרין איז דער פון גידרונגען אז ער האט רעכט תשובה
גיטאן און איז גינארין איין צדיק ואת הנפש אשר עשו בחרו דאס זענן די

שקאט לייט און זייער הויז גינוד וואס אברהם ושרה האפן זייא
מחיר בתשובה גינען וילך אתו לום ער איז דרום גינאנגן מיט אברהם

בדי ער זאל זיך אפ לערנן פון אים נומע מעשים אבר ער האט זיך
ניש פיל אפ גילערינט רבי אלעזר זאנט וואול צוא דיא צדיקים זייא

לערנן דעם וועג פון הקב"ה צוא גיין דרינען און צוא פארקומן זיך
טאר דעם ווס דען דם אימליכר מענטש איז אן גיברייט צוא געבין

פרשת קד קד

והוא עם שמיים ופועה הקרב עד האם גימאכט גינעהנין דאם הארץ
 ז' ישראל צו תשובה דען דורך דעם וואס ער האט זיי נאך גיאגט
 אבין זיין גרויס מורא גיהאט אונ האבין גישרין צוא נאט מיט
 שובה אז ער זאל ויית העלפין אז אברהם איז גינאנגין קיין מצרים
 ער זאל דורך דעם גינעהנין צו הקב"ה דען אין מצרים איז גווען
 גרעסטי מוקאח אינ גרויסי רשעים אונ ער האט זיך פון זיי נישט אפ
 גלערנט דורך דעם האט ער זיך מקרב גווען צו הקב"ה מיט יראה
 גימ רבי יהודה קום אונ זעה ווייל ער האט גינדערט קיין מצרים אן
 שנות פון הקב"ה דרום זענין זייני קינד גיקומין קיין מצרים און רבי
 יוסף דרום שמיים וידי ער האט אליין גינדערט עם שמיים נישט די הקב"ה
 אל אים זאגין נידר ער האט זיך גיאנאנצי נאכט מצער גווען פון ווענין
 דעה ער האט צו איר גיאגט הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את אצונך ווייס
 יך אז דו ביסט איין שוין מענטש דען מחמת גרויס צניעות וואס אין
 י איז גווען האט ער זיי נישט רעכט גיקאנט אדר מחמת איר צורה איז
 מיט משונה גיווארין ווענין דעם וועג אזו ווי דר סדר איז אונטר דעם
 עג איז מען נישט אזו שוין ווי אין דר הייס אפר זיא איז גיבליבין ביי
 יד שייקיים נאך איין פשט איז ער האט גיזעהן בייא איר דיא
 וכינה דרום האט ער גיאגט אסרי נא אחותי את דם האט צוויי מיימלש איין
 מיימלש איז פשוט דו זאלסט זאגן דו ביסט מיינ שוועסטער אונ נאך
 זיין פשט איז ער האט געט גיאגט אויף דר שכניה אזו ויית עם שמיים
 (שלי ו) אסור לחכת אחותי את דם איז מיימלש דו זאלסט זיך בהעפמין אין
 ער שכניה וואס זיא ווערט אן גירופין הכמת שלמה אונ אברהם איז
 גיאנגין קיין מצרים אונ אין אזו איין ארט פון מוקאח פון רשעים
 דרום האט ער גיאגט צו דער שכניה אחותי את דו ביסט גלייך ביי מיר
 זי איין שוועסטער צו בהעפמין זיך אין דיר : רבי יצחק זאגט ויית צו
 י רשעים פון דר ווערט וואס ויית זענין נישט משגיח ויית אזו צו דינין
 השירת אונ קליבין נישט אז וואס אויף דר וועלט איז גרויס אונ קליין
 ים איז אלץ פון השירת ער זעהט אלץ פריער וואס עם וועט זיין אזו
 ויית דער פסוק זאגט (ישעיה סח) מגיד מראשית אחרית ער קוקט אונ מוט
 געשעים בתחלה נישט עם וועט זיין צום סוף . קום אונ זעה דורך דעם
 דם פריעה האט גינומין צו שרה אונ איז דורך דעם גישלאגין גיווארין
 האט דאס שלאגין גורם גווען אז ער זאל דער נאך גישלאגין ווערין
 ווענין די ישראל אזו ווי עם שמיים וינע ה' את פריעה ננעים גדולים אונ עם
 שמיים יתח ה' אותות ומופתים גדולים וועיס במצרים אזו ויית דער נאך איז ער
 גישלאגין גיווארין מיט צעהן מכות אזו ווענין שרה איז ער גישלאגין
 גיווארין מיט צעהן מכות אונ דם איז גווען אסימן אזו ויית ער האט
 אים היינט גישלאגין ביי נאכט אזו וועט ער אים פר די ישראל אוף
 שלאגין ביי נאכט דען וואס איז אויף גווען די נאכט פון פסח אונ
 גיאנאנצי נאכט האט די שכניה גירום אויף שרה אונ אז פריעה האט
 גיוואלט צו איר גינעהנין איז לעבין איר גישלאגין איין מלאך אונ זי
 האט אים גיהייסן ער זאל פריעה שלאגין אונ אברהם איז גווען פאר
 זיכרם גיאנאנצי נאכט אז פריעה וועט צו איר נישט קענין צוא טרעטין
 אונ דרום האט הקב"ה נישט גיהייסן צוא אברהם ער זאל גיין קיין
 מצרים מען זאל נישט זאגין אז הקדוש ברוך הוא האט אים גישיקט
 קיין מצרים כדי ער זאל אים דארטין אן פאן יסורים :

שמעון איהרר וואנדער מיד אוף די מענטשין פון דר וועלט ווס זיי
 בערען נישט צו וויסן דיא תורה אונ אויף וואס האבין ויית אקיום .
 פתח האט ער אן גיהויבין עם שמיים (ישעיה כו) נפשי אויתך בלילה אף רוחי
 בקרבי אשריד קום אונ זעה ווען אמענטש ליינט זיך שלאפין ביי נאכט
 זייט פון אים די נשמה ארום בלייבט נאר זיין גוף מיט אביסל חיות .
 אלע נשמות גייען ארויף אבער נישט אימליכער איז זוכה צוא זעהן
 דעם לעבדיגין נאט ווען דיא נשמה גייט ארויף אונ וייל גיין איין
 מדרגה נאך דער אנדערר אלץ העכר קומט זיא צום ערשטין צוא
 די רוחות המטאח אונ זיית לאזין זיא נישט גיין ווייטער . איין היינע נשמה
 וואס האט זיך נישט מטיא גווען האט זיא קיין מורא נישט פאר דיא
 רוחות המטאח . אפר ווען זי איז חס ושלום נישט ריין איז ווערט זי
 פאר אום רייניגט אונ בהעפט זיך אין דיא רוחות המטאח אונ קען
 נישט גיין ווייטער דארטין זענין ויית איר מודיע אפיל זאכן וואס עם
 וועט באלד זיין נוס זיי הערין פון דעם הימל אונ אמאל שפעטין זיי
 אונ לאבין אויס איר אונ זענין איר מודיע דברים שקרים וכובים פאלשע
 זאכן אזו זייט זי ארום גיאנאנצי נאכט ביי דער מענטש האפט זיך
 אויף אונ קומט ווידער אויף איר ארט . וואל צוא דיא צדיקים וואס
 בקדוש ברוך הוא איז זיי מגלה אין חלום זייני מודות כדי ויית זאלין
 זיך וויסן צוא היטין פאר דעם מדת הרין . וויית צו דיא רשעים
 וואס זענין זיך מטיא דעם גוף מיט דער נשמה . אבער דיא צדיקים
 ווען זיי שלאגן זייט זייער נשמה ארוף אונ איז זוכה צו זעהן דם ארט
 פון : עדו העליון אזו ווי דר פסוק זאגט לחיות בנועם ה' ויבקר בחיבולו אומלכר
 מענטש האט איין חלק לעולם הבא אונ זיין חשק איז תמיד זיך צוא
 באהעפטין אין זיין חלק ווארום אימליכער חלק האט אין זיך איין
 קרושה עליזה דרום זאגט דוד המלך נפשי אויתך בלילה מיינ נפש מוט
 גלומסין באהעפטין זיך אין דיר . אונ דער נאך איז ער זוכה צוא
 איין יוח דער הייליגר חלק איז גרעסער פון דעם הייליגין חלק וואס
 הייבט נפש אונ דער נאך איז ער זוכה צוא דעם חלק וואס הייסט
 נשמה אונ ווער עם איז זוכה צו דיא דרייא חלקים נפש רוח נשמה דער
 ווערט אן גירופין קיוש אהייריגר מענטש אונ חטים גיאנאנצער מענטש
 אונ דם איז אלץ צוא פאן דעם רצון פון הקב"ה קום אונ זעה אזו
 ויית אליכט פון ריינעם וואקס ברענט זייער לוטש אזו אויך אז דער
 גוף איז ריין אונ לויטער פון מוקאח לייכט אין אים דער אור הנשמה
 ליכטיג אונ ער ווערט אן גירופין קיוש אונ דרום שמיים נר ה' נשבת אור
 אזו אויך בייא אברהם ער האט נישט גיקאנט קריגין קיין רעכטע
 נשמה ביז ער האט גמוזט גיפרובט ווערין דרום איז ער אריין גיאנגן
 קיין מצרים צווישען אזעלכע קליפות אונ רשעים אונ איז פארט
 בשמאגין בייא זיין צדקות אונ איז ארום גיאנאנען בשלום אזו ויית
 עם שמיים ויער אכנס מסצרים דען האט ער זיך רעכט באהעפט אין דער
 קדושה . אונ ווייטער איז ער מגלה גרויסע מודות . איז אויף
 גישמאנען רבי אבא אונ רבי אלעזר אונ האבין גיקושט זייני הענט
 זיית האבין גיוויינט אונ גיאגט ווער וועט דער לייכטין דיא ווערט
 אז דוא וועסט שטארבין וואל איז צוא אונ וואס מיד האבין זוכה
 גווען צוא הערין דיא מודות פון דיר וואל צוא די צדיקים זיי ווערין
 גקריינט אין הקב"ה אונ הקב"ה אין זיי . וואל צו זיית בעולם הזה ובעולם
 הבא אויף זיית זאגט דער פסוק (ישעיה ס) ועמד כולם צדיקים וגו' אונ עם
 שמיים (שלי ד') ויורה צדיקים כאור נוגה הולך ואור ער נבט וחס :

רבי

פרשת

קד לך

רבי שמעון איי גיטאנגן קיין טבריא און מיט אים איז גיטאנגן רבי יום
און רבי רביא און רבי יהודה • אויף דעם וועג איז אן נקומין זיין
שווער רבי פנחס האבין זיין זיך כותהר גיווען מיט אים און האבן
אראפ גינדערט פון די איינלין און האבן זיך גינעצט אונטער דיא
בייקער • נאנט רבי פנחס ווייז מיר זיצען דא • ווייז איה דערין פון
דייני גוטע זאכן וואס דוא נאנט תמיד • האט רבי שמעון אן
גהויבן עס שטייט ילד למסעיו וגו' ווארום שטייט למסעיו לשון רבים עס
גייער שטיין למסעו לשון יחיד אלא עס איז גיווען צוויי מסעות איינס
זיין ציהן און איינס פון דר שכינה • דען איינליכער מענטש בדרך
צוא זיין איין זכר ונקבה דען ווערט דיא קדושה נישטארקט און דיא
שכינה רועט בייא זיי און פל זמן דר מענטש איז אין דר היים טוט
זיך די שכינה נישט אפ פון דר שטוב פון וועגן זיין ווייב דען די אשה
איז דר עיקר פון דער שטוב דרום שטייט בייא זיחק אבינו (בראשית
כה) ויבאה זיחק האלה שרה אמו עס האט דארטן איין ליכט גיברענט
תמיד פון וועגן דער שכינה וואס זיא האט זיך קיין זאל נישט אפ
גיפאן פון דעם אהל • און אז דוא וועסט פֿרעגן אז דיא שכינה איז
מער נישט שורה נאר ביי אישוואשה היינט אז ער גייט אָפֿר אין וועג
ווערט דאך די שכינה פון אים אפ גיפאן • איז דר תירוץ אייך דער
מענטש גייט אין וועג אריין מוז ער פֿריער מתפלל זיין פֿדי דורך דעם
אין ער מושף אויף זיך דיא שכינה פֿל זמן ער איז נאך אין דער היים
בייא דר אשה רועט דאך אויף אים די שכינה • דרום קאן ער אויף
זיך מבייט זיין דיא שכינה דרום שטייט זיך למנו יהלך וישם לדרך פעטיו
דרום פֿל זמן דער מענטש איז אין וועג גייער ער זיך היטן פון איין
עבירה די שכינה זאל פון אים נישט אונטערגיין און דיא שכינה היט
איים אין וועג און שיד זיך נישט אפ פון אים ביי ער קומט צוא ריק
אריינס גייער ער זיך משיכח זיין בשמחה של מצוה היינו בזיווג און
פֿשמחה וואס די שכינה איז ווידער בייא אים און מען גיט אים שלום
אזו ווייא דר פֿסוק: נאנט (איוב ה) ודעת כי שלום אהלך ופקדת נוד ולא תחטא
אָפֿער אז ער איז זיא נישט פֿוקד בזיווג האט ער איין המא ווארום ער
מינערט די קדושה עליונה ווארום דס ווייב איז אים גורם ער הייבט אים
אָפֿער אן אווייב הייבט ער נישט אים און דיא ברכה איז נישט שורה
בייא אים אזו ווייא עס שטייט ויקרא את שמם אדם און ווען ער איז זיא
פֿוקד איז ער משיפע אויף זיין קינד איין הייליגע נשמה דאס הייסט
ער וועט האָבן איין זון אצדית ער וועט הייסן איין זון צוא הקב"ה
דרום שטייט וידעת כי שלום אהלך דען ווען דיא שכינה קומט מיט דיר
וואס זיא הייסט שלום אין זיין גינעלט ופקדת נוד ולא תחטא און ווייטער
איז דרויף גרויסע מודות :

זענן ברכות אהין ניקומין אזו ווייא דער פֿסוק נאנט ויהי ברכה ר
כאבסמ אז ברכות ווערין קומין למעלה ולמטה פון זיינט וועגן אזו ו
עס שטייט וכברו כך כל משפחות הארמה דרום שטייט ומלכי צדק מלך שלם
גייט אויף הקב"ה דס דורך אברהם הייסט ער מלך שלם אַנאַנדר ביי
דען די צדיקים זענן מתקן אלי פֿגינות הוציא דהם זיין דס מיינט מען
מוזנות זאלן נישט פֿר מיטין ווערין פון דער וועלט און הקב"ה
איים מעגער ווייטער זענן גרויס מודות פֿרעגט אים רבי אַלעזר ווי
ביסטו פֿר אבעל מלאכה נאנט דער יהודי איה פֿין גווען איין מלך
מיט קינד אצונד האָבן זיי גנוסן רבי יוסי דפֿפר חנן און האָבן א
אָפֿ גגעבן דיא קינד און האָבן מיר גוואלט צאלן אום זיסט הא
איה נישט גוואלט גלען קיין געלט אים זיסט האב איה מיד פֿר דו
צו דעם חכם נאנט אים רבי אַלעזר דו בדרךפֿסט די ברכה פון מ
פֿאָטר זענן זיי גיטאנגן גלייך צו רבי שמעון זענן זיי פֿר אים זעסן א
האָבן פֿר אים גילערניט אמאל האבן זייא גילערניט דעם זענן פֿ
וואַשן זיך נאנט רבי שמעון דר ווס וואַשט זיך נישט אזו ווי דר דין
אזו ווערט ער גשטראַפֿט פון אובן פֿעולם הוה ובעולם הפֿא א
עד איז אויף זיך גורם אַרומקייט דס איז דיא ראשי תיבות על גיש
רוב • עני ער ווערט איין עני און אזו ווי דר עניש איז אזו איז דר ש
פון דעם ווס איז יהודי אין נמילת ידים איז ער אויף זיך מושף ברכו
פון אובן ער ווערט גיבענשט מיט עשירות • אמאל האט ר
שמעון גינעקן ווייא דער יהודי וואַשט זיך מיט פֿיר וואַס האט ר
שמעון גינאנט מלא יריבו מברכותי דס איז די ראשי תיבות מים פֿל
ער זאל דר פֿילט ווערין דורך דעם מיט עושר אזו איז גווען ער ה
גיפֿונן איין מצויה און ער איז גינאָרין אַנרויסר עושר און איז גו
אַנרויסר בעל צדקה און נש גילערניט זום גלייך • האט רבי שמע
אוף אים גלייגענט דעם פֿסוק ואתה תגיד בה' בקדוש ישראל תתהלל דאס
שטייט דוא זאלסט זיך פֿרייען מיט נאט און מיט דעם הייליגן נא
פון דיא ישׂראל וועסטו גילייכט ווערין :

אחר הדברים האלה היה דבר ה' אל אברהם מיר האָבן גלעניט עס גייט ארי
איין בת קול אזי טאג אוף דעם באָרג חורב און נאנט זיי
די מענטשן ווס זענן כֿבוה די תורה • דען די ווס זענן עוסק בתור
אויף דר וועלט • אז ער שטארבט און גייט אוף יענר וועלט גיט מע
איים אוף אזי זייטן שלום און הקב"ה איז אוף זיי און ער פֿאַרנט זי
פֿר קיינס נישט דרום שטייט אחר הדברים האלה דס מיינט מען די תורה ווי
זיא הייסט הדברים האלה ווען ער האַ פֿיל תורה גלערניט • דר נאך א
ער שטארבט איז זיך הקב"ה מקדים צוא זיין נשמה און גיט א
שלום און איז איר מבשר בשורות טובות און נאנט צוא דער נשמה
ווס זיא הייסט אברהם אל חיה אברהם פֿאַרנט דך נישט אנכי מנור איה ווע
דיך בשיצן פון אלי בייזי מקטרגים און פֿר אלי בייזי פֿוחות המומא
אין גיהנם שכר הרבה סוד דייין שכר איז זייער גרוס דען דער וואס א
עוסק אין דר תורה פֿעולם הוה איז ער זוכה צוא ירשנן עולם הב
אזו ווי דר פֿסוק נאנט והנהיל אהיה יש דס איז די ירושה לעולם הב
ואוצרותיהם אמלא צו דר פֿילן די אוצרות אוף דר וועלט מיט עושר וס
הטובות שבעולם דר ווס גייט לסיס הקב"ה איז ער זוכה לעולם הבא און ד
ווס גייט למסאל הקב"ה איז ער זוכה צו עושר פֿעולם הוה • דען עס אי
פֿר האַנדין לצד שכאל אין דער קדושה און אין דער קליפה דרום
נאנט דר פֿסוק איר יסם כֿסינה דס הייסט אז איינר לערניט פון נאקט
ווען

ומלכי צדק מלך שלם רבי אַלעזר און רבי חייא און רבי יום זענן גיטאנג
אין וועג און מיט זייא איז גווען איין יהודי ער האט זייא כֿנלה
גינען גרויס מודות אין דער תורה דער נאך האט ער גינאנט עס
שטייט אנכי אנכי הוא מוח פֿשעיד למעני דאס איז מייטש הקב"ה מעקט אָפֿ
די זינד זיי זאלן נישט גינעקן ווערין ווס שטייט למעני דאס איז מייטש
פון מיינט וועגן טום און זעה די רשעים מאבין מיט זייערי עבירות
איין חסרון למעלה זיי זענן פֿונם און קיין רחמים קען אוף דר וועלט
גיט קיפֿן דרום נאנט הקב"ה איה וועל אָפֿ מעקן אייערי עבירות פון
מיינט וועגן פֿדי איה זאל קענין מייני ברכות מיט מדת הרחמים
כֿנלה זיין אויף דר וועלט • קום אונזעה ווייא אהין אַבְרָהָם איז גיטאנג

פרשת

קד קד

ענין און פרי עד זאל היסין צו סאן מצות ומעשים טובים גיט אים קבדה אריכות ימים לעולם הבא איז שוין אפילו שפן עושר וכבוד אוף וועלט ובשמה עושר וכבוד און דר ויס לערינמ גיט פון נאמס ווענין און פון עשירות ווענין גיט צו וויסן און טאן צדקה ומעשים טובים פון דר תורה גיט מען אים עושר וכבוד אוף דר וועלט פון דעם צד ומאל פון דר קליפה ויצר הרע און עד מוט דער מיט שלעכץ און דר נאך ירשת עד גיהנם • און אז דא וועסט וועלין פרענין איז דען טיפ פון האנדלן איין עושר פון דעם צד שמאל פון דר קדושה איז דר ירוץ דר ווס איז איין עני און לערינמ פארט תורה און איז זיק גיט במל דורך עניות דר איז דר נאך מקיים דיתורה דורך עושר און עשירות איז פון דר קדושה • רבי אבא אז ער איז גקומן קיין ארץ ישראל המערב אומס גירופן ווער עס וויל עושר מיט אריכות ימים זאל דר קומן צו מיר וועל איך מיט אים לערנן וועט ער האבן עושר מיט זיךס האבא זענן אלי צו אים גקומן איין עם הארץ איז גווען אין זיין נאם איז ער גקומן צו אים און זאגט איך וועל זיך מידן אין דר תורה דר איך זאל זיין איין עושר זאגט רבי אבא צו אים גוט דו וועסט זיין זיין עושר ווי אזו הייסטו ביי דיין נאמן זאגט ער יוסי זאגט רבי אבא זוא זייני תלמידים לערינמ מיט אים און איר זאלט אים רופין יוסי איר דעותא ויקא דר האר פון עושר און קבוד איז ער געקומן און האט לערינמ אמאל איין ער גקומן צו רבי אבא און זאגט צו אים רבי ווי זיין מיין עשירות וואס איר האט גיזאגט אז איך וועל האבן פון דעם ערנן פאר וואונדערט זיך רבי אבא און זאגט עס איז גידרונגן אז ער לערינמ גיט לשם שמים און איז אונעק גגאנגן אין ויין חדר פרי ער אל מתפלל זיין ער זאל שטארבן דר ווייל דעם ער דער הערט איין בת קול זאגט זיין אים גיט מעניש ווארום ער וועט זיין איין גרוסר מקדן און איין צדיק איז ער אריין גגאנגן צו ריק און זאגט צוא אים זיין קינד לערן איך וועל דיר געבן עשירות דר ווייל איז גקומן איין מענטש און האלט אין זיין האנט אבעכיר פון גין גאלד אז ער האט אים ארויס גנומן איז גווארן די שמוע פול מיט ליכט פון דעם גאלד זאגט ער צו רבי אבא רבי איך וויל זוכה זיין צו דר תורה נאר איך זאב שוין ביז אהער גיט גלערינמ דרום וויל איך געבין איינס דעם בעכיר און ער זאל פאר מיר לערנן תורה דען איך האב גירשת פון זיין פאטער איין גרוסן אוצר ער האט גהאט אוף זיין טיש אזעלכי בייזעקן בעכר דרום וויל איך זוכה זיין צוא תורה האט רבי אבא רופן דעם רבי יוסי און זאגט אים נעם דעם בעכיר און לערן תורה זאגט רבי אבא זאגט דעם פסוק לא יערכנה חוב וכוונת ומסורתה כלי פו דער רבי יוסי איז געקומן און דעם גלערינמ און האט צוא גנומן דעם בעכר ומאל האט רבי יוסי גיקריגן גרום חשק אין דער תורה האט ער אן דוהן זייער צו ווייגן דעם אים רבי אבא דר זעהן זאגט ער אים וואס זיין נאמס זאגט רבי יוסי ווס האב איך גמאן איך האב אונעק גלאזט זיין זינס און בין עומק בחיי שעה ווס הייסט פון דר וועלט וועגן איך וויל זיך דעם בעכר האט רבי אבא גזאגט היינט זעה איך אז ער מוט עס לשם שמים האט רבי אבא זאגט צו דעם פון דעם בעכר נעם אים אפ זאג צו מייל דעם געלט ארימי לייט און איך וועל דיר געבין אגרוסין זאלק אין דר תורה האט רבי יוסי אפ גגעבן דעם בעכיר צוא ריק פון ערנסט מאל אן דעם מען אים גירופן רבי יוסי גן פוי פון וועגן דעם בעכר פון און דר רבי יוסי מיט אלי זייני קינד זענן אלי גווארן

גרוסי ת"ח און גדלים בתורה און עם איז קיין גרעסערעד שכלר גיט דא פון דעם ווס לערינמ תורה און איז זיין מקיים דען זיי האבן די וועלט און זיירשנן זייני וועלט :

אחר הדברים האלה וכו' רבי יהודה הייבט זאגט לדודי ועלי חסוקה דם האבן מיר שוין לאנג מפורש גווען עם קומט גיט קיין ברכות פון אובן סיידן מען איז מעורר פון אונזן און קיין ברכות קומט גיט אויף איין ארט פון צער נאר דארט ווי עס איז דא שמחה אוף קומט גיט אוף אליידיג ארט נאר אז עס האט אוף עפים שורה זיין אזו ווי מיר גיפונן עם שטייט ביי אשת עובדיה אלישע האט איר זאגט (מלכים ב) הגיד לי מה יש לך כבית דען דיא ברכות של מעלה זענן גיט שורה אוף איין שלחו ריקס האט זי גזאגט איך האב מער גיט נאר אביסל בזמל ווס מען קאן דעם פינגר אום שמירן זאגט איר אלישע נחמני ווייל דו האסט אביסל עם זאל קאנין דיא ברכה שורה זיין ובפרט בזמל קען בנודאי דיא ברכה שורה זיין אזו ווייא דער פסוק זאגט כשמו הסוב על הראש שטייט ווייטער יודי על הזקן כי שם צוה ה' את הברכה פון דעם שמו של מעלה ווערן גיזאלבט דאס מלכות הקודש און ווייל עם איז למטה בייא דיר דא אביסל בזמל וועלן קומן דיא ברכות מספור השמן של מעלה און אויך דער שלחו וואס דער לחם הפנים איז גלעגן אוף אים איז גיט גוועזן זיידג אפילו איין רגע דען פון אים איז אראפ גיקומן אלימונות און אלי ברכות דרום ווייל אלי זאבן מזו זיך מתעורר זיין פון אונזן דרום שטייט אני לדודי ועלי חסוקה זיין חשק איז צו מיר איך זאל מקד צום ערשטן דר וועקן בכדי איך זאל מיר מאכן איין ארט אראפ צו ברענגן אלי ברכות רבר איר אני לדודי דען די שכינה ווערט גיט גפונן ווייא רשעים זענן אבר אז דר מענטש קומט זיך כמדה זיין איז מען אים מסדהר פון אובן און די שכינה רוט אוף אים קום און זעה עכ שטייט אחר הדברים האלה אז אבררם האט נאך זאגט די מלכים און האט זיי גיהרגת האט ער מורא גיהאט מאמר וועט מען אים אפ רענגן פון זיין שכלר ווס ער האט פרום גמאכט מענטשן און היינט האט ער גהרגת זייער פיל מענטשן האט אים השנית גזאגט אל תירא אברהם זיין שכלר איז נאך נאנין גרויס און וועסט נאך געמן פיל שכלר דרוף ווארום עם וואלט פון זייא קיין גוטן גיט גווען און זייא אליין זענן אוך גרוסי רשעים און השי' האט גרעט מיט אים כמחה דאס איז דיא היינטרשטי מדרגה פון נבואה און אז אבררם האט זיך מל גווען האט זיך השי' בערה גווען צו אים מיט אגרוסי מדרגה פון נבואה ווארום אז ער האט זיך מל גווען האט ער שוין גהאט איין אחיזה אין דעם שם הקדוש דען ווען דר פריט זאל גיט זיין וואלט די וועלט קיין קיום גיט גיהאט אזו ווייא דר פסוק זאגט אם לא בריתי יוסם ולידה חקות שמים וארץ לא שמי' והוא יהיה פרא אדם רבי שמעון זאגט וואאל צו די מענטשן דאס השי' האט זיי גרופן אדם אזו ווי דר פסוק זאגט ואתן זעני צאן מדעתי אדם אתם פרו ווס הייסן זיי אדם ווייל עם שטייט ואתם הדבקים בה' אלהיכם איר זייט פהעפט אין השי' און גיט די רשעים דרום הייסן זייא גיט אדם ווארום אז דר מענטש איז נכנס בביתו של אברהם און איז זוכה מקיים צוא זיין די מצות התורה הייסט ער אדם :

רבי יהודה איז גגאנגן פון גפאטקיא קיין לוד צו זעהן רבי שמעון וואס ער איז דארט גווען איז מיט אים גגאנגן רבי חזקיה זאגט רבי יהודה צו רבי חזקיה דס ווס רבי שמעון האט גזאגט אוף דעם פסוק והוא יהיה פרא אדם איז רעכט אין טוד • נאר ווי שיקט זיך דר סוף פסוק

פרשת

קד קה

כב

ועל פני כל ארצו ישכון זאגמ אים רבי חזקיה איה האב דרוף גים גהערט
 און חיל גישמ זאגין ווארום איה האב גילערניט עם שמיים וזאת התורה
 אשר שם משה לפני בני ישראל וזם משה דט גלערניט דאס מענטשו זאגין
 אבער וואס משה האט גישמ זאגמט סוארסטו גים זאגין • זאגמ רבי
 יהודה עם שמיים כי הוא חיד ואודר יסד ווער עם איז זוכה צו דר תורה
 און איז זיק גים פורש פון איר איז ער זוכה צו צוויי ערליי חיים בעולם
 הזה ובעולם הבא דרום שמיים פי היא חניקה לשון רבים און דר וזם איז זיק
 פורש פון דר תורה איז גלייך וויא ער איז זיק פורש פון חיים אזו אז
 מען איז זיק פורש פון רבי שמעון איז ער זיק פורש פון חיים וזם
 דאך אז ער הט שון אן גהאבן צו זאגין אפשט קאן מען גים גומר זיין
 איז שון אפל שכן די תורה וזם זיא איז סתום וחתום על אחת כמה וכמה ווי
 צו דעם דור וזם רבי שמעון וועט אועק פון זיי דען אז מיר זענן גווען
 פר רבי שמעון איז גווען אפין אלי סודות פר אונז און אז מיר האבן
 זיק אפ גשייד פון אים איז אלץ גווארין פאר הולץ פון אונז און אלי
 קוואלין פון חכמה איז גווארין פר מאכט פון אונז זאגמ רבי חזקיה
 דרום שמיים בייא משה רבינו ויאצט סן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים איש
 הרוקים ווי איין ליכט וזם מען ציגט אן פיל ליכט פון איר און זי ווערט
 גים חסר אזו איז רבי שמעון דר הער פון אלי ליכט און זיין ליכט
 ווערט גים אפ גיטאן פון אים און זיא בלייבט אין זיין שטאנד און אז
 זיי זענן גקומן צו רבי שמעון האבן זיי אים גפונען אוער איז עסק בתורה
 הט רבי שמעון צו זיי גיזאגמ איין אוצר איז בייא אייך גווען און איז
 ויידר פון אייך פר לארין גיווארין האבן זיי אים גיפרעגט אוף דעם
 סוה פסוק הט ער זייא גיזאגמ דרוף גרויסע סודות זאגמ רבי יהודה
 רבי שמעון איז גלייך צו איין קוואל פרווען וואס ער הערט גים אוף
 צוא געבין קיין וואס אזו אויך איז דר שכל פון רבי שמעון און ער
 איז אזו ווי וויין וזם שמיים אויף זיינע הייבן דס ער איז תמיד גוט און
 וועפט גים אים וויי צו דעם דור וזם רבי שמעון וועט אפ גיטאן
 ווערן פון זייא :

אדם השירה הט גיוויזין צוא אדם אלי דרחת און זייער מנהיגים
 דעם גישמאלט וזם זיי וועלן זיין אויף דר וועלט ווארום זיי שט
 אין דעם גישמאלט פון בריאות העולם אן אזו אויך אלי צדיקים
 שמוארבין זענן אן גיברייט צו ווערן אין דעם גישמאלט און אין ד
 מלבוש וזם זיי זענן גווען אויף דר וועלט און דאס הט אלץ הש
 גיוויזין צו אדם הראשון בסודות עילוינים קום און זעה איידר דר מען
 ווערט בשאפן ווערט אים גרופען כמעלה בת פלוני לפלוני און הש
 ענטפערט איבר בידי נשמות צו דעם מלאך וזם הייסט לילה דער
 ממונה איבר דעם מראגן פון נשים דער נאך ווערן וויא צו שפה
 אימליכר אין איין אנדערן גוה און אכאז ווערט איינר בשאפן פ
 דעם אנדערן און אז עם קומט די צייט זיי זאלן זיק נעמין איז הש
 מחבר בידי און זיי ווערן אזו ווי איין גוה און דרום שמיים אין כל
 תורת השם אז דו וועסט פרענין אבער מיר האבן דאך גלערניט אז
 זיווג פון דעם מענטשן איז נאך זיינע מעשים נאך דס איז אמת
 זייני מעשים זענן גוט בקומט ער דעם זיווג וזם מען האט אויך ד
 הימל אים גרופן און מען האט אים איבר גענעפרט צו דעם מל
 לילה הט רבי חייא גפרענט אז זיין זיווג איז נאך זייני מעשים נאך
 דארף אפענמטש נאך וזוכן נאך זיין זיווג הט אים רבי אבא גענטפ
 מיר האבן דאך גלערניט תמיד זאל אפענמטש פר קיפין וזם ער ג
 און זאל נעמין איין בת תלמיד חכם ווארום ריא פקדונות פון ג
 זענן אויף גהובן ביי איין תלמיד חכם • תנאי מיר האבן גילערני
 בסודות המסכות די מענטשין וזם קומן אויף דר וועלט קענן מיט תפ
 צו נעמין דעם זיווג פון יענס אזו ווי מיר האבן גזאגמ אין דר גמ
 שם יקדמו אחר ברחמי און דרום איז שווער פר השירה דר זיווג אזו
 קריעת ים סוף • רבי יהודה האט גשיקט צוא רבי אלעזר און הא
 גפרענט דעם סוד פון נשמות דס ווייס איה נאר עם איז מיר ק
 דר וזם הט שוין גיהאט זיין זיווג ווי נעמט ער היינט איין זיווג הא
 ער אים געענטפערט עם שמיים ביי דיא בני בנימין (שופטים כח) סוה נע
 נותנים וויא וועלן זיי נעמין ווייבר נאך דעם שמיים ותחטמו לכם איש
 אשתו און זיי האבן גיחאפט ווייבר ותעלכו וזיא האבן גוואקט אזו
 אויך אויף זיי איז גזאגמ גיווארן שם יקדמו אחר ברחמי סאמך וועט
 אנגדרר פריער צו נעמן מיט תפלה און רחמים דרום איז דס שווע
 פר השירה אזו ווי קריעת ים סוף • וואול איז צו די וזם הקב"ה הט
 מגלה גווען זייני פאר בארגני סודות אין דער תורה און זיינע פא
 בארגני ווען אויף זיי איז גזאגמ גווארן תורת ה' תמימה וואול צוא ד
 וזם לערנמורה און זענן זיק גים פורש פון איר קען דער וואס שיי
 זיק אפ אפילו איין שעה פון דר תורה איז גלייך ווי ער שייד זיק א
 פון דעם לעבן אזו וויא דער פסוק זאגמ כי הוא חיד ואודר יסד און ע
 שמיים אודר יסם בימינה און עם שמיים אודר יסם ושנות חיים וכי : ד
 יוסי הייבט אן ועמד כולם צדיקס לעולם יירשו ארץ (זכאי) פיל זענן זיי זוכ
 דאס הקב"ה רופט זייא אן צדיקים תנאי מיר האבען גלערניט אכ
 סוויגט און הונדרט מיט פינג און צוואנציג מלאכים איז פר האנג
 זיי הייסן סארי וגישן די מלאכים שוועבן אויף דר וועלט און הער
 אלץ וזם דר מענטש רעט אזו נעמן זיי דס קול פרענגן עם ארוף אז
 דעם הימל דען מיר האבן גילערניט עם איז גים פאר האגן אשונ
 דיבור אז עם זאל גים אויף גיין דיא סאר נדגשני זיי נעמן דאס קול אז
 מראגן עם פר דעם בית דין של מעלה און זיי זענן דאס דן צו נטי

ידיו אברם בן תשעים ותשע שנה רבי אבא הייבט אן עם שמיים (שמואל ב כב)
 כי מי אל מבלעדי ה' ומי צור וולתי אלהיו ווער עם איז איין שליט אדר
 אכמונה אויף דער וועלט דער קענט ער נאט ער ווייסט ער איז
 נאר גיזעצט און באפוילין פון נאט ער שמיים גים אין זיין רשות
 ער קען אללין נאר גים טאן און ווער איז איין תקיף און איין
 שטארק פועלן וואס ער קען טאן איין שום זאך אן דעם ווילן פון
 השירה נאך איין פשט איז כי מי אל ווער איז אין זיין רשות און גים
 אזו ווי זיין מזל אין הימל ווייזט אויף אים אכר השירה איז אלץ דינג
 משנה אזו ווי זיין ווילן איז וסי צווי און ווער נאך הט אין זיק אזו איין
 מעלה ווי השירה ער בשאפט איין צורה אין דר מומרט לייב און גים
 אריין אין אים אנשמה בדמות עליו השירה בשאפט פון דעם בהעפמן
 טאן און ווייב דאס קינד און איז פולל פון זייא בידי אזו וויא אונגרי
 תקמים האבין גזאגמ דרום גהער זיק אימליכר מענטש די צייט פון
 זיווג מקדש זיין ברי דס קינד זאל זיין ארעכטי גישמאלט צווי שם רבי
 חייא זאגמ קום און זעה ווי גרויס זענן די ווינדר פון השירה דען ער
 באשאפט אפענמטשין בדמות עליו און אלי טאג איז השירה כורא עולמות
 וסוג זיוגים אימליכרן וזם איז צו אים ראוי און אימליכר טאן און ווייב
 איז איין ביוו למעלה איידר ער בשאפט זיי זענן זיי אובין אין גישמאלט
 אזו ווי זיי זענן דר נאך • רבי שקעון זאגמ עם שמיים זה ספר תולדות

פרשת קה לך

צו שלעבד אלו ווי דער דיבדא איז אזו וויא דר פסוק זאגט אין
 י"ב כי עוף השמים יולד את הקול תור ווען איז מען עם דן רבי תיירא
 בשעת דער מענטש ליגט און שלאפט און די נשמה גייט פון
 אוועק און זאגט עדות און דעם מענטשן אזו ווי דר פסוק זאגט
 (מכאן) שוכבת חיקך שמור פתחי מיד דם איז שייטש פאר די נוס לגמ
 דין שוים דם מייגט מען דיא נשמה זאלסטו הימין פר איר דין
 ל דען זיא וועט עדות זאגן אויף דיר • רבי יהודה זאגט אויף אלי
 נוס דר מענטש טוט ביי טאג טוט זי אויף אים עדות זאגן בייא
 דם רבי אלעזר זאגט בשעת דר טאג טוט אוועק גיין און די זוןט
 מר גיין די ערשטי שעה אין דר נאכט אזו גייט דר האר פון די
 סלון וואס ער איז ממונה אויף דר זון גייט ער אריין אין צוועלף
 רים ווס זיי זענן ביי טאג אפן און אז ער גייט אריין ווערן זיי פאר
 דם און אין פרוז גייט ארויס און רופט אים שמיים אויף איר
 מרים און נעמט צו די שליסלן און נאך דעם פרוז זאמלן זיך אין
 שומר שערם של מערה און גייען ארויף און עם ווערט שמויל און עם
 נים קיינר קיין מויל גיט דען הויפן זיך אן אלי כוחות הריגים דר וועקן
 זיי גייען און שוועבן אויף דר וועלט ביז די לבנה הייבט אן צוא
 כסן הייבן אן צו בלאזן די דינים פון יבא ויללה מאל דר שרעקן
 כוחות הריגים ווס זענן שולט אויף דר וועלט • און אז מען בלאזט דם
 דרי מאל דר וועקן זיך די מלאכים ווס זאגן שירה פר השירת און
 גן שרות ומשכחות צו השירת און פיל הערן פון דינים דר וועקן זיך
 אויף דר וועלט אז דיא לייט שלאפן און דיא נשמה גייט ארויף עדות
 זאגן פר השירת אויף אלי אירי מעשים פון דעם טאג און אפילו זיא
 ערמ מחיב בדן טוט השירת מיט איר חסד און זי גייט ויירד אין
 פ און אז עם קומט אין מיטן דער נאכט גייט הקב"ה מיט דיא
 מלאכים אין גן עדן אריין צוא פרייען זיך מיט דיא נשמות הצדיקים
 אול צו די מענטשן ווס שמייען אויף האלבי נאכט לערנין דר איז
 וודאי איין פן עולם הבא און הקב"ה מיט אלי צדיקים הערוי אים
 ד אזו ווי דער פסוק זאגט הושבת בגנים הברים מקייבים קולך חסמיני און
 קב"ה איז אויף אים ממשיך איין חוט של חסד דם ער ווערט אייבג
 יום און מען היט אים פון אויבן און אונטן וויימר שמייען סודות :
 בי אכא איז גינאנגין פון מבריא קיין מרוגיא צו זיין שווער און מיט
 אים איז גינען רבי יעקב בר רב זענין זייא נקומין צום דארף
 רשא זאגט רבי אבא צו דעם בעל הבית האסטו ביי דיר איין האן •
 אגט דער בעל הבית וואס בדארפט איר איין האן זאגט רבי אבא
 זיך זיך אויף שמיין אין האלבי נאכט לערנין זאגט דר בעל הבית
 זיך האב איין וואג וואס איך גיט דאס אן מיט וואסר און זאגט
 נאכט גייט דער פון מראפין און אז עם קומט אין מיטן דער נאכט
 ווערט עם ליידיג הייבט זיך עם אן צוא דרייען וויא אראד און עם
 יויבט אן קלינגין אז מען הערט עם אין גאנצין דווי • עם איז בייא
 מר גינען איין אלטר מאן ער פלעגט אויף שמיין אין האלבי נאכט
 אזו ער מיר דם גימאכט ער רבי אבא גיזאגט גילובט איז השירת
 ווס ער מיר גיבראכט • אז עם איז גיקומין הארבי נאכט ער
 זיך דם ראד אן גוהיין צו דרייען און קלינגין איז רבי אבא ורבי יעקב
 אויף גישטאנן און האבן גילעריגט הערין זיי ווי דר בעל הבית מיט
 זיינ דריי קינדער זיצן אין הויז און לערנין און זאגן עם שמיים חיות
 זאל אקום להודות לך און זאגן אויף דעם גרויס סודות זאגט רבי אבא

צו רבי יעקב הייגט וועלן מיר זיך בהעפמין מיט דר שכניה • זענן
 זיי גינאנגען צו דעם בעל הבית און זאגן אים דו האסט גוט גיזאגט
 נאר פון וועמען האסטו דאס גיהערט זאגט ער פון דעם אלמין און
 זאגט ווייטער סודות • שמיים אויף רבי אבא און ער אים גיקושט און
 זאגט גילויבט איז השירת וואס האט מיר גיבראכט אהער עם איז
 פר רבי שמעון אויף אזו גיזאגט גינארין • און דר בעל הבית זאגט
 וויימר סודות אזו שמיים אויף רבי אבא און זאגט איך האב גימיינט
 אז די חכמה איז מער גיט פר האנדן נאר בייא די גרויסע מענטשן
 הייגט זעה איך אז אפילו די קינדער וואס זענן אין דור פון רבי שמעון
 זענן אויף זוכה צו חכמה עליונה ווי צו דעם דור ווס רבי שמעון וועט
 אוועק פון זיי • האט רבי אבא ארויף גילייגט ביידע הענט אויף דעם
 בעל הבית קאפ און ער אים גיבענטשט און האבן ווייטער גילעריגט
 ביז עם איז טאג גינארין :

פתח דם רבי אבא אן גיהויבן עם שמיים ועטר כולם צדיקים וגי איז דאך
 אקשיא נאך וואס שמיים ועטר כולם צדיקים זענען דען אלע
 צדיקים עם איז דאך פאר האנדן צווישן זייא פיל רשעים וואס זענן
 עובר אויף דער תורה נאר מיר האבן גילעריגט וואל צו זייא • זיי
 זענען זוכה צוא מאכין איין פאויליגמין קרבן צוא הקב"ה מיט דעם
 וואס זיי זענן מל זיערע קינדער צו אכט טאג און מאכין זייא איין חלק
 להקב"ה זיי זאלן ווערן אן גירופין צדיקים דרום זענען זיי זוכה צו
 ירשן דם ארץ החיים של מעלה • ולעולם ירשו ארץ מייגט מען דעם
 גן עדן וואל איז צוא דיא וואס הימין זיער הייליגן צייבן דען דער
 יהודי ווס לייקינט אין דעם הייליגן צייבן איז גלייה וויא ער לייקינט
 אין דעם גאמן פון דעם מלך אזו וויא עם שמיים (הושע ב) בה בגו כ
 בגים ווס ילוי איז מייטש אז זייא גינאנגען קינדער פון פּרעמדע פּעלשין
 זייא אין זיין הייליגן גאמען רבי אבא זאגט בשעת דער מענטש
 פריינגט זיין קינד מל זיין רופט השירת דיא פמליא של מעלה און
 זאגט צו זייא קומט און זעהעט וואס מיין קינד טוט אויף דר וועלט
 באותו שעה קומט אן ארדה הנביא וואס שוועבט דיא וועלט מיט
 פיר שוועבין און דרום האבין מיר גילעריגט אז דר פאטר פון דעם
 קינד גרייט אן אשמויל און זאגט זה הכסא של אליהו קומט צו גיין אלדה
 אויף דעם ברית און דער נאך גייט ער ארויף און זאגט עדות פאר
 הקב"ה אז ישראל זענען מקיים דעם ברית און אז גיט קומט ער גיט
 צו גיין • קום און זעה עם שמיים אין פסוק סח לך מה אליהו השירת עט
 אים גיפרעגט וואס מוסמו דא האט ער גינעמפערט קא קנאתי לה כי
 עובו בריחד בני ישראל האט אים הקב"ה גיזאגט דא שווער איך ביי דין
 לעבין דער פר ווס דוא האסט גירעט אויף דיא ישראל און זאגסט
 כי עובו בריחד זאקסטו פמיר שמיין ווען דיא ישראל וועלן מל זיין
 זיערע קינדער און דאס מויל וואס האט גירעט שלעבין זאל אליין
 עדות זאגן אז דיא ישראל זענען מקיים דעם ברית און זענן מל
 זיערע קינדער דרום דארף מען מאכין אשמויל פון זיינט ווען ער
 זאל קומען צוא גיין דער ווייל איז גינארין טאג האבין זייא געוואלט
 אוועק גיין זאגט דער בעל הבית צו זיי אז איר האט שוין אן גיהובן
 מוזט איר גוכר זיין זאגט רבי אבא ווס איז דען זאגט דר בעל הבית
 איר וועט מארגן זעהען אלדהו נוארום איך מאה מארגין איין ברית
 מילה און פּעט אייך איר זאלט זיך אויף האלטן בייא מיר זאגט רבי
 אבא דאס איז דאך אמצוה צו זענן דיא שכניה וועלן מיר נוארשן

פרשת

קה

כג

ויהי האבן גיזארתם אגאנצין פאג אויף דער נאכט האט דער בעל הבית גירופין זיינע גוטע פריינד און האבן אגאנצי נאכט גילערניגט קיינער הט גיט נישלאפן זאגט דער בעל הבית אויך פעט אויך איר זאלט זאגן זיינעס פון דר תורה הט אימליכר גיזאגט תורה :

פתח הייבט איינר פון זייא אן צוא זאגין עם שמיית (תהלים צל) לולי ה' עזרתה לי כמעט שכנה רומה נפשי מיר האבין גילערניגט פאר וואס

האבין די יהודים גיט קיין גיהנם ווארום זיי האבין גהיט דעם הייליגן צייכן מיר האבין גילערניגט בשעת דער מענטש גיט אוועק פון דר וועלט קופן אים אפגעקען מלאכי דין און ווילן צו געפן די גשמה און אז זייא זעהן דעם הייליגן צייכן שידיו זייא זיך אפ פון אים און ער קומט גיט אריין אין דר האגט פון דעם מלאך דומ"ה ווארום דער ווס קומט אריין אין זיין האגט פירט ער אים אין גיהנם אריין און פאר דעם הייליגן צייכן האבין מורא עליהם ותחתונים אז קיין ביינער דין זאל אין אים גיט שלט זיין אז ער איז זוכה ער זאל אים רעכט היטן און אז דוד המלך האט אים גיט גיהוה האט מען בייא אים ריא מלוכה צוא גינומען און מען האט אים אוועק גיטריבין פון ירושלים ער הט נאך מורא גיהאט ער זאל גיט נכסר ווערין אין די הענט פון דעם מלאך דומ"ה וועט ער שטארבין פון בידי וועלטן פון הקב"ה האט אים איין גיטי בשורה גיזאגט אזו וויא עם שמיית גס ה' העביר הטאת לא חטת אין דער צייט הט ער גיזאגט לולי ה' עזרתה לי ווען

הקב"ה וואלט מיר גיט גיווען בהילפיג כמעט שכנה רומה נפשי וואלט מיין נפש אריין גיקומין אין דר האגט פון דוכיה דער שר פון גיהנם : פתח אייר הט ווידר איינר אן גידובין עם שמיית ויאמר דוד והראני אותי ואת נוהו וואס איז מיט'ש ואת נוהו ער האט דען פגעקט צו זעהן הקב"ה אלא מחמת דוד הט פונם גיווען אין דעם אוה ברית און איז פאר מריבין גיזארוין פון ירושלים האט ער גיבעטין ער זאל ווידער קומען צוא דער כדריגה פון דעם אות דאס הייסט בחינת צדיק אג"ו ואת נוהו הייסט ירושלים ער זאל ווידר קופן מיין ירושלים צוא זיין מלוכת פתח האט ווידר איינר גיזאגט עם שמיית ומכשיו אחזה אלוה (וואס הייסט פון מיין לייב מוא איך זעהן זאט אלא דורך דעם ברית קודש דס הייסט בשר אן מען היט עם אזו ווי עם בדארף צו זיין איז מען זוכה צוא זעהן דיא שכינה און אז מען היט אים גיט שמיית מנשמת אלוה יאכרו (זכאיו) דיא צדיקים זענן זוכה זייא האבין איין אחיזה אין השית בעולם הזה ובעולם הבא אויף זיי שמיית ואתם הרבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום זייא

זאגן ווייטער אימליכר גרוסי מודות פרענט רבי אבא ווי קומט דאס איר זייט אוועלכי גרוסי חכמים און איר זיצט דיא האבן זיי גיזאגט אז די בייגלין בליהן אוועק פון זייער געקט ווייסן זיי גיט ווי אהין צוא פליהן אזו וויא עם שמיית כצפור נודדת סנהה כן איש נודד מסקומו אזו איז אויגור מנהג ביי האלפי נאכט שלאפין מיר און דער נאך לערנן מיר ביי פאג און דער ריח השרה און דיא בהדות פל איז אויגו מרהיב אויגור הארץ און אויף דעם איז אפאל גווען אגרוסר מדת הדין דען דא איז אפאל גישטארבין פיל גדולים והשויבים לומר תורה פון וועגן ביטול תורה דרום זענן מיר עוסק בתורה ווס ולילה און דס ארמט איז אונז מסונגל צו לערנן און דר ווס שיד זיך אפ פון דעם ארמט איז גלייך וויא ער שיד זיך אפ פון דעם לעבין הייבט רבי אבא אויף זייני הענט און בענטש זיי זענין זיי גיזעפן ביי עם איז גווארין פאג אז עם איז פאג גיזאגט זיי גיזאגט צו די קיגנר גייט ארום און זעהט אוב עם איז

שון ליכטיג און אימליכר פון אייך זאל זאגן איין זיינע זאך פאר דר אדם גדול דס מיינט מען רבי אבא זאגט איינער עם איז אן גבר עם זאל היינט אראפ גידרן אפיינער פון דעם הימיל זאגט דר אבא עם וועט אריין אהער אין שטוב זאגט דר דריטער עם וועט פיר בר איין אלטן מאן אין דר שטוב זאגט רבי אבא רחמנא לצלן זאט אונז מציל זיין דר פון זיי פיר וויגדרין זיך און קעגן גיט היידן ביה פחד זאגט רבי אבא ווס עם וועט זיין פון אובין זאל מען ווייזן איר און עם איז אזו גיווען עם האט דעם פאג ארום גירינגלט דיא שמי פיינער פון אובין און זייא האבן דארפן גיזעהן פני השכינה און רבי אבא איז גיווען רומ פון דעם פיינער און פון דער שמחה של תורה ה גאנצן פאג איז קיינער גיט ארום גנאנגן זייא האבן זיך משמח גיט גלייך ווי זיי וואלטן היינטען פאג די תורה מקבל גווען און דס איז גווען ארום גירינגלט אגאנצין פאג מיט איין פיינערדיגן זייל נאך האבין זיי גאר גיט גוויכט אויב עם איז פאג אדער נאכט ה רבי אבא גיזאגט ווייל מיר זענן אלי דא זאל אימליכר זאגן חידו תורה פדי מחזיק טובה זיין צום בעל הברית האט איינר אן גהו עם שמיית (תהלים ס"ה) אשרי תבחר ותקרב ישכון הצדיק נשבעה בסוב ביתך תיכלד און זאגט אין דעם פסוק גרוסי מודות און דרום דיא חסיו הראשונים אז מען הט גבראכט דס קינד צוא דער מילה האבין גיזאגט אשרי תבחר ותקרב ישכון הצדיק און די מענטשן וואס זענן דר ב גישטאנען האבן גזאגט נשבעה בסוב ביתך קרוש היכלך דער נאך האט גזאגט די פרכה אשר קרשנו במצותיו וצונו להכניסו בביתו שר אברהם אבינו דר עזקם הט גזאגט כשם שכנסם לביתו וכי און דר ווס זאגט גיט אזו איז גיט זוכה צו זעהן די צעהן חופות וואס הקב"ה וועט מלאך צו די צדיקים אין גן עדן און דרום זאגט דר פסוק אשרי תבחר וגו' צעה ווערטר דס ווייזט אז אימליכס ווארט וועט זיין איין חופה דאס אגרויסר סוד וואול צו אייך בעולם הזה ובעולם הבא דס דיא תורה איז גביה בייא אייך וויא איר וואלט היינט נשטאנן אויף דעם בא סני צו מקבל זיין זי פתח הט ווידר איינר אן גוהובן עם שמיית ויהי א בן תשעים שנה ותשע שנים וגו' איז קשה הט זיך דען ביי אהער גיט בווי צוא אים הקב"ה ווס זאגט ער יהי אברהם וגו' וירא ה' איז משמע אבא פריער הט זיך הקב"ה גיט בוויזן צו אים אמער עם שמיית דאך פיל פאך ווי זאגט הט מיט אים גרעט נאך איז קשה וואס ציילט זייני יארין נאך איז קשה ביי תשעים וואס איז לשון רבים זאגט שנה און ביי תשע ווס איז לשון יחיד זאגט ער שנים אלא ביה אהר איז ער גיט גווען גימלת דרום שמיית שון דס לשון זייא ער הט און אז ער הט זיך שון מל גווען שמיית שון דס לשון זייא ער הט שון בוויזן צו אים אצונד איז גווען די צייט זיצק זאל גבארין ווע ווס ער איז זיע קודש דרום האט הקב"ה אים גהייסן זיך מל זיין דר ציילט ער זייני יארין און זאגט ביי תשעים שנה דען אלי יארן פון פיר איז גווען אזו ווי איין יאר און ביי תשע זאגט ער שנים ווייל די יארן זענין גווען גרעכניגט פיר פיל ווייט ער הט זיך אין זיי מל גיווען ויאמר אלו אני אל שדי פיר ווס ביי אהער הט ער גיט גיזאגט צו אים אל שדי אלא מיר האבין גלערניגט הקב"ה האט בשאפין מדהיגות פ כוחות החיצונים ווס זיי זענן אויגטר דר קדושה ויה לעומת זה עשה אלהים ווייטער איז גרוסי מודות זאגט רבי אבא וכאן זייט איר בעולם הזה ובעולם הבא און איך בין אפואי אז איך האב זוכה גווען דר צו

פרשת

קד קד

כד

און די נשקפה דר וועקט אים דיין צו השירת און פירן אים אין רעכטן
 זענען יקח אברם את שרי אשתו דר גוף איז אקעגן דר נשקפה ווי איין נקבה
 אנטקעגן איין זכר • דרום זאגט דר פסוק ויקח אברם די נשמה געקט
 את שרי אשתו דאס מיינט מען דעם גוף פון דרייצעהן יאר און ווייטער
 תם את לוט דער יצר הרע ווערט גיט אפ גטאן פון אים ואת כל רכוש אשר
 רכשו אלי אורי מעשים טובים וואס זיא האט גיטאן נאך דרייצעהן
 יאר מיט דעם פח פון דער נשמה ואת הנפש אשר עשו בחרו און די אלי
 מצות וואס ער האט גיטאן ביז דרייצעהן יאר וואס זעגן נאר גווען
 מיט דעם יצהר דרום זענן וויא גיט קיין רעכטי מעשים • און דאס
 פאר ריכט אלץ די נשמה און פירט דעם מענטשן אין רעכטן וועג
 מיט תשובה ומעשים טובים און גייט אין שול און אין בית המדרש
 אריין פדי דר יצר הרע זאל בטל ווערן דרום שטייט ויעבור אברם בארץ
 עד מקום שכם דס הייבט ער איז גטאנגן אין בית המדרש אריין דארטן
 רעמט די שכניה אזו ווי עכ שטייט בייא יוסף ואני נתתי לך שכם אחד על
 אחי • עד ארון מורה דאס איז דער בית המקדש וואס דארטן זענן דיא
 מורה הוראות פון דער וועלט מיינט מען דיא סנהדרין זענן דארטן
 גזעסן און מיט דעם ווערט דר יצר הרע אונטער מעניג אזו וויא איין
 קנעכט • דרום הייבט ער פלעגן אז ער טוט מעשים טובים ווערט אלץ
 פאר ריכט • און אז גיט הייסט ער פלעגן דאס הייסט אסוחר וואס
 ער רינגילט ארום הין און הער • אזו איז ער פריער רעמט ער אן מען
 זאל טאן איין עבירה דער נאך גייט ער ארויף אויף דעם הימיל און
 איז מקשה אויף דעם מענטשן און געקט רשות און גייט אראפ צו
 געבן ביי דעם מענטשן די נשמה שטארבט דער מענטש און ווערט
 ערד אזו ווי פריער איידר ער איז גיבארן גינארין און אז דיא צייט
 קומט דר מענטש זאל שטארבן וידך למסויו דאס איז מיינט ער גייט
 אוועק פון דר וועלט ווס זי ווערט אן גירופן נב ער גייט עד בית אל און
 וויל גיין למקום אשר היה שם אהנו בתחלה בין בית אל ובין העי דאס מיינט מען
 ער וויל גיין אין גן עדן אריין ווס דארטן פרייר זיך השירת מיט דיא
 נשמות הצדיקים איז זי זוכה קומט זי אל מקום המוכת אשר עשה שם ווס
 הקב"ה הט גימאכט כראשונה צום ערשטן און דר מלאך מיכאל שטייט
 און ער גינעהנט די נשמות הצדיקים לרח"ת נחיות צו אנשטאקן ריח
 איז ויא זוכה אהין צוא קומן ויקרא שם אברם בשם ה' און ווערט נצור בצור
 החיים דס איז אלץ אז ער הט מתקן גיווען דעם גוף אזו ווי מען דארף
 ער הט איין גיבויגן דעם יצר הרע און אז אפילו ער קומט בקשרג
 זיין העלפט אים זיין נשמה דרום שטייט ויהי ריב בין רועי מקבת אברם ובין
 רועי מקבת לוט דס מיינט מען דעם יצר טוב מיט זייני חילות קריגט זיך
 מיט דעם יצהר מיט זייני חילות דען זימליכער וויל מען זאל אים
 פאלגן איבך דעם איז דר גוף אין צער אויף דער וועלט :

אך טאן אמצנה ואם הייטז און אפילו אז דו וועסט מיה אן ריידן און
 זאל טאן אמצנה וועל איך דיר אויך גיט פאלגן דען זאמאל רעט זיך
 דר יצר הרע אז מען זאל טאן אמצנה פון גדלות וועגן אדרעס זא
 דער פון ארויס קומן איין עבירה און ער האלט אזו לאנג מלחמת
 ביז ער זעהט אז ער קען נאר גיט פועל זיין שטייט ויפירו איש סגל את
 גייט ער אוועק פון דענסט מאל ואכרם יושב בארץ הנגב זיצט ער בשלח
 און ער איז זוכה צו זיצן אין גן עדן ווס ער איז פון דרום זייט דאס
 הייסט פון דר רעכטן זייט צו הקב"ה און דר נאך שטייט ואכרם ככ
 סאור בספקה דאס מיינט מען ער הט ויער פיל מצות ומעשים טובים
 און לוט דאס איז דער יצר הרע איז זיך מחבר מיט דיא רשעים דרום
 שטייט ויהאל ער סרום און ווייטער שטייט ואנשי סרום רעים וחסאים לה' סאו
 ווייל דר יצר הרע רעמט זיי אן צו ווידר שפעגנין אין נאט פרוך הוא
 פדי ער זאל וייא מאכין פר לירן און אז די נשמה בלייבט שוין א
 דעם יצר הרע און דר גוף בלייבט שוין ריין פון עבירות טוט הקב"ה
 זיין וואונגג ביי אים און איז זוכה צו רשען ירושה עליונה ותחתונה דרום
 שטייט ווייטער וה' אסר אל אברם אחי הסדר לוט מעטו שא נא וגו' לך אתנה קוט
 התהלך בארץ וגו' וייא זיך משתגעשע אין ארץ החיים מיט אנדערע
 צדיקים ביז ער קומט צוא דעם מזבח לה' דורך דעם מלאך מיכאל
 איז ווי אויבן איז גיטאן און לוט בלייבט ביי דיא רשעים און וייא
 זינדגן דורך אים ביי וייא האבין שוין קיין תרופה גיט דרום שטייט
 וישמע אברם כי נשכה אחי דר צדיק הערט אז דר יצר הרע איז גיפאנגן
 גינארין מיט גרויס עבירות ווי ער דר הערט דאס ויזק את חניכיו יחיד
 ביחו גייט ער מיט נאך צדיקים וואס זענן מחונק במצות וידרו ער ד
 און זאגט נאך די רשעים צו שטראפן ווי און וייא מחזיר בתשובה
 זיין און איז וייא מודיע דעם דין פון גיהנם און פון עולם הבא און
 לאום וייא גיט אפ טאג און נאכט ויחזק עליהם לילה וייא שטייטן אויף
 האלבי נאכט צו שטראפן ווי ביז זיי זענן זיי מחזיר בתשובה שטייט
 ווייטער וירדם ער רובה אשר סמאל למשק זיי האבן די רשעים גישטראפט
 ביז זיי זענן גיגאנגן ימיט חובה ווס איז פון דר לינקר זייט דס הייסט
 מצד יצר הרע און האבן זיך גיט באהעפט לצד רמין מצד היצר
 טוב עס שטייט ווייטער וישב את כל הרכוש אשר רכש דס מיינט מען וייא
 זענן חוזר בתשובה שלכחה וגם את לוט ואת רכושו השיב ווי און דר יצר
 הרע זענן חוזר בתשובה זאגט רבי חזיא דר צדיק ווס הט גישטראפט
 די רשעים און הט ווי מחזיר בתשובה גיווען אז די נשמה גייט ארום
 פון זיין גוף גייט אים אקעגן מיכאל כה"ג ער איז מקריב די נשמה הצדיקים
 און גיט אים שלום דרום שטייט ומלכי צדק מלך שלם דאס מיינט מען
 מיכאל ער איז דר ראש פון דיא שיערי שלום צדק און זאגט צו אים
 שלום איז דיין קומען זאגט רבי חזיא פון דאנין לערנין מיד אפ אז
 איינער קומט פון דעם וועג און איינער גייט אנטקעגן און גיט אים
 שלום איז גליק ווי ער גיט אים עסן און מרינגן דרום שטייט לא יכח
 עמי ומאובי בקהל ה' על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים האבען דען דיא
 ישראל בדארפט לחם וכים זיי האבין דאך גיהאט דעם טן ווס ער
 איז בעסר פון אלי אכילות אויף האבן ווי גיהאט דעם באר של מרים
 נאר ווייל זיי האבן זיי גיט מקדים בשלום גיווען איז גליה וייא וייא
 האבין ווי גיווינגיגט ויער לחם טובים אזו אויף מיכאל בענטשט דיא
 נשמה און זאגט צוא אים ברוך אברם לאל עינין קונה שמים ומרי וואול צוא
 דר ווס דו האסט דר צו זוכה גיווען און דר נאך זאגט ער אים וכת

פרשת

קד קד

הנצנים נראו כארץ דאס מיינט מען אז השרת קט די וועלט בשאפן
 קט ער געפינן דר ערד דעס גאנצן פח וואס זיא דארף פרי עס זאל
 קענען פון איר ארויס שפראצן פירות פון דעסט וועגן פון אדם
 הראשון איז בשאפן גיווארן קט פון איר נאר נישט גישפראצט דעסט
 גלייכן די הימיל האפן נישט געגעבן קיין רעגן פון אדם הראשון איז
 גיקומען אזו ווי עס שטייט וכל שיה השדה פרי יעשה דאס איז מיינטש אלי
 גראוין האפן נישט גישפראצט פון אדם הראשון איז גיקומען ער זאל
 ארבעטן די ערד מיט בארד הנצנים נראו בארונקט אן גיהובין אלץ דינג צו
 שפראצן עת הזמר הגיע עס איז גיקומען די צייט די ערד זאל שיקה זאגן
 פד השית ווארום אדם הראשון איז בשאפן גיווארן אבר או אדם
 הראשון האט גיזינדקט איז ווידער אלץ אפ גיטאן גיווארן אונ דיא
 ערד איז גישאלטן גיווארן אזו וויא עס שטייט ארוה הארסה בעבוד
 אויך שטייט כי תעבוד את הארסה לא תסוף תת כחה לך וקוץ ונכרר תצמית לך דר
 נאך איז נח גיקומען אונ האט צוא גיברייט איין אקער אייזן מען זאל
 אקערען האט ווידר אן גיהובין וואקסן תבואה דר נאך אז נח האט
 אויך גיזינדקט אזו וויא עס שטייט וישת מן היין וישכר ויחגל בתוך אהלו איז
 ווידער אפ גיטאן גיווארן דער פח פון דער ערד פון אברקס אבינו
 איז גיקומען מיט בארד הנצנים נראו בארד קט ווידר אן גיהובן צו שפראצן
 עת הזמר דיא צייט פון בשניידן איז גיקומען מיינט מען הקב"ה האט
 גיחיסן אברקס זאל זיך מל ויין הגיע קט גיברייט דורך אים קט די
 וועלט אקום גיהאט דען איידר אברקס איז גיקומען איז גיווען פד
 הוילן אלי ליכטיקייט אויבן אונ אונטן אונ אז אברקס קט זיך מל
 גיווען האט ער אויס גראמט אלי טומאות וקליפות פון דר וועלט
 אונ עס איז אנטפלעקט גיווארן אלי ליכטיקייט דרום שטייט וויא
 אלי ה הקב"ה קט זיך צו אים אנטפלעקט מיט דר מרפכה עליונה :
 וישא עיני ורא והנה שלשה אנשים נצבים עליו רבי אבא קט אן גיהובין עס
 שטייט מי יעלה בהר ה' וכו' יקום במקום קדוש קום אונ זעה דען דיא
 מענטשן פון דר וועלט זעהן נישט אונ פנערין נאר נישט זיך דר וועקן
 צו טאן תשובה ווארום די מען פון דעס מענטשן גייען אוועק אונ אז
 עס קומט דיא צייט ער זאל שטארבן שטייען דיא מען נאהענט צוא
 הקב"ה דרום שטייט וקרב מן ישראל למות עס האבן גיברייכט דיא מען
 פון ישראל צו שטארבן פל זמן דר מענטש לעבט טראכט ער נאר
 נישט נאה וואס ער איז בשאפען גיווארען אונ לאזט אוועק זייני מען
 ליידיג אן תורה אונ מצות אונ דר מאנט זיך נישט אז ער וועט שטארבן
 אונ ווי אהין ער וועט קיכן דען נישט אימליכע נשמה איז זוכה צוא
 קוכן אויף איר ארם וואס זיא איז פון דארפן גינממען גיווארן נאר
 וואס פאר איין ארם זיא פאר דינט אויף דער וועלט אהין קומט זיא
 אויף יענער וועלט קום אונ זעה אז אפענטש איז זיך מדבק אין דר
 קדושה אונ וויל זיך תמיד באהעפטען אין השית דער נאך אז ער
 שטארבט לאזט מען אים ארויף גיין צוא דער קדושה וואס ער האט
 זיך גיזיגן אויף דר וועלט רבי אבא יאנט אכאב בין איך גיווען אין
 דעס ארם פון די בני קדם האבן וויא מיר גיזאנט דיא חכמה וואס זיא
 האבן גיהאט פון דיא ערשטע צייטן אונ האבן גיהאט ספרים של
 חכמה האבן וויא מיר גיזיגן איין ספר איז אין אים גישטאנען אזו
 ווי די מחשבות וואס דער מענטש האט אויף דער וועלט אזו ציהט
 ער אויף זיך איין ווילן פון יענער וועלט טראכט ער תמיד אין דר
 קדושה ציהט ער אויף זיך קדושה אונ אויב תלילה נישט איז פד קערט

פרשת וירא

וירא אלי ה' באלוני מסרי רבי חניא האט אן גיהובין עס שטייט (שיר ב')

הנצנים נראו כארץ דאס מיינט מען אז השרת קט די וועלט בשאפן
 קט ער געפינן דר ערד דעס גאנצן פח וואס זיא דארף פרי עס זאל
 קענען פון איר ארויס שפראצן פירות פון דעסט וועגן פון אדם
 הראשון איז בשאפן גיווארן קט פון איר נאר נישט גישפראצט דעסט
 גלייכן די הימיל האפן נישט געגעבן קיין רעגן פון אדם הראשון איז
 גיקומען אזו ווי עס שטייט וכל שיה השדה פרי יעשה דאס איז מיינטש אלי
 גראוין האפן נישט גישפראצט פון אדם הראשון איז גיקומען ער זאל
 ארבעטן די ערד מיט בארד הנצנים נראו בארונקט אן גיהובין אלץ דינג צו
 שפראצן עת הזמר הגיע עס איז גיקומען די צייט די ערד זאל שיקה זאגן
 פד השית ווארום אדם הראשון איז בשאפן גיווארן אבר או אדם
 הראשון האט גיזינדקט איז ווידער אלץ אפ גיטאן גיווארן אונ דיא
 ערד איז גישאלטן גיווארן אזו וויא עס שטייט ארוה הארסה בעבוד
 אויך שטייט כי תעבוד את הארסה לא תסוף תת כחה לך וקוץ ונכרר תצמית לך דר
 נאך איז נח גיקומען אונ האט צוא גיברייט איין אקער אייזן מען זאל
 אקערען האט ווידר אן גיהובין וואקסן תבואה דר נאך אז נח האט
 אויך גיזינדקט אזו וויא עס שטייט וישת מן היין וישכר ויחגל בתוך אהלו איז
 ווידער אפ גיטאן גיווארן דער פח פון דער ערד פון אברקס אבינו
 איז גיקומען מיט בארד הנצנים נראו בארד קט ווידר אן גיהובן צו שפראצן
 עת הזמר דיא צייט פון בשניידן איז גיקומען מיינט מען הקב"ה האט
 גיחיסן אברקס זאל זיך מל ויין הגיע קט גיברייט דורך אים קט די
 וועלט אקום גיהאט דען איידר אברקס איז גיקומען איז גיווען פד
 הוילן אלי ליכטיקייט אויבן אונ אונטן אונ אז אברקס קט זיך מל
 גיווען האט ער אויס גראמט אלי טומאות וקליפות פון דר וועלט
 אונ עס איז אנטפלעקט גיווארן אלי ליכטיקייט דרום שטייט וויא
 אלי ה הקב"ה קט זיך צו אים אנטפלעקט מיט דר מרפכה עליונה :
 וישא עיני ורא והנה שלשה אנשים נצבים עליו רבי אבא קט אן גיהובין עס
 שטייט מי יעלה בהר ה' וכו' יקום במקום קדוש קום אונ זעה דען דיא
 מענטשן פון דר וועלט זעהן נישט אונ פנערין נאר נישט זיך דר וועקן
 צו טאן תשובה ווארום די מען פון דעס מענטשן גייען אוועק אונ אז
 עס קומט דיא צייט ער זאל שטארבן שטייען דיא מען נאהענט צוא
 הקב"ה דרום שטייט וקרב מן ישראל למות עס האבן גיברייכט דיא מען
 פון ישראל צו שטארבן פל זמן דר מענטש לעבט טראכט ער נאר
 נישט נאה וואס ער איז בשאפען גיווארען אונ לאזט אוועק זייני מען
 ליידיג אן תורה אונ מצות אונ דר מאנט זיך נישט אז ער וועט שטארבן
 אונ ווי אהין ער וועט קיכן דען נישט אימליכע נשמה איז זוכה צוא
 קוכן אויף איר ארם וואס זיא איז פון דארפן גינממען גיווארן נאר
 וואס פאר איין ארם זיא פאר דינט אויף דער וועלט אהין קומט זיא
 אויף יענער וועלט קום אונ זעה אז אפענטש איז זיך מדבק אין דר
 קדושה אונ וויל זיך תמיד באהעפטען אין השית דער נאך אז ער
 שטארבט לאזט מען אים ארויף גיין צוא דער קדושה וואס ער האט
 זיך גיזיגן אויף דר וועלט רבי אבא יאנט אכאב בין איך גיווען אין
 דעס ארם פון די בני קדם האבן וויא מיר גיזאנט דיא חכמה וואס זיא
 האבן גיהאט פון דיא ערשטע צייטן אונ האבן גיהאט ספרים של
 חכמה האבן וויא מיר גיזיגן איין ספר איז אין אים גישטאנען אזו
 ווי די מחשבות וואס דער מענטש האט אויף דער וועלט אזו ציהט
 ער אויף זיך איין ווילן פון יענער וועלט טראכט ער תמיד אין דר
 קדושה ציהט ער אויף זיך קדושה אונ אויב תלילה נישט איז פד קערט

פרשת וירא

כה

אונדר עיקר פון אלי זאכין איז ריפור ומקשלה ומחשבה דורך דיא
 דרייא זאכין ציהם ער אויף זיך ון פון דער קדושה אדר פאר קערט
 תליקה • איז זיין מחשבה אונ דר קדושה אז עד שטארבט ווערט ער
 איין ממנה צוא דיגען פאר השירה צווישען אנדערע מלאכים אז
 וויא דער פסוק זאגט (וכירה ג) נתתי לך מחלבים בין העומדים האלה דעקט
 גלייכין האט ער זיך בהעפמ אויף דער וועלט אין שלעכץ גיט מען
 אים דארטין איין פאהעפטונג צווישן די מזיקים וואס הייסען נגעי בני
 אדם אונ אז ער שטארבט געמען אים זיין חברותה מיינט מען דיא
 נגעי בני אדם אונ שלעפען אים אין גיהנם אריין דארטין וויא אלי רשעים
 זענען מען זאל אים בן זיין דער נאך ווערט ער אויך איין מזיק אונ
 וויא זייא • דיא זאכין האב איך גילערניט אין זייערע ספרים
 וואס זייא האבען מיר גיוויזן זאג איך צוא זייא דיא זאכין גלייכין זיך
 אים מיט אונזער תורה נאר פון דעקט וועגען זאלט איך זיך
 דער ווייטערין פון דיא ספרים פון דיא בני קדם ווארום מען
 קען חלילה דורך זייא פר פירט ווערין פון השירה • אונ דיא חכמות
 של בני קדם האבין זיי גיירשט פון אברתם אבינו אזו וויא דר פסוק
 זאגט ולבני הפלגשים נתן אברהם מחנות דר נאך האבן זיי זיך גינמן צו פיר
 זיימן אפ קערין פון השי אבר די קינד פון יצחק דר חלק פון יעקב
 זענן גיט אזו • ווי דר פסוק זאגט ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק • כל אשר
 יו מיינט מען די קדושה ווס ער הט זיך בהעפמ אין השירה אזו ווי
 עם שמיים והנה ה' נצב עריו השירה שמיים אוף אים • הט ער דס אלץ
 איבר גענעמפרט צו יצחק אונ יצחק הט דס איבר גענעמפרט צו יעקב
 אזו וויא עם שמיים ומה עברי יעקב דרום זאל אפליכער מענמש
 בהעפמן זיין מחשבה צו השירה דרום שמיים סי עולה בהר ה' ווער וייל
 זיך בהעפמן אין השירה שמיים דר נאך גי כסים ובר לבב דר ווס הט
 רייני הענט אונ אלומר הארץ ער הט גיט קיין בייוי גידאנקן • נאר
 זיין ויילן איז צו דינן להשירה אשר לא נשא לשוא נסשו ער הט זיך גיט פר
 אום ווידיקט נאר ער טוט מעשים מוכים זאגט אוף אים דר פסוק
 ישא ברכת סאת ה' קום אונ זעה בשעת אברתם הט זיך מר גיווען איז צו
 אים גישיקט גווארן דריי מלאכים אופינקלך זיי זאכן אים געבן שזום
 אפשר איז דיר קשה ווי קען מען זעהן מלאכים עם שמיים דאך עישה
 מלאכוו רוחות נאר אז זיי זענן אראפ נקובן האבן זיי זיך אן גיקלייד אין
 דעם אויר פון דר וועקט זענן זיי אום גיוויזן גווארן ווי קענמשין אונ
 האמשי אברתם איז שלאף גווען איז ער זיי גלאפין אנמקען אזו ווי
 זיין מנהג איז גיווען • רבי שמעון זאגט פריער הט ער גימיינט זייא
 זענן מענמשין דר נאך אז ער הט גיווען אוף זיי די שכניה הט ער פר
 שטאנן אז זיי זענן מלאכים אונ זיי האבין גוויסט וויא שרה איז אונ
 האבן פארט גיפרעגט אוף איר קום אונ זעה עם שמיים ועברתי בארץ
 מצרים אני ה' נאך וואס האט השירה בדארפט אליין גיין קיין מצרים
 הרגן די בכורים נאר די מלאכים ווייזן גיט ווער עם איז איין פבור
 אונ ווער עם איז גיט קיין פבור נאר השירה אליין ווארום זייא ווייסן
 גיט קיין זאך נאר ווס מען ענמפערט זיי איבר אז מען דארף עפים
 ברענגן אוף דר וועלט רופט מען אום אין הימל דר פון ווייסן דיא
 מלאכים אוף אז עם איז חלילה איין מגפה אוף דער וועלט האט דר
 מלאך הכות איין שליטה בדארף זיך דער מענמש פאר בארגן אין
 שטוב זיך גיט ווייזן אוף דר גאס ווארום מען קען חלילה פר דארבן
 זענן אבר פר השירה קען מען זיך גיט פאהאלפן אזו ווי דר פסוק

זאגט אם יסתר איש כססתרם ונתי לא אראנו נאום ה' דרום האבן דיא מלאכים
 גפרעגט אוף שרה זיי האבן אן איר גיט גוואלט זאגן די בשורה ת
 זיי אברתם גזאגט הנה באוהל האבן זיי גיזאגט שוב אשוב אלך כעת חיה ויה
 בו לשרה אשתך קום אונ זעה דעם דרך ארץ פר דעם עסן האבן זיי גי
 גוואלט זאגן די בשורה קדי מען זאל גיט מיינן מחמת דער גופע
 בשורה גיט ער זיי עסן נאר דער נאך אז זיי האבן שון אפ גינעס
 שמיים שוב אשוב ותי ויאלכו בדי עם זאל זיין אברתם איין פבור האט
 זיי זיך גמאכט גלייך ווי זייא עסן רבי אלעזר זאגט זייא האבן מאכ
 העכט גינעסן דען זיי זענן אש אוכלה אש אין דער סעודה איז פא
 האנדן גרוסקע סודות אלי עסן ווארן הט אברתם אפ גיהים עם זא
 זיין סודור אונ אז איינר איז גיווען פמא הפ ער גיט נקאנט צו מרע
 צוא זיין הוז הט אברתם גוויסט אז ער איז פמא האט אים אברת
 גהייסן ווארפן זיבן פאג אונ הט אים גיטוכיט אדער ער הט א
 תיכף אוף דר נאכט גיטוכיט אזו ווי אין דר תורה שמיים אברת
 הט אזו גטאן צו מאנזבלין אונ שרה צוא דיא מייבר אוף האט ע
 גיפלאנצט אבויס אונ דורך אים הט ער פאר שטאנן אין וואס דער
 מענמש האלט זיך אן צו אין דר קדושה אדר חלילה פר קערט א
 דר מענמש גיווען פון דר קדושה האט דר בוים צוא שפרייט זיי
 צווייגן אוף אים אונ הט גמאכט אשיינעם שאמן אונ אז גיט הט
 בום צו נוף גינמן די צווייגן הט שון אברתם גוויסט אז דר מענט
 הט איין אחיזה אין דר מוכפה אזו הט ער אים גשטרופט בוי ע
 הט תשובה גטאן אונ אונטר דעם בום איז גווען איין קוואל ברונן
 אונ ווער עם הט זיך בדארפט תיכף מובלין זענן אים דיא וואסער
 אנמקעגן גילאפן אונ אוב גיט זענן זיי גווארן מרנמן הט ער גמוז
 ווארפן זיבן פאג אונ אפילו אז די מלאכים זענן צוא אים נקובן ה
 ער זיי אוף בודק גיווען אזו ווי עם שמיים יוקח נא טעם טעם אונ ווי
 שמיים והשענו תחת העץ דס מיינט מען ער הט זיי גהייסן צו גיין צו
 בום אוף מיינט מען והשענו איר זאלט זיך אונטר לעהענן איז הקב
 ווס ער הייסט עז חיים ער איז דס לעבן פון אלי באשפענש קום א
 זעה אדם הראשון הט גיזינדיגט מיט דעם עץ הבעת אונ האט גו
 גיווען מיתה צו דר גאנצן וועלט דרום איז נקובן אברתם אונ הא
 מתקן גווען דעם חטא אונ הט די מענמשין בהעפט אונטר דעם ע
 החיים אונ הט דר גאנצן וועלט מודיע גיווען דיא אמנה פון גא
 ביה ויאמר שוב אשוב אלך איז דאך קשה שוב אשוב איז מיימש איך ווע
 מיד אום קערין איז משמע אז עם איז ביי אים אין די הענט דר מפת
 פון קינד אפער מיר האבן דאך גילערניט אז דר שליט פון קינד
 אונ פון רעגן אונ פון תחית המתים איז נאר ביי השירה אין די הענ
 גיט בייא קיין שום מלאך עם וואלט בדארפט שמיין שוב ישוב הקב
 וועט קובן אלא הקב"ה איז גישטאנן איבר די מלאכים אונ ער הא
 גזאגט שוב אשוב אונז דרום שמיים סתם ויאמר ווארום דאס גייט א
 הקב"ה והנה בן לשרה ווארום שמיים גיט הנה דר בו ווארום שמיים לש
 בריער זאל גיט מיינן פון דער דרום שמיים לשרה אשר דיא וועגן
 האבן איין זון פון שרה :

והנה בן לשרה ריש הייבט אן עם שמיים בן יכר אב ועבר ארוניו בן יכר
 מיינט מען יצחק ער הט ערליך גהאלפן זיין פארט בשעת ג
 האט אים גוואלט מקריב זיין אויף דעם מזבח פר איין קרבן איז
 אלט גווען זיבן אונ דרייסיג יאר אונ אברתם איז אלט גווען דונדר

פרשת וירא

ואברהם הולד עסס אונ אברהם איז גאנגען זיין בלייבן : רבי יהודה
 פרעגט אז אברהם הט גוויסט אז זיין זענן מלאכים נאך
 ווס הט, ער זיי בדארפט בלייבן . זאגט רבי אלעזר האמשי ער הט
 גוויסט אז זיין זענן מלאכים נאר ווייל ער איז גוואונט גווען אז ער
 זאל איסלען בלייבן דרום הט ער זיי און בלייב דרום גהער איסלען
 מענטש זייר זיין אז ער זאל דעם חכר בלייבן דען דס איז דר עיקר
 דרום אזו ווי ער איז גאנגען הט זיך גאט ביה צו אים בוויין דען ווען
 איינר בלייב איין אורח איז ער ראוי די שכינה זאל זיך פהעפען אין
 אים צו מען זיין און אים : רבי חייא הייבט אן עס שטייט (עפסו ג') כי
 לא יעשה ה' אלהים דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים וואל צו דיא צדיקים
 דען הקב"ה איז זיי מגלה זייני סודות ווס ער טוט אין הימל אונ אוה
 דר ערד טוט ער אלץ דורך די צדיקים אונ פר הולט ניש פון זיי אונ
 ער איז זיך משתתף מיט זיי כדי די רשעים זאלן ניש האבן קיין פתחון
 פה אונ פרעומות און גאט דען זיי האבן ניש גוויסט פון דעם עונש
 דרום איז השי"ת מודיע די צדיקים כדי זיי זאלן זיי און זאגן תשובה
 טאן אונ אז זיי פאלגן ניש נאך דעם אז דר דין קומט און זיי האבן
 זיי שון קיין פרעומות ניש . רבי אלעזר זאגט וויי צו די רשעים זיין
 היטין זיך ניש פון זינד ומה דאך הקב"ה ווס זייני מעשים זענן דאך
 אמת אונ זייני וועגן זענן דין פון דעסט וועגן טוט ער ניש קיין דין
 ביי ער איז מגלה צו דיא צדיקים כדי דיא לייט זאלן ניש האבן קיין
 פתחון פה מכל שפן דיא לייט גהערין זיך בוודאי היטין אז מען זאל
 קיינר פון זיי ניש ריידן אזו ווי עס שטייט והייתם נקיים מה' ומישראל ומכל
 שפן די רשעים גהערן זיך בוודאי היטין דר מדת הדין זאל ניש האבן
 און זיי קיין פתחון פה און זיינע מעשים נרעים רבי יהודה זאגט
 עס שטייט וה' אמו המסכה אני מאברהם דען הקב"ה הט צו אברהם געגעבן
 נאנץ ארץ יש"ר אזו ווי דר פסוק זאגט כי את כל הארץ אשר אתה רואה
 נר אתגנה דער נאך הט הקב"ה גוואלט אינר קערין דיא שמעט פון
 סדום הט הקב"ה גוואלט איך בדארף עס אים מודיע זיין דען עס איז
 דאך זייני שמעט . און איז ער דר פאטער פון אלי פעלקר אונ דרום
 הייסט ער אברהם דאס מאכט אב הטין גוים דרום גיהער איך דעם
 פאטער מודיע זיין אז איך ווייל זייני קינדער אום ברענגן דרום שטייט
 המסכה אני מאברהם רבי אבא זאגט קום אונ זעה וואס פר אגרוסר עניו
 אברהם איז גווען האמשי הקב"ה האט מיט אים אזו פיר גרעט אונ
 הט גוואלט זעקט סדום ועמורה כי רבה אונ הט אים גוואלט אז ער ווייל ברענגן
 איין דין און סדום אונ פון דעקט וועגן הט ער אים ניש גבעמן און
 לום ער זאל אים מציל זיין דען ער האט ניש בגערט קיין שכר און
 זייני מעשים . דרום הט הקב"ה גישקט לום מציל זיין דרום שטייט
 ויבור אלהים את אברהם וישלח את לוט וגו' אשר ישב בהן לום אין די שמעט האבן
 פיל רשעים גוואנט נאר לום הט גיהאמ אביסך זכות דס ער האט
 אביסל גילערינט בייא אברהם דען עס איז דאך קשה ווארום
 שטייט אשר ישב בהן ער איז געסן אין זיין איז ער דען געפין אין אלי
 שמעט נאר ווייל ער איז קיין גרויסער צדיק ניש גווען נאר דר זכות
 פון אברהם הט און אים מען גווען ווייל ער הט ביי אברהם גלערינט
 תורה אונ הט אים משמש גווען דען דר ווס איז משמש אין תלמיד
 חכם איז דס און אים מען אונ ווידר חמט ער לערינט זיך אפ פון
 זייני מעשים דען אז ער הט געגען אז אברהם איז מכנים אורחים הט
 ער אזו אזו גטאן האמשי ער הט זיך ניש אפ גלערינט אין נאנצן הט

זיבן אונ דרייסיג יאר ממלא או יצחק זאל גווען אשטופ טאן צו
 דעם מיט איין פיס וואלט ער דאך אים ניש געקענט בנדן אונ מקריב
 אונ ער הט זיך אפ גלאזט בנדן אונ ארום לייגן און דעם מ'ב'ח
 ווי איין לעמיל פריער זאל טאן דעם ווילין פון זיין פאטער יעדי
 זיי גייט און אלעזר עכר אברהם אז ער איז גקומן קיין תרן האט
 בייא זיך גיהאמ פיל כסף וזהב אונ אבנים טובות האט ער דאך
 גאט זאגן איך בין צו אברהם איין קרוב אדר איין ליב האב אונ
 הט מכבד גווען זיין הערין אונ האב גוואנט איך בין איין קעקט
 דר מיט הט דר נביא גישטראפט די יש"ראל אונ הט צו זיי אזוי
 גאט איר שעקט זיך זאגן אז איך בין איינער פאטער אדר איר זייט
 קעקט דרום זאגט ער אס אב אני בין איך איינער פאטער איה כבודי
 איז מיין כבוד בין איך איין האר ווי איז מיין מורא דרום שטייט
 כי לשרה אשתך ער וועט זיין איין רעכטער זון דען פון זיינט וועגן
 איז שרה גשטארבן אז מען הט איר גוואנט פון דר עקידה :
 קיפו על פני סדום רבי אלעזר זאגט זעה ווי השי"ת איז זיך נוהג מיט
 מענטשין מיט גוטסקייט ומכל שפן דר וואש גייט אין זיין
 דען אז הקב"ה איז דר די וועלט איז ער צום ערשטין מוכה דעם
 געטשן מיט איין מצוה כדי דר דין זאל ניש קעגן אין אים שולט
 מיר האבן גלערינט בשעת הקב"ה הט אמענטשן ליב שיקט ער
 צו איין כותה דאס איז דר ארומאן כדי ער זאל מוכה זיין דעם
 אונ ווער עס איז מוכה דעם עני איז הקב"ה און אים מושק איין
 ט של חסד און דר רעכטער זייט אונ ער פר שפרייט זיך און זיין
 פ אונ צייכנט אים כדי אז עס וועט קומן איין פורענות און דר
 לט זאל דר משחית אים ניש אן רירן דען דר משחית וועט אויף
 גען זייני אונ אונ וועט זעהן דעם צייכן און אים וועט ער זיך פון
 אפ שיידין אזו און הקב"ה הט גוואלט ברענגן איין דין און סדום
 דס האט ער צו אברהם מוכה גווען מיט די אורחים כדי דר זכות
 ל ביי שטיין צו לום ער זאל ניצול ווערן אזו און אלי מענטשן ווס
 טוען צדקה מיט די ארומי לייט אז עס קומט איין דין ווערט ער
 זיך דעם ניצול פון דעם טוט אזו ווי דר פסוק זאגט (משי ב') וצדקה
 ימסות דען אלי זעה וואס דר מענטש איז זוכה שרייבט מען עס
 פ' תיפך למעלה . דרום שטייט ויקומו משם האנשים דס מיינט מען פון
 סעודה ווס אברהם הט זיי גמאכט אונ הט זוכה גווען דורך דעם
 ווי מיר האבן אובן גוואנט . דרום שטייט ויאכלו האמשי זיי זענן
 ען מלאכים פון פייער נאר עס איז פר ברענט גווארן דרום שטייט
 גלו אזו ווי מיר גפונן ביי די קינדער פון אהרן ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו
 ל ווי האבן געהי גווען פון דעם אור השכינה שטייט דאס לשון
 גלו אזו דא און ווייל אין דעם זכות פון דר סעודה ווס ער הט און
 גמאכט איז דר וועקט גווארן דר חסד לאברהם וואס השי"ת שפייזט
 גמאנצי וועלט און די מלאכים ממלא זענן די מלאכים דורך דעם
 שפייזט גווארן דרום שטייט ויאכלו דס גייט און אובן זיי האבן אובן
 געה גווען פון דעם זכות . דרום גהער איסליכער מענטש מרינקן
 איין בוס של ברכה ווייל ער איז בימין דורך דעם איז ער זוכה
 ברכה עליונה ווס זיא איז מצד הימין פון הקב"ה אונ דר מיט איז
 מעורר רחמים דרום שטייט ויקומו משם האנשים וישקפו אזו וויא עס
 שטייט וישקפה מעטון קדיש דען זיי האבן גבעמן השי"ת זאל קוקן און
 דרום מיט מנת הרחמים אונ דורך דעם איז לום ניצול גווארן :

פרשת וירא

כו

זיא מבטל אוף ויירא שמיים רצון יראי יעשה הקב"ה מום דעם רצון זייני צדיקים ווס זיי פארקמן זיך פראים :

ויראמר ה' אל אברהם ועקת סודם ועמורה כי רבה הקב"ה המ גזאגמ צו אברם עם איז פרא מיר גיקומן דס גשריי ווס זיי מוען צוא דר גא וועלט דס די גאנצי וועלט האבן זיך פרא מיטן פון צוא פארין

סדום אזו וויא דר פסיק זאגט (איוב כ"ח) פרו גחל מעם גר הנשכחים מני דען ויירא האבין גיבאכט צווישן זיך אז איינר וועט קומן אהין

עכ וועט אים געבן עסן און מרונגקען זאל מען דעם מענטשן וואסר אריין ווארפן דרום אוי קיינר צו זיי גיט גיקומן און אז איי

איז צו זיי גיקומן פלעגן זיי אים אום רונגרינגן און זיין פנים איז פ

ענדרט גינארין ביי ער איז גשמארבן אזו ווי דר פסיק זאגט נחיים ידעו עים איין פויגל המ דארט קיין וועג גיט גוויסט אוריה נא וארמא הכצעקתם

איז קשה ווארום שמיים איין לשון יחיד עם וואלט בדארפט שמי הכצעקתם דס גשריי פון דער גאנצער וועלט דען די גאנצי וועלט די

דאך אויף זיי גישרייען ענטפערט רבי שמעון דס גיט אוף דעם גש פון דעם מדת הרין דס דר מדת הרין המ תמיד גישרייען פרא הקס

ער זאך איז זיי מאו משפט מיט דין אוף האבן מיר גלערינט אז דר מדת הרין המ פיל מאל גישרייען פרא הקב"ה אז ער זאל מאן איין

אויף די שבתים ווס האבן פרא קופט יוסף קיין מצרים איז דר פון א גידרונגען אז דר מדת הרין שרייט פרא הקב"ה הבאה אלי דס גיט א

דעם מדת הרין ווארום ביי נאכט איז דר מדת הרין שולט אזו ווי שמיים כעבר היא באה ובכקר היא שבת דס איז מיישט ביי נאכט קומט

דר מדת הרין און איין דר פרי גייט ער אוועק און דס איז דער פרא וואס איין חולה ווערט פריא נאכט שלאכר ווייל דער מדת הרין

דענקט מאל מקטרג אויף אים דרום שמיים הכצעקתה איין לשון גק דס גייט אוף דעם מדת הרין :

וירא אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע רבי יהודה זאגט ווי האם ק נאך וועהן אזו איין דר בארמיגר פאמר ווי אונגור פאמר אבר

איז גווען קום און זעה עם שמיים ביי נח ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר לפני דס הייסט עם איז נקומן דר סוף פון ארי מענטשן איך וועל זי

אלי אום ברענגן און נח המ אוף זיירא נאר גיט מתפלל גווען אבר אברהם ווי פאלד השירה המ אים גזאגט ועקת סודם ועמורה כי רבה שמיים

תיפת ויגש אברהם ער המ געעהנט מתפלל צו זיין פרא זיי רבי אלע זאגט אברהם האט נאך אויף גיט גוט גיטאן ווארום ער האט נא

געטען ער זאל גיט איין מאן קיין צדיק מיט קיין רשע גלייך אבר משה רבינו בשעת הקב"ה המ אים זאגט סוד סוד מן הדרך עשו להם

מסכה שמיים תיפת ויחל ססה וגו' און איז גיט אוועק גגאנגן ביז הקב"ה המ אים זאגט סלחתי כדברך דרום איז גיט גיפונן גוארן איז קיין ש

דר קיין רעה נאמן אזו ווי משה רבינו און ווארום המ אברהם נא געטען אוב עם וועט זיין צעהן צדיקים זאלן ויירא מציל זיין צו סוד

און גיט אוף ווי צייער זאגט רבי יצחק ער האט גמינט דיא עשה ימי תשובה דאס איז פון ראש השנה ביז יום פפור אבר אוף ווייני

המ ער שון גיט גיקענט בעטיו ווייל קיין אנדריי צייט איז שון גיט דר אוף קיין תשובה אז מען מוט די צייט קיין תשובה גיט :

ויבאו שני המלאכים סודם בערב רבי יוסי זאגט פריער שמיים וילד ה' כלה לדבר אל אברהם און אז דיא לשכנה האם זיך שון אפ גיטא

פון אברהם המ זיך אברהם אפ גקערט צו ריק צו זיין ארט ועגן שו

ער פארט די מדה גהאמ דרום המ זיין זכות מגין גווען ווס ביז אהער איז דיא שמעט גיט חרוב גווארן דרום שמיים כהו איין לשון רבים ווייל ער המ מגין גווען אוף אלי שמעט איז גלייך ווי ער איז גיעסן

אין אלע שמעט :

ואברהם היו יהיה לגוי גדול וראש איז דער מעם וראש השירה האם אים היינט גבענטשט צו ווייזן האמשי השירה זיצט ברין אוף איינס מום

ער מיט דעם אנדרין חסד עם איז ביי אים קיין שום שינוי גיט פאר האבן ער איז ברין אוף דעם און בחמים אוף דעם אין איין גער רבי

יהודה זאגט עם שמיים ואני תפילי לך ה' עת רצון צוא צייטן איז ער אין רצון און צו צייטן גיט . צו צייטן הערט ער צו און צו צייטן ווערט

ער גפונן צו די ווס בעטין אים און צו צייטן גיט אזו וויא עם שמיים דרשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב רבי אלעזר זאגט גיט איז איין חילוק

פון איין יחיד צו איין ציבור אוף צווישן איין שפאט און צווישן דר גאנצער וועלט דרום ווייל אברהם איז גווען אזו ווי די גאנצי וועלט אזו

וויא דר פסיק זאגט אלה תולדות השמים והארץ בהבראם און בהבראם איז די אותיות אברהם אוף האבן מיר גלערינט אז אין אימליכן דור מוז

זיין דרייסיג צדיקים ווס אוף זיי שמיים די וועלט אזו ווי דער חשבון פון יהיה באמערפט דרייסיג און אברהם איז גשמאנין אנמקען אלי

דרייסיג דרום המ אים הקב"ה גבענטשט ווארהם הו יהיה רבי שמעון איז אכאל ארום גגאנגן אויף דר נאם האט ער גוועהן וויא עש קומט

אן ארום פינגערט אויף דר וועלט זאגט ער צו זיין וון רבי אלעזר קום וועלין מיר ועהן וואס הקב"ה וייל מאן אויף דער וועלט וויא

זיי גיען זעהן זיי איין מלאך ער איז אזו גרויס וויא איין גרויסר בארג און פון זיין מול גייט ארום איין פלאם פייער פרענט אים רבי שמעון

וואס איז דיין בגער זאגט דער מלאך איך בין גיקומן חרוב מאכן די ווערט ווייל אין דעם דור איז גיט דא קיין דרייסיג צדיקים דען הקב"ה

המ גזאגט צו אברהם ווארהם הו יהיה דס מיינט מען אברהם בשמיים פאר דרייסיג צדיקים ממילא בדארף זיין אין אימליכן דור דרייסיג

צדיקים זאגט רבי שמעון צו אים איך בעט דיה אז דו זאלסט גיין צו הקב"ה און זאלסט אים זאגן איך בר יוחאי בין דא אוף דער וועלט

איז שון גינג אזו דר מלאך גגאנגן און המ גזאגט רבשע דו ווייסט דאך ווס רבי שמעון המ מיר גזאגט המ הקב"ה צו אים גזאגט גיירא

און מאך חרוב די וועלט און הער גיט צו בר יוחאי וויא דר מלאך איז נקומן אוף דר וועלט המ אים רש דר זעהן זאגט רבי שמעון צו

אים אויב דו וועסט גיט אוועק גיין וועל איך אוף דיר גוור זיין אז דו זאלסט גיט אריין קומן אין הימל און זאלסט קומן אוף דעם ארט

וויא עיר ועמאל ועגן דרום זאלסטו ווידער ארום גיין צוא הקב"ה און זאגן אז עם איז גיט דא קיין דרייסיג צדיקים איז גינג צוואנציג אזו

ווי עם שמיים לא אשתית בעבור העשרים און אז עם איז גיטא קיין צוואנציג צדיקים איז גינג צעהן און אז עם איז קיין צעהן אויך גיט דא איז

גינג איך מיט מיין וון רבי אלעזר עם שמיים דאך על פי שנים עדים קום דבר דורך צוויי ערות זאל בלייבן שמיין די וועלט ווס זיא ווערט אן

גרוף דבר אזו ווי עם שמיים כדבר ה' שמים נעשו און אז קיין צוויי איז אוך גיט דא איז גינג איך אליין איך בין צדיק יסוד עולם און עם שמיים

דאך וצדיק יסוד עולם און איין צדיק איז דר יסוד פון דר וועלט באותו שעה איז ארום גגאנגן איין קול פון דעם דימק און המ גיזאגט וואול צוא

גיין תלק רבי שמעון דס הקב"ה איז גוור איין גיידה און דוא ביסט

פרשת וירא

פדאי אז דו וואלט נאך געזען אין ווער פורעניות

רבי יצחק און רבי יהודה זענן געווארן אין וועג זאגט רבי יהודה דעם דין ווס השירה האט גיטאן אין דור הבבול און סדום אזי דאס געווען איין דין של גיהנם די רשעים פון דעם גיהנם ווערן אויך גידון מיט דעם דין פון וואסער און פייגער ווארום פריער ווערן די רשעים גיטשפט אין גיהנם צוועלף חדשים דארטן ווערן זיי גלייבט און דר נאך ברענגט השירה צו די צדיקים זיי זאלן שטיין אויף דער טיר פון דעם גיהנם זיי זאלו זעהן ווערן דין אזו בעפן די צדיקים אויף זיי צו השירה עד זאל זיי שון ארום געבן אזי האט הקב"ה אויף זיי רחמנות און ברענגט זיי אויף ווערן ארם זיי זיי פדארפן צו זיין און פון דעם טאג אן הט שון ווערן גוף מנוחה אין קבר און די נשמה קומט אויף איר ארם קום און זעה אפילו דר דור הבבול איז אויך גלייבט גווארן אין פייגער מיט וואסער פון אויבן איז גקומן קאלמי וואסער און פון אויבן הייס אזו וויא פייגער ווייל דער דין של מעלה איז אזו דרום שטייט בייא וויא נברת ואש :

ותבט אשתו מאחרי עם וואלט פדארפט שטיין מאחריה זיא האט הינטער איר גיזעהן אפער מאחריה איז מיישט הינטער אים אלא מען מיינט אונטער דעם משחית ומחבל ווארום פל זמן אז מען זעהט ניט דעם משחית אין די אויגן קען ער אים גאר ניט מאן אפער אז זי הט גקוקט הינטער אים איז אום גקוכן אין דעם פנים פון דעם משחית דרום איז זיא גווארן איין שטיק זאך רבי חייא זאגט זיי זענן גווען זיי עו דם הייסט קמצינים אויף ארימי לייט און רשעים מיט דעם גוף און מיט דעם געלט און דר ווס הט ניט קיין רחמנות אויף איין ארום מאן איז ווערט עד זאל ניט דארבן קיין קיום אויף דר וועלט און אויף יענער וועלט און דר ווס הט רחמנות אויף ארימי לייט איז עד ווערט עד זאל האבן איין קיום און לעבן אויף דר וועלט און אויף יענער וועלט: ויעל לום כפוער וגו' רבי יצחק הייבט אן עם שטייט (איוב לז) והוא מסבוח מתהפך בחבולות לפעלם וגו' הקב"ה איז מסבב סבות אויף דר וועלט מיט אלי מעשים וועדליג די מענטשן פירן זיך אויף דר וועלט זענן זיי פרום און מוען גומי מעשים איז הקב"ה זיך נוהג מיט זיי מיט חסד אוב חליט זיי זענן ניט פרום פירט ער זיך מיט זייא מיט דעם מדת הרין אזו ווי איינר מאכט איין פלי איז ביי אים אין די הענט צו מאכן אזו ווי ער וויל קום און זעה ווי אזו הקב"ה איז מסבב סבות ווארום איידר אברהם הט זיך פל גווען הט עד גהאט זשמעאל פד איין זון דר נאך אז ער הט זיך פל גווען הט עד ערשט גהאט יצחק ווס עד הייסט דע קודש ער איז גהיילגט פון אויבן דם קיין שום שלעכץ הט זיך אין אים ניט בהעפט און ווידר הט עד מסבב גווען עם זאל ארום קוכן צוויי אומות פון לום מיט זייני מעכט דורך דעם ווס זיי זעניי גיקומן אין דער מערה אריין :

רש זאגט עם שטייט ווא ידע בשכבה ובקופה דאס מיינט מען לום האט ניט גוויסט אז הקב"ה וויל עם זאל פון אים ארויס קומען דוד ושלמה און אנדערי מלכים דען אלי זענן ארויס גיקומן פון רות המואביה וואס בייא איר שטייט תשכב סגולותיו און ווידר שטייט ביי איר והקם כבודו כיור אש את רעהו וגו' דם מיינט מען ולא ידע בשכבה ובקופה היינו ער האט ניט גוויסט אז פון אים וועט ארויס קומען רות וואס בייא איר שטייען דיא צווייא לשונות ותשכב ותקם קום און זעה דאס פרומקייט ווס אברהם איז גווען שטייט נאך פריער ארדה נא הקב"ה

האט

זאכים געווארן קיין סדום און אז זייא זענן גקוכן קיין סדום הט ש דר זעהן איז ער זיי אנטקעגן גלאפן און ווי קומט דם • איז ען אלי אורחים אנטקעגן גלאפן און הט זייא געגעבן עסן און קן ומה דאך דיא מאכט פון לום האט נאר אשטיקיל פרום זן איין עני האבן דיא שטאט לייט זיא איין גשמירט אין האניק האבן זי גשטעלט צווישן בינן ביז די בינן האבן זיא אויף געעסן ווי אזו הט ער גיקענט פד די שטאט לייט אורחים אריין געבן זיי געבן עפן אלא דם איז גווען ביי נאכט האט ער גמיינט אז ער וועט ניט זעהן און פון דעסט וועגן האט ער מיט זייא ארום גילט ויין שטוב • רבי יצחק זאגט דרום איז ער זייא אנטקעגן געבן זיין ווייל ער הט געזעהן אז אברהם איז זיי אנטקעגן גלאפן • רבי ה זאגט ער הט אויף זיי געזעהן די צורה פון אברהם רבי יומי זאגט זיט געזעהן די שקינה אויף זיי דרום הט ער גזאגט כורו נא ארובי און זאגט ער סוה קערט אפ און זאגט ניט גינערהט אלא נחמת האט זייא גיהייסן ארום רינגלן פדי קיינר זאל זיך ניט שמויסן דרום זאגט ער סוה קערט אפ פון דעם גלייכן וועג :

חוקיה הייבט אן עם שטייט כי הוא לקצות הארץ יבט תחת כל השמים וראה דען אימליכר מענטש פדארף תמיד קוכן בעבודת הכוה"ה און עוסק זיין בתורה יום וקולה דען אז ער איז עוסק בתורה געשים טובים טוט זיך השירה מיט אים פארנימן למערה ולמטה די תורה איז איין עץ חיים צו די וואס זענן עוסק אין איר צוא זיי חיים בעולם הזה ובעולם הבא קום און זעה השירה קוקט דר גאנצער וועלט צו געבן זיי מוונות און אלץ ווס זייא פדארפן זיי עם שטייט עני ה' אלהיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה תחת כל השמים זעהט אויף דר גאנצער וועלט צו געבן זיי מוונות ווס אימליכער דר פדארף אזו ווי עם שטייט פוחת את ידיו ומסביע לכל חי רעוואגנדרר זיא איז השירה זעהט אויף דר וועלט וואס זיא שטייט אונטער דעם ל און זעהט אלי מעשים וואס אימליכר פונדר טוט • קום און אז השירה הט געזעהן די מעשים פון סדום האט ער גישקט דיא זאכים צו פד דארבן זיי ויך לקראתם וגו' פד וואס האט אברהם זייא קן פריער אפ וואשן דיא פיס דר נאך אריין גיין און לום האט ער גזאגט געכמינט איינר דר נאך וואלט איר אפ וואשן אייערי דם איז בדי די שטאט לייט זאלן ניט וויסן אז זיי האבן ביי אים כמינט וואסרו לא כי ברחוב גלו ווייל מען הט דארטן קיינס ניט אריין זיט אין קיין שטוב אריין דרום האבן זיי גזאגט מיר וועלן אויף דר געכטיגן וו' המסיר על סדום פד ווס שטייט דא דר לשם הויה' ווס דר איז רחמים ווייל ביי דעם דין איז גווען רחמים אויף אזו ווי עם יבט ויהי בשחת אלהים וגו' ויכור אלהים את אברהם וישלח את לוח אונ לום ניצול גווארן וועגן רחמים דען עם איז דער נאך פון אים ארויס גקומן צווייא אומות און דוד ושלמה :

כהוציא אותם התוצה קום און זעה בשעת דער דין איז שולט אויף דר וועלט פדארף זיך קיין מענטש ניט ווייזן אויף דר גאם ווייל עת דר דין איז שולט איז ביי דעם משחית קיין חילוק ניט צווישן צדיק און צווישן איין רשע • דרום הט נח גמוזט זיין אין דער ה בשעת דעם מבול און אין מצרים הט השירה גזאגט צו דיא אל אחס כה תצאו איש מפתח ביתו עד בקר און דרום שטייט בייא לום אל ארירי גיבט אז דר וועקט ניצול ווערן פוכות אברהם ביסמו ניט

פרשת וירא

כז

האם איסמגלה גיזען או ער וועט שמראפין דיא שמאט פון סדום
 דר נאך האט ער גיזען אז עס איז אויף גיגאנגן ארויף פון סדום און
 האט אלץ גיט גיבעטן אויף לופ ווס ער איז גיזען זיין ברודרס זון
 אפער מיניסטוי אז ער איז בייא אים נאר גיט חשוב גיזען ער זאל
 אויף אים בעטן מיר זעהן דאך אז אבררם הט זיך מוסר נפש גיזען
 צו האלפן מלחמה מיט פינג מלכים כדי ער זאל מציל זיין לופ פון
 זייערי הענט נאר ווייל אבררם הט זייער ליב גיהאט צוא הקבה און
 לופ איז גיט גיזען ערליך ער האט גיט קיין מצות גיטאן דרום הט
 ער אויף אים גיט גיבעטן הן בתחלה והן פסוק :

וואמר אברהם אל שרה אשתו אחותי היא איז קשה מיר האבן דאך גלערינט

מדרש הנעלם

וירא אליו ה' באלוני סמרא דיא רבנים הייבין אן דעם פסוק (שיר א) לרח
 שמיך טובים שמן תורק שמך מיינט מען די נשמות בשעת זיא גייט
 ארויס פון דר וועלט אויף דעם הימל • קומט זי הקבה מברך זיין •
 רבי שמעון זאגט אז עס איז איין נשמה פון איין צדיק וואס זיא איז
 ראוי צו ויצין במחצית השכינה רופט הקבה צו די אבות און הייסט זי
 גיין זיא מברך זיין און מקדים זיין שלום • ענטפערן דיא אבות עס איז
 בעסר דם קינד זאל גיין צו דעם פאטער • רופט הקבה צו יעקב און
 זאגט אים דוא האסט דאך גיהאט צער גדול בנים זייא דוא איר מקבל
 פנים און איה וועל אויך גיין מיט דיר אזו וויא דר פסוק זאגט מקשי
 פניך יעקב מלה רבי אלעזר דגדול האט אמאל זייער שמארק גלערינט
 דר ווייל איז גיקוכן צו אים רבי עקיבא זאגט רבי עקיבא צו אים אין
 וואס איז דר הער עומק זאגט ער אין דעם פסוק וכסא כבוד יתחילם דאם
 גייט אויף יעקב אבינו השית הט אים גימאכט פו איין בונדר פמא
 הקבוד מקבל צו זיין דאם לערנין פון דר נשמה פון דעם צדיק און
 הקבה גייט מיט אים מקבל פנים זיין די נשמות הצדיקים און אז די
 נשמות הצדיקים ענין וזכה צו זעהן דעם אור השכינה בוקין זי זיך
 פו אים און זאגן דעם פסוק ברכי נפשי את ה' אלהי גדלת סאור וגו' זאגט
 רבי עקיבא דעם גאנצין שבח פון ברכי נפשי ביו הללו זאגט אלץ
 די נשמה צו נאט און נאט שמיים קעבין איר און זי לייבט צו נאט
 אפילו אויף דעם גוף ווס ער איז גיבלבין אויף דר ערד דרום שמיים
 ברכי נפשי את ה' וכל קרבי את שם קרשו און השית גייט מיט איר דרום
 שמיים וירא אליו ה' באלוני סמרא דם גייט אויף דעם צדיק און אז אבררם
 ויצחק זעהן דם בעטין זי פון אים אז זייא זאלין אויך גיין מיט אים
 מקבל פנים זיין דיא נשמה פון דעם צדיק דרום שמיים וישא עינו וירא
 והנה שלשה אנשים נכבים עליו דם מיינט מען אבררם יצחק ויעקב מיר באר
 וירן לקראתם ספתח האהל וישתחו אצלה בוקם זיך די נשמה צו זי ווייל זיא
 זעהט מיט זייא דיא שכניה דרום שמיים אויף דר נשמה עי טו דרום
 עלמות אהביד דם מיינט מען דיא אבות האבן דיה ליב • דיא נאך איין
 פשט איז אויף דר פרשה די רבנים זאגן בשעת דר מענטש בדארף
 שמארבין איז דר יום הדין הגדול דען איידר די נשמה צו שיד זיך
 מיט דעם גוף זעהט זי די שכניה אזו וויא דר פסוק זאגט כי לא יראני
 האדם ווי אמענטש זעהט מיה גיט ביי זיין לעבין אבר פאר דעם מוים
 זעהט ער זיא • און די שכניה קומט מיט דריי מלאכים מקבל צוא
 זיין די נשמה בחוס הוים דם מיינט מען די היץ פון דעם יום הדין ווס
 די נשמה צו שיד זיך מיט דעם גוף וישא עינו וירא והנה שלשה אנשים דם

אז הקבה מוזט אמענטשן איין מאל איין גס זאל ער דאך דם
 אנדרי מאל גיט סומך זיין אז מען וועט אים טאן איין גס ווארום אז
 ער ברענגט זיך אריין במקום סבנה גיזען פוז אים אוועק ארי זכות
 ווס ער הט פון פריער דרום האט יעקב גיזאגט קסנתי מכל החסדים ומכל
 האסח און אבררם הט ערשט גיהאט אין מצרים איין גס און איז גיצור
 גיזארין נאך וואס האט ער זיך נאך אמאל אריין גיבראכט אין איין
 מקום סבנה אין זאגן אחותי היא נאר אבררם האט זיך גיט סומך
 גיזען אויף איין גס דר מיט ווס ער האט גיזאגט אחותי היא ווארום
 ווייל דיא שכניה איז תמיד גיזען מיט שררה דרום האט ער גיזאגט
 אחותי אזו וויא עס שמיים אמר לחמה אחותי את דאם מיינט מען דיא
 שכניה און אויף איר זכות האט ער זיך סומך גיזען :

ותרא שרה את בן הגר המצרית מצחק רבי שמעון זאגט דם דר צייקט מיר
 דר פסוק דעם שבח פון שררה ווייל זיא הט גיזען פון אים אז
 ער דינט עבודת פוכבים דרום האט זיא גיזאגט צו אבררם ער זאל
 אים ארויס מרייבין ווארום ער איז גיט פון זיין חלק דען ער מוט גיט
 קיין גוטע מעשים נאר ווערליג זיין מוטער זענין זייענע מעשים כי יא
 יורש בקהמה היות עס בני איה ווייס דאך וואול אז ער וועט גיט יירשן
 מיט מיינע קינדער אויף דער וועלט און גיט אויף יענער וועלט און
 הקבה האט אויך מסכים גיזען צו אירע הייד אזו וויא דער פסוק
 זאגט כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקולה כי יצחק יקרא לו ויע הקבה האט
 גיזאקט אפ שידן די קינד בונדר ווארום איידר ער הט די וועלט
 בשאפן זענין די ישראל פריער אויף גיגאנגין במחשבה אזו ווי דר
 פסוק זאגט קרש ישראל לה' ראשית תבואתה דרום האט דם אלץ קיין קיום
 גיט גיהאט ביו יעקב איז גיקוכן אויף דר וועלט דרום שמיים כל אשר
 תאמר אליך שרה בקולה צום ערשטין אז שררה הט זיא פו מריבין שמיים
 כי שמע ה' אל ענין דער נאך שמיים ותלך ותחם במדבר באר שבע איז מיינטש
 זיא איז ווידר שלעכט גיזארין דרום שמיים כי שמע אלהים את קול הנער
 אבר גיט איר קול חאמשי זיא האט גיזויינט האט מען דאם אלץ גיט
 גיזעקט כאשר הוא שם די חכמים זאגן ער איז נאך גיט גיזען קיין בר
 עוגשין ווארום דאם בית דין של מעלה שמראפט גיט קיין מענטשין
 פו צוואנציג יאר גיט אזו ווי דאם בית דין של מטה ווס שמראפט
 פון דרייצעהן יאר און ווייטער פרענט רבי אלעזר וויא אזו קומט
 ווידר וואס איידר שמארפט פו צוואנציג יאר דען ער איז דאך גיט
 קיין בר עוגשין און פון דעם פאפירם רשות איז ער אויך שוין ארויס
 גיגאנגין פון דרייצעהן יאר און ווייטער ער זאל פאר אים גיט
 גישמראפט ווערן ענטפערט אים רש ער שמרפט ווייל הקבה האט
 אויף אים בתמנות ער זאל שפארבן איין צדיק ווארום אז ער

פרשת וירא

נח די דרייא מלאכים וס ווי זענן בודק אלי וייני מעשים וואס ער
 גיט און ער אלץ מודה און די נשמה גייט
 און ער אלץ מודה דענסט טאל אזוי וי זיך משלח און
 ארום צו גיין פון דעם עולם הדביל און צו גיין אויף דעם עולם
 התענוג דס אזי עולם הבא :

ויבנדיא רבנן האבן גילערניט אז רבי אליעזר הדול איז שלאף
 גיווען איז גיווען פרייטיג און זיין זון הורקנוס איז גיווען פון אים
 וס ריא האט אים מגלה גיווען גרויסי סודות און פאר באגרייני און
 הורקנוס האט זיי גיט גיטאלט מקבל זיין ווייל ער האט גימיינט אז רבי
 אליעזר איז גיט קלאר און דר נאך אז ער האט גיווען אז ער איז יא
 לאה האט ער מקבל גיווען פון אים הונדערט און איין און אכציג
 סודות עליונים אין דר תורה און אז ער איז גיקומן צום סוד פון אכציג
 סודות רבי אליעזר אן גיהויבן צו וויינן און האט גיזאגט הער
 זיין זון הורקנוס איך זעה אז דו וועסט אויך זיך אוועק זיין פון
 דר וועלט . דר ווייל זענן אן גיקומן די חכמי הדור אים מבקר חולה
 זיין האט ער זיי אן גיהויבן צו שעלטן פון וס זיי זענן ביז אהער צו
 אים גיט גיקומן אים משמש זיין . דען מיר האבן גילערניט ווער עס
 איז משמש איין תלמיד חכם איז גרעסר וויא ער לערנט מיט אים .
 ער ווייל איז רבי עקיבא אן גיקומן פרענט ער אים עקיבא ווארום
 גיסטו ביז אהער גיט גיקומן מיר משמש זיין זאגט רבי עקיבא רבי
 איך האב קיין צייט גיט גיהאט . זאגט רבי אליעזר צו אים איך פון
 זיין מיר אויב דו וועסט שטארבן מיט זיין מוים און האט אים
 גישאלטן אז זיין מוים זאל זיין ערנר פון אלי האט רבי עקיבא זייער
 גיוויינט און זאגט רבי לערין מיט מיר תורה האט רבי אליעזר
 גיעפנט זיין מויל און האט אן גיהויבן זאגן מעשה סוכה איז אראפ איין
 פייער און האט זיי פייער ארום גירינגלט . ווי די אנדרי חכמים האבן
 דס דר זעהן האבן זיי גיזאגט פון דאנין איז גירינגען אז מיר זענן
 גיט ווערט צו הערן די סודות התורה זענן זיי ארום גיזאגט און רבי
 אליעזר האט צו רבי עקיבא מגלה גיווען גרוסי סודות וחדושים און דס
 פייער איז אוועק גיזאגט האט ער מיט אים גילערנט אין איין זאך דריי
 הונדערט הלכות פסוקות און ער האט גילערנט מיט אים די סעמים פון שיר
 השירים און רבי עקיבא האט גיוויינט איז גיקומן צוריק דס פייער פון
 אויבן און האט זיי ווידר ארום גירינגלט ווי ער איז גיקומן צו דעם פסוק
 סכנוי באשפות רחובי בתמותי כי תולת אהבה אני האט ער זיך גיזענט
 איין הארטן פון גיוויין און האט אן גיהויבן זייער וויינן און שרייען און
 האט גיט גיקענט היידן מחמת דר מודא פון דר שכינה וואס זיא איז
 דארטן גיווען און רבי אליעזר האט מיט אים גילערנט אלי סודות פון
 שיר השירים און שמות ויזן עליונים און ער האט אים בשווארן אז ער
 זאל גיט משמש זיין מיט דיא שמות כדי הקב"ה זאל חס ושלום גיט
 חרוב מאכן די וועלט פון ווען דר קדושה וואס איין שיר השירים איז
 אונז אז רבי עקיבא איז ארום גיזאגט האט ער אן גיהויבן שרייען און
 וויינן און האט און גיזאגט ווייא איז צו דר וועלט זיי וועלן בלייבן איין
 יתום פון דיר . אלי חכמים זענען אריין גיזאגט און אימדיקער האט
 גיפרענט און ער האט אלץ גיענטפערט . ביז ער איז גיווארן גופס האט
 ער ארום גינאמען זייני הענט און האט זייא ארויף גילייגט אויף זיין
 הארץ און האט אזוי גיזאגט ווייא איז צו דיר וועלט וס איך גייא אוועק
 פון דיר אלי אהות על צינים ורוני עליונים גייען אוועק פון דיר עולם התחתון

ווי צו דיר ווי צו איך צוויי הענט וס איז זיט צוויי תולדות איד וועט
 פון געסן ווערן פון דר וועלט דען רבי יצחק האט גיזאגט אז אלי יארן
 פון רבי אליעזר האט די תורה גילייכטן אזוי ווי דר מאג וס מען האט
 זי גיגעבן אויף דעם בארג סיני . דר נאך האט ער גיזאגט די תורה וס
 איך האב גילערניט פון מייני רבנים און דס וס איך האב אלליין פאר
 שטאנן ווען אלי מענטשן פון דר וועלט זאלן זיין שרייבר ווארטן זיי
 דס גיט גיקענט אים שרייבן און מייני תלמידים האבן פון מיר גיט
 מחסר גיווען נאר אזוי ווי מען מוט אריין פארב אין איין און און איך
 פון מייני רבתי האב מחסר גיווען אזוי ווי איינר טרינקט אפ פון דעם
 ים . דר נאך האבן זיי אים גיפרענט איין דין פון חליצה האט ער זייא
 גיזאגט גרויסי סודות און האט אנגייטן גיגעבן דס ווארט סהור און
 דר מיט איז אים זיין נשמה ארום גיזאגט און רבי עקיבא איז בשעה
 מעשה גיט גיווען . נאך שבת איז רבי עקיבא גיוואר גיווארן אז רבי
 אליעזר איז נפטר גיווארן האט ער זיין קליידר צוריק און האט צוא
 ריסן זיין פלייש און האט גישריגן און גיזאגט הימלן הימלן זאגט צו
 דער זון און צוא דער לבנה אז דיא ליכט וס האט מער גילייכט
 פון זיי איז פינגער גיווארן רבי יהודה זאגט אז דיא נשמה פון דעם
 צדיק בדארף ארום גיין איז דס שמחה צו אים ווייל ער איז גיט און
 ער וועט מקבל זיין שלב אזוי וויא דר פסוק זאגט וירא וירא לקראת דיא
 נשמה דר זעהט די שכינה כופת זי ארום אנטקעגן בשמחה מקבל
 זיין איר פנים . וישחתו ארצה און בוקמ זיך צוא דער ערד . רבי יוחנן
 הייבט אן עס שמיים (שיר ב) ער שיפוח היום ונסו הצללים דאס גייט אויף
 אמענטשן דען ער איז אויף דר וועלט גלייך ווי איין שאמין אזוי וויא
 קהלת האט גיזאגט ואלו היה אלף שנים פסטים אמענטשן זאל לעבין צווייא
 מוויינט יאר איז ביום המיתה גידיק וויא איין שאמין גייט אוועק אויף
 איין רגע . רבי שמעון פון פזי זאגט די נשמה פון דעם מענטשן מוט
 אים איין התראה און זאגט אים ער שיפוח היום ונסו הצללים די וועלט איז
 גלייך ווי איין אויגן בליק און ווי איין שאמין וס ער פון גייט בארד
 דרום בעט איך דייך טוב ומה לך דורי לצבי או לעפר האלים זיי גלייך וויא
 איין הירש און ווי איין יונגי אינד וואס זיי זענן גרינג אויף זייערי פים
 צו לויפן און דוא זאלסט לויפן צו טאן דעם רצון הבורא צו ירשן
 עולם הבא דס איז על הרי בשמים וואס הייסט הר סיני די בערג פון תענוג :
 ואל הבקר רח אברהם אז רב דימי איז גיקומן פון ארץ ישראל האט ער
 עס מפורש גיווען דאס דיא נשמה האט גיפונן איין הלף צוא
 דעם גוף דאס וואס דא איין פרשה איז מרומז דער רמז פון קרבנות
 און חאמשע דיא קרבנות וועלן בטל ווערן אבער דיא תורה וועט
 גיט בטל ווערן ווער עס איז גיט עסק אין קרבנות זאל ער עסק זיין
 אין דר תורה פון קרבנות רבי יוחנן זאגט אז הקב"ה האט גיזאגט
 צו משה דיא פרשה פון קרבנות האט משה גיזאגט צו השירת דאס
 איז רעכט אז דער בית המקדש וועט שטיין און דיא ישראל וועלן
 זיין אין ארץ ישראל . אבער אז דיא ישראל וועלן גיט זיין אין ארץ
 ישראל וואס וועלן זיי טאן האט אים השירת גיענטפערט לאוין זייא
 עוסק זיין איז דער תורה וועל איך ווייא מוחל זיין זייערע עבירות
 מער פון אלע קרבנות פון דער וועלט אזוי וויא דער פסוק זאגט ויא
 התורה לעולה ולפניה וחסאת ולאשם ולפלואים פלוקר אז מען לערניט דיא
 תורה פון עולה אדער פון מנחה אדער פון דיא אנדערע איז גלייך
 וויא מען איז מקריב אקע קרבנות . רבי פרוספדאי זאגט ווער עס

פרשת

וירא

כח

ואגם מיט זיין מויל די קרפנות אין שול אדער אין בית המדרש און אין זיך מכוין דריין אין דרוף פון האנדן איין פרישות ברית אז אלי בלאכים וזכ דר כאן זייני עבירות און זען און אים בלעבג היינט זאלן ווי אים גיט קענן טאן קיין שלעכטן נאר גומץ אז ווי אין דר פרשה שטייט אז דיא נשמה פון דעם צדיק ווס זיא הייבט אברדעם זעקט וזנה שלשה אנשים נצבים עליו אז דריי מלאכים שטייען אכטונ זעבן און דעם משפט פון זייני עבירות ווס מוט גר ויסחר אברהם האלה איילט ער אין געלט אריין אין שול אדר אין בית המדרש אריין זעבן די תורה פון מנחות אז ווי עס שטייט מהרי שלש סמים קטת אז די תורה פון קרפנות אז ווי עס שטייט ואל הבקר רח אברהם זען קענן זייא אים נאר גיט טאן אברכה ווי זען אים מבשר גומי בשורות און בענטשן אים אז וויא עס אזי מרוכז אין דער פרשה עזרה אז קמורת איז ככפר זען גיט גינג ווס די צדיקים זענן מבטל דיא שלעכטי גזרה נאה מעד די אלי מקטרגים בענטשן זייא נאה דרום שטייט ויסחר אברהם ער הט גיאיילט טאן תשובה צו זעבן פרשת הקרפנות דער נאה ויאמר אזי זענן אלי ככבים פפה אחר ויאמר שוב אשוב אלך כעת חיה זייא זאגן אים די וועקט לעבן און אז די מלאכים זענן אז ער הט זיך גינגן איין גומי עצה צו טאן תשובה גייען ווי פון אים אועק און גייען ביי מראבטין דיא עבירות פון דיא רשעים דרום שטייט תיבף ויקטו מסם האנשים וישקפו על פני סרום רבי יהודה זאגט אזי דר מדר פון הצדיק אז ער זעקט מען הייבט אן אובן ביי מראבטין זיין משפט איילט ער תיבף תשובה טאן מיט תפלות און פאסטין און צדקה זעבן אז ווי עס אזי מרוכז אין דעם פסוק למען אשר יצוה את בנו וכו' לעשות צדק ומשפט ביו די מקטרגים גייען אועק פון אים דער נאה אזי ער מתפלל און די רשעים זיי זאגן גיט אריין גיין אין גיהנם אריין אזי ווי עס שטייט (תהלים דה) ואני בחלום רכוש שק און בעט גיט די רשעים זאגן שטארבן ווארום זען הקב"ה וואלט צוא זעבן תורה פון דער וועלט בשעת ער אזי זענן איין רשע וואלט דאך אברדעם אבינו מיט כל ישראל און דר וועלט גיט גווען און מען וואלט דיא תורה גיט מקבל גווען דרום זענן די צדיקים מתפלל זייא זאלן תשובה טאן רבי אבא הייבט אן עס שטייט ואלה הגוים אשר הניח ה' לנסות בהם את ישראל איה האב זענן אז די וועקט הט מער קיין קיום גיט נאר איבר דיא מענטשן ווס זיי גוועלטיגן און דעם זיך הרע זען ווס הצדיק האט דרום זוכה גווען צו דר מלוכה זייל ער הט בצווינגן דעם זיך הרע מיר האבן גלערינט דר ווס זעקט איין די מלחמה פון דעם זיך הרע אזי זוכה צו מלכות שמים ווארום הקב"ה הט נאר בשאפן דעם זיך הרע מען זאל מיט אים פרובין מענטשן אז ווי עס שטייט ביי מסכת ה' מלהים אחסם נאר נאה ווס דארף השי"ת דעם מענטשן פרובין בדי דר מענטש זאל גיט האבן קיין פרחון פה צו זאגן איה וואלט גווען איבר נישפארט דעם זיך הרע ווייזט מען אים דיא מלחמה צו זענן ווי אזי ער וועט זיך נוהג זיין דרום שטייט לויט דם אזי דר זיך הרע זיב בשער סרום ער זיצט דארטן צו פרובין זיי רבי זאגט עס שטייט הרשעים כים נרס אז אפילו מען משפט דעם רשע איז ער מעיו פנים און בדייבט בייא זיין שלעכטן דרום שטייט סרום ישכבו ואנשי העיר אנשי סרום נסבו על הבית די רשעים רינגלן ארום זיך שטארבן און דר קדושה און און דעם זיך טוב רבי זיחק זאגט אז ווי השי"ת הט בשאפן איין גלען התחתון און דר ערד אז ווי עס שטייט ויסע ה' אלהים נן בעדן מקרט

אז הט ער בשאפן איין גיהנם התחתון אז ווי עס שטייט (איוב כב) עיפתה כמו אוכל אונ ויזר הט ער בשאפן איין גלען און דעם הי פון זענן די נשמות הצדיקים גמורים זיי זאלן דארטן גישפייט זען פון גרום ליכטקייט ווס דארטן איז פון האנדן אז וויא עס שטייט והיתה נפש אדוני צדורה בצדור החיים את ה' אלהיך און קהלת שטייט והישוב אל האלהים און האט ער בשאפן איין גיהנם און דעם האבן זיי עס שטייט ואת נפש אויבך יקדעה בהורכף הקדע מען ווארפט די נשמה אז ווי מען ווארפט איין שטיין מיט איין שליידר און דער גיהנם התחתון איז צו די רשעים גמורים משפט מען זיי מיט פייער אזי עס שטייט ויצאו וראו בספרי האנשים הפושעים ביונו ואשם לא תכבה אונ דר גיהנם איז צו די פושעי ישראל ווס האבן עובר גווען און תורה ומצות און האבן קיין תשובה גיט גמאן זענן זייא דארטן גישליידרט רינגלן ארום די גאנצי וועלט אז ווי עס שטייט סביב רשעים יחללנו וזענן דארטן גמשפט צוועלף תלשים דער נאה קומט ער און זי ארט ווי ער איז ווערט דר פסוק זאגט אשר הסד' באפו ובחסותו מכוין מען עס איז פון האנדן רשעים ווס זעלן גיט און שטיין ליום תד ווארום באפו מיינט מען בעולם הזה ובחמתו איז בעולם הבא רבי זעקב זאגט די רשעים פון יהודים וואס האבן פון אים ווי דריקן דעם הייליגן צייגן און האבן מחלל שבת גווען בפרהסיא און חול המועד און האבן גלייקניט בתורה ובתחיות המתים דיא זייגן אין גיהנם אריין און זענן דארטן גמשפט לזורי דורות אבר זיי זעלן און שטיין לתחיית המתים און און זיי הט דניאל זאגט ויב מיטן ארמט עפר יקינו אלה לחיי עולם ואלה לתרפות ולדרוון עולם נאה שטייט וה' ודאו לכל בשר מיינט מען עס וועט און זיי קומן אזי פיל צרות אז און מענטשן זעלן זאגן די רשעים זיי זאגט מען זעקט זיי זאגט מען לא שון זיין גינג ווער משפט אבר און צדיקים שטייט ועסכולם צדיקים וכו' ויעל לזם מצויר רבי אברהם זאגט קום און זעה דר זיך הרע וועט גיט בטל וזענן פון דר וועקט ביז דר צייט ווס שטייט אין (יוחאל א) והסיוותי את רב האבן מבשרים האמשי דר זיך הרע זעקט ווי מען משפט די רשעים אין גיהנם גייט ער פארט ארום און דר וועלט צוא פאר פירן דיא מענטשן מיט זייני גארשקייט דרום שטייט יעל לזם מצויר מיינט מען דר זיך הרע שטייט און דעם מועד פון דעם גיהנם און אין פרשת דר דר האבן מיר זאגט פאר וואס דר זיך הרע הייבט לזם ווארום ער איז דר נחש הקסוני ווס איז פאר שאלמין גיווארן און און דעם ווארט איירי מאכט דר תרגום ל' רבי יהודה זאגט דריי הנהגות איז פון האבן בייא דעם מענטשן איינס איז הנהגת השכל והחכמה דם איז דר פח פון דר נשמה הקדושה דאם אנדרי איז הנהגת התאוה דם דר מענטש גלוסט צו אלי זאבן דר פח גיט דעם מענטש לוסט צוא טאן אלדונג און דם דרימי איז נפש המתאוה דר האלט דעם גוף ער זאך זיך גרום האלטן און דם איז דער פח הנפש והגוף זאגט רבי יהודה דר זיך הרע גוועלטיגט מעד גיט נאר אין דיא צוויי פוחות הנהגת התאוה ונפש המתאוה דרום שטייט ויאמר הבכירה אל הצעירה אבינו וק מיינט מען דר נפש המתאוה זאגט צו דעם הנהגת התאוה לכת נשקה את אבינו מן קום מיר זעלן פיידו נאה גיין נאה פאזות הזיך הרע זענן ווי ביידע מסכים און בהעפטן זיך אין דעם זיך הרע וירד עסין און מרינגלן ווייטר שטייט ותקם הבכירה ותשכב און אביה מיינט מען בשעת דר מענטש ליגט און דעם בעט דר וועקט דר נפש המתאוה דעם זיך הרע מראבטין

פרשת וירא

אייק ניש פאר דעם יצר הרע זאגן וויא מיר קומן ניש ארום פון קיין שלעכטי מחשבות נאר פון קדושה דען רבי יהודה האט גזאגט דר וום איז זיך בקדש בשעת הויזונ גייען פון אים ארום פרום קינד וום זיי האבן קיין מורא ניש פו דעם יצר הרע אזו ווי דר פסוק זאגט וחתקרתם והייתם קדושים נאך דאט ער גזאגט אז איינר גייט אין איין שפאטא אונ זעהט שייני ווייפר זאל ער זייני אונן אונעק מאן פון וויא אונ זאל זאגן דיא שפראך סד פסאן אונר אונר נא גריד נא חקיל פוק פוק דאבר קדושא רשכחא הוא ווארום מחמת דר היץ פון דעם וועג קען דער יצר הרע אין אים שולט ויין דרום זאל ער דס זאגן וועט ער ניצול ווענד:

פרשת חיי שרה

ויהיו חיי שרה רבי חייא זאגט אונזרי חכמים האבן גזאגט אז בשעת יצחק איז גבוהין גווארן אויף דעם כוכב איז יצחק אלט גווען זיבן אונ דרייסיג יאר אונ אין דער צייט איז שרה גישפארבן דרום שטייט ויבא אברהם דספור לשרה ולכחותה ער איז גקומן פון דר המורה פון דר עקידה צו באקלאגן שרה אונ דר פסוק ווייט מיר אז אזוא וויפיל יצחק איז אלט גווען היינט זיבן אונ דרייסיג יאר אזו פיל איז גווען איר לעבן אבר איידר יצחק איז גפארן גווארן איז ביי איר גלייך גווען ווי זי איז גשפארבן דען אז איינר דס קיין קינד ניש איז גלייך ווי ער איז גשפארבן אזו ווי רחל האט גזאגט צו יעקב הכה לי בנים ואם אין טחא אנכי דרום זאגט דר פסוק וייהי דאם בטרעפט זיבן אונ דרייסיג חיי שרה דס איז גווען דס לעבן פון שרה אבר ביו זי האט גהאט צו יצחק איז גלייך גווען ווי זי דס ניש גלעפט:

ויקם אברהם מעל ובר ער איז אויף גשפאנן צו קופן די מערת המכפלה רבי יהודה זאגט אברקס דס גהאט איין סימן אין דער מערת המכפלה אונ זיין הארץ דס אהין גלוקסט ווייל ער איז דארטן אקאל גווען דס ער דארטן גווען צו אדם ותנה אונ ווי אזו ער דס גוויסט אז דאס זענן אדם ותנה ער האט דארטן גווען אז עס געפינט זיך איין מיר אין גן עדן צרייז אונ דס גשמאלט פון אדם האט זיך פו אים גישמעלט קום אונ זעה דער וואס זעהט דאס גשמאלט פון אדם הראשון דער מוז שפארבן אונ אימלעכער מענטש איידער ער שפארפט זעהט ער צו אדם הראשון אבער אברקס דס אים גווען אונ איז גבליבן לעבן ער האט דארטן גוועהען איין ליבט ברענט אין דר מערה דרום האט אברקס זייער גילוקסט צו דר מערה אונ דרום האט ער ניש גפעטן תיבה אויף דער מערה פדי וויא זאלן זיך ניש מארקן אז ער דס גרום חשק דר צו דרום דס ער די בגינת גבעטין פריער זיי זאלן אים געבן אשטיקיל ער צו בגראבן זי אונ אז ער דס גהעקט אז וויא האבן אים גזאגט אין דעם בעסטן קבר בגראב דיין מת דרום דס ער זיי שון גפעטן אז זיי זאלן געטין פון ווינט וועגן צו עפרון בן צוחר דען איך מואעס ניש פון מיינט וועגן נאר פון אייער כבוד וועגן פדי איך זאל ויין אפ גשייד פון איך אונ דאס דס ער ארץ נקאן פדי וויא זאלן זיך ניש מארקן אז ער האט גרויס לוכט צוא דער מערה רבי אלעזר זאגט בשעת דיא מלאכים זענן גיווען ביי אברקס דס זיך דר מלאך רפאל גמאכט פאר איין מיר דס הייסט איין אקס אונ דרום הייסט ער רפאל דאס מאכט מיר אל אונ אברקס איז אים נאך גלאבן צוא חאפן איז ער אנטלאפן אין דער מערת המכפלה דרום שטייט ואל הבקר רח אברהם ווי ער איז גיקסן

ארישקייט פון דעם יצר הרע ביז ותהיו שתי כנות לום מאביון דיא כוחות ווערין מראגין פון ווער פאמיר דר יצר הרע דס הייבט בהעפמן זיך אין אים רבי יצחק זאגט אלי צייט איז דער יצר ניש מפתה דעם מענטשן נאר דורך אכילה ושתיה אונ מחמת זיך פון וויין אבר בייא איין צדיק שטייט צדיק אונר לשובע נמשו ער מ קיין מאל ניש שיכור רבי יהודה זאגט איין תלמיד חכם וום שיכרת זיך אן איז אויף אים גזאגט גווארן דר פסוק נום וזה באר אונ ער איז נאך מחלל שם שמים דר מנהג פון רשעים איז נאר זיך פון וויין זיי דר וועקן אויף זיך דעם יצר הרע אזו ווי עס שטייט דע בשכבה ובקומה דער יצר הרע איז ניש משגיח בשכבה דאס מיינט עולם הזה ובקומה דאס איז עולם הבא רבי אברהם זאגט בשעת ברענגט אריין די רשעים אין גיהנם ברענגט מען דעם יצר הרע ער זאל זיי זעהן דרום שטייט ורוש נא צוערר דס איז דר יצר הרע דס ער הייבט לום קומט ער אין דעם צער פון גיהנם אונ אז ער מ דעם צער פון די רשעים פאלט אויף אים איין פחד מיט איין זערגניש ער מיינט מען וועט אים אויך דן ויין אונ אז ער זעהט אז מן משפט אים ניש גייט ער וויידר ארום אז צו ריידן די מענטשן שלעכץ רבי יצחק זאגט אז ער פארקט זיך אזו ווי עס שטייט כי דיא מ צוער ווארום רעט ער וויידר אן מענטשן צו שלעכץ נאר אזוי דר סדר פון די רשעים אז ער זעהט איין דין פארקט ער זיך אונ נאך איז ער וויידר ווי פריער אזו איז דר יצר הרע אויך רבי יצחק זאגט עס איז איין משל צוא גזלנים וואס גיין אויף דעם וועג אונ זיבן אויס איין קלוגין מענטשן וום ער האט אין זיך ווייכע רייד גשיקן אים ארום אויף דעם וועג אונ ער באהומט עטליכע מענטשן הייבט ער אן צו ריידן מיט זיי מיט ווייכע רייד אונ ווערט זיי ווי אקגעכט אונ באדינט זיי אונ זיי גלויבן אין אים אונ ער פירט זייא צוא דעם וועג פון דיא גזלנים אונ אז זיי קוכן אהיו פרינגט ער ארום צום ערשטן אונ הרגיף זיי אונ זיי שרייען ווייא אונז וום מיר האבן דיר גילוקט אונ האבן דיק גיפאלט אונ אז הרגיף זיי גייט ער וויידר ארום אויף דעם וועג אונ רעט אייבר אנדרי מענטשן די וום זענן קלוג ווייטן אז ער דס שון פו פירט וויא פיל מענטשן מיט זייני ווייכע רייד אונ דר נאך דס ער זיי גיררגיף וויין שון אים ניש פאלגן אונ דר ווייטערן זיך פון זיין וועג אזו איז אויך יצר הרע פון די גזלנים דס זענן די קליפות ער גייט צו מענטשן דר רעט זיי אייבר מיט ווייכע רייד ער מאכט זיך פו איין קעכט אים אונ ווייט זיי אועלכי זאבן וום זענן אסור צו אים אונ רעט עס אן אז ער זאל אראפ ווארפן פון זיך דעם עול תורה אונ זאל מ וויא איין עכירה מאן אונ דיא שוטים גייען נאך נאך אים אונ אלגין אים אונ גייען אין ויין וועג דר נאך הרגיף ער זיי צום ערשטן ען דר יצר הרע איז דר מלאך המות דר נאך פירט ער אים אריין אין גיהנם צו זיין חכרותה די מלאכי חבלה ווי דר רשע קומט אהין דייט ער נאך וום האב איך אים גיפאלט אונ דער נאך גייט ער צום פון דעם גיהנם אונ חאפט אנדרי מענטשן מיט זייני גופי רייד וום זענן קלוג גייען ניש אין זייני וועגן אונ פאלגן אים ניש וואל זיי אונ וואל צו ווער חלק רבי יום זאגט איך בין אמאל גגאנגן זיין בכל האב איך גזעהן ווי שייני פחורים גייען צווישן שייני ווייפר זונ האבן ניש גוינדיגט מיט זיי האב איך גזאגט צו זיי איר פארקט

פרשת

חיי שרה

כט

אין דר מערה הט ער דארטן גועהן ווס ער הט גועהן אונ ער פלענט שוין גיין תמיד איהן מתפלל זיין דען ער הט דארטן גועהן גרום ליכט אונ הט גשמעקט אנומן ריח אונ השיית הט מיט אים דארטן גרעט דרום הט ער גרויס חשק גהאט צו דר מערה . אויב דו וועסט מיינן עפרון הט דארטן אוף עפים גועהן . עפרון הט קיין זכות ניט גיהאט ווארום די קדושה הט זיך בהאלטן נאר צו איר הער אברהם אבר עפרון הט נאר גועהן אין איר פינצטערש דרום הט ער ויא פר קופט אונ הט גגעפן צו אברהם מייין וויא פיל ער האט אליין גוואלט דען אברהם הט ביי אים גקויפט די מערה אליין אונ עפרון הט אים נאך צוא גגעפן דם פעלד אוף ווייל ויא אוי בייא אים גמאס גווען אונ אז אברהם איז גקומן דם ערשטי מאל אין דר מערה הט ער גועהן איין גרום ליכט אונ די ערד הט זיך אוף גהייבן אנטקעגן אים האט זיך אנטפלעקט צוויי קברים פון אדם ותוה אונ אדם הט זיך בוויין צוא אים אונ ער האט גלאכט אנטקעגן אים אזו האט ער גוויסט אז ער וועט דארטן אוף בנראבן וועהן . נאנט אברהם צו אים אויך פעט זיך זאג מיר אויב אויך וועל דא אויך ליגן נאנט אדם צו אברהם הקב"ה הט מיר דא בהאלטן אונ אויך בין גילענין בהאלטן בין אהער אזו ווי איין פרי ונס ליגט בהאלטן אין איר שארעכץ ביי דו ביסט גקומן אויך דר וועלט האב אויך אין דיא גאנצן וועלט איין קיום פון דיניט ווענאונ דרום שטייט יוסף השדה והמערה וכל אשר בו אלם דינג ווס דארטן איז גווען דאס מיינט מען אדם הראשון דען אברהם האט זיין חטא מתקן גווען דרום ווס פריער איז גווען פר פארגן הט דם היינט אלץ איין תקומה גהאט דרום שטייט יוסף רבי שמעון נאנט בשעת אברהם הט אריין גבראגן שרה אין דר מערה אריין זענן אוף גשטאגן אדם וחוה אונ האבן ניט גקאזט מען זאל ויא דארטן בהאלטן וויא האבן גאנט מיר וועגן נאך בחרפה פון אונזר חטא ווס מיר האבן גגעסין דעם עץ הדעת אונ היינט איז אזעלכע צדיקים וועלן זיין מיט אונז וועט דאך נאך גרעסר זיין אונזר חרפה הט ויי אברהם גיען מפערט אויך בין אן גברייט מתפלל זיין אוף אויך איר זאלט שוין מער ניט פר שעמט ווערין דרום שטייט ואחרי כן קבר אברהם את שרת דר נאך אז אברהם האט אויך זיך מקבל גווען מתפלל זיין איז אדם גגאנגן אוף זיין ארץ אונ חנה אויף איר ארץ דרום שטייט את שרה מיינט מען זיי האבין אלי אקיום גהאט מיט שרה הורף אברהם אזו ווי עם שטייט אלה תולדות השמים והארץ בהבראם מיינט מען אדם וחוה וואס זענן גיווען הונדות שמים וארץ זיי קומן ניט ארום פון קיין מענטשן האבן זיי אקיום גיהאט הורף אברהם דאס ווייזן דיא אותיות בהבראם כאלהם אבר בין אברהם האבן זיי קיין קיום ניט גיהאט ווארום ער איז דער עיקר :

ואברהם וקו בא כביסם וה' ברכ את אברהם בכל רכי הוורה הייבט אן עם שטייט אין תהלים אשרי תבחר ותקרב ישכון חציר וואול צו דעם מענטשן ווס זייני ווענין זענין רעכט פארמיג פר הקב"ה דען בגערט ער אין אים אונ איז אים מקרב צו זיך אברהם האט תמיד גילאסט זיך מקרב זיין צו הקב"ה נאר מיט איין מאל קען מען ניט קומן צוא דר מדרגה עליונה נאר אלי טאג איז ער גגאנגן פון איין מדרגה צו דר אנדרר ביי אויף דר עלטר איז ער ערשט גקומן צוא דר מדרגה העליונה דרום שטייט ואברהם וקו אז אברהם איז ארץ גיווארין בא כביסם איז ער גקומן צוא דער גרוסר מדרגה וואס זענן מדרגות עליונות דענקט מאל שטייט וה' ברכ את אברהם בכל הקב"ה הט אים געענטשט

מיט דר ברכה פון כלל אזו הייסט דם ארמוס פון דארטן גיען ארום אלי ברכות . אבר וואול איז צו די בעלי תשובה זיי זענן גרעסר פון צדיקים ווארום איין צדיק קען מיט איין מאל ניט קומען צוא איין מדרגה עליונה נאר אויף דר עלטר אזו ווי אברהם איז גקומן דר צו אויף דר עלטר : אויך ביי דר שטייט והמלך דוד וקו בא כביסם ער איז אויך נאר גקומן דר צו אויף דר עלטר אבר די בעלי תשובה זענין תיבן וזכה צו דר מדרגה עליונה . רבי יוסי נאנט מיר האבן גלערניט און דעם ארץ וויא די בעלי תשובה שטייען האבין קיין צדיקים גמורין קיין רשות ניט צו שטיין אימלכר הט זיין מדרגה ווס ער איז ראוי דרום שטייט אשרי תבחר ותקרב ישכון חציר וואול צו דעם מענטשן וואס ער איז זיך גקדש אויף דר וועלט איז הקב"ה מקרב זיין נשמה אז זיי גייט יירשגן איר ירושה וואס עם איז איר ראוי לעולם הבא אונ איז זוכה צו דר קדושה ווס די מלאכים זענן זוכה דעסט גלייכן אז איינער פר אום ווערדיגט זיך חלילה אויף דר וועלט ציהט ער אויף זיך ארויף רוחות המוסאף אונ אז ער שמארבט שלעפן אים די רוחות המוסאף איז גיהנם אריין אבר ווער עם הייליגט זיך אויף דר וועלט איז ער צווישן די הייליגע מלאכים אזו וויא עם שטייט ונחתי לך מלאכים בן העוסים האלה דם איז די מדרגה פון חצר עם איז אזו ווי איין הויף פר דער שמופ דרום שטייט ישכון חציר אזו ווי ביי דעם משפן האבין די לויס גירעמט אין חצר . ויודר איז פר האנגן איין גרעסרי מדרגה וואס ווערט אן גרופין בית דרום שטייט נשבעה בסוב בית ווייטר איז נאך פאר האנדי גרעסרס נאר גאר ווייניג עם הייסט קדוש היינד דם הייסט איגעווייניג אזו ווי ביי די לויס שטייט והחיות לפני המסכן אהן וכניו עם אזו פר האנדר כמה היכות כמה מעלות כמה מדורין כמה נהוין איינר איינר דעם אנדרין זענן ניט גלייך איינר צו דעם אנדרן איינר ווערט פאר שעמט פאר דעם אנדערניס ליכט ווס עם איז העכר . אונ אזו ווי די מעשים פון דעה גשמה אויף דר וועלט זענן אפ גשייד איינס פון דעם אנדרין אזו אויף יענר וועלט זענן אפ גשייד אירי אורות עיונים אז דר מענטש שלאפט אויף דעם פעט גייט די נשמה ארויף זעהו דעם פבוד פון הקב"ה אונז אלי רוחות המוסאף רופן אים ראמט אים די מוסאף ווארום דר מענטש איז ניט פון אונזרי לייט גייט דיא נשמה ארויף צווישן דיא הייליגע מלאכים איז מען איר דארטן מודיע דברים של אמת אונ אז זי גייט ויודר אראפ ווילין די רוחות המוסאף אויף וויסן ווס זיא הט אויבן גהערט זענן זיי זיך צו איר מקרב אונ זענען איר מודיע אנדרי זאכן ווערן די הייליגע הייד פון אויבן מיט זיערי הייד פון די מלאכי חבלה אום גמישט אזו ווי תבואה צווישן שמרויא אונ ווער עם איז אגרופסר צדיק האבן זיי קיין רשות ניט צו פר מישין די הייליגע הייד פון אויבן מיט זיערי הייד אבר אז די נשמה איז חס ושלום אום היין אזו פדעפפן זיך אין איר אלי רוחות המוסאף ווס זיי זענן אין דר אונטרשער מדרגה אונ ווי באלד די נשמה קומט ארויף האבן זיי ויא אמאל זאגן זיי איר די זאכן ווס זיי הערן מאחורי הפרגו ווס עם וועט זיין אויף דער וועלט אונ אמאל זאגן זיי איר גרום דיגן זיי לאבן אונ שלפען אום איר . דם איז אז דר מענטש שלאפט אזו אויף אז דר מענטש שמארבט אונ די נשמה וייל ארויף גיין חאפן ויא כמה מלאכי חבלה אונ גיבן זי אפ צו דעם מלאך רוסיה אין די הענט אריין ער זאל ויא פירן אין גיהנם אריין אונ רופן פריער אויף איר אים אזו מוט מען די מענטשן ווס זענן עובר אויף דר תורה אונ שוועבן מיט איר אום די גאנצן וועלט

פרשת

חיי שרה

דר נאך ווארפט מען זיא אין גיהנם אריין אזו פיערט מען זיא
 עלף חדשים דר נאך קומט אימלכר אוף זיין ארמ ווס ער איז כאוי
 ר די נשמות פון צדיקים גייען גלייך ארום אזו ווי מיר האבן גאנגט
 ר אין די איגעווייניגסטן מדרגות איז קיינר ניט זוכה נאר דר ווס
 רניט חכמת הקבלה וסודות התורה ווארום זייא ווייסען זיך רעכט צוא
 לעפמן אין דער קדושה אוף זייא שמיים עין לא ראתה אלהים וולתך יעשה
 חכה לו דם קיין אונ דם אין דעם קיין השגה ניט אפילו קיין נביא
 נן ניט רעכט פר שמיין די זאך ער זאל קאנען זיין האר נאר דורך
 גלה אונ סודות התורה מיט די לייט בארימט זיך השיית אלי מאג
 נ איז תמיד כוים זיי זייערי נשמות גייען ארום אלי טוערן אונ מען
 קרמ זייא ניט וואל אזו זייער חלק אוף דער וועלט אונ אויף יענער
 עלט אזו אויך אברקם דם זיך בהעפט אין השיית בימים עליונים דם
 נן די מדרגות עליונים ווס זיי הייסן סייס דען ער דם זוכה גווען צו
 מדרגות עליונים ווס פון דארטן קומן ארויס אלי ברכות דרום שמיים
 דרום זקנא בימים וה' בוד את אברהם בכל דם ווארט בכל איז דם ארמ פון
 אלי ברכות :

בראשית צו די צדיקים אזו ווי עם שמיים וירא אלהים את האו כי טוב. סד
 פאלד וועט הקב"ה מתיח מתים זיין אונ עם וועט זיין אזו ווייא עם
 שמיים וירחא רכס ויא שמי שמי צדקה אונ עם וועט בלייבן נאר טוב אונ
 דר רע וועט אוועק גיין אונ די ערשמי גופות וואס האבן ניט מתקן
 גווען אוף דר וועלט וועלן זיין גלייך ווי זיי זענן ניט גווען בעדס הוהי.
 רבי יצחק זאגט הקב"ה וועט אויף זייא אויך געבין איין אנדער דרום
 ווערן זיי זוכה זיין וועלן זיי מיט די צדיקים אוף שמיין אונ אוב ניט
 וועלן זיי ווערן אלש אונמיר דיא פיס פון צדיקים אזו ווייא עם שמיים
 (הניאל ב) ורכים מיטנו ארמט עפר קיצו אליו וועלן אויף שמיין אונ וועלן
 זיך שפעלן פר הקב"ה אין זייער צאל אזו ווי עם שמיים המוציא כספם
 צכאס אונ די מתים פון ארץ ישראל וועלן פריער אוף שמיין אונ דיא
 מתים פון חוץ לארץ וועט הקב"ה פשאפן זייערי גופים אונ וועט זיי
 אריין געבין איין רוח אונ זיי וועלן זיך קייקלן אונמיר דער ערד קיין
 ארץ ישראל אונ דארטן וועלן זייא מקבל זיין זייערי נשמות אונ
 דארטן וועלן זיי האבן איין קיום רבי אלעור אונ רבי יוסי זענן אמאל
 פייד גאנגן ביי נאכט אונ האבן גלערינט תורה זאגט רבי אלעור
 אזו הקב"ה וועט כתיח מתים זיין וועלן אלי גשמאלטן שמיין פר
 אים אין דעם גשמאלט ווס זענן גווען אוף דר וועלט אונ הקב"ה וועט
 אימליכן רופין בייא זיין נאמען אויף דער צייט שמיים וירחא עמי יסיר
 דעם יצר הרע וואס ער האט פאר פינצערט דאס פנים פון דיא לייט
 וועט ער אפ טאן פרענט רבי יוסי פאר וואס אז דער מענטש לעבט
 איז ער ניט ממא אונ אז ער שטארבט איז ער טמא זאגט רבי אלעור
 ווייל דר יצר הרע נעכט בייא אים דעם רוח מיט דר נשמה איז ער
 זייא ממא דרום בלייבט דער גוף טמא אבער דיא היידן וואס
 זענן גווען אין ארץ ישראל ווייל זייער גוף דם ממא גווען ביי זייער
 לעבן דרום אז זייער נשמה איז פון זייא אוועק גיגאנגן איז דער גוף
 גיבליבן אן מוכיח דרום האט אברקם אן גזאגט צוא זיין קנעכט
 אליער אז ער זאל ניט נעמן אווייב צו זיין וון יצחק פון זיי דען ווער
 עס דם זיך בהעפט אין זיי דם ער זיך ממא גווען אונ דם גמאכט
 איין גרוסן פנים למערה אונ האמשי ער דם אים פשווארן פון דעסט
 וועגן דם ער נאך תפלה גטאן ער זאל אים צוא שיקן דעם מלאך
 הברית צו הימן זיין ברית קודש ער זאל זיך ניט ממא זיין צווישן
 זיי אונ דר זכות פון אברקם איז גשמאן צו אליער אונ די ערד איז
 אים אנמקעגן גיקומן אונ אין דעם טאג ווס ער איז ארום גגאנגן איז
 ער גקומען צוא בתואל דרום שמיים וואב היום אל העין היינט בין איה
 ארום גיגאנגן אונ היינט בין איה גקומן :

פרשת תולדות

אברה תולדות יצחק בן אברהם רבי יוסי זאגט פר ווס שמיים ביו אהער ניט
 בן אברהם נאר דא ווייס איה דען ניט אז ער איז גווען דר זון פון
 אברקם נאר אז אברקם איז גשמארן איז גבליבן זיין צורה ביי יצחק
 אונ אימליכר ווס דם גנען צו יצחק דם ער גמיינט דם איז אברקם
 דרום אימליכר ווס דם גנען צו יצחק דם ער עדות גזאגט אז ער איז
 דר זון פון אברקם רבי יצחק איז אוף גשמאן ביי נאכט צו לערנן
 תורה אונ רבי יהודה איז גווען אין דר שטאט קסרון זאגט רבי יהודה
 איה וועל מיה גיין מחבר זיין מיט רבי יצחק צו לערנן תורה איז ער
 גגאנגן אונ זיין זון רבי חזקיה איז אויך גווען מיט אים אונ ער איז נאך
 נותן

בני יצחק זאגט עם שמיים וישבו העפר על הארץ כשהיה הקב"ה דם בשאפן
 אדם הראשון דם ער גיטמן ערד פון דעם בית המקדש אונ דם
 בייט זיין גוף פון אלי פיר זייטן פון דר וועלט דר נאך דם הקב"ה
 דם אריין גגעבן איין רוח חיים אזו ווי עם שמיים ויסח באפו נשפת חיים
 זי ער אויף גשמאן לעבעדיג אונ האט גיוואוסט אז ער איז כלול
 לינים ותהנים ער איז גווען בהעפט אין דר קדושה אונ דם גיוואוסט
 חכמה עליונה אויך אימליכער מענטש איז נכלל ממעלה וממטה
 נן די ווס זענן זיך בקדש אוף דר ווערט אז ער האט מקינד ציהט
 ר אויף אים אראפ איין קדושה פון אויבן אונ הייסט אקיד צוא
 שרית ווייל דער גוף איז היילעג ניט מען אים איין נשמה אויך פון
 ביין דער נאך אז דער מענטש שטארבט אונ דארף אפ געבן דין
 אף זייני מעשים ווס ער דם גטאן אז דיא נשמה איז גווען אין גוף
 שיינן זיך די פייד דיא נשמה זייט אוף איר ארמ אונ דער גוף
 ערמ זיך אום צו איר ערד אימלכר קערט זיך אום צו זיין ארמ ווי
 ר איז גנומן גווארן אונ דם איז אלץ פר בארגן ביי הקב"ה ביו ער
 עט מחיה מתים זיין דעם זעלביגן גוף מיט זיין נשמה אונ דעמאלט
 עט הקב"ה ביי גייען די וועלט אונ וועט כואכן גידרן איין טל פון
 יבן אונ וועט מיט אים כתיח מתים זיין אזו ווי דער פסוק זאגט כי
 אורות טל דר טל קומט פון דיא אורות עליונים אונ פון דעם עז החיים
 דם ארום גיין לעבן אוף דר וועלט אונ וועט ניט אוף הערן ווארום
 יניט אז דר יצר הרע מיט די קליפות זענן דא אוף דר וועלט איז די
 קב"ה ניט גאנגן אונ דר עז החיים איז ניט שולמ אבר אזו הקב"ה וועט
 עכיר זיין די קליפות וועט די לבנה ווערן נאנג אזו ווייא עם שמיים
 יורה אור הנבנה כאור החמה רבי חזקיה זאגט אז דו וועסט וועלן זאגן אז
 די גופות שמייען אוף אבר אז עס איז גווען איין נשמה אין צווייא
 גופות ווי אזו וועט זיין זאגט רבי יוסי די גופות ווס האבן ניט מצליח
 גווען אוף דר וועלט צו מקיים זיין תורה ומצות איז גלייך ווייא זייא
 זענן נאר ניט גווען וועלן זיי ניט אוף שמיין אוף זיי שמיים ויהי כעשר
 דבה ולא יראה כי יבא סוכ ער וועט ניט זעהן דם גופמן פון תחיית המתים
 נן דר הינטרשפר נוה ווס האט מצליח גווען דר וועט אוף שמיין
 נן וועט דר זייכמן דם ליכט ווס הקב"ה האט בהאלטן פששת ימי

פרשת תולדות

ל

גווען גאר יונג אז ער איז גקומן צו דר טיד הערשט ער ווי רבי יצחק זאגט עם שטייט ויהי אחרי מות אברהם ויבך אלהים את יצחק בנו איז קשה נאך וום קב'ה פראפט מענטשן צו יצחק אלא ווייל אברהם האט אים גיבענעמטשט פרי עשו זאל גיט ווערן געגעבנעמטשט * ווייל דיא ברכות וועלן זיין אוף אלי וייני קינד אונ עשו איז דאך זיין זון דרום הט אברהם אפ געגעבן צו הקב'ה די ברכות ער זאל אליין געגעבנעמטשן וועמן ער וויר דרום שטייט וישב יצחק ער איז גיוועקן עם באר דאס מיינט מען די שכינה וום זי איז גיליכן צו איין קוואל ברוגן לוי וויא וום אלי חיות אונ אלי ברכות קימן פון דארטן ארום דרום הייסט זיא באר לוי ווי אזו ווי פון איין ברוגען גייט וואסר תמיד פון דעם קוואל אזוי גייט תמיד ברכות פון דר שכינה ווער יצחק לה' לנוכח אשתו יצחק איז גיוועקן מיט רבקה צוואנציג יאר אונ זי הט קיין קינד גיט געהאט אזו הט ער תפלה גטאן ווייל השנית גלוסט צו דר תפלה פון צדיקים דען דורך דעם ווערט גימערט ברכות אויבן פון זייערי תפלות קום אונ זעה אברהם הט גיט מתפלל גווען וועגן קינדראמשי ער הט גזאגט אזו לי לא נחית ויע דם איז גיט גווען בדרך תפלה נאר ער הט דר ציילט פו הקב'ה אבר יצחק הט מתפלל גווען ווייל ער הט גוויסט אז עם וועט ארום גיין פון אים יעקב מיט צוועלף שבטים נאר ער הט גיט גוויסט אויב זי וועלן זיין פון רבקה אדר פון אנגדר ווייב דרום שטייט לנוכח אשתו די קינד זאלן ארום גיין פון איר ויתרונצו הכניס בקרב דאס איז לשון שמוסן וייא האבין מלחמה גיהאלטן דען יעקב האט גיט גוואלט האבן מיט אים אין אייניג קיין חלק בעולם הזה ובעולם הבא ווייל עשו איז גווען דער פח פון דעם נחש הקדמוני דרום איז יעקב גינאנגן מיט אים מיט רמאות אזו וויא עם שטייט ועם עקש תתפלל מיט איין קרוימן מענטשן זאלסטו זיך אויך קריימן בבטן עקב את אחיו דארט הט אים יעקב גווארפן צוא דער ערד צוא מאכן אים אונטר מעניג אונטר דר קדושה דרום הט מען אים יום כיפור גבראכט איין שעיר לעזאזל דען דר שעיר איז גווען צום כ"ה דר שר פון עשו דען מיט דר חכמה הט מען אים אפ גשייד פון דר קדושה אונ מיט דעם שעיר הט מען אפ גטאן אלי עבירות פון ישראל אזו ווי דר פסוק זאגט וישא השעיר עליו את כל עונות דם מיינט מען אז ער זאל גיט קעגן מקורן זיין אוף די ישראל דרום איז קיין חידוש גיט וום יעקב איז גינאנגן מיט עשו מיט רמאות דען יעקב איז גווען דר פח פון אדם הראשון אונ עשו איז גווען דר פח פון דעם נחש אונ ווייל ער הט גורם גווען צו אדם הראשון קללות דרום הט ער אים אויך פר פירט מיט רמאות : ויקרא שמו יעקב הקב'ה הט אים גרופין יעקב דרום שטייט גיט ויקרא יצחק אונ ויידר שטייט ויקרא לו אל אלהי ישראל מיינט מען אויך דר גאט וום איז אלהי ישראל הט אים גרופן אל הקב'ה הט אים גזאגט איך בין איין אל בעליונים אונ די ביסט איין אל דם הייסט איין שפארקר בתהוונים דרום האט זיך יעקב מתגבר גווען אנגעקעגן עשו מיט חכמה צו פר ביידין אים פון די ברכות :

גווען ביי אים • ווי אזו הט ער גקענט מענטשן צו יעקב • אלא דר שכינה איז מאקי תמיד גווען בייא אים נאר זי הט אים גיט גוואלט קנלה זיין אז עשו איז אשליעכער פרי יעקב זאל געמן די ברכות זיין וויסן נאר אין זיין וויסן פון השנית אונ אזו האט גמוזט זיין דר ברכות זאכן צו גנומן ווערן מיט רמאות ווייל עשו איז דר נחש אזו ווי ער איז גנאנגן אנגעקעגן אדם מיט רמאות אזו הט מען זי מיט אים אויך נדהג גווען ברמי...ת אונ אז יעקב איז גקומן געמן דר ברכות איז די שכינה אויך מיט אים גינאנגן הט יצחק דר זעהן אונ איז ראוי לברכה דרום הט ער אים געגעבנעמטשט :

וידר יעקב גייד יעקב הט גוויסט אז עשו איז אן גהאלטן אין דין דר הט ער אים געגעבן לינדויין ער זאל אים שלאף מאכן זיין פח • אונ בראפט זאל צו בראכן ווערן עם איז אלץ גווען מיט חכמה וואר דורך דעם הט ער זיך פר קופט פאר איין קעכט אונ האט אים גיגעבן די בכורה דענסט מאל הט יעקב גוויסט אז זייני קינד ווער מקריב זיין אין בית המקדש איין שעיר אונ איינס וועלן זייא אזוי שיקן לעזאזל ער זאל אויך פר קערט ווערן צו איין קעכט אונ ווע ווערן איין מליץ אויף די ישראל רבי יהודה זאגט בייא דכן איז אזו גווען ווייל ער איז גווען אגרוסר כבלשף אזו ווי עם שטייט נחש ויברכני ה' בלילד אונ איז גנאנגן מיט גרום רמאות דרום האמשי זעט איז גווען איין איש תם דם הייסט אגאנצן מאן פון דעסט וועלן דר ער גמוזט זיך פירין מיט אים ברכאות אזוי שטייט עם חסיד תחתך יענר איז פרים זאלסטו זיך מיט אים פירין מיט פרוקקייט ועם תתפלל אונ מיט מקורמן מענטשן דם הייסט ארמאי זאלסטו זיך מיט אים אויך נדהג זיין ברכאות :

וידר רעב בארן רבי יצחק זאגט עם שטייט ה' צדיק יבחו קום אונ זעה דר אלי משפטים וום השנית מוט איז אלץ אכתי אזו שטייט הגור תפלל כי כל רכיו מספס דען הקב'ה הט גיט גשפראפט אדם הראשון ער הט אים גבאטן איין מצוה וום זי איז גווען פון זיין מוכה ווע ער זאל גיט אפ קערין פון השנית מיט דעם וום ער וועט עסן פון דר עץ הדעת טוב ורע הט ער גיט מקיים גווען נאר ער הט עובר גווען א דעם דרום הט אים הקב'ה גשפראפט אונ דאך גיט אזו ווי אים א גקומן ווארום ער איז ווערט גווען אז תיכף זאל ער שפארכן הא אים הקב'ה דר קענגערט דעם צארין האמשי ער הט אים גזאגט אכך מסנו מות חסות הט אים הקב'ה גירעכינט וועללי זיין טאג הייט מווינט יאר דרום הט ער אזו פיל גילעכט • נאר זיבציג יאר הט אוועק גשענקט צו דר המלך ווארום ער הט מער גיט געהאט ק לעבן חוץ די זיבציג יאר וום אדם הט אים גשענקט אזו אויך איטלי מענטש איז הקב'ה גיט דן אויף זייני שגעכטי מעשים וום ער ט אלי כאל ווארום די וועלט וואלט היז קיין קיום גיט געהאט נאר דר לענגערט אים זיין צארן טאמך וועט ער תשובה טאן אזו שטייט היז אבי דם שווער איך איז איך וויל גיט דר רשע זאל שפארבן נאר זי זאל תשובה טאן פרי ער זאל האבן עולם הזה מיט עולם הבא • א דרום איז ער אים מארק אפ טאנד וועט פון אים ארום קומן גי קינד אזו ווי מיד זעהן פון מרח איז ארום גקומן אברהם אבינו ג שורש פון דר גאנצן וועלט אונ מיט די צדיקים איז הקב'ה בדרך אויך זייערי מעשים וום זיי טוען זאלן גיט אפ קערן אונ דר לינגען זייט אדר אין דער רעכטי זייט האמשי הקב'ה ווייסט וואל אז זי

וועלן

פרשת תולדות

ביי שמיים אוף זיין פרוכ פון דעסט וועגן פרוכט ער זיין פרי אל אוף הייבן זייער קאפ אנמקעגין די מקמרינים מיט דעם יצר אוז שמיים ביי אברהם וואלדום נסה את אברהם דם ווארט נסה איז ש' ער הט אוף גרופן אזוי ווי עס שמיים הריטו נס דרום שמיים ה' כמו הקב"ה פרוכט דעם צדיק ער זאל אים דר הייבן בעולם הזה עס הקא אזוי אויך הט הקב"ה גיפאמן צו אדם הראשון ער זאל עסין פון דעם עץ הדעת פרי ער זאל בלייבן במדרגה העליונה אז ער הט גיט מקיים גווען אונט דעם זיך באהעפט צו דעם פח פון יצר הרע הט ער גינידערט למדרגה התחתונה דעסט גלייבן ריער איז ער גווען איין צדיק תמים דר נאך הט אים דער יצר פאר פיהרט ער זאל זיך און מרינקין מיט וויין . אבר אברהם שי ער הט גינידערט קיין מצרים וואס עס איז פיר מיט מוטאע ער זיך פארט בהעפט אין דר קרושה אזוי שמיים ויד אברם מצרימה נכנס אזוי וויא ער איז אריין גיפאנגן בשלום מיט דר קרושה אזוי ער בשלום ארום גיפאנגן איז יצחק און בפניו גינגן קיין פלשתים ת הונגר פרי ער זאל גיפרוכט אונ גיליימערט ווערין אונ איז אריין גיפאנגן אונ איז ארום גיפאנגן בשלום דרום הט ער גיפאנט זיין ווייב אחותי היא דם הט ער גיפאנט די שכינה אזוי ווי עס שמיים לחכמה אחותי את אזוי וויא עס שמיים אין פרשת לך . עס איז איין גרויך סוד דרום שרייבן מיר דם בקיצור :

אבימלך אבימלך הט אן גיפאנט זיין פאלק אז קיין שום מענטש זאל אים גיט אן רירן אונ ווער עס וועט אים אן רירן זאל גייט זין קום אונ ועד וויא לאנג הקב"ה האט גיפארט דיא רשעים די תמים אז די ישראל זאלן ביי זיי גיט צו נעמן זייער לאנד ווייל זיי זיין גיפאן טיבות מיט די אבות אבימלך הט גיפאנט צו יצחק ה' זייד זיין לאנד איז פרי דיר ווי די ווילסט מענטש זיך באזעצין . יהודה זאגט וויי צו די רשעים דם אפילו זייער מוכה איז אויך גיפאן פריער הט עפרון גיפאנט צו אברהם אדוני שמעני השדה נתתי ווי פייטש איך שענק דיר דר נאך שמיים וישקול אברהם לפשרו וגי לסוחר אזוי אזוי אבימלך אין ערשטן האט ער גיפאנט מיין לאנד ער דיר דר נאך הט ער גיפאנט לר מעטני גיי אוועק פון אונ . רבי דר זאגט דם איז די מוכה ווס ער הט אים אוועק גשיקט בשלום גאר זיין געלט דער נאך איז ער גיפאנגן מיט אים פורת ברית ווייטער שמיים גרוסי סודות אוף די בארות ווס די אבות האבן און דר מיט בהעפט מען זיך אין דר אומינה פון הקב"ה אזוי אויך עס גייט אין ציצית מיט תפיקין באהעפט ער זיך אויך אין דער ה' שריקה פון הקב"ה אונ ווער עס לייגט גיט מליח ותפילין אונ אן ציצית רעט אוף אים גיט די רעכטי אמונה אונ עס מוט זיך זין אים זיין יראת שמים אונ זיין תפלה ווערט גיט אן גנוקען פאר הקב"ה :

אח עשו בט הגדול רבי אלעזר הייבט אן אשיר אדם עו לו בר מסיוח בלבנם וואל צו דעם מענטש ווס ער הט במחון אין הקב"ה גיט זי תנגיה מישאל ועוריה האבן תחלת גיפאנט דר גאט ווס מיר אים וועט אונ מציל זיין . קום אונ ועד אז הקב"ה מוט גיט קיין עס מענטשן ווס פאר לאוט זיך אז מען זאל אים טאן איין גס ים אז זיי האבן גווען עס איז שלעכט ווס זיי האבן גיפאנט האבן קח תרסה גהאט אונ האבן גיפאנט דר מלך זאל וויסן הן הקב"ה

וועט אונ מציל זיין והן ער וועט אונ גיט מציל זיין וועלן מיר זיך אלץ גיט בוקן צו זיין עבודת כוכבים דרום זאל זיך אמענטש גיט פר לאזן אוף איין גס נאר ער זאל זיך פאר זיכערן אונ שפארקן אין דר אמונה פין הקב"ה ער זאל אים העלפן צו זיין זיין וועג ווארום אז אמענטש קומט זיך מסתיר זיין אוף דר וועלט העלפט מען אים פון אויבן דרום שמיים עו לו בר מסילות בלבנם וואל צו דעם מענטשין ווס שפארקט זיך נאר אין הקב"ה גיט אין קיין אנדרן פרי ער זאל זיין אוף דעם וועג פון השירה בכל מקום ווי ער דארף . נאך איין פשט איז צו שפארקן זיך אין דר תורה ווס זי הייסט עו אזוי שמיים ה' עו לעט יחו וואל דעם מענטשן ווס לערינט תורה נאר לשם שמים ווארום אז ער לערינט גיט לשם שמים ווארט אים בעסער גוועזן אז ער וואלט נאר גיט גיפארן גיווארין דען ער איז נאר באשאפן גיווארן דערען תורה אונ צוא פאר שמיין דיא גדולה אונ דיא בעלה פון השירה קום אונ ועד די מעשים פון יעקב זענען גיפאן גווען צו גאט דרום האט זיך דיא שכינה פון אים גיט אפ גיפאן אונ אז יצחק האט גירופן עשו צוא בענטשין האט דיא שכינה מודיע גווען צווי רבקה אונ זיא האט מודיע גווען צוא יעקב דען אז עשו וואלט חס רשום גיבענטשט גיווארין פון יצחק ווארט יעקב חס ושלום קיין שליטה גיט גיהאט אוף דער וועלט אפילו איין טאג דרום איז דאס אלץ גווען פון הקב"ה אז אזוי זאל זיין עס שמיים ורבקה אורבת את יעקב אונ ווייל זי הט אים ליב גיהאט דרום הט זיא אים גיהייסן מאכין צווייא זיקעלעך אונ עס איז גווען ערב פסח וואס דענטש טאל איז מען מבער דעם חמץ דם מיינט מען דעם יצר הרע דרום הט זי גימאכט צווייא תבשילין רבי יהודה זאגט דאס הט מוכה גווען אז אום זום כפור וועט מען מקריב זיין צווייא זיקעלעך איינס ה' אונ איינס לעיאל דרום הט יעקב גיגומן צוויי זיקעלעך איינס מקריב זיין צוא הקב"ה אונ איינס מנגיע זיין עשו מיט זייני תולדות אונמער יעקב דרום שמיים שי גדי עים אונ יצחק הט פון ביידו גיגעפן ויבא לו זי ער האט אים גיפראכט דעם זי העלין הקודש פון דעם גן עדן ותחם רבקה את בגדי עשו וגו' אשר אתה בבית די קליידר הט עשו צו גיגומן ביי גמרוד זי זענן גווען די קליידר פון אדם הראשון וואס השירה האט זייא אים גימאכט אונ גמרוד פלעגט חאפן חיות מיט זיי דען אויף די קליידר איז גווען אים גיפאלט אלי חיות פון דער וועלט פלעגן דיא חיות זיך אהין איין זאמלן אונ עשו האט מיט גמרוד איבער דיא קליידער מלחמה גיהאלטן ביז ער הט אים גיהרגת אונ הט די קליידער צוא גינומען דרום שמיים ויבא עשו סן השדה הווא עיף ער איז גווען מיר פון רציחה אונ עשו פלעגט אויך זיין מיט דיא קליידער חיות חאפן אונ ער פלעגט זיי תמיד געבן בהאלפן צו רבקה אונ אין דעם טאג הט ער זיי גיט מיט גיגומן דרום הט זי זיי גיגעבן צו יעקב אונ ווען עשו פלעגט זיי אן טאן פלעגין זיי גיט שמעקן אבר אז יעקב הט זייא אן גיפאן האבן זייא גישמעקט פון דעם ריח גן עדן יעקב איז גווען די נשמה אונ דאס שוינקייט פון אדם הראשון זענען דאך דיא קליידר וויידר גיקיבן אויף זייער ארט דרום האבין זייא גישמעקט ווי אין גן עדן זאגט רבי זיסי מיר האבין דאך גילערינט אז דאס שונקייט פון אדם הראשון האט מונקיל זיבאכט דאס ליבטקייט פון דר זון איז יעקב דען אויך גווען אזוי זיין זאגט רבי אלעזר דאס איז גווען איידר אדם הט גינידינט הט קייט גיט גיקענט קיבן אין זיין צורה

פרשת תולדות

לא

אריין נאך מער ווי אין דר זון אָבֶר אז ער המדר נאך גיזינדיגט איז
 מונקיל גינארין ויין צורה אונ ויין הויך איז נאר גינארין הונדערט
 אילין • ווייטער זאגט ער גרויסי סודות פון דעם שווינקייט • אונ אז
 יצחק המ גישמעקט דעם ריח המ ער גיזעהן אז ער איז ראוי צו די
 ברכות אָבער ווען ער וואלט נישט שמעקען וואלט ער אים נישט
 גיבענמשט דרום שמיים ויח את ריח בגדי ויכרכו ער האט גישמעקט
 דעם ריח פון וייני קיינדר דרום המ ער אים גיבענמשט ויאמר ריח
 בני אמייל זאגן דס גייט אויף יצחק ער המ דס גיזאגט • אונ אמיל
 זאגן ווען עס שמיים נישט ויאמר יצחק אונעם שמיים סתם • ויאמר גייט
 דס אויף דר שכניה די שכניה המ גיזאגט זעה דער ריח פון מיין זון
 איז כריח שרה אזו וויא דער ריח פון דעם גן עדן ווס הייסט שרה דרום
 וכרכו האט ער אים גיבענמשט :

ויתן דר האלהים מסל השמים רבי אלעזר הייבט אן עס שמיים שיר המעלות
 אל ה' בצרחה די קראתי וגו' די שירה המ יעקב גיזאגט ווארום בשעת
 יצחק המ גיזאגט צו יעקב גיזעהן אהער וועל איך דיה מאפין צו די
 ביקט עשו איז ער בשעת מעשה גיזוען אין אנדריסער צרה ער זאל
 אים גיט דר קענן דרום האט ער מתפלל גיזוען צוא נאט אונ האט
 גיזאגט בצרחה לי קראתי ויעניי איך האב גירופין צו נאט אין מיין צרה
 אונ ער המ מיר גיענטפֿרט אונ איך פעט דיה ויזיא מיה מצייל ששפת
 שקר מלשון רמיה דס איז עשו דער נחש התקדמוני הען ער המ מיט זיין
 רמאות דס הייסט לשון רמיה נבראכת קללות אוף דר וועלט מיט דעם
 ווס ער האט אָדס הראשון אן גירעט צו איין עביהת • קום אונ זעה
 בשעת יצחק האט גיזאגט צו עשו גיי אין פעלד אונ חאפ מיר איין
 חאפונג ווען ער וואלט זאגן וויברנד וואלט גיבונ גיזוען אָבֶר אז ער
 המ גיזאגט למי ה' פר נאט וועל איך דיה פענמשין באותו שעה איז דר
 ציפֿרט גינארין דר פסא הפכוד אונ המ גיזאגט היינט וועט עשו דר
 נחש התקדמוני געמן אלי ברכות אונ יעקב ווס ער איז אָדס תראשון
 זאל בלייבן אזו באותו שעה איז גיקומין די שכניה מיט סיכא פר יעקב
 אונ אז יעקב איז אריין גיזאגן איז דער גן עדן אויך מיט אים אריין
 גיזאגן אונ אז עשו איז אריין גיזאגן איז דר גיהנם מיט אים אריין
 גיזאגן דרום שמיים ויהר יצחק הרדה גודיה ער האט זיך זיער דער
 שראקן ער המ נישט גיזיחסט אז עשו איז אזו פיל אין דר מוכאזה דרום
 האט ער גיזאגט גס בירד יהיה איך האב רעכט גיטאן ווס איך האב
 גיבענמשט צוא יעקב ווארום פון דיא מעג פון אָדס תראשון אן איז
 ראוי גיזוען אז יעקב זאל נעמן די ברכות פון עשו מיט רמאות מדה
 בגוד מדה וייל עשו איז גיזוען דער נחש התקדמוני וואס ער
 האט גורם גיזוען קללות מיט זיין שפת שקר ולשון רמיה אוף דעם
 נחש שמיים ויאבד קללה ותבאווה ולא הפך בכרכה ותרחק ממנו אונ ויידר שמיים
 ארוי אתה סכל הבהמה ומכר חית השדה אונ יעקב איז אדוים פון די קללות
 ווס אָדס תראשון איז גישאלטין גינארין אונ ויזיא זענין פאר קערט
 גינארין צוא ברכות דרום זאגט דוד המלך מיט רוח הקודש פה יחו
 לו ופה יסיף לו לשון רמיה דר נחש המ מרמה גיזוען צו אָדס אונ האט
 גיבראכת קללות אויף דר וועלט דר נאך איז גיקומן יעקב אונ האט
 צו גיבונגן די ברכות ווס ער המ זיי ברארפֿט האבין אונ איר קללה
 איז איר גיבליבין ווס דר נחש עכט פילט ער אמעם פון ערר יחו לו
 האלהים מסל השמים ומשכני הארץ ער איז גיבענמשט גינארין פון אויבין
 זגן פון אונגין בחכוד אחר קום אונ זעה בשעת דר נחש המ גיבראכט

פרשת ויצא

ויצא יעקב ויסע בסוס רבי יצחק זאגט ער האט באגעניגט דעם הר
 המוריה וואס דר נאך איז דארטין גישלאפן דאס בית הכבוד
 אונ ער המ דארטן מתפלל גיזוען • רבי יהודה זאגט יעקב המ נאך
 גיקאנט ווייטער גיין ווארום עס איז גיזוען נאך גרוסער מאג נאר מען
 המ אים פון אויבן נישט גלאזט • רבי יוסי זאגט ער המ דארטן מתפלל
 גיזוען ווארום עס המ אים ויער באנג גיטאן נאך וואס די בני עשו
 ציילן דס יאר נאך דר זון אונ וייני קינדד ציילן נאך דר לכנה ווארום
 עשו איז דר עלמערער ברודר ער הייסט גרול ציילט ער צו דר זון
 ווס זי איז גרעסר אזו ווי עס שמיים את הסאור הגדול אונ יעקב ווערט
 אן גירופן קמן דרום ציילט ער וועדליג די לכנה דאס זיא ווערט אן
 גירופן קמן ואת הסאור הקטן למשלת חליה דרום האט אים באנג גיטאן
 ווס הקב"ה המ פי אים צו גינאמן דיא מעלה פון דר זון דרום שמיים
 ייל שם כי בא השמש וילן איז פייטש קריגן ער האט זיך מתרעם גיזוען
 כי בא השמש ווס הקב"ה המ פי אים צו גינאמן די מעלה פון דר זון אונ
 האט דארטן אָפֿ גיגעפן צוא עשו מיד הויכף יחם מאכני המקום האט ער
 גינאמן דיא שמייתר פון צוא קאפן זיך מצער זיין אזו וויא משה האט
 גיטאן אז ער המ מלחמה גיחאלטין מיט עמלק שמיים יחמו אבן וישבו
 תחתיו ושב עליה :

וידלום והנה סולם סובב ארצה רבי יצחק איז אמאל גיזעפן דער וייל איז
 דורך גיזאגן איין מענמשט מיט צווייא קינדד זאגט איינר צו
 דעם אנדרן די וועלט וואלט קיין קיום נישט גיהאט ווען נישט דר ווינט
 אונ ער איז מלכה גרוסי סודות זאגט רבי יצחק אזעלכי פייגרי סודות
 זענן ביי אייך אונ איך זאל מיט אייך נישט גיין • זאגן זיי דו גייא דיר
 דיין וועג אונ מיר מונן גיין אין שטאט אריין אוף דר בתונה פון מיין

קינר

פרשת ויצא

וי היום ניט שווא שקד שומר העלפין ניט אלי שטארקי שומרים :

וירא והנה באר בשדה רבי יהודה הייבט אן עם שטייט מסור לרוד בברח
מסני אבשלום בנו איז דאך קשה אז אייןזון יאנט נאך און וויל הרגנן
דארף מען דאך צו ווייגן ווארום הט ער גיוונגן נאר רוד המלך האט
גמיינט אז הקב"ה וועט אים שטראפן אוף יענר וועלט פון דעם חטא
פון בת שבע היינט אז ער הט גזעקן אז מען פצאלט אים אויף דר
וועלט האט ער זיך ויער גיפרייט . און ווידער ער האט גזעקן אז
גרעסערי פון אים זענן אויך אנמלאפן גיווארין פאר ויערי פיינט .
יעקב איז אנמלאפן פון זיין ברודר עשו אזוי ווי עם שטייט ויבחה עקב
שדה ארס כולשה איז אנמלאפן פון פרעה אזוי ווי עם שטייט ויבחה עקב
מסני פרעה נאך מער יעקב מיט משה זענען אליין אנמלאפן און מיט
דוד זענן אנמלאפן אלי גרוסי לייט און זענן גישמאנן פון אלי ווייזן
צו הייטן אים דרום הט דוד גיוונגן שריה :

ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבא איז דאך קשה דאס ווייזט אום ווי איין
עזות ריידן אזעלכי היידי נאר פונדאנן לערנן מיר אפ איד גרויס
פרומקייט דען זיא הט דס ניט גיזאנט איר שוועסטער רחל אין דיא
אונזן נאר זי איז אים אקעגן גאנגן און הט אים דס גיזאנט שטילר
הייט ער זאל דער פון אוק וויסן אז עם איז מיט דעם ווילן פון רחל
אזוי ווי עם שטייט כי שכור שכחתי נאר זי הט מורא גהאט איר שוועסטער
רחל זאל ניט פון שעמט ווערן און ווידר ווייל איר גיזעקט איז פריד
גווען פון רחלס גיזעלט דרום איז זיא גאנגן אנמקעגן אים פון רחל
זאל נאר ניט וויסן און זיא זאל ניט דארפן אריין גיין צוא רחל אין
גיזעקט אריין . און ווידר לאה הט זיך גמראכט אפילו עם הייבט ניט
קיין עזות אים ארויס רופין פון רחלס גיזעלט איז אפער ניט פדאי
אזעלכס טאן אנמקעגן אישועסטער איבך די אלי זאכן האט זיא זיך
מקדים גווען אנמקעגן גיין און זיא הט געזען אז דר עיקר השקמים
וועלן פון איר ארום קיפן און דרום הט זי ווי גלעבן געמין על פי סודות
של חכמה רבי יומי זאגט ווי אזוי הט זי גרויסט אז יעקב קומט אן נאר
דס אייזיל ווס יעקב הט דרוף גדימין הט אן גהאפן צו שרייען הט זי
דר קענט אז יעקב קומט אן דרום שטייט ששכר מסור גרם דר חמוד הט
גודם גווען זיא זאל אים ארום גיין אנמקעגן און פון דער נאכט איז
גיבארן גיווארן ששכר כי שכור שכחתי איך האב דך גידונגן מיט דיא
דוראים פון מיין זון איך האב איר גיגעבן איין סגולה צו קינד אבך
יעקב הט גיוואוסט אז קינד האבן איז נאר גיווענט אין מול עליין
פון הקב"ה . און ווייטער זאגט רבי יהודה גרוסי סודות אוף דעם
פסוק מושיבי עקרת הבית אם הכניס שמחה דרום שטייט ויכור אלהים את רחל די

זכירה איז גווען פון השי' ניט פון די דודאים :

רבי יהודה און רבי חזקיה זענן גאנגן פון קאמקא קיין כוד זאגט רבי
יהודה לאמיר עומק זיין בתורה אזוי ווי עם שטייט הבו גודל מלאהט
זאגט רבי חזקיה מיר זאכן זיין דריי וואלט רעכט גווען איינר וואלט
גיזאנט . און צווייא וואלטן צו גיהערט . זאגט רבי יהודה דאס איז
נאר ביי פענמשן ווייך אז איינר דר מאנט דעם שם בדארפן צווייא
ענטפערן זמן אזוי ווי עם שטייט כי שם ה' אקרא אז איך וועל דר מאנען
דעם שם הבו גודל מלאהט וואלט איר געבן איין גרוסקייט צו גאט אבך
ביי תורה אפילו צוויי לערנן גיבן זיא אוק איין גודל און איין שבח
פון דר תורה צו גאט זאגט רבי חזקיה מיר האבן גילערינט עם איז
פון האנגן אייןזכירה קמובה אזוי ווי עם שטייט ויכור אלהים את נח . ירכי

קינד איז רבי יצחק אוועק גאנגן און איז גיקומן פון רבי שמעון און
האט אים דר ציילט די גרוסי סודות פון זיי . זאגט רבי שמעון זייא
האבין רעכט גיזאנט די רייד זענן פון די איינקלעך פון רבי צדוק חלסא
דרום הט מען אים גירופן חלסא דס הייסט שלאפיקייט ווייל ער האט
גיפאסט פערציג יאר אז ירושלים זאל ניט חרוב ווערען ער האט
מפורש גווען אויף אימליכר זאך פון דער תורה גרויסע סודות און
האט מוסר גווען צו דיא קינד . איין אקליינר צייט ארום האט רבי
יצחק ווידר פגעניגט דעם מענמשן מיט איין זון הט ער אים גפרענט
וויא איז דער אנדערר האט ער אים גיזאנט איך האב אים חתונה
גימאכט איז ער גיבליבן אין שטאט ביי זיין שווער . ווי ער הט אים
דר קאנט זאגט ער צו אים פון ווס האסטו מיר ניט גיגעטן אוף דר
חתונה האט ער אים גיזאנט דא שווער איך אז איך האב דך ניט
גיגעטן אויף דער חתונה איבך דרייא מענים איינט איך האב דאך
דך ניט גיקאנט מאכר ביסטו איין גרויסער מענמשן וועל איך דיר
ניט קאנן אן טאן פבוד אזוי ווי מען דארף און דס אנדרי מיר זענן
גווען איילינדיג אין וועג האב איך דך ניט גיוואלט ממריח זיין און
דס דרייט פדי דו זאלסט ניט פון שעמט ווערן ווארום ביי אונז איז
דר מנהג דר וואס עסט אויף סעודת חרן וככה ניט ער זייא מתנות
מאכר האסטו ניט קיין געלט וואסטו דאך פאר שעמט גיווארין .
האב איך אים גיזאנט חקב"ה זאל דך אזוי דן זיין למובה . פרעג איך
אים וויא אזוי איז זיין נאמן זאגט ער צדוק וואס עם הייסט דר קליינר
צדוק אין דר צייט האב איך פון אים גיקערנט דרייצען סודות אין
דר תורה און דרייא סודות האב איך גרערינט פון ווייני זין דעם סוד
פון גבוהא אין דעם סוד פון חלום און וואס איז דער חילוק צווישען
גבוהא אדר חלום און פון ווס איין גבוהא איז נאר אויף איר ארמ ווי
אהין זיא גיהערט אבך דער חלום איז אויף דער גאנצער וועלט צוא
אימליכן נאך זיין מדרגה אזוי ווי עם שטייט ויהלום והנה סולם מוצב ארצה
הט ער דרויף גיזאנט גרוסי סודות :

אם יהיה אלהים עמדי פרענט רבי יהודה אמער הקב"ה הט גיזאנט צוא
יעקב אזוי פיל הבטחות און ער זאגט אויב הקב"ה וועט זיין מיט
מיר פלשוט ספק נאר ווייל עם איז גווען איין חלום ווס דר שטיינר
איז פון אים עם זאל זיין אביסל אמת און אביסל שקר דרום האט
ער גיזאנט אז עם וועט מקיים ווערן וועל איך וויסן אז עם איז אמת
רבי חייא מיט רבי חזקיה זענען גיזעסן אונטער איין בוים איז רבי
חייא אנמלאפן גיווארן הט ער גיזעקן צו אלהי זאגט אים אלהי
פון אייער תורה לייכט דס גאנצע פעלד און אצונד בין איך גיקומען
דיר זאגן אז ירושלים וועט באדך חרוב ווערין מיט אלי ערטר פון
די חכמים אצונד האט מען גיגעבן רשות צו דעם ס"ס ער זאל חרוב
מאנן ירושלים מיט אלי שטארקי פון דר וועלט דרום בין איך גיקומן
צו די חכמים מודיע זיין אז מען הערט אוף צו לערנן גייט אוועק דס
לעבן פון דר וועלט דרום זאלט איר מיט אייער לערנן דר לענגערין
די יארין פון ירושלים דען די תורה איז איין עץ חיים ווען די חכמים
לערנן הט דר ס"ס קיין שליטה ניט דרום שטייט הקול קול יעקב דס איז
די תורה ווס זיא הייסט קול יעקב אבך ווען זיי לערנן ניט איז שולט
והרים זי עשו דער ווייל הט זיך רבי חייא אויף גיחאפט און דר ציילט
דס די חכמים . זאגן די חכמים דס ווייסט אימליכר אזוי שטייט אם ה'
לא ישמר עיי קיינט קען די תורה ווס זיא הייסט מיט דעם שם יהיה אז

אלהים

פרשת ויצא

ויעבד את כרתו אונ איין פקידה למוכה מקור סקדתי אתכם אונ ויידער איז פאר האנדן איין זכירה לרעה ויזכו כי בשר המה און איין פקידה לרעה וסקדתי בשכם פשעם עם איז סודות עליונים די זכירה ופקידה למוכה איז מצד הקב"ה אונ דיא זכירה ופקידה לרעה איז מצד אלהים אחרים איינס אנטקעגן דעם אנדרן אונ איינס דר היפוך פון דעם אנדרן וואל צו דעם ווס זיין חלק איז אין דר קדושה אונ גיש אין דר מומאה חס ושלום אונ האלט מלחמה אנטקעגן דר מומאה ער זאל וי בייא קומן אזו וויא יעקב המ גמאן תחבולות ער זאל שלום זיין און דעם פת פון עשו פריער מיט דר בכורה דר נאך מיט דר ברכה וואל צו די צדיקים וואס זיי ווערן ניצול פון דר מומאה אונ זענן מושל אויף אירי קום אונ זעה אז איין מענטש איז מתפלל זאל ער גיש זאגן זכתי וסקדי ווארום עם איז פר האנדן איין זכירה ופקידה לרעה וועלן די מקמרגים נעמן זייני הייד אונ וועלן קארטן דר מאגן זייני חטאים אונ דורך דעם קעגן זיי אים מויק זיין גיערמט אז ער איז אנרויסער צדיק ווס מען קען נאר און אים גיש גיפן קיין חטאים אזו ווי ערדיא המ גואגט זכתי ויהי למוכה דרום אז אומענטש איז מתפלל זאל ער זיך פולל זיין בלשון רבים אזו ווי אלישע המ גואגט צו שונמית אום ראש השנה היש לך דובר אל המלך מאמר האקמו עפים צוא היידן אונ בעמן צו דעם מלך עולם דם איז השירה וועל איה פאר דיר מתפלל זיין המ זי אים גענערט בתוך עמי אנכי יושבת איה וויל גיש דוא זאלסט פר מיר אליין בעמן אונ מיה דר מאגן דען מען וועט און מיר מזכיר זיין מיני עבירות נאר איה וויל זיין צווישן מיין פאלק וועט מען און מיר גיש מזכיר זיין מיני עבירות :

ולכן הוד לגזו את צאנו ותנכחו רחל את התרפים רבי יוסי זאגט ריא תרפים זענן גווען איין עבודת פוככים אונ פאר וואס הייסן זיי תרפים ווארום תורה איז מייטש איין לשון בויון דרום האט רחל זיך געזעט און זיי אונ לבן המ גואגט למה נכבת את אלהי אונ לבן איז גווען אנרוסר מלשף ער המ דורך זיי גוויסט ווס ער המ גוואקט רבי יהודה זאגט זיי זענן גמאכט גווארן אין איין געזעטר צייט אונ דר בעל מלאכה ווס מאכט עם מוז וויסן ווערדי שעה עם צו מאכן אונ אין וועלכי גיש דרום הייסט עם תרפים דם איז לשון היסה יוד לאז אפ דיני העניט עם איז היינט גיש די צייט צו מאכן אונ דיא תרפים היידן תמיד אונ גיבן עצות צום מענטשן און שלעכץ דרום המ כחל מורא גהאמ זיי זאגן גיש געבין שלעכטי עצות צו לבן שלעכץ מאן צוא יעקב דרום המ זיא זיך געזעט און זיי האבין וויא שון גיש גאנט היידן דרום המ לבן דריי מאג גיש גוואוסט אז יעקב איז אנטלאפן דרום שמיים ויוד לבן ביום השלישי כי ברח יעקב רבי יהודה זאגט לבן המ זיך און גברייט מיט צווייא זאכין אנטקעגן יעקב איינס מיט גרום בישוף אונ דאס אנדרי מיט פלי זיין ער זאל אים אום ברענגן פון דער וועלט דרום שמיים ארמי אוכר אבי אונ אז הקב"ה המ דם געעהן המ ער אים גואגט השמר לך מדרך עם יעקב סטוב ער רע אונ לבן המ גואגט יש דאר יי איה האב בפח דיר שלעכץ צו מאן ווייל ער המ זיך פר זיכרמט זיין פלשוף קום אונ זעה לבן איז גנאנגן אין איין מאג ווס יעקב איז גנאנגן אין זיבן מען ווייל ער המ צו יעקב גוואלט הרנגן פר דעם וואס ער איז אנטלאפן אונ פר דעם ווס ער המ צו גנומן די תרפים אונ האמשי רחל המ דאך מתכוון גווען צו גומין פדי ער זאל זיי גיש דינען פון דעם וועגן איז יא גשטרעפט גווארן אונ איז גשמארן און דעם

פרשת וישלח

וישלח יעקב מלאכים רבי יהודה הייבט אן עם שמיים (תהלים צא) כי מלאכי צוה לך לשמך בכל דרכי וויא באלד דער מענטש ווערט גבארן קומט צוא אים דר יצר הרע ער זאל אלי כאל מקמרג זיין און אים אזו ווי עם שמיים לפתח הסאת רובץ דם איז דר יצר הרע אונ דער יצר טוב קומט ערשט צו דרייצעהן יאר דענסט מאל זענן פידי ביי אים דר יצר טוב גייט פון דר רעכטר זייט אונ דר יצר הרע ביי דר לינגמ זייט וויי דר מענטש זיין ערליך איז דר יצר הרע פופ אונטר אים אונ דר יצר טוב איז שוין שלום און דעם יצר הרע אונ די פידי זענן אן גברייט צוא הימין אים אין אלי זייני וועגן אזו וויא עם שמיים מלאכי צוה לך לשמך בכל דרכי רבי אלעזר המ דעם פסקו מפורש גווען און יעקב הקב"ה המ אים אן גברייט מלאכים אונ שמירות דען ער איז גקומן גאגן מיט די שקמים א ווי עם גיהער צו זיין אזו ווי דכ גלייכן פון דער מרפכה עליונה דרום שמיים יעקב הוד לרבו וימנו בו מלאכי אלהים ווי באלד ער איז ניצול גווארן פון לבן אונ המ זיך פורש

ועבד אונ המ גיש זוכה גווען און צו ציהען איר זון בגמין אונ זי איז מיט אים גיש גווען אפילו איין שעה און דר וועלט ווייל זי המ איר פאמר מצער גווען :

יעקב הוד לרבו וימנו בו מלאכי אלהים רבי אבא הייבט אן עם שמיים זכתי וינכחו ברא אותם קום אונ זעה וויא אזו מען ברארף צוא לערנין תורה ווי צו די מענטשן ווס לערנן גיש קיין תורה זייא האבן פאר שטאפטי הערצן אונ פר שטאפטי אונן דיא תורה שרייט פאר וויא לכו לחמו בלחמי ושתו ביון מסכתי די תורה שרייט מען זאל לערנן תורה בגגלה ובגנסתר זיא איז גלייכן צו ברויט אונ זיין אונ קיינר איז גיש משגיח און איר קום אונ זעה אין דעם פסקו איז דא גרוסי סודות אונ דער פשוטר פשט איז און גוש ווארום ווייל אדם הראשון מיט חנה זענן גווען כוונ אחר דרום שמיים ויכר אותם אלהים הקב"ה המ וויא גענטשט ווייל קארטן וויא עם איז גיש דא קיין נקר ונקבה איז גיש שורה די ברכה קום אונ זעה אז יעקב איז גנאנגן קיין תרן איז ער גווען אן איין ווייב דרום אז ער המ מתפלל גווען המ מען אים גיש גענערט נאר דורך איין הלום און היינט אז ער המ שון גהאמ ווייבר אונ די שקמים שמיים שון וימנו בו מלאכי אלהים זיי האבן אים גבעטן דען דורך יעקב מיט זייני שקמים האבן אלי חילות של מעלה גהאמ שפע אונ ויידר פריער איז די שכניה נתגלה גווארן צו אים נאר איי חלום און אז ער המ שון גהאמ די ווייבר איז זי נתגלה גווארן צוא אים אין מיטן מאג כסראות העני אונ יעקב המ די מלאכים דער קעגנ ווייל ער המ זיי דענסט מאד גוועהן אונ דרום המ ער זיי גרובן סתני דם איז לשון מחנות ווייל ער המ זיי געעהן אין דער נידריג מתקנה אונ אין דר הוכר כדריגה נאך ווס האבן וויא זיך בויון צו אים אונ ווס האבין זיי פון אים גבעטן אלא זיי האבין גווארט אז בגמין זאי גבארן ווערן דען וועלן זיי שון זיין די גאנצי מרפכה צוא דר שכניד למשה אזו ווי זיי זענן איין מרפכה למעלה ווארום יעקב מיט זייני צוועלף שקמים זענן אזו ווי אין דר צאל פון אחי ווס איז למעלה אזו וויא עם שמיים ושב יעקב ויסקו ושאנן וזמן סתרי ער וועט בטוח זיין אונ קיינר וועט אים גיש קעגן דר שרעקין ווייל די שכניה מוט און וויא רגען ווי למעלה און דר מרפכה עליונה :

ועבד אונ המ גיש זוכה גווען אונ צו ציהען איר זון בגמין אונ זי איז מיט אים גיש גווען אפילו איין שעה און דר וועלט ווייל זי המ איר פאמר מצער גווען :

יעקב הוד לרבו וימנו בו מלאכי אלהים רבי אבא הייבט אן עם שמיים זכתי וינכחו ברא אותם קום אונ זעה וויא אזו מען ברארף צוא לערנין תורה ווי צו די מענטשן ווס לערנן גיש קיין תורה זייא האבן פאר שטאפטי הערצן אונ פר שטאפטי אונן דיא תורה שרייט פאר וויא לכו לחמו בלחמי ושתו ביון מסכתי די תורה שרייט מען זאל לערנן תורה בגגלה ובגנסתר זיא איז גלייכן צו ברויט אונ זיין אונ קיינר איז גיש משגיח און איר קום אונ זעה אין דעם פסקו איז דא גרוסי סודות אונ דער פשוטר פשט איז און גוש ווארום ווייל אדם הראשון מיט חנה זענן גווען כוונ אחר דרום שמיים ויכר אותם אלהים הקב"ה המ וויא גענטשט ווייל קארטן וויא עם איז גיש דא קיין נקר ונקבה איז גיש שורה די ברכה קום אונ זעה אז יעקב איז גנאנגן קיין תרן איז ער גווען אן איין ווייב דרום אז ער המ מתפלל גווען המ מען אים גיש גענערט נאר דורך איין הלום און היינט אז ער המ שון גהאמ ווייבר אונ די שקמים שמיים שון וימנו בו מלאכי אלהים זיי האבן אים גבעטן דען דורך יעקב מיט זייני שקמים האבן אלי חילות של מעלה גהאמ שפע אונ ויידר פריער איז די שכניה נתגלה גווארן צו אים נאר איי חלום און אז ער המ שון גהאמ די ווייבר איז זי נתגלה גווארן צוא אים אין מיטן מאג כסראות העני אונ יעקב המ די מלאכים דער קעגנ ווייל ער המ זיי דענסט מאד גוועהן אונ דרום המ ער זיי גרובן סתני דם איז לשון מחנות ווייל ער המ זיי געעהן אין דער נידריג מתקנה אונ אין דר הוכר כדריגה נאך ווס האבן וויא זיך בויון צו אים אונ ווס האבין זיי פון אים גבעטן אלא זיי האבין גווארט אז בגמין זאי גבארן ווערן דען וועלן זיי שון זיין די גאנצי מרפכה צוא דר שכניד למשה אזו ווי זיי זענן איין מרפכה למעלה ווארום יעקב מיט זייני צוועלף שקמים זענן אזו ווי אין דר צאל פון אחי ווס איז למעלה אזו וויא עם שמיים ושב יעקב ויסקו ושאנן וזמן סתרי ער וועט בטוח זיין אונ קיינר וועט אים גיש קעגן דר שרעקין ווייל די שכניה מוט און וויא רגען ווי למעלה און דר מרפכה עליונה :

פרשת וישלח

ווען פון אים הט זיך באלד בהעפמט צו אים דיא שכינה מיט אירי
 יקריגי תילות אים ארום רינגלען דרום שמיים ויאמר יעקב כאשר ראם
 חנה אלהים זה אונ פון די מלאכים הט עד גשיקט צו עשו אזו שמיים
 שלח יעקב מלאכים רבי חזקה פרענט וידער אז דיא שכינה מיט דיא
 מלאכים וענן מיט אים גווען ווארום שמיים ויהי יעקב לבדו עד אזו גברין
 אר אליין זאגט רבי יהודה וייל עד הט זיך אריין גבראכט אין איין
 מקום סבנה דען הט עד גיעהן אז ויי האבן זיך אלי פון אים אפ גטאן
 אונ עד אזו גברין אליין אזו ווי עם שמיים קטנתי מכל החסדים ומכל האמת
 אים וענן די היקריגי תילות ווס זיי האבן זיך פון אים אפ גשיידר רבי
 יצחק זאגט דרום האבין זייא זיך פון אים אפ גשייד ווארום עכ אזו
 ווען איין גר מן השמים אז עם זאל צו אים קומן דר שר פון עשו
 אונ אז ויי וואלטין גווען מיט אים וואלט עד גיט גקאנט קומן דרום
 זאבין ויי זיך פון אים אפ גשייד אונ וענן גטאנג זאגן שידה ווארום
 עם אזו גווען זייער צייט צו זאגן שידה דער נאך וענן זייא צוא אים
 זייער גקומן דרום שמיים קטנתי מכל החסדים ומכל האמת רבי אבא פרענט
 אף ווס הט יעקב גשיקט זייני מחנות צו עשו עד זאל אים נאך דר
 זעקין די שנהא נאר יעקב הט גוויסט אז עד אזו מקיים פיבוד אב
 דרום כל זמן דר פאטר הט גילעבט הט עד פר אים קיין מוכא גיט
 האט ווארום עד קען אים נאר גיט טאן רבי שמעון זאגט עם שמיים
 ששירי יב טוב נקלה ועבר לו מסתכד וחסר לחם דר פסוק שמוסט פון דעם יצר
 הרע וואס עד האלט זיך גרויס אונ פיערט דעם מענטשין אויך מיט
 רופקייט דר נאך אזו עד אוף אים מקמרג ביז עד פירט אים אריין
 אין גיהנם אריין דרום שמיים טוב נקלה ועבר לו עם אזו בעטר דר וואס
 זאלנט גיט דעם יצר הרע אונ האלט זיך גיט גרום זייערט עד וויי
 זאגט טאן דעם רצון פון השית ויערט דר יצר הרע פר קערט צוא
 זים פר איין קענט אונ דר מענטש הט איבך אים פמשלה אזו ווי
 עם שמיים ואתח המשל בו אזו דס בעטר מסתכד פון דעם ווס האלט זיך
 רום חסר לחם אונ ווערט אן דיא אמונה פון השית וואס זיא הייסט
 חם • נאך איין פשט אזו עם גייט אוף יעקב אבינו עליו השלום עד
 געט בעטר גמאכט ווס עד הט זיך מביגע גווען צו עשו אונ האט זיך
 מאכט ווי איין קענט צו אים בדי דר נאך זאל עשו צו אים זיין איין
 זענט מסתכד וחסר לחם עד הט דר מיט גמאכט אזו עשו זאל זיין דר
 אף איין חסר לחם דען יעקב האט גוויסט אז עשו דארף אזו צוא זיין
 אונ עם אזו גווען מיט גרום הכמה ווארום וואלט עשו פר שמיין וואס
 יעקב הט אים גטאן דר מיט וואס עד הט זיך צוא אים מביגע גווען
 זאלט עד זיך אליין מסות גווען אונ וואלט גיט גקומן צו אים ווארום
 אין דעם אזו גווען גרום חכמה דרום זאגט דר פסוק ה' יחתו וגו' :

יאר האב איה מיט אים גוואונט • אפשר מיינסט דוא איה האב פר
 אים מוכא גהאט אונ האב אים נאר גיט גטאן זאג איה דיר וייה לי שיר
 וחמור דאס זענן די ערשטי קליפות אז זייא באהעפמיין זיך אין איינעם
 קען ווי ווערט קיין קיום גיט האבן דרום שמיים לא תחרוש בשור ובחמור
 אונ איה האב זייא מביגע גווען אויך דיא וואס הייסן צאן ועבר ושפחה
 דאס זענן דיא פוחות המוכא וואס הקב"ה האט גישלאגן אין
 מצרים אזו ווייא עם שמיים בכור כהמה בכור השפחה האב איה דיא אלע
 מביגע גווען מיד הט זיך עשו פר אים גפארבטן מער ווי יעקב האט
 פר אים מוכא גהאט • עם אזו איין משר איין מענטש איז גטאנג אין
 וועג הט עד פגעניגט נאך אמענטש פרענט עד אים פון וואגן ביסטו
 זאגט עד איה בין מחיל פלוני זאגט עד צו אים גיעהן גיט צו מיר
 ווארום איה האב אשלאנג שייט עד ווער עם גינעהנט צוא מיר • הט
 זיך דר מענטש זייער דר שראקן אונ הט זיך אום גקערט צו זיין חיל
 אונ הט זיי דער צייקט האבן זייא זיך זייער דר שראקין זאגט זייער
 ערצטר איה וועל גיין צוא אים אונ וועל אים איבך בעטן וייה דער
 מענטש דער זעהט דעם עלצטין מיט זיין פיעל חיל פראכט עד זיך
 היינט וועט עד מיד דרגן איז עד אים אנטקעגן גילאפן אונ דעם זיך
 פורע ומשתחוח גווען צו אים אונ צוא זיין חיל הט זיך דער עלצטר
 גטראכט עם זאל זיין אמת אזו עד האט אזו איין ברענדניין שראנג
 וואלט עד זיך צו מיר גיט גבוקט איז דר עלצטר ביי זיך זייער גרום
 גווארן אונ זאגט דר פר ווס עד אזו זיך צו מיר אזו שמארק מביגע
 וועל איה אים גיט דרגן אזו איה יעקב אבינו האט גשיקט צו עשו
 זאגן עם לבן נתיי איה האב גוואנט מיט לבן צוואנגע יאר איה האב
 ביי מיר אשלאנג ווס שייט מענטשן דס מיינט מען וייה לי שיר וחמור אז
 עשו הט דס דר הערט טראכט עד זיך ווער קען בשמיין אנטקעגן
 אים עד קאן מיד ממית זיין מיט זיין מויל איה וועל אים גיין איבער
 בעמין ווי יעקב הט אים דר זעהן ויירא יעקב סאר ויצר לו דר נאך שמיים
 וישתחו ארצה עד הט זיך גיבוקט צו אים הט זיך עשו גטראכט עם זאל
 זיין אמת ווס עד זאגט וואלט עד זיך צו מיר גיט גבוקט אונ אזו גווארן
 ביי זיך זייער גרום אונ הט אים גיט גהרגת • איה אזו לבן האט אים
 נאך גיאנט האט אים הקב"ה גזאנט המטר לך סרבי עם יעקב סבוב עד רע
 אפער לבן הט דאך גיט גהאט קיין חיל בשעת עד הט אים נאך גיאנט
 אונ יעקב הט גהאט אנרעכרי מחנה פון אים פר ווס הט עד מוכא
 גהאט אונ הקב"ה הט גמוט מזהיר זיין צוא לבן דרום הט הקב"ה
 צו אים גזאנט זאלסט זיך היטן צו ריידן מיט יעקב כסוב עד רע אזו איה
 בלעם הרשע אזו עד הט גוואלט די ישאאל פר קענדן מיט זיין פישוף
 הט עד דר נאך גזאנט כי לא נחש בעקב ולא קסם בישראל ווער קאן זייא
 געפס טאן אז מיין ויידע לבן הט זיי גיט גקאנט שלעכץ טאן ווי אזו
 זאל איה זיי עפס טאן • דרום האט יעקב גזאנט וייה לי שור וחמור אונ
 הקב"ה הט מיד מציל גווען פון לבן :

וישורבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו איז דאך קשה וישים איה
 דען גיט אז עשו איז זייער אברודר וואס שמיים איה עשו האט
 גידארפט שמיין אחיק אליין אדער עשו אליין נאר אזו איז דר פשט
 מיר זענן גקומן צו דיין ברודר מיינסטו אפשר עד הט שוין תשובת
 גטאן אונ גייט שון בדרה תישר זאגן מיר דיר אל עשו עד אזו נאך עשו
 הרשע אזו ווי פריער אונ אפשר מיינסטו עד גייט אליין וירבע סבוב
 איש עמי עד גייט מיט מיד הינדקט קענשטן זיי האבן אזו גזאנט בדי

ער זאל מורא האבען און זאל מתפלל זיין צוא הקב"ה דען הקב"ה גלוקט צו די תפלות הצדיקים און ווערט גקריינט מיט זייערי תפלות דר מלאך סיני נעכט אלי תפלות פון די ישראל און מאכט אקרון צו הקב"ה נאר עם איי דאך קשה יעקב הט גהאט אזו פיר מלאכים מיט זיך און הט פארט מורא גהאט פר עשו נאר די צדיקים ווילן זיך גיט סוכה זיין אוף איין גס נאר זיי מוען תפלה צוא הקב"ה רבי יהודה הייבט אן עם שמיים אשרי אדם מסדח תמיד וואל צו די ישראל דם הקב"ה הט זיי גנעבן די תורה של אמת דען דורך דעם זענן זיי זוכה לחיי עולמים דען דר ווס איז איז עופק בתורה ציהא הקב"ה אוף אים חיים עליונים און פרענגט אים לחיי עולם הבא אזוי וויא דער פסוק זאגט (דברים ל"ו) כי הוא היך ואיך יסד ובכרהוה תאריכו ישו זי גיט אים חיים בעולם הנה ובעולם הבא רבי אלעזר זאגט ווער עם איז דא עופק אין דר תורה איז זיין מוים גיט דורך דעם יצר הרע ווס ער איז דר נחש אין דר מלאך הנותן . נאר זיין מוט איז בנשיקה אזו ווי יעקב אבינו אזו ווי עם שמיים ישקנו משיקות פו דם הייסט דורך גאט אזוי ווי עם שמיים ביי אחרן יסת על פו דם איז לשון בהעפסן עם בהעפס זיך דם נפש אין דעם שורש ווס ער הט למעלה דרום די צדיקים ווס זענן עופק בתורה אז זיי שטארבן איז זייער גוף גיט מסמא און זיזא זענן סהור . אזו ווי די רגנים האבן אמאר געזען אלתי אזו גשמאן אוף איין בית הקברות האבן זיי צו אים גזאגט דר האר איז דאך איין בזהן פארקסט דאך דא גיט שמיין הט ער צוא ווי גזאגט דיא צדיקים זענן גיט מסמא אז זיי שטארבן . אוף האבן מיר גלערינט אז רבי איז גישטארבן איז גיט גיווארן די כהונה דם הייסט אפילו כהנים גאבן זיך גינענט מתעסק זיין מיט אים ווייל קיין מוכאח הט אויף אים גיט גיוואט כפל שכן יעקב ער איז גווען דר עין החיים נאך ווס הט ער זיך גיפארקטן און ווידר איז קשה השירה הט דאך אים גזאגט והנה אנכי עמך ושמתוך בכל אשר הלך און ווידר איז קשה ער הט דאך ביי זיך גהאט דיא חילות ומלאכים הקרושים אלא יעקב האט זיך גיט גוואלט סוכה זיין אוף קיין גס ווארום ער הט גמיינט ער איז גיט ראוי צוא קיין גס ווייל ער הט גיט מקיים גווען קיין ביביר אב ואם און האט גיט עופק גווען אין דער תורה און הט גנעבן גיוויא שוועסער און האמשי מיט דעם אמת הט ער דאך היילה גיט גינדיקט אזו וויא אונזר חכמים פר גנטפון דם . פון דעסט וועגן פדארף זיך אמענטש תמיד פארקטן פאר השירה אזו ווי דר פסוק זאגט אשרי אדם סחור תמיד קום און זעה די תפלות פון די אבות זענן דר קיום פון דר וועלט און אלי בענטשן לעבן דורך זיי און עם ווערט קיין מאל גיט פר געסין דר זכות פון די אבות . אוף ווען די ישראל זענן אין איין צרה זעהט הקב"ה אין דר צורה פון יעקב ווס זיי איז אוהן אום גיקריצט אין פסא הכבוד און דורך דעם הט ער רחמנות אוף דר וועלט אזו וויא דער פסוק זאגט וזכרתיו את בריתי יעקב . יעקב איז גווען דם שגקייט פון אדם הראשון ווס אוף אים שמיים כולם אלהים עשה את האדם דער וואס האט גיזעהן צו יעקב הט ער גזעהן די אפסלויח המאירה . רבי יהודה זאגט איך האב גיזעהט אז דר ווס זעהט אין חלום יעקב אום גצירט מיט זייני מלבושים איז אסימן אז מען האט אים מוסיף גווען חיים . רבי שמעון זאגט מיר האבין שון לאנג גזאגט אז איידער דוד המלך איז בעשאפן גווארן הט ער נאר קיין לעבן גיט גהאט אוף דר וועלט ער זאגט נאר גיבארן גווארן און וואלט תיכף גישטארבין האט אדם

הראשון אים גשענקט פון זייני יארן זיבעציג יאר דען אדם הראשון באראפט לעבן מוויזנט יאר הט ער נאר גלעבט ניין הונדערט דרייסיג יאר דרום זאגט דער פסוק חיים שאל מסך נתת לו אונד ימים ימי דאס גייט אויף דוד המלך . דען אז הקב"ה האט בשאפן דר גן עדן און הט אריין גיבראכט דיא נשמה פון דוד הט ער גיזעהט אז דוד הט קיין חיים גיט אויף עולם הזה און האט אים אזו בשא חיים פיו השירה הט בשאפן צו אדם הראשון הט ער גזאגט דוד דאך מיין קיום גוארום אדם מאכט אדם דוד משה דרום הט ער גיזעהן פון זייני יארן דען זיי זענן בידי איין שורש און אז אדם היז גינדיקט האבן די אבות אים גמוזט שענקן יארן . אכרעם הט פדארפט לעבן הונדערט מיט אכציג יאר הט ער אים גשענקט פו יאר יעקב הט אזו פיל פדארפט לעבן הט ער נאר גלעבט הונדערט זיבן און פערציג יאר און ניין און צוואנציג יאר הט ער אים גשענקט יוסף הט פדארפט לעבן אזוי פיל וויא יעקב האט ער נאר גלעבט הונדערט מיט צעהן יאר האט ער אים גילאזט זיבן און דרייסיג יאר מרעפט דם אן זיבעציג יאר נאר יצחק הט אים גיט גלאזן קיין יארן ווייל ער איז גיט גווען פון דעם אדם פון חיים אבר די אבות איז גווען זייער אחוזה אין דעם אדם פין חיים דרום האבן זיי אים גנעבן חיים קום און זעה די תפלה פון יעקב הט אים גהאלפן אז ער זאל נוצן ווערן פון עשו זיין זכות האט ער גיט גוואלט אפ גיזין ער האט א גלאזט צו זייני קינדער און יעקב הט זיי צו טיילט אוף צוויי כחנות וויס את השפחות ואת ירידה ראשונה די שפחות מיט זייערי קינדער הט גשטעלט צום ערשטן און הט גזאגט אים יבא עש אז עשו וועט קובן זיי און וועט זיי שלאגן וועלן האמשי דיא איבר זי אנמלפן אין דא קשה ווי אזו הט דם יעקב גטאן ער זאל שטעלן צום ערשטן די שפחות פדי מציל זיין די איבריגי אלא יעקב האט גזעהן אז דר שכינה הט זיך אפ גטאן פון אהל חתל און פון אהל לאה און דא גראט אויף די בני השפחות האט ער גזאגט איך זעה אז זיזא זע גיהט פון השירה דרום הט ער זיי גשטעלט צום ערשטן איז דר גיט ער אן גהובן מתפלל זיין און הט אזו גזאגט אלו זכרי אברהם ואבי יצחק וכו' כחנותי מכל הדסים יעקב הט גזאגט אלץ ווס די האכט מס צוא גזאגט איז נאר גווען אוף איין תנאי און איך בין גבינערט פו זכיות דען אלץ ווס די האכט מיט מיר גישאן ביי אהער איז גיאר גווען פון דייעט וועגן איך בין דעם ירחן אריקר לייך און היינט בין איז צוויי כחנות ביו אהער הט ער מסדר גווען דעם שבה פון הקב"ה דר נאך הט ער אן גהובן צו בעטן השלמי נא מיר אחי מיר עשו פון דא לערנין מיר אפ אז אמענטש וויל מתפלל זיין פאר הקב"ה אויף זי פדערפניש זאל ער פריער זאגן דעם שבה פון הקב"ה און דר נא זאל ער בעטן פון זיינט וועגן אזו וויא יעקב הט גטאן . אוך לער מיר אפ פון יעקב אז אמענטש נאר ארום זאגן זיין בקשה דעסט ווי יעקב הט גזאגט הצילי נא און אז די וועסט מיר זאגן איך האב דר שון מציל גווען פון רבן זאג איך דיר מיד אחי און אוב די וועסט מיין אנדרי כרוכים זאג איך דיר מיד עשו און פר ווס בעט איך דיק כו' אכזי אחר ווארום איז פארקט מיד זייער פר אים דרום גהער מען גי פתח מתפלל זיין נאר רעכט צרום ריידן ווייל די מלאכים זענן מקבל די תפלות קעגן משנה זיין פחמת קמרוג אבער אז ער ווע מפורש זיין די תפלה וועלן זיי שון גיט קעגן כשנה זיין :

פרשת וישבה

בְּרֻחוֹת אֲבָר וּנְעוּן דַּעַר שֶׁר וְנֹאֲלַם נִישׁ קִיין שְׁלוֹם מֵאֲבָן וְנֹאֲלַם עֲשֵׂי אֹיֶךְ קִיין שְׁלוֹם נִישׁ גִּימְאָכְט וְנֹאֲרֹם אַלְץ דִּינֵג גִּינְוֵעֲנֵט זִיךְ נֹאֲר אִין דִּי שְׂרִים שֶׁל מַעֲלָה :

וְהוּא עֵבֶר לַנְּהִימָה וּישתחו ארצה רַבִּי אֶלְעָזָר זָאָגֵט עִם שְׂמִיית לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לֹאֵל אַחַר כִּי ה' קָנָא שִׁמוֹ יַעֲקֹב אִין דְּאָךְ גִּינְוֵעֵן דַּעַר אִיִּם דַּעַר וּוייטער אונ דר בעקסטר פון די אבות ווי קומט דס ער זאל זיך פוקן צוא דעם רשע ונאם ער איז גינען באהעפט אין איין אל אחר אונ דר וים פוקט זיך צו אים איז גלייך ווי ער פוקט זיך חלילה לאל אחר וועקטו וועלן זאגן תעלא בעדינה סניד ליה דם הייסט איין פוקט אין דר צייט ווען ער איז איין מקד מוז מען זיך צו אים פוקן עס איז דאך אבר ניש גלייך דר פוקט איז ניש קיין אל אחר אבר צו איין אל אחר מאן מען זיך דאך ניש פוקן מען ניש דאך חלילה איין פח אין דער שומאָה • נאר קום אונ זעה דוד המלך האט גיזאנט צוא נבל הפרמלי ער איז גינען איין רשע ואמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך שלום און דאך אויך דיא קשיא וויא גישקט זיך דוד המלך זאל אים זאגן ואתה שלום מיר האבין דאך גילערניט אז מען מאר ניש קיין רשע שרום געבין אונ נבל איז דאך גינען איין רשע נאר דוד המ גיזאנט דעם פסוק צו הקב"ה ואמרתם כה לחי מיינט ער צו דעם חי עולמים הקב"ה וים לעבט אייביג אונ נבל המ גימיינט אז ער זאגט דס צו אים ביי יעקב שמיית וישתחו ישראל על ראש המטה און יעקב איז שראא גינען דס ער זיך גיבוקט המ יוסף גימיינט ער פוקט זיך צו אים אונ דר אכית שמיית דאך על ראש המטה מיינט מען דיא שכניה און דא אויך שמיית והוא עבר לפנים • הוא • מיינט מען די שכניה איז גיזאגן פר אים און וויא עס שמיית הוא עשני המ זיך יעקב נאר גיבוקט צו דער שכניה זיבין מואל דרום שמיית ניש וישתחו לעשו גינערט עס שמיית ער בשחו ער אחיו ער האט מער קיין פכוד ניש גינעפין נאר צו המב"ה וואל צוא דיא צדיקים ונאם וייערי מעשים וענין נאר לפכוד השית ניש אפ קערין חלילה פון זיין וועג :

פרשת וישב

וְיִשְׁבַּע יַעֲקֹב בֶּאֱרֶץ סוּדָר אֲבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן רַבִּי חֵיָא זָאָגֵט עִם שְׂמִיית רַחוּת רַעוּת צְדִיק וּמְכֻלָּם יִצְחָק ה' קוּם אונ זעה ווי פיל מקפרינים דר מענטש המ זינט ער קומט אויך דר וועלט ווי באלד ער ווערט נאר גיבארין קומט שוין דער יצר הרע אונ ברענט אין אים ער איז ערגר פון איין בהמה ונארום איין בהמה אז זי ווערט גיבארן איז איר טבע זי זאל אנמלופין פאר פייגער אונ היט זיך דער פון אונ איין קינד איז דער שמיית לופט אין פייגער אריין ונארום עס איז אלץ איבר דעם יצה"ד ונאם אין אים איז קערט אום אים צו ביזין און ווי עס שמיית טוב יל מסכן והכס דס איז דר יצר טוב ונאם ער קומט ערשט צו דעם מענטשן צו דרייצעהן יאר דרום הייסט ער יל איין זינג קינד איז בעסר מסל זקופסל מיינט מען דעם יצר הרע ער קומט צוא דעם מענטשן תיבה ווי ער ווערט גיבארן דרום הייסט ער איין אלטר אונ ער ווייסט ניש ווי אזו זיך צו פירן אזו המ שלמה המלך גיזאנט מסל בחוש הולד דר יצר הרע קומט ארום פון דעם ערשטין חושף ער המ נאר ניש גועהן קיין ריכטיקייט קום אונ זעה דרום קומט ער פריער צו דעם מענטשן פרי ער זאל מיט אים גיזאונט ווערין אונ ער זאל אים גלויבן דען נאך אז דער יצר טוב קומט אן קען ער אים שוין ניש גלויבן ער איז

בְּכִי מִיֵּשׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַד רַבִּי שְׁמַעוֹן זָאָגֵט אֲמַעֲנַמְשׁ אִין דְּאָךְ נֹאֲר פֿלייש אונ פרוט ווי קען ער זיך ראנגלן מיט אמלאך וים ער נאר רוח אונאש אזו ווי עס שמיית עושה מלאכו רוחות משרתי אש לוחם א פון דאנין לערנן מיר אפ אז דיא מלאכים קומן אוף דר וועלט ידן ווי זיך אויך אן איין גוף פון דר וועלט אזו אויך ביי די מלאכים ווען גקומן צו אכרדם אבינו שמיית ויאכלו זיי האבן געסן פרי ווי זיך ניש משנה ויין פון דעם מנהג פון דער וועלט אזו אויך משה זינג אז ער איז גקומן אוף דעם הימל שמיית לחם לא אכל וים לא שחה האט אלי פערציג מעג ניש געסן פרי ער זאל ניש משנה ויין פון מנהג פון לערנן וועלט אזו אויך דר מלאך המ זיך אן גקלייד אין גוף פון דר וועלט דרום המ יעקב זיך גקענט מיט אים ראנגלן ער איז גינען דער שר פון עשו דרום האט ער זיך גשמארקט מקענן יעקב די גאנצי נאכט אונ אז עס איז גקומן אין דר פריא ויין פח שלאף גווארן ווייל ויין פח איז נאר ביי נאכט אונ דר פח יעקב איז גווארן גשמארקט ווייל ויין פח איז נאר ביי טאג אזו דר פסוק זאגט כשא דומה איו קורא משעיר שומר מה חלילה דס מיינט מען ווי וים ער הייסט שעיר איז ויין פח בייא נאכט דרום האט דר שר זאגט צו יעקב שלחני כי עלה השחר אונ יעקב המ אים גיזאנט זיך ווער די ניש אוועק שיקן כי אם ברכתני עם ונארט ברארפמ שמיין תברכני אלמ די מייטש גינען די זאלסט מיר גענטשן וים שמיית ברכתני דס ווי מייטש די האסט מיר שון גבענטשט אלא יעקב האט צוא אים זאגט די זאלסט מספים זיין אוף די ברכות וים מייין פאטר המ מיר גענטשט אונ די זאלסט ניש גקמרג זיין אוף ווי דרום המ אים דר זאגט דא יעקב ישמר עוד ספק כי אם ישראל דר מלאך זאגט מיר מוזין זיך דין וייר די ביסט אובן גקריינט מיט דר מדרגה פון ישראל וים שמיית ויכר אתו עס ער האט מודה גינען אוף דיא ברכות וים חתק המ אים גבענטשט • רבי שמעון זאגט עס שמיית ברכות ה' רבי גס אובן ישלים אתו קום אונ זעה וויא איין מענטש דארף זיך אן זיימן צו גיין אין וועג פון השית אונ צו לערנן תורה אונ מצות ען אימליכר קענטש המ צוויי מלאכים וים ווי זענן תמיד מיט אים זינגר פון דר רעכטר זייט אונ אייגר פון דר לינקר זייט אונ זאגן דות אוף אלי זאכן וים דר מענטש מוט דאם מיינט מען דעם יצר רב מיט דעם יצר הרע • איז דר מענטש זיך מסחר אונ גייט אין פון וועג שטארקט זיך דער יצר טוב אוף דעם יצר הרע אונ דר יצר דע ווערט צו אים פר איין קענטש אונ מאכט מיט אים שלום דרום זענט שלמה ברכות ה' רבי אש הייסט אז דער מענטש גייט אין געכטין וועג נם אויבן ישלים אתו מיינט מען דער יצר הרע מאכט מיט אים שלום אונ ווערט צוא אים פאר איין קענטש אונ דער זאס גייט חלילה אונ דעם וועג פון דעם יצר הרע שטארקט ער זיך אוף דעם יצר טוב אזו ווי עס שמיית טוב נקלה ועבד לו עס איז בעסר זיך דער נקלה דאם מיינט מען דעם יצר הרע איז איין עבר צוא אים רום ווייל יעקב וענין אלי זייני ווענין גינען צוא הקב"ה אונ זיין פאחון איז נאר גינען צוא אים דרום אייבי מיינט מען דער שר של עשו ישליב אורו האט אויך ניש אים שלום גמאכט אונ וויא דער שר שר אזו גיטאן המ שון עשו אלץ אויך גומט אזו טאן ער המ מיט אים שלום גימאכט אונ האט אים מודה גינען אויף די ברכות דרום זענט ער צו יעקב יי לר אש יד אעז לר עס זאל ביי דיר פלייבן די

פרשת וישב

לד

אויף אים גליק ווי איין משא אוף האבן קיר גילערינט ווער עס איז
 איין קלוגר רשע אז ער הט אמשפט מיט זיין חבר איז ער זיך מקדים
 צו דינים פר זיין חבר פרי ער זאל זיך גרעכט מאכן אזוי ווי עס שטייט
 צדיק וראשון בריבו דר ווס קוקט צום ערשטן איז גרעכט אזוי אויף
 דער יצהר ווס ער איז דער נחש אזוי ווי עס שטייט וחסד היה ערום ער
 איז גיווען אקלוגר קוקט ער איז ערשטן צו דעם מענטשן מיט דיא
 פאלשי מענות דר נאך אז דר יצר טוב קוקט איז אים שוין שווער צו
 גלובן דרום שטייט וחכמת הססן בויה מיינט מען דעם יצר טוב ווארום
 וייל דר יצר דרע איז פריער גיקומן זענן שון דר נאך זייני רייד פר
 שעקט דרום וועלכר דיין ווס הערט צו די מענות פון איין בעל דין
 איידער דר אנדערר איז גיקומן איז גליק ווי ער איז מקבל אויף זיך
 אלהים אחרים צו דר קדושה נאר אזוי ווי עס שטייט וכל דעה וחקרו דר
 אנדערר קוקט און ווייזט אים אז עס איז אלץ שקר דס איז דר וועג
 פון איין צדיק ער גלויבט ניט דעם יצר דרע ווס ער איז איין קלוגער
 רשע נאר ער ווארט ביז דר יצר טוב קוקט האמשי זיי לידן פון דעם
 יצר הרע פיל שלעכטן איז זיין הקב"ה מציל פון זייני הענט דרום
 שטייט רבות רעות צדיק וסכולס זיכנו ה' ווארום הקב"ה באגערט אין דעם
 צדיק און העלפט אים בעולם הזה ובעולם הבא וואו זייער חלק
 קום און זעה וויא פיל שלעכטן עס איז גיקומן אויף יעקב אבינו וייל
 ער האט זיך ניט גיווארט באהעפטן אין דעם יצר דרע און האט זיך
 מרחיק גיווען פון אים און הקב"ה האט אים גיהאלפן און האט אים
 מציל גיווען פון אלי שלעכטן ביז דער יצר הרע האט זיך דר ווייטער
 פון אים אזוי אויף אלי צדיקים לידן פון אים גרויס צרות איין צרה
 נאך דר אנדערר ביז זיי גייען ארויס פון זייני הענט און רשען עולם
 הבא • יעקב אבינו האט גיזאגט לא שמתי איה האב ניט גיהאט קיין
 פריד ביי לבן הארמי דען איה האב ניט גיקאנט גיבול ווערן פון אים
 ולא שקמתי און איה בין ניש גיווארן גישמילט פון דעם שר של עשו
 פריער הט ער מיד זייער מצער גיווען דר נאך האב איה גיהאט דעם
 צער פון עשו וכל נחתי איה האב ניט גיהאט קיין מנוחה פון צרות
 פון דינה אין שקם וכל רוגו דער נאך האב איה גיהאט דעם צער פון
 יוסף ווס איז גרעסר איבר אלי רבי יוסף זאגט עס שטייט הצדיק אבד ואין
 איש שם על לב הקב"ה איז משנית אויף דער גאנצער וועלט און אז ער
 זעהט אז מענטשן פירן זיך ניט אין רעכטן וועג און דר משפט איז
 אן גיברייט אויף זיין צוא קומען נעקט ער צוא דעם צדיק פון
 צווישען זיין ווארען פל זמן דער צדיק איז צווישען זיין
 קאן דר מרת הרין ניט שולט זיין אויף דר וועלט אזוי ווי עס שטייט
 ויאמר להשמידם לולי משה בחירו דרום שטייט כי מפני הרעה נאסף הצדיק איידר
 דס שלעכטן בארף קומט ווערט דר צדיק איין גיטאן פרי ער זאל ניט
 קאנען מגין זיין אויף דעם דור קום און זעה יעקב איז גיווען דער
 בעקער פון דיא אבות און ער איז ראוי גיווען צוא לידן דעם גלות
 ווס הקב"ה הט גיזאגט צו אברהם בכרית בין הבתרים נאר מחמת
 ער איז גיווען איין צדיק הט ער אויף גיהאלטן דעם מרת הרין אפילו
 דר הנגדר האט אויף גיהערט פון זיינט וועגן אז ער איז גיקומן קיין
 מצרים אזוי אויף יוסף וואס ער איז גיווען אזוי ווי דאס גישמאלט פון
 יעקב פל זמן ער הט גילעבט הט זיך דר גלות ניט אן גיהאבן אזוי וויא
 עס שטייט ויסת יוסף נאך זיין מוים שטייט הבה נתחכמה לו אזוי אויף פל
 זמן ד' צדיק איז אויף דר וועלט קען דר מרת הרין ניט שולט זיין און

הקב"ה איז מגין אויף דער וועלט פון זיינט וועגן דרום שטייט וישב
 יעקב בארז סגור אביו מיינט מען ער איז אלץ גיזעסן אין דעם פארקט
 פון דעם מרת הרין און האט אים אויף גיהאלטן :

אלה תולדות יעקב יוסף ווער עס האט גיווען דס פנים פון יוסף הט ער
 גיזאגט דאס איז די צורה פון יעקב דרום שטייט ביי קיינס ניט
 ואלה תולדות יעקב ראובן אדר שמעון נאר בייא יוסף בו שבע עשרה שנה רבי
 אבא זאגט הקב"ה האט מרמו גיווען אזוי וויא יוסף איז אלט גיווען
 זיבצין יאר אז ער איז פר לארין גיזאגן דרום הט דאך יעקב אויף דר
 זיבצין יאר גיזאגט דר פר הט אים הקב"ה אפגיגעפן זיבצין יאר
 גיטע אין מצרים מיט גרויס שמחה יוסף איז גיווען איין מלך און
 אלי קינדער זענן פר אים גיווען דרום שטייט ויחי יעקב בארז מצרים שבע
 עשרה שנה דען דס איז גיווען זיין רעכט לעבין :

ויחלום יוסף חלום קום און זעה ווען אמענטש וייל זיך לייגן שלאפן זאל
 ער פריער אויף זיך מלך זיין עול מלכות שמים דער נאך
 זאל ער זאגן איין פסיק פון חכמים אזוי וויא אונזער חכמים האבן
 גישמעלט דאס לייגען פון קריאת שמע דען אי דר מענטש שלאפט
 גייט זיין נשמה ארויף און שוועבט אויף זענען עולם אימליכר נאך
 זיין מדרגה נאך און הקב"ה איז מודיע צוא דער נשמה מיט דער
 מדרגה פון חלום וואס עס וועט זיין אויף דר וועלט אדר זאבן ווס
 ער האט אין זין גיהאט ביי מאג און עס איז פר האנדן פיל מדרגות
 אין חלום אויף איז פאר האנדן איין מדרגה פון חזון און אימליכר
 איז זוכה נאך זיין מדרגה נאך און אמענטש פאר זיין חלום ניט
 זאגן נאר צוא זיין ליב האבר ווארום עס קען חס ושלום פאר קערט
 ווערן און דרום וייל יוסף האט זיין חלום גיזאגט צוא זייני פרוור
 ווס האבן אים ביינט גיהאט הט ער גרום גיווען אז דר חלום איז אויף
 גיהאלטן גיווארן צווייא און צוואנציג יאר אבער אז ער וואלט ניט
 זאגן פאר זיין ווארט דאס באלד מקנים גיווארן און ויידר אז זיין
 וואלטן אים פשיידן דעם חלום אנדערש וואלט אויף מקנים גיווארן
 נאר זיי האבן אים תיפף גיזאגט המלך המלך עלינו דרום איז דס מקנים
 גיווארן נאר אין אלטנער צייט ארום :

רבי חייא און רבי יוסף זענן גיווען ביי רבי שמעון זאגט רבי חייא מיד
 האפען גילערינט איין חלום וואס מען איז אים ניט פותר איז
 גליק ווי איין פריב וואס מען לייגט זיין ניט דרויף פרעג איה צו
 ער ווערט נאר ניט מקנים צו ער ווערט יא מקנים נאר ער ווייסט
 ניט זאגט רבי שמעון ער ווערט יא מקנים נאר דר מענטש ווייסט
 ניט דען עס ווערט ארץ למעלה אים גירופין עס איז ניט פר האנדן
 קיין שים זאך אויף דר וועלט עס זאל ניט הענגן אין איין חלום אדר
 איז איין פרוז אזוי ווי עס שטייט כי לא יעשה ה' דבר וגו' השית טום ניט
 קיין שום זאך סיידן ער רופט עס פריער אים אובין און פון דארטן
 איז זיך עס מתפשט צו די נביאים און אז עס איז ניט דא קיין נביאים
 ווייסן דיא חכמים און אז קיין חכמים איז אויף ניט דא ווייסט מען
 עס דורך איין חלום און אז דר חלום איז אויף ניט ווייסט מען עס
 דורך עזבות השמים :

רבי יהודה הייבט אן עס שטייט תורה ה' חמיטה משיבת נפש ווער עס איז
 זיך מבטל פון דר תורה איז גליק ווי ער מאכט תרוב די וועלט
 קום און זעה וויא אמענטש פדארף צוא לערנען תורה דען אז ער
 לערינט תורה הט ער חיים בעולם הזה ובעולם הבא קום און זעה

פרשת וישב

אפילו דער וואס איז ניט עוסק בתורה אזו וויא עס פדארף צו זיין
 האט ער אויך איין שבר טוב אויף דר וועלט אונ מען איז אים ניט
 דן און יענר וועלט אזו ווי עס שטייט אויך יום כיסיה ווער עס לערינט
 תורה לשקה המ ער אורף גימס אויף יענער וועלט וואס זיא הייסט
 אויך יום • ובשמלה עושר וכבוד ווער עס איז ניט עוסק אין דר תורה פון
 גאסס וועגן המ ער איין שבר טוב אונ שלחה אויף דער וועלט אונ
 דער וואס לערינט לשקה אז ער פדארף שטארבן גייט דיא תורה
 פאר אים אונ איז גנין אויף אים פדי דיא שר חיינים זאלין ניט קענען
 גינעקנין צוא אים • אונ אז דער גוף ליגט אין קבר היט דיא תורה
 אים • אונ אז די נשמה גייט ארויף אויבן גייט דיא תורה פאר איר
 אונ פמה שערס ווערין צו פראכין פר איר ביו זיא קומט אויף איר
 ארט אונ דיא תורה שטייט אויף דעס מענטשין ביו ער וועט אויף
 שטיין צוא תחיית המתים אונ די תורה איז אמליך יושר פאר אים
 אזא וויא דער פסוק זאגט בחתולכך תחיה אותך בשכך תסור עלך והקצות
 דיא תשיח • בחתולכך מען אז דוא וועסט גיין אין קבר בשכך
 מיינט מען אז דו וועסט לערנין אין קבר והקצות מיינט מען תחיית
 המתים אז דו וועסט אוף שטיין וועט זי זיין אמליך יושר אונ פר דיד
 ריידען דאס הייסט תשיח רבי זאלעך זאגט דיא תשיח מיינט מען אז
 דער מענטש וועט אויף שטיין תחיית המתים וועט ער קענן דיא
 גאנצי תורה אונ וועט זיא ניט פר געסן אונ ער וועט אלץ וויסן וויס
 ער האט פריער גילערינט אונ דס ווס ער האט פריער ניט גיקענט
 משיג זיין אונ רעכט קענין וועט דס אלץ אריין גיין אין זיין הארצין
 אונ וועט אלץ קענן אונ גרייכין אונ דיא תורה וועט אין אים ריידן
 דרום שטייט דיא תשיח רבי יהודה זאגט דער וואס איז עוסק בתורה
 אויף דער וועלט איז ער זוכה אין איר משמול זיין אויף יענר וועלט
 קום אונ זעה דער וואס איז ניט משמול אין דער תורה אויף דער
 וועלט אונ גייט בחושה אז ער גייט אונעק פון דר וועלט געכט מען
 אים אונ מען פרענגט אים אריין אין דעס אונמזשטין גיהנם וואס
 ער הייסט כור שאו ויס היין אזו וויא דער פסוק זאגט ועלתי כבור שאו
 ספי היין דרום ווער עס איז זיק ניט משמול אויף דער וועלט אין דר
 תורה שטייט דרויף ויקחה ושלכו אונ הבורה דס מיינט מען דעס גיהנם
 וואס דארטן איז מען דן דיא מענטשן ווס האבן ניט עוסק גיווען
 אין דר תורה דרום שטייט והביו דק דער גיהנם נעכט נאר אזעלכע
 מענטשן ווס זענן גיווען ליידיג פון דער תורה וואס זיא הייסט מים
 אונ אין דעס בור איז פר האנדן אזעלכע משחיתים ווס האבן איין
 פנים ווי נחשים ועקרבים קום אונ זעה וויא אזו עס איז גרום דר
 האמשי גייר האבן גלערינט אז איין חלום איז וועדליג איסדריכס
 כדריגה • נאר איין פלף איז העכר פון אלי מענטשין דרום איז זיין
 חלום העכר פון אלי מענטשין דרום שטייט אשר האלהים עשה הלאה אה
 פדעה ניט צו קיין אנדרין מענטשין • נייערט צו דיא נביאים חסידים
 ותחמים פון דעס דור • עס שטייט אותי השיב על בני ואותי תרה פון ראבן
 קערנן קיר אפ אז דר חלום איז נאר גיווענט אין דעס מענטשן וואס
 איז אים פותר ווארום עס וואלט גינדארפט שטיין אותי השבת על בני
 ואותי תלה ווייל ער האט דאך גרעט מיט פרעה אללין דארף ער דאך
 זאגן מיה האסטו גינעצט אוף מיין שמואל אונ אים האסטו גהאנגען
 נאר ווס דען שטייט אותי השיב על בני דס גייט אוף יוסף ווייל ער האט
 אזו פותר חלום גיווען איז דאס אזו מקיים גינאן ווארום כל החלומות

פרשת מקץ

ידו פון שנתים יום ופרעה חולם רבי יהודה הייבט אן עס שטייט (ויח)

כ"ה קץ שם לחושך ולכל תכלית הוא חוקי ארץ אופל וצלמות דר פסוק איז
 איז אזו גזאנט גינאן קץ דס איז דר שפון ער איז דר קץ פון אלי דען
 ער שוועבט אוף דר וועלט אונ איז דר נאך מקמרג פר הקב"ה אונ
 ער וויל נאר אלי זאכן פר לערנן ער הייסט אבו גיף ווארום די רשעים
 ווערן גישמרוכלת דורך אים אונ שטייען אין ארץ עיפה אין איין גרום
 פינצערניש קום אונ זעה ווי איין מענטש פדארף זיק משמול זיין אין
 דר תורה דען דורך דר תורה ווייסט ער ווי אזו צו רייכן צו השי דען
 דיא תורה רופט אים אלי מאג סי פתי יסור הנה אונ אז אמענטש איז
 עוסק אין דר תורה ווערט ער בהעפט אין דעס עין החיים אזו ווי דר
 פסוק זאגט עז חיים היא לחתוקים כה אונ אז אמענטש איז באהעפט אין
 דעס עין החיים אוף דר וועלט איז ער גשטארקט אין דעס עין החיים
 אוף יענר וועלט אוף • דען אין דעס עין החיים איז דאך פר האנדן
 פמה מדריגות פלעטר אונ צווייגן אונ דר שורש אונ דער גוף פון
 דעס פנים אונ אלי צדיקים זענן באהעפט אין דעס עין החיים אמיל
 אין גוף אללין אונ אמיל אין די צווייגן אונ אמיל אין דיא ווארצלען
 ביו כד ובי כד ווערט גפונן אז אלי זענן בהעפט אין עין החיים אונ ווער
 עס איז עוסק בתורה איז בהעפט אין דעס גוף אללין עס שטייט אל
 כסופט יסור ארץ דס מיינט מען דור החלה ווארום עס שטייט ויהי דור
 עושה משפט וצדקה מיט זיין משפט המ ער גמאכט די וועלט זאל איין
 קיום האבן ואיש תרומות והרסנה מיינט מען רחבעם החלה קיום אונ זעה
 אפילו עס ווערט גנור איין פורעניות אוף דר ווערט ווערט עס אוף
 גהאלפן בוכות הצדיקים פל זמן דור החלה המ גלעבט המ ער אוף
 גהאלפן דעס פורעניות פון דער וועלט אונ אפילו בשעת ער איז
 גשטארבן שטייט וגנתי על הציר הזאת לחושיה למעני ולמען דור עבדי אויף
 פל זמן יעקב מיט יוסף האבן גלעבט המ זיק דר גלות ניט אן גהובן
 ואיש תרומות והרסנה מיינט מען פרעה ווייל ער האט גשטארקט זיין
 הארץ אנמקען משה איז תרוב גינאן דאס לאנד מצרים אונ דורך
 יוסף דס לאנד אקוסבהאט אונ דס איז גווענדד חלום דרום שטייט
 ויהי סקץ שנתים יום דס המ גורם גיווען ופרעה חולם :

ויהי בבוקר ותפסנו רותו רבי יוסף זאגט דרום שטייט ביי נבוכדנצר ותפסנו
 רותו אונ ביי פרעה שטייט ותפסנו ווייל נבוכדנצר המ ניט גוויסט
 דעס חלום מיט דעס פתרון שטייט ותפסנו עס האט אים צוויי כאל
 גיקלאפט אפר פרעה המ גוויסט דעס חלום נאר דעס פתרון המ ער
 ניט גוויסט • שטייט ותפסנו עס המ אים נאר איין כאל גיקלאפט וישלח
 ויקרא את כל תרומתי מצרים מיינט מען די כישוף מאכר ואת כל הכסיה מיינט
 מען דיא שפערין וער אונ אלי האבן ניט גוויסט רבי יצחק זאגט
 האמשי גייר האבן גלערינט אז איין חלום איז וועדליג איסדריכס
 כדריגה • נאר איין פלף איז העכר פון אלי מענטשין דרום איז זיין
 חלום העכר פון אלי מענטשין דרום שטייט אשר האלהים עשה הלאה אה
 פדעה ניט צו קיין אנדרין מענטשין • נייערט צו דיא נביאים חסידים
 ותחמים פון דעס דור • עס שטייט אותי השיב על בני ואותי תרה פון ראבן
 קערנן קיר אפ אז דר חלום איז נאר גיווענט אין דעס מענטשן וואס
 איז אים פותר ווארום עס וואלט גינדארפט שטיין אותי השבת על בני
 ואותי תלה ווייל ער האט דאך גרעט מיט פרעה אללין דארף ער דאך
 זאגן מיה האסטו גינעצט אוף מיין שמואל אונ אים האסטו גהאנגען
 נאר ווס דען שטייט אותי השיב על בני דס גייט אוף יוסף ווייל ער האט
 אזו פותר חלום גיווען איז דאס אזו מקיים גינאן ווארום כל החלומות

פרשת

מקץ

הה

חלבו אתו הסה אינן און שמיים ייה כאשר פתר לנו כן היה דרום שמיים אותי השיב דם גייט אוף יוסף ער דעם דעם גימאכט מיט זיין פתרון :

ישלח מרעה ויקרא את יוסף וירצוהו מן הכבוד רבי אבא הייבט אן עם שמיים רוצה ה' את יראו את המיחלים לסדר קום אונן ועה ווי הקב"ה בגערט אין די צדיקים וייר זיי מאכן שלום אויבן אונ אויבן אונ זיי פארקמן זיך פראים צו מאן זיין ווילן למיחלים לסדר מיינט מען דיא תלמיד די חכמים וום לערנן תורה ביי נאכט ציהט אוף זייה הקב"ה ארויף זיין גנאד ביי מאג און ווי עם שמיים יוסף יצוה ה' חסדו וכלילה שירה עמי מיינט מען די תלמיד חכמים וום לערנן ביי נאכט מיט גאונג דרום שמיים גיט ביראו אונ עם שמיים את יראו ווארום עם איז גלייך וויא איינער באוויליגט דעם אנדרין מיט גוטי הייד און און ווייל יוסף איז גווען מרוועריג אין דער תפיסה דר נאך אז פרעה האט נאך אים גשיקט שמיים וירצוהו איז מיימלש לשון איבר בעמין פרעה האט אים מפיים גווען מיט הייד פון שמחה דר פרייען זיין הארץ :

ירצא יוסף מלפני פרעה ויעבור בכל ארץ מצרים אנדערע מענטשן האבען איין גזאמלט תבואה איז פון פולט גווארן אבד יוסף דעם און גזאמלט תבואה אונ זי איז גיט פון פולט גווארן רבי שמעון זאגט הקב"ה דעם אלץ מעלג גווען אזעלכי סיבות כדי עם זאל מקוים ווערן וואס ער דעם גיאגט צו אבדקם בבית בין הבתרים ועבדום וענו אותם ארבע מאות שנה וואלט עם גקאנט אום קומן יעקב זאל קומען קיין מצרים מיט אייזרני קייטן מקיים זיין דעם גרות פון דעם ברית בין הבתרים נאר מכות הקדוש ברוך הוא המ ליב גהאט די אבות דעם ער און גפירט אז יוסף זאל ווערן אין מצרים איין מלך איז שון יעקב מיט אלי שבטים אריין גקומן בכבוד גדול קיין מצרים ומחמת הקדוש ברוך הוא דעם צו גיאגט צו אבדקם זיין זאלן ארום גיין פון מצרים מיט פיל געלט דרום דעם השירה גשיקט איין הונגער און דר וועלט דעם גאנצי נאלד אונ זיבן פון דר וועלט זאל קומן קיין מצרים • אונ און איז תמיד דר סדר פון הקב"ה ער שיקט די רפואה פון דר מכה דר נאך אז עם איז שוין גווארן מצרים פול מיט כסף וזהב • האט ער אריין גיבראכט יעקב קיין מצרים מיט גרויס כבוד כדי עם זאל מקוים ווערן די הייד פון ברית בין הבתרים :

וירא יעקב כי יש שבר במצרים רבי חזקיה זאגט ווען עם איז איין צער און דער וועלט זאל זיך אפענטש גיט ווייזן און דער גאט ער זאל גיט נתפס ווערן דורך זייני זינד דרום האט יעקב גיאגט צוויי קינד למה תחראו ווארום זאלט איר גווען ווערן פון מענטשן נאך איין פשט איז אז יצחק איז גישטארבן האט זיך יעקב מיט עשו גיטילט מיט דר ידושה דעם עשו אפ גגעבן צו יעקב גאנץ ארץ ישראל נאר און דעם תנאי ער זאל און זיך געבן דעם גלות דרום זאגט יעקב צו די קינד כי יש שבר למה תחראו דער בראך פון דעם גלות וועט זיין נאך וואס זאלט איר זיך ווייזן פאר דעם דין של מעלה מאמר וועט גיפנין ווערן און אייך איין קסדרג ווי ששה ער דעם זיין מרבו גווען אז זיי ווערן זיין אין גלות און ווי די צאל פון היי דאס הייסט צוויי דינדערט מיט צעהען יאר :

ויכר יוסף את אחיו והם לא הכירוהו רבי אלעזר זאגט עם שמיים למה אירא כוסי דע עון עקבי יסובני קום אונן ועה עם איז פון האנדן דריי וום פארקמן זיך אונ ווייזן גיט פון דעם און ווי דיא חכמים זאגן נאר עם איז נאך פון האנדן וום פארקמן זיך אונ ווייזן גיט פון דעם • דעם מיינט מען

זיי פארקמן זיך פאר ווערן עבירות אונ ווייזן גיט אונ זייה דא גווערניגט אונ מראכמן נאר גיט זייה זאגן תשובה מאן ביט דע מי מען דעם יצד הרע פון דעם הייסט ער כוסי דע ווארום ער דעם אונ מען דעם מען גיט אים רשות ער זאל מענטשן מסמא זיין וואס האבן אפ גקערט פון דרכי השירה דען דר וום איז זיך מסמא א דער וועלט איז מען אים מסמא פון אויבן דאס הייסן יי דע אונ זענן מסמא און אפעלכי קלייני עבירות וום דר מענטש האלט פון נאר גישט אונ מרעם זיי מיט די פים זענן זיי אים מסמא וואס אין וום פון איין ווען אפענטש וויל גיין און פירט מען אים פון א קומט דר מענטש זיך מסמא זיין איז פאר האנדן אפעלכי וואס העלפין אים דר צו • מיר האבן גלערינט אז דר מענטש שמיים אין דער פריא דארף ער תיבף דיא הענט וואשן מיט אגרויסר אונ מקבד זיין די וואס פון און איין מענטש וום ער האט זיך געוואשן און דארף מען די רעכטי האנט פריער וואשן פון דר ליני האנט כדי דר צד ימין זאל זיך שטארקן על צד שמאל דאס הייסן דער יצד הרע כדי מען זאל אים גיט געבין איין ארט ער זאל ושלום שלום זיין און אים דעסט גלייכען דארף זיך אפענטש צו הייסן פון די קלייני עבירות וום ער האלט זיי פון נאר גישט איז מיט דעם וואשן האמשי איין מענטש האלט דעם פון גישט זענן מ דאך אז אויב די חכמים האבן און דעם ווער מוהיר גווען אונ דר פארקמן זיך מענטשן אונ ווייזן גיט פון וואס דען זיי האבן גיאגט דעם צד שמאל מיינט מען דעם יצד הרע זאל זיך שטארקן און דעם צד ימין בקומט ער און אים איין שריפה אונ דיא יי דע קומט אונ שרעקן אים דרום פארקט ער זיך • דוד המלך האט זיך תמיד גיהיט פון אפעלכי זאגן צו זינדגן מיט זיי אונ דעם תמיד נאך גוויס פון ריכטן די זאכן איינר ער איז גגאנגן מלחמה האלט דרום האט ער שון פאר די פיינט קיין מורא גיט גהאט אין דער מלחמה • ק אונ ועה עם איז גווען פיר מלכים וום אימליך דעם גיט בגערט דע אנדרינס בגער • דוד דעם בגערט ער זאל נאך יאגן זייני פיינט א זאל זיך גיט אום קערין פון דר מלחמה ביז ער זאל זיי אין גאנץ פ לענדן פון וום דעם ער געפן עם זאל און זיין דרום וויי ער דעם זי אלי מאל גהיט פון די עבירות אונ דעם גיט גגעבן קיין ארט די פייני זאלן קעגן און אים שלום זיין דרום דעם ער בגערט זיי צו יאגן זיי זיי זאלן אים יאגן מכה זיין זינד • אונ דר מלך אסא דעם שון גיט א בגערט ער דעם זיך שון מער גפארקמן האמשי ער דעם און מפשפ ע גווען זייני מעשים אבד גיט און וויא דוד דרום האט ער בגערט ז ער זאל זיא יאגן זייני פיינט אבד השירה זאל זיי שלאגן און וויא ע שמיים וירדם אסא אסא דעם זיי נאר נאך גיאגט אבד השירה דעם זיי גישלאגן אבד ביי דוד שמיים ויכס ויד דוד דעם זיי אליין גישלאגן פון איין אבינט צום אנדרין • יהושפט מלך יהודה האט אנדרש בגער ער דעם גיאגט צו השירה איך קען זייה גיט יאגן אונ שלאגן פוודא גיט • נאר איך וועל מתפלל זיין אונ דו זאלסט זייה שלאגן דען ע דעם זיך גיט און מפשפש גווען ווי אסא דעם אים השירה און גמאן זיי ווי עם שמיים ובעת החלו בוינה ותפלה נתן ה' סאביים על בני עמון חזקיהו מלך יהודה דעם אנדערש גיאגט צו השירה רבונן של עולם איך קען גיני מתפלל זיין אונ כפל שפן נאך יאגן אונ שלאגן דען ער האט זיך גפארקמן פון זייני קלייני עבירות וואס מיר האבן אויבן גשריבן דע

פרשת

מקץ

הקב"ה אוף גפאלגט אזו ווי עס שמיים ויהי כליהה הווא ויצא סלאך ה' סכנה אשור חזקה איז גילענן אוף זיין בעט און הקב"ה האט זיין ית גווען און פון זיי קען מען זיך איין קל וחומר געבן ומה דאך זענען גרוי צדיקים האבן זיך גיפארקמין פון זייער עבירות מפל זיך אנדרי לייט גהערין בונדאי מורא האבן פון זיי דרום גיהער דאך זענען זיי געבליבן פאר אפילו פאר אזעלכע קליינע זאכן און צו זיין זיין זיי פרי די שלעכטע מענ זאלן אויף אים קיין שליטה נישט זיין דען זיי האבן גאר קיין רחמנות נישט קום און זעה עס שמיים יוסף את אחיו אז זיי זענן אריין גפאלן אין זיינע הענט דען ער אוף געבונדן רחמנות גהאט ווייל ער איז גווען איין גאנצער מאן מיט אלי דת אבר שמעון ולוי וייל זיי האבן גהאט איין אחיזה אין דעם דין זשה דרום האבן זיין זיך נישט מרחם גווען אויף יוסף אזער איז זיין גפאלן אין זייער הענט דרום זאגט דוד למה אירא איך מו מיה רבמין ביט רע פון די שלעכטע מענ עו עקבי דורך די קליינע עבירות מען טרעט מיט די פים דרום שמיים הוי מוכי העון בחבלי השוא דם שיימש וויי גישרען אוף דא מענטשן וואס זיין ציהען אוף זיך זענען זיינע עבירות ווס זענן ביי זיי אין די אויגן גלייך ווי אשלאף זענען זיינע זיי מיין אז דם איז גאר קיין עבירה נישט און דר נאך דעם עס כעבותות העילה אזו ווי דר שמריק פון איין וואגן וואס ער גראב דען דר שמן ווערט גישמארקט און פירט אים אראפ פון דם תורה און פון עולם הבא • וואו צו די צדיקים ווס זיי הימן זיך אלי עבירות און זענן תמיד מפשפש דאס הייסט זיין וזבין נאך תמיד האבן זיי עפ"ם גטאן טוען זיין דרוף תיבה תשובה בדי עס זענען זיי זיין אוף זיי קיין קיטרוג בעזקם הוה ובעזקם הבא דען דא דר ווייזט זיי דעם רעכטן וועג ווס זאלן גיין אין אים אזו ווייא עס שמיים דרכי דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום ;

סדר אוחו לעניניהם פאר זייער איינין האט ער שמעון גיבונדן אבער אז זיין זענן אוועק גנאנגן דעם ער אים אפ גיבונדן גהאט אים גגעבן עסין און מרינקען • אויב דו וועסט זאגן יוסף דען דאס איך דעם גטאן ווייל עס שמיים אס רעב שונאך האכילתו לחם דין שונא איז הונגריג זאלסטו אים גיבן עסין חס ושלום אז זיך זענען זאל דם איך דעם טאן דען עס שמיים וויימר כי נחלים אחת הוה ער ראש נאר ער דעם דם גטאן אזו ווי מען גיהער צו טאן צו איין ווער עס שמיים ויסלאו את כלים בן האט ער אויך דאס אלץ גיטאן א מען גיהער צו טאן צו ברודר • קום און זעה דא איז אלי בין וואס זיך האט גיטאן צו זייני ברודר און דא איז זאבין פון זיך מיט די ברודר נאך ווס דעם אזו בדארפט צו זיין דען די תורה זיין איין תורה של אמת עס איז נישט דא איין ווארט אין איר ווס עס זאל נישט זיין סודות עליונים אלא אזו ווי עס שמיים אל תאמר אשלמה רע דם און זעה הקב"ה דעם גמאכט דעם מענטשן ער זאל זיך שטארקן זיין דר תורה און צו זיין בדרך אמת לצד ימין און נישט לצד שמאל אדרום די אחיות פון ישראל איז בצד ימין דרום מזו זיין צווישן זיי הקב"ה ושלום וואס דאס איז בצד הימין ותחסד אבר נישט שגאה מתחילת חס ושלום ווארום דורך שגאה ומחלוקת ווערט שלאף דר דין חזו און דרום איז דר יצר טוב מצד ימין און דר יצר הרע מצד שמאל פון דעם מענטשן און דא ישראל מוזן שטארקן דעם דר טוב אוף דעם יצר הרע מיט זייער מעשים טובים און אז דער

מענטש קערט זיך חס ושלום לצד יצר הרע לשמאל ווערט דר יצר הרע גישמארקט אוף דעם יצר טוב דר יצהר דר מנוול איז נישט גאנץ ניערט פנום אבר דורך די עבירות מאכט מען אים גאנץ דרום זאל דר מענטש זעהן אז דר יצר טוב זאל ווערן גאנץ דורך זיינע מעשים טובים אבר נישט דר יצר הרע דרום זאגט שלמה אל תאמר די זאלסט נישט זאגן אשלמה רע איך ווער דעם יצר הרע גאנץ כאכן קוה אל ה' ויושע ליהואף צו נאט ער וועט דיר העלפן אז די זאלסט זיין בדרך הישר • נאך איין פשט איז אל תאמר אשלמה רע דא זאלסט נישט זאגן איך וועל בצאלן שלעכץ דעם ווס דעם מיר גטאן נוסין ווארום עס שמיים משיי רעה תחת סוכה דר ווס בצאלט שלעכץ פון נוסין לא מושיע רע מביחו וועט זיך קיין שלעכץ נישט אפ טאן פון זיין שמויב חס ושלום אזו אוף האמשי יענר דעם דיר שלעכץ גטאן זאלסטו אים פארט נישט בצאלן קיין ביי ווי דען קוה אל ה' ויושע ר ה' האף צו נאט ער וועט דיר דר פון העלפן און דער פסוק גייט אויף יוסף הצדיק האמשי זייני ברודר האבן אים גטאן שלעכץ פון דעם וועגן האט ער זיין נישט גיזאלט בצאלן קיין שלעכץ בשעת זיי זענן גווען אין זיינע הענט ווייל ער דעם זיך גיפארקמין פון השוית אזו ווי עס שמיים את האלהים אני יודע דאס תמיד גיהאפט צו השוית און נישט גנוג ער האט זיי קיין שלעכץ נישט גטאן נאר ער דעם זיי נאך גוטס גטאן אזו איז דר סדר פון די צדיקים דרום דעם הקב"ה ברוך הוא אוף זיי חס בעולם הוה ובעזקם הבא • רבי אבא איז אמאל גיווען אוף דעם טוער פון לוד דעם ער גווען ווי א מענטש דעם זיך גוועט אין איין גרוי פון איין שמיין ער איז גווען זייער מיד פון דעם וועג און איז דארטן אנגמשלאפן גווארן דר ווייל זעהט רבי אבא ווי איין שלאנג גייט צו אים ווי ער איז גקומן נאהנט צו אים איז אראפ גפאלן איין צווייג פון איין בוס און דעם שלאנג גהרגת ווי דר מענטש האפט זיך אוף זעהט ער ווי דר שלאנג ליגט מוט ווי ער איז אוף גשטאנן פון זיין ארט איז אים גיפאלן דר בוים אונטער אים און ער איז ווידר ניצול גווארן איז רבי אבא גיזאנגן צו אים און זאגט צו אים זאג מיר דיניי מעשים דען איך האב דא גווען ווי השם יתברך דעם דיר גטאן צוויי ניסים דם איז גוויס נישט אים יוסט זאגט דר מענטש פל ימי בין איך מיה נהג אז אמענטש דעם מיט מיר גטאן איין רעה האב איך אים נישט גיטאן צוריק קיין רעה נאר איך האב אים נאך תיבה מחול גווען און נישט דאס אליון נאר פון דעם טאן אז האב איך מיה משתדל גווען אז איך אל אים נאך טאן טובות ווי רבי אבא דעם דר הערט דעם ער אן גוואפן וויינין און דעם גזאגט דם איז דאך נאך גרעסר פון יוסף הצדיק דען יוסף האט עס גטאן אנגקעגן זייני ברודר און ער מוט אנקעגן פריעפדיעס איז רעכט ווס הקב"ה האט דיר גטאן זעלכע גרוי ניסים :

פתח ער האט אן גוויבין עס שמיים (מסעי) הולך בתום ילך כפת דער מענטש ווס גייט בדרך תורה גייט ער זיךערליך קיין שום דין קען אין אים נישט שולט זיין ומעקש דרכי יודע און דר ווס קערט אפ מדרך אמת און פנערט וואס ביי זיין חבר איז ווערט ער דר קענט אין דא אויגן פון די שרי הרין עס ווערט נישט פון לארין פון זיי זיין גשמאלט צו ברענגן עס פון הקב"ה און מקפיד זיין אוף אים נוסקם צו זיין זיך אין אים אבר דר ווס גייט בדרך הישר איז הקב"ה אוף אים פגין און איז ככסה אוף אים די שרי הבנים זאלן פון אים גיט וויסן און דר

מען ער דען דר שמן ווערט גישמארקט און פירט אים אראפ פון דם תורה און פון עולם הבא • וואו צו די צדיקים ווס זיי הימן זיך אלי עבירות און זענן תמיד מפשפש דאס הייסט זיין וזבין נאך תמיד האבן זיי עפ"ם גטאן טוען זיין דרוף תיבה תשובה בדי עס זענען זיי זיין אוף זיי קיין קיטרוג בעזקם הוה ובעזקם הבא דען דא דר ווייזט זיי דעם רעכטן וועג ווס זאלן גיין אין אים אזו ווייא עס שמיים דרכי דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום ;

סדר אוחו לעניניהם פאר זייער איינין האט ער שמעון גיבונדן אבער אז זיין זענן אוועק גנאנגן דעם ער אים אפ גיבונדן גהאט אים גגעבן עסין און מרינקען • אויב דו וועסט זאגן יוסף דען דאס איך דעם גטאן ווייל עס שמיים אס רעב שונאך האכילתו לחם דין שונא איז הונגריג זאלסטו אים גיבן עסין חס ושלום אז זיך זענען זאל דם איך דעם טאן דען עס שמיים וויימר כי נחלים אחת הוה ער ראש נאר ער דעם דם גטאן אזו ווי מען גיהער צו טאן צו איין ווער עס שמיים ויסלאו את כלים בן האט ער אויך דאס אלץ גיטאן א מען גיהער צו טאן צו ברודר • קום און זעה דא איז אלי בין וואס זיך האט גיטאן צו זייני ברודר און דא איז זאבין פון זיך מיט די ברודר נאך ווס דעם אזו בדארפט צו זיין דען די תורה זיין איין תורה של אמת עס איז נישט דא איין ווארט אין איר ווס עס זאל נישט זיין סודות עליונים אלא אזו ווי עס שמיים אל תאמר אשלמה רע דם און זעה הקב"ה דעם גמאכט דעם מענטשן ער זאל זיך שטארקן זיין דר תורה און צו זיין בדרך אמת לצד ימין און נישט לצד שמאל אדרום די אחיות פון ישראל איז בצד ימין דרום מזו זיין צווישן זיי הקב"ה ושלום וואס דאס איז בצד הימין ותחסד אבר נישט שגאה מתחילת חס ושלום ווארום דורך שגאה ומחלוקת ווערט שלאף דר דין חזו און דרום איז דר יצר טוב מצד ימין און דר יצר הרע מצד שמאל פון דעם מענטשן און דא ישראל מוזן שטארקן דעם דר טוב אוף דעם יצר הרע מיט זייער מעשים טובים און אז דער

קען אים וואל צו די ליים ווס גייען בדרך הישר זיי זענן פו זיךערט
בעקום הנה ובעקום הפא :

פרשת ויגש

ויגש אלו יהודה רבי אליעזר הייבט אן עם שמיים כי אתה אבינו אברהם לא
יענו וכו' קום אונ זעה הקב"ה הט בשאפן די וועלט אונ אימליכר
פאג האט גיטאן זיין ווערן אזוי ווייא עם איז ראוי גיווען אונ אז עם
איז גיקומען דער זעקסטער פאג האט הקב"ה גיוואלט בשאפן דעם
מענטשן איז גיקומן די תורה פר הקב"ה אונ זאגט רבוננו של עולם
דעם מענטשן ווס די ווילסט בשאפן איז אן גברייט דר זענען דך
אונ אוב די וועסט ניש דר לענגערן דיין צארן זאלסטו אים תיכף ניש
שטראפן איז בעסר אז דיא זאלסט אים גאר ניש בשאפן . האט איר
הקב"ה געענטפערט ווער איר דען אום ויסט אן גירופן איר אים איר
דר לענגער מיין צארין אונ שטראפ ניש תיכף . אונ אלץ איז בשאפן
גיווארן מיט דר תורה דען אירר הקב"ה האט דיא וועלט בשאפן
זענן אלי אותיות פון דער תורה נקומן פאר הקב"ה אונ זענן אריין
גיאנגן צוריק על סדר תשרוק היינו אין ערשטן איז נקומן די תיז אונ
הט גזאגט רבשע איז דיין רצון זאלסט מיט מיר בשאפן דיא וועלט
הט הקב"ה גזאגט גיין ווארום דורך דיר זענן דיא צדיקים אן גברייט
צו שטארפן אזו ווי עם שמיים והתית תיו על מצות האנשים האלה ומסודיש
תחלו ליענות ניש מסודיש איז מייטש מיין בית המקדש גייערט ומסודיש
דס הייסט פון מיני הייליג צדיקים זאלט איר אן הייבן צוא הרגן
דרום קען איר מיט דיר ניש בשאפן די וועלט . דר נאך זענן אריין
גיאנגן די אותיות ש"ש הט מען זיי געענטפערט איר זייט ניש ראוי מען
זאל מיט איר די וועלט בשאפן ווארום פון איר גייענט מען אותיות
שי זענן אלי אותיות גדחה גווארן אפילו אות כ"ו ווס בשעת זי איז
אריין גיאנגן איז גווארן דר ציטערט צוויי הונדערט טויזנט וועלטן
אזו ווי עם שמיים אין זוהר משה בראשית ב"ו עם איז אריין נקומן דס
אות בית אונ מיט איר איז בשאפן גווארן די גאנצי וועלט ווייל זי
איז איין סימן ברכה דרום הייבט זיך די תורה אן מיט דעם אות בית
ביישת האמשי די אלף איז דס ערשטי אות פון דעם אלף בית איז
פארט מיט איר ניש בשאפן גווארן די וועלט ווייל מיט איר ווערט
גלייענט דס ווארט איו וואלט תקילה די קליפות גהאט איין אן האלט
מחבת זייא הייבן דעם נאמן . קום אונ זעה האמשי דיא וועלט איז
באשאפן גיווארן מיט דער מדרגה פון אברתם הט ער פארט זיך
ניש משתדל גיווען צוא בעטין אויף אונז בשעת הקב"ה האט אים
גיוויזן דעם גלות בברית בין הבתרים אויך האט ער גזאגט וי
ישמעאל יהיה לפניך דרום שמיים כי אתה אבינו אברהם לא יענו וישראל לא יכרתו
אונ יעקב האמשי ב"י אים אין דער האנט זענען גיווען אלי ברכות
הט ער פארט אלי קינדער ניש גיבענטשט גייערט ער הט זייא אפ
גיגעבן צו דר שכניה זי זאך זיי בענטשן אזו ווי עם שמיים ויכל יעקב לצות
אח בניו אונ שמיים ניש לכה ווארום ער הט גפאמן די שכניה זאל זיי
בענטשן דעו די אלי ברכות ווס שמייען אין פרשת ויחי איז ניש גיווען
צו אלי שבטים ווארום מען גיפניט דארטן מער ניש נאר ראובן שמעון
לי דרום הט זיך יעקב אויך צו אונז ניש גזאכט דר קען גייערט כי
אתה אבינו די הקב"ה אלץ ביסט אונז פאטר אונ אונזר משגיח צוא
גענטשן אזו ווי איין פאטר איז משגיח אויף זיין קינד זענן וואס ער

דארף גואלט בערום שכן דיא פוסט אונזר גואל אזוי שמיים הכלאך הנחמ
דס איז דיין נאמן דרום בעטן מיר לייז אונז אום מיט דיין נאמן אויך
זאגן אונזר חכמים מען פאר ניש מפסיק זיין צווישן גאל ישאל אונ
צווישן שמונת עשרה אזוי אויך פאר מען ניש מפסיק זיין צווישן
תפילין של יד אונ צווישן של ראש איז אלץ צו ווייזן אז עם איז איינס
דרום זאגן מיר גואלט מעולם שכן די גאולה מוז זיין נאהינט צוא דער
תפלה ווס דס איז דיין נאמן . רבי יצחק מיט רבי יהודה זענן געסן
איין נאכט אונ האפן גלערניט זאגט רבי יצחק צו רבי יהודה איז אזו
ווי מיר האפן גלערניט אז הקב"ה הט בשאפן די וועלט אונ דעם
גשטאלט פון יענר וועלט פרי עם זאלן ביירי זיין איינס זאגט רבי
יהודה בונדאי איז אזו זייא זענן ביירי גלייך אונ האט בשאפן דעם
מענטשן אויף אלי אזו שמיים אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי איר האב
בשאפן די ערד פון וועגן דעם מענטשן ווס גייט אויף ארום אויף איר
דען ער איז דר קיום פון דר וועלט דר נאך הט רבי יהודה גזאגט
גרובי סודות ווי אזו די נשמה דארף בשאפן ווערן קום אונ זעה אז
הקב"ה הט דעם מענטשן בשאפן הט ער איין גזאמילט ערד פון
אלי פיר זייטן פון דר וועלט אונ הט אים גמאכט כמקום בהמ"ק של משה
אונ איין נשמה הט ער אים גגעבן פון דעם בהמ"ק שר מעלה ווס זיא איז
נכלל פון דריי מדרגות היינו נפש רוח ונשמה . נפש איז דיא אונטרשטי
מדרגה רוח איז גרעסר פון נפש ער איז דר קיום פון דעם נפש אונ
די נשמה איז העכר פון די אלי מדרגות אונ זענן אלי אריין גגעבן
אין דעם מענטשן צו פאן דעם רצון פון השירה . אין ערשטן איז ביי
דעם מענטשן דר חלק ווס הייסט ניש דר מיט ווערט ער גפארין אונ
אז ער איז מטהר דעם נפש אונ האלט אים בקדושה ובטהרה אזוי
ווערט ער גיקריינט מיט דעם חלק וואס הייסט ייח דר נאך אז ער
פרייט זיך אן צוא דיין להשירה איז ער זוכה צוא דעם חלק הנשמה
הקדושה די גרעסטי מדרגה פון אלי אונ ער ווערט גיקריינט מיט
דר מדרגה הקדושה פון אלי זייטן אונ איז זוכה דורך דעם לעולם
הפא אונ הייסט איין ליב האבר צו השירה אזו ווי עם שמיים להחיל
אוהבי דס מיינט מען די ווס זענן זוכה צו דר הייליג נשמה . פריענט
רבי יצחק ווי קאן דס זיין אז די נשמה איז אזו אגרובי מדרגה מיר
גיפנין דאך בייא דעם דור הקבול שמיים כל אשר נשמת רוח חיים באשו
זענן אום גשטארבן אונ זיי זענן דאך גיווען רשעים ווארום שמיים
ביי זיי נשמה זאגט רבי יהודה צו אים דר פסוק גייט ניש אופדי רשעים
גייערט אויף די צדיקים ווס זענן גווען צווישן זייא הייסט תניד אונ יד
נאך אזעלכי צדיקים זיי זענן גשטארבן אז עם איז נאך גיווען מרוקן
איידר דר מבול איז גווען פרי זיי זאלן ניש האפן קיין צדיק זאל אויף
זיי מגין זיין דרום הט זיי הקב"ה פריער אוועק גנגקן אויף דעם שמיים
נשמת רוח חיים דס מיינט מען די צדיקים זענן גשטארבן פו דעם מבול
אז עם איז נאך מרוקן גיווען ווייטער זענן דא סודות ב"ו עם קומט
צו דר נאך פון יהודה מיט יוסף ווס זענן ביירי גווען צדיקים אונ זי
זענן גורם פניה טובות אויף דר וועלט שלום צוא אלי שבטים אונ
שלום צו יעקב דס זיין רוח הט אקיום גהאט דורך דעם אזו שמיים
ותחי רוח יעקב אבותם : רבי יהודה מיט רבי יוסי זענן נקומן אין דר שטאט
כסר חנו ווי זיי זיין אופדר הארפריג קומט אריין איין מענטש ווס הט
גהאט אין דרוסן איין אייזיל מיט משא זאגט רבי יהודה צוא רבי
יוסי מיר האבין דאך גלערניט אז דוד האט נאר גשקאפן וויא איין

פרשת

ועד דם איז נאר ווייניג ווס דען שטייט חנות לילה אקס להודות דר איד
 זאיי אוף האקבי נאכט דיק ציט לזבן אבער אז ער האט אזו ווייניג
 געשאפן איז ער דאך פריער אוף גישטאגן זאגט דר מענטש צו אים
 אז עס איז גווארן נאכט דעם ער זיך געזעצט מיט זייני שרים דן זיין
 משפטים און דעם עוסק גווען אין דר הנהגה ביו עס איז גווארן נישט
 ווייט צו האלבי נאכט דעם ער גשלאפן ביז האלבי נאכט און אז עס
 איז גווארן האלבי נאכט איז ער אוף גישטאגן און דעם עוסק גווען
 בתורה און אין שירות ותשבחות צו הקדוש ברוך הוא דרום ווייל
 דוד המלך איז חי וקיים לעולמי עולמים דרום דעם ער זיך גהיט אז
 ער זאל נישט מועם זיין מעם מיתה דען דר שלאף איז איין זעכציגט
 חלק פון דעם מוט און פון זיין און פופציג מינוט און ווייטער איז מען
 שוין מועם איין מעם מיתה דרום דעם ער זיך דוד גיהיט אז ער זאל נישט
 שלאפן קיין זעכציג מינוט פריער זאל פלייבן חי און ער נאר נישט
 שלאפן לענגר מיט איין מינוט פריער זאל נישט פאר זוכן דעם מעם
 מיתה און עס זאל נישט שולט זיין אוף אים קיין שום זאך נאר חיים
 עליונים און אז עס קומט די מיטן נאכט און די קדושה עליזנה הייבט
 זיך אן מתעורר זיין און דער מענטש שלאפט אויף זיין פֿעט און
 בגערט נישט צווא דר וועקן זיך אין פֿבדו הקב"ה איז ער מקושר אין
 מות און איז בהעפס אין דר מומאגה דרום איז דוד אויף גישטאגן
 משגיח צו זיין אין פֿבדו הקדוש ברוך הוא אלי כאל צוא באהעפסין
 איין חי מיט דעם אנדרין דען דוד איז חי וקיים לעולם • זענן גקומן
 רבי יוסי און רבי יהודה און האבן אים גיקושט און האבן אים
 גיפֿרעגט וויא אזוי איז דיין נאמין זאגט ער חקנה זאגן זיי צוא אים
 יתשר חלק וחקן אורחודי פֿלוכד דיא זאלסט ווייטער גישמארקט ווערין
 אין דר תורה זאגט רבי יהודה צוא אים ווייל דיא האסט שוין אן
 גידויבין צו זאגן זאג אונז ווייטער פון דיא סודות עליונים האט ער
 זייא גיזאגט גרויס סודות דער ווייל איז גיקומין רבי אלעזר אז ער
 האט זייא דער זעהין זאגט ער דיא שכונה איז בודאי דא אין וואס
 זייט איר עוסק האבן זייא אים דער ציילט דיא גאנצי מעשה זאגט
 רבי אלעזר בודאי דעם ער רעכט גיזאגט האבן זיי זיך מתחבר גווען
 ין איינס און האבען עוסק גווען בתורה הייבט אן רבי אלעזר עס
 שטייט ה' אלהי ישועתי וס צעקתי בלילה גנוד קום און זעה דוד המלך איז
 אויף גישטאגן האלבי נאכט און האט עוסק גווען אין שירות
 ותשבחות משמח צו זיין הקב"ה דען אויבין הייבן אן האלבי נאכט
 פֿמה מלאכים צו זאגן שירה בשמחה און ווי פיל מינים אויף אלע
 זיימן לויבן און זינגן שירה און אז אפענטש מוט אויף דר ערד און
 לזבן אין דר צייט צו גאט פֿגערט הקב"ה אין אים און אזי מלאכים
 הקדושים ווס זיי לזבן צו הקדוש ברוך הוא פֿר זענן זיין קול ווס ער
 לזבט צו הקב"ה דען דאס איז דער עיקר שלימות וואס דר שכח פון
 הקב"ה גייט ארויף פון דער ערד • קום און זעה דוד האט גיזאגט ה'
 אלהי ישועתי וו ווען איז הקב"ה מיין הילף דעם טאג ווס איך פֿערער
 מיך פֿריער ביי נאכט צו לזבן צו השירה ווערט ער גישמארקט בייא
 טאג פון דעם יד ימין של הקב"ה און עס ווערט אויף אים גיזאגן איין
 חוט של חסד דרום זאגט דוד ווען איז הקב"ה אויף מיר מושך איין
 חוט של חסד צעקתי בלילה גנוד אז איך האב פֿריער דיא נאכט גישריגן
 צו דר שירות ותשבחות און האב עוסק גווען אין דער תורה דרום

זאגט ער דא המתיב יהלוייה עם גיהעקן צו לזבן הקב"ה די לעבירדיג נישט
 ווס שלאפן מער פון זיין און פופציג מינוט דען דר מענטש איז אוף
 זיך מושך דעם מות אָבד ויאחזו מיר וואס שלאפען נישט קיין זעכציג
 מינוט איז דאך אויף אונז נישט שולט דר מות יכירי מיר וועלן לזבן
 גאט און וועלן זיך בהעפסן אין אים ווס ער הייסט חי דרום שטייט
 וואס הרבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום זייא זאָגען ווייטער גרויס סודות •
 זאגט רבי יהודה וואו צו די צדיקים זיי זענן מרבה שלום אויף דער
 וועלט דען זיי ווייסן מינחד זיין דעם יחוד דען איידר יהודה מיט יוסף
 זענן זיך צו נויף גיקומן איז קיין שלום נישט גווען אויף דר ווערט און
 אז זייא זענען זיך צו נויף גיקומען איז גווארן שגום און שמחה איז
 גימערט גווארן למעשה ולכמה :

ולא יכול יוסף להתאפק לכך הנצבים עליו רבי חניא חייבט אן עם שטייט פֿור
 נחן לאביונים צדקות עומרת לעד קרנו הרום בכבוד קום און זעה הקב"ה דעם
 בשאפן די וועלט און דעם גימאכט גוועלטיגן דעם מענטשן ער זאל
 זיין אמלך איבד ארי און פון דיא מענטשן ווערט אפ גשיר פֿמה
 מינים צדיקים און רשעים און קלוגי און גארן און אלי זענן אקיום
 אויף דער וועלט אמיר זענן עשירים און אמיל עניים פֿרי מען זאל
 זיך מזהה זיין איינס פון דעם אנדרן דען דורך צדקה איז דר מענטש
 זוכה לחיי עולם און ווערט מקושר צו דעם עץ החיים און נישט דעם
 אליון נאר ער איז מקיים די גאנצי וועלט אזו וויא עס שטייט פֿור נחן
 לאביונים צדקות עומרת לעד אז ער גיט צדקה איז ער מקיים די וועלט און
 די צדקה שטייט אייביג און ווייטער שטייט רשע יראה וכעס דאס מיינט
 מען דיא קליפות דרום שטייט מתן ככתור יכסה אפ • אף מיינט מען דיא
 קליפות זיי ווערן פֿמל מתחת צדקה • רבי יוסי הייבט אן עם שטייט
 ביי אליהו ויקרא אל ה' ויקרא הגם על האלמנה אשר אני מחגורו עמה הרעות להחיות
 את כנה קום און זעה צווייא האבן גירעט אנמקעגן הקב"ה משה און
 אליהו • משה האט גיזאגט למה הרעות לעם הזה ווארום האסטו שלעכץ
 גימאן צו דעם פֿאלק און אליהו האט אויך גיזאגט ווארום האסטו
 שלעכץ גימאן צו מיימן איר זון און זיי בידי האבן גיזאגט איין זאך
 משה דעם גיזאגט נאך ווס האסטו גיגעבן רשות צו דר קליפה וואס
 זיי זענן פון דעם יצודר אז זיי זאלין שולט זיין אויף דיא ישראָל און
 אליהו דעם אויך אזו גיזאגט נאך ווס האסטו גיגעבן רשות צוא דער
 קליפה זיא זאל צו געבן די נשמה פון דעם קינד דרום זאגט אליהו
 הגם על האלמנה דען הקדוש ברוך הוא דעם גיזאגט צו אליהו איך האב
 גיבאמן איין אלמנה זיא זאל דיק שפייזן און דר ווס שפייזט זיין חבר
 ווס ער איז הונגריג דר דעם איין אַחידה אין דעם עץ החיים און איז
 גורם חיים זיך און זייני קינד און היינט די אלמנה וואס האט מיך
 גישפייזט זאל שולט זיין דר דעם איין איר קינד • אבער ווען איינר איז
 מקיים איין נפש אויף דר וועלט גיהער ער צוא האבן חיים און צוא
 בהעפסן זיך אין דעם עץ החיים און עס זאל נישט שולט זיין אין אים
 קיין מות דרום זאגט ער למה הרעות קום און זעה אז דר מענטש גייט
 לצד ימין אין רעכטן וועג אזו היט אים הקב"ה אלי כאל און דר צד
 דרע קען אין אים נישט שולט זיין ער ווערט אונטער גימאן פֿאר דעם
 מענטשן אָבד דער וואס גייט חס ושלום לצד שמאל דר ווערט אפ
 גימאן פון דר שמירה פון השם יתברך און אז דר יצר הרע זעהט אז
 אויף אים איז קיין שמירה נישט דא אזו איז ער שולט אויף אים און
 קומט אים פֿר געבן אזו נעמט ער אויבן רשות און ער נעמט בייא
 אים

אים זיין גשמה • משה האט גיזאגט לסה הרעות לעם הזה דען עם איז גיגען גיזארגן רשות צו דעם צד הרע אז ער זאל משעבד זיין מיט די ישראל איז גלות נאך איין פשט איז דסה הרעות ער הט גיזאגט ווי פיל זענן אים גישטארבן און איבך גיענטפרט גיזארגן אין דר האגט פון דעם יצר הרע • קום און זעה בשעת דר יצר טוב דר וועקט זיך ווערט גפונן פר טוב און אלי פרכות אויף דר וועלט און עם איז אלץ שטיל דרום זאגט מען ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד שטימ פרי מכוון צו זיין דעם יחד אזו ווי עם גיהער צו זיין • רבי הייא פרענט אמער אליהו איז נאך אויך אויף אזו איין מדרגה גיווען אז ער האט גזר גיווען און הקב"ה האט מקיים גיווען דען ער האט גזר גיווען אז עם זאל נישט זיין קיין רעגן איז אזו גיווען ווארום הט ער מוכא גיהאט פר אויבאל דען אז זיא הט גישקט מען זאך אים הרגנן איז ער אנטלאפן גיזארגן וואס האט ער זיך גיהאט פר איר צו פארקומן ענטפרט רבי חסי ווייל די צדיקים זענן נישט כטרים צו הקב"ה דארט ווי איין הייז איז שכיח אזו אויך שמואל הנביא אז ער איז גיגאנגן זאלבן דוד פר אמלך הט ער גיזאגט צו הקב"ה ווי אזו קען איך גיין דוד זאלבן פר איין מלך אז שאל וועט גיזארגן ווערן וועט ער מיד הרגנן האט אים הקב"ה גיזאגט געה מיט דיר איין רינד און זאג דו גייסט מקריב זיין איין קרבן דען די צדיקים ווערן נישט כטרים זיין צו הקב"ה דארט וויא עם איז שכיח איין הייז • ווייטער זאגט ער גרוסי סודות ווס אליהו איז גיזארגן איין מלאך שטייט ביי אים והנה רכב אש וספי אש ער הט אים גיטאן זיין גוף און איז גיזארגן אזו ווי איינער פון די הייליגי מלאכים אזו ווי אנדרי קוישם עלינים זענן און טוט און ער וועלט דס שליחות פון גאט פריער אז גאט האט זיך צו אים פרויזן און הט אים גיפרענט ווס מוסמו דא אליהו הט ער גיזאגט קאמ קאמ קאמ קאמ אים הקב"ה גיזאגט ער מתי ביו וואגן נאך וועסטו זאגן אז די ישראל זענן נישט פרום ווארום שטייט וואס כי עובד כותיר בני ישראל דיא ישראל האבן פר לאזט דעם ברית זיי זענן זיך נישט מל הט הקב"ה אים גיזאגט דא שווער איך ביי דיין לעבין דער פר ווען דיא ישראל וועלן מקיים זיין דיא מצוה פון ברית מילה זאקסטו דער ביא זיין דרום אז עם איז איין ברית מילה דארף מען מאכן איין שמואל צו אליהו אזו אויך וועלכך מענטש ער איז מקנא קנאת ה' צבאות אזו ווי פנתם און אליהו האבן גיטן הט דר מלאך הכות אין אים קיין שליטה נישט אזו וויא אין אנדרי און איז תמיד בשלום אזו ווי עם שטייט ביא פנתם הנני נתן לו את בריתי שלום • ויפול על צוארי בניסן אחיו ויבך רבי יצחק זאגט אונזערע חכמים האבן גיזאגט יוסף הט דרום גיזויינט ווייל עם וועט צוויי מאל הרוב הרוב ווערן דאס בית המקדש וואס שטייט אין זיין חלק און ער ווערט אן גרופן צואר • אזו ווי עם שטייט כנגד דוד צואר בני לתפוח דער בית המקדש איז גיגריכן צו איין האלו וואס אויף אים הענגט אלי ציוונג און שונקיים פון דעם גוף אזו איז דר בית המקדש דאס שונקיים פון דער גאנצער וועלט און אז דר בית המקדש איז הרוב גיזארגן שטייט על צווארו נרדפנו ארף דעם בית המקדש ווס ער איז דר צואר פון דער וועלט זענען מיד גיזארגן נאך גיזאגט עם הייסט מיד זענן שוין מיד אים צואר בויען צוויי מאל ולא הונה לנו אונ זייא לאון אונז אים נישט בויען אונ ער בלייבט הרוב אזו ווי דר האלו אז ער ווערט פר דארבן איז שון דר גאנצער גוף פר דארבן און מיאס אזו און אז דר בית המקדש איז הרוב און פינגער גיזארגן איז די גאנצער וועלט

אויך פינגער גיזארגן און לייכט שונקיים די הייזל און ערד און שמואל זענן פינגער גיזארגן דרויף הט יוסף גיזויינט אויך אויף די שבת דען זיי וועלן פאר טרייבן ווערן אין גלות אריין ווארום אז דס ב' ד'קדש איז הרוב גיזארגן זענן אלי שבתים פאר טרייבן און צו שפרייט גיזארגן צווישען אלי אומות דרום שטייט ווישק לכך אחיו עליהם פריער הט ער גיזויינט אויף דעם חורבן בהמיק און אויף גל פון די עשרת השבטים ואחיו כן דברו אחיו אחו פר ווס שטייט נישט ביי זיי אז זיי האבן אויך גיזויינט נאר ער האט דאס אלץ גיזויסט פר הקדש און זיי האבן נישט גיזויסט דרום האבן זיי נישט גיזויינט • ו' נשמע בית מרעה ווארום שטייט והקול דרום זאגט רבי אלעזר דס איז קול פון הייזל ווס הט גיזויינט אויף חורבן בהמיק און גלות ישראל ווארום דא שטייט והקול און דארט שטייט קול ברמה נשמע אזו ווי דאן מיינט מען דעם קול אזו דא מיינט מען אויף דעם קול רבי אלע זאגט עם שטייט נכספה וגם כלתה נפש לחצות ה' וגו' קום און זען איימלכר מענטש וואס דאווינט שמונה עשרה פאר הקב"ה מוז ער פריער זאגן אנדרי פרכות אלי טאג און מתפלל זיין אין דער ציי ווס מען דארף אין דר פריא און ביי טאג און אויף דר גאכט און זי טאר נישט מאכן הערן זיין קול אין דר שמונה עשרה דר חבר זי הערן און ווען ער טוט נישט אזו ווערט זיין תפלה נישט אן גנובן פא השוית • וירא את העגלות אשר שלח יוסף ווארום בשעת אז ער איז אויף פון דעם פאטר האבן זיי גילערענט די פרשה פון עגלה ערופה האט ער אויך היינט דס גישקט פר איין סימן • קום און זעה אז יוסף דר זיך אפ גישייד פון יעקב איז ער אוועק גיגאנגן אן עסין און אן לויט הייסט בלייטן דרום איז גיווען וואס עם איז גיווען און בשעת יעקב דס גיזאגט סרוף סרוף יוסף שטייט ווייטער • כי ארד אל בני אבל שאלה ווארום איך האב דס אליין גרם גיווען איך האב גויסט אז די ברודר האבן אים פיינט און האב אים פארט גישקט צו זיי און ווידר איך האבן אים נישט בלייט וואלט דס אויך גיווען אפ גיהיט פון שלעכץ אנכי א עפר מצרימה פון דאגן לערנן מיד אפ אז די שכינה איז גיווען מיט די ישראל אין מצרים און ווי אהיו די ישראל ווערן פר טרייבן גייט דר שכינה אויך מיט זייא און אז דיא ישראל וועלן ארויס גיין פון דעם גלות שטייט והביאו את כל אחיהם מכל הגוים מנחה דס איז בקיצור ווארום עם שטייט דרויף גרייט סודות :

פרשת ויחי

ויחי יעקב בארץ מצרים פאר וואס זענען דיא צווייא סדרות אין איינעם פר שמאפט עם איז נישט פאר האנדן קיין הפסק אין דר תורה צווישן זיי אזו ווי אנדרי סדרות ווארום אז יעקב איז גישטארבן הט זיך אן גיהובן דר גרות פון מצרים און ווייערי אונן זענען פר שמאפט גיזארגן איבך דעם גלות מיט דעם שעבד • רבי שמעון זאגט פריער שטייט וישב ישראל בארץ מצרים און דר נאך שטייט ויחי יעקב צו ווייזן אזו ווי זיי זענען גיווען גיזאגט מיט תענוגי מלכות אזו אויך איז יעקב גיווען אין מצרים אין תענוגי מלכות דרום שטייען דיא סדרות נאדונט איינס לעבין דעם אנדערן און דרום שטייט ויחי דען אלי זייני טענוגען גיווען אין צער אזו ווי עם שטייט לא שנותי ולא שקפתי אבך די מעג ווס ער איז גיווען אין מצרים הט ער גיהאט איין גוט לעבן דס איז ביי אים גווען דר עיקר לעבן אז ער הט גינעהען אז דר וון איז איין סך און זיינע

פרשת ויחי

מחמת וי האבן נטאן אלי מאג מעשים מזכים אבר ווי צו די רשעים
 ווכ ביי זיי שמיים ניט קיין קריבה ויי זאלן גנעהנן פאר הקב"ה ווייל
 זייא זענן מיט חטאים דרום ווערין וייא ניט גצייילט פאר הקב"ה און
 ווערן ניט גידיאכט למעלה דען דיא מעג פון דיא רשעים זענן פאר
 דארבן און גפיינט פו הקב"ה און זיי שמיים ויד רשעים באפלה לא ידעו
 במה יכשלו אבר ביי יעקב שמיים ויקרבו יי ישראל וייא האבן גנעהנט און
 חרפה גייערט נאנצי מעג מיט גרום שכתה ווייל זייא זענן אלי גייווען
 נאנץ דרום שמיים דא ישראל דאס איז אהעכרי מדרגה און אז דוא
 וועסט פרעגן עם שמיים דאך ויעקב איש תם און תם איז דאך מייטש
 נאנץ פון דעסט וועגן שמיים יעקב דער תירוץ איז קליבת הימים איז
 אנרעסרי מדרגה פון תם דרום מזו דא שמיין ישקאל רבי יוסי זאגט
 בשעת די מעג קוכן גצייילט ווערן פו הקב"ה איז פו האנדן אפאל
 ביי איין זכאי אז זייני מעג זענן חזק און בייא איין זכאי וואס זייני
 מעג זענן קרוב און ווערן ניט דר וויימרט און זענן נאהענט פו אים
 און חרפה וואול צוא זיין חלק דרום שמיים ויקרבו יי ישראל וייא זענן
 גייווען נאהענט :

ויקרא לבנו ליוסף פרענט רבי יצחק איז דען יוסף אליין גייווען זיין זון
 און דיא אנדערי שכמים ניט אלא זאגט רבי אבא יוסף איז
 גייווען זיין זון מער פון אלי ווארום מיר האבין גלערינט בשעת דאס
 ווייב פון פומיפר האט אים מצער גייווען אז ער זאל מיט איר זיין
 שמיים ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם עם וואלט ברארפט
 שמיין ואין איש בכית ווארט כשבע גווען אז קיינר איז ניט גווען אבער
 היינט איז משמע קיין שמוב מענטשין איז ניט גווען אבער אנדערי
 מענטשן איז ויא גווען אלא די צורה פון יעקב המ זיך דארטן בויוון
 צו אים דרום שמיים מאנשי הבית פון די שמוב מענטשן איז ניט גייווען
 אבר די צורה פון יעקב איז ויא גווען און אז יוסף המ דר זעהן די
 צורה פון יעקב שמיים פו אים המ ער מיט איר ניט גינדינט קום
 און זעה עם שמיים ויסאן ויאמר המ הקב"ה זאגט דא שווער איך בייא
 דיין לעבין ווייל דו זאגסט ויסאן דו ווילסט ניט דען דר פו וועט און
 דיר קוכן איין אנדרר ויסאן צוא בענטשין דיני קינדר און דורך דעם
 וועלן זיי גענטשט ווערן אזו ווי דר פסוק זאגט ויסאן אביו ויאמר ידעתי
 בני ידעתי ווארום זאגט ער ידעתי צווייא כאל נאר אזו זאגט ער איך
 ווייס וואול בשעת אז דוא האקט גזעהן מיין צורה און האסט ניט
 גינדינט ווייס איך פון דענסט מאר אזו ביסט מיין זון . נאך איין
 פשט איז ווס עם שמיים לבנו ליוסף ווארום ווער עם המ דר זעהן יוסף
 המ ער עדות זאגט אז ער איז דר זון פון יעקב דען זיי האבין ביירי
 איין צורה גהאט און ויחד מחמת יוסף המ אים גשפייזט אויף דער
 עלטר דרום ווערט ער גרופן זיין זון מער פון אלי און ער המ גרופן
 צו יוסף מער פון ארי ווייל יוסף המ מער מאכט גיהאט ער זאל אים
 מראגן קיין ארץ ישראל רבי יוסי זאגט אבער יעקב המ דאך גויימט
 אז זייני קינדר וועלן דא זיין אין גלות ווארום האט ער ניט גוואלט
 פאראפן ווערן אין מצרים און האט זיך גהייסן מראגן קיין ארץ
 ישראל אמער וואלט דארטן זיין זכות מגין גווען עם שמיים דאך
 כרחם אב על בנים און ווייא איז דר רחמים אז ער האט זיך גהייסן פון
 דארטן אנועק מראגן אלא מיר האבן גלערינט בשעת ער האט
 גינדרט קיין מצרים המ ער זיך ויער גפארקטן און המ זאגט מאמר
 וועלן מייני קינדר הם ושרום דארטן פאר פאלן ווערין און וועלן זיך

דר זענען אלי צדיקים און זענען אין תענוגי מרכות זייא האבין
 רבם אזו ווי מלכים און ער איז גיועסטן צווישן זיי אזו ווי גומער
 שמיים און זיינע הייבן שטיל דרום שמיים ניט קיין צווישן
 צווישן ויפרי וירבו און צווישן ויחי יעקב איינס היינט און אין דעם
 ערין ווייל זייא האבין זיך גימערט מיט גתת איז זייער גוט גייווען
 ר לעבן . שבע עשרה שנה זאגט רבי שמעון דס וויינט האמטשע אלי
 פון יעקב זענן גייווען מיט פיל צער און אז ער האט דר זעהען
 אז איז בייא אים גלייך גייווען וייא ער האט קיין מאל קיין צער
 גיהאט און עם האט זיך אים גידיאכט אז ער זעהט רחל
 דרום יוסף איז גייווען אין איר שיינקיים גלייך מיט איר . און
 עת יוסף איז אנועק פון אים איז יוסף ארט גייווען זיפצעהן יאר .
 איז גאנצען לעבען האט ער ניט גיהאט אזו ארויסין צער וייא
 זיפצעהן יאר האט ער אלין גייווינט אויף דיא זיפצען יאר דרום
 מ אים הקב"ה גיזאגט איך וועל דיר געבן אנדערי זיפצען יאר .
 מ שית ידו על עיני דוא וועסט האבין אעלכע זיפצעעהען יאר
 מיט גרויס תענוג דרום שמיים ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה :

ויא מיר האבין גילערינט די נאנצע צייט איז דיא שכניה מיט אים
 גווען ווס זי הייילט חיים דרום שמיים ויחי ווח יעקב אביהם פון דר
 מ אן וואס ער איז גייוואר גייווארין אז יוסף לעבט האט זיין רוח
 זיך גילעבט אבר פריער איז ער גווען גלייך וייא אמוסער מענטש
 דרום דער רוח הקודש פון אויבין איז ניט שוזה אויף דעם וואס
 איז בצער זאגט רבי יוסי דיא שכניה רועט ניט נאר אויף אזו
 זיך ארט וואס איז נאנץ און צער אבער ניט דארט וייא עם איז צער
 ג מרוחקיים נייארט דארט וייא עם איז שכחה דרום זינט יוסף
 זיך פו לארין גווארין איז יעקב ניט פרייליך גווען דרום המ און אים
 מ גירום דיא שכניה . רבי אבא זאגט עם שמיים עבדו את ה' בשמחה
 אז דענו ברננה עם איז ניט דא קיין שום עבודה פו נאט גייערט מיט
 מחה ווייל די שכניה רום ניט דארטן ווי עם איז קיין שכחה ניט
 מ דרום שמיים ביי ארשע ויהי כסגן המגן ויהי עליו רוח אלהים אז ער
 אט גשפילט און איז גווארן פרייליך איז אוף אים גקוכן דיא גבוהה
 פון גאט :

ויקרא יי ישראל למות פרענט רבי חייא עם שמיים ויחי יעקב בארץ מצרים
 פו ווס ביי זיין לעבין רופט ער אים יעקב און ביי זיין מוים
 רבם ער אים אן ישראל אמער ישראל איז דאך אנרעסרי מעלה פון
 יעקב און אנרעסרי מדרגה . זאגט רבי יוסי עם איז לעבט ווארום
 מ איז דאך קשה ווס שמיים ויקרבו יי עם האבן גנעהנט די מעג פון
 ישראל צו שמארבין אמער אמענטש שמארבט דאך אין איין מאג
 זון אין איין שעה ורנע עם וואלט ברארפט שמיין ויקרבו יי ישראל למות
 מ המ גנעהנט דר מאג פון ישראל צוא שמארבן אלא מיר האבין
 גלערינט אז עם קומט די צייט פון דעם מענטשן צוא שמארבין אזו
 זענן גצייילט אלי מאג ווס ער המ גילעבט פאר הקב"ה און אז זייא
 זעהנן פאר הקב"ה גידיאכט און גצייילט ווערן אזו פאלד שמארבט
 דר מענטש . וואול צו דעם מענטשן ווס זייני מעג קוכן פו הקב"ה
 זון חרפה און קיין שום מאג פון זייני מעג ווערט ניט פאר שמויטן
 מעלה מיט גרום חרפה וואול צו דיא צדיקים דאס זייערי אלי מעג
 זייען פו הקב"ה דרום שמיים ביי די צדיקים דס ווארט קריבה ויקרבו
 יי ישראל ויקרבו יי וייא האבן גנעהנט אלי פאר הקב"ה און חרפה

פרשת ויחי

לח

בהעפמן צו די מצרים און מאמר וועט זיך דיא שכניה אפ מאן פון די עם שמיים ויאמי אלהים ישראל במראות הלילה אל תירא מדרת מצרימה כי לגוי גדול אשכנח שם פארקמט זיך גיט ווארום איך וועל דיך מאכן צוא איין גרויס פאלק און איך וועל דארפן זיין מיט זייא האט יעקב ווייזר גיזאגט איך פארקמט מיה מאמר וועל איך דארפן בנראבן ווערן און וועל גיט זוכה זיין צו פאנראבן ווערן מיט מייני עלטרין הט השירה צו אים גזאגט אייך איך וועל דיך אהף ברענגן פון מצרים גם עליה איך וועל דיך אהף ברענגן צו בנראבן ווערן מיט דיניי אבות און דרום הט ער זיך גהייסן אהף ברענגן פון מצרים קיין ארץ ישראל ווייל ער הט מוכר איהאט די מצרים זאלן אים גיט מאכן פון אים אפ גאט און ער הט גווערן אז הקב"ה וועט דן נאך גצאלט ווערן פון אלי אפ געפן און ווייזר מנחמת ער האט גווען אז דיא שכניה וועט זיין מיט דיא ישראל דרום האט ער שוין גיט ברארפט חכמות האבן און ליגן לעבן זיי • און ווייזר ער הט גווארט אז זיין גוף זאל ליגן צווישן דיא אבות ווייזר ער איז גווען דס שיינקייט פון אדם הראשון און זיין גוף איז גווען פון דעם פסא הכבוד הקדוש דרום הט ער גיט גקענט ליגן צווישן די רשעים אין מצרים גיערט צווישן דיא אבות דען ער איז גווען דן פלל פון זיי אברתם ליגט מימין און יצחק לשכאל און יעקב אין מיטן גזאגט איז ער דן פלל פון ביידן דרום שמיים ושכבת עם אבותי דען עם איז צווישן זיי קיין צווישן שייך גיט דא חס ושלום דרום הט מען אים תיקף ברארפט טראגן און ליגן צווישן זייא יקרא לבני לויסה ויט ברארף שמיין לבני אלא ווייל זיין ווייזן און זיין מחשבה איז נאר גווען צו רחל דרום הט ער פון אים מער הנאה גיטהאט וויא פון אלי קינד דרום הט לאה גזאגט צו רחל הטעם קחתי את איש דען דן נאגער ווייזן פון יעקב איז נאר גווען אין רחל דרום שמיים בייא יוסף בני • רבי שמעון הייבט אן עם שמיים הנסתרות לה' אלהינו קום און זעה וויא דן מענטש ברארף גוהר זיין פון עבירות און זאל זיך היטן ער זאל חלילה גיט עובר זיין דעם ווילן פון השירה דען מיר האבן גלעריגט אז אלץ ויט דן מענטש מוט אהף דן וועלט ווערט עם אן גשריבין אינאספך אהף זענר וועלט און גייט אריין בחשבון לפני המלך און ארץ איז אנטפלעקט פון השירה אזו וויא דער פסוק זאגט אם יסתר איש בכסתריו ואני לא אראנו און אז עם איז יוא אזו ווי אזו זאל זיך דן מענטש גיט פארקמן צוא זינדן פאר זיין הער • אהף האבן מיר גלעריגט אז אפילו ויט דן מענטש הט במחשבה צו מאן איין עבירה ווערט אלץ גיט פון ראבן פון הקב"ה קום און זעה אז יעקב הט זיך מיטחד גווען אן ערשטן מיט גאה ער הט גמיינט דס איז רחל ווארום רחל הט איר מוסר גווען די סגנים ויט יעקב האט איר גגעבן און דעמאלט איז ראובן גפארין גווארין דרום האט ער גזאגט צו ראובן כחי וראשית אובי אפך השירה ווייסט דאך אלי פון ברנגי נאכין האט ער אהף גבראכט דעם רצון פון יעקב אהף זיין ארם און האט גגעבן דיא בכורה פון ראובן צו יוסף ווארום יעקב האט זיך פארט גטראכט עם איז רחל און ווייל די מחשבה איז אזו גווען דרום הט יוסף גירשית די בכורה ויט ער קומט ארום פון רחל און דרום הייסט ער ראובן דס הייסט ראובן געהט איין זון און הייסט גיט ראובן גני זעהט מיין זון ווייל זיא הט דס אלץ גווייסט • מיר האבן גלעריגט אז דיא מחשבה פון יעקב איז חס ושלום גיט גווען צו זינדן ער זאל וויסן אז דס איז לאה און פראכמן אהף אנגהרר אזו ווי דן שמייער פון דיא רשעים דיא קינד

ווערין אן גרויזן מיט אנגהרונאמן דרום שמיים יקרא לבני לויסה דען איז זיין זון מתתלה ועד סוף :

בפרשת תרוסה שמיים גרוסי סודות פון דיא קליפות און איז דאר פאריך אז קיין קליפות קען גיט אריין קיין ארץ ישראל דרום די קליפות פון די זיבן אומות ויט זענן דארטן גווען אז זיין גשמות זענן ארום גגאנגן פון זיי הט ארץ ישראל זיי גיט מקבל גיט און זי הט זיי רוחה גווען ארום און זענן ארום גגאנגן ביי זיי זע ארום גקומן אום ארץ ישראל און די גשמות ישראל ויט זענן דאר גווען זענען אריין גגאנגן לקדושה דען פל מין חזר למינו און די גשמות ויט זענן גיט אין ארץ ישראל און זענן ארום גגאנגן פון די רשית הקליפות גייען זיי ביי זיי קיבן אהין וואול צוא דעם מענטש וואס זיין נשמה גייט ארום פארץ הקדושה איז אין אים גיט שר קיין רוח המומאה דרום שמיים אז מען הט גהאנגן איין מענטשן מען אים דעם דאזיגן טאג בנראבן פרי מען יאר די ערד גיט גיט זיין ווארום ביי נאכט איז גגעבן גווארין רשות צוא דיא קליפות צו שוועבן אויף דן וועלט אבר אין ארץ ישראל האבין זייא קיין רש גיט צוא שוועבן נאר אז זיי האבן איין פלי זיין צוא גיין אהין דן שמיים כי קבור תקברנו ביים הרוא ולא חספא את אדמתך וואול דיא גנפים די צדיקים ויט זיי האבן זיך גיט אריין גלאזט אין די נארישי פא פון די קליפות איז אהף זיי די קליפות גיט שולט אפך די וואס גיט נאך פגענוגי עיקם הנה און האבן זיך מממא גווען דעם גוף פון זייערי מעשים רעים אז די נשמה גייט ארום פון זיי האבן די קליפ אין זיי איין אחיזה זיי מממא זיין אפך די צדיקים ויט האבן זיך מאל גיט נאך גגעבן פגענוגי עולם הנה נאר אין שבת ויט טוב דן רוח המומאה אויף זייא גיט שורה זיין • ווער עם שטארבט מצרים און זיין גוף ווערט ממא פון דעם רוח המומאה ויט ווערט אים בהעפמט קען ער גיט ריין ווערן ביי דן גוף ווערט פון פולט אז מען ברענגט איין גוף ממא פון מצרים קיין ארץ ישראל אים בנראבן דארטן זאגט אהף אים דן פסוק אין דעם לאנד איז קיין ויט המומאה גיט שולט און איר ברענגט מיר אריין דעם גוף ממא זיית מממא מיין לאנד נאר הקב"ה מוט פון דעסט וועגן איין רפון צו דעם גוף ער זאל גיך פון פולט ווערן היינט ער מאכט ווייזן גיטן ווייט דאס איז דוחה דעם רוח המומאה פון דעם גוף נאר זי חאטשי ער איז גשטארבן אין מצרים האט פון דעסט וועגן אהף זי גיט שורה גווען דן רוח המומאה ווארום פון זיין לעבן הט ער זיך גצוגן נאך דעם רוח המומאה און פון דעסט וועגן הט ער פארט גוואלט מען זאל זיין גוף טראגן קיין ארץ ישראל נאר זייני ביי דרום האט ער גזאגט והעליח את עצמותי מה כייני בייזר זאלט איר א ברענגן גיט דעם גוף פון ויט דעם יעקב זיך גהייסן טראגן קיין ארץ ישראל ווייל ער איז גיט גשטארבן און זיין גוף איז גברין אין שטאנד ווייל עם איז גיט גפונן גווארן קיין פסול אין זייני קינדער צוועלף שכמים מיט זייערי קינדן ביי זיבציג זענן אלץ גווען צדיקי דרום הט ער זיך גיט גפארקמן פון דעם צד המומאה ער זאל אהף שולט זיין • און ווייזר מנחמת זיין שיינקייט איז גווען אין גיטמא פון אויבין אין דאס שיינקייט און אלע אברים איז גווען אין גיטמאלט פון אדם הראשון דרום שמיים ושכבת עם אבותי ויטא סמנים איר זאלט דעם גאנגן גוף טראגן פון מצרים קיין ארץ ישראל

פרשת ויחי

אין נגזר גינארן און דר וועלט און צו צייטן זענן זיי דס מודיע דא לעבנדיגן אין חלום אזו ווי דר פסוק זאגט בחלום חזון לילה בנפול חרמה על אנשים אין דר נפש מודיע צו די ליים בדי זיי זאלן זיך מקבל זיין מוסר און תשובה טאן און אין דר נאכט ווס די קוויטליך פון דעם פסק דין גיין ארום אזו ווערט אפ גיטאן דר צל פון דיא מענטשן ווס זייא ברארפן שטארקן דס יאר און דר נפש ווס מיר זאגן אויבין שוועבט און איין ממונה ווס ער חתומית גידרס אראפ אין דר נאכט און פמה אלפים ורבוא רבבות מיט אים און געטין דעם צל פון אימליכין בווונדר און ברענגן אים ארוף למעלה און דר נפש שוועבט און זוכט דעם צל און קערט זיך ווידר אום אין קבר און רופט אום אז דר מענטש וועט צו אונז קומן איז ער איין צדיק פרייען זיך אלי און אוב נישט פרייען אלי וויי און אז מען ברענגט ארוף דעם צל ברענגט מען אים צו דעם עבר נאמן סט"ט און ער נעקט דעם צל און ברענגט אים ארוף און זיין ארט ומאותו שעה גרייט מען שון אן איין ארט צו דר נשמה און איין ארט צוא דעם רוח אין גן עדן התחתון און איין ארט צוא דעם נפש ער זאל האבין מנוחה און גיהה זיין פשעת ער שוועבט און גייט דען עס איז פר האנדן איין גפשוש ער האט קיין מנוחה נישט דס איז דר נפש ווס ער ווערט פר שניטין פון דעם גוף דר הט קיין מנוחה נישט ער גייט ארום און שוועבט און איין זיך מתגלגל ארוף דר נאציע וועלט און הט קיין מאל קיין מנוחה נישט יום ולילה דאס איז דר ערשטער עזש און דעם נפש שמיים והכרתי אותה מקרב עמה דר נפש הט קיין שום זכרון נישט למעלה און ווידר איז פר האנדן איין נפש ווס ער ווערט נישט אזו פר שניטין ווי יענר און דס שמיים ונכחה חנפס החוה סלפס אני ה' ווס מיינט מען סלפס דאס מיינט מען דער רוח רענט נישט און אים ער הט קיין שותפות נישט צו וויסן וואס למעלה איז און ווייסט נישט ווס אובן איז ווייל דר רוח רענט און אים נישט און איז אים נישט מודיע ער איז גלייך ווי איין נפש פון איין בהמה און דר נפש ווס ער הט יום מנוחה דר גייט און שוועבט און דר וועלט פגעניגט ער דעם ממונה די"ה מיט זייני חילות ושרים נעמן זיי דעם נפש און ברענגן אים אין אלי מירין פון דעם גן עדן און ווייזן אים דעם פכוד פון די צדיקים און דעם פכוד פון זיין רוח און דר נפש איז זיך מדבק מיט זיין רוח מיט זיין לבוש דען רעט דער רוח מיט איר אין וועלט זאכין וזכאין די צדיקים ווס זענן יראי השם אויף דר וועלט און גייען מיט דריי מניחות אויף יענר וועלט :

קם רבי שמעון איז און גשטאנן און בענטשט צוא רבי אבא און זאגט זכאין זייט איר מייני קינד און זכאה בין אף דס מייני אונזן ועדן דס דען פמה מקומות עליונים זענן צו אונז אן גיברייט און דר לייכטן אונז לעולם הבא רבי שמעון זאגט וואל צוא דער נשמה פון יעקב חאטשי וי איז אום גאנאן אין מצרים איז זי פארט נישט אום גאנאן ברשות אחר אזו וויא מיר האבן גילערניט אז זינט דיא וועלט איז בשאפין גינארן איז גאה נישט גינען אזו איין משה שלימה ווי די משה פון יעקב איז גינען אז זי איז נאר אוועק פון דר וועלט איז די נשמה תיבף נתקשר גינארן אין איר ארט אזו וויא אובין איז גשטאנן און אז יעקב איז אריין אין דר מערה איז דארטן גפונן גינארן אלי רוחות פון דעם גן עדן און די מערה הט גילייכט מיט פיל לייכט און איין לייכט הט גיברענט און אז דיא אבות זענן גיקוקן צו יעקב און האבן דר זעקן דיא אלי מצרים וואס זענן טיט

חלקיה אין פר האנדן אין דעם מענטשן זיי הייסן נפש רוח ונסמה עלי זענן נכלל אין איינס און אין דריי ערט איר פח דר נפש זיך קבר ביז דר גוף ווערט פר פולט און מיט דעם נפש פנויט צווישן די לעבדיגן בדי מען זאל וויסן זייער צער און צו בלעטן דא און זייא דער רוח גייט אריין תיבף אין גן עדן התחתון און זען ווערט ער אום גמאלט אין גשמאלט פון איין גוף פון דער ט און הט דארטן הנאה פון זי יום און אין שבת ויום טוב וראש ו גייט זי ארוף אין גן עדן העליון און הט דארטן הנאה דר נאה זי יא זיך ווידר אום צוא איר ארט און אויף דעם שמיים והיה אל האלהים און דיא נשמה גייט תיבף ארוף און איר ארט פון זיא איז ארום גינאמן גינארן און כל זמן דיא נשמה איז נישט גינאנאן אויף איר ארט ווערט דער רוח נישט גקריינט אין זיך התחתון און דער נפש ווערט נישט מיושב און איר ארט זי דיא נשמה קומט און איר ארט דען האבן אלי מנוחה און וועלט איז בצער און מען גייט און דעם בית הקברות פערטין עקט זיך דר נפש ווס אין קבר און דעם גוף און דר נפש דער נשמה רוח און דער רוח דער וועקט דיא נשמה וואו דיא נשמה לט זיך פאר הקב"ה דענקט מאל האט הקב"ה רחמנות אויף דר נשמה און כל זמן די נשמה גייט נישט ארויף אויף איר ארט דא גייט זי און שטעקט זיך און דר מיר פון דעם גן עדן און מען עפינט ימ און די מיר אזו גייט ער און שוועבט און קיינר איז און אים זשנים איז ער זעהט ווי די ווערים עסין דעם גוף און ער קלאגט דעם גוף און שוועבט אלץ און דר וועלט ביז די נשמה קומט איר ארט קומן זי אלי און און זייער ערשט דען זיי זענן אלי אן פט איינס אין דעם אנדערן דר נפש שפייט דעם גוף און איז איין צו דעם רוח דען זי ווערט גשפייזט צו דעם רוח און ווערט דר נשמה פון אים און דר רוח איז איין שטול צו דר נשמה דס דר רוח שדר לייכט פון איר לייכט און אפילו זיי צו שייך זיך זענן זייא נישט אין גאנאן אפ גישייד דר נפש איז ביי דעם גוף אין קבר ורוח איז אין גן עדן התחתון די נשמה איז אין גן עדן העליון און דר ביינר זענן נאה אין קבר איז דר נפש אלץ דארטן און דיא ווערט גיקריינט מיט איין הייליג קרוין און דר רוח שמיים העליון היינט אים שבת ויום טוב וראש חודש לייכט דר נפש זינקט פון זי און ווערט מגולה מיט אלי ביינר אזו ווי צו דעם זיין און זיי גייען ארוף און לובן צו השנית אזו ווי דר פסוק זאגט וחותי האמרת ה' מי כסוד און דרום שמיים נישט אסרות זיינערט תאמרת עלן דר נאה זאגן ה' מי כסוד און אז מען זאל געבין רשות צו דיא זאלן זעהן וואלטן זיי גזעהן אום שבת ויום טוב וראש חודש ווי צורות שטייען און דיא קברים און זענן מודה ומשבח צוא דא און דס טפשות און שמות דאס איז מעקב אז זיי זאלן נישט אז זענן נישט משגית און זיי שטייען און דר וועלט און בנערן זשנים צו זיין פכוד מלך עליון און דר וועלט ומכל שכן בעולם און זענן נישט משגית צוא וויסן אז דיא נאכט פון ראש השנה די וועלט גימשפט און די פסא דריינים שטייען פר דעם מלך דן צו זיין די וועלט דען שוועבין אלי נפשיות מתפלל צו זיין אויף גיבדיג און די נאכט פון השענא רבבה אז דר דין איז שון ארום גן גייען זיי און שוועבן צו הערן און צוא וויסן ווס פר איין דין

פרשת ויחי

למ

אים גקומן איז תיכף אפ גטאן גווארן דס ליכטיקייט פון דר ליכט
 און אז יעקב איז אריין אין דר מערה הט זיך דס ליכטיקייט ווידר
 אום גקערט אזוי ווי עס איז גווען תמיד און די מערה הט קיין מאל
 ניט מקבל גווען קיין שום מענטש'שין און זי וועט קיין מאל ניט מקבל
 זיין גייערע די אבות גהערן דארטן צו ליגן איז אלי נשמות הצדיקים
 כגון דודך גיין דודך דר מערה פדי די אבות זאגן זעהן זערי קינד
 ווס ווי האבין גלאזט אויף דר וועלט און זאלין זיך משמח זיין פאר
 הקב"ה רבי אבא פרעגט ווס איז דס פאלקסן ווס מען הט גפאלקסט
 צו יעקב אוב די וועסט זאגן דרום ווייל מען הט אים פראקט פירן
 אויף דעם וועג אמער יוסף איז דאך גיבליבן איז מצרים און פון
 דעסט וועגן שטייט יוסף וירגטו אוחו און מען הט אים גפאלקסט
 אלא מען הט דס גיטאן פדי דר גוף זאל איין קיום האבן אזוי וויא
 צו דיא מלכים טוט מען היינט מען האט אים גפאלקסט מיט דיא

בעסטי אייך און מיט די שיעורי בשמים גימישט און דודך דעם הט
 דער גוף איין קיום פיל צייט דען דיא ערד פון ארץ ישראל און פון
 מצרים פר לענדן גיך דעם גוף האט דס גמאכט איין קיום צום גוף
 און יעקב הט גימוזט זיין פקיום גוף ונפש ווייל ער הט גיזעהן דר
 גוף פון די איבריגי אבות איז גאנגן דרום הט זיין גוף אויך גימוזט
 זיין גאנג דעסט גלייכן יוסף איז אויך גווען איין דעם גלייכן פח יעקב
 דרום איז ער אויך גבליבן פקיום גוף ונפש קיום הגוף איז גידוונגע
 פון וירגטו אוחו און קיום הנפש שטייט וישם בארון בסגרים ווייל ער איז
 גווען איין צדיק איז תיכף זיין נשמה מקושר גווארין אין דר שכ"נה
 אזוי שטייט והנה ארון כרות ארון כל הארץ דרום ווייל ער הט אפ גיהיט דעם
 הייליגן צייכן שטייט אוף אים וישם מיט צוויי וידן אזוי ווי איין צדיק
 ווס ער ירשת דעם ארץ החיים למעלה אזוי זאגט דר פסוק ועמד כבוד
 צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר ממעט מעשה ידי להתפאר ; מליק ספר בראשית

פרשת שמות

אלה שסות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וכתו בו . והמשכילים יאזרו
 כוונה הרקיע וגו' והמשכילים דס זעגן די ווס קליגן און זעגן עוסק
 בתורה צו לערנן די סודות הקבלה יחזירו כוונה הרקיע דיא וועלן
 לייכטן און פינגקלן אזוי ווי די אוברשטי ליכט ווס לייכטן אום דעם
 נהר הויזא מעדן דס פון דר ליכט ווערן גישפייזט אלי עולמות און זעגן
 גהנה דר פון ווס דארטן זעגן נסתם כל רזין דאוריחא און דארטן לייכטן
 שמש וירח כוכבים וסולות ערונים אזוי וועלן לייכטן די בערי קבלה ווייטר
 זעגן סודות ביז ואלה שסות בני ישראל איך האב דס גישריבין דודך גנלה
 להוריע שבחה של תורה ועסקיה רבי שמעון האט אן גהוהן עם שטייט היה
 היה רבו ה' אל יחזקאל גווארום שטייט צוויי מאל ה'ה און ווידר יחזקאל
 איז גווען איין גביא נאמן ווארום הט ער אלץ מגלה גווען וואס ער
 הט גזעהן ווען איין מלך פירט איינס אין זייני חדרים און היכלות
 און ווייט אים זייני פר פארגיני זאכן גישקט זיך ניט ער זאל מגנה
 זיין ווס ער הט גזעהן און ווידר משה רבינו עלי השלום האט מער
 גיזעהן און הט גאר ניט מגלה גווען און ווידר מיר האבן גילערינט
 אז די שכ"נה רענט ניט אין חוץ לארץ ווי אזוי הט יחזקאל דס אלץ
 גיקאנט זעהן אין חוץ לארץ און ווידר די רייד זעגן אזוי ווי איינר איז
 ניט מיט קיין גאנצער דיעה נאר יחזקאל איז בודאי גווען איין גביא
 נאמן און ארץ ווס ער הט גיזעהן איז גווען באמונה און הקב"ה הט
 אים גיהייסן מגלה זיין עם הט גימוזט אזוי זיין נאנט רבי שמעון מיר
 זעהן דאך ווער עם איז תמיד גוואנט מיט צער און עגמות נפש אז
 עם קומט אים אן איין צער קען ער דס פר געקן און זאל עם ליידן
 אבד ווער עם איז ניט גוואנט מיט צער גאר מיט פגענוגים אז עם
 קומט אויף אים איין צער קען ער דס גאר ניט ליידן און פר געמיין
 דרוף כוונען ווייגן די ישראל ווס האבן גיגדרט קיין מצרים זעגן
 גווען גוואנטליך מיט צער דען אלי יארן פון יעקב זייער פאמיר
 איז אלץ גווען מיט צער ויסורים דרום האבן זיי גקאנט פאר געמיין
 דעם גלות פון מצרים אבד דר צער פון גלות קבל איז גווען זייער
 אגרוס צער אויף דעם האבן גוויינט די מלאכים פון דעם הימל אזוי
 ווי עם שטייט הן אראלם צעטו הוצה מלאכי שלום מר יבכיו און די מענטש'שין

האבן אויך גוויינט אזוי ווי עם שטייט על נהרות בכל שם ישכנו גם בכתי בזכרנו
 את ציון פר ווס איז דס אלץ ווייל זיי זעגן גוויינטליך גווען מיט גרום
 פגענוגים ווי דר פסוק זאגט בני ציון היקרים הסולאים כמו און אצונד האבן
 זיי גיגדרט אין גלות בבבל און האבן גימראגן מיהל שטיינר אויף
 זייערי אקסלן און די הענט גבוגדין ארונטר אז זיי זעגן גקומן קיין
 בבל האבן זיי זיך גימראכט אז הקב"ה וועט זיי שוין חלילה פר לאזן
 אוף אייביג . מיר האבן גילערינט אז אין דר צייט הט הקב"ה גרופק
 זיין גאנצי פמליא של מעלה און זיין חיל מיט אלי שרים פון אובין
 און הט זיי גיזאנט ווס טוט איר דא אויף דעם הימל דען מייני קינדער מיט
 זעגן אין גלות שטייט אויף וועלן מיר אלי איך וועל אויך מיט אייך
 גידרין אין גלות אזוי וויא עם שטייט כה אמר ה' למענכם שושלתי בכלה פון
 אייערש וועגן האב איך גיגדרט קיין בבל אזוי זאגט הקב"ה
 והודתי ברחים כלם דס מיינט מען אלי מרפבות וחילות עליונים האבן
 אויך אלי גיגדרט קיין בבל אין דער צייט האבין זיך געפינט דיא
 הימלן און דיא גבוהא הט גירעט אויף יחזקאל און הט גזעהן ווס
 ער הט גזעהן און זאגט צו די ישראל איר זאלט וויסן אז אייער
 האר מיט אלי זייני חיילות זעגן גיקומט מיט אייך וואגן אין גלות
 האבן זיי ניט גוואלט גלייבן ביז ער הט גימוזט מגלה זיין און האט
 גזאגט וואר וואר איך האב אראפ גיגדרט האב איך גזעהן אזוי וויא
 איך זאג אייך און דס ווס ער הט מגלה גווען איז אלץ גווען פדי דר
 ישראל זאלן גלייבן וועלן זיי זיך משמח זיין אז זיי האבן שוין גהערט
 די רייד פון יחזקאל האבין זיי זיך שוין גאר ניט גיזאנט אויף דעם
 גלות זיי האבן שוין זיך פר זיכרט אז הקב"ה וועט וויא דארטן ניט
 לאזן מיר האבן גלערינט אין אלי ערשט ווי די ישראל זעגן פר מריבן
 גווארן איז די שכ"נה אויך גווען מיט זיי דס שטייט ביי גלות מצרים
 ואלה שסות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איז דאך קשה עם שטייט
 דאך שוין בני ישראל ווס דארף שטיין את יעקב עם וואלט פאדארפט
 צו שטיין אוחו גאר אלה שסות בני ישראל מיינט מען דיא חילות עליונים
 האבן גיגדרט קיין מצרים מיט דר שכ"נה און מיט יעקב . רבי חייא פון
 הייבט אן עם שטייט את תלום להם נע עז די הנאה און דס גרויס פון

פרשת שמות

עם מעמלשן ווס איז איין רע עין איז ניט גוט צו עסן אדער הנאה און דען וואלפן די ישראל ניט גווען גיגעסן פון דעם לחם מצרים אדען וויא ניט גיבליבען אין גלות מצרים און וואלמען ניט האט קיין צרות זאגט רבי יצחק ג'ס איז אבער דאך א וויא דער גיטוארין בפרית בין הכתרים ענטפערט רבי חייא ג'ס איז רעכט עם שמיים דען כי גר יהיה ודעך בארץ מצרים עם שמיים אדך נאר בארץ לא להם וויא זאלן זיין אין איין אנדר לאנד אבר ניט אין ווי איין צדה ווי איין מצרים רבי יצחק זאגט דר מענטש ווס ער איז אבער נפש דם הייסט ער עכט פיל אונ מער פון אנאנדערין אדר ער מיט נאך ווס זיין הארץ גרופט אים אז ער פגעניגט איין רע עין דם הייסט א מענטש איין קניצן זאל ער זיך פון אים דר ווייטערין אונ זאגט ער עפיו פון זיין ברויט דען עם איז ניט דא קיין ערגערער ברויט זיך דר וועלט ווי פון דם רע עין אזו ווי עם שמיים כי לא יוכלו הסעדים

לכבוד את העברים דהם כי תועבה היא למצרים :

תא עם איז פר האנך דרייא זאכן ווס זענן דוחה די שכניה פון דער וועלט אונ מענטשען שרייען אונ זייער קול ווערט ניט הערט איינס איז דר וואס ליגט ביי איין נדה דען עם איז ניט פאר אנדן קיין שמארקערי מוכיאה אויף דר וועלט פון טומאת נדה ער ערשט טמא אונ אלי ווס גיגענן צו אים ווערן טמא אונ ווי זיי גייען פפמט דיא שכניה אונעק פון וויא אונ ניט דאס אליין נאר ער איז נאך דם חלאים רעים אויף זיך אונ אויף זייני קינד ווס ער גיוויגט דר זיך דען אז דער מענטש גיגענעט צו דר נדה שפרינגט אויף דם די מוכיאה אונ ער ווערט טמא אונ אלי אברים אונ די קינד ווס דר קט דר פון ציהט ער זיך ארויף דם רוח המוכיאה אונ ער איז כל ווי במוכיאה ווייל דער בנן ויסוד פון אים איז גיווען במוכיאה אז עם שמיים ותהי נדה עלי אונ דאס אנדרי אזו דר ווס איז גילעגן וויא איין מואבית • אונ מיר האבין גילעריגט עם איז ניט דא קיין נאה פר הקב'ה ווי די קנאה פון דעם וואס איז פונם דעם כרת קודש ען דם איז דר קיום פון דעם שם הקודש אונ דר סוד אמנות היחוד עם שמיים אין פסוק ויהל העם לזנות אל בנות מואב שמיים תיכף יתר אה' ישראל אונ די ראשי העם האבין גיוויסט דר פון אונ האבין וויא ניט ווערט דרום זענן זיי צום ערשטין גישמראפס גיטוארין אזו וויא עם מוויט קח את כל ראשי העם והוקע אותם לה' נבר השמש זאגט רבי אבא דער ידית הייסט שמש דרויף שמיים כי שמש ומנן ה' אלהים אזו וויא דיא זון זיכט צו דער וועלט אזו זיכט דר ברית צו דעם גוף אזו וויא איין אנציר איז מגין אונ בשיצט אויף דעם מענטשן אזו אויך דר ברית דלש איז אמגין אויף דעם מענטשן אונ דער וואס היט דעם ברית דלש אזו וויא עם בדארף צו זיין קען קיין שום גזק אין דער וועלט וואס אים ניט גיגענן דרום שמיים נגד השמש אונ אימליכן דור ווערין ראשים ומנהיגים זענש דער פר אז זיי ווייסן אז מען זינדעגט מיט עם אונ זיי דרשנן ניט פון גאטס וועגן אויף דעם פנם הפרית אונ דם איז מיט אפרעמדר זאגט אויף אים דר פסוק לא יהיה לך אלהים פני לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי ה' אלהיך אל קנא עם איז דרויף זיין קנאה פון השנית אונ כוחות דעם ווערט די שכניה נדה דען דר ווס איז פונם אונ איז מושקר אין דעם ברית ווס איז גחתמת אין עקם לייב פון דעם מענטשן איז גלייך וויא ער זיכניגט אין חותם מלך לייקניגט ער דאך אין דעם מלך אריין אונ ער האט ניט קיין

דרום מואבית אונ פון מכות זיין דיא קינדער האמשי עם איז נגור גיטוארין אז מען זאל זייערי קינד אין סיף אריין ווארפן איז פארט ניט גיפונן גיטוארן צווישן זיי אז זיי זאלן הרגנו זייערי קינד אין דר מוסרם לייב ומפל שפן דר נאה ובכות זה זענן זיי ארום גינאנגן פון דעם גלות פון וואנען איז גידרונגען אז פון נדה האבן זיי זיך גיהיט זאגט רבי חייא פון דעם פסוק עם שמיים יועש כבוד נחשת ואת כנני נחשת במראות הוצאות דרום האבן די ווייבר זוכה גיווען אז מען זאל מאכן דעם כבוד פון זייערי שפיגל ווייל וויא האבן זיך גיהיט פון נדה אין מצרים אונ אז זיי האבן זיך מטהר גיווען פלעגן זיי קומין צו זייערי מאגין גיזירט אונ האבען גיקוקט מיט זייערי מאגן אין שפיגעל אונ האבין וויא דורף דעם מעורר גיווען צו פריה ורביה אונ פון מואבית זענען זייא נזדר גיווען ווארום עם שמיים יעשו כל צבאות ה' אונ וידעך שמיים שבטי יה עדות לישראל דר שם איז איין עדות צו די ישראל אז זיי האבן ניט מנה גיווען אזו ווי עם שמיים ואלה שמות בני ישראל • שבטי בני ישראל • דבר אל בני ישראל אז דו וועמס פרגעגן עם שמיים דאך וואו בו איש מצרי עם איז נאר אייגר גיווען קט אים דיא תורה מפרסם גיווען דרום שמיים ווער ער איז גיווען ושם אמו שלמית בת דברי למסה דו אונ זיי האבן ניט מכות זייערי קינד אין דר מוסרם בויה גייערט זיי האבן עוסק גיווען בפריה ורביה אזו ווי עם שמיים ובני ישראל פרו וישרצו וירבו פון די אלי דריי זענן דיא ישראל גיהיט גיווען בשעת זייא זענן אריין גינאנגן קיין מצרים עם שמיים בני ישראל אונ אז זייא זענן ארויס גינאנגן שמיים אויף בני ישראל בייא דעם אריין זיין שמיים ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה אונ בייא דעם ארויס זיין שמיים ובני ישראל יוצאים כיד רסה רבי שמעון זאגט אז די שכניה קט גינדערט קיין מצרים קט זי מיט איר גיפירט צווייא אונ פערציג מלאכים הקדושים ווס אימליכר קט גיהאט איין אות פון דעם שם הקודש מיט זיך זיג זיי אלי האבן גינדירט מיט יעקב קיין מצרים דרום שמיים ואלה שמות בני ואלה בטרעפט צוויי אונ פערציג דם איז אנטקעגן די צווייא אונ פערציג מלאכים וואס האבין מיט זייא גינדירט :

רבי יצחק איז גישמאגן פר רבי אלעזר בן עקב אונ האט גיזאגט די שכניה קט גינדירט קיין מצרים אזו ווי עם שמיים ויאמר אנכי ארד עמד מצרימה זאגט רבי אלעזר קים אונ זעה אז די שכניה קט גינדירט מיט יעקב קיין מצרים קט מיט איר גינדירט טווינט הייליגי מרפכות

פרשת

שמות

דרום שמיים בימי יועזר ארוים גיין נכש סאות אלה רגלי דיא וענען אלי ארוים גינאנגן מיט די ישראל ווארום אזו ווי די ישראל וענין אונגען ארוים גינאנגן אזו וענין למעלה דיא שס סאות אלה סרככות אויך ארוים גינאנגן אונ די ישראל האבן גזען אונ גיוסמא זיי האבן זיך אונן פר זאקט פון זייערע וועגן דרום שמיים ולא יכלו להתמחה זיי האבן זיך גיט גיקאנט זאמען אונ עם שמיים גיט ולא רצו זייה האבן גיט גינאלט ווארום אין אמת האבן זיי זיך גיט גיקאנט זאמן איבר דיא מלאכים אונ דרום שמיים ואת יעקב אונ שמיים גיט אתו ווארום דס גיט אוף די מרפכות פון אובין ווס וענין גיקומן מיט יעקב זאנט רבי יהודה עם אזי איין קל תומר ומה דאך אזו יעקב איז גיצול גינאנען פון קבן שמיים יעקב הלך לרכו וסגענו כו מלאכי אלהים איז שוין אפל שכן אז ער דט גינדערט קיין מצרים אונ הקב"ה דט אים גיקאנט אונכי אוד עמך מצרימה איז דאך רעכט אזוי קענעט זאלן אויך מיט אים גידרין • רבי חייא איז גינאנגן פון אושא קיין לוד ער האט גיריפן אויף איין זייויל אונ רבי יוסי איז אויך מיט אים גינען דט רבי חייא אראפ גינדערט אונ געקט אן רבי יוסי ביי דר האנט אונ זאנט צו אים די מענטשן זאנן וויסן דעס פבוד ווס יעקב דט גינאמט בשעת הקב"ה דט אים גיאנט אונכי אוד עמך מצרימה וואלמן זיי גיקושט די ערד פון דריי מייל ביו זיין קבר דען דיא מארי מתניתין האבען מפרש גינען דעס פסוק ויזא משה קראת חותני אז אהרן דט גינען אז משה גיט אנטקעגן איז ער מיט זיין זון אלעזר מיט ארי נשיאים וקנים אונ כל ישראל וענן נאך גינאנען ווארום ווער איז דען אזו זי מענטש זאל זעהען אז אועלכע גרויס לייט גינען אונ ער זאל גיט גיין • קענען מיר פאר שמיין אז סתמת דעס פבוד פון משה איז אזו גינען סכר שכו ועל אחת כמה וכמה אז הקב"ה דט גינדערט קיין מצרים מיט דיא ישראל האבן פונדאי מיט אים גינדערט אלי הייזי מלאכים ומרפכות עליונים ותחתונים דרום שמיים הכאים מצרימה את יעקב רבי אבא הייבט אן עם שמיים אתי מלבנו כהה אתי מלבנו תכואי מיר האבן גילערניט רבי יצחק זאנט וויי צו די לייט זיי וויסן גיט אונ מראכטן גיט ווי אזו צו דינן צו השיית דען אלי טאג גיט ארוים איין בת קול פון דעס בארג חורב אונ זאנט וויי איז צו די לייט פון יועזר דינסט צו השיית וויי איז צו די לייט פון דעס ביוזין פון דער תורה אימליכר מענטש וואס לערניט תורה אונ מוט גמי מעשים אויף דר וועלט דר ירשת עולם הבא אונ דר וואס לערניט גיט קיין תורה אונ מוט גיט קיין מעשים טובים דער דט גיט די וועלט אונ גיט יענע וועלט • פרענט אים רבי יהודה מיר האבן דאך גיקערניט אז אימליכר מענטש דט איין חלק לעולם הבא וועדליג ער איז ווערט נאך זייני מעשים נאך זאנט רבי יצחק אונורי הייד איז נאר גיקאנט גינאנען אז ער לערניט נאר גיט אונ דט נאר גיט קיין מעשים טובים דער דט גיט גיירי וועלמין זאנט רבי יהודה ווען דיא לייט זאלן וויסן דאס ליבשאפט פון הקב"ה צו דיא צדיקים וואלמן זיי גישרינן ווי די לייבן אונ לעכפרטן נאך יאנן צו מאן דעס רצון פון הקב"ה ווארום מיר האבן גילערניט בשעת הקב"ה האט גינדערט קיין מצרים דט ער גירופן צו זיין פמליא ותילות של מענה אונ האט זיי גיקאנט גידרס קיין מצרים ווארום איך וועל אויך מיט אייך גידערן וויסן זענין אביסר סודות :

רבי חייא זאנט פאר רבי שמעון ווארום דט דיא תורה צום ערשטין גיצייילט דיא בגי יעקב צוועלף שקמים אונ דער נאך זיבעציג

מ

מענטשען אז וויי עם שמיים כל הנפש הכאה לעקב מצרימה שבעים ענמפרט אים רבי שמעון דס איז צו ווייזן אז עם איז גינען זיבע אומות אונ דיא ישראל זענין אויך זיבעציג נאך האבין מיר גילער אלץ דינג ווס עם איז פר האנדן אונטן אזו איז אונן אויך אזו אין מרפכה עליונה זענו צוועלף ממונים ווס זיי האבן זייער פח פון צוועלף צירופים פון דעס הייליגן נאמן פון דאנן צו מיילט זיך פח צו די זיבעציג שרים אונ דיא צוועלף ממונים לייכטין צו די צוועלף מלות אונ אלי פיר וויסן פון דר וועלט אזו זענן די ישר גינען למטה דרום זענן זייה אין ערשטין גיצייילט גינאנען צווע אונ דר נאך זיבעציג דרום שמיים זיב גבולות עמים לספסר בני ישראל א שמיים כי בארבע רוחות השמים פרשתי אתכם ווארום שמיים גיט כארבע גא בארבע דס ווייזט מיר אזו וויי די וועלט קען גיט זיין אן פיר ווייזן א איז גיט מיגלעך גינען בשעת מתן תורה אן דיא ישראל :

ויקם מיד חרש רבי אבא האט אן גידוהן צו זאנן אשרכם וורעי על כ כ מסלחי וכל השור והחמור וואול צו די ישראל ווס הקב"ה דט אין בגערט בשעת מתן תורה אונ דט זיי צו זיך מברב גינען אזו שמיין וכך בחר ה' להיות לו לעם סגולה און שמיים כי חלק ה' עמך יעקב חבל נחלתו א די ישראל זענן בהעפמ צו הקב"ה אז וויי עם שמיים ואתם הדברים א אלהיכם חיים כלכם היום אונ דרום איז זיי וואול גינען וויי זייה זענן על סיס דס מיינט מען זיי טוען צדקה די מעלה איז על כל סיס דס הייס עולם הבא :

ויקם מיד חרש אין ספר רב המנונא סבא האבן מיר גלערניט די מצרין זענין גיט גינאנען קיין מלך איבר דער גאנצער וועלט נאר פ ווענן די ישראל וואס זענין אהין גיקומען אונ גלות אריין אונ דא שטארקייט פון פבל איז נאר גינען גישטארקט פון ווענן די ישראל אנטויכוס איז אויך גיט גישטארקט גווארן איבר אלי אומות גייערן פון ווענן דיא ישראל זייה זאלן זיין ביי זיי אין גלות דען די נאוויג אומות זענין גינען גידעריגער פון אלע אומות נאר פון ווענן די ישראל זענין וויי חשוב גינאנען אונ דרום שמיים ביי דיא מצרין סבית עבדים ווייל זייה זענן עבדים צו אלי אומות • בייה פבל שמיים אויך הן ארץ כשרים זה עם לא היה אויף בייה דיא וואס האבין דעס ביר המקדש חרוב גימאכט שמיים הנה קטן נתיחד בניים כווי אחת מאוד דרום שמיים ויקם מיד חרש וויי אז די ישראל זענן גיקומין מיין מצרים אי גינאנען צו דעס מלך מצרים איין סימה וגדולה צו מושל זיין איבר אלי אומות דען צום ערשטן האט מען גינעפן למעלה צום שר איין פח וגדולה דר נאך האט זיין אומה אונטן גינאמט די מקשלה דרום שמיים ויקם מלך חרש על מצרים ממונה פון מצרים איז גינאנען דען פריער דט ער גיט גינאמט די מקשלה איבר אלי אומות אונ דר נאך האט ער מושל גינען איבר אלי אומות אזו איז מקנים גינאנען מתן שלש רגזה ארץ תחת עבד כי מילך רבי חייא זאנט דרייסיג טאג פריעה איידר עם קומט צו איינעם גומס אדר איין בראך רופט מען פריער אויס אויבין אונ אויך אמאל ווערט דיא זאך איבער גענטפרט אין מויל פון די יונגי קינדר אונ אמאל צו דיא מענטשן וואס האבן קיין שכל גיט אונ אמאל ווערט עם איבר גענטפרט צו די עופות השמים ווי רופן עם אום אויף דר וועלט אונ קיינר איז דרוך גיט משגיח אונ אז די מענטשין פון דר וועלט זענן זוכה אונ פרום ווערט עם איבר גענטפרט צו די צדיקים פון דעם דור פרי זיי זאלן עם מודיע זיין צו

פרשת שמות

וועלט פרי ווי זאלן תשובה מאן צו השירה אפר אז קיין צדיקים
גים דא ווערט עם איבער געגעבן צוא דא וואס מיר האבען
פריער געזאגט :

אלעזר און רבי חייא און רבי יוסי זענן אמאל גשטאנן און דעם
דעם מויער פון לוד זאגט רבי יוסי איה וועל אייך זאגן וויס איה
די היינטיגן טאג געזעהן . איה האב געזעהן איין עוף אז גיפלויגן
הט דריי מאל און גרויבן וויין קאפ און אז איין מאל אראפ גיירט
הט זאגט עליזים עליזים וויס זיי שוועפן אין הימל לימין דריי
גרעכטי הארן אז און דר ערד און איינר וואס איז גיעפן וועט
מער גיט זיצן מען איז אים מעכיר אין ברענג פיער מען פירט
ער זיין ממשלה פון אים און אויך זיין קיום און דרייא עמודים
מוינים עליזים שטייען און און דר וועלט אזו הט דס עוף גזאגט .
האב איה און גרויבן מיין קול צו דעם עוף און האב גזאגט עוף
זאג מיר דעם ועלביגן וואס מען איז אים מעכיר פון זיין שמאנד
ווער זענן די שלמונים ווס וועלן און שטיין און דער וועלט אזו
דס עוף מיר גווארפן דריי פערדן פון זיין רעכטן פליגל און איין
דר פון זיין לינקן פליגל און איה ווייס גיט ווס דס איז מרמו . הט
אליעזר גנוקן די דריי פערדן און הט זייא גישמעקט איז ארום
אנגן בלוט פון זייני נאז לעכר אזו הט רבי אלעזר זאגט עם וועט
שטיין דריי שרים און וועלן גויר זיין גוירות רעות און ישאל דר
הט רבי אליעזר גנומן דעם פערד פון דעם לינקן פליגל און הט
גישמעקט אזו איז ארום גזאגטן איין שווארץ פיער האט רבי
אליעזר זאגט עם איז אפ גטאן גווארן דא ממשלה פון מצרים און
ט איז אן גברייט צוא זיין איין מלך וואס איז גווען בימי חורבן און
מיוכוס איז פון די דריי ער וועט שלום זיין אין זיי ער וועט ברעכין
גינים און וועט ווידר בויען הט רבי אלעזר גווארפן די פערדן און
ערד זענן די דריי פערדן גפליגן און דעם לינקן הט רבי אלעזר
זייעט דר ווייל אז דורך גזאגטן איין קינד און גיענט דעם פסוק מש
ירם תנה ה' רובב על עב קלובא מצרים און דער נאך איז גזאגטן נאך איין
גד און הט גליענט דעם פסוק איז מצרים לשחח תחיה דער נאך גייט
הך אקיד און זאגט דעם פסוק ואברה חכמת מצרים האבן זיי ווידר געזעהן
דר לינקן פריגל איז פר ברענט זאגט רבי אלעזר דאס קול פון
עם עוף און דס ווס די קינד האבן גזאגט איז דס אנאנצי חקמה
ני איין גבוואה און השירה וויל אונז מגלה זיין פאר חוקיני סודות .
ממשלה פון מצרים אז בודאי אפ גטאן גווארן און איין מלך פון
יא דריי וועט מושל זיין און וועט ברעכין בניינים און בויען בניינים
זאגט רבי יוסי עם איז פיל חקמה אפר די חקמה פון רבי אלעזר איז
עסר פון אלי און השירה וויל מגלה זיין צו די לייט פר דוליני זאכן
ס ער וועט מאן אזו ווי דר פסוק זאגט כי לא יעשה ה' דבר כא גלה סודו
עברו תבאים און איין חכם איז גערעכר פון אנביא מיט ארי זאכן דען
און איין גביא רועט דער רוח הקודש און אציט אפר פון איין חכם
ערט דר רוח הקודש גיט אפ גטאן אייבג און זיי ווייסן ווס למעלה
למטה איז נאר זיי ווילן גיט מגלה זיין זאגט רבי אבא ווען עם זאל
ש זיין קיין חכמים און דר וועלט וואלט מען גיט גוויסט ווס די תורה
זי און ווס זענן די מצות פון השירה און עם וואלט קיין חילוק גיט
זען צווישן דעם רוח פון אמענטשן און צווישן אפרהיה . זאגט רבי
חזק ווען הקב"ה ברענגט איין דין און איין אומה שום ער פריער

דעם דין אין ווער שר ווס איבר זיי איז געזעט למעלה אזו וויא דער
פסוק זאגט יקור ה' על צבא סוס פריער און דעם שר פון דעם הימל און
דר נאך ועל מלכי האדמה באדמה און ווס איז דר דין ווס מען שום אויבן
צו דעם שר מען פירט אים איבר אין נדר דינור דאס איז איין מייך
פון פיער אזו ווערט זיין ממשלה אפ גטאן פון אים און מען רופט
תיכף אוב אין הימל די ממשלה פונדעם און דעם איז אפ גטאן גווארן
און דס קול גרייכט אין אלי הימלן ביז עם גרייכט צוא דא מלאכים
ווס זענן ממונה און דר וועלט אזו רופן זיי אום און דר נאנצן וועלט
ביז עם קויט אן צו די עופות און צו די קינד און צו דיא ממשלים
פון דיא מענטשן דבר אחר זאגט דר פשט איז ואלה שמות בני ישראל רבי
אלעזר פן עקד ווען ער פלעגט קויפן צו דעם פסוק פלעגט ער וויינן
דען רבי אלעזר הט גזאגט בשעת דיא ישאל זענן גזאגטן אין גלות
האבן זיך איין גזאמלט אלי גשמות פון דיא שכמים אין דער מערת
המכפלה און האבן גישריגן און האבן גזאגט סכא סכא רחמי דער
בארקט זיך ווי אפאטר איבר קינד איז מען דען גיט משעבד מיט
איערי קינד מיט מדיקייט און הארמיקייט אפרעמד פאלק טוען
אין זיי נקבות . אין דר צייט איז דר וועלט גווארן דר רוח פון דעם
אדמן יעקב אבינו ער הט גיטוכן רשות און איז אראפ גיירט און
הקב"ה הט גרויפן אלי מרכבות וחייות ומלכס ברשם און האבן אלי גיירט
מיט יעקב און מיט די שכמים קיין מצרים דס מיינט דר פסוק הבאים
מצרימה את יעקב ראונו וכו' זאגט רבי אבא און דעם איז גזאגט : דתם אב
על בנים רבי יהודה בר שלום איז גזאגטן אונטר ווענינט מיט רבי אבא
זענן זיי אריין גזאגטן אין איין ארט צו עסין דער נאך זענן זיי גזאגטן
אויף דער גאס און האבן זיך גליינט שלאפן מיט דיא קעפ און איין
פערטל און דס אייגענען איין קבר איידר זיי זענן אנשלאפן גווארן
האבן זיי גהערט איין קול פון דעם קבר איין מענטש איז גזאגטן אין
דר ערד אריין ער הט דס גמיינט און זיך דען דאס איז שון צוועקף
יאר אז איה בין גיט און גוואכט גווארן נאר אצינד דען איה האב
ערשט דר זעהן דס גישטאלט פון מיין וון זאגט רבי יהודה צו אים
ווער ביסטו זאגט ער איה בין איין יהודי דען איה בין אין גויפה און
קען גיט קויפן און יענר וועלט איבר מיין וון דס איין עובר פוכבים
הט אים קליינר הייד אונעק גיגנכת און אלי טאג שלאגט ער אים איז
ער ווער איז צער און כחכת זיין צער מען איה גיט קויפן און מיין
ארט . און זינט איה ליג דא און דעם ארט בין איה גיט און גוואכט
גווארן נאר אצינד זאגט ער צוא אים איר ווייסט דען פון דעם צער
ווס קויפט און די לעפדיגי ענטפרט ער אים איר לעפדיגי דא שווער
איה מיין קבר זאל צו פירט ווערן און זאל ווערן אויס גליידיגט פון
מיר דען ווען גיט אונזר גיפעט וואס מיר פעטין און דיא לעפדיגי
וואלפן זיי קיין קיום גיט גיהאט אפילו איין טאג און דר וועלט און
אצינד בין איה און גוואכט גווארן דען זיי זאגן מיר אלי טאג אז מיין
וון וועט פאלד קויפן אהער נאר איה ווייס גיט ווי אזו ער וועט קויפן
צו לעפדיג אדער מויער הייד זאגט רבי יהודה צו אים ווס איז אייער
טאן און יענר וועלט דר ווייט הט דר קבר גטאן שטורכן און זאגט
שטייט אויף און גייט אונעק דען אצינד שלאגט מען מיין זון האבן
זיי זיך ווער פר וויינדרט און זענן אונעק גילאפן פון דארטין אהלבן
תחום שבת און זענן דארטן געשן ביי דער טארטן שטערן איז און
גזאגטן אז זיי זענן און גשטאנן אונעק גיין האבן זייא געזעהן אייגעס
לופין

פרשת

שמות

מא

לרפן אינעם קום זיך אים גלאסן דאס בלוט פון זיין אקסיל האבן זייא אים צוגעהאלפן אונער דעם זיי דר ציילט די גאנצע מעשה זאגן זיי צו אים ווי אזו איז דיין נאמן זאגט ער לחמא בר רינאי זאגן זיי איינער צו דעם אנדרין דר מת איז גווען לינאי בר לחמא אונ האבן שוין מורא גהאט מיט אים מער צו ריידן אונ האבן זיך נישט אים געקערט. זאגט רבי אבא דם תוס זייא האבן גזאגט אז זייער תפלות זענן מין אוף די לעבדיג פון וואגן ווייס איך דס ווארום עס שטייט יעלוי בנג יבא ער הכיו זאגט רבי יהודה קום אונ זעה צוויי זאבן דעם הקב"ה צו גזאגט צו יעקב אייניגס ער זאל אים היסן אין גלות אונ דס אנדערע ער זאל אים אוף ברענגן פון זיין קבר צו זעהן די שמהה של חברותא הקדושה ווס זיי וואגן מוש זייגי קינד אונ ווי עס שטייט אנכי אור עמך מצריים דס איז אייניגס אונ ווי דר שטייט והעליתי אתכם מקברותיכם עמי אונ נאך שטייט ששם עלו שבטים ששבי יה :

זאבן אונ רבי חייא דעם גימראכט אין דברי תורה וזייא זיי גייען זעהן רבי יוסי ווי אשלאנג לויפט אים נאה זאגט ער צו רבי חייא זעהט אונ רבי וויא דער שלאנג לויפט מיר נאך זאגט ער אף זעה נישט איך רבי יוסי אנטלאפן גווארן אונ דר שלאנג איז אים נאך גלאפן דר וויי איז רבי יוסי גלאפן אונ דס בלוט דעם אים גירונגן פון דער נאז האט ער גהערט וויא מען זאגט רק אתכם ידעתי מכל מספחות האדמה על כן אפק עליכם את כל עונותיכם האט רבי יוסי גיזאגט זוכה דאך איה האב נאך קבטל גיזען איין שעה פון דר תורה איז מיר אזו צו האנדן נקום מכל שכן דער וואס איז זיך נאר פורש פון איר קומט אים בודא אנמקעגן נישט קיין גומץ . דעם ער זען גוהובן צו זאגן עס שטייט כי אלהיך ברכך בכל מעשה ידי ידע לכתך במדבר נאך שטייט הסולחך במדבר הגדו והנורא נחש שרף ועקרב נאך ווס זאגט ער נחש שרף ועקרב נאר דס איז מער זאל דורך זיי שטרעפן די ישראל זען וויא זענן זיך פורש פון דעם עין החיים אונ אזו וויא עס שטייט כי היא חיד ואידי יסיד זאגט רבי חייא עס שטייט הושר שבטו שובא בנו דר ווס פר מידת די רוט פון זיין זון אר אסימן אז ער דעם אים פיינט ומכל שכן די תלמודי דכמים וויל בודא נאט נישט אז זיי זאלן זיך אפ שיידין פון דעם עין החיים אפילו ארבע ויאמר אל עטו ער דעם זיי געגעבן איין עצה זיי זאבן מאן שלעכץ צו די ישראל רבי תנחום זאגט די מצרים האבן גזעהן אינדי שבער אז זיי וועלן לסוף גשלאגן ווערן אייבר די ישראל דרום דעם ער גהייס צו מאן אוף זיי שלעכץ מיר האבן גלעריגט בשעת הקב"ה דעם אייבר גענמפרט די ישראל צו די מצרים דעם ער אויף זייא גוור גווען זיבן גיורות אזו ווי דר פסיק זאגט וימרו את חיהם בעבודה קשה בחומר ובדברים ובכל עבודה בשרה את כל עבודתם אשר עבדו בהם כפיך אונ אנמקעגן דעם דעם ער זיי געגעבן זיבן פרכות אזו וויא עס שטייט ובני ישראל . פרו וישרצו וירבו ויעצמו . במאור . מאור . ותכלא הארץ אותם . הגה נתחכמה לו הבה איז מיימלש אן ברייטן אונ לשון מספים זיין זיי דען וויא האבן אלי מספים גווען צו מאן איין דין אונ זיי האבן גזאגט פו ידכה מאמר וועקן זיי זיך מער דעם הקב"ה גזאגט כו ידכה זיי וועלן זיך בודא מערן ויקוצו כפני בני ישראל דען דיא מלאכית האבין גשלאגן דיא מצרים אזו וויא מיט דער רבי רבי יצחק זאגט דיא מחשבה פון דיא מצרים איז גווען צו פאר מידן דיא ישראל פון פריה רביה אונ פרעה האט וויא איין עצה געגעבן אונ האט צו וויא גזאגט עס וועט גיבארן ווערן צו דיא ישראל איינר וואס וועט מאן איין דין אין אייערי אפ געבער . רבי יודן זאגט בשעת משה האט גזאגט ובכל אהי מצרים אעשה שפטים איין דער שר פון מצרים וואס ער הייסט דוסה גזאגן פיר הונדערט מייל אונ איז גיקומען פאר הקב"ה האט הקב"ה צו אים גיזאגט עס איז גיקומען דיא צייט אז איה זאל זיך אין דיא מצרים נאקס זיין אונ פריער אין דיר אזו וויא עס שטייט יסידו על צבא המרום במרום באותו שעה איז צו גינומען גינארין דיא שררה פון אים אונ דער ממונה דוסה איז גווארן איין שר של גיהנם צו דן זיין די רשעים אין גיהנם . רבי יהודה זאגט ער איז איין ממונה אוף די מרים . רבי חגיגה זאגט עס שטייט ובאלהים עשה ה' שפטים איז קשה איז דען גיטאן גינארן איין דין אין די אפ געמער פון גאלד אין זילבר אונ האלץ אלא זאגט רבי יוסי די ווס זענן גווען פון גאלד אונ זילבר זענן צו האנגן גווארן אונ פון האלץ איז פר פולט גינארין גינארין . זאגט רבי אלעזר די אפ געמר פון מצרים איז גווען איין לעמעלע דרום האט הקב"ה גיבאמן

וויאמר אל עטו זאגט רבי שמעון מיר פר שטייען אז ווי עס שטייט אין דר פרשה מלך מצרים סתם מיינט מען זייער שר וואס זייא האבן אויבן אין הימל אונ אז עס שטייט פרעה מלך מצרים מיינט מען דעם מלך מצרים וואס הייסט פרעה דרום זאגט זייער שר דען ער דעם זיי אריין גשקט אין זייער מחשבה צווא זאגן הנה עס בני ישראל רב ועצום מסנו דס הייסט די ישראל זענן שטארק פון אונזר שר וואס אוף דעם הימל זאגט רבי יצחק די גאנצע וועלט ציזעהן זייער פח פון זייער שר ווס אויבן אין הימל אבד דיא ישראל ציזעהן זייער פח פון הקב"ה דרום הייסן זיי עס ה' זאגט פאלק נישט אפאלק פון דיא שרים דרום שטייט כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם ה' אלהינו זאגט רבי אבא עס וואלט גרארפט שטיין הנה עס ישראל ארער הנה בני ישראל נאך ווס שטייט עס בני ישראל מיינט מען די מצרים האבן גימראכט אז זיי זענן נישט עס ה' גייערש זיי זענן דס פאלק ווס זייא הייסן אוף דעם הימל ישראל רבי יודן פרעה צווא רבי יצחק מיר זעהן פלק האט גיזאגט הנה עס יצא מצרים ווארום שטייט נישט עס בני ישראל זאגט רבי יצחק פלק איז גווען אגרוסר פישוף מאכר אונ אזו איז דער סדר פון די פישוף מאכר זיי געמן אזו איין זאך ווס קיין חשד איז דר ביי נישט פר האנדן דרום דער קאנן זייא אוף נישט אין זיין מאג דעם פאמרוס נאמין נאר דר מוסרס נאמן ווס דר ביי איז קיין חשד נישט פר האנדן דען אזו איז דר סדר פון די שדים ווס זיי דר קאנן אין דיא זאך וואס מען זאגט זיי . איז דס שקר זענן זייא מודיע זייער שקרים . איז עס זאמט אלן ווס זיי זאגן צו צו איין קדיינר צייט איז זאמט . ומכל שכן צווא מאן איין מעשה :

וויאמר אל עטו זאגט רבי שמעון מיר פר שטייען אז ווי עס שטייט אין דר פרשה מלך מצרים סתם מיינט מען זייער שר וואס זייא האבן אויבן אין הימל אונ אז עס שטייט פרעה מלך מצרים מיינט מען דעם מלך מצרים וואס הייסט פרעה דרום זאגט זייער שר דען ער דעם זיי אריין גשקט אין זייער מחשבה צווא זאגן הנה עס בני ישראל רב ועצום מסנו דס הייסט די ישראל זענן שטארק פון אונזר שר וואס אוף דעם הימל זאגט רבי יצחק די גאנצע וועלט ציזעהן זייער פח פון זייער שר ווס אויבן אין הימל אבד דיא ישראל ציזעהן זייער פח פון הקב"ה דרום הייסן זיי עס ה' זאגט פאלק נישט אפאלק פון דיא שרים דרום שטייט כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם ה' אלהינו זאגט רבי אבא עס וואלט גרארפט שטיין הנה עס ישראל ארער הנה בני ישראל נאך ווס שטייט עס בני ישראל מיינט מען די מצרים האבן גימראכט אז זיי זענן נישט עס ה' גייערש זיי זענן דס פאלק ווס זייא הייסן אוף דעם הימל ישראל רבי יודן פרעה צווא רבי יצחק מיר זעהן פלק האט גיזאגט הנה עס יצא מצרים ווארום שטייט נישט עס בני ישראל זאגט רבי יצחק פלק איז גווען אגרוסר פישוף מאכר אונ אזו איז דער סדר פון די פישוף מאכר זיי געמן אזו איין זאך ווס קיין חשד איז דר ביי נישט פר האנדן דרום דער קאנן זייא אוף נישט אין זיין מאג דעם פאמרוס נאמין נאר דר מוסרס נאמן ווס דר ביי איז קיין חשד נישט פר האנדן דען אזו איז דר סדר פון די שדים ווס זיי דר קאנן אין דיא זאך וואס מען זאגט זיי . איז דס שקר זענן זייא מודיע זייער שקרים . איז עס זאמט אלן ווס זיי זאגן צו צו איין קדיינר צייט איז זאמט . ומכל שכן צווא מאן איין מעשה :

רבי אבא זאגט פלק דעם זיי דר מאגט דרך בדין הנה עס דס הייסט מיר ווייסן נישט ווער זיי זענן אונ פון וואגן זיי זענן זאגט רבי יודן פר ווס זענן דעמאלט גיזען עמון ומואב פון די זיבציג שרים גהיט אונ דאס פאלק פון הקב"ה זענן נישט גווען גהיט זאגט רבי עס איז גלייך וויא איין ארום מאן מיט איין עושר דר ארומאן מוז זייניגס אפ היסן אונ דר עושר היט זייניגס נישט אפ ויכפך שכן די ישראל זענן דס פאלק פון דעם אייברשטין וואס ער האט ליב דין זאמט אונ צום ערשטין משפט ער זייגי בני בית פרענר פון אנדרן דען זיי דארפן זיין מער גהיט פון עבירות אזו ווי עס שטייט רק אתכם ידעתי מכל מספחות האדמה על כן אפק עליכם את כל עונותיכם . רבי יוסי מיט רבי חייא זענן גזאגן אין וועלט

וויאמר אל עטו זאגט רבי שמעון מיר פר שטייען אז ווי עס שטייט אין דר פרשה מלך מצרים סתם מיינט מען זייער שר וואס זייא האבן אויבן אין הימל אונ אז עס שטייט פרעה מלך מצרים מיינט מען דעם מלך מצרים וואס הייסט פרעה דרום זאגט זייער שר דען ער דעם זיי אריין גשקט אין זייער מחשבה צווא זאגן הנה עס בני ישראל רב ועצום מסנו דס הייסט די ישראל זענן שטארק פון אונזר שר וואס אוף דעם הימל זאגט רבי יצחק די גאנצע וועלט ציזעהן זייער פח פון זייער שר ווס אויבן אין הימל אבד דיא ישראל ציזעהן זייער פח פון הקב"ה דרום הייסן זיי עס ה' זאגט פאלק נישט אפאלק פון דיא שרים דרום שטייט כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם ה' אלהינו זאגט רבי אבא עס וואלט גרארפט שטיין הנה עס ישראל ארער הנה בני ישראל נאך ווס שטייט עס בני ישראל מיינט מען די מצרים האבן גימראכט אז זיי זענן נישט עס ה' גייערש זיי זענן דס פאלק ווס זייא הייסן אוף דעם הימל ישראל רבי יודן פרעה צווא רבי יצחק מיר זעהן פלק האט גיזאגט הנה עס יצא מצרים ווארום שטייט נישט עס בני ישראל זאגט רבי יצחק פלק איז גווען אגרוסר פישוף מאכר אונ אזו איז דער סדר פון די פישוף מאכר זיי געמן אזו איין זאך ווס קיין חשד איז דר ביי נישט פר האנדן דרום דער קאנן זייא אוף נישט אין זיין מאג דעם פאמרוס נאמין נאר דר מוסרס נאמן ווס דר ביי איז קיין חשד נישט פר האנדן דען אזו איז דר סדר פון די שדים ווס זיי דר קאנן אין דיא זאך וואס מען זאגט זיי . איז דס שקר זענן זייא מודיע זייער שקרים . איז עס זאמט אלן ווס זיי זאגן צו צו איין קדיינר צייט איז זאמט . ומכל שכן צווא מאן איין מעשה :

פרשת שמות

א בראמן עם אין פיער צו מקיים זיין ספילי אלהים תשרום באש פרי
 מצרים זאלן שמעקון . דען גבראמינס שמעקט אוק . די ביינר
 דעם קרפן פסח מען גווארפן אופ דר גאס ווס איז נאך ערנר
 דען ביי זיי ווי אלץ ווס ער דעם זיי גימאן . דרום שמייט שפטים רבי
 וודה זאגט עם שמייט ובאלתיים עשת ה' שפטים מיינט מען דעם שר של
 עלה אזו ווי עם שמייט יסור ה' על צבא המרום כמרום און דס אלץ האפן
 יוקט זייערי חכמים ומפל שפן זייער שר דרום האפן זייא גיזאגט
 ת נחכמה לו רבי יוחנן זאגט די מצרים האפן גיהאט פיל ערלייא
 געמיר און דר מייך גילום איז גינען זייער אפ גאט און אין אלי
 ת הקב'ה גיטאן שפטים און דר אפ גאט איז צום ערשטן גשלאגן
 ווארן דרום איז דר מייך גווארן פריער פיל מיט בלוט און דר נאך
 מייט ויהי הדם בכל ארץ מצרים . דפי אלדו זאגן ווארום שמייט ובעצם
 געבט דס לערינט אונזא די אפ געמיר פון עצים ואכנים סוכים האפן פון
 גילאוס בלוט . רבי שמעון זאגט דר עקב שלאגן פון די מצרים
 זיין איז גינען אין ים אזו ווי עם שמייט ולא נשאר בהם עד אהר און פריער
 זי גיטאן גווארן דינים אין זייערי אפ געמיר דרום שמייט הבה תחכמה
 פן ירבה והיה כי תקראת זיי האפן דרקה בישוף גאגט ווס עם וועט אופ
 זיין דר נאך זאגן זיי ונספ גם הוא על שובאני דאס מיינן זייא מחנות
 גלאכים וועלן רענן צווישן זיי ובלחם בנו אזו ווי עם שמייט ה' להם רכס .
 ועלה פן הארץ אזו ווי עם שמייט ובני ישראל יוצאים ביד רמה :

לך איש סכות דו רבי אלעזר הייבט אן עם שמייט שיר השירים אשר נשלמה
 מיר האפן געערינט בשעת הקב'ה דעם בשאפן די וועלט מיט
 זיין וויקן דעם גער בשאפן די הימלין מיט זיין רעכטי האנט און דיא
 דר מיט זיין לינקער האנט אזו וויא עם שמייט אף די יסדה ארץ וימיני
 תהה שמים און דעם באשאפן טאג און נאכט און מלאכים וואס זענין
 ממונה צו זאגן שיריה ביי טאג און מלאכים ווס זאלן זאגן שיריה ביי
 נאכט און אלי מלאכים פר נעמן די שיריה פון די ישראל רבי יצחק
 זאגט די מלאכים ווס זאגן שיריה ביי נאכט פר עמן די שיריה פון די
 ישראל ביי טאג דרום שמייט תברים מקסיכים לקולו און דיא וואס זאגן
 שיריה ביי נאכט די שיריה איז גרעסר פון אזי בעלי השיר . אז דיא
 עבדידי הייבן אן צו זאגן שיריה זענן די עליונים משיג ווס זיי האפן
 ריער גיט משיג גווען אפילו הימל און ערד זענן אוק מוסוף פח דר
 ון . זאגט רבי נחמיה וואל צו דעם ווס ער איז זוכה צוא וויסן דיא
 שיריה און צו פר שמייט און איז משיג גרום חכמה וכח וגבורה צוא
 וויסן מה שהיה ומה שעתיד להיות און דר דעם עם גוויסט און דעם מתקן
 ווען פיל שירות ותשבחות אין ספר תהלים און דעם מרמז גינען ווס
 ים וועט זיין און דעם מוסוף גווען פח וגבורה מיט רוח הקודש צוא
 גינען תורה ותכמה און דעם עם אלץ מתקן גינען אין תהלים און
 תלמוד דעם נאך מער וזכה גינען מיט דעם שיר השירים ער דעם מתקן
 ווען גרוסי תכמות און פיל משלים דרום זאגט ער עשיתי לי שרים ושירות
 לומר אוק האב גיבארשט צו וויסן פון דיא שירים עליונים און פון
 יום זענן אונטער זיי דרום זאגט ער שיר השירים בלומר דאס איז דער
 איד פון די שירים של מעלה דס איז אזו איין שיר וואס דרינגן איז
 לומר אלי ענינים תורה און חכמה פח און גבורה דס ווס איז שוין
 גינען און דס ווס עם וועט זיין דר שיר וואס די עליונים זינגן . רבי
 אלעזר זאגט די שירים של מעלה זענן גישמאן ביי לוי איז גבארן
 זאגן פון דר צייט און ווייטער האפן זיי די שירים גיזאגט . אז משה

איז גבארן גווארן און אהרן איז גיזאלבט גווארן און די לויס זענן
 גיהייליגט גווארן זענן ערשט די שרים גיקומן אופ זייער משמר און
 אז לוי איז גבארן גווארן האפן אלי שרים של מעלה גיזאגט דעם שיר
 מי יתנד כמה לי יונק שרי אמי אמצא בחוץ וגו' און פון לוי זענן ארום גיקומן
 די לויס ווס זענן גינען משודרים אונטן אין בית המקדש און זייא
 זענן גהייליגט גווארן און זענן גישמאן אופ זייערי משמרות אנטקען
 די שרים של מעלה ווס זאגן שיריה זענן די עולמות גווארן חברים
 אלי זענן גווארן איינס און איין מלה רענט אופ אלי זיי הייסן לויס
 דס איז מייטש בהעפמ אזו ווי לאה דעם גזאגט הפעם ילדה אישי אלי אזוי
 אוק דעם זיק די שכניה באהעפמ מיט די קינד פון לוי משה אהרן
 ומרים מיט זייערי קינד און די משוררים של מעלה זענן גיט גישמאן
 אופ זייער משמר ביי די דריי זענן גבארן גווארן דס איז משה אהרן
 ומרים ווס זיי האפן אלי גיזאגט שיריה דרום שמייט שרים זינגערס דס
 איז משה מיט אהרן ווס זיי האפן אלי גזאגט אז ישיר וגו' וסרות זינגרנס
 מיינט מען מרים און ווי עם שמייט ותען להם כרים שירו דה' וגו' . תנא מיר
 האפן גילערינט אז לוי איז גיבארן גווארן דעם אים הקב'ה גינען
 און דעם אים בוחר גווען מער פון אלי בריד דר נאך דעם ער גווינן
 קהת און עמרם משה אהרן ומרים און אז עמרם דעם זיק אפ גשייד
 פון זיין ווייב און דעם זי ווידר צוריק גינען אין דר צייט האפן דיא
 מלאכים גזאגט שיריה אופ דעם הימל דעם הקב'ה אופ זיי אן גישריגן
 זענן זיי שמיל גווארן ביי הקב'ה דעם גיניגט זיין רעכטי האנט אופ
 עמרם מיט די קינד און פר ווס הייסט ער עמרם ווייל פון אים איז
 ארום גיקומן עם דס אהרן פאקס העקער פון אלי הוכי און ווארום
 שמייט גיט זיין נאמין גאר עם שמייט ילד איש ווייל ער איז גיזאגן
 בצעקה שמילך הייד און דעם יוכבד צוריק גינען קינד זאל גיט וויקן
 דרום שמייט גיט זיין נאמן גאר ילד איש :

ויקח את בת לוי און שמייט גיט איר נאמן אוק ווייל זיא איז צוא אים
 גיקומן בצעקה רבי אבהו זאגט ייד איש דס איז גביראל ער דעם
 זיי צו אנגדר גיבראכט רבי יהודה זאגט עמרם אליין דעם זי צוריק
 גינען גאר דריבן שמייט גיט זיין נאמן צו ווייזן עם איז גווען מן
 השמים ווארום עמרם דעם גיט גיקאמט גווינן משה ביי ער דעם גנימן
 איין חלק פון דר שכניה דרום ביי אהרן ומרים שמייט גיט דר ויווג
 פון עמרם מיט יוכבד גאר ביי משה און דרום שמייט ותרם אותה כי טוב
 הוא דען הקב'ה דעם מיוחד גינען זיין נאמן אויף איר אזוי וויא עם
 שמייט טוב הוא לכל דער טוב פון הקב'ה איז גינען בייא משה :

דבר אחר ילד איש דש איז גביראל ווש הייסט איש אזו ווי עש שמייט
 והאיש גביראל וגו' . ויקח את בת לוי מיינט מען דיא נשמה דען
 מיר האפן גיקערינט בשעת דער גוף פון איין צדיק דארף גיבארן
 ווערין אופ דר וועלט רופט הקב'ה צו גביראל און הייסט אים נעמן
 די נשמה פון גן עדן און גיט זי אריין אין דעם גוף פון דעם צדיק ווס
 ווערט גיבארן און ער איז דרום ממונה זי צו היטן . וועקטו פרעגין
 אפער דר מלאך ווס איז ממונה איפך דיא רוחות הצדיקים הייסט
 דאך לילה ווס ער איז ממונה אופ דעם טראגן פון איין אשה ווס דען
 זאגטו אז ער הייסט גביראל גאר גביראל הייסט אוק לילה ווארום
 ער איז מצד שמאל :

ויקח איש סכות לוי מיינט מען עמרם ויקח את בת לוי דס איז יוכבד . איין
 בת קור דעם אראפ גיקערינט און זאגט ער זאל זי צוריק נעמן

פרשת

שמות

מב

דען עם האם גי'רטיקט דיא צייט מען זאל דיא ישראל אום לייזן פון מצרים דורך דעם זון ווס זיי וועלן האבן אונג הקב"ה דעם זיי גיהאקפן די שכינה זאל ידע גיט אפ טאן פון זייער זון משה וואס איז גיבארין גיזארן כחבת זייער ווילן איז גווען צו בהעפען זיך מיט דר שכינה אזו וויא עם שטייט והתקדשתם והייתם קדושים ווען אבענטש הייליגט זיך און דר וועלט הייליגט מען אים פון יעני וועלט אזו ווי דר ווילן פון דעם מענטשין איז צו בהעפען זיך מיט דר שכינה אזו ווערט דיא שכינה גיט אפ גטאן פון זייערי מעשים זאגט רבי יצחק וואל צו די צדיקים ווס זייער רצון איז תמיד זיך כדבך זיין להקב"ה אזו איז זיך הקב"ה צו זיי מדבך אונ פד לאזט זיי גיט אפ ווי צו די מענטשין ווס זייער רצון איז ווייט פון הקב"ה נאך מער זייא זענן זיך תליה מדבך צו דר טומאה מיט די קליפות • קום אונ יעדא עכרם דעם זיך בהעפעט צו הקב"ה איז פון אים ארום גקומן משה רבינו ווס די שכינה דעם זיך פון אים גיט אפ גטאן ביז אייביג וואל איז זיין חקק :

אוי פונדעם זייער גוט ווארום אלי טוערין זענן אובן גיט פד שלא פד די טרערן פון מענטשין זיי זאלן אריין גייען דרום שטייט ווס דעם איז די שכינה זי שטייט תמיד כמלך זכות זיין און די ישראל און ווי אמוטר איבך די קינד ותרואו את הילד דעם זענן די ישראל ווס זען גריכן צו איין ילד שטועים ווען אפילו זיי זינדלן טוען זיי תיכף תשוב אונ וויינן פאר הקב"ה אונ בעפען פאר אים אזו וויא איין קינד פא איין פאטר דרום שטייט והנה נער בוכה ער וויינט פד הקב"ה אונ ער ווערט תיכף אפ גטאן אלי גזירות רעות פון דר ווערט אזו וויא ע שטייט ותחול עליו זי איז זיך כרחם און זיי מיט דעם מדת הרחמ אונ זאגט מילי העברים זה די זענן גיט פון די ווס האבן הארפי הער אונ קשה עזרף זייערט פון דיא עברים טהורי לב פון זייערי אבן ואכהות ווייכי הערצד תשובה טאן פד הקב"ה ותקרא את אס הילד זי זי און גיוויינט אזו ווי עם שטייט קול ברמה נשמע מה בני ישראל ווס פד ער כנה סאנה להנחם זיי וויינן בידי און איינעם זאגט רבי יהודה לעת שטייט ככביבאו ובתנונים אובלם בזכות דעם גיוויין פון דער מיטר דר וועלן זיי קומן אונ וועלן זיך איין זאמלן פון דעם גלות זאגט רבי יצחק די גאולה פון ישראל הענגט נאר אן איין וויינן ווען זיי וועלן לענדן די טרערין ווס עשו דעם גיוויינט פד זיין פאטר יצחק אזו עם שטייט וישא עשו את קולו וכו' זאגט רבי יוסי די טרערין ווס עשו דעם גלות האבן גיבאכט גינדן די ישראל אין גלות אריין אפד מיט דע וויינן פון דיא ישראל וועט משיה קומן אזו וויא דר פסוק זאגט :

יבאו ובתנונים אובלם :

ותדר האשה ותלך בן ותרא אוחו כי טוב הוא פד ווס איז ער גווען גוט ווארום ער איז גיבארין גיזארין גימלת דער הייליגר צייכן פון דעם מענטשן הייסט טוב אזו ווי עם שטייט אמרו צדק כי טוב רבי יוסי זאגט אז משה איז גיבארין גיזארן איז גיזארין ליכטיג און דר גאנצער שטוב דען דא שטייט כי טוב אונ בשעת הקב"ה דעם בשאפן דעם ליכטיקייט שטייט און וויא אהיה את האור כי טוב • ותצננה שלשה ירחים דעם וויינט אז ער וועט דר קענין דעם גרוסי ליכט פיי דר הייליגר תורה וואס ער האט מקבל גיווען און דעם פארן סיני בתורש השלישי ווס דענקאלט דעם זיך די שכינה צו אים באווייזן אונ דעם און אים גיזעט פד אלי ישראל אזו ווי עם שטייט ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו ה' וכו' יכה עור הצפני דען ביז איין דר צייט פון קבלת התורה דעם מען אלץ גיט גיוויסט וואס משה דעם גרעט מיט הקב"ה דרום שטייט משר ידבר והאלהים יענט בקול : ותקח לו היכת דעם ווייזט מיר אויף דעם ארון הקודש מיט דיא לוחות ותשררה ווייזט מיר אז עם איז גווען באדעקט מיט גאלד פון אייגעווייניג אונ פון דרוסן כחם ווייזט און די מצות עשה ומצות לא תעשה ווס זאט דעם דרום מחמיר גווען ותשם בה את הילד דעם זענן די ישראל דר פסוק גלייכט זיי צו אקנד אזו ווי עם שטייט כי נער ישראל אהבה • ותשם כסוף דעם זענן די מצות פון דר תורה ווס זענן גיט אזו אונ אגרוסר היוב צו טאן איין דר מדבר ביז סוף פערציג יאר אז די ישראל זענן שון אריין גיגאנגן קיין ארץ ישראל ווארום דארטן איז פאר האנדן פיל מצות ווס זענן גיט גוהג אין חוץ לארץ עי שם אויף די לעפעצין פון די לוכדים ווס פסקנן שאלות צו די ישראל • ותחבב אתו מרחוק דאם מיינט מען די הייליג חכמה ווס הייסט אחות אזו ווי עם שטייט אמרו לחכמה אחותי את ווען די ישראל זינדלן תהיה איז דר מדת הרין און זיי מקמור דען עם שטייט די שכינה מיט דר הייליגר חכמה פון דר ווייזן אזו ווי עם שטייט מרחוק ה' נראה לי דעקאלט ותדר בת מרעה כל זמן אז די ישראל זענן צדיקים איז די שכינה ביי זיי נאהונט אפד אז זיי זענן זיך תלילה כרחק פון דר תורה קומט דר מדת הרין דעם הייסט ותדר בת מרעה לרחוק צו וואשין זיך אין בלוט פון די ישראל און דעם ביזש פון דר תורה על די האור מיינט מען דיא לומדים אונ דיא כורה הזרואות ווס מאכין שלאף אידי הענט אונ ווילן גיט קערנין עריינט די תורה • זאגט רבי יהודה אלי זאבן הענגט אן אין תשובה אונ אין תפלה פאר הקב"ה ומכל שפן אז ער וויינט אין זיין תפלה

ויהי בימים הרבים ההם רבי יהושע זאגט עם איז שון גווען דר סוף פ דעם גלות מצרים אזו ווי עם שטייט ויסת סוף מצרים דר שר פ מצרים דעם אראפ גינדירט פון זיין גדולה אונ איז אראפ גפאלן זיין גאולה דען אז ער האט איין מפלה גיהאט האט זיך הקב"ה מאנט אין דיא ישראל אונ האט צו גיהערט זייער תפלה זאגט רבי יהודה פד זמן דר שר פון מצרים האט גיהאט ממשלה איז גיט צו גהערט גווארן דעם גשרי פון די ישראל אונ אז דער שר איז ארא גפאלן שטייט ויסת סוף מצרים ויאחו בני ישראל מן העבודה ותעל שועתם אל האלהים אפד ביז דר צייט זענען זייא גיט געגפרט גווארן מיט זייער גישריי זאגט רבי אלעזר קום אונ זעה די מדה פון הקב"ה ווען הקב"ה זיך כרחם זיין אויה די ישראל גינט ער אונ גינדט אראפ דעם כד הרין • רבי יהודה זאגט עם שטייט והנה מצרים נוסע אתריהם האט דא רבי יוסי גיזאגט אז דעם איז דר שר פון מצרים אונ דו זאגסט ויסת מצרים מיינט מען דעם שר זאגט רבי יצחק אודקה דעם איז נאך אי רביה צוא דעם דען דא שטייט ויסת סוף מצרים אונ דארט שטייט והנה מצרים נוסע אונ עם שטייט גיט מקד מצרים ווייל מען האט אים אראפ גינדירט פון זיין גדולה אונ ווארום שטייט ויסת נאר אזו ווי ביי משה שטייט כי מתו כל האנשים הבכששים את נפש מיינט מען דא דארט אז זיי האבן אראפ גינדירט פון זייער גדולה אונ אז די גדולה ווערט אפ גטאן למעלה ווערט עם למטה אויה אפ גטאן • רבי יוסי זאגט עם שטייט והנה יום אתו יודע לה' איז קשה זענן דר אנדרי מעג גיט צו השית זאגט רבי אבא פון דאנן ערנין מיר אז אי אפד אלי מעג איז די ממשלה פון די מולות אונ שרים שר מעל אפד דר טאג ווס משיח וועט קומן וועט זיין דיא ממשלה פון דע טאג צו גאט אליין צו טאן איין דין • רבי אבא זאגט אז השית מיר

פרשת שמות

דין אין די שרים לך מעלה שמיים כי תחת כסמים י... אז דען דא שווערד צוא הקב"ה זאגט רבי יצחק אמער עם שמיים דאך חרב דא דא דא און שמיים וחרבי תאכל בשר זאגט רבי חייא דער חרב אין שלש דין דאס הייסט גליקה וויא איין שווערד אזו הייט עם שמיים דוד את מלאך ה' עומד וחרבו שלוש ביוו דען דר מלאך גיהאט איין ערד אין זיין האנט נאר דס מיינט מען דעם דין רבי יהושע בן זאגט דר מלאך הכות המ מיר גאנט ווען איה זאל ניש חס האבן די לייט וואלט איה זיי אנפלעקט דעם בית השחיטה אין זייער צו בשעת איה קולר זיי אזו ווי איין שוחט אנטפלעקט בייא איין קמה און רבי אבא זאגט דר גמר דין הייסט חרב דרום שמיים וחרבו דה כחו פרענט מענווייטער אין זוהר * הכי אז חרב מיינט מען טאקי גכמי שווערד ווארום שמיים וישב חרב אל כדנה ער המ אום גקערט שווערד אין איר שיד אריין זאגט רבי אבא דארט מיינט מען אזו דר גמר דין המ זיק אום גקערט צום בעל דין און צוא דעם ארט ווי ער איז גנומן גווארן :

אבר אז יעקב איז גקומן צו אים זענען די מאסר און גינאנגן צוא אים אזו אויך צוא משה דרום איז שון ניש גווען דער שמיין דרום שמיים ותכאנה ותולנה זייה האבן תיבף אן גשעפט דען עם איז שון קיין שמיין ניש גווען . רבי אלעזר און רבי אבא זענען גינאנגן פון מבריה קיין צפורי המ זיי בגעניגט איין יהודי און המ זיק דעפעט צוא גיין מיט זיי זאגט רבי אלעזר אימליכר פון אונז זאל זאגן דברי תורה הייבט אן רבי אלעזר עם שמיים ויאמר אלי הנבא בן אדם אל הרוח ואמרת אל הרוח פון דעם פסוק לערנן מיר אפ פון וואגן דר רוח קומט ארום דען ווי אזו האט יחזקאל גיקענט נביאות זאגן אויך דעם רוח אמער עם שמיים דאך אין אדם שלים כרות לכדוא את הרוח זאל נאר איין מענטש קען ניש שלאט זיין אויך דעם רוח אבר הקב"ה איז שוחט אויף אלץ און אויף די רייד המ ער נביאות גאנט שפרניגט דר יהודי אוועק פון אים זאגט רבי אלעזר וום האפטו דר זענען זאגט דר יהודי איה האב איין זאך דר זענען זאגט רבי אלעזר וום איז זאגט ער אז דר רוח ווערט אן גקלייד אין אונז פונעמענטשן אויף דר וועלט וואלט בדארפט שמיין אום ה' פון עין כאי הרוח דען די רוחות קומן דאך פון דעס גן עדן פון דארטן זענען זיי זיק מתלבש אויף דר וועלט אין אונז זאגט רבי אלעזר אז דער רוח גייט ארום פון דעם גע זיק מתלבש זיין איין אין גוף מוז ער פרייער ארום גיין צו דעם פסא דכבוד וום ער שמיים אויף פיר עטודים וום דס איז דר מקור פון די פיר יסודות וום אימליכר מענטש המ אין זיק דס איז מיט רוח אש עפר און דר רוח מוז פרייער געבן פון דעם פסא דכבוד פח און חיות פון די פיר יסודות כדי ער זאל זענען האבן דאס חיות פון מענטשן וום ער איז פון די פיר יסודות דר נאך איז ער זיק מתלבש אין איין גוף . זאגט דר יהודי דס שפרניגען וום איה האב גשפרניגען ווייל איה האב גזעהן איין זאך פון דעם גן עדן . דען אבא בן איה גנאנגן אין דר מדבר האב איה גזעהן איין בוים ער איז גווען זייער גליקסטיג צו קען אויף אים און אונטער אים איז גווען איין הייל האב איה געגענט צו אים האב איה גזעהן אז פון דר הייל גייען ארום פל מיג ריח בשמים פון דער וועלט אזו האב איה מיד גישטארקט און בין אריין גנאנגן אין דר הייל כסדריות הדועס איה בין גקומן אויף איין ארט וום דארטן איז גווען פיל בייטר און ריח ובשמים וואס איה האב ניש גקענט סובל זיין דארטן האב איה גיזעהן איין מענטש און ער המ גיהאט איז זיין האנט איין רוח און איז גישטאנן אויף איין מיר און אז ער המ מיד דר זעהן המ ער זיק גיזעצט לעבן מיר און המ זיק פר וואונדערט און זאגט צו מיר וום מוסמו דא און ווער פיסמו . בין איה גווען זייער אין פחד און נאג צו אים מיין דער איה בין פון דיא חברים של רבי שמעון בן יוחאי אזו און אזו האב איה גזעהן און בין אריין גנאנגן אין דר מערה און האב גניירט אהער . זאגט ער צו מיר ווייל דו ביסט פון דר חברייא געס דס בינדל פתבים און גיב צו דר חברייא וום זיי זענען מקובלים און ווייסן מידות פון די רוחות הצדיקים . אונ ער המ גיקלאפט אויף מיר מיט דער רוח אזו בין איה אנטשלאפן גינארן האב איה גיזעהן אין שלאף פכה חילות ושירות וום זענען גקומן אין דעם ארט אריין און דר אייגענער מענטש שראגט מיט דר רוח און זאגט צוא זייה גייט אין דעם וועג פון די בייטר . אין דעם ווי זיי גייען הייבן זיי אן צוא פלייחן אין דער לפפמן און גייען ארום איה ווייס ניש וויא אהין זייה פליען אינאך האב גהערש פון זיי גרוסי קלות און ווייס ניש ווער זיי זענען אזו האב

פרשת שמות

מן

וּסְדוּ בַיּוֹם וְעָנָן וַיִּשְׁוֶן אֲנָנִים מֵאֵן גִּיּוֹאֲנִין בְּאֶנְאֵר • אויף דעם אנדרן טאג דעם ער ווי באליים דריי מייד אונ איז זיך אונזעק גנאנגן זיין ווען :

ותאמרן איש מצר העילו דר רוח הקודש דעם אוים ווי גרעט ווי האפן אליין ניט גוויסט וום ווי יאגן דר מצדי וום משה דעם גהרנת אין מצרים דעם גורם גווען משה זאל קומן צו אונזעם איז אכזשל איין מענטש זיצט אין דר מדבר אונ וויל זייער עסין פלייש אונ קען ניט פקומן אכאל דר זעהט ער ווי איין פער יאגט נאך איין שעפפלי דעם זיך דר מענטש גשטארקט אקעגן דעם פער אונ דעם דעם שעפפלי מציל גווען אונ ער דעם גקולט אונ דעם דעם אונ געמיין :

ומשה היה רועה את צאן יתרו רבי שמעון הייבט אן עם שמיים רודי

הרועה בשושנים ווי צו די לייט וום גיבן ניט אכטונג אונ ווייסן נאר ניט דען אין דער צייט אז עס איז אויף גנאנגן אין דער מחשבה פון הקב"ה צוא באשאפן דיא ווערט זענן אלי עולמות אונ גנאנגן אין זיין מחשבה אונ מיט דער מחשבה זענן אלי עולמות באשאפן גווארן אז וויא עס שמיים כולם ברבם עשית אונ מיט דער מחשבה פון דער חכמה אונ מיט דער רעכטער האנט דעם דער פשאפן יעני ווערט אונ מיט דר לינקער האנט דעם דער פשאפן די וועלט אזוי ווי עס שמיים אף יד יסדה ארץ מיינט מען די לינקי האנט יסדין מסתה שמים איז די רעכטי האנט זיי זענן אלי פשאפן גווארן אין איין שעה אונ אין איין רגע אונ דעם גיכאכט עולם הזה אנטקעגן עולם הבא אונ אלץ וום עס איז אויף דעם הייבט איז אנטקעגן פר האנדן אונ דער וועלט אונ וום עס איז אונ דר וועלט איז פר האנדן זיין גלייכן אין ים עס איז אלץ איינס ער דעם פשאפן אובין מלאכים אונ אונ דער וועלט דעם ער אנטקעגן פשאפן מענטשן אונ אין ים איז אנטקעגן דר ליתן אז ווי עס שמיים דעבר את האוהל להיות אחד דעם איז אלץ איינס קעגן דעם אנדרן ביי דעם מענטשן שמיים כי בצלם אלהים עשה את האדם נאך שמיים ותהסרוהו מעט מאלהים אונ דעם אום דר ווילט אין די צדיקים די אייברשטי מלאכים רופט ער זיי ניט אן בניס מייני קינד אונ די צדיקים רופט ער בניס אז ווי עס שמיים בניס אום לה' אלהים ער ריכט זיי קינד אונ זיי רופן אים פאטער אז ווי עס שמיים כי אתה אבני דרום שמיים רודי יואני לו ער דעם מיה אוים דר ווילט אונ אונ אונ אונ אונ אום דר ווילט הרועה בשושנים תאמשי ארום די רופן זענן פר האנדן דערנר פון דעסט וועגן דעם הקב"ה אונ גטאן שפיין אין ארץ ישראל צווישן די עובדי פוכבים דעם קינד דעם אונ זיי ניט גיקאנט עפים טאן נאך איין פשט איז ווארום הייבט הקב"ה רועה בשושנים אז ווי איין רודי איז רויט אונ אידר זאפט איז ווייס אזוי אונ הקב"ה פירט די וועלט מיט דעם מרת הדין וום איז רוט אונ מיט דעם מרת הרחמים וום ער איז ווייס אז וויא עס שמיים אס יהיו חסאיכם כשנים כשלל וליבנו :

רבי אבא איז גנאנגן אין וועג מיט רבי יצחק אז ווי זיי גיין זענן זיי גיקומין צו רודי בייט דעם רבי אבא גינומין איין רוד אונ איז אונזעק גנאנגן דעם איר פגעניגט רבי יוסי זאגט ער צו אים די שכינה איז פוודאי דא אונ אונ אונ זעה אין די הענט פון רבי אבא דעם ער דעם נאר גנומן די רוח פרי ער זאל פון איר אפ לערנן גרום חכמה • זאגט רבי אבא זען דיע אנדר מיין קינד האבין וויא זיך גיזעצט דעם רבי אבא איין שמעק גיגעבן די רוח אונ זאגט די וועלט דעם פוודאי מער קיין קיום ניט נאר אונ דעם ריח דען מיר זעהן אז דר נפש דעם נאר

איה זיך אונ גחאפט פון דעם שלאף אונ האב שון מער ניט גזעקן אונ פארקט מיה זייער אונ דעם ארט אין דעם האב איה גיזעקן דעם אייניגס מענטשן זאגט ער צו מיר וום האבמו גזעקן זאג איה צו אים איה האב גזעקן אין שלאף אזו אונ אזו זאגט ער צו מיר אין דעם זענע גיזען די רוחות פון די צדיקים אין גן עדן אונ דעם וום דו האסט גהערט פון זיי דעם איז וום זיי שמייען אין גן עדן אין דעם גישטאלט פון דר וועלט אונ פרייען זיך מיט די רוחות הצדיקים וום גיין דארטן איהן דען אזו וואול ווי דר גוף ווערט גבוים אונ דר וועלט פון פיר יסודות אזו מוז דארטן דר רוח גבוים ווערן פון דר גשמה פון די פיר יסודות פון דיא אידים פון גן פון וואגן דער מקור קובט ארום דעם פנימיות אונ חיות פון אלי פיר יסודות אונ דעם בינמל פתבים נעם צו אונ גיב דר חכרייא אונ גייא דיר דיין וועג איז גקומן רבי אלעזר מיט די חברים אונ האבן אים גקושט אונ זיין קאפ זאגט רבי אלעזר ביד חסנה גלובט איז השירה וום ער האט דיע אהער גשקט פוודאי איז דעם די לומרי זאך אונ הקב"ה דעם מיר אין מיין מול גגעבן דעם פכוק • אונ ער דעם זיי גגעבן דעם בינמל פתבים ווי רבי אלעזר נעמט זיי אין דר האנט אונ עפינט דיא פתבים איז גקומן איין פייער אונ דעם אים ארום גרינגלט ער דעם דריגן גזעקן וום ער האט גזעקן אונ עס איז ארום נפלוין פון זייני הענט דעם רבי אלעזר גוויינט אונ האט גזאגט ווער קען פשטיין אין די גנוזי אצרות די בהעלמיניש פון דעם מלך אז וויא עס שמיים ה' סי גור באהקד וסי ושכון בהר קדש ווער קאן וואונן אין דיני גזעלעטן אונ ווער קאן רוען אונ דיין בארנ וואול דעם וועג אונ די שעה וום איה האב דיע פגעניגט אונ פון דר צייט אן דעם זיך רבי אלעזר זייער משמח גווען אונ דעם נאר ניט גיזאגט פאר דיא חברים • ווי זיי גיזען באגענגן זיי איין קוואל ברונין וואסר האבין זיי זיך דארטן גשמעלט אונ האבן גטרונקן די וואסר זאגט רבי אלעזר וואול איז דעם חלק פון די צדיקים • יעקב איז אנטלאפן גווארן פאר זיין ברודר האט זיך אים גטראפן איין קוואל ברונין פון וואסר וויא דעם וואסר דעם אים דר זעהן האבן זיי דר קענט זייער הארן אונ האבן זיך גפרייט מיט אים אונ זענן אונ גנאנגן אנטקעגן אים אונ דארטן דעם ער פקומן זיין בת זוג • משה רבינו איז אנטלאפן פר פרעה דעם זיך אים אונ גטראפן דר ברונין וואסר האבן אים דיא וואסר אונ דר קאנט אונ זענן אים אנטקעגן גקומן • אונ אז משה האט דעם דער זעהן האט ער גוויסט אז דא וועט ער פקומן זיין בת זוג ווארום דער רוח הקודש דעם זיך קיין כאל פון אים ניט אפ גיטאן אונ דעם גוויסט אז צפורה וועט זיין זיין בת זוג • זאגט דר מענטש צו רבי אלעזר איה האב אזו גזעריגט דעם יתרו איז גווען איין פוסר צו די עבודת פוכבים אז ער דעם זעהן אז עס איז אין איר קיין ממש ניט האט ער זיך פון איר פורש גווען אזו האבן זיי אים אין חרם אריין גלייגט אונ אז זייני מעכט זענן גקומן אן שעפין וואסר האבן זיי די פאסקעטער אונזעק גטריבן • וויא משה האט גזעקן ברוח הקודש אז איבער דעם מריבט מען זיי אונזעק מיד תיבף שמיים ויקם משה ווישען איז משה אונ גשמאגן אונ דעם זיי גהאלפן וישק את צאנם אונ דעם אן גטרונקן ווייערי שאף ווארום ער דעם זיך מקנא גווען פון וועגן הקב"ה • זאגט רבי אלעזר דו ביסט ביי אונן אונ מיר ווייסן ניט דיין נאכן זאגט ער מיין נאכן איז יועזר בן יעקב זענן גקומן די חכרייא אונ האבן אים גקושט אונ זאגן דו ביסט ביי אונן אונ מיר האבן נאר ניט גוויסט פון דר

פרשת

שמות

אין קיום אף דעם ריה • דרום גיהער מען צו נעמן אין דעם צו
הבדלה במוצאי שבת צו שמעקן דר פון • ער הייבט אן עם שמיים
אני לודי ודודי לי ווער איז מיר גורם ווס איה בין לדודי אונ מיין דודי
איז צו מיר ווייל ער איז הרועה בשושנים ער פירט דיא וועלט אזו וויא
ארויז שמעקט מען אונ זי איז רומ אונ די וואסר ווס מען קוועטשט
אום פון איר איז ווייס אונ איר ריה ווערט ניט פר ענדרט אזוי אויף
דעם אויפן פירט השירת די וועלט דען ווען ניט אזו וואלט חלילה
אוינדיגער מענטשקייט קיום ניט גיהאט דען דר חטא הייבט ארום רומ
אזו וויא עם שמיים אס יהיו חסאיכם כשנים כשג ילבינו אונ אז דר חטא
איזו מקריב אין קרבן שפרי נגט מען פון אים דס בלוט ווס איז רומ
אויף דעם מזבח וואס דר מדת הדין איז אויף אים רומ אונ דר ריה
קיימט אויף פון אים ווייס דען עם ווערט פר קערט פון רומ צו ווייס
דען דעם מדת הדין ווערט רחמים • אויף זאגט נפי יצחק אזו ווי אין
ריוז איז רויט אונ ווייס אזוי אויף דר ריה הקרבן איז פון רויט אונ
קום אונ זעה די קרייטעקצער פון די קמורת אטייל זענין ווייס
היינו ווארעה אונ אטייל זענין רויט דס איז מר דרור אונ דר ריה
גייט אויף פון גיירי רויט אונ ווייס אזו אויף איז הקב"ה זיך נוהג
מיט דר וועלט בשושנים ווס זענין רויט אונ ווייס אזו וויא עם שמיים
הקריב די כל חלב ווס אזוי אויף אז אמענטש פאסט איז ער מקריב זיין
חלב דעם דאס חלב איז ווייס אונ דס בלוט איז רומ אונ הקב"ה איז
אום מכפר אונ אזו וויא ארויז איז רויט אונ קען ווייס ווערין דורך
פיער אזו איז דר קרבן ווייל מיר האבן היינט קיין קרבן ניט אוי דר
זענית אין קרבן • זאגט נפי יהודה דורך דעם תענית פון דעם
מענטשן ווערן זייני אברים שלאף אונ דר יסוד האש איז זיך גובר
אויף אים מיט דעם אש איז ער מקריב זיין חלב דעם דס הייבט מזבח
בפירה דרום אז נפי אלעוד הט גפאסט הט ער מתפלל גווען אונ הט
גיזאגט רבוננו שר עולם עם איז אנטפלעקט פאר דיר אז איה האב
מקריב גווען צו דיר מיין חלב דעם אונ האב זייא גימאכט דר היצין
מיט דעם שלאפקייט פון מיין גוף עם זאך זיין בויליגט דר ריה ווס
גייט היינט ארום פון מיין מול ווי דר ריה פון איין קרבן ווס איז אויף
גיזאגט אונ דעם מזבח אונ דיא זאלסט מיד באווייליגן נסא ווערט
גיפונן אז אמענטש פאסט איז ער מקריב זיין חלב דעם אונ דס אש
אונ דר ריה ווס גייט פון זיין מול איז איין מזבח בפירה דרום הט מען
מתקן גווען די תפלות אויף דעם ארם פון איין קרבן גיערט ער זאל
אין זיי מכין זיין אזו ווי מיר האבן גזאגט • רבי יצחק זאגט עם שמיים
כל דבר אשר יבוא באש תעבדו באש וספר אזו אזאך וואס עם איז דורך דעם
פיער מירין גווארן זאל עם דורך דעם פיער פשר ווערין סמילא
אזו וויא דר מענטש אז ער טומ איין עבירה דער היצט ער זיך מיט
דעם יצר הרע אזו איז ווידר זיין פפירה דורך דעם ווס ער דר היצט
זיך מיט דעם פאסטן אדר מיט תורה לערנן אדר מיט מעשים טובים
ווערט ער קדור • רבי יוסי זאגט אז דר בהמק איז גשפאנטן פלעגט
דר מענטש מקריב זיין אקרבן פלעגט מען אים דורך דעם מכפר זיין
זייני עבירות היינט איז די תפלה מכפר אויף דעם ארם פון דעם קרבן •
דבר אחר נאך איין פלשט איז אזו ווי רחין וואקסן צווישן זיי דערנר
אז אויף פירט הקב"ה די וועלט צדיקים מיט רשעים אונ
אזו ווי רחין קעגן ניט האבן קיין קיום סידן דורך די דערנר אזו אויף
דען די רשעים זאגן ניט זיין וואקסן צדיקים ניט דעקט דר קענט

גווארן דען רבי יהודה הט גזאגט אז ווען עם זאך ניט זיין קיין רשעים
אויף דר וועלט וואלטן די צדיקים גאר ניט דר קענט גווארן אונ דורך
זייערדי מעשים רעים דר קענט מען די צדיקים •
דבר אחר נאך איין פלשט איז הרועה בשושנים דאס מאכט שש שנים
השית איז מנהיג די וועלט מיט יעקס יאר אונ דס זיבטן
יאר איז שבת צו גאט דס הייבט שמיטה • אדר הרועה בשושנים מיינט
מען די ווס לערנן תורה דען שונים איז שייטש לערנן אין דעם זכות
פירט הקב"ה די וועלט •
ומשה היה רועה את צאן יתרו רבי תיירא הייבט אן עם שמיים מסור לודי ה'
רועי לא אהסר וגו' אזו ווי אפאסטק פירט זייני שאף אויף איין
רעכט אונ איין פעטי פאשי לעבין מייכין פון וואסר אונ ער מאכט
רעקט פארטיג זייער גאנג אזו איז אויף הקב"ה דרום שמיים כנאות דשא
דביצני על סי מנחות יבאלו רבי יוסי זאגט דר סדר פון איין פאסטק איז
צו פירן זייני שאף מיט ערלויכקייט צו מציל זיין זיי פון גול זיי זאגן
ניט עפן פון פנעמדי פעלדך אונ הט איז זיין האנט איין רומ פרי זיי
זאגן ניט גיין רעקט אונ לינק אזו אויף הקב"ה איז רועה די ישראל
ער פירט זיי אויף איין רעכטן וועג אונ די רומ פון דין איז זיין
האנט זיי זאגן זיך ניט גייען אן דר זייט •
דבר אחר איין אנדרר פלשט איז יוספה היה רועה וגו' רבי יוסי זאגט דר
ווס איז איין קלוגר פאסטק צו פירן זייני שאף דר איז אן
גיברייט צו מקבל זיין אויף זיך דעם עול מלכות שמים אבר דר ווס
איז איין שופטה איז אום אים גזאגט חסיה לכסיל סמנו זאגט נפי יהודה
משה איז גווען איין חכם צו פירן זייני שאף אזו אויף דוד איז גווען
איין חכם גדול אונ הט גיפירט זייני שאף פדין דרום הט אים הקב"ה
גימאכט פר איין מלך אויף כל ישראל ווארום אזו ווי עם שמיים רועה
זאן ער הט גיפאסט שאף פר ווס ניט ריגנר זאגט נפי יהודה דיא
ישראל הייסן צאן אזו ווי עם שמיים ואתנה צאני צאן פרעתי אונ ווידער
שמיים כצאן קדשים כצאן ירושלים אזו וויא דורך דיא שאף וואס מען איז
מקריב אויף דעם מזבח הט מען איין פפירה אזו דר ווס איז מנהיג
די ישראל אויף איין גוטן וועג איז מען זוכה דורך זייא לחיי עולם
הבא אונ ווידר אזו ווי אז די שאף גוויינן קלייני שעפסקה נעקט זייא
דר פאסטק אויף זייני הענט אונ מראגט זייא נאך זייער מוסר
אונ איז זיך כרחם אויף זיי אזו בדארף דר מנהיג ישראל פירן דיא
לייט מיט רחמנות אונ ניט מיט אכזריות אזו אויף הט משה גזאגט
כי תאסר אני שאריו בהיסק אזו ווי איין גוסר פאסטק איז מציל די שאף
פון חיות רעות אזוי אויף דר מנהיג ישראל איז זייא מציל מדין שר
טפה וכדין של מעלה אונ איז זיי מדרוך לחיי העולם הבא אונ אזו
איז גווען דר רועה נאכן משה רבינו • הקב"ה הט גווען ווי אזו ער
פירט דיא שאף וועט ער מנהיג זיין מיט דר מדה דיא ישראל דרום
שמיים ומשה היה רועה את צאן יתרו אונ עם שמיים ניט צאני זייני שאף
דען אזו איין גרוסר עושר ווי יתרו איז גווען אונ הט אים גיעבן זיין
מאכט פר אווייב בן הקטם דעם ער אים שאף אויך געבן גאר משה
הט ניט גיוואלט פאסין זייני שאף מיט די אין איינעם מען זאל ניט
זאגן פון ווענין זייני שאף דרום פאסט ער זיי אויף גוטי פאשי דרום
שמיים גאר יאומתי אבר ניט זייני כח סרו זאגט רבי תנחום האמשי
יתרו איז גווען איין עובד פוקבים פון דעסט וועגן ווייל ער הט מיט
משה חקר גיטאן דרום הט ער אים גיפאסט זייני שאף אזו וויא עם

באדארף צו זיין אוף גומי פאשי :

יבדנ את העמך את הסדר רבי יוסי זאגט פון דעם מאן אן וואס משה
 איז גיבארן גווארן הט זיך דר רוח הקודש גיט אפ גימאן פון
 אים און ווייל ער הט גיזעהן אז אין דר מדבר וועלן די ישראל מקבל
 זיין די תורה און מצות דרום הט ער גפירט זיי שאף הינטער דער
 מדבר און הט גיט גיוואלט אריין פירן זיי אין דר מדבר ויבא ער הר
 האלהים תורה ער אזו אריין ארוף גינאנגין אוף דער בארג עם איז איין
 משל צו איין מאנגעט ווס ציהט צו זיך איין ווי באלד ער דר זעהט
 אים שפרינגט ער אוף אים אזו אוף משה רבינו אז ער הט דר זעהן
 דעם בארג סיני דס איז דר הר חורב איז ער גשפרינגן אוף אים דרום
 שמיים ויבא ער הר האלהים תורה זאגט רבי אבא משה רבינו און דער
 בארג סיני זענן בידי אן גיבריים גוען מושט ימי בראשית און
 אין דעם מאג ווס משה איז גיקומן צו דעם בארג הט ער אן גרובין
 שמוקמין אנטקעגן משה אז ער הט דס דר זעהן איז ער גישפרינגן
 אוף אים און האבן זיך בידי גפריים זאגט רבי ינאי משה הט תיבף
 גויסט אז דר בארג איז הר האלהים מיד האבן גילערינט דען משה הט
 אוף דעם בארג גזעהן עופות פליהן און שוועבן זיי האבן צו שפרייט
 די פליגיל און גייען גיט ארוף אוף דעם בארג צוא שפעלן זיך אוף
 אים זאגט רבי יצחק ער הט גיזעהן עופות פליהן פון דארטן און
 פאלן פר זייני פים מיד תיבף הט ער דס פר שטאנין און הט גלאזט
 די שאף שמיים הינטר דר מדבר און ער אליין איז אהין גינאנגן :
 תנו רבנן די רבנים האבן גילערינט אין דר ציים ווס משה איז גיקומן
 צו דעם בארג סיני נאך ווס הט זיך הקב"ה צו אים באוויזן בלבת
 אש מיט פלאם פייער דס איז דאך דר מרת הדין זאגט רבי יצחק עם
 איז גוען די ציים פון מנחה ווס אין דר ציים איז ער שולט נאר פאר
 נוכ הט זיך השית צו אים פרעגער גיט באוויזן פר דר ציים נאר דר
 עיקר איז אזו ווי עם שמיים ויבא אל הר האלהים תורה דר נאך שמיים ויבא
 חקצתם את ה' און וייר שמיים וירא מלאך ה' אליו בלבת אש מתוך הסנה ווייל
 זיי ווען זיין דר נאך אזו ווי דערקט אזו ווי עם שמיים קוצים כסותים
 באש יתנו דס הט אים הקב"ה גיוויזן אז זיי וועלן דר נאך זינדן און
 וועלן זיין ווי דערקט צו פר ברענין אין פייער זאגט רבי יהודה פון
 דאגן לערן מיר אפ דס רחמנות פון הקב"ה איז אוף די רשעים דען
 אזו ווי עם שמיים והסנה כוער באש דר מרת הדין פרענט אזו ווי פייער
 פון דעם גיהנם אוף די רשעים ווס זיי זענן ווי איין דארין אפר דאס
 רחמנות פון הקב"ה איז והסנה אינו אוכל דס קיין מאל פר דארקט ער
 זיי גיט מחמת דעם מרת רחמים ווס ער הט אויף זיי רחמנות :
 וירא מלאך ה' אליו בלבת אש פר ווס הט זיך הקב"ה צו משה באוויזן מיט
 פייער גיט אזו ווי צו אנדרי גביאים זאגט רבי יהודה משה איז
 גיט גלייך צו אנדרי גביאים ווארום אנדרי מענטשן אז זיי גינעגן צו
 פייער ווערן זיי פר ברענט און משה הט גינענט צו דעם פייער און
 איז גיט פר ברענט גווארן אזו ווי עם שמיים ומשה נכס אל הערפל אשר
 שם האלהים דרום שמיים וירא מלאך ה' אליו בלבת אש מתוך הסנה זאגט רבי
 אבא עם שמיים ביי משה כי מן המים משייתו מען האט אים פון דעם
 וואס ארום גצונאון ויער עם ויער אום גצונאון וואס דר פארקט
 זיך גיט פר פייער דען מיד האבן גילערינט פון דעם ארט ווס משה
 איז באשאפן גווארן איז פון דארטן קיין שום מענטש גיט באשאפן
 גווארן ער איז גיזעהן גרינד פקעט אין אלי מרות ומדרינות דרום

שמיים בכל ביתו נאמן הוא וואס איז זיין חלק אז הקב"ה זאגט אליין אויף
 אים אזו איין עדות זאגט רב דיוכי עם שמיים דאדא קס נביא עור בישראל
 כמשה הט ר' יהושע פן לוי זאגט נאר ביי די ישראל איז גיט גוען איז
 איין נביא ווי משה רבינו אפר ביי די אומות איז גוען איין נביא כמשה
 און דס איז בלעם זאגט ער די זאגט בודראי רעכט און ווייסט גיט צו
 ענפערן ווי רבי שמעון איז גקומן פרעגן זיי אים דס עסנפרט ער זיי
 חס ושלום עם זאל גלייך זיין גוט גיוויזן און שמעקנידער אויל
 צו שלעכט גיוויזן אזו אוף חס ושלום מען זאל גלייכן בלעם צוא
 משה נאר אזו איז דר פשט בייא דיא אומות איז בלעם חשוב גיווען
 אזו ווי משה ביי די ישראל אבער זיי זענן גיט גלייך ווארום משה
 איז גיווען אין די כודרינות העליונים הקדושים פון הקב"ה און בלעם
 הט משמש גיווען כמדרינות התחתונים וואס זיי זענן גיט הייליג
 דען הקב"ה הט ארץ בשאפן זה לעומת זה אזו ווי אין דער קדושה
 אזו איז דאס בקליפה כקף כפני אדם אזו וויא איין נאך דאס הייסט
 אבויזאנע אנטקעגן אפענטשן אזו איז די מוכאא גיווען די מדה פון
 בלעם בן בעור תקום הרנו כחור דרפט ער אים שוין אן פישוף מאבער
 וועקט ווערן מיין ער איז גרעסר גיווען גיט און פרעג זיין אייזי
 וועקט וויסן דעם אמת פון זיין גרויסקייט איז גיקומן רבי יוסי און
 הט אים גיקלשט זייני הענט און זאגט אצונד איז מיין גלוסקמיקיי
 פון מיין הארץ ארום גינאנגען און פון דאגן זאל מען וויסן אז ער
 איז פר האנדען עליונים ותחתונים ימן ושאל רחמים און דין און על פ
 פנים זענן אפ גישייד די גביאים עליונים פון דיא גביאים התחתונים
 די הייליג גביאים זאגט רבי יהודה אזו ווי משה איז אפ גשייד גוען
 פון אלי גביאים ווס אין דר קדושה דען ער איז גיווען העכר פון אל
 הייליג גביאים אזו איז בלעם אין דר מוכאא אוף העכר גיווען מער
 פון אלי גביאים חרשים מכשפים די גבוהא וואס גיט הייליג וער פ
 פנים משה איז גיווען למעלה און בלעם איז גיווען למטה דס זענען
 כמה כידות וואס זענן אפ גישייד אייז פון דעם אנדערען זאגט רבי
 יהודה משה הט זיך גיטראכט מאכר חס ושלום וועלן די ישראל פ
 דארפן ווערן אין דר שווערע ארבים פון די מצרים דרום שמיים ווי
 פראך ה' בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה כוער באש והסנה אינו אוכל דא
 הייסט ווען אפיוז זיי וועלן זיין בייא פרעה אין דר האנט אזו ווי אי
 דארן אין פייער וועלן זיי פארט גיט פר דארפן ווערן פיל זוכה זען
 די צדיקים דס הקב"ה הט זיי אפ גישייד בשעת בתן תורה פון אי
 רשעים די היידן ווס זענן גיווען אין ארץ ישראל און הט זיי גירוף
 פנים אזו ווי עם שמיים כניס אתם לה' אלהים נך שמיים ותם הדבקם ו

פרשת וארא

וידבר אלהים אל משה רבי זאגט עם שמיים אין פסוק כטו כה' עדי ער
 ביה ה' צור עולמים איסקרייער מענטש גיהער זיך פל ימיו צו
 שטארקן און פר זיכרין אין הקב"ה דען אזו האט דרד גיזאגט אלי
 כפתי וי' ווער עם מוט זיין פטחון און זיין שטארקייט אין הקב"ה אי
 עם דארף צו זיין קען אים די זאנצי וועלט קיין שלעקצ גיט מאן א
 ווער עם מוט זיין שטארקייט אין דעם ישם הקודש ווי דר פסוק זאג
 כי ביה ה' צור עולמים דען מיט די צוויי אותיות זענן אלי וועקטן בשא
 גווארן עולם הבא איז גווארן בשאפן מיט דער יוד און עולם ה

פרשת וארא

קעגן ארויס גיין פון מצרים ווייל זיי האבן גיזעקן אז דיא וואס זענען גיזעקן תפוס אין מצרים האבן די מצרים גיבונדן מיט פישוף אז זייא זאלן שוין אייביג נישט קעגן ארויס גיין פון מצרים דרום דיא בשורה פון ורוצאתי איז גרעקער גיזעקן פון אלץ דרום האט ער זייא גיזאנט ורוצאתי אתכם און אז איר וועט מורא האבן מאמר וועט מען אייך נאך זאגען צוא שלעקען פאן אייך דרום זאגט ער ורוצאתי אתכם מעכורתם איך וועל אייך שוין נאר מציל זיין פון זייא און אז איר וועט זאגן אז מיר וועלן שוין ארום גיין און גיצול ווערן פון זיי עס וועט אפך נישט זיין קיין גאולה זאגט דר פסוק ונאלתי אתכם כדורע נטייה אוב איר וועט זאגן אז מיר וועלן יוא גיצול ווערן הקב"ה וועט אונז אפך נישט זעמן פון קיין פאלק און אנגדרר מלך וועט אונז זעמן אין גלות דרום זאגט ער ולקחתי אתכם לי לעם און אוב איר וועט זאגן אז ער וועט אונז יוא זעמן פון אפאלקער וועט אונז אפך נישט ברענגן קיין ארץ ישראל דרום זאגט ער והבאתי אתכם אל הארץ וגו' :

ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים ודעתם כי אני ה' אלהיכם די מצוה איז דיא ערשטי מצוה פון אלי מצות דאס מען זאל דער מענען הקב"ה בדרך כלל וברוך פרט • בדרך כלל איז מען זאל וויסן אז ער איז איין שליט עליזן דר האר פון דר וועלט און דאס אלץ בשאפן היכל און ערד און ארץ ווס עס איז דא אויף זייא און דאס בשאפן דעם מענטשן פון דר ערד און דאס איז אים אריין גיגען איין נשמת חיים דס איז בדרך כלל • אז דיא ישראל זענען ארויס גיגאנגען פון מצרים האבען זייא נישט גיקענט צוא הקב"ה און אז משה איז גיקומן צו דר ערשטער מצוה ווס ער דאס זיי גילערענט שמיים וירעתם כי אני ה' אלהיכם הסוציא אתכם וגו' און ווען נישט די מצוה ווס ער האט צוא זיי גיזאנט וואלטן זיי נישט גיזעקן גיגרייבט אין אלי ניסים ונבורות ווס ער האט זייא גיטאן אין מצרים און אז זיי האבן דאס גיוויסט בדרך כלל דען איז גיטאן גיזאנען צוא זייא ניסים ונבורות און צום סוף פערציג יאר אז זיי האבן עוסק גיזעקן במצות התורה און משה דאס מיט זיי גילערענט סייד די מצות ווס זענן נודה נאר אין ארץ ישראל און סייד די מצות ווס זענן נודה אין חוץ לארץ אייך האט ער זייא שוין געלערענט בדרך פרט דרום האט ער זייא געזאגט גיזאנט וידעת היום והשבות אל לבב וגו' און זאגט היום דאס הייסט נאר היינט אפך פריער דאס איז קיין רשות נישט גיהאט צו וויסן כי ה' הוא האלהים דס איז בדרך פרט אין דעם פסוק איז פאר האנדן פמה ריון וסודות דרום איז דיא ערשטי מצוה צוא קענען הקב"ה בדרך כלל ופרט • דר סוד פון איי ראשון איז בכלל • וואי אחרון איז בפרט און ארץ איז נכלל איז אסוד אז דר מענטש ווייסט בכלל אז ער איז משלים אלי וייני רמז אפרים מיט די שמה גידים מיט מצות התורה דיא רמז מצות עשה איז אנטקעגן די רמז אפרים און די שמה מצות לא תעשה איז אנטקעגן דיא שמה גידים און אז דער מענטש איז משלים די שמה מצות לא תעשה וואס זייא זענן אנטקעגן די שמה מען וואס איז יאר אזו ווערט ער גיגענטשט פון זייא דען דורך אים ווערן די שמה מיט געגענטשט דרום ווערן זיי אים איין רפואה צו זייני שמה גידים דרום שמיים ביטח תחן שכור דאס מיינט מען זיין שכר איז פון די מעג אליין זיי זענן איין רפואה צו אים וואו צו דיא ישראל דען דורך די מצות התורה ווערן זיי גיזאנט אפך אז זיי עס שמיים אדם אתם זיי זענן כדומת אדם של מעלה דורך די מצות התורה ווס

זיין בשאפן גיזאנן מיט דר דיא די וועלט איז בשאפן גיזאנן מיט זיין און אפך די שמיים די וועלט אזו ווי עס שמיים כדומת בראשית ברא אלהים זייענט מען דעם מרת הדיון פרי די מענטשן זאלן זיך נודה זיין פריין ווגן זאלן נישט ארויס גיין פון דעם לעכמן וועג • און דרום ווייל משה זיינו האט פריער גיזאנטלחת הרעותה לעם הזה איז גיקומן צוא אים דיא זורה פון דר דרום שמיים תיבה ודבר אלהים אל משה דאס איז בקיצור ווארום עס איז דא אין דעם גרויסי סודות :

וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב זאגט רבי חייא יעקב איז גיזעקן דער פחור שבאבות דרום שמיים ביי אלי אל אן איין ואז אפך ביי יעקב שמיים ואל מיט איין ואז צו ווייזן דאס ער איז דר גאנצער פון גלי אפך ער איז דאך נישט גלייך גיזעקן צוא משה זיינו דרום האבן זיי נאר גיזעקן מיט דער מדרגה פון אל שדי און משה דאס גיזעקן מיט דעם שם הריה אזו ווי עס שמיים ושם ה' לא נודעתי להם וגם הקימותי את ברתיה אתם לתת להם את ארץ כנען דען ווער עס איז גיזעקן גימלת דער נישט גירשת דס לאנד ארץ ישראל עס האט קיינר נישט גירשת נאר דר ווס איז איין צדיק און דר יהודי ווס ער איז גימלת הייסט ער איין צדיק אזו ווי עס שמיים ועס כלם צדיקים לעולם ידשו ארץ ווען איז דס אזו זען ער היט דעם הייליגן צייכן און איז אים נישט פונם חלילה אזו ווי זיך גיפנין ביי יוסף ער דאס נישט גיהיסן איין צדיק ביי ער דאס גיהיט עס הייליגן צייכן און האט אים נישט ממכא גיזעקן בייא אשת פומי בע פון דענמאלט אן הייסט ער יוסף הצדיק • רבי חזקוני זאגט עס שמיים אשרי אדם לא יחשוב ה' לו עון ווייא אזו זענען דיא לייט ויער פאר מאמאט זיי ווייסן נישט און זעקן נישט אויף ווס זיי האבן אקום אויף דר וועלט דען אזו הקב"ה האט בשאפן דעם מענטשין האט ער אים שאפן איז זיין גישמאלט און האט אים מתקן גיזעקן אין זיין תיקון ווגן האט אים בשאפן פון דעם ארט ווייא דער בית המקדש איז און ארמן האבן זיך געהעפט די פיר זייטן פון דר וועלט דס איז די פיר סודות מיט אש רוח עפר פון דעם איז דער גוף בשאפן גיזאנן און זיין שמה איז פון דעם בית המקדש של מעלה און דס איז נכלל גיזאנן זיין עשר מיט די אפריגי רביי יסודות דס זענען די נשמות פנימיות דר דעם איז דר מענטש גיזאנן בלול פון די עליונים מחמת דער שמה און פון דיא תחתונים מחמת דעם גוף דרום שמיים אשרי אדם יחשוב ה' לו עון ואין כדומת אדם וואו צו דעם מענטשין ווס עס איז קיין מא נישט דא איז זיין רוח דר הייסט אדם אזו אויך משה איז העכר ווען איז דר מדרגה פון די אבות דען אזו ווי דר בן אדם איז זיין שמה דס פנימיות פון זיין גוף אזו איז משה גיזעקן דס פנימיות פון אבות דס הייסט די נשמה פון די אבות דרום שמיים וואו אל אברהם יצחק ואל יעקב כאל שרי וגו' דס איז גיזאנן בקיצור דרך נגלה :

בן אסור רכני ישראל אני ה' והוצאתי אתכם פריער רבי יהודה דער פסוק שמיים פר קערט פריער זאגט ער ורוצאתי און דר נאך והוצאתי וגו' דער נאך ונאלתי ער וואלט בדארפט פריער זאגן ונאלתי איך על זיי אים לייזן דר נאך ורוצאתי איך וועל זיי אים ציחן דר נאך ונאלתי אפך ער האט זייא גיזאנטלחת פריער זאגן דיא בעכמי בשורה אפך רבי יוסף אפך דיא בעכמי בשורה איז דאך נאר ולקחתי אתכם דעם והייתי לכם לאלהים ווארום זאגט ער דאס צום הינטרשטען זאגט זי אפך די צייט איז ביי זיי גיזעקן די בעכמי בשורה אז זייא וועלן זיין גיין דען זייא האבן גימיינט אז זייא וועלן שוין קיין כאל נישט

פרשת

וארא

מה

וענין אין דר צאל שמה רמזח דאס איז תריג מצות הייסט ער אדם דרום שטייט אדם אדם אזו אויף אזו השנית הט גיעעבן די תורה צו די ישראל האט ער גיאגט אייך בדרה כלל אונ ה' אליה בדרה פרט עם איז אלץ איינס דען עם איז פר האנדן אפיקורסים ווס זיי זאגן אז עם איז דא צווייא רשויות חו איינר טוט גומץ אונ איינר טוט שלעכץ דרום איז דר עיקר יהוד צו אונזר אמונה כי ה' הוא האלהים מיט דעם שם אלהים איז הקב"ה פועל בתמים אונ מיט דעם שם הוי"ה איז הקב"ה פועל דין אונ דאס קען אמוענטש זעהן אין זיך אליין דען דיא רמזח אכרים וענין אנמקען רמזח מצות עשה ווס וענין מצד יטין אין דער צאל פון אברהם ווס עם בפרעפט רמזח דס איז מצד החסד אונ דיא שמה ידים וענין אנמקען דיא שמה מצות לא תעשה מצד שמאל אונ אלי וענין דאך נכלל אין מענטשן דרום שטייט והשבות אל לבבך דר מענטש זאל זעהן אין זיין הארצן דען ער טוט צו איינעם גומץ אונ צו איינס שלעכץ אונ דאס איז דאך פון איין כח אזו איז דער כלל ופרט אלץ איין יהוד ה' אחר ושמו אחר נאר דארט ווי די קדושה הייסט ראשון איז דורך חסד ומזב • אונ ווי זי הייסט אחרון איז דין ומשפט דרום שטייט אבי ראשון ואני אחרון ומכרתי אין אלהים :

גיאגט ואזכור את כרתי הט ער גועהן ווי די בני אהרן וועלן מקלקל אין דעם ברית דרום הט ער גיאגט נאך ווס זאל איך אים שיקן אה קיין מצרים אויס לייזן די ישראל מחמת איך גידענק מיין ברית ברית ווס איך האב פורת גוען מיט דיא אבות צום סוף וועלן אי די בני אהרן מקלקל זיין דרום האט ער שון צוא אהרן ניט גוואל שיקן אז ער הט אפר גועהן אז ער וועט האבן פנחס וואס ער וויל מתקן זיין דעם ברית האט ער שוין גישקט אהרן קיין מצרים דר זאגט ער חו אהרן ער איז דר ערשטער אהרן חו אהרן וספה זיין וען גיירי נכלל אין איינס דרום שטייט הוא אונ ניט דס ווייל זיין וען זיין ביידי איינס דרום זאגט ער מיט אלשון יחיד :

רבי ארעזר אונ רבי אבא האבן אמאל געעכטיגט אין לוד וענין זיי אוף גשטאנן בייא נאכט צו לערנן התורה הייבט אן רבי ארעזר עם שטייט וירעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלהים עם וואלט ברארן שטיין וירעת היום כי ה' וגו' והשבות וגו' אלא וואול צו די וואס זענן עוסק בתורה • משה הט אזו גיאגט אוב דוא ווילסט וויסן אז ה' הוא האלהים וועסטו דס וויסן פון ביין הארצן דען דוא האסט דאך צוויי הערן דר יצר טוב אונ דר יצר הרע אונ זיי ווערן נכלל אין איינס אזו דר כהד אונ כדוהר איז איינס • זאגט רבי ארעזר די רשעים מאבן א פנס למענה דס דער יצר הרע ויערט ניט נכלל בימיו אין יצר ט איפר ויערי עונות נאר דר פנס איז צו זיי אונ ניט צוא הקב"ה זיי טוען זיך דר מיט שלעכץ דרום שטייט שחת לו לא בני מוסס זיין סוף נאר זיך דס די ברכות קענן אוף זיי ניט נידרין אפר די הימלן זענן זיך אליין מקבל דיא ברכות דרום שטייט ועזר את השמים דיא ברכות ווערן אין די הימלן פר הארפן זיי קענן ניט אראפ נידרין אונ די מאבן די רשעים ווס זיי זענן ניט פולל דעם יצר הרע אונ דעם מזב גיערט זיי מאבן איין צווישן שיד צווישן זיי אונ בדיעבטן זיין אין דעם יצר הרע :

וידבר ה' אל משה ואל אהרן וצווס אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים רבי יוסי זאגט ער האט גיבאמין צוא משה אונ צוא אהרן פון דיא בני ישראל ווענין אז זיין זאלן דיא בני ישראל פירן בנתח אזו וויא עם גיהער צו זיין אונ אויף פרעה הט ער זיין גיבאמין אז זיי זאלן אים נוהג כבוד זיין ווייל ער איז איין חכם זאגט רבי יוסא ווארום שטייט דיא תיבה אה ראשי בית אבות אלא הקב"ה זאגט צו משה האמשי זיין זענן היינט בעבודה קשה אלקטו זיי פארט פירן בנתח אלה ראשי בית אבות די ווס דו זעהסט וענין ראשי בתי אבות זיין קענין זיך רעכט מייחס זיין נאך ויערי בית אב זיי האבן זיך ניט פר מישט מיט דיא מצרים זיי זענן גיבליבן שטיין אין זייער הימלן שטאנד אונ זיי האבן זיך ניט מתחתן גיוען מיט די מצרים • רבי אבא זאגט דרום זאגט דר פסיק דא אלה ראשי בית אבות ווייל דער פסוק וייל מייחס זיין צוא משה ואהרן אונ וויין זייער מעלה אז זיי זענן ראוי אים צוא ציין די ישראל פון מצרים אונ צו ריידן פר פרעה אונ צו בצווינגן אים מיט דעם שטעקן ווייך צווישען אלי ראשי ישראל איז ניט גיוען זייער גלייבן קום אונ זעה עם שטייט ואיעזר בן אהרן לקח לו סכנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פנחס אלה ראשי אבות הלוים איז קשה ער איז דאך נאר גיוען איינער וואס זאגט ער אלה לשון רבים איז משמע פיל נאר דרום זאגט ער בייא פנחס לשון רבים ווייל ער האט במקעשה זכרי דר האלפן כמה אלפים והבנות משרא דען דורך אים הט די מגפה אויף גיהערט דרום איז דער זכות פון רבים אין אים דרום זאגט ער אה בקלשון רבים אונ ער האט אויף מקיים גיוען דיא ראשי אבות הלוים דרום שטייט סתם ראשי אבות הלוים אזייה ווייזט אונ די תורה מיט תלד לו את פנחס אה ראשי אבות הלוים אז דס זענין די נשמות פון דיא צווייא ראשי הלוים דס זענן נכב ואביהוא זענן זיין אריין אין פנתם דרום זאגט ער את פנחס אלה ראשי ער הט מתקן גיוען ווס זיי האבן מקלקל גיוען דען זיי האבן מקלקל גיוען דעם יסוד הברית פון זיין ארט אפר פנחס האט מקיים גיוען דעם ברית דרום האט ער זוכה גיוען צוא זייערי נשמות דרום איז דר פסקא כרמו ווס ער וועט זיין אוב דו זעסט פרעגן נאך ווס איז דס די תורה דא מרבו אלא אז השנית הט

ואמרת אל אהרן קח את ספר פאר וואס האט ער ניט גהייבן נעקן די שטעקן פון משה נאר ווייל דר שטעקן פון משה איז גייער הייליקר פון אהרן ווייל ער איז גנומן גמארן פון דעם גן עדן הגלגל מיט דעם שם הקדוש דרום הט הקב"ה ניט גוואלט אז דיא מכלשפ זאלן מיט זייערי שטעקן מיכא זיין דעם שטעקן פון משה אונ ווי ווייל אהרן איז גיוען מצד יטין דרום הט ער מיט זיין שטעקן גמאכ אונפר מעניג די מצרים ווס זענן מצד שמאל אונ עם איז אפגעקען גיוען פאר הקב"ה אז דיא מצרים וועלן אוף מאבן פון זייער שטעקן שלאנגן אונ ווס האבן זיי גמאכט שלאנגן איז דס דען אהרדוש גיין ביי פרעה נאר פון דארטן איז גיוען די התחלה צו שלאנגן זיי דען במשלה פון פרעה איז גיוען פון דעם נחש אונ אז זיי האבן גועהן פון דעם שטעקן פון אהרן איז גווארן איין נחש האבן זיי זיך גפר ווייל דער ראש התקפה פון זיי איז דער נחש אפר אז עם איז ווידר גווארן פון דעם שלאנגן אשטעקן איין עץ נכש אונ הט זייערי שטעקן איין שלאנגן האבן זיי זיך פר ווינדרט אונ האבן גועהן אז עם איז איין האר ער איז מושל איפר אלי פשפים דען זיי האבן תמיד גמיי אז איפר זיי איז קיין כושל ניט דא דרום איז דס גיוען דער נס זיי מסה אהרן את מסות עם שטייט ניט נחש אהרן נאר מסה דען דר נאך אז איז שון ווידר גווארן איין שטעקן הט ער זייערי שטעקן איין נשלוני דרום הט אהרן גטאן צווייא גסים איינס למעלה אונ איינס למטה

פרשת וארא

וַיֹּאבֵד ה' אֶל מִשְׁחָ אִמּוֹר אֶל אַהֲרֹן כֹּחַ אִתּוֹ מִפְּנֵי נִמְכָּר וְנִמְכָּר אִתּוֹ דָּךְ וְגו' וְעַל כֵּן מִקֵּץ מִסְפָּרָה וְהָיָה דָם וְנֶאֱמַר רַבִּי יְהוֹדָה וְהָיָה אֲזוּל הַמְּ אַהֲרֹן יִגְקַעְנָם גַּיִן אִין דִּי אֱלִי עֲרַמְעֵר אֲוֹן וְיִוֹדֵד עִם שְׁמַיִיט דְּאָךְ וְיִסְמַד שְׂבַעַת יָמִים אַהֲרֹן הַכּוֹחַ ה' אִתּוֹ הַיָּאוֹר אִין דְּאָךְ מִשְׁמַע אֲזוּ דֵּר מִיָּד אַרְיִין אִין גִּישְׁלֵאגִין גִּיּוֹאֲרִין אֲוֹן דָּא שְׁמַיִיט אִיף אֱלִי וְנֶאֱמָרִין וְאֵל אַהֲרֹן גַּיִן אֲוֹן וְיִיא וְעֵלְיִן אֱלִי וְעֵרְיִן בְּלוֹם אֱלָא מִיָּסִי מַעֲרִים מִיִּינְט מַעֲן דְּעָם גִּילּוּם אֱלִיִּין אֲוֹן פּוֹן דְּעָם מִיָּד גִּילּוּם אִין אֱלִי וְנֶאֱמָרִין גִּישְׁלֵאגִין גִּיּוֹאֲרִין אֲוֹן אַהֲרֹן הָאֵמַר נָאֵר דְּעָם גִּילּוּם אֱלִיִּין גִּישְׁלֵאגִין דְּרוּם שְׁמַיִיט וְלֹא יִכְלוּ מַעֲרִים לְשַׁחֲתוּ מִיָּס מִן הַיָּאוֹר רַבִּי יִצְחָק וְנֶאֱמַר וְעַן הַקְּבִיָּה וְיִיל שְׁלֵאגִין אִיִּין אֲוֹכְהָ מִיָּס דָּם שִׁיקָמָה עַד אִיף וְיִי אִיִּין אֲוֹכְהָ אִיף מִקְּבִיָּה אֲזוּ וְיִי נֶאֱלָיִן נְהַרְג וְעֵרְיִן אֲוֹן וְיֶאֱרוּם הַמְּ הַקְּבִיָּה אֲזוּ נִיט גִּיטָאן בִּיַּיא פֶּרְעָה דְּרוּם וְיִיִּיל דִּי יִשְׂרָאֵל וְעַן גִּיּוֹעֵן צְוִיִּישִׁין וְיִי וְעֵלְיִן וְיִי צֵעֵר הָאֲבִין דְּרוּם הַמְּ הַקְּבִיָּה גִישְׁלֵאגִין וְיִיעֵרֵע מִיָּיִכִּי מִיָּס בְּרוּם אֲזוּ וְיִיא וְאֵלְיִן נִיט קֶעֶן מְרַנְקֵן וְיִיִּיל וְיִיעֵר מְכִשְׁלָה אֲוֹן פֶּח שֶׁל מַעֲלָה אִין מִזְעֵן פּוֹן דְּעָם צַד אֲוֹן הַקְּבִיָּה הָאֵמַר גִּיּוֹאֲלֵט צוּם עֲרַשְׁפֵּן שְׁמַרְאָפֵן וְיִיעֵר פֶּח אֲוֹן וְיִיעֵרִי אָפֵן נֶאֱמָן דְּרוּם אִין דְּעַר גִּילּוּם וְיִיעֵר אָפֵן נֶאֱמַר צוּם עֲרַשְׁפֵּן גִּישְׁלֵאגִין גִּיּוֹאֲרִין אֲוֹן פּוֹן אֱלִי וְיִיעֵרִי אָפֵן נֶעֱטֵר הַמְּ גִּיּוֹעֵלְט בְּלוֹם דְּרוּם שְׁמַיִיט וְהָיָה דָם כְּכַל אֲרִיץ מַעֲרִים וְכַעֲשֵׁי וְכַאֲבָנִים קוּם אֲוֹן זַעֲהָ דִּיא מְכִשְׁלָה פּוֹן פֶּרְעָה אִין גִּיּוֹעֵן מִיָּס וְנֶאֱסִיר אֲזוּ וְיִיא עִם שְׁמַיִיט הַחֲבִין הַגְּדוּל הַרְבִּיץ בְּחֹד יִאֲרִי דְּרוּם אִין דְּעַר מִיָּד פֶּר קַעֲרָם גִּיּוֹאֲרִין צוּ בְּלוֹם דֵּר נֶאֱךָ מִיָּס צְפַרְדְּעִים וְיִיא וְעַן אַרְיִין אִין וְיִיעֵרִי גִידְעֵרִים אֲוֹן הָאֲבִין גִּישְׁרִיגֵן מִיָּס שְׁמַאֲרָקִי קוֹלוֹת אֲוֹן וְיִיעֵרִין אַרְוֹם גִּינְאֲנֵן פּוֹן דְּעָם מִיָּד אִיף דֵּר יְבִישָׁה אֲוֹן הָאֲבִין גִּישְׁרִיגֵן אִיף אֱלִי וְיִיטִין בִּיז וְיִי גִינְיִן גִּיפֶאלֵן אִין וְיִיעֵרִי הִיָּר אֲזוּ וְיִיא מוֹיִטֵע אֲוֹן דְּעַר טַעַם פּוֹן אֱלָץ אִין דָּאָם הַשִּׁית הָאֵמַר וְיִיא גִישְׁלֵאגִין מִיָּס צַעֲדֵן כִּכּוֹת דָּאָם אִין אֱלָץ גִּיּוֹעֵן פּוֹן וְיִין דִּי הַחִיקָה נְוֶאָם עַד אִין שׁוֹלֵט אִיבֵר אֱלִי שְׁרִים אֲוֹן כּוֹחוֹת פּוֹן דִּי מַעֲרִים פְּרִי צוּא מְבַלְבֵּל וְיִין וְיִיעֵר דְּעָה דְּעַן וְיִי הָאֲבִין נִיט גִּיּוֹיִסְט וְוֹם וְיִיא אֱלָיִן טָאן אֲוֹן מִיָּס אֱלִי וְיִיעֵרִי בְּדִרְיִית אֲוֹן כּוֹחוֹת אֲזוּ וְיִי גִינְיִן אַרְוֹם גִּינְאֲנִינִי עֲפִים צוּ טָאן הָאֲבִין וְיִי נִיט גִּקְעִיט טָאן דְּעַן דִּי דִּי הַחִיקָה הָאֵמַר אִיף וְיִיא שׁוֹרְהָ גִיּוֹעֵן דְּרוּם שְׁמַיִיט וְיִיעֵר הַיָּאוֹר צְפַרְדְּעִים וְעַל וְבֹאֹו כְּבוֹתֵךְ 9

עלה איז צו ווייזן אז דר תנין העליון איז דר מדינה איז שולט אויף אונ
 • אונ למטה אז איין האלץ איז שולט אויף ויערי שלאנגן • אונ
 געה איז אנרום רבם גוען מער פון ויי ארי המ ער דר פון גיעהן
 דער שולט העליון איז הקב"ה ער איז שולט איבער אלי למעלה
 ומה נאגמ רבי זסי אוב דו וועסט וועלן נאגמא דם ווס די מלשפים
 כן איז נאר אחיות עינים עם ווייזט זך נאר אום אזו אונ אזו איז
 וי צו ויי אז מיט ויער פישוף מאכן וייא יענים בלינד עם ווייט
 נאר אויס • דרום נאגמ דר פסוק יהוי להניס ויי וענו מאקי רעכמי
 אגנן גוען • אונ דר נאך המ דר שמעקן פון אהרן ויערי שמעקן
 איין גישלונגען :

היאי איז גועסן אקאר אין דעם טוער פון אושא המ ער גיעהן
 ויאי רבי אלעזר מיט רבי אבא גיען אונ איין עוף שוועבט נאך
 אלעזר נאגמ רבי אבא צוא רבי אלעזר אפילו אין ווענגלוסטין
 דיר נאך צו גיי המ ער זיך אום גקערט צו דעם עוף צוא זעהן
 ונאגמ רבי אלעזר עם איז בודאי איין שליחות צו מיר מיט דעם
 דען הקב"ה מוט מיט אלעקן שליחות ער המ פיל שלוחים אונ
 וילו מיט דעם ווס המ גיט קיין רוח חיים • האמ ער אן גהובן עם
 וייט כי אכן מקיר חועק וכסם טעץ עינה ווי אזו דער מענטש זאל נהדר
 פון צו טאו עבירות אונ אויב ער וועט נאגן ווער וועט אף אים
 דת נאגן די שטייגער אונ דם האלץ פון ויין דו וועט אף אים עדות
 אונ צו צייטן פוט הקב"ה מיט וייא שליחות קום אונ זעה דער
 וועקן פון אהרן איז דאך גוען איין מרדקן האלץ פון דעסט ווען
 הקב"ה נטאן מיט אים דעם אן הייב ניסים אונ צוויי שליחות איז
 אים נטאן איינס ער איז גוען איין עץ יבש אונ אין איין שנה
 ער גווארן איין בריה אונ האמ גיקריגן אין זיך איין רוח חיים
 מרבי אלעזר פר פלוכט זאל ווערין דר רוח פון דיא וואס נאגן אז
 בדיה קען ניש כחיה מתים ויין ווארום ווי קען ער מאכין פון דיא
 טי איין גייע בריה די מפשים רשעים וענן וייט פון דר תורה אונ
 זך מרחיק פון איד דען לאזן ויי זעהן אין דיא הענט פון אהרן
 גוען אשמעקן איין עץ יבש המ הקב"ה אין איין מיט גמאכט
 אים איין גייע בריה משונה מיט איין גוף ורוח כפל שכן דיא
 וות ווס אין ויי איז שון גווערדווחת אונ נשמות קדושים אונ האבן
 זך גוען אין דר תורה ומצות זיס גלילה אונ הקב"ה המ וייא פאר
 גנן אין דר ערד אונ לעתיד אז די צייט וועט קוכן צוא מחדשוין
 ויעלם איז שון מכל שכן אז ויי וועקן ווידר ווערן איין בריה חדשה
 מרבי היאי ניש דם אריין נאר אפילו דר אייגער גוף וואס ער איז
 דא גוען וועט ער ווידר אף שטיינאזו ווי דר פסוק נאגמ יהוי סחיד
 וי יסוף אונ עם שטייט ניש יבוא ער וועט ערשט פשאפין אבר עם
 וייט ויי די גופות אליין וועלן לעבד ווערן דעזאין פינגל בלייבט
 דר ערד ווס ווערט אייבג ניש פר פויקט אונ צוא תחית המתים
 מר הקב"ה מאכן דעם גוף אזו ווי טייג אונ דאם בייגדיל אזו ויאי
 דר טייג אונ דם בייגד וועט מאכן אויף גיין דעם נאגנן גוף אונ
 גוף וועט זיך דר פון דר הובן אונ וועט זיך מתפשט ויין פון אלי
 אונ דער פון וועט דער גוף ווערין גירונד פעסט מיט אלי וייגי
 רים דר נאך וועט אים הקב"ה געבן ויין רוח נאגמ רבי אלעזר דו
 קטנט קום אונ זעה מיט ווס וועט דם בייגדיל ווידר ווערן מיט
 טל אזו ויי עם שטייט כוסל אורת מליך :

רבי שמעון הויפט אן עם שטייט קול ברטה נשמע נהי בני המרוצים רחל מנכח
 על כתר איז קשה אמער רחל האמ נאר גיהאט יוסף ובגומין
 ווארום וויינט רחל מער אף אירי קינדער ווס וענן אין גלות מער פון
 לאה אמער לאה האמ דאך מער קינדער גיהאט אלא אנגורי וחכמים
 האבן גאגמ אזו וויא עם שטייט ועני לאה רבות ווארום וענן אירי אוגין
 מונקד גוען ווייז וי איז גשטאגן אוף די ווענין אונ המ נאך גיפרענט
 אוף די מעשים פון עשו האמ מען איר נאגמ וייגי שלעכטי מעשים
 המ זי זיך ווער גפארבטן אז זי זאל ניש אריין פאלן אין ויין גזלל וייל
 זי איז עלטר דרום המ זי תמיד דרוף גוויינט האמ הקב"ה צוא איר
 גיזאגמ דוא שטייבט במרשת דרכים אונ ווייבט דוא ואלסט ניש אריין
 פאלן צו עשו הרשע אונ דיין שוועסטער רחל וועט שטיין במרשת דרכים
 אונ וועט ווייגן אוף גלות ישראל אונ אזו איז תמיד אז דיא ישראל
 וענן אין גלות מוט רחל ווייגן אוף אירי קינדער אונ וייל זיא מוט
 ויער שרייען מיט קולות אוף דעם גלות ישראל דרום האמ הקב"ה
 גשיקט קיין מצרים די קולות אזו ווי עם שטייט ויהיה צעקה גדולה במצרים
 אשר כסרו לא נהייתה אונ הקב"ה האמ זיא אן גברייט אנדרי קולות פון
 צפרדעים ויי האבן גשרגן אין ויערי גידערים אונ די מצרים וענן
 נפאל

גמאל אוף דר גאס מזם עם איז נאר גווען איין צפרדע נאר זי האט
 גווען און דר הט דר פילט נאך מצרים מיט צפרדעים און אלי האבן
 זיך מוסר נשגווען איין פייער אזו ווי דר פסוק זאגט וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 זי זענן גווען אין ארץ און זיי האבן גאנץ באנו כאש ובמים ותוצאנו לרוע
 און אז דו וועסט פרעגן וועט דס גהארט די מצרים אז זייא זענן
 גאנצן אין פייער אלא גיט אלי זענן גפייגרט אין פייער און די וואס
 זענן זיא גפייגרט זענן ווי אריין גאנגן אין ברוט אריין ווען גווען
 אין ארץ און זענן דארטן צוא שפארטן גווארן און פון זיי איז ארום
 גאנגן אנדרי פרעש און זענן אריין גאנגן אין זיערי גידערים און
 האבן דארטן גשפרונגן און גשריגן ביו זיי זענן גשטארבן און דאס
 צו ערד גווען בייא זייא פון אלץ קום און זעה עם שטייט ושרץ היאר
 צוטרעני ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מסתך פרעה און פריער גישלאגן
 גווארן פון ארי און מער פון אלי ויהי שם ה' סבוכד מטה ועד עולם גילובם
 זאל זיין דר נאמן פון השית אויף אייבג דס ער גידיינקט די מעשים
 פון די מענטשן ווען זיי מוען עם שטייט בייא שרה וירא אותה שלי פרעה
 והלכו אותה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה אין דעם פסוק שטייט דרייא
 מאל פרעה עם איז גווען דריי פרעה איינר וועט האט גנומן שרה און
 איינר אין דר צייט פון יוסף און איינר אין דער צייט פון משה וואס
 משה הט אים גשלאגן מיט מכות מיט זיין שמעקן . און פרעה וועט
 ער הט גנומן שרה צו זיך און זיא איז דאך גווען אגרויס יפת תואר
 הט ער גהייסן די מאלרס אז זיי זאגן אפ מאלין איר צורה אוף דער
 מאנט אין זיין חדר איז נאך גיט גיט גווען פר אים הט ער גהייסן אפ
 מאלן איר צורה אוף איין מאביל און פלעגט דעם מאביל גען צוא
 זיך און די מלכים ווען זענן נאך אים גווען אז זיי האבן דר זעהן דיא
 צורה האבן זיי זיך גפרייט דרוק גווען זיי זענן צו איר גאנגן האבן
 זיי דר פון הנהא גיהאט דרום איז דר מלך מער גשלאגן גווארן פון
 אלי אזו ווי עם שטייט ובחדר משכבך ועל מסתך פריער אין זיין חדר און
 זיין פעט דר נאך שטייט ובבית לכויד ובמסד און ביי זיי שטייט גיט ועל
 מסתך אזו ווי עם שטייט ביי דעם מלך פרעה :

שטיל יום וילה צו לובן צו הקב"ה עם איז קיינר נישט גווען אין מצרים
 ווען זאל קענן ריידן מיט דעם אנדרן פון וועגן דאס גישרייא פון דיא
 צפרדעים פון זיי זענן די מצרים פר דארבן גווארן און פחפת זיערי
 קולות זענן אים גישטארבן ימים ובערם אוב דו וועסט פרעגן ווארום
 האבן די מצרים נישט גידרגת דיא צפרדעים נאר עם איז גווען איין
 מכה וואס מען האט פון איר גיט גיקאנט אנטרונן ווערן דהיינו אז
 איינער האט גווארפן אשמיין אויף איין צפרדע צור ער האט זיא
 גידרגת מיט איין שמעקן איז זיא צוא שפארטן גווארן און עם איז
 ארום פון איר זעקט אויף איר ארט און האבן זיך צוא שפרייט און
 צוא קראכן אויף דער ערד דאס זיי האבן שוין גיט גיקאנט גיין און
 מרעפן אויף דער ערד אויב זיי דרום האט מען זיי גיט גיפארט אן
 ריידן . קום און זעה פון דעם אויפרישטן ים גייען ארום מכה גרויסע
 טייכן און מלייני טייכלך זייא ציין און צו טיילן זיך אויף פיל זיימן
 און אימליכר איז מגדל אנדרי מיני פיש וואס זייא זענן שלוחים פון
 הקב"ה און אזו ווי אונטן גייען ארום פון דר וואסר אלרליי מינים
 אזו הם אימליכס זיין פח למעלה איז אייברשטן ים וואס זייא זענן
 שלוחים צו פאן דעם וויין פון הקב"ה ווען נכונה ברוח החכמה
 דרום האבן מיר גילערניט ים מיט עם איז פר האנדן וואסר וואס עם
 איז מגדל חכמים און עם איז פר האנדן וואסר וואס עם איז מגדל
 מפשים און די וואסר פון מצרים הט מגדל גווען מכלשפים און צעהן
 בדרגות פון פישוף איז אזו ווי עם שטייט קום קסמים טענון ומנחש וחבר
 חבר ושואל אוב ויעני וירוש אל הסמים דאס זענען צעהען מיני חכמות פון
 פישוף אין דער צייט האט הקב"ה גישטרעקט זיין פינגר און האט
 צו מישט די אלי וואסרן פון מצרים איז פאר מיטן גווארן דיא גים
 גלייזים פון די פחות און עם איז גווארן פר קערט די וואסר צוא
 בלוט אויך אלי בעד וואסר זענן פר קערט גווארן דען דיא חכמה
 איז פון זיי אונעק גינמן גווארן פון זיערי פחות למעלה וואס זענן
 אונטקענן די צפרדעים וואס צרייען . זיערי ממונים האבן שוין גיט
 גיהאט זיער פח האבן זיי גישריגן דס זיי קענן שוין מיט זיער פח
 נאר גיט פאן . אויך מיט דעם מכה פון ערוב הט ער למעלה זיער
 פח אין ים פר מישט זיער חכמה דס זיי האבן זיך גיט גיקאנט אין
 דעם בהעפמן און די וואס האבן פאר דארבן זיער וועג עם הייסט
 ערוב צו מישט גלייך ווי פלאים פון כשאט מינו אזו זענן זיי פר מישט
 גווארן למעלה . הקב"ה האט זייא מבלבל גווען אין איין כואל דרי
 זיער שטארק פח זאל אויך מבלבל ווערן און אלי נסים ונברות
 וואס הקב"ה הט גיפאן אין מצרים איז נאר גווען מיט איין האנט
 ער הט אויף זיי אויף גיחובן די האנט פון אויבן און פון אונטן און
 פון דארטן איז פר לארן גווארן דיא חכמה פון מצרים אזו וויא עם
 זשטייט ואבדה חכמתחכמו ובנית נבוניו חסתר נאך שטייט ומסכתי מצרים כמצייר
 איך ווער צו מישן דיא מצרים פון אונטן מיט דיא מצרים פון אויבן
 דען די אייברשטי חילות האבן צו שאפן אויף די אונטרישטי אזו זענן
 אלע פאר מישט גווארן און אז די פחות און די שרים של מעלה
 זענן פר מישט גווארן האבן שוין די מצרים זיך גיט גיקאנט בדרעפן
 אין זיער פישוף ווארום דיא פחות של מעלה זענן פאר מישט און
 מבלבל גווארן דרום הט הקב"ה אויף זיי גיבראכט דעם ערוב ווי
 זיי זענן פר מישט גווארן איינר מיט דעם אנדרן אזו אויך די כפ
 פון פנים עם קאז גיט גיפאן ווערן אונטן קיין שום נאך אז עם זיא

פרשת וארא

ג'ט אין דעם ארץ קומן דר פח פון אובן און אלץ ווס אונטן איז פר האנדן איז אלץ אין גישטאלט ווי זיין פח איז אויף דעם הימל . קום אונזערע עם איז פאר האנדן זיבן הימלן און אנטקענין זענען זיבן לענדער אימליכס לאנד פון די זיבן שמיים אונטער זיין פח פון דעם שר של בעלה און זיין צו שידדן זיך אויף שבעים שרים זיין רינגלן ארום נאגין ארץ ישראל אויף דעם הימל . אזו אויף אויף דער ערד האט אימליכר זיין גבול און זיין פתוח אזו אויף איז דער גבול פון מצרים אובן האט הקב"ה גיטאן זיין צייכן און דרינגן זענען דארטן גיטארען פלאם פייער איז אלץ ווייט עס איז גיטוען וואסער איז אויס גיטריקניגט גיטארן אזו אויף אונטן הט אהרן גיטלאגן די וואסער צו ווייזן אז ער איז די רעכטי האנט פון הקב"ה אזו ווי עס שמיים יסוד ה' תרעם אייב די רעכטי האנט צו ברעכט אזי פיינט און דיא גרוסי שפעט אזו ווי עס שמיים ונהפכו נחליה לופת ועפרה לגפרית און דרום איז גיטארן פון דער ערד די כפה פון בינים אין כצרים :

רבי יהודה מיט דר חבריא זענען גיטאנגן אונטער וועגן זאגט רבי חייא ווען די חבריא גייען אונטער וועגן דארפן זיי גיין מיט איין הארץ און ווען זיין פגעניגן אדר זיין גייען מיט רשעים אועלכי וואס גייען אועק סתובי חסיד מוה הקב"ה זיך אפ שידדן פון זיי . מיר לערנן דס אפ פון פלב אזו ווי עס שמיים ועבדי כלב עקב התח רוח אחרת עמי וסלא אחרת דס מיגט מען דעם רוח אחרת ווס ער האט זיך אפ גישייד פון די מרגלים :

פתח הט ער אן גיהובן עס שמיים ויעלו כנגד ובה ער הברון ער האט זיך אפ גישייד פון די מרגלים און איז אליין גיטאנגן קיין חברון צו פר שפרייטן זיך דארטן אויף די קברי אבות אין חברון און עס איז אויס גיטעבן גיטארן די שמאט פון איין ארץ אזו ווייט עס שמיים ווי אהן את הארץ אשר דוד כה פר ווס הט מען איס גיטעבן חברון אפער ער איז דאך גאר גיטאנגען מתפלל זיין אויף דיא קברי אבות . ער זאל גיצול ווערן פון די מרגלים . גאר איך האב גיטערט אזו אגלייבן עס שמיים וישאל דוד בה' לאמר האענה באחתי ערי יהודה ויאמר ה' עלה ויאמר אנה אעלה ויאמר חברונה איז דאך די קשיא נאך ווס האט דוד גיטארקט גיין קיין חברון דארטן אליין זיין זיבן יאר איין מכה און דער נאך אז איש בושתי איז גישמארבן איז ער ערשט גיטארן איין מכה אין ירושלים איבר אלי ישראל אפער דוד איז דאך נאך גיטאלכט גיטארן פר איין מכה אז ישאל הט גילעפט . און דענטאלט אז דוד איז גיטאנגען קיין חברון איז דאך שוין שאל גיטוען גישמארבן פאר וואס איז דוד גיט גיטארן תיבה איין מלה איבר אלי ישראל נאך ווס איז ער גיטאנגען זיין חברון און איז דארט גיטוען זיבן יאר . גאר דר מעס איז ווארום זי מלוכה פון דוד הט קיין קיום גיט גיטאט גאר פון די אבות דרום האט ער גיט גיקאנט זיין קיין רעכטר מלה ביו ער האט זיך בהעפט מיט די אבות וואס ליגן אין חברון אזו אויף פלב ער איז פון יהודה ווס ער איז דר שורש פון דוד דרום האט איס גיליכט דר רוח חכמה ו גיין קיין חברון ווס דאס איז זיין ארט און דאס איז גיטאלן אין זיין מלך צו ירושן און די מקובלים פאר שמייען דיא מודות אין נאנצין :

רבי חייא און רבי חזקיה זענען גיטאנגן פון קפוטקא קיין לוד און מיט זיי איז גיטאנגען איין יהודי און זיין אייזול הט גיטראגן משא פון חרות . אזו ווי זיין גייען זאגט רבי חייא צו רבי חזקיה עפען דיין זיין צו זאגן עפים פון די גופי דברי תורה ווס דו זאגסט אזי טאג

פר רבי שקעון פן יוחאי דאס הייליג ליכט הייבט ער אן עס שמיים דרכי דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום דס זענען די וועגן פון דר תורה דען דר ווס גייט אין איר וועג מוט הקב"ה אויף איס מאכן רוען דס וזפקיים פון דר קדושה און זיא מוט זיך פון איס גיט אפ אייביג וכל נתיבותיה שלום און אזי שפעען פון דער תורה זענען אלי שרום . שלום רמעה שלום לכמה זי איז צו איס שלום בעולם הזה און שלום בעולם הבא און ער זאגט ווייטער גרוסי מודות זאגט דר יהודי דרכי דרכי נועם דאס מיניט מען עולם הבא אז דר סיד פון עולם הבא דר וועקט זיך איז זיך מתעורר כל סוב וכל ספחה וזאגט גרוסי אורות דרום הייסט עס נועם דרום האבן מיר גלערינט אז עס גייט ארין שבת האבן אלי רשעים אין גיהנם אוד מנוחה און חירות און אז שבת גייט אועק זענען מיר מעורר צו דר וועקן דס חירות העליון פון עולם הבא פדי מיר זאלן גיצול ווערען פון דעם עניש פון דיא רשעים ווארום דענסט מאל הייבט מען זיין וויידר אן דן צו זיין דרום זאגט מיר בשעת מעשה ויהי נועם גו' דס זיפקיים פון עולם הבא ווס הייסט נועם און דס איז דס חירות פון אזי זאל עס אויף אונז רוען וכל נתיבותיה שלום אלי אורי שפעען פון אלי זיפון איז כקבר דר צדיק ווס הייבט שלום ער מאכט שלום אובען און אונטען און מאכט איין יחוד און דער ליכט אלע עולמות מיט זיין גרויס פח . און ער זאגט ווייטער גרוסי מודות . זענען גיקופן רבי חייא און רבי חזקיה און האבן איס גיקושט און זאגן צו איס אועלכי פר פארניגט מודות זענען בייא דיר פאר פארניגן און מיר האבן עס גיט גיטויסט זיי גייען ווייטער ביו זיין קיפין צו איין פעלד האבן זיי דארט גיטוען בהמות ליגן טויט זאגן זיין דא איז בודאי איין דבר פון בהמות זאגט דער יהודי דאס וואס איז האט גיטאגט אז הקב"ה הט ממית גיטוען אלי שאף און רינדער אין מצרים עס איז גיטוען דרייא ארלייא מיני מיתות ביי די בהמות איינס פון דבר און איינס פון פדר און איינס פון פבור בהמה און ווס איז גיטוען ויער מיתה אלא עס שמיים פריער הנה יד ה' הויה כמקד אשר בשרה ווארום שמיים גיט ביי אלי ד ה' אזו ווי דא אקא אין איין האנט איז דא פינג פיינגר און פריער שמיים אצבע ילדים הוי און דא שמיים ד ה' דען דאס איז גיטוען די פינגפמי מכה און אימליכר פינגר הט ממית גיטוען איין מין דרום שמיים דא פינגר מינים דרום שמיים כסוסים ובחורים כמגלים בכקר ובצאן עס זענען פינגר מינים צו פינגר אצבעות וואס הייסן יד דרום שמיים הנה יד ה' הויה כמקד זאך דעם האבין זיך פר קערט די אותיות פון דבר און עס איז גיטארן דר פינגר און הט אלץ ממית גיטוען ווס עס איז איבר גבליבן . ווס איז דר חילוק צווישן זיי אלא אז דבר איז גיטוען זענען זיי גיפאלן בנחת און זענען פון זיך אליין פת גיטארן און דר בדר איז גיטוען מיט שמארקי רוגזה און הט אלץ ממית גיטוען ושרץ היאור צפרדעים אין וזהר פרשת פינגס שמיים רבי פינגס הייבט אן עס שמיים לודו ה' לא גבה לבי ולא רמו עיני וזא הדכתי כבודות גו' דעם פסוק האט דוד גיטאגט בשעת ער איז גיטאנגן אויף דעם ברעג פון דעם ים האט ער גיטאגט רבונו של עולם איז דען נאך גיטוען אט אמענטש ווס ער זאל זאגן צו דיר אזו פיל שרות ותשכחות ווי איך האב צו דיר גיטאגט איז גיקופן איין צפרדע און זאגט צו איס . דוד זיי זיך גיט אזו פיל כתנאה איך האב מער גיטאן פון דיר איך האב זיך כוסר נפש גיטוען אויף די רייד פון מיין קער מקיים צו זיין דען עס שמיים ושרץ היאור צפרדעים גו' בין איך אין פייער גיטאנגן צו מקיים

פרשת וארא

ג'קנ'פ'ט א'לי ב'ח'ח'ת ה'ח'י'צ'ו'נ'ים א'ונ ה'א'ב'ן א'וף ז'ך א'ר'ו'ף ג'צ'ו'י'ן ד'ע ר'ו'ח ה'מ'ו'כ'י'ף ד'רו'ם ש'מ'י'ים ו'י'ק'ח'ת'ם ל'כ'ם א'נ'ו'ת א'ו'ב ו'כ'ל'ת'ם כ'ד'ם א'ש'ר כ'ב ו'ה'נ'ע'ת'ם א'ל ה'מ'ש'ק'ו'ף ו'אל ש'ח'י ה'מ'ו'ז'ו'ת ד'ם א'ג'ו'ד'ת א'ו'ב א'יז ג'ו'ע'ן ד'ר מ'י'ט א'ו ר'א'מ'י'ן ד'ע'ם ר'ו'ח ה'מ'ו'כ'י'ף א'ונ ד'י ד'ר'י'י ע'ר'פ'ר מ'ש'ק'ו'ף ו'ש'ח'י ה'מ'ו'ז'ו'ת ו'ו'י'י'ן א'וף ד'ר ה'ע'כ'פ'י א'כ'ו'נ'ה א'י'י'ג'ם א'ו'ת א'י'מ'ל'י'כ'ר ז'י'ט א'ונ א'י'י'ג'ם א' ד'ר מ'י'ט'ן ד'ם ו'ו'י'י'ז'ט א'וף א'י'י'ן ג'רו'ס'ן מ'וד ה'ח'ו'ד' ד'רו'ם ש'מ'י'ים ו'ס'כ'ח ה'ל'פ'ת'ח א'ז ד'ו ו'ע'כ'ט א'ו'י'ף ז'י'יא א'ו צ'י'י'כ'ע'נ'י ד'ע'ט מ'וד פ'ון ד'ע'ם ש' ה'ק'ו'ד'ש ו'ד'א י'ת'ן ה'מ'ש'ח'ו'ת ל'כ'ו'ד א'ל ב'ח'י'כ'ם ל'ג'נ'ו'ף ו'ו'י'י'ט'ר ז'ע'נ'י'ן כ'ו'ד'ו'ת . ז'א'נ'י' ר'ב'י א'ב'א א'י'ן ע'פ'ל'י'כ'י ע'ר'פ'ר ג'י'פ'י'ן מ'י'ד א'ז ה'ק'ב'י'ה ה'ט ר'ח'ק'נ'ו'ת א'ו ו'י'י'ני ק'ו'נ'ד'ר ב'ו'ע'ט א'י'ן מ'ע'נ'מ'ש' א'י'י'ן ה'ו'ז ז'א'נ'ט ה'ק'ב'י'ה ש'ר'י'ב א'וף מ'י' נ'א'מ'י'ן א'ונ ז'ע'ץ א'י'ה'ם א'י'י'ן א'ו'י'ף ד'ע'ם מ'ו'ע'ר ו'ע'כ'ט'ו א'י'ן א'י'ר ז'י'צ'י' א'י'נ'ו'ו'י'י'ג'י' א'ונ א'י'ך ו'ע'ל ד'י'ך ה'י'ט'ן פ'ון ד'רו'ס'ן . א'ז'ו א'ו'ך ד'ם ב'לו'ט ו'ו'י' ד'י י'ש'ר'א'ל ה'א'ב'ן ג'י'ש'פ'ר'ע'נ'ג'ט א'וף ו'י'ע'ר'י ב'י'י ש'מ'י'ר'ק'ה א'ונ א'וף ד'ע'ט מ'ש'ק'ו'ף א'י'ז א'ן ג'י'צ'י'י'כ'נ'ט ג'ו'א'ר'ן ד'ר מ'וד ה'ח'ו'ד' ש'ל מ'ע'ל'ה א'ז ד'ו ו'ע'כ'ט ו'ו'י' א'י'ן ש'ט'ו'ב ו'ע'כ'ט'ו ג'י'ה'י'ט ו'ו'ע'ר'ן ד'רו'ם ש'מ'י'ים ו'א'ת'ם ל'א ת'א'ו א'י'ש מ'פ'ת'ה ב'י'ר ע'ד ב'י'ק'ר א'ונ ו'ו'י'י'ט'ר ש'מ'י'ים ו'ו'א'ה א'ת ה'ר'ם ע'ל ה'מ'ש'ק'ו'ף ו'ו'י' .

ז'י'ן ד'י ר'י'יד פ'ון ה'ש'ר'י'ת א'ז'ו ו'וי מ'י'ד ה'א'ב'ן א'ו'י'ב'ן ג'י'ז'א'נ'ט א'ונ ג'י'ט ד'ם א'ר'ו'י'ן נ'א'ר א'י'ך ב'י'ן מ'ש'פ'ח ו'מ'ז'ו'ד ב'י'י מ'א'ג א'ונ ב'י'י נ'א'כ'ט א'ונ ש'ו'ו'י'י' ג'י'ט ש'ט'י'ל פ'א'ו'תו ש'ע'ה ה'א'ט ד'ו'ד ג'י'ז'א'נ'ט ה'ל'א ג'ב'ה כ'כ'י ו'ל'א ר'טו ע'י'ני מ'י'י'ן ה'א'ר'ץ א'י'ז ג'י'ט ג'רו'יס א'ונ מ'י'י'ני א'ונ'ן ז'ע'נ'ן ג'י'ט ד'ר ה'ו'ב'ן מ'ח'ק'י'ת נ'א'ו'ה ו'ל'א ה'ל'כ'ת'י ב'ג'ד'ו'ד'ו'ת :

פרשת בא

ו'יא'מ'ר ה'ל' א'ל מ'ש'ה כ'א א'ל מ'ד'ע'ה ר'ב'י י'הו'ד'ה ה'י'ב'ט א'ן ע'ם ש'מ'י'ים א'ש'ר ח'ק'ם י'וד'ע'י ח'ר'ו'ע'ה ו'י כ'א'ו'ר מ'כ'י'ד י'ה'ל'כ'ו'ן ד'י'א ל'י'י'ם ב'ד'א'ר'פ'ן ז'י'ע'ר ג'ו'ד'ה ז'י'י'ן צ'ו ג'י'ו'י'ן א'י'ן ד'ע'ם ו'ו'ע'ג פ'ון ה'ק'ב'י'ה א'ונ צ'ו ה'י'ט'י'ן ד'י' מ'י'צ'ו'ת ה'ת'ו'ר'ה כ'ד'י ד'ו'ר'ך ד'ע'ם ו'ו'ע'ל'ו'ן ז'י'יא ז'ו'כ'ה ז'י'י'ן צ'ו ע'ו'ל'ם ה'ב'א א'ונ ו'ו'ע'ל'ו'ן ג'י'צ'ו'ל ו'ו'ע'ר'ע'ן פ'ון א'לי מ'ק'מ'ר'י'ג'ים ל'מ'ע'ל'ה א'ונ א'ז ז'י'יא מ'ו'ע'ן ו'יא ד'י'א מ'צ'ו'ת ה'ת'ו'ר'ה א'ונ ג'י'י'ע'ן ב'ד'ר'ך ה'י'ש'ר א'ונ י'ר'א'ת ה'ש'ר'י'ת ה'א'ב'ע'ן ז'י'יא פ'י'ד מ'ל'י'צ'ים א'וב'ן א'ז'ו ו'וי ע'ם ש'מ'י'ים א'ם י'ש ע'ל'ו' מ'ל'א'ך מ'ל'י'ך א'ח'ד מ'ני א'ל'ף ש'מ'י'ים ו'ו'י'י'ט'ר ו'י'ח'נ'נו ו'יא'מ'ר ס'ר'ע'רו מ'ר'ד'ת ש'ח'ת מ'צ'א'י'ת כ'ו'פ'ר ד'רו'ם ו'ו'א'ל א'י'ז צ'ו'א ד'י'א מ'ע'נ'מ'ש'ן ו'יא'ם ה'י'ט'ן ד'י'א מ'צ'ו'ת ה'ת'ו'ר'ה פ'ר'ע'ג'ט ר'ב'י ח'י'יא נ'א'ך ו'יא'ם ב'ד'א'ר'ף ד'ר מ'ע'נ'מ'ש' ה'א'ב'ן א'י'י'ן כ'ל'א'ך פ'ר א'כ'ל'י'ן ע'ם ש'מ'י'ים ד'א'ך כ'י ה'י'ת'ה כ'כ'ס'ל'ך ו'ש'מ'ר ג'י'ד'ך מ'כ'ו'ד א'י'ז ו'ו'י'ד'ע'ר ש'מ'י'ים ה'ל' י'ש'מ'ר כ'ס'ל ר'ע ד'ע'ן נ'א'ט ו'ע'ר'ט א'ר'ץ ו'ו'ם ד'ר מ'ע'נ'מ'ש' מ'ו'ט א'ו'ת ד'ר ו'ו'ע'ל'ט מ'י'יא נ'ו'ט'ץ מ'י'יא ש'ל'ע'כ'י'ן . ז'א'נ'ט ר'ב'י י'הו'ד'ה ע'ם א'י'ז א'מ'ת' ע'ם ש'מ'י'ים א'ב'ר א'ז ה'ק'ב'י'ה ה'ט ג'י'ז'א'נ'ט צ'ו'ם ש'ט'ן א'ו'י'ף א'י'ז'ב ה'נ'ה כ'ל א'ש'ר ל'ו ב'י'ד'ר א'ונ ש'מ'י'ים א'ז ע'ר ה'ט ג'י'ז'א'נ'ט צ'ו'ם ש'ט'ן ו'ח'ס'ת'ני כ'ו' ל'כ'ד'ע'ו ח'ס'ן ד'ו ה'א'ס'ט מ'י'ך א'ו'ם ז'ו'ס'ט א'ן ג'י'ר'י'י'צ'ט א'ו'י'ף א'י'ז'ב א'י'ך ו'אל ב'ר'ע'נ'ג'ן א'ו'י'ף א'י'ם י'ס'ר'י'ם פ'ון ד'א'ב'ן א'י'ז ג'י'ד'ר'ו'נ'ן א'ז ה'ק'ב'י'ה ג'י'ט ד'ע'ם ש'ט'ן ר'ש'ו'ת א'פ'י'ל'ו א'ו'י'ף א'ז'ע'ל'ב'ע'ן ו'יא'ם ב'ד'א'ר'ף ג'י'ט פ'א'ל'ן א'י'ן ו'י'י'ני ה'ע'נ'ט ק'ע'ן ע'ר א'ו'ך מ'ק'מ'ר'ג'י'ו'ן א'ו'י'ף א'י'ם א'ונ ד'א'ם א'י'ז פ'ר ב'א'ר'ג'י'ני ז'א'ב'ן ו'יא'ם ד'ע'ר מ'ע'נ'מ'ש' מ'א'ר א'י'ן ד'ע'ם ג'י'ט ט'ר'א'כ'ט'י'ן ד'י ח'ו'ק'ו'ת ה'ת'ו'ר'ה ב'ד'א'ר'ף ג'י'ט א'י'ט'ל'י'כ'ר ו'ו'י'ס'ן ג'י'ע'ר'ט ד'י'א צ'ד'י'ק'י' א'מ'י'ת ו'ו'ם ו'ו'י'ס'ן מ'ו'ד'ו'ת ה'ת'ו'ר'ה א'ונ ג'י'י'ע'ן ב'ד'ר'ך ח'ב'ק'ה צ'ו פ'א'ר ש'מ'י'י'ן ד'י ה'י'ל'י'ג'י ז'א'ב'ן פ'ון ד'ר ה'ת'ו'ר'ה :

ו'ע'ב'ר ה'ל' ל'ג'נ'ו'ף א'ת מ'צ'ו'ר'ים ז'א'נ'ט ר'ב'י י'ו'ס'י ד'ע'ר פ'ס'י'ק א'י'ז ק'ש'ה א'ז'ו ו'ו'יא ע'ם ש'מ'י'ים ו'ו'א'ה א'ת ה'ר'ם ו'ס'פ'ח א'י'ז מ'ש'פ'ע' א'ז ע'ר ו'ע'ט ז'ע'ק'ע'ן ד'א'ם ב'לו'ט פ'ון ד'ע'ם ד'ר'ב'ן פ'ס'ח א'י'ן ד'רו'י'ס'ן ו'ע'ט ע'ר א'י'ב'ר ה'י'פ'ו' ד'י ש'ט'ו'ב ע'ר ז'אל ג'י'ט ש'ל'א'נ'י'ן א'י'ן א'י'ר ד'י'א ב'כ'ו'ד'י'ם א'מ'ע'ר ב'ד'א'ר'ף ד'ע'ן ה'ש'ר'י'ת א'י'ן מ'י'ט'ן ח'ל'י'ל'ה א'ונ א'י'ז'ב ד'ו'א ו'ו'ע'כ'ט ז'א'ב'ע'ן ו'ו'י'ל ד'א'ם ב'לו'ט א'י'ז ג'ו'ע'ן פ'ון א'מ'צ'ו'ה נ'א'ך ו'ו'ם ה'ט מ'ע'ן ע'ם ב'ד'א'ר'פ'ט ג'ע'ב'י'ן א'י'ן ד'רו'י'ס'ן א'ונ א'וף ד'ר'י'י' ע'ר'פ'ר א'וף ד'ר מ'י'ד א'ונ א'וף ד'ע'ם ב'י'י ש'ט'י'ד'י'ל א'ונ א'וף ד'י ש'ח'י ה'מ'ו'ז'ו'ת א'ז'ע'ר ע'ם ש'מ'י'ים ו'ו'א' ג'ל' ע'מ'ק'ת'א ו'ס'ח'ת'ר'ת'א ה'ש'י' א'פ'ר'ע'ק'ט א'ז'י פ'ר ב'א'ר'ג'י'ני ז'א'ב'ן א'לא מ'י'ד ה'א'ב'ן ג'ל'ע'ר'י'ג'ט ע'ם ש'מ'י'ים ו'ו'א ה'ל' ו'י'נ'א'ץ א'ונ ו'ו'י'ד'ר ש'מ'י'ים ו'ו'א ה'ל' כ'י ר'ב'ה ר'ע'ת ה'א'ד'ם ב'א'ר'ץ ע'ם ו'ו'ע'ר'ט א'ו'י'ב'י'ן ג'י'ט'א'ן ה'ש'נ'ח'ה א'וף א'י'י'ן מ'ע'ש'ה ו'ו'ם מ'ע'ן מ'ו'ט ל'מ'ו'ט'ה א'ב'ר א'וף א'י'י'ן מ'ח'ש'ב'ה ר'ע'ה א'י'ז מ'ע'ן ג'י'ט מ'ש'נ'י'ת ג'י'ע'ר'ט א'מ'ח'ש'ב'ה צ'ו ע'ב'ו'ד'ת פ'ו'כ'כ'י'ם א'ו'י ו'וי ע'ם ש'מ'י'ים ה'ס'מ'רו ל'כ'ם מ'ן י'ס'ת'ה ל'ב'כ'כ' ו'ס'ר'ת'ם ו'ע'כ'ד'ת'ם א'ל'ה'י'ם א'ח'ר'י'ם ש'מ'י'ים ד'א מ'ח'ש'ב'ה א'ב'ר א'וף א'נ'ג'ד'ר מ'ח'ש'ב'ה ר'ע'ה ג'י'ט א'ב'ר א'ז מ'ע'ן מ'ו'ט ח'ל'י'ל'ה א'י'י'ן ע'ב'ו'ד'ה ב'כ'ע'ש'ה א'י'ז ז'ך מ'ת'ע'ו'ר'ר ד'י ה'ש'נ'ח'ה ש'ל מ'ע'ל'ה ד'רו'ם ה'ן ג'ו'ש'ץ א'ב'ר ש'ל'ע'כ'ץ ה'ע'נ'ט'ט א'ר'ץ א'ן א'י'ן ד'י'א מ'ע'ש'י'ם פ'ון ד'ר ו'ו'ע'ל'ט . ז'א'נ'ט ר'ב'י י'ו'ס'י א'לי מ'א'ר'ק'י'ן פ'ון מ'צ'ו'ר'ים ז'ע'נ'ן פ'י'ל ג'י'ו'ע'ן מ'י'ט ע'ב'ו'ד'ת כ'ו'כ'ב'י'ם א'ונ א'לי ב'י'ז'ו'ר ז'ע'נ'ן ג'ו'ע'ן פ'י'ל מ'י'ט פ'י'ש'ו'ף ו'ו'ם ז'י'י ה'א'ב'ן

ו'יה'י כ'ח'צ'י ה'י'ל'ו'ה ו'ה'ל'כ'ה כ'ל כ'כ'ו'ר ר'ב'י ח'י'יא מ'י'ט ר'ב'י י'ו'ס'י ז'ע'נ'ן ג'י'ז'א'נ'ג'ן פ'ון א'ו'ש'א ק'י'ן ל'ו'ד א'ונ ר'ב'י ח'י'יא ה'ט ג'רו'י'ס'ן א'ו'י'ף א'י'י'ן א'י'ו'י'ל ז'א'נ'י' ר'ב'י י'ו'ס'י ע'ם א'י'ז צ'י'י'ט מ'י'ד ז'א'ל'י'ן ד'א ר'ו'ע'ן א'ונ מ'ת'פ'ל'ל ז'י'י'ן ת'פ'ל'ל ה'מ'נ'ח'ה ד'ע'ן מ'י'ד ה'א'ב'ן ג'י'ל'ע'ר'י'נ'ט א'י'י'ב'י'ג'י ז'אל ד'ר מ'ע'נ'מ'ש' ג'י'ו'א'ר'י'נ'ט ו'ז'י'ן א'י'ן ת'פ'ל'ת ה'מ'נ'ח'ה ד'ע'ן ב'י'ז ד'ר צ'י'י'ט ה'ט ד'ר מ'ר'ת ה'ד'י'ן א'י'י'ן ש'ל'י'ט'ו'ת א'ו'י'ף ד'ע'ר ו'ו'ע'ל'ט ד'רו'ם ד'א'ר'ף ד'ר מ'ע'נ'מ'ש' ז'י'ע'ר כ'כ'ו'י'ן ז'י'י'ן א'י'ן ד'ע'ט ת'פ'ל'ה . ז'א'נ'ט ר'ב'י ח'י'יא צ'ו ר'ב'י י'ו'ס'י ו'א'רו'ם ש'ו'י'י'ג'ט'ו . ז'א'נ'ט ר'ב'י י'ו'ס'י א'י'ך ה'א'ב' ב'מ'ר'א'כ'ט א'י'ז מ'י'י'ן ש'כ'ל א'ז ד'י ו'ו'ע'ל'ט ה'ט ק'י'ן מ'י'ו'ם ג'ו'א' א'וף ד'י ר'א'ש'י ה'ד'ו'י ו'ו'ע'ן ז'י'י' ז'ע'נ'ן צ'ד'י'ק'ים א'ז ו'ו'אל א'י'ז ד'ע'ם פ'א'ל'ק א'ונ ד'ר ו'ו'ע'ל'ט א'ב'ר ו'ו'ע'ן ז'י'י' ז'ע'נ'ן ג'י'ט ק'י'ן צ'ד'י'ק'ים ו'ו'י'י' צ'ו ד'ע'ם פ'א'ל'ק א'ונ צ'ו ד'ר ו'ו'ע'ל'ט ז'א'נ'ט ר'ב'י ח'י'יא ב'נ'ו'ד'א'י ע'ם א'י'ז א'ז'ו . פ'ון ו'ו'א'נ'י'ן ו'ו'י'ס'ן מ'י'ט ד'ם ו'ו'א'רו'ם ע'ם ש'מ'י'ים ג'ש'ר'י'ב'ן ר'א'י'תי א'ת כ'ל'י'ש'ר'א'ל ג'פ'ו'י'ס' א'ל ר'א'ש'י ה'ר'ד'י'ם כ'ע'ז א'ש'ר א'י'ן ל'ה'ם ר'ו'ע'ה ו'יא'מ'ר ה'ל' ל'א א'רו'נ'י'ם ל'ל'א'ה י'ש'ו'כו א'י'ש ל'ב'י'תו ל'ש'לו'ם ע'ם ש'מ'י'י'ם י'ש'ו'בו א'י'ז מ'י'י'ט'ש ז'י'י' ז'א'ל'י'ן ז'ך א'ו'ם ק'ע'ר'ו'ן ע'ם ו'ו'אל'ט ג'י'ד'א'ר'פ'ט ש'מ'י'ים י'ש'ו'בו ב'ב'ת'ו ו'ו'א'רו'ם ז'י'י' ז'ע'נ'י'ן ד'א'ך ג'ו'ע'ן א'ו'י'ף ו'י'ע'ר'י ע'ר'פ'ט'ע'ר נ'א'ר מ'י'ט ה'א'ב'י'ז ג'י'ל'ע'ר'י'נ'ט ו'ו'ע'ן ד'ע'ר ר'א'ש' פ'ון ד'ע'ם פ'א'ל'ק א'י'ז ג'י'ט ג'ו'ט ו'ו'ע'ר'ר ד'א'ם פ'א'ל'ק ג'י'ש'מ'ר'א'פ'ט א'ב'ע'ר א'י'ם א'ז'ו ו'וי ע'ם ש'מ'י'ים ו'יא'מ'ר ד'ו'י א'ת ה'ש'ר'י'ת א'ש'ר ח'ס'א'ת'י ו'אל'ה ה'צ'א'ן מ'ה ע'ש'ו ד'ו'ד' ה'א'ט ג'י'ז'ו'נ'ד'י'ג'ט א'ונ ד'י י'ש'ר'א'ל ז'ע'נ'י' ג'י'ש'מ'ר'א'פ'ט ג'י'ו'א'ר'י'ן א'י'ב'ר א'י'ם א'ב'ר ו'ו'ע'ן ד'ר ר'א'ש' ו'ו'ע'ר'ט נ'ת'פ'ס' א'ו'י' ג'י'ש'מ'ר'א'פ'ט ו'ו'ע'ר'ט ד'ם פ'א'ל'ק ג'י'צ'י'ל ד'ע'ן ד'ר מ'ש'ת ת'ד'ו'ן א'י'ז ג'י'ט ש'ו'ל'כ' א'וף ז'י'י' א'ז'ו ו'וי ע'ם ש'מ'י'ים ו'יא'מ'ר ה'ל' ל'א א'רו'נ'י'ם ל'ל'א'ה ד'ם ה'י'י'ס'ט ו'ו'אל'ט'ו'ן ז'י'י' ג'י'ט ג'י'ה'א'ט א'ד'ו'ד'י'ם י'ש'ו'כו א'י'ש ל'כ'י'תו ל'ש'לו'ם ו'ו'אל'ט'ו'ן ז'י'י' א'לי ג'ה'א'ל'פ'ן ג'ו'א'ר' ד'ע'ן א'י'ד'י ר'א'ש'י'ם ו'ו'אל'ט'ו'ן נ'ת'פ'ס' ג'ו'א'ר'י'ן א'י'ב'ר ז'י'י' א'פ'י'ל'ו ה'ו'ש'פ'ט' א'י'ז א'וף א'וף א'י'ם ג'נ'ד'ר ג'י'ו'א'ר'י'ן ע'ר ז'אל' ג'י'ש'מ'ר'א'פ'ט ו'ו'ע'ר'י'ן ו'ו'ע'ן ע'ר ו'ו'אל'ט'ו'ן ג'י'ט ת'פ'ל'ה ג'י'ט'א'ן ו'ו'י'ל ע'ר ה'ט ז'ך ב'ה'ע'פ'ט צ'ו'א א'ח'א'ב' א'ז'ו ו'ו'יא ע'ט'ו' ש'מ'י'ים י'ו'ע'ק י'ה'ו'ש'פ'ס' ד'ם ה'י'י'ס'ט ע'ר ה'ט ג'י'ש'ר'י'נ'ן מ'י'ט ת'פ'ל'ה צ'ו ה'ק'ב'י'ד' ו'וי ז'י'י' ג'י'ע'ן א'ז'ו א'י'ז ג'ו'א'ר'י'ן ש'פ'ע'ט א'ונ ע'ם א'י'ז נ'א'כ'ט ג'ו'א'ר'י'ן ז'א'נ'י' ו'ז'ו'ם ו'ז'אל'ן מ'י'ד מ'י'ד ז'א'ל'י'ן מ'י'ד ו'ו'י'י'ט'ר ג'י'ן א'י'ז ש'ו'י'ן פ'י'נ'צ'י'פ'ר ז'א'ל'י'ן מ'י'ד ד'א ו'י'צ'ו'ן א'י'ז א'ב'ר א'י'י'ן ג'רו'ס'ר פ'ח'ד . ז'ע'נ'ן ז'י'י' ג'י'ז'א'נ'ג'ן א'י'ן ז'י'י'ט פ'ון ו'ו'ע'נ'ט א'ונ ה'א'ב'ן ז'ך ג'ע'צ'ט א'ונ'ט'ר א'י'י'ן ב'ו'ם ל'ע'ר'נ'י'ן ת'ו'כ'ה א'ונ ה'א'ב'ן ש'ו'י'ן ג'י'ט ג'ש'ל'א'פ'ן ו'וי ע'ם א'י'ז ג'י'ק'י'ס'ן א'י'ן מ'י'ט'ן ד'ר נ'א'כ'ט ז'ע'נ'ן ז'י'יא ל'ו'י'כ'י'ת א'י'י'ן

פרשת בא

בא

והיגמם לעבדו וזי אונ קם גשריגן מיט גרוסי מולות איז רבי חייא רבי יוסי אוף גשטאנגן אונ זענן דר ציפּרס גווארן הערן זיי איין האט אויס גירופין אונ זאגט סתערן קוסו ניסיון אתערן דאס הייסט גיריגן שמיים אוף שלאפיגדיג וואכט אייך אוף עולמות ברייט זי אן אנמקעגן אייער האר דען איין קול איז ארום גיבאנגן סמען זי פון זיין הייליגן וואנינג גיט ער זיין קול ווארום עס שמיים קול ה' ל מלות וחשוק יערות דען אייער האר גייט איז גן ערן איז זיין היכל זיין זיך פרייען מיט די נשמות פון צדיקים אזו זיי עס שמיים יבא הכבוד ובהילולו כבוד אומר כבוד זעצן זיך רבי חייא מיט רבי יוסי זאגט חייא אצונך איז האלבי נאכט וואל איז אויגער חלק אז מיר האבן די גווען דס צוא הערין . זאגט רבי יוסי עטליכי מאד האב איך דעקט דיא זאך עס שמיים ויהי בחצי הלילה וז' הכה כל בכור בארץ מצרים ווס איז דס גווען ביי נאכט אקער ווען עס וואלט גווען ביי מאג לט דאך דר גס גרעסר מפורסם גווען . אונ וויידר פר ווס זענן גווארן די שלאפי ווס זענן איר הייסן ווארום זענן גיט גשטארבן עס ווסי' רוכסיס אונ נכויו מדהס אזו זיי עס איז גווען ביי סתריב אזו עס שמיים ויעא מלאך ה' זיך כסחנה אשור אונ מיר האבן גלערניט אז זענן גווען אלי גרוסי לייט אונ דס איז גווען דיא גבורה אז נאר לית פון הקב"ה קם זיי אלי גיהרנית ומפל שפן בייא פרעה איז די גווען דיא גבורה פון הקב"ה אליין וואלט דאך גידארפט נאך דס זיין זאגט רבי חייא דיא פרענסט רעכט איך האב אויף דעם גיט גיהערט אונ איך וויל אויף דעם נאר גיט זאגן נאר וויל האבן זוכה גווען צו די אלי זאבין אונ דר וועג איז אן גיברייט אויז איך תב גהערט רבי שמעון איז משהר די מארקן איז טכריה דר מען גיין צו אים . זענן זיי גועסן ביז עס איז מאג גווארן זענן אוף גשטאנגן אונ זענן אועס גיבאנגן ווי זיי זענן גיקומין צו רבי זענן האבין זיי אים גפונן זיצן אונ אספר פון אגדה אין זיין האנט ביי ער אן צוא זאגן עס שמיים כל הניס כאין גנדו מאסס ותוהו נחשבו די ווען עס שמיים שוין וכל הניס כאין גנדו נאך ווס דארף מיר נאך זיין מאסס ותוהו נחשבו לו אונ קם דרוף גיזאגט גרויסע סודות זאגט חייא אויב עס איז דעס האר לרצון וועלן מיר זאגן איין זאך ד ווס מיר זענן אהער גיקופן עס שמיים ויהי בחצי הלילה וז' אונ ווס האבן גיהערט פון דעס האר וועט זיך שיקן צוא דער זאך אונ דר ווען איז אן גיברייט פר אונו צוא קומן פאר דיר צוא פרעגן : ער הייבט אן עס שמיים מי כה' אלהינו הסביוה לשבת המספילי דראות בשמים ובארץ דס איז מייטש ווער איז אזו ווי אויגור גאט ווס ער גייט אונ ווערט גיקריינט צו זיצן כסתר העליון הקדוש מיט דעס אוברשמן איבך אלי אורות ווס דר לייבטן אלי כתרס עשרות אונ ער גידיט זייני מדרגות סכתו לכתר מני לני פון איין ליבט אין אנדרן אכטוג זיין אוף דר וועלט אונ אוף יעגר וועלט אזו זיי עס שמיים ה' משמים זיך ער בני אדם קום אונ זעה עס שמיים ויהי בחצי הלילה עס וואלט ארפט צוא שמיין בחצות הלילה ארר בחצות אזו ווי משה האט גזאגט זי דען דר ביי אן די קשא פון אויגור חברייה ווס מיר האבן משה ענמפרט בדי די בישוף מאבך פון פרעה זאגן גיט זאגן משה איין גרוסר שיקן די קשא איז אוף דריי אופנים ווארום אפילו די אל וואקטן דאך אייך אזו גזאגט איינס ווען עס איז אזו וואלט ארפט שמיין ויאסר בחצות הלילה ווארום שמיים כה אמר ה' אזו וואל ווי

זיי וואקטן גירעם אוף משה אזו וועלן זיי ריידן אז הקב"ה קם אויך חליקה גיט מבין גווען אונ וויידר איז קשה משה האט דאך גיזאגט ער בכור השפחה אשר אחר הרמים אונ עס איז דאך גיט אזוי גווען נאר ער בכור השבי אשר בבית הכור וועלן דאך די ישראל אודה אזו זאגן ווייל זייני רייד זענן גיט מקיים גווארן וויידר איז קשה משה האט גיזאגט פון גאטס וועגן כחצות הלילה אונ נאך דעם שמיים ויהי בחצי הלילה אונ נאך מער אייער שלאח איז מיר איין בישא אז קיין ביהמה קען עס גיט פר טראגן דען ווארום איז גווען כפות בכורות אין האלבי נאכט אונ גיט ביי טאג אלא עס איז איין גרוסר סוד צווישן די סודות עליונים אונ די בעלי הקבלה פר שמיין עס אונ אלץ איז אן גקינפט אין דעם גביא נאמן דס איז משה רבינו וואל איז זיין חלק אויף אים שמיים יספית מבני אדם די ביסט שענר פון שנת אונ חנוך ווס זענן גווען בני אדם הוצק חו בספתותי דס מיינט מען מער פון גח מיט זייני קינדד ווס קם זיך גזאגן חן אין זייני לעפעזן אזו זיי עס שמיים ויהי בחצי הלילה וז' על כן מסתר אלהים אלהיך מער פון אברהם אונ יצחק שטן ששון איין פרייליכקייט מער פון יעקב סתריד מער פון אנדרי גביאים אונ אזוי אנדרייער מענטש וואס ער איז אויף גיבאנגן אין אזוי אמדריגה ווס קיין שום מענטש קם גיט זוכה גווען זאל ער גיט וויסן ווס ער זאגט אלא אזו האבן מיר גלערניט הקב"ה קם זיי גוואלט ווייזן אז אלץ איז אין זיין רשות צו טאן חסד צו איסליכין וואס איז ראוי אונ ווייך ביז האלבי נאכט איז שולט דר מדת הרין אונ אלי בשפים אונ קליפות האבן ויער פח ביז האלבי נאכט אין האלבי נאכט דר וועקט זיך פיל חסד דען אין דר צייט גייט הקב"ה אין גן עדן אריין זיך משפעשע זיין מיט די נשמות הצדיקים אונ אכרוז גייט ארום עור צפון ובואי תחפוסידי גני חלו בשמי' יבא דודי לבני וואכל פרי סגדיו ווס מיינט מען וואכל פרי סגדיו ער זאל עסן די יוסי פירות דס מיינט מען די נשמות הצדיקים ווס מען איז זיי מקריב צו גיגענן פר אים בחצי הלילה אונ דס איז איין קרפן דענסט מאל אפר אנגדר מאל איז מאקי קרפנות ממש דרום האט הקב"ה גוואלט טאן איין דין צו די מצרים אונ חסד צו דיא ישראל דרום שמיים ויהי בחצי הלילה וז' הכה כל בכור ער אונ זיין בית דין דאס איז דר מדת הרין דרום זאגט משה בחצות דס הייסט אזו וויא דיא נאכט צוא טיילט זיך אין דר צייט וועל איך ביידי טאן אזו וויא עס שמיים ויסו פרעה ער קם אונעק גיקערט זיין הארץ פון דער מתשבה ויבא אל ביתו ולא שח לבו גם לזאת ער האט גיט גמאן צוא זיין הארץ צוא פארקטן זיך פר דעם מדת הרין וואס הקדוש ברוך הוא וועט אים מיט זיין גאגלאנד חרוב מאכין כל בכור אפילו די מדרגות עליונים ותחתונים ווס האבן שולט גווען אין מצרים זענן גיבראכן גווארן פון זייער מדרגה דרום שמיים בארץ מצרים אונ דאס איז דר פסוק מרמו ווער זענן זיי גווען סבכור פיעה הירושב על כסאו ער בכור השפחה אשר אחר הרמים וכל בכור בהמה אונ נאך דעם שמיים ער בכור השבי אשר בבית הכור דא זענן מרוקז וזייערי פיד חיליות אונ מתנות פוחות נהיצונים ווס דיא אלי האבן פח צו טאן בישוף אונ די בכור השבי אשר בבית הכור ווס זיי קומן פון דר בכור השפחה ווס דארטן האבן זיי פח גיהאט מיט בישוף צוא מאכן אז וועלטר ווס איז אין דר תפיסה דר זאל קיין מאד גיט ארום גיין לחירות אונ אוף דעם איז גווען דר בסחון פון די מצרים ווס זיי האבן וויידר גישפעניגט די רייד פון הקב"ה גיט ארום שיקן די ישראל פון זייער עבודה אפר הקב"ה קם מיט דעם גווייזן זיין קשלה אז

עד אזו אליין איין מוילד אונ האט אלץ פאשאפין אונ ער האט אלי זייערי פוחות צו פראכן אונ דע די ישראל פארט ארום גיצונן דרום ווערט דע גיעקענש פון יציאת מצרים ניט אפ גיטאן פון די ישראל און אייביג אפילו ביז די הינמארשטי דורות וועט אלץ גראכט ווערן יציאת מצרים אונ די גבורות פון הקב"ה דען ווען עס וואקטן אפילו גיקמן אלי מלכים פון דר וועקט אונ אלי גרוסי חכמים וואקטן זייא ניט גיקענט ארום זייען דיא ישראל פון מצרים אזו וויא עס שטייט אזון אפר הקב"ה דע זיי אלי צו פראכן אונ דע צוא ריסיין זייערי קשרים ארום צו זייען די ישראל דרום שטייט מי לא יידאן מלך הגוים כי לך יאתה כי בכך חכמי גוים וככך מלכותם מאין כבוד • בכך רבי שמעון רבי שמעון דע גוויינט אונ הייבט און זיין קול אונ וואנט איר מיינט דעס הקב"ה דע זיך ווי פיל מאל בארימט אין דר תורה מיט יציאת מצרים אזו ווי עס שטייט אשר הוצאתי ממצרים אונ ויידר שטייט וזכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים אונ נאך ווי פיל מאל שטייט אלץ דר מאנט אין דר תורה יציאת מצרים אלא מיר האבן גיערענט עס זענען זעהן מדרגות אין דר סמוקא אזו וויא אין דר קדושה דען השירה האט גימאכט איינס אנטקען אנדרן אונ אלי זייערי מדרגות זענען סתום נאר דיא דרייא וואס מיר האבן אויבן גיקאנט וואס הייסן בכור פרעה בכור שפחה וכל בכור ברמה דאס זייא זענען דיא דרייא קשרים פון דיא דרייא מדרגות וואס דיא מצרים האבן גימאכט מיט פישוף אז די ישראל זארגן ניט קענען ארום גיין אייביג פון דעס שעבוד מצרים אפר מחמת דעס זכות פון אברהם יצחק ויעקב זענען און גיקניפט גינארין דיא דרייא קשרים פון פישוף אונ ער האט אין זייא נקמות נטאן דען הקב"ה דע גידענקט די דרייא קשרים פון יחיד הקדושה אזו וויא עס שטייט ויזכור אלהים את בריתו את אברהם דאס איז איין קשר קדושה את יצחק איז דער אנדרר קשר ואת יעקב איז דער דריטער קשר דרום אלי ימים טובים אונ שבתות זענען איין זכר צו יציאת מצרים דען וואלט ניט גווען יציאת מצרים וואלט גיטגווען דעס היטונג פון שבתות ויום טוב דען דיא ימים טובים זענען גישפעלט אנטקען דיא אבות אונ איפר אלי דרום מו מען דער מאנג וכו יציאת מצרים שבת אונ יום טוב אונ דעס איז אויך דר יסוד אונ דר עיקר פון דער תורה אונ דעס שלימות פון די ישראל דעס הקב"ה דע זיי ארום גנומן פון די פוחות המומאה ווס זיי זענען גווען דריין פר בונדן אונ דע זייא דער הייבט אונ בהעפט אין זיך איפר אלי שרים של מעלה אונ איפר אלי פוחות צו האלמן זיין ווען פון דר תורה אונ מצות אונ צו הימן דיא שבתות וימים טובים וואס האבן איין אחוזה אין דיא אבות עליונים ווס אין זייער פח זכות זענען צו פראכן גווארן זייערי פוחות המומאה ווס זענען גווען דריין פר בונדן אז זיי זאלן אייבג ניט ארום אונ דיא שבתות וימים טובים זענען אקען די פוחות הקדושה ווס זיי האבן צו פראכן די פוחות המומאה ווס איז איינס אנטקען דעס אנדערין אונ דעס ווס איר דע גפרענט ווארום איז גיט גווען די גאולה ביי מאג דענקט מאל אז מער פרסום הגם עס שטייט היום אתם יוצאים איז משמע ביי מאג זענען זיי ארום גנאנגן אונ ויידר שטייט הוצאתי ה' אלהיך ממצרים לילה איז משמע אז ער דע זיי אום גצונן פון מצרים ביי נאכט אלא מיר האבן גיערענט דעס די עיקר גאולה איז גווען ביי נאכט דען דר נח ווס איז שלט ביי נאכט דעס קניפט און אלי קשרים אונ סומא אלי

נקמות אונ ביי מאג דע ער זיי ארום גצונן אפונמלך ביד רמה און די פסוק זאנט ובני ישראל יוצאים ביד רמה אונ ויידר די קדושה פון ביי נאכט דע און גיקניפט אלי קשרים פון דיא מצרים אונ האט גיט גנקמות אונ דינים אין זיי אונ ביי מאג דע ער אנטפלעקט אונ האט מפרסם גווען די ניסים ונקמות ווס זענען גשעהן אזו וויא עס שטייט ובני ישראל יוצאים ביד רמה נאך שטייט ומצרים סקברם את אשר הכה ה' בהם בכור דעס איז דר פרסום הגם אזו זענען גיקוקן רבי חייא מיט רבי יוחאי אונ צו שפרייטן זיך פר אים אונ קושן זייני הענט אונ האבן גווייני פר שמחה אונ זאגן די צורות הקדושים דעס זענען עליונים ותחתונים די ריכמן און זייער קאפ פון זיינט וועגן דעס הייבט דורף זיין תורה לייכסטר די עליונים ותחתונים אונ גיט זיי איין פח און צוא ריכמן זייער קאפ צו זיין אקען די קליפות אזו וואז ווי הקב"ה דע גמאכט ירושלים של מטה אין גישמאכט של מעלה אזו האט גימאכט דע שמעון בן יוחאי די הייליג מוערין מיט די מוערין עס קאן אהין גי אריין גיין ווער עס וויל נאר אז די מוערין ווערן אים געפניט בכניעת עליונה אונ ווערן אים אן גברייט די מעלות אונ מדרגות פון דער מויער און שטייט דיא כל זכור את פני המדון ה' ווער איז דער פני האבן דעס מיינט מען רבי שמעון בן יוחאי זאנט רבי שמעון איך האב נא גיט אום גזאנט די וואך ווס איר דע סיד גפרענט מיר האבן געלערען וו' הכה כל בכור השירה דע גשלאגן די אלי ווס מיר האבן גיקאנט אז זיי זענען גשמארבן זיי האבן ביי גוצט אונ אן גבונדן מיט דיא פוחות ומדרגות המומאה אמיל האבן ביי גוצט זייערי מדרגות עליונים אונ אמיל האבן גניצט מיט די מדרגות התחתונים וועדליג זייערי מדרגות זענען זיי תחתונים דען דעס גאנצי לאנד מצרים זענען גווען איז אלי מדרגות המומאה זענען גשלאגן גווארן אזו ווי עס שטייט כי אין כות אשר אין שם סת אונ זענען גישפט גווארן בשעת אז זיי האבן זיך איין גמאכט אין זייערי הייר איז גווען דר אור הייר פון דר שכיני דעס איז גוט צו דר בריקה מבער זיין דעס המין הייבט דיא קליפה דענמאלט דע מען אלי גמישפט אונ מיר האבן גיערענט דאס דע נאכט דעס גרייכמן אזו ווי דר מאג איז תקופת תמוז פרי דאס גאנץ פאלק זאל זענען ווי אזו הקב"ה משפט זיי אזו ווי עס שטייט וילא כל ימיו כחשיכה כאורה אונ בשעת זייא זענען ארום גנאנגן פון זייערי הייט האבן זיי גפונן אין אלי נאמן כולם מחים פר אלי אין דיא אויגן אונ זיי איז גיט גווען ווער עס זאל פראכן אונ דעס איז זיי גאך ערער גווען פון אלץ דינג ווס זייא האבן געהן דיא ישראל גייען ארי ארום פא זייערי אויגן אין איין זייט אונ און אנדר זייט האבן זיי גיזעהן לילה זייערי כתיים אונ דאס איז אלץ גווען איין פרסום ה"ס עס איז נא גיט גווען זינט דיא וועלט איז בשאפן גווארן קום אונ זעה וואס ע שטייט ליל שמורים הוא דה' וגו' איז דאך קשה פריער זאנט ער ליל מיימ'ש איין נאכט דער נאך זאנט ער זמורים לשון רבים עס וואק גדארפט צו שטיין שמו אונ פר ווס דר נאך זאנט ער הוא הלילה ניט איך מאר ווייטער גיט שרייבען ווארום ער זאנט גרוסי מודות ג שטייט כימי צאתי ממצרים מצרים אראנו כפלאות אזו וויא בייא יציאת מצרים שטייט ליל אונ לילה אזו וועט דארמן אויך ווין ליל וילדה דרום שטייט שומר סח מלילת שומר סח מליל אונ ווייער שטייט אפר שומר אהא כוכב וגם ל דאס איז און פקיצור דרף נגלה גשריגן גווארן :

לא תעב את כעקו פנים ידמיך היא מצוה ווייזט מען זאל כבער חמין זיין דען די מצוה איז איבער געפערט גווארן צו די ישׂראל אזו וויא ז שטייט וישא העם וגו' נאך שטייט שאור לא ימצא בבתיכם אונזרי חקמים זיין געגאנגט דעם חילוק פון חמין ומצה דען מצוה איז אנגעקען יצד ב אונ חמין איז אנגעקען דעם יצד דרע נאך דעם איז איין מצוה דר מאנן יציאת מצרים עס איז איין חויב אוף אימלכן מענטשן צו ציילן דעם שבת אייבג דען אונזרי חקמים האבן מפורש גווען אז מענטש ווס דר צייירט יציאת מצרים אונ פרייר זיק מיט שמחה ר מיט ווס ער דר ציילט איז ער אן גברייר זיק פרייען מיט דער ינה לעולם הבא אונ צו מאכן אים אנרעסרי שמחה ווי צו אנגדרן ער פרייר זיק מיט הקב"ה אונ הקב"ה פרייר זיק מיט זיין דער גווארן דר צייט זאמלט איין הקב"ה זיין פמליא של מעקה אונ זאגט גייט אונ הערט ווי מייני קינד דער ציילן מיין שבת אונ פרייען מיט מיין גאולה אזו זאמלן זיק אלי איין אונ בהעפטין זיק מיט ישׂראל אונ הערן דס דער ציילונג דעם שבת פון דער גאולה פון ער הארן אונ לובן צו הקב"ה אוף אלי נסים וגבורות ווס ער האט זיין מיט דעם דר ציילונג אזו ווי איין מלך ווס האט הנאה אז מען ט אים דעם פח פון זייני מעשים ווס ער הט גמאן אונ מען לויבט עס דורך דעם פארקמן זיק אלי פאר אים אונ זיין פבוד ווערט דר זיין העכר איבער אלי דרום גהער מען צו דר ציילן יציאת מצרים אוף איז איין חויב אוף דעם מענטשן דר ציילן פאר הקב"ה אונ דעם זיין אלי נסים ווס ער הט גמאן אונ דו וועסט פרעגן ווארום דס איין חויב אמער הקב"ה ווייסט דאך אליין וואול ווס עס איז ען אונ ווס עס וועט זיין ווס איז דר פרסום הנס • אלא וודאי דר גבשט מוז מפרסם זיין די נסים אונ ארום צו ריידן אלץ ווס ער הט אן דען דיא דאזיג רייד וואס ער זאגט אויף דער וועלט ען ארוף אוף דעם הימל אונ די פמליא של מעלה זאמלן זיק איין זעהן די רייד אונ גיבן אויף איין לוב צו הקב"ה אונ זיין פבוד רט גבריירסט פעולם היה ופעולם הבא דעסט גלייכן ווען איינער מתודה אוף זייני עבירות ווס ער הט גמאן • איז דאך קשה נאך עס דארף דער מענטש מתודה זיין דען הקב"ה ווייסט דאך וואול זיין פון די אלי זאכן ווס דר מענטש האט גמאן אונ וועט מאן • ר מחמת דר שטן ונקמרג שטייט אויבן אלי כאל פר הקב"ה אונ מקמרג אונ ברענגט ארויף דיא עבירות פון דיא לייט פדי צוא זענן אוף ווי איין עונש אונ אז דער מענטש איז זיק מקדים אונ מתודה אוף אימלכר עבידה הט שזן דר נקמרג קיין פתחון פה אוף אים נקמרג זיין אונ קען שזן ניט פעדרן אוף אים קיין עונש ווערט פון אים אפ גשייד אין גאנצין אונ גייט דאך אוועק איז חודר בתשובה אונ מוט שזן ווייטר די עבירות ניט איז גוט אונ חלילה ניט ער איז נאר מתודה אונ קיין תשובה מוט ער ניט מאגט הט דר נקמרג נאך מער פתחון פה אונ זאגט רבשע דר יר מענטש איז נקומפר דיר מיט זיין עזות פנים אונ הט גזאגט אונ אזו האט ער מורד גווען אין זיין הערן אונ האט פארט קיין כה ניט גמאן • דרום גיהער דער מענטש זיק אפ הימן פון דיא זאכן אונ נאל זיק איין גוואגן צוא זיין איין עבד גאמן צו הקב"ה:

פקודא נאך דעם שטייט איין מצוה פון פסח אז מען זאל גידענקן לחזכי דורות אז איין די צייט זענן מיר ארום גגאנגן פון דעם רשות פון די קריפות ווס הייסן חמין אונ זענן בהעבט גווארן אין דר קרושה ווס הייסט מצוה דס איז דר יסוד אכונה וחודר של מעלה • ויאמר ה' אל משה ואהרן זאת חק הפסח דס איז די מצוה אז מוזאר קולן דעם קרבן פסח פערצעהען מאג איין ניסן צווישן מאג אונ נאכט איין זכר צוא פסח מצרים אונ דר חויב איז אוף אלי אזו וויא עס שטייט ושחטו אותו כל קהל עדת ישראל בין הערבים אונ מען זאל אים הימן פון זעהן מאג איין ניסן ביו פערצעהן דען די צייט לויבט דיא לבנה אונ ווערט פוד איין דעם פופצעמן מאג אונ דרום זאל מען אים קולן צווישן מאג אונ נאכט דען די צייט זענן די דינים שלט אונ דיא קריפות האבן פח שלט צו זיין אונ זענן גורם דעם סייעט הייה דס דר אור פון דער לבנה איז ניט פול • דרום האט השירה גהייסן אז ווייא זאלן זיק פריער כל זיין אונ אפ מאן די ערלה פון דעם ברית אונ דר ריח פון דעם גבראמנס איז צו הנאה האבן דר פון לדיח ניהוח אונ דרום שטייט וכל ערל לא יאכד בו עם פאר ניט עסין פון אים נאר דר ווס איז גמלת דר קען צו ברעכן דעם פח פון דר ערלה אונ דעם פח פון דר עבודת פוככים פון מצרים ווס איז גווען איין שיה ווס דס פטרעפט ערליה אפר איין ערל הט ניט גמארט עסין אונ אז הקב"ה איז נקומן קיין מצרים הט ער גזעהן אוף די מירן דעם דס פסח ווס מילה ווס זיי האבן זיק מל גווען עס שטייט ולקחתם לכם אגורה אויב ושבלתם בדם אשר כסף דער אזוב איז גווען צו מכפר זיין דעם ריח הבוכאה אונ אלי רוחות רעות הט עם מעביר גווען מיט זיין התעוררות וואס מען האט גמאן מיט אים למטה אונ בגאולה העלוינה ווס וועט זיין לעתיד לבא וועט הקב"ה פרענגן דעם יצחד אונ וועט אים שעכמן אונ אונגד ביי דעם קרבן פסח שטייט ושחטו אותו כל קהל עדת ישראל דס איז איין זכר אויף לעתיד אוף דעם זמן הגאולה העלוינה ווס וועט זיין אוף דיא ישׂראל • מען הט גשפרענגט מיט דעם דס על המשקוף ועל שתי המזוזות מען הט גוויזן דעם צייכן פון דס הברית אונ דר משחית איז נקומן אונ האט דער זעהן דס בלות הט ער זיק אוועק גזונגן דער פון אזו וויא דער פסוק זאגט ולא יתן המסחת לבא אל בתיכם אונ ווען הקב"ה הט אליין גשלאגן די בכורים ווס שטייט ולא יתן המסחת איז דאך משמע אז דר משחית איז גינאנגין אלא הקב"ה האט בודאי אליין ממית גווען דיא בכורי מצרים נאר דר משחית איז גגאנגן צו גפינן איין ארט אריין צו זיין דס ער נאר אוף קענן משחית זיין אונ אז ער האט גזעהן דעם בראך פון דר ערלה אוף בידי זיימן פון פסח אונ פון מילה איז ער אנמלאפן גווארן אונ הט זיק אפ גשייד פון זייא אונ ווייל הקב"ה האט ממית גווען אלי בכורים פון די מצרים דרום האט ער ניגעבן דיא בכורים פון די ישׂראל פר איין פדיון פדי דר שטן זאר ניט האבן איין פתחון פה אוף ישׂראל אונ איין אלעמן הט הקב"ה גהיט צו די ישׂראל וויא איין פאכר היט זייני קינד :

בבית אחד יוכל די מצוה איז צוא עסין דעם קרבן פסח על מצות וסוריה דס איז צו ווייזן אז די שכניה איז אוך גווען אין דעם ביטריף גלות מיט זיי אזו וויא עס שטייט וסוריה את חיהם בעבודה קשה אונ זייא האבן געעסן דעם קרבן פסח צו ווייזן ארץ ווס די מצרים האבן וויא גמאן איין שגעבוד הגלות אונ ווס מען מאר ניט צו ברעכן די בייער פון אים צו ווייזן זייער בזיון אינן חרפה דס זייער אפ נאט איז גידען

פון ארי נשים ווס אין דר וועלט . דען אנדרי ווען זיי זענען איין אור
 דר שרעקן זיי זיך אונ זענען זיך מצער וכפל שפן עם זאל זיין קאסמ
 געלט . אָבֶר די שנכמית דמ זיך גיפרייט אז זי קט ניהאט איין אור
 אונ קט אומס גיגענן געלט פֿר זי זאל אים פֿבד אן טאן אזוי ווי זענען
 גיהער צו זיין . דרום איז דס גאַנצע הזו נאר גילובט דורך איר וואס
 אר אישה הנח נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא וזי אלו קט זי גיוויקט אז ע
 איז הייליג האבן אונזרי חכמים גיזאגט זי קט פר שפרייט איין ווייץ
 ליליך אונ ער איז גיווען ריין אונ ווידער איז אויף זיין מיש קיין פֿל
 ניט גיפלוזגען . נאר עם אין קשה עם איז פֿאר האנדין נאך אועלכ
 מענטשן ווס האבן אין זיך די זאכן אונ ווידר ווס זאגט וזינה נא ידע
 איז משמע נאר זיא אליין ווייסט אקער אזי מענטשען האבען אי
 גיגענן עסן אויף דעם מיש נאר דר פון קט זיא גיוויקט ווארום דע
 סדר איז איין מענטש שמיים אויף פון דעם שלאף גייט ניט קי
 שיינר ריח פון דעם גילענר אונ אז ער איז אויף גישמאנן א
 גיזאגען פון דעם גילענער איין ריח נן ערן קט זיא גיזאגט ווען ע
 זאל ניט זיין איין הייליגער מענטש אונ דיא קדושה פון זיין האר זא
 ניט זיין אויף אים וואלט אויף אים ניט גיווען דר רוח הקודש . דרו
 קט זי גיווארט אים אפ שיינדן ער זאל האבן איין פונדער חדר ווארו
 עם איז אים קיין פֿבד ניט צוא זיין מיט אלי מענטשן אין איינעם
 קט זי גיזאגט נעשה נא ערית קיר קטנה ונשים שם ספה ושלוחן וכסא ומנורה כ
 גיפֿנן אז די פיר זענען דר תיקון פון דר קדושה עליזה אונ זאך וז
 קט זי גיזאגט פֿריער מטה דר נאך שולחן . ווארום איין גילענר א
 ביי אַמענטשן חשובר פון אלץ דינג ויהי היום די חברייא זאגן עם אי
 גיווען זיס טוב פון ראש השנה וואס דיא עקריות ווערן גידענקט א
 דעם טאג . אונ אלי מענטשן ווערן אויך דער מאנט אין דעם טא
 דרום האט ער זיא גירופן אונ זאגט הנה הדרת אלינו את כל החרדה הזאת דו
 האכט כיר אפ גיגענען איין פונדער חדר . דרום כוז איה היינ
 אכטונג געפן אין דין דאס הקב"ה איז דן די גאנצי וועלט . ווייל אי
 בין אפ גישיר אויף דעם ארט דארף איה אכטונג געפן פֿרזן ש
 עולם : מה לעשות לה היש נד לזכר אל המדק או אל שר הצבא אלו זי דען גיווע
 איין יוצא ונכנס ביי דעם מלך זי זאל צו אים דארפן וואס ער קט זי
 אזוי גיפֿרענט נאר אין דעם טאג ווערט הקב"ה אן גירופן המון הקדו
 המדק המשפט ער זיצט פֿדין דרום קט ער זיא גיפֿרענט אויב ער זא
 ביינן פון אירט וועגן פֿר דעם מלך עליון קט זי געענטפֿרט כבוד ע
 אנכי יושבת דאס מיינט זי בשעת עם איז איין משפט אויף דער וועלט
 זאל זיך איין מענטש ניט אפ שיידען פון מענטשן פֿדי ער זאל ניט
 אליין גיבאכט אונ גיזיכניט ווערען למעלה דען אין דער צייט פֿר
 משפט די אלי ווס ווערן דר קענט אונ פֿר צייכניט למעלה פֿאר זי
 זעקפֿרט ווען ער זאל אפילו זיין איין צדיק ווערט ער נתפס דרום זא
 זיך איין מענטש ניט אפ שיינן פון אלי מייט דען אויף איין רביים ד
 הקב"ה רחמנות ער איז זיך אויף זיי מרחם דרום קט זי גיזאגט ביה
 עמי אנכי יושבת איה וויל אליין ניט דר מאנט ווערן נאר צווישען מיי
 פֿאלק אזוי ווי איה האב גיטאן ביי אהער :

איין שעפֿסלי אונ אז זיי האבן קיין ביינר ניט צו פֿראכין האבן זיין
 דאך זיי ניט גקענט עסין אונ האבן זיי גמוזט ארום ווארפן אונ דר
 נאם דרך פֿיזין דרום שמיים איר פֿארט ניט צו פֿרעכן די ביינר אָבֶר
 די הינט זענן גקומן אונ האבן זיי צו פֿראכן אונ אז די מצרים זענן
 גקומן אונ האבן געזען אז די הינט שלעפֿן די ביינר פון איין ארט
 אונ דעם אנדערן האבן די מצרים פֿנראבן די ביינר אין דר ערד פֿדי
 די הינט זאגן זיי ניט קענן גפֿיגן אונ דס איז גיווען דר רעכטער ביטול
 עבודת פֿוכבים ווייל זיי האבן זיין אליין פֿנראבן אין דער ערד אונ
 הקב"ה איז גרום גיווארן מיט דעם העכסטן פֿבד ונדולה אונ דיא
 קליפות זענן זיי אונטר מעניג גיווארן אונ דער ביטול פון ווערי אפ
 געפֿר איז גיווען דורך זיי אליין דרום שמיים ועם לא חשכו בו :

וכל מסר חסור חסרה בשה די מצוה איז צוא ליינן דעם פֿטר חמור מיט
 איין שיה אונ ווער עם לייזט אים ניט אומס זאך ער אים אפ האבן
 זיין האלו אונ נאקין אזוי וויא עם שמיים וואס לא חסרה וערפחו אונ דער
 מעם איז דען מען פֿארדארף דעם יצר הרע מחיר בתשובה זיין אונ
 ער זאל ווערן איין יצר טוב דרום שמיים אעשה לו עור כנגדו איז ער
 זוכה איז ער אים אליין איין הילף צוא דער קדושה אונ אוב ניט איז
 ער אים איין שונא מקפֿרג צוא זיין אויף אים זיין זענען אין דעם
 גישמאלט דער יצר טוב איז פֿשה אונ דר יצר הרע איז פֿחמור איז
 ער זוכה אונ איז חוזר בתשובה אפילו ער איז פֿחמור איין עם הארץ
 חסדה ווערט ער אים גילייזט פון דעם גלות ווי איין שיה דס זענן די
 ישראל וואס הייסען שיה שיה פֿורה ישראל אָבֶער אז ער איז ניט חוזר
 בתשובה שמיים וערפחו ער איז איין קב"ה עורה זיין וועלן צום סוף
 אים גימעקט ווערן פון דעם ספֿר רחמים אונ אויף זיי איז גיזאגט
 גיווארן פי אשר חטא לי אמתנו ספֿפרי . והנה לאות על יד ולמסופות בין עיניך דיא
 מצוה פון תפילין הייסט קדושה אונ פֿאר דיא שיינקייט פון אלע
 גישמאלט למעלה אונ מען בדארף צוא לייגן תפילין של יד ושל
 ראש איינס נאך דעם אנדערן תיפֿף אונ קיין צווישן שיר ניט מאכן
 צווישן זיין ווער עם ווערט גיקריינט מיט דיא תפֿירין דער שמיים
 אין דמות עליון אונ איז בצלם אלהים אונ דאס הייסט מקבֿר גיווען
 אויף זיך עול מלכות שמים שלימה פֿאהקה אונ ער איז אין דס דייקן
 עקזין . אויף אים איז גיזאגט גיווארן וואו כל עמי הארץ כי שם יקרא עיני
 ירום מסר אונ דס איז גרויסי מודות :

פרשת בשלח

ויהי בשבת פרעה את העם רבי שמעון הייבט אן עם שמיים תפלה לחבוק
 הנביא על שנינות אין דעם פֿסיק איז קשה ווארום שמיים נאר בייא
 חבוק תפלה מער וויא בייא אלי נביאים פֿר וואס שמיים ניט תפלה
 לישהו אָדער תפלה לישהו אָדער אנדערע נביאים אלא מיר האבען
 גיקערניט אז אלישע הנביא האט זוכה גיווען איין מדריגה מער פון
 אלי נביאים נאר אחוץ משה רבינו אונ פון דעם וועגן קט ער ניט
 גינואלט כמריח זיין זיין האר אזוי ווי עם שמיים ויהי הייסטובכר אלישע אל
 שונם וסם אשה גדולה ווארום רופט ער זי גדולה ווארום זי איז גרום גיווען
 מיט אירי מעשים טובים זי איז חשוב גיווען ביי דעם גאנצן דור . אונ
 זייל זי איז גיווען דיא עקרת הבית אונ דער מאן איז ניט שכח גיווען
 אין דר היים דרום שמיים נאר דר מאנט איר נאמן גיט זיין נאמן .
 אונ אויך דרום הייסט זי אשה גדולה זי איז גרעכר אונ בעסר גיווען

פרשת

בשלה

יני צייט דען דר נאך איז ער גישטארבן ווייל ער הט גיזאגט אז
 קודם די ער איז גיגעבן גיטוארן נאר צו איר אקציע נישט צו איר מאן
 דר ווס איז פון אזוי איין צד איז ער מקושר צו דעם טויט ער הט
 קיין רעכט לעבן • דרום שטייט ביי אברקם למען הוה אשוב איר
 ליד אונ ניט צו איר וועל ורשב כהו על מסת איש האלהים ווי דם קינד איז
 געטארבן הט וי אים גיליגט אויף ויין בעט ווייל זיא הט גיזעהן אין
 גיין די קדושה אזוי וויא אויבן איז גישטאנן ויאמר לה השמים לה השלום
 דר השלום לילה ווייל זיא איז גיווען די עקרת הבית איז ויא גיקומען
 ווי אן איר מאן הט אלישע גיזאגט הקב"ה הט פון מיר פר הוילין
 הט מיר ניט גיזאגט דען פר ווס איז דם איז גיווען ווארום הקב"ה
 הט גיזאגט אפילו איך ווער אים זאגען וועט דאס קינד אויך מווען
 גארבען ווארום ויין גבוהה איז אזוי גווען אה חובקת בן אזוי וויא מיר
 גיבן אויבן גיזאגט זאגט אלישע צו ויין משרת גחזי ער זאל נעמען
 אים שמעקן אונ גיין אהין אים מאכין לעבידיג זאגט די שונמית ה' ה'
 געשפט אה אשכב אז ער הט ויידר גשקט ויין משרת גחזי אין שליחות
 ווס האט זי אים ניט גיזאגט אפ לאזן נאר ויא האט גיקענט דאס
 געזען פון גחזי אז ער איז ניט ווערט עס זאל דורך אים איין גס
 און ווערן וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו נאך וואס האט ער אזוי גיטאן
 דרום ער הט גוואקט אז דם ווס ער הט גיזאגט אה חובקת בן הט אים
 דם גיווען די מיתה ווייל ער איז מקושר אין צד הדין דרום האט
 גיזאגט אים אראפ זעהן איין רוח של מעלה וועט ער האבן איין
 נעם לעבן ער הט אבר אים ניט גיקאנט אפ רייסן פון ויין ארט פון
 אים פח הדין דרום הט ער אים דר וועקט איין רוח של מעלה דאס
 זאל ויין מצד הרחמים איז ער אין דעם מקושר גיזאגן דען ווען
 גיזאלט אזוי ניט גיטאן וואקט ער ניט גיקאנט לעבידיג ווערן אונ
 דם קינד איז גיווען חבוקה הנביא ווארום הייסט ער חבוקה עס איז
 גישמש צווייא מאל האלזון אונ ניט חיבוק עס שטייט דאך אה חובקת
 ער ביי אים איז גיווען צווייא ערביי איינס פון דר מוסר אונ איינס
 און אלישע דרום זאגט ער חסדה לחבוקה הנביא דען ויין גיבארען איז
 געחיקה גיווען מצד התפקה על שגיונות אין דעם דאווען מאג ווס אלי
 גיונות פון דער וועלט הענגן אן אין אים דרום אז דיא גבוהה איז
 דוכן אויף אים הט ער זיך גיבארקטן פר דעם דין • איז איין משל
 איינס הט איין הונט גיביסין דר נאך פארקט ער זיך אפילו פאר
 זיך גישריי זאגט ער ה' שמעתי שמעך וראתי ה' פעלך בקרב שנים הייה ער הט
 א אויף זיך מתפלל גיווען פעלך הייסט איך בין דיין ווערק דו האקט
 זיך בשאפן זאלסטו מיה געבין צו די שנים העלוינים וואס אין וויא
 גענגט אן דם לעבן אונ איה זאל ניט שטארבן אזוי ווי פריער דרום
 גען ער הט גיזאגט זאגן גביאות הט ער גנומין איין פלי זמר צוא
 גיין אזוי ווי עס שטייט ביי דר שנין ליהו ער הט גיבארקט דיא פלי
 דר ער זאל זיך מעורר ויין מיט שירה וזמרה מבטל צו ויין פון זיך
 א רוחות הדינים • אונ אזוי אויך אלי גביאים בייא אלישע שטייט
 גיבארקט פון דר שירה וזמרה האבן וויא אויף זיך גיבארקט
 גבוהה אבר משה הט קיין התעוררות ניט גיבארקט האבן ווייל
 זיך מדרגה אונ ויין גבוהה איז גרעסר גיווען פון אלי גביאים וואל
 זיין חלק • קום אונ געה אז די ישראל גענין ארום גיזאגטן פון
 צדים איז אין ווי זייער רוח צו גראבן גווארן אונ ווי האבן גהערט
 שבתות אונ האבן זיך ניט גיקענט משמח ויין דען בשעת אז אלי

חיילות וזמירות של מעלה וענין ארום גיזאגן מיט דער שכינה
 האבן זיי אלי גיזונגן שירות ותשבחות צוא הקב"ה דען הט הקב"ה
 דער וועקט דעם רוח פון דיא ישראל אז וויא זאכן הערן דיא שירות
 ותשבחות אונ זייער רוח איז פארט גיבליבען אין וויא אונ איז ניט
 ארום גיבליגן פון ווי דר סדר איז אסענעטש אז ער הערט אויף צוא
 ארבעטן דער פילט ער ערשט דאס מידיקייט אזוי אז וויא וענין ארום
 גיזאגטן פון מצרים האבן זיי פאר זוכט דעם טעם מיתה אונ הקב"ה
 האט זיי גיהיילט אזוי ווי עס שטייט וי' הולך לפנים וישם אונ אלי ווענין
 האבן זיי אויף גיבארקט רוחות פון רפואה אונ די רוחות האבן זייא
 גיהיילט אונ דורך דעם קול פון שירות ושבתות ווס זיי האבן דער
 הערט האבן זיי זיך גיפרייט דען הט גירוש איז זיי זייער רוח • אונ
 פרעה מיט זייני חיילות וענין נאך גנגן צו בלייבן זיי בויזו זענן ארום
 גיזאגטן פון מצרים אונ אזוי וויא פרעה גיזט ויין חיל האבן אונטן
 פרייט דיא ישראל אזוי אויך אלי שרים של מעלה וואס זענן מסוגים
 איבר זיי אונ איבר אנדריי אומות האבן אלי פלייט די שכינה מיט
 די ישראל ביי זיי האבן גירענט אין איתם אזוי ווי דר פסוק זאגט וי'
 בשלה פרעה את העם וגו' :

ויהי בשלה פרעה וואס שטייט פריער ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו קום אונ
 זעה די נקמה עלינה וואס הקב"ה האט גיטאן אין מצרים וענין
 דרייא ערבייא מיתות גיווען איינס וואס וויא האבן גיטאן אין דיא
 בכורים אין מצרים ווס זיי האבן זיי גיהרגת אונ איינס וואס הקב"ה
 האט זיי גיטייט הארבי נאכט אונ איינס בשעת פרעה האט גיזעהן
 דעם טויט ביי זיך אין שטוב אונ אין די קינד אונ אין די קנעכט
 איז ער אויף גישטאנן אונ הט זיך מורו גיווען אונ הט גיטייט זייני
 שרים אונ דופסים אונ אלי ווס האבן אים גימאכט פר איין מלך אוף
 דעם פאלק אזוי ווי דר פסוק זאגט עדות אז פרעה איז אויף גישטאנן
 ביי נאכט דם מיינט מען אזוי ווי די נאכט הט גיטאן אין די בכורים
 ווס הקב"ה הט זיי גיטייט אזוי איז פרעה אויך אויף גישטאנן אונ הט
 גיטאן נקמות אין זייני שרים ודופסים אזוי ווי דר סדר איז פון איינס
 אז מען שלאגט אים מיט אשטיין שלאגט ער דעם אנדערין אזוי
 אויך גיווען פרעה אונ דר נאך איז ער גיזאגטן אויף דעם מארק אונ
 הט ארום גירופן צו די ישראל קוטו צוא מתוך עס שטייט אויף אונ גייט
 ארום פון מיון פאלק איר הט גיטייט אלי שטאמט לייט איר הט גיטייט
 אלי מייני הערן אונ דופסים אונ אין גאנגן מיון הויז גיזינד אזוי וויא
 דר פסוק זאגט ויקרא למשה ולאהרן לילה אונ הט זיי גיזאגט עס איז אלץ
 אין אייער האנט וברכתם גם אותי איר זאלט מיר אויך בענמשין אונ
 זאלט מיה ניט מייסן אונ דר נאך הט ער זיי אקציע פלייט אונ האט
 זיי אום גיצונגן פון ויין לאנד אזוי וויא דער פסוק זאגט ויהי בשלה פרעה
 את העם :

ויסב אלהים את העם פריענט רבי יהודה פר וואס אז די ישראל וענין אין
 מצרים שטייט שלח את עמי וואס מאן אתה לשלח את עמי • בני בכורי
 ישראל האמשי אין דר צייט וענין זיי נאך ניט גיווען גימלת אונ זענן
 נאך ניט גיווען אן גיקניפט אין הקב"ה אזוי ווי עס גיהער צו ויין אונ
 אצונד וענין וויא דאך שוין יוא גיווען גימלת אונ האבן גימאכט איין
 קרבן פסח אונ זענען שוין גיווען אן גיקניפט אין הקב"ה צום סוף
 רופט ער זיי עס אלא מחמת עס איז גיווען אין זיי בהקפמ אונ ארום
 גימישט דער ערב רב דרום רופט ער זייא אן מיתם עם דרום שטייט

פרשת

בשורה

2

יחזקאל את חסד על אשר עשו את העגל • ויקהל העם על אחוה • וירא העם כי
שש משה און נאך פיל מאל דאס ביינז מען אלץ דאס ערב רב ויאי
הייסן עם :

רבי יחזקאל און רבי יהודה זענען גינאנגין פון אושא קיין לוד און מיט
זיאי איז גינען יוסף טייער מיט גמלים און זיאי האבן גיטראנגן
משאזת וויא זיאי גייען הט דר סוחר יוסף דר זעהן איין פותית האט
גיקליבן יקות אויף דעם פעלד אזו איז ער אנמקאפן פון זיאי און
האט זיך גישטארקט אויף איר האבן זיך רבי יהודה און רבי יצחק
זייער פד וואונדרט און זאגן מיר ברארפין זיך אום קערן פון דעם
זענ דען הקב"ה האט אונז בוויזן אז מיר זאל זיך ניש מתחבר זיין
מיט אים אזו וויא זיאי האבן אוועק גיקערט פון דעם וועג האבן
זיי אן גיהויבן נאך קלערין נאך אים האבן זיאי דער קלערט אז
ער איז איין ממור ער איז דער זון פון אמצרות און דר פאטר איז
אויך איין פסל זרע גינען זאגן זיאי ברך רחמנא דשובי לו גילופט איז
נאט ווס ער הט אונז מציל גינען • הייבט אן רבי יצחק עם שטייט
לדוד אל תחרו במרעים ווארום שטייט מרעים און ניש מטאים אדר רשעים
אלא מרעים איז שייטש זיי איבן צו זיך אליין און צוא דיא ווס זיאי
בהעפן זיך מיט זיי רבי יהודה זאגט דרום שטייט מרעים זיאי זיך
מרחיק פון צו זיין מיט זיי גינעלין און חברים פדי דורך זייני מעשים
דעים זאלסטו ניש נתפס ווערן • קום און זעה וואלטין ניש גינען דר
ערב רב בהעפט מיט די ישראל וואלטין די ישראל ניש גינען גינדיגט
מיט דעם עגל און עם וואקט ניש גינען גישטארבין אזו פיל פון דיא
ישראל און זיי וואלטין ניש גורם גינען ווס זיי האבן גורם גינען דען
דר הטא און די מעשה הט גורם גינען דעם גלות צו די ישראל דען
מיר האבן גילערניט בשעת הקב"ה הט אום גינען דיא ישראל פון
מצרים הט ער זיי גוואלט מאכן אזו ווי מלאכים און צו מאכן זיאי
חידות פון אלץ זיי זאגן זיין פריי פון מיתה און פריי פון גלות אזוי
ווי עם שטייט היות על הלוות לייען ניש חרות נאר חרות ווער עם וויל
זיין פריי פון אלעם זאל ער עוסק זיין בתורה ווס איז אוף די לוחות
און אז זיי האבן נמאן די מעשה העגל האבן זיי זיך ווידר גורם גינען
מיתה און גלות און די לוחות הראשונות זענן צו פראבן גווארן און
פכה אלפים פון די ישראל זענן גישטארבין דס הט אלץ גימאכט ווס
זיי האבן זיך מחבר גינען מיט דעם ערב רב און אוף דורך דעם ווערן
זיי ניש גרופן בני ישראל און ניש עמו נאר סתם העם אוב די וועסט
פרענן עם שטייט דאך ווייטער דמושים עלו בני ישראל מארן מצרים דס איז
אז זיי זענן ארום גנאנגן איידר זיי האבן זיך נאך בהעפט מיט דעם
ערב רב רוכט ער זיי בני ישראל אפר דר נאך רופט ער זיי שון נאר
העם אזו וויא עם שטייט וויר בשלח פרעה את העם ולא נחם אליהם רבי יוסי
פרענט עם שטייט כי כאשר ראהם את מצרים היום לא תוספו לראותם עוד עד עולם
איר וועט שוין דיא מצרים ניש זעהן אין דר נאך האבן זיי דאך ווא
גינען אלי טאג דעם ערב רב • זאגט רבי יהודה עם שטייט ערב רב
און עם שטייט ניש מצרים דען עם האבן גוואנט אין מצרים אנדרי
אומות אוף און ווידר זיי זענן דאך גינען גמלת און אז זיי האבן זיך
גימלת זענן זיי שוין ניש קיין מצרים משה הט גיהייסן זיי מקבד זיין
דרום זאגט דר פסוק צו משה לך רד כי שחת עמך סרו סהר סן הדרך אשר צויתם
צויתם דס איז שייטש די האכט גהייסן זיי מקבל זיין :

רבי יוסי זאגט פינף זענן גינען פון ישראל און איידר פון זיאי
רבי יהודה זאגט איין פופציגט חלק זאגט רבי שמעון וחמשה
מיינט מען ווייל עם הט אויף זיי גלייבט דר יובל וואס הייסט
חמשים דרום זענן זיי ארום גינאנגן ביובל בחושבן חמשים און ווען
דס וואלט ניש גינען וואלטן זיי ניש ארום גינאנגן דרום האבן זיי ווי
גימוזט פד זאמן פון יציאת מצרים ביז מתן תורה פופציג מעג
דר צייט האבן זיי ערשט מקבל גינען די תורה דען פון דעם אפר
נוס די תורה איז ארום גנאנגן למעלה הייסט יובל ווס זיי הט זיי און
גצונן פריי דרום שטייט חמשים עלו חסד ווא צו זיין צו לייענן חמשה
איפר דעם זענן זיי ארום גינאנגין פון מצרים אין דעם פח פון יובל
ווס הייסט חמשים :

ויקח משה את עצמות יוסף עמי פד ווס הט משה אוף גיבראכט די בייני
פון יוסף ווייל ער איז גינען דר ערשט ווס הט גינדיערט א
גרות מצרים און ער הט מוסר גינען דעם סימן פון דר גאולה און
הט גזאנט ואלחם פקוד יסקור און דר נאך אז משה איז גקומן זיי אויף
ליין און הט זיי גזאנט דס לשון פקד פקודי האבן די ישראל גילייב
אז ער איז איין נביא אמת און ווידר יוסף הט בשווארין די ישראל
זאלן זייני ביינר אוף ברענגן פון מצרים אזו וויא עם שטייט כי השם
השביע את בני ישראל • ויה' הולך לפניכם ויסי רבי יוסי זאגט עם שטייט למנ
על אילת השחר סומור לדוד מיר זעהן וויא אזוי דיא תורה איז גליבט פ
הקב"ה דען איטליכר מענטש ווס איז עוסק בתורה איז גליבט און
און אונפן הקב"ה פד נעמט זייני רייד און פד קאנט אים ניש פעול
הזה ופעולם הפא און מען מוז עוסק זיין בתורה ויסס ויליה אזו ווי
שטייט והיות בו ויסס ויליה נאך שטייט עם לא בריתי ויסס ויליה און אזו ווי
דר טאג אן דר נאכט הייסט ניש גאנג נאר ביידי אין איינס באנג
הייסט איין טאג אזו אוף מוז די תורה גפונן ווערן ביי דעם מענטש
יום ולילה פדי עם זאל ביי אים שכים זיין דר רוח הקודש און דא
שלימות יום ולילה און מיר האבן גילערניט דאס דער עיקר נאכ
הייסט נאר פון דר אנדרר העלפט אן און ווייטער האמשי די ערשט
העלפט הייסט אוף נאכט אפר אין דר אנדרר העלפט גייט הקב"ה
אין גן עדן צריין זיך פרייען מיט די צדיקים דרום זאל איין מענטש
אויף שמיין און עוסק זיין בתורה אזו ווי מיר האבן גלערניט אז הקב"ה
מיט אלי צדיקים ווס אין גן עדן הערין אלי צוא זיין קול אזו וויא ע
שטייט הישבת בגנים חברים מקשיבים לקול השמעני הישבת בגנים מייני
מען די פנסת ישראל ווס זי לופט להקב"ה בתורה בליקה וואל דען
מענטשנים חלק ווס פעדרט זיך אוף שמיין ביי נאכט לובן להקב"ה
בתורה און אז דר קארן שמערן גייט אוף אזו פרייען זיך די פנסת
ישראל מיט הקב"ה און ציהן איין חוט של חסד אויף זיך און אוף
ווס לערנן תורה ביי נאכט אזו ווי עם שטייט ויסס יסוה ה' חסדו וכל
שורה עמי דרום הייסט זי אילת השחר אין תחלת הלילה ווערן אלי מועד
פד שלאסן סומור נוער כלבים צועקים און אז ער שטייט אוף צחות לילה עוב
זיין בתורה איז וואל זיין חלק און איידר פרי איז הקב"ה מיט דר שכיני
זייער פרייקה און ניש בתנות לכל בני היקין • ווייטער זענן סודות
ווי הולך לפניכם ויסס דען הקב"ה מיט זיין פד און מיט דר שכינה האבן
זיך באהעפט מיט דיא אבות ויסס מיינט מען דעם פח פון אפר
ווס הייסט יום בעסוד עני מיינט מען יצחק לנחות הדרד מיינט מען יצק
אזו ווי עם שטייט ויעקב הלך לדרכו • ולילה בעסוד אש דה • מיינט מען דר

פרשת בשלה

הקב"ה ה' ג' נאמ' י' עולם ששה עמי פון דאן לערן מיד אפ אז משה
 איז גליק ווי די גאנצ' וועלט און ווידר לערן מיד אפ אז דר רעה
 און מנהיג פון דעם פאלק איז גליק וויא דאס גאנצ' פאלק איז ער
 זוכה איז דס גאנצ' פאלק זוכה איז ער ניט זוכה איז דס גאנצ' פאלק
 אויף ניט זוכה • און ווערין גישטרעפט דורך אים • החיוב והוא איר
 באדארפט קיין מלחמה ניט האלטן דען הקב"ה האלט מלחמה פון
 אייערעם וועגן אזו ווי דר פסוק זאגט ה' ילחם לכם ואתם תחישון קום און
 געה איז דר נאכט הט הקב"ה איין גיזאמלט דיא פמליא של מעלה
 און הט דן גווען דעם דין פון די ישראל און עס וואלטן חלילה זיך
 ניט מקדים גווען די אבות פר די ישראל צו מענן וואלטן די ישראל
 חלילה נאר ניט ניצול גיורארין פון דעם דין • רבי יהודה זאגט דער
 זכות פון יעקב הט מגין גיוען אויף דיא ישראל אזו וויא עס שטייט
 ליל ה' שהיה לנו יאמר נא ישראל דס מיינט מען די ישראל קבא יעקב אבינו •
 רבי אבא הייבט אן עס שטייט אה תשיב משבת וגלך עשות חפצך ביום קדש
 פיל זוכה זענען די צדיקים דאס הקב"ה באגערט אין זייא מחמת זיין
 ליבשאפט הט ער זיי מקרב גווען צו זיך און הט גיגעפן דיא תורה
 און שבת וואס ער איז הייליג פון אנדרי מען און איז איין מנוחה
 וחדוה ושמחה און שבת איז אזו קשוב ווי די גאנצ' תורה ווער עס
 היט שבת איז גליק ווי ער היט די גאנצ' תורה וקראת לשבת עני ער איז
 דער עונג פון אזי • עונג פון דעם נפש נהנה עונג פון דיא גליונים
 התחתונים עס שטייט וקראת די זאלסט רופן וום שטייט וקראת אלא די
 זאלסט אן ברייטן דעם שבת אזו ווי מען ברייט אן איין אורח חשוב
 איז זיין חזו ער זאל אן גרייטן זיין מיש איז חזו און מאכלים ומשקים
 מער פון אנדרי מען וקראת לשבת די זאלסט רופן שבת נאך פון פאר
 נאכט אן וילקדוש ה' מטוב מיינט מען אז די נאכט פון שבת מיט דס טאג
 איז אלץ איינס ניט אזו ווי אמטיל האבן זיך מועה גווען אז די קדושה
 פון דר נאכט איז ניט אזו גרום ווי די קדושה פון דעם טאג • מטעם
 חפצו ויכו דבר אזו ווי מיד האבן גיזאגט אז דר דיבור פון שבת זאל
 ניט זיין אזו ווי דר דיבור של חול דען דר דיבור גייט ארויף און איז
 מעורר חול און ניט קודש דען אז איינר ברייט אז צו זיך איין אורח
 בדארף ער מיט אים עוסק זיין און ניט מיט אנדערין אזו און שבת
 איז ווי איין אורח וום איז קודש דרום גיהער מען ניט שמוסן דברי
 חול קום און געה דען אימליך דיבור וום גייט ארום פון דעם מייל
 פון דעם מענטשן גייט עס ארויף און איז מעורר אזו ווי דר דיבור
 איז • איז ער גוט דר וועקט ער נוטט • איז ער חז רע דר וועקט ער
 רע און ווער עס זיצט אין עונג שבת איז אסור אויף אים צו דר וועקן
 איין שמוס פון דר וואכן דען ער איז פאגם אין דעם הייליגן שבת דען
 ווער עס שטייט ביי דר שמחה פון דעם מלך גלישקט זיך ניט צוא
 לאון שמיין דעם מלך און שמוסן מיט אנדערן און אין אלץ מוז מען
 טאן אמעשה און מעורר זיין התעוררות צו וום מען בדארף און אים
 שבת מיט פיר קילי לשמוא און וום השית הט גהייסן און ניט מיט
 אנדרי וואכן קום און געה אז פרעה הט גיגענט צו די ישראל מלחמה
 האלטן מיט זיי הט הקב"ה ניט גוואלט אז זיי זאלן דר וועקן אונטן
 איין מלחמה ווייל די אבות האבן זיך שוין אובן מקדים גווען און
 ויער זכות איז גשמאן פר הקב"ה דרום שטייט ה' ילחם לכם ואתם
 תחישון מען בדארף שוין ניט אייער התעוררות למטה :

אלה דס איז די מרפכה הקדושה צו דר שכניה מיט דעם זענן די
 דאל גיזאגן מיט אלי שלימות און די אבות זאלן זעהן די גאולה
 די קינד אזו ווי הקב"ה הט מבטיח גווען צו יעקב וינכי אעלד נס
 דרום שטייט דס ווארט ים קומט מרבה זיין דיא גאנצ' מרפכה
 ה' יום וילח נאך וום זענן זיי גיזאגן ביי נאכט זיי וואלטן גדארפט
 זיין נאר ביי טאג ניט ביי נאכט עס זאל גליק זיין ווי זיי אנטלופן און
 דר הקב"ה הט דאך זיי גיהוט נאך וום זענען זיי גאנען ביי נאכט
 דר פועס איז גווען פדי וויא זאלן זיין איז רעכטין שלימות ביזס
 חלילה און די מצרים זאלן זיך מועה זיין און מיינן דס דיא ישראל
 זאלן פר זיי מורא און אנטלופן פון זיי דרום וועלן זיי דיא ישראל
 נאך זאגן וועט גיערליכט ווערין דר פבוד פון הקב"ה :

גד רמלן מצרים כי ברח העם פון וואגן הט ער גוויסט נאר זייני חכמים
 ומכשפים האבן זיך איין גיזאמלט צו אים און האבן אים מודיע
 זען ווארום די פישוף מאכר האבן גיזעהן ווי די ישראל גיין טאג
 נאכט אין וועג האבן זייא גיזאגט אז דיא ישראל זענען בודאי
 סקאפן גיורארין • אויף האבן זיי גיזעהן אז זייא גיין ניט אין גלייכן
 זען אזו ווי עס שטייט וישבו ויחבו לפני ה' החרות דרום האבן זייא זיך
 שראכט אז זיי אנטלופן און האבן גיזאגט צו פרעה • ויח שם סאות רכב
 ויער הט אלץ גפאן מיט חכמה ער הט גנומן שש מאות אנטקעגן
 ישראל וום ביי זיי שטייט שם סאות אלף רגלי און דיא שרלישים וום
 בדר אזי איז גווען אנטקעגן די מדרגות עליונות • רבי חייא זאגט
 דר האבן גלערינט אז הקדוש ברוך הוא ניט מכשילה צו די שרים
 למעלה ניט ער צו זיין פאלק אויף דר וועלט אויך ממשלה ובשעת
 ער גיירט דעם שר למעלה ווערט זיין אוימה אויך גיירט למטה
 שם סאות רכב בחור מיינט מען איר ממונה למעלה וואס ער האט
 זיך די מרפכות פון אנדרי און די אזי זענן גיפאלן דר נאך און
 די חילות פון סיסרא דרום שטייט בחור וכו רכב מצרים :

רעה הקריב רבי יוסי זאגט ער הט גיגענט דס הארץ פון די ישראל
 צו הקב"ה דען דורך אים האבן זיי תשובה גטאן אזו ווי עס
 שטייט אין פסוק ה' בצד פקידו צקן לחם מוסר למי ווען עס גייט וואר צו
 ישראל געגען זיי ניט אין הקב"ה גייערעם ווען עס איז איין צרה
 חלילה אויף זיי דעגנאלט דר מאגן זיי זיך אין הקב"ה דרום שטייט
 וזלש זיי זענן מתפלל תפלות ובקשות און שרייען מיט זייער קול
 זען איז דס מוסר דס ווען הקב"ה שלאגט זיי מיט זיין רצונה • אין
 צייט שטייט הקב"ה אויף זיי מיט רחמנות און עס איז פר אים
 טוב דס קול ער זאל גזאלט ווערן פון זייערי פיינט און אויף זייא
 נטר ער דר פילט מיט רחמנות זיי ווערן ווי איין טויב • דען דאס
 זאלן אונזרי חכמים גזאגט דס משל • אזו אויך זענן די ישראל גווען
 דעם ים דר ים הט אויף גיבראכט זייני אינרן האבן זיי זיך זייער
 גראכטן און אז זיי האבן אויף גיהרן זייערי אונטן האבן זיי דר זעהן
 פרעה מיט זייני חילות ווארפן שטיינר און פאלן אזו וויא עס
 שטייט ויראו סאות וום האבן זיי גיטאן ויעקו בני ישראל אל ה' האבן זייא
 זענען צו גאט נמצא ווער הט גורם גווען וום די בגי ישראל האבן
 זענען צו גאט • דס איז פרעה • דרום שטייט ויערע הקריב ער הט זיי
 געהיט צו הקב"ה מיט דעם וום ער הט זיי נאך גיזאגט • ויאמר משה
 העם אל תיראו רבי שמעון זאגט וואל דעם חלק פון די ישראל וואס
 זיך דר רעה איז גיזאגן צווישן זיי עס שטייט ויכו ים עולם מטה עמי

רבי

רבי יוסי מימי רבי יהודה וענן גינאנען אין וועג זאגט רבי יוסי צו רבי יהודה מיר האבן גילעדניגט אז דארטין וואו עס שטייט דר שם ה' איז רחמים האמאשע השנית הט מיט זיי מלחמה גיהאלטין און האט גיפאן אין זיין דין דאך איז דר דין גיווען מיט רחמים און דא שטייט ה' ילחם לכם און מיר זעלען דא ניש קיין שום רחמים דען עס שטייט דאך ודא נשאר בהם עד אחד ניש איז אפילו איינער פון זיין ניש גברין זאגט רבי יהודה די רייד קב איהך נהערט פון רבי שמעון אז אפילו דא איז איהך גווען דר דין מיט רחמים דס דער ים הט זיין צו גרעקט און זענן גשפארפן דר נאך הט זיי דר ים ארום גווארפן און הקב"ה הט בנערט אין זייער פבור און זענן גקימן צוא קבורה און די ערד הט זיי ניש גוואלט מקבל זיין ביז הקב"ה הט איר אויס גשטרעקט זיין העכמי האנט הט זי זיי שון מקבל גווען אזו וויא עס שטייט גשית יטיבך תכלעמו ארץ איז דאך דס אויך גווען דין מיט רחמים דען האמשי הקב"ה טוט איין דין דאך הט ער חס אוף זייני מעשה דיו דרום שטייט ה' ילחם לכם ואחם תחרישון וואול צוא דעם חלק פון ישראל דאס הקב"ה הט וויא אום גקליבן צוא זיין חלק ונחלה רבי יהודה הייבט אן עס שטייט ויתפלל יונה אל ה' אלהיו סמעי הדנה און פריד שטייט ויסן ה' דג גדול לכלוע את יונה און וויידר וואס שטייט ער האט אן גברייט דעם פיש צו יונה עס וואלט פרארפט שטיין ויסן ה' את יונה לרג ווייל ער הט דאך יונה אן גברייט צום פיש און הט יונה גישקט צו אים אלא וודאי דר פיש איז גווען אן גברייט צו הימן יונה מער וויא אנדרי פיש דס יונה זאל זיך אין אים בהאלטן און אזער איז אריין גקימן אין דעם פיש הט ער גזעקן דורך זייני גרערים די פרייט פון דעם ים דען דר בויה פון דעם פיש איז גווען וויא אגרויסר היכל און זייני צוויי אוגן האבן גלייכמן ווי די זון און איין אבן טוב איז גווען אין זייני גרערים ווס ער הט צו אים גזיקט און ער הט גזועקן אלץ ווס איז דא אין ים און אין תהום אוב דו וועסט פרעגן ווס שטייט דר נאך יונה האט גיזאנט קראתי סברה לי איז דאך משמע אז עס איז אים דארטן אייג גווען אלא אז דר פיש הט אים אום גווינן אלץ ווס עס איז דא אין ים איז ער דר נאך גפייגרט הט ער ניש גקענט סיבל זיין איז אים דארטן דריי טאג זייער שלעכט גווען דען ער הט ניש גקענט פר געמן דס כרחוק דען איז ער גווען אין איין צד הרבי אלער זאגט אז יונה הט גזעקן אז אים איז זייער גראם הט ער זיך משמח גווען האט הקב"ה גיזאנט איהך האב דיהך אהער ניש גבראכט דוא זאלסט פרייהן זיין ווס הט הקב"ה גטאן האט ער דעם פיש גטייט און דיא פיש פון דעם ים זענן גקימן ארום אים און האבן אים גביסן פון אלי ויימן הט זיה יונה זייער גפארקמן דרום שטייט ויתפלל יונה אל ה' אלהיו סמעי הדנה פריער שטייט דג ווייל ער איז לעבדיג גווען און דר נאך שטייט דנה ווייל ער איז שון מת גווען אזו ווי עס שטייט והדג אשר ביאור סתה דרום שטייט קראתי סברה לי און עס שטייט ניש הייתי בצרה איהך בין גווען אין איין צד הר יבשתי בצרה נאר איהך האב גרופן פון דר צד הר ווייל די פיש האבן אים מצער גווען סבסן שאול שונתי פאר וואס שטייט ניש סבסן דג אדר סבסן ה' אלא בשעת ער האט מתפלל גווען איז דר פיש שוין מת גווען און הקב"ה האט מקבל גווען זיין תפלה און הט דעם פיש לעבדיג גבראכט און דר פיש הט אים אויס גשפיגן אוף דר יבשה אלי האבן גזעקן אזו וויא דער פסוק זאגט ויאסר ה' לרג ייקא את יונה און ווייטר זאגט ער מודות :

ואתה חס את מסך נוסה את יד הייב אויף דיין שמעקן ווס דר שם ה' שטייט אויף אים און גייג דיין האנט כד הקודש און אז די וואכר וועלן דר זעהן דעם שם הקודש וועלן זיין אועק לופן דרום שטייט ונסה את יד גייג דיין האנט אוף איין זייט דען דיא אנדרי זיי וועסטו פרארפן אנדרד מאל צוא אנדרי וואכר זאגט רבי אקערן ער שטייט דאך ספה אלהים זאגט רבי שמעון עס זענן גווען צוויי אים ספר רב המנונא סבא שטייט עס איז ארץ גיווען איינר נאר סיי של הקב"ה אדר של משה איז גווען צוא דר וועקן דין גבורה דרום שטייט ונסה את יד איז מיימש דיין לינקי האנט צוא טאן דין ובקש און שפאלט אים עס איז דאך אונטן גווען דר תהום נאר הקב"ה הט גטאן נס פתוך נס אזו ווי עס שטייט פאר תהומות כלב ים און זיין זענן גנאנען ביזוך הים כיבשה דרום שטייט ויבוא כל בני ישראל וגו' ; ויסר את אונן סרכבותיו רבי שמעון זאגט עס שטייט וראו החיות ותנה אונן אחד בארץ און ער הט אונדעם גדרשת מעשה מרפכה של מעלה קום און זעה דס הקב"ה ווייזט אין אלדינג זיין ממשלה וויא ער איז מושל בכל און זיין ממשלה ווערט ניש אפ גימאן לעולם וועלול עולמים ער הט גטאכט איין ממשלה מיט די אבות און נעכט אברהם און איז מיט אים מקיים די וועלט אזו ווי עס שטייט אלה תולדות השמים והארץ בהכרם איז די אותיות באברהם ער הט גנומן יצחק און הט מיט אים גפלאגצט די וועלט דס ער איז דר קיום פון דר וועלט אזו וויא עס שטייט ואת בריתי אקים את יצחק ער הט גנומן צו יעקב און הט אים געצט לעבין זיך און איז זיך מיט אים משתעשע ומתפאר אזו וויא עס שטייט ישראל אשר כר אחסאר קום און זעה ווייך יעקב האט זיך אן גהארטן אין דעם געץ חיים ווס דארטין היינט ניש קיין מיתה דרום איז יעקב ניש גשטארבן ווייטר קאן מען ניש שרייבן דורך גולה איבן די מודות המרפכה קום און זעה די מרפכה וואס איז גווען מבודד אוף מצרים זיא האט גוועלט גיבן איבן אנדרי מרפכות און אז פון דר מרפכה איז צו גנומן גווארן איר ממשלה זענן אלי ארום גנאנען פון איר ממשלה אזו ווי עס שטייט על מצרים על פרעה ועל הבחמים בו דרום שטייט סמעי עמיס ירגונו וגו אין דר צייט זענן אלי גקימן צו העקין די מצרים אז זיי האבן גהערט די גבורה ווס הקב"ה הט גטאן במצרים איז שלאף גווארן וייער פח פון דיא אלי וואס האבן זיך אין איר אן גהאלטן און אז דר פח איז צו פראכן גווארן למעלה זענן אלי די ווס האבן אין איר אחיקה למטה איהך צוא פראכין גווארן דרום שטייט ויסר את אונן סרכבותיו וינהגו בכבוד אז דער אופן איז צוא פראכן גווארן האבן זיי שון ניש גקענט ווייטר גיין און דרום שטייט ניש אופני נאר אופן ווייל אלי זענן גווען פהקפט אין דעם אופן וואול דס חלק פון ישראל ביי זיי שטייט בו חרבן אויך שטייט ואחם הדנקים בה' אלהיכם חיים כולכם חיים אין הקב"ה ממש איהך שטייט כי יעקב בחר לו ה' און שטייט כי חק ה' עמי ער הט זיי אום גצונן מורע קודש צו זיין חלק דרום הט ער זיי געבען די תורה הקדושה עליינה הננוה דיא וואס איז גווען בהאלטן צוויי טונגט נאר איינר דיא וועלט איז בשאפן גווארן און ווען זיין ליבשאפט הט ער זי געבען צו דיא ישראל מקיים זיין וואס איז איר שטייט און זיך בהעפטיז אין זיי וואגט רבי יצחק בשעת אז הקב"ה הט גוואלט מעביר זיין די תולדות פון פרעה אונטן האט ער אין ערשטין אפ גטאן זייער פח אויבן ווייל דר פח וממשלה פון אלי מרפכות איז גווען למעלה ווארום די קדושה האט זיך מתגבש

פרשת בשלה

ען אין זיי למעלה דס די שכניה איז גווען אין מצרים פון דעם האבן
ארי גהאט אייז פח אונ האבן גפירט די מרפכות אבר אזי הקב"ה
ש אפ גמאן דעם רוח קדושה פון וייער פח למעלה ביו דיא קדושה
ז ארויס גינאנגן פון זיי דא האבן אלי מחנות נים גיקענט גיין אונ
רן די אנדרי אונ אז זיי האבין נים גיקענט דס מאן אזו האט מען
געביר גווען דעם ממונה פון מצרים פון זיין ממשלה מיט ברענדיג
פייער איז די ממשלה פון מצרים אפ גיטאן גווארן :

מר רבי יצחק בשעת די ישראל האבן גנעקנט צו דעם ים הט הקב"ה
גרויפן דעם גרויסן ממונה פון דעם ים אונ זאגט אים בשעת איך
אב די וועלט בשאפן האב איך דיה גנעצט פאר איין ממונה אויף
דעם ים אז די וואסר זאלן זיך שפאלטן פון מיני קינדר ווען זיי וועלן
ארפן היינט איז גיקומן די צייט דאס וויא דארפן דיה איבר פארן
ארפסטן זיך שפאלטן פון זיי אזו וויא עס שטייט וישב הים לסנות בוקר
ויבטן לאתנו איז די אותיות לתנאו צו זיין ערשטן תנאי ווס הקב"ה
מיט אים גהאט בשעת בריות העולם אונ אז די ישראל האבין
וועקן די אינדין אונ די גלגלים פון דעם ים האבין גמאן שטוריקען
צומקען זיי אונ פון הינטן האבן זיי גועהן פרעה מיט זייני תילות
אבן זיי זיך וייער גפארקטן אונ האבן גישריגן צו הקב"ה אין דער
ייט שטייט הים ראה וינוס דס מיינט מען ער האט דר זעקן ארונו של
סוף ווס ביי אים שטייט וינס ויעא התועה ווייך ער הט נים גוואלט זיין
מיט אשת פוט פרע דרום הט זיך דר ים אנטקען אים גישפארטן :
ואמר מצרים אנוסה ספני בני ישראל אין דעם איז גרויס סודות רבי חייא
מיט רבי יוסי זעקן גנאנגן אין דר מדבר זאגט רבי חייא צוא
רבי יוסי קום וועל איך דיר זאגן ווען הקב"ה איז מעביר איין ממשלה
פון דער וועלט איז ער פריער מעביר זיין שר אין הימל אונ איז אים
מיט מעביר ביו ער זעצט איין אנדרן אויף זיין ארט פדי עס זאל נים
אפ גיין איין ממשלה אין הימל זאגט רבי יוסי עס איז גוודאי אזו אונ
זאגט סודות אונ דר ווייל האבן זיי דר זעקן איין מענטש קומט אונ
זיי מושא איז פון אים זאגט רבי חייא מיר דארפן אוועק גיין ווייטער
זארום טאמט איז ער איין עובר פוכים אדער איין עס הארין איז
איך אסור מיט אים צו בהעפטן אויף דעם וועג זאגט רבי יוסי מיר
וועלן דא ווארען ביו ער וועט קומן צו אונ וועלן מיר זעקן טאמט
זי ער אגרויסר מענטש אין דעם גייט ער פיר פון זיי אונ זאגט דאס
זען דארף דעם וועג ארום רינגלן מיט איין אנדרר זייט איך וויל צו
איין חכרותא ווארום איך ווייס אנדרן וועג וועקן מיר דארטן ארום
זיין אונ וויל איך זאגן ווייל איך וויל נים שולדיג זיין דרך איך איך
זא עובר זיין אויף רופני ער לא תתן כשול דען איר זענט אין דעם וועג
וויא איין בלינד איר זאלט נים ברענגן אייער גפוש אין איין סכנה
אגט רבי יוסי בריה רחמנא גלויבט איז הקב"ה דער בעל דרחמים
ווס מיר האבין דא גווארט האבן זייא זיך מיט אים בהעפט בנאנד
אגט דר מענטש צו זיי איר זאלט נים ריידן ביו מיר וועלן דאש
איבר גיין אונ דר ציילטווי אויף זענעס וועג ווס מיר האבין אוועק
גלאזט איז אמאל גינאנגן פון חכם מיט אפזען עס הארין איז דר עס
הארין אויף גישטאנגן אונ הט דעם אנדרין גיהרגת אויף דעם ארט
פון דעם טאג אן איז ווייטער ווער עס גייט אויף דעם ארט איז ער זיך
סספן גפוש דען דארטן איז פאר בארגי גלגלים אונ הרגנן אלי לייט
זאש זייא קיכן צו דעם ארט די חקמים וויישן דאש ארט אונ חילין

דארטן נים גיין דען הקב"ה בערמט ארי טאג דש בלוט פון דעם פון
חכם וואש איז דארטן גיהרגת גווארן אונ ער הייבט אן זאגן סודות
אויף דעם פוכו עור היום בנוכ לעמוד נאך זאגט ער קום אונ זעה דער
פסוק רופט אן גבעת שאלו פון וואס הייסט דש ארט אזו נאר ווייל
שאלו האט גיהרגת דיא שטאמט נוב עיר הפהלים הט זיך דער מדת
הדין גובר גווען אויף דער וועלט אונ האט גיהרגת שאלו מיט זיינע
קינדער אונ הט פון אים גימאכט פאר לידין דיא מלוכה אונ פמה
אלפים מישראל זעקן דרובר אום גיקומן אונ ביו אהער איז דר חטא
ניט גישטילט ביו סנחריב איז גיקומן אונ האט אלע גימאכט ציטערן
אזו אויף זינט דר פזון איז דארטן אום גיקומען איז קיינער דארטן
ניט איבער גיפארען פדי ער זאל זיך נים מספן גפוש זיין זאגט רבי
חייא צוא רבי יוסי האב איך דיר דען נים גיזאגט טאמער איז ער
אגרוסר מאז ער הייבט אן עש שטייט (משלי ג') אשרי אדם מצא חכמה וואול
איז צו אונז קענטשן ווש מיר האבן דיה גיפונן אונ וויישן פון דברי
חכמה ואדם יסוק תבונה אונ מיר האבן גווארט צוא מחבר זיין זיך מיט
דיר אונ אויף דעם שטייט אז הקב"ה ברייט אים אן אויף דעם וועג
דיא פני שכניה אונ אויף דעם שטייט ווארט צדיקים כאור נוגה דר מענטש
הייבט אן לדוד מוסר לה' הארץ וסלואה אונ זאגט דרויף גרויסע סודות :
ויסר את אופן מרכבותיו זיין ממונה איז למעלה אפ גיטאן גווארן דרום הט
ער למטה אכפלה גיהט אזו ווי זיין ממונה איז גיקומן אין ים העליון
אזו איז ער גקומן דא ביים דתחתון וינהגו בכבוד פון ווס הט ער אים
גפירט מיט שווערקיט אלס פון דאן לערנן מיר אפ אזו וויא דער
מענטש פירט זיך דא אזו פירט מען אים פון אובן עס שטייט בייא
פרעה ויכבר את לבי דר פאר האט מען אים פון אובן אויף גפירט מיט
שווערקיט וואס מצרים אנוסה ספני בני ישראל דס הט גזאגט דער שר פון
מצרים אויבין זאגט רבי יוסי עס איז דאך קשה ווען מען האט אים
מעביר גווען פון זיין ממשלה ווי אזו הט ער גיקאנט נאך זאגן דיא
ישראל אלס וודאי עס איז אלץ פריער אזו גווען אבר אז וייער פח
מיט דעם שר של מעלה איז צו בראכן גווארן איז במל גווארן זייער
פח פון אונטן דרום האבין זיי גיזאגט ב' ה' נלחם להם כמצרים דס מיינט
מען אין דעם שר של מעלה אויבין :

וילשע ה' ביום ההוא וגו' וירא ישראל את מצרים סת וגו' עס שטייט מצרים לשון
יחיד דס איז דר שר של מעלה פון די מצרים הט הקב"ה גוויין
צוא דיא ישראל אז ער האט דעם שר איבר גפירט אין נהר דיגוד
אונ אז מען פירט איינעס למענה איבר פון זיין ממשלה הייסט ער
מת וירא ישראל רבי יצחק זאגט מיר גיפינען נים אז איינער זאל האבן
אין זיך אזוי איין שטארקייט אנטקעגן הקב"ה אזו וויא פרעה זאגט
רבי יוסי אפעדד סיחון וועג האבין זיך אויף גישטארקט זאגט רבי
יצחק עס איז נים אזו דען כיחון וועג האבין זיך נאר גישטארקט
אנטקעגן דיא ישראל אבער פרעה האט זיך גישטארקט אנטקעגן
הקב"ה דען ער האט אלי טאג גוועהען דיא גבורות אונ האט קיין
תשובה נים גיטאן רבי חזקיה זאגט עס שטייט ארת היא על כן אמרתי
הם ורשע הוא סכלה אונ ער זאגט דרויף גרויס סודות . זאגט רבי חייא
אויב איז גשלאנגן גווארן מיט זייני יסורים אין דר צייט וואס ישראל
זענין ארויס גינאנגען פון מצרים אונ ער זאגט עס איז אלץ גלייך
פאר הקב"ה תם ורשע איז גלייך דען פרעה האט זיך גישטארקט
אנטקעגן הקב"ה ישראל אונ האט גיזאגט ס' ה' אשר אסעס בקולו אונ

פרשת

בשלח

נב

איה האב גיט גיטאן דער וויכר השית' זאל איה גישטראפט ווערין גלייך מיט אים דר פון זעה איה אז תם ודשע הוא סבלה ווארום דס ווס עם שמיים וירא את דבר ה' סכבדי פרעה דאס מיינט מען אויב זאגט רבי יהודה די אבני פדר נוס ועגן גיווען אין מצרים און משה האט וויא אויף גיהאלטן אין דר לופטן האבין גיאי דר נאך מטיט גיווען דיא אמורים בימי יהושע . דער פסוק איז קשה תחת שמיים וירא ישראל את ה' הגדולה אונ דער נאך שמיים ויראו העם את ה' זאגט רבי יהודה ישראל מיינט מען ישראל מביא דאס איז יעקב אבינו וואס ער האט גיגידרט אין גלות מיט זייני קינדער צו ליידן דעם גלות אונ ער אליין דעם גיווען אלי נקמות ונבירות ווס הקב"ה דעם גיטאן אין די מצרים דרום שמיים וירא ישראל דס מיינט מען יעקב וואס ער הייסט ישראל און הקב"ה דעם גיטאן דעם גיטאן און דעם אים גיזאגט שמיים אויף און זעה דיני קינדער ועגן שוין ארויס גיזאגט פון דעם שטארקן פאלק און זעה די נבירות וואס איה האב גיטאן אין דיא מצרים פון וועגן דיני קינדער דס דעם רבי יוסי גיזאגט בשעת יעקב איז גיזאגטן אין גלות ארין קיין מצרים איז אויף אים גיפאלן אגרוסי מוכא און איין ציטונישל דעם הקב"ה צו אים גיזאגט אל תירא מרדה מצרימה ווייל ער דעם זיך גיפארקטן דרום דעם השית צו אים גיזאגט פארקט דך גיט דעם יעקב גיזאגט איה פארקט ביה פון דעם גלות דס מייני קינדער זאלין חליה דארטן גיט פון דארטן ווערין האט הקב"ה גיזאגט צוא אים אנכי ארד עפר מצרימה זאגט יעקב איה פארקט מיה אז איה זאל דארט גיט פגראפן ווערן און וועל חליה גיט קומן צו מייני אבות און וועל גיט זעהן די גדולה פון מייני קינדער און די גבורות וואס דו וועסט זיי טאן האט הקב"ה גיזאגט צו אים אנכי אעלד גס עלה אעלה איה וועל דיה אויף פרענגן צו זעהן זייער גדולה און די גבורות ווס איה וועל טאנצן זיי גס עלה איה וועל דיה אויף פרענגן צו די אבות ולקט מיט זיי פגראפן ווערן . און דעם טאג ווס די ישראל ועגן ארויס גיזאגטן פון מצרים דעם הקב"ה גיטאן צו יעקב אבינו און דעם גיזאגט שמיים אויף און זעה די גאולה פון דיני קינדער און די גבורות ונבירות וואס איה האב גיטאן און יעקב איז דארט גיווען און דעם דס ארץ גיווען דרום שמיים וירא ישראל את ה' הגדולה דס איז יעקב אבינו . רבי יצחק זאגט עם שמיים ויוציא בכחו הגדול מצרים ווס שמיים בפניו דאס מיינט מען פר יעקב ווס ער דעם זיי אליין גיבראכט קיין מצרים אין גלות ארין דרום האט הקב"ה פון אים דאס ארץ גיוויזין רבי חזקיה זאגט בפניו מיינט מען אברהם אזו ווי עם שמיים ויטל אברהם על פני ויאמר הלכנו סאה שנה וילד וועל איה דען צו דינדרט יאר האבן איין קינד דעם הקב"ה צו גיזאגט מיר דא שווער איה ביי דיין לעבן אזו וועסט זעהן פמה חילות ובחנות ווס וועלן פון דיר ארויס גיין . און בשעת הקב"ה האט אים גיזאגט די ישראל פון מצרים ארי שבתים אלפים ורכבות האט הקב"ה אויף גיבראכט צו אברהם אז ער זאגט זיי אלי זעהן דרום שמיים ויוציא בכחו פאר אברהם . רבי אבא זאגט אלי אבות ועגן דארט גיווען ביי דר גאולה דרום שמיים בפניו דס זענען דיא אבות זאגט רבי שמעון אזו אויך תמיד איז דיא גאולה אין דעם זכות פון דיא אבות אזו ווי דר פסוק זאגט וזכרתי את בריתי יעקב ואמא בריתי יצחק ואמא את בריתי אברהם אזכור ואמא זכור דא וענען אלי אבות און נוס שמיים ויראין אונט אללא דס איז דוד המלך דאס ער דעם זיין אחיזה למעלה אין ארץ בתים און ער איז אין איין מדינה מיט דיא אבות

און דורך זיי ארי אז תמיד דיא גאולה צו די ישראל . רבי יוסי ד גיברענט עם שמיים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים משה דעם פון גיזאגט לא תוספו לראותם עוד עד עולם זיי וועלן שוין אייביג גיט זעה מצרים און דא שמיים אז זיי האבן זיי דר נאך גיווען אללא ער ד גיטאן איר וועט זיאי גיט זעהן לעפדיג אבד טויט וועט איר זעהן דרום שמיים כאשר רואתם את מצרים היום לא תוספו לראותם אזו ווי זעהם זיאי היינט לעפדיג וועט איר זיאי שוין גיט זעהן ווייני זענען סודות :

אז ישר משה ובני ישראל וגו' ווארום שמיים גיט שר ער דעם גיזאגטן זישר איז מיימש ער וועט זינגען אללא לעתיד לבא האמשען צדיקים זענען שוין נפטר גיזאגטן און זענען אויף גיזאגטן במדרי של מעלה און זענען נתקשר גיזאגטן בצדוד החיים וועלן זיי אל תחיות המתים לעפדיג ווערין און וועלן זינגן די שירה . רבי שם זאגט פון דאנען לערנין מיר אפ עם שמיים ויסיפה' שנית ידלקות את עמי דס זענען די צדיקים ווס הייסן שאר עמו דען מיר האבין גלעך די וועלט דעם קיין קיום גיט גייערט אוף די ווס מאבין זיך פון שרייב הייבט איין איבד בלייבונג און האלטין פון זיך נאר גיט אויב וועסט פרעגן אז זיי זענען שוין בצדוד החיים אן גיבונדין און זענען שוין גענג בעולם העליון ווארום גידערט זיי הקב"ה אראפ אוף ערד גיאי און לערין אפ פון די ערשטע צייטן דען צו דעם ערשט זענען נאך גיווען אלי רוחות ונשמות במדריגות העליונות למעלה און הקב"ה דעם זיי אראפ גיידערט אוף דר ערד פאל אצונד דס הקב"ה וויל גלייך מאכן די קדומע וועג אזו שמיים זיי צדיק כארץ אשר יעשה טוב ולא יהא אויב דיא וועסט זאגן די מענטש ווס זענען גישטארבן מפת דר עצה ווס דר נחש דעם גרום מיתה גי זיי האבין נאר קיין חטא גיט גיהאט נאך ווס זאלין זיי אוף שמיים די דארטן אוף אוף שמיים לתחית המתים זיי זאלין זיין די בעלי פון דעם מלך הכשית דרום האבין מיר גידערט אז משה וועט שירה לעתיד לבא אזו ווי עם שמיים כיס צאת סארין מצרים אראב דס הייסט איה וועל משה אליין ווייזן דס אנדערע מאל דען דר שמיים אז ישר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה' מיינט מען די פון ישראל מיט משה וועלן זינגען צו הקב"ה :
תנינן מיר האבין גילעדינט אימליכער מענטש ווס זאגט אלי שירה מיט פונגה איז ער זוכה לעתיד לבא דען אין דער שמיים ווס עם דעם זיך גיטאן און ווס עם טוט זיך אין דיניטיג ווע און נוס עם וועט זיך טאן און אין דר שירה איז דר יחוד און די רעק אמונה און עם איז אין איר פון ימות הקשים דען אין איר גייתו זיך ארין בריינגען פון הקב"ה אלי שירות פון די עליונים ותחתיו ויאמר לאמר צו זאגן לדורי דורות דען דיא שירה וועט גיט פאר גל ווערין פון זיי אייביג און ווער עם איז זוכה זאגן די שירה אוף וועלט איז ער זוכה זיא צו זאגן אוף יענער וועלט און לימות הקי מיט דר גרויסע שמחה פון הקב"ה דרום שמיים לאמר צוא זאגן היינטיגע צייט און זאגן אין ארץ ישראל אז די ישראל וועלן דרי זייען צוא זאגן אין גלות צוא זאגן לעולם הבא :
אשירה לה' כי נאה גאה ער הערשט אוף דר וועלט און אוף יענר ווע פוס וזכור רחם בים ער דעם מעביר גווען ויער ממשלה פון און און דעם פח פון ויער שר אוף דעם הימיל ווס זייער אן האלטין אז

פרשת בשלח

עם שמיים מרכבות פרעה וגו' און אזו וויא הקב"ה האט צו פראכין ארץ מרפכות המומאח וואס איפר וי"א מיט זייער פוחות למעלה אזו וענן אונפן אייך צו פראכין אונפר לארן גינארין :

תניא מיר האבן גילערניט רבי אבא זאגט וואול צו די ווס זענן זוכה צו זאגן דיא שיריה אויף דער וועלט דר איז זוכה צו זאגן אויף יענר וועלס דיא שיריה איז גיבויט גינארין מיט צווייא אונ צוואנציג הייריגי אותיות ווס אובין זענן זיי אויס גקריצט אין עשרה מאבדות אונ עס איז ארץ גיצייכיניט מיט דעס שם הקודש אונ דאס איז דאס גאנצקייט פון דעס הייריגען שם זאגט רבי שמעון אין דר צייט אז די ישראל זענן גישטאנין בייא דעס ים אונ האבין גיזאגט דיא שיריה האט זיך הקב"ה צו זיי אנפלקקט מיט אלע זיינע מרפכות וחיילות דאס זיי זאלן דר קענן זייער כלה ווס ער האט זייא גיטאן גיסים גבורות אונ אימליכר דעם גינעקן פנבואה מער אז אלי גביאים האבן גיזעהן . מען זעהט אין דר שיריה אז איין רייד גיזעהר זיך גיט אן מיט דער אנדערער אונ וואס דער האט גיזאגט דר אנדערער אויף גיזאגט אונ איינער האט גיט גיפערדירט איין ווארט פאר זיין חבר גייערט עס איז ארץ גינען כפסקי אחר אלי מיט אפאל גלייך דען דער רוח הקודש האט גירעט פון אלי מילער גלייך וויא פון איין מויל אפילו די קינדער וואס זענן גינען איין זייער מוסרם בויך האבין אלי גלייך גיזאגט די שיריה מיט אפאל אונ האבן אלי גיזעהקן וואס יחזקאל הנביא דעם גיט גיזעהקן אלע האבין גיזעהקן גלייך בשינפעלראך אונ אז זיי האבין אלע גלייך אויס גילאזט זענן אלי רייד זיס גינארין איין זייער נפש אונ האבען נאך גיגלוסט צוא זעהקן דעס גרויסען תענוג צוא זעהקן דיא שכניה אונ האבען גיט גינאולט אוועק גיין פון דארטין בחמת גרויס ליבשאפט אונ תענוג באאותו שעה האט משה גיזאגט צו הקב"ה מחמת גרויס ליבשאפט ווס דייע קינדער האבין צוא דיר אונ ווייזן קוקין אין דיר ווילען זייא גיט אוועק גיין פון דאגען וואס האט הקב"ה גיטאן דעם הקב"ה באהאלטין זיין פבור ככיל צוא דער מדבר האט משה זייא גיזאגט אז זייא זאלין ווייטער זיהען אונ זייא האבען גיט גינאולט ביו ער האט זייא גינארין דעם פבור פון השם יתברך איז אין דער מדבר מיר פאלר מחמת גרויס אהבה ורצון וואס זייא האבען גיקוקט האט זייא משה גימאכט זיך אזו וויא עס שמיים ויסע משה אח ישראל משה האט גימאכט זיהען דיא ישראל סיס סוף ויצאו אל מדבר שור וואס הייסט מדבר שור אלא שור איז מייטש קוקין אין דער מדבר וואס זייא האבין דארטין באגערט צוא קוקין אין זיין זיי כבוד דאס לופערקייט פון פבור הקב"ה . רבי יוסי הייבט אן עס שמיים מוסור שורו דה' שור חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו סינו ורוע קדשו דעם מומוד האבין שוין די חכמים מפורש גינען אז דאס האבין גיזאגט די פרות וואס האבין גיפירט דעם ארון פון די פלשתים אזו וויא עס שמיים וישרנה הפרות בידו וישרנה איז מייטש זיי האבן גונגן שיריה אוף דעם וועג אז זיי האבן דעם ארון גיפירט . דא איז צו פרעגן ווס דר צייקט דר פסוק פר אחרדוש אז די בהמות האבן שיריה גיזאגט אמער אלי בשעפניש סייא למעלה אונ סייא למטה זאגן דאך שירות . אוב די וועקט זאגן אלי שירות זאגן די שרים פון אימליכן מין אונ דא האבין די פרות אליין גאגט שיריה ווייל דר ארון הקודש מיט די לוחות התורה זענן מיט זיי געען . נודע איז אזו ווייל דר ארון מיט דר תורה איז אויף

דעם גינען זענן אלי איפר גענומפרט גינארין ביים העליון אזו ווי ישראל האבין גינאולט אונ גיבעטן פון הקב"ה אזו אלי זאלין איפר גענומפרט ווערן איז זייער האגט אזו דעם הקב"ה גטאן דרום שמיים וויכט די אונטרשטע אונ זייער פח למעלה ווס ריית דרוף אלי אין עס זענן גינארפין אין ים אובין אונ אונטין די תחתונים אין ים עליונים בנהר דינור ווס העליון אזו ווי אויבין איז גישטאגען : וילי ויגורו רבי יוסי זאגט עס גיזעהר אימליכער מענטש זייער ליב האבין להקב"ה דען די גרעסטע עבודה איז מאהבה אונ דר ווס גלה להקב"ה מאהבה ווערט אן גירופין דר ליב האבר פון הקב"ה זעהר חכמים האבין גיזאגט דס ווס עס שמיים רעד ווע אבד אל תשוב אוף קרבנות גיט פר לאזין צו הקב"ה גייערט צו דינען אונ זיך גפמין אין אים אונ טאן זיינע מצות אים מקריב זיין קרבנות היקר סבית רעד דאס איז מייטש ריית אויס דעם יצר הרע ער זאל גיט דר חיצין אונ גיט גינעלטיגין אין דיר אונ זאלשט גיט זאכטן אין דיין הארץ שלעכץ וועסטו גיט דארפן בריינגן קרבנות דר דרום שמיים רנהך איז מייטש דיין גוואונגן דס אפענטש איז אונט אונ איז גיט נודר פון בינע מחשבות דר נאך ווערט דען זיין מעשה די מחשבה איז נאר אזו ווי פיס צו דר מעשה אזו ווי גיט קען מען גיט גיין עפים טאן אזו קען מען גיט טאן קיין מעשה זיין מחשבה סבית רעד מיינט מען די נשמה הקדושה ווס הקב"ה זייא דיר גינעבין ווס ער הייסט רעד דרום זאל מען דיין להקב"ה רנהך אזו ווי עס שמיים ויחבת את ה' אלהיך וגו' זה אלי ואנוהו אלי ישראל זיין גינעקן ביי דעם ים ווס יחזקאל הנביא דעם גיט גיזעהן אפילו די דר ווס זענן נאך גינען איז זייער מופערש לייב האבן גיזעהן די נהך אונ האבן גיזוכט להקב"ה האבן אלי גיזאגט זה אלי ואנוהו וגו' : מיט שמחה אונ אזו נאט וועט זיך וויידער קערין קיין ציין זיין זאגן זה אלי ואנוהו ווי עס שמיים זה ה' קינט לו נגילה ונסחה בישועתי ויורה איז גינעסין פר רבי שמעון אונ זאגט עס שמיים קיד צוסיד נשאו קול יחדו וינגו צופק מיינט מען די ווס האבן אזו הקב"ה וועט מרחם זיין צוא בויגען דס בהמיק . נשאו קול מיינט מען אימריבין טישין ווס וויינט אונ הייבט אוף זיין קול אוף דעם חורבן בית קדש דר איז זוכה צוא דעם וואס ווייט שמיים . יחדו וינגו פנאנד זיין וויא זינגען אונ וועלן זוכה זיין צוא זעהן דס ביהמיק גיבוטער בבות פרעה וחיילו ירה בים אזו הקב"ה דער וועקט איין מלחכה ווערין צו פראכין מדרגות עליונים ותחתונים דען איז גינען מרכבות וחיילו וגו' רבי יהודה זאגט עס שמיים ראוד מים אלהים ראוד מים חילו וגו' תרומות בשעת דיא ישראל האבן גינארפמ גיין איפר דעם ים גאט גיזאגט צו דעם שר של ים צו טייל דיין וואסר פרי מיני דר זאלין דורך גיין זאגט ער דיא גאולה של רוגו ווס עס איז אצונד דר רעקט גינען די זאליו אוס קומן דען דיא ישראל האבן אויך געט עבודת פוכבים אין מצרים זאגט הקב"ה איך האב דרויף אפען דעם ים אונ האב מיט אים אטנאי גיהאט ער זאל אצונד פאלטן ווערן וואס האט הקב"ה גיטאן האט ער דער וועקט איין ארזקיים זענן די וואסר איין גישרוכפין גינארין דרום שמיים יאוד וילחיש וגו' דס די וואסר האבן אים דר זעהן זענן זיי דער ציטערש זיין אונ הקב"ה דעם אים גייהיסן דרגין די תיילות אונ זאל זיי נאך ארויס ווארפן אונ דר נאך דעם ער זיי צו גינעקט אזו וויא

וי גווען דרום האבן זיי פון זיך ועלפטרם גווענן שירה און אז מען הט פון זיי דעם ארון אראפ גנומין זענען זיי שוין גווען ווי אנדריי בהמות און האבין שוין קיין שירה נישט גזאגט בייא אנדריי מזמורים שטייט מזמור קדוד אדר לרוד מזמור און דא שטייט גאר נישט דר נאמן פון דוד אלא דר מזמור איז אן גיבורייט מיט דעם רוח הקודש לעתיד צו זינגן אין דר צייט אז הקב"ה וועט די ישראל און ריכטן פון דר ערד דען וועט עס זיין חדש דען עס איז גאה אזוי איין שירה נישט גזאגט גינארן מיט שנכרא העולם • רבי חייא זאגט אז עס וועט זיין תחיית המתים דען וועט עס זיין חדש דעם אונעלכים איז נאה און דר וועלט נישט גווען רבי יחי זאגט אין דר צייט אז הקב"ה וועט טאן נחמות אויף דר וועלט דענקט מאד וועט דיא שירה גיזאגט ווערין דר נאה זענן זיך דר וועקן די מתים פון דר ערד און די וועלט וועט פאנייט ווערן מיט ארעקטין קיום וועט עס איז נאה נישט גווען דעם די מומאה און דר נחש וועט דעם גורם גווען מיתה און דר וועלט און הט פינצמט גימאכט דעם פנים פון די לייט וועט עס שוין פמל ווערין און הקב"ה וועט זיי שוין מבער זיין פון דר וועלט אזוי ווי עס שטייט בלע הסות לנשׁ און ווי דר שטייט וואו רוח הסומאה אעביר סן הארץ :

וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים זיי האבן נישט גהאט קיין תורה וועט זי הייסט מים אזוי ווייא דר פסוק זאגט ווי כל צמא לכו למים זאגט רבי יחי זיי האבן דאך אין דר צייט נאה נישט מקבל גווען די תורה זאגט רבי אלעזר זיי זענן ארום גיזאנגן אין דר מדבר צו זענן ווייא אהין איז גיקומן דר פכוד השכינה האבן זיייא זיא נישט גיפונען דרום שטייט וואו מצאו מים דעם מיינט מען די תורה • און דער פכוד השכינה הייסט תורה • ווי זיי זענן גזאנגן אין דר מדבר הט און זיי אנפלעקט דר רשות פון שרים חיצונים וועט רועט אין דר מדבר און זיי האבן אין די חיצונים פגעניגט האבן זיי גזענן אז דעם איז נישט דעם אור ווי יקו פון דר קדושה דרום שטייט ולא יכלו לשחות מים ממה כי מרים הט דאס מיינט מען דיא השגה פון דיא חיצונים איז ביטער און זיייא האבן דא נישט גהאט דעם תענוג פון פריער דעם זיי האבן גיזענען די קדושה אויף דעם ים און נישט דעם אליין נאר די חיצונים האבן נאה און זיי מקטרג גווען אזוי ווי עס שטייט ווייטער זיעטו אל ה' זיי האבן גשרינן צו נאט ויחיה ה' עז דען הט זיך פוויזן צו זיי דעם לוטרי אור פון הקב"ה דאס איז עין חיים דרום שטייט ויחיה המים די ביטרי מים דעם איז דר קטיוור איז זיס גווארן און איז גווארן איין מליץ טוב פאר זיי • זאגט רבי אבא תחילת זענען די ישראל אריין גיזאנגן אין ברית פון הקב"ה און זענן אפר נישט רעכט אריין גיזאנגן ווייל זיי האבן זיך גאר גמלת אן פריעה און אז זיי זענן גקומן קיין מדה האבן זיי זיך רעכט מביע גווען מיט מילה ופריעה דרום שטייט סם שם לו חק ומשפט דארטין הט ער זיי גיטאן חק מיט משפט דאס איז מילה ופריעה וועט הייסט חק ומשפט אזוי ווייא דיא מקובלים ווייסן :

כי אני ה' וחסדך אין פרשת בלק שטייט אויף דעם פסוק רבי אלעזר הייבט אן ה' בוקר חסדך קולי בוקר אעזר לך ומצחך דוד הט גפעטן דר עת רצון וואס ער איז תמיד אין דער פריא דאס דר חסד דר וועקט זיך אויף דער וועלט און הקב"ה מוט אזוי טובות סייא צוא צדיקים און סייא צו רשעים דען איז די צייט פון תפלה צו מתפלל זיין פאר דעם מלך הקדוש דען זיא ווערט מקובל דרום אז עס ווערט טאן האבן אזי חולים אין נחת רוח דעם עס ווערט זייא גרינגער און און

דר זמן תפלה איז מגין אויף זיי מכל שבן די וועט זענען בעלי תשובה און זענן מתפלל פו דעם מלך הקדוש דען אין דר צייט גייט ארום איין ממונה דעם איז וסאל מצד דרום ער איז ממונה און אלי רפואה און אז די תפלה קומט פו הקב"ה דען בפעקט הקב"ה צו זיין בידי דין אז זיי זאלן אים נישט אן הוצן מיט דין דען דעם חיים איז נישט איז זייער האנט גייערט אין דר האנט פון גאט און ווייל עס איז אין דר צייט איין עת רצון דעם הקב"ה בגערט אין דעם זכות פון מענטש און אז ער איז מתפלל איז גוט און אז נישט זאגט הקב"ה מאמר וועט ער תשובה טאן און הט חס און אים • און אז עס ווערט טאן ווערן די פינגלי גהערט אזוי ווי עס שטייט אשר שם צפירים יקנו און די פינגלי לובן פאר הקב"ה אזוי ווייא זייערי פוחות ושרים של מעלה און דען אילת השחר דר וועקט זיך אין זאגט מה רב טובך אשר צפנת ליראיך דען גייט ארום דר ועלפטר ממונה און מוט וועט מען הייסט אים • אויף די וועקט מייגן דאס די מיני רפואות זענען אין זיין האנט עס איז נישט אזוי גייערט בידי המלך הקדוש און אז הקב"ה בפעקט דעם ממונה דר רפואה טאן צו דעם מענטשן אזוי גייט דר ממונה ארום און אל מקטריגים וועט זענן ממונה און די חלאים רעים פארקמן זיך פו איז דען דר רוח וועט גייט ארום מצד דרום דר גרייכט צו דעם מענטש דען האט ער איין רפואה און אלץ איז בידי הקב"ה דרום האט דר גזאגט ה' בוקר חסדך קולי און דרום שטייט דא כי אני ה' וחסדך ויחיה דאס רפואה איז בידי הקב"ה און נישט ביי קיין אנדריין :

בווהר הישר רבי יצחק הייבט אן צוא זאגן ווייא אזוי גיהער אייטליכע מענטש מהרהר זיין און זייני מעשים און צו גיגעקן דרינגן אלי טאג ווייל הקב"ה הט אים גיגעבין די זייני נשמה צו ווייסן אויף דר קענען זיין בשעפר און צו זענן אין זייני ווינדער וועט ער מוט אל טאג פיר ווינגן פון אלי פיר זייטן וועלט דר מורה ווינט ווייעט פו דר פריא ביז האלבין טאג דאס מיט אים גייט ארום פון דעם אויף החמדה וועט איז בשער המורה זענען דרינגן פו האנדן מוויינט אויף פינג און זיבציג רוחות פון רפואה גיין אין דר וועלט אריין און דר מלאך וועט אין דר ממונה הייסט מיכאל און אים זאגט הקב"ה מלאכי ילד איז די אהותיות מיכאל און ווען עס דר וועקט זיך דר ווינט נאנץ פרי ווער עס גייט אין דר צייט אין ווען אריין און איז זיך מביי צוא דעם ענין דען אלי פרכות וועט מען בענטשט אים אין דער צייט ווערן מקיים און ער פרייד זיך דעם טאג דר מערב ווינט ווייעט פו האלבין טאג ביז נאכט גייט מיט אים ארום תכח ווינטן צו מאכ גליהן גראון און ביימער און דר ממונה דרויף איז רפאל דעם איז רצון מערב • זאגט רבי יחי מיר האבן דאך גילערינט אז רפאל איז דער ממונה און רפואות וואס דען זאגט אז דר ממונה פון מורה זייט הייסט מיכאל • זאגט רבי יחזקיה מעשים פון הקב"ה צו דעם מענטש איז אלץ ער נאר אים דר קענען דעם ער שלאגט און היילט וויידר זאגט האבן זייער פטוחן נאר צו אים נישט אויף איין מלאך אדר איין שו דרום מוט זיי הקב"ה צו צייטן פו בייטין פרי ער זאל נישט זאגן דר מלאך הט מיר גיגעבין די רפואה גייערט עס איז אלץ בייא הקב"ה אין דער האנט דרום פאר בייט ער דיא רוחות ביז דר מענטש אי מתפלל און מוט תשובה בפעקט הקב"ה דיא רפואה זאל אויף אים קומן און דר מלאך וועט דרום איז גיגעט נישט דיא רפואה מיט דעם ויילן פון הקב"ה גיט מיט זיין ויילן • זעה דבר מקובל פון הקב"ה ער

פרשת בשלח

הענין און הייב ארץ דין קול פון דר תורה ווס די לערנענעס וועל ארץ דיר געבן שכר טוב לעולם הבא • און דרום איז דוד המלך ארץ ארץ גישמאנג האלבי נאכט אין דר צייט ווס דר רוח צפון וויינט און זיין פידל הט גיהאנגן איבער זיין פעטיל אזו ווי עס שטייט אין דר נבואה ברכות • עס שטייט יחד הכי יוצר איז מייטש איין טעפר צו ווייזן אזו ווי איין טעפר קען צו ברעכן און ווידר גאנג מאכן אזו ווי ער וויל אזו אויך הקב"ה ער שלאגט און היילט ווידר ער ברעכט און בוים ווידר • דרום איז וואל צו די לייט ווס וויינער האפן איז צו הקב"ה און לערנן תורה כס דרך דעם בקימן ווי איין נשמה ווס וי העלפט אים לחי עולם הבא דרום שטייט הבא לטהר מסייען לו וויי צו די רשעים ווס זענן נישט זוכה צו דר נשמה ווערן ווי פר לארן לעולמי עולמים דרום שטייט כי אני ה' רופא און שטייט נישט סתם אז ער איז איין רופא לכל העולם אלא רופאך דין הייער נאר צוא דיא צדיקים איז ער דער רופא חולים :

הנני מסביר לכם למה שן השמים רבי יוסי הייבט אן מוחה את ידו ומשבע לבלתי יד רחוק ווס שטייט פריער עני כל אלה ישברו אלי בשעפנש האפן און הייבן ארץ ווייגרי אונן צו הקב"ה אלי ווס זענן בני אמונה נהערן ווי אלי טאג מתפלל זיין ארץ מונות ווייך דר נוס ער איז מתפלל צו הקב"ה אויף מונות איז גורם אז אימליכר טאג ווערט גיבענשט פון דעם איין העליון ווס פון אים קימן אלי מונות דרום שטייט כידו וי יום יום און האמשי דער מענטש איז איין עושר מוז ער פארט אלי טאג מתפלל זיין ארץ מונות כדי עס זאל נפונן ווערן מיט אים אלי טאג די ברכות מלמעלה און דרום באדארף דער מענטש נישט אפ מאכז מונות פון איין טאג אויף דעם אנדרין אזו וויי דער פסוק זאגט ויצא העם ולקחו דבר יום ביומו חוץ ערב שבת באדארף מען אן בריימן ארץ שבת אזו וויא אונזרי חכמים האפן גיזאגט דען ווערט הקב"ה נפונן אלי טאג כלא ברכות און דרום שטייט מוחה את ידו ומשבע לבלתי יד רחוק פון דעם רצון און מתשבה פון הקב"ה ווס אלי ברכות קימן ארויס פון דארטין ווער עס איז מתפלל אויף מונות אלי טאג פאר הקב"ה ווערט ער גרופן צו הקב"ה בן הנאמן דר וואר האפטער וון כס פון זיינט ווערן ווערט נפונן ברכות למעלה • רבי אבא הייבט אן עס שטייט וצחח' את ידיו את המהלים כחפזו וויא אזו גיהערין דיא לייט צו גיין אין דעם וועג פון דעם מלך הקדוש און פון דער תורה כדי עס זאל ווערן נפונן ברכות למעלה ולמטה דען מיר האבן גלערינט עס שטייט ישראל אשר כדאמאר הקב"ה זאגט איה ווער בארימט בודאי כמעלה ווערן ישראל למטה ווס עס איז דר פאר און דאס שיינקייט דס איז ער ווערט מקושר מיט די תפילין • האנא מיר האבן גלערינט עס שטייט וצחח' את ידיו הקב"ה בגערט אין די ווס ציהן אויס העם רצון עליהן דס זענן די ידיו • המהלים ווס האפן צו זיין חסד און בעמן אלי טאג צו הקב"ה אויף מונות • רבי יוסא סבא הט נישט מתקן גווען זיין מיש אלי טאג ביו ער הט פריער גבעמן פר הקב"ה אויף מונות ער הט גיאגט מיר וועלן נישט מתקן זיין די סעודה ביו וי וועט אונן פריער גגעבן ווערן פון דעם מלך און נאך דר תפלה הט ער גווארט איין שעה און האט גיאגט אצונד איז דיא צייט אז זיא ווערט אונן גגעבן פון דעם מלך סבא והלאה ברייט אן די סעודה און אזו איז דר דרך פון די ירא חסא אכר די רשעים ווס גייען אין דיא קרומי ווערן נישט אין וועג פון דר תורה שטייט אויף וי ווי משכית בבוקר כבר ידעתי

לאגט נישט דעם מענטשן ביו מען וועג פריער איבער וויי מעשים פריער איז ער נאר נישט שולדיג און דר מונות פון דעם איז מיכאל וי דס רחמנות פון הקב"ה האמשי דר דין קומט דורך מיכאל קומט רפואה אויך דורך אים אז ער איז אים מתקן וויי מעשים און מוט שובה פר זיין הארן דר דרום ווינט וויינט תחלת הלילה ביו האלבי נאכט דען גיין מיט אים ארום עהר ווינטן צו פעט מאכן די ערד אן ווארימין דיא קעלט פון דר וועלט און דר מונות הייבט ער דר נישט איז שווער צו שלאפי מענטשן און אכר צוא דר גאנצער וועלט וי ער נישט אין דר צייט איז מען דן דיא רשעים אין גיהנם און דיא גאנציי וועלט ליגן און שלאפן און קיינר איז נישט מתפלל אוה ווי • דר פון ווינט וויינט פון האלבי נאכט ביו טאג עס גייט מיט אים ארויס דיי מאל מאה אלפים שלעכטי ווינטן ער איז שווער פר אלי נאר צו שלאפי איז ער נישט פר גרום קעלט און היץ ווס ווי האפן • אין דר יום גייט הקב"ה ארום פון וויי פיל גלוקסיג וועלמן און קומט זיך שפעלעשע זיין מיט דיא צדיקים אין גן עדן און איין קרוו רופט אים דר אים און זאגט ער צפון ובווי היסן דס מיינט מען דר וועק זיך די צפון נישט צו קימן ארץ דר וועלט און צו דר וועקן דס גישמאקייט פון די שמים אין גן עדן אזו ווי עס שטייט הווי גני ילו בשמי אזו וויא מיר האבן גילערינט ווען דר צפון ווינט וויינט און הקב"ה קומט אריין זיין גן עדן דען גיבין אלי בשמים און אלי ביימך איז גן עדן וויינער ששמאקן ריח און זאגן שירה פר הקב"ה אזו ווי עס שטייט או יוננו כל די יער מלפני ה' און אלי צדיקים זענן נהנה פון דעם ליכט פון אויבן און ווערן דר פון גישפייזט און זינגן און לזבין אין גן עדן פר וויינער שפער דרום שטייט יבוא הוד רגנו ויחל פר סגרוי דם ווארט ויחל גייט מיט ארץ הקב"ה גייערש ווי איינר זאגט דר הער זאל קימן וועט דר נאכט עסן ווען הקב"ה קומט אין גן עדן אריין ויחל וועלן וויינער פרי סגרוי דס פירות פון הקב"ה דס מיינט מען די צדיקים וועלן עסן דס וויינט ווס ווי זענען נהנה מזיו השכינה איז גלייך וויא זיי וואלמין געעסן אזו אשטיינר שטייט ביי די בני אהרן ויחל את האלהים ויחל איז ארץ מייטש ווי האבן נהנה גייען מזיו השכינה :

נגו רבו דיא רבנן האבן גילערינט אין דר צייט אז דר צפון ווינט הייבט אן צו וויינען ווערן דר ציפוטש אלי הימלין וחיזת הקודש אופנים וצבא השמים ווי ציפוטש און הייבן אן צו זינגן גיזאגט און יוב צו הקב"ה ווס הט בשאפין די וועלט מיט זיין זאג ביו הקב"ה ווי אריין מיט די צדיקים דען קומט אריין פלאם פייער פון די גלגלי מציאות ער גייט ארויס אין דר גאנצער וועלט און קומט אונטר דיא ליגל פון דעם האן און מחמת גרום פארט הייבט ער אן קלאפן ווייט די פליגל און שרייען • און ווער עס הט חכמה ותבונה אין זיין ארץ דר וועקט ער זיך ארץ שטיין לערנן און זיין קול ווערט נהערט זיין גן עדן און הקב"ה הערט זיין קול פרייען אים דיא צדיקים און האבן רבונן של עולם ווער איז דס זאגט הקב"ה דס איז דר מענטש דס די הייליג נשמה איז ביי אים און איז עומק בתורה הערט צו אלי ווי זיין קול דען עס איז מיר וויינער גיחא און ליבר מער אז אלי שירות נשפחות ווס מען זאגט פר מיר ארץ דעם הימל דרום שטייט הייבט גייט איז מייטש לשון ננות וחרפה האמשי ער ויצט אין דעם עולם עפעל איז ער פארט עומק בתורה הבריס סקטיבס לקול פר געמין זיין זל ווס עס איז וויינער ווס און ווייל אז עס איז אזו השמייעי מאך מיר

פרשת בשלה

נד

דרום שמיים וזבח ה' את יראו את הסתלים לחסרו זיי האפן צו הקב"ה דען ווערן די בני אמונה דר קענט דען זיי בעפן אלי מאג אויף מזונות דרום שמיים למען אנסנו הילך בחורתי אם לא הקב"ה טוט זיי פרויבן אויב זיי זענן בני אמונה ולקטו דבר יום כיסמו דקא נאר אויף איין מאג אבער גיט פון איין מאג אויף דעם אנהרין רבי יצחק זאגט, עם שמיים צייט אכל רשוכע נסשו ווען עקט דר צדיק אז ויין נפש איז זאט פון תפלה און תורה. זאגט רבי שמעון קום און זעה אז הקב"ה הט געעפן די תורה צו די ישראל המער זיי צום ערשטן גפרובט אוב זיי זענן בני אמונה של הקב"ה און צו ווישן די רשעים ווס זענן גיט קיין בני אמונה מיט ווס הט ער זיי גפרובט מיט דעם מן דרום שמיים בייא דעם מן למען אנסנו און די ווס זענן יא בני אמונה נוען הט זייא הקב"ה גצייכניט מיט דעם רושם פון פתח של חסד אזו ווי דר פסוק זאגט למיתלים לחסרו און די ווס זענן גיט נוען קיין בני אמונה הט הקב"ה אפ גיטאן פון זיי דעם פתח עליין און מען הט אום גירופן ובסן רשעים תחסר און פון דעקט ווען חאמשי די רשעים האבן פיל גקליפן לא הערף המרבה והסמיעם לא החסיר ווער עס הט איבריג גקליפן איז ביי אים גיט איבר גפליפן און ווער עס הט וויגציר גקליפן איז ביי אים גיט אפ גינאנגן און דר מן איז גווען מעלה ריח מכל בשמים של גן עדו דען דורה דארטין הט דער מן אראפ גנידרט למטה און ווס פר איין מעם מען הט גוואלט הט מען גפילט און גישמעקט און ער הט גרויבט למלה הפבוד דען אזו איז דר מן צו אים גווען איין ברכה אין זייני גידערים און דורה דעם מן הט ער משיג גווען און הט גזעהן מה למעלה בחכמה עלינה און דרום האבן זיי גהייסן דור געה און זיי זענן גווען די בני אמונה און צוא זיי איז גיגעפן גווארן דיא תורה משיג זיין דרינגן און צוא וויסן אירי וועגן און די ווס זענן גיט נוען קיין בני אמונה שמיים אוף זיי שמו העם ולקטו וחסנו ברוחם אז דכו במדובה ווער הט זייא אזו פיל מטריח גווען צוא מאלין עם אדר צו קלאפן אין איין שמיים ווייל זייא זענן גיט נוען קיין בני אמונה אזו היינט אויף דיא וואס זענן גיט בני אמונה און בגערין גיט צו גיין אין זייני וועגן דיא מוון זיך מטריח זיין ווס גלילה נאך זייער פרנסה מאמר וועלן זיי גיט האבן קיין ברוט צו עפן ווער איז דס גורם ווייל זייא זענן גיט קיין בני אמונה אזו אוף שמו העם דיא שומים וואס זענן גיט קיין בני אמונה האבן זיך גמוח מטריח זיין קלאפן אין איין שמיים אדער מיט איין מיל שמיין און נאך אנדרי פרחות און עס איז צום סוף גיט גוט גווען נאר כמעט לשד השמן גיט מעדד נאר אזו ווי מען מאכט מייג מיט בויםל דס הט זיי גורם גווען ווייל זיי זענן גיט נוען קיין בני אמונה זאגט ר' יוסי ווס שמיים רעד השמן אמטיל זאגן עס איז מייטש לשון קעמין אזו ווי מען קענט מיט בויםל און אמטיל זאגן עס איז מייטש איין לשד אזו ווי אשר ווערט גזעהן אין פיל ערליי גשמאלטן אזו איז גווען דער מן אלערליי פעמים: רבי חניא און רבי יוסי זענן גנאנגן אין וועג זאגט רבי יוסי צוא רבי חניא פל זמן מיר זענן אין וועג טוט הקב"ה מיט אונז נסים און אצינד איז אונז דר וועג ווייט מיר וועלין עוסק זיין בתורה וועט זיך הקב"ה מיט אונז בהעפמן. הייבט אן רבי חניא און זאגט מדרות פון מצות און מדרות פון לחם עוני. ווי זיי גייען הערין זיי איין קול זאגט איר מושלים רוחות ומזיקים וואס אין קרומין וועג גייט ארויף און גידעקט גיט אראפ אין אויגורין גצעלט. זאגט רבי יוסי ווייל הקב"ה פערט אן אויגור טעג ענדפער מיר וועלן עפים זעהן גייעס אדער עס

וועט אונז איין נס גשען. גייען זיי און זעצן זיך ביי איין שפארט פון איין שמיין. איז ארום גקומן צו זיי אמענטש און זייא זענן זייער דער שראקן גווארן זאגט רבי יוסי ווער ביסמו זאגט ער איך בין פון די לייט ווס זענן אין אראפ דס איז פון די זיבין לענדן ווס אויבן איז גשמאנגן אין פרשת בראשית זאגט רבי יוסי צו אים איז דען דארטין אדך דא מענטשן זאגט ער עס איז ביי אונז פר האנדן מענטשן זייא זייען פערדד און שניידן און עסין. איין מייל זענן אין איין אנדער גישפארט ווי איך בין דא. בין איך ארויף גקומן צו זעהן דאס לאנד ווס איר זייט דרוף ווארום עס הט אגרויסן שם בייא אונז. זאגט ער זיא הייבט ארץ אלהא עב איז ארץ החיים אזו וויא דר פסוק זאגט ארץ סננה יצא לחם פון דעם לאנד גייט ארויס ברוט אבר פון דיא זעהן לענדן ווס אויבן איז גשמאנגן גייט גיט ארום קיין ברוט ווען אפילו ער גייט ארויס פון זיי ברוט איז דס גיט פון די זיבן מינים דגן חסה ושעור וכו' ווי זיי ריידן אזו איז דר מענטש וידער אריין גנאנגן אין זיין ארץ האבן זיי זיך זייער פר וויינדרט און זאגן הקב"ה ווייל אונז בוודאי דר וועלן אוף איין זאך. זאגט רבי חניא בוודאי אוף דעם פסוק וואו דוא האכט דא גזאגט גרענק איך אז איך האב גיהערט פון איין זאך איין גרויס זאך איין רעכטן מעם אוף פסח ווארום האט זייא הקב"ה גגעפן אין ערשטן דעם לחם עוני פון פסח און דר נאך דעם מן ווס עס איז גווען לחם מן השמים עס איז דרוף פר האנדן גרוי מדרות נאך מעד האט ער גזאגט ווען דר מענטש גייט ארום אוף דר וועלן קרייט ער קיין שלל גיט ביי ער עסט ברוט און אז ער פר זוכט דע מעם פון ברויט קרייט ער ערשט שלל צוא וויסן אלץ דינג און ארץ דר קענן אזו ווי מען דארף אזו אויף אז די ישראל זענן ארום גנאנגן פון מצרים האבן זיי גיט גוויסט פון זיעת הקב"ה ביי ער הט זיי גמאכט פר זוכן פון דעם מן ווס ער איז מן השמים. אזו וואול ווי איין קינד קען גיט האבן קיין שלל צו וויסן ווס עס טוט זיך אוף דר וועלט ביי ער פר זוכט דס ברוט פון דר וועלט אזו אויף די ישראל האבן גיט גקענט משיג זיין און פר שמיין זעני ווערט ביי זיי הא פריער גימוזט עפן דעם מן מן השמים האבן זיי ערשט גוויסט א דר קענט אלי מדרות ווס עס איז פר האנדן אוף יענר וועלט. וויי קאן מען גיט שרייבען און דאס איז אויף גישריבען גווארען קיין ברהה גללה:

ויואמר ה' אל משה עבור לפני העם רבי חניא זאגט עם שמיים חונה מלאך סביב ליראו ויהלצם וואול צו די צדיקים ווס הקב"ה פגערט זיי פבוד מעד אז זיין פבוד קום און זעה עס זענן פכה מענטשן ווי האבן מחרף ומגדה גווען אנטקעגן הקב"ה אזו וויא סתריב קיין גיזאגט מ' ככל אלה הארצות און הקב"ה הט אים פארט גיט גישמרא ביז ער האט פולשט יד גווען אין יחוקהו המלה שמיים ערשט מלאך ה' זיך בסנחה אשור און ויידר רבבעם האט גידינט עבודת פוכן ער האט מקטיר ומפח גווען צוא איר האט אים אלץ הקב"ה גשפראפט. און אז עידו הנביא איז צו אים גקומן גביאות זאגן רבבעם אנטקעגען אים אויס גישמעקט זיין האנט עם שמיים ווי יד ולא יכול להשיבה אלו זיין האנט איז אים פר דארט גווארן ער דר גיט גיקאנט ברענגן צו זיך. אזו אוף פרעה הט מחרף ומגדה גי און הט גיקאנט מ' ה' אשר אסמט בקולו הט אים הקב"ה גישוויגן ביז האט גיט גוואלט ארויס שיקין דיא ישראל פון מצרים קטייט ע

פרשת בשלה

יגד סתולל כעמי וגו' הנה יד ה' הריח בסמך וגו' אזו אויף אין אלי ערטרעד
 יפנין מיר אזו הקב"ה אזו מער מקפיד אויף פבוד הצדיקים ווי אויף
 זיין פבוד • משה רבינו המ גי'אגמ עור מעס וסקרני נאך אביסל וועלן
 זיך די ישראל פר שטייגן ענטפערט אים הקב"ה עם אזו אצונד נים
 זייט איה זאל מאגן זיין בזיון נאר עכור לפני העם זייט זיך דורף
 אר דעם פאלק וועלן מיר זעהן ווער עם וועט אנמקעגין דיר זיך
 זעלן ער זאל דיר עפ"ש שלעכץ מאן שטייטט דוא דען אין זייער
 שות דוא שטייטט דאך אין זיין רשות וספר אשר הכית בו את היוצא קח
 יד והלכת ווארום המ ער גיהייטן געפן דעם שפעקן נאר ווייל ער אזו
 ווען גיוואונטליק מיט נמים אונד דער שם הקודש אזו אויף אים
 גישטאגן • זייער זעגן סודות :

אז ארום גי'אגנין זיין פח למעלה אנמקעגין דעם ס"מ אונד חאמטע
 זיין פח אזו גיווען אים למעלה האט ער אים פארט נים גיקאנט ביי
 קומן אן דם פח פון מעלה רבינו דרום זאגט כ"גה בהר לנאנשים צדיקים
 בני צדיקים וואס זייא זענען ראוי צוא גיין מיט דיר יודי משה כבדים אזו
 מייטש לשון פבוד אונד הייליג זייא האבין זיך נים כממא גיווען פל
 ימי חיו זענן זייא ווערט דעם פבוד צוא האלטין מלחמה של מעלה
 יקחו אבו וישיבו תחתיו ער זאל זיך מצער זיין מיט די ישראל אין איינעם
 והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל דאס ער האט גישמארקט די רעכטי
 האנט מיינט מען דעם מרת החסד אויף דער לינקער האנט מיינט
 מען דעם מרת הדין אונד האט זיך מכיין גיווען מיט דעם פאר
 שפרייטונג פון דיא הענט אז דיא ישראל זאלין גובר זיין למעלה
 וכאשר יניח ידו אין דר צייט ווען דיא ישראל שווייגן שמיל פון תפלה
 טאן המ משה נים גיקאנט אויף ריכטן זייג הענט למעלה וגבר עמל
 פון דאנין לערנען מיר אפ אפילו ווען דיא פהנים שטייגן אויף דעם
 דוכן צוא שפרייט די הענט ביי דיא קרבנות מתקן זיין אונד פרענגין
 פרכות אויף דיא ישראל קענען זייא נאר נים פועל זיין מיט זייערע
 מעשים ביי די ישראל זענען אויך מתפלל מיט זייא אין זייער
 תפלה ויחי ידו אטונה עם גיהער צוא שטיין ויחי אונד זייא זענען
 גיווען איין לשון רבים ווייל עם שטייט יחי ביידע הענט וואס
 שטייט יחי איין לשון יחיד אלא עם הענט אלץ אן אין דר רעכטער
 האנט דר זימן אזי דר עיקר פון אלי אזו וויא עם שטייט יסיד ה' נאדר
 בכח יסיד ה' תרעץ אוב • כי מטה אמתה כחה זיך וועל אפ מעקען למעלה
 אמתה זיך וועל אפ מעקן למטה וגי זיין זכרון למעלה ולמטה רבי
 יצחק זאגט עם שטייט מטה אמתה אזו מייטש זיך וועל אפ מעקן אונד
 עם שטייט מטה תחתה דו זאלסט אפ מעקן אלא הקב"ה האט גי'אגמ
 איר זאלט אים מעקן זיין נאמן למטה אונד זיך וועל אים אום מעקן
 למעלה רבי יומי זאגט עמק המ מיט זיך גיבראכט אנדרי אומות
 מקחמה צו האלטן מיט די ישראל האבן זיך יענע זייער גיפארקטין
 צו גינעהן צו די ישראל נאר ער המ גינעהנט מלחמה האלטן דרום
 ויהושע יהושע יהושע האט צוא בראכן זייער פח למעלה מלחמה לה' בעמק
 סדור דור זאגט רבי יהודה עם אזו נים דא אין קיין שום דור אויף דר
 וועלט וואס עם זאל נים זיין פון די רשעים של עמלקים אונד הקב"ה
 האלט מיט זייא מלחמה • רבי יצחק זאגט סדור דור אזו מייטש לשון
 דירה פון דעם וואונגט של מטה צוא דעם וואונגט של מעלה אויף
 זיי שטייט יחם חמאים מן הארץ ורשעים עור אינם דם מיינט מען פעולם דוה
 ובעולם הבא אויף דעם זאגט ער כרכי נפש את ה' הללויה :

להפטורה דיומא

בפרשת יד לה שטייט וויא רבי אבא מיט נאך פיל תלמידי חכמים
 זענן גיווען אין איינעם אויף איין ברית מילה המ אימליכר
 גי'אגמ דברי תורה אונד רבי אבא הייבט אן עם שטייט אין (שומעם
 ה') כפרוע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו ה' וום האבן דבורה וברק גיווען
 וום זיי האבן אן גיהובן זייער שירה מיט דעם פסוק אלא מיר האבן
 גילערניט די וועלט האט קיין קיום נים גייערט אויף דעם ברית אזו
 וויא עם שטייט אס לא בריתי יום ולילה חקות שמים וארץ לא שמת דען שמים
 וארץ האפען נאר איין קיום דורף דעם ברית דרום אז פל זמן דיא
 ישראל זענען פקמים דעם ברית האבן זיי איין קיום אונד עם גען קיין
 עולם

בא עמק זאגט רבי שמעון עם אזו נים פאר האנדין איין ווארט אין
 דער תורה עם זאל נים זיין אין דעם קוין וסודות עליונים של
 בקבה וואס זייא זענין מקושר אין שם הקודש הקב"ה פבכול זאגט
 ער די ישראל זענן תקילה נים פרום דא ווערט גישמארקט דר פח
 ו דעם דין תקשה קום אונד זעה בשעת דיא ישראל האבן גיוונדיגט
 אס שטייט תיבת יובא עמק ויהם עם ישראל בפרדים דם מיינט מען זייא
 אבן שלאף גימאכט זייערי הענט פון דר תורה אונד פון דר קדושה
 יבול ויאמר משה אל יהושע בהר לנו אנשים וצא הנחם בעמק פר וואס האט
 זעה גהייפן יהושע זאל מלחמה האלטן מיט עמק אונד נים ער אליון
 ער משה וואיל זיין חק המ פר שטאגן אונד המ גיוויסט דעם עיקר
 עם פון דר זאך דרום זאגט משה איה וועל מיה אן פרייטן צו דר
 מקמה פון אובן האלטן מלחמה מיט זיין שטארקן פח וום הייסט
 מן הרשע אונד דו יהושע פרייט זיך אן צו דער מלחמה מיט עמק
 זיך דר וועלט דרום שטייט והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל המ זיך
 שטארקט דר פח של ישראל אויבין דרום האט משה נים גיוואלט
 זיין מלחמה האקען מיט עמק פדי ער זאל זיין גרייט צוא דער
 חמה של מעלה ווען זיי שוין סנצח זיין דמטה • רבי שמעון זאגט
 מלחמה אזו גיווען למעלה ולמטה אנמקעגין הקב"ה דם דר מרת
 זי המ זייער מקפיר גיווען אנמקעגין דעם מרת הרחמים ווייל די
 זאל זענן נים פרום גיווען אונד עמק האט גינעבן מענטשן
 האט זייא אפ גישטיגן דיא ערלות אונד האט גיווארפן
 קעגן הימר ער המ גי'אגמ נעם דיר וואס דו האסט פגערט • רבי
 עון זאגט דא זאלסט דיר נים האלטן פר גרינג דיא מלחמה פון
 לק דען זינט די וועלט אזו בשאפן גיווארן ביי דעם זעלבין מאג
 גוג ופגוז וועט נים גיפונן ווערין אזו איין מלחמה אונד נים מחמת
 גרויסי תילות וגבורות וואס זענן זייער שטארק אונד פיל גיווען
 נאר ווייל זיא אזו גיווען פון אלי זייטן אנמקעגין הקב"ה :

מך משה אל יהושע פר וום המ משה אום דער וויילט צו יהושע זאך
 גיין מלחמה האלטן נים קיין אנדערין ער אזו דאך דענמאלט
 זאך נאר יונג עם אזו דאך גיווען שטארקרי יונג רייט פון אים
 וום האט זייא משה נים גישיקט נאר משה האט דאס אלץ מיט
 פאר שטאנען אונד האט גיזעהן וויא עמק קומט אנמקעגן
 זאל אונטן אזו דער וועקט זיך אויבין זיין שר ס"מ הרשע ער זאל
 העלפין זאגט משה צו דער מלחמה דארף מען האבן יהושע
 ער הייסט גער ער אזו למעלה אין דער מדרגה וואס ער האט
 פון נער חיוי אזו יהושע אזו ארום גי'אגנין אנמקעגין עמק למטה

פרשת

בשח

כה

שום אימיה אין זיי נים שולט זיין און אז נים האבין זיי קיין קיום נים
 און די ישראל האבן אז די מעג פון סיסרא מבטל גיווען דאס זיין
 האבין נים מקיים גיווען מצות פרעה דרום שמיים וישכחו ישראל את
 ע' ויסכור אותם ביד סיסרא ביו דבורה אזי גיקומן און הם מתגרב גיווען כל
 ישראל צו מקיים זיין די מצות פרעה דען זענין אלי שונאים אונטר
 מעניג גיווארין צו זיי און דרום הם הקב"ה גיזאנט צו יהושע שוב מול
 את בני ישראל שנית ווי אזו ויילסט דיא ישראל ברענגן קיין ארץ ישראל
 אז זיין זענן פר שטאפט און האבן נים קיין מצות פרעה און כל
 זמן זיין האבן נים מקיים גיווען דיא מצות פרעה האבען זיין נים
 גיקאנט אריין קיין ארץ ישראל אזו דא אויף אז זיי האבן זיך מתגרב
 גיווען דר צו הורף דבורה דרום זאנט דבורה בפרוע פרעות בישראל דען
 זענן דיא שונאים אונטר מעניג גיווארן ווייך זיין האבין מקיים גיווען
 פרעה הייבט זין דער אנדערער און זאנט עם שמיים ויהי בדרך בסלון
 ויפגשוהו' ויבקש הסיוע ער הם גיווארט ממית זיין צו משה זאנט הקב"ה
 דו ויילסט גיין קיין מצרים אים לייזן דיא ישראל און ויילסט מכניע
 זיין אזו איין מלך גדול און דו האסט דיין זון נים מל גיווען תאנא
 מיר האבען גילערייט עם איז אראפ גיקומען גבריאל מיט אפלאם
 פייער צו פר ברענגן אים און הם אים גיוויזן איין נחש שרף אים איין
 צו שרינגן און צוא פאר דארפן אים פאר וואס איז גיווען איין נחש
 אלא הקב"ה זאנט דיא ויילסט ממית זיין דעם נחש הגדול
 ותקיף און האסט דיין קינד נים מל גיווען ביו צפורה האט עם פאר
 שטאנן ברוח תקודש און הם גינומן איין שארף שמינגיל און האט
 אים מל גיווען אזו וויא עם שמיים ותקח צפורה צור ותכרות את ערלת בנה •

האקטין מיט זיי און איין נקמה ווס זיי האבן אצונד צרות אן גיט
 צו מיינע קינד דרום זענין זיין גימשפט גווארן מיט צווייא דיני
 איינס מיט וואסר און דאס אנדרי מיט פייערימיט וואסר אזו זיין
 עם שמיים נחל קישון גרסס און מיט פייער אזו וויא עם שמיים מן השם
 נלחמו הכוכבים און צווישן די שטערן איז גיווען איין שטערן ווס אז
 נים גיקומן צו דער נקמה איז ער פאר פלובט גווארן אויף אייב
 ווען ער הייבט אן צו זייכטין קומען די אנדערע שטערן און שלינג
 אים איין און אלי זייני חברותא ווערן מיט אמאל פר לארין אזו זיין
 דער פסק זאנט אויר סרוו אמר מלאך ה' איז דען רשות צוא איין מלאך
 צו פלובין אלא דס איז גיווען דר מלאך ווס עד שמיים ביי די ישראל
 ויסע מלאך האלהים ההולך לפני מחנה ישראל וגו' וואס אלי פדי מלחמה זענן
 אין זיין האנט דרום שמיים כי לא באו לעזרת ה' די ישראל זענין ארוי
 גיאנגן פון מצרים לעזרת ה' בגבורים און ביי דיא שמיים גבורים זיין
 האבן מלחמה גיהאלטין מיט סיסרא דס איז דר מלאך ה' וואס ע'
 ער הייבט המלאך הגואל וגו' ;

פרשת יתרו

וישמע יתרו כהן מדין חותן משה רבי חוקיה הייבט אן עם שמיים
 אהרן את ירו עם שמיים ירו אן איין יוד דאס איז מיימש אי
 האנט דס מיינט מען מען גווער אויף צו הייבן דעם זימן אויף דע
 שמאר • מיר האבן גיפונן אין ספר פון שלמה המלך איין וואך דא
 אימליקער וואס הייבט אויף זייני הענט ארויף אום זיסט נים בשע
 דאוונן דר מענטש איז פר פלובט פון אובן • דען דרויף זענן געגעצט
 צעהן כמונים ווען דר מענטש הייבט אויף די הענט בשעת דאוונן
 אדער בשעת ברכה • זאלן זיין צו נעמען דיא דאווי תפלה אדע
 ברכה און נעבן איין פח אז דר שם הקודש זאל גיווערדיגט ווער
 און ווערט גיבענשט פון אונטן און פון אלי זיימן און זיין ווער
 דרויף גיזעצט צוא נעמין דיא ברכות למענה און צו בענמשין דע
 דאוונן מענמשין וואס האט גיבענשט אזו וויא עם שמיים ושמא
 שמי ער בני ישראל ואני אברכם דרום זאל דר מענטש זיך אפ היימן ער זא
 אויף הייבן די האנט נאר בשעת תפלה וברכה ובקשה און נים און
 זיסט • דען די דאווי כמונים זענן אן גיברייט און דר וועקן זיך צו
 דעם ווס הייבט די הענט אויף אום זיסט זאלאיים שעלמן מיט רמי
 קללות און דרויף שמיים ויהי קללה ותבאנהו דא איז שורה דער רוו
 המומאה אויף די הענט וויא דער סדר פון אים איז צו זוכין זיך אי
 ארט ווס איז זידיג אבר קיין ברכה רענט נים אויף איין ליידיג אר
 דרום שמיים הרמותי יד אל ה' אל עליו מאכט דער תרגום בצלו הייס
 מיט תפלה ווארום אום זיסט וואלט ער נים אויף גיהויבן די הענט
 און אין דעם אויף הייפונג איז דא גרויס סודות • און בשעת זיין
 זענן פאר שפרייט און אויף גירכט ארויף ערלייכט דער מענטש צו
 הקב"ה בכמה סודות עליונים אזו ווי עם שמיים בפרשת פראשוי
 ער זאנט עם שמיים ולא יראו פני ריסק דאס ווייזט מען זאל נים אוי
 הייבן דיא הענט אום זיסט נאר בתפלה ברכות ובקשות צוא דען
 וועקן אירי פוחות קמעה דס דרויף ווייזן די פינגר דען ווערט די
 צד המומאה אונטער מעניג און לויבן צו הקב"ה קום איג נעה אוי
 זיין עם איז אין דער קדושה איין מלך און איין פוזן אזו איז אוי
 גיווען קצד המיסאף איין מלך וקמל און אונטר אים איין כח

הייבט אן דר אנדערער און זאנט עם שמיים וואס אל אחיו גשו נא אלי
 וישו נאה ווס הם ער זיי גירופן צו זיך אפער זיי זענן נאה גאהענט
 גיווען ביי אים אלא בשעת ער הם גיזאנט אבי יוסף אחיכם האבין זיין
 זיך פר וינהרט און דר שראקן דען זיי האבן גיווען אז ער איז איין
 מלכות זאנט ער צו זיי דס ווס איך האב זוכה גיווען צו מלכות ווייל
 איך האב גיהיט דעם ברית דרום זאנט ער גשו נא אלי וישו דען ווער
 עם היט אפ דעם ברית און איז אים נים כממא אריין צוא ברענגען
 ברשות אחר איז ער זוכה למלכות און דאס לערין איך אפ פון בועז עם
 שמיים וי' ה' שכבי ער הבוקר דר יצר הרע הם אים גיוואלט אן היידן צו
 רות הם ער גישווארין וי' ה' אז ער וועט אים נים פאלגן דרום האט
 ער זוכה גיווען אז פון אים זענן ארויס גיקומן מלכים מושלים אפ
 אלי מלכים און פון אים וועט זיין מלך המשח ווס ער ווערט גירופין
 בשם הקב"ה און דער וואס איז פוזם דעם ברית איז משקר אין
 מלכות הקודש מן השמים נלחמו הכוכבים מססילותם נלחמו עם סיסרא וגו' מיר
 האבן גילערייט באותי שעה אז דיא ישראל האבין זיך מדבק גיווען
 צו אנטפלעקן דעם רושם הקודש מילה ופרעה אין זייער לייב דען
 הם די ווס הייסט חרב נוקמת נקם ברית איין גיוואלט אלי חילות און
 אלי וואפונג און אלי פלי זיין צו מלחמה האלמן מיט סיסרא און
 דיא שטערן האבין מן השמים גיגעבין פייער אויף סיסרא מיט זיין
 חיל און אימליכר שטערן הם איין בונדורנאמן און ווערט דר מיט
 גירופין זאנט הקב"ה צו זיי ברייט אייך אן צוא נקם זיין איין נקמה
 פון ווען מייני קינד • צווייא נקמות בין איך אן גיברייט צו מאן
 אין זיי איינס פון די זעקס הונדערט רכב בחור ווס פרעה האט גיזויבן
 די סארן פון סצנים אויף דיא ישראל צו נאה זאנט זיי און מלחמה

פרשת יתרו

אין איין שפך האף זענן דאך ניניי הייד עפים גיאכט אזו וואר זיין משה האט פאר נומן די רייד פון יתרו דרום שרייבט די תורה אן וישמע משה לקול חותנו צו לערנן אונן דרך ארץ :

וּשְׁמַע יתרו כהן מדין ער הייבט אן צווא זאגן עס שטייט על כן אהרן בנוים ה' ולשמך אומרה דוד המלך הם דם גיזאנט ברוח הקודש בשעת ער האט גיזעהן אז דער עיקר איז דאס הקב"ה ווערט אויף גידיכט במעלה העליונה בכבוד למעלה ולמטה העסט גלייכן איז גיפאקן דר פחד ומרא אויף דעם גאנצן עולם אלי אומות האבן גיצימערט פאר הקב"ה און אז יתרו ווס ער איז גיווען דר גרעסטער מלשף איבער אלי פומרים פון וייער עבודת פוכבים איז גיקומן צווא משה איז גישפארקט גיווארן דיא ממלכה און דער כבוד פון הקב"ה איבער אלי דען אז אלי האבן גיהערט און גיזעהן אז יתרו וואס ער איז דר גרעסטער חכם און איין ממונה איבער אלע עבודת פוכבים און איז פארט גיקומן דיין צו הקב"ה און זאגט עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלהים דען האבן אלי זיך מרחק גיווען פון וייער עבודת פוכבים און האבן מודה גיווען אז עס איז אין ווי קיין מלש גיט דען איז גיהערט גיווארן דער כבוד פון גאט אין אלי זייטן דרום איז די פרשה אן גיצימיינט גיווארן אין דער תורה און די התחלה פון דער פרשה הייבט זיך אן מיט וישמע יתרו דען יתרו איז גיווען איינער פון דיא יעצני פרעה דען פרעה האט גיהאט דרייא יעצנים בלעם איוב יתרו דען יתרו האט גיוואוסט ארע עבודת פון אלי עבודת פוכבים און אלע ממונים וואס מען זאל צווא אים דיין און משמש זיין פאר אים בלעם איז גיווען איין חכם אין אלי בשפים עס איז פאר האנדן בשפים וואס מען מוז וייא טאן מיט מעשה און אזעלכי ווס מען מוט מיט דיבור איוב הם זיך גיפארקטין ביראה און מיט יראה איז דער עיקר קונה צו זיין צו זיך הן בקדושה והן בטומאה קען דר מענטש אוף זיך גיט ציהן דעם רוח של מעלה און מקרב זיין זיך דר צו גייערט מיט יראה און מוז זיך מפרן זיין דם הארץ און זיין רצון מיט יראה און שברון לב דען איז ער אוף זיך מושל מלמעלה דעם רוח של מעלה און דעם רצון ווס ער בדארף און ווען ער מוט גיט זיין רצון מיט יראה צווא דר זעלבדיג וואך קען ער זיין ווילן גיט טאן צו בהעפמין זיך אין דר וואך סיי אין דר קדושה און סיי אין דר טומאה וכפל שפן די דברים עליונים בדארפן בודאי האבן יראה און אימה און רצון יתרו הם בדארפט האבן יראה צו זיין עבודה צו די קליפות דען עס סיי ווען מען בדארף צו זיי און ווען מען בדארף אפילו גיט האבן צווא זייא בדארף מען אלץ האבן די יראה פדי ווען דר מענטש וועט בדארפן צו זיי זאל ער בהעפט זיין אין זיי בלעם אין זייני בשפים אזו ווי מיד האבן גיזאנט איוב סחמת גרום מורא ווס ער הם גהאט הם ער זיך גיפארקטין פר הקב"ה ווייער ער האט גיזעהן די ניסים ונכרות וואס הקב"ה הם גטאן אין מצרים אזו הם ער בארד חוזר גיווען צו הקב"ה און יתרו הם נאך אלץ גיט חוזר גיווען ביי דיא ישראל זענן ארויס גיגאנגן פון מצרים און אלי קשרים און אלי בשפים ווס די מצרים האבן גיפאן אז די ישראל זאלן גיט קענין ארויס גיין הם אלץ גיט גיהאלפן און זענן פארט ארום גיגאנגן און דר נאך האט ער דיא מצרים נאך דר טרונקן אין ים דענטס מאל הם ער ערשט חוזר גיווען צו עבודת השית אפר בלעם הרשע הם גיט חוזר גיווען און ער הם זיך בהעפט אין טומאה און אין שלעכץ פון אלי קליפות און האמשי

וויא עס שטייט ויאמר אלהים אך עשרתי מצאתי און לי און אז דר מלך פון די קליפות זענן אונטר מעניג און צו בראכין גיווארן און בן צו הקב"ה דען איז הקב"ה איין שליט ומושל אליין למעלה אזו עס שטייט וכשבח ה' ביום ההוא לבדו און אזו וויא אובן אזו איז אונטן עה איז גיווען איין מלך און האט גיזאנט צום ערשטן לא ידעתי את דר נאך הם ער מודה גיווען און הם גיזאנט ה' הצדיק און איז צווא זאכן גיווארן אויף יתרו דר פון און הם אויף גילויבט צו הקב"ה ווערט הקב"ה דר הויבן מיט זיין ווערדקייט איבער אלי למעלה ממטה און איינער זיי האבן מודה גיווען הם מען גיט גיקאנט געבין תורה נאר אז יתרו איז גיקומן און הם גיזאנט עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלהים כבוד ה' עני אז דר הויבן גיווארן דר כבוד פון הקב"ה דער הקב"ה גיזעהן די תורה און זיין גאנצי ממלכה איז גיווארן אפר אלי דרום שטייט יודוך עמים אלהים יודוך עמים כולם און זאגט גרוסי דות איז גיקומן רבי אלעזר און קושט אים זייני הענט און זאגט זול אונזר חלק ווס מיר האבן גיהערט די סודות דם ליכט פון דר קרה גייט ארויף עד רום רקיע וכסא הכבוד ווער וועט נאך דיר לייכטן הם ליכט פון דר תורה ווייא איז דען נאך דיר וועט דער גלם זיין וויא איין תום אבער זייני רייד וועלן לייכטן אויף דער גלם ביו משיח וועט קומען דענקמאל שטייט ומלאה הארץ דעה וגו' : שבע יתרו הם דען נאר יתרו אליין גיהערט און גיט די גאנצי וועלט עס שטייט דאך שמעו עמים יהוון נאר אלי אומות האבן גיהערט געניג גיט צו בראכין גיווארן אבער יתרו איז צווא בראכין און גיט מעניג גיווארן פאר הקב"ה צו זיין עבודה זאגט רבי אבא אויף דר ערטר האבן מיר גילערינט אלץ ווס הקב"ה מוט למעלה ממטה איז אמת עס איז גיט פר האנדן איין זאך דער מענטש זאל פון זיך מדה זיין און דריין נוהג זיין ביזן ווארום עס איז אלץ זיך אמת און די ווערט דארף דם האבן דען אמאר איז רבי אלעזר זאגן אין ווען און רבי חזקיה איז אויך מיט אים גיווען האבן זיי עדה איין זאלאנט שטייט אויף רבי חזקיה צו דר שלאגן אים זאגט זיי אלעזר לאו ער שטיין זייא אים גיט כמית זאגט רבי חזקיה עס איז דאך איין שלעכטע זאך וואס עס איז מוזיק מענטשען זאגט רבי עזר עס שטייט דאך אם ישוך הכחש בלא החש דער שלאנג בייסט גיט זיין מענטש ביי מען הייסט אים מן השמים און מען גיט איר רשות זאל כמית זיין דעם מענטשן און איין מאל קען זיך טרעפן אז זיא גיט איין שליח יענעם מציל זיין פון אנדערי זאכן און הקב"ה מוט דר איר גיט צו מענטשן איז אלץ איז כבוד פון הקב"ה ומעשה זי און די וועלט דארף דם האבן ווארום דען גיט וואלט דם הקב"ה זי ש בשאפין דרום גיהער דער מענטש גיט נוהג זיין קיין ביזן אין דם ער זאגט ווייער עס שטייט ויאמר אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאוד ב דם איז דר מלאך החיים מאוד איז דר מלאך המות דרום שטייט אלהים גאט דער לייכט אלי אורות למעלה ומטה און אין אלי שפעניש קום און זעה יתרו האט איין עצה גיזעהן צו משה אויף גיט און משפטים דען עס האט אזו גמוזט זיין דם ער האט מסדר ווען די תיקוני דינים פר משה צו וויזן כי המשפט לאלהים הוא און גיט דר צד הטומאה חלילה און דינים זענן נאר גיווען צו די ישראל וויא עס שטייט חקי ומשפטי ישראל דרום זאל אמענטש גיט נוהג ב ביזן אין דעם אנדערן ווען אפילו ער איז איין חשוב און יענער

אזו הם ער ראך גזעך אז זיין נבואה פון די קליפות העננים אן אין דרינגן איין קריינר אור ווס זייער חיות העננים דרינגן אונ דורך דעם קמ ער גזעך זיין נבואה אזו ווי איינר ווס שטייט הינטר דר וואנט אונ זעהט פון ווייטן ער קמ גזאנט אונ קמ נים גויסט ווס ער זאנט דארטן קמ ער גזעך זיין נבואה מיט פר באכטי אונ דרום שטייט ביי אים שחום העין וואל דעם חלק פון משה דס ער קמ די מעלה גהאט איקר אלי נביאים אין דר קדושה עליונה אונ קמ גזעך ווס איז צו קיין שום נביא קיין רשות נים גיווען צוא זעהן :

ואת שני בניה זאגט רבי חייא פר ווס שטייט בגינה אירי קינד אונ נים בגיו זייני קינדר אלא ווייל זי האט זיה מיט זיי מתעסק גיווען ווייל משה איז נים גווען אין דר היים דרום רופט זייא דר פסוק אן בגינה זאגט רבי שמעון דס ווס עס שטייט ויבא יתרו ובניו איז נים שטייטש די קינדר פון משה נייערט פון יתרו דען ער מיט זייני קינדר זענן זיה גיקומן מגייר צו זיין דען איידר משה איז צו אים גקומן קמ ער קיין וון נים גיהאט אונ דרום האבן זייני מעקטר גיפאמיט זייני שאף אונ אז משה איז גיקומן צו אים קמ ער שוין גיהאט זכרים אונ אזוי אוף יעקב אז ער איז גקומן צוא לבן האט ער אין זיין זכות גיהאט פנים זכרים דרום שטייט ויבא יתרו חותן משה ובניו מיט זיין גאנצין היז גזוינד מגייר צו זיין אונ צו קומן תחת בגיני השכינה אונ די קינדר פון יתרו האבן זיה אוף מגייר גווען דרום שטייט ובני קיני חותן משה ערו מעיר התמרים דאס מיינט מען דיא שטאט יריחו :

פתח ער הייבט אן עם שטייט והלכו עמיס רבים ואמרו לנו ונעלה אל הר ה' וגו' דר פסוק איז שוין גיברשט גיווארן אין פיל ערטר דען אברתם קמ גרופן די קדושה הר ה' אזו ווי עם שטייט ברה ה' אזו וויא איין בארג איז הפקר צו אימליכן אזו איז די קדושה הפקר צו אימליכן אונ זיא אז פרי צו בהעפמן זיה אין איר אונ זי קבל זיין אל בית אלהי יעקב יעקב קמ די קדושה גירופן בית ער קמ גזאנט אין זה כי אם בית אלהים זי הייסט הר אונ בית דאס איז אלץ איינס דען מען גייט אויף פון דעם בארג אין הוז אריין נאר דס איז צו ווייזן זי הייסט הר נאר צו אלי הייבן ווס זענן גיקומן זיה מדבק זיין תחת בגיני השכינה אפר צו די ישראל הייסט זי בית אזו ווי איינהו בוואנט מען אזו אוף הייסט די שכינה בית צו די ישראל זיא איז צו די ישראל אזו ווי איין אשה מיט איר מאן אין איין חדר מיט חדרה ושקחה אונ הזערט אויף זיי ווי איין סופר אוף אירי קינדר קום אונ זעה דא שטייט ויבא יתרו חותן משה ובניו ואשתו ווען עם שטייט שוין אז ער איז גקומן צוא משה וואס בדארף נאך שטיין אל הסוכר מיר ווייסן דאך אליין וואל אז משה איז גווען אין דר מדבר אלא צו ווייזן ווי אהין זיי זענן גקומן צו בהעפמן זיה אר הסוכר הר האלהים דס איז די מדרגה פון די גדים ווס זענן גקומן תחת כנפי השכינה דס איז בדמות הר צו זיי דרום זאנט ער אל משה ער זאל זיי מגייר זיין אונ צו ברענגן זיי תחת כנפי השכינה זיי זענן גקומן אל הסוכר דס איז הר האלהים דס הייסט צו זיי נאר הר ווער עס איז גקומן דארטן איז ער גווען איין גר צדק ער קמ דרום גיהייסן גר ווייל ער קמ פר לאזט זיין פאלק אונ זייני אבות אונ איז גקומן צו אפרעמד ארט ווס קמ נים גויסט פון זיין לעב טאג אן דרום הייסט ער גר : רבי יצחק אונ רבי יוסי זענן גזעסן איין טאג אונ האבן עוסק גיווען אין דר תורה אין דר שטאט מבריה דער ווייל איז רבי שמעון בן יחיא גקומן צו זיי ברענט ער זיי אונ ווס וייט איר עוסק זאגן זיי :

אין דעם פסוק ווס מיר האבן פון דעם הערן גלעדיגט פרעגט ער זיי וועלכר זאגן זיי דעם פסוק זה ספר חולדות אדם וגו' דס הקב"ה קמ גוויזן צו אדם הראשון אלי דורות ווס זענן אן גבריית צו קומן אוף דער וועלט אונ אלי חכמים אונ פרנסים ווס זענן אן גבריית צו אימליכן דור ווייטר זענן סודות ווס איז כרומו איז דעם פסוק זה ספר וגו' דאס איז צו וויסן אין דר צורה פון אימליכן מענטשין גרוסי חכמות ווס ווערן גיווען אין זיבין ערטער פון דעם מענטשן אין די האר אונ איז דעם שמעךן אין די אוגן אונ אין פנים אונ אין די לעפצן אונ אין די אויערן אין די קרייזן פון זייני הענט אין די זיבן ערטער ווערט ביי דעם מענטשן דר קענט אלי זאכן אונ דס קמ יתרו גזאנט צו משה דס ער זאל פר שטיין די חכמה ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שונאי בצע דרום זאנט ער ואתה תחזה איז שטייטש די זאקט זעה אונ זאנט נים ואתה תבחר די זאקט אום קלויבין אלא נאך זיין פאר שטאנד נאך צו זעהן אין די קייט אלי זייעדי מדות דס איז צוא פאר שטיין ואתה תחזה צו דר קענן אין די האר פון דעם מענטשן מכל העם אין דעם שמעךן אנשי חיל אין פנים יראי אלהים אין די אוגן אנשי אמת איז די לעפצן שונאי בצע אין די צייכן ווס זענן פר האגדין אין דיא הענט שמירכלה אין די אלי קען מען דר קענן אלי מעשים אונ מדות פון דעם מענטשן אויב עס איז אויף אים שורה דער רוח חכמה אפר משה קמ נים גידארפט דר קענן אין די חכמות נייערט עם שטייט ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ווייל דער רוח הקודש איז ביי אים גווען דרום האט ער גוויסט אין איין אויגין בליק דרום האט ער גזאנט כי יהיה להם דבר בא אלי עם וואלט גידארפט צו שטיין באו אל לשון רביני זיי קומן צו מיר נאך ווס שטייט בא אל לשון יחיד ער קומט צו מיז נאר דס גייט אויף דעם רוח הקודש אז מענטשן קומן צו מיר זיין דרום קומט תיבף דר רוח הקודש צו מיר דורך דעם קמ ער אלץ גוויסט אונ קמ נים גידארפט קענן חכמת היד וחכמת הפרצוף ווי יתרו קמ אים פראמן ווארום ער קמ אליין גוויסט תיבף ווי ער קמ נאר דר זעהן מיט זייני אויגין דעסט גבייכן שלמה הקלף מיט זיי שמור האמשי דר רוח הקודש קמ אונ אים נים גירום אזו ווי משול רבינו פון דעסט ווען ווען ער קמ גינענט צו דר שמול איז און אים גיפאלן איין אימה אונ איין צימערניש אונ דער מיט האט ער גימשפט אן עדות דען די שמול איז גווען פון פיל ערליי גישטאלט אונ ווער עס איז גיקומן פר דער שמול מיט שקד קמ דס גישטאלט גשטרמט קמ שלמה גוויסט אז ער קומט מיט שקר ווארום די איבן פון דר שמול איז גיפאלן אוף אלי מענטשן אין דעם האט שלמה גוויסט ווער עס איז גרעכט . אזו אוף דר מלך המשית מיט דעם ריז וועט ער אלץ דר שמעקן אזו ווי עם שטייט והירחו ביראת ה' ולא למרא עיניו ישפוט די האבן גימשפט דיא וועלט אן עדות אונ התראה אבער אנדרי לייט מוזן בן זיין דורך עדות בדין תורה די חכמים ווס ווען דר קענט אין דעם גשטארט וואס אויבין שטייט פון חכמת הפרצוף והידיים צו געבן רפואה צו די לייט היילן זייעדי נפשות וואל איז זיי קעולם הזה וקעזקס הבא ווייטר זענן ריזן ריזן סודות נפלאות פון דר חכמת היד והפרצוף צו וויסן אלץ ווס מען קאן עם נים שמעלעל אוף שטייטש והמסכילים יבינו :

בחדלש השלישי לצאת בני ישראל וגו' די תורה איז גגעבן גווארן איז חזק מיון ווס ער איז מול תאומים אצוילינג מיינט מען פה ולשה :

פרשת יתרו

די וואלד קנאבלן וועט איר גהיילט ווערן האבן מיר גגעסן די וואלד
קנאבלן ווס ער האט געהאט גרייט זענן מיר אנטשלאפן גווארן אונד
שווייס האט אונד פנאכן האט גווערט איין צייט דר נאך האבן מיר זיך
אוף גהאפט זאגט דער מענטש צוא אונד אונד אונד אונד אונד אונד
מיט אייך אונד האט אייך גיחאלפן מיט גליק וואס איד האט מיר דא
גטראפן דען די רפואה פון אייער נאט איז דורך מיר גשיקט גווארן
ווי מיר זענן אוועק גגאנגן זאגט ער צו אונד דען אימליכר מענטש
זאל ערס זיין מיט דעם אנדרן מענטשין נאך זיין סדר נאך איין זכר
וועדדיג זיין סדר איין נקבה נאך איר סדר איין חשובר מאן נאך זיין
סדר זאג אייך צוא מיין זון רבי חייא בני דאס מיינט דער פסוק כי
חמור לבית יעקב ותגיד לבני ישראל דם מיינט מען צוא די בני יעקב נאך
זייער פח אונד צו די בני ישראל נאך זייער פח זאגט ער צוא אונד
דס וואס איר האט גוועהן אז אייך האב ניט אוף גיהובין מיין קאס
אונד האב מיט אייך ניט גירעט דרום ווייל אייך בין איין חכם אונד פר
שמיין אין גראון מיין וויי אלי מענטשן וואס איז אין דור אייך האב
עס גלערניגט פון מיין פאטער אלי דרכים פון די קרייטיכץ ווס אין זיי
איז אמת אונד מיין וואונגט איז ביי זיי זאגנץ יאר אונד דס קרייטיכץ
ווס איר האט גוועהן ווס אייך האב עס צו גרעקט מיט די פלעטר פון
איין וויין שטאק. עס איז אין מיין שטוב דא איין ארט אין צפון זייט
דארטן איז איין מיל מיט איין קוואל אונד פון דער מיל גייט ארויס
איין מאן מיט צוויי קעפ אונד איין בלוז שווערד איז אין זיין האנט
אונד אזו איז ער אונד אלי טאג מצער אונד דער שרעקט אונד דרום
האב אייך אוף גקליפן די קרייטיכצער. גייט מיר נאך וועט איר זעהן
דעם פח פון די קרייטיכצער אונד ווס הקבדה האט כעלה גווען אוף דר
וועלט אונד קיין מענטש ווייסט ניט זיין וועג זייא זענן זן אויגן זן
הערצער זיי פאר שמייען ניט. זענן מיר נאך אים נאך גגאנגן. וויא
מיר גייען אויף דעם וועג האט ער גנידרט אין איין לאך אין דר ערד
אונד האט גימאנד קרייטיכצער אוף דער לאך איז ארויס גיגאנגן איין
שלאנג אונד זיין קאפ איז זייער גרויס האט ער גנופן איין שטריק אונד
האט גבוונדן דעם שלאנג ווי איין ציקלי מיר האבן זיך זייער גפארקטן
אונד ער זאגט גייט מיר נאך אונד מיר גייען ביי צו זיין הוז האבן מיר
געזען דס ווערביני ארט אין דר פינצער אונד איין וואנט ער האט
גנופן איין ליכט אונד האט גברענט מיט דעם פיער ארום דעם ארט
פון דער מיל זאגט ער צו אונד וואס איר וועט זעהן זאגט איר זיך
ניט פארקטן אונד רעט ניט אין דעם האט ער אוף גבוונדן דעם שלאנג
פון זיין קנפ אונד האט צו קלאפט די קרייטיכצער אונד האט גיטאן אוף
דעם קאפ פון דעם שלאנג אזו איז דר שלאנג אריין גגאנגן אין דעם
קוואל פון דער מיל אזו האבן מיר גיחערט איין קול ווס דס נאנצי
ארט איז דר ציטרט גווארן מיר האבן פר מורא גוואלט ארויס גיין
האט ער אונד זן גנופן בייא דיא הענט אונד זאגט פארקט אייך ניט
גנעהנט צו מיר. אין דעם גייט ארום דר שלאנג אונד דס בלוט רינט
פון אים נעמט ווידר דר מענטש אונד טוט ווידער קרייטיכץ אוף זיין
קאפ אזו ווי פריער דר שלאנג גייט ווידר אריין אין מיל אריין אונד
זאמט אביסל דר נאך האבן מיר גזעהן אז עס איז ארום גגאנגן פון
דעם קוואל איין מאן מיט צוויי קעפ אונד דר שלאנג איז אים גלענן
ארום זיין האלז ער גייט אריין אין קוואל אונד גייט ארויס אזוי איז
געזען דריי מאל אונד האט גזאגט יקום יקום דס הייסט איין שפלה בריה

לערנין די תורה יום גלילה אונד דיא תורה הייסט אויך תאומים
תורה שבכתב ותורה שבעל פה און די תורה נכלל פון דרייא
תורה. נביאים. ופסוקים. אונד איז גגעבן גווארן צו איין פאלק ווס
און איז גידירט. פתגים. לויים. וישראלים. אונד אין דריטן חודש
אויף דעם איז ארץ איין מעס. זאגט רבי חייא די צייט ווס די ישראל
האבן גקופן צו דעם פארג סיני האט הקבדה איין גיזאמילט אלי ישראל
אונד האט זיין גיט גפונן קיין פסול נאר זע אמת גהייליגט בני אבות
און דר צייט האט הקבדה גיזאגט צו משה אונד וויל אייך געבין דיא
תורה צו די ישראל דארפסטו זיי צו צייען צו מיר מיט דר אהבה פון
די אבות אונד זיי איין שליח נאמן צו צייען די ישראל נאך מיר.
ששה עלה אל האלהים וואל איז דר חלק פון משה ווס ער האט זוכה
גיוען צו דעם פבוד אז די תורה אקין זאגט אויף אים דאס
וידת ומשה עלה וגו' קום אונד זעה דעם חילוק פון משה צו אנדרי לייט
דר שמייער איז זענן עולה לגדולה הייסט עשירות אדר מלכות
נ דעסט גלייכן אפר משה איז עולה לגדולה גיווען מיט דעם
ש שמייער ומשה עלה אל האלהים וואל זיין חלק ווס ער האט דר צו זוכה
זען זאגט רבי יומי פון דאן האבן דיא חכמים אפ גילערניגט דיא
דר מסייען לו אין ערשט שמייער ומשה עלה אל האלהים ער ווערט גרופן
און שם אלהים דר נאך האט ער זוכה גווען צו גירופן ווערן מיט דעם
אם הקודש דרום שמייער ויקרא אליו ה' הקבדה האט אים גרופן מיט זיין
מקום ר' יצחק זאגט עס שמייער אשרי תבחר ותקרב וישכון הציר וואל איז דעם
געניטשן ווס הקבדה פנערט אין אים אונד איז אים מקרב צו רנען אין
און הייל דען אימליכר וואס פנערט אין עבודת הקבדה דר ווערט
ייביגט מיט דעם צייכן פון אונד צו ווערן דר קענט אונד קאן וויסן
ער איז דר אים דר וויילער פון דעם מלך הקדוש העליון ער זאל
זען אין זיין וואונגט ביי וועסן דר צייכן ווערט גיפונן אונד גזעהן דר
האט דורך אלי שעררים של מעלה אונד קיינר קאן אים ניט ווערן. רבי
וודיה זאגט וואל איז דר חלק פון משה און אים שמייער אשרי תבחר
מקרב אויך שמייער ביי אים ומשה נש אר הערמל. ונגש משה לבדו אל ה' והם לא
שו דרום שמייער ויקרא אליו ה' פן יהיה לאמר כה תאמר לבית יעקב דס זענן די
נקבות ותגיד לבני ישראל דס זענן די זכרים.
דיא רבי'ס זאגט אמאל בין אייך גיגאנגן אונדער וועגן איז מיט מיר
גיוען מיין זון רבי חייא. ווי מיר גיין האבן מיר דר זעהן איין
מענטש קלובט קרייטיכצער און רפואות אונד צו לחשים הייסט צוא
פערעכין. האבן מיר אים גיפערענט ווס טוג דיר די קרייטיכצער האט
ניט גענעמפערט ער האט אפילו דעם קאפ ניט אוף גיהובין האב אייך
אם נאך אמאל גיזאגט די רייד אונד האט אלץ ניט גענעמפערט זאג אייך
מיין זון רבי חייא דר מענטש גיחער האבן פר שטאפט און ערין
דר אנרוסר שופה אדר אנרוסר חכם. האבן מיר זיך לעבן אים
וודר גיעצט נאך דס אז ער האט שון אן גיקליפן די קרייטיכצער האט
גנופן פלעטר פון וויין שטאק אונד האט זיי צו גידעקט אונד זאגט
אונד אייך זעה אז איר זייט יהודים. אונד די וועלט זאגט אז יהודים
בין זייער קלוג. אייך זאל גיט חס אונד רחמנות האבן אויף אייך
זאגט איר אונד דער ווייטערט גיזאגט פון מענטשין אזו וויא איין
זערע ווס מען איז אים מרחיק פון אלי מענטשן. דען אייך זעה עס
איז איינער גוף אריין גגאנגן איין ריט פון קרייטיכצער ווס געפונן אייך
געזען גארונט. וועט איר קרייטיכץ ניז דריי פעג. דרום עסט און

פרשת יתרו

נז

ויהי צו דר מוסר וס וי הט אים גיבראכט אויף דעם ארט אין דעם
 איז די מיל אויס גריסין גינארן פון איר ארט אונ דר מאן איז ארום
 גינאנגן מיט דעם שלאנג אונ זענין בידי גפאלן מויט אונ אוף אונ
 איז גפאלן איין גרוסי מורא אזו זאגט דר מענטש צו אונ דאס איז
 אלץ פון דעם קרייטשן וס איך האב גקליפן פאר איך דרום האב
 איך מיט איך גיט גרעט אונ האב גיט אוף גהרפן מיין קאפ בשעת
 איר הט גגעהנט צו מיר • אונ ער זאגט וואלטן די לייט גוויסט אונ
 פר שטאנן אלץ וס הקב"ה הט גפראנצט אוף דער וועלט אונ אלץ
 וס עס ווערט גפונן אוף דר ערד וואלטין זיין גוויסט דעם כח פון
 זייער הערן בהכמה גדולה אבר הקב"ה הט עס דרייבר פר פארטן פון
 די לייט פרי זיי זאלן גיט אפ קערן פון זיין וועג אונ זאלן זיך גיט פר
 זיכרן אין דר חכמה אונ וועלן פר געסן אין אים • אונ אז מיר זענן
 גקומן פר רבי שמעון בן יוחאי אונ מיר האבן אים דאס דר ציילט
 זאגט ער פר גוויס אז דר מענטש איז אנרוסר חכם דען עס איז גיט
 דא קיין שום גראז אויף דר וועלט וואס זאל אין דריין גיט זיין איין
 גרוסי חכמה אונ איין פח גדול אין היפעל קום אונ זעה פון דעם
 קרייטשן וס הייסט אויב וס גאט הט גהייסן מטהר זיין דעם מענטשן
 הט ער אלץ גהייסן געסן דעם אויב וס איז דר מעס דען מיט דעם
 דר וועקט זיך זיין פח למעקה וס ער איז אויף אים ממונה דען איז
 דס מבקר דעם רוח המטיבא אונ דער מענטש ווערט גרייניגט אונ
 אוף דיר זאג איך גידד ההטמא גלובט איז השי"ת דר רחמן וס הט דיה
 מציל גווען • אטם רוחים אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ווארום
 זאגט ער ער כנפי נשרים זאגט רבי יהודה עס קומט מיר צוא ווייזן אז
 השי"ת איז זיך מרחם אויף דיא ישראל אזו וויא איין אדלר איז זיך
 מרחם אוף זייני קינד אונ איז בדין אוף אנגידן אזו אוף איז הקב"ה
 גרחמים על ישראל אונ בדין גווען אוף דיא מצרים • ויהי כיום השלישי
 רבי אבא הייבט אן אחות לנו קסנה דס גיינט מען דיא פנסת ישראל
 וס ויא איז בהעפמט צו הקב"ה ושרים איז לה דאס איז וואס מיר האבן
 גלערינט אז די ישראל זענן גקומן צו דעם בארג סיני האבן זיי קיין
 מעשים טובים גיט גהאט קיין שום זכות עס זאל אויף זיין מגין זיין
 דרום זאגט ער ושרים איז לה זיי האבן גיט קיין בריסט אזו וויא בריסט
 זענן דס שונקייט פון דר אשה אזו האבן זיי קיין שום שונקייט גיט
 גהאט מיט מעשים טובים מה נעשה לאחותינו כיום שידובר בה וס זאקן מיר
 מאן מיט דיא הייד פון דר תורה בשעת הקב"ה וועט זיך צוא זיין
 בווייזן אוף דעם בארג סיני צו היידן מיט זיי די תורה אזו וועט זיך
 אונעק פליין פון זיי זייערי נשמות רבי יוסי זאגט בשעת די ישראל
 זענן גקומן צום בארג סיני נאך די דריי געכט וואס זיין האבן זיך
 פורש גווען פון זייערי ווייבר זענין גקומן דיא מלאכים עלינים אונ
 האבן מקבל גווען די ישראל באהבה די מלאכים זענן מקדש דעם
 שם העליון למעקה אונ דיא ישראל זענן מקדש דעם שם הקדוש
 למטה מיט גרוים הייליג אונ זענן גיקריינט עלינים האבן גינאנט אחות לו
 קסנה ושרים איז לה דס הייסט עס איז אין זיי גיט דא קיין זכות ומעשים
 טובים מה נעשה לאחותנו דס הייסט וס פאר איין פבור זאגן מיר אן
 מאן ביים אין דעם מאן וס הקב"ה וועט זיך צו זיי אנפרעקן מיט זיין
 תורה רבי שמעון זאגט בשעת הקב"ה האט זיך גינאלט צוא זיין
 אנפרעקן אוף דעם בארג סיני דאס ער גרופן צוא דער פמליא של

בעלה אונ הט גנאנט צו זיי אצונד זענן די א ישראל וויא קינד זיין
 ווייסונאך גיט מייני מנהגים וחוקים אונ איך וויל מיה מעלה זיין צו
 זיי אונ אז איך וועל זיך מעלה זיין צו זיי מיט פח וגבורה וועלן זיי
 גיט קענן ליידן דרום וועל איך מיה צו זיי בווייזן מיט רחמים פרי זיי
 זאלן עס קענן ליידן אונ מקבל זיין מייני חוקים דרום שמיים ויהי כיום
 השלישי בהיות הבוקר דא הט זיך דר וועקט דר זכות פון אברתם אונ זיין
 חסד וס הייסט בוקר וס ביי אים שמיים וישכם אברהם בבוקר ווייטע
 זענין מודות • זאגט רבי יוסי ברבי יהודה פנים פנים האבן דיא
 ישראל זענן די לופרי ליכט פון זייער הערן אונ עס איז גיט גווען
 צווישן זיי קיין הינקדיג אונ קיין שמוקער אונ קיין בליידר דען עס
 שמיים וכל העם רואים את הקולות קיין קרוקער ווארום עס שמיים ויהי כיום
 בתחית החר קיין אפ גהאקער עס שמיים נעשה ושמע איז משמע זיין
 האבן גיקאנט אלדינג מאן אן איין חסרון אבר לומן העתיד שמיים
 אז ידג כאל פסח ותרו לישן אלס דס זעלביג זאל אז משיח וועט קומן
 וועט דר הינקדיג שפרינגן אונ דר שמוכר וועט זינגן :
 וידבר אלהים את כל הרברים וגו' רבי יהודה זאגט עס שמיים כי יסלל נבוחות
 ה' ישמעו כל תהלותו אין ווי פיל ווענן גפינן מיר אז די תורה איז
 מזהיר דעם מענטשן ער זאל גיט זינדן אונ וויא פיל ווענין שמיים
 אז זי גיט אים עצות ער זאל גיט אפ קערן פון די רעכטי ווענן זיין
 ושמאל • ווי ער זאל תשובה מאן פר הקב"ה אונ ער זאל אים מחיל
 זיין • מיר האבן גלערינט דריי הינקערט אונ דרייזן מיני עצה גיט
 דיא תורה דעם מענטשן אז ער זאל זיין נאניג מיט הקב"ה דען ער
 וויל מיט אים מטיב זיין בעולם הזה ובעולם הבא • דיא וועלט איז
 אקענן יעני וועלט גליה ווי איין פיר הייז אקענן איין פארקן דרום
 איז עולם הבא של הקב"ה אונ ווען דר צדיק איז זוכה איז דאס זיין
 חלק דען מיר האבן גקערינט עס שמיים ען כל יא היה ללוי חלק ונתלה עס
 ישראל פר וס איז דאס אזו ווארום ה' הוא נחלתו וואול דעם חלק פון
 דעם וס איז זוכה צו ירשן די ירושה עליונה אזו איז ער זוכה אוף דר
 וועלט מביל שפן ווער עס איז זוכה לעולם הבא אונ צוא דעם בית
 המקדש של בעלה אזו וויא עס שמיים ונתתי להם בכיתי ובחמסות יד אונ
 דארטן על אחת בקמה ובמה וואול דעם צדיק וס ער איז זוכה צוא
 וואונען עס המלך איז זיין הויז • זאגט רבי שמעון וואול דעם צדיק
 וס ער איז זוכה צו דעם וס שמיים אז תענג על ה' ווארום שמיים גיט
 עס ה' נאר על ה' דס איז דר מיט וס עליונים ותחתונים ווערן גצונן
 דר פון אונ גרוסטן דר צו דרויף האט יעקב גנאנט מאן יבא עורי אויך
 שמיים יעד עתיק יומין סמא וקדושי הקיבוץ דס גלוסטקייט אונ נאר דער
 תענוג איז צו רופן צו דעם רוטקייט וס די לופרי ליכט גייט ארום
 פון דארט אונ וואס פון דארט ווערן גצונן אזי אורות וכתרים •
 ווייטער זענן מודות :

וידבר אלהים דס איז איין לשון אויס רופן ותיב מיר האבן גקערינט
 בשעת אז הקב"ה הט זיך אנפרעקט אונ אן גהרפן צוא היידן
 מיט די ישראל האבן זיך די עלינים ותחתונים דר שראקן אונ דיא
 נשמות ישראל זענן אום גנאנגן אונ דס הייליג ווארט הט געווענט
 מוסעלה לסמא אונ עס איז גווארן אים גקריינט אוף אלי פיר זייטן פון
 דער וועלט אונ עס איז ווידער ארום גנאנגן אום שעפיין דיא אורות
 עלינים אונ פון דעם מל של מעלה אונ האט ארום גרייניגט דיא
 ישראל אונ הט זיי ווידר אום נקערט די נשמות אונ איז אום גקריינט
 ווארן

פרשת יתרו

דעם בארג סיני איז דער בארג דער ציטרט גיטארן און אלי
 בערג פון דער וועלט זענן אויך דער ציטרט גיטארן זייא האבן זיך
 גרובן ארום און אראפ ביי הקב"ה דאס אויף זיי גשטארקט זיין האנט
 זענן זייא ערשט גיטארן אזוי וויא פריער און עס איז ארום גיטארן
 איין קול און דאס גירופן מה לה הים כי תנסו וגו' זענן זיי גיקומן און
 האבן גיטארט סלסני ארון חולי ארץ סלסני אלהי יעקב :

רבי חייא זאגט דיא אותיות וואס זייא זענן איין גקריצט גיטארן אין
 דיא הייליגה לוחות זענן זייא גיטען גיטארן פון גיירי זייטן
 אויף דער זייט איז גישטארטן אנכי ה' אלהיך און אויס דיא אייניגה אותיות
 האט מען גלייכענט אויף דער אנדערער זייט לא תראה און אויף דער
 זייט איז גישטארטן לא יהיה לך און דיא אייניגה אותיות האט מען
 גלייכענט אויף דער אנדערער זייט לא תנאף אזוי איז גיטען ארי פייגה
 אנטקעגן די פייגה זייא זענן גיטען גישריבן בנס אלע מענטשן
 וואס האבען דאס גיטען האבען זייא ערות גיטאנט אז דאס איז
 מכתב אלהים בנודאי . דאס איז גישריבען בקיצור וויא אזויא דיא
 לוחות זענן גיטען :

וירד משה אל העם ויאמר אליהם און עס שטייט ניש וואס ער האט צו זיי
 גיטאנט זאגט רבי יצחק דער סדר פון דער וועלט איז ווען עס
 קומט אויף איין מענטשן פלוצלונג אנרויס פריי אדר ארויס צער
 וואס ער האט דער פון פריער ניש גיטאנט קען ער עס ניש פאר
 געמען דען זיין הארץ פאלט פון אים אוועק לפי שעה אבער אז ער
 ווייסט פריער דר פון אזוי שטייט עס אויף איין שטאנד און ער קען
 עס שוין יוא סובל זיין ככל שפן דא ווס משה האט זייא אלץ גיטאנט
 וואס דער נאך וועט זיין און האט זייער הארץ גישטארקט און זייא
 האבן פארט ניש גיקענט דר נאך עס פריער געמען איז שוין אפך שפן
 אז ער וואלט זייא פריער גאר ניש גיטאנט דרום שטייט צום ערשטן
 וידבר אלהים משה ער דאס זייא פריער גישטארקט זייער הארץ און דר
 נאך וידבר אלהים את כל הברים פון דעקט וועגן האבן זייא עס פארט
 ניש גקענט פרי געמען דען רבי יסי דאס גיטאנט אז דיא ישראל האבן
 גייערט די רייד פון הקב"ה איז ארום גפוזגין זייערי נשמות אין זענן
 ארויף גיטאנטען ביי דעם כסא הכבוד צו פאהעפטן זיך דארטן דאס
 די תורה גיטאנט צו הקב"ה רבוננו של עולם ביי איה דען אים זיסט
 בשאפן גיטארן צווייא מויוזנט יאר איידער דוא האסט בשאפן דיא
 וועלט . שטייט דען אום זיסט פיל מאל אין דר תורה צו ריידן צו די
 בני ישראל ווי זענן די בני ישראל . באותו שעה דאס די תורה וידבר
 אום גיקערט די נשמות פון דיא ישראל אימליכען אין זיין גוף אריין
 דרום שטייט תורת ה' חמימה משיבת נפש די תורה אליין דאס אום גיקערט
 די נשמות צו די ישראל :

תאנא מיר האבן גילערנט אין דר צייט וואס הקב"ה האט גיטאנט
 אנכי זענן אלע מצות פון דער תורה וואס האבן איין אחיזה
 אין המלך הקדוש העליון גבלל גיטארן אין דעם ווארט אנכי אזוי ווי
 מיר האבן גילערנט אלע מצות פון דר תורה זענן גרייפן אין המלך
 הקדוש און עס איז ניש דא קיין שום מצוה וואס זיא האט ניש קיין
 אחיזה אין הקב"ה דען אזוי וויא עס איז דא ביי אפענטשן רמז
 אברים ושמה גידין אזוי זענן רמז מצות עשה און שמה מצות לא
 תעשה אלי אין איינעם קערפן אן תריג און אימליכע מצוה פון זייא
 האבן איין אחיזה אין דיא אורות הקדושים פון הקב"ה אזוי וויא עס

אין אויף דעם רעכטן ארם אין די לוחות אבן אזוי גיטען אימלכר
 דר וידבר . זאגט רבי שמעון אימלכר דבור איז גיטען פיל פון
 מעשים אויף דער זאך און פון אלי גירות שבר ועונש און ארי
 וסודות נסתרים אזוי ווי איין אוצר ווס עס איז פול פון אלס גוטן אזוי
 גיטען אימלכר דבור וידבר ווס עס איז ארום גיטאנט פון הקב"ה
 גשעת דר דבור איז ארום גיטאנט דאס ער אויס גוויזן גאר פאר
 ניש און אז ער איז אום גקריצט גיטארן אין דיא לוחות איז אויס
 זען גיטארן אין דעם דיבור שבעים ענפים וואס איז דרויף ארויף
 אונטן און גיין און פערצג קרויזן פון איין זייט און גיין און פערצג
 זיין פון דר אנדרר זייט אזוי ווי איין האמר שלאגט אין איין שטיין
 שילט ער זיך אויף עמליכי פונקען אזוי ווי עס שטייט וכפטיש יסוצ
 ע און ארי ישראל האבן געזען עז בעז און האבן זיך ויער גיפרייט
 ג ארי דורות אחרונים ווס זענן גבארן גיטארן און דיא וואס וועלן
 גארן ווערן זענן דארטן גיטען און אלי נשמות האבן מקבל גיטען
 תורה אויף דעם בארג סיני אזוי וויא עס שטייט כי את אשר ישנו מה
 ת אשר אינו מה און אימלכר האט מקבל גיטען דיא תורה נאך זיין
 דריגה פון דער נשמה איז גיטען און ארי האבן גיטען און מקבל
 זענן דיא הייליגה רייד את כל הדברים זייא זענן גבלל גיטארן פון אלי
 מעשים און סודות גירות ועונשין למי דאס זיא זאל זיין זייער ריזשה
 אז ווי עס שטייט תורה צוה לנו משה מורשה אויב דוא וועסט וועלן מיינן
 ז אלי סודות ווס דו גערניכט מענטשו מבלה זיין צו אימלכר דרום
 שטייט אנכי ה' אלהיך אזוי ווי איה בין פרי בארג און פרי הולין פון אלי
 אז זאלן מיינע רייד אויך זיין פרי בארג און פרי הולין אין דין הארצן
 ניש אנפלעקט צו אימלכר דיא סודות התורה :

רבי יצחק זאגט ווארום דאס הקב"ה גיטען דיא תורה אין פייער אין
 איין פינצטרעג אזוי ווי עס שטייט והר בווער באש ער לב השמים חושך
 ווערלט צו ווייזן דר ווס עס איז עופק בתורה ווערט ער גיצול פון
 עס אש שר גיהנם און פון דעם פינצטרעג של צרות וואס די עוברי
 זוכבים האבן פרי פינצטרעג דיא ישראל דען מיר האבן גילערנט אז
 הקב"ה האט גיטאנט צווא אברתם כל זמן דיני מנדר וועלן עופק זיין
 בתורה וועלן זיי גיצול ווערן פון דעם גיהנם און פון דעם גלות און
 אז ניש מוין זיי זיין אין גיהנם און אין גלות זאגט אברתם דיני רייד
 זען בנודאי רעכט . נאר עס איז פארט ניש מיגלעך צו פאר גינדן
 זיי מיט צוויי זאכן עס איז ניש מיגלעך זיי אליין האבן גיירי גיהנם
 מיט גלות נאר אויב דיר איז ניהא בעסר זאכן זיי זיין אין גלות און
 אלץ גיצול ווערן פון דעם גיהנם און אין גלות זאכן זיי זיין ביי זייא
 וועלן תשובה טאן פרי דיר . זאגט הקב"ה צווא אים עס זאל אזוי זיין
 בנודאי אזוי ווי עס שטייט אם לא כי צורם סכרם דאס איז אברתם אזוי וויא
 עס שטייט הביטו אל צור חצבת צור מיינט מען אברתם ער דאס זיי מוסר
 גיטען אין גלות אריין מ'הסניס הקב"ה האט אויך מיט אים מסכים
 גיטען . רבי יהודה זאגט פון דר צייט ווס די ישראל זענן ארום גיטאנט
 פון מצרים ביי מען דאס געען דיא תורה האט גיטען פופציג מעג
 קענען די שנת היובל דען דר יובל דאס זיי פריי גיטאנט און דאס זייא
 אויס גיצוגן פון מצרים דרום שטייט אין דר תורה דר מאנט פופציג
 מאל גיצוגן מצרים ווארום זייא זענן גיקריינט גיטארן מצד היובל
 ווייטער זענן סודות :

תנא רבי יצחק זאגט פון דר צייט ניש הקב"ה דאס זיך פרייזן אויף דעם

שמיים נעשה. אדם בעלמנו כדמותנו. אדם עם שמיים וכבשרי אחזה אלוה פון מיין פלייש אונ ביין גוף דר קענט פון השנית. האמשי ביי הקב"ה גשקט זיך חליקה גיט מצויר זיין חס ושלום אזו אנלייכן ווייל הקב"ה האט גיט קיין גוף אונ גיט חליקה קיין שום דמות הגוף פון דעסם וועגן דורך דעם קעגן מיר פאר שמיין די אורות עליונים הקדושים אונ דעסם גלייכן. נמצא אז די תרי"ג מצות האבין איין אחוזה אין הקב"ה איין דרום ווער עם איז עובר איין מצוה פון דער תורה איז ער פונם חס ושלום עם וואס הייסט דמות פון הקב"ה אין דעם זעלבן אבר וואס זיא האט איין אחוזה כביכול למעשה דרום שמיים ויצאו וראו בפני האנשים הפושעים כי שמיים כי דאס איז שיימש אין מיר ועלפערט ווייא צו דיא רשעים וועס וועגן עובר אויף דר תורה זיי ווייסן נאר גיט ווס פאר איין פנס זי מאכן למעלה. רבי שמעון דאס גיזאנט דאס ארמ וואס דר מענטש איז פונם למעלה דאס אליין איז מגלה אונ מפרסם זייני זינד. רבי שמעון זאגט הקב"ה אליין איז מגלה זייני זינד דען אנמקעגן הקדוש ברוך הוא דאס ער חוצא גיוען דרום אנפלעקט ער זייני זינד אזו ווייא עם שמיים גילו סמים עונו והארץ מתקוממת לו דיא שמים זעגן מגלה זייני זינד אונ אז זיא וועגן מגלה זייני זינד אזו מוט דיא ארץ זיין דין אונ זיין עונש. עם שמיים כדו ה' סניוד דאס גיינט מען זאלסט ערקעה האלמין צוא גאט דורך דר תורה ומצות וועט אים מקיים ווערן אזו ווי דער פסוק זאגט אויך יסי כיסיה ובשמאלה עושר וכבוד :

לא תעשה לך פסל וכל תמונה זאגט רבי יוסי אלי גשטאלפן מעג מען מאכן נאר איין גישטאלט פון איין מענטשין מאר מען גיט דען דער גשטאלט פון א מענטשין איז שלם אין אלי גשטאלטן רבי יצחק זאגט עם שמיים אל חתן את פד לחטיא את בשרד אימליכר מענטש גיהער גיזר זיין ער זאל גיט עובר זיין אויף דר תורה אונ ער מאר גיט אום ציהן קיין דברי תורה פון זיין מויד וועלכס ער ווייסט גיט קלאר אונ דאס גיט גיט מקבל גיוען פון זיין רבי דען וועקער מענטש ווס זאגט דברי תורה אונ דאס זיי גיט מקבל גיוען פון זיין רבי איז ער עובר אוף לא תעשה לך פסל וגו' אונ הקב"ה איז אן גיברייט פון אים גיצאלט ווערען לעולם הבא אונ אז די נשמה וועט וועלן אוף גיין אוף איר ארמ וועט מען זי אועק שטויסן פון איר ארמ אין דער זייט אריין אונ וועט פר נארבן ווערן פון איר ארמ ווס הייסט צויר החיים דס ארמ פון אלי נשמות רבי יהודה זאגט מיר לערנן דס אפ פון דעם פסוק למה יקנוף אלהים על מיד דאס איז דיא נשמה וואס הקב"ה איז אויף איר ברוזן איבער דעם קול פון דער תורה וואס זיא האט גיט רעכט גיזאגט רבי חייא זאגט מיר לערנען דאס אפ פון דעם פסוק כי ה' אלהיך אל קנא ער איז מקנא פון זיין נאמען וועגן הן אז ער מאכט איין גישטאלט ווס ער לייקינט אין דעם נאמן פון הקב"ה וכן פון דר תורה וועגן וואס ער דאס גיט רעכט גיזאגט דען מיר האבין גילערניט אז די נאנצי תורה איז אלץ שכות הקדושים עם איז גיט פר האנזן איין ווארט אין דר תורה ווס זאל גיט גכלל ווערן איין שם הקדוש דרום גיהער מען גיזר זיין מען זאל גיט לייקעגן חליקה אין דיא הייליגי שכות דאס הייסט מען זאל זיך גיט טועה זיין אין דער תורה ווארום ווער עם לייקינט חליקה במלך עליון לאזט מען אים גיט אריין גיין בהיכל מלך אונ ווערט פאר דארפן פון עולם הבא רבי אבא זאגט דא שמיים יי תעשה כד פסל אונ בייא דער תורה שמיים אויך פסל לך שני ירוחט מבנים

דאס הייסט דוא זאלסט גיט מאכן איין פסל וואס דער בייא שמיים פסל לך הייסט אזו איין תורה וואס דו ווייסט גיט פון דין רבי ווארום כי ה' אלהיך אל קנא אויך וועל אריין גיצאלט נעמען פון דיר אויף יענר וועלט בשעת דין נשמה וועט וועלן אריין גיין פאר מיר וועגן אן גיברייט פטה וכמה כתבליים צוא נעמין דין נשמה אונ פירן זי אין גיהנם אריין רבי יצחק זאגט עם שמיים לא תעשה לך פסל אונ דס גיינט מען אז איין מענטש זאל גיט לייקעגן חליקה אין דעם קשר וואס דר מענטש האט זיך מקשר גיוען להקב"ה מיט דעם ווס ער איז אריין גיזאגטן בבריתו של אברהם אבינו אונ ווער עם לייקינט זיין דעם לייקינט ער חליקה אין הקב"ה רבי יהודה זאגט פון דעם פסוק איז דס גידוונגען עם שמיים בה' בגרוכי בניס ווס ילוי ווער עם לייקינט אין דעם ברית לייקינט ער חליקה אין הקב"ה ווארום דער ברית האט איין אחוזה אין הקב"ה אונ עם שמיים לא תעשה לך פסל וכל תמונה :

לא תשא את שם ה' אלהיך רשות רבי שמעון זאגט עם שמיים וואס אליה אלישע סה תעשה לך הגידו לי מה יש לך כבית אלישע האט איר גיזאגט מאקער האסמו עפעס וואס דיא ברכה פון הקדוש ברוך הוא זאל שורה זיין דרויף דען מיר האבין גילערניט אז איין מענטש מאר גיט מאכן איין ברכה אויף איין ליידיגן טיש ווארום די ברכה של מעלה קען גיט שורה זיין אויף אליידיג ארמ דרום דארף דר מענטש מסדר זיין זיין טיש גאנץ שיין אונ זאד אויף אים בענטשן אונ ווען ער האט גיט מיט עפעס מסדר זיין זאל ער איבער לאוזן פון זיין עכן צו דעם בענטשין. אונ אז דיא שונמית האט גיזאגט צו אלישע אז זיא האט בוים אייל האט ער גיזאגט דרויף וועט בוודאי שורה זיין דיא ברכה שליכה. פון דאנען לערנן מיר אפ אז מען מאר גיט דר מאנן דעם הייליגן שם אויף איין ליידיג ארמ אונ ווער עם דר מאנט דעם הייליגן שם ליידיג וואלט אים בעסר גיוען ער זאל גיט בשאפן ווערן. רבי אלעזר זאגט מען מאר גיט דר מאנן דעם הייליגן נאמן פון הקב"ה צום ערשטין איידער ער זאגט פריער אנדערע ווערטער ווארום מיר ווערען אין דער תורה ווערט דער מאנט דער שם נאך דיא צווייא ווערטער כראשית כרא אונ דר נאך זאגט ער דס ווארט אלהים רבי שמעון זאגט הקב"ה דר מאנט גיט זיין נאמען גייערמ אויף איין עולם שלם דען אין מעשה בראשית שמיים גיט דער מאנט דער שם היית כיו דיא וועלט איז פארטיג גיזאגטן מיט אלץ דינג שמיים ערשט דער נאך כיום עשות ה' אלהים ארץ וימים אבער פריער איידער זיא איז פארטיג גיוען שמיים נאר דר שם אלהים דרום זאל דר מענטש אויך גיט דר מאנן דער שם אויף איין ליידיג ארמ דרום שמיים לא תשא את שם ה' אלהיך רשות די זאך האבן די חכמים גיזאגט בשעת הקב"ה האט גיפלאנצט די וועלט דאס ער גיטומן איין שמיין ווס דרויף איז גיוען אויס גיקריצט דעם הייליגן שם אונ דאס דס שמיין גל אריין גיזאגטן אין דעם תהום אריין אונ ווען די אונטערשטע וואסר וועלן ארויף זיין דער ווערן זיי דעם שם הקדוש אויף דעם שמיין אויס גיקריצט קערן זיי זיך אום צו ריק אונ דאס שמיין גל שמיים נאך עד היום אין דעם תהום. אונ אז דיא מענטשן שווערין אכט גייט אוף דר שמיין אונ איז מקבל דיא שבועה אונ קערט זיך וויידר אום אונ שמיים ווייטער אויף דעם תהום אונ די וועלט האט אקום. אבער בשעת מענטשין שווערין אום זיסט אונ חליקה פאלש אזו גייט דר שמיין ארויף צוא געמען דעם שקר אונ דיא וואסר גייען ארויף אין שווערין אונ דיא

פרשת יתרו

תחת פון דעם זייליגן שם פליהן אוועק און ווילן פר פלייצן די ועלט אז וויא צום ערשטן איז דא וועלט גיווען וואסר בזי הקב"ה ימים אן איין ממונה וואס איז ממונה אויף ו' ספתות סוד שם הקודש נקמט ער דס שטיינדיל און קריצט ווידר אויס די אותיות אזו וויא זענען דס ווידר דא וועלט אקיום • און דא וואסר קערן זיך אום דום שטייט לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא דאס הייסט דו זאלסט נישט רבם זיין און דא אותיות זאלען חס ושלום ארויף קומען פון שבועת שרא ווענין :

אח יום השבת לקדשו דס איז דער כלל פון דער גאנצער תורה און אלי מודות התורה הענינו אן אין שבת ווער עס היט שבת איז גליק וויא ער היט די גאנצי תורה :

בד את אביך ואת אמך דאס זאלסט וויא ערליך האלטן מיט אלערלייא פבוד דאס הייסט זאלסט וויא משלח זיין מיט דיני מעשים טובים אזו וויא עס שטייט גל יגל אבי גירק איז דאס דער פבוד אב אים • זאגט דער רעיא מהימנא דאס איז משה רבינו רועה נאמן דר את אביך מיינט מען הקב"ה מען זאל אים ערליך האלטן מיט זיינע קליידער צוא דער נשמה מיט כפי מצות • כבוד את ה' מהוה דאס זיינט מען תורה ומצות אזו שטייט אויך ימים בימינה וכשמאלה עושר וכבוד ען קיין מענטש הייסט נישט קיין עני נאר אז ער איז ליידיג פון תורה ומצות און דאס גשירות פון דעם מענטשן איז נאר תורה ומצות דום שטייט כבוד את ה' מהוה דאס זאלען נישט לערנען פרי מען זאל זיך דר פאר ערליך האלטן אדער מען זאל זיך רופן רבי נאר אזו זיא עס שטייט גדלו לה' אתי און אזו וויא איין זון איז מחויב בפבוד אב אים ווייל זייא האבן אין אים איין חק דאס וויישע פון דא אייגן זון דא ביינער מיט די אברים איז פון דעם פאטער איג דס שווארץ פיל פון די אייגן מיט דא האר און פלייש מיט דער הויט איז פון דר מוטער אזו אויך דארפן די פאטער און מוטער מגדל זיין ווייערע זינדער בתורה ובמעשים טובים אזו וויא עס שטייט ושנתם רכבד און זי דער פאטער לערינט מיט אים נישט קיין תורה איז גליק וויא ער זאמט אים גימאכט פאר איין פסל דרום שטייט דער בייא לא תעשה לך אל אויך דער נאך ווערט דער זון איין פן סורר ומורה ער איז מכיה אמער און מוטער ווייל ער איז איין עם הארץ ער איז חשוד אויף אלץ דינג אפילו צו הרגן איין מענטש און מנהג זיין איג דינג עבודת זבובים ווען איינער גייט אויף אזו איין ארט וואו מען קאן אים נישט זיין וועט קיין ברכה נישט כאבן ווארום ער איז איין עם הארץ וועט מען מיינען ער איז פון דא היידן • ער פאן רעיא מהימנא • כבוד את ה' אזו וויא דר פסוק זאגט כבוד את ה' דו זאלסט ערליכן צו הקב"ה הייד פון דיין געלט און פון דיין שמחה דאס הייסט זאלסט אים דינג נישט שמחה אזו זאלסטו משלח זיין דיין פאטער און מוטער מיט די זינע עשים טובים ווארום אזו וויא איין מענטש איז מחויב ערליך האלטן זיג מורא האבען פאר הקב"ה אזו איז ער מחויב ערליך האלטן און זיך האבן פר פאטער און מוטער דען די דריי וועגן חכרותה אין דעם מענטשן דסען יאריכון סיד דען עם איז פר האבן זינס למעלה ווס דס לעבן הענגט אן אין דעם • ווייטער וועגן סודות :

ה' תרצח לא תנאף לא תגנוב צווישן דא דרייא איז דער טראפ מפסיק צו ווייזן אז עס איז פאר האנדן אין זייא חילוקים אפאל פאר ער זייא נישט טאן און אפאל מען מען זיי טאן דען ווען עס וועלט נישט

זיין קיין הפסק וואלט דא וועלט קיין תקומה ניש גיחאם לא תרצח איז משמע מען פאר קיינעם ניש הרגן אפילו אז ער איז עובר איין עבירה וואס ער איז דרום חייב מיתה דרום שטייט איין פסיק צוא ווייזן אפאל איז אסור און אפאל איז מותר דא תנאף עם זאל נישט שטיין קיין פסיק איז מיטן וואלט משמע גיווען אז עס איז אסור מליד זיין קינדער און זיך משלח זיין אפילו מיט זיין ווייב אבר דר טראפ איז מפסיק צו ווייזן מיט אפרעקדי פאר מען ניש אבר מיט זיין ווייב מען מען לא תגנוב עם זאל נישט זיין קיין פסיק וואלט אסור גיווען אפילו צוא גנבן דא דעה פון זיין רבי אין דער תורה אדער דא דעה פון אהבם • אדער אדין אז עס קומט פאר אים איין משפט פון רמאים אזו מוז ער גנבן דא דעה פון וויא פרי דער משפט זאל ארויס גיין קלאר • אפער היינט אז עס איז דא איין פסיק ווייזט דס אז אפאל איז מותר היינו זאלעךס ווס שטייט אובן מען מען • לא תענה ברעך עד שקר דא שטייט שון נישט קיין פסיק ווייל מען פאר קיין טאל נישט קיין פאלש עדות זאגן און מיט דברי תורה דס הקב"ה גמאכט זיין ערוינים און דס גלערינט די לייט איין ווען מתקן צו זיין און גיין אין אים אזו וויא דער פסוק זאגט את ה' מלמד להועיל מדיכך בדרך תלך • און אזו אויך לא תחמוד איז אויך קיין פסיק נישט דא אוב דא וועסט מיינן ווייך עס איז קיין פסיק נישט דא פאר מען נישט גלוקסין אפילו קיין דברי תורה קום און זעה בייא אלי שטייט דער איסור דרך כלל דא תרצח דא תנאף לא תגנוב • און עס שטייט נישט וואס איז משמע אלץ • אבר דא שטייט ארום דרך פרט לא תחמוד בית רען לא תחמוד אשת רעך שרונה ועברו ואמתו ושורו וחמורו וכל אשר לרעך אלו נאבען וואס צוא דיין חבר איז איז אסור צוא גלוקסין • אבר דא תורה דאס איז תמיד דאס גלוקסמקייט און אויך זינס בעולם הוה ובעולם הבא דאס איז מען מחויב צוא גיחוספען • דא עשרת הדברות זענין דרך כלל פון דער תורה פון ארי מצות • און דער כלל פון למעלה ולפטה • און דער כלל פון עשרה מאמרות וואס דא וועלט איז מיט זייא בשאפן גיווארען • זייא זענען גיווען אום גיקריצט אוה דא לוחות אבנים און אלי סודות זענען אין זיי מרום אין אימליכו אות • און די ישראל האבן דס גזעהן און האבן עם אלץ גוויסט ווי די תריג מצות זענן נכלל אין די עשרת הדברות • אלץ איז צו זיי גזעהן גווארן און עס דס גלייכט צו זייערי אונן אלי סודות התורה די זיין עליונים ותחתונים • זייא האבן גיועהען באשיינערקדי דס לויטערע ליכט פון דעם פבוד פון הקב"ה און א' איין טאג איז נישט גיווען זינט די וועלט איז בשאפן גווארן אזו ווי דר טאג ווס הקב"ה דס זיך אין אים אנטפלעקט צו די ישראל אוף דעם פארג סיני • אוב די וועסט פרעגן מיר האבן דאך גלער נישט אז איין שפחה האט גזעהן אוף דעם יום ויום יחזקאל דס נישט גזעהן • אבר דר טאג ווס זיי זענן גישמאגן אוף דעם פארג סיני איז נישט אזו גווען דען דעם טאג איז אוועק גיגאנגן די זוקמא פון דעם נתש און אלי גופות פון די ישראל זענין גלייטרט גווארן מיט דעם לוסהקייט פון די מלאכים עליונים ווען זיי זענן זיך מתלבש אין די לבושים ווס זענן לוסר ווען זייא בדארפן טאן דאס שליחות פון זייער הערן און מיט די לבושים גיין זיי אריין אין פייער און פארקען זיך נישט • דעסט גלייכן דר מלאך ווס דס זיך באווייזן צו מנחם איז אריין גאנגן אין פלאם פייער און איז דורך דעם ארום

פרשת

יתרו

גמ

גמאנגן אופ דע הימל אזו ווי עס שפייט ויעל סלאך ה' בלהי הסוכה אונ אזו אוק אז פון די ישראל קט זיק אפ גיטאן די ווהקא פון דעם נחש איז ווער גוף גיבליבן רופער אן איין שום אנגרייניקייט אונ ווער גיטאן געטען אין זיי גווען ווי דר ווידר היקיע מקבל צו זיין דס אור אונ האבן גיקוקט אין דעם פבוד פון ווער הערן נוס אוק דעם ים איז ניש גווען אזו אנלייבן דען אוק דעם ים איז נאך ניש אפ גיטאן גיטאן פון זי די ווהקא פון דעם נחש אונ אוק דעם פארן סיני האבן אפילו די גלות אין ווער מופתים בוק גיעהן דעם פבוד פון ווער הערן אונ איסליכר קט מקבל גווען די תורה אזו ווי עס איז צו אים ראי גווען . אין דעם מאנ אזו גווען איין שטיקה פאר הקב"ה קער פון דעם מאנ נוס די וועלט איז פריאפן גווארן דען דענקסטמאל איז די וועלט נאך ניש גווען אוק איר שפאנד ביי די ישראל האבן מקבל גווען די תורה אזו ווי דר פסוק זאגט אס לא בריית ויבט ולילה חוקת שמים וארץ לא שמת אונ אז די ישראל האבן מקבל גווען די תורה אוק דעם פארן סיני דען איז ערשט די וועלט מבושש גווארן אונ די שמים וארץ זענן גבליבן שפיין אין איין קיום אונ הקב"ה איז גווארן דער קענט למענה ורמטה אונ זיין פבוד איז אוק גיטאנגן אויף אלי אונ אוק דעם מאנ שפייט ה' מלך גאות לבש ה' עוז התאור אונ עוז איז שפייט דיא תורה אזו ווי דר פסוק זאגט ה' עוז לעמו יתן ה' יכרך את עמו בשלום :

זוכחת עניו את עולותי ואת שלמתי תנא מיר האבן גקערנט ווער עס איז מקריב זיין מינד אים מל זיין איז גלייך ווי ער וואלט מקריב גווען אלי קרבנות פון דר וועלט פאר הקב"ה אונ גלייך ווי ער וואלט גיבויט איין מנחה פאר הקב"ה דרום מאכט מנחת מילה וסנה כיום ה' דרום מוז מען מסדר זיין איין מנחת הינו איין פלי מיט ערד אונ דרוף מל צו זיין דען איז דאס פאר הקב"ה גלייך ווי ער וואלט דרוף גיקולט עולות וקרבנות אונ דס איז פאר הקב"ה קער גיחא פון אלי קרבנות דרום שפייט וואס מנחת אבנים תעשה לי זוכחת עניו את עולותי ואת שלמתי שפייט ווייטער ככל מקום אשר אוכיר את שמי דאס מיינט מען מיקה נוס דרוף שפייט מיר ה' לראוי ובריתו להוריעם דרום וואל צו דעם מענטשן נוסער איז מקריב זיין קרבן בשמחה פאר הקב"ה אוק אים איז גיאגט גווארן וישמחו כל חוסי כד לעולם ירגנו וגו' :

פרשת משפטים

המשפטים אשר חשים לפנים רפי שפיען זאגט אין דר פרשה איז מרוקו די דינים פון דר נשכה ווי אזו זי איז מקבל איר עונש אונ ער זאגט דרוף גרוסי מורות ווי אזו אמענטש קען פוקין אגרוסי נשכה פון הקדוש ברוך הוא נוס ער וועט הייסן איין פן צו הקדוש ברוך אזו ווי עס שפייט בנים אתם לה' אלהים אוק דעם זאגט דר פסוק נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדת הים דר איז זוכה גוועלטיגן אין אלי הימלין אונ אין אלי שרפים ואופנים וזוהת הקדוש אויף דעם זאגט דר פסוק וכי יסכור איש את בתו לאכה איש . מיינט מען הקב"ה ער הייסט איש מלחמה . את פתי . מיינט מען די נשכה אונ אז ער זינדנט מוז ער גשפראפט ווערן דרום שפייט ווייטער לא תצא נצחת העבדים ויא זאל ניש ארום גיין אזו ווי דיא מדרגות נשמות וואס וויא הייסן עבדים ושפחות שפחה אמה . ארוסן פלל מוז מען מודיע זיין אז עס קומן אמאד אראפ אוק דר וועלט נשמות הייליג איז בהעפפין זיק ווי די פלמדי חקמים גיין אין וועג אונ לערנן מיט זיי אונ זיי ווייזן זיק ווי

פרשת משפטים

ועתה צו געבן צו די מענטשן דר נאך אין דעם גישמאלט וויא זייא ארפן צו זיין אונ בישעת עם קומט די צייט ווי זאלן אראפ גיין אוף דר וועלט רופט הקב"ה צו דר נשמה אונ זאגט איר גיין צו דעם ארשטן דעם גוף פלוגי און זאגט זי רבנו שר עולם פון אזו אוועלט ווס ידך בין דא זאך איך אוועק גייען אין אזו אוועלט ווס מען וועט אין ידך ארבעטן אונ איך וועל פאר שעקט ווערן צווישן ווי זאגט הקב"ה ווי איר פון דעם טאג ווס די ביסט בלאפן גווארן ביסטו אן גיפרייט ווען צו גיין אוף דר וועלט אזו מוז די נשמה אראפ גיירן אונ אריין זיין אין דעם גוף דרום זאגט די תורה ווערט ווי אייער האר דט אוף זיך רחמנות דיא גומי פעריל ווס ער דט גיהאט דט ער זי אייך פאר זאפט אום זיסט אז איר זאלט מיט איר ארבעטן אוף דר וועלט דרום געמיט וכו' וכו' אש דס איז הקב"ה ער וועט אייך פאר קופן אה בתו אמה מיינט מען די הייליג נשמה פאר איין דינסט איר זאלט מיט איר ארבעטן פערט איה אייך בישעת אז עם וועט קומן די צייט אז זי וועט ארפין ארום גיין פון אייך לא תזא כזאת העבדים זאל זי גיט ארום גיין זיין גיריכט אין זינד גייערט איר זאלט זי אפ געבן פריי אז קיינער זאל אין איר גיט קענן קיין שליטה האבן נאר לוקר אונ גיין הקב"ה זאל זיך מיט איר פרייען אונ זאל איר געבן איין גוטן שכר פון דעם ווערקייט פון דעם גן עדן אזו ווי עם שטייט והשבע בהצלות נסוד אבר דם רעה בעיני אדוניה ווען זיא איז איין גריכט מיט זינד אונ ווערט גיט זעען כחמת אומגרייגקייט ווי צו דעם גוף ער ווערט פאר לארין פון דר דאזיקר נשמה אוף אייבג דען ווען די נשמות גיין ארוף ריין פון דער וועלט גייט אימליכי נשמה ארויף בסקר שר מלך אימליכער בחמת מיט זיין נאמן מען זאגט דס איז די נשמה פון דעם מענטשן אונ זי איז אן גיפרייט צו דעם גוף ווס זי האט גלאזט דרום שטייט עשר לו יעשה מיט און אבר אזו זי גייט ארום פאר שמיט מיט עבירות שטייט אש לא יערה מיט איין ארף זי איז שון גיט ראוי צוא דעם גוף אונ איז שון פאר לאזט פין אים אבר אזו זי איז ריין שטייט והסדה וועט ער זי אום לייזן פון דעם גיהנם אזו ווי עם שטייט פדה נסוי מעבור בשחת אונ ווידר והסדה דס איז איין עצה צו אים ער זאל זיך אום לייזן מיט תשובה דס הייבט אין צווייען והסדה ער זאל זי אום לייזן מיט תשובה דר נאך והסדה וועט ער זי אום לייזן פון דעם גיהנם לעם נכרי לא ימשול למסכה ווער איז עם נכרי דען ווי זי גייט ארום פון דר וועלט אונ גייט ארוף אז זי איז זוכה זענן פאר האנדן פמה חילות קדושים ווס שטיין אין וועג פון דעם גן עדן צו באהעפטן זיך אין איר אונ ברענגן זיא אריין אין גן עדן איז זיא תלילה גיט זוכה זענן אן גיפרייט פמה חילות נכרים בלאכי תבלה אין איר זיך נוקם זיין אונ אריין ברענגן זי אין גיהנם דרום זאגט דר פסוק לעם נכרי לא ימשול למסכה בכבוד בה די הייליג נשמה וועט גיט ווערן איבך גענומפערט צו זיי בכבודו בה ווייר זי גייט אין דעם הלייד וואס הקב"ה דט זי אן גקלייד אזו קען מיינר קיין שליטה גיט האבן אין איר אז זיא איז זוכה וואס לבט ייעדה קום אונ זעה וויא דר מענטש דארף גזקר זיין ער זאל גיט אפ קערין פון דעם גוטן וועג אוף דר וועלט דען ווען דר מענטש איז זוכה אונ היט זיא אוף דר וועלט אזו וויא עם גיהער צוא זיין אזו באגערט הקב"ה אין אים אונ באריכט זיך מיט אים אלי טאג בפמקיא של מעשה אונ זאגט ווערט דאס היידיג קינד וואס איך האב אויף דר וועלט אזו זאגט אזו מיט ער אונ אזו זענן זייגי בעשים ווען דיא נשמה גייט

ארום לוקר אונ ריין אזו דר לייכט זיא הקב"ה מיט וויא פיר ערלייא לייכט ער ריכט אויס ארי טאג אונ זאגט דאס איז דיא נשמה פון מיין זודן דרום שטייט וואס לבט ייעדה כספס הבנות יעשה לה ווס איז דער משפט הבנות דס איז אנרוקר סוד צו די חכמים עם איז פאר האנדן אובן איין היבך ווס הייכט היכל אהבה ווס אין דעם זענן פאר בארן אלי אוצרות של מעלה דארטין גייען אריין די נשמות ווס זענן דיא ליב האבך פון דעם סקך ווען דר מלך געליון קוקט אריין אונ גפינט זיי דארטן איז ער זיי כחבך אונ מעשק אונ ברענגט זייא אוף מיט זיך אונ איז זיך מיט זיי משתעשע דאס הייסט כספס הבנות אזו וויא איין פאטר טוט זיין גליבטי טאכטער ער גיט איר גרוסי בתנות אזו אויך טוט הקב"ה צו דר נשמה אזו ווי עם שטייט יעשה למסכה לו אזו ווי ער איז זיך משלים אויף דער וועלט אזו איז אים הקב"ה משלים אוף יענר ווערט אזו ווי עם שטייט עין לא ראתה אלהים וולת עיני דר סבא טוט זיך פאר שפרייטן אונ כחפגל זיין ער וויינט אזו וויא פרייער אונ זאגט אס אחרת יקח לו ווס מיינט מען אס אחרת וועט דען הקב"ה געבן צו די צדיקים איין אנדריינשמה דר נאך אונ גיט דיא ערשטי נשמה ווס זי דט זיך משלים גווען מיט אים אונ האט גמאן דעם ווילן פון הקב"ה אוב עם איז ווידר אזו איז דאך חס ושלום נאר קיין הבחנה גיט צו די צדיקים ער הייבט אן צוא זאגן עם שטייט וישבו העשר אל הארין כשהיה והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה דעם פסוק דט מען גדרשת אוף חורבן בית המקדש דס די ערד איז ווידר גווארן אזו וויא זיא איז פרייער גווען אין אזו וויא עם שטייט והכעני אז כארץ אז די קליפות האבן ווידר דרוף אשליטה גיהאט והיות אונ דיא שכינה דס איז דר רוח הקודש חסיד דט זיך ווידר גקערט אז זיא דט דס דר זענן דס איז זי דט גצוגן צענדן סקעות פון דעם קודש הקדשים אונ דט ארץ גמיינט אז די ישראל וועלן נאך תשובה טאן פאר הקב"ה אונ אז דר צד הקליפות האבן שולט גווען אין ארץ ישראל איז זיא ווידר ארוף גגאנגן אונ דט זיך אפ גמאן אזו האבן די רבנים כפולרש גווען דעם פסוקים אונ זעה דר רוח פון אצדיק דר ווערט גקריינט אין זיין גישטארט בגן עדן של מטה אונ אלי שקבת אונ זיט טוב אונ ראש חודש ווערן זיי גיקריינט אונ זענן אן גבריט אונ צו שפרייטן זיך ארוף גיין אין גן עדן העליון אונ אזו וויא הקב"ה טוט מיט דיא נשמות אין גן עדן העליון ווס זיי זענן דארטן אזו טוט ער צוא דיא רוחות בגן עדן של מטה אז זיי גייען ארוף פאר אים אונ מען זאגט דס איז דר רוח של פלוגי סיד תיכף קריינט הקב"ה צו דעם רוח אונ איז זיך מיט אים משתעשע אויב דו וועסט זאגן פון ווענן דעם רוח טוט הקב"ה גיט צו דר נשמה אזו ווי ער דט פרייער גיטאן עם איז גיט אזו גייערט שאר חסות ועונתה לא יערה די דרייא זענן גרוסי כדודת ווס איז אובן אין גן עדן העליון ווס הייסט עין לא ראתה אלהים וולת יעשה למסכה לו אונ זי ווערט דר לייכט מיט אלי פאר גיני לייכט פון דעם עץ החיים דס ווערט אלץ גיט גמינרט פון דר נשמה דאס איז אלץ איין נשמה פון אצדיק אבר אז די נשמה איז גיט אזו וויא עם דארף צו זיין ווערט פון איר גמינרט די דריי זאכן אונ זי האט אפילו גיט איינס פון די דריי דרום זאגט דר פסוק וואס שלש אלה לא יעשה לה הייכט זי איז גיט זוכה דר צו ויצאה חסן שטויסט מען זי ארום פון אויבן זיא כסף דר כסף איז מייטש גלוסקמייט אזו ווי עם שטייט כספס ווס כלתה נפש איז דאך דארטן די מייטש גלוסקמן דאס מיינט מען זיא איז גיט

פרשת

משפטים

ד

זכה צו די גרוסמיני עולמות פון דעם גן עדן ער זאגט ווייטער גרוסי
 סודות דר נאך זאגט ער אז דר מענטש ווערט אלס דרייצען יאר
 ווערט ער איין בן צו דר שכניה אז דוד איז אלס גווארן דרייצען
 יאר הט ער גזאגט ה' אטו אלי בני אתה אני היום ולחיד דרום ווייל פריער
 איז ער ניט גיווען קיין בן דס איז ווייל עס האט נאך אויף אים ניט
 גרוט די הייליגי נשמה דען די ערשטי דרייצען יאר הייסן שני ערלה
 דרום פון דעם און הייב פערצען יאר זאגט הקב"ה אני היום ולחיד דס
 הייבט ער הט זוכה גווען צו דר נשמה הייסט ער שון בן צו הקב"ה
 דרום זאגט דר פסוק וס לבנו ייעדנה פון דרייצען יאר אונ ווייטער ווס
 ער איז שון ארום גנאנגן פון די שני ערלה כספס הבנות יעשה לה אזוי
 וויא מען מוט אנדרי הייליגי נשמות דען מיד האבין גילערניט אלי
 מאג פון די דרייצען יאר ועקט הקב"ה דס קינד ווי ער גייט ארויס
 פון די קליפות אונ גייט אלי מאג אין בית הקדרש צו זיין רבי אונ
 צו פרכט די קליפות ווס ער איז דרינגן ווס מוט הקב"ה צו דר נשמה
 פירט ער זיא אין זיין חדר אונ גיט איר מתנות גדולות אונ ציט
 וי מיט דעם צירונג של מעלה ביו וי גייט לחיפה נאך דרייצען יאר:
 אם אחיה יקח לו קום אונ זעה אום שבת אז די ישראל זענן מקדש אין
 שול אזו קומן אראפ נשמות יחידות פון דעם עין חתים אונ רוען
 אוף זייא אנאנצין שבת אונ אז שבת גייט אוועק גייען ווידער אלי
 נשמות ארויף אונ זיי ווערן גקריינט מיט הייליגי עשרות דורך דיא
 חידושי תורה וואס דר מענטש איז מחדש אום שבת אונ אויף דיא
 עטרות ווס די נשמה איז מקבל זאגט דר פסוק אם אחיה יקח לו חאמשי
 עס איז אים אן גברייט שארה כסותה ועונתה אזו וויא אויבן שטייט פון
 דעסט וועגן די גידע ווערט פארט ניט גמינקט זיא בהאלט די עטרות
 פון דיא חידושי תורה אונ פון פריער . זאגט דר סבא איך מוז נאך
 ווייטער זאגן פרי איך זאל ניט עובר זיין אויף דעם פסוק אל חסד טוב
 סבעלי דס הייסט מען זאל ניט פר מידן דאס גומיז פון הקב"ה אונ
 הקב"ה איז נאך דא אונ אויף ווען איר זאלט גיט זיין קיין זפאים
 וואלט איר מיה ניט פגעניגט ער זאגט ווייטער סודות פון דר נשמה
 עס איז איין משל איין אהובה אונ איין יפת תואר ויפת מראה איז
 פר בארגן אין איין היכל אונ זי האט איין ליב האבר אונ דיא ליב
 ווייסן ניט אירי פר בארגנש ווי זי זיצט פר בארגין זייערט איר ליב
 האבר ווס זיין לב נפש איז אלץ צוא איר אונ ווייסט אז פאר גרויס
 ליבשאפט ווס זי הט אים וועט זי זיך צוא אים פווייזן צו דר וועקן
 דס גרום ליבשאפט אונ ער גייט צו דעם הזו אונ רינגליט עס ארום
 אוף אלי וויסן ער הייבט אויף זייני אונגין אויף אלי זייסן זיא ווייסט
 נאך וואו אז דר אהוב האפט זי צו זעהן אונ ער גייט ארום דעם
 הויז ווס מוט זי עפינט זי די מיר פון דעם היכל ווי זי איז פר בארגן
 אונ ווייסט איר פנים צו איר ליב האבר אונ ווערט תיכף פר הולין .
 אלי ווס זענן דר ביי זעהן נאר ניט נאר דר אהוב אלגין . אזו איז די
 תורה זי ווערט ניט אנפלעקט נאר צו אירי ליב האבר ווייל זי ווייס
 וואו אז דער ליב האבר איז עובר ושב הין אונ אהער ער לערינט
 אונ וואלט געען צו פר שטיין דס פנימיות פון דר תורה וואס איז
 פר הולין אין דעם מלכות הנגלה דען באווייזט זי זיך אוף איין ארט
 אין סוד אונ פר דעקט זיך ווייטער אלי לייט לערנן דס אונ פר שטייען
 עס ניט זייערט ער אלגין אונ זיין רב נפש איז אלץ צוא דער תורה
 אונ זי איז זיך מגלה צו איר ליב האבר בתחלה וויינג . קום אונ זעה

אזו איז דר מדר פון דר תורה בתחלה אז זי הייבט זיך אן אנפלעקן
 צו אים ווייזט זי זיך ברמיה פר שטייט ער עס איז גוט אונ אוב ניט
 שיקט זי צו אים אונ בפעלמ צו אים לאז דער שופט קומן אזו ווע
 איך מיט אים הייבן דס מיינט דר פסוק מי פתי יסור הנה רופט זי אי
 צו זיך אונ הייבט מיט אים אן צו הייבן אונטר דעם פרוכת ביו ער
 הייבט אן צו פר שטיין די תורה דרך דרש דר נאך מוט זי מיט אי
 הייבן איידלער דס איז אנדה דר נאך אז ער איז שון גיוואונט מי
 איר פווייזט זיא זיך צוא אים פנים אל פנים אונ רעט מיט אים אי
 רזין פטימן אונ אלי אירי פר בארגנש אלי וועגן ווס זיא האט אי
 הארץ אנקעס איז פר בארגן מימים קדמונים אונ דענסט מאל אל
 ער אנאנצן מענטש איין בעל תורה ער איז דר הער פון דעם הזו
 אלי אירי סודות ווייסט ער אונ עס ווערט ניט פר הולין פון אים א
 זיא זאגט בתחלה האב איך דיר גווען דרך רמו דאס איז לאץ גווען
 רזין סודות עליונים דער עיקר איז מען זאל ניט מוסיף זיין אונ זי
 מינערן אפיקו איין אות אין דר תורה דרום זיהער דר מענטש רוד
 זיין נאך דער תורה צוא זיין איר ליב האבר וועט זיא זיך צוא אי
 אנפלעקן ער זאגט ווייטער גרוסי סודות מען קען זייא ניט ארו
 שרייבן דר נאך קושט ער זיי אונ בענטש זייא אונ זייא זענין איר
 גנאנגן אז זיי זענן נקומן צו רבי שמעון דר ציילן זיי אים ווי דר סב
 הט זיי מגלה גווען סודות תורה הט ער זיך זייער גפרייט אונ ז
 ווינדרט זיך אונ זאגט איר זייט גווען מיט איין אריה עליו נבון חזק
 אשטארקר לייב ווס פניה נבורים זענן אנמקענן אים נישט אין דר
 תורה אונ איר הט אים פאלד ניט דר קענט איך פר ווינדער מיה
 אזו איר זייט ניצול גווארן פון זיין עונש זייערט הקב"ה האט אי
 פגערט מציל זיין ער לייענט אוף זיי דעם פסוק ואחר צדיקים כאור
 הולך ואור עד נכון היום וגו' אונ עס שטייט ועבר כולם צדיקים לעולם יירשו

וגו' ע"כ מן ר' ייסא סכא :

רעיא מהימנא

פקודא די מצוה נאך דעם איז מען זאל אום קערן איין אבידה
 דר נאך איז אמצה מען זאל איין גזולה אום קערן זאגט
 בוצינא מדישא רבי שמעון צוא משה רבינו וואס ער הייבט רע
 מהימנא דו רעה נאמן הקב"ה וועט דיר אום קערן זיין אבידה
 דו האסט פר לארן איבך דעם ערב רב וואס זיי האבן גמאכט
 ענד דרובר איז גפאלן זיין פלה דס זענין די לחחות אזו וו דר פ
 זאגט וישלך פניו את הלוחות דרום איז צו דיר גזאגט גווארן די דק
 הט דיר כרמו גווען די יורה כלות הרביעי עכ שטייט הן כל אלה יסעל
 פעטס שלש עס נבר דא איז מרומז זייני גלגולים דוא מונום נדערין
 גלות וועגן זיין פלה בת יחידה דיא הייליגי וואס עס שטייט נלה
 חוסף קום בחולת ישראל אונ אז דו וועסט צו איר נדערין אין גלות
 זי דורך דיר אוף שטיין דס איז השבת אבידה אונ די תורה איז
 גנאנגן אנמקענן דיר ווי די וואסר פון דעם באר אונ אזו אוף
 דיר הקב"ה אום קערן זיין גזולה ויגול את החנית מיד המצרי המ
 באמרעפט משה אונ אין גלות וועט ער אפ שידן ערי מקלט
 בשירמען דיק פון פיל נאך יאגר ווס זאגן דיק נאך וואס האט
 סות גיט דען דו האסט אין מצרים אום גבראכט דעם מצרי ווס
 אים איז גווען דר נחש הקדמוני מיט אירי חילולת אונ דו האסט
 גדרגת פך דר צייט אונ האסט זיך ניט גפארקמן פר אלי נאך

פרשת

משפטים

קום און זעה חזקיה המלך המ גידארפט שטארבין המ ער מתפלל גיווען צו הקב"ה המ ער אים מוסף גיווען פופצין יאר אונ ער זאגט אסתי לא אראה יי איה האב גימינט איה וועל שוין גיט זוכה זיין צו זעהן יי בברח התיים ווען די נשמות גייען ארויף אין צויר התיים צו זעהן דם גרוסי אור וואס הייסט אספקלריה הסארה מוזין זיך די נשמות צום ערשטן אן מלידן מיט דעם מלבוש פון אידי מעשים טובים אז איה משה המ גיט גיקאנט ארויף גיין ביו ער איז גיקומן אין אין עין און דאס איז גיווען צום אים אין מלבוש דרום האט ער גיזעהן וואס ער המ גיזעהן דרום זאגט ער אסתי איה האב גימינט איה וועל שוין גיט זוכה זיין צו זעהן אדם הראשון מיט די ישיב חלד וואס זענן מיט אים ווייך ער המ גיט גנומקין אשה ער זאך האבן מיט איר קינד דרום האט אים ישעיה הנביא גיזאגט צו לביח כי מת אחת ולא תחיה כי מת אמה מיינט מען בעולם הנה ולא תחיה איז בעולם הבא און דר גאך אז ער המ גינומן די מאכטר פון ישעיה המ ער גיזאגט דם נום אובן שמיים אסתי וגו' ומה דאך חזקיה וואס האט גיהאט זכות אבות און איז גיווען אנרויטר צדיק וחסיד האט ער גיזאגט איז שוין אכל שכן אנדרי וום האבן גיט קיין זכות אבות און זינדיגן פאר הקב"ה וויא וועלן זיי נעמען אויבן איין לבוש צוא דער נשקה וואס דער לבוש הייסט חליטא ריכטן וואל דר חלל פון דיא צדיקים וואס הקב"ה האט פון זייערט ווען בהאלמן בכה טובות ותענוגים לעולם הבא אויף זיין שמיים עין לא ראתה אלהים ויחיד :

פרשת תרומה

וידבר ה' אל משה לאמר דבר אל בני ישראל וקחלי תרומה דיא ישאךאך זענן אפ גישיר גיווארן צו מיר נאר איה האב איכר זיי צו שאפן גיט די שרים של מעלה רבי זסי זאגט עם שמיים יקחלי תרומה דם מיינט מען ווער עם איז זיך משתדל און ווייט מאן איין מצוה מוז ער זעהן עם זאל גיט זיין תורה אום זיסט אן געלט און אן פח גיערט ווערליג זיין פח און זיין פח מעג און ווי עם שמיים איש כסתת ידו ככרבת ה' אלהיך אשר נהו דר וועסטו וועלן פרעגן עם שמיים דאך אכר לבו שבו וזכלו ולכו שברו בלא כסף ובלא מתיר ין חולב דם גייט דאך אף די השתדלות פון הקב"ה זאגט ער עם אלא זאל זיין אום זיסט אן געלט דאס השתדלות פון דר תורה איז פרייא ווער עם וויל אין דעם זוכה זיין קען ער דר קענן די השתדלות פון הקב"ה דעם דאזיגן מענטשן איז גרינג ווער עם וויל קען דער צוא זוכה זיין אן גערט אבער איעלבי השתדלות וואס הענגט אן אין איין מעשה טאר קען גיט געקן אום זיסט דען ער קען גיט זוכה זיין דורך דר מעשה ער זאל אוף זיך ציהן דעם רוח הקודש נאר אז ער מוט דם מיט גערט אן דעם ספר שלמה המך שמיים דארט אזו ווער עם ווייך זיך משתדל זיין אפ מאן דעם רוח המומאה פון זיך און אים אונטר מענג מאכן דען די מעשה וום ער וויל מיט איר פועל זיין מוז ער זיא קופן פאר געלט ווי פיל מען וויל פר דר מצוה נאר דער רוח המומאה איז אן גיברייט אום זיסט אן שכר ער רועט אוף דעם מענטשן און דעם זיין איכר פון וואגען מיט זיי און פירט זיי אראפ פון דעם רעכמן וועג בדי ער זאל גיזאן זיין וואונגן בייא זיין אבער דער רוח הקודש איז גיט אזו גיערט בשכר שרם און מיט פיל השתדלות און מיט גרוים מרחא און זאל זיך מתקן זיין בקדושה ובטהרה פון זיין גוף און מיט דעם רצון פון דעם

ה' האבן דיה נאך גיאנט כמה נשים נעסח אר"ה לילית אונ הקב"ה מ דיר נגעבן ערי מקלט באשירעמט צו ווערן פון זיי דם זענן די זערי תשובה • ויימר קען מען גיט שרייבן בדרך נגלה עם זענן גרום סודות עליונים :

ל משה אמר עלה אד ה' ער זאל מיט זיי אריין גיין בברית דען אצונד האבן זיי מקיים גווען מצות פריעה דען אין מצרים האבן זייא ד נאר מל גווען אן פריעה און אצונד שמיים שם שם לו חוק ומשפט זיי אבן מקיים גווען מצות פריעה ישם נסרו מיט דעם אות ברית קודש וונד האבן זיי פורת ברית גווען דורך משה אזו ווי עם שמיים ייקח ה' חצי הדם וישם כאנגות ותצי הדם ורק על המזבח ונגש משה כבוד אל ה' וואל דעם חקק פון משה ויס ער המ גיהאט אזו איין מדרגה צו גזעהן זיין צו גאט וום קינד המ דם גיט זוכה גווען אונ די ישאךאך האבן וונד זוכה גווען וום זיי האבן ביו אהער גיט זוכה גווען • באותו יום האבן זיי גקריגן איין קיום בקיום העליון הקודש און מען המ אבשוורה נאגט אז הקב"ה וועמ רוען צווישן זיי אין בית המקדש אזו ווי עם שמיים ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם :

אז את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר אין דעם גשטאלט וום הקב"ה וועט לעתיד בווען דם בית המקדש אזו ווי עם שמיים תיך בספרים • ואל אזיל בני ישראל וכו' דם זענן נקב ואביהווא וום זייא בן נהנה גווען מוזי השכינה וואלט זייא תיכף גקומן זייער עונש הקב"ה האט זייא גווארט אויף איין שפעטער צייט רבי זאגט אז זייא האבן בוראי געקסן און האבן זיך גישפייט דר מיט און זענן אצונד ראוי גווען דר צוא און דער מיט האבן זייא נאר גיט דעם גיערט דר נאך האבן זיי גינדיגט רבי ארעזר זאגט אפילו שראל זענן איה ראוי גווען דר צוא מקודש זיין אין דער שכינה דעם ברית וום זיי האבן מקיים גווען און האבן די תורה מקבל גען און האבן די זוכה גיט גיהאט צו זעהן אזו וויא דיא צייט ביו גיד לבא איז הקב"ה אן גברייט זיך אנטפלעקן צו די ישאךאך מיט זייני כבוד צו ווערן גזעהן עין בעין אזו וויא עם שמיים כי עינו יראו בשוכ ה' ציין נאך שמיים ונגלה כבוד ה' וראו כר בשר יחוד וגו' :

ל משה בתוך הענין ער הייסט אן עם שמיים אסתי לא אראה יי ה' בארץ התיים לא אכיש אדם עוד עם ישיבי חלד וויא נאר זענן פר ששאפט די וואס זייא ווייסן גיט און זענן גיט משגיח אין דער תורה און ז נאר זעהן וועלט זאכן און עם ווערט פאר געסין פון דער רוח התכמה דען ער ווערט גימישפט נאך זייני מעשים איז דארף אפ געבין דין וחשבון פאר הקב"ה אז ער שטארבט זעהט וואס ער זעהט איידער ער קומט אויף יענר וועלט קומט נאר אדם הראשון ער ויצט פאר דיא מויערין פון דעם גן עדן גהען אלי וואס הייסן דיא מצות פון הקב"ה און ער פרייד זיך זייא און בכה צדיקים שמייען ארום אים זייא הייסען ישיבי חלד זיט ישיבי חלד זייל זייא זענן גיט גווען אזו ווי איין חלדה אווילע עם שלעפט און לאזט ליגן • און ווייסט גיט פאר וועמען ער דאס אן גיברייט גיערט ישיבי חלד אזווי וויא עם שמיים חלד דם פון מיד אויך פון דעם גיהנם און שטארקט זיך צוא זיין זען און ווייך ישיבי חלד איז שמיש בעלי תשובה וום האבן זיך זייען פון דעם וועג פון די רשעים דרום זיצן זיי אויף דר מיר פון גן עדן און זענן זיך משלח מיט די וואס קיכן אין גן עדן אריין

נעם הארץ • נאך דעם הלואי זאל דס אים העלפן אז דר שם הקודש זאל מאכן זיין וואונגנ בייא אים אונ אזער איז שוין זוכה דער צוא כוונע זיך פירן צו זיין בדרך הנישר נים אפ קערן לייזן ושבאל אונ אז נים מוט זיך דיא קדושה תיכף אפ פון אים אונ ווערט שון ווייט אפ גיטאון פון אים אונ קען שוין אזוי גיך ווידער נים בקימן די דרנא דרום שמיים יקרו לי תרומה סאת כל איש פון דעם וואס הייסט איש איין שטארקער מענטש וואס שטארקט זיך איבער דעם יצר הרע אונ בגערט מיט זיין ווילן אונ הקב"ה וואס הייסט לי אזוי ווי עס שמיים לי אמר וכי נאך שמיים צור לכבי וסוב דב וייסכ לבו דאס מיינט מען און הקדוש ברוך הוא אזוי דא אויך אשר ידבנו לבו מיינט מען צו הקב"ה וואס ער איז דאס לב תקוה את תרומתי נאר דארפן ווערט גיפונן • אונ פון וואגען ווייסן מיר אז הקב"ה מאכט זיין וואונגנ בייא זיין אז מיר ועדן אז דר ווירן פון דעם מענטשן איז מיט שכתה צו הקב"ה דען ווייסן מיר אז דיא שכניה רועט אויף אים דען מוז מען דעם מענטשן קויפן פאר געלט אונ נאך זוכן מען זאל זיך מיט אים געהעפנין אדער צו לערנן מיט אים דרום האבין די חכמים גיטאנט סנה דו חיי מען מוז אים קויפן צו זוכה זיין בשכניה אונ מען מוז נאך זאגן נאך איין זכאי אונ אזוי אויך דער זכאי מוז נאך זאגן נאך איין רשע אים צווא קופן ער זאל פון אים מעכער זיין דיא יודקא אונ דיא קליפות אונטער מעניג מאכן אונ זאל אים מתקן זיין דאס גפ"ש איז גלייך וויא ער האלט אים פשאפן אונ דער שכח ווס דורך אים גייט אויף צו הקדוש ברוך הוא איז מער ווי אנגדרר שכח ווייל ער איז גורם מכניע זיין דעם צד המוכיאה אונ דער הייבען דעם כבוד פון הקב"ה דרום שמיים בייא אהרן ויבס השכיב מענער האט פיל ווידער גיקערט פון זינד אונ עס שמיים בריית היתה אתו תמים והשלום קום אונ ועד ווער עס איז ארשע כחזיר למוטב ער זאל אנועק לאזין דעם שלעכטן ווען דר איז עולה אוף דרייא בעלות ווס איין אנדרר איז דער צוא נים זוכה איינס ער איז גורם מכניע זיין דעם צד המוכיאה אונטר דר קדושה אונ איז גורם דס הקב"ה איז עולה בכבודו אונ איז גורם מקיים צו זיין די וועלט אין קיום של בעלה ושך מטה אויף אזוי אנטענטשן שמיים בריית היתה אתו תמים והשלום ער איז זוכה צוא ועדען אייניקל אונ איז זוכה לעולם הזה ולעולם הבא אלי דינר שך מעלה קענען אים נים דן זיין בעולם הזה ובעולם הבא אונ ער גייט אריין אין די רביצן שגרים אונ קיינר ווערט אים נים אויף אים שמיים גבור בארזיה וועדור ישרים יבורר כלומר דס איז אלץ זוכה דר ווס מאכט דר לייקטן דעם רשע פון זיין פינצטרגיש :

תוספתא

מצוה דיא כצוה יקרו לי תרומה איז צו לערנען אקע סאג דעם שורש פון דער אמונה עליונה צוא וויסן דעם ווען פון הקב"ה דען דד ווס איז עוסק בתורה איז ער זוכה בעולם הזה ובעולם הבא אונ ווערט גיצול פון אלע מיני בייזע מקטרינים דען דיא תורה איז דער עיקר פון דער אמונה ווער עס איז עוסק אין דר תורה איז ער עוסק ביחד עילוי • הקב"ה מאכט ווען זיין קדושה אוף אים אונ ער ווערט נים אפ גיטאון פון אים אונ ווער עס ווייסט דיא דברי תורה גיהער מען דאך נאך צו לערנן די זעבניג רייד פון אים אונ מקיים צו זיין זיי סאת כל איש אשר ידבנו לבו תקוה את תרומתי דאס איז די תורה פון דעם

וס התכמה דיא תורה איז איין עין חיים צו געבין חיים צו ארי ווא שטארקן זיך אין איר אזוי וויא דר פסוק זאגט עין חיים ווא למחוקים ער איז זוכה זיך מקשר זיין אין דר תורה עליונה אונ אין דר ווער שוויינט ער נים אונ אפילו אין קבר מוט ער הייבן מיט זייני לעפן אזוי וויא דר פסוק זאגט דובב שפתו שנים :

וואת התרומה אשר תקחו וגו' דאס איז דאך גילערינט גינארן אז הקב"ה האט זיך אנפלעקט אויף דעם בארג סיני אונ דט גינעבין די תורה צו די ישראל אונ עשרה מאמרות איז אימליכר דיבור גינארן איין קול אונ דאס קול האט זיך צו שייד אויף זיבעציג קולות אונ אלע האבין גיהויבט אונ גיפונקילט צו די אויגן פון אלי ישראל אונ וויא האבן גיזעהן עין בעין דיא ליכט פון כבוד עליון אזוי וויא דער פסוק זאגט וכל העם רואים את הקולות אונ דאס קול האט התרצה גיטא אין אימליכן בונדר פון די ישראל אונ האט צו אים גיזאנט ביסט מיה מקבל אויף דיר מיט אזוי פיל מצות התורה וואס איז אין מיו נכלל האט ער גיזאנט זיא האט זיך דאס קול אום גיקערט אויף זיין קאפ אונ האט זיך ארום גידרייט ארום זיין קאפ אונ האט צו אים גיזאנט ביסטו מיה מקבל מיט אזוי פיל עונשים אין דר תורה האט ער ווידר גיזאנט זיא דער נאך האט דאס קול ווידר אום גיקערט אונ איז גיקומן אין זיין מול אזוי ווי דר פסוק זאגט ישטי משקיפת סיני אונ דיא ישראל האבין דיא צייט גיזעהן איין אור וואס ער איז פולל אל אורות אונ זיין האבין גינלוסט דער צוא אונ אצונך זאגט הקב"ד צו זיי דאס ליכט וואס איר האט גיזעהן אויף דעם בארג סיני וואס אייער חשק איז דער צו זאלט איר דאס מקבל זיין אונ געכט עס אייך דרום זאגט ער תקוה את תרומתי ווייטער וענן גרוסי סודות • אזוי קומען דיא חבריא אונ קושין אים אוף זיין קאפ אונ זיין קופן פאר רבי שמעון אונ וענן פאר אים מסדר דיא רייד • וויינט רבי שמעון אונ זאגט איה ווייס בונדראי אז דער רוח הקודש העליון רועט אויף אייך וואול צו דעם דוד וואס וערט דאס דען עס וועט שון אזוי איין דוד נים זיין ביז דיא צייט וואס משיח וועט קומען דען וועט זיך דר תורה אום קערין צוא איר ארש וואול צוא דיא צדיקים בעולם הזה ובעולם הבא :

כתוב עס שמיים גישריבן יאמר אלהים יי אור יחי אור זאגט רבי שמעון דאס אור האט הקב"ה בהאלמן צוא דיא צדיקים לעולם הבא אזוי וויא מען הט גיזאנט עס שמיים אור ודע נצרך אונ דער אור האט גיט משמש גיזעהן אויף דער וועלט גייערט דעם ערשטין סאג דער נאך איז ער פר בארגן גינארן זאגט רבי יהודה ווען דר אור וואלט באהאלטן גינארן אין גאנצין וואלט דיא וועלט נים גיקענט שמיין אפילו איין גינע נאר הקב"ה האט עס באהאלטן אונ דט עס גיזויינט ווי מען זייעט תבואה אונ עס מאכט פירות אונ דר פון גלייבט דיא וועלט אויף זיין קיום אונ עס איז נים דא קיין שום סאג ווס עס זאל נים ארויסגיין פון דעם אור אונ דער פון דעם ער איין קיום אונ אויך אקע ערשטער וואס וענן עוסק בתורה בייא נאכט אזוי גייט ארום פון דעם אור אונ ווערט גצונן אוף זיי דרום שמיים יוסס יצוח ה' חסרו וכללה סירה עס איין דעם סאג וואס דאס משכן איז אויף גישמעלט גינארען שמיים ולא יכול משה לבוא אל אהרן סוער כי שכן עליו הענן דער ענן איז גיזעהן פון דעם ערשטן אור איז ער היינט אראפ גיקופן מיט דר שכתה פון דר שכניה אז זיא איז אריין גינאנגן אין משכן פון משה אונ פון דעם

פרשת תרומה

ותכלת וזאת רכי יצחק תכלת ווערט גפארבט פון דעם פיש וואס ווערט גפונן אין ים כנרת אין חלק פון זבולון די פארב דע מען גמוזט האבן ביי דעם משכן דען דר גשטאלט פון תכלת דע גמוזט דרויף געווען ווערן ער הייבט אן עס שטייט וואס אלהים יודי רכע דר רכיע איז בשאפן גווארן אין דעם אדרין מאג מצד השמאל דע מיט אים איז בשאפן גווארן דר גיהנם אונ דרום שטייט נים ביא דעם אנדרן טאג כיוון ווייל עס איז בשאפן גווארן דר מלאך המות ווס ער הייסט חושך דעם ער מאכט פינצער דעם פנים פון דיא לייט אונ דו וועסט פרעגן עס שטייט דאך וידא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאוד ואנן דאך אנדריי חכמים אז דעם מיינט מען דעם מלאך המות ער איז זייער גוט ווארום שטייט נים כיוון טוב ביי דעם אנדרן טאג איבך דעם מלאך המות נאר דר סוד איז דר פון דער מלאך המות איז בודדאי וזייער גוט ווייך דורך אים זעהן די מענטשן אז זיי ווערן שטארבן דרום זען פיל מענטשן חוזר בתשובה פר זיין מורא און פארבאטן זייא זיך צו זינדלן פיל פארבאטן זיך פאר הקב"ה ווייל זיין רצונה איז פר זיי צו שראפן דר מיט ווי גוט איז די רצונה צוא דיא לייט אז איבך איר זענן זיי גוט אונ גייען אין רעכטן וועג ווי עס געהר צו זיין דרום שטייט והנה טוב מאוד אבך ווס מיר האבן גלערנט פון דר הייבן ליכט רבי שמעון בן יוחאי והנה טוב דעם דעם איז דר מלאך המות ער איז זייער גוט ווארום אז הקב"ה האט בשאפן די וועלט דעם ער אלץ מתקן געווען איידר אדם הראשון איז בשאפן גווארן דער נאך האט ער אים בשאפן אונ כתקן געווען בדרך אמת אזו וויא עס שטייט אשר עשה האלהים את האדם ישר וכו' דער נאך אז ער האט גינדקט איז ער פר טריבן גווארן פון דעם גן עדן . איין גן עדן האט הקב"ה גפלאנצט לכמה אזו וויא עס שטייט וישע ה' אלהים גן בעדן סדקס אונ ער איז אין דעם גשטאלט פון גן עדן ווערט אונ גמאלט אונ אלי גשטאלטן פון גן עדן של מעלה זענן גוועבט אונ גמאלט אין גן עדן של כמה אונ אלי צורות אונ גשטאלטן וואס זענן פאר האנדן און דר וועלט די זענן אלי דארטן אום גמאלט אונ דעם ארט איז אריין וואונג צו די רוחות הקדושים הן צו די ווס זענן געווען אונ דיא ווס זענן און דר וועלט והן צו די ווס זענן נאך נים געווען אונ דיא ווס זענן און גבריים צו קומן און דר וועלט אונ דארטן זענן אלי רוחות זיך כתלבוש אין אועלכי מלבושים וגופים ווס זענן געווען און דר וועלט אונ דארטן זענן זיי די ליכט פון זייערי הערן ביז זיי קומן און דער וועלט איז דעם גוף ולבוש החומר אריין אזו ווערן זייא אום גמאלט אונ זייען אראפ פון זיך יענם לבוש אונ זענן זיך מתלבש אין דעם גוף אריין אונ ווען די צייט קומט ער זאל אונקעגין פון דער וועלט גייט ער נים אונקען ביז דר מלאך המות קומט צו גיין אונ זייעט אום דעם רוח פון דעם לבוש הגוף פון דר ווערט אזו גייט דר רוח ויידר אין גן עדן אריין אונ איז זיך מתלבש אין דעם לבוש פון פריער ווס ער איז איידלער ווס ער האט גהאט איידער ער איז גקומן און דער וועלט אונ עס איז גיין גרעסרי שמחה נים פר האנדן צו דעם רוח אין דר צייט אז ער איז זיך ויידר מתלבש אין דעם לבוש פון דעם גן עדן אונ פרייט זיך זייער ווס ער האט זיך אום גמאלט פון דעם גוף אונ דורך יענם לבוש פון דעם גן עדן ווייסט זיך אונקעגין פון דעם רוח פון דעם ווערט . אונ דורך דעם האט דר רוח כמה תענוגים ווער איז דעם גורם אז דר רוח נאל האבן אועלכי תענוגים דעם האט אלץ דר מלאך המות

גן און וואס דער אור איז בתאלטין גווארען איז ער נים אנפלעקט אריין גייערט ער איז מחדש אלי מאג מעשה בראשית . רבי יוסף דע גימיהט אין דר תורה אונ מיט אים איז געווען רבי יצחק רבי חזקיה וואגט רבי יצחק מיר זעהן אז דאס מעשה משכן איז זיך געווען צו מעשה בראשית אזו ווי די חכמים האבן גוואגט אבך פר שטיין רעכט די סודות קענין מיר נים וואגט רבי יוסף פרענגט זיך דיא רייד צו דעם הייליגן רבי שמעון בן יוחאי דען ער מוט רעכט און גרייטן דעם גיקעכטס אונ מאכט עס זיס אונ גישמאק מיט דעם מעס אזו ווי הקב"ה האט און גיגרייט מיט זייני מדרגות ער קען רעכט קאכן קיין שום מענטש בדארף שוין אין דריין קיין ואלץ נים זיין טאן פלוצער אז ער איז מגלה זיין סוד בדארף שוין ווייטער מער זיין מעס נים האבן ווייל ער איז מגלה מיט אלע סודות ופעמים גן נאך מער פון זיין עסין וואס ער מאכט קען אקענטש עסין אונ זינגן אונ צוא דער פילן זיך זיין בויך מיט אלע תענוגים שבעולם גן זאל נאך איבער לאזן . אויף אים ווערט מקוים ויתנו לפניכם ויאכלו תמידו כדבר ה' ער הייבט אן עס שטייט וחי נתן חכמה לשדמה כאשר דבר לו דעם פסוק האבן מיר שוין גילערנט אויף וויפיל ערטר נתן איז זייער ער האט אים גישענקט אזו וויא איינער נים צו זיין ליב האבן מכה ער האט אים געגעבן שלימות החכמה עושר אונ פבוד ממשלה דיא אלי זענן גכלל אין דר חכמה ויהי שדום בין חיים ובין שדמה וייל זייא האבן זיך מגלה געווען אלי סודות וואס אנדריי לייט האבן געט געוויכט דען שלמה האט געזעהן אז אפילו זיין דוד וואס איז אין אים מער שלום ווי אין אנדערע דורות איז פארט נים געווען דער רצון פון הקדוש ברוך הוא אז דיא חכמה זאל אנפלעקט ווערן אין דער תורה וואס זיז איז עטום וגעלעס האט ער אין דער תורה געפינט מתחים מיט זיין חכמה אונ פון דעסט וועגן איז זיא דאך פר הולץ אד צוא דיא חכמים וואס זענען ווכה צוא דיא סודות התורה זענען זייא גמלים אין זייא אונ קענען נים רעכט עפענין זייער מויל אבך ער דוד וואס רבי שמעון איז דרינגען איז דער ווילן פון הקב"ה אז עס זאל אנפלעקט ווערן וועגן רבי שמעון דיא סודות התורה דורך אים אבער איך טוא מיר פאר וואונדערן אויף דיא היינטיגן חכמי הדור אז זייא זאלן רוען אפיוו איין רגע פון עוסק זיין בתורה כל ימיו רבי שמעון לעבט נאך אויף דער וועלט וויא צו דעם דוד ווס רבי שמעון וועט אונקען גיין פון דער וועלט אונ דיא חכמים וועלן זיך מערען אונ דיא סודות התורה וועלן פר געסין ווערן פון דר וועלט וואגט רבי יצחק וודאי איז אזו דען אקאר בין איך גיגאנגען אין וועג מיט אים האט ער נאר געפינט זיין מויל אין דר תורה האב איך געזעהן וויא איין עמוד הענין איז גישמאנען ממשלה לכמה אונ איין אור גדול האט גילייכט אין דעם עמוד הענין האב איך מיר זייער גיפארבטן אונ האב גוואגט וואול צו דעם מענטשן וואס עס איז אים און גיבריים אועלכעס אויף דר וועלט וואס שטייט ביא משה יקמי כל העם והשתחוה איש פתח אהלו עס איז רעכט געווען צו משה וואס ער איז געווען איין גביא נאכן אויף דער נאנגער וועלט אונ דאס דוד האבן מקבל געווען די תורה און דעם פארג סיני אונ האבן געזעהן כמה נסים ונבירות אין מצרים אונ און דעם יום דעם צו זיי בדארפט אזו זיין אבך בדוד הזה איז נאר דער זכות פון רבי שמעון אזו פיל גורם אונ עס ווערן געזעהן נסים נאר דורך אים :

פרשת

תרומה

כב

גורם גווען ווס ער האט זיא אום גצוהן פון דעם גוף עולם הוה און הקב"ה טוט זייער איין טובה גדולה זייני בשעפניש ווס ער בשאפט זיי איין לבוש איידר ער ציהט זיי אום פון דעם גוף עולם הוה און זיי בקומן איין בעערין לבוש חוץ פון די רשעים וואס האבן ניט גיטאן קיין תשובה שלימה צו הקב"ה זיי קומין נאקט אן איין לבוש בעולם הוה און גייען אוועק אן אלבוש פון דר ווערט מיט חרפה ובושה אוף איז פר האנדן אועלכי ווס ווערן גמישפט אין גיהנם וואס איז אוף דר וועלט מיט דעם אש של מעלה אמיל פון זייא שרייען און גייען אוף פון דעם גיהנם דס זאגן דיא רשעים וואס האבין מדרהר בתשובה גווען און האבן ניט גקאנט מאן קיין גאנצי תשובה דיא איז מען דן אין גיהנם און דר נאך זענן זיי מצפצף און גייען אוף . קום און זעה דס תקמנות ווס הקב"ה האט אויף זייני בריות אפילו ווען ער איז אנרויסר רשע ווייל ער הט גאר מדרהר בתשובה גווען און מער הט ער ניט גקאנט מאן און איז גשטארבן איז ער בודאי מקבל זיין עונש ווייל ער איז אוועק גאנגן פון דר וועלט אן תשובה אבר די מחשבה טובה גייט ארום פר הקב"ה און נידרט אראפ און צו ברעכט אלי פוחות פון די שערי גיהנם ביז זיא קומט אויף דעם ארט ווי דר רשע איז אין גיהנם און דר וועקט אים די מחשבה ווס ער הט גהאט פריער דען ער איז מצפצף וועלה און גייט ארום פון דעם גיהנם ווס הייסט שאיל אבר דר מענטש ווס הט ניט גהאט קיין מחשבה טובה תשובה מאן דר ווערט פר לארן פר הקב"ה וואו צו דעם מענטשן ווס מראכט גומי מחשבות פאר הקב"ה דען רעכניט מען אים דאס גלייכן וויא ער וואלט מקיים גווען . אבער אשעכטי מחשבה איז הקב"ה ניט מצרף למעשה גאר די מחשבה פון עבודת כוכבים און האבן ניט מדרהר תשובה גווען דיא נידרין און גיהנם לדורי דורות און גייען שוין קיין מאל ניט ארום פון דעם שאול אוף זיי שמיים כה ען וילך כן יורד שאול לא יעלה און אוף די ווס זענן מדרהר בתשובה שמיים ה' מסית ומחית מורד שאול ועל רבי יהודה זאגט דר דין פון דעם גיהנם האבן מיר גלערייט דס מען איז דן די רשעים אין דעם פייאר פון דעם גיהנם ווארום דארט איז אפיער וואס ברענט מאן און נאכט אזו ווי די רשעים ווארימן זיק מיט דעם פיער פון דעם יצר הרע עובר זיין אוף דר תורה אין דער צייט דר היצן זייא דעם גיהנם . אמאל הט מען גוואקט הרגנן דעם יצר הרע אזו האבן זיי אים אריין גבראכט אין נוקבא ותהומא רבה און האבן אים פר חתמת כחות של ברזל און איז דר צייט פר לאשין גווארן דס פיער פון דעם גיהנם ווייך קיין יצר הרע איז ניט גווען אוף דר וועלט און הט ניט גברענט אבר אזו דר יצר הרע איז ווידר אראפ גקומן אוף דר וועלט האבן זיק די רשעים אן גוהבן מיט אים דר היצן מיט זיין פיער צו וינגן האט ווידער אן גוהבן דאס פיער פון דעם גיהנם צווא ברענן ווארום דר גיהנם ברענט גאר פון דר היץ פון די רשעים ווס זיי דר היצן זיק מיט דעם יצר הרע דרום ווערט דס פיער פון דעם גיהנם ניט פר לאשן מאג און נאכט עס איז פר האנדן ויבן מדרהר גיהנם און דר יצר הרע האט אויך ויבן געקן אזו וויא עס שמיים ווייטער

בפרשת כרח :

לובן צו הקב"ה דען איז דס איין שונאים צווא הקב"ה און דעמאל ווערן צווא בראכן אלי שלמנות של מעלה פון זייער מעלה און א קמונים ותילות של מעלה ווס זענן גווען מתקן בתקון המלך דר ווייל אז די ישראל זענן מסדר למטה זייערי תפלות ובקשות צו הקב"ה אזו זענן אלי תילות עליונים מסדר זייערי שבחות מתקן זיין דעם תיקון הקודש מיט זייערי תקונים של מעלה דען די תילות עליונים זענן חברים צו די ישראל משבח צווא זיין צווא הקב"ה מיט אמאל אוף צו ברענגן דעם פבוד הקב"ה למעלה ולמטה מיט איי מאל און אז די עליונים ברייטן זיק אן צו זיין תברים צו דיא ישראל און די ישראל קופן ניט אין שול אריין מסדר צו זיין זייערי תפלות ובקשות און צו לובן קמלה עליון דען ווערט צו בראכן דס שלמנות פון די היידיגי קדושים עליונים פון זייער תיקון דען זייא קענען גי עולה זיין מיט זייער תיקון אזו וויא עס גיהער צווא זיין דען דר שב פון הקב"ה איז גאר אז דיא עליונים ותחתונים לובן אים מיט איי מאל אין איין זעהה און אפילו עס איז ניט דא קיין פיל מענטשן א שר גאר צעהן זענן שוין די תילות עליונים אן גברייט צו זיין חבר מיט זיי ווייל דר תיקון של מעלה איז בעשרה דרום אז עס קען גי זין מעדר פון צעהן איז גינגן צעהן דרום שמיים אוף בייא דען

מלשון ואת המסכן תעשה עשר ידועות :

ועשית את הקרשים לסכך עמי ששים עומדים אלץ אזו ווי עס שמיים למעלה שרפים עומדים מסעל לו דען דיא מעשה קרשים איז ארץ גווען ווי למעלה דרום אזו ווי ביי זיי שמיים עומדים אזו שמיים ביי דר קרשים אוך עומדים דען אלי מלאכים ותילות של מעלה מוון שמיים אזו וויא דער פסק זאגט ונתתי לך מהלכים בין העומדים האדה . עס שמיים מסוד דודו ה' רועי לא אחסר מיר האבין דאך גלערייט וויא עס שמיים פריער מזמור און דר נאך לדרו ווייט עס אז די שכניה איז פריי גקופן צווא אים איידר ער הט גזינגן דעם מזמור און אז עס שמיים לדרו מזמור איז צו ווייזן אז ער הט פריער גזינגן און פר ווס הט דא די שכניה מקדים גווען דרום ווייל דר מזמור רעט פון מזונת און אלי מזונות נידערין דורה דר שכניה דרום הט זי זיק גפענן זאגט דוד ה' ישי אזו וויא איין פאסטוק פירט זייני שאף אויף איי גוסר פאשי אזו איז הקב"ה מיין שפייר . אגאנדרר פשט איז ה' מיר האבן גלערייט אז די מזונות פון דעם מענטשן איז שווער פר הקב"ה אזו ווי קריעת ים סוף איז דא אין דעם צוויי פשטים איין ווייל אלי מעשים פון הקב"ה זענן בדין ובצדק און אויף דין צדי שמיים די גאנצי וועלט און אלי צייט איז ער דן צווא דער גאנצי וועלט צו די צדיקים און צו די רשעים אזו וויא עס שמיים בדין ידועות אהב און אז ער איז דן דיא מענטשן און זעהט פכה רשע ורוטאים איז אים שווער צו געבן צו זיי שפייו דען ער שפייוט דא די רשעים אוך אלי צייט און דאס טוט ער שוין לפנים משורת הדין און שפייוט זיי בחסד עליון דורה דעם חסד ווס ציהט זיק צווא דר גאנצן וועלט און צו אלי חיות און וואלד ובהמות ועופות מקרי דאס ער ביי כניס עס איז ניט דא קיין שום בריה די גרעמטי און די קלענעס ווס ער שפייוט זיי ניט דרום איז דס שווער פר הקב"ה צו געבן זיי מזונות מחמת זייערי שלעכטי מעשים אזו ווי עס איז פר אים שווער גווען קריעת ים סוף דען בשעת הקב"ה האט גוואלט שפאקטן דע ים צו די ישראל איז גקופן ווייך דר שר פון מצרים איז דס גענער

ואת המסכן תעשה עשר ידועות רבי יהודה זאגט עס שמיים כרום עס הדרת מלך דס זענן דס שיינקייט פון הקב"ה נאך מער ווען הקב"ה קומט אין שול און דאס פאלק קופן אלי מיט אמאל און זענן מתפלל און

פרשת

תרומה

גיועסין איין נאכט וויא עס איז נאכט גיווארן זענן זייא אריין גינאנגן אין איין נארטן לעבן ים של סבריא האבן זייא געזען ווי צוויי שמערן גיין איינער פון דר זייט און איינער פון דר זייט און האבן זיך באגעגניגט און זענן פון בארגן גיווארן זאגט רבי אבא ווי גרויס זענען מעשה הקב"ה בשמים מסעל ועל הארץ פתחת ווער קען וויסן ווס דאס פטייט זאגט ר' אלעזר איד האב זייא דאך זיא גיזעהן און האב אין זיי אכטונג גיגעפן און איד האב משגיח גיווען אין פכה מעשים אחרים וואס הקב"ה מוט תמיד :

פתח ער הייבט אן גדול אדונינו ורב כח ווייסט מען דען ניט אז הקב"ה איז גדול ורב ועליו און ווס המ דוד פר איין שבת זאגט דר מיט אלא וואס שטייט פריער מונה מספר לכוכבים לכולם שסות יקרא ווען עס וואלטן זיך איין זאמלן דיא גאנצי וועלט וואס איז גיווען פון אדם הראשון אן ביו משיח וועט קומן און זאלן אלי ציילן דיא שמערין וואלטן זיי ניט גקענט איבר ציילן אזו וויא דער פסוק זאגט וכפור את הכוכבים אם תוכל לספור אותם און ביי הקב"ה שטייט מונה מספר לכוכבים לכולם שסות יקרא ער ציילט איבר אין איין רגע אלי שמערין און ריפט זייא אימליכן מיט איין זאמן דרום ווייל ער איז גדול ורב כח און אזו וויא זיינער קען ניט ציילן דיא שמערין נאר ער אליין אזו וויא עס שטייט בייא אים לתבונתו אין מספר קום און זעה עס שטייט הטועא בכספר צבאם לכולם בשם יקרא אלי שיערות ופוכבים והיילות ציילט הקב"ה און אימליכן בזונדר רופט ער אן מיט איין זאמן און עס ווערט אפילו איינער פון די פוכבים ומזלות ניט גבר אכט פר הקב"ה ווס זיי זאלן ניט גזעצט ווערן פאר הערן ופקידים ושרים וואס זאלן משמש זיין אוח דר וועלט אימליכן ווי עס איז ראוי צו אים און עס איז ניט דא קיין שום גרא אוח דר וועלט וואס איז דרוף ניט שולט איין פוכב ומלך פקדע און אוח אימליכן פוכב ומלך איז איין שר וממונה ווס ער איז משמש פר הקב"ה אימליכר וויא עס איז צוא אים ראוי אלי פוכבים ומזלות פון דעם הימל זענען משמש אויף דער וועלט עס שפראצט און וואקסט ניט קיין גרא און בייטר נאר אזו ווי דר פח פון דעם שמערין ווס אוח אים איז למעלה און אזו המ עם אוח דער וועלט איין מנהל אדר ארפואה צו אלי זאמן די גרוסי ממונים פון די חיות פוכבים ומזלות גייען אלי ארום בתחלת הלילה ביו דריי שעה אן אפערטיל דר נאך גיין ארום נאר קלייני ממונים און אלי ווערן ניט גזעהן לבטלה עס איז פר האגדן אטייל שמערין ווס זענן משמש אנאנצי נאכט צו שפראצין און מגדל זיין אוח דעם ווס זייא זענן ממונה און עס איז פר האגדן שמערין ווס זענן נאר משמש וויינג פון דר נאכט אז ער זעהט זיך נאר מיט זיין עיניב אדר דשא אוח ווס ער איז גזעצט המ ער שון אפ נשאן זיין דינגסט און מוט שון מער ניט בנאכט קיין שום זאך אז זיי מוען אפ די דינגסט פון הקב"ה אזו גיין זיי אריין אוח זייער ארט ווייסר זאגט ער גרוכי מודות פון די שמערין : רבי שמעון זאגט עס שטייט ולא אמר איה אלהי עוש הנותן ומורה כלילה דען די בנסת ישראל מוען לזבן צו דעם מלך שהשלוש שלו אזו וויא איין ליכט ווס שטיילט ניט אזו אוח מוט זי תמיד לזבן מקבל צו זיין דס אור שמחת עליון אלי שמערין ווס לייכטן ביי נאכט די זאגן אלי שיעה און לזבן און זינגן צו הקב"ה כל זמן זיי ווערן גזעהן אין הימל דען די מלאכים זאגן שיעה אלי דריי משמרות פון דר נאכט דען אז עס ווערט נאכט זענן זיך מתפשט אלי קליפות ורוחות רעות אוח

זיך דין פר הקב"ה און המ גאגט רבשע ווארום וויקסטו מאן איין צו די כצדים און צו די ישראל וויקסטו שפאלטין דעם ים וויא זיך דרוף גיין אכער זיי זענן דאך אלי גלייף חובבים פאר דיר און זיי ווענן זענן דרוף דין און אמת דען די דינגן עבודת פוכבים און דינגן אוח עבודת פוכבים די זענן נואפים און דיא זענן נואפים און זענען שופכי דמים און דיא זענען שופכי דמים באותו שעה איז ווער גיווען פר הקב"ה צו שפאלטן דעם ים און ווען עס וואלט ניט זען דר זכות פון אברהם וואלטן אלי חלילה פר לארן גיווארן אין און די גאנצי נאכט איז הקב"ה גיווען בדין אוח דיא ישראל דען דר האבן גלעריגט ווס מיינט דר פסוק ויא קרב וה אל זה כל הלילה פון זיך לערנן מיר אפ אז די גאנצי נאכט זענן גקומן די מלאכים און זיך גיוואלט זאגן שיעה פר הקב"ה המ הקב"ה צו זייא גאגט מין שיעה די ווערן דר מרוגקן אין ים און איר ווילט זאגן שיעה פר מיר דעם ולא קרב זה אל זה כל הלילה עס שטייט ווי באשפורת הבורק הקב"ה המ קסט בזכות אברהם ווס ער המ זיה געפרעט גאנץ פריא צו מאן עס ווילן פון הקב"ה אזו ווי עס שטייט וישכם אברהם בכוכב אזו זענען וואסר אנועק גלאפן פר די ישראל דרום שטייט רשב הים לפנות בוקר ווי דס איז די אותיות לתנאי דען הקב"ה המ איין תנאי נהאט מיט עס ים בשעת ער המ אים בשאפן אז ער זאל זיך שפאלטן פר דיא דאל און ווידר לאתו מיינט מען בזכות אברהם וואס ער הייסט האוהרי דרוף אים איז דר ים צו שפאלטן גיווארן דרום אזו אוח איז דער מזונות צו געבן איבר דעם דין דען דר דין קאום ניט אז מואל זיך מזונות צו די רשעים אזו ווי עס איז גיווען ביי קריעת ים סוף דס דין המ ניט גילאזט אז די ישראל זאלן ניצול ווערין ווייל זייא זיך אויך גינדיגט און אזו אוח האבין מיר גלעריגט ויוונים איז דער פאר הקב"ה ער זאל מזונע זיין איין זכר ונקבה אזו וויא זיעת ים סוף אזו וויא בייא קריעת ים סוף האט ער אויף דער שטייט די מצרים און אוח דער זייט האט ער מקיים גיווען צוא די ישראל אזו וויא בייא זיווג שטייט מוציא אסירים בכושרות האבין גלעריגט אז בפולשות מאכט בכי ושרות דאס הייבט גיוויין גיוואנג דער מוז שמארבן און ער גיט זיין ווייב צוא אנאנדערין משי ער איז ארשע איז אים אכאר אן גיברייט איין אשה מוכה עס איז בדין אבער דאס איז גרוסי מודות דער נאך זאגט ער זיך דיא מזונות של מעלה נידערין אראפ אזו זאגן דיא מלאכים דיה דיא מחנה זאגט קדוש און רופן צוא דער אנדערער און זייא זיך אויך קדוש און אזו אויך דיא דריטי ביו אלי מיט אטאל זאגן ש קדוש קדוש ה' צבאות מלא כל הארץ כבודו און אלי זענען מחובר איינער מיט דעם אנדערין דרום שטייט ביי די קרשים פון דעם משכן ווס זיי זיך גיווען אקענין די מלאכים משולבות אשה אל אחותה כן תעשה לכל קרשי משכן און אזו ווי למעלה שמיין זיי גדיה ניט איין גבוען אזו אוח ביי ברעמער שטייט קרשי המשכן עומדים און עס איז גיווען שתי ידות לקרש האחד שטיילכר עק איז פולל גיווען פון זיך און פון זיין חבר אזו אוח איז תורה כי טוב סתרה מסתו בסף וסחורין תבונתה דר לעריגט מיט דעם ווס ווייסט און דר מיט דעם אזו ווערין זייא מחובר און גיפלאכטין גר מיט דעם אנדרן דער האט זיין תורה און אוח וואס ער האט גלעריגט פון זיין חבר און דר אנדער איז אוח אזו :

פרשת תחומה

פרשת תצוה

ואתה הקרב אליו רבי שמעון זאנא עם איז אלץ איין קריבה ווען ווייסט מיין דעם יחוד השם צו דיין ויין הארץ דר צייט אז די קרבנות ווען גיווען האט דר פלן גיכאכט איין בכל העולמות דרום שמיים דא ויחה הקרב אלד דען אדרון המ גס פיל יהודים אין אלי עולמות אונ עם איז אלץ דער לייכט גיין אפילו די קליפות האבן און גנהה גווען פון די קרבנות אונ דר ווס זיי האבן הנאה ניהאט האבן זיין זיך אפ נפאן פון דעם הקדושה אונ זי איז דר לייכט גווארן אונ דרום אז די ישראל ארום גנאנגן פון מצרים איז דר אור הקדושה נים רעכט לייכט פון גאט המ אפ גנעבין דעם שפן ויין חרק ער זאל צו אויב יס מאן אונ בתוך כך ווי דר שפן המ זיך מתעסק גווען איז די מו אפ נפאן גווארן פון די ישראל אונ ווען ריין גווארן פון דר מו מיט דעם קרבן פסח דרום שמיים סס לה אלהי דרום האבן זיי גמוזט עסן איילינדיג כדי דר שפן זאל נים מקמיר ויין אויף זיי פל זמן אויב איז גווען ביי אים אין דר האנט המ ער זיך פון זי נפאן אונ זיי האבן נקאנט רעכט זיך מדבק ויין אין הקב"ה ווא די ווס ווייסן רעכט מיין דעם יחוד פון הקב"ה ווייא עם צו ויין עם שמיים אלהי ססכלא תעשה לדאמ וג המצות חסבור ווי געקוק די בידי באנאנד נאר דיא חכמים האבן גזאנט ווער עם עסט אום פסח איז גלייך ווי ער דינט עבודת פוכבים ווארום חמין אז יצר הרע אונ עבודת פוכבים אונ אז די ישראל ווען ארום גינג פון מצרים ווען זיי ארום גינאנגן פון רשות פון די קליפות ווי הייסן חמין לחם רע עבודת פוכבים אונ הייסט שאור דען דר הרע איז בייא דעם מענטשן אז ווי ווער טייג אז מען מוט דר טייג אריין גייט עם אויף ביסקיך ווייס אז אויך גייט דער יצר אריין אין מענטשן ביסקיך ווייס ביי ער ווערט פו מיטש אין גא אז ווי ווער טייג אין דעם טייג דרום שמיים לא יייה בד אל די דען דיר ויאקסט דר אל דר דער יצר הרע דאס מיינט מען אית הג תשבור דאס איז דר יצר מוב צד הקדושה אלהי ססכלא תעשה הייסט דיה אריין זאלטו נים מאכן פו איין עבודת פוכבים כד דעם ווס ער פו מיטש זיך אין דעם גנאנגן גוף הייסט ער אריין עבודת פוכבים דרום שמיים י :

דר וועלט אונ אז די קליפות ורוחות רעות ווען זיך מתפשט אונ דר וועקן זיך אונ דר וועלט אונ ווערן אלי לייט אנטשלאפן אונ ווען טועם אוועק צייט חלק פון דעם מוט אונ אז די ששים רבוא מלאכים ווילן זאגן שירה קעגן זיי נים זאגן ביי זיי שייך זיך אפ פון די קליפות אונ אז זיי ווארפן דעם שלאף אויף די לייט אז ווען שולט אויף זיין די קליפות אונ ווערן טכא נאר חוץ אין ארץ ישראל דארטן האבן זיי קיין שליטה נים נאך דעם אז דיא מלאכים שייך אפ די רוחות רעות זיי זאגן שולט ויין למטה אונ זאגן זיין שירה אונ לובן פאר הקב"ה אונ אויך די ישראל קעגן זיך לכמה נים מדבק ויין בהקב"ה ביי זיי מוזן פריער פון זיך די טוכא אונ וועק שליפון אונ גיבן אים אפ ויין חלק אונ ווי אום יום פפור גיט מען דעם שעיר לעזאל אונ דעסט גלייך אין דר צייט ווען זיין זיך מדבק דהקב"ה דען הקב"ה המ אים גמאכט ארום דר קדושה אונ ווי איין מלך לייגט אנדער איין שלאנג אויף איין קעסטיר פון אכנים מובות כדי קינר זאל נים קעגן קומען צוא דעם קעסטיר אונ אז עם קומט דער לייב האבר פון דעם מלך זאנט אים דער מלך אז דוא וועקט וועלן גיין צו דעם קעסטיר זאלטו דעם שלאנג אונ אונ אז מן וועסטו קעגן דעם שלאנג אוועק טרייבן אונ וועסט גיין פון מיין אוצר אונ אויך זאנט הקב"ה צו די ישראל אונ צו די מלאכים ווען זיי ווילן זיך מדבק ויין אין דר קדושה קעגן זיי נים איבר די קליפות ביי זיי שמוסן זיי אוועק קחוץ אונ די וועקט פריעגן עם איז דאך פו האנדן מלאכים שר אש אונ פריער איז דאך נים מקבל קיין טוכא קום אונ זעה עם שמיים עושה סכאכו ורוחות די מלאכים פון דרוסן ווען רוח אונ ששרתי אש להם די איגעווייניגסטי ווען אש אונ דיא קריפות ווען אויך רוח הטומאה דרום מוזן זיי ארום שמוסן די טוכא פון זיך :

פתח ער המ זן גיהובן עם שמיים הללויה אודה ה' בכל לבב בסור ישרים ועדה די חכמים זאגן אז דוד המלך המ גזאנט תהלים מיט צעהן מיני שבח אונ איבר אלי איז דס ווארט הללויה דער איז פולל דעם שם ושבח אין איינעם אודה ה' בכל לבב איז צוויי הערצער דר יצר מוב מיט דעם יצר הרע דען פון דעם יצר מוב קומט ארום דעם מענטשן גומין דארף ער דרוף מאכן הטוב והיטיב אונ פון דעם יצר הרע קומט דעם מענטשן שלעכץ דארף דר מענטש דרוף מאכן ברוך דין אמת . בסור ישרים ועדה דס ווען די ישראל ווס ווייסן די רזין ומדות פון הקב"ה אונ זאמלין זיך איין גנאנצי עדה הייסט צעהן מענטשן לובין צוא הקב"ה דרום גיהער מען לובין הקב"ה אויף גוטס אונ אויף שלעכץ אונ גיהער אלץ מפרסם ויין אונ דר וועלט . אויב דיא וועסט וועקן זאגן הקב"ה ווייסט דאך אלץ דינג נאך ווס דארף מען מפרסם ויין צווישן מענטשן נאר מיט דעם ווערט גיהערט דר פבוד פון הקב"ה אז מען איז מפרסם איין גס אויף דר וועלט דרום שמיים ביי הקב"ה והתגדלתי והתקדשתי וגורעתי לעני גיים רבים וירעו כי אני ה' זאנט רבי יצחק פו צייטו המ אמענטש גזאנט צו ויין חבר זאג מיר אוןארט דברי תורה אונ איך וועל דיר דר פו געבן איין מנה פסח היינט זאנט אמענטש צו ויין חבר נעם דיר איין מנה פסח אונ לערן דיר אליין תורה אונ גייט ווייך זיך נים קערן אונ גיין זייני אורין צו הערן חוץ די ועלפני קדושים ווס ווען נאר ווייניג אויף דר וועלט דען מיט זיי בארימט זיך הקב"ה אז ווייא עם שמיים ויסך מולס צדיקים נעולס יירשו ארץ נצר סעע

פרשת

תצוה

מן וועג און זענן מ'מא זייער נפש מיט דר מומאה פון דיא
 ת דען הקב"ה דם בשאפן דעם מענטשן בדרמות עליון און דם
 ריין גיגעבן איין רוח הקודש ווס ער איז נכלל אין דריי ערליי
 סן נפש רוח ונשמה און די העכסט מדרגה איז נשמה און
 ר מאכט די נשמה הקדושה אריין גיין אין דר עבודה פון דר
 ה איז ער די מ'מא און זי גייט ארום פון עבודת הקב"ה דען די
 נפש רוח נשמה איז אלץ איינס זיי זענן זיך מ'שדל אין איינעם
 ען ביי דעם מענטשין און אוף דעם איז גי'אנט גי'וארן הייד אה
 חכם ווען די זעהסט אמענטשן ווס ער האט אין זיך אלי דרייא
 ות נפש רוח ונשמה איידר די ווייסט רעכט זייני מעשים אוב
 עט זיך מקרב זיין צו אים מיט ווס וועסטו אום דר קענ'אוב ער
 היסט די נשמה הקדושה און זי איז ביי אים וועסטו אים דר קענ'ן
 זיין רוג'ן דען מיט דעם רוג'ן דען ער די נשמה אום גריסן פון איר
 און דעם אריין גי'בראכט אוף איר ארט איין אל יו די קליפה אז
 ענטש היט די נשמה הייסט ער עבד ה' און ער איז אנאנצער
 ש אבר אז ער היט זי נישט און מחמת זיין רוג'ן רייסט ער זי אום
 נשמה אריין דעם אל דר די קליפה איז בודאי דער מענטש מורד
 זן הערן מען טאר זיך נישט מקרב זיין צו אים און זיך נישט מחבר
 נישט אים און ער הייסט טורף נששו באטו ער רייסט אום די נשמה
 זיין צארן און עס וועט אוף איר ארט איין אל דר דרום זאגט דר
 הדלו לכם פר מייד אייך מן האדם פון אזו אמענטשן אסר נשמה באטו ווס
 ער צוקט זיין נשמה מחמת זיין בעס און דעם זי מ'מא גווענומיט
 ל דר כי כמה נחשב הוא ליען כמה ער איז נחשב וויא איין עבודת
 מ און דר מענטש ווס רעט מיט אים און איז זיך מחבר מיט אים
 זיך וויא ער איז זיך מחבר אין איין עבודת פוכבים ווייך דר
 דר עבודת פוכבים וועט ביי אים און נישט דאס אליין נאר ער
 ייס גיריסן די קדושה עליונה די הייליג נשמה פון איר ארט און
 מאכט רען אויף איר ארט דעם אר זר ווס עס שמיים אל הפט
 לים און אזו אויך טאר מען נישט קוקן אויף זיין פנים אויב דוא
 פרענן אמער עס איז דאך אמאל ביי די רבנן אויך דא איין
 אר דר רוג'ן פון די רבנן איז גוט אויף אלי זייסן דען מיר האבן
 נישט די תורה איז אש און די תורה מאכט זיי ברענן אזו ווי עס
 שייט המאכה דברי כאש נאס ה' דער רוג'ן פון דיא רבנן איז פ'דברי
 און צו געבן פ'בוד צו דר תורה און דאס איז עבודת הקב"ה
 שמיים ה' אליה וכו' אבר ווען דר רוג'ן איז נישט ווען נאט נאר
 אנדרי זאכן איז נאר נישט דא אזו אויג'ר עס זאל הייסן עבודת
 מ ממש אזו וויא דס און מען טאר נאר צו אים נישט גי'עהנין
 די וועסט מייגן אז דיא נשמה גייט נאר אוועק פון אים לפי
 אבער זיא קוקט וויידר צו ריק עס איז נישט אזו דרום ווייל ער
 אים דיא קדושה פון דר נשמה פון זיין ארט און עס קוקט
 אל זך און נעמט צו דס ארט און ווערט דארט גישטארקט און
 זיא שוין נישט צו ריק נייערט אז דר מענטש טומ תשובה אויף
 זיני עבירות און צו רייסט דעם אל זך פון זיך אויף תמיד און
 זיך מ'שדל צו ווערן גי'הייליגט און צוא ציהן אויף זיך דיא
 ה נאה דעם הלואי וואלט ער גי'וארן גיקריינט מיט דר נשמה
 רבי יוסי ער ווערט מ'ש גי'הייליגט זאגט רבי יהודה קום און
 שעת ער רייסט אים די נשמה און דער אל זך וועט אוף איר

ארט דען ווערט ער טמא און איז מ'מא אלע זיינע אברים און
 אויך די אלי ווס גי'עהנין צו אים און דיא קדושה ליפט אוועק פון
 אים און עס איז זייער שווער אז ער זאל זיא שוין וויידר אום קערן
 מידען אז ער הייליגט זיך זייער זאגט רבי יוסי כמה מ'מא ווערן
 זיך דאך גי'רייניקט זאגט רבי יהודה אנדרע מומאה קען נישט מער
 טאן ווי זיא • זיא איז נאר מ'מא דעם גוף פון דרויסן דרום קען ער
 וויידר טהור ווערן אבר די מומאה פון בעס איז מ'מא דעם גוף פון
 אינווייניג און פון דרוסן און איז מ'מא דעם נפש דרום שמיים הדלו
 לכם מן האדם אשר נשמה באטו מען זאל זיך היטן פאר אים דרום שמיים
 אלהי סכנה לא תעשה לו דוא ביסט זיך אריין מ'מא מיט דעם אל נבר
 און דר נאך שמיים את תב הסנות השסור דאס איז דר צד הקדושה דוא
 זאלסט זיך נאר מקדש זיין :

ועשית ציץ והב סהור ווארום הייסט ער ציץ דען ציץ איז מייטש קוקן
 מיט דעם ציץ דעם מען גיקוקט און דער קענט דעם מענטשן
 ווס ער איז • אין ציץ זענן גיווען אום גיקרעצט דיא אותיות פון דעם
 שם הקודש און ווען איין זכאי איז פר אים גישטאנן זענן גי'וארן די
 אותיות ווס זענן גיווען גיקרעצט זענן ארום בולט און האבן גילייכט
 אין זיין פנים אזו דעם ער גיוויסט אז הקב"ה ב'נערט אין אים און ער
 איז איין בן עולם הבא • און אז אמענטש איז גישטאנן פר אים און
 זיין פנים דעם נישט גיוויזן דעם מ'ראה הקודש ווס שמיים פריער אזוי
 דעם דר פ'הן גיוואוסט אז ער איז איין עוות מצח און מעןמוז אוף אים
 מכפר זיין און מתפלל זיין פר אים • קום און זעה די חכמים האבן
 דאך גי'אגט אז דיא וואס זענען עוות מצח און האבן קיין פ'ושה נישט
 האבן זיי נישט קיין חלק לעולם הבא אבר זיי האבן נישט גי'מיינט דיא
 עוות מצח ווס זענן גיווען צווישן די ישראל דען אז זיי האבן נאר
 גיועהן איז ציץ איז זייער הארץ צו ב'ראבן גי'וארן און האבן תשובה
 גטאן אויף זייערי שלעכטי מעשים דען דער ציץ איז גישטאנן
 פר איין צייכן דר ווס דעם אים גי'עהן דעם ער זיך גישעמט אוף זייני
 מעשים דרום דעם דר ציץ מכפר גיווען אויף עוות מצח דיא אותיות
 פון דעם שם הקודש איז גיווען אין ציץ אים גיקרעצט און זיי האבן
 גי'ייכט און ג'ניקיקט און ווער עס האט גיקוקט אין דעם פינגקין
 פון די אותיות אין זיין פנים פר ענדרט גי'וארן מחמת אימה וטורא
 און זיין הארץ איז אים צו ב'ראבן גי'וארן מחמת פחד און איז אונטר
 מעניג גי'וארן פר זיין הערן דרום האט דער ציץ מכפר גיווען • און
 אזו אויך דיא קמורת ווער עס האט גישמעקט דעם ריח אזו דעם עס
 אים גילייטרט מיט לומ'קייט צו דיגן זיין הערן און דעם פון אים אפ
 גיטאן דיא זוקמא פון דעם יצר הרע און זיין הארץ איז נאר גיווען
 צו דיגן צו הקב"ה דען עס איז נישט דא אויף דר וועלט עס זאל צוא
 ברעבן דעם יצר הרע אזו וויא קמורת • קום און זעה עס שמיים מ
 את הסמחה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קמורת ווייך כי יצא הקטף מלפני ה'
 היגה דען עס איז נישט דא קיין גרעסער ב'ראך צו די קליפות וויא דיא
 קמורת און עס איז נישט דא אזו איין גיליבטי וואך פאר הקב"ה וויא
 קמורת און דיא קמורת האבען מ'בטל גיווען אלי מיני ב'שפים און
 שלעכטי זאכן און עס איז איין גי'ורה פאר הקב"ה אז דר ווס לייגענט
 אלי טאן ב'מעשה הקמורת דער ווערט גיצול מ'בטל מיני בישוף
 שבעולם און פון אלי פ'געים והרהורים רעים און פון דינים רעים
 און פון מ'ת און ווערט נישט גי'ווק דעם גאנצן טאן דאס די קליפות
 קענו

פרשת תצוה

סד

מען אופ אים ניט שולט זיין נאר דס איז אז ער איז זיך רעכט מבין
 אין די קטורת • זאגט רבי שמעון די לייט זאלן וויסן ווי דיא מעשה
 הקטורת איז חשוב פר הקב"ה וואלן זיי גינען און אומהייבן דיבור און
 וואקטן זיך גימאכט עפרות אויף זייער קאפ אזו וויא איין גילדיגע
 קרוין און ווער עס איז זיך דרינגן משתהל און איז זיך דרינגען מבין
 אלי טאג האט ער איין חלק בעולם הזה ובעולם הבא און טוט אפ
 פון זיך דעם טויט און ווערט גיצול מכל דינים פון דער וועלט
 ופרוחות רעות ומדינה של גיהנם • און ווען מען האט מקמיר גיווען
 קטורת און דר רויק איז אויף גינאנגן גייה אזו ווי איין זייל אזו האט
 דער כהן גינען דיא אותיות פון דעם שם הקודש פאר שפרייט און
 גיפלייגן אין אויר און זענן ארויף גינאנגן למעלה דורך דר זייל דר
 נאך האבן זיך ארום גידינגלט כמה מרכבות הקדושים און האבן זיך
 משמח גיווען למעלה אזו וויא מיר האבן שוין מפורש גיווען אויף
 אנגדר ארט עם שמיים מזבח מקמיר קטורת אין דעם פסוק איז קשה
 דען עם איז דאך גיווען צוויי מזבחות מזבח העולה און מזבח הקטורת דר
 מזבח העולה איז גיווען בחוץ און דער מזבח הקטורת איז גיווען
 בפנים ווארום רופט מען מזבח הקטורת דס ווארט מזבח איז דאך
 דר שייטש לשון שעקמן און אויף אים האט מען דאך ניט גינאכמן
 גייערט אופ דעם מזבח החיצון נאר ווייל עם האט גיבונדן און כבול
 גיווען פכה רוחות רעות וקליפות דאס זיי האבן ניט גיקאנט שולט
 און מקמיר זיין דרום הייסט דס מזבח ווארום זיי זענן גיווען אזו ווי
 גיקויקט דורך דיא קטורת און אז דר יצר הרע האט דער זען דיא
 מעשה הקטורת האט ער זיך אפ גימאן און איז אנגלאפן גיווארן ער
 האט ניט גיקאנט גינעהן צו דעם משכן און דרום ווייל קיינר האט
 גיט זוכה גיווען צו דר שמיחה של מעלה ווס די קטורת האבן דער
 וועקט גייערט הקב"ה אליין איז דס זייער חשוב גיווען בייא הקב"ה
 און ווייל אין דעם מזבח איז גפונן גיווארן איין ברבה איז ער דרייבן
 גישמאנען איגווייניג פר דולין און פאר שמעקט פון דעם אויב עם
 שמיים ביי אהרן ויעמוד בין המים וכן התיים ותעזר הסנה ער האט גיבונדן
 דעם מקאך הכות און האט אים מכניע גיווען ער זאל גיט קענן שולט
 זיין און טאן איין דין און מיר האבן דעם סימן בקבלה אז מען זאגט
 מעשה הקטורת בפנינה וברצון הלב איז אין דעם ארט גיט שולט
 קיין מקאך הכות און עם ווערט קיינר ניט גיווק • קום און זעה דר
 מענטש וואס דינים לויפן אים נאך דער מזו זאגן קטורת און זאל
 תשובה טאן צו זיין הערין דען דס איז אים איין הילת אז דיא דינים
 זאלן זיך פון אים אפ טאן און אז ער גיוואנט זיך זאגן קטורת צוויי
 מאל אין דר פריא און פר נאכט טוען זיך בודדאי אפ די דינים פון
 אים אזו ווי עם שמיים בכוקר בכוקר ונר בין הערובים יקסירנה ונר און דס איז
 דר קיום למעלה וקמטה אזו ווי עם שמיים קטורת תמיד לפני ה' דאס איז
 למעלה כדורותים דס איז למטה אפר אז מען דר מאנט גיט די מעשה
 הקטורת רוען דארטין די דינים של מעלה און פיל מיתה איז חליה
 שכיח דרום שמיים קטורת תמיד לפני ה' דיא קטורת איז דער קיום און
 חשובר פאר הקב"ה מער וויא אלי עבודות פון דער וועלט האמשי
 תפלה איז חשוב אבער קטורת איז נאך חשובר קום און זעה דעם
 חילוק צווישן תפלה אדר קטורת דען די תפלה האט מען מתקן גיווען
 אויף דעם ארט פון קרבנות ווס די ישראל האבן מקריב גיווען און
 אלי קרבנות אליין זענן גיט גלייך צו קטורת און וינדר תפלות זענן

נאר מתקן ווס מען דארף אפר קטורת איז מתקן און קישר קשרים דר
 תרגום מאכט אויף קשר קשר איז שייטש ער קניפט און איז צייד
 אלי אורות צו דר לייכטן מער פונדצדינג עם איז מעביר די ודמא
 און איז משה דעם משכן דס ער ווערט דר לייכט און מקישר דרום
 מזו מען צום ערשטין מעביר זיין די ודמא פון דר וועלט דס איז דר
 רעכטר תיקון פון אלי טאג קום און זעה די קטורת האט מען מקמיר
 גיווען פר דעם קרבן תמיד דרום גהער מען זאגן די מעשה הקטורת
 פריער פר דעם דאוונן ושירות ותשבחות דען דס קען גיט אויף גיין
 און די תפלה קען גיט מתקן ווערין ביז מען מזו פריער אפ טאן די
 ודמא ומומאך דען גיט די תפלה ארום אן קטרום און ריין דס מען
 איז פריער מעביר אלי חיצונים וואול צוא דיא ישראל בעולם הזה
 ובעולם הבא דען וויא ווייסן מתקן זיין למעלה ולמטה אזו ווי מען
 דארף • אין דעם מדדש העולם שמיים רבי תנחום זאגט אמאל גיין
 איך גינאנגן אין ווען האב איך געענינט אכידו פרעג איך אים זאג
 מיר מיין האר וועקסט איז גוט פר די מענטשן פון דר וועלט האט ער
 מיר גיקאנט הקב"ה האט גויר גיווען בשבועה אז אין וועלכר צייט
 ווס די לייט ווערין דר מאנן די קרבנות אזו ווי משה רבינו האט זיין
 גיזאגט צו די ישראל אזו אפילו די אלי מלאכים ווס דר מאנן תמיד
 די זינד פון מענטשן זאלן אים מביר זיין למזבה און אויך אין דער
 צייט אז עם איז שכיח חלקיה מיתה אויף דר וועלט איז גנור גיווארן
 און איין פרום איז ארום גינאנגן איבער אלי חיות השמים ווע
 מיני קינדר גייען אין פתי בנסיות ובתי מדרשות און זאגן דס ענין
 פון קטורת הפמים מיט רצון וכוונת הלב אזו ווערט במל דר טויער
 פון זיי זאגט רבי יצחק קום און זעה דעם שמיים ויאמר משה אל אהרן קח
 הסחתה ונר פרענט אים אהרן נאך ווס זאל איך לעפן די מדה הא
 אים משה גענטפערט כי יצא הקוף מלפני ה' וואס שמיים דר נאך ויין
 חוד מענה והנה החל הנגף בעם און וויימער שמיים ויעמוד בין המים ובין החי
 ותעזר הסנה דר משחית וכחבל האט גיט גיקאנט שולט זיין און א
 דר מיט במל גיווארן :

רבי אחא איז גינאנגען קיין פפר מרשא איז ער גיקומען אין א
 הארברגי הערט ער וויא דיא מענטשן זאגן עם איז גיקום
 איין גרוסער מאן דארפן מיר גיין צו אים בעטין ער זאל אונז א
 עצה לעבן וועגן דעם טויט עם איז שוין זיבן טאג וואס ער שטארב
 זיך אלי טאג און הערט גיט אויף • זאגט ער זיין זאלן גיין אין ש
 אריין און בעטין פאר הקב"ה ער זאל זיך אויף זיין מרחם זיין • ווי
 זיי גייען קומין מענטשן און זאגן דער און דער איז גישטארבן א
 דר איז נופה למות זאגט רבי אחא עם איז איצונד קיין צייט גיט
 גיין אין שול אריין מתפלל זיין נאר איר זאלט פון אייך אפ שיי
 פערציג מענטשן זייער פרומי לייט און איך וועל מיה מצרפה זיין כ
 אייך און צו שייקט אייך צוא צעקן מענטשן אויף אלי פיר זיי
 פון דער שטאט און זאגט דעם ענין פון קטורת הסמים מיט פון
 ורצון הלב וואס דס האט הקב"ה גינעבן צו משה און אזו זאלט
 טאן דרייא מאל האבן זיין אזו גיטאן און זענן איבער גיפארן א
 אלי פיר זייטן פון דער שטאט און האבן אזו גיזאגט דער נאך זא
 ער צוא זיין גיט צוא דיא לייט וואס זענן גומים למות און ש
 זיין אפ אין זייער דיינער אריין און זאגט אויך אזו דער נאך זא
 איר זאגן דיא פסוקים ויאמר משה אל אהרן קח את הסחתה ונר בין

הצאת

פרשת תצוה

מסכה האבין ויזא און גימאן און עם איז פון ויזא בטר גינארין דער מוים דר נאה האבין ויזא גיהערט איין קול עם האמ און גימאט סתרא סתרא שמיית חזי חולי איר אייברשמי בעלי דינים בלייבט אויבין און גידערט גיט אראפ דען דער דין מן השמים האמ שוין דא קיין שלמה גיט דען ויזא ווייסן אים מבטל זיין . דר ווייל און רבי אחא אנשלאפין גינארין הערט ער אז מען האמ אים גימאט אז דוא האמט שוין גימאן הארפסט דוא גיין צוא ויזא און זאגין ויזא זאקין תשובה טאן ויארומ ויזא זענען רשעים איז ער אויף גישמאען און האמ ויזא מחזיר בתשובה גינען האבין ויזא אויף זיך מקבל גינען אז ויזא וועלן זיך אייביג גיט מבטל זיין פון דברי תורה און האבין פר עגרת דעם גאמן פון דר שטאט ויזא האבין איר גינעבין איין אגרתן גאמן כהא מחסא דאס מיינט מען דס איז די שטאט וואס הקב"ה האמ אויף איר חס ורחמנות גיהאמ און האמ זיא מציל גינען פון דעם מוים . דר ווהר איז מאריך פון די בגדי כהונה מיט דעם חושן דער נאה זאגט ער אהור וקום צרתי וחשת עלי כסכת עם שמיית בשעת הקביה דס בשאפן צו אדם גראשון דס ער אים בשאפן פון צוויי גישמאלטן פון איין זכר און פון איין נקבה ביז הקביה האמ ויזא צו שיר און האמ זיא פאר אים גיבראכט פנים אל פנים און האבין ויזא גימערט צווישן זיך דיא אהבה און האבין גינארען קינדער דער נאה אז ויזא האבין ויזא גינען און דער שלאנג איז גיקומען האמ חוה גינארען דר נאה זיך פון דער ווהמא פון דעם שלאנג ער איז גינען פון דער ווהמא פון ליונים ותחמנים און דרום ווייל ער איז גינען פון דער ווהמא פון עם נחש איז ער גינען דער ערשטער וואס האמ גידרגת זיין ברוהר קל מיר האבן גפונן בספרים קדמונים בשעת קן האמ גינארען הרגין זיין פרוהר קבל האמ ער אים גיפסן מיט דיא ציין און ויזא שלאנג ביז ער האמ אים גידרגת דרום ווייך ער איז גיקומן מצד נחש דען אימלכר קערט זיך צו זיין שורש און אז אדם האמ גינען זיך קבל איז גהרג גינארין אונקן איז פאר מריבן גינארין האמ ער זאגט נאה וס זאל איה וויימר קינד האבן דס ער זיך אפ גשייד זיין תרה הונדקט און דרייסיג יאר און דר נאה האמ ער זיך במראכט ג האמ גוינין מיט חוה דעם זון שת כדמותו כדלס ווארומ די קינדער זיין פריער זענן גיט גווען איז זיין גישמאלט דאס שמיית היינט וואס א אשה דרום שמיית אהור וקום צרתי און אז אויף האמ זיך דער פלן זאל אן גטאן אין די אורים ותומים און חושן ואפוד דס איז אויף ער אהור וקום דס איז אלץ גווען מיט פיר רינגען און ווי די ארבע גילי גבה למענה און אופנים וחיית הקודש און אזו פל בעשה משכן איז זיך גינען איז גישמאלט פון דיא אורות ומקדש של מעלה דס די שכינה זאל אהר אים רוען און ווי למעלה :

פרשת כי תשא

בר ה' אל משה לאמר כי תשא את ראש בני ישראל למקודים ונתנו איש כופר נפשו וגו' רבי אבא ורבי יוסי זענין גימאנגן פון מבריא קיין צפורי זיין ויזא דעם ווען דר זעהן צו רבי אלעזר ורבי חייא זאגט רבי א מיר וועלן זיך דא משתף זיין מיט דר שכינה האבן זיין גינארט זי זענן צו גימאנגן אז זי זענן גיקומן זאגט רבי אלעזר עם שמיית ה' אל צדיקים וואווי אל שעתם דער פסוק איז קשה איז דען הקב"ה זיך אויף די צדיקים ער זאל ויזא נוסס טאן אקער מיר זענן דאך

כמה צדיקים ווס זיי האבן גיט קיין עסין אפילו איין ראב אין פעלד ווס זאגט דר פסוק עני ה' אל צדיקים אלא קום און זעה אלי בריות פון דר וועלט ווערן דר קאנט מען זאל אויף זיי משגיח זיין דן זיי זענן מצד הקדושה און דן מצד המוכחה דיא ווס זענן מצד הקדושה ווערן זיי דר קענט מלמעלה צו משגיח זיין אויף זיי מצד הקדושה און די ווס זענן מצד המוכחה ווערן זיי אויף דר קענט מלמעלה מען זאל אויף זיי משגיח זיין פון דעם צד המוכחה און ווי דר צד הקדושה איז שולט קען דר צד המוכחה גיט שולט זיין און קען דר צוא גיט גינענדיג און קען אים גיט דוחה זיין פון זיין ארמ דרום זאגט ער עני ה' אל צדיקים דען דר צד המוכחה קען אויף זיי גיט שולט זיין און אצונד איז איין הייליג חכמותה און איין סינע משמים דא און גיט חכ ושרום קיין שום צד המוכחה און קיין דבר דע קען אויף זיך גיט שולט זיין . זאגט רבי אבא מיר האבן דאך גלערנט אויף אזי זאבן ווי דר צד הקדושה רועט דרום האמשי עם ווערט גצייקט פון דעסט ווערן ווערן די ברכות דר פון גיט פאר מימין זאגט רבי אלעזר זיא עם איז גוים און זאגט רבי אבא דיא ישראל זענן דאך קודש און קומן מצד הקדושה און ווי עם שמיית קודש ישראל און ווי דר שמיית והתקדשתם והייחם קדושים כי קדוש אני פר וואס אז דוד המלך האמ ויזא גצייקט איז איז זיי גווען איין דבר און ווי עם שמיית ויחתי דבר בישראל מן הכבוד וער עת סוד זאגט רבי אלעזר ווייל ער האמ גיט גנובן פון זיין קיין שקלים אום צוא לייזן ויזא עם שמיית ונתנו איש כופר נפשו לה' כסקוד אותם וזא יהיה בהם נגף כסקוד אותם דען מען מוז געבן דעם כופר פון קודש און ער האמ ביי זיי גיט גנובן קום און זעה ישראל זענן קודש וואס שמייען גיט בחשבון דרום כוון זיי געבן שקלים איין אויס גינאנגן אז מען ציילט זיי דס איז כופר נפש דען דס כופר זאל גצייקט ווערן דרום זענן זיי גיט עולה בחשבון ויזא ויזא גינען הייבט אן רבי אלעזר עם שמיית ויהי מספר בני ישראל כחול הים אשר לא יסד ולא יספר ווס מיינט מען פחול הים אלא דרום איז צוויי פרושים דען די אינדן פון דעם ים אז ויזא גינען אויף מיט רונג און ווילן פר פלייצן די וועלט אז ויזא דער זעהן דעם זאמד פון דעם ים ווס איז אויף דעם פארטן און קערן ויזא זיך אום און ווערן גישמאלט און קענן שוין גיט שולט זיין צו פאר פלייצן און אויף ישראל זענן פחול הים און ווען דינים קשים ווילן אויף גיין און פגערין צו פר פלייצן און שולט זיין און אז ויזא דער זעהן ויזא דיא ישראל זענן אן נקניפת אין הקב"ה ווערן זיי צוא בראכן און קערן זיך אום פון זיי און קענן שוין גיט שולט זיין אויף דר וועקט דאס איז איין פשט ווס ויזא זענן גלייכין פחול הים . און נאה איין פשט איז און ווי דס זאמד פון דעם ים האבן דאך קיין צאל גיט און אויף ישראל האבין קיין חשבון גיט און שמייען גיט אין חשבון און גיט בכדה מיט מאסן דרום שמיית אשר לא יסד ולא יספר דרום אז דוד האמ ויזא גצייקט און האמ פון זיי קיין כופר גיט גנובן איז גווען איין רונג און עם זענן פר לארין גינארין פון די ישראל פכה חילות דרום שמיית בייא דעם משכן כל העובר על הסקודים קום און זעה קיין ברכה איז גיט שורה אויף און איין זאך ווס ווערט גצייקט דרום האמ מען גנעבין שקלים פאר כופר און קיין ציילן איז גיט גינען ביז מען האמ איין גזאמלט דעם כופר און מען האמ גנענמשט די ישראל דר נאה האמ מען גצייקט דעם כופר און דר נאה האמ מען ווי דר גנענמשט דיא ישראל גנענמשט ווערן די ישראל גנענמשט גינארן בתורה ובסוף דען

פרשת

כיתשא

סה

הט שוח קיין טום גיט גקענט שולט זיין ווארום פון וואס איז שולט
 דר טוט אז מען צייקט ווייל די ברכה רועט גיט אוף דעם ווס מען
 ציילט און אז די ברכה ווערט אפ גטאן אז דר צד המומאה שולט
 און קען מוזיק זיין דרום נעקט מען פופר ופדיין נפש דאס איז אז
 מען זאל דעם פופר ציילן און גיט די ישראל • רבי יוסי ורבי חייא
 זענן גנאנגן אין וועג דר ווייל איז נאכט גווארן האבין זיי זיך אנדר
 גנעצט אז דר טאג הט אן גוואן צו לייקטן זענן זיין אונעק גנאנגן
 זאגט רבי חייא זעה ווי דר צד פנים פון מורח לייקט אצונד און די
 ווס זען ביי די דררי קדם לעפן מורח דיגן צו דר לייקט און אז דיא
 זון גייט אוף איז פון האנדן אזעלכיי ווס דיגן צו דער לייקט אלוח וסרגל
 דעהי אוב דו וועסט זאגן דאס דינקט איז אום ויסט עם איז גיט אזוי
 גייערט זיי האבן די חכמה גיטים קדמונים ישנים אז די זון בדרוף
 אוף גיין איז גנעצט איין ממונה אוף דר זון און עם גייט ארום אותיות
 קדושות פון דעם שם העליון הקודש און זיי זענן גצייקנט אוף דעם
 ממונה און מיט דעם פח פון דיא אותיות הקדושים עפינט ער אלי
 פענצער אין הימל און דער ממונה איז איין ממונה אוף גאלד און
 כרמליות אדומים און די ווס וואזנין בדררי קדם ווס דיגן צו דעם
 גישפאלט האבן זיי גרשית סימנים פון דיא קדמונים און גייען און
 ווייסן די נקודת השמש ווס ווערט דר פון דס גאלד און דימענטן
 און גפיין זיי • זאגט רבי יוסי ווי לאנג נאך וועלן די געצין דיגן זיין
 אוף דר וועקט אבער שיקר הט דאך קיין קיום גיט ער הייבט אן עם
 שמיים שפת אמת חכון לעד ועד אריעה לשון שקר קום און זעה דאס לוטרי
 אור ווס די שטערן אין הימל לייקטן זענן דאך אמת נאר די שוטים
 דיגן צו זיי און רופן זיי נאט ווייל השית פון זייערט וועגן גיט פאר
 לענדן די אלי נאר די ווס האבן גדינט צו זיי די וועט ער מכה זיין
 און אזו מיינט דר פסוק שפת אמת חכון לעד הט זענן די ווס האבן איין
 שפת אמת און זאגן ה' אלהינו ה' אחד און אלץ איז אמת און גאן אום
 ה' אלהים אמת וועלן זיין זיין אן גבריית אוף אייבג ועד אריעה לשון שקר
 עם וואלט בדרוף שמיין עד יעד אלא ווי לאנג וועלן די היידן איין
 קיום האבן ביו הקב"ה וועט זיי פון דארבן אבר די צדיקים די שפת
 אמת בייא זיין שמיים עם זו וצרת די תהלותי ספרו איך גנענק איך בין
 אקאל גנאנגן מיט רבי אלעזר בנענינט אים איין הייד פרענט ער
 צו רבי אלעזר דוא ווייסט פון דר תורה זאגט רבי אלעזר יוא איך
 ווייס זאגט דר הייד צווא אים איר זאגט אייער אמונה איז אמת עם
 שמיים דאך שפת אמת חכונלעד ועד אריעה לשון שקר און ביי אונז הט אלץ
 אקיום דרום שמיים חכון לעד און צו אייך איז ווייניג גווען מלכות און
 עם הט זיך פאלד אפ גטאן און ביי אייך איז מקנים גווארן ועד אריעה
 לשון שקר איין רגע הט איין קיום דר שיקר און הט קיין פשטאנד גיט
 זאגט רבי אלעזר איך זעה אז דוא ביסט איין חכם בתורה ווען עם
 ווארט שמיין שפת אמת חכונלעד וואלט דיא שייטש גווען דעם אמת
 האמטו אן גבריית אוף אייבג עם שמיים אבער שפת אמת חכון לעד עם
 וועט אן גבריית ווערן אוף אייבג עם איז ערשט אן גבריית צו זיין
 דר שפת אמת אוף זיין שטאנד און וועט שפראגן פון דר ערד דען
 וועט זיין שפת אמת חכון לעד ווי דר הייד הט דאס דער הערט זאגט ער
 וואול צו דיר און וואול צו דיין פאלק וואס איר האט גירשית תורת
 אמת • גייען זיי ווייטער און זענן גיקומין צווא איין פעלד און האבן
 גארטן מתפלל גווען און זאגן פון היינט אן און ווייטער וועלן מיר

זיך כתחבר זיין מיט דר שכניה און וועלן עוסק זיין בתורה עד זאגט
 ווייטער גרוסי סודות • קום און זעה עם שמיים וירא הנס כי בושש משה
 העם מיינט מען דס ערב רב האמשי עם איז גווען כושים ודורים כפתורים
 והגורמים אבר דס ערב רב מיינט מען די ווס זענן גווען נאר פון דיא
 מצרים אליין ווארום וואלפן זיי גווען פון אנדרי אומות וואלט דאך
 גדרפט שמיין עלו ווארום שמיים עדה נאר עם איז גווען איין עם
 ולשון איבר אלי מכשפים וטרטומים פון מצרים ווס אויף זיי שמיים
 ויעשו גם הם תרסומים סודים זיי האבן גוואלט נאך טאן די נסים ונפלאות
 פון הקב"ה ווי זיי האבן גווען די נסים ונפלאות ווס משה הט גטא
 איז מצרים זענן זיי גנאנגן צו משה ער זאך זיין מטייר זיין דאט איז
 הקב"ה גיט גהייסן זאגט משה רבנו של עולם זיין וועלן זיך מגייר
 זיין ווייל זיי האבן גווען דיני גבורות און ווייטער אז זיי וועלן זעהי
 אלי טאג דיני גבורות וועלן זיי וויסן אז עם איז גיט פון האנדן קיי
 נאט חזי דיר • אזו הט זיין משה חקבר גווען • און אלי זענן גווען
 מכשפים • איבר זיי איז גווען צוויי עלצמי זיי האבן גהייסן זינס וסוכרי
 די קינד פון פלעם הרשע און דרום הט מען זיין גירופן ערב רב
 ווייל זיי האבן גהאט אנגעצמי צייט ווס פלעגן טאן זייער פישוף דר
 איז גווען פון תחלת דיא זיבעטי שעה ביו תחלת דער גייטער שעה
 דרום הייסט דס ערב רב איז שייטש אנרוסר נאכינט צווייא שעה
 נאך האלבן טאג און די קלערי מכשפים האבן גטאן זייער פישוף
 פון תחלת דער גייטער שעה ביו האקבי נאכט און יעני הייסן ש
 ערב ווסא עם איז גווען צוויי ערלי ערב רב דרום שמיים וגם ערב רב עד
 אהם זייער חכמה איז גווען זייער גרויס זיין האבין גווען אין דער
 מדרגה פון משה אבר אין דיא ערשטי ועקס שעה פון דעם טאג
 האבן זיי גיט גקענט שולט זיין אוף דיא עליונים • און דיא צייט זיין
 גווען ווס משה הט גדרפט אראפ גידרין פון דעם פארן און וויי
 פאלד זיי האבן גווען אז משה קומט גיט סיד שמיים פאלד ויכא ה
 אל אהיו דען מיד האבן גלערינט אז אין דר צייט האט משה חקבר
 גווען אלי זאבן פון כלל ישראל וועגן אפילו מגלת אסתר אזו ווי
 שמיים וקבר היהודים עם וואלט גדרפט צו שמיין וקבלו היהודים נאר דר
 גייט אוף משה ווס ער איז גווען דער כלל פון אלי ישראל ער הא
 מקבל גווען די תורה אפילו מגלת אסתר • שמיים ווייטער זיי האבן
 גזאנט צו אהרן קום עשה לנו אהלים מיר זעהן אז די ישראל האבן הע
 גאנצן כבוד און דס גומץאונ אונז זענט איר מדרה רחוי • דען ב
 אייך שמיים ה' הולך לפניכם ווסם הקב"ה גייט פאר זיי • אזו וועלן מיר
 אוך האבן אזעלכן זאל גיין פון אונז מיר וועלן פאר אים טאכן מיר
 אונד פישוף וועט ער פון אונז גיין אזו ווי בייא אייך דען דיא עני
 הכבוד זענן נאר גנאנגן פון דיא ישראל אליין אזו שמיים ה' ה
 לפניכם ווסם און דס ערב רב מיט די בהמות וצאן וקבר זענן גינאנ
 צו דעם אונטרשטן קיום און זעה די גאנצי פערצג יאר ווס די ישראל
 זענן גנאנגן אין דער מדבר איז אין דער כחנה גיט גווען קיין ש
 לכחוד ומינה דרום די בהמות ווס זיי האבן גיט גנעסן פון דעם
 נאר דאס גראו פון דעם פעלד זענן זיי גנאנגן חזי למחנה • זא
 רבי אלעזר צו רבי אבא וועדליג דו זאגט ווייט דאך אויס אז
 ערב רב האבין גיט גנעסן פון דעם פון • זאגט רבי אבא בודא ז
 אזו גווען זייערט זיי האבן גנעסן פון דעם ווס די ישראל האבין ז
 גנעסן אזו וויא איינער גיט צו זיין גקענט פון דעם ערשטן דר
 שמיים

פרשת כיתשא

עמלק איז ב'תדאי און אלי ויפון דע מעלה וקמטה רען אין דר צייט דעם זיך גישטארקט דר נחש הרע און די ישראל למעלה וקמטה אזו ווי איין נחש ליגט און דעם וועג אזו דעם עמלק ארויס גיקומט און דיא ישראל און דעם פר פארטן בפרשת דרכים דרום שמיים ווייטער אשר שם לו בדרך בעלותו סמורים ער דעם זיך פאר פארטן מיטמא זיין דעם מקדש ה' און די ישראל . ווי אזו ווייס איד דעם ווארום עם שמיים אשר ער בירד און דארטן שמיים סודה לילה מיינט מען דאך טומאה אזו דא מיינט מען און טומאה אזו און שמיים ביי בלעם ויקי אלהים אל בלעם ויקר אזו און טומאה . וועכטו ווען פרעגן עם שמיים דאך ויקי אלהים ווי שיקט זיך זאגן דעם לשון טומאה . נאר הקב"ה דעם אים אן גיברייט דאס מקום טומאה אים מיטמא זיין און אלהים מיינט מען זיין מדרגה ויס ער אזו גיוען אין איר בהעפמ דען בלעם דעם גמיינט מיט די קרפנות וועט ער עולה למעלה זיין סיד דעם אים הקב"ה אן גיברייט מדרגות הטומאה אזו ווי עם אזו צוא אים ראוי מיטמא זיין דרום שמיים ויקר אלהים אל בלעם אזו איז אויך דר פשט ביי עמלק אשר ער דעם דיר אן גיברייט דעם נחש למעלה ער זאל דר טומאה זיין און אלי ויפון און ווען משה וואלט זיך נישט גישטארקט מיט זיין פת למעלה און יהושע למטה ווארטן דיא ישראל אים נישט גיקענט ביי קומען דרום היט צו אים הקב"ה די שניצה לדורי דורות . עם שמיים ויאמר שאלו איז הקני דר קני מיינט מען יתרו און זי קומן דיא מינדר פון יתרו צו עמלק אמער זי האבן דאך גיוואנט אין יריחו אזו ווי עם שמיים ובני קני חותן משה ערו מעיר התמרים את בני יהודה אלא פון דר צייט אן האבן זיי גרוצט אין תחום פון עמלק ביי שאלו המלך איז גיקומן עם שמיים ויס קני חתן עמלק דען די צדיקים חסידים ווס זענן צווישן רשעים ווערן זיי נתפס אין ווערן זינד אזו און ווען דעם ערב רב וואלט נישט גיוען צווישן די ישראל וואלטן די רשעים נישט גישטארקט גווארן אין מעשה העגל . קום און זעה עם שמיים ויקי ה' חוסה מאת כל איש אשר ידבנו לכו עם שמיים כל איש איש מיטמע פון אלי אפילו פון דעם ערב רב דען הקב"ה דעם גיואלט מאכן דעם משכן כפל צד אזו ווי איין פרי איז ארום איין שאקעקן אזו די ישראל זענן אינווייניג און דעם ערב רב איז אין דרוסין ארום זייד דרום האט ער גיווארט דעם ערב רב פולל זיין מיט די ישראל און דר נאך אז זייד האבן זיך בהעפמ אין ווער מיין טומאה אין עגל און האבן גורם גיוען מיטה צו די ישראל דעם הקב"ה גיואנט דר מעשה משכן זאל שון נאר זיין פון די ישראל אן דעם ערב רב דרום שמיים ויקי משה את בני ישראל און דר נאך שמיים קרו מאתם חרובה לה' פון אייך אלייניג אזו ווי פריער ווס שמיים מאת כל איש וגי :

שמיים ובני ישראל אכרו את חם נאר די ישראל האבן גגעסן פון נישט דאס רב רב מיט די צאן ויקר . זענן דאך דאס ערב רב אונטר מעניג זען צו די ישראל אונד אצונד האבן זייד פגעט צוא טאן אזו איין עשה זייד זאלן ווערן גישטארקט מיט זייער צד הטומאה און האבן גואנט . און מיר זאלן זיין איין פאלק בכלל אחד אדער מיר זאלן און האבן זעלבן ער זאל פאר אונז גיין אזו וויא איר . האט דערן גואנט זייד ווען מבשיל זיין דאס היילג פאלק . איידער דאס רב רב זאלן זיין מיט זייד איין פאלק און אים גימישט אין איין זאל אזו פגעט זייד אפ שיידין פון דעם היידיגען פאלק ביי משה עם קומען . זיין פוננה איז גיוען למובה נאר מחמת עם איז ווען פיר לייט פון דיא ישראל וואס האבן זיך מיט זייד משתת זען מיט דיא הערצער דרום אז משה איז אראפ גקומן האט ער זא גמוזט מברר ומלפן זיין זייד זייטערין פון דעם חטא און דעם זא אן גישטארקען מיט דער וואסער זייד פודק זיין אזו וויא סומות זי די ישראל זענן לוטר גווארן עם איז צווישן זיי נאר קיין פסוקת זא איבער גיבליבן . אהרן דעם גואנט פירק נישט יהודי האבן זיי דען קיין דער געלט נישט גיהאט נאר אהרן דעם זיך גישטארקט זיי ווערן זיך וויא קרייזן מיט די ווייבער און קונדן איידר זיי וועלן געבין דיא רינגל דר ווייל וועט משה אן קומין . קום און זעה מיר האבן ערניגט אז דיא גרים זענן אזו וויא צרעת אויף דעם לייב איז דאך זעכט אזו זענן זיי צו די ישראל וכפל שפן דעם ערב רב זענן נאך זיין רעכטי גרים נישט גיוען אזו ווי עם דארף צו זיין . ווס האבן זיי זאלן יתפרקו כל העם את נומי חובב אשר באוניהם זייד האבן אריין אראפ גומין פון זייערן אוערן ויקי מידס ויער איתו חרס אהרן האט דאך נישט האט פון די צוויי ככשפים יונס וימברס איינר איז גישטאנן און דר דר דעם גימאכט זיין פישוף זיי האבן ביידי איין עצה גיהאלטן זא איינר גינמין צוויי חלקים נאלד און דר אנהרר דעם גינמין איין שליט און דר אנדרר האנט דען אזו מוז זיין דר פישוף :

זי שמעון וויינט און זאגט אי חסידא קדישא דיא אהרן משה אלהי הגדול אייבער דיין פרוימקייט זענן גפארן פיל מענטשן פון די ישראל און האסט נישט גוויסט ווס זיי מוען ווס האבן זיי גיטאן ווי באלד עם גקומן זעקס שעה און דעם טאג האבן זיי גנוצן דאס נאלד ווס האבן אראפ גנומן פון די אוערין ווארום עם שמיים ויתפרקו דען פישוף איז אזו דעם מען דארף נישט חס האבן און דעם געלט זיי זיבן גואנט די שעה שמיים היינט צוא אונז מיר זאלן מצליח זיין דר טארן דעם נישט זאמן עם איז קיין צייט נישט פון האבן מיר זאמן האבן און אונזר געלט מיר תיקף ויתפרקו כל העם גלייך אזו ווי עם זייט מפרק הרים ומשכר סלעים זייד האבן מיט גוואלד אפ גיריסין דיא רינגל פון זייער ווייבערס אוערין און האבן זיי צוריקדי אוערין :

פרשת ויקהל

ה' משה את כל עדה בני ישראל רבי חזקא זאגט עם שמיים ויאמר שאלו אר הקני לכו סורו רדו סתוך עמלקין פון אויסער עמו וגי' קום און זעה וואס שמיים ביי עמלק סודתי את אשר עשה עמלק לישראל וגי' איז דאך קשה ווס אלי מלחמות ווס די אומות האבן מלחמה גהאלטן מיט די זאל איז פון הקב"ה פביכול נאר נישט שווער גיוען און עם דעם אים גיהארט אזו ווי די מלחמה פון עמלק נאר ווייל די מלחמה פון

ויקהל משה וגי' פון וואגן דעם ער זיי איין גימאמילם אלא זייד דעם ערב רב איז גיוען צווישן זיי דרום דעם ער גמוזט די ישראל פון זיי אפ שיידין און בונדר איין זאגלן . רבי אלעזר מיט רבי זיבי זענן אקאר גיקומן פון רבי שמעון זאגט רבי שמעון מיין זון אלעזר דיא און די גאנצי חברה זיצט דא אין שמוב דריי טאג און איר זאלט אייך נישט ארום ווייזן און דר גאס ווייל דר מלאך הכות איז אצונד שכיח אין שטאט און ווייל עם איז אים גיגעבן גווארן רשות צו פון דארטן קען ער איסקליבן פאר דארטן און נישט דאס אליין נאר אז אקענטש ווייזט זיך פון אים גייט ער ארום און דר מאנט זייניענות דעקעה און איז מקמרג און אים און פגעט אין מיטמע פון הקב"ה

ויקהל

את ה' דם וענן די ווייבר המ ער אפ גשייד און איין גראמילט בזוג
 און דר מלאך המות האט זיך ניש אפ גמאן פון דיא ווייבר ביו דר
 משכן אזי אופ גישמעלט גווארן אפילו בשעת זיי האבן גיבראכט
 די נדבות המשכן המ ער זיך פון זיי ניש אפ גמאן ביו משה המ זיי
 איין עציה געבן אז זיי זאבן ניש קוקן אלי בחברותא מיט די ווייבר
 און זייא זאלן זיך ניש זעהן פנים בפנים נאר הינטר זייערי אקסלין
 זאלן גיין די ווייבר אזו ווייא עם שמיים ויבאו האנשים על הנשים ווארדם
 שמיים ניש עם הנשים מיט דיא ווייבר אלא זייער קומין איז ניש גיווען
 מיט זיי אין איינעם דרום שמיים על הנשים פר דיא ווייבר דרום ווייל
 דר מלאך המות המ זיך פון זיי ניש אפ גמאן ביו דר משכן אזי אופ
 גישמעלט גווארן דרום שמיים ויקס משה את המשכן ער המ די קלפה
 אפ גשייד פון דר קדושה די חבריא וענן דארט גועסן דעם גאנצן
 מאג און האבן עומס גווען אין דר תורה :

פתח רבי שמעון הויבט אן ויאמר ה' למה בא אתה וכל ביתך אל התיבה דעם
 פסוק האבן שון די חברייא מפורש גווען אבר קום און זעה
 המ דען הקביה אים ניש גיקענט הייסן גיין אופ אנאנדר ארט און
 דארטן זאל קיין מבול ניש זיין און אזו ווי ביי גדעון שמיים ויהי הורב על
 הגח לבדה אופ דר גאנצער וועלט איז גווען של און אופ דר וואל פון
 גדעון ניש אדר האט ער אים גיזאלט הייסן גיין קיין ארץ ישראל
 דארטן איז דאך קיין מבול ניש גווען אזו ווי עם שמיים ולא גושמה ביום
 יום דר רעגין פון דעם מאג פון דעם צארין דס איז דר מבול איז אין
 ארץ ישראל ניש גווען אלא ווען דר משחית ומחבל גידרט אויף דר
 וועלט דר ווס פר שליטת זיך ניש פר אים און ער וויינט זיך פר אים
 איז ער מתחייב בנפשו ער הרגת זיך אליין . מיר לערנן דס אפ פון
 לזם עם שמיים אל הכיס אחריד דער מלאך המ ער אן גיזאגט צו לזם דיא
 זאלסט ניש קוקן אהינטר ווייל דר משחית גייט היגבר דיין אקסל
 און אז די וועקט זיך אום קענן פנים אל פנים וועסטו ניווק ווערן
 דרום שמיים ביי נח ויסוד ה' בעה כבי דר מלאך המות זאל אים ניש
 זעהן און זאל ניש קענן שולט זיין אין אים . און די צייט וואס דיא
 חברייא איז גווען פאר בארגן איז גישטארבין אין שטאמ דרייצין
 מענטשן זאגט רבי שמעון בריד רחמני גילובט אז השי ווס דר מלאך
 המות המ ניש געהן אין אייער גשטאלט . דר וזהר איז מארק און
 דר קדושה פון שבת און אין די תפלות פון שבת אז דר שבת קומט
 אן רופט אום איין כרוז אין אלי הימלן זייט אייך מתקן איר חייכות
 און מרפכות אנטקענן אייער הערן דען גייט ארום איין רוח מצד
 ימין ער הייסט לבוש יק ער איז זיך מתפשט איבר אלי חילות ושירות
 דען ווערט דר שולחן פון דעם מלך אן גיברייט בשמחה וואל צוא
 דעם חלק פון דעם מענטשן ווס ער איז מסדר זיין מיש אזו ווייא עם
 בדארף צו זיין און דר מיש שמיים אן חרפה אימליכר נאך זיין פר
 מעג נאך און אז שבת גייט אריין מוז זיך דר מענטש אפ וואשן דען
 אין דר וואכן איז שולט איין רוח חול און אום שבת בקומט ער איין
 רוח הקודש נשמה יתירה דרום גיהער ער זיך מקדש זיין און זיך אפ
 וואשן אין מרחץ אפ טאן פון זיך דעם שימוש של חול מקבל זיין די
 הייליגי נשמה יתירה ווס דורך איר ווערט פאר געסן אזי מיני צער
 דען דארטן ווי זי איז איר ארש איז פיל חנה ושמחה דען אז די
 רוח נשמה יתירה קומט אראפ וואשן זיי זיך אין די בשמים פון דעם
 גן עדן און גידרט צו רוען אופ ישראל עם הקודש און אז זיא קומט

אופ אים און ער גייט ניש אונעק ביו דר מענטש ווערט גמשפט און
 ער נעמט רשות צו טייטן אים זאגט ר שמעון דא שווער איד ביי דס
 שם אלהים אז דס רוב פון דר וועלט שטארבן פר זייער צייט ווייל זיי
 ווייסן זיך ניש צו היטן דען בשעת אז מען טראגט ארום איין מת
 לבית הקברות אין דר מלאך המות שכח צווישן די ווייבר דען אזו
 איז זיין סדר וינט ער המ איבר גרעט צו חיה און המ מיט איר גורם
 מיתה גווען צו דר וועלט דרום אז ער מיט אנטענטשין און ווייבר
 גיפין זיך דר ביי גיפנט ער זיך צווישן זייא וינט מען טראגט אים
 ארום ביו זיי קערן זיך אים אהיים דען המ ער רשות צוא מויק זיין
 און דרום איז ער גורם מיתה צו פיל לייט פר זייער צייט דרום שמיים
 יש בספה בלא משפט אטייל שטארבן אן איין משפט און פר זייער צייט
 און ווי אזו ווערט מען דר פון גיזול אז מען טראגט דעם מת צום
 קבר זאל זיך דר מענטש אום קערן זיין פנים אז די ווייבר זאלן גיין
 הינטר אים און אז זיי זענן זיך מקדים זאל ער גיין הינטר זיך דס
 ער זאל זיי ניש זעהן פנים בפנים און אז ער גייט צוריק זאל ער ניש
 גיין אופ דעם וועג ווי די ווייבר גיין און זאל זיי נאר ניש זעהן גייערט
 ער זאל גיין דורך אנאנדרן וועג אהיים און מחמת די מענטשן ווייבן
 דס ניש דרום שטארבן זיי פר דר צייט זאגט רבי אלעזר אז עם איז
 אזו וואלט דאך גלייכר גווען אז מען זאל נאר ניש מקנה זיין קיין מת
 זאגט רבי שמעון עם איז ניש אזו דען דר מענטש ווס איז אין דריין
 גיהיט איז ער זוכה לאריכות ימים ומכר שכן לעולם הבא קום און
 זעה ניש אום זקט האבן די חכמים קרטונים פר צייטן מתקן גווען
 אז מען המ ארום גמראגן דעם מת האבן זיי גבלאזן מיט איין שופר
 אוב די וועקט מיינן מען המ דס מתקן גווען פון פבור המת וועגין
 גיין גייערט מנין צו זיין אופ די לעבינדיגי דר מלאך המות זאל אין
 זיי ניש שולט זיין און זיי זאלן זיך היטן פון אים :

ותח ער הייבט אן עם שמיים וכי תבואו מלחמה בארצכם על הצר הצורך אתכם
 תורעות בהצרות על הצר מיינט מען דעם מלאך המות הצורך אתכם

ער פלידיינט אייך תמיד ער איז מביט צדיקים ווס די לייט זענן זיך
 מצער אויף זייער מוים מאי תקמיה ווס פר איין תקנה זאלט איר טאן
 ורעות דס איז ראש השנה ער איז איין יום הרין למעלה דר מלאך
 המות גידרט אראפ משניה צו זיין אופ די מענטשן און גייט ארויף
 למעלה מקמנה צו זיין און די ישראל ווייסן וואל אז דר מלאך המות
 גידרט אראפ זענן זיי זיך מקדים מיט אשופר צו בלאזן אופ אים ער
 זאל צו בראבן ווערן און זאל נאר ניש קענן טאן און דס אל מגין
 זיין אופ זייא וכך שכן ווען ער שוטט איין דין און הרגת מענטשן
 וככל שכן אז מען גייט לבית הקברות דען בשעת די ווייבר גייען
 מיט דעם מת גייער ער און איז שכח ביי זיי אזו ווי דר פסוק זאגט
 גילה ויודות מות ווען גיירן אראפ אירי פים מות צו דעם ווס ער הייסט
 מות הקביה זאל אונז כציד זיין קום און זעה עם שמיים כודר אשה
 סנאפת דס איז דר מלאך המות ער הייסט אזו אכלה ומחתה פיה ער פר
 פרענט די וועלט און הרגת מענטשן פר דר צייט וואס רב מעלה און
 און ער זאגט ער מוט ניש קיין אום רעכט דען ער באגערט דין און
 בדין אמת שטארבן זיי און בשעת די ישראל האבן גמאכט דס ענד
 און עם זענן אזו פיל חיל פון זייא אום גישטארבן איז דר יצר הרע
 שכח גווען ביי זיי און אז משה המ דאס דר זעהן אז דער יצר הרע
 איז שכח ביי די ווייבר און צווישן מתנה ישראל מיד תיבך ויקהל משה

פרשת ויקהל

אין גן עדן דר וועקן זיך אלי רוחות פון דעם גן עדן זאגן אשכנזים ישראל וואר צו אייך ישראל עם הקודש דם דר רצון פון אייער האר מוט זיך אזו צו אייך דר וועקן דרום שמיים ושמינו בני ישראל את השבת דם ווארט אה איז כרבה דעם רוח ונס נידרט אה זיי אים שבת אז ער זאל אויך גהיט ווערן מיט תענוגים און שמחה דם חס ושלום קיין דאנה ווער אדר פלעס ורוזן זאל ניט זיין ביי דעם מענטשן דען עראזי פונם און דעם רוח ונשמה יתירה ווארום דארטן אויך ארט איז פיל חדרה ושמחה דם איז מרמז לא תבערו אש מען זאל ניט אן צינדן דעם פלעס דאס איז דר פח פון דעם ס"ט און זיין פח איז פר לאשן און שמיל דם זיי קעגן ניט שולט זיין און ווען דר מענטש דם אום שבת דאנה ווער ובעס שטארקן זיי זיך אויף דער היליגר נשמה דרום זאגט דר פסוק ושמינו בני ישראל את השבת אויך צו היטין די נשמה ורוח יתירה אז די קליפות זאלן זיך אין אים ניט שטארקן און אן גיצונדין ווערן דרום שמיים כל שומר שבת מתללו מען דארף היטין דעם שבת אז דיא קליפות זאלן אים ניט פר שוועקן און ווירד דר רוח ונס איז שולט אום שבת אויך דיא ישראל האט הנאה פון ווערן תענוגים באכילה ושתיה פון דיא דרייא מעודות וואס זיי זענן אין דרייא מדרגות עליונות וואו צו זייער חלק ווער עס איז מהנה דיא נשמה מיט תענוגים פון שבת דען דער רוח איז אנאנצי וואך נהנה פון דעם רוח העליון פון דיא יירות הקדושים אום שבת נידרט זיא אראפ און ווערט גיוואשן אין גן עדן און זיא דם איין תענוג פון דעם עונג הנאה און דר רוח ווערט גיקריינט מלמעלה ומלמטה און ווערט גיעהן אויף אלי זייטן מיט דר עטרה שק מעלה ושל מטה און ווייל זיא איז אין דר צייט בייא דעם מענטשן אזו מוט ער זי היטין און זי מעג זיין מיט אלי תענוגי אכילה ושתיה און מיט אלי מיני שמחה און טייערי מלבושים דען אזו ווערט זי גיקריינט און גהיט למטה און אין דעם ספר פון שלמה המלך און דאס הייליג ליכט • רבי שמעון האט גיזאגט עס שמיים וכו' השכיני שבת ויכפש ווען דיא נשמה יתירה גייט אוועק נאך שבת זאגט זי וויי נפש זיא דם פר לארין דעם נפש איז דאך קשה ווארום איז וויי צו דעם נפש עס גיהער זיין וויי צו דעם גוף דען דר גוף פר ליקט נאך שבת דעם נפש • נאר דר מעס איז דען דר נפש פון דעם מענטשן איז איין ארט צו דעם רוח אזו ווי דר גוף איז איין ארט צו דעם נפש און אנאנץ שבת רועט דר רוח יתירה אין דעם נפש דען ער דם גרויס תענוג דר פון דרום האבין מיר גילערינט אז אלי נפשיות פון דיא ישראל ווערן גיקריינט אום שבת דאס איז ונס דר רוח איז דריין דרום איז רעכט וינפש עס איז וויי צו דעם נפש דען זיא פאר ליקט נאך שבת דעם נחת רוח און איר מעלה וואס זיא דם גיהאט אנאנץ שבת און דרום ווייל דר רוח רועט אום שבת דרום איז דיא צייט פון דיא תלמידי חכמים וחסידים וצדיקים זיך מוזג זיין אום שבת • דען ער קאן אראפ ציהין נשמות קדושות צו זייני קנעדער און אז דער רוח ונשמה יתירה קומן אראפ און רוען אויף דר וועלט אזו מוען זיך אפ אלי רוחות רעות און דיא מקטרגים פון דר וועלט דרום דארף מען ניט מתפלל זיין אויף שמירה דען די ישראל ווערן מקיילא גיהיט מפה דעם רוח און דר מופת שלום פר שפרייט אירע פרינג אויף דיא ישראל און ווערן גיהיט פון אלי זאבן • אויב דיא וועקט פרעגן מיר האבן דאך גילערינט אז איין מענטש סאר ניט זיין אליין דיא נאכט פון מיטוואך און די נאכט פון שבת מחמת דיא

מוקים איז דאך קשה וואס דארף ער זיך צו היטין אום שבת זיא זענן דאך גיהיט פון אלי מקטרגים קום און זעה עס איז בודאי אזו די נאכט פון מיטוואך האבן זיי בודאי אשלימה ווייל די נאכט איז די לבנה קרענר גווארין דרום שמיים יי מואת ברקע שמיים מארת אן איין ואיז דרום האבן דיא מוקים שרים וקליפות אשלימה אין דער נאכט • און די נאכט פון שבת ווייל אלי ווערן פר שפרייט אריין צו גיין אין נוקבא דתהום רבא אראפ דם זיי קעגן ניט שולט זיין דרום גיהער זיך דר מענטש אריין היטין דען האמשי זיי האבן קיין שליטה ניט ווערן זיי צו צייטן גיעהן דרום אז דר מענטש איז אליין כח ער זיך היטין דען שבת איז איין שמירה צו דעם עם הקודש און ווען שבת גייט אריין אזו קריינט הקב"ה צו אמליכן פון די ישראל דא מוזן זיי די עטרה היטין און האמשי די קליפות זענן דאך ניט שכיח אין ישוב גייערט אין דר מדבר אפר צו צייטן ווען אייגר איז אליין קען זיין ריע מולא דרום מוז זיך דער מענטש היטין אום שבת און שבת איז איין יום השמחה למעלה ולמטה צו אלי און עס ווערט אליין גיהיט למעלה ולמטה אז דם אור הקודש פון שבת קומט זענן זיך דם עם הקודש מקדים צו גיין אין שול אריין בשמחה גיקריינט צו ווערן בכחי בחרי קודש של מלה מיט חשובי מלבושים און מוען לזבין בשירות ותשבחות מיט דעם רוח וואס שמיים אויף זיי למטה און דער שיר ושבח גייט ארויף למעלה און דיא עליונים ותחתונים זענן אלי בשמחה און ווערן אלי מיט אכזא גיקריינט דען הייבן אן דיא עליונים און זאגן וואו צו דעם פאלק דאס זייער האר ווערט גיקריינט אויף ויזא און אלי תילות הקדושים ווערן גיקריינט פון זייערט וועגן דער מאג פון שבת איז דער מאג פון דר נשמה ניט פון דעם גוף אז דאס פאלק גייען אין שול אריין איז אסור משתדל זיין און צו איריין אפילו שור זאבן ומפל שפן מילי דעלמא נאר שירות ותשבחות און תפלות מיט תורה • ווער עס איז עוסק אין מילי דעלמא דר איז מחלל שבת ער דם ניט קיין חלק בעמו ישראל צוויי מלאכים זענן דרויף ממזנים אום שבת און מוען וייערי הענט אויף זיין קאפ און זאגן וויי צו דעם מענטשן ער דם קיין חלק ניט אין הקב"ה • דרום מוז מען זיך אלץ משתדל זיין מיט תפלות שירות ותשבחות פון וייער הארין און עוסק זיין בתורה און דער מאג איז פון דר נשמה וועגן און דרום לויבט מען מיט דעם שבת פון דער נשמה נשט כל חי תכרך את שסד וגו' ורוח כל בשר עס איז איין שבת מצד נשמה ורוח און דער מאג שמיים ברוח ונשמה און גייט בגוף אין דעם שבת פון דעם הייליגן מאג זאגט מען ויזא איר דאס אייפרשמע ליכט וואס פון אים ווערן גישפייזט און דער לייכטין אלי חילות ומרפבות וכו' און אלי נוס זענן שולט אויף דר וועלט דאס איז דר שבת עולם הפא אין דעם מאג און אזו אויך איז דר שבת פון אל אירון על כל המעשים דער שבת איז מיט כ"ב אותיות עליונים נאך דעם סדר אהר בית דאס זענען גרויסי מודות דרויף ווען דער שבת גייט ארויף קומן ששים רבוא מרפבות עליונים און ברענגן ארויף דעם שבת פון דעם הייליג פאלק און עס ווערן גיקריינט בפה מרפבות עליונים נוס זענן ממזנים אויף די צדיקים אין גן עדן די ווערן אלע גיקריינט מיט דעם שבת און אלי מרפבות און אהרע נשמות פון די צדיקים גייען אלי ארוה בשבת זה ב"ח אין דעם שורש פון דעם פסא הקבד און אז דר שבת קומט לפסא הקבד שמיים ער דארט ב"ח

פרשת ויקהל

סז

די ישראל זאגן די קדושה פון כוסף דען גייט דאס ארויף למעלה ולמעלה דאס איז דר שבח ווס איז העבר פון אלי שבחים ישם משה איז די שמחה פון די אבות זיי זענן זיך קשמת מיט דעם מתנת חלקו פון משה דס איז במצור מחמת עם איז גרויס מודות ווייטר שמיים דר סוד פון ספר תורה וואס מען ליענט אום שבת זיבין מענטשן אנטקענין די זיבין קוחות וואס שמיים אין מסור לודו הכוה' בני אלם און אום יום טוב רופט מען אויף פינף מענטשן און אום יום כבוד זעקס און ראש חודש פיר דס זענן פיר סודות • די תיבה הייסט די בימה ווס די ספר תורה ליגט דרויף אונ מען ליענט דארטין דארף דאבין ששה סודיות הייסט זעקס מרעפ אויף זייא ארויף גיין ניש מער אנטקענין דיא זעקס מרעפ וואס איז גיווען ביי דר שמוג פון שלמה המלך דס איז אלץ איין סוד אונ בשעת מען ליענט דארף מען נאר צו הערן דס קול פון דעם קרא אונ בשעת מען ברענגט דיא ספר תורה צוא דר בימה דארפן זיין אלע אן גיגרייט צוא שמיין באימה זביראה ורתת ווע אונ צו הערן בפונגה גלייך וויא ער שמיים אויף דעם בארג סיני מקבל זיין די תורה מען דארף צו הערן דס ליענין אונ ניש עפינין דס מויד אפילו בדברי תורה ומפל ישפן אין אנדערי רייד גייערט צו שמיין באימה ויראה און ווי עם שמיים ובפתחו עסו כל העם וזוני כב העם אל ספר התורה זאגט ר' שמעון אז מען עפינט אף דעם ארון הקודש ארויס נעמן די ספר תורה ליענין בצבור און ווערן גיעפינט די שערי רחמים אונ זענן מעורר צו דר וועקן איין אהבה למעלה און גיהער דר מענטש זאגן ביד שמה וגו אונ בשעת ליענין דארף דר קורא שמיין אויבין אונ אלי מענטשן פון אונטן און וויא ביי דעם בארג סיני וחיזבו כחמות הבר וסשה עלה אל האלהים און דר ווס ער ליענט זאל האבן זיין פונגה ורצון צו דעם ווס ער ליענט אונ ער זאל וויסן אז ער איז דר שליח פון זייני הערן צו מאכן הערן צום גאנצן צבור דיא הייד דען ער שמיים העקער פון אלי אין דעם גישמאלט שך מעלה און וויא הקב"ה האט גירעט אויף דעם בארג סיני דרום ווער עם ליענט אין דר תורה גיהער ער זיך מסדר צוא זיין די סדרה אין דער היים אונ אז ניש זאל ער ניש ליענין אין דער תורה מיר לערנין דס אפ פון הקב"ה ער הט פריער גיליענט ארין די תורה אונ דר נאך הט ער זי גיאגט צו דיא ישראל און וויא עם שמיים אז ראה ויסגרה הכינה וגם הקרח דר נאך שמיים ויאמר לאדם הן ראת ה' היא חכמה אויף איז אסור צו דעם וואס ליענט אז ער זאל מפסיק זיין אין מיטן דעם פרשה גייערט אויף דעם ארט ווי משה האט מפסיק גיווען אויך זאל ער ניש גייען די סדרה פון אנדערדי וואך אין דעם שבת דען אז מען ליענט אום מסדר די סדרות פון אגאנץ יאר אונ זיי ווערן גיקריינט פר הקב"ה זאגט הקב"ה צו זיי דו ביסט פון דעם שבת אונ דוא פון דעם שבת באותו שעה רופט הקב"ה צוא דעם מלאך יו"ט השם הגדול אונ צו דריי אונ פופציג מרפבות הקדושים ווס זענין אונטר אים אונ זעצט זיי פר ממונים אז זייא זארין משמש זיין די תורה אונ אימליכי מרפכה נעמט ער אויף אימליכר פרשה אונ אימליכר איז משמש דיא תורה זיין שבת דרום איז אסור צוא מיטן איינס מיט דעם אנדרין אונ ניש מאכן ארין גיין איין מרפכה אין דר אנדרר אפילו ניש מיט איין ווארט אונ אפילו ניש מיט איין אות גייערט אימליכי פרשה וויא הקב"ה האט זיא גיטילט אונ גייעצט אימליכי פרשה אויף אר משמורה אונ דרום גייען אויף די זעקניתי

רייד ווס מען הט זיי גיליענט בצבור און נעמט זיא די מרפכה וואס זי איז ממונה אויף דר פרשה אונ ברענגט זיא אויף פר הקב"ה אונ די זעקניתי רייד ממש ווס ווערן גיליענט למטה שמייען פר הקב"ה אונ זאגן מיר פרשה פלוגי הט אונ גיליענט דער ציבור פלוגי אז אונ אז איז גיליענט גיווארין ווי עם איז ראוי און גייען די רייד אף אונ ווערן גיקריינט ער כסא הקודש אונ די מרפכה איז משמש פר אים אונ אז איז אימליכי מרפכה פון אימליכין שבת זייא ווערן אלע גיקריינט אין דעם כסא הקודש אונ מיט דעם גייען זיי ארויף למעלה למעלה אונ פון אלי ווערט גימאכט איין כלל אחד דרום וואול צוא דעם חלק ווס ער איז רעכט משלים אלי שבת זיין סדרה און ווי עם בדארף צו זיין אז שבת גייט ארויס און מוידן די ישראל זאמין דעם שבת אונ מען זאל ניש דוחה זיין דעם הייליגן גאסט דרום זאל מען זיך ניש היילין מיט מעריבי אונ מען זל אן הייבין והוא רחום וכפר עון דס איז דר העכטר תיקון ווייל די קליפות עון משחית אף וחיבה זענין גאנצין שבת גיווען פר בארגין דרום זאגט מען והוא רחום אז זייא זאלין אויף אונ קיין שליטה ניש האבין • אונ בשעת דיא ישראל זאגן ויהי נועם ואתה קדוש זאגן אלע רשעים אין גיהנם וואול צו אייך ישראל וואול צו אייך צדיקים וואס היטין דיא מצות התורה וזייא צוא אונ רשעים וואס מיר האבין ניש זוכה גיווען צוא היטין די מצות התורה • דען איז דאך דער ממונה גיטת מקדים אונ איין פרז רופט אום ישוכו רשעים לשאול אונ אלי מלאכי חבלה מרייבן זייא צוריק אין גיהנם ארין אונ קיינער איז זיך ניש מרחם איבער זייא וואול צו די ווס היטין רעכט שבת אויף דער וועלט אונ זענען זיך מתענג בתענגנים • דער וואס פאסט אום שבת דער וועקן זיך אויף אים צווייא פאר השי"ת אייגר איז דער הייליגער רוח וואס ער הט הנאה פון דעם עונג שבת אונ ער האט אים ניש מענג גיווען אונ איינער איז דער ממונה וואס ער איז ממונה אויף דיא וואס פאסטין ער הייסט סג"ג אונ גייען ארויף פאר דעם מלך הקדוש אונ זענען מעורר דין אויף אים דען דר רוח פון שבת גייט ארויף בתכרון וואס ער האט ניש גיהאט קיין עונג שבת למטה אונ אז ער איז ניש גשלים מלמטה איז דר רוח של מעלה אויך ניש גשלים מחמת דעם תענית דרום איז דער מענטש ראוי צוא מקבל זיין איין עונש אונ גישאלטין צוא ווערן נאר אז ער פאסט אפ אנגעקערן טאג פון דער וואך אויף דעם תענית פון שבת צוא רייסט מען אים זיין גור דין פון זיבעציג יאר עליינים עם איז און אמשך צו איין מלך וואס ער פרייט זיך אויף זיין חתונה אונ אלע לייט פרייען זיך אויך מיט אים זעהעט ער אז אפענטש זיצט תפוס אין גרויס צער און הייסט אים דער מלך פרייא לאזין פדי אלי זאלן זיך משמח זיין מיט אים דרום ווער עם זיצט אום שבת אין איין תענית צו רייסט מען אים זיין גור דין הנקעה פדי אלע זאלין פרייעקע זיין בשמחת המלך עליון אבער דער נאך קערן זיך אום דיא ממונים וואס זייא שמראפין מענטשען אונ בצאלין דעם מענטשן איין עונש ווייך פון זיינט וועגן איז גווען איין חסרון למעלה ולמטה וואס איז זיין תקנה ווייך ער האט מבטל גיווען דעם עונג שבת אונ אין דער וואכין האט ער ניש גיפאכט האט ער דעם רוח חול זיא מענג גיווען אונ דעם רוח שבת ניש דרום זאל ער אין דער וואכין אפ פאסטן נאך אטאג פדי דר רוח חול זאל אויך זיין בתענית דאס איז אים איין רפואה און וויא די תורה האט מער מחמיר גיווען

פרשת ויקהל

עם ה' ויהי שון אליו גמאן דרום שמיים וחכל כל עבודת מסכן מהל סועד עם
ה' ויהי אום גלאזמ די עבודה וום דר משכן ה' אליו גמאן • או אוך
כיי בריאות עולם שמיים אוך יכור השמים והארץ או אוך דר שמיים ויי
האבן ויהי אליו משלים גווען אזו אוך אז מען ה' גבוים דעם בית
המקדש האבן אוך נאר די בעלי מלאכות אן גהובן אום עם ה' ויהי
אליו גמאן דרום שמיים והבית כהבנות עם וואלט שמיין והבית אשר כבתי
וואלט משמע גווען אז מען האט אים גבוועט עם שמיים דך אבער
כהבנות או שמיים אין זיין טאן פונען פון ויהי ועלברט או אוך שמיים
אכן שלח סעע נבנה עם שמיים נים פונגה נייערט נבנה עם או אליו
גבום גווארז אזו אוך אלץ וום אוי קודש או אלץ אליו גמאן גווארן •
ויקם משה את המסכן רבי יהודה הייבט אן עם שמיים אל חשמו אויבתי •
כי נפלותי קמתי ווער אוי דר אויב דר ס'ס אום די וום זענן שונאים
דער מלכות הקדושה זאגט דיא פנסת ישראל איר זאלט אויך נים
פרייען אוף מיין משקה דען אז אויך פאל שמיים אויך וויידר אוף אבר
או איר וועט פאלן וועט איר שון נים אוף שמיין גם כי אשב כהושרה או
• דען פמה פעמים אז די פנסת ישראל או גיפאלין בגלות מצרים
ובכל האבן זיית דיא שונאים גוואלט פר לענדן פון דר וועלט אום
האבן נים גיקענט אזו ויי עם שמיים על עסד יעריסו סוד וגואמרו לכו ונבחרים
וגו' האמשי ויי זענן נפאלן אין גלות זענן זיי וויידר אוף גנאנגן דרום
אויך בגלות מצרים וום משה ה' זיי ארום גצוגן אום הקב'ה ה' זיי
גמאן נסים ונפלאות דענקט מאל ויקם משה את המסכן עד ה' זיי אלי
מאל אוף גריכט ויכס הענן את אהל סועד אז דר ענן ה' אז גדעקט דעם
משכן ה' די שכינה גירום אוף דר וועלט אום דר רוח המומאח או
צו בראכן גווארן וום ער איז קז כל בשר אום אז אפ גמאן גווארן אין
נוקבא דההומא רבא דרום שמיים ולא יכור משה לבא אל אהל סועד כי שכן
עלי הענן דען דר רוח הקדוש האט גרוט אויף דר וועלט אום דר רוח
המומאח או אפ גמאן גוואר נאר די רשעים האבן אים וויידר אוף
גצוגן אוף דר וועלט אום ווען נים וואלט ער שון אוף דר וועלט נים
גווען אום לעתיד או הקב'ה אן גיבריים אים מעביר צו זיין פון דר
וועלט אזו ויי דר פסוק גאנט כלע המות לבנה וגו' אום וויידר שמיים וזת
רוח המומאח מעביר סן הארץ ברוך יי לעולם אמן ואמן • יסודו יי לעולם
אמן ואמן •

חסרת ספר שמואל

בייא איין נגב וויא בייא איין גזקן דרום ווייד דער נגב פארקט ויהי
פאר מענמישין מער וויא פאר נאט דרום ברארף ער צאלין פפל אזו
אויך אז ער וועט אום שבת פאסטין אום אין דער וואכין נים אזוא
האלט ער חשובר דיא ימי החול פון שבת • וואול צו דעם מענמישן
וואס ער איז משלים למטה דעם עונג העליון אזו וויא עם ניהער צוא
ניין • דער יום השבת ווערט גיקריינט מיט זיבעצג קרוינען אום דר
שם הקודש העליון ווערט נשלם אוף ארי זיימן אלי מדרגות ווערין
דר לייקט אום אלי זענן בחדות אום דר מענמיש טוז עדות זאגן די
נאכט פון שבת מיט דעם קידוש בשמחה אוף מעשה פראשית אום
ויער עם ה' זיין מתשבה דר צו אוי אים הקב'ה מכפר זייני עונות •

פרשת פקודי

אלה פקודי המסכן מסכן העדות דר רוח הקדוש אליו ה' גיוויזן צו אלי
דעם חשבון פון דעם פסוק וזהב וואס די ישראל האבן גמאן גמדר
גיווען אום דר רוח הקדוש ה' גיוואנט וכסף פקודי העדה מאת ככר וגו' כל
חובב העשוי למלאכה דען הקב'ה ה' פנערט אין די בעלי מלאכות אום
ה' גיוואלט ווייזן זייער גאמנות צו אלי דרום שמיים אלה פקודי המסכן
קום אום זעה באותו שעה אז דר משכן איז אוף גישמעלט גווארן
ה' זען גישוועבט אום ה' גיוואלט גיפיען איין קמרון אוף
זייערי גאמנות ביו הקב'ה ה' אום גמאכט אינטר מעניג פר משה
אזו ה' ער גמאכט דעם חשבון בעל פרחו אזו ה' ער זייער גאמנות
אויף גיבראכט פאר אלי קום אום זעה וויידר דאם משכן איז גיציילט
גווארן דרום ה' משה גמוזט מתפלל זיין אז דיא ברכה זאל דרוף
דען דרום שמיים ויכור אותם משה וום פר איין ברכה האט זיית משה
נגענמישט יי רצון עם זאל רוען די ברכה אין דר מעשה פון אייערי
הענט דען איין וואך וום מען ציילט אוי דרוף נים שורה קיין ברכה
אום די ברכה ה' נים גרוט אוף דעם חשבון ביו משה ה' עם אן גקיפמ
אום מדינת גווען קמעלה דרום שמיים אלה פקודי המסכן מסכן העדות אשר
מקד עלי' משה אום ווען עם וואלט נים גיציילט גווארין דרוף משה
וואלמן זיי קיין חשבון נים גאנט מאכן נייערט די מדרגה פון משה
ה' עם גמאן ער האט גרום גווען אז עם איז גיציילט גווארין דרום
שמיים אשר מקד כל פ' משה קום אום זעה בשעת די בעלי מלאכות האבן
אן גיהובן צו: מן דעם מעשה המשכן האבן זיי נאר אן גיהובן אום

פרשת ויקרא

מיינט מען דעם משכן של מעכה אום אין דעם טאג איתגווען אגרום
שמחה פר הקב'ה אום אז מען ה' סתקן גווען דיא ביידי משפחות
שמיים ולא יכול משה לבא אל אהל סועד אום הקב'ה ה' לס גיווען ה' ער
גמאנט דר משכן איז דאך אויף גישמעלט גווארין דרוף משה זאל
ער אליו שמיין אין דרום סמי תיבת יקרא אלמשה ה' ער אים אריין גרופן
אום ה' אום גיוואנט דר חינוך המשכן דארף זיין מיט איין סעודה
דרום שמיים אום כי יקריב סמם וגו' ווייטער איז ער גמלה גרום סודות
אום דעם פסוק כתיב לפני •

רבי שמעון איז גנאנגן אין וועג קיין מבריא ה' אים פנעניג אריז
זאגט ער צוא רבי שקוען שלום זאל זיין צוא דעם הערן זאגט
רבי

יקרא אל משה רבי חייא זאגט עם שמיים כתיב לפני אחותי כלה מרתו מורי
עם בשמי אכלתי יערי עם רבשי וגו' אכרו דעם וגו' אוי דאך קשה ער
אנט פריער אכלתי אויך האב גגעסן אום דער גאה זאגט ער אכרו
לעם עסט איר ליב האבער איז דען אזו דער מדר אז איינר רופט
מענמישן אוף איין סעודה זאל ער פריער עסן דר גאה זאל ער זיית
עפן עסן • נאר וואל צו די ישראל וום הקב'ה ה' גיוואלט זיי מופה
מפרד זיין אום ווייל ער האט גיוואלט אן זיית דרום ווייל ער זיית
אויף ברענגען פון אלי מקמרינים פון דר וועלט • קום אום זעה דעם
זאג וום מען ה' אוף גישמעלט דעם משכן למטה האט מען דעם
משכן למעכה אויך אויף גישמעלט דרום שמיים כתם ויקם המסכן

רבי שמעון אין תוס און צונגד די שכינה עוסק אין הימל זאגט ער אין דר פרשה פון קרבנות און זאגט פון דינימ וועגן הידושים ווס דיא האסט מתדש גווען אין דר תורה וואל צוא דיר דרום בין איה גקומן צו דיר • איה זאל דיר מקדים זיין שרום און דיה פּרעגן איין זאך ווס עם איז גפרענט גווארן כמתיבא דרקיע און דס איז די שאגה סען הט גפרענט עם שמיים באחי לגני אחותי כלה אכלתי יעור עם רבשי וגו' דס הייבט הקב"ה זאגט איה בין גקומן צו מיני פנסת ישראל ווס הייסן פלה האב איה געעפן ווי שקט זיך דס בעוהב'ה'ם ער געעסן אקעד דארטן איז דאך גיט פּר האגן קיין אביה ושתיה גאך ווס שמיים אכלתי דס איז גפרענט גווארן בישבה של בעלה זאגט רבי שמעון ווס האט הקב"ה דרוף גענטפּרמ זאגט אליהו הקב"ה האט גזאגט עם איז דאך פּר האגן רבי שמעון פן יוחאי לאז ער ענטפּרן דרום בין איה גקומן צוא דיר דיא זאלסט דרוף ענטפּרן זאגט רבי שמעון ווי גרום איז דאס ליבשאפט וואס הקב"ה הט ליב די פנסת ישראל האמשי בייא אים גישקט זיך גיט קיין אכילה ושתיה נאר כחמת גרום ליבשאפט הט ער כשה גווען זיין רצון צוא סאן איד רצון ווארום דער סדר איז אזו צווישן התן וכלה איה קערן מיר אעלעכס אפ פון דוד הסך ער הט גזאגט צו הקב"ה כהני וכלשו דוד וחסידו ייגנו ער הט גידארפּט זאגן ולידו ייגנו ווארום דיא שירה האבין דאך די לויס גזאגט ווארום שמיים וחסידו נאר בשעת ער הט גזאגט וחסידו הט אים הקב"ה גזאגט דוד מין סדר איז גיט אזו האט דוד גזאגט בעבור דוד צבדו אז תשב פני משיתו וייל איה האב דיה צו מיר אן גיברייט דארפּסטו מיר סאן מין רצון ווארום דר דרך ארץ איז אז איינר בעט דעס אנדרו צוא זיך אוף איין קעודה טוט דר אורח זיין רצון אזו דארפּסטו מיר סאן מין רצון האמשי מין סדר איז גיט אזו ענטפּרמ אים הקב"ה אז דיא האסט מיד שוין אן גיברייט וועל איה סאן מין ווילן דעסט גלייבן גפין מיר ביי די מלאכים ווס זעגן גקומן צו אברהם האמשי אויף דעס הימל איז דאך גיט פאר האגדין קיין אכילה ושתיה נאר אים צו ליב האבן זיי געעסן און גטרונקן • אזו אוה הקב"ה מחמת גרום אהבה ווס ער הט ליב דיא פנסת ישראל זאגט ער אכלתי ווי זאגט אליהו צו רבי שמעון רבי דא שווער איה ביי דיין לעבן אז הקב"ה בעצמו הט גוואלט דעס תירוץ זאגן נאר ער הט זיך גיט גווארט מחזיק טובה זיין פּר די פנסת ישראל דרום הט ער מיר גיהייסן דיה פּרעגן פּר די זאלסט ענטפּרן וואל צו דיר וואל דיין חלק דאס הקב"ה טוט זיך פאררין מיט דיר למעלה אוף דיר זאגט דער פסוק צדק מושל בורא אלהים :

אדם כי יקריב כסם קרבו ווער עס איז אנאצער מענטש דער קען מקריב זיין אלי מדרגות עליונים און צו סאכן איין יחוד שלם אבר ווער עס הט גיט קיין אשה דר הייסט גיט קיין אדם שלם זיין קרבן איז גיט ווערט און די ברכות גפין זיך גיט בייא אים לא למעלה ולא למטה דען די שכינה רוט גיט אוף אים וייל ער הייסט גיט קיין אדם ער איז איין בעל מוס און ווער עס איז איין פגום ווערט ער נדחה פון אקדיט און דרום נדב ואכיהו וייל זיי האבן קיין נשימטיס גהאט אז זיי האבן גינעהנט צו דר עבודה זעגן זיי גישטראפט גווארן אזו וויא עס שמיים וזמא אש סמני ה' ותאכל אותם דרום שמיים אדם כי יקריב כסם קרבו דס איז זכר עם הקב"ה אזו וויא עם שמיים וזכר ונקבה כראם ויקרא את

אדם גווען זאגט רבי יהודה מיר האבן גלערינט אז אבתולה ווער גיבענמישט מיט זיבין ברכות דס איז אנטקעגן די פנסת ישראל ווי זי הייסט בתולה אזו וויא עם שמיים וזמא בן אדם שא נא קינה על בתולו ישראל דס גייט אוף די פנסת ישראל איז דאך קשה עם שמיים נפל ולא תוסף קום בתולת ישראל איז משמע אז זי וועט עם ושלום קיין תקופה גיט האבן אוף צו שמיין און אלץ ווס די חכמים האבן גזאגט איז דעס וואלט רעכט גווען אז דיא פרשה זאל שמיין פּר דך גחמה עם שמיים דאך אבר דר ביי קני הייסט קלאג זאגט ער בנודאי איז איז און מיר איז דס אוך קשה גווען זעגן מיר גקומן מיט איין פינצט פנים צו רבי שמעון אים פּרעגן זאגט ער איז דיין פנים ווערט דר קענט דיין הארץ זאג איה בנודאי איז אזו זאגט ער צו מיר זאג דיני הייד האב איה אים גזאגט עם שמיים נפלה ולא תוסף קום בתולת ישראל ווען איז פרוגן אוף זיין אשה און הט זי אועק גיטריבין פון זיך זאל ער זי שון אייביג נאר גיט אום קערן צו זיך אוב עם איז חליה אזו איז דאך וויי צו די ישראל ווס זעגן פּר מריבן גווארן הט ער מיר גזאגט האסטו דען גיט גיהערט דעס תירוץ ווס די חכמים האבן אוף דעס גזאגט זאג איה צו אים איה האב גיהערט נאר עם איז מיר נאך גיט רעכט זאגט ער צו מיר אלץ ווס די חכמים זאגן איז בנודאי רעכט אבר ווי צום דוד ווס ויערי פאסטכר דס הייסן די צדיקים זעגן גיט פּר האגן צווישן זיי דען גיין די שאף אריין און ווייסן גיט ווי אהיי זיי זאלן זיך קערן קען מוז כנלה זיין דעס פסוק צו פּר שמיין קום און זעה אלי כאר ווס די ישראל זעגן פּר מריבן גווארן הט הקב"ד גכאכט איין זמן ווען זיי וועלן ארום גיין און אז עם איז גקומן דער זמן האבן זיך די ישראל תיבא אום גקערט און אין דעס גרות האררן וועלן זיי שון אלץ גיט אום קערן אזו ווי פריער און דר פסוק ווייזט איה אום אזו ווארום ווען עם וואלט שמיין און פסקנפלה ולא אוסיף להקיסר בתולת ישראל וואלט די שייטש גווען זי איז גפאלן און איה וועל זי שוין גיט אום קערן חס ושרום אבר היינט אז עם שמיים ולא תוסף קום ארי שייטש זיא וועט שון אלץ גיט אוף שמיין אזו וויא פריער גיערט הקב"ה אריין וועט זיא אוף שמעלן זיא זאל גיין אוף איד ארט עם איז איין כישל צוא איין אריין ריבן מאן וואס איז פרוגן גוועזן אויף זיין ווייב האט ער זיא ארום גיטריבן אוף איין צייט זיא זאל צוא אים גיט קומן אבר אז די צייט גייט אום גייט זיא אלץ צו ריק אזווי איז גווען צוויי דריי כאל ער האט אלץ גיטאכט איין זמן אבר אז דר זמן גייט אום גייט זיא אלץ צו ריק אוף איד ארט אמאל האט זיא דר ריבך מאן פּר מריבן אן איין צייט און איז זיער ווייט גווען פון פאלען זאגט דר ריבך מאן צונגד איז גיט אזו ווי פריער דען פריער פלעגט זיא אלץ קומן אבר היינט וועל איה אלץ גיין מיט מיני בני היכלא צו פּרעגן זיא • און אז דער ריבך מאן קומט צו איר אזו זעהט ער ווי זיא ליגט אוף דר ערד מיט גרום שפלות ווער זעהט די צייט ווי דר ריבך מאן הייבט זי אוף און בעט זיא איבך און פּרעגנט זי וויידר אריין אין זיין פאלען און טוט איר אן גרום פבור ווער הט אזו איין זכיה צוא זעגן דעם גרוסן פבור און ער שווערט איר אז ער וועט זי שון קיין כאל גיט מרחיק זיין פון זיך אזו איז אוך הקב"ה כמא כאל אז ער הט פּר מריבן דיא ישראל האט ער זיי פאר מריבן אוף איין זמן און אז דר זמן איז אום גינאנגען הט זיא זיך ויידר אלץ אום גיקערט פאר דעם סך אוף איד ארט

פרשת ויקרא

אז הוֹנֵקֵר שְׂמֵרָבִין כֹּהֵן אוֹיִם דִּי אֲרִימֵי לֵימִם אוֹן דִּי עֲשִׂירִים בְּלִיבִין וְעֵינֵן זֵי אֲזַנְדֵי נֶאֱדָה קִיעֵר זִינְדִיגֵן זֶאנְט רַבִּי שְׂמַעוֹן דּוּא הֶאֱסֵט נִטְם גְּבַרְעֵנְט נֶאֱר דִּי חֲכָמִים הֶאָבִין עִם שְׁוֹן מְפֹרֶשׁ גְּנוּעֵן וְעוֹן הַכֹּהֵן וְיִיד צו דִּי רִשְׁעִים בְּצִדְקָתוֹ דַּעַם שְׂבַר פּוֹן וְיִיעֲרֵי מִצְוֹת אוֹן זֵי מֵאֲכֹן פֶּאָר לִירֵין פּוֹן עוֹלָם הֶבֵּא אוֹן גִּיט עַד זֵי שְׁלוֹם אוֹן אִיו זֵי אִיו מִשְׁלִים מִיט אֲלַעֲרֵלִי אִיו גּוֹפִין קוֹם אוֹן זַעֲדָה אֲלֵי לֵימִם זַעֲנִין גִּיט אוֹן נֶאֱהַרְעֵנְט צוּא הַקֹּהֵן אִיו וְיִי דִי עֲנִיִּים דַּעַן זֵי וְעֵינֵן דִּי בְּלִים פּוֹן הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא נִיט עַד גִּיצַט מִיט זֵי וְעַד זַעֲנֵן זֵי רַב נִשְׁבַּר וְגִרְבָּה וְזֶמֶת דַּכָּא וְשַׁל רֹחַ דַּאס זַעֲנֵן דִּי בְּרִים פּוֹן הַקֹּהֵן אוֹן אִו עִם קוֹמְט אִיוֹן רַעֲב אוֹף דֵר וְעוֹלָם דַּעַן וְיִיגֵן זֵי פֶר הַקֹּהֵן אוֹן הַקֹּהֵן הַעֲרַט זֵי צו אוֹן צו זֵי אִיו עַד גְּעֵהֲנִיט פּוֹן אֲלֵי אִיו וְיִי עִם שְׂמִיטִים כִּי לֹא בֹה וְלֹא שִׁקָּ עֲנוּת עִי דְרוֹם אִיו הַקֹּהֵן גּוֹרֵר אוֹף דֵר וְעוֹלָם מִיתָה אֲדָר הַנְּגִיר וְיִי צו דִּי רִשְׁעִים נִיט זַעֲנֵן כַּס גּוֹרֵם וְיִאֲרוֹם אִו הַקֹּהֵן אִו זֵי מִתְעוֹרֵר מִשְׁנִיחַ צו זֵי אִיו דֵר וְעוֹלָם דַּעַן אִיו עַד מִשְׁנִיחַ אוֹף דַּעַם קוֹל פּוֹן דִּי עֲנִיִּים אוֹן זֵי עִם שְׂמִיטִים כִּי שְׂמִיטִים אֲשַׁמַּע צַעֲקָתוֹ עִם שְׂמִיטִים צוֹוִי אִו מֵאֵל שְׂמִיטִים אֲשַׁמַּע אִיוֹם וְיִיזוּט מִיֵּד צו הַעֲרֵן וְיִיעֲרֵר קוֹל אוֹף נִיט זֵי שְׂבִירֵעֵן אוֹן אִיוֹם אִיו צו בְּצִדְקָתוֹ צו דִּי נִיט הֶאָבִין גּוֹרֵם גְּנוּעֵן צו דַּעַם גִּישְׂרִי אִיו וְיִיעֲרֵר שְׂמִיטִים וְשַׁמַּעְתִּי כִי הִנּוּן אִיוֹן רַחֲמָנָא לִיעֲלֵן מִכּוֹשׁ הוּא דְרוֹם אִו עִם אִיו אִיוֹן הַנְּגִיר אוֹף דֵר וְעוֹלָם אִיוֹן זֵי צו דִּי רִשְׁעִים עֲשִׂירִים נִיט זֵי אִיו הֶאָבִין גּוֹרֵם גְּנוּעֵן צו דַּעַם גִּישְׂרִי פּוֹן דִּי אֲרִימֵי לֵימִם קוֹם אוֹן זַעֲדָה דֵר קֶרְבֵּן פּוֹן אִיוֹן עֲנִי אִיו גְּרִינְגֵר פּוֹן אֲלֵי וְיִיזוּט זֵי הַאֲרֵץ אִיו אִיוֹם צו בְּרִאכֵן חֲאֲשִׁי עַד הֵט אִיוֹן מִחְשָׁבָה צו זֵי זִינְדִיגֵן פּוֹן דַּעַסְט וְעוֹנֵן מִחֲבַת זֵינֵן גְּרוֹבֵן צַעֲר אוֹן דֵר צַעֲר פּוֹן זֵינֵן הוּי גְּזִינְדֵי טוֹט עַר עִם נִיט מִיט זֵינֵן נֶאֱנָצֵן הֶאָרְצֵן דְרוֹם אִיו זֵינֵן קֶרְבֵּן גְּרִינְגֵר דְרוֹם אִיו אִיוֹם קֶרְבֵּן גְּנוּעֵן גְּצִיבִינְט פֶר דַּעַם כְּלוֹן עִם אִיו אִיוֹם מַעֲשֵׂה אִיוֹן עוֹשֵׂר הֵט גְּבִרְאכְט צוֹוִי מוֹיבִין פֶר אֲקָרְבֵן צו דַּעַם כְּלוֹן הֶאֱסֵט דַּעַר כְּלוֹן צוּא אִיוֹם גְּזִאנְט דֵר קֶרְבֵּן אִיו גִּיט זִינְדֵר אִיו עַד אֲנוּעַק גִּינְאֲנִין אֲהִיִּים אוֹן אִיו גְּנוּעֵן מְרֹעֵרֵג פֶרְעֵנְט מַעַן אִיוֹם נִיט בִּיסְמוֹ אוֹן מְרֹעֵרֵג זֶאנְט עַד דֵר כְּלוֹן הֵט נִיט גְּנוּאֵל מְקַרִּיב זֵינֵן מִיֵּין קֶרְבֵּן זֶאנְט זֵי אִיוֹם נִיט פֶר אִיוֹן קֶרְבֵּן דַּעַן דַּעַר פֶּסִיק זֶאנְט וְאִם רַב הוּא וְאִין יוֹ מִשְׁנַת אִו עַד אִיו אָרוֹם אוֹן פֶר מֵאֲנֵט נִיט זֶאֵל עַד בְּרַעֲנֵן צוֹוִי מוֹיבִין פֶר אֲקָרְבֵן זֶאנְט עַד נִיט דַּעַן אִיו מִיֵּין קֶרְבֵּן זֶאנְט זֵי אִיוֹן רִינְדֵי זֶאנְט עַד אִיוֹם הֶאָרְב אִיוֹן מִחְשָׁבָה פּוֹן אִיוֹן עֲבִירָה אִיוֹן עִם אוֹף מִיֵּד אִיוֹן נִיט אִו עִם זֶאֵר נִיט אוֹף גִּיֵן אוֹף מִיֵּין מִחְשָׁבָה קִיֵּין תְּהִירֵר חֲטָא פּוֹן דַּעַם טָאג אִן פֶּרְעֵנְט עַד בִּי טָאג הֶאָנְדֵּל אוֹן בִּי נֶאֱכַט פֶּלְעֵנְט עַד נֶאֱר אֲבִיכָל שְׂרָאפִין אוֹן דֵר נֶאֱדָה פֶּלְעֵנְט עַד רֹפֶן זֵינִי בְּרוּרֵר זֵי זֶאֲרִין מִיט אִים לַעֲרִינֵן בִּי טָאג אוֹן עַד אִיו גְּנוּאֲרֵן אִיוֹן תְּלַמִּיד חֲכָם מַעַן הֵט אִים גְּרוֹפֶן יְהוּדָה אֲתֵרָא אֲמָלֵל הֵט זֵי צו אִים גְּבִרְאִין רַבִּי יִיסָא כְּבֵא הֵט עַד פֶּר אִים צוּא מִיֵּילֵט נֶאֱר זֵינֵן גּוֹמֵס אִיוֹן הֶאָלֵב הֶאֱסֵט עַד אֲנוּעַק גְּנַעֲבֵן צו עֲנִיִּים אוֹן דִּי אֲנִדְרִי הֶאָלֵבִי הֶאֱסֵט עַד אֲנוּעַק גְּנַעֲבֵן צו סוֹחֲרִים זֵי זֶאֲלֵן פּוֹן זֵינִיט וְעוֹנֵין הֶאָנְדֵּל אוֹן עַד הֶאֱסֵט זֵי גְּנַעֲבֵט זֵי לַעֲרִינֵן תּוֹרָה :

דֵר אִין רַעַם הִינְטֶר־שְׁמֵן גְּלוּת וְעַם נִיט זֵינֵן אִוֹן אֲלֵא הַקֹּהֵן אֲבִיִּין עִם זֵי אִן נַעֲמִין אִין אִירֵי הַעֲנֵט אוֹן וְעַם זֵי אִים קַעֲרִין צוּא זֵינֵן קֶבֶל אוֹן דְרוֹם שְׂמִיטִים וְלֹא תוֹכִיף קוֹם זֵי אִוֹן וְעַם שׁוֹן אֲלִיִּין נִיט אוֹף שְׂמִיִּין נִיט דְרוֹם שְׂמִיטִים כִּיִּם הוּוּא אֲקִים אִת סוֹכֵת דוּר הַנוֹפֶלֶת אִיוֹן וְעוֹלָה זֵי אֲלִיִּין אִיוֹן שְׂמִיטִים וְעַד אִיו סוֹכֵת דוּר דֵס אִיו בְּתוֹלֵת יִשְׂרָאֵל הַנוֹפֶלֶת וְנִיט זֵי אֲלֵט אוֹן זֵי עִם שְׂמִיטִים נִיט דַּעַן זֵי אִיו אֲרָאֵם נֶאֱבָלֵן פּוֹן אִיר הוֹכִי בְּרִיגָה אִין גְּלוּת אוֹן דַּעַר פֶּסִיק וְיִיזוּט אוֹיֵף דַּעַם קְבוֹד וְשִׁבְחָה פּוֹן גִּסְתִּי יִשְׂרָאֵל אוֹן דִּי זֶאֱדָה הֶאָב אִיוֹן גְּלַעֲרִינְט פּוֹן רַבִּי שְׂמַעוֹן בְּיִאֲוֹתוֹ זַעֲדָה זֶאנְט רַבִּי יְהוּדָה דֵר מִיט אִיו מִיֵּד פֶר עֲנִפְרֵט גְּנוּאֲרֵן נִיט אִיו מִיֵּד קֶשֶׁה גְּנוּעֵן אוֹן דֵס אִיו בְּרוּדְאִי דַּעַר לִויִשְׂרָאֵל פֶּשֶׁט אוֹן דַּאס אִיו מִיֵּד צו דַּעַם נִיט מִיֵּד הֶאָבִין גְּלַעֲרִינְט רַבִּי יוֹסִי זֶאנְט הַקֹּהֵן אִיו אִן אִיוֹן בְּרִיִּים אִים צו רֹפֶן אוֹף דִּי בְּנִסְתִּי יִשְׂרָאֵל הַנְּעִירִי מַעֲסֵר קוֹם שְׂבִי ירוּשָׁלַיִם זֵיִיִּה וְיִי אִיוֹן גְּעַמְט אִו זֵינֵן חֲבֵר בִּי נִיט הֶאָנְט אוֹן זֶאנְט צוּא אִים מִיֵּד אוֹף פּוֹן דַּעַר עֲרֵד אוֹן שְׂאֲקָל זֵיִּה אִו פּוֹן דַּעַר עֲרֵד זֶאנְט רַבִּי חֲטָא אִו אוֹף אֲלֵי בְּנֵי הַיִּבְלָא פּוֹן דַּעַם מְלָה וְעוֹלָן אוֹף זֶאנְט קוֹם אִוִּי שְׂמִיטִים אוֹף מִיֵּין לִיכְט כִּי אִוִּי דַּעַן בִּיִּין לִיכְט דֵס מִיֵּינְט מַעַן הַקֹּהֵן לִיִּין אִיו גְּקוֹמֵן צו דֵר דַּעַמְט מֵאֵל וְעַם זֵינֵן אִיוֹן שְׂמִיטִים אוֹף אֲלֵי זֵי עַד וְעַם זֵי אִיוֹן בְּעֵמֶן אִוִּי עִם שְׂמִיטִים וְחַבָּא בַּח שְׂבַע מֵל הַמֶּלֶךְ הַחַיִּה דֵס אִיוֹן אִיוֹן רַבֵּן אוֹף בְּנִסְתִּי יִשְׂרָאֵל אוֹן פֶר נִיט הִיִּיסְט זֵי אִת בְּכַעַד וְיִיזוּט זֵי אִו וְעוֹרֵט גְּעִנְטֶשׁט מִיט זֵיבְעֵן בְּרַכּוֹת זֵי אִיו גִּיקוֹמִין זֵינֵן חֲדָר פּוֹן דַּעַם מְלָה צוֹם מְלָה אִוִּי גְּנוּעֵן עֲמֻלְכִי מֵאֵל אִוִּי זֵי עִם שְׂמִיטִים וְחַבָּא דִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְחַמְדוֹ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אֲבָר גְּעִתִּיד וְעוֹמֵט דֵר מְלָה זֵי אִוִּי קוֹמֵן אוֹן וְעַם זֵי אִיוֹן מִפְּיִים זֵינֵן אִוִּי עִם שְׂמִיטִים הֵנָּה מְלַכֵּי יִבֵּא אִוִּי דַּעַר וְעַם צוּא דֵר קוֹמְטֵן נִיט דֵי אִוִּי צוּא אִיוֹם יִבֵּא דַּעַר וְעַם קוֹמֵן צו דֵר דֵיִה מִפְּיִים זֵינֵן אוֹן דֵיִה אוֹף צו רַעֲכֵמֵן אוֹן זֵי בְּרַעֲנֵנִין דֵיִה אִין זֵינֵן הִיבֵל אוֹן צו בְּהַעֲפֵמֵן זֵי אִין דֵר בִּיִּין אִיוֹן זֵי דֵר פֶּסִיק זֶאנְט וְאֲרַשְׁתִּיד לִי לַעֲלוֹם וְנִי כַּאֲסוּתֵה אִוִּיִּי וְיִיזוּט גִּיִּעֵן גְּנַעֲנֵנִין זֵי צו רַבִּי אֲבָא עַר גִּיטִיִּים אֲנַמְהֵעֵנֵן זֶאנְט זֵי דֵא גִיט דֵר מִיֵּד חֲחִבְמָה מִיֵּד וְעוֹלָן קֶבֶל נִיִּין בְּנֵי חֲשִׁכִינָה וְיִי זֵי הֶאָבִין גְּנַעֲנֵנְט זֵי אִים חֲטָא רַבִּי אֲבָא אֲרָאֵם גְּנִירְטֵט פּוֹן זֵינֵן אִיוֹן מִיֵּיל קֶבֶל צוּא זֵינֵן זֵי יְעִיר פְּנִים אוֹן זֵי הֶאָבִין גְּזִאנְט גְּרוֹם סוֹדוֹת :

פֶתַח דֵר יְהוּדָה אֲתֵרָא הֵט אִן גְּרוֹבִין עִם שְׂמִיטִים וְאִסֵּר שׂוֹאֵל מֵל חֲקִישָׁ וְעוֹר אִיו דַּעַר מִיֵּי דַאס זַעֲנֵן דִּיא קִינְדֵר פּוֹן יִתְרוֹ דֵר שְׂוֹעֵר פּוֹן מוֹשֶׁה אוֹן קִינֵי אִיו מִיֵּיִשׁ גְּעַסְט דַּעַן זֵי אִיוֹן הֶאָבִין זֵיִּה גְּמַאכְט אִיוֹן גְּעַסְט אִין דֵר מְדַבֵּר צו לַעֲרִינֵן דֶּאֲרַמֵן תּוֹרָה אִוִּי דֵר פּוֹיגָל וְאִם הִיִּיסְט דְרוֹר אִוִּי עִם שְׂמִיטִים יִיזוּט זֵי זֵי הֶאָבִין נִיט בְּגַעֲרִם צו דֶּאֲבִירֵלֵן

עֲרֵד פּוֹן דַּעַם אֲנִדְרֵן דַּעַן אִיוֹן בְּרַעֲנֵנְט אִיוֹן קֶרְבֵּן עוֹלָה פּוֹן אֲרִינְדֵר אוֹן דֵר בְּרַעֲנֵנְט פּוֹן אִיוֹן שְׂאָף אוֹן דֵר פּוֹן אִיוֹן עוֹף אֲלֵא דֵר דֵס פֶר מֵאֲנֵט בְּדִאָרְף עַד בְּרַעֲנֵנִין פּוֹן אִיוֹן רִינְדֵי אוֹן דֵר וְאִם אִיוֹן אֲרוֹמֵר בְּרַעֲנֵנְט עַד פּוֹן אִיוֹן שְׂאָף אוֹן דַּעַר וְאִם אִיוֹן נֶאֱר אָרוֹם בְּרַעֲנֵנְט עַד פּוֹן אִיוֹן עוֹף דַּעַן הַקֹּהֵן הֶאֱסֵט נִיט מְטַרְחִים גְּנוּעֵן אוֹף דַּעַם מַעֲנִשְׁשׁוֹן מַעַר וְיִי עַד פֶר מֵאֲנֵט אִוִּי דַּעַר פֶּסִיק זֶאנְט וְאִם לִי זֵי אִוִּי יוֹ מִשְׁנַת רַבִּי אֲלַעֲזֵר זֶאנְט דֵס אִיוֹן וְעוֹדֵלִיג דַּעַם חֲטָא דַּעַן אִיוֹן עוֹשֵׂר מִחֲמַת זֵינֵן עֲשִׂירוֹת אוֹן נֶאֱדָה זִינְדִיגֵט עַד גִּיכְעֵר פֶּאָר הַקֹּהֵן דְרוֹם בְּרַעֲנֵנְט עַד אִיוֹן רִינְדֵי אִיוֹן מִיֵּיל מַעֲסִיגֵר אִיוֹן נִיט אִוִּי בְּגִיָּה דְרוֹם בְּרַעֲנֵנְט עַד נֶאֱר אֲשַׁאֲף־אִיוֹן אֲרוֹמֵאן עַד אִיוֹן תְּמִיד אִיוֹן שְׂפִיל וְיִי בְּרַעֲנֵנְט עַד נֶאֱר אִיוֹן עוֹף דַּעַן הַקֹּהֵן אִיו אִיוֹן מַעֲרֵבֵן בֵּן מִיט עֲכֶמֶן מִשְׁפָּט וְיִי עַד זִינְדִיגֵט אִוִּי אִיוֹן קֶרְבֵּן זֶאֵל עַד בְּרַעֲנֵנִין רַבִּי אֲלַעֲזֵר הֶאֱסֵט גְּבַרְעֵנְט צו זֵינֵן פֶּאֲסֵר רַבִּי שְׂמַעוֹן מִיֵּד הֶאָבִין גְּלַעֲרִינְט זֵי אִיוֹן אִיוֹן רַבִּי עֲבִירוֹת קוֹמְטֵן אִיוֹן הַנְּגִיר דַּעַר וְעוֹלָם אֲמַעֲרֵר דִּיא זֵי אִיוֹן עֲבִירוֹת זַעֲנֵן כֹּהֵן נֶאֱר בִּיִּיא דִּיא עֲשִׂירִים אוֹן אִוִּי עִם קוֹמְט

פרשת ויקרא

סמ

האנדלן כחזרה נאר צו מען זיך און דר תורה יום גליה דרום האבן זיי אוועק גצוהן פון יריחו אין דר מדרב אזו ווי עם שטייט בני קני חות משה עלו סערי התמרים כס מייננט מען יריחו ואחה עשית חסד עם כל ישראל ווס פו איין חסד הט יתרו נטאן מיט די ישראל נאר ווייל ער האט קנה גיווען צוא משה אריין נעמן אים אין הוז אריין . אונ ווידער האבן מיר גלערניט וויי ער הט גמערט איין פרשה אין דער תורה ואתח תהיה וגו' נאר עם איז דאך קשה ווי קומט דס אהער מען שמוסט דאך דא ווי שאול המלך הט מלחמה גהאלטן מיט עמק נאך וואס דר ציילט ער דעם שבח פון יתרו . נאר דער תירוץ איז אזו שאול המלך הט גואנט בשעת די ישראל זענן ארום גגאנגן פון מצרים הט זיך קיינר אקעגן זיי ניט גישטעלט מלחמה האלטן נאר עמק איז גווען דר ערשטער אונ דו יתרו האסט גמאן מיט די ישראל חסד אונ האסט מיט זיי גהאט שלום אזו ניט גלייך דו זאלסט זיין צווישן ווי . אונ ניט דס אריין הט יתרו גיטאן עם שטייט נאך ויסק יתרו מתון משה עולה ונחמים לאלהים אונ ווען עם שטייט ווייטער ויבא אחת וגו' לאכל להם וגו' לפני האלהים לערנן מיר פון דאן אפ אז איינר איז מקדיש איין קרבן מיט דעם נאנצן הארצן איז זיך הקב"ה מוקין צו אים אונ יתרו הט דאך מקריב גווען קרבנות מיט זיין נאנצן הארצן אונ הט זיך מנייר גווען היינט איז זיין קרבן ויער חשוב גווען פר הקב"ה דרום שטייט לפני ה' אהיה קום אונ זעה אז איין עני ברענגט איין קרבן איז ויער חשוב פר הקב"ה ווייל ער איז מקריב צוויי קרבנות איינס דעם חב ודס פון זיין נפש גוף אונ דס אנדרי דעם קרבן ווארום ער האט דאך אלץ ניט צו עסן טוט ער פאסטן אונ פאר דעם געלט ברענגט ער איין קרבן שני היום או שני בני יונה ארער איין צעהנטיק ועמיל מעהך דרום איז אים הקב"ה תיבף מוחל זייני זינד אונ באוהו שעה רופט הקב"ה אום כי לא בזה ולא שקץ ענת עני זאגט דער יהודה אחרא דרום ווייל דר קרבן עני איז ביי הקב"ה חשובר פון אלי דס הט מיר גודם גווען איך זאל זיין אין דעם חק פון הקב"ה אונ דרום האב איך צו טיילט מייני נכסים צו די עניים ווייל זייא האבן מיר דס גורם גווען אונ אזו ווי עם דר היצט זיך אין זיין גוף דר חב ודס אזו דר היצט זיך זיין מנחה און דעם מנחת וברחשת . מיר האבן גלערניט אזו ווי דר יצר הרע הט אים דר היצט מיט זיין פאנה זיין חלב ודס מיט אלי אברים אזו הט ער גארפט ברענגן דעם קרבן מיט זיין רצון נפש ויהו ווארום דר עיקר איז דס בוויילונג פון דעם הארץ וואול צו די צדיקים דען זיי ברענגן אלי טאג איין קרבן צו הקב"ה דער מיט ווס ער איז זיך מוסר נפש פאר אים פון דעסט וועגן איז איין קרבן פארט בעסר ווארום דורך דעם קרבן ווערן געענטשט אלי עוקמות אונ זאגט ווייטער גרוסי מדרות . זאגט רבי יוסא צוא אים אשירי חלק וואול דיין חק ווס דו האפט דר צו זוכה גיווען וואול צו דיא וואס זעגן עוסק בתורה ווארום דר מיט זעגן זיי כבוד בהקב"ה אזו וויא עם שטייט ואתם הדוקים בה' אלהיכם חיים כוכם חיים :

נידערוי דיא נשמה זיא זאל אריין גיין אין גוף אריין זיא זאל געגען ווערן צו דעם מענטשן און דר וועלט איז ער זי מוהיר אונ איז איר בתורה מיט פיל תוכחות זיא זאל היטן תורה ומצוות אונ ניט דאס אלץ נאר מען פירט זיא דורך מוינס מיט אכציג וועלפין זיך כשתלשע זיין מיט איר אונ איר ווייזן דעם פבוד פון דיא ווס זעגן עוסק בתורה אונ דענסט טאל שטייט זיא פאר הקב"ה מיט איין לבוש חשוב אין דעם גישטאלט ווס זי איז אן גבריית צו זיין און דר וועלט אזו שטייט זיא דארט אין איין לבוש איר גדול וחשוב אונ זעהט אלי טאג דעם פבוד פון הקב"ה אונ ווערט גקריינט מיט פיל קרונין אונ אז די צייט קומט זי זאל שון נידערן און דר וועלט וואונט זיא דרייט טאג איין געדן התחתון צו זעהן דעם פבוד פון די צדיקים דר נאך גייט זי ווידר ארום אויף איר ארט למעלה דר נאך גייט זיא אראפ און דר וועלט איז גוף אריין אזו קריינט זי הקב"ה מיט זיבן קרונין דר נאך גייט זיא און דר וועלט אונ זיצט אין דר פינצטערט אונ איז עוסק מיט פינצטערי זאכן אונ זינדיגט . אזו פאר וואונדערט זיך די תורה און איר אונ זאגט אזו ווי דו האסט גיעהן דעם פבוד ווס הקב"ה הט דר געגען אונ דס נאנצקייט וואס הקב"ה האט דך גאנגן גמאכט . היינט זאלסטו זינדיגן אונ זאגט איר אזו נפש כי תחטא דו זאקסט זינדיגן בתמידי זאגט רבי יוסי דר פסוק ובסו הכללים גיט איין עצה צו דעם נפש כי תחטא דס ער זאל נזקר זיין פון צוא זינדיגן אונ זאל זיך האלטן בקיומה ובטהרה איידר דער טאג פון דער וועלט וועט אוועק גבלאזן ווערן אונ דר שטארקט טאג וועט קומן ווס מען וועט דיק תובע זיין דין אוועק גיין פון דר וועלט ובסו הכללים איידר דיא שאפן פון דער וועלט וועט אנמלופן . זאגט רבי אלעזר אימלכר מענטש הט פר זיך צוויי ערליי מיני שאפן אנרום אונ זיין קריינס אונ ווען זיי זעגן בידי פנאג הט דר מענטש איין קיום אונ איין שטאנד אונ אז ער דארף שטארבן גייען פון אים אוועק דיא שאפן דרום שטייט ער שיחות חיים דען או עם קומט דער זיס הכיתה ובסו הכללים גייען זיי אוועק פון אים דרום זאל אימלכר מענטש זעהן מתקן זיין זייני כעשים פאר המב"ה אונ מתודה זיי אויף זיא דין הקב"ה איז איין כחוס וחנון ער פר נעמט די תשובה וואס מענטשן טוען פר אים אונ דס זאל זיין ער שיחות חיים איידר די צייט קומט ווס די צללים אנמלופן אבר דר מאג ווס די צללים גייען שון אוועק איז גלייך ווי איינר זיצט אין איין תפיסה אונ קייטאן דעם הארו אונ גבונין מיט שטריק . עם איז פארט גרעכניט פר תשובה נאר עם איז ניט גלייך וויא איינר שטייט נאך אין זיין פח אונ טוט תשובה דרום זאגט שלמה זכור את בוראך בימי בחורותך עד אשר לא יבואו ימי הערע דרום שטייט ער שיחות חיים איידר דר זיס הרין גדול קומט אן זאל דר מענטש רעכט מתקן זיין זייני מעשים ווארום אז די צייט קומט אז דר מענטש זאל שטארבן פאר וואונדערט זיך הקב"ה אונ זאגט נפש כי תחטא פר וואס זאלסטו זינדיגן אמער ושטעה קול אלה דו האפט דאך גישווארין בשבעה פאר מיין נאמן אז דוא זאלסט ניט לייענען פר מיר אונ איך האב דיר התראה גטאן דו זאלסט ניט זינדיגן ויהו ער אונ איך אריין האב דיר אן גיזאגט דוא זאלסט היטן מיניע מצוות דרום איידר דער מענטש קומט תשובה טאן פאר הקב"ה שטייט א דאח אז דע די עבירות ווס ער ווייסט זיי וואול אונ זעהט זיי קלאר פר זיך אס לא יגוען ער וועט אויף זיא ניט מתודה זיין פאר הקב"ה

שטייט

פרשת

ויקרא

שמיים וייער או ער גייט אוועק פון דר וועלט נישא עניו מוז ער אליין ליידין די גבירות אויף זיך • נמצא ווער וועט קענן עפענין איין מויר און וועט קענן פשמיין פאר דקב'ה דרום שמיים ונפש כי תחם :

פרשת צו

דבר ה' אל משה לאמר • צו וגו' לאמר זאת תורת העולה היא העולה וגו' על המזבח העולה מיינט מען די שלעכטי מחשבה וואס קומט צוא דעם מענטשן ער זאל תורה וינדיגן און אפ קערן פון דעם רעכטן וועג הא העולה די דאזיגן מחשבה וואס גייט אויף צו אים זאל ער זיא פאר ברענן אין פייער דורך וועמן קען ער זי פו ברענן דורך דר שכינה וואס זיא הייסט אש אוכלה צוא פו ברענן פון זיך די מומאה און זיך מסדר זיין דורך דער שכינה אזו וויא אויף דעם הימל אז מען איז מעביר איין שר איז מען אים מעביר דורך דעם נהר דיור איין פייער פון פייער אזו אויף דר קרבן האט מעביר גיווען דעם רוח המומאה ווס הא זיך בהעפט אין דעם מענטשן דורך זייני שלעכטי גיראנקן און די מומאה ווערט אונטער מעניג און די קדושה איז עולה למעלה און ווערט גיקריינט דרום שמיים הא העולה דען דורך דעם קרבן גייט די קדושה ארויף און דיא מומאה ווערט אפ גליייד פון אים • רבי אחא הייבט אן עם שמיים וואש על המזבח חקד בו לא תחכה וכער עליה הכהן עוים בכוקר בכוקר נאך וואס שמיים וכער עליה הכהן אלא מיר האבין גילערינט אז אמענטש קומט וינדיגן פו זיין הערין אזו צינט ער אן אין זיך איין פלאם פון דעם יצר הרע און ער איז דאך מצד המומאה אזו רוב אויף אים דער רוח המומאה און ווערט גיט במל פון אים נאר דורך דעם פייער פון דעם מזבח דען דס פייער איז מעביר אלע שלעכטי מינים פון דר וועלט און אז דער כהן האט אן גיריכט דעם אש המזבח מיט דם הארץ האט ער דאך מכיין גיווען צו פו ברענן דאס אש פון דעם יצר הרע וואס איז מצד המומאה דרום שמיים לא תחכה דס פייער פון מזבח מאר קיין מאל גיט פאר לאשין ווערין פרי דער כח המומאה זאל זיך גיט מתגבר זיין דרום האבין מיר גילערינט דר אש המזבח איז אזו אפייער ווס דס פו ברענט אגדר פייער דס אש המזבח האט פו ברענט דעם אש המומאה און דר כהן האט דאס מסדר גיווען אלי טאג • זאנט משה רבינו אש חסיד חוקר על המזבח מיינט מען די תורה דען בייא איר שמיים הא כח דברי כאש גאוס ה' • לא תחכה אז מען וינדיגט טוט דיא עבירה גיט פאר לעשין דעם זכות פון דער תורה אבר אוכות פון אמצוה פו לעשט זי ויא דרום איז גיריכט די תורה צו איין גרויסן פלאם און איין מצוה נאר צו איין ליכט אזו ווי עם שמיים כי נר מצוה ותורה אור אזו ויא אליכט פאר לעשט זיך אזו ווערט אמצוה אויך פו לאשין דורך איין עבירה און ווער עם פאר לעשט מיט איין עבירה איין מצוה ווס זיא הייכט נר אזו ווערט זיין נשמה אויך פו לאשין ווס זי הייסט אויך נר ה' נשמת אדם אזו בייבט דר גוף אין דר פינצטער אזו אויך דר ווס איז גורם אז די שכינה זאל אפ גיטאן ווערן פון דר וועלט דורך זייני עבירות איז ער גורם איין פו לעשונג און איין פינצטערניש צוא נאר דר וועלט און אויף דעם ארץ ווי דיא שכינה איז גיווען רועט די קליפה אזו וויא עם שמיים ישפת כי תיש גביתה און דס פו לעשונג פון דער מצוה איז נאר בייא די עמי הארץ ביי זיי ווערט פו לאשין די מצוה ביי זיי ווערט מקיים דשעם בחוק יוסו אבר צו די תלמידי תכמים איז קיין פו לעשונג קיין

מאל גיט פו האנדין זיי דר לייכטן זי מיט כפה הי תורה מיט די סודות פון דר תורה און קבלה זיי דר לייכטן די שכינה זיי זענן מקיים די תורה און דורך דעם רויך וואס גייט אויף פון זייער עסן פו דעם מיט דס איז עשן המערכה גדיה ווי עם אזו ארויס גינאנגן פון דעם מזבח דער רויך פון דר מערכה און ברענגן אויף די שכינה און זענן מקשר ומיחד ארי עולמות • וייער שמייען גרויסי סודות • אין וחד בראשית זאנט רבי שמעון עם שמיים ייסב חוקיהו פניו אל הקד ויחפלי קום און זעה דעם גרויסן כח פון דר תורה דען דר ווס איז עומק בתורה האט ער קיין מורא גיט פו קיין שום בשעפניש פון דר וועלט און גיט פו עליונים ותחתונים און גיט פאר קיין שום תלאים רעים דען ער איז אן גיהאלטן אין דעם עץ החיים ער לערינט תורה אלי טאג ווס זי איז איין עץ חיים זי גיט איין עצה צו גיין אין רעכטן וועג און ווי אזו ער זאל תשובה טאן פאר דקב'ה במבט צוא זיין ארי שלעכטי גירות וואס איז אויף אים גנור גינארען און אפילו אז עם איז גנור גינארן אז די גיורה זאל שוין גיט במל ווערין פון דעם וועגן לאזט די תורה גיט זי זאל אויף אים קומין דרום זאל אמענטש לערנין דיא תורה זיס גלילה און זאל מקיים זיין והגיה בו יוסם וליכה און זאל זיך גיט אפ שיידין פון איר דען דר ווס שייד זיך אפ פון איר שייד ער זיך אפ דעם עץ החיים • קום און זעה איין עצה צוא דעם מענטשן אז ער גייט זיך לייגן שגאפן אויף דר נאכט זאל ער פרייער אויף זיך מקבל זיין עול מלכות שמים מיט דעם נאנצן הארצין און זאל איבער ענטפריין זיין נשמה צו הקב'ה דרום זאנט מען כיד אפקד רוחי וגו' און דורך דעם ווערט ער גינצול פון אלי בייזו מקטריגים און רוחות רעות און אין דער פריא אז ער שמיים אויף זאל ער לויבין זיין הערין ווס ער האט אים זיין פקדון צו ריק אפ גילעבין און דער נאך זאל ער גיין אין שול און זיך פוקין פו דעם היכל מיט גרויס יראה און דר נאך זאל ער מתפלל זיין זיין תפלה און זאל נעמן איין עצה פון די זכות הקדושים וואס זיי האבן מתקן גיווען דיא תפלות פאר הקב'ה און זאל זאגן דעם פסוק ויא כרוב חסדך אבא כבודך מכיין צו זיין אנמקענן דעם זכות פון אבריהם אשתחוו אל היכל קדשך ביראתך אנמקענן דעם זכות פון יצחק דר נאך זאל ער זאגן מה טובו אוהליך ועבד אונט מיט דעם זאל ער אריין קומן אין שול און אז ער איז מכיין טוט זיך הקב'ה מיט אים בארימן און זאנט דו ביסט מיין קנעכט ווס אויך טוא מיד מיט דיר בארימן :

בתוספתא כוהר כשלה זאנט ער אזו עם שמיים הביאמו ותפסו וגו' דס איז איין מצוה מען זאל בויען איין מקדש למטה אזו ווי עם איז דא אמקדש למעלה אזו וויא דער פסוק זאנט מכו לשבתך פניה ה' מען זאל בויען איין מקדש למטה מען זאל דרינגן מתפלל זיין אלי טאג צו דינגן דר מיט צו הקב'ה דען די תפלה וואס מען איז מתפלל אין שול דס איז איין עבודה ווס איז גיווען אין בית המקדש און דיא שול זאל זאל מען בויען וייער שייין און מתקן צו זיין מיט אלי תיקונים דען דס בית הכנסת של משה שמיים אנמקענן דעם בית הכנסת של מעלה און דס בית המקדש של משה שמיים אנמקענן דעם בית המקדש של מעלה אזו אויך דר משכן ווס משה הא גימאכט אין דר מדבר איז גיווען בדמות של מעלה מיט אלע תיקונים וואס אזו איז למעלה דרום גיהער מען מאכין דאס בית הכנסת בתכלית הויט און מיט דער תפלה זאל מען מתקן זיין די תיקונים של מעלה אזו אויך מוז דרינגן

ציון פענצמט אזו ווי עס שטייט וכח פתיחן ליה אזו וויא למעלה שטייט
 משגיח מן החלונות מציון מן החרכים אזו דו וועסט זאגן אז מען איז מתפלל
 אין מיטן פעקד איז ליבטיגער עס איז גיט אזו דען עס מוז זיין איין
 בית אזו ווי עס איז למעלה און ווידר די תפלה און רוח מוזין ארויס
 גיין דורך איין איינג ארמט אזו וויא דורך איין פענצמט צו גיין בדרך
 הלשר קיין ירושלים אויף דעם שטייט מן הסדר קראתי יה עניי במרחב יה
 דד מענטש בדארף זיין רוח מיט זיין תפלה וואס גייען ארויס פון
 זיין מויל שיקן דורך איין איינג ארמט זיין זאלן זיך גיט גייען לימן
 ולשמאל אבר אין פעלד איז גיט אזו • אזו אויף ביי איין שופר גייט
 ארויס דס קול פון איין איינג ארמט צו שפאלטן די הימלן און דער
 וועקן דעם רוח למעלה • אויב דוא וועסט פֿרעגן אמער בייא יצחק
 שטייט דאך וינא יצחק לשוח בשבת איז ער דאך גיגאנגן אין פעלד אריין
 תפלה מאן נאר יצחק איז געווען אנאגהדר מענטש וואס עס איז גיט
 געווען אויף דר נאגער וועלט זיין גלייכן • און ווידר מען מיינט גיט
 ער האט מתפלל געווען בשדה נאר שדה גייט אויף דר שכניה זיא
 הייסט שדה אשר ברכו ה' אזו ווי מען האט שוין מפורש געווען • אין וזהר
 חלק שטייט רבי אבא הייבט אן עס שטייט תפלה רעני כי יעשוהו וגו' מיר
 גיפנין נאר ביי דריי ווס עס שטייט ביי זיי תפלה תפלה למשה איש האלהים
 תפלה לדוד • תפלה לעני אויב דו וועסט פֿרעגן עס שטייט דאך תפלה לחבוק
 איז דאך שוין פיר אלא די תפלה איז נאר ווס ער האט מודה ומשבח
 געווען צו השי"ת ווס ער האט אים אנעלכי גיטס גימאן דען ער איז
 געווען דר זון פון שונמית ווס אלישע הנביא האט אים לעבדיג גמאכט
 ביי די דרייא תפלה למשה איש האלהים דס זיין גלייכן איז גיט געווען בייא
 קיין שום מענטשן תפלה לדוד זיין גלייכן איז גיט געווען ביי קיין שום
 מלך און תפלה לעני דס איז מער חשוב ביי הקב"ה פון תפלה למשה ותפלה
 לדוד דען די תפלה גייט אריין פֿר הקב"ה פֿריער פון אלי תפלות פון
 דר וועלט ווייל דער עני האט איין צו בראכין הארץ און עס שטייט
 קיוב ה' לנשכרי לב דר עני קריינט זיך אלי מאר מיט הקב"ה און הקב"ה
 הערמט אים צוא און איז מקבל זייני רייד און אז ער לאזט אים זיין
 תפלה אזו עפֿנט הקב"ה אויף אלי פענצמט פון דעם הימל און אזי
 תפלות איז דר עני דוחה מיט זיין צו בראכין הארץ עס וואלט שטיין
 כי תעסה וואלט דיא מייטש געווען ער מוט זיך איין וויקלן עס שטייט
 דאך אָפֿער כי יסוף ער מוט אנדערי ארום וויקלען דען ער וויקילט
 ארום אלי תפלות און לאזט זיין גיט ארויף גיין ביז זיין תפלה גייט
 פֿריער ארויף און הקב"ה זאגט אלי תפלות זאלן זיך זאמן ביי זיין
 תפלה וועט ארויף גיין פֿר מיר ווייל דר עני איז מתרעם און מאכט
 אָפֿדיג אנטקעגן מיר דרום פֿנער איך גיט אז איין בית הן זאל אונז
 משפֿטין גיערמט איך אליין וועל אים צו הערין דרום שטייט ולפני ה'
 יסוד שוחו אלי תפלות השמים פֿרעגן אייגער דעם אנדערין וואס מוט
 הקב"ה מיט ווס איז ער עוסק זאגן זיי הקב"ה איז עוסק אין זיין רוסט
 און מיט זייני פֿלים דס איז דר עני ווס ער איז מתפלל מיט שרעדין
 און איז מתרעם פֿר ווס עס גייט אים גיט גוט דער צו האט הקב"ה
 זיין חשק און זיין תפלה איז איבֿר אלי תפלות דען משה האט מתפלל
 געווען און וויא זעגן אויף גיהאלטן געווארן פֿמה ימים • דוד האט
 געזען אזו אלי פענצמט און מיין פון דעם הימל איז אן גיבֿרייט אז
 זי נארין זיך אלי עפֿעגן פֿר דעם עני און עס איז גיט פֿר האַרדן קיין

שום תפלה ווס הקב"ה זאל זיא גיך צו הערין ווי די תפלה פון דר
 עני דרום האט ער זיך אויך גימאכט פֿר איין עני און האט אים גימט
 די לבושי מלכות און האט זיך אנדער געזעט אויף דר ערד אזו ווי
 איין עני און האט גיזאגט תפלה לדוד הסת וגו' כי עני ואביון אנכי איין שטייט
 גיין צוא מיר דיני אויגערין און ענטפֿר מיר ווארום איך בין איין ע
 האט אים הקב"ה גיזאגט דוד דו ביסט דאך איין מלך און האסט
 שאפֿין איבֿר מלכים חקיים און לסוף מאכסטו זיך פֿר איין עני ואבֿי
 מיד תיקף האט ער אים גיקערט זיין תפלה אין אנגדרואפֿן און זאגן
 שמה נפשי כי חסיד אני דארפֿן מיר פֿאר שטיין אז דוד האמשי ער אי
 געווען איין מלך האט ער פון דעסט וועגן זיך גימאכט פֿר איין ע
 מבח זיין גשמה ווייל ער האט קיין חיים גיט גיהאט נאר ווס די אבֿי
 און ארמט האבֿין אים געגעבן פון זייערי יאקען זיבֿציג יאר אזו ווי
 אויבין שטייט ווי אזו דארף שוין אימליכר מענטש ווס איז מתפֿ
 זיך מאכין פֿר איין עני ואביון צו שטיין בלב נשבר וגדה פֿדי זיין תפלה
 זאל אריין גיין אין פֿלל פון אנדערי תפלות דען אלי וואס היטן דר
 שיערי תפלה קענען גיט פֿאר הארמין דיא תפלה פון דעם עני זי
 גייט ארויף אן רשות און אזו אמענטש איז מתפלל דארף ער צו
 פֿרעכין זיין הארץ אזו וויא איין עני וועט זיין תפלה גלייך ארוי
 גיין און באגעניגט זיך מיט אנדערע תפלות פון די עניים א
 בהעפֿט זיך מיט זיין קומט זיא אריין פֿאר הקב"ה אין פֿלל פון א
 תפלות נאך וואס האט זיך דוד פֿריער גימאכט פֿאר איין עני דר
 יאך פֿאר איין חסיד ווארום איין מענטש מאר זיך גיט מאכין פֿא
 איין רשע און און דוא וועסט פֿרעגן ווערדיג אז עס איז אזו גיהעט
 זיך דער מענטש ווידער גיט ארויס ריידן זיין עבירה ווארום ע
 מאכט זיך דר מיט פֿאר איין רשע עס איז גיט אזו דען ווען ער
 מפורש זייני זינד און איז אפֿה זיי מתודה הייסט ער איין חסיד ווארו
 ער ציהט פון זיך אראפֿ דעם צד הטומאה ווס ער איז בהעפֿט געווא
 און קומט זיך צו בהעפֿטן אין דר רעכטע האנט פון הקב"ה ווי
 איז אום גישטרעקט מקבל זיין די תשובה פון מענטשן אזו שטיי
 ויסנד פשוטה לקבל שבים דרום גיהער אמענטש מתודה זיין אויף זייני
 חסאים וועסטו מיינען הקב"ה איז אים גיט מקבל בתשובה ביי זיין
 מוז ארויס ריידן זיינע חסאים אָפֿער אוערצע עבירות וואס ע
 איז פון דעם מענטשן פֿאר היילן איז הקב"ה גיט מוחל מחמת ע
 האט זיין גיט ארויס גיזאגט עס איז גיט אזו גיערט ער דארף נא
 מתודה זיין דיא עבירות וואס ער גידענקט און ווען ער מוט זיע
 רצון פון הקב"ה אזו שלעפֿן זיך שוין נאך אפֿילו דיא עבירות ווא
 עס איז פון אים פֿאר היילן אזו וויא מיר האבֿין גילערניט ביי
 הלכות בעור חסד דאס איז איין רָמו אויף דעם יצר הרע וואס הייסט
 חמץ אז מען איז בודק חמץ אין איין שמוצ דארף מען גיט בוד
 זיין אין אועלכני ערשער וואס עס איז זייער הויך אדער גאר נידער
 ווס קיין האנט קען אהין גיט גרייכן אזו אויך ביי נגעים אז דר פֿ
 איז גקוכן צו דעם מצורע שטייט לכל טראה עניי הכהן ווי אזו ער קען
 גנע גלייך אן קוקן ער דארף זיך גיט אראפֿ בייגן אָרר זיין קאפֿ ארו
 הייבן גיערמט די גנע ווס גזייה אנטקעגן זייני אונגן אזו אויך דר חמץ
 דארף נאר מתודה זיין ווס ער ווייסט און די אנדערי זעגן שון נגד
 אין די נאזיני דרום האט זיך דוד גרעכניט צווישן די חסידים ער זא
 ארום

פרשת צו

זאנן דס פריעדיגן שפעטער און שפעטידיגן פריער גאר אזו וויא עס איז מסודר פסדר :

פרשת שמיני

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ובניו ולקחי ישראל רבי יצחק זאנא עם שמיים ברו יחד כוכבי בוקר ויריעו וגו' וואל צו די ישראל וס הקב"ה דס זיי געבן די הייליג תורה זי איז די שמחה פון אזי זייני שמחות די שעשוע פון הקב"ה אזו ווי עם שמיים ואהיה אסון אצלו ואהיה שעשועים יום יום די תורה איז דר נאמן פון הקב"ה און מיט דר תורה האט ער בשאפן די וועלט אזו ווי עם שמיים ואהיה אסון אצלו ליענא ניש אמן איז פיימט איין דר ציהר נייערט אומן איז פיימט זיין פלי אומנות איז די תורה גיווען צו דר וועלט בשאפן און מיט איר דס הקב"ה בשאפן דעם מענטשן אזו ווי עם שמיים נעשה אדם בצלמו וגו' הקב"ה דס גזאנא צו דר תורה מיר וועלן בשאפן אומענטשן זאנא די תורה ער וועט דיק אבר דר צערנן און אז די וועלט אים ניש מאריק אף זיין וועט ער קיין קיום ניש האפן זאנא הקב"ה איה און די וועלן אים אויף האלטן און דר וועלט דען איה היים ניש אום יוסט איה אפוס גאר פרי איה זאל מאריק אף זיין צו דיא רשעים . רבי חייא זאנא די תורה שכתב מיט דר תורה שבעל פה מאכן איין קיום דעם מענטשן און דר וועלט אזו ווי עם שמיים נעשה אדם בצלמו כדמותו מיינט מען תורה שכתב און תורה שבעל פה זייא הייךן צלם ודמות און דרום הייבט זיק אן דיא תורה מיט דעם אות (א) צוא זיינן פון וועגן צוויי תורות שכתב ושבעל פה זענן אזי בשאפן גוזארן זאנא רבי יצחק (וארום איז דיא (ב) פון איין זייט אפין און די אנדרי זייט איז פראכט ווארום בשעת דר מענטש קומט זיק בהעפטן אין דר תורה איז זי אפין אנמקענען אים און כאכט מיט אים חברותא און בשעת ער פראכט זייני אונן פון איר און גייט אין אנאנדערן וועג און לערינט זי ניש ווערט זי פראשפאט און דר אנדרר זייט אזו ווי מיר האבן גערענט עם שמיים אס תעובי יום יומים אעובי אז די וועסט מיה פראזן איין מאן וועל איה דיק פאר לאזן צוויי מאן און עם גיפניט זיק שון ניש קיין פתח פון ער קומט זיק מתחבר זיין מיט דר תורה צו בהעפטן זיק מיט איר פנים בפנים ער זאל שון זיא ניש פרא געבן דרום שטעלט זיק די תורה פרא לייט און עפינט זיי איין מיר און זאנא צוא זיי אליכס אישים אקרא און ווידר שמיים בראש הופות תקרא כפתוי שערים בעיר אמריה תאמר דרום הייבט זיק די תורה אן מיט דר (ב) ווייל זי איז גיווען איין בית און איין רפואה צו דר וועלט און דרום ווער עם איז עוסק אין דר תורה און לערינט זי איז גבייה ווי ער איז עוסק אין שם הקודש אזו וויא מיר האבן גערענט דיא תורה איז דורך שמות הקדושים . קום אונ זעה אלי וס זענן עוסק אין דר תורה בהעפטן זייא זיק אין השי און ווערן גקריינט מיט דר תורה און איז גלובט למעלה ולמטה און הקב"ה גרייכט צו אים זיין ימין ומפל שפן די וס זענן עוסק אין דר תורה ביי נאכט זייא זענן זיק משתף מיט דר שכינה און בהעפטן זיק אין איר און צו מארגן קריינט זיי השי מיט איין חום של חסד דס זיי זאלן דר קענט ווערן צוא דיא עקלינים ותחתונים און אלי אין דר פריא בשעת דיא פנסת ישראל קומן פרא הקב"ה אום צו וערן אזו זינגן אלי צו אים אזו ווי עם שמיים כו יחד כוכבי בוקר ויריעו כו בני אלהים ויריעו איז לשון צו פראעבן דען זי

וס רייךן זייני וינד און דס זיק ווידר גמאכט אזו ווי איין קעכט שמיים הנה כעני עכדים אל די אדוניהם ווידר שמיים הושע עכדך אתה אלהי דס זיק ווידר גרעכניט צווישן די וס זענן זיק מוסר נפש אויף ירוש השם אזו דס ער גזאנאט שסח נמש עכדך כי אלך ה' אשא זאנא רבי עזר עם איז דאך ניש רעכט אוף הייבן דיא הענט גאר בתפלה מתחננים דרום הייב איה אוף מייני הענט בתפלה און זאג וועלכר נמש וס שטעלט זיק מתפלל זיין פרא הקב"ה מיט די פיר מדריגות אובן איז גלמאנן מיט זיין גאנצן ווילן אזו ווי עם דארף צו זיין ווערט זיין תפלה בודאי נתקבר און קערט זיק ניש אום ליידיג דיא הקב"ה גאר ער פעט זיק אום וס ער דארף . אין ערשטן זאל ער שטעלן אזו ווי איין עבד מסדר זיין דעם שבת פון הקב"ה מיט יום ושבת וס מיר זאנן פרא שמונה עשרה דר נאך זאל ער שטיין ווי איין עבד שמיים פרא זיין הארן מיט דר תפלת שמונה עשרה דר נאך אלי תפלות זאל ער אנועק גיין אזו ווי איין עבד גייט אנועק זיין האר דרום דס דוד גזאנאט דריי מאל עבד הושע עכדך שסח שסח ד . תנה עוד לעבדך . אקענען די דריי מאל וואס דר מענטש דארף מאכן פרא איין עבד צו הקב"ה און מוז ער זיק רעכנן צווישן די זענן זיק מוסר נפש פון וועגן קידוש השם היינט מיט דעם יחוד ושמע ישראל ווער עם איז זיק דס מאל מכיין און איז זיק מוסר ש בשעת מעשה אוף קידוש השם אין דר מחשבה איז גלייך ווי וואלט זיק בפועל כמש מוסר נפש גיווען אוף קידוש השם דער זיק זאל ער זיק מאכן פרא איין עני בשעת ער זאנא אס ריבט און איז זיק גאריק לתפלה זאל ער שטיין בשעת שמונה עשרה מיט איין פראכן הארן ווי איין עני און זאל פולל זיין זיין מחשבה מיט זייס וס שטיין מיט איין צוא פראכן הארן דער נאך זאל ער זיק זאנן פרא איין חסיד בשעת ער זאנא שומע חסלה און זאל דארטן ארום דען אלי זייני וינד דען איין יחיד דארף דארטן מתורה זיין פרי ער זיק בהעפטן כיטנו שר הקב"ה השופה לקבל שכר דען אזו הייסט ער זיין חסיד . אין דר צייט איז דר מענטש אין אלי פיר מדריגות ווי גיהענר צו זיין און אלי דריי מדריגות זענן גבל אין דר מדריגה זענן עבד עם שמיים דריי מאל עבד אוף דריי ערטר און זענן אלץ נמש אוף זיי זאנא דר פסוק הנה כעני עכדים אל די אדוניהם צום ערשטן זענן די שירות וסירות וס ער הייסט איין עבד דר נאך אז ער איז זיק מוסר נפש אוף קידוש השם בשעת קריאת שמע און איז איין עני שמונה עשרה דס איז צווישן דעם ערשטן עבד און צווישן דעם דערן און איז איין חסיד בשעת שומע תפלה און דר דריטר עבד בשעת ער דס שון אלץ מסדר גיווען אזו ווי מיר האבן אובן גזאנאט דר צייט אז דר מענטש שומט אזו ווי דר סדר מיט דעם גאנצן רעזן איז דס ביי הקב"ה זייער לרצון שפרייט ער אוף זיין רעכטי גענט אוף אים בשעת ער מאכט זיק נאך שמונה עשרה דס דריטי זאל פרא איין עבד און הקב"ה זאנא אוף אים עבדי אתה די ביסט מין רעכט אזו ווי דר פסוק זאנא ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר כד אחסא און תפלה קערט זיק בודאי ניש צוריק ליידיג פון דאנן קענן מיר אפ דען די גרוסי מעלה פון דר תפלה אזו ווי די אנשי פנסת הגדולה זענן אלץ מתקן גיווען וועדליג די מעשה פון די עולמות עליונים דס זענן גרוסי מודות דרום זאל מען ניש משנה זיין דעם סדר אזו ווי עם זייס אין די תפלות וועדליג יאשר מדריגה למעשה מען זאל ניש

פרשת שמיני

די גשמה דארף אראפ נידרין אוף דר וועלט קומט זיא פריער אין
 גן עדן התחתון אונ זענט דעם פבוד פון די צדיקים וואס זיין זענן
 דארטן מסודר שורות שורות אונ דר נאך פירט מען זיא אין גיהנם
 זי זאל דארטן זען די רשעים ווי זיי שרייען ווי זיי אונ קיינד איז זיך
 אייבר ווי ניט מרחם אונ אנמקענען דעם ווייזט מען איר דאס זיא זאל
 ווייסן דעם שכר ועונש אז זיא וועט זינדן אונ דר צלם הקודש שמיים
 אייבר איר ביז זיא קומט אוף דער וועלט אונ אז זיא קומט אוף דער
 וועלט קומט דר צלם צוא איר אונ פהעפמ זיך מיט איר אונ ווערין
 מגודל ביי נאנד אונ אין דעם צלם ווערין גפונן דיא מעג פון דעם
 מענטשן אונ הענגן אן אין אים אזו ווי עס שמיים כי חסול אטחו ולא נדע
 כי על מינו עלי ארץ דר צל אונ די מעג איז אלץ איינס אונ פון דעם מאג
 וואס די אשה ווערט מעוברת בוי זיא אנמחוייגט דאס קינד ווייסט
 מען ניט אונ מען פר שמיים ניט ווי אזו גרום זענן דיא מעשים פון
 הקב"ה אזו וויא עס שמיים סח רבו מעשיד ה' קום אונ זעה אלי רוחות
 וס גייען ארום אוף דר וועלט זענן זכר אונ נקבה דר נאה צו שיינן
 זייא זיך אימלכר אין זיין וועג איז דער מענטש זוכה בקומט ער זיין
 פת זוג וואס זענן פנאנד ארום גינאנגין פון זייער ארט אונ זענן זיך
 ווידר מווג פנאנד אונ דרום שמיים חוצה הארץ נפש חיה למינה אונ ווען
 דער מענטש איז חלילה ניט זוכה אזו ניט מען אים אנגדער פת זוג
 אונ האבן קינדער ניט אזו ווי עס דארף צו זיין :

אדם כי יהיה בעור בשורו שחת או ספחת וגו' רבי חייא מיט רבי יוסי זענן
 גנאנגן אין וועג וויא זיי גייען פגעניגט זיי אייז מענטש וואס
 האט פיל צרעת אוף זיין פנים אונ דאס פנים איז רום מחמת דעם
 צרעת זאגט רבי חייא צוא אים ווער ביסמו זאגט ער איה בין איין
 יהודי זאגט רבי יוסי דר מענטש איז איין חטא ווייל דס צרעת איז
 אים אוף דעם פנים דס איז ניט קיין יסורים של אהבה . זאגט רבי
 חייא בודאי איז עס אזו ווארום אז הקב"ה שמראפט איין מענטשן
 ניט מחמת קיין חטא נאר מחמת אהבה זענן די יסורים צו גדעקט
 זאגט רבי יוסי צו רבי חייא פון וואגן ווייסטו דס זאגט רבי חייא עס
 שמיים טובה תוכחת מגולה סא . . . כח מסותר ווען דיא שמראף איז מחמת
 אהבה איז דס פר פארגין פון דיא לייט דעסט גלייכן אז איינר וויל
 שמראפן זיין חבד זאל ער אים זאגן מוכר בכתר ניט פר לייט פרי ער
 זאל ניט מבויש ווערן דס הייסט מאהבה אזו אויך אז הקב"ה וויל
 שמראפן איין מענטשן שמראפט ער אים צום ערשטן אינווייניג אין
 דיא ביינר איז ער חזר בתשובה איז גוט גייען דיא יסורים פון אים
 אנועק אונ אז ער איז ניט חזר בתשובה שמראפט ער אים אוף דר
 חוט אונטר דיא קליידר דס הייסט נאה אוף יסורים של אהבה . אונ
 אז ער איז נאך ניט חזר בתשובה שמראפט ער אים אויפגימליך
 אוף זיין פנים פרי אלי מענטשין זאלין זעהין אז ער איז איין חטא
 אונ ער איז ניט דר אהבה פון זיין האר . זאגט דר מענטש צו זייא
 איר זענט גקומן אייבער מיר מיט איין ביינר אונ מיט איין עצה איר
 גהערט זיין פון די מענטשן וס זענן בייא רבי שמעון בן יוחאי אין
 שמוב דס זיי האבן פר קיינס קיין מורא ניט ווען מיני קינד וואלפן
 דא זיין וואלפין זייא זיך פאר מיר אן גינומען ווארום דעם איר איז
 אויפגימליך אזעלכי רייד זאגט רבי חייא צו אים די תורה הייסט אזו
 אין איר שמיים בראש חסות חקרא וואלפן מיר זיך גפארקמן פאר דיר
 בדברי תורה וואלפן מיר זיך גשעקט פאר הקב"ה מיר זאלן לערס

אדם ניסן די געניל וואסר אוף אזו איין ארט ווי מענטשן גייען ניט
 זארום אוף דר וואסר רענן די קליפות קעגן זיי מוזיק זיין די מענטשן
 וס מערען אוף דר וואסר . אונ אזי אין דר פרי איינר דער מענטש
 וואשט זיך הייסט ער טמא אונ דער נאך אז ער וואשט זיה הייסט
 ער טהור דרום זאל ער ניט נעמן די וואסר זיך צו וואשן פון אזו איין
 מענטש וס ער אלייז הט זיך נאך גיט גואשן איז ער נאך נאך ניט
 טהור אונ עס שמיים דאקהזהו הסחור על הטמא אונ מיט דר וואסר פאר
 מען קיין מלאכה ניט פאן נאר מען זאל זיא אום ניסן אוף אזו איין
 ארט וס קיין מענטשן גייען דארטן ניט אונ מען פאר די וואסר ניט
 לאזן אייבר געכמינגן אין שמוב ווארום עס קען חלילה דורך דעם
 שולט זיין דר דין . אונ הקב"ה וויל אונ פגער מטהר צוא זיין דיא
 ישראל זיי זאלן זיין היילג אזו ווי עס שמיים חוקתי עליכם מים טהורים וגו' :

פרשת תזריע

ודבר ה' אל משה לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר זאגט רבי אבא מיר האבן
 גילערניגט אשה סורעת תחלה יולדה זכר אמער מיר האבין דאך
 נקערניגט אז הקב"ה איז גזור אוף דער טיפה וואס זיא זאל זיין איין
 זכר איד איין נקבה זאגט רבי יוסי ווייל הקב"ה ווייסט וויא אזו עס
 וועט זיין דרום איז ער נאך פריער גזור אוף דר טיפה וס זיא זאל
 זיין . רבי אבא זאגט ווארום שמיים כי תזריע וילדה איז משמע זיא
 גווייגט טיפה עס וואלט גדארפט שמיין כי תזריע ותהר וילדה זאגט רבי
 יוסי דר שמייער איז פון איין אשה זיגט זיא ווערט מעוברת בוי זיא
 גווייגט דס קינד הט זי נאר אין איר מחשבה אונ אין איר מול זי זאל
 גווייגן איין זכר אונ וואלט גגען זי זאל אים שון גווייגן דרום שמיים
 אשה כי תזריע וילדה זכר רבי חזקיה זאגט עס שמיים סח רבו מעשיד ה' כולם
 בחכמה עשה ווי גרום זענן די מעשים פון הקב"ה אוף דר וועלט עס איז
 איין משל צוא איין מענטשן וואס ער נעמט אין זיין האנט עטליכי
 ערלייא מיני זאמין אונ זייעט וויא מיט אמאל דר נאך גייט עס ארום
 אימליכס בזונדר אזו הקב"ה פביכול הט גווייעט די וועלט מיט איין
 קאל אונ דר נאך איז אימליכס ארום גקומן מיט זיין זאמין . קום אונ
 זעה בשעת דר מענטש קומט זיך מווג זיין אונ איז זיך מקדש מיט
 פוננה ורצון הקדושה . אזו גייט דר רוח אין איין גלם ודמות ברמות עליזה
 אונ מיט דעם צלם ווערט ער בשאפן ארום צו גיין אוה דר וועלט
 איז ווי עס שמיים אד ככל יתהד איש אונ דר מענטש איז אין זיין צלם .
 דרום הט ער איין קיום אונ גייט אוף דר וועלט אונ שלמה המלך
 הט גיזאגט ער שימות חיים ונסו הצללים . קום אונ זעה איין מענטש פאר
 גיט ארום ווארפן איין פלי פון זיין הויז אונ זאל זאגן דס איז פר
 דעם צד המומאה אדר פר דעם טייוויל אדר דעסט גלייכן דען עס
 איז פר האגדין אגללייא מיני משחיתים וואס זענן אן גיבריים דיא
 זאך צו נעמן אונ פון דר שעה איז שון דרוף גיט שורה קיין ברכה
 ווייל עס איז איין דר האנט פון דר מומאה ומכל שפן אז ער פרייט
 אן איין נאך פון דעם צד הטוב צו דר מומאה דען פון דר ציים וואס
 ער הט דס אן גבריית אד דס שון טיפה ווערט אונ אז עס קומט די
 מעג וס ער דארף שמארבן אונ דר צלם אלהים גייט פון אים אנועק
 קומט דר רוח המומאה וואס ער נאט זיך אין אים כדבך גווען אונ
 נעמט דעם צלם אונ שמארקט זיך אין אים אונ דער צלם גייט פון
 אים אנועק אונקערט זיך שון גיט אים צו אים . קום אונ זעה בשעת

פרשת

תזריע

עב

הבא נים פאר שעמט ווערין :

פתח הר מענטש הייבט אן עם שמיים מי אל כבוד נושא עון ועובר על פשע
 ער הייבט אהן וייגי הענט און וויינט דר ווייל ועגן אן גיקונן
 וייגי קינד וואגט דר קלענמער עם אזוי דא איין סניעמא דשמיא ער
 הייבט אן עם שמיים יש צדיק אובד בנדקו ויש רשע מארד כרתו דאס רוב
 מערט ניכר פר לארן איין צדיק אין זיין צדקות וויא איין רשע אין
 זיין רשעות ווי קומט עם זאל אזוי זיין עם אזוי דא פיל רשעים און דר
 דין הענטט איבר וויא ווערט דר צדיק געגש איבר ווי אזוי וויא סוין
 פאמער איז גשמראפט גווארן איבר די שמאט לייט דען ווי ועגן גווען
 איימל חצופים אקעגן אים און ער האט אין זיין קיין התראה נים
 גטאן און דאס ווי נים גשמראפט און דאס ווי קיין מאל נים פרשעמט
 און דאס אונז גזאמט עם שמיים לודי אל תחתו כמרים וייל איה קיה נים
 מיט ווי מתגרה זיין דרום און ער גשמראפט גווארן וואגט דער יהודי
 בנודאי בין איה איבר דעם גשמראפט גווארן ווייל איה האב רשות
 גיהאט צו שמראפן ווי און איה האב דס נים גטאן נים פסתה און
 נים בגלוי דרום בין איה אזוי גשמראפט גווארן . הייבט אן דער
 אנדרר זון און וואגט ויח כאפיו נשמה חיים כל זמן אזוי די הייליגי נשמה
 איז בהעפט אין דעם מענטשן איז ער דר ליב האבר פון זיין הערן
 ער האט פטה שוקרים ווס וויא היסן אים אפ פון ארי ויימן ער איז
 גציינגט למעלה ולמטה און די שכניה הקדושה איז שוקה אהן אים
 און אז ער קערט זיך אפ פון דעם גימין וועג אזוי ווערט די קדושה אפ
 גטאן פון אים און די נשמה הקדושה איז אין אים נים בהעפט און
 עם דר וועקט זיך איין רוח מצד הנפש דס איז דר שמן ער שוועפט
 אהן דר וועלט און רעגט נאר אהן דעם ארט ווי דר רוח הקודש איז
 גווען און איז אועק גגאנגן אהין קומט דער רוח המומאה און איז
 דעם מענטשן מטמא און דר מענטש ווערט חסר און גציינגט אין
 זיין לייב און אין גשמאלט פון זיין פנים קום און זעה ווייל דר נפש
 תיה איז איין הוכי כדרינה דען זיא הייסט רוח מסלוא אזוי וויא דער
 תרגום כאכט פלומר דער נפש קען ריידן פר גאט און קיינר קען
 איר נים ווערן דרום וואגט דער פסוק נצור לשונך מרע ושפתך מדבר מרמה
 דען ווען וייגי לעפעצן ריידן לשון הרע אדר אנדרי שלעכטי דבורים
 גייען די רייד ארום און בשעת זייא גייען רופן אלי אום נים אועק
 אהן איין זייט און קערט אפ פון די שלעכטי רייד פון דעם מענטשן
 נאכט אום איין ארט צו דעם וועג פון דעם נפש הרע אזוי נים דיא
 נשמה פון אים אועק און קען נים ריידן אזוי וויא דער פסוק וואגט
 נאלמתי דומיה החשיתי מסוב און דיא נשמה נים ארום בהרפה און אין
 גרוסי צרות און מען קאמט איר שוין קיין ארט נים אזוי וויא פריער
 ווייל זיא דאס מטמא גווען איר כויל מיט דברים רעים דרום שמיים
 שומר סיו ולשונו שומר מצותו נפשו עם שמיים נפשו דס מיינט מען זיין נפש
 ווס פלעגט תמיד צו ריידן איז דס שמום גווארן איבר זיא שלעכטי
 רייד און דר וועקט דר מיט דעם נפש הרע דען ער איז דר פח פון
 לשון הרע דען אימטיקר בהעפט זיך אין וואס ער האלט זיך אין זיין
 שרש און אזוי די שלעכטי רייד גייען ארום אין ווער וועג וויא אהין
 זיי ברארפן צו גיין צו דעם נפש וקלימות של מעיה דער וועקט זיך פטה
 רהות פון דר וועקט און גידרין אראפ און ועגן אים ווידער מטמא
 און דעם רוח הקודש ווס ער דאס גיהאט דען ער דאך שון פר לארין
 און איבר דעם ווערט ער מצורע און פר שלאקן און אזוי וויא דער

טונש איז צו דעם ווס רעם שלעכט אזוי דר עגש צו דעם ווס
 ריידן גומי ואכן און רעם נים דען ער איז פונם אין דעם ווס
 ווארום ער איז אן גברייט גווארן צו ריידן למעלה און למטה
 בקדושה וכפל שכן אז ער ווערט אז מעגש גייען אין שלעכטין
 און ער קען זיי ווערן און שמראפן און ער מוט דס נים דרום שן
 נאלמתי דומיה החשיתי מסוב דרום ווייר איה האב גשוויגין פון צו
 גומין דרום וכאבי נעכר בין איה במריבט גווארן מיט געגים . דא
 רבי הייא ורבי זמי אראפ גנידרט פון ווערן אייזקן און האבין
 גקושט און האבין זיך מיט אים בהעפט אגאנצן וועג וואגט רבי
 אהן ווי שמיים דר פסוק ווארח צדיקים כאור נוגה הולך ואור ער נכון היס
 יצחק איז גגאנגן קיין קפומקא צו זיין פאמער האט ער גווען
 אקענטש מראט אין גרוסי משא אהין זיין אקסיל וואגט רבי
 צו אים ווס מראט און ווי אהין מראט דאס . דאס ער אים
 גענפרט איז אים רבי יצחק נאך גגאנגן אין איין הייל ווערט ער
 ארויך גייט ארום אונטער דר ערד פון דר הייל און דר מענטש
 אריין אין איין לאך פון דארטן אין איין אנדרי הייל און איז פר
 גווארן פון אים האט זיך רבי יצחק ווער גפארבטן און איז
 גגאנגן פון דר הייל און דאס ויך געזעט אובן אהן דער הייל .
 ווייל קומט אן רבי יהודה און רבי חזקיה דר ציילט ער ווי די מע
 וואגט רבי יהודה גלופט איז השית ווס ער דאס מציל גווען
 די הייל איז פון דר שמאט מרוניא אין דר שמאט איז פול מצורע
 און אלי שמאט לייט ועגן גרוסי מכלשפים און גייען אין דר מך
 און נעמן שווארצי שלאנגן ווס ועגן עלטר פון צעיקן יאר און
 מיט ווי פישוף און אלי בשפים ווס ווי טון איז אין דר הייל אזוי
 וויא גייען באגענין וויא איין מענטשן פרגען וויא אים ווער ביק
 וואגט ער איה בין איין יהודי און דאס איז מיין קינד אן נקניפט
 אייזיל וואגן וויא וואס איז אים וואגט ער איה בין גוועסן אין
 דארף אין איין שמוב דריי יאר און איה האב דארטן נאר
 גזעקן און מיין קינד האט גלערינט תורה אלי מאג בייא
 רבי און אז ער פלעגט קומין אהיים פלעגט ער חורין זיין לעך
 און היינט אז ער איז אהיים גיקומין פון זיין רבי נאך דעם אז
 האט איבער גחורת זיין לערנן איז גיקומין איין רוח און האט
 מוזיק גווען דס וייגי הענט און די אויגן און דאס מויל איז אים
 קרימט גווארן און ער קען נים ריידן דרום גייא איה איז דר מע
 פון סגור מרוניא מאמר ווערין זיי אים מאן ארפאה . וואגט רבי יהו
 האסטו עפים פריער נים גהערט פון דעם הו עס זאל אמאל דאר
 איינר גיווק ווערין וואגט ער יוא עם איז שוין לאנג דארטען איי
 גיווק גווארן אמיל לייט האבין גזאמט עם איז נים איין מוזיק
 עם איז איין חולאת בידר משה און אמיל האבין גזאמט אז עס
 פון דעם הווי אבר דר נאך ועגן שוין פיל לייט אין דעם הו גזע
 און עם דאס קיינעם נים גישאט וואגט רבי יהודה דס איז מחסת
 ער איז עובר אהין דעם וואס די חכמים האבין גזאמט . הייבט ר
 יהודה אן עם שמיים הוי בונה ביתו בלא דק ווייא צו די ווס בווען ווי
 הווי אן יצחק דען דארטן וויא דיא קדושה איז דא לויפן אועק א
 רהות ומזיקים פון דער וועלט עם איז נים ווער ארט און דארט
 ווי די מומאה איז שוקה קומט די קדושה נים אהין דען עם איז
 איר ארט דרום דס ארט ווס ער דאס ערשטין בלייבט ער דר

פרשת תזריע

ואבין אויך שמיים בשה בה לב בעלה ושלל לא יחסר אזו אויך אברהם איז גינאנגן נעמין דאס גוטן פון אנדרי אומות און האט זיך נאר סוף גינען אויף איר זכות אז זיי פירי וועט מען נאר גיט קאנן מאן קיין שלעכטן און ווידר אברהם האט גינען איין מלאך איז גינאנגן פון איר און האט אים גינאנגט פארקט זיך גיט הקב"ה האט מיד גישקט אויס ציהן געלט פון אנדרי פלעקר און צוא הימן זיא פון ארץ דינג דרום האט אברהם נאר פון זיך מורא גיהאט ווייל ער האט ביי זיך גיט גינען קיין מלאך און פון אירעט וועגן האט ער זיך גיט גיפארקטן ווייל בייא איר איז גינאנגן איין מלאך האט אברהם גינאנגט זיא איז גיהיט אבר גיט איר דרום האט ער זיא גינעטן אסרינא אחותי את למען יסב לי עם וואלט גינאנגט שמיין למען יסב לי הייסט פיל מענטשען וועלן מיר גוטן מאן און עם שמיים יסב לי לשון יחיד דם גיט אויף דעם מלאך וואס עם איז מיט איר גינאנגען ער וועט מיט מיר גוטן מאן בעולם הוה מיט געקט ויהיה נפשי בגלל מיינט מען בעולם הבא אז דוא וועסט גיט אפ קערען דיין וועג וועל איר קאפין עולם הבא דורך דיר אבר אז איר וועל נאר האבין געלט אויף דער וועקט און דוא וועסט אפ קערען דיין וועג וועט מיין נפש גיט לעבן לעולם הבא דרום האט דיר ריין פרי מיין נפש זאל לעפען לעולם הבא דורך דיר און דרום ווייל דער מלאך איז גינאנגן צו הימן זיי שמיים וינען את פניהם בגעים גדולים על רכב שרי אשת אברהם זי האט גידייטן דעם מלאך ער זאל שלאנגן צו פרעה האט ער זיא צו גיהערט שרה האט דר מיט גינען איין סימן צו אירי קינדר אז זיא וועלן זיין דער נאך אין מצרים און פרעה וועט גינאנגן ווערן מיט עשרה מכות :

פרשת מצורע

ידבר ה' אל משה לאמר זאת תהיה תורת המצורע רבי אבא ואגמ עם שמיים ויהו לכם ספני חרב וגו' ווי אזו זאלין דיא לייט זיין גינאנגען צוא הימן זייער וועג און זיך פארקטין פון הקב"ה מען זאל גיט אראפ גיין חליקה מדרה הישר גיט עובר זיין אויף דער תורה און גיט פאר געסן אין איר דען דער וואס ער איז גיט עוסק בתורה הייסט ער איין מוה איין מענטש וואס הקב"ה האט זיך אין אים אן גינאנגט און איז אויף אים פרינג די שכינה וועט גיט אויף אים און די מלאכים וואס זענן ממונה זאלין אים הימן ווערן פון אים אפ גינאנג און גיט דם אללין נאר מען שרייט אויס פון אים און מען זאגט מיט אייך אפ פון דעם מענטשן ער האט גיט חס אויף דעם פבוד פון זיין הארץ ווי איז צו אים דען ער ווערט פון לאומ פון אויבן און פון אונטן ער האט גיט קיין חלק באורח החיים אבר ווען ער איז עוסק אין דר עבודה פון הקב"ה און מיהעט זיך אין דער תורה זענען אן גינאנג פיל שוכרים צו הימן אים און דיא שכינה וועט אויף אים און אלע רופן אויס פאר אים און זאגן גיט אפ פבוד צוא דעם גישטאלט פון דעם מלאך גיט אפ פבוד צוא דעם בן המלאך ער איז גיהיט בעיקם תוה ובעולם הבא וואול איז זיין חלק קום און זעה מיט דעם לשון הרע ווס דר נפש האט גירעט צו הוה האט ער גוהם גינען מיתה צוא איר און צו אדם און צו דר גאנצער וועלט . בייא לשון הרע שמיים לשונם חרב חדה זייער צונג איז ווי איין שארפי שווערד אויך שמיים גוה למ ספני חרב פארקט אייך פון לשון הרע כי חספה עונות חרב דם איז די שווערד פון הקב"ה דען מיר האבן גילערניט הקב"ה האט איין שווערד וואס

ז איין גנע איז אין און שמוז מוז מען זיא מסודר זיין און אוועק דעם רוח המומאך פון זין ארט און דר נאך מוז מען צו שמוסן שמיים און דאס האלץ און עם בויען ווידר מצד הקדושה מיט און מאכט ווען דרויף דעם רוח הקודש דאס דר רוח המומאך שוין דער פאר מורא האבין און מען ברארף אפ שמירין מיט ליים און דער ווייטן צווייא ספחים פון יענם ליים זאגט רבי ה לאמיר אים נאך גיין און זעהן וואס ער וועט מאן זאגט רבי עם איז צו אונז אסור ווייל ער גיט צו אועלבי מענטשן וואס ווייט פון דער תורה ווען ער זאל גיין צוא איין רבא שמים איין זעה צו נעמין אזו ווי געמן איז גינאנגן צו אלשע וואלטן מיר אים גינאנגן אבר אזו איז אסור גינאנגט איז גאט ווס ער האט אונז גינען פון אים זאגט רבי יהודה מיר האבין דאך גיקערניט ארץ דינג מען זיך אפענטש הייבן חוץ פון איין לינדן בום פון עבודת פוכבים זאגט רבי יצחק דאס איז בוראי איין עבודת גיט און גיט דם אללין אפער עם שמיים דאך לא יסמך כד מסביר בנו בשם קום קסמיס מענין ומנחש זענן זייא אנוועק גינאנגן זייער וועג און מענטש איז גינאנגן אין דער מערה מיט זיין זון און עם איז אזו סוף גינען אז ער איז גיקמן צוא דר הייל האט ער גינאולט זיין זאל אן פינדען איז ארויס גינאנגען איין רויף פון פייער פון דער ה און האט גישלאנגן דעם זון אויף זיין קאפ און האט אים גינאנגט דר פאטר איז ארויס גינאנגן פון דער מערה האט ער אים גינאנגן האט ער גינאמן דם אייזיל מיט אים און איז ווידר אנוועק גינאנגן אים גינאנגט אים ווייער רבי יהודה און רבי יצחק און רבי חזקיה מיט ער פאר זיי און דער ציילם זיי די מעשה זאגט רבי יצחק אויף גינאנג דיר פיל קאל גינאנגט אז אהין איז אסור צוא גיין גילויבט נאט דאס אלי זייע מעשלים זענן אמת און אלי זייע ווענען דין זכאין זענן די צדיקים וואס זייא גינען בדרך אמת בעולם ובעולם הבא זאגט רבי אקער אלע מעשלים פון דעם מענטש זיין לשם שמים דם הייסט אויף אלץ דינג וואס ער בום זאל ער זיין לשם הקב"ה און איר מוא ארץ פון זיין דינסט וועגן צו דינג אים ער וועט אזו מאן וועט דרויף גיט קעגן קומין דער רוח המומאך ער איז אלי קאל אן גינאנגט צו די לייט און רוען אויף דר מעשה דר מענטש מוט דרום האט גירועט דר רוח המומאך אויף דיא ליים ומכר שפן אז ער מוט די מעשה צו דעם צד המומאך דרום ווייט ומסמרת מכל דבר רע מען זאל זיך הימן מיט איין דיבור עם זאל זעה גיט ארויס גיין קיין שלעכץ . רבי אלעזר איז גינאנגן צו זיין דער און רבי אבא איז אויך מיט אים גינאנגן זאגט רבי אבא מיר דרין ריידן דברי תורה הייבט אן רבי אלעזר און זאגט עם שמיים זיא אחותי את למען יסב לי כעבוד איז דאך קשה אברהם אבינו איז דר בוראי גינען איין ורא חמא און איין ליב האפער צוא הקב"ה ער זאגן מען זאל מיר גוטן מאן פון דיניט וועגן נאר תאמשע דהם איז גינען איין ורא חמא האט ער זיך גיט גינאולט פון לאוין דר זיין זכות און הקב"ה האט אים אויך גיט גינאנגט אים ציהן אין זכות גייערט אין דעם זכות פון שרה ער זאל דורך איר בקומין געלט פון אנדרי פלעקר דען דורך איין אשה איז איין מענטש זעה צו האבן פיל געלט אזו ווי עם שמיים בית הוה נחלת אבות וכו' אשה גינאנגט ער איז זוכה צו איין אשה משפלת איז ער זוכה צו אלע

פרשת מצורע

עג

גִּנְעָה נֶמֶט פֶּר אֵיִן קִרְבָּן אֹפֶי דַעַם מִזְבַּח אִזוּ וַיִּי אֵם שְׁמִיִּם זִמַּת תּוֹרַת הַמְצוֹרַע בְּיוֹם מַחֲרָתוֹ • וְהוֹבֵא אֶל הַכֹּהֵן דְּאֵם מִיַּיִנְט מַעַן דַּעַם כִּהָּן עַל וּסְעָר אִזוּ מְקַרְיָב דִּי נִשְׁמֹת אֹנָן דִּירָךְ דַּעַם הָט דִּי נִשְׁמָה אֵיִן תִּקַּן אֹנָן דִּר אִזוּ וְסֵם הָט זִיךְ גִּימַת פִּיל מִמַּמָּא גִּוּעָן בְּעֹלָם הִיָּה אֲבָר דִּר גִּימַת זִיךְ פִּיל מִמַּמָּא גִּוּעָן שְׁמִיִּם מַעֲוֹת לֹא יוֹכֵל לְחַקוּ :

זֹאת הַתּוֹרָה הַמְצוֹרַע רַבִּי יִצְחָק הַיִּיבֵּט אָן וּרְחַת הַשֶּׁסֶס וּבֵא הַשֶּׁסֶס וּגְרֵי דַעַם פְּסוּק הַאֲבִין מִיר שִׁין כִּפּוּרֵשׁ גִּוּעָן אִזוּ דַּסְגִּיִּם אֹיִת דִּר נִשְׁמָת פּוֹן דַּעַם מַעֲנֵשׁן דַּעַן פֶּל זְמַן יִיא אִזוּ בִּי אִים דַּעַן וּרְחַת הַשֶּׁסֶס וּבֵא הַשֶּׁסֶס אֹנָן אִזוּ יִיא גִּיִּם אַרְוֹס פּוֹן אִים בְּתִשׁוּבָה אֹנָן אִזוּ אֵיִן זְכָאֵי דַּעַן אִזוּ וְאֵל מְקוּמוֹ שׁוֹמֵר וּרְחַת הֵאָה שֶׁס דַּסְגִּיִּם מַעַן יִיא קַעֲרַת זִיךְ אֹנָם צוּאֵי אִזוּ אַרְט אִזוּ וַיִּי דִּר פְּסוּק זְאָנְט וּבֵא הַשֶּׁסֶס וּשְׂמֵר וְאֵרֵר יִאכֵל מִן הַקֶּרֶשִׁים קֹמֵס אִזוּ יָעָה אֵלֵי חֲטָאִים אִזוּ הַקְּבִיָּה מְכַפֵּר אִזוּ מַעַן מוֹט תִּשׁוּבָה חִיָּךְ לִשְׁמָה דַּרְעֵ אִזוּ מַעַן קַעֲט אֹפֶי וִיִן חֶבֶר דְּרוּם שְׁמִיִּם זִמַּת דַּסְגִּיִּם זְאָנְט וְאֵל יִיא דִּי תוֹרָה פּוֹן אֵיִן מוֹצִיאֵ שֶׁס דַּעַם עַר וְעַרְט מִצְוֹרַע זְאָנְט רַבִּי חִיָּךְ דִּר וּסֵם קַעֲט לִשׁוֹן דַּרְעֵ אֹפֶי וִיִן חֶבֶר אִזוּ עַר אֵלֵי יִינֵי חֶבְרִים מְטַמְּא אִזוּ יִיא רִיבֹן יִיךְ אָן אִין אִים רִרוּף בְּדַרְפָּךְ מַעַן אִים פֶּר שְׁלִיכֹן וְיִאֲרֹוּ דִּיא רִיִּיד גִּינֵעַן אַרְוֹף אֹנָן וְעַנְן מַתְעוֹרֵר אֵיִן רוּחַ הַטּוֹמֵאָה אֹהֵה דִּיא מַעֲנֵמֵשׁן וְיִיִל עַר קוֹמֵט זִיךְ מִמַּמָּא וִיִן קַמְטָה אִזוּ מַעַן אִים מִמַּמָּא פּוֹן אֹבֵבֵן עַר הַיִּיבֵּט אָן אִיכָה הִיָּה לֹוּנָה קִרְיָה כְּאִמְנָה דִּי וּסֵם אִזוּ גִּוּעָן אֵיִן נִאָבֵן צוּ אִיר הֶעֱרָן דַּסְגִּיִּם אִזוּ יִיא גִּוּוֹאָרֵן צוּ אֵיִן זְוִנָה מִשְׁמַט צֹדֵק יִלֹּו בַּהּ הַקְּבִיָּה וּסֵם עַר הַיִּיבֵּט צֹדֵק וּבִשְׁפַט הָאֵם עַר דִּרְיִן גִּירוּעַט אֲצוּגֵר וְעַנְן דִּרְיִן רוֹצְחִים וְיִיִל זִיִּיא הַאֲבִין מַעוֹרֵר גִּוּעָן דַּעַם רוּחַ הַטּוֹמֵאָה דְּרוּם הָאֵם זִיךְ הַקְּדוּשׁ פִּרוּךְ הוּא פּוֹן אִזוּ אַפּ גִּיטָאָן • וְמָה דְּאָךְ יִרוּשְׁלַיִם אִזוּ אִזוּאֵי אִזוּ שִׁין אֲכָל שֶׁבֶן אַבְדֵּר לִיִּם רַבִּי יְהוֹדָה זְאָנְט דִּר מִדַּת הַרְיִן פּוֹן הַקְּדוּשׁ פִּרוּךְ הוּא שְׁמִיִּם צוּ בְּצִאלֵיִן צוּ דִּי וְיִיא זְעַק וְעַנְן מוֹצִיאֵ שֶׁס רַע • בְּיוֹם מַחֲרָתוֹ וְהוֹבֵא אֶל הַכֹּהֵן פּוֹן דַּעַם אִזוּ גִּירוּנָן אִזוּ פֶּל זְמַן עַר זִיגְרִיִּם וְעַרְט וִיִן תַּפְלָה גִימַת גִּוּוֹטן בִּי עַר קוֹמֵט זִיךְ מַטְהַר וִיִן אִזוּ וַיִּעַם שְׁמִיִּם בְּיוֹם מַחֲרָתוֹ וְהוֹבֵא אֶל הַכֹּהֵן רַבִּי יְהוֹדָה מִיִּם רַבִּי יִצְחָק וְעַנְן גִּינְאָנְט אֹנָן וְעַנְן הַאֲבִין וְיִיא פִּרְעַר מַתְפַּלֵּל גִּוּעָן דִּר נֶאֱדָה הַיִּיבֵּט רַבִּי יְהוֹדָה אָן עַם שְׁמִיִּם עַז חִיָּם וַיִּיא לְמַחֲרָתוֹ בַּח דַּסְגִּיִּם אִזוּ דִּי תוֹרָה וּסֵם זִי אִזוּ אֵיִן שְׁמִאֲרָקֵךְ בְּיוֹם דְּרוּם הַיִּיבֵּט זִי עַז • פֶּר וּסֵם הַיִּיבֵּט זִי תוֹרָה דַּסְגִּיִּם לִשׁוֹן וְיִיִן דַּעַן זִי וְיִיִּם דִּי זְאָכֵן וּסֵם זְעַנְן פֶּר חוֹלֵן אֹנָן פֶּר שְׁמִאֲפַט אֹנָן זִי אִזוּ כְּנִגְלָה חֵם מַעַן הָט גִימַת גִּוּיִסַּט אֹנָן זִי הַיִּיבֵּט חִיָּם וְיִיִל דַּסְגִּיִּם פּוֹן אֹבֵבֵן הַעֲנַנֵּט אָן אִין אִיר אֹנָן פּוֹן אִיר קוֹמֵט דַּסְגִּיִּם אַרְוֹס לְמַחֲרָתוֹ בַּח צוּ דִּי וְיִיא הַאֲלָמֵן אִין דִּר תוֹרָה דַּעַן דִּר וּסֵם הָט אֵיִן אֲחִיָּה אִין דִּר תוֹרָה הָט עַר אֵיִן אֲחִיָּה לְמַעַלְהָ לְמִטְבָּה וְתוֹמִסְבָּה מַאוּשֵׁר דִּי דְּאִוִּינֵי וּסֵם הַאֲלָמֵן אֹנְמֵר דִּי לִוְמֵדִים אֹנָן הַעֲלָפִיו זִיִּיא פּוֹן וְיִיעַר גַּעֲלַט אֹנָן דִּירָךְ דַּעַם וְיִיא אֹנָן לְעֵרְבֵן וְעַנְן זִי זְוִכָה אִזוּ גְבִיאִים גִּיִן אַרְוֹס פּוֹן זִי וְיִיִּסַר וְעַנְן מִדוּדָה : רַבִּי חִיָּךְ אִזוּ גִּוּעָן אֵיִן נִאָבֵט פֶּר רַבִּי אֲלַעֲזַר וְעַנְן זִי אֹפֶי גִשְׁמֵאָן הַאֲלָבִי נִאָבֵט צוּ לְעֵרְבֵן הַיִּיבֵּט רַבִּי אֲלַעֲזַר אָן כִּיִּם מוֹט חִיָּה בְּמוֹט אִין דִּר צִיִּים אִזוּ הַקְּבִיָּה שִׁקְט חֶסֶד אֹיִף דִּר וְעַרְט גִּיהַעַר זִיךְ דַּעַר מַעֲנֵמֵשׁ וְיִיִן אֹפֶי דַּעַם מִאָרֵךְ פֶּר אֵרֵי דַּעַן וְעַנְן הַקְּבִיָּה שִׁקְט אֵיִן מוֹכְבָה אֹיִף דִּר וְעַרְט שִׁקְט עַר זִיא פֶּר אֵלֵי אֹנָן מַעַרְט דַּסְגִּיִּם אֹפֶי דִּר וְעַרְט דְּרוּם זְאָל זִיךְ דִּר מַעֲנֵמֵשׁ זִיא וְיִיִן אֹפֶי דִּר גִּאֵם פֶּר אֵלֵי אֹנָן זְאָל אֹפֶי גִּמַּס מַאָן דַּעַן וְעַרְט דַּעַן אֹפֶי אִים דַּסְגִּיִּם פּוֹן אֹבֵבֵן יְבִיִם רַעֵה רֵאָה עַם וְיִיאֵלְט בְּדַרְפָּם שְׁמִיִּם וְיִיא בְּרַעֵה אֵלָּא בְּשַׁעֲת דִּר דִּן

עַר שְׁמִיִּם אֵיִם אִיר דִּי לְשַׁעִים אִזוּ וַיִּי עַם שְׁמִיִּם חֶבֶר לֹוֹ מִלֵּאָה וּסֵם תְּרֵעוֹשֶׁדִין עַם שְׁמִיִּם שְׂדֵי מִיִּם אֵיִן יוֹד דְּאֵם אִזוּ לִשׁוֹן דִּין דְּאֵם חִיָּסַט אִיר זְאָרְט וְיִיכָן אִזוּ מַעַן וְעַרְט אִים אִזוּ דִן וִיִן אִזוּ וַיִּי דַּעַם וּסֵם דְּאֵם אִזוּ שְׁוֹעֲרֵד אִין מוֹלֵי אֹנָן מַעַן אִזוּ אִים דִן מִיִּם דַּעַר חֶבֶר פּוֹן הַקְּבִיָּה וּסֵם פֶּר לְעַנְדֵּר אֵלֵין דִּינָג אֹנָן דְּרוּם שְׁמִיִּם זִמַּת תּוֹרַת הַמְצוֹרַע וּסֵם עַר דְּאֵם אִים גִּירוּנָן מִיִּם וִיִן צוּגֵג אֵיִן רַע דַּעַן מִצְוֹרַע מִאָכַט מוֹצִיאֵ רַע דְּאֵם אִזוּ לִשׁוֹן דַּרְעֵ • רַבִּי אֲלַעֲזַר הַיִּיבֵּט אָן אֹנָן זְאָנְט קוֹם אֹנָן וְעָה דִי לִיִּם וְיִיכָן גִימַת אֹנָן הֶעֱרָן גִימַת אֹנָן וְעַרְט גִימַת דַּעַם דִּרְצוֹן פּוֹן הַקְּבִיָּה אֵיִן פֶּרוּז שְׁרִיִּים אִים אֵלֵי מַאָה פֶּר זִי אֹנָן זִי פֶּאָר נַעֲמֵן אִים גִימַת דַּעַן בְּשַׁעֲת עַם וְעַרְט נִאָבֵט אֹנָן דִּי מוֹיַעֲרֵן פּוֹן דַּעַם הַיִּמַל וְעַרְט פֶּר מִאָכַט דִּר וְעַרְט זִיךְ אֵיִן לֵאָךְ פּוֹן דַּעַם תְּהוּם רַבָּה אִזוּ וְעַרְט מִשְׁחִיתִים גִּירוּנָן אֹיִף דִּר וְעַרְט אֹנָן הַקְּבִיָּה מִאָכַט פֶּאָרְן אֵיִן שְׁלֵאָף אֹיִף דִּר גִּאָנְצֵר וְעַלֵּט אֲפִיכֵו אֹיִף דִּי דְּאִוִּינֵי וּסֵם אִזוּ אֹיִף וְיִיא אֵיִן הַתְּעוֹרֵרוֹת אֹנָן חִיָּם • אֹנָן מִשְׁחִיתִים שְׁוֹעֲרֵן אַרְוֹס אֹיִף דִּר וְעַלֵּט אֹנָן וְעַנְן מוֹדַעֵ אֵלֵי לִיִּם אֵין חֶרוֹם זְאָכִין • אֲמִירֵי אִזוּ אֲמַת אֲמִירֵי אִזוּ שִׁקֵּר אֹנָן אִזוּ עַם קוֹמֵט הַאֲכָבִי נִאָבֵט דַּעַר וְעַרְט זִיךְ אֵיִן צְפוֹן וְיִיִּם אֹנָן עַם גִיִּם אַרְוִים אֵיִן פֶּרוּז אֹנָן הַקְּבִיָּה גִיִּם אַרְוִים אִין דִן עַרְט צוּ פֶּרִיעֵן זִיךְ דְּאָרְטֵן מִיִּם דִּי צִדִּיקִים דַּעַן גִיִּם אַרְוִים אֵיִן פֶּלֵאֵם פִּיעַר אֹנָן שְׁלֵאָנְט דַּעַם הָאָן אֹנְמֵר דִּיא פֶּלִיגֵל הַיִּיבֵּט עַר אָן צוּאֵי שְׁרִיעֵן אֹנָן וְעַרְט אֹיִף דִי לִיִּם פּוֹן וְיִיעַר שְׁלֵאָף אֹנָן קִיַּיעַר דַּעַר וְעַרְט זִיךְ גִימַת אֹיִף שְׁמִיִּם לְעוֹבֵדַת הַמְקוֹם אֹנָן אִזוּ עַם וְעַרְט מַאָה שְׁרִיִּים וְיִירֵר אִים דִּר פֶּרוּז אֹנָן אִירֵי חִילוֹת שֶׁל מַעַלָּה מוֹעַן לִזְבִּיעַן צוּ הַקְּבִיָּה אִזוּ וְיִיא עַם שְׁמִיִּם כֹּהֵן יִירֵר כּוֹכְבֵי כֶּקֶר וְיִיעֵו כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים אִזוּ וְעַרְט גִּימַת פִּיל מוֹיַעֲרֵן אֹנָן מִירֵן אֹיִף אֵרֵי וְיִיִּם אֹנָן קִיַּיעַר דַּעַר וְעַרְט זִיךְ אֵלֵין גִימַת צוּ דִּינָן וִיִן הֶאָרְן מִיִּם וּסֵם פֶּר אֵיִן פְּנִים וְיִיעַר עַר שְׁמִיִּם פֶּר דַּעַם מִלָּךְ עֲלִיִן אִזוּ מַעַן וְעַרְט זִיךְ דִּר וְעַרְט אֹנָן מִשְׁפַּטְן אֹנָן מַעַן וְעַרְט אִים בִּינְדֵעַן מִיִּם קִיַּיִן דַּעַן מַעַן וְעַרְט דְּאָךְ אֹיִף אִים קִיַּיִן זְכָת גִימַת גִּיפִיִן עַר זְאָל גִּירוּט וְעַרְט דַּעַר פּוֹן דַּעַן שְׁמִיִּם אֹיִף אִים גִּירִיבֹן כְּצוּרִים נַחֲוִים כַּחַס כַּחַס יִקְשִׁים בְּנֵי הָאָרֶם אֹנָן אֵיִירְדֵר דַּעַר מַעֲנֵמֵשׁ גִיִּם אֹנְעַק פּוֹנֵדֵר וְעַלֵּט וְעַרְט עַר גִּמַּשְׁפַּט מִיִּם כְּמָה דִינִים אֵיִירְדֵר דִּר נֶפֶשׁ מִיִּם דַּעַם גּוּף צוּ שְׁיִידֵן זִיךְ אֹנָן אִין דִּר צִיִּים חֵם זִי דַּרְפִּין זִיךְ צוּ שְׁיִידֵן גִיִּם דַּעַר נֶפֶשׁ אַרְוִים פּוֹן דַּעַם גּוּף בִּי עַר זְעַהֲעַט דִּיא שְׂכִינָה אֹנָן מַחֲמַת גִּירוּסִים שְׂכִינָה וּסֵם דִּי נִשְׁמָה הָט פּוֹן דַּעַם וּסֵם זִיא זְעַהֲט דִּי הִיִּלְגִי שְׂכִינָה גִיִּם זִיא אַרְוִים פּוֹן דַּעַם גּוּף אֲנִמְקַעֲנִין דַּעַר הִיִּלְגִי שְׂכִינָה אֹנָן אִזוּ עַר אִזוּ אֵיִן צִדִּיק אִזוּ קִיַּיִם זִיא זִיךְ אָן אֹנָן בְּהַעֲפֵט זִיךְ אִין דִּר שְׂכִינָה אֹיִב חִילוֹת גִימַת גִיִּם דִּי שְׂכִינָה אֹנְעַק פּוֹן אִים אֹנָן דִּר נֶפֶשׁ בְּלִיִּבֵט אֲיִבֵר אֵלֵין אֹנָן גִיִּם אַרְוֹס אֹנָן קִלְאָנְט אֹיִף אִיר אֵפּ שְׂיִוּוּגֵן פּוֹן דַּעַם גּוּף דִּר נֶאֱדָה וְעַרְט זִי גִימַשְׁפַּט מִיִּם כְּמָה דִינִים אֵין גִּיהַנֵּם דִּירָךְ דַּעַם מִלָּאָךְ דִּזְמָה אֹנָן דַּעַר גּוּף וְעַרְט נִידוֹן אִין קֶבֶר בִּי עַר וְעַרְט עַרְט אֹנָן דַּעַר נֶפֶשׁ אִזוּ מְקַבֵּל וִיִן דִּין אִין גִּיהַנֵּם בִּי עַר אִזוּ מְקַבֵּל אֹנָן גִּאָנְצֵן וִיִן דִּין אֹנָן דַּעַר נֶאֱדָה אִזוּ עַם גִּירִיבֵט שִׁין דִּר זְכָן זִי וְזָל שִׁין מְקוֹדֵשׁ אֹנָן מַסוּדֵר וְעַרְט אִזוּ גִיִּם זִיא אַרְוִים פּוֹן דַּעַם גִּיהַנֵּם כְּתוּבָן אֹנָן אֵפּ גִּיוּוֹאֲשִׁין פּוֹן אִירֵי זִיגֵר אִזוּ וְיִיא וְיִיִן חֵם וְעַרְט גִּירוּסִים אֵין פִּיעַר אֹנָן קוֹמֵט אַרְוֹס לִוְמֵד אֹנָן מַעַן בְּרַעֲנַמֵּי אֲבִיִן אִין גִן עַרְט לְמִטְבָּה דְּאָרְטֵן וְעַרְט זִי עַרְשֵׁט גִּוּוֹאֲשִׁין מִיִּם וְיִיאֵר אֹנָן בְּשְׂמִיִם אֹנָן קִרְיִיבֵטְצֵר וּסֵם אִזוּ דְּאָרְטֵן דִּיא אִזוּ וְיִיעַם שְׁמִיִּם מְסוּחַת מוֹר וּלְבֹנָה דַּעַן גִּיעֵו זִי מִיִּם אִיר אַרְוִים אֹנָן זִיא וְעַרְט

פרשת מצורע

גייט נים אוועק בײַז ער צו שמוסט אים די ביינר מיט די גליד דען ווערט אײַן טהור דרום האפן מיר גלערינט דר ווס וויל זיך מפיא זיין איז מען אים מפיא וויי צו אים ווען ער רוח המוכאזא איז אפן אים שורה און ווערט גפונן אפן אים דען זאל ער וויסן אז הקב"ה וויל אים מבער זיין פון דר וועלט וואל צו די צדיקים ווס זיי זענן הייליג און ווערן גפונן בקדושה ובטהרה פר דעם מלך עליזן און אפן זיי איז שורה דר רוח הקודש בעולם הזה ובעולם הבא :

פרשת אחרי

וידבר אל משה אחרי מות שני בני אהרן רבי יצחק זאנאט עם שמיים עבדו אח ה' ביראה וגילו ברעדה און ויידר לשמיים עבדו את ה' בשמחה די צוויי פסוקים זענן דאך ויידר אנגדר נאר מיר האפן גילערינט אלי מצות ווס אמענמשל מוט צו דינען הקב"ה זאל ער זענן פריער קופן צוא יראת שמים ער זאל מוכאזא האפן פאר הקב"ה און דורך דר יראה וועט ער קענן טאן די מצות התורה דרום שמיים מטה ה' אליהו שואל מעט כי אם ליראה ו גילו ברעדה פון דאנן לערנין מיר אפ אז אמענמשל מיר זיך נים פיל פרייען אויף דר וועלט נאר תורה ומצות זאל מען טאן בשמחה דרום שמיים עבדו את ה' בשמחה זאנאט רבי יוסי עם שמיים אחר מות שני בני אהרן עם וואקט גידארפט שמיין אחרי מות נדב ואביהו וועלן מירשון אליין וויסן אז זיי זענן בני אהרן נאר מיר האפן גלערינט דס זיי זענן נאך נים גווען אין ויער רשות ניערש אין ויער פאמירס רשות און דרום בקרבכם לפני ה' ויסתו ווארום זיי האפן דחק השעה גווען פר ויער פאמירס לעבן . זאנאט רבי חייא איך בין גיגאנגן אין וועג צו קופן פר רבי שמעון לערנן ביי אים דיא פרשה פון פסח בין איך גקופן צו איין בארג און עם איז אין אים גווען גרייב דארטן זענן גזעסן צוויי מענטשן . ווי איך בין צו גאנגן האב איך גיהערט איין קול פון די מענטשן זיי זאגן עם שמיים שיר מסור רבני קרח גדול ה' ומחולל סאור מיר האפן גלערינט פון רבי שמעון אז דר שיר איז גרעסר פון אנדרי שירים דרום שמיים שיר מסור און אויף שיר השירים איז גיטאפילט און גרעסר פון אלי שירים . דעם מסור האפן די בני קרח גוונגן אפן דיא דאזיג וואס זענן אפן דר מיר פון דעם גיהנם . בין איך צו גאנגן צו זיי און פריעג זיי ווער זענט איר זאגן זיי צו מיר מיר זענן סתרים און צוויי טאל אין דר וואך שיינן מיר זיך אפ פון דעם ישוב און מיר זענן עוסק בתורה ווארום אין דר היים האפן מיר נים קיין מנוחה האב איך זיי גאנאט וואל איז אייער חלק . האפן זיי זען גהובן צו זאגן קל זמן די דינים ווערן אפ גטאן פון דר וועלט ווערט דר דין אפן אפ גטאן און דיא מיתה פון צדיקים איז מכפר אפן די זינד פון דעם דור דרום ליעננט מען דיא פרשה אחרי מות אום יום כפור עם זאל זיין איין כפרה אויף דיא זינד פון ישראל און הקב"ה האט גאנאט זייט עוסק אין דס ווס עם שמוסט פון מיתה הצדיקים וועט פר מיר גלייך זיין ווי איר זענט מקריב קרבנות דעם טאג עכ זאל אפן איך מכפר זיין דען מיר האפן גלערינט קל זמן אז די ישראל זענן אין גלות קענן זיי דאך נים מקריב זיין דיא שני שעירים פון יום כפור דרום זאלן זיי ליינן די פרשה פון אחרי מות ווס דארטן שמיים די מיתה פון די שני בני אהרן וועט דאס זיין איין כפרה אפן ויערי זינד דען נדב ואביהו זענן גלייך גווען צוא דיא זיבציג וקני סנהדרין ווס זענן גווען אין דר צייט פון משה דרום איז זייער

ז שלט אפן דר וועלט זאל זיך אמענמשל נים ווייזן אויף דר גאס נ זאל אליין נים זיין אפן דר גאס ווארום בשעת דער דין איז דא פון דר וועלט רומ ער אפן ארי און ווער עם ווערט גוויין און פגענינט זי אים ווערט ער גמשפט מיט דעם דין דענאט מאר ווערט מקיים פסוק וישנסה בלא משפט דרום שמיים וביים רעה ראה זעה און זיי גהיט נ זאלאט וויסן אז דר מדת הרין רועט אפן אלי דרום זאלאט נים זייען אפן דעם מארק פדי ער זאל דייך נים מרעפין ווייל עם שמיים כי גם את זה לעולם זה עשה האלהים גאט הם בשאפן איינס אקענין עם אנדרן אזו ווי אז עם איז איין טובה אפן דר וועלט רומ אפן אלי זי אפן אז עם איז הלילה דר מדת הרין אפן דר וועלט רומ ער אפן אלי און אז ער פגענינט אים מרעפט ער אים . קום און זעה אז דר מדת הרין איז שוקט אפן דר וועלט איז פר האנדין פמה שווערדין ס זיי קופן פון דעם חרב העליון ווס אפן דעם חרב שמיים חרב לה' וראה דס דס זענן די שלוחי דינים משחיתים זיי הייבן אפן ויער קאפ און זענן אז דר חרב העליון איז רומ פון פלומ אויף אלי זייען אזו דר וועלן זיך פמה משפטים און גבורות אזו ווי עם שמיים איש ריבו ל ידו און ויידר שמיים וחירו שופח בידו און די אלי ווערן גפינן צוא טאן דין און וועל עם פגענינט אין זיי ווערט ער גיווק דס איז אין משפאט אדר ארים דר שפאט אפן דעם פעקד . רבי חוקיה הייבט זי שמעה ה' זעה ווי אזו זענן די פנסת ישראל גלובט פר הקב"ה דרום זאנאט חוד שמעה ה' זיך הקשיבה רחי איך קניפ טיך זן מיט דיא פנסת ישראל צו זיין פר דיר האזינה תמלתי בלא שפתי מרסה ווס מיינט מען בלא שפתי מרסה אלא מיר האפן גילערינט אז אויטליכעס ווארט גייט ארום פון דר וועלט גיין ארום און שפאקטן הימלן און גייט ווי אהרן עם גייט און דארטן ווערט דס גפריבט איז דס גומ און איין פשר ווארט ברענגט מען עם אריין פר דעם מלך הקדוש צו טאן זיין וויין און אז נים קערט מען עם אוועק אפן אנגדרי וייט צו דר וועקן מיט דעם ווארט דעם צד המוכאזא דרום שמיים ביי יוסף עט בכבל גילו ווי זאנאט האפן זיי אים גפריינט ער עת כוא דברו וגי ביו זייני תפלות זענן גיפריבט גווארין למעלה און זייני רייד זענן גלייטערט גווארן דען עם שמיים ווייטר שלח סלך ויסתרו איז ער אין דעם טאג געפינט גווארן פון דר תפיסה וואל צו די צדיקים ווס זענן עוסק אין דר תורה און קענן זיך מקשר זיין אין הקב"ה ופנסת ישראל אויף זיי שמיים יסח אכיד דס איז הקב"ה יאסר דס איז די פנסת ישראל ותגיד יודתך דס איז דיין פאמיר און כופר ווס האפן דייך גבראכט אפן דר וועלט זאנאט רבי אקענד איך כוא זאגן איין וואך ווס איך האב גילערינט ביי מיין פאמיר פון די נגעים פון אהרן דען ווען דר רוח המוכאזא רועט אין שמיים און הקב"ה וויל עם זאל זיין ריין אזו שיקט ער איין נגע צרעת אין הוזה דס איז פדי איינס זאל מקמירן זיין דס אנדרי דען דיא נגע הטמא גייט נים אוועק ביו מען צו שמוסט דס גאנצי הוזה שמיירן און דס האקן און דיא נגע ווארט ביו דיא מוכאזא גייט אוועק אזו ווערט טהור דס ארט און אזו אפן וועלכר מענמשל ווס ער איז טמא גווארין און דר וועקט דעם רוח המוכאזא אויף זיך און אפן דר וועלט דען ער רומ אפן אים אדר אפן דר וועקט און אז הקב"ה וויל ויידר מטהר זיין די וועלט אדר אים שיקט ער איין שטארקן מדת הרין דען ווערט ער גפינן און איז שורה אפן דעם רוח המוכאזא און זענן מקמירן איינר דעם אנדרן ביו ער גייט אוועק און דר דין הקשה

פרשת אחרי

ויער ביתה ככפר אף די ישראל דרום שמיים ויחכים כל בית ישראל יבנו עת השריפה אשר שרף ה' דענעס איז ניט גווען וויער גלייכווייליג די ישראל: תאנא מיר האבן גלעריגט רבי יוסי זאגט אין יום הכפורים דארף מען לייגן די פרשה אחרי מות מכפר זיין אף די ישראל ווייל וויער ביתה הט מכפר גווען אף די ישראל פון דאגן לערנן מיר אפ אז עס קומן חליקה יסורים אף דעם מענטשן איז דס מכפר אויף זייני זינד און ווער עס איז זיך מצער אף ביתת הצדיקים איז מען אים מוחל זייני זינד דרום ליינענט מען דיא פרשה פון דיא בגי אהרן אום יום כפור כדי די מענטשן זאלן הערין און וועלן זיך מצער זיין אף וויער ביתה וועט מען זיי מכפר זיין וויערי זינד און ווער עס איז זיך מצער אדר ער וויינט אף דעם איז הקב"ה מכריז אף זיין און זאגט וסר עובד ומסאקד חסור און ניט דס אריין נאך הער ער איז זוכה זייני קנידה זאלן ניט שטארבן ביי זיין לעבן און אף אים איז גוט גווארן וסר עובד ומסאקד חסור יראה ווע יאריך ימים ותסוף ה' בידו יצליח :

און דס איפריגי פלומ האבן זיי איין גיזאמילט אין דס גרוב און דס פלייש פון דר פהקה האבן זיי דרוף אנדר גלייגט און אזו האבן זיי מקריב גווען וויערי קרפנות צו די שדים און קליפות דר מיט האבן זיי זיך צו זיי מקריב גווען און באויליגט מוט אנדר אף די פערט די ישראל זענן גווען ביי זיי אין גלות האבן זיי זיך דס פון זיין אפ גילעריגט און האבן אף מקריב גווען נאך די עבודות דרום שמיים כמעשה ארץ מצרים לא תעשו איר זאלט ניט מאן אזו ווי די מצרים האבן גטאן און ווידר שמיים ולא יזבחו עוד לשעירים זיי זאלן שון ניט שעכטן צו די שדים וום זיי האבן איין פנים אזו וויי איין זיקעלי :

רבי שמעון הט זאגט עס שמיים כל הנחלים הולכים אל הים והים אינו מלא זאגט רבי שמעון אף פר ווידר מיה אף די מענטשן דס זיין האבן אונן און זעהן ניט זיי האבן אווערן און הערין ניט זיי האבן איין הארץ און טוען ניט קליגן אין רצון פון הקב"ה ווי אזו שלאפן זיי און דר וועקן זיך ניט איידר דער פינצמער טאג וועט אף זיין קומן און וועט זיי צו דעקן און דער האר פון זיין פקדון וועט אפ געמן דין והשכון פון זיין און אלי טאג שרייט מען אויס איין פרוז אף זיי און וויערי נשמות זאגן אף זיי עדות די תורה שרייט אף זיי און זאגט ער סתי וגו' ווי לאנג נאך שומים וועט איר ליב האבן די נארישקייט פון דער מומאךה גייט און שפייזט איהם מיט מין שפייז און מרוגקט מין וויין עס וויל אפר קיינר ניט צו גיין וויערי אווערן און צו בייגן וויער הארץ צו דר תורה קום און זעה דיא הינטרשטי דורות זענן אן גיברייט אז די תורה זאל פון זיי פר געסן ווערן און די חכמי לב וועלן איין גטאן ווערן און עס וועט ניט זיין ווער עס זאל עפיגן און פאר שליטן די תורה ווי צו דעם דור און פון היינט אן און ווייטער וועט שון ניט זיין אזו איין דור ווי עס איז היינט ביי אין דר צייט אז מלשח וועט קומן וועט זיך דר וועקן די ידעה אף דר ווערט אזו ווי עס שמיים כולם דעו אותי מספס ועד גדולם ער זאגט ווייטער סודות מיר האבן גלעריגט משה רבינו הט גפרענט צו הקב"ה ווען די ישראל וועלן זינדען און וועלן תשובה טאן דורך וום וועלן זיין גיבענשט ווערן זאגט הקב"ה צו אים וום פרענטו מיה ובר אר אחו אחי דען אלי פרכות פון אובן און פון אויגן זענן איבך גיענטמפרט גווארן און זייני הענט :

און דס איפריגי פלומ האבן זיי איין גיזאמילט אין דס גרוב און דס פלייש פון דר פהקה האבן זיי דרוף אנדר גלייגט און אזו האבן זיי מקריב גווען וויערי קרפנות צו די שדים און קליפות דר מיט האבן זיי זיך צו זיי מקריב גווען און באויליגט מוט אנדר אף די פערט די ישראל זענן גווען ביי זיי אין גלות האבן זיי זיך דס פון זיין אפ גילעריגט און האבן אף מקריב גווען נאך די עבודות דרום שמיים כמעשה ארץ מצרים לא תעשו איר זאלט ניט מאן אזו ווי די מצרים האבן גטאן און ווידר שמיים ולא יזבחו עוד לשעירים זיי זאלן שון ניט שעכטן צו די שדים וום זיי האבן איין פנים אזו וויי איין זיקעלי :

כמעשה ארץ מצרים זאגט רבי אבא קום און זעה עס איז פר האגדין זעהן מדרגות אין דר מומאךה מעבדי בנו ובחו כאש קוסם קסמים טוען ומנחש ומכשף וגו' די האבן איין אחיזה אין דר ווהמא פון די נעגל זיין מדרגות זענן אין מצרים און איין מדרגה איז אף דר גאנצן וועלט און די מצרים האבן זיך אין זיי מטמא גווען און דס זענן פיל מיני פישוף פון דארטן האבן די מצרים גוויסט פישוף מער פון דר גאנצן וועלט און ווען זיי האבן גוואלט טאן פישוף זענן זיי ארויס געקומען פון די רוחות המומאךה און האבן גימאכט אנגראבן און האבן ארום גרינגלט דעם גראבן מיט דעם פלומ פון דעם שעקטונג

כמעשה ארץ מצרים זאגט רבי אבא קום און זעה עס איז פר האגדין זעהן מדרגות אין דר מומאךה מעבדי בנו ובחו כאש קוסם קסמים טוען ומנחש ומכשף וגו' די האבן איין אחיזה אין דר ווהמא פון די נעגל זיין מדרגות זענן אין מצרים און איין מדרגה איז אף דר גאנצן וועלט און די מצרים האבן זיך אין זיי מטמא גווען און דס זענן פיל מיני פישוף פון דארטן האבן די מצרים גוויסט פישוף מער פון דר גאנצן וועלט און ווען זיי האבן גוואלט טאן פישוף זענן זיי ארויס געקומען פון די רוחות המומאךה און האבן גימאכט אנגראבן און האבן ארום גרינגלט דעם גראבן מיט דעם פלומ פון דעם שעקטונג

פרשת אחר

וענן נים פר שניטן גווארן פון דר וועלט מיט פרת אונ אז ל
 לט איז בצער אונ פדארפן האבן רחמים און גייען דיא נפשות
 בעפן רחמים אונ וענן מתפלל און זיי אונ וענן מודיע צוא דיא
 ות ווס ליגן אין דר מערת המכפלה און דר וועקן זיך דיא אבות
 גיין אין גן עדן להתחנן ווס איז און דר ערד און וענן זיך משתף
 א אנדרי צדיקים ווס וענן דארטן אונ זיי וענן גוור גוירות טובות
 הקב"ה טוט זייער ווילן אונ קט חס און דר וועלט אונ די נפשות
 דיקים וענן תמיד שכיח מגין צוא זיין און דיא לעבדיג אונ דאס
 סט נפש אונ דר חלק הנפש ווערט קיין מאד נים פר לעגט אונ
 גישנימן פון דר וועלט כדי זיי זאלן ארץ קענן וויסן אונ מגין צו
 און דר וועלט אונ דס האבן גמיינט די חברה וואס זייא האבן
 נגמ אז די מתים ווייסן דעם צער פון דיא לעבדיג און און דיא
 עים שמיים ונכרתה הנפש ההוא מעמיה • דאס אנדערי וואונג איז גן
 ון התחנן דריגן קט הקב"ה נמאכט מייערי חדרים עליונים אין
 גישמאלט פון דעם עולם אונ פון עולם העריון אונ עס וענן
 גלבי היכלות פון פיר ערלייא גישמאלט אונ אין דריגן איז פאר
 גן אילנות אונ עשבים אונ דארטן וענן די מענטשן גיקלייד
 דעם גשמאלט פון דר וועלט אונ אין גשמאלט פון עולם העליון •
 דריי וואונג איז דר סודו העליון הקודש וואס ער הייסט צור החיים
 דמן וענן זיי זיך מתענג אין דעם עולם העליון וואס דרום שמיים
 מתענג על ה' דס הייסט נשקה • אונ מיר האבן גלערינט אז די וועלט
 און רחמים אונ די צדיקים פון דעם דור וענן זוכה אז דער נפש
 שוועבט און דר וועלט זאל און זיי מגין זיין אזו גייט דר נפש
 איז מודיע דעם רוח אין דר רוח גייט אונ שוועבט אונ איז מודיע
 דר נשמה אונ די נשמה גייט און בעט צו הקב"ה אזו האט
 ביה רחמנות און דר וועלט אונ גידרט און אראפ די נשמה אונ איז
 מודיע צו דעם רוח אונ דר רוח גידרט אראפ אונ איז מודיע צום
 ש אונ אלי שבת אונ ראש חודש וענן זיך אלי דרייא כחבר אין
 גס אונ קומן זיך בנקן צום מלך הקדוש אונ דער נאך גייט ויידר
 זאלער און זיין ארט דס מיינט דר פסוק והיה מיר הודש בחדשו ומדי שבת
 וחול יבא כל בשר להשתחוות לפני עמר ה' און בשעת דיא וועלט באדארף
 פון צו רחמים אונ די לייט גייען אונ וענן עס מודיע צו די נפשות
 צדיקים אונ ווייגן דארטן און זייער קבר אונ די לייט וענן פרוכטי
 א אזו קענן זיך בהעפמן זייערי נפשות מיט די נפשות הצדיקים
 זאממן זיך אלי איין אונ שוועבן צו די אבות קיין חברון אונ וענן
 מודיע פון דר וועלט אזו גייען זיי אין דעם מוצר פון דעם גן עדן
 וענן דס מודיע צוא דיא רוחות הצדיקים אונ דיא רוחות וענן
 זיינט אין גן עדן אונ מלאכים הקדושים גייען צווישן זיי אונ אלי
 גן אונ וענן עס מודיע צו די נשמות אונ די נשמות בעמן און די
 דיגי איז אזו קט הקב"ה חס און דר וועלט פון זייער וועגן און
 א נאנט שלמה איך רוב די מענטשן ווס וענן שון לאנג גשמארבן
 דר פון די מענטשן ווס לעבן נאך • נאנט רבי חייא איך פר ווינד
 אוב עס איז נאך דא איין מענטש און דר וועלט וואס ער זאל
 גן מודיע זיין צו די נפשות הצדיקים חוץ פון אונר חבדייא און
 און קען מיינר נים • נאנט רבי אבא דר צער איז זיי מודיע • דיא
 תורה איז זיי מודיע • ווארום אז עס איז נים דא קיינר וואס ער
 מודיע זיין אזו זיקת קט אים איין ספר תורה איך דעם בית

הקברות אזו וענן זיך מתעורר די מתים אנמקענן דער ספר תורה
 וואס זיא ווערט אנמפרעקט דען דער מלאך דיס איז זייא מודיע אזו
 שרייען אלי און דעם ווס די תורה איז אזו אנפלעקט בהרפה וענן
 די לייט חוזר בתשובה אונ ווייגן בלב שלם פר הקב"ה אזו זאממן זיי
 זיך איין אונ וענן עס מודיע צו דיא אבות פון חברון גייען זייא אונ
 וענן דס מודיע צו די רוחות אין גן עדן אונ די רוחות וענן דס מודיע
 דר נשמה אזו ווי אובן איז גשמאן און אז די לייט זיך אונ דיא
 ספר תורה אונ מוען נים קיין תשובה זיי זאלן ווייגן בלב שלם אויך
 דעם צער איז וויי צו זיי דען זיי זאלן ווער קט דס גמאן דס זיי האבן
 די תורה אזו מבוה גווען אונ אנפלעקט אן תשובה • זייא וענן נאך
 און זיך מעורר זייערי עונות דרום זאל מען דס נים מאן אן תשובה
 אונ תענית און תפלה • רבי אבא זאגט תענית איז איבר אלי דרייא
 אונ דס בדארף זיין דווקא אין דעם מאן וואס מען זידט ארום דיא
 ספר תורה אונ בשעת דיא וועלט איז אין גרוסן צער אזו טוען זיך
 אלי בהעפמן מתפלל צו זיין פר זיי :

הנאט מיר האבן גלערינט רבי יהודה קט נאנט אכאל וענן גמאן
 רבי חזקיה אונ רבי ייסא אין וועג וענן זייא גמאן אין דער
 שפאט גוש חלב אונ די שפאט איז דענסט מאל גווען חרוב האבין
 זיי זיך געזעט נאדענט ביי איין קבר אונ רבי ייסא קט ביי זיך גהאט
 איין שטיק פון איין ספר תורה אפ גריסן אזו ווי זיי וענן געסן האט
 דר קבר אן גהובן שמורמן אונ שרייען וויי וויי דס זיא וועלט איז
 היינט בודאי אין צער ווייל איין ספר איז אהער אנמפלעקט אונ פר
 מריבין גווארן אדר אפשר וענן אהער די לעבדיג גקומן צו שפעטן
 פון אונז טבייש צו זיין אונז מיט דר תורה ווס זיי לערנן פרעגט אים
 רבי חזקיה ווער ביסמו זאגט ער איך בין איין מת אונ דר וועק מיה
 מחמת דר ספר תורה דען אכאל איז גווען דיא וועלט בצער וענן
 גקומן לעבדיג אהער צו דר וועקן אונז מיט אספר תורה אזו האב
 איך מיט מיני חברים זיך מקדים גווען אונ מיר האבין עס מודיע
 גווען צוא דיא אבות אין חברון וענן זייא גמאן אונ האבין מודיע
 תורה פסל אונ זיי האבן משקר גווען בשם המלך דען דיא תורה
 איז אין גאנצן שמות הקודש אונ עס איז גפונן גווארן איין איפריגי
 ואז אין פסוק ושופעת שפע שתי פרסות האבן די צדיקים גיזאנט ווייל זיי
 האבן משקר גווען בשם המלך אונ מיר האבין זייא אום זיסט דער
 וועקט דר פאר האבן זייא מיה מיט מיין חבר דוחה גווען פון דער
 ישיבה ביי איין אלטר מאן ווס איז גווען צווישן זיי קט גבראכט איין
 ספר תורה פון רב הממונה סבא איז איז דער וועקט גווארן רבי
 אלעזר ברבי שמעון ווס איז גווען מיט אונז פנראבן איז ער גמאן
 אין גן עדן אונ קט מתפלל גווען אזו וענן זייא גהילט גווארן אונ
 פון דעם מאג אז ווס מען קט צו רבי אלעזר צו גמאן פון דאן אונ
 מען קט אים און גבראכט צוא זיין פאטר אין זיין מערה אריין איז
 שון קיינר נים דא ער זאל זיך איין שפעקן צו גיין צו דיא אבות דען
 מיר פארבטן זיך שון צו גיין מיר זאלן נים גישמראפט ווערן אזו ווי
 פריער אונ היינט זענט איר גקומן צו אונז מיט דר ספר תורה האב
 איך גימינט ווייל דיא וועלט איז בצער דרום בין איך דער שראקן
 גווארן אונ דר קבר קט גשמורעקט ווייל איך האב גימראכט ווער
 ועט גיין מודיע זיין צו די אבות קיין חברון אזו איז רבי ייסא אונעק

ניטאנגן

פרשת

אחרי

עה

גאונן מיט דר ספר תורה זאגט רבי חזקיה חס ושלום דייא וועלט איז גיט בצער און מיר זענן חס ושלום גיט גקומען צו אייך מבייש צוא זיין זענן רבי חזקיה ורבי יוסא אוועק גגאנגן און זאגן בודאי אז קיין צדיקים איז גיט לא אף דר וועלט שמיים די וועלט נאר פון וועגן די מתים זאגט רבי יוסא פר ווס אז דייא וועלט בדרארף האבן רענין גייט מען צו דייא מתים אמער עם שמיים דאך וורוש אל הסתים זאגט רבי חזקיה צוא אים ביי אהער האסמו גיט געווען דעם פנה פון דעם צפור פון דעם גן עדן עד קט אוז גזאגט וורוש אל הסתים קאט זענן די רשעים זיי הייסן תמיד מתים אפר די ווס הייסן צדיקי אמת און דר וועלט און זיי קט שלמה זאגט וישב אני את המתים שכבר מתו זיי זענן שון לאנג גשמארבן אפר היינט זענן זיי לעבדיג און ווירד אז די רשעים קומן צו זייערי מתים קומן זיי מיט פישוף צו דר וועגן מינים רעים שחתים אפר אז די צדיקים קומן צו זייערי מתים קומן זייא מיט תשובה פר הקב"ה און מיט איין צו פראכן הארץ מיט תענית און זענן מתפלל פר זיי פון זייערי נשמות וועגן פדי זיי זאלן פערטין פר הקב"ה און הקב"ה קט חס אזוי דר וועלט פון זייערט וועגן און און דעם האבן מיר גלערניגט איין צדיק וואס עד ווערט נפטר פון דר וועלט ווערט עד גיט פר קארן פון ארי עולמות אזוי ווי עם שמיים על כן עלמות אהבו לייגען גיט עלמות נאר עולמות איז מיינט וועלטן דען ביי זיין רעפן איז עד נאר שכיח אין דריי וועלטן אפר דער נאך איז עד רשעים אין אלי וועלטן וואול צוא זייער חלק :

תאנא מיר האבן גלערניגט עם שמיים ויהיה נפש ארוני צורה כבוד החיים עם ווארט גדארפט שמיין נשמת ארוני דען די נשמות זענן און דעם ארט צור החיים נאר אזוי וויא מיר האבן אובן גואגט וואול צו די צדיקים ווס זיי זענן אן גקניגט איינס אין דעם אנדרן דר נפש אין ווי דר רוח אין דר נשמה און די נשמה איז בהעפם אין נאם ווערט גפונן אז דער נפש איז און מקושר בצרור החיים זאגט רבי אלעזר מיר האפען גלערניגט אז ביי איין ספר תורה בשעת מען איז זיא מטלטל פון איין שור אין דער אנדערר הייסט בייא איר גלות דרום טאר מען גיט מטלטל זיין קיין ספר תורה פון איין ארט אויף דעם אנדערין זאגט רבי אבא אז די שכינה איז פר טריבן גווארן איז און אזוי געווען ביי זיא קט גיזאגט מ'יחנני בספר סלון אורחים אין ערשטן פון איין שול אין דר אנדערר ביי דר נאך און דר נאך אין דר מדבר סלון אורחים זאגט רבי יהודה די בני בכל פארקמן זיך צוא טראגן איין ספר אפילו פון איין שול אין דער אנדערער מכל שכן אזוי וויא אויבין שמיים :

תניא מיר האבן גלערניגט רבי שמעון זאגט צוא דר חכמיא כל זמן אז איך לעב וועלן די מענטשן גיט בדרארפן מטלטל זיין איין ספר תורה און דר נאם ולבית הקברות דער וועגן דייא מתים זאלן מתפלל זיין דען מיין זכות אליין איז פראי מגין זיין און דער וועלט ווארום דייא צדיקים זענן מגין פאר זייער לעבן און דעם דור ומפר שכן נאך זייער מוים וועט נאך מער מגין זיין וויא ביי זייער לעבין אזוי עם שמיים ונגווי על העיר הזאת להושיעה לפני ולפני דוד עבדי אינן אז דר המלך קט גלעבט שמיים גיט און וועל מגין זיין און דר וועלט פון וועגן דוד גייערט נאך זיין מוט שמיים ערשט אזוי זאגט רבי יהודה ווארום שמיים לפני ולפני דוד עבדי איז דען זענן ביידיגלייך נאר ווייל דוד המלך קט זוכה געווען זיך בהעפמן אין דייא

דרייא זכות ווס זיי זענן שלשה רגלי המרכבה און עד איז געווען דען רביא ברככה דרום איז ארץ איינס מיד הוא לעלם ולעלמי עלמיא רבי אבא איז גגאנגן קיין קפוסקא און רבי יוסי איז אויך גיט מיט אים זעהן וויא אז איין מענטש גייט זייא אנמקעגן און איין צייכן און דעם פנים זאגט רבי אבא מיר דארפן אפ אונזר וועג פון דעם מענטשן ווארום זיין פנים ווייזט אום אז עד איז עובר געווען און דייא עריות פון דער תורה זאגט רבי יוסי פאמיר אים דער צייכן גקומן קליינר הייד און און וועלכי עריות האט גקאנט עובר זיין זאגט רבי אבא עם ווייזט אפר פארט אום אז קט עובר געווען און די עריות קט אים רבי אבא צו גריפן און זיי אים מיין קינד ווס פר איין צייכן האסמו און דיין פנים זאגט צו רבי אבא איך בעט אייך איר זאלט מיר שוין מער גיט שפר דען מייני עבירות האבן מיר דש גורם געווען זאגט רבי אבא אזוי איז געווען דייא מעשה זאגט עד איך בין איין קאר גיזאנגן ווען מיט מיין שוועסטער האבן מיר גיגעכמנט אויף איין הארץ האב איך מיר אן גיפרונקען מיט וויין און האב מיט איר מ'געווען ביי נאכט און אז מיר זענן און גישמאנן און דר פרי קט דר בעל הבית מיט איינעם גיקריגט בין איך אריין גיזאנגן צוויי זיי איך נאר זיי צו שידוך האבן זייא מיר ביידי גשלאגן דר און זייא און דר און דר אנדערר זייט האבן זיי מיר גימאכט די מפה א דעם פנים איז די מפה גגאנגן ביי דעם מוח בין איך געווען מטפן מיר ביי אונז ארופא מצוי געווען פראגען זיי אים ווער איז דר רב זאגט דר מענטש עד הייסט רבי אלעזר זאגן זיי צו אים ווס פר א רפואה קט עד דיר גיגעבן זאגט עד רפואת הנפש עד קט מיר גהייי תשובה טאן אלי טאג און פון דר צייט אן טוא איך תשובה א זעה ארי טאג אין אשפוגיל מיין צייכן טו איך ווייגען פר נאם ווס איז דר האר פון דר גאנצן וועלט און מיט די מרעקן פון דייא אז וואש איך אפ מיין פנים זאגט רבי אבא אוב עם איז גיט גגור גווא און דיר אז קיין תשובה זאל דיר גיט העלפן וואלט איך דיר גמאכ אז דער צייכן זאל דיר אראפ פון דיין פנים דאס איך וועל און דר זייענן וסר עיני וחמאחד תכופר זאגט רבי אבא צו אים זאג מיר נאך דר מאל דעם פסוק קט עד דרייא מאל נאך גזאגט צו רבי אבא דר פסוק אזוי איז דר צייכן אראפ גגאנגן פון זיין פנים זאגט רבי אפר הקב"ה קט דיר אפ גטאן דעם צייכן ווייל די האסט רעכט תשובה גטאן זאגט עד איך טו איין נדר אז פון היינט אן און ווייטר זאל איך עוסק זיין בתורה ויזם גלילה זאגט רבי אבא ווי אזוי דיין נאם זאגט עד אלעזר זאגט רבי אבא דיין נאמן קט דיר גורם געווען זי גאט קט דיר גהאקפן ווארום אלעזר מאכט אל עור קט אים רבי אבא גיבענטשט און קט אים אוועק גשוקט • אמאל איז גגאנגן רבי אפר צו רבי שמעון איז עד גקומן אין איין שטאט קט עד געווען ווי איין איז געזען און קט גידרשת דעם פסוק איש בער לא ידע וכסיל לא יכין ויא ווי גאר זענן פר גארישט די מענטשן פון דר וועלט זיי זענן גי משגיח צו ווייסן און ווס זיי האבן איין קיום און דר וועלט ווס א זיי מערב וואס זיי ווייסן גיט ווייל זייא זענן גיט משתדל און עוס בתורה וואלטן זיי עוסק זיין בתורה וואלטן זיי גוויסט דעם וועג דר פון וכסיל לא יכין את ואת דר נאר פר שמיים עם גיט פאר וואס הקב"ה שפראפט דעם צדיק און דר וועלט און בפרות רשעים כמו עשב דר רשעים

וואס

פרשת אחרי

רבי אבא הוה ארץ ארץ גלילענט דעם פסוק ואתה שלום וביתך שלום :

פרשת קדושים

וידבר ה' אל משה לאמר דבר אל כל עדת בני וגו' קדשים תהיו וגו' רבי אלעזר זאגט עס שמימאל תהיו כסוד כבוד אין הבין איר זאלט גיט זיין אזו ווי איין פערד אדער איין מול אייזיל ווס ער פאר שמיים גיט וויא פיל מאל די תורה דר וועקט זיה ווי פיל מאל שרייט זיא אונ הייבט אוף איר קול צו דר וועקן אלי לייט פון אזי זייטן אונ אלי לייט סון שקאפן אונ בנערין גיט צו זעהן אונ גיט צו וויסן מיט ווס פר איין פנים וועקן זיין שמיין ליום הרין העליון אז דר מלך העליון וועט פרעגן אוף דר בוששה פון דר תורה ווס זיא הוה גישריין צו זיי אונ זיי האבן זיה גיט גקערט צו איר וויא זענין פנום אונ חסר פון דעם נאמנות פון דעם מלך עדין וויי צו זיי וויי צו זיי ווער נפש דיא תורה שרייט צו זיי אונ זאגט מ'פתי יסור הנה חסר לב ואסרה לו ווס הייסק חסר לב אלא דר ווס איז גיט עוסק אין דר תורה האט ער גיט קיין נאמנות הקדושה אונ איז פנום פון אלעמן דרום הייסק ער חסר לב דען מיר האבן גלערינט דר ווס איז גיט מקיים דיא תורה סאר מען זיה גיט מוכר זיין צוא אים אונ גיט האנדלן מיט אים קיין סחורה ומכיל גיט צו גיין מיט אים אין וועג דען ער הט קיין נאמנות גיט אונ דרוף האבן מיר גלערינט דער וואס ער גייט אין וועג אונ איז גיט עוסק בדברי תורה איז ער מתחייב בנפשו ומכל שכן אז מען גייט מיט אזו אמענטש ווס ער גלענקט גיט אין כבוד פון זיין הערן אונ זיין נפש דר הט בודאי גיט חס אוף זיין נפש רבי יהודה זאגט דר ווס הט גיט חס אוף זיין נפש ווי אזו קען ער אום ציהו איין פשרי נשמה צו זיין זון דרום שמיים אל תהיו כסוד כבוד אין הבין ופאין זענן די צדיקים ווס זענן עוסק בתורה דען זיי ווייסן די וועג פון הקב"ה אונ זענן זיה מקדש בקדושת המלך עליון אונ זיי ווערין גפונן היילג אוף דר וועקט אונ דרום ציהו זיי אראפ איין הייליגן רוח צו זייערי קינד אונ די קינד הייסן בני המלך בני גדושים וויי צו די רשעים דען זיי זענן אלי הצופים אונ דרום יירשגן זייערי קינד איין נפש הצוף מצד המוכתה אזו ווי דר פסוק זאגט ונסחם כס אז אמענטש קומט זיה מטמא זיין איז מען אים מטמא דרום זאגט דער פסוק זאלסט גיט זיין אזו ווי די פערד ווס זיי זענן פיל מיט זנות איז סער מטמא זיי ארדינג עס שמיים דא אין הבין אונ וידר שמיים ומכלבים עוי נפש לא ידע שבעה וחסה רועים לא ידעו הבין פלוקר עס זענן צו אים אן גיבירייט דיא כלבים ווס זענן עזי נפש וחסה רועים זיי זענן שרים מטונים צו פירן אים אין גיהנם אריין דרום שמיים ביי זיי לא ידעו שבעה די מטונים זענן קיין מאל גיט זאט פון צו פירן אין גיהנם אזו ווי עס שמיים לעלוק שתי כנוה הב הב וגו' איש לבצעו וגו' דעם זענן די ווס פירן דעם מענטשן אין גיהנם אריין ווייל ער איז נאר נאך גינאנגין נאך דעם זעלט אונ איז גיט גינאנגין אין גאטס וועג אונ האבן זיה גיט היילג גבאמט אין זייער ויווג אזו ווי עס גיהער צו זיין דרום שמיים קדושים תהיו כי קדוש אני ה' איר זאלט זיין היילג אינדך קדושה ווס איר זענט באהעפט ווייך איה בין היילג :

עבר אוף דר תורה מען בליען אזו ווי גראו אונ דוד המלך זאגט דס איז נאר להשמדם ערי ער הקב"ה גיט זיי אוף דר וועלט אונ עשירות פרי ער זאל זיי פר מליגן פון יענר וועלט דס זיי זיין אזו ווי ערד אזו ווי עס שמיים ועסותם רשעים כי יהיו אפר תחת לבי הצדיקים ער זאגט עס שמיים ויקם כי כחשי בפני יענה ווס מיינט דס פסוק אלא וואל צו דעם מענטשן ווס ער איז עוסק בתורה צו זיא אונ צו וויסן דעם וועג פון הקב"ה אונ ווער עס איז עוסק ה איז גלייך ווי ער איז עוסק אין דעם נאמין פון הקב"ה משה וויא דר נאמין פון הקב"ה טוט משפט אונ דין אזו אוף איז דיא קום אונ זעה דר מענטש ווס איז עובר אוף דר תורה אזו די תורה ארוף דער נאך גידערט זיא אראפ אונ מאכט דעם טשן איין צייכן אוף זיין פנים פרי די אברשמי אונ די אונטרשמי אים זעהן אונ זאלן אים שעקמן אין מיר האבן גלערינט אלי ה' פר ווס הייסן זיין עיני ה' ווייל זיי גיין אונ שוועפן אוף דר זען צו וויסן דעם וועג פון די מענטשן אזו הייבן זיי אוף זייערי אונ זעהן אין זיין פנים שרייען זיי אלי אוף אים וויי וויי איז עס פעולם הוה וויי איז צו אים פעולם הפא מערט אייך אוועק אים דען דר רוח המוכתה רעט אוף אים דען ער איז גיציכיקנט דר צייכן זאל אוף אים עדות זאגן אונ כל זמן דר צייכן שמיים זיין פנים איז דס פר איין עדות אונ אז ער הט איין קינד איז קינד אום גזונן אונ גנומן גווארן פון דר מוכתה גיט פון דער נשמה אונ דס זענן די עזי פנים פון דעם דוד די רשעים לאזו זיי זיה גיין אוף דר וועלט אונ שמראפט זיי גיט פרי צו פר דארבן ווערן וועלט אונ מיר האבן גלערינט דר צדיק ווס איז עוסק דה יום ולילה איז הקב"ה אוף אים מושק איין חוש של חסד ער איז אן גיציכיקנט אין זיין פנים אונ פאר דעם צייכין פארמטין זיה גיט ותחתונים אפר תלילה אז איינר איז עובר אויף דר תורה ער גיציכיקנט ברוח המוכתה אונ עס אנמדיפין פר אים עריונים תונים אונ רופין אום קערט אייך אוועק פון אים דען ער האט ד גיווען אוף דר תורה אונ מצות פון זיין הארין וויי צי אים וויי זיין נפש דר מענטש ציהט אוף זיה דעם רוח המוכתה אונ מאכט רשגן צו זייערי קינד דס הקב"ה הט אין אים קיין חלק גיט אונ ט אים גיין פרי ער זאל ווערין פר דארבן פון עולם הפא זאגט אבא צו אים פון וועמן האסטו דס גלערינט זאגט ער אזו האב גלערינט דס די שלעכטי ירושה ירשגן וידר זייערי קינד אז ער ז קיין תשובה גיט אפר קיין שום זאך קאן גיט שמיין אנמקענין זככה אונ די רפואה הט מען מיה גלערינט איין מאל דס אייך האב אט איין צייכין אויף מיין פנים בין אייך גנאנגין אונ וועט הט מיה ענגינט איין צדיק אונ דודה אים איז מיר דר צייכין אראפ זאגט אבא צו אים ווי אזו איז דין נאמין זאגט ער אלעזר זאגט רבי א גרובט איז הקב"ה אז אייך האב דיה אזו וזכה גווען צו זעהן וואל דיין חלק פעולם הוה ופעולם הפא זאגט רבי אבא צו אים אייך דר מענטש ווס אייך האב דיה דענקט מאל פגעניגט הט ער זיה שפרייט פר ר אבא אונ הט אים גרום כבוד אפ גנעפן אונ הט אריין גיבראכט אין זיין הוה אריין אונ הט גמאכט אגרומי דה נאך דעם עסן תאבן זיי גואט סודות זאגט ער צו רבי אבא ויחסי גלוטת איז הקב"ה ווס אייך האב דס פון דיר גקערט אונ

פרשת

קדושים

אֲכִילִים צוֹא הַיָּמִן דִּקָּה אִין אֵלֵי דִינֵי וְעֵנָן אֹנָן וְיִדְרָר שְׁמֵימִם כִּי בִי חֶשֶׁק
 לְמַחְסֵי אֲבָעֵר אִז דְּעֵר מְעַנְטֵשׁ הַאֲלֵמֵי זִקָּה נִימ הַיִּירֵג אֹנָן צִיחֵט אִוּיָּה
 דְּעַם רוּחַ הַטּוֹמָאָה אִזוּ קִקְמֵט וִיא צו דְּעַם קִינְדֵי בִיז וִיא אִזוּ אִים
 מִיחַת אֹנָן אִזוּ וִיא אִים מְמִית טוֹמֵי וִי פֵר אִים רִינֵינָן דְּעַם רוּחַ אֹנָן
 נִקְרַט אִיבִיבֵיב נִימ אָפּ גִּטְסָאן פֿון אִים • אִוּיב דוּ וְעַקְמֵט פֿרָעָן אִז דָּם
 גִּדֵר וְסֵם זִי מֵימִם אִים אֹנָן דִּי דְרִי מְלֵאכִים נֶעֱבֵן בִּי אִיר צו דְּעַם רוּחַ
 דְּרִי וִי זָאל אִים נִימ מְמִמָּא זִינֵן וְעֵנָן וִי קָה נִימ מְצַד הַטּוֹמָאָה פֿר וְסֵם
 שֵׁשׁ וִי אֲשֵׁרִיפָה זִי צו הַרְגֵנָן נֵאר דֵר מְעַנְטֵשׁ וְסֵם הַטּוֹמָאָה נִימ מְקַדֵּשׁ
 וְעֵנָן אֲדָרֵר עַד הַטּוֹמָאָה נִימ מְבִינֵן גִּיּוּעָן צו מְמִמָּא זִינֵן דְרוּם קֵעֵן וִיא
 גִּילֵט זִינֵן אִוּיָּה דְעַם גִּוּף אָבֵר נִימ אִוּיָּה דְעַם רוּחַ • פִּיל וְעֵנָן וְזִקָּה דִיא
 יִקְיִים וְסֵם זִינֵן וְעֵנָן זִיךְ מְקַדֵּשׁ בְּקִדּוּשַׁת הַמִּלְכָּה • דִּי אֵלֵי זֹאכִין וְיֵאָם
 שְׁמֵימֵי דָא הַטּוֹמָאָה הַמִּלְכָּה מְגַלְהַ גִּיּוּעָן עַד הַטּוֹמָאָה דָּם גִּיפִינָן אִין סִפֵּר
 אִן אֲשִׁמְדֵי הַמִּלְכָּה דִאָרְטֵן וְיִעֲרֵם גִּיפִינָן טוֹזִינֵט מִיט פִּיר הַיִּנְדֵּרְעֵרֵט אֹנָן
 גִּוּף מִינֵי טוֹמָאָה וְסֵם אִינֵן מְעַנְטֵשׁ אִזוּ זִיךְ אִין זִי מְמִמָּא וְיִיא צוֹא
 לֵימֵי דָם זִי הַאָבֵן פֿר שְׁמֵאֲפֵי אִוּיָּה אֹנָן וְעֵנָן נִימ אֹנָן וְיִיסָן נִימ
 נִימ הַעֲרֵן נִימ אֹנָן וְעֵנָן נִימ מְשִׁנֵּיט אִוּיָּה זִיךְ וִי אִזוּ זִי בְּלִיבֵן אִוּיָּה
 וְיִעֲלֵט • אֹנָן זִיךְ הַאָבֵן דִאָק אִינֵן גִּוּשֵׁי רַפּוּיָה דָאָם אִזוּ דִיא תּוֹרָה
 וְיִיא דְעֵר פֿסוּק זֵאָמֵט וְהַתְּקַדְּשָׁתֵם וְהִיָּיִם קִדּוּשֵׁם כִּי קִדּוּשׁ אֵינִי ה' אֱלֹהִים ;
 נֵאר מִיר הַאָבִינֵן גִּילְעֵרִינֵיט אִז קֵן מִיט חֶבֶר וְעֵנָן אָפּ גִּטְסָאן גִּיּוּאָרִין
 פֿון דֵר וְעֲלֵט הַאָמֵט אָדָם צוֹרִיק גִּינְקֵן תְּהֵה צו זִיךְ אֹנָן וְיִיא וְעֵנָן
 גִּיּוּאָרִין אָן גִּיקְלִידֵי אִין אִינֵן אֲנִדְרֵן רוּחַ אֹנָן הַאָבֵן גִּיּוּיָּן שֵׁת אֹנָן פֿון
 סֵם אִזוּ אֲרִוּיִם גִּיקְמֵעֵן אֵלֵי דוֹרוֹת הַצְּדִיקִים אִוּיָּה דְעֵר וְעֲלֵט אֹנָן
 הַקְּבִיבָה הַאָמֵט גִּימְעֵרֵט דְעַם חֶסֶד אִוּיָּה דֵר וְעֲלֵט ;

הַטּוֹמָאָה נִימ אֹנָן לֵאז מִינֵי שְׁכִירוֹת זִינֵן בִּי דִיר אִיךְ דִאָרְף וְיִיא נִימ
 הַאָמֵט עַד אִים גִּיזֵאָמֵט מַה דִאָק דִינֵן גִּוּף אִזוּ מִיר נִימ גִּינְעֵפִין גִּיּוּאָרִין
 פֿאַר אִינֵן פֿקִדּוֹן מְכַל שֶׁבֶן דִינֵן נֶפֶשׁ אִזוּ מִיר בּוֹדֵקֵי נִימ גִּינְעֵפִין
 גִּיּוּאָרֵעֵן פֿאַר אִינֵן פֿקִדּוֹן דְעֵן דִינֵן נֶפֶשׁ אִזוּ נֵאר אִינֵן פֿקִדּוֹן בִּיִיא
 הַקְּבִיבָה אִזוּ וְיִיא עִם שְׁמֵימֵיט כִידֵד אֲפִקֵד רוּחִי • זֵאָמֵט רַבִּי הִיָּיא וְיִיא אִזוּ
 אִזוּ דְעֵר דִין אִז עַד נִימ אֲנֵאָדֵרְתֵן בְּהַאֲלֵטֵן זִינֵי שְׁכִירוֹת • זֵאָמֵט רַבִּי
 אֲלֵעֵד אֲפִילוּ דֵר בַּעַל הַבַּיִת אֲלִינֵן אִז עַד הַטּוֹמָאָה גִיזֵאָרְט אֹנָן דְעֵר
 נֵאָךְ הַטּוֹמָאָה אִזוּ דְעֵר פּוֹעֵל גִּינְעֵפִין בְּהַאֲלֵטֵן דִי שְׁכִירוֹת אִזוּ אִוּיָּה מוֹתֵר
 אֹנָן עַד אִזוּ נִימ עוֹבֵר אִוּף לֹא תִרְוִן וְיִאָרְסֵם עִם שְׁמֵימֵיט לֹא תִרְוִן פְּעוּחַ
 שְׂכִיד אֹנָן נֵאָךְ שְׁמֵימֵיט וְלֹא תִבֵּא עֲלֵיו הַשֶּׁטֶס אָבֵר אִז עַד הַטּוֹמָאָה שֵׁן אָפּ
 גִּינְעֵפִין הִיָּיסֵט שׁוֹיִן נִימ פְּעוּחַ שְׂכִיד • קוּם אֹנָן זֵעֵה עִם אִזוּ נִימ פֿאַר
 דֵאָנֵדֵן קִיין טָאָג עִם זֵאָר דְרוּיָה נִימ שׁוֹלֵט זִינֵן דֵר יוֹם הַעֲלִיִן אֹנָן אִז
 עַד נִימ נִימ אָפּ דְעַם פּוֹעֵל זִינֵן שְׁכִיר מִיטִינֵן נֶפֶשׁ אִזוּ גְלִיָּה וְיִיא עַד
 וְיִאָלֵט פּוֹגֵם אֹנָן כִּחְסֵד גִּיּוּעָן אִזוּ דְעַם יוֹם הַעֲלִיִן דְרוּם שְׁמֵימֵיט כִימֵט
 חֲתוּ שְׂכִידוֹ אֹנָן וְיִדְרָר שְׁמֵימֵיט לֹא תִבֵּא עֲלֵיו הַשֶּׁטֶס אִוּיָּה שְׁמֵימֵיט לֹא תִלִּין דְעֵן
 זִינֵן נֶפֶשׁ גִּימֵט נִימ אֲרִוּיָה אֹנָן דֵר נֶפֶשׁ פֿון דְעַם עֵנִי מִיט דִי בְּנֵי בֵית
 גִּינְעֵן אֲרִוּיָה אִזוּ וִי מִיר הַאָבִין אִוּיָּה גִיזֵאָמֵט ;

לֹא תִקַּל הַרֶשׁ וּלְמַנִּי עוֹר לֹא תִחַן מִכְּשׁוֹל דֵר פֿרָאָפְטֵר פֶּשֶׁט אִזוּ אִזוּ וִי דָאָם
 מְשִׁמְעוֹת פֿון דְעַם פֿסוּק אָבֵר מִיר הַאָבֵן אִין דֵר פֿרִשָׁה גִלְעֵרִינֵט
 אֲנִדְרֵי זֹאכֵן אֹנָן אִינֵם הַעֲנֵטֵט אָן אִין דְעַם אֲנִדְרֵן • קוּם אֹנָן זֵעֵה דֵר
 וְיֵאָם עַד שְׁעֲלֵט דְעַם חֶבֶר אִין דִיא אִוּיָּה אֹנָן עַד פֿר שְׁעֲמֵט אִים אִזוּ
 גְלִיָּה וִי עַד הַרְגָּתֵי אִים אֹנָן דֵר פֿסוּק זֵאָמֵט אָן לֹא תִקַּל הַרֶשׁ דֵר וְיִאָלֵט
 אִים נִימ שְׁעֲלֵטֵן אֲפִילוּ עַד אִזוּ נִימ דֵר בִּי וְיִאָרְסֵם אִז עַד שְׁעֲלֵט דְעַם
 חֶבֶר אִזוּ גִימֵט דָאָם וְיִאָרְט אֲרִוּיָה דְעֵן עִם אִזוּ נִימ פֿאַר הַאָנֵדֵעֵן אִינֵן
 דִיבּוֹר עִם זָאל נִימ זִינֵן קִיין קוֹל דֵר בִּי אֹנָן דָם קוֹל גִּימֵט אֲרִוּיָה אֹנָן
 בְּמַה רִחוּת וּכְחַת הַדִּינִים בְּהַעֲפֵטֵן זִיךְ אִין דְעַם קוֹל אֹנָן זִיִיא וְעֵנָן זִיךְ
 מְתַעוֹרֵר אִין דְעַם אָרֵט וְיֵאָם הִיָּיסֵט מְהִיָּם רַבֵּה דְעֵן דִאָרְטִין וְעֵנָן פֿאַר
 הַאָנֵדֵעֵן בְּמַה מְשִׁחִיתִים אֹנָן וְיִיא דְעֵר וְעֵקֵין זִיךְ אֵלֵי אִוּיָּה דְעַם
 מְעַנְטֵשׁ וְיֵאָם לֵאזֵם אֲרִוּיִם אִינֵן שְׁעֲקֵט וְיִאָרְט פֿון דְעַם מוֹיֵל דָאָם
 מִיָּיִנֵט דְעֵר פֿסוּק לֹא תִקַּל הַרֶשׁ אֹנָן וּלְמַנִּי עוֹר לֹא תִחַן מִכְּשׁוֹל מִיָּיִנֵט
 אִז אִינֵר מִאָקֵט וְיִדְרִיגִין זִינֵן חֶבֶר אֲדָעֵר עַד שְׁלֵאָמֵט זִינֵן גִּרוּסֵעֵן וְזִן
 אָדֵר וְעֵן אִינֵר אִז נֵאָךְ נִימ רֵאִי צו פֿסְקֵנָן שְׁאֵלוֹת אֹנָן דִינֵים אֹנָן
 עַד פֿסְקָתֵי אִזוּ עַד עוֹבֵר וּלְמַנִּי עוֹר פֿר אִינֵן בְּלִיבֵן מְעַנְטֵשׁ לֹא תִחַן מִכְּשׁוֹל
 זֵאָלֵטֵטוּ אִים נִימ מְכַשֵּׁל זִינֵן לְעוֹלָם הַבָּא דְעֵן עַד וְיִיסָט נִימ אֹנָן
 טוֹמֵי אִינֵן עֲבִירָה דוֹרָה דִיר אָבֵעֵר דְעֵר וְיֵאָם גִימֵט בְּדִרְהָ הַיִּשָּׁר אֹנָן
 לְעִרְיָנֵט דִי תּוֹרָה אִזוּ וְיִיא עִם דִאָרְף צו זִינֵן דְעֵר הַאָמֵט אִינֵן חֶלֶק טוֹב
 בְּעוֹלָם הַבָּא דְעֵן דָאָם וְיִאָרְט וְיֵאָם גִימֵט פֿון זִינֵן מוֹיֵל גִימֵט עִם אֲרִוּיָה
 אֹנָן בְּמַה עֲלִיָּוִיִם קְדוּשִׁים בְּהַעֲפֵטֵן זִיךְ אִין דְעַם אֹנָן עִם גִימֵט אֲרִוּיָה
 בְּדִרְהָ הַיִּשָּׁר אֹנָן עִם וְעֵרֵט גִּיקְרִינֵט כְּעִסְרוֹת קִדּוּשִׁים אֹנָן עִם וְעֵרֵט
 גִיּוּאָשֵׁן אִין גִּדֵר פֿון עוֹלָם הַבָּא וְיֵאָם עַד צִיחֵט זִיךְ פֿון דְעַם גֵן עֵקֵן
 עִם אִזוּ גִרוּשִׁים סוֹדוֹת אִזוּ קוּקֵט דִי תּוֹרָה אִוּיָּה דְעַם נֶחֶד אֹנָן וְעֵרֵט
 דִאָרְטֵעֵן בְּאֵהֶפְמָ אֹנָן עִם קוּקֵט אֲרֵאָפּ אִינֵן אִוּר עֲלִיִן אֹנָן וְעֵרֵט
 גִּיקְרִינֵט אִוּיָּה דְעַם מְעַנְטֵשׁ אִין דְעַם דֵאִוּיָּה טָאָג אָבֵר וְעֵד עִם אִז
 עוֹסֵק בְּתוֹרָה נִימ אִזוּ וְיִיא עִם אִזוּ רַעֲבֵט עִם זָאל זִינֵן בְּדִרְהָ אָמֵט
 וּבְדִרְהָ הַיִּשָּׁר אִזוּ אִז דָאָם וְיִאָרְט גִימֵט אֲרִוּיָה קֵעֵרֵט זִיךְ אִימְלִיכֵר אָפּ
 פֿון דְעַם וְעֵד זִי זָאלִין זִיךְ נִימ מְחַבֵּר זִינֵן אִין דְעַם אֹנָן אֵלֵי וְעֵנָן עִם
 דִחְהָ אֲנוּעֵק פֿון זִיךְ עִם קֵעֵן קִיין אָרֵט נִימ גִיפִינָן אֹנָן וְעֵד הַאָמֵט כִּס

פרשת

קדושים

עז

חכם ג' ונתן וייל ער איז נים גיגאנגן בדרה הלשר דרום שמיים והמי עור לא חתן מכשול אונ ויודר שמיים ויראת מאלהיך אני ה' אונ ווער עם המ זייער חשק צו לערנן תורה נאר ער המ נים ווער זאק מיט אים לערנן נאר מחמת גרוים חשק לערניט ער אליין אונ איז מגמגם דם הייבט ער לערניט נים רעכט נאר ער גרייזט זייער אזו גייט אימליכט ויראת ארויף אונ הקב"ה פרייט זיך דר מיט אונ איז דם מקבל אונ פלאנצט עם ארום דעם נחל איז ווערט דם ערבי נחל אזו ווי עם שמיים כאהבתה תשנה חסיד מחמת גרוים אהבה צו דר תורה מוט ער גרייזן אין איר אונ פון דעסט וועניז איז דאס אז גינומן פר הקב"ה אונ דוד המלך המ גיפען הודי ה' דודך אהלך באמתך ויזי מיר דיין רעכטן וועג אונ איך זאל לערנן דעם אמת פון דר תורה ומי כבורה מישור וגו' וזאל צו די תם וייסן דעם וועג פון דר תורה אונ זענן עוסק אין דר תורה בדרה הלשר דען ווערט פון דער תורה גיפלאנצט איין עין החיים למעלה אונ דרום שמיים תורת אמת היתה כפיהו איז דאך קשה איז דען פר האנדין איין תורה ווס ויא איז נים אמת אלא אזו ווי מיר האבן אויבן גיזאנט אז מוען זאל לערנן תורה מיט אמת אונ לשקיה אבער נים אזו ווי דער מענטש ווס ער פסקת שאלות אונ דינים אונ וייסט נים צוא עם איז אמת דען ער קען נאך נים רעכט • אונ פון דעסט ווענען זאל אמענטש לערנין פון אזו אמענטשען אויך דען האמשע ער לערניט נים בדרה אמת דען דורה דעם וועט דיא תורה אויף אים דאך מעורר זיין ער זאל זיא לערנען לשמה • קום אונ זעה אמענטש ברארף לערנין תורה אפילו שלא לשמה דען דורה דעם וועט ער קומען לשמה :

אם שוין שטראפן פגרוי פאר לייטן זאל ער אויך אים נים זאגן בפרהסיא דיא עבירה פאר אלע לייט ווארום ער וועט פאר שעקט ווערן נאר ער זאל אים אזו שטראפן אז ער זאל אליין דער פירן מען מיינט אים אבער נים אים שרייען זיין חסא בפירוש ווארום ער וועט מבוילש ווערן דען הקב"ה האט חס אויף פבוד הפריות אפילו אויף רשעים אויך :

מפני שיבה תקום והדרת פני זקן דאס משמעות פון דעם פסוק איז אז וויא דער פשוטר פלשט איז אונ אויך האבן מיר גילעדניט מען ברארף אויף שמיין פאר איין ספר תורה דען אזו המ רב המננין גיטאן אז ער האט דער זעהען איין ספר תורה איז ער אויף גיטאן אונ המ גיזאנט מפני שיבה תקום אז ער האט גיזעהן איין חומש איז ער אוף גיטאן אונ המ אים גיטאן איין הידור אונ האט גיזאנט והיה פני זקן אזו אויך מוען אוף שמיין פר איין תלמיד חכם דען ער איז אקיום פון דר קדושה עליונה אונ איז גלייך צו דעם פת עליון רב שמעון זאגט ער איז גלייך צו תורה שבכתב ולפעל פת נאך האבן מיר גילעדניט דעם פסוק בדרך דרש אזו מפני שיבה תקום דיא תורה זאגן אז דעם מענטשן ער זאל זיך דער וועקן זאגן תשובה טאן פל זמן און ער איז נאך זינג אונ האט פת מפני שיבה איינר ער ווערט אקט דענקט מאל המ ער שון קיין פת נים תשובה צו טאן אונ אמענטש זאל נים זאגן איך וועל נאך תשובה טאן זייערט ער זאל אין דר זיגניט תשובה טאן אונ דאס איז איין שיינקייט אויף זיין עלטר דר שמיים והדרת פני זקן אונ אז ער מוט ערשט תשובה אויף דר עלטר און דם נים קיין גרוסר שבח וייל ער המ שון מילא קיין פת נים צו טאן עבירות ווס ער המ נאך פת אונ תורה צו טאן עבירות אונ ער איז גובר דעם יצר הרע אונ דרוף זאגט שלמה המלך גם כמעליו יתן נער • וזכור את בוראך כימי בחיותיך גידענק דיין בשעפר אין דיין יוגנט זאגט רבי אלעזר וודאי איז דר וועג אן גיברייט פר אונ אונ דם דר דרה פון הקב"ה • ער הייבט אן עם שמיים כי יודע ה' דר צדיקים רשעים חאבד נאט ברוך הוא ווייסט דעם וועג פון די צדיקים אונ דר וועג פון רשעים ווערט פאר לארן דען הקב"ה גיט נים מיט זיין זייערט מיט צדיקים צו היסן ויזא אונ גומס טאן מיט זיי אפר ביי די רשעים שמיים וזרה לחברה עש פועלי און אונ ביי די צדיקים שמיים וזרות צדיקים כבוד נונה הולך וזר ער נטון היום :

פרשת אמור

ויאמר ה' אל משה אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש דא ישמא בעי רבי יהודה הייבט אן מה רב סוכך אשר צפנת ליראך פעלת לחוסים נגד בני אדם ויזא נאר גומט איז דר ברהאמטנר אור וואס איז פר באר צו די צדיקים מששת ימי בראשית אונ ער המ עם נים פר מיטין פון וועלט דען דם מאכט איין קיום אויף דער וועלט אלי מאג אונ שמיים אשר צפנת ליראך דען מיר האבן גילעדניט איין אור הגד העליון המ הקב"ה בשאפן בשעת בריאת העולם דאס האט גלייט מכוף העולם ועד סופו אונ הקב"ה המ גיזעהן אז עם וועט זיין רשע אור דער וועלט אזו המ ער דאס בראלפן אזו ויזא עם שמיים רשעים ארום אונ דר אור איז אן גיברייט צו דיא צדיקים געטיד לב אזו ווי עם שמיים וזרה לכם ירא שמי שמש צדקה וסרפא בכנפי קום אונ זי

לא חסנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיך אז אמענטש המ ליב דעם אנדרך זאל ער אים שטראפן פדי ער זאל נים גישטראפט ווערן דורה אים אזו ויזא הקב"ה מוט אזו ויזא עם שמיים כי את אשר יאהב ה' יכיה וועמען הקב"ה האט ליב שטראפט ער אים אזו זאל דר מענטש אויך טאן פריער זאל ער אים שטראפן שטילער הייד איז ער מקבל איז גום אונ אויב נים זאל ער אים שטראפן צווישן זייני ליב האבר אונ בשעת דר בית המקדש איז גיטאנען אונ עם איז גיווען איין פון גדול פלענט אזו זיין אז אמענטש המ גיטאן איין עבירה פלענט אים הקב"ה זעבין איין חולאת פלענט ער שלאף ווערן פדי ער זאל תשובה טאן האט ער תשובה גיטאן איז גום גיווען אונ אז נים המ אים הקב"ה גישטראפט מיט זיין געלט אונ איז זיינע קינדער פדי אימליכר זאל וייסן אונ אימליכר זאל ביידן פון אים המ ער תשובה גיטאן איז גיווען גום אונ אז נים האט ער אים שוין גילאזט גיין זיין וועג אזו אויך זאל אמענטש טאן בתורה זאל ער אים שטראפן פסתר דרום שמיים חוכה דאס ערשטע מאל זאל ער אים אליין שטראפנען דר נאך זאל ער אים שטראפן צווישן זייני פריינד אונ חברים דרום שמיים חוכה דער נאך זאל ער אים שטראפן אנמפקעט פאר אלע דרום שמיים את עמיך אונ אז ער הערט דיה נאך נים זאלסטו אים לאזן גיין אונ ווען דער חבר איז אזו אמענטש אז האמשע ער וועט אים שטראפן פסתר וועט ער אויך פאר שעקט ווערן זאל ער אפילו פסתר אויך נים שטראפן נאר ער זאל מיט אים ריידן פון אנדערע זאכן אונ זאל אים זאגן אז אמענטש מוט אזו איין עבירה שטראפט מען אים אזו אונ דורה דעם וועט ער שון אליין זיך דער טאנן אונ וועט תשובה טאן ולא חסנא ערו חסא דען אפילו ער מוז

פרשת אמור

מענטש איז שלאף און באַרף אַוועק גיין פון דער וועלט און צו אים דריי שלוחים אונזער ווערט פיל זאכן וואס ער האט פריד געווען און דר מאג איז דר ים הרין הגדול הגדול העליון דס דר מלך ערשט אפ צו נעמן ויין פקדון דס איז די נשמה וואול איז צווא דעם געמישן וואס ער גיט אפ דעם פקדון דס איז די נשמה און וויא מען זי צו אים געבען בקדושה ובטהרה אפר אז ויין נשמה איז פון יודים גווארן פון דעם מינוף הנוף דס דר מענטש איז נאך גנאנגן דעם פלעגניגס וואס וועט ער זאגן צוויי הערן פון ויין פקדון ער פט און ויני אונז אונז ערשט דעם מלאך הכות ער שטייט פאר אונז און אבליז שווערד איז אין ויין האנט אונז ער ווערט גשטרופט אלי ויני אפרים וויא ווערן איין גשטרופין עס איז נישט דא קיין אַרְקֵרִי יִסּוּרִים ווי בשעת דר נפש שירי ויה אפ פון דעם נוף דען איז דר שטארקסט דין אונז ער שטארפט נישט ביי ער ווערט די ניה אונז מחמת דעם גרוסן פלעגניג וואס דר נפש דס צו דר שכניה זי ארום אקעגן דר שכניה אונז אז דס נפש גייט ארום בלייבט נוף אליין דרום שטייט למש לא יסמא בעמי דען דאס איז וייער סטייט וי זאלן זיך בהעפמן און דעם ארט ווי די קדושה איז ען דרום ווייל די פלעגניג האבן מער קדושה ווי אנדרי אז ווי עס ווייט ביי ווי כי נור אלהיו על ראשו דרום זענן ווי אן גיזאנט גווארן ווי זאלן זיך נישט מטמא ויין צו דר מוכאז פון איין נוף מת :

דר או שה אורח ואת בני לא תשחטו ביום אחד פרענט רבי יהודה פר וואס זאל מען נישט מעגן קולין די בהמה מיט איר ולד אין איין מאג דר וועט זאגן דס איז מחמת דעם צער פון דר בהמה לאז קולין אימליקס אין איין פונדער חדר ווי זאלן זיך נישט זעהן אדר דס שפעט פון דעם אנדערן אפר אין דעם אייגנס מאג . הא אים דר פון דר חבריא גזאנט קום אונז ועה מיר האבין גלערינט עס וייער גוט איין תענית צווא איין תלוס אזו וויא איין פייער צווא עקדיה פלאקס אונז דוקא אין דעם אייגנס מאג נישט אין דעם ריין דען עס איז נישט פר האנדן איין מאג און דר וועלט וואס עס און אים נישט שולט ויין מאג למעלה אונז אז ער פאכט דעם מאג איין תלוס האבן מיר גלערינט אז דר מאג גייט נישט אונזעק בוי אזו כבשל די גיורה אונז אז ער לייגט אפ דעם תענית און אנדערן דר דא איז שוין די ממשלה פון דעם אנדערן מאג אונז איין מאג גייט אריין אין דעם גבול פון דעם אנדערן דרום כוון מען נאר פאכטן דעם מאג אזו און זאל איין מענטש ויין גדיש ער זאל נישט זינדן דעם מאג וואס ער זינדנט האט למעלה און זיך און איין ים וואס ער איז אייב אים אונז דעם מאג וואס ער זינדנט ווערט ער און אקעגן די אנדרי מען אונז מיר האבן גלערינט אז עס איז אלץ נאך דעם התעוררות פון דעם מענטשן למה אזו ווי ער איז זיך גווארן למטה איז זיך מתעורר אובן דער כח העליון איז זיך דער נשמה מעורר אונז מוט חסד אויף דר וועלט דר וועקט זיך אובן דר חסד אונז רועט און דעם מאג אונז ער ווערט גיקריינט פון דעם וועגן מיט חסד . אונז אז ער דר וועקט זיך און דר וועלט מיט מיט דר וועקט ער אובן דעם רחמים און דעם מאג אונז דר מאג מיט גיקריינט מיט רחמים פון וויינט וועגן דרום איז דר מאג שוין אפוקרופוס בשעת דר מענטש באַרף האבן חסד אדר רחמים דר מאג פר אים אמליץ ישר אובן . דעסט גלייכן פר קערט אז

דר מענטש מוט תלילה אכזריות און דר וועלט אזו דער וועקט זיך אובן אכזריות צו פר באַרן אים פון דר וועלט דען מיט דער מאס וואס דר מענטש מעסט זיך און דר וועלט מעסט מען אים צו ריק . מיר האבן גלערינט אז די מדה פון אכזריות איז פר מיטן פון דיא ישראל ווי באַרן צו ויין רחמים וואול צו די מענטשן וואס ער מוט דא און דר וועלט גומי מעשים דען איז פר האנדן פמה שרים וואס ווי הייסן עיני ה' ווי זענן משנית און די מעשים פון דיא מענטשן דען מיט די מעשים פון אונזן דר וועקט ער ווי אובן ויין גלייכן :

וספרתם לכם מסחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה רבי אבא מיט רבי חייה זענן גנאנגן אין וועג זאגט רבי חייה וואס מייןט דר פסוק מיט דעם ספירת העומר זאגט רבי אבא די חבריא האבן דאך שוין מפורש גווען דעם מעסאפר קום אונז ועה אז דיא ישראל זענן גווען אין מצרים זענן ווי גווען אין רשות פון דר מוכאז אז ווי איין אשה נדה אין איר מוכאז אונז אז וויא האבן זיך מל גווען אונז זענן אריין גנאנגן בחלק הקדושה וואס הייסט ברית האט זיך דיא מוכאז פון ווי אפ גטאן אזו וויא ביי איין אשה נדה דאס דר דס הערט אויף . בייא איר שטייט וספרה לה שבעת ימים זיא זאל אפ ציילן זיבין מאג איידער זיא ווערט מהור אזו דא אויף שטייט וספרתם לכם איר זאלט אייך ציילן פרי איר זאלט ווערן גרייניגט כמים עליונים אונז דר נאך וועט איר זיך בהעפמן צו הקביה אונז וועט מקבל ויין דיא תורה דען אין תג השבועות האבין ווי זיך בהעפמט צו הקביה מיט דר תורה . קום אונז ועה וועלכר מענטש וואס ער ציילט נישט קיין ספירה ער זאל זוכה ויין צו דר ספירה הייסט ער נישט מהור אונז איז נישט בכלל מהור אונז איז נישט פדאי האבין איין חזק אין דר תורה . אבער ווער עס ציילט די ספירה אונז האט נישט פאר געפין איין מאל צו ציילן ספירה אזו אז עס קומט די נאכט פון שבועות זאל ער זיך משתדל ויין אין דר תורה אונז זיך בהעפמן אין איר אונז צווא הימן די ספירה עליונה וואס עס קומט און דר נאכט אונז מיר האבן גלערינט די נאכט פון שבועות זאל מען לערנן תורה שבעל פה אונז ביי מאג תורה שבעת אונז זאל זיך בהעפמן אין ווי אזו ווערן ווי גפונן אובן בידי גנאנד די תורה שבעת מיט דר תורה שבעל פה אונז מען רופט אום און אים וואס זאת ברית איתם אמר ה' ורחמי אשר עליך ודברי אשר שסחי בספר תור' אונז דרום האבן די חסידים הראשונים נישט גישלאפן די נאכט אונז האבן נאר גלערינט אין דר תורה אונז האבן גזאנט מיר וועלן ברענגן אהילגי ירושה צו אינז אונז צו אונזרי קינדר אין בידי וועקטן . דען די נאכט ווערט די פנסת ישראל גיקריינט זיא קומט זיך כחבר ויין מיט דעם מלך אונז די תורה וואס מען לערינט די נאכט ווערט גיקריינט און איר קאפ . רבי שמעון האט אזו גזאנט צווא דר חבריא אזו ווי זענן גנאנגן לערנן די נאכט קומט מיר באַרן מתקן ויין די מבשטין פון דר שכניה פרי זיא זאל מאַרנן ויין אום גיפירט מיט אירי תיקונים אזו ווי עס באַרף צו ויין . וואול צווא דער חבריא וואס ווי לערנן קבלה דען קיינר קען נישט מאכין די מבשטין אזו ווי זי קעגן אשרי חלקם בעולם הזה ובעולם הבא ווייטער זענן גרוסי סודות זאגט דרוף רבי חייה ווען איר וואלט נישט זוכה גווען צו ויין און דר וועלט צו הערן סודות נאר דס אליין וואלט און גינג גווען וואול צו דרום לערנן תורה אונז ווייסן דעם וועג פון דעם מלך תקדוש דען וייער וויין איז צו דר תורה און ווי זאגט דר פוסק ב' חשק וספרתו אשבתו ו

לקחתם לכם ביום הראשון כבי שמעון זאנא עם שמיים כל הנקרא בשמי
 וכבודי בראתו יצרתו אף עשיתו דם מיינא זען איין מענטשין
 וס הקב"ה דא אים גרופן זיין נאמן אזו ווי עם שמיים ויבא אלהים את
 האדם בצלמו אז דר מענטש שום אמת ומשפט איז זיין נאמן אלהים אזו
 ווי עם שמיים אלהים לא תקלל מיר האבן גלערינט אין ספר פון שלמה
 המלך בשעת דער מענטש איז זיך מוונג שיקט הקב"ה אראפ איין
 גישמאלט ווי אזו ער זאל גבארין ווערן. אונ ווען עם זאך זיין רשות
 צו די אבן ויזא זאלן זעהן וואלט מען גקאנט זעהן ווי אויף זיין קאפ
 שמיים גצויכנט דס זעלבדיג גשמאלט אזו ווי עם שמיים ויבא אלהים
 את האדם בצלמו דער זעלם גייט פאר אים איידר ער קומט אויף דער
 וועלט אונ דר זעלם איז פון אבן בשעת דיא רוחות גייען ארום פון
 זייער ארט פון אובין דען אימליכער רוח איז אן גיבויט פון דעם
 מלאך הקדוש מיט דעם גישמאלט ווי ער איז דר נאך אויף דר וועלט
 אונ דר זעלם פערדט זיך פריער אליין אויף דער וועלט בשעת הויונג
 אונ עם איז ניט פר האנדן קיין שום נאך אויף דר וועלט וס עם זאך
 איך דעם ניט זיין איין זעלם אונ אז דער מענטש שטארבט זיין אלי
 טומאות אונעק פון אים אזו בלייבט זיין גוף איכר אליין אן דער
 טומאה האמשי נאך זיין טויט איז ער זיך מטמא אכר פארט ניט
 אזו ווי פר זיין לעבן אז די טומאה זאל קענין ווייטער מטמא זיין .
 קום אונ זעה כל זמן די צוויי זעללים זענן ביי דעם מענטשן איז דער
 מענטש גהיט אונ דר גוף דס איין קיום אונ דר רוח רועט אין אים
 אונ בשעת די צייט קומט ער זאל שטארבן גייען זיי אונעק פון אים
 אונ איינס ברענגט ארוף דאס אנדער זיז אזו בלייבט דער מענטש אן
 שמייה אונ דרום שמיים ער שיפח היום ונסו הצללים זעללים איז שייטש
 צוויי . קום אונ זעה ראש השנה איז איין יום הרין השית זיצט אויף
 דעם פסא דין דן צו זיין די וועלט אזו בדארף דר מענטש זיך דער
 וועקן מיט תשובה דען אין דעם טאג ווערן אלי קוויטלך גשריבן
 אינע זענין אן גבריית ארום צו זיין איז ער זוכה אונ שום תשובה צו
 רייסט מען זיין שעקט קוויטל . דר נאך גיט הקב"ה זמן בוי יום
 כפור שום ער תשובה איז גומ אונ אויב גיט הייסט הקב"ה חתקן
 די קוויטלך . וויי צו דעם וס די תשובה איז פון אים אפ גטאן איז
 ער נאך חוזר בתשובה הענט נאך זיין דין בוי דעם הינטרשטן טאג
 מכות דאס איז הושענא רבה דען שמיני עצרת גיהער שון גיט צוא
 מכות ער איז שון אבוונדרד יום טוב אונ דר גמיר התקמה דארף זיין
 דעם הינטרשטן טאג פון מכות איז ער רעכט חוזר בתשובה אזו
 ווערן זיי צו ריטן אדר מען האלט זיי אויף אכר אז ער איז חזי גיט
 חוזר בתשובה אזו גיט מען די קוויטלך ארום פון דעם בית המלך
 אונ מען גיט זיי אפ צו די שלוחים דאס איז גלייך אזו ויזא מען גיט
 ארום דער פסק דין צוא דעם תלויין ער זאל שוין טאן זיין דין אזו דא
 אויך דיא שלוחים מיינט מען דעם מלאך המות אונ דיא קוויטלעך
 קענן זיך שון גיט אום צוריק אונ די נאכט וס זיי זענן די קוויטלך
 ווערן פון אים אפ גיטאן די צוויי זעללים אונ אז דר מענטש זעהט
 די נאכט דעם זעלם גיט אזו ווי אנדרי געכט איז אסימן אז עם וועט
 קעןן אויף אים איין דין אדר איין חולאת רל אונ אין די ספרים הראשונים
 טאבין מיר גיפונן אז די רבנה שמיים די נאכט רוטר אונ ער זעהט
 אויף זיין שאמין נאר זיין גוף אליין אונ דעם קאפ גיט איז אסימן אז
 ער מו אונעק זיין פון דער וועלט אונ זיין ווייב אונ קינדער וועלען

בלייבן לעבן אונ דס איז נאר אז ער טוט ניט קיין תשובה אכר אז
 ער טוט תשובה וועט ער פאר זוכין דעם מעם פון דעם מיט אונ
 וועט בלייבן לעבן אונ אז ער זעהט נאר דעם קאפ אונ דער גוף איז
 גיט דא איז איין סימן אז זיי ווערן שטארבן אונ ער וועט בלייבן אונ
 דאס איז נאר אז זייני קינדער זענן נאך קליין אונ זיין ווייב איז אין
 זיין רשות . אונ אז דיא פים גייען אפ וועט אים נאך לויפן פיל
 קראנקייט . אונ אז די הענט גייען אפ וועט נחסר ווערן זייני מעשה
 ידיו אונ אז דר שאמין לויפט אהין אונ אהער איז אויף אים גיזאנט
 גיזאןן בנקי תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בוקר כחכות די גרויסע
 צרות וס ווערן זיין אויף אים . אכר די זכאין די חסידים זעהן אלי
 גלייך ווי זיי בדארפן היינט שטארבן אונ מונען תשובה שליכה פר
 זייער הערן אונ בדארפן גיט צו קיין אנדער זאכן . זכאה איז זייער
 חלק בעולם הזה ובעולם הבא . קום אונ זעה עם שמיים כל הנקרא
 בשמי ווי נאר הויך זענן די מעשים פון הקב"ה דס די פריות דאס ער
 דט אונמן בשאפן דט ער זיי אן גיקניפט למעלה מיט זייערי פוחות
 אונ אז מען געמט אונמן צוא טאן אמצה דער וועקט מען דער מיט
 אויבן אזו ווי מיר האבן גיזאנט ביי דעם אויב זען ארו . אונ אמייד
 זאכן איז פאר האנדן וס זיי זענן זיך מתעורר אין דעם שם הקדוש
 היינז די פיר מינים פון לולב אחרונ הדס ערבה דס מיט דר מצוה
 איז מען מעורר למעלה אין דעם שם הקדוש אונ אויך בדיבור
 ובמעשה איז מען אגן מעורר דעם פח פון אויבען דרום שמיים כל
 הנקרא בשמי אלי וס ווערן אן גירופן מעורר צו זיין מיין כבוד אויבען
 יצרתו האב איך אים בשאפן צו טאן דר מיט אכעשה אף עשיתי מען
 זאל מעורר זיין דעם פח למעלה ווייטער זענן סודות פון דיא פיר
 מינים פון לולב :

פרשת בהר

וידבר ה' אל משה בהר סיני וגו' כי תבוא אל הארץ רבי אלעזר הייבט אן זאח
 תורת העולה היא העולה וגו' קום אונ זעה אז דיא נאכט גייט אונעק
 אונ די שווערן ווערן צו גיטאן אזו זענן די דינים אונמן מתעורר אויף
 דר וועלט אונ די באנצי וועלט שלאפט אונ אויף דעם מזבח של מטה
 שמיים אש חסיד חוקר ברענט דאס פייער האלכר נאכט דר וועקט זיך
 איין צפון ווינט אונ פון דעם מזבח של מטה גייט אפלאם אונ דיא
 שווערן ווערן גיעפינט אונ די פוחות דינים ווערן איין גיזאמליט אין
 זייערי לעכר אונ די שווערן פון דעם גן עדן ווערן אויך גיעפינט אונ
 דר פלאם גייט אונ שוועבט אונ ווערט צו מילט אויף פיל זיימן פון
 דר וועקט אונ דר פלאם גייט דס האן אונטר זיינע פליגל אזו קרייט
 דר האן דענסט מאל איז הקב"ה צווישן די צדיקים אין גן עדן אונ
 די פנסת ישראל לויבט צוא הקב"ה בוי אין דער פריא דען אין דער
 פריא דער וועקט זיך דער חסד פון אבהם אונ אלי דינים ווערען
 גישמילט דרום ווערט איין חוקה פרישט אנטקעגען טאג דען דיא
 דינים ווערן גישמילט ווארום אלי דינים קומט מחמת דינים אויף
 דעם מענטשן . קום אונ זעה אז די ישראל זענן אריין גיזאנגין קיין
 ארץ ישראל זענן גיט גיפונן גיזאןן די דינים התחתונים אונ דיא
 שכינה דאט גירועט אויף דיא פרוכים דענסט מאל האט זי גיזאמ
 איין מנוחה מיט אלעמען דען האמשי דיא ישראל האבן גיזינדנט
 דאך האט מען גיט איבער גיעקטימט בוי מען האט מקריב גיניען

פרשת כהר

דעם תמיד של בן הערבים האם עד מבקר גיווען אויף די עבירות פון דעם מאן דרום האבין זיך אפ גיטאן אלע דינים און דיא עולה דעם גיברענט אויף דעם מופת דען דעם די קדושה גיהאט איין מנוחה דרום שטייט כי תבואו אל הארץ ושבתה הארץ דאס גייט אויף דיא כנסת ישראל ווס זיא ווערט אן גירופין ארץ החיים ארץ חסד דען וועט זיא זיין בשבתה ומנוחה צו הקב"ה דרום שטייט ושבתה הארץ שבת לה' ;

וכי תאסרו מה נאכל בשנה השביעית רבי יהודה דייבט אן כסח כה' ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונת אימליכר מענטש זאל תמיד גזרר זיין אין זיין הערין און זאל בהעפמין זיין הארץ אין דר אמונה שלימה דס הייסט עד זאל גאנגן זיין מיט הקב"ה און אן ער וועט גאנגן זיין וועט אב מייגר גיט קעגן טאן קיין שולעכץ . קום און זעה מיר האבן גלערינט אז פון דר מעשה ווס די ישראל פוען אונטן זענין זיי מתעורר אובן מיר זעקנו עם אפ פון ועשייתם אחס כביכול מיט אייער התעוררות פון אונטן פוט איר אלץ אויבן דרום שטייט כסח כה' ועשה טוב מעורר צו זיין דעם פח פון צדיק וואס ער הייסט טוב דאס דער מענטש רועט אויף דר ערד און מאכט אלי יהודים בעולמות עליזים אלץ דורה זיינע התעוררות התחתונים קום און זעה די בני אמונה דיא ציהן אויף זיך דעם טוב אלי מאג אז זיין גיבן צדקה און מראכטין גיט אויף זייער געלט ווס ווערט גימנרט גאר זיין האבין אמונה אין הקב"ה אז ער וועט זיין מער געבן אזוי ווי עם שטייט יש מסור ונוסף עוד און מיט דר וועלט זיין ער מעורר קמעלה אז מען איז אים משפיע טובה ווייל ער זאגט גיט אז איך ווער היינט אוועק געבין ווייל וועל איך מארגן געסן און הקב"ה גיט אים ברכות ער בלי די דרום שטייט וכי תאסרו מה נאכל בשנה השביעית שטייט ווייער וזויתו או ערכתי לכם בשנה הששית איך וועל איך געבין איין ברכה אין דעם זעקסטן יאר אז דיא תבואה וועט וואקסן אויף דריי יאר דס זעקסטן און דס זיבעטן ווס מען זייעט גאר גיט און דס אכטן איידר עם וועט אויף וואקסן . און רבי חייא און רבי יוסי זעגן גינאנגן אין ווען זענן זיין גיקוכן צווישן גרויס פערג זעקן זיי ווי צוויי לייט גייען אין דעם איז איינר גיקוכן צו זיי און זאגט צו זיי איך בעט אייך גיט מיר ברויט צו עסן אזוי דעם איינר פון די צוויי ארויס גינגן ברויט און דעם אים גיגעבן אין גאנצן זיין ברויט וואס ער דעם ברארפט האבין פון זיינט וועגן און דעם אים אויך גיגעבן וואכר צו מרינקן זאגט דר אנדרר צו אים ווי וועסטו געבין עסן דען איך וועל דיר פון מיין עסין גיט געבין זאגט ער ווס דעם דס צו דיר איך בין דען גנאנגן מיט דיר עסין און ער דעם זיך גינעצט לעבין דעם זעני ביי דר עני דעם אפ גיגעסין און ווס עם איז איינר גיבליכן דעם ער דעם עני מיט גיגעבין און דר עני איז אוועק גינאנגן זאגט רבי חייא הקב"ה האט גיט גיוואלט מיר זארגן טאן דיא מצוה זאגט רבי יוסי שאכיר איז אויף דעם מענטשן איין גור דין גגור גיווארן דרום האט אים הקב"ה צו גישיקט די מצוה פרי ער זאל דורך דעם ניצול ווערין פון דר גזירה אז זענן זיי גינאנגן האבין זיי גינעקן ווי דר מענטש איז מיר גיווארן אויף דעם ווען זאגט דר אנדרר צו אים האב איך זען גיט גינאנט דוא זאלקט דיין ברויט גיט אוועק געבין זאגט רבי חייא צוא רבי יוסי מיר האבין דאך ברויט דארפן מיר אים גיבין זאגט רבי יוסי דו ווילקט ביי אים דעם זכות אוועק געבין מיר וועלן זיין וועלן מיר זעקן דען איך זעה אין זיין פנים איין פלאם פון מיתה און הקב"ה האט דס אים צו גישיקט פרי ער זאל דורך דעם ניצול

ווערין פון מיתה דר ווייל זעקן זיי ווי דער מענטש האט זיך גינעצט אונטער אבנים און איז אנטשלאפן גיווארן און זיין חבר האט זיך גינעצט ווייט פון אים זאגט רבי יוסי מיר דארפן זיך זעצן ווערין מיר זעקן ווארום הקב"ה וועט אים בודאי טאן איין גס דר ווייל זעקן זיי ווי עם שטייט ביי אים איין פלאם פייער זאגט רבי חייא ווייא אז דעם מענטשן ער וועט אצונד שומארבין זאגט רבי יוסי דר מענטש איז פיל זוכה דען הקב"ה וועט אים טאן איין גס דר ווייל זעקן זיין ווי איין שלאנג גירדט אראפ פון דעם בוים און ווי דעם מענטשן דרגנין אזוי קוקט דס פייער און דעם שלאנג פרי ברענט און דר פלאם דעם ארום גירינגילט זיין קאפ און איז אוועק גינאנגן זאגט רבי יוסי האב איך דיר דען גיט גינאנט אז הקב"ה וועט אים טאן איין גס און דו זאלקט זיין זכות גיט אוועק געבין דר ווייל דעם זיך דר מענטש אויף גיחאפט פון זיין שקאף און ווייל אוועק גיין האבין אים רבי יוסי מיט רבי חייא אן גינאמען אן האבין אים גיגעבין עסין דאך דעם עסין האבין זיי אים גיוויזן דעם גס ווס הקב"ה האט מיט אים גיטאן זאגט רבי יוסי עם שטייט כסח כה' ועשה טוב וואול צו דעם מענטשן וואס ער גיט צדקה און פאר זייער זיך אין הקב"ה דרום שטייט וצדקה תצדק מסות ווארום די צדקה דעם איין אחוזה אין דעם עץ החיים און דער עני איז בהעפט אין דעם איקן חסות און מיט דער צדקה דר וועקט דר עץ החיים מחייה זיין דעם עני ווס ער איז חשוב קמת דרום איז דס אים אויך מציל פון דעם טויט :

פרשת בחוקות

אם בחוקתי תלכו דאס איז די תורה שבעל פה ווס אין דעם הענגן אן אלי דינים און עונשין און פקודין און משפטים תשמרו דאס איז תורה שבכתב און די צווייא תורות זענן ארץ איינס זיין זענן דר פלל פון דעם שם הקודש און ווער עם איז עובר אויף דר תורה איז גלייך ווייער איז פונם אין דעם שם הקודש פון הקב"ה ועשייתם אותם עם שטייט אחס אן איין ואז כביכול אז ער האלט די תורה איז גלייך ווייא ער מאכט דעם שם . און גלייך ווי ער האט אלץ גימאכט דעסט גלייכן שטייט יעש דוד שם איז קשה דען דוד גימאכט דעם שם גאר ווייל ער איז גינאנגן אין דעם ווען פון דר תורה וכחות און האט גיפירט דיא מרוכה אז ווייא עם דארף צו זיין איז גיווען גלייך ווייא ער האט גימאכט דעם שם כביכול און עם איז גיט גיווען קיין שום מלה אוף דער וועלט ער זאל אזוי זוכה זיין ווייא דוד המלך דען ער איז אויף גישמאגן האלבי נאכט און דעם זיך משבח גיווען און דעם גילערינט תורה ביי דער שם הקודש איז ארויף גינאנגן כסאס הכבוד דאס איז גיווען ביז טאג דרום שטייט אם בחוקתי תלכו . ועשייתם אותם אז איר וועט עוסק זיין מתקן זיין דעם שם הקודש מיט תורה שבכתב ושבעל פה כבוד אחד וועלן ביי אייך דיא ברכות גיפונען ווערין מתקן אזוי ווייא עם דארף צו זיין :

ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו אימליכר בוזנדר וועט געבין זיין פח אויף אייך ווייל איר האט גיהיט דעם שם הקודש אזוי ווי עם שטייט ושמו דוד ה' לעשות צדקה ומשפט אין דאך קשה אז עם שטייט שוין ושכו דוד ה' דאך ווס שטייט נאך לעשות צדקה ומשפט גאר דער וואס היט דעם דין פון דער תורה איז גלייך ווייא ער האט גימאכט כביכול צדקה ומשפט דאס הייסט דער יחוד פון דעם שם הקודש

פרשת

בחוקות

עט

תקדוש רבי שמעון ויינט אונ זאגט ווייא צו די מענטשן דען ווייא וויישן גיט אונ זענן גיט משגיח אין דעם פבוד פון וייער האר ווארום ווער מאכט דען דעם שם הקדוש דר וואס גיט צדקה צו איין עני ווארום דר עני איז בהעפמ אין דעם דין אונ זיין עסין איז פון דין ער האט גיט פון וייערם נאר גיט נייערט ווס מען גיט אים אזוי ווייא די לבנה האט פון זיק גאר גיט קיין ליכט נאר וואס ויא געמט פון דר זון קום אונ זעה פר ווס איז איין עני גליק ווייא איין מת ווייל דאס ארם וואו ער איז בהעפמ איז דאס אים גורם אונ ווער עס איז זיק מדרום אייבר אים רענט אופ אים דר עץ החיים ווס ער היסט צדקה אזוי ווייא עס שמיים וצדקה תציל מסות אונ דרום איז די צדקה גרעשער פון אלץ דינג אזוי ווייא ער גיט פון אונמיין צדקה צו דעם עני אזוי דר וועקט זיק פון אויבין אופ אזוי איין גלייכן אונ ער דר וועקט צדק ומשפט אזוי ווערט דר שם הקדוש ביהודו וואול ציט דעם מענטשן ווס ער איז זוכה צו מאכין דעם שם הקדוש אונ דאס איז דווקא ווען ער גיט צדקה לשמה דס הייסט זיין בונה איז נאר פון השירה ווענין גיט ער זאל זיק דער מיט בארימען אונ עס דארף נאר זיין פסתר אז קיינר זאל גיט וויישן דען איז ער גורם דאס דער שם ווערט גאנג אז ווייא עס שמיים בצדקה תכונני דרום שמיים ועשתם אותם ער איז מייחד הקב"ה מיט דיא פנסת ישראל :

אויף אייך קיין שליטה גיט האבן גיט ביי נאכט אונ גיט ביי טאג אונ די לייט ווס זענין פון וייער צד וועלן אין אייך קיין שליטה גיט האבן דרום שמיים וחרב לא תעבוד בארצכם • רבי אבא זאגט וחרב לא תעבוד בארצכם אפילו וייער חברותא וועט גיט אייבר פארין וחסבתי חיה רעה פון הארץ דס עס וועט גיט שולט זיין די ווס וועלן אייבר פארן אייבר אייך האמשי אפילו אן פרי זיין וועלן ווייא גיט אייבר פארן אופ אייך אונ דס הט גידרשת יאשיהו המלך בשעת אז ער איז נתפס נטארן אייבר חטאים פון דיא ישראל אזוי ווייא עס שמיים רוח אפילו מסת' ה' נלכד בשותותם אין דעם פסוק איז דאך קשה אמער מיר האבין דאך גייערניט אז דר ראש פון דעם דור איז איין צדיק ווערין אלי ניצול אין זיין זכות אונ יאשיהו המלך איז דאך גיוען איין צדיק אונ איז וייער פרום גיוען פר ווס איז ער נאך גשמראפט גיוארן אייבר זיי נאר ווייל ער הט גיט גיואלמט גלייבין צו ירמיהו הנביא דען ירמיהו הט אים גיזאגט אז די ישראל זענן וייער גיט פרום ער זאל זיי שמר אפן אונ יאשיהו הט אזוי גיט גיטאן ער הט גמיינט אז זיי זענן אופ פרום אזוי ווי ער דרום איז ער נתפס גיוארן אייבר וייער זינד :

אם בחוקותי תלכו רבי יוסי זאגט עס שמיים מסת' ה' בני אל תסאו ואל תקוץ ווי נאר זענן די ישראל וייער גליבט פר הקב"ה דס ער שמר אפט זיי פרי זיי זאלן גיין בדרה הישר זיי זאלן זיק גיט קערן לימין ושמאל אזוי ווייא עס שמיים כי את אשר יאזכר ה' יוכיח וכאב את בן ידעה אונ וועמן הקב"ה הט אפר גיט וייער ליב קערט ער ארעק זייני שמר אפט פון אים ער זאל אים גיט שמר אפן אזוי ווי עס שמיים אהבתי אתכם אמר ה' איך האב אייך ליב דרום האלט ער אופ זיי די רוט צו שמר אפן ווייא אזי צייט • קום אונ זעה אז עס דער וועקט זיק דער דין צדק פון הקב"ה אזוי דער וועקן זיק פיל שרי דינים מסיו ומסמאל מיט פיל פייערדיגע ריטר פון פלאם פייער אונ גיין ארויס אופ דר וועלט צו שלאגן די מענטשן אונ הינטר זיי איז פר האנדן אנדרי ממונים פון פייער צו שלאגן גיין אונ דרייסיג מקלות זיי שוועבין אונ נידרן צווא שלאגן דיא מענטשן דרום שמיים יספתי לסתה אתכם איך וועל מערין דעם מדת הדין אייך צווא שמר אפן נאר איד זאלט קעגן ליידין נאר פון דעסט וועגן וועל איך אייך גיט פאר לענדן ווארום הקב"ה זאל חזקה גיבט זיין פון דעם מענטשן וואס ער איז שולדיג אקעגן אים וואלט דיא וועלט קיין קיום גיט גיבאמ אזוי ווי עס שמיים אם עונת חשטר יח אדני מי יעמד ; חסלת כפר ויקרא

ותתי שלם בארץ רבי יוסי זאגט עס שמיים רגו ואל תחטאו דעם פסוק האבן מיר שון מפורש גיוען דס דער מענטש זאל אן הייזין דעם יצר טוב אייבר דעם יצהר אונ עס דארף אזוי צו זיין אפר בשעת עס ווערט נאכט אונ דר מענטש ליינט זיק שלאפין דא דער וועקן זיק פכה בעלי דינים אונ דו שלוחי הדין גייען ארום אונ שוועבין אופ דר וועלט איז דר צייט דארף דר מענטש ציטרין אונ זיק פארקמין פר הקב"ה דס ער זאל גיט אריין פארין איין וייערי הענט חלילה זיי זאלן אויף אים גיט שולט זיין אונ דער מענטש דארף זיק הימין ער זאל קיין שלעכץ גיט ארום לאוין פון זיין מויל פרייז זאלן זיק גיט דר וועקן אויף אים דרום שמיים מסיו בלבבכם על מסבכם ודוסי מלח אור זאלט שווייגן פון אלע שלעכטע זאכן • קום אונ זעה בשעת דיא ישראל זענען זוכה פר הקב"ה שמיים ונתתי שלם בארץ איז זיק הקב"ה מחבר מיט די פנסת ישראל ושכבתם ואין סחריד אור וועט זיק לייגן אונ קיינר וועט אייך גיט דער שרעקן פאר וואס ווייל וחסבתי חיה רעה פון ייארן דס מיינט מען ארות בת חסלת מיט איר חברותא די קליפות וועלן

פרשת במדבר

ודבר ה' אל משה במדבר סיני וגו' רבי אבא הייבט אן עס שמיים ויכרא מלהים את האדם וגו' בשעת הקב"ה הט בשאפן צו אדם הראשון האט ער אים פאשאפין בדמותו אין דעם גישמאלט פון דיא עליונים והתהונים אונ ער איז גיוען פלול פון אלי בשעפניש אונ זיין שונקייט האט גייבט מסופ עולם ועד סופו אונ אלי האבין זיק פאר אים גיפארקמין אזוי ווי מיר האבין שון דס מפורש גיוען אופ אנאנדער ארם • נאר עס איז דאך קשה אז עס שמיים שון ויכרא מלהים את האדם נכדסי נאך ווס פנדארף ער נאך זאגן בצלם מלהים כרא אותו אלא ווייך ער איז גיוען פלול פון זקר ונקבה ער איז גיוען צווייא צורות דרום

שמיים זכר ונקבה כרא אותם אונ ער הט גייעקן מיט זיין חכמה למעלה ולמטה אונ דר נאך אז ער האט גיזינדניט איז זיין ליכט גיטייערמ גיטארין • אונ זיין חכמה איז ארעק גיבאנגן פון אים אונ ער הט שון נאר גייעקן אופ דר וועלט גשמיזת אפר גיט פון אויבין קיין רוחניות דר נאך הט ער גהאמ קינדר זענן זיי גיוען אין גישמאלט פון דיא עליונים והתהונים אונ זיי זענן בידיי גיט גיבליבן ביו ער הט גיבאמ איין זון שנת פין אים איז די וועלט גיפלאנצט גיטוארין אונ די וועלט איז אלץ גיט גאנגן גיוען אין רעכמין שפאנד ביו אבדקם איז נקמין עק הט זי באגרפט בצד ימין דאס איז דורך חסד גלייך ווייא איינער

פּרשׁת

במדבר

פּון אַהרן וּמֹס זײַ פּענעמלשן דײַ ישראָל בען סובּ ובלב סובּ ובאהבת הלב דָם
 הייסט פּיח אהרן און דר אה אױ מרבה די ווייב פון אהרן זײַ ווערן
 גיבענעמלשט מיט זײַער ברכה יבד יראי ה' דאס זענן די קוים וואס זײַיא
 פאַרן קיין זיך פאַר הקבױה זײַ וועלן אזי גיבענעמלשט ווערן הקטנים עם
 הגדולים האַטשי זײַ זענן ניט גקומן אין דר צאל וועלן זײַ אזי גיבענעמלשט
 ווערן. קום אונ זעה די וועסט ניט גפּינן קיין שום צאל זײַ זאַרן און
 גיבענעמלשט ווערן און זײַ דען די צאָר איז נאַר גינען און זײַ זאַרן
 גיבענעמלשט ווערן און משהױב זײַן דס לשלימות פון די עוקמות עליזנים
 ותחתונים דען די צאל איז גינען פון און זײַן אַרמ למעלה וּמֹס אזי
 ברכות קומן פון דארטין אַרזים דרום שמיים באחד לחודש השני וואס
 דר חודש הייסט זײַ דס אלי לזמרת קומט פון אים אַרזים דרום
 שמיים יבד ה' סציון און ווידער שמיים כי שם צוה ה' את הברכה דאס איז
 אלץ איין זאך :

איש על רגלו רבי אלעזר הייבט אָן שסחו את ירושלים וגילו בה כל מאהביה וגו'
 זײַ גריבט איז די תורה פר הקבױה דען און אױסליכן אַרמ וויא
 דברי תורה ווערט גיהערט קומט הקבױה מיט אלי זײַני חילות צוא
 הערן און צו פר זענן זײַני רייד און הקבױה קומט צו וואנן מיט אים
 און בענעמלשט אים און זײַ עס שמיים בכל מקום אשר אוכר את שמי אבוא
 אליד ובכחדי און אלי שוואים פאלן פר אים. קום אונ זעה די מצות
 פון דר תורה זענן נאר הוה למעלה קומט אַמענעמלשט און שוט אַמענה
 און שטעקט זיך די מצוה פר הקבױה און זאַנט דר מענעמלשט המ מיה
 גימאכט דען און זײַ ער איז מעורר אונטן און דר וועקט ער למעלה
 און און מאכט שלום למעלה ולמטה און זײַ דר פסוק זאַנט אױס
 כסעווי יעשה שלום לי שלום יעשה לי איין שלום מיינט מען אונטן און איין
 שלום מיינט מען אויבין וואל צוא דעס מענעמלשט וּמֹס ער שוט מצות
 התורה שסחו את ירושלים דרום ווייל הקבױה המ ניט קיין חדנה ושמחה
 נאר אױ די ישראל זענן אין ארץ ישראל דען דארטין איז דר חיבור
 פון הקבױה וכנסת ישראל דענסט מאל איז איין שמחה למעלה ולמטה
 אָבֵר און דיא ישראל זענן ניט איז זײַער לאנד בדארף זיך אַמענעמלשט
 ניט משמח זײַן און צו וויינן אַשמחה דרום שמיים שסחו את ירושלים וגילו
 בה עם שמיים בה רוקא און זײַ זענן אין איר ניט און זײַ זענן אין גלות
 רבי אבא המ אַמאָר גזען אַמענעמלשט המ זיך משמח גינען ביי איין
 שררה אין שטוב אין כָּבֵל המ ער אױף אים אַגשריי גימאן און המ
 גיזאַנט עם שמיים שסחו את ירושלים וגילו בה ווען ירושלים איז בשמחה
 זאַלט איר און זײַן בשמחה אָבֵר ווען ירושלים איז בצער מאַר מען
 זיך ניט משמח זײַן און רבי אלעזר וּמֹס ער מיימלשט און דעס פסוק
 גייט ער נאך זײַן מעס נאך ווארום ער המ גפרענט איין פסוק שמיים
 עכדו את ה' בשמחה מען בדארף דײַן נאם בשמחה און איין פסוק שמיים
 עכדו את ה' ביוא זענן דאך די פסוקים ווידר אַגנדר אַלא בשעת דיא
 ישראל זענן אין זײַער לאנד איז בשמחה און בשעת זײַיא זענן אין
 אַפרעמד לאנד איז ביראָה נאך אַפּשט און עכדו את ה' ביוא ירָאָה
 מיינט מען די פנסת ישראל און זײַ זענן אין אַפרעמד לאנד אין גלות
 פּרענט רבי יהודה עם שמיים דאך כי בשמחה תצאו אױ דאך גידרונגן
 און די פנסת ישראל הייסט שמחה זאַנט רבי אלעזר בודאױ איז און
 און די פנסת ישראל איז אין גלות און לינט אױף דר ערד בשפלות
 ווערט זײַ ניט גרופן שמחה ביו הקבױה אַליין וועט צו איר קומן און
 וועט זײַ אױף הייבן פון דר ערד און וועט איר זאַנן התקטיר סעפר קיט

קט און מען נעמט אים אָן בצד זמן דער נאך איז גקומין יצחק
 דס זײַ בגריפט בצד שמאל המ זײַ שון גיהאמ איין קיום דר נאך
 גיקומין יצחק ער המ ערשט גישמעלמ די וועלט און ארעכטין
 זאַנד פון דעסט וועגן איז זיא נאך ניט גיפלאנצט גווארן ביו ער
 גינעמלשט דיא צוועק שבתים און דר נאך איז נשלים גינארין דיא
 זעיס נפש איז זײַ ערשט גיפלאנצט גינארין דאך איז זיא נאך ניט
 כָּמֵש נשלים גינארין ביו די ישראל זענן גישמאנין און דעס באַרן
 זײַ און האפן מקבֵר גינען דיא תורה און דער משפּן איז אױף
 געמלשט גינארין המ ערשט די וועלט ארעכפן קיום גיהאמ און איז
 כָּמֵש מיושב גינארין און די עליזנים ותחתונים זענן מיושב גווארן
 ג און די תורה מיט דעס משפּן זענן אױף גריכט גווארן המ הקבױה
 ערט צו צײַלן די חילות. קום אונ זעה אלץ וּמֹס מען ווייל מיישב
 און אױף איין אַרמ קען עם ניט זײַן מיושב גינעמלשט מען זאַל עם
 זען און מען זאַל עם פון דעס מול ארום ריידן און אױף דיא תורה
 ג דס משפּן המ הקבױה בגערט צו צײַלן די חילות פון דר תורה
 ג פון דעס משפּן און אלי זענן ארץ איינס זײַ שידדן זיך ניט אַפּ
 אַגנדר און וויא אויבן און דרום שמיים כמדבר סיני און באהל סעפר
 ינס ווייזט און דר תורה און איינס און דעס משפּן פּדי ער זאַל
 פּולק זײַן און זײַ אויבן איז די תורה מיט דעס משפּן איינס באחד
 וּמֹס השני רבי יצחק הייבט אָן ה' זכרו יבד יבד את בית ישראל יבד את
 אהרן ה' זכרו יבד דס זענן די מענעמלשט וּמֹס זענן גצײקט גווארן אין
 כמדבר און הקבױה המ זײַ גיבענעמלשט און המ מוסרפּווען און זײַ
 ככות דען ווען איינר דער צײַלט דעס שכח פון זײַן חבר מייא ער
 קבט אים מיט זײַני קינדר אַרמ מיט זײַן זעלט מוז ער אים בענעמלשט
 ג מוסרפּווען זײַן אױף אים ברכות און דאס לערנין מיר אַפּ פון משה
 זײַני ער דס גזאַנט והנכם היום כנוכחי השמים רחוב שמיים דר נאך ה' אהרן
 וחיתכם יוסף עליכם ככם אלה עמיס דס זענן צוויי ערלייא ברכות איינס ה'
 חיתכם הרבה אתכם די אַגנדר ברכה ייבד אתכם כאשר דבר לכם צו וויינן איין
 ברכה איבן דר אַגנדר און און איינר דר צײַלט דעס שכח פון זײַן
 בר און בענעמלשט אים ניט ווערט ער נתפּס צום ערשטן און און ער
 ענעמלשט אים זיא ווערט ער און גיבענעמלשט כלמעלה און און ער
 ענעמלשט אים מוז ער אים בענעמלשט בען מוז און ניט בען הרע און
 זײַ אױ זאַכן ווייל הקבױה האבן דס ליבשאפט פון דעס הארצין ומה
 און ווער עם בענעמלשט דעס חבר ווייל הקבױה ער זאַל אים בענעמלשט
 זײַן סובּ ובלב סובּ ואהבת הלב איז שוין אַפּל שכן און ער בענעמלשט צוא
 קבױה און דרום שמיים ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך
 זײַס און זעה דס קיין ברכה רועט ניט און און איין אַרמ וויא מען
 זײַלט עם. און די וועסט פּרעגן אַמאױ המ מען די ישראָל גינעמלשט
 קא מען המ זײַ ניט גינעמלשט ביו מען המ ביי זײַ גנובן איין סופר נכס
 ס הייסט איין אום לייזונג און מען המ זײַ פּריער גיבענעמלשט דר
 און המ מען בייא זײַיא גנובן דעס סופר דר נאך המ מען זײַ ווידר
 בענעמלשט נמצא זענן די ישראָל גיבענעמלשט גווארן בתחלה ובסוף
 דרום המ קיין מות ניט שולט גינען אין זײַ אָבֵר און מען צײַלט אָן
 ברכה איז שולט דר מוט דרינגן ווייל קיין ברכה רועט דארטן ניט
 זײַ דיא ברכה גייט אונעק דר פון און איז דיא קלָה און דר צד
 ברכה שולט און קען מיטק זײַן יבד את בית ישראל דס זענן די ווייבן
 ס זײַ זענן ניט גינען אין חשבון יבד את בית אהרן דס זענן די זכרים

פרשת במדבר

פ

אויף דר וועלט נאר דס טוט דר מדת הדיון פרוכין דעם מענטש
לראות היש משכיל רורש את אלהים און פרי איין מענטש זאל קיין תירו
גים האבין צו זאגן אויב ער וואלט האבן די גשמה ווארט ער אוי
גישטאנען ביי נאכט לערנען . זאגט רבי יהודה דיא דרייא אבוי
זענען אזו ווי איין סגול דעסט גלייכן די פגנים לויס וישראלים וע
אויך ווי איין סגול און דס איז אלץ איין סוד דס די אלע זענען
דס הייסט איין מיינערע אוצר צו הקב"ה אזו ווי עס שטייט ויהי
סגולה סכל העמים ער זאגט ווייטער סודות פון די דגלים :

רבי שמעון זאגט עס שטייט לדוד אידך ה' נפשי אשא וים המ דוד גימין
וים ער האט גישמעלט דעם מזמור מיט איין אב . און וויר
אלע מזמורים וים זענען גיזאגט גיזאגן מיט איין אב איז דא
נאנאן דר אב און דר מזמור גייט אין אים אפ איין ואז . און וויר
פר וים זאגט מען דעם מזמור נאך שמונה עשרה אז מען פארט
תחנון . נאר דר מעס איז אז עס קומט דיא נאכט איז אימליכ
מועס מעס מיתה דרום מזו מען זיך פעדערין צו געבין דיא נשכ
בפקדון דהקב"ה און אז עס קומט אין דער פרייא און מען גיט א
אפ זיין פקדון דיא נשקה דארף דר מענטש לויבין צו הקב"ה וז
ער איז דער נאטו עליך דער נאך זאל ער גיין אין שול אריין און
קריינען מיט תפילין און זיך צוא דעקן מיט איין מלית און ציי
און זאל זיך אין ערשטן מסדר זיין מיט פרשת הקרבנות און
מקוון . דר נאך אז ער איז אויף זיך מקביל עול מלכות שמים מיט פס
דומרה פון ברוה שאמר און ווייטער די מזמורים וואס דוד המ
האט גיזאגט דס איז דר סוד פון מלכות שמים און האמשע דער עי
איז דר דיבור וים דער מענטש טוט ריידן מיט זיין מליך פון דער
וועגן הענגט ארץ אן אין דר מעשה אין ערשטן איז ער מקיים מצ
ציצית ותפילין דס זענען תפילין של ד וואס מען דארף זיין לוי
זיצנידיג און תפילין של ראש דארף מען אן פאן שטייענדיג ד
איז אנטקעגן דיא תפלות וים מען דארף זיין זאגן זיצנידיג .
ווידער שמונה עשרה דארף מען זאגן שטייענדיג דען דיא תפ
איז גישמעלט גיזאגן בדיבור ובמעשה פרי זיין זאלין ביידע
באהעפט . אבער אז מען איז חלילה פוגם אין דר מעשה פון ציי
דער תפילין אזו האט דר דיבור פון דר תפלה קיין תיקון גיט
ער איז פגום למעלה ולמטה . דען דר מענטש מזו פריער גיזען
ווערין מיט רעכטע מעשים דער נאך ווערט אן גינקען דער דיי
פון זיין תפלה און זיין תפלה איז גאנץ און רעכט ווייא
דעם מענטשין וים ער איז פוגם אין זיין תפלה וים זי איז די עבו
פון זיין האר . אויך שטייט כי תבאו לראות פני וגו' גם כי תרכו תפלה
שיע איה מזו גיט פר זעמן אייערע תפלות דען עס הענגט אלץ
אין דיבור ובמעשה און אז איין מענטש טוט רעכט תפלה מיט מע
דיבור ווערין דורך אים גיבענטשט די עליונים מיט דיא תחת
און אז ער איז מתפלל שמונה עשרה זאך זיך אים אויס ווייזן
ער גייט אוועק פון דעם עולם החיים וים דיא שמונה עשרה האט
אחיזה אין דעם עולם . און אז ער גייט אויס שמונה עשרה זאל
אים אויס ווייזן אז ער איז גישטראפט און ער איז גישטארבן
איז אן גיהאקטן איז דעם מדת הדיון דארטן וואו די מיתה המ
אחיזה און אזו ווי איידר מען המ אים די נשמה אפ גיגעבין ד
מזו ער פאלין אויף זיין פנים און זאגן לדוד אידך ה' נפשי אשא און

אוי און וועט זיך מחבר זיין מיט איר מיט אנגדר דענקט מאל וועט
הייסן די רעכטי שמונה כי בשמחה תבאו דען וועט אקעגן איר גיין כמה
חילות צו דער שמחת התנונה וואס הקב"ה וועט האבן מיט דיא
ישראל אזו ווי דר פסוק זאגט תהרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה און ויידר
שטייט כי הולך לפניכם ה' ומספכם אלהי ישראל רבי אלעזר ברבי שמעון
זאגט גרוסי סודות אין די דגלים . וים דו שכתים זענן גנאנגן ארום
דעם משכן מיט פיר דגלים דס איז גלייך ווייא דיא מלאכים למעלה
זענן ארום דעם פסא הקבור און דס איז ארץ גיזען ווי די מרפבה
עליונה דס קען מען גיט ארום שרייבין . המ רבי פנתס זיין שווער
דר הערט די סודות המ ער צו רבי אלעזר ניקולשט און המ גוויינט
און גילאכט און זאגט וואל דיין חלק בעולם הזה ובעולם הבא ער
המ אן גיהוון צו זאגן עס שטייט ה' אויר ושעי סמי אירא ה' מען חיי וגו'
אז דר מענטש איז זוכה צו זען אין דעם אור העליון פון הקב"ה
און הקב"ה דר לייכט אוף אים זיין ליכטיקייט דען המ ער קיין מודא
גיט פר די עליונים און פר די תחתונים בגריפט אן אין מענטשין
המ ער זיך שוין גיט צו פארקטן בעולם הזה ובעולם הבא פר אלי מדות הדינים
אזו ווייא עס שטייט ה' מען חיי ועליך יורה ה' וכבודו עליך יראה אזו אוף אז
איה בין בגריפט אין דיין פאטער רבי שמעון און אין דיר ווייא אזוי
זאל איה טיך פארקטן בעולם הזה ובעולם הבא אוף דיר איז גזאגט
גיזאגן דער פסוק ישמח אביך ואסך ותלך וילדתך . ישמח אביך מיינט מען
הקב"ה . ואסך דס איז די פנתת ישראל . ותלך וילדתך דאס זענען דיני
פאטער און מוטער וים ווייא האבן דיה גיזויגן . עס שטייט ביד אפקיד
רוחי פריחה אוני ה' אל אמת זאגט רבי אלעזר איז דאך קשה איז דען אזו
דער סדר אז אמענטש זאך געבן דעם מלך עפעס צוא באהאלטן
נאר וואל צוא דעם מענטשין וואס ער גייט בדרך הדרך הקדוש
און זינדריגט גיט פאר אים . קום און זעה אז דיא נאכט קומט איז
דר מדת הדיון דאס וואס דער טוט איז אין אים באהעפט איז ער
שולט אוף דער וועלט און דר עץ החיים גיט ארויף און ווייל בייא
נאכט איז שולט דער פח פון דעם טויט דרום איז דיא גאנצי וועלט
מועס מעס מיתה ווייל דער מדת איז דאס גורם וואס ער איז
דיא צייט שולט דרום זאל זיך דער מענטש פעדערין און געבין
באהאלטן זיין נפש צוא דעם ארץ פון דר קדושה ביד סקיו גלייך
ווייא איינר גיט איין פקדון באהאלטן צו זיין חבר האמשע ער איז
אים שולדיג געלט פון דעסט וועגן האלט ער גיט איין דעם פקדון
פאר דעם געלט וים ער מאנט אים ווייר ער המ אים גיגעבן בתורת
פקדון אזו אויף בייא הקב"ה האמשע דער מענטש האט גיזינדיג
אנטקעגן אים האלט ער גיט איין די נשמה פר איין משכון ווייל ער
גיט זי אים פר איין פקדון און ווערבר יהודי וים זאגט גיט פר דעם
שקאף דעם פסוק איז ער גיט מבני אמונה דרום נעמט דער מדת
הדיון אלע נשמות צוא זיך אין דער צייט זענען אלע נשמות מועס
מעס מיתה און דר מדת הדיון איז גיט פרייא אז ער זאל ויידר קעגן
דיא נשמה אין גוף אריין ביי עס ווערט מאג איז שוין דא דער עץ
החיים וואס ער איז דורך רחמים דרום איז ער גורם מיתה זיין דיא
מענטשן מיט זיין פח אימליכין מיט זיין נשמה און דער פח הכות
ווערט אפ גיטאן פון דער וועלט אויב דוא וועסט פרעגן עס איז
דאך פר האבן פיל מענטשן וים שטייגן אויף אין מיטן דר נאכט
וי אזו נעקן זיי אפ זייער פקדון איידר דער עץ החיים איז שולט

פרשת

במדבר

יה מוסר נפש ויין צו דר מיתה גיט אזו ווי ביי נאכט וואס ער גיט
 גאר די נשמה פר איין פקדון . אפר היינט אז ער הט שוין מתורה
 גיוען אויף וייגע זינד אונ האט מתפלל גיווען אונ הט מקשר גיווען
 אלע עולמות מיט ויין דיבור ומעשה באדארף ער זיך היינט רעכט
 מוסר נפש ויין צו דר מיתה גלייך ווי ער וואלט גישטארבען .
 דרום איז דער מזמור גישמעקט גיווארן אויף דעם סדר איב אונ
 דרום איז אין אים גיט פר האנדן כס אות ואז ווייל זיא איז מרומו
 אויף דעם עין החיים אונ דא איז ער זיך מוסר למיתה . אונ דיא
 גוונגה דר פון פר ווס ער בארף זיך מוסר ויין למיתה ווארום עס איז
 דר האנדן פיל חטאים ווס דר מענטש הט דרויף קיין פפרה גיט ביי
 ער שטארבט אזוי ווי עס שמיים ביי די בני עלי אם יכפר העני החל לבס
 ד חסותו אונ אז דר מענטש איז זיך מוסר נפש למיתה איז גלייך ווי
 ער וואלט באמת גישטארבן גאר ער זאל זיך פאמת מוסר נפש
 ויין גיט אזו וויא ביי נאכט ווס ער האט זיא גאר גיגעבן פאר איין
 פקדון ווי דען גאר פאמת ובלב שלם זאל ער זיך מוסר נפש ויין
 זיין דס אויף אים רעכט ככפר אזו ווי איין רעפטע מיתה איז מכפר
 אויף די זינד . וואז צו דעם מענטשן ווס ער קאן זיך רעכט מכון
 ויין אין ויין תפלה דען איז זיך תקדוש ברךה הוא אויף אים מרחם
 אונ איז אים מכפר וייגע חטאים ווי צו דעם ווס ער בעט צו תקדוש
 ברךה הוא מיט איין וייט הארץ אזו וויא עס שמיים ויסתורו כסיהם
 לשונם יכובלו ולבם דא נכון עמו אז ער זאגט לרוח אלדי נפש אשא גייערמ
 מיט איין שלעכט הארץ איז ער אויף זיך גורם ער זאל שטארבן פר
 ר צייט בשעת אז עס דר וועקט זיך איין דין אויף דר וועקט דרום
 דער אימליכר קעניש זעהען צוא בהעפמין ויין נפש ורצון אין
 קדוש ברךה הוא אונ זאל פר אים גיט קומען מיט אפאלש הארץ
 ען עס שמיים דובר שקרים לא יכון לנגד עיני ומכל שכן אז ער קומט
 ייחד צוא ויין דעם שם תקדוש אונ איז גיט מיוחד אזו וויא עס
 אדארף צו ויין דען גיט ארום איין קול אונ זאגט דא יכון לנגד עיני
 ר איז גיט אן גיבריים אנמקעגן מייגע אויגן וואול צו דיא צדיקים
 עולם הזה ובעולם דבא אויף ווי שמיים ובא ודוא את כבודי אונ עס
 שייט אר צדיקים ירו לשכר אזי גיקומען רבי אקעזר אונ האט אים
 וושט אין וייגע הענט אונ זאגט ווען אויף וואלט גאר
 קומען אויף דער וועקט וועגן דעם דאס צוא הערין וואלט
 זיך גנג גיווען זאגט רבי יהודה וואול איז אונזר חזק פון די ישראל
 וויא זעהן זיך מדבק אין הקב"ה אזו וויא עס שמיים וחתם הדבקים
 מלהיכם היים כולכם היום אונ וויקער שמיים ועמך כולם צדיקים וכו' דער
 אריי דל שרייבט דער וואסקען גיט רעכט מכון ויין דעם סוד פון
 זנון מוסר צו ויין ויין נפש אויף קידוש השם אין דעם קאפיטיל
 ר אלדי ה' נפש אשא איז גרויכע סבנה אונ אזו אויך איז משמע אין
 דר דרום זאל גיט אימליכר קעניש זאגין דעם פסוק אונ אויך נאך
 גועד מנגד וואס מען זאגט גאר דאס קאפיטיל ה' אל באסך תוכיחי
 דער קען גאר מכון ויין דיא פירוש המלות אונ דיא פונגה האבין
 אנשי כנסת הגדולה גוואוסט אזו זאל מען מראכמן איז דס גנג
 פראסטע לייטיאונ אין פרשת יתרו שמיים אז איינר מוט אמצה
 איז מכון אין איר איז ער רעכט פארטיג פר הקב"ה אונ אז ער
 זיך גיט מכון האמשי ער איז דאך איין זכאי דר מיט ווס ער מוט
 האנה אפר עס איז גיט אזו נשיב וויא איינר מוט די סבנה אונ

איז זיך מכון אין איר רעכט אונ ויין מתשבה איז פון ויין הערין
 וועגן דען איז ער ארץ מתקן אובין אזו וויא עס גהער צו ויין דען
 הקב"ה כגערט פון דעם מענטשן ויין הארץ אונ ויין וויקואונ האמשי
 די מעשה איז גיט אזו וויא עס בדארף צו ויין האט שוין דרויף דוד
 מתפלל גיווען ומעשה דינו כוננה עלינו דאס הקב"ה זאל עס פארט אן
 געבן דען אימליכר קעניש קען טאן די סבנה אזו ווי מען בדארף
 דרום זאגט ער ומעשה ידיו אונזרי כעשים ווס מיר מוען דיא מצוה
 האמשי מיר מוען גיט אזו וויא עס בדארף צו ויין פון דעם וועגן
 כוננה עלינו זאלסטו אן ברייטן אובין אזו וויא עס גהער צו ויין . אונ
 ווייל מיט דער מחשבה דר וועקט דר מענטש אין עולם המחשבה
 וואס איז זאגן הויך דרום זאגט ער ויחי נעים ה' אלהינו עלינו דען דער
 הייסט נעים ה' האמשע מיר זענען גיט משיג מיט אונזער שכל אז
 הויך זאלסטו אן ברייטן גלייך וויא מיר האבן רעכט מכון גיווען
 אונ זאלסט מאכן אויף אונז רגען די קדושה ווס הייסט נעים ה' זאגט
 רבי אלעזר ווי זענען די לייט אזעלכע נארעשע דאס זיי ווייסן גיט
 אונ זענען גיט משיגים אין דר תורה דען עס איז דרייגן פר האנדן
 פכה פאר פארקענע זאכין דס מיט דעם וועג אז מען זוכה צו זעהן
 דעם נעים ה' ווארום דער ביי שמיים דרכיה ודכי מעס וכל נתיבותיה שלום
 ווס איז דר מעס דס איז דס ארט ווס די תורה איז פון דארטן ארום
 גיקומען זאגט רבי חייא מיר האבן גילערניט בשעת הקב"ה האט
 גיגעבן די תורה צו די ישראל איז גיקומען אזו איין אור גדול פון
 דעם נועם אונ דס גיקריינט צו הקס"ה אונ פון דעם אור וועבן דר
 לייכט דס לייכטונג פון אלע עולמות אונ אלע הימקען אויף דר צייט
 שמיים צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעשרה שעמרה לו אמו אונ בשעת
 דס בית המקדש איז גיבוים גיווארן איז גאט גקריינט גווארן מיט
 דער עמרה אונ דענסט מאל איז הקב"ה גוועקן אויף ויין שטול אונ
 בשעת דער בית המקדש איז תרוב גיווארן איז דיא קרוין פאר
 פארנין גיווארן :

אמר ר' אלעזר דס רבי אלעזר גיאגט בשעת משה איז צריין גינאנגן
 אין עגן אזוא וויא עס שמיים ויכא משה בחוד העני את ער אין אים
 גיקומען אזו ווי אמענטש גייט אריין אין איין גרום ארט אריין זוא
 האט אים בגעעניט איין גרויסער מלאך ער הייסט מסוי דער מלאך
 איז כמנה אויף צוועלף מדינת מלאכים שרוחים איז ער גקומן צו
 משה אונ האט אים גוואלט איין שרינגען האט משה געעפינט ויין
 מיל אונ האט דר מאנט דעם שם פון מ"ב אותיות הקדושים ווס ער האט
 אים גלערנט פון הקב"ה בשעת ער האט זיך צו אים פוויזן אין סנה
 אזו האט זיך דר מלאך פון אים דר ווייטערט צוועלף מדינות מיל
 אזו איז משה וויידער גגאנגן אין עגן אונ וייגע אויגן זענן אים גיווען
 ווי פייגרייגן קויגן ביז עס הט אים גאה אנהערר מלאך בגעניגט
 ער איז חשובך פון זענס ער הייסט יחידי ער איז העכר פון אלע
 מלאכים מדינות מיט זעכציג רבוא מייך אונ ויין קול איז גינאנגען
 אין צוויי הונדערט מדינות הימלן דיא וואס זענן ארום גירינגילס
 מיט אש לכו וייתע אונ אז משה האט אים דעם זעהען האט ער
 גיט גיקענט ריידן ער האט זיך גוואלט ארום ווארפן פון דעם עגן
 ארום האט הקב"ה צוא אים גזאגט דוא ביסט דאך דר משה וואס
 דו האסט מיט מיר פיל גירעט עס האט גידויערט דייא טאג דוא
 האסט גוואלט וויסן דעם סוד פון דעם שם המיוחד הקדוש אונ היינט

פרשת

במדבר

פא

פארקלעט דורך פאר אייגענס פון מיינע ברודער אז משה האט דער הערט דס קול פון הקב"ה הט ער זיך גישטארקט און הט געעפינט זיין מויל מיט דעם שם פון ע"ב אותיות און אז דער מלאך האט דער הערט דעם הייליגן שם פון משה איז ער דער ציטערט גינארין און האט גינעהענט צו אים און האט אים גינאגט אשרי חלקך וואו צו דיין חלק משה האט צוא דיר איז אנטפערקט גינארין וואס עס איז גיט אנטפערקט גינארין צוא דיא מלאכים עליונים קדושים און ער איז גינאנגען מיט אים ביז ער איז גיקומען צו דעם שטארקן פייער פון דעם מלאך ווס ער הייסט סג"ל און מיר האבן גילערניט דר מלאך איז העכר פון אלע מלאכים מיט פינג הונדערט יאר גאנג און ער שטייט אונטער דעם פמא הכבוד און איז קושר כתרין פון דיא תפלות פון די ישראל ובשעת דר פתר קומט ארויף כראש המלך הקדוש און ער איז מקבל אלי תפלות פון ישראל טוען אלע חילות ומחנות ציטערן און ברומען און זאגן כבוד יקרא דה' סאתר בית שכנתיה זאגט דר מלאך הוי"ו צו משה איך קען שוין ווייטער מיט דיר גיט גיין עס זאל מיר גיט פר ברענען דס שטארקע פייער פון דעם מלאך סג"ל באותו שעה איז משה דר ציטערט גינארין ביז הקדוש ברוך הוא הט אים אן גינומען און הט אים גישטארקט און הט אים געזעט פר זיך און הט מיט אים גילערניט די תורה און הט אים צו גילעקט מיט דעם אור ווס ער הייסט נועם אזו איז דער פנים פון משה גילייכט אין אלע הימלען און אלע חילות השמים האבן גיציטערט פר אים באותו שעה האט ער אראפ גינעדערט מיט דער תורה און אז דיא ישראל האבן גינזינעט אונטן הט הקדוש ברוך הוא צו גינומען פון משה מוויינט חלקים פון דעם אור הגלילין ווס הייסט נועם ווס משה הט גיהאט באותו שעה האבן אלי חילות עליונים און מלאכים אים גינאלט פר ברענען בשעת הקדוש ברוך הוא הט גינאגט צו משה לך דה כי שחת עמד איז משה ויער דער שראקין גינארין און האט גינענט רייךן ביז ער הט פיד תפלה נטאן פר הקדוש ברוך הוא הט הקב"ה צו אים גינאגט משה שטארק דרך אין מיין פמא הכבוד און הקב"ה הט אן גשריגן אין אלי חילות ומלאכים און משה הט זיך גישטארקט אין לוחות און הט זיי אראפ גינעדערט אונטן און אף אים שטייט עיר גבורים עליה חכם ויורד עון מכסחה און פון דעם אור וואס עס איז אים גיבליבן נאך די מוויינט חלקים הט דר פון זיין פנים גילייכט ומה דאך נאר פון דעם אור וואס עס איז אים גיבליבן האט זיין פנים אזו גילייכט מען האט גיט גיקענט זעהן אין זיין פנים איז שוין אפל שפן דעם אור ווס מען האט אועק גינאמין פון אים זאגט רבי חייא סינר ה' נאדרי ככת דאס איז דיא תורה וואס איז גיגעבן גינארין מיטן סינר ה' תרעץ אויב דען עס איז גיט דא אזו אזאך ווס עס זאל צו ברעכן די עובדי פוכבים אזו וויא די תורה דרום הייסט דיא תורה עיי דאס הייסט שטארקייט אזו ווי עס שטייט ה' עון דעמו יתן און אז די ישראל זענען גיט עוסק בתורה ווערט גישטארקט דער פח פון שלעכטע מלאכים און זיי זענען שורט אויף דיא ישראל און דיא ישראל קענען נאר קיין קיום גיט האבען און דרום זענען דיא ישראל פאר טריבן גינארין און פר שפרייט גינארין אזו ווי דער פסוק זאגט על מה אכבה הארץ ויאמר ה' עד עולם את תורתך דען כל זמן דיא ישראל זענען עוסק בתורה צו ברעכען וויא דעם פח פון די מקטרגים דאס מיינט דער פסוק סינר ה' תרעץ אויב די תורה וואס וי הייסט סינר ה' מוט צו ברעכען

דעם פיינט זאגט רבי אלעזר אוראזי איז אזו • אזו וויא עס שטייט חקול קול יעקב כל זמן דס קול פון יעקב ווערט גיהערט אין שול און אין בית המדרש מען לערניט תורה זענען גיט שולט די מקטרגים אויף די ישראל אזו ווי מיר האבן גינאגט אין פרשת חיי שרה • רבי אלעזר הייבט אן עס שטייט גל עיני ואכסה נפלאות מתורתך וויא נאר זענען דיא מענטשן נארין וויא ווייסן גיט און זענען גיט משתדל אין דר תורה דען די תורה איז דורך תמים וחרות און נאר מוט בעולם הוה ובעולם הבא זיא מאכט פרייא דעם מענטשן בעולם הוה ובעולם הבא און ער איז וזכה לאורך ימים עליונים ושלמים אזו וויא דר פסוק זאגט את ססרי יסוד אמלא און ווער עס איז משתדל אין איר קענען קיינר אין אים גיט שולט זיין אויב דוא וועמט פרעגען פון רבי עקיבא מיט זייני חברים און די אנדרי בני הגזרה זאג איך דיר דאס איז גינען איין גזרה מן השמים און אזו איז אויף גינאנגען בכחשבה פר הקב"ה דס הט אזו גיטויט זיין דען דר מלאך המות הט אין זיי קיין שליטה גיט גיהאט און אויך וואלט זיך אדם הראשון בהעפמט אין דער תורה וואס זיא הייסט עץ החיים וואלט ער גיט גורם גינען קיין מיתה דאך אין אלי דורות ווס נאך אים און דרום אז הקב"ה הט גיגעבן דיא תורה צו די ישראל שטייט חרות על הלוחות דאס הייסט ווען זיא וואלטין גיט זינדיגען און וואלטין זיך גיט אפ לאזן פון דעם עץ החיים וואלטין זיי גינען חרות פרייא פון דעם מוט און דרום זאגט הקב"ה אני אמרתי אלהים אתם ובני עלין כלכם איך האב גימיינט איר וועמט שוין זיין אזו וויא די מלאכים ווס זיי שטארבן גיט קיין פאר אבו אז איר האט אבער גינזינעט כהאם תמותו מוות איר שטארבן אזו ווי אדם הראשון דרום ווער עס איז עוסק בתורה קען אין אים גיט שולט זיין דר נחש הקע מיינט מען דעם מלאך המות וואס ער הט פר פינגערט דיא וועלט זאגט רבי יוסי פר ווס איז משה רבינו גישטארבן ער הט דאך גיט גינזינעט זאגט ער משה איז בודאי גיט גישטארבן דען דר מלאך המות האט איז אים קיין שליטה גיט גיהאט ער איז דורך אים גיט גישטארבן און ער הט אים גיט ממבא גינען נאר ער איז בהעפמט גינארין אין דר שכניה און איז גינאנגען לחיי העולם הבא ער הייסט ה' אזו וויא עס שטייט ובניהו בן יהוידע בן אישי חי רב פעלים סקבאל אזו אויך אלי צדיקים ווס זיי דר קענען ויער האר זענען אן גיברייט לחיי עולם צו לעבן אייביג אזו ווי עס שטייט כל הכתוב לחיים ברושלים דרום ווער עס לערניט תורה דר האט פרייא שאפט פון אלץ דינג אויף דער וועלט און אויף יענר וועלט דס מען פארשט אים גיט מען זאל אים בן זיין בעולם הבא ווארום ער איז איין צדיק ער הט גיט גינזינעט • קום אינ זעה אין דר תורה זענען בהאלטין פמה סודות דרום שטייט יסרה היא ספנינים ווי פיל פר בארגני אוצרות איז אין דר תורה בהאקטן דרום אז דוד המלך הט דס גינען ברוח הקודש און הט אין איר גינען פמה נפלאות ווונדליכי זאכן הט ער גיבעטין צוא הקב"ה און האט גינאגט גל עיני ואכסה נפלאות מתורתך אנטפלעק מיר מיינע אויגן וועל איך זעהן ווונדר פון דר תורה :

בפרשת ויקרא שטייט רבי שמעון זאגט עס שטייט עשרה עשרה חכב כשקל הקודש ווארום שטייט צווייא מאל דס ווארט עשרה נאר איין עשרה זענען די צעהן מאמרות ווס מיט זיא איז די ווערט בשאפן גינארין און מיט דעם אנדרין עשרה מיינט מען די צעהן דברות פון דר תורה דס ווייסן מיר אז די צעהן מאמרות ווס מיט זיא איז דיא וועלט

פרשת

במדבר

ועלם בשאפין גיווארין איז נאר גיווען פון דיא צעהן דברות אז דיא ישראל וועלן עוסק זיין בתורה וועט די וועלט האבן אקיום אונ אז חילקה זיי וועלן ניט עוסק זיין בתורה וועט דיא וועלט תרוב ווערין אזוי ווי עס שטייט אס לא כרתיו יוסם ולילה חוקות שמים וארץ לא שפתי קום אונ זעה אז די צעהן דברות זענן פונקט אנמקעגן דיא צעהן מאמרות דער דיבור אנכי ה' אלהיך איז אנמקעגן דעם מאמר ויאמר אלהים יהי אור דען די אמונה ויחוד פון הקב"ה הייסט אור אזוי ווי עס שטייט ה' אור וישעבס אירא דר אנדרר דיבור לא יהיה לראי אנמקעגן דעם אנדערין מאמר יהי רקיע בתוך המים דס זענן די ישראל ווס זייער אחיזה איז אין דעם ארמ ווס הייסט שמים אזוי ווי עס שטייט ואתה תשטעסן השמים דס איז איין סוד • דען אפאל הט רבי יוסי גיפרענט צו רבי אלעזר אין וואס האבן דיא ישראל איין אחיזה הט ער אים גיענטפערט ויתן אותם אלהים ברקיע השמים דיא אחיזה פון די ישראל איז אין הקב"ה וואס ער הייסט שמים אונ די ישראל מאכטן איין צווישן שייד פון מים למים צווישן השית ווס ער הייסט מים חיים אונ צווישן די עבודת פוכבים ווס זי הייסט כוחות נשכרים גרייב מיט פיר שטונקני וואס דר דיבור לא תשא איז אנמקעגן דעם מאמר יקו המים מתחת השמים אל מקום אחד דען דר ווס שווערט פאלש כאכט ער איין צווישן שייד צווישן הקב"ה ושכינתיה דרום שטייט יקו המים אל מקום אחד עס זאל זיין איין יחוד זכור את יום השבת איז אנמקעגן דעם מאמר תדשא הארץ דשא ווען ציהמ די ארץ וקדושת אדם עשב מוריע ווע דס מיינט מען די נשמות חילול של מעלה דאס איז נאר בשבת דעווערט זי גיבענמשט אינדר צייט איז דר יחוד הקב"ה ושכינתיה וואס זייא הייסט ארץ חסד לה' • ככר את אבד איז אנמקעגן יהי סאורות די תורה איז מרמו מיט דעם וואס זיא זאגט שמש וירח אויף קובצה ושכינתיה דען זיי הייסן די נעמין אזוי ווי עס שטייט כי שמש ומנן ה' וירח לא יאסף אונ ווייל עס איז אלץ איינס אן איין פירוד דרום שטייט יהי סאורות זיי זאלין זיין בידי בחרוד לא תרצה איז אנמקעגן ישרו המים נפש היה דוא זאלקט ניט הרגין איין מענטשין וואס ער הייסט נפש חיה איר זאלט זיך ניט גלייבן צו דיא פיש וואס איינר שלוינט איין דעם אנדערן לא תגנוב איז אנמקעגן הנה נחתי לכם את כל עשב איר זאלט נאר עסין ווס איה האב איה גיגעבין אונ ניט קיין פרעמדס לא תענה איז אנמקעגן נעשה אדם בצלמנו ווער עס איז בצלם איין גשמאלט פון דעם מלך זאקטו אים ניט פאלש עדות זאגן אונ ווער עס זאגט פאלשי עדות אויף זיין חבר איז גלייך ווי ער זאגט עדות חילקה אוף הקב"ה לא תחמוד איז אנמקעגן לא טוב היות האדם לבדו עס זאל זיך דיר ניט גלוקטין דעם בת זוג פון דיין חבר ווארום דו האסט דאך דיין בת זוג דרום שטייט עשרה דאס זענן דיא עשרת הדברות עשרה חכף איז אנמקעגן די צעהן מאמרות וואס הויה זיי איז די וועלט בשאפין גיווארין • רבי יצחק זאגט די פינף דברות וואס עס איז גישטאנן אויף איינלייבן כוח איז איינס אנמקעגן דעם אנדערין אנכי איז אנמקעגן לא תרצה דען ווען איינער הרגית דעם אנדערין מאכט ער הרענער דעם צלם ודמות פון זיין הארץ ווארום דער מענטש איז בצלם אלהים • לא יהיה איז אנמקעגן לא תאמף ווער עס איז מונה זייקייט ער אין הקב"ה דער צלם אלהים איז גיזייכניגט אוף דעם מענטשין אונ אז ער איז מונה איז ער משקר חילקה אין הקב"ה אזוי וויא עס שטייט בה' בגדו כי בניסודים ילדו לא תשא איז אנמקעגן לא תגנוב ווארום אפליקר נגב איז אן גיפרייט פאלש שווערין ווארום אייניש

בריינגט צו דעם אנדרן אזוי וויא עס שטייט חולק עם נגב שונא נפשו אלס שפע ולא יגרוזוכור את יום השבת איז אנמקעגן לא תענה ברעך עד שקר דען שבת איז איין עדות אוף הקב"ה אז ער האט די וועלט בשאפין אונ דער מענטש מוז עדות זאגן כי ששת ימים עשה וגו' אונ שבת איז דער פלל פון דער גאנצער תורה אונ ווער עס לייקנט חילקה אין שבת לייקנט ער אין דער גאנצער תורה ככר את אבד איז אנמקעגן לא תחמוד אז ער מונה מיט דעם אנדרינס בת זוג אונ הט מיט איר אקינד האלט ער ערליך איין פרעמדן פאמראונ צו זיין פאמר ניט ער ניט אפ קיין פבוד אונ דרום שטייט ביי פיבוד אב למען יאירכון יסוד על האדמה וגו' אוף דר ערד ווס הקב"ה הט דיר גיגעבין ניט דוא זאלקט גרוסמין שדוה עכרו וכל אשר לדעך ווס עס איז פר האנדרן ביי דיין חבר • זאגט רבי אלעזר אין דיא עשרת הדברות זענן מרומז אלי מצות פון דער תורה גזירות ועונשין מהור ווספא שמים וארץ ים ותהום דען די תורה איז דר שם פון הקב"ה אזוי וויא דר שם פון הקב"ה איז מיט צעהן מאמרות אזוי אוף די תורה איז מיט צעהן מאמרות אונ די עשרת הדברות מיט דר תורה זענן אלץ דר שם פון הקב"ה וואל צו דעם מענטשין ווס ער איז זוכה צו דר תורה איז ער זוכה צו דס שם הקודש פון הקב"ה זאגט רבי יוסי ער איז זוכה צוא הקב"ה מסש דען ער מיט זיין נאמן איז אלץ איינס בייך שמה לעלם ולעלמי עלמיו :

רבי חייא הייפט אן אתי מלבנון כלה אתי מלבנון תבואי תשורו מראש אמנה וגו' דר פסוק גייט אוף דיא פגסת ישראל בשעת זייא זענן גיקומען מקבל זיין דיא תורה האט הקב"ה צוא איר גיזאגט אתי מלבנון כלה דו ביסט מיט מיר גיקומען פון דעם גן עדן העליון אתי מלבנון תבואי דוא ביסט גיקומן פון וועגין דייעע קינדר זאלן מקבל זיין די תורה תשורו מראש אמנה דר זאלקט מקבל זיין איין מתנה פון דייעע קינדר וועגין ווס זייא זענן אריין גיזאגנען בראש אמנה העלית אונ האבן גיזאגט כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע זיי זענן גיווען אזוי ווי די מלאכים עקיזנים ווס אוף זייא שטייט ברכו ה' מלאכיו גבורי כח עושי דברו לשמוע בקו דברו שטייט פריער עשי אונ דער נאף רשעט אזוי אויף דיא ישראל האבן פריער גיזאגט נעשה איינדר זי האבין גיזאגט נשמע • מראש שניר וחרטון דאס איז דר בארג סיני וואס זיי האבן גיגענענט צו אים אונ זענן גישטאנן אונטר דעם בארג אזוי ווי עס שטייט ויתעבכו בתחתית ההר • מסענות אריות דס זענן די בני שעיר דס הקב"ה האט זיי גיזאגט זייא זאלין מקבל זיין די תורה אונ זיי האבין ניט גיוואלט מהררי נמרים דאס זענן די בני ישמעאל אזוי וויא עס שטייט ה' מסני בא ורחק משעיר למו הופיע מהר סאת ואתה מרכבות קודש ווס מיינט מען דס ואתה מרכבות קודש זאלא אז הקב"ה האט גיוואלט געבין דיא תורה צו דיא ישראל זענן גיקומין חילול מלאכים אונ האבין גיזאגט ה' ארוננו סה אדיר שפר בכל הארץ אשר תנה החד עי השמים אונ זיי האבין גיוואלט מען זאל זייא דיא תורה געבין האט הקב"ה גיזאגט צו זיי איז דען פר האנדרן מיתה צווישן איה אזוי ווי דר פסוק זאגט אדם כי ימות באהל וכי יהיה באיש חטא כשפט מות הומת איז דען דא איין חטא צווישן איה אדער איין אנגכה אדר ווייבר וואס דיא תורה זאגט לא תנאף איז דען דא צווישן איה שקר וואס דיא תורה באדארף אן זאגן לא תענה ברעך עד שקר איז דען דא צווישן איה גלוקטיקייט ווס עס שטייט איז דר תורה לא תחמוד ווס ווייט איר די תורה מיר תיפח האבין זיי גיזאגט ה' ארוננו סה אדיר שפר בכל הארץ אבן האבן שוין גיט גיזאגט תנה החד על השמים דרום שטייט ואתה מרכבות קודש

די מלאכים הקדושים ווס זיי זענן רבבות קודש האבן נקבס גיוען מען זאל געבן די תורה צו די ישראל :

להפטר דיומא מפרשת כי תשא

תחלת דבר ה' בהושע והיה מספר בני ישראל וגו' הקב"ה הט ניש ליב אז מען זאך היידין שקעכטם אויף דיא ישראל האמשע זייא זינדיגן און ווייל הושע הט אויף זייא גרעט שקעכטן דרום האט ער זייא דער נאך גיפענטשט מיט פכה ברכות והיה מספר בני ישראל כחול הים וגו' און ער האט זייא גינאלט מתויר בתשובה זיין פר הקב"ה און איז פון דארטן ניש אנוועק גינאנגן ביז הקב"ה האט זייא מוחל גיוען זייערע זינד און זענען גינארין ריין פר אים אזו אויף בני אליהו שמיים ויבא וישב תחת רוחם אחד וגו' ער הט אזו גנאנט דו האסט נשיקט איין אשה צוא דיא ישראל זיא הייסט דבורה עם שמיים בייא איר והוא יושב תחת תוסר דבורה און תלומר איז דיא אזהרות פון רוזם דרום שמיים דא רוזם צו כרמו זיין אויף דבורה וואס בייא איר שמיים תומר זיא האט דיא ישראל מחויר למוטב גיוען אזו וויא דר פסיק זאנט ער שקמתי דבורה וגו' און אויך האב שוין פמה מאר פאר זיי אויס גירופין אז זייא זאלין תשובה טאן און זייא פאלגין מיה ניש אזוא האט זיך הקב"ה צו אים אנפלעקט און זאנט צוא אים סה לך מה אליהו וואס טוסמו דא . אין דיא מעג פון משה ביכמו גיוען איין מקמרג ימקנא פון ווענין דיא מענטשען בייא מעשה זמרי דען פנתם איז אליהו און דו האסט מקנא גיוען פון מינט ווענין פון ווענין אות ברית דרום האב אויך גינמען דעם אות ברית מיט דעם ווילין פון משה און האב ריר אים גיגעבן ביז משה אליין האט גינאנט היי נוחו דו את בריהי שלום און אז דער ברית איז דייער איז ניש ראוי אז דוא זאקסט מקמרג זיין און זאנט כי עזבו בריחך בני ישראל דרום זאנט ער סה לך מה פיה במרעפת מילה ווייל דיא האסט דרויף מקמרג גיוען דרום זאל זיך עם אום קערן ווידר צו משה . באוחו שעה הט מען אנוועק גנומן פון אים די מתנה ווס משה הט אים גיגעבן דרום שמיים ילד ככח האכילה ההוא ארבעים וום ער הר האלהים ער איז גינאנגן אהין צו פעמן ווידר אוף דר מתנה פון דעם ברית ווס משה הט גירשף כהר האלהים הט משה גנאנט די קענסט שון פון מיר ניש מקבל זיין די מתנה גיי צו די ישראל פון זיי וועסטו אים קענען ווידר צוריק נעמן הט ער אזו גיטאן און הט זיי איבן גיפעטן און הט שון גרעט גומס אוף זיי הט מען אים ווידר אפ גיגעבן . און ווידער גיפיגין מיר פמה גומס וואס הקב"ה הט גיטאן צו די ישראל האמשי זיי זענן שלעכט גיוען און הט פארט ניש גינאלט מען זאל אוף זיי היידין שלעכטן קום און זעה עם שמיים ואשלה לפניך משה ואהרן וסרים אמער עם זענין דאך גיוען פמה נביאים נאך משה עם וואלט באדארפט שמיין ואשלה לפניך משה אהרן וסרים ארעהו ונחםם יהושע אלישע און נאך אנדרי צדיקים נביאים ווארום זאנט ער נאר די דריי זאלא הקב"ה הט צו זיי אזו גנאנט מיני קינד מייין פאלק פר ווס גדענקט איר ניש אלי טובות ווס אויך האב אויך גיטאן אז אויך האב אויך גשוקט משה ואהרן וסרים . עם איז איין משל צו איין מלה ער הט אמדינה און שיקט צו זיי גרום שרים וחשובים אז זיי זאלן דס פאלק פירין און זיי מדרק זיין זענין זיי דאך זייערי דיינים דרום מוון זיי געבן צו די דיינים עמן און ווס זיי בארפן און אויך האב אויך גיגעבן משה הט ער אויך גפירט און אייערי קינד

און אייערי בהמות און הט זיך משתדל גווען אין אייערי דיינים און האט אויך גיגעבן דעם כון . אויך האב אויך נשיקט אהרן הט ער אויך גיבראכט די עניי כבוד אויך צו ברעקן אזו ווי די מלאכים און זעננים האבן אויך גוואשן אייערי קליידר ביט דעם סל היי זיי זאל ניש פר פולט ווערן און אייערי שך זענן תמיד גייא גווען אויך האב אויך נשיקט כרים הט זיא אויך גיבראכט דעם ברוגין כאהר שר סה איר זאלט דר פון מרונקן און אוה אייערי בהמות זייא האבן אוי גגעבן פון זייער עמן און מרונקן און איר זענט גיזעסין בחופה פ כבוד און איר הט זיי פון אייגן גאר ניש גגעבן און ניש דס אלס נאר זייא האבן אויף אויך תמיד משתדל גיוען און האבן תמיד מתפלל גווען אויף אויך למודה און איר הט זיי נאך גודילט . זאך רבי יוסי עם איז ניש דא אזו איין רחמן און אזו איין עניו ווי הקב"ה איז אזו וויא דר פסוק זאנט לא נפל דבר אחד מכל דבריו איז דא מושע אזו אלי זייני רייד זענן מקוים גווארן אפילו דס שלעכט ווא זען הט גנאנט אז ער וועט אוף זיי ברענגן עם שמיים אבך סה דס היסוד איז גירונגן אז דס גומס איז מקוים גווארן אבך ניש דס שרעכ חאמשי ער הט גיבאכט אוף זיי איין כורא און הט אוף גהוין אז זיי די רצועה איז גקומן די שכינה און הט עם אוף גהאלטן ער זיא זי אוף זיי ניש אראפ גירדין פון וואגן לערנין מיר דס אפ פון מש דען הקב"ה הט אים גנאנט דר רבי שחת עמר הקב"ה הט אוף זיי דר רצועה אן גיהוין אוף צו הייבן און משה הט ניש גוויסט זיין סדר הט ער גשוויגן און אזו הקב"ה הט גיזעהן אז משה איז ניש מתפלל הט ער אים מרמו גיוען און הט אים גנאנט עמה היתה לי לאו מיה גליה ווי ער הט אים צו גיהאלטן . הט משה פר שטאנגן אזו הקב"ה וויל אז ער זאך פר זיי מתפלל זיין הט ער גיזאנט וכוז לאברהם דס דר יד ימין פון הקב"ה הט שון הקב"ה ניש אראפ גיגירט די רצועה אוף זיי . אוב די וועסט פרעגן אז דיא שכינה איז תמיד גוואנטקט אז זי זאך אויף האלטן די רצועה פון דעם מלה וואו איז זי קענס כיאך גיוען און זי הט גינאנט אז משה זאך אויף האלטן די רצועה פר ווס הט זי אליין ניש אויף גיהאלטן אזו ווי תמיד זאנט רבי זי אויך האב דאך די זאך גינאנט נאר אויך קען ניש וויסן דיא לויטער זאך ביז מיר ווערן זיין פר דעם הייקין ליכט רבי שמעון . ווי זיי זענן גקומן פר רבי שמעון הט ער דר זעהן איין סימן אין זייער פני זאנט ער גייט אריין איר בני הקדושים גייט אריין ליב האבן פר דעם מכה און פון מיר גייט אריין איר ליב האבן איינר נאך דער אנדערין דען רבי אבא זאנט אזי חברים אלי תקמדי חכמים ויא האבין זיך ניש ליב גיין זיי אנוועק פון דר וועלט פר זייער צייט אזי חברים ווס זענן גווען אין דר צייט פון רבי שמעון איז ביי זיי גווען אהבה של גמס ירות דרום איז גיוען די מודות אין דיא מעג פ רבי שמעון אנפלקעט ווארום רבי שמעון הט גנאנט אלי חבר בתורה ווס זענן זיך ניש קיין ליב האבן זענן זיי גורם דס זיי גיין גי בדרך הלשך און טאכן איין חסרון אין דר תורה דען די תורה אי דרקה אהבה וזאתו ואסת אזו ווי אבקהם הט ליב גיהאט צוא יצחק יצחק צו אברהם און זיי פייד צו יעקב און יעקב צו זיי פייד אי מויון זיין דיא חברים און זאלין ניש טאכן קיין חסרו און אזו ר שמעון האט זייא דס גינאנט אז ער זעהט איין סימן אין זייער פני האבן זיי גנאנט וזאתו רועט דר רוח נבואה אוף דעם פוצינא קדי

הפמרת

כי תשא

ינס רבי שמעון און זאגט ווס איז צו איה קשח ווארום הט דא
בניה גילאום די זאך צו משה דם איז איינס פון די זאכן ווס מען
ט מיר גזאגט במוד פון דעם ראש ישיבה פון דעם גן עדן און מען
ט עם מיר מגלה גיווען שמילער הייד און מען האט עם מיר גיט
זייסן אנטפלעקן דען דם איז אנרויסר סוד נאר ווס זאך איה מיט
איה קאן איר זענט ביי מיר ליב אזו ווי מיין לעבן מוז איה איה דם
גמפלעקן און זאגט ווי אנרויסן סוד ווס מען קען עם גיט ארום
דיין נאר ברך פלל ווייל ווי האבין זייער הויך פונם גיווען מיט
עם הטא העגל הט זי שון גיט בדארפט צו האלפן די רצועה דרום
קאט הקב"ה דם גלאום צו משה :

מענין מגלת רות

פרשת וקהל רבי יהודה הייבט אן עיני שדה אשר יקצורו והלכת אחריה
הוא צוית את הנערים לכלה נבע אין דעם פסוק בדארף מען פאר
מיינ נאך ווס בדארף די תורה דאס צו שמעלן זאגט רבי יצחק
באיעס איז דא פכה פסוקים אין דר תורה ווס מען מיינט אזוי
גען נאר גיט און מיר זעהן דאך אז זייא זענן גרוסי מודות זאגט
בי יהודה דעם פסוק ווער עם זעהט אים און קוקט גיט רעכט אין
ים אריין ווייזט זיך אום אום אז דאס איז נאר אמעשה אין דברים
שלים אפר דר פסוק איז רעכט און אי ברוח הקודש גרעט גווארן
גען בווע דר שופט ישראל דם גזעהן איר גרום ענה דם די צהקת
ט גיט און גוואן אירי אוגן צו קוקן אוף אנאנדר ארט נאר אלץ
גען איר און זי איז גיט גיווען קיין ענות מצח דרום האט ער אירי
גען גלופט דען עם איז פר האנדן אוגן אז ווס זיי זעהן איז דריין גיט
דך קיין פרכה אפר ווס רות הט גזעהן איז גווען בעין טובה און
ען ווס זי הט גילויבן הט מצליח גווען און עם איז גמערט גווארן
ען פעלד און דר רוח הקודש האט אוף איר גיוועט דרום זאגט ער
גיט בשה אשר יקצורו דייני אוגן ווייל זיי זענן גבענטשט און די ביסט
דם אברכה דרום והלכת אחריה מענטשו נאך גיין נאך זיי אפר קיין
דרי לייט האבן קיין רשות גיט צו גיין נאך זייערי אוגן אפר דיא
דעם גזעהן אז פון איר וועקן ארום קומין עינים עליונים הקדושים זייא
גען די אוגן פון אלי מענטשן די אוגן זענן מקכים אזו ווי דם פאלק
ט נאך דעם מלה מיט דו מנהיגים און הערן זיי צו אזו גייט נאך
גוף נאך די אוגן אזו ווי עם שמייט ביי תמר וחשב כפתח עינים זי איז
עם אין דר מיר ווי אלי מלכים לשמאנין זענן ארום גנאנגן דרום
גט דר פסוק ווא סעיף הערה נעשה דאס זענן דיא מקכים מיט דיא
הדרין ווס זיי הייסן עינים דרום זאגט בווע עינידי מלכים מיט די
וועמטיג ווס וועקן פון דיר ארום קוקן בשה אין ציוו וירושקים
ם זי הייסט שדה אזו וויא עם שמייט ציוו שדה חחרש אוף שמייט כרה
ה אשר ברכו ה דם איז די שכניה ווס איז דארטין דען זייא וועלן
וועמטיג אין ירושלים אשר יקצורו פון דארטין וועט מען שניידן דם
ייסט זיי וועלן מקבר זיין די תורה אזו וויא עם שמייט כי סעיון תנא
ה והלכת אחריה מיט דיא מעשים טובים ווס איה וועל דיר זאגין
א צוית את הנערים דם אזו אזו ווי דר אייברשער פשט איה האב אן
זאגט די יונגן זיי זאלן דך גיט אן ריידן דען איין אשה האט אין
ייגן דעה זעמח איי זיי די וועסט זיין דארשטיגער הט מיט איר

גשמייסט איין שייין לשון דם מיינט ער אז די וועסט זיך וועלן בהעפמי
צו איין באן והלכת אל הכלים זאלסטו גיין צוא די צדיקים ווס זיי הייסן
כלה דם זיי זענן אן גבריטי זאלן ברענגן פלד העוקם פר איין מתנה
צו דעם מלה הנשיח ווי איין חשוכי פלי איה זענן זיי די פלים פון
הקב"ה ווס ער הט הנאה פון זיי דען זיי זענן אוף דער וועלט צוא
פראכני פלים פדי זיי זאלן קענן האלפן תורה ומצות דען הקב"ה
ניצט מער גיט נאר מיט דעם ווס ער איז ביי זיך ווי אזובראכני פלי
און אז די וועסט זיך צוא זייא בהעפמן ושחית וגו' ווייטער שמייט אין
פרשת עקב :

בפרשת לך שמייט מצאונו השומרים הסוככים בעיר תנו מיר האבין
גזעריגט אז די חלקים פון דר נשמה איז צו מיילט גווארן
אוף פיר חלקים נס רוח נשמה נשמה נשמה דם הייסט היה יחידה אלימלה
דם ווייזט אוף דר העכסט מדרגה ווס איז דר חלק היה נעמי הייסט
די נשמה זי איז פון דעם ארט למעלה ווס הייסט נעם ח' אלהינו מחלון
הייסט רוח דרות איז דר נס פליין הייסט רוח הבהמה דם איז דר חלק
פון דעם יצר הרע אזו איז אוף איין חלק פון דעם פת זוג פון דעם
יצר הרע הייסט ערפה פון איר קיכן ארום דם עם קשה עורף און
ערב רב אז דר מענטש איז זוכה זענן די אלי חלקים פר האנדן ביי
אים אבער אז ער איז גיט זוכה שמייט ותצא סן המסוק ושתי כלותיה עמה
ותאמר נעמי אל כלותיה הנה שבה יבטחך די נשמה איז ארום גנאנגן פון אים
און איר גלייבט דא וערפה שבה אל עמה ואל מלחיה מצד יצר הרע אן גיידן
צוא אירע מעשים :

תנו מיר האבין גזעריגט הקב"ה הט גמאכט ירושלים של מעלה אין
גשמאלט פון ירושלים של מטה מיט מויערין און מויערין און
מירין ווס זענן אין זיי און אוף די מויערן זענן שוברים ממונים וואס
היסן די מירין פון די מויערן אזו ווי עם שמייט על חומות ירושלים הפקדתי
שוברים ויראונ מיקאל פהן גדול למעקה איז אממונה איפר אלי
שוברים און אזו דא נשמה ווס הייסט געמי גייט ארום פון דר וועלט
איז זי זוכה גייט זי אריין גען עדן התחתון ווס ער איז אוף דר ערד
דם השי הט אים גפלאנצט צו די רוחות הצדיקים אין דעם גשמאלט
פון גן עדן העליון ווס דארטן זענן די נשמות הצדיקים פון דר וועלט
און אזו ד נשמה גייט אוועק פון דר וועלט גייט זיא אריין אין דער
מערת הכפלה ווס דארטן איז די מיר פון דעם גן עדן אזו פגעניגט
זי צו אדם הראשון און צו די אבות ווס זענן דארטן איז זי זוכה אזו
פרייען זיי זיך מיט איר און עפיניז איר די מיר וואס איז אין גן עדן
אריין און זי גייט אריין גליק אין גן עדן און אז חקיה גיט שמוען
זיי זי ארום און זי זאגט בשעת מעשה מצאונו השומרים הסוככים בעיר הכנוני
מצעוני בשאו את רידי סעי און איידר די נשמה איז גקומן אוף דר וועלט
האט מען איר גגעבן איין ליכט אוף איר קאפ אזו וויא עם שמייט
כחלו נרו עלי ראשי און אז מען שמייסט זי ארום הייסט די נשמה נעמי
ווער עם זעהט זי פר וואונדערט זיך אוף איר און דער שרקעט זיך
און זאגט הווא נעמי דם איז די נשמה הקדושה ווס זיא האט פרייער
גלייכט און היינט איז זיא אזו פר פינצערט און איז געגנד דאס
הייסט זי הט גיט קיין ארט וואו אהין צוא גיין און זיא זאגט רופט
מיד שון גיט נעמי נאר רופט מיד כרה דען איה בין נאר פול אוועק
גנאנגען פון אויבן אין גוף אריין און היינט וויקם השיבני ה בין איה
גיכומען אהער ליידיג אן תורה ומצות און אן מעשים טובים מט

הט מיה אריין גיבראכט אין איין שלעכטן גוף פון איין לשע אבר אז
 נוי איין זוכה אזו קומט זי אין גן. ערן אריין און באהעפט זיך אין איר
 אלימקה דס איז דר חלק ונס הייסט היה רוח ונפש השכלית און זיא מוט
 זיך דארט אן קליידן אין דעם לבוש און אין דעם גישמאלט ווי דר
 גוף איז גיווען אוף דר וועלט און איז דארט מקבל אלי תענוגים און
 אין דעם גן עדן התחתון קליידן זייא זיך אן דעם אויר פון דארטן
 אזו וויא די מלאכים עליונים אז זיי קומן אראפ אוף דר וועלט דען
 זענן זיי אוף פון דעם רוח אזו ווי עס שטייט עושה מלאכי רוחות אזו אוף
 איין דאך דר רוח בגן עדן של מעלה מתלבש אין דעם גישמאלט פון
 דעם עולם און טוען דארט מקבל זיין אלי תענוגים און בגן עדן
 זענן אלי ציורים אין דעם גישמאלט פון דעם אבערשטן עולם און
 פון דעם היגשרשטן עולם אוף און דיא צדיקים האבן דארט אלי
 תענוגים און אז עס קומט שבת וראש חודש טוען זיי זיך אהם פון דעם נפש
 ורוח און גייען אוף אין גן עדן העליון און זענן זיך דארט מתלבש
 אין איין לבוש וס ער אזו אין אלעלייא גישמאלט מיט פיהל אורות
 עליונים און זענן דארט נהנה מויו השכינה און אז דר רוח וויר ארוף גיין
 אין איר ארט וס זי איז פון דארט ארויס גקומן אזו ווי עס שטייט
 והרוח תשוב אל האלהים וגו' נעמט זי מיכאל הפהן הגדול און זיא
 סקריב ליה ניהוה פר הקב"ה און זיא איז דארטן בתענוגים אין דעם
 צוור החיים וס דרוף שטייט עין לא ראתה אלהים וזלתי און דער נאך גייט
 זיא ווידער אראפ אין גן עדן התחתון און הט אלע תענוגים מאפיל
 פון פריער און איז זיך ווידער מתלבש אין איין מלבוש און גייט
 ארוף אין די ישיבות פון דעם גן עדן און לערינט דארטן תורה און
 אז דר רוח גייט אנוועק פון דר וועלט גייט זיא פריער אין דר מערת
 המכפרה און אדם הראשון מיט די אבות גיבין איר איין בוך פאר
 איין סימן מען זאל זי קאזן גיין ווייטער און אז זיא קומט פר דעם
 גן עדן בגענינט זיא אין די פרובים און אין דעם להם החיוב המתחמכת
 וס זיי זענן פאר דעם גן עדן לשמור את דרך עץ החיים ווען זיא איז זוכה
 זענן זיי דעם בוך פון די אבות עפינט מען איר אוף די מיר זי זאל
 גיין ווייטער און אז חלילה זיא איז גיט זוכה שמויט מען זיא ארויס
 און זי ויצט דארטן און איז זיך דארטן מתלבש אין דעם גישמאלט
 פון דר וועלט און אז מען נעמט ביי איר אנוועק דעם בוך זאגט זיא
 מצאנו השומרים הסוככים בעיר הכנז מצעוני בשאו את רדיו מעלי וגו' און דר נפש
 בלייבט ביי דעם גוף למטה אין דער ערד דרום שטייט אך בשור עליו
 יכאב ונסו עליו תאכל און אויף דעם הט מען גיזאגט אז די מתים ווייסן
 אויף יענער וועלט פון דעם פבור הצדיקים און פון דר וועלט און
 הייזן איינס מיט דעם אנדרן. עס שטייט בפרשת תרוכה איין מעם
 דרויף ווארום דר נפש בלייבט אין גוף און בתיון לא שטייט ותלכנה
 שתיים דס ווייזט אונן אויף די צוויי לוחות און אויף די צוויי תורות
 שבכתב און תורה שבעל פה זיי האבן אראפ גינידערט אויף דעם
 בארג סיני וטהם כל העיר מיינט מען די גאנצע וועלט הט גיצימערט
 אזו ווי עס שטייט וכל העם רואים את הקולות וגו' וידא העם וינעו און האבין
 גיזאגט הזאת נעמי די תורה וס זי הייסט וזא איז זייער גוט און זייער
 זיס אבר די לוחות זענען צוא בראכן גיווארן אזו וויא עס שטייט
 רשבו אותם תחת החר זענן די אותיות פון דר תורה ארויף גיפלגן הט זי
 גיאגט אני מצאה הלכתי איך בין גאר פול גיאנגן אויף דעם בארג סיני
 און היינט וויקט השיכני בין איך ליידיג ארויף נקומן. דבר אחד ותלכנה

שתיים דס איז דר גוף מיט דעם נפש און ווען דר מענטש איז חז
 בתשובה המ דר נפש ליב דעם וף און זאגט צו אים במשך תמותי א
 ושם אקבר האמישי דו וועסט שטארבן וועל איך פלייבן בייא דיר א
 קבר אויף דעם שטייט בתהלכת נהנה אותך דס איז בעוקם הבא כספ
 תשטור עלך דס איז אין קבר היט דער נפש דעם גוף והקיצות זיא ווע
 דיק מאכן ווידער אויף שטיין לתחיית המתים אבער ווען ער טומק
 תשובה גיט הייסט זי ערפה ווייז זיא קערט אום דעם אקין צוא זיא
 הייסט זי גייט אנוועק פון דעם גוף אזו ווערט ער פר לארן פון ביי
 וועלטן. זאגט רבי שמעון נאך דיר זענן דאך פיר קברים אום זיך
 אז דר גוף וועט פר לארן ווערן נאך וס וועט דר נפש אויף שט
 לתחת המתים. אלא הקב"ה וועט פונדאי גיט פאר דארבן ז
 בשעפנט גאר אז הקב"ה וועט מכביל זיין די קליפות און עס ווע
 מקוים ווערן אויף דעם ס"ס ובת וזו וס איות זייא שטייט כי שמים נע
 נמלחו והארץ ככד תבנה אז זיי וועלן פר דארבן ווערן דענקט מא
 וועט הקב"ה מחדש זיין די וועלט אזו וויא עס שטייט כי כאשר השם
 החדשים והארץ החדשה אשר אני עושה אגן זייא ווערן האבן איין תיקון דר
 הקדוש ברוך הוא בגערט גיט זיין מעשה רבוי זאל פר דארבן ווער
 דר גוף מיט דעם נפש ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד :

פרשת נשא

וידבר ה' אל משה לאמר נשא את ראש בני ישראל וגו' רבי אבא הייבט
 אשרי אדם לא תשוב ה' לו עון ואין ברוחו רמיה דעם פסוק ברארף מ
 צו פר שטיין קום און זעה תמיד אז דער זמן מנחה קומט הייב
 זיך אן דר מדת הדין צו דר וועקן אויף דר וועלט און אז עס ווער
 נאכט דר וועקן זיך אלע שומרים וס שטייען אין דרויסן ביי די מין
 און זיי צו שפרייטן זיך אויף דער וועלט און די גאנצע וועלט א
 מועם איין מעם מיתה בשעת זיי שקאפן און אז עס קומט האלב
 נאכט דען רופט מען אום איין פרוז אויף דר וועלט אצונד איז די
 צייט מען זאל זיך דר וועקן מיט שירות ותשבחות דען ווערט גפון
 דר תענוג פון אלי. וואול צו די מענטשן וס ער שטייט אויף די
 צייט צו לערנן תורה לשם יחוד קב"ה ושכינתה ווייל דענסט מאל איז אי
 עת רצון און ביי נאכט גייט דיא נשמה ארוף און מען פרענט זי
 אוף אירע מעשים וס זי הט אנאנצן מאג גמאן און זיא אליין זאגט
 עדות אוף אלעמן און אלץ ווערט אויף גישריבן אפילו אימליכ
 ווארט וס דר מענטש הט גירעט אנאנצן מאג גייט עס אלץ ארוי
 און שפאלט אלי הימלען און שטייט במקום הסיווד בין די נשמה גייט
 ארויף און באהעפט עס אלץ פר הקב"ה אזו וויא דער פסוק זאגט
 משוכבת היקר שמור פתיו פו דרום שטייט אשרי אדם לא תשוב ה' לו עון וזא
 צו דעם מענטשן וואס עס ווערט אים גיט גרעכינט זיין עון ווען א
 דס ואין ברוחו רמיה אז זיין נשמה ורוח זענן אוף אים קיין עדות גיט
 אפילו אוף וינירוח פיו דענסט מאל ווערט עס אוף אים גיט גרעכינט
 איש או אשה כי יעשו מכל חמאת חמדס וגו' קום און זעה עס שטייט וכל
 הקיני נפרד מקון מכני חובב חותן משה דאס זענען דיא קינדן פון יתרו
 ווארום הייסן זיי קיני דאס איז מיינט לשון נעמט ווייל זיי האבן זיין
 גמאכט איין נעמט אין דר מדבר צו לערנן תורה אזו וויא איין עזר
 מאכט זיך איין נעמט אזו האבן זיי זיך אפ גישייד פון די מענטשי
 אין דר מדבר. זאגט און דר מענטש וס ער איז זוכה צוא גיין אי

פרשת נשא

תורה און צו בהעפמן זיך אין איר גווען דען אז ער גייט אין וועג
 זיך דער תורה ציהם ער אויף זיך ארויף דעם רוח קדושה עריונה
 זי ווי עם שמיים עד יערה עלינו רוח מסתום און אז ער איז מקיים דיא
 צוה התורה איז ער מקיים בייך עוקמות אזו וויא מיר האבן
 פארש גיווען עם שמיים ועשיתם אותם ליען איך אתם גלייה וויא ער
 אבט אלץ און יתרו איז פריער גווען איין כומר לעבודת כוכבים און דעם
 דינט צו דעם צד הטומאה דר נאה דעם ער זיך דר פון אפ גישייד
 און דאס זיך מחבר גווען אין הקב"ה דרום שמייםוכי קני דם זענן
 י קינד פון יתרו נסדר סמו זיי זענן גווען אפ גישייד פון דר טומאה
 ס עם קיבט מצד קין • און ווער עם איז עובר אויף דר תורה איז ער
 אום למעלה וקמטה צו זיך און צו נאר דר וועלט עם איז גלייה צו
 זיין שיה מיט מענטשן און עם איז דא צווישן זיי איין שומה מאבט
 דר אונטן איין לאך איז ער גורם איין רעה צו זיך און צו אלע לייט
 ס איז אין דר שיה דען זיי וועקן אלי דער טרונקן דרום שמיים איש
 ושה כי יעשו מכל הסאת האדם אפילו נאר איין איש אדר איין אשה וום
 וועט פאן איין עבירה העננט דר חמא אן צו אלי מענטשן • קום
 זונ זעה עם שמיים והסא כארם עכרו בריה אדם הראשון דאס עובר
 גווען איין מצוה דעם ער גורם גיווען מיתה צו זיך און צו דר גאנצער
 וועלט און דאס פוגם גיווען למעלה וקמטה און זיין חמא איז נאה
 דר היום תולה ביו הקב"ה וועט מתקן זיין די וועלט אזו וויא זיא איז
 פריער גיווען און וועט אפ פאן דעם פגם פון דר וועלט אזו ווי דער
 סוק זאגט בלע המות לנצח ומחה ה'אלהים רמעה מעל כל פנים דרום זאגט דער
 סוק כי יעשו אז זיין וועקן פאן סכל הסאת האדם פון די זינד פון אדם
 הראשון ומעלה מעל כה' וואס ער דאס פוגם גיווען אין דר מדה פון ה'
 ער איז ארום גנאנגן פון מדת הרחמים פון הקב"ה הרחמן יצילנו הקב"ה
 דר רחמן זאל אונז מציר זיין אויף דער וועלט פון די רשעים און פון
 זייער חמא שטארבן אים במה צדיקים פון זייערם וועגן חוץ וואס
 זיין וועגן גורם למעלה וקמטה רבי יצחק און רבי יהודה זענן גנאנגן
 פון אושא קיין לוד זאגט רבי יהודה לאמיר היידן דברי תורה און
 לאמיר גיין הייבט ער אן עם שמיים ווען איינר וועט עפענן איין גרוב
 אדער ער וועט זיא פון תחנת אן גראבן און איינער וועט אין איר
 פון אריין פאלן און וועט ניווק ווערן בעד הבור ישלם כזו דער בעד הבור
 בזאגן היינט אז עם איז בייא דעם אזו על אחת כמה וכמה ווען איינר דעם
 גורם גיווען מיט זיינע חמאים צו דער גאנצער וועלט איז שוין אפ
 שכן ווי אזו זיין עונש איז איך פו מיה וואונדערן אז איינר איז גורם
 צו דער וועלט שרעכץ דורה זיינ חמאים וויא אזו זאל אים העלפן
 תשובה אזו ווי דר פסק זאגט איש או אשה כי יעשו מכל הסאת האדם שמיים
 ווייטער והתורו את הסאתם והשיב וגו' אלא וודאי תשובה איז אזו גרויס
 אז מיט דער תשובה איז ער אלץ מתקן וואס ער דאס פוגם גיווען
 למעלה וקמטה זיך און צו דר גאנצער וועלט :

פתח רבי יהודה הייבט אן נאה אין דעם פסוק כזו דר ומצאוך את כל
 הדברים האלה פון דאגן לערנן מיר אפ אז תשובה איז גרעס פון
 אלץ איינר דר דין איז שולט אבר אז דר דין איז שוין שולט איז זיין
 פח זייער שטארק דער דין גייט שוין נים אוועק ביו ער איז משלים
 זיין שליחות און אז ער טוט תשובה איז ער מתקן זיך און די גאנצע
 וועלט דרום שמיים כזו דר ומצאוך את כל הדברים האלה דר נאה שמיים
 שבת ע' ה' אהיה ואמאשע הקב"ה שיקט דעם דין אויף דר וועלט וייל

ער אויף אז מען זאל פאן תשובה פרי ער זאל מביב זיין מיט זיי
 בעולם הזה ובעולם הבא און עם איז נים דא קיין שום נאך אור דר
 וועלט וום זאל שמיין אבמקענן תשובה און ער איז אויף גורם מיט
 זיין תשובה דס די שליחה וום זי הייסם תשובה וועט זיך אום קערן
 אוף דעם ארץ פון דעם גלות און דיא תשובה איז אז ער איז זיך
 מוסר נפש אין דר תשובה צו השירה נעכט מען אן די תשובה אזו
 איז אלץ מתקן ער און די גאנצי וועלט למעלה ולמטה אפער דער
 רשע איז מקלקל זיך און די גאנצי וועלט פון זיינט וועגן איז לרשע ואוי
 לשכינו קום און זעה יונה איז אנטראפן גווארן און דעם נים גווארט
 גיין אין שליחות פון הקב"ה און פמה מענטשן וום זענן גווען מיט
 אים אין שיה זענן אלע שיר דר טרונקן גווארן אין ים ביו זיי האבן
 אים אריין גווארפן אין ים זענן זיי ניצול גווארן דער נאה דאס ער
 תשובה נפאן און דעם גירופן צו הקב"ה אין זיין צרה און איז ניצול
 גווארן און דעם מציר גיווען אין שפאט גינה פמה חילול דאס איז
 אלץ וייל ער דעם גירופן צו הקב"ה פון זיין צרה אזו ווי עם שמיים
 קראתי מצרה לי ויעניו און ויודר שמיים סן המצד קראתי י :

רעיא מהיכונא

רעיא מהיכונא דס דעם גנאנט משה רבינו דר וועג נאבן צו ר' שמעון
 איש איש כי תשמה אשתו וגו' זאגט דר רעיא מהיכונא צו אליהו הייב
 אן דו אליהו מיט מיר אין די מצות דען דו ביסט מיר אלי מאד צו
 הילף דו ביסט דאך גווען אויך צום ערשטן פינחס בן אלעזר בן אהרן
 הכהן מיין ברודר ואח לצרה יולר ער הייבט אן און זאגט בייא דער
 מצוה פון פרשת סופה שמיים ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו דס איז
 מרוב אויף דעם יצר הרע ס"ס ער איז זיך מקנא אין דר הייליגער
 נשמה וום זי איז גיגליכן צו איין אשה וואס זיא איז שוין אין אירע
 מעשים אויף איר איז גיוואנט אשת חיל עמרת בעלה און ער כחמת זיין
 קנאה וייל ער זי מממא זיין אזו ווי ער דעם נפאן ביי אדם הראשון •
 ער דעם זיך מקנא גווען אין זיין ווייב ביו ער דעם זי איינר גירעט און
 דעם זיי גורם גווען מיתה און די צייט וואס ער איז איינר איר שולט
 איז ער זי מממא און זיין ווילן איז צו פר ברענן די נשמה אין פייער
 פון דעם גיהנם וקנא את אשתו והיא נמסאה און דרום האבן מיר גלערנט
 וכת איש כהן דס איז מיכאל פהן גדול כי תחללונת את אביה היא סתלת כמש
 תשרף דס די זוקמא און דיא סוכאה פון איר ווערט אין גיהנם פאר
 ברענט און גליימערט אזו ווי מען ליימערט זילבר אין איין טעסט
 ווערט דאך דס פסולת פר ברענט אזו אויך די ישראל אז זיי זינדגן
 ברענט זיי הקב"ה אין גיהנם וייערן זיי דארטן גיביימערט אזו ווי עם
 שמיים וצדמתיך כצורף את הכסף וגו' ביו עם ווערט אין זיין מקנים אם יהיו
 חסאכס כשנים כשלא ילכינו דען ווען די ישראל זענן אום גמישט מיט דעם
 ערב רב זענן אלי מצד עץ הדעת טוב ודע זים און ביטער און אז זיין
 מאכין זינדגן דיא ישראל זענן זיין אלע כמד הרע זיין זענן וויא דיא
 מי מיה וואס זענען ביטער גיווען און הקב"ה דאס גיהיסיס אריין
 ווארפן איין הארץ אזו ווי עם שמיים ויורה ה' עץ וישך אל המים וימתקו
 המים אזו וויא בייא דער סופה אז דער פהן דעם אין דר וואס אריין
 גווארפן דעם שם הקדוש וום הייסט עץ און אז זיא איז סמא גווען
 זענן די וואס ביטער גווארן און עם איז גיווען וצבתה בסנה ונספת ריכת
 איז זי צו שפרונגען גווארן און אז זיא איז גיווען ריין שמיים וימתקו
 המים זענן זיין זים גווארן און זי קאט גיהאט איין בן זכר אזו איז

פרשת נשא

רבי חזקיה הייבט אן אשתך בגנפן מוריה די אשה איז גנדיכן צו איין וויין שטאק אזו ווי איין וויין שטאק קען ניט מקבל זיין קיין הרבבה פון אנגדר מין דס הייסט אז מען וויל איין ועצן איין צווייג אין אים מוז ער זיין נאר פון דעם מין אבר ניט פון אנגדר מין בוים אזו איז אויף איין אשה באהעפט זיך נאר אין איר בת זוג אזו ווי איין טויב האלט זיך נאר אין איר בת זוג מוריה זי בליהט אונג צידט אויס צווייגן אויף אלי ניט מין דס איז בירכתי ביתך אין קיין הויז זי ניצט נאר אינשטוב זי גייט ניטאוף דר גאס פרי זי זאל חס ושגום ניט קופן ליי סכשול אונג צו איין חמא • בייך כשתילי ימים אייערי קינדר וועלן זיין אזו ווי דאס פלאנצן פון איין אייל בירט בוים אזו ווי איין אייל בירט בוים איז שענר פון אלי ביימער דען סיי זוכער אונג סיי וויינער פאר לירט זי ניט איירי בלעמט אונג זיא איז תמיד שענר פון אלי ביימער אזו וועלי איירי קינדר אויף זיין השובר פון אלע אונג ניט דאס אללין נאר איר מאן וועט גבען טישט ווערן מיט אלי ברכות למעלה ולמטה מיט עושר אונג בנים ובני בנים אזו ווי דער פסוק זאגט הנה כי כן יבורך גבר ירא ה' אונג ויירך שמיים יברך ה' מציון וראה כטוב וירשלה כל ימי חייך וראה בנים לבניך שלום על ישראל :

איש כי יפלא לגדור רבי אלעזר הייבט אן מדוע בבתי ואין איש ווי נאר וענן גליבט די ישראל פון הקביה דען ווי זיי וענן ווערט ער גיפונג מיט זיי אונג ווערט פון זייער ניט אפ גיטאן אזו ווי עס שטייט ועשיל מקדש ושכנתי בתוכם עם שמיים סתם מקדש דען אלי שולן פון דר וועלט הייסן מקדש אזו ווי מיר האבן עס אויף אנגדער ארט שוין מפורש גיווען אונג די שכניה פערדט זיך נאר אין בית הכנסת וואוד צו די מענטשן וואס ווערן גרופן צום ערשטן אין שול דען זייער זענן זיך סתקדש מיט דער שכניה צום ערשטן אונג די ערשטן זעהן דארפן מיט איין מאל אריין גיין אין איין צייט ניט איינציג ווייס דען דיא צעהן מענטשן וענן גלייך אזו וויא איינער דרום דארפן אלי אריין גיין אין איינע אונג גלייך אזו וויא דער מענטש איז מיט איין מאל באשאפן גיווארן אזו וויא עש שטייט הוא עשיר ויכבוד :

איש כי יפלא לגדור וואס מיינט מען כי יפלא דס הייסט ער וועט זיך אפ שידן פון אנגדער לייט ער זאל זיין הייליג אין גשטאלט פון אויבן אונג צו גיפונג ווערן גאנץ דען איין מענטש ווס ער קומט זיך מקדש וכבוד זיין איז מען אים פון אויבן מקדש וכבוד ער זאל זיין הייליג אונג קיין אונג מען פאר שפרייט אוף אים דיא אייבערשטי קדושה דס השיית ווערט דורך אים גיהייליגט אויף דער וועלט אונג אויף וענר וועלט :

פרשת בהעדותך

וידבר ה' אל משה לאמר הנהלותך את הגרות וז' רבי יהודה זאגט וואול איז דער חלק פון זייער ישראל דאס הקביה דס אין זייער פנערט בשעת יציאת מצרים אונג דס זיי דענקאלט גיגעבן איין תורת אמת איין עין חיים דאס דורך דער תורה ירשנו דיא ישראל חיים געלס דעה ובעולם הפא דען דער חפ ער בהעקט זיך אונג איז עוסק אין דער תורה דער האט דאס לעבן אונג ווער עס שייך זיך אפ פון דר תורה דער שייך זיך אפ פון זיין לעבן דען זיא אונג אלי איירי רייד וענן פולר חיים חיים דס למצואים אויף שמיים רפאות מתי לשרן ער זאגט ווייטער סודות • רבי אבא זאגט עם שמיים אשר העם יודע חרותה

זייער בקרה ונרעה ויע האט זיא דער פאר איין בן זכר אונג דער פון זייער אונג ער האט זיא שלא פדין חושד גיווען אונג אז זיא האט זיא גינדיגט האט דער פון איר דין ניט גיטאן גייערמ דער שם הקודש אס ער האט אין דעם וואסער אריין גיטאן אונג דר פון האט זיא פיל אס גיפערענט זיא זאל זיך מודה זיין פרי מען זאל דעם שם הקודש אפ מעקן אין וואסער דרום אז זיא האט דיא וואסער גיטרונקען אס דער שם הקודש גיטאן אין איר דעם דין אבער ניט דער כהן • דר המעתיק דרום שטייט אין פסוק וכאו בזהמים המאדים למים די וואסער גיין גוט אונג זיס גווען נאר אין איר האט דער שם הקודש גמאכט זי ווי זענן אין איר ביימער גווארן ווייל זיא דס אין זיי פונג גיווען : די אלעזר הייבט אן אין דר פרשה ויבאו מרתה ולא יכלו לשחות מים סמרה כי מים הם איך פר וויינער מיה אין דר פרשה צו פאר שמיין די פרשה רעכט ווארום בייא דיא וואסער פון קרה שטייט שם שם לו חוק ששם ושם נסרו אלא דר ענן פון דר סוסה איז גווען אין מרה ביי דר וואסער דען די מצרים האבן גיאגט אז די קינדר פון די ישראל וענן זיין ווי אונג אויף די ישראל האבן ווערן ווייבד חושד גווען אז זיי האבן געה גווען מיט די מצרים ביי הקביה דס זיי גבראכט צו דעם ארט קרה בודק צו זיין זיי ווי איין סוסה מיט דר וואסער דרום שטייט ויענע ששה אל ה' זאגט הקביה צוא משה משה וואס ווייטסמו עם וענן כמה וקטריגים ומשחיתים אוף זיי דרום ווייך איך בודק זיין די ווייבד פון ישראל דרום שרייב אוף דס שם הקודש אונג ווארף אריין אין וואסער קיין וועל איך דר מיט בודק זיין אלי ווייבד אונג די מאנן וועלן דא ארשן פרי עם זאל שוין קיין שם רע ניט זיין אוף מייני קינדר אונג ל זמן אז איך וועל אלי ניט בודק זיין וועל איך מיין זאמן אוף זיי מיט מאכן רוען מיד שמיים ויווהו ה' עז דס איז דר שם הקודש אונג ער זיא אים אריין גווארפן אין וואסער אריין אונג דעם שם וואס דר פון האט בודק גווען די סוסה דעם שם האט משה אין וואסער פון מרה קיין גווארפן דרום שטייט שם שם לו חוק ומשפט ושם נסרו דען דארטן מיט מען גיטאן חוק ומשפט מיט די ווייבד אונג דוא וועסט פרענן עס איז רעכט ווס מען האט בודק גיווען די ווייבד אפר נאך וואש ניט מען די מאנן בודק גווען דען די מאנן האבן דאך אוך גטרונקען גלא מען האט זיי בודק גיווען אויב זיי האבן זיך ניט סמכא גווען מיט די ווייבער פון מצרים דס איז גיווען די גאנצע צייט ווס זייער זענן דארטן גיווען אונג זייער זענן גיפונג גיווארן אלע זכאין צדיקים אונג מען האט גיעהן אז די זבע ישראל זענן מדושים דרום שטייט זייער דר וואסער ושם נסרו דארטן וענן זיי גיפרובט גיווארן אונג אז האט דר פון בודק גיווען די סוסה מיט דעם שם הקודש אונג אז זיא איז קיין גווען זענן דיא וואסער אין איר זיס גווארן אונג האבן זיא רייניקט אונג זענן אין איר גווען ביי זיא איז מעוברת גווארן אונג זיא איז מעוברת גווארן האבן די וואסער אין איר דאס קינד שוין זונג קיין גמאכט דס עם דס אין זיך קיין שום חסרון ניט גהאט סכל וועט אבערל אונג אז זיא איז ניט קיין גווען זענן די וואסער אין איר פאר וערט גווארן צו אשלאנג אונג עם דס פון איר גשמעקט די מוקצה אונג די ווקא מיט ווס זיא דס בקלקל גיווען אונג גוונדיגט איז זיא זארן בגריפין אונג עם איז ווארן גועהן איר חרפה ובשה פאר אלי • זיא איז דר חלק פון ישראל דס הקביה פנערט אין זיא אונג וויל זייער סמך זיין

פרשת

בהעלותך

פה

שני פני הלבנה ואלה צוא וירי ויום הקב"ה האם ויני נענן היא היירני
 תורה און הם זיי גלעריגט איר וועג זיי זאלן זיך אין איר באהעפטן
 צוא הימן די תורה וקצות דען דורך דעם איז ער זוכה לעולם הבא
 און האט ויני ארויס גיצונגן פון מצרים פון דעם לשות הטומאה
 און האט ויני מקרב גווען צוא זיך ויני זאלן ווערן און גהארפן אין
 זיין נאמן וום ער איז שלום על עליונים ותחתונים און מחמת גרום
 ליבשאפט הם גר ויני דענקאלט גרופן בני בכורי ישראל זיין זענן אין
 גשטאלט פון דר קדושה עליונה און האט צוא בראכן די כוחות
 הטומאה פון מצרים און הם אויף גבונדן די קניפן וום די מצרים
 האבן זיי פר בונדן מיט פישוף אז זיי זאלן ניש קענן ארום גיין פון
 מצרים דרום הם הקב"ה גהרנת אלי בכורים פון מצרים מיט זייערי
 פוחות וממונים של מעלה און די מכה הם הקב"ה ניש גיוואקט מאן
 דורך איין מלאך אדר איין שרף ווארום קיין מלאך הם ניש גקאנט
 וויסן וועלכער עס איז איין פבור און ווידער קיין מלאך האט ניש
 גקענט אוף גינדן דם פר גינדונג וום זיי האבן פאר בונדן דרום
 הם הקב"ה אריין גיחזם דם פאן • קום און זעה די נאכט פון מפת
 בכורות האבן די מלאכים גיוואלט שירה זאגן אז זייער צייט פון
 שירה איז גקומן הם הקב"ה צו ויני גזאנט היינט איז ניש די צייט
 איר זאלט שירה זאגן דען מיני קידר זאגן אונטןאין אנדרי שירה
 און אז עס איז גקומן האלפע נאכט הם זיך דער וועקט דער צפון
 ווינט און הקב"ה הם גפאן נקמות אין מצרים און די ישראל האבן
 אונטן גיזאנט שירה והלל מיט אגרום קול • אין דר צייט זענן זיין
 גיווארן פריי פון אלדינג און אלע מלאכים און חיות האבין פאר
 גומען דם קול פון די ישראל • דר נאך אז ויני האבן זיך מד גווען
 און זענן גיצייכנט מיט דעם דם מידה און דם פסח אוף דעם אייפר
 שמידל און אוף די צוויי מזוזות און אז דער משחית האט גזעהן
 דעם צייכן הם ער אוף ויני קיין שליטה ניש גיהאט ווארום הקב"ה
 הם אויף זיי חס גיהאט אז ווי עס שמיים וספת ה' על הפתח אויב דוא
 וועסט פרענן ווארום שמיים וספת יתן הסחית איז משמע דער משחית
 הם גשלאגן אפער הקב"ה אריין הם דאך גשלאגן די בכורים נאר
 עס שמיים וה' הכה כל בכור שמיים וה' מיט איין ואז ווייזט דאס אז
 הקב"ה מיט זיין בית דין איז גווען אין מצרים דרום הם קען גימוזט
 צייכענן אויף אימליכר שמוט מיט דעם דם פסח ומילה פדי די וים
 זענן גווען מיט הקב"ה זאלן זיי ניש מוזיק זיין ישראל דען ביי אלס
 דינג דארף זיין מעשה מען זאל דורך דעם ניצול ווערן פון די
 מקטריגים אז אוף אוף דעם מנבח איז אוף גווען איין מעשה וום
 מען האט אוף אים גשפרענגט דם בלוט פון דעם קרבן פדי די
 מקטריגים ווארן ניש קענן מקמרג זיין דורך דער מעשה אפער אום
 ראש השנה וואס איז איין יום דרין און אלי בעלי לשון הרע די
 מקטריגים שמייען אלי אוף ישראל מקמרג צו זיין דענטם מאל דארף
 מען ניש פאן קיין מעשה נייערש מיט דבור תפלה ובקשה און מען
 טון ווייזן התעוררות מיט דעם רוח ונפש דאס איז מיט דעם שופר
 אז ווי מיר האבן שון מפורש גווען דם מיט דעם שופר למטה דער
 וועקט מען דעם שופר גדול למעלה וום אלי רחמים קומן ארום פון
 אים וום דר מיט ווערן צוא בראכן אלי בעלי דינים און מקטריגים
 און זיי האבן דעם מאן קיין שריטה ניש און אז מען דר וועקט דעם
 רחמים פון אובן אז ווערן דר וועקט אלי איות די ליכט לייכטן פון

אלי זיימן אין דר צייט איז באור מי סלך חיים קום און זעה בשעת
 פאן גדול הם זיך מכרין גווען אן צו ציגנן די מנורה און דער
 הם ער מקטיר גווען די קמורת המים אז ניש עס דר וועקט למען
 דם אלי איות זענן דר לייכט גווארן און עס איז אגין מקושר גווא
 באגאנד אין דער צייט איז גיפונען גווארן ששון ושכחה אין א
 עזמות אז ווי עס שמיים שטן וקמורת ישמח לב דרום שמיים דם על
 בהעלותך את הנרות עם וואקט גידארפט שמיין בהדלקת לשון אן ציגנ
 ניש לשון אוף ברענגן נאר מיט דעם וום ער הם אונטן אז גיצונ
 די מנורה הם ער אוף גיפראכט דאס התעוררות אובן דען עס
 אלץ גישמעלט גווארן למטה אנמקענן דעם משכן של מעלה דר
 זאגט ער אל מול פני הסעודה די מנורה של מעלה איז גשמעטט אנמקע
 די מנורה של מטה בשעת דר פאן הם זי אן גצונדן איות שכחה ו
 הם ער דר מיט דר לייכט די שבעה נרות מטה :

רבי אלעזר מיט רבי יוסי ורבי יצחק זענן גיגאנגן אין וועג ווע
 זיי נקומן צו די הרי חושף ווי רבי אלעזר הייבט אוף זיינע ז
 הם ער דר זעהן די הויכע פינצפערע פערט ויני זענן פמורא ג
 זאגט רבי אלעזר ווארט מיין פאטר דא גווען וואלט איך מיד ג
 ניש גיפארקמן און היינט אוף ווייך מיר זענן דריי מענטשן ו
 איך מיד אוף ניש פארקמין פון צו האבן דא איין דין זאגט ער
 זי ווי ליב זענן די דברי תורה דען אימלכם ווארט אין דער תו
 איז גרוסע סודות ורזין עליונים און די תורה איז דר פלל העליון א
 מיר האבן גילעריגט די תורה ווערט גדרשת מיט דרייצעהן כד
 איינס פון זיי איז כל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל למד לא ללמד על
 יצא אלא למד על הכלל כוונת יצא איין זאך וום איז גווען אין פ
 פון אלי און עס איז ארום גיגאנגען פון דעם פלל אויף איינע ז
 ווייזט עס מיר אוף דעם גאנצן פלל אז אוף די תורה איז איין פ
 פיל סודות גדולות און האמשי איין זאך איז ארום גיגאנגען ד
 עס שמיים איין מיפור המעשה אדר עפים אנדערי רייד איז דאך
 מעשה ארום גיגאנגן פון דעם פלל פון דר תורה דען קענטשן מ
 די תורה דר ציילט זיי איין מעשה און ווייטר מינט ניש די תו
 נאר אז ווי עס שמיים פר אים און באמתלא למד על עצמו יצא עס א
 ניש ארום גיגאנגן פון דעם פלל פון דר תורה וום זי איז אין גאנ
 גרוסע סודות ווייזן אוף זיך אריין דאס זייכט נאר די מעשה ווי
 ווערט דער ציילט ניש מער נאר עס קומט צו ווייזן על הכלל כול
 אוף דעם גאנצן פלל דם זיי זענן גרוסע סודות דהיינו עס שמיים א
 פסק ונתחם החיבה בחודש השביעי בשבעה עשר יום לחודש על הרי ארז דא
 דר פסק ארום גיגאנגן פון דעם פלל פון דער תורה וואס זיא א
 גרויסע סודות און דא דר ציילט זי נאר איין מעשה בעלמא ווי
 קומט אונן ארום וואו די תיבה הם גירענט אוף די פערט אדר א
 אנדע רערג נאר דם איז ארום גיגאנגען פון דעם פלל למד על ה
 כוונת יצא צו לערנן און מיר זאלן גלייבן אז ווי די גאנצע תורה א
 דר כלל עליון סודות הגדולות אז דאס איז אוף גרוסע סודות • פיר ז
 זענן די ישראל מען הם זיי גיגעבין די תורה עליונה וואס זיא א
 תורת אמת קום און זעה צוא איין שר איז אוף קיין פבור ניש צ
 רייזן אזעלכע פראסטע רייד ופיפל שכן אוף צו שרייבן על ארז כ
 וכסה באלף אלפי אלפים הגדולות דער מכה מלכי המלכים הקדוש פ
 הוא דאס ער וואלט זיך גקענט מאכן איין תורה פון פיל היילי

יָבֹן שֶׁל מַעֲלָה נִיט צו שְׁמֹעֵלן פֿראַסמֶע רײד צו מאַכן דר פון איין
 וְדָרָה דֵהֵינֵי דִי רײד פון דָּגֶר אונ פון עֵשׂו אונ פון רָבֵן מִיט יַעֲקֹב
 י רײד פון בְּלָעס אונ בְּלָק אונ פון זמרי בֶּן סֵלֹו דַעֲסָם גְּלִיבֵן
 גְּדַעֲרֶע רײד אונ סיפורים וּמִסְמִיעֵן אִיו דֵר תּוֹרָה אונ פֿאר וּמִאָם
 וּמִיִּסְמִי וְי תּוֹרַת אִמֶת הַיָּהוָה ה' תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲרֹת ה' פְּקוּדֵי ה' יִדְאָת ה'
 וְיִצְחָק ה' וְגו' אִיךָ שְׁמִיִּים הַחֲמִידִים מִזֶּה וּמִסּוּ רַב וְוִי גִישִׁיקְט זִיךְ דָם לְשׁוֹן
 אַל שְׁמִיִּים אִוף אַזְעֵלְקֶע סיפורי דְּבָרִים נָאֵר דִיא תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה
 וְיִסְמִי פּוֹדֵאִי רַעֲכֵם תּוֹרַת ה' תְּמִימָה אִין אִימְרִיבֶן דְּבֹר פון אִיר אִיו
 וְרוֹמְזו אַנְדֶּרְעֶע מוֹדוֹת אִזו וְי מִיד הָאָבֶן גִּיאָגְט • קוּם אונ זַעֵה דָעם
 סֹסֶק וּתְנֵה תְּחִיבָה אִיו אִזו גְּלַעֲרִינְט גּוֹיֶאָרְן דָען דָם וְוִיזִיט אִוף אַנְדֶּרְע
 מִאָכֶן אִוף בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי דָאָם אִזו רֵאשׁ הַשָּׁנָה דָאָם דַעֲנִסְט מֵאל דַעֲר
 עֶקֶן זִיךְ דֵינִים אִוף דֵר וועלט אונ הַקְבִיָּה וְיִצֵט עַל פֿסָא דִין צוֹא
 שְׁפִינְט דִי וועלט אִיף וְיִיעֲרֶע מַעֲשִׂים אונ דְרוּם וְעֵרֶט אָן גִירִפֶן
 דֵר פֿסָא דִין תִּיבָה דָען דֵרִינֵן אִזו אִלֵּן דָא אִזו וְוִיא אִין דַעֲר תִּיבָה
 זִזו אִוף אִיו דֵרִינֵן דָא אִלְעֵרֶלִיאַי בְּרִיב פֿאר בֶּאָרְגִין אִין דָעם אִזְר
 מִקְּדָה וּמִסְמִיעֵן אִיו פֿר צִיכִינְט אִלי זֶאכֶן • אִלי סְפָרִים וְוִיא וְעֵרֶן
 עֵפִינְט וְעֵנֶן פֿר בֶּאָרְגִין דְרוּם וְעֵרֶט דֶארְטִן נָאֵר נִיט פֿר גַּעֲסִן אונ
 דֵר פֿסָא דִין אִזו אָן גְּבִרִיט אִום רֵאשׁ הַשָּׁנָה וְוִיא עַר אִיו אִיִּין יוֹם
 דֵרִיִן דָעם טָאָג וְעֵרֶט דִי גִאנְצֶע וועלט דֶארְטִן גִירֶאכְט דְרוּם זֶאגְט
 דֵר פֿסֹסֶק וּתְנֵה תְּחִיבָה דֵר פֿסָא דִין מוֹט רֹעֵן אִום רֵאשׁ הַשָּׁנָה עַל הַיָּד
 וְיִסֵּד דָם וְעֵנֶן דִיא אונְטֶר לַעֲהֵר פֿון דָעם פֿסָא דֵרִיִן דָם אִזו דִי שְׁרִי
 דֵרֵינִים דִי שְׁרִים פון יֵלֶה וְיִבְנֵה דָם אִזו לְשׁוֹן קְלֵאָגֶן דִי דֵר וועקִין זִיךְ
 זִזוֹן וְעֵנֶן שְׁכִיחַ פֿר הַקְבִיָּה דָעם טָאָג אונ אִלֵּע בְּעִלִי תְרִיסִין דָאָם הִיִּסְט
 וְיִסְמִיעֵן מִיט פֿרי זִיִן דַעֲר וועקִין זִיךְ דָעם טָאָג אונ שְׁמִיעֵן אִלֵּע
 דֵר הַקְבִיָּה אונְטֶר דָעם פֿסָא דֵרִיִן צו טָאָן דִין אִיף דַעֲר וועלט אונ
 וְיִשְׂרָאֵל וְעֵנֶן דָעם טָאָג מִתְּפַלֵּל תְּלֻלוֹת מִיט בְּקֻשּׁוֹת וּתְחַנּוּגִים פֿר
 וְקְבִיָּה אונ בְּלֵאָן שׁוֹפֵר הָאֵם הַקְבִיָּה רַחֲמִנוֹת אִוף וְיִי אונ פֿר קֶרֶט
 דָעם דִין צו רַחֲמִים אונ אִלי עֲלִיוֹנִים וּתְחַתּוּנִים הִיִּבֶן אָן צו שְׁרִיעֵן
 זִזוֹן זֶאָגֶן אִשְׁרֵי הַעַם יִדְעֵי תְרוּעָה אונ דְרוּם כּוֹז מֵעַן הָאָבֶן דָעם טָאָג
 וְיִיִּין בַּעַל תּוֹקֵע וּמִסְמִיעֵן וְיִסֵּד זֶאל וְוִיִּסֵּן דִיא מוֹדוֹת פון דָעם בְּלֵאָן וְוִיא
 וְיִפּוֹנֵה דֵר פון אִזו אונ זֶאל קֶענֶן רַעֲכֵם מְכוּיִן וְיִין בְּחִרְעָה אונ זֶאל
 וְיִין וְאָךְ טָאָן בְּחֻכְמָה אונ דְרוּם שְׁמִיִּים אִשְׁרֵי הַעַם יִדְעֵי תְרוּעָה אונ עַס
 וְיִסְמִיעֵן נִיט שׁוֹמֵעֵי תְרוּעָה וּמִסְמִיעֵן וְיִי הַעֲרִין בְּלֵאָן נִיעֲרֶט יִדְעֵי תְרוּעָה וּמִסְמִיעֵן וְיִי
 וְיִיִּין וּמִסְמִיעֵן דָם בְּלֵאָן בְּמִיט דָם הִיִּסְט עַר זֶאל קֶענֶן דַעֲר וועקִין מִיט
 וְיִין פּוֹנֵה אִובֶן צו פֿר קֶעֶרן דָעם דִין צו רַחֲמִים דוֹרְךְ דָעם בְּלֵאָן
 זִזוֹן הָאָבֶן מִיד דָם מְפּוֹרֶשׁ גּוֹעֵן אִיף אַנְאָדֶר אֶרֶץ • וְיִיא גִיעֵן אִזו
 וְיִיִּין גִיעֵן טָאָג וְיִי עַס אִזו שְׁפַעֲט גִיוֹאָרְךְ פֿר גֶּאכְט קוֹבֶן וְיִי אִוף אִיִּין
 קֶרֶט אונ וְעֵהָ דֶארְטִין אִיִּין מִעֵרָה זֶאגְט רַבִּי אִלְעֵזֶר קָאז אִיִּינְעֶר
 וְיִיִּין אִרְבִּין גִיִּין אונ וְעֵהָ אִזוֹב דָם אִזו אִזו אִיִּין אֶרֶט וּמִסְמִיעֵן אִזו אָן
 בְּרִיט פֿר אונְז אַקֶּע אִזו גִיִּים אִרְיִין רַבִּי יוֹסִי אונ וְעֵהָ אִזו דֶארְטִן
 וְיִיִּין דָא נָאָךְ אִיִּין הִיִּי אונ אִיִּין לִיכְט אִזו דֶארְטִן אונ הַעֲרֶט אִיִּין
 וְיִיִּין עַס זֶאגְט בַּהֲעֹלּוֹת אֶת הַבְּנוֹת אֶל מוֹלֶכֶת הַמְּנוּרָה וְיִיִּין שִׁבְעַת דְּבִרּוֹת וְגו' הַעֲלֵה
 וְיִיִּין אונ זֶאגְט דְרוֹף גְרוֹסֶע מוֹדוֹת וּמִסְמִיעֵן וְיִיִּין קֶעֶן נִיט אֶרוּם שְׁרִיבֶן •
 בְּיִיִּין הַעֲרֶט עַם אונ פֿרִיִּיט זִיךְ וְיִיעֲרֶר אונ דֵר צִיִּילֵט דָם צוֹא רַבִּי
 לַעֲרֶר זֶאגְט רַבִּי אִלְעֵזֶר מִיד וועלן אִרְיִין גִיִּין דָען הַקְבִיָּה הָאִזוֹ
 קָדִים גִיוֹעֵן צו טָאָן נִיטִים הִיִּינְטִיגֶן טָאָג • וְעֵנֶן וְיִי אִרְיִין גִיִּיאַנְגֶען
 גִעֵזוֹ וְיִי דֶארְטִן וְיִי צְוִיִּי לִיִּים וְעֵנֶן עוֹסֵק בַּתּוֹרָה זֶאגְט רַבִּי אִלְעֵזֶר

סֵח יִקֵר חֲסֹדֶד אֱלֹהִים וּבְצֵל כְּנֶסֶד יִחְסִיִן וְיִי וְעֵצִין זִיךְ אונ וְעֵנֶן זִיךְ אִלי מְשַׁכַּח
 זֶאגְט רַבִּי אִלְעֵזֶר וְיִי נָאֵר וְיִירְדִיג וְעֵנֶן דִי גִינְאָר פון דְּקַבִּיָּה וּמִסְמִיעֵן
 הָאָב דָא הִיִּינְט גִיפּוֹעֵן צִינְד אָן דִי לִיכְט צוֹא דֵר לִיכְטִין מִיט דִין
 תּוֹרָה הִיִּבְט רַבִּי יוֹסִי אָן בַּהֲעֹלּוֹת אֶת הַבְּנוֹת עַם אִזו גִיטָאָן גִיוֹאָרְךְ
 צְוִיִּי מְצוֹת אִיִּינְס נָאָךְ דָעם אַנְדֶּרְעוֹ הַדְּלֶקֶת גְרוֹת אונ קְטוֹרֶת דָם
 וְעֵנֶן גְרוֹסֶע מוֹדוֹת דָם מִיט דָעם הַתְּעוֹרְרוֹת לְמַטָּה אִזו דַעֲר לִיכְט
 גִיוֹאָרְךְ דִי שְׁכִינָה מִיט פֿיר בְּרָכוֹת בְּכָל הַעוֹלָמוֹת :
 וְיִדְבֵר ה' אֶל סֵסֶת בְּסִדְרָה סִינִי וְגו' וְעֵשׂו אֶת הַפֶּסַח מְסוּעְרוּ פֿרַעֲנֵט רַבִּי אֶבְרָם
 מֵעַן הָט דָאָךְ וְיִי שׁוֹן אָן גִיזֶאגְט פֿיִצִיאַת מְצָרִים אִיף דָעם
 פֶּסַח וּמִסְמִיעֵן מֵעַן זִי דָא נָאָךְ אֶמָּאֵל אָן זֶאגִין אִלָּא דָא שְׁמִיִּים
 בְּשֵׁנַת הַשְּׁנִית וְוִיִּי דִי יִשְׂרָאֵל הָאָבֶן גִימִינְט דִי מְצוּה פון פֶּסַח אִזו נָאֵר
 גּוֹעֵן אִין מְצָרִים אֶבֶר נִיט לְרוּרוֹת דְרוּם הָט עַר זִי דָט אַנְדֶּרְעֶר
 אָן גִיזֶאגְט אִיף לְרוּרוֹת אונ עַר זֶאגְט גְרוֹסֶע מוֹדוֹת אִוף בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי
 זֶאגְט רַבִּי שְׁמֵעוֹן וְוִי צו דִיא לִיִּים וּמִסְמִיעֵן אָן דִיא תּוֹרָה אִזו נָאֵר
 כְּפּוֹרִי דְכָרִים פון פֿראַסמֶע לִיִּים אַזְעֵלְקֶע תּוֹרוֹת מֵעַן אִימְלִיכְעֶר
 מֵאָכֶן מִיט אַנְדֶּרְעֶסְכֶן שְׁבַח אונ דִי תּוֹרָה וְוִיל אונְז דַעֲר צִיִּילֵן וְוִיא
 עַם אִזו גּוֹעֵן • הָאָבֶן דָאָה שְׁרִים וּמְלָכִים אִוף סְפּוֹרִים אונ דְּבָרִי
 הַיְמִיִּים וּמִסְמִיעֵן הָט זִיךְ גִיטָאָן פֿר צִיִּילֵן אִם כּוֹ לֵאָז מֵעַן דֵר פון מֵאָכֶן אִיִּין
 תּוֹרָה • אֶקָא קוּם אונ זַעֲהֵךְ עוֹלָם הַעֲלִיִן אונ דַעֲר עוֹלָם הַתְּחִלּוֹת
 אִזו אִיִּינְס אַנְמִקְעֶגֶן אַנְדֶּרְעֶן דִיא צִדִיקִים אונְטֶר וְעֵנֶן אַנְמִקְעֶגֶן דִיא
 מְלָאכִים אִובֶן • בְּיִי דִי מְלָאכִים שְׁמִיִּים עוֹשֵׂה מְלָאכֵי רַחוּם דָם אִזו נָאֵר
 לְמַעַלְה אֶבֶר אִזו דַעֲר מְלָאָךְ וְוִיל אֶרָאָפ גִיִּין אִין דָעם עוֹלָם מוֹז
 עַר זִיךְ מִתְּלַפֵּשׁ וְיִין אִין אִיִּין לְבוּשׁ וּמִסְמִיעֵן וּמִסְמִיעֵן אִזו אִין גִישְׁמָאֵל פון דַעֲר
 וועלט אֶבֶר אִזו דָעם לְבוּשׁ קֶעֶן עַר נִיט וְיִין אִיף דֵר וועלט אונ דִי
 וועלט קֶעֶן זִי נִיט פֿר גַּעֲבֶן אונ אִזו אִזו בְּיִי מְלָאכִים אִזו שׁוִיז אֶבֶר
 שְׁכֵן דִי תּוֹרָה וּמִסְמִיעֵן מִיט אִיר הָאֵם הַקְבִיָּה אִלי עוֹלָמוֹת בְּשֵׁאָפֶן אונ
 אִלֵּע עוֹלָמוֹת הָאָבֶן נָאֵר אִיִּין קִיוִם דוֹרְךְ דַעֲר תּוֹרָה דוֹרְךְ אִירֶע
 גְרוֹסֶע מוֹדוֹת אונ שְׁמוֹת הַקְדוּשִׁים מְכֻלָּא אִזו וְיִי הָט בְּדֶארְפֶט אֶרָאָפ
 גִיִּין אִוף דֵר וועלט וְעֵנֶן זִי וְוִיאֵט נִיט גּוֹעֵן אָן גִיקְלִיִּיד מִיט דָעם
 מְלַבּוּשׁ פון דִי כְּפּוֹרִי מַעֲשִׂוֹת וְדְכָרִים וְוִיאֵט זִי דִי וועלט נִיט גַּעֲנַם
 פֿר טְרָאָן מִחֶמֶת גְרוּם רַחוּמֵי דְרוּם וְעֵנֶן דִיא סְפּוֹרִים נָאֵר דַעֲר
 לְבוּשׁ פון אִיר אונ דֵר וּמִסְמִיעֵן אִזו דֵר פֿשׁוֹטֶר פֶּשֶׁט אִזו דִי גִאנְצֶע
 תּוֹרָה אִזו עַר גִינְאֶרֶט אִזו וְיִי דֵר גּוֹף פון דָעם מְעַנְשֵׁן אִזו נָאֵר אִיִּין
 לְבוּשׁ צו וְיִין רוּח אונ אִזו וְיִין רוּח גִיִּים אֶרוּם אִזו אִין וְיִין גּוֹף נָאֵר
 נִיט דָא גִיִּין מְכֻשׁוֹת דָען דִי מַעֲלָה פון דָעם גּוֹף אִזו נָאֵר אִזו דֵר רוּח
 אִזו מִיט אִים אִזו אִזו עַר מִיִּינְט אִזו דֵר לְבוּשׁ פון דֵר תּוֹרָה אִזו דַעֲר
 עִיקֶר אונ עַס אִזו דֵרִינֵן נִיט דָא קִיִּין פְּנִימוֹת הָאֵלֶם עַר נָאֵר חֲשׁוּב
 דָעם לְבוּשׁ וּמִסְמִיעֵן עַר אִזו אַנּוּף נִיט דִי מוֹדוֹת וּמִסְמִיעֵן דִיא נִשְׁכָּה
 דְרוּם אִזו וְיִין עוֹנֵשׁ גְרוּם מִדָּה כְּנֹגֶר מִדָּה אִזו בְּלִיבְטִין וְיִין גּוֹף עֶפֶר וְאֶפֶר
 דֵר לְבוּשׁ אָן דֵר נִשְׁכָּה דָען דִי תּוֹרָה אִזו גִישְׁמָעֵלֵט מִיט אֶבְרִים אִזו
 וְיִי דֵר מְעַנְשֵׁל אִזו וְיִי עַס שְׁמִיִּים אִובֶן אִין פֿרֶשֶׁת בְּרָאשִׁית דְרוּם הָט
 דֵר הַמְּלַךְ גַּעֲפֶען גַל עֵינֵי וְאִבִּיחָה נְפִלּוּת מְתוֹרֶךְ דֵר זֶאגְט אַנְמִקְעֶקֶן
 מִיִּיעֵן אִזוֹן זִי וְאָכֶן וְעֵהָ צו פֿר שְׁמִיִּין וּמִסְמִיעֵן וּמִסְמִיעֵן דָעם לְבוּשׁ פון דֵר
 תּוֹרָה דָם אִזו דָם פְּנִימוֹת דַעֲר פון לְבוּשׁ דִי תּוֹרָה זֶאגְט כְּבִישׁ בְּרָאשִׁית בְּרָא
 אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ צוּם עֲרִשְׁטֵן הָט הַשִּׁית בְּשֵׁאָפֶין הִימֵל אונ
 עַרְדֵּי דָם אִזו נָאֵר דֵר מְלַבּוּשׁ פון דִי כְּפּוֹרִי דְכָרִים אֶבֶר דָם פְּנִימוֹת
 דֵר פון אִזו מְרַבֵּז וְיִיא הַקְבִיָּה הָט בְּשֵׁאָפֶן דִיא מְרַבֵּז עֲלִיוֹת אונ דִיא

פרשת

בהעדותה

פו

והיינו איין מענטשן אז עס קען זיין ער זאל זיך נישט
הקדושה העליונה און זאל זיא מטמא זיין אונז ער איז דס זיך גור
אז די שכינה ביט דר נשמה גייען אונזע פון אים אונז רוען גיט אים
איים דרום שמיים מיר צווייא כאר צוא ווייזן אז ער איז איין מענטש
וואס איז ראוי אז עס זאל אויף אים רוען דיא קדושה עליונה אז
ער אליין האט זיא מטמא גיוען קען מען אויף אים גיט מאכן רוען
דיא קדושה עליונה :

וביום הקים את המשכן ככה הענין וגו' רבי חנינא זאגט עם שמיים סוד גו
לאבינום צדקתו עומדת לנו קדו תרום בכבוד דר פסוק ווייזט אונז וועט
עם צו שפריים זיין געלט אויף צדקה אזו וויא עם שמיים יש כבוד ונס
עוד ווער עם איז כבוד זיין געלט אויף צדקה ווערט אים גימערט נאך
בער געלט אונז קעגן דרום ווייל דר עני איז חשוב וויא איין בת אונז
ער איז אויף אים מושך דעם כח ההיים מלמלה דרום ווערט ער
גיגענטשט אונז עס איז אשכחה אין אזי עולמות דער פח הדין וואס
איז שולט אין דעם עני ווערט אונזר טענין דורך דר צדקה :

פרשת שח

וידבר ח' אל משה לאמר : שלח לך אנשים רבי יהודה זאגט עם שמיים כצנח
שלג ביום קציר ציר נאמן לשולחו ונפש אדונו ישיב דם איז שייטש אזו ווי די
קעקט פון שנייא איז גוט צו דעם וואס שניים תבואה אין פעלד ער
האט דר פון גרויס הנאה אזו איז איין שליח נאמן צו דעם וואס ער
שיקט אים דס זענן גיוען פנתם ביט קרב ווס יהושע דס זיי נשיקט
פר כרגלים ונפש אדונו ישיב וויא האבין גורם גיוען אז די שכינה זאל
רוען אויף די ישראל אונז דס זיך פון זיי גיט אפ גיטאן • אבער דיא
אנדרי כרגלים וואס משה האט גישיקט האבן גורם גיוען איין ככה
לדורות דס הייסט איבר זיי איז דס בית המקדש חרוב גיארזין נאך
האבין זיי גורם גיוען דס ככה אלפים ורבבות מישראל זענן אויס
גיטמארבן אין דר כדבר אונז די שכינה האט זיך פון זיי אפ גיטאן :
רבי חזקיה ביט רבי יוסי זענן גינאנגין אין וועג זאגט רבי יוסי צוא
רבי חזקיה איך זעה אין דיין פנים אז דו מוסט עפיים טראכטן
זאגט ער צוא אים בודאי גינאכט איך אין דעם פסוק וואס שלמה
המלך דס זאגט כי סקרה האדם וסקרה הבחמה סקרה אחר לחם כמות זה כן כמות
זה וגו' כי הכל הבל מיר האבין גילערניט אז אזי בייך פון שלמה זענן
בהאלטן ביט גרום חכמה אונז לסוף קעגן זיך דיא אפיקורסים טועה
זיין אין דעם פסוק זאגט ער עס איז בודאי רעכט מען זאל אין דעם
קלערין ווס שלמה דס גימינט דר ווייל האבין זיי גיזען ווי איינער
איז צו זיי גיזקמן אונז בעט פון זייא איין טרוינג וואכר ער איז זייער
מיד פון דר הייז ווס די זון דס אים גיברענט זאגן זיי צו אים ווער
ביסטו זאגט ער איך בין איין יהודי זאגן זיי אפאר דס קמו זיך גימעט
אין דר תורה זאגט ער צו זיי איינער איך זאל מיט איינע דא רייזן וועל
איך בעסר ארויף גיין אויף דעם בארג מאן אטרוינג וואכר ווארום
אויף זייער דארשטיג געכט רבי יוסי ארום איין לאגיל מיט וואסר
אונז זאגט אים טרוינג דר ווייל דס וואכער דר נאך וועלן מיר מיט
דיר ארויף גיין אויף דעם בארג נאך וואס טרוינגן דס ער גטרוינגן
דר נאך זענן זיי מיט אים ארויף גינאנגן אויף דעם בארג אונז האבין
דארטן גיפונן איין לויטן קנאק וואכר האבין זיי אן גינאסען דעם
לאגיל מיט וואסר אונז זענן זיך דארטן איינער • זאגט ער צוא זיא

מדרגה הייסט ראשית דיא מדרגה הייסט אזו איין שם אונז חוץ
דעם פנימיות איז דא נאך בער פנימיות היינו די צדופי שכחות ווס
זיי גייען ארום פון די פסוקים היינו שם מ"ב אונז אנדערע שכחות ווס
גייען ארום פון דר פרשה דעקט גרייכן ויש עקב מכאר שבע איז דער
פשוטר פשט נאר אספור • עקב איז ארום גינאנגן פון דר שטאט
פאר שבע צו גיין קיין תרן אזו וויא דער אמת איז גיוען אבער דאס
פנימיות דר פון איז נאר אנדערש עם איז למעלה אזעלכי שמים עלמות
סודות הקדושות דס איז איינס מיט דעם פסוק ונהר יוצא מעין להשקות את הגן
דאס איז ארץ דיא עולמות עליונות דאס איינס האט אחריה אין דעם
אנדערין אונז די תורה קעט פשוט אזו וויא עם איז גיוען אבר זיא
גינט מען זאל פאר שמיין ווייטר וויא דאס אלץ גיט למעלה דרום
שמיים כי לא דבר רק הוא די תורה איז גיט קיין לידיגע זיך אונז אז דו
מינטט אז זיא איז זיא לידיג מם איז דס נאר פון איך ווייל איז פר
שמיים גיט אונז דרום שמיים דס לשון רק דס גיינט מען עם איז נאר
איין גוף וואס איז לידיג אן איין נשמה • קום אונז זעה דאס מלבוש
ווערט גיוען צו אזי אונז דער נפש רוח ונשמה זעהט מען גיט וואס
פר איין חשיבות איז אין דרייען אונז עם איז פר האנדן אזעלכע לייט
ווס זיי פר שמייען אין גוף די שבע פנימיות פון דעם מענטשן נאך זיין
נשמה נאך אזו ווי יהודי דס גינאנט צו משה ואהרן תחיה סכל העם דוא
וועקט פאר שמיין אין חכמת הפרצוף אזו וויא עם שמיים אויבן אין
פרשת יתרו אז מען קאן פר שמיין אין דעם גוף פון דעם מענטשן
אזו אויך די תורה דס איין גוף אונז עם איז פאר האנדן דברי תורה
ווס זיי הייסן גופי תורה ווס זיי זענן זיך מתלבש אין דיא ספורים •
אונז די נארען פגען נאר צו פאר שמיין דעם מלבוש פון דיא ספורי
דברים אלץ אונז גיט ווס אונזר דעם מלבוש אונז די ווס זענן קלינר
ד זעהן צו פר שמיין דעם גוף ווס אונזר דעם מלבוש איז אונז דיא
ווס זענן נאך קלינר די זענן עבדי כזה גליין די ווס זענן גישטאנן
אויף דעם בארג סיני זיי זענן נאר די נשמה דאס פנימיות פון דער
תורה דאס איז דר עיקר אלי סודות דאס איז דיא רעכטי תורה אונז
לעולם הדיא וועט מען פר שמיין דס רעכטי פנימיות דס איז וויא איין
נשמה צו דר אנדרר נשמה אזו זענן אזי מדרגות עליונות איינס צו
דעם אנדרין אונז אזו ווי איין מלבוש דאס די שמים מיט אלי חילות
של מעלה אונז אזי מדרגות זענען נאר אזו וויא מלבושים צוא דעם
כבוד פון הקב"ה אויף ביי די נשמות איז אייני צו דר אנדערר איין
קבוש דס גיט אימליכר קען דס פר שמיין אונז איינס איז אן גיהאקטן
אין דעם אנדרן • ווייא צו דיא רשעים וואס זאגן אז די תורה איז נאר
ספורי דברים אלץ אונז פגען נאר צו לערנן דעם מלבוש אלץ גיט
בער • פיל זענן זוכה די צדיקים ווס זענן מסתפר אין דר תורה וויא
עס דארף צוא זיין אזו וויא מען האלט מיינען וויין אין איין בלי אזו
אויף ווערט דיא תורה דר קענט אונז גיהאלטן דורך אירי מלבושים
אונז ספורי דברים אונז דרום מוז מען פאר שמיין אז דיא מלבושים
זעקן צו דס פנימיות וסודות התורה :

ויעשו בני ישראל את הפסח בסועתו זאגט רבי יוסי פון דעם ווארט ויעשו
לערנן מיר אפ אז אימליכר ווס מוט אונזן אמצה ווי עם דארף
צו זיין איז גלייך ווי ער וואלט גיטאן אונז ככיה דען מיט דר מעשה
קמטה ווערט דר וועקט למעלה אזו וויא אויבן שמיים :
איש איש כי יהיה מסא לנפש ווארום שמיים מיר צווייא כאר איש נאר דאס

פרשת שלח

פרענט מיך עפ'ים דען איך האב עוסק גיווען בתורה דורך
און און איך בין מיט אים גיבאנגן צוא ויין רבי זאגט רבי חזקיה
עם איז דורך דיין זון איז בודאי וייער נומ גאר אנדער קשיא
מיר האבן גיפרענט אויף דעם פסוק כי ספרה אדם וגו' מוזין מיר
אנדערן פרעגן ניש ד'ה זאגט ער צו זיי איר מענטש מיר אויך זאגן
אבאך גיפיקט מען איין פעריל מיט איין אבן טוב אין איין זעקל
איין ארום און . האבן וייא אים גיזאגט דעם פסוק מיט דר קשיא
זעג צו זיי מיט וס זענט איר דעזאפ גישייד פון אלי מענטשן אז
ווייסט ניש דעם פשט זאגן וייא צו אים זאג דו אונד דעם פשט
מיר ער צו זיי דעם פסוק דעם שלמה ניש גיזאגט פון זיינט וועגן אז
גער דעם אלי פסוקים גיזאגט גייערט ער זאגט אז די מפשים מיט
אדערן היידן און דען זיי קוקן ניש אין דר תורה און זאגן אז דיא
דעם איז נאך במקרה דען חליקה הקב'ה איז ניש משגיח אה אלץ
גייערט עם איז איין טרעפונג צו דר בהמה און צו די מענטשן
שלמה דעם דר זען האט ער זיי אן גירופן מיט דעם נאמען
קב'ה ווייל זיי זעגן ניש פר שטאנדיג זעגן זיי גלייך מיט איין בהמה
היינן אזעלכיי נארישי רייד דרום זאגט ער פרייער אמרת אני כבדי
ד' האב מיר גיטר אכט על דברת בני האדם לכהם דם זיי זעגן ניש גלייך
אנדרי ליים וס האבן אמונה איז הקב'ה און די נארן ווערדיג
ער שקל זעגן זיי גלייך מיט בהמות דרום זאגט ער ולראות שהם בהמה
ה לים זיי ווייזן אים ווי די בהמות ווייל זיי זאגן עם איז אלץ במקרה
ס איז איין טרעפונג צו דר בהמה און צו די מענטשן עם איז אלץ
זייק ווייל זיי זעגן איין וייערי אונג אליין וייא איין בהמה מחסור אמנות
זיי צו זיי ווי צו וייער נפש עם וואלט זיי בעסר גיווען זיי זאלן נאר
זייק דר וועלט ניש גיקוקן אויף וייער שמות ענטפערט שלמה וויימיר
זונ זאגט מי ויער רוח בני האדם העולה היא למעלה ורוח הבהמה הירדת היא למטה
אויך ווער ווייסט דעם צווישן די נארן דען וייא ווייסן ניש דעם פבוד
פון הקב'ה קלך עליין און דעם פבוד פון דר תורה ווייסן זיי אויך
יש אז וייא וואלסן וויסן אז דער רוח פון דעם מענטשן גייט ארויף
אנאך הוף קקום הקודש מקום העליון צו גישפייזט ווערין פון דעם
איר העליון פון דעם מלאך הקודש צוא זיין פצרור דחיים ער זאל
גיפונג ווערן ביי הקב'ה און אז זי איז זוכה פרענט זיא מיכאך פון
דוד ארויף פר איין מתנה צו הקב'ה פאר איין קרבן אבך דר רוח
הבהמה גידרט אראפ אין דר ערד אין דעם ארט ווי זיא איז פרייער
גיווען אבך דר מענטש איז דאך פצקם אלהים אז וייא עם שמיים כי
בכלם אלהים עשה את האדם אויך שמיים נר אלהים נשמת אדם און וייא אז
זאלן דיא נארן זאגן אז עם איז איין רוח און זייא וויקין ניש דער
קעגן וייער מדרגה דאס וייא האבן איין רוח מלמעלה אויף וייא איז
גיזאגט גיווארן יהו כסוף לפני רוח זיי וועלן זיין אז ווי פלעווי וואס דר
ווינט פראט זי אונזעק וסלאד ה' דחה דר מלאך וואס איז מסונה אויף
דיא נשכות זאל אים אראפ שמוסן אין דער מדרגה דפתחונה פון
פון דעם גיהנם ער זאל שוין ניש קעגן ארויף קוקן לדורי דורות אוף
זיי שמיים יחפוטתים סן הארץ והשמים עוד אינס ברכי נפשי את ה' הללויה וייא
רבי זסי מיט רבי חזקיה האבן דר הערמ די תורה פון דעם מענטשן
זעגן זיי גיקוקן און האבן אים גקושט אוף זיין קאפ און זאגן אז פיל
תורה איז פאר האנדען אין דיר און מיר האבן דער פון נאר ניש
גיוויסט . פיר זוכה איז דיא שעה נוס מיר האבן ד'ה פגענינט . זאגט

ער צו זיי ניש דאס אריין האט שלמה גיזאגט . ער האט נאך גזאגט
וויימיר זה רע בכל אשר נעשה חתת השמש כי ספרה אהר לכל ווער עם זאגט אז
ווי אויבן שמיים הייסט ער רע דעם ער דעם קיין חלק ניש לעולם הבא
אז וייא דר פסוק זאגט כי לא אל חסר רשע אתה לא יבורד רע . קום און זעה
הקב'ה דעם גיזאגט וכתרת בחיים למען חתיה דר זאגסט לעבן בעולם הזה
ובעולם הבא און אז די רשעים זאגן אז איין מענטש מיט איין בהמה
איז גאר גלייך ווי אז קעגן זייא האבן איין חלק לעולם הבא . זאגן
זיי צו אויב דו וויקסט גייא מיט אונד בחברותא . זאגט ער איך זאל
אזו פאן וואלט מיר דיא תורה אן גירופין פסיל איין גאר . פאר וואס
ווארום איך בין איין שליח . און שלמה חזקיה דעם גיזאגט ספרה תלים
הפס שוחה שולח דברים ביר כסיל גמצא ווער איך ווערין גירופין פסיל קום
און זעה די פרנלים ווייל זייא זעגן ניש גיווען קיין פני אמונה ערליכי
שדוחים . זעגן וייא גיווארען מתחייב בנפשם בעולם הזה ובעולם
הבא . דעם ער זיי גיקושט און איז אונזעק גנאנגן אז זיי זעגן וויימיר
גנאנגן האבן זיי פגענינט מענישן גיען אנטקעגן האבן רבי יוסי מיט
רבי חזקיה וייא גפרענט און דעם מענטשן ווער ער איז זיין נאמען
זאגן זיי דעם איז רבי חגי אייגר פון דר חבריא האבן די חבריא אים
גשיקט ער זאל אפ זוכן רבי שמעון בן יוחאי מיט זיין חבריא זאגט
רבי יוסי וודאי איז דאס רבי חגי וס ער האט פל קימי ניש גוואלט מען
זאל וויסן וס ער קען . און דרום דעם ער אונד זאגט אז זיין זון האט
אים מובה גווען אין דר תורה ער איז איין שליח נאכן זכאה איז ער
זכאה איז דר וואס ער האט אים גשיקט . קום און זעה אלעזר עבד
אבדקם איז גווען פון דיא קינד פון פגען וואס בייא אים
שמיים כען כידו פאזני סרסה און עם שמיים אורר כען עבד עכרים יהיה לחתו
און ווייל ער איז גיווען איין שליח נאכן שמיים בייא אים כוא ברוך ה'
אוב דו וועסט מיינן דעם דעם נאר לכן גרעט אבך דעם איז ניש גיווען
משמים נאך וס זאל דעם שמיין אין דר תורה זאלא ער איז דעם פאר
ארום גנאנגן פון דעם פלל פון אירר כען און איז גקומן דכלל פרוך
און איז גבענטשט גווארן בלשם הקב'ה און מיר האבן גקערנינט אז
איין מלאך איז גקומן און ער דעם אריין גפאן אין מויל כון לכן דיא
ווערמיר כוא ברוך ה' דרום ווייל ער איז גווען נאכן איין זיין שליחות צו
אבדקם דרום איז ער גקומן לכלל פרקה :

וישלח אותם משה וגו' כלם אנשים וייא זעגן גיווען באותו שעה זכאים און
עלצטע פון די ישראל גייערט וייא האבען אין זיק אשלעכטי
עצה גנומען אה זיק זעלבערמ וייא האבן גיזאגט ווען מיר וועלען
אצונד אריין גיין קיין ארץ ישראל וועט אונד משה אפ זעצן פון אנדער
גשיאות און וועט מאכט גייע עלצמי דרום האבין וייא גורם גיווען
מיתה צוא זיק און צו דיא אלי וואס האבין פאר נומען וייערע רייד
און משה האט גיזעקן אז זיי וועלן ניש מצליח זיין וייער ווען דרום
דעם ער מוסיף גיווען די יוד צוא יהושע און דאס אויף אים מתפלל
גיווען אז ער זאל ניצול ווערין פון וייער שלעכטר עצה און אז פלב
האט גיזעקן אז משה האט מתפלל גיווען פאר יהושע דעם ער זיק
פאר וייא גיהים און האט זיק אריין גילאום אין איין ספנה אריין צו
גיין צו די ענקים אדום ששי וחלמי וואס וייא זעגן ארויס גיקוקן פון דיא
מלאכים וס הקב'ה דעם זיי אראפ גווארפן אה דר ערד און זיי האבן
דא גהאט די ריזין און פלב איז גנאנגן קיין חברון און דעם מתפלל
גיווען אה דיא קבדי אבות אז ער זאל אויך ניצול ווערן פון וייער
שלעכטע

פרשת

שלח

פו

שְׁלַחְמֶנּוּ עֲצֵדָה • אִנּוּ מִלְשָׁה הָמָּה אִים אֲצִוְדָה גְרוּפִין יְהוֹשֻׁעַ אֹנָה הָאֵם
אִים מְקַשֵּׁר גְנוּעַן מִיט דְּרַ שְׂכִינָה יֵאָדָּא מִיט אִים זִיין אֹנָה הָאֲמִישִׁי
פְּרִיעָר שְׂמִיט אֹדָה יִאֲסֵר מִשֵּׁת אַל תִּישַׁע נֶאֱדָר דֶּם שְׂרַיִבֵּט נֶאֱדָר דִּי תוֹרָה
וַיִּיֵל עַד הָמָּה דְּאָה גְהוּיִסְן יְהוֹשֻׁעַ אֲפֵר מִיט דֶּם אֲכִית הָמָּה עַד פְּרִיעָר
גְּהוּיִסְן הוֹשֻׁעַ :

וַיִּבְרָאוּ עַד נִחַל אֲשַׁכּוּל וְגַר רַבִּי יְהוֹדָה הִיבְטַן אֶן כִּה אֲסֵר הָאֵל ה' בּוֹרֵא הַשְּׁמַיִם
יֵהוּ וְיֵי גֶאָר בְּדִארְף אֲמַעֲנַמְשׁ זַעֲדָן פֻּעֲבֹדַת הַקְּבִיבָה אֹנָה וְיֵי
אֹו בְּדִארְף מַעַן תְּמִיד נִזְהָר יֵיין אִין דִּי רִייד פֻּון דְּרַ תוֹרָה רַעַן דְּרַ
וּסִם אִין עוֹסֵק אִין דְּרַ תוֹרָה אִין גְּלִיחֵי וְיֵי עַר וְיֵאֲלֵם מְקַרִיב גְּנוּעַן אֵלֵי
קְרַבְנֹת פֻּון דְּרַ וְעֻלְט פֻּר הַקְּבִיבָה אֹנָה נִיט דֶּם אֲלִיין נֶאֱדָר הַקְּבִיבָה אִין
אִים כִּכְפֵּר אֵלֵי יֵינִי עֲזֹנֹת אֹנָה גְּרִיט אִים אֶן פִּיל גּוֹטֵם לְעוֹלָם הָבֵא •
רַבִּי יְהוֹדָה אִין גְּנֵאֲנֵן מִיט רַבִּי אֲבָא זְאֵנְט רַבִּי יְהוֹדָה אִין וְיֵאֲלֵם דִּיק
גְּנַעֲרָן גְּפֻרְעֵט אִיין זֵאָה אֲמַעַר הַקְּבִיבָה דִּי דְּאָה גְּוִיטֵם אֹו אֲמַעֲנַמְשׁ
וְעֻט בְּדִארְפֵן שְׂמֵאֲרָפֵן אֹנָה עַר אֲלִיין וְעֻט אֹוּף אִים גּוֹזֵר יֵיין דֶּעִם
מוֹט וְיֵאֲרֹום הָמָּה עַר אִים בֵּאֲשֻׁאֲפִין אֹנָה דִּי תוֹרָה אִין דְּאָה בֵּאֲשֻׁאֲפִין
גְּוִאָרָן צוֹוִי מֵזִינְט יֵאָר פֻּר דְּרַ וְעֻלְט עִם שְׂמִיט דְּאָה אִין אִיר אִים
יֵי יִסוֹת בַּחֲחַל אִישׁ כִּי יִסוֹת הִינְט וְיֵאֲסֵר זֵאֵל טָאָן דְּעַר מַעֲנַמְשׁ וְיֵאֲסֵר
קְעִרִיט תוֹרָה עַר מוֹז שְׂפֻרְבֹּן גְּלִיחֵי מִיט דֶּם מַעֲנַמְשׁ וְיֵי עֲלֵרֵט נִיט
זֵאֲנֵט רַבִּי אֲבָא דְּרַ וְעֻט פֻּון הַקְּבִיבָה אֹנָה יֵינִי גְּזִירוֹת וְיֵי וְיֵלְקֶטוּ וְיֵי
אִין דְּרִינֵן מֵינֵן אֹנָה קְלַעֲרִין • וְיֵי דִי מַעֲנַמְשׁ אֹנָה הָאֲסֵט רְשׁוֹת צוֹא
פְּרַעֲגִין פְּרַעַג אֹנָה אִין וְיֵאֲסֵר דִּיא הָאֲסֵט קִיין רְשׁוֹת נִיט מְאָרְסֶמוּ נִיט
מְדַרְדֵּר יֵיין עִם שְׂמִיט אַל תִּחַן אַת פִּיד לַחֲשֵׂא אַת בְּשׁוֹר דֶּם וְעֻט וְיֵאֲסֵר
הַקְּבִיבָה הָמָּה בְּהַאֲלֵפֵן אֹנָה יֵינִי פֻּר בְּאָרְגֵי וְאֲכֹן טָאָר מַעַן נִיט פְּרַעֲגֵן
זֵאֲנֵט רַבִּי יְהוֹדָה אֲבֵאִי דִי גֵאֲנֵצִי תוֹרָה אִין דְּאָה פֻּר הוֹקֵן אֹנָה יֵי אִין
דְּרַ שֵׁם הַקּוֹדֵשׁ הַעֲלִיין אֹנָה וְעֻט עִם אִין עוֹסֵק דְּרִינֵן אִין גְּלִיחֵי וְיֵי עַר אִין
עוֹסֵק אִין שֵׁם הַקּוֹדֵשׁ הַעֲלִיין טָאָר מַעַן דְּאָה אִין דְּרַ תוֹרָה אֹוּף נִיט פְּרַעֲגֵן
צו פֻּר שְׂמִיט זֵאֲנֵט רַבִּי אֲבָא דִּי תוֹרָה אִין פֻּר הוֹקֵן אֹנָה אִין אֲנַפְלַעֲקֵט
אֹנָה עִם שְׂמִיט הַנְּסַחֲרוֹת לַה' אֱלֹהֵינוּ הַנְּגַלְתָּ לָנוּ וְלִבְנֵינוּ דֶּם וְיֵי אִין אֲנַפְלַעֲקֵט
אִין צו אֹנָה גְּנַעֲבֵן גְּוִאָרָן רְשׁוֹת צו קְלַעֲרִין אִין אִיר אֹנָה נִיט דֶּם וְיֵי
אִין פֻּר הוֹקֵן דֶּם גְּיַהֲעַר צו גֵּאֲט וְעֻט קַעַן וְיֵי וְיֵי עִם אִין פֻּר הוֹקֵן
אֹנָה בְּהַאֲלֵפֵן אִין וְיֵי דְּעָה וְכַכֵּל שְׂפֵן צו פְּרַעֲגֵן דְּרִינֵן קוּם אֹנָה זְעָה
עִם אִין נִיט גְּנַעֲבֵן גְּוִאָרָן קִיין רְשׁוֹת צו קִיין שׁוּם בְּרָה צו מַגְלַה וְיֵי
סוֹדוֹת וְדוּבִיִם מְטוּסִים דִּי זֵאֲכֹן וְיֵי עֻט פֻּר הוֹקֵן מַעַן זֵאָר וְיֵי מְפֻרְשׁ וְיֵי
גְּיַעֲרֵט צו דְּרַ הִיילִיגֵר לִיכֵט רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יִזְחָא דֶּם הַקְּבִיבָה הָאֵם
מְסַכִּים גְּנוּעַן דוֹרָה אִים אֹו עַר זֵאֵל מַגְלַה וְיֵי סוֹדוֹת אֹנָה נֶאֱדָר עַר
מַעַן מַגְלַה וְיֵי דְּרוּם וְיֵי דוֹר אִין גְּצִיבִיכְט לְמַעְלָה וְלְמַטָּה דְּרוּם
זְעֵן וְיֵי רִייד אֲנַפְלַעֲקֵט עִם וְעֻט שׁוֹן אֹו אִין דוֹר נִיט זִיין אֹו וְיֵי
דְּעַר דוֹר אִין בְּיֵי מִשִּׁיחַ וְעֻט קוּמִין • קוּם אֹנָה זְעָה עִם שְׂמִיט וְיֵאֲסֵר
אֱלֹהִים אַת הָאֵרֶם בְּלַטְו בְּלַטְו בְּלַטְו אֱלֹהִים כִּדָּא אֹוּוֹן דֶּם דְּרַ מַעֲנַמְשׁ אִין מִיט אֲלֵץ
גְּלִיחֵי וְיֵי עִם אִין אֹוּבֵן דְּרַ סוֹד פֻּון דְּרַ פְּרֻשָׁה אִין נִיט צו פֻּר שְׂמִיט
נְרוּסִי סוֹדוֹת עֲלוּיִים חֲשׁוּבִים קוּם אֹנָה זְעָה הַקְּבִיבָה אִין זֵיך מְשַׁבַּח מִיט
דְּרַ תוֹרָה אֹנָה זֵאֲנֵט גְּיִיט אִין מִינֵי וְעֻט זֵיט עוֹסֵק אִין מִיין דִּינְטֵט
דְּעַן וְעֻט אִין אִיך אִיך פְּרַעֲגֵן אִין גּוֹטִי אֹנָה חֲשׁוּבִי וְעֻלְטִין אֹנָה דִּיא
מַעֲנַמְשׁ וְיֵי פֻּר שְׂמִיט דֶּם נִיט זֵאֲנֵט גֵּאֲט צו וְיֵי גֵיט אֹנָה זְעָה דו
גְּוִאָרָן וְעֻלְטֵן זֵאֲנֵט וְיֵי וְיֵי אֹו קַעֲנֵן מִיר • זֵאֲנֵט הַקְּבִיבָה עֲלוּ זֵי כִּנְגַב
וְיֵי אִיר עוֹסֵק אִין דְּרַ תוֹרָה וְיֵי אִין גְּנַעֲבֵן גְּוִאָרָן מַצַּד קִיין פֻּון
הַקְּבִיבָה אֹו וְיֵי דְּרַ פְּסוּק זֵאֲנֵט מִינֵי אִישׁ דַּח לָטוּ דְּרוּם זֵאֲנֵט עַר עֲלוּ וְיֵי

גְּלִיחֵי וְיֵי מַעַן וְיֵי זֵיט אִינֵם עַפְסֵם פְּלוֹמֵר דִּי תוֹרָה שְׂמִיט פֻּר אִיך דְּרַ
אִיד קַעֲנֵט אֲלֵץ וְיֵי פֻּר שְׂמִיט וְיֵי פֻּר שְׂמִיט וְיֵי פֻּר שְׂמִיט וְיֵי פֻּר שְׂמִיט
הָאִיר סַח הִיא אִיר זֵאֲלֵט זְעָה אֹנָה פֻּר שְׂמִיט וְיֵי פֻּר שְׂמִיט וְיֵי פֻּר שְׂמִיט
וְעֻט אִיך כִּיאָכֵן אֲרָפֵן אֹנָה אִיך פְּרַעֲגֵן לְעוֹלָם הָבֵא אִיר וְעֻט זְעָה
אַת הָיִים חֲשׁוּב עֲלֵיהָ דָאָם זְעָה דִּי וְיֵי זֵיט אִין דְּרַ הַעֲכַסְטָר מְדֻרִינֵן
אִין גַּן עַדֵן אִיר זֵאֲלֵט זְעָה הַחֹק הוּא הַרְסָה אֹוּב וְיֵי הָאֲפֵן דֶּם אֲלֵץ זֵיכֵּן
גְּנוּעַן וְיֵי זֵי הָאֲפֵן זֵיך גִּישְׁמֵאֲרַקְט אֹוּף דֶּעִם יֵיך דְּרַע אֹנָה אֹוּב עַר
אִין מְחַמֵּת דֶּעִם וְיֵי הָאֲפֵן גִּישְׁמֵאֲרַקְט פֻּון אִים אֹנָה הָאֲפֵן אִים גִּי
אִיין גְּנוּמֵן אִיר זֵאֲרֵט זְעָה אֹוּב וְיֵי הָאֲפֵן זֵיך גִּישְׁמֵאֲרַקְט
אִין דְּרַ תוֹרָה אֹנָה הָאֲפֵן זֵי גְּלַעֲרִיט יֵי וְיֵי לְעוֹלָם דְּרוּם זְעָה וְיֵי דֶם זֵיכֵּן
אֹוּב נִיט מְחַמֵּת דֶּעִם אִיר זֵאֲלֵט זְעָה הַמַּעַס הִיא אִיר אֹוּב עִם אִין
פֻּר הָאֲנֵדֵן פִּיל לִיט וְיֵי זֵיט עוֹסֵק אִין מִיין עֲבֹדָה אֹנָה שְׂמֵאֲרָקֵן וְיֵי
אִין דְּרַ תוֹרָה דְּרוּם זְעָה וְיֵי זֵיכֵּן צו דֶּעִם אֲלִיין אֹנָה אֹוּב עִם אִין נֶאֱדָר
דָּא אֲנַעֲלֵכִי לִיט וְיֵי זֵיכֵּן אֹוּף זֵאֲלֵט אִיר זְעָה וְיֵי הָאֲרֵץ הַשְּׂמֵנָה הִיא אִיר
דוֹרָה דְּרַ תוֹרָה קַעֲנֵט אִיר וְיֵי זֵיכֵּן אֹוּב דִּי זֵיכֵּן פֻּון דְּאָרְשֵׁן הָאֲפֵן פֻּר
מַזְבֹּחַת אֹנָה אֹוּב נִיט אֹוּף זֵאֲלֵט אִיר זְעָה דוֹרָה דְּרַ תוֹרָה הִיא סַח
אַ אִין אֹוּב דְּאָרְשֵׁן אִין דְּרַ עֵץ הַחַיִּים לְעוֹלָם וְלְעוֹלָם עוֹלָמִים אֹנָה אֹוּב דְּרַ
צְרוּר הַחַיִּים וְעֻט דְּאָרְשֵׁן גְּבוּרִין וְיֵי פֻּון אִים קוּמִין דִּיא נְשַׁמּוֹן
הַצְּדִיקִים אֹנָה אֹוּב נִיט • אֹוּב זֵאֲנֵט אֲלֵץ הַקְּבִיבָה צו דִּי לִיט דָאָם וְיֵי
זֵאֲרֵן דוֹרָה דְּעַר תוֹרָה זְעָה דֶּעִם גְּרוּסִין שְׂבַר דְּרַ פֻּון :
וְעֻט בְּנֵגַב וְיֵי עַר חֲבֵרוֹן דְּרַ תְּרַגְמוֹם מֵאֲכַט אֹוּף חֲרִבוֹ הַמִּיט נִיבֵיט מִיט דֶּם אִין
לְשׁוֹן מְרוֹקִין דְּרַ פְּסוּק זֵאֲנֵט אֹוּב דִּיא מַעֲנַמְשׁ גִּיין מִיט אִין
לְבוּשׁ פֻּון מְרִיקְנֵשׁ אֹנָה עֲצָלוֹת וְעֻט אִינְעַר מוֹט אִיין זֵאָה אִים וְיֵי
הִיכְט עַר אִיין עֲצֵל אֹוּב אֹוּב מִינֵן וְיֵי אֹוּב וְעֻט קִיין שְׂבַר נִיט
הָאֲפֵן גִּינֵעַן וְיֵי מִיט מְרוּרִי הַעֲרֵצֵר עַר זְעָה עֲשִׂירוֹת מוֹט עַר נֶאֱדָר
פֻּון זְעָה וְעֻט לְעוֹלָם הוּא אֲפֵר דְּאָרְשֵׁן מִינֵט עַר אִין שְׂבַר אִין
נֶאֱדָר נִיט דָּא דְּרַ נֶאֱדָר וְיֵי עַר חֲבֵרוֹן אִין עַר קוּמֵט זֵיך מְחַפֵּר זִיין מִיט
דְּרַ תוֹרָה לְעִרְנֵט עַר מְקָא וְיֵי אֹוּב אֹנָה לְעִרְנֵט אִין דְּרַ תוֹרָה אֹוּב גְּנַעֲבֵן
עַר דְּאָרְשֵׁן וְיֵי אֲחִיסֵן שִׁי וְהַלְטֵי עַר זְעָה פִּיל פְּרַגְמֵנוֹת אִין דְּרַ נְבִיךְ
מַחוּר אֲסוּר טוֹהַר שִׁכַר וְעוֹשֵׁשׁ זְעָה דִּי וְיֵי פֻּון דְּרַ תוֹרָה אֹוּב דִּי דְּקוּדִיקֵי
וְיֵי זֵי עֻט נוֹדֵד מַצַּח רַבִּיכוֹת דֶּם פֻּון דְּאָרְשֵׁן אִין דִּי תוֹרָה גְּנַעֲבֵן גְּוִאָרָן
כִּפִּי הַגְּבֻרָה וְחֲבֵרוֹן שִׁכַר שִׁיט בְּנֵחַת דֶּם זְעָה דִּי שִׁכְעִים פִּסִּים לַחֲוִירָה דִּי תוֹרָה
הִיכְט חֲבֵרוֹן וְיֵי דֶם לְעִרְנֵט וְיֵי הִיכְט עַר חֲבֵר אֹוּף זְעָה וְעֻט צוֹוִי
תוֹרוֹת תוֹרָה שְׂבַפְתָּב וְתוֹרָה שְׂבַעֲלָ פֵה אֹוּב דִּי תוֹרָה שְׂבַעֲלָ פֵה וְיֵי
אִין פֻּון דְּעַר תוֹרָה שְׂבַפְתָּב אִין אִיין חֲיבוּר מִיט דְּעַר תוֹרָה שְׂבַפְתָּב
וְיֵי אֲרֹום אֲלֵץ וְיֵי אִין תוֹרָה שְׂבַעֲלָ פֵה אִין אֲלֵץ מְרוּמֵט אִין
תוֹרָה שְׂבַפְתָּב אֹוּב וְיֵי אִין פּוֹלָל אֲלֵי חֲכֻמוֹת פֻּון דְּרַ וְעֻט דְּרוּם זֵאֲנֵט
עַר לַפְנֵי צוֹעֵן מַעֲרִים אֹוּב וְיֵי דְּאָרְשֵׁן שְׂמִיט וְיֵי חֲכַמֵּי שְׂמֵרָה מְכַל חֲכַמֵּי ב
קִים דְּעַן דִּי חֲכָמָה פֻּון דְּעַר תוֹרָה אִין אִיפֵר אֲלֵי חֲכָמוֹת וְיֵי עַר
אֲשַׁכּוּל דָאָם זְעָה דִּי דְּבִרֵי אַגְדָּה אֹוּב דְּרֻשׁוֹת דִּי הַעֲנֵן מַצַּח יְהוֹד הַאֲמֹנֹת
וְיֵי חֲכָמֵי וְיֵי חֲכָמֵי וְיֵי חֲכָמֵי וְיֵי חֲכָמֵי וְיֵי חֲכָמֵי וְיֵי חֲכָמֵי וְיֵי חֲכָמֵי
חִיבוֹת דִּי וְיֵי זְעָה בְּנֵי אֲמוּנָה פְּרִיעָן זֵיך מִיט דִּי רִייד אֹוּב דִּיא רִיי
וְעֻט בִּי זֵי גְּנַעֲנַמְשׁ אֹוּב וְיֵי אִין פֻּר שְׂמִיט אִין חֲכָמוֹת פֻּון דְּרַ תוֹרָה
אֹוּב וְיֵי זְעָה אֹוּב חֲכָמֵי מִיר גְּנוּמֵן אֲפֻרְוֹתָא דְּרַ זֵאֲנֵט עִם אִין מוֹתָ
אֹוּב דְּרַ זֵאֲנֵט עִם אִין אֲסוּר אִין אִין וְיֵי אִין דְּבִרֵי אֱלֹהִים חִיִּים זְעָה דְּאָה בִּינֵי
אַסֵּת מַצַּח הַחֹדֵף הַפְּנִיטִית דְּעַן דָאָם אִין אֲלֵץ נֶאֱדָר וְיֵי אֲרֵט אֹוּב נֶאֱדָר וְיֵי
צִיט דְּעַן דֶּם וְיֵי עַר פֻּר שְׂמִיט רַעֲכַט זְעָה עַר אִין חֲוִי קִיין פִּירֵיתָ

פרשת שלח

פח

עם איז למטה איז אלץ אקעגן למעלה ווייסער זענען גרוסי מדות . אונ אזוי מיינט ער ועהא גדל נא פח ה' עם זאל גנדייכט ווערן דער פח איינס פון דעם אנדרן דען אלי עולמות זענען מקושר איינס אין דעם אנדרן דס דר תמים פון הקב"ה זאל זיך דער וועקן אוף זיין כח דבר לאמר דס מען זאל ווייסר וויסן לדודי דורות אז מען איז תליכה אין איין צרה זאל מען זאגן ה' אוד אפיס ורב חסד וגו' . פרעגט רבי יצחק פד ונס אין די שלש עשרה מדות פון פרשת פי תשא שמיים ורב חסד ואסת אונ דא שמיים נים ואסת זאגט ער וייל וייה האבן גזאגט שער דרום הט זיך דר מדת אמת פון זיי אפ גיטאן כבוד שאדם סודר מודין לו אזו אויך דיא אלי מדות ונס דארטן שמיים אונ דא נים איז כחמת זיי האבן זיך פון זיי אפ גטאן הט זיי משה היינט נים גקענט זאגן אזו וייה דארטן :

מעשה דינוקא זאגט דער מעתיק תחלת וועל איך דיר מדיע זיין אנרוסין פלל אז אין דיא ערשטי דורות איז גיווען אגרוסי דקעה אין סודות התורה אונ זייה האבן זיך אפ נשייד פון מענטשן אונ האבן גקענט מאכן איין יחוד פון ציומי שסות אונ פונות אונ זענען אריין גגאנגן אין גן עדן אונ אין היכלות ושיבות של מעלה אונ אויף דעם זאגט אויך די גמרא ארבעה נכנסו למדס דס איז אוועלבע זאכן ווס מען זען דס גוף הענין נים ארויס שרייבן נאר בדרה פלל אזו אויך איז פיל מעשים אין דר גמרא . אויך ביי רבה בר בר חנה שמיים פכה זאכן ווס ער דס געזען בשעת ער איז גיגאנגען אין דר מדבר אין איין שף-יוס זיי זענען דר ויקר דעם שלל פון דעם מענטשן נאר מען ברארף גלייבן אז דס איז גרוסי מדות אין מעשה מרפכה אונ אין מעשה בראשית נאר עס איז פר שפעלט אין אזו איין לבוש אויך אזו איז דס גישמאלט ווס עס שמיים אין דער אדרא וואס רבי שבען מיט דר חכמא זענען אריין גגאנגן אונ אזו איז די מעשה פון דעם סבא אין פרשת משפטים אונ אין פרשת בראשית פון דיא בעלי קבין אונ דקסט גלייבן זענען פיל מעשיות אין ודור אונ אין דר גמרא איך שרייב עס מען זאל חס ושלום דס נים פר גרינג האלמן אונ מען זאל חס ושלום נים שפעטן דר פון דען די זאכן שמיין גרוסי של עולם . רבי שבען מיט דר חכמא זענען גקופן אין איין הייל אונ האבן דארטן גפינן זייט ווס זיי האבן עוסק גווען אין דר תורה אונ האבן מגלה גווען אזעלכי מדות וואס זייה האבן עס קיין קאל נים גהערט זענען זיי ארום גגאנגן פון דר הייך אונ האבן זיך געזעט אין איין נארטן אונטר די ביימר זאגט איינר צום אנדרן וייל מיר זענען דא ווען מיר זאלן דא שפארבן וואלמן מיר פונדא גיקומין לעולם הבא אזו ווי זיי זענען גווען פאלט אוף זיי איין שלאף זענען זייה איין שלאפן גווארן אין דעם קובש דר זעקבינר כמנה אונ וועקט זייה אוף אונ זאגט צו זיי שמיים אוף אונ גייט ארום אין נארטן ווס איז אין דרוסן זיי גיין אונ זענען די בעלי סקרי ווס זיי לערנן פסוק אונ זאגן דעם פסוק כסדר הזה יתמו ושם ימותו אין דר מדבר וועלן זייה שפארבן אבר אוף איין אנדר ארם נים אונ דס איז גיגאנט אוף זייערי גופות אבר נים אוף זייערי נשמות זאגט דר כמנה צו זיי גייט ארום זייה גייען מיט אים ארום זאגט ער צו זיי הט איר דא עפים גיהערט אין דר מענה זאגן זיי מיר האבן גיהערט איין קול עס האט אזו זאגט מאן דסק יתקשר מאן דקשר יתעד זאגט ער צו זיי ווייסט איר ווס דס איז זאגן זיי גיין מיר ווייסן נים זאגט ער צו זיי הט איר געזעט

איה ויסט דר פר וועלן די צוויי פתי מקדשות הרוב ווערן די נאכט זינט איר שון וויינן באמת ווארום אז זיי האבן גרעט לשון הרע אוף ארץ ישראל איז גלייך ווי זיי וואלמן גרעט אוף הקב"ה אונ ווען עס וואלט נים זיין די תפלה פון משה ווס ער הט מתפלל גווען וואלמן זייה אלע פר דארבין גווארן פון דער וועלט . רבי הייא זאגט זייה האבן גיגאנט ונס ארץ ונת חלב ודבש היא וזה פריה דען זייה האבן אפ גריסין אקליין צווייגיל מיט פלוימען אונ האבן גזאגט פון די פירות ווענען האבן מיר גיליטן אזו פיל צרות מיט מידוקייט אקער אין מצרים איז דאך די פירות גווען צוויי קאל אזו גרום אסס כי עז העם זייה האבן גזאגט דען דר סדר איז אז די גבורים ליגן אין דרויסן פון דר שטאט מלחמה צו האלמן זיי זאלן נים לאזן קיפן קיין שונו צו דר שטאט אונ די דאוני זענען נאר אין שטאט גבורים אונ תקיפים והעם כחיה ווען עס זאלן זיך איין זאמלן אלי מלכים פון דר וועלט ווארען זיי נים גקאנט קיין שום פנס מאכן אין זיי זאגט רבי יוסי פון דעם גאנצן לשון הרע ווס זיי האבן גרעט אז דס ערנסטי גווען ווס זייה האבן גזאגט עמל יושב בארץ הנכב עס איז איין משל ווען איינעם נים איין שלאנג איין פים אז מען וויל אים מאכן איין מוכא זאגט מען אים אט גייט דר שלאנג צו דיר אזו האבן זיי אויך גטאן אונ האבן גיזאגט דר וואס האט זיך אונטר גנומן מלחמה צווא האלמן לבעלה ולמטה ער מיט זיין גרוסן פח פון זיין שר סיס דער זינט אין דרום זייה מיר תיקף ותשא כל העדה את קולם ויכבו העם כלילה הווא אונ דיא נאכט איז גווען תשעה באב דרום האט הקב"ה קובע גווען מען זאל דיא נאכט תמיד וויינן . זאגט רבי יוסי זיי האבן זיך איין עצה גהאלמן צו ריידן לשון הרע אוף ארץ ישראל אונ אוף הקב"ה :

ועתה גדל נא כח אדני כאשר וגו' רבי אבא רבי יוסי זאגן די ישראל זענען פיל זוכה דען הקב"ה הט אין זיי פנערט אונ הט זיך פריקט מיט זייה ווס זיי זענען עוסק בתורה אונ איינר איז מקושר אין דעם אנדרן זיי טענען דעם ווילן פון זייער האר . קום אונ זעה אז הקב"ה הט די וועלט בשאפן הט ער זיא גמאכט אזו ווי איין מענטש ווס זיין הארץ איז דאך אין דר מיט גוף דען דאס הארץ איז דער פח פון אלדינג אונ דס הארץ וועט גישטארקט אונ איז פאגריפין אין מוח אונ איינס איז מקושר אין אנדערין אזו אויך הט הקב"ה מסדר גווען די וועלט צום ערשטן האט ער מסדר גווען דעם ים אוקענוס ער זאל ארום רינגלן די גאנצן וועלט דר נאך הט ער מסדר גווען אז די שבעים אומות זאלן ארום רינגלן ירושלים דען ירושלים איז אין מיטן דעם ישוב פון דר וועלט אונ אין מיטן ירושלים איז דר הר הבית אונ דר הר הבית איז ארום דעם עזרת ישראל אונ דר עזרת ישראל איז ארום דעם לשכת הגזית ווי די סנהדרין זענען געוען אונ מיר האבן גלערינט אז אין דר עזרה הט קיינר נים גמארט זייען נאר מלכי בית דוד אונ דער לשכת הגזית רינגלט ארום דעם אוקס אונ דר אוקס דעם מנבח אונ דר מנבח דעם היכל אונ דר היכל דס בית קדשי תקלים ווס דארטן איז גווען די שכינה אונ דיא פרובים אונ דס בפורת אונ דר ארץ אונ דס איז דס הארץ פון דר גאנצן וועלט אונ פון דעם הארץ ווערן גשפייזט אלי לענד אונ דש הארץ לכמה ווערט אויך גשפייזט פון דעם מוח העליון דען דס בית המקדש של משה איז גבוון אקעגן דעם בית המקדש של מעלה אונ איינס איז מקושר אין דעם אנדרן אזו ווי עס שמיים מנו לשבת וגו' דען ארץ ווס

דעם

פרשת שלח

זאל צו גיין און שטארבן אין דעם עפר און זאל פאר פוילט ווערן אין אים • זאגט דר זקן ווס ער איז אויפן וויי אין מבינה דעכט גלייבן שטייט אויך ופגריכס אחס יסלו במדבר ווס שטייט ופגריכס זאל דס אוי דר יצר הרע דען פגרו אוי לשון חסרון דס מיינט מען דעס יצר הרע ווס ער נידרט אראפ און גיט קיין קאל גיט און אוי ווי ביי קודש שטייט מעלין כקודש ולא כחורין דרום זאגט ער במדבר הזה יחטו די פגרים זאגן צו גיין ווס יסוהו דען דר ווילן פון הקב"ה איז צו פאר לענדן די פגרים פון דעם יצר הרע פון דר ווערט און אייפג זאגט רבי אלעאי איר צדיקן אכפת גייט אריין און נעמט דען צו אייך איז גיגען גיטוארין לשות איר מענט אריין גיין ביי דעם ארץ וויא דר פרוכת איז פאר שפרייט וואול צו אייגער חזק זיי שטייגען אויף און גייען אריין אין אזוי איין ארץ ווס דארטן זענען די בעלי אגדה ווס זיי לערנען אגדות ופגרישים די זענען אין גאנצן נאר סודות בדרך גנלה איז זייער פנים טוט לייכטן אז זיי די זון זיי פרגען ווער זענען די זאגט ער דס זענען די בעלי אגדה די זענען אזוי פאך די ליכט פון דר תורה ווי עס בדארף צו זיין וויא שטיין און הערין פיל סודות והדושים פון די בעלי אגדה אפריעס איז זיי גיט גלעגן גיטוארין קיין לשות אריין צו גיין זאגט רבי אלעאי צו זיי גייט אין איין אגדה ארץ וועט איר זיי וויא קעגן זענען דארטן די בעלי אגדה זיי גיין אין איין אגדה גארטן זענען זיי דארטן קברים גראבן און ווערין תיפף וכיד גישטארבן און ווערן ווידר תיפף לעבדיג אן געלייד אין איין גוף קודש וואס ער האט גלייכט פון דיא אורות הקדושים זאגן זיי ווס איז דס זאגט ער אזוי טוען זיי אזוי פאך אז זיי שטארבן אזוי ווערט פאר קענט זייער וזחח הגוף ווס זייא האבן אין זיך פרייער גהאט און שטיין בארד און און זענען אין זייא גופים וואס זייא לייכטן אזוי וויא דיא הייליג גופים וואס זענען גישטאנן אויף דעם בארד סיני אעקבי גופות וואס איר זעהט האבן זיי גהאט קשנות בתוך תורה און דעם בארד סיני אן וזחחא און אן לכלוף דס קיין שום צד דרע איז אין וויא גיט גיטען און דר נאך האבן וויא אויף זיך געזיגן דעם יצר הרע זענען וויא ווידער אן גיקלייד גיטוארן אין דעם גוף אזוי וויא פרייער אין גישניות אזוי וויא מיר האבן אונד דס איז מצד יצר הרע פרייער גופות אזוי וויא עס שטייט וזחח בני ישראל אח ערים מהר חזיר און דר וויי הערין וויא וויא עס גייט ארויס איין קול און זאגט גייט אריין און זאמקט אייך איין דען אליאב שטייט אויף זיין שטאנד און ארע זענען פאר אים זענען וויא ארע אונזען גיפלויען און האבן שוין קיינעם גיט גיטעדן וויא זענען נאר אריין אייפער גיפליבן אונטער דיא פיייער פון דעם גן עדן דער וויי האבן וויא ווידער דער זעהן איין אגדה מיר זענען וויא אריין גיטאנגען זעהן זיי דארטן איין היכל גייען זיי אריין און זענען זיך דארטן אנידר האבן זיי דר זעהן דארטן צוויי יונגן זיי הויבן אויף די אויגן דר זעהן זיי איין משכן און עס איז גיבארט מיט אלרלייא ציורים און גיטעכט מיט אלערלייא גישטאלט פון דר וועלט און דרויף איז פאר שפרייט איין פאר האנג ווס ער האט גלייכט און גיפליקלט ווס די אויגן האבן דרייגן גיט גיקאנט אריין קוקן אין איין ערף פון צווייא תחום ערבת האבן זיי גיזעהען אין דעם משכן ביי דעם ארץ ווס דר פרוכת איז פאר שפרייט גווען ווייטער האבן זיי גיט גיקענט זעהן האבן וויא אראפ גיניגט ווייערע אויגן און דער הערין איין קול זאגט סודות ווס מען קען גיט שרייבן און זאגט ווייטער ווער עס וועט קוקן און וועט זעהען זאל

ס גרום אדלר און איין קינד האט גקליבן גראו דס איז רבי אלעאי דר שטאט גציבין מיט זיין זון וויא זענען אהער גקומן און זיין זון דר זענען די געעה וויא זיי זענען אהער אריין גגאנגן האבן וויא גיקענט פאר געמן דאס פינצערנש פון דער הייל און זענען דא גישטארבן און דער ינוקא זיין קינד שטייט אליי פאך פאר בעלזא שעת ער נידרט אראפ פון דר ישיבה של מערה זאגט ער פאר אים זיי ערליי זאכן איידר בעלזא הייבט אן בסודות התקמה ווס זייא זענען פאר הולין און גאנץ טיף דאס אליי זייני רייד זענען גרוסי סודות בקאות ווס עין לא ראתה אלהים ויחד און דס איז וואס ער האט גזאגט אין דעם תפסק דס מיינט מען דר ווס איז מפסיק און הערט און צוא געזען און איז כמבטל פון דברי תורה צו ריידן דברים במרים דס זאל געשטיין ווערן זיין לעבן בעולם הזה און זיין דין וועט זיין לענדס פאך מאן דקדק יתקד ווער עס איז מקצר אין דעם ווארט זאגן און זאגט דס גיך אונזעק און איז דריין גיט מארדק גנחת זאל פאר קורצט ווערן זיין לעבן פון דער וועלט מאן דקדק יתחד ווער עס זאגט אחד בדארף ער גיט מארדק זיין איין דר אליי פון אחר און אפ טיילן די * ביוגנד ייערט צוא לייגען אחד אין איינס און ווער עס איז מכובד אין אהר זענענט מען אים וויי יארו זיי זאגן צו אים ער האט נאך מער גזאגט געס זענען צוויי און איינס איז זיך דר צו משתף איז שון דריי און די דריי זענען איינס דס איז די פוננה פון קריאת שמע דהיינו מען זאל מכובד זיין שמע ישראל די צוויי ווערטן ה' אלהינו און דר שם ה' איז זיך מחבר דר צו דס איז אקץ אחד און דס איז די תמיכה פון אמת און דס מוז מען מכובד זיין אז דס איז אלץ איין יחוד ער זאגט ווייטער איין סוד דר נאך זאגט ער צוא וויא גייט ארום פון דאנין איר גרוסי צדיקים זיי גייען ארום און דר קמונה האט זיי גלעגן איין דעו ווי זיי גייען ארום אזוי ווערט די מיר פון דר הייל פאר הולין פון זיי און וויא זעהן שון גיט און זעהן דער אדער נידרט אראפ פון דער הייל אין אגדה הייל אריין זיי שטעקען די רוח און גייען אריין און גפונן דעם נשר אויף דר מערה ער זאגט צוא וויא גייט אריין איר חברים צדיקן אמת דען איך האב נאך גיט געזעהן זינד איך בין דא אזוי איין חבורתא של שכיחה וויא איר זיי גייען אריין קוקן זיי צו איין וויין גארטן און דר נשר גייט אויף מיט זיי ווי זיי זענען גקומן צו די בעלי משנה וואס זיי לערנען משניות אזוי דר זעלבניג אדלר גיטוארין אין גישטאלט פון אמענטשן און איז גווען אן גמאן בגדי כבוד און האט גלייכט אזוי ווי זיי לייכטן און זעצט זיך לעבן זיי און זאגט צו זיי טוט אן כבוד און ווערדיקייט צו די בעלי משנה ווס זיי זענען מיט מיר גיקוקן דען איר זאגט זיי ווייזן פיל וויינד זאגט איינער פון זיי האט איר איין סתן זאגן זיי וויא ציטן זיי אום צוויי רוחן זיי שמעקן דר פון זאגן זיי זעצט אייך הערן פון ישיבות זעצט אייך איר צדיקן אמת זיי געמן אן אין זיי און זעצן זיי לעבן זיך כאותו שעה האבן זיי דארט גלעדניגט דרייסיג הלכות וואס זיי האבן פרייער זיי גיט גוויסט און חוץ אנדרי סודות התורה זענען זיי אונזעק גגאנגן פון די בעלי משנה צו די בעלי טקרא זיי גיפן זיי אז זיי זאגן דעם פסוק אני אמרתי אלהים אחס וכני עליון כלכם אכן כאדם חסותו בשעת איר האט גזאגט געשה פאר גשמע האב איך גזאגט איר וויא אלהים וכני עליו • אכן אפער אז איר האט געזען נאך דעם יצידר כאדם חסותו כזנמ איר שטארבן אזוי ווי אקום הראשון דאס זיין מיתה איז ער מוז נידערין אין דר ערד פגדי דר יצר הרע וואס אין אים איז

פרשת שלח

פט

בליבך תעריץ ויניע אויבין און ווער עס וועט ניט זעהן זאלן אים גייענדיג ווערן וויינע אויבין עס איז איין בויס פון שמונה עשר ווער עס בוקט זיך דער וועט זיין אויף גיריבט און וועט האבן איין קיום און ווער עס בוקט זיך ניט עסט אים אויף דער גוש הברע ווען ער גייט אריין צווישן ראי שני כוכבים אונטווייניג דעם וועט זיין ווילן גיין און ווער עס איז מעגליך דרינגען דעם ווערט זיין צוון אונטע גינגקען דער גרופן פון דעם קינד איז גאנץ עס זאל ווערן גינגענעס מקיפר צוא ווערן אזוי חט דס קול אוף גיהערט און הערין ניט מער זאגן די צוויי יונגען דס איר ביי אייך איין סימן זאגן זיי זיא און ציהען ארום ווייערע צווייא ריזן וואס זייא האבן בייא זיך גיהאט האבן זייא כס גשמעקט און זאגן צו זיי נעצט זיך אנדער ביו איר וועט הערן צוויי גרוקע סודות עליונים פון די ראשי ישיבות ווס דא זענן אפר איר סאקט זיי ניט מגלה זיין און זייא מוון ביי אייך זיין במוד זאגן זייא זיא זאגט רבי שמעון צו זיינע חברים אלי די זאכן ווס איר דס דא גייערן און גיהערט שרייבט דס אוף ווי זיי קומן דר צוא זאגט ער עס שמיים אסתי אסמה דובי סמוא בלוני דס הייסט איך דארף היטן ביין צונג ניט מגלה זיין אועקע הוכע סודות און איך האב גפרענט ביין עקטער פאטער פון ווען די צוויי זאכן דס ער צו מיר גיזאגט הייך דא שווער איך ביין קינד מיט די צוויי זאכן זענן בונט עולמות וסחריב עולמות דר ווס ער איז מיט זיי משמש אז זיי האבן גהערט די צווייא זאכן זאגן צו זיי די צוויי יונגען גייט ארום עס איז קיין רשות ניט דא צו אייך איר זאלט מער הערן אזוי דס איינר פון די צוויי יונגען ארום גיצונן איין עפיל און גיט זיי און זאגט שמעקט אים האבן זיי גשמעקט און זענן ארום גיזאגן און ארץ וואס זייא האבן דארטן גזעהן האבן זיי גיט פר געסן ווי זיי גייען ארום איז צו זיי גיקומן צו גיין איין אנדערער ממונה און זאגט צו זייא איר חברים רבי אלעאי דס מיט גשיקט צוא אייך אז איר זאלט ווארטן אוף דער מערה ער וועט אייך מודיע זיין סודות עליונים ווס ער דס נאך גיט גיוואקט ער דס גינגקען רשות פון דעם ראש ישיבה ער זאל אייך מגלה זיין זען זיי גזאגן מיט אים און זענן גיקומן אוף דר מערה און ווארטן דארטן אוף אים דר ווייך האבן זיי איפר גיחזרת אלע רייד ווס זיי האבן דארטן גלערניגט און גזעהן איז דעם איז רבי אלעאי אן גקומן און זיין פנים לייכט אזוי ווי די זון זאגן זיי צו אים האקמו גיהערט חדושי תורה זאגט ער צו זיי בודרא האב איך גהערט און עס איז מיר גזעבן גיווארן רשות אייך מגלה זיין די רייד האבן זיך אלע אנדער גזעצט אוף דר מערה זאגט ער צו זיי איר שיערע לייט דס איר דס אזוי פיל וזכה גווען אז אייער האר דס אייך אזוי פיל גווען דס גישטאלט פון דר וועלט און צו אייך איז גאר גיט קיין מודא און איין ציטערניש זאגן זיי בודרא איז אזוי און מיר האבן זיך אזוי ווייט אריין גיקאמט אז מיר הערן שון גיט דעם דרך פון מענטשן און עס איז אונז אנרום וואונדער אוף דעם אלץ דינג ווס מיר האבן גינעהען אין דעם בארג זאגט ער צו זיי די אלע פערעג ווס איר דס דא גזעהן דס זענן אלע ראשי ישיבות צו דעם דור המדבר וואס זענן דא און זיי זענן אצונג וזכה ווס זיי האבן ניט וזכה גיווען בייא ויער לעבין און אלע ישיבות זאמקן זיך איין אלי ראש חודש און שבת ויום טוב צו דעם בארג וואו אהרן הכהן ליגט דארטן דער ווערן זיך צו אים און גייען אריין אין ניין ישיבה און באנייען זיך מיט דעם של ההור

והקדוש שכן הקדוש דר של ציקט זיך אויף זייא און זענן זיך אלע מיט אים מחולש בחיודו אחבת של סלך חקדוש ביו די ישיבה ווערט גרופן ישיבה של אהבה און דער מיט טוען אלע בני ישיבה ציהען און פליען בייד נסתר ונעלם ווס איז ויער פר דוכן און שווערן אזוי ווי די אדלערס אין דר ליכטיגער ישיבה פון משה רבינו און בלייבן אלי אין דרוסן גאר אהרן אללין גייט אריין צו אים און ווערן באלד אן גרופן מיט ויער גאקן און קיינר זעהט גיט דאס פנים פון משה רבינו דען איין מסה הייסט איין פיר האנג איז פר זיין פנים און ארום אים איז פר האנג ז' עניי כבוד און אהרן שמיים הייבט דר מחיצת פון משה די מחיצה איז מפסיק און גיט מפסיק דס הייסט עס איז גיט קיין רעכטר הפסק צווישן זיי און אלע ראשי ישיבות זענן אין דרוסן פון דעם פרוכת פון דעם פריגוי און די אנדערע זענן אין דרוסן פון ניא עניי כבוד און זיי בייקמן אזוי מלאר און לויטר אז מען קען דורך זיי ארום זעהן די מסה פון משה ווס עס איז פר זיין פנים און דורך דר מסה זעהט מען אליכט ווס לייכט מער פון אלע ליכט פון דר וועלט און דאס איז דס פנים פון משה און זיין פנים ווערט גיט גיזעהן צוא קיינעס גייערט דס ליכט ווס לייכט דורך דר מסה און דורך די עניי כבוד משה זאגט דיא רייד כתם צו אהרן און אהרן איז זיי ווייטר מפורש צו די ראשי ישיבות און מיט ווס איז ער זיי מפורש מיט די מענינות החכמה ווס זענן פון אים פר דולין גווארן בשעת אז עס איז גיקומן די צייט פון יהושע ער זאל אריין פירן די ישראל קיין ארץ ישראל אזוי ווי עס שמיים ולא אוכל עד רצאת ולבא דען עס איז פון אים פר דרוסן גווארן די מענינות החכמה און אצונג איז ער זייא מפורש מיט גרויכע וואונדער און ער קערט זייא אום מיט קוואלין און אזוי וויא בעק וואסר קוועלין פון איר ארט אז קוועלט אימליכעס ווארט מיט פיל סודות נפלאות און אלי נשים צדקניות פון דעם דור המדבר קומן אל צו מרים אויך אין דר צייט ווי אויבן שמיים דען גייען אלי ארום ווי איין ספרות עשר אין דר מדבר און דר מאן ווערט גרופן יוסא והילא יוסא של שחיה די ווייבר קומן צו מרים די נאכט פון שבת ויום טוב און זיי ווייטן אלי זיך משתדל זיין ביריעות בורא עולם וואל צו דעם דור מען פון אלי דורות פון דר וועלט זיי גייען ארום פון דר ישיבה של משה און פליידן ארום אין דר ישיבה אין היטל אריין און די ווס זענן נאך העכר פריהן העכר דס הייסט ישיבה של מעלה דעם חילוק פון דיא צוויי ישיבות וועמטן גפונן אין פרשת פי תצא אוף דעם דור המדבר איז גזאגט גווארן אשר העם שככה דו שככה במדברעם משהאשרי העם שה' אליהו פתח רבי אלעאי הייבט אן מגלה זיין סודות אין דעם פסק חסדי תורה עס ה' אליהו ביו ער איז ארום גקומן אוף דעם פסק בסודי חח יחסי דו זאלסט גיט מיין אז דר פסק איז גזאגט גיווארן חזקת אוף שלעכין גאר דאס איז אזוי דר פשט זיי האבן גידארפט זיין אי דר מדריגה פון חסדי תורה עס ה' אין ארץ ישראל און דעם סוד זאגט ער דס זיי מגלה גווען אפר היינט האבן זיי גאר די מדריגה אין דר מדבר ווייט פון דארטן גיט פנים לפנים ווי עס האט גידארפט זיי אין ארץ ישראל ווס יסודו דס זיי מוון אלי פאג ווידר שטארבן און הייבט אוף שמיין אן צוא קליידן אנדערע מלבושים ליכטיגע אזוי ווי איר דס גזעהן דס איז שיימש ווס יחסי דר מיט ווערן זיי גאנץ דרוסן שמיים יחסי דס איז לשון נאמן וואל ויער חלק און וואל איז איער חלק ווס איר דס וזכה גווען איר חברים קדושים און די צווייא

פרשת שח

רות וס איר קט וי גיט גמקנט נפונק אונ זיי וענן פון אייך פר
 זון גינארן דען אין דריין גייען זייא ארוף צו דר ישיבה שק משה
 זיין פון ווייטן דרום שמיים בייא משה והאיש משה עניי סאר מער
 אלי גביאים קט רבי אלעאי זיי אן גינמיין אונ פירט זיי איז דר
 כה אריין זינט זיי האבן אן גהויבן צו זעהן ביו דער צייט האט
 זעקט זיבן טאג דס זייא האבן פאר זיך גאר גיט גזעהין פון דר
 לט זאגט רבי אלעאי איך וועל אייך זאגן דעס פשט פון דעס
 ד ס איר קט גהערט דר וס וועט גיט קלערין צו וויסן מה למעלה
 מסה דר וועט זוכה זיין די תורה צו פר שמיין מיט אפעני גויגין
 הייבט עס וועט אים אלץ אנפלעקט ווערין דר נאך האט איר
 ערמ דר אילן פון שמונה עשרה דאס זענן די אכצען חוקיות פון
 שררה ביי דעס מענטשן אז ער בוקט זיך קיט זייא רעקט פאר
 הארין ביי מודים דר וועט זיין אויף גירקט לתחתית המתים דר
 קט איר גיהערט ווער עס גייט אריין צו די שני פרובים וועט
 ווילן נפאן ווערין מיינט מען אזו דער וואס גייט אריין אין של
 דלגי צוויי טידי דיא ברייט דר נאך דאבינט ער אונ באהעפט
 אין זיין הערין דען ווערט זיין תפלה אן גינמוך דר נאך ווער עס
 מעיין דרייען אונ באגערט דס זיינע בקשות זאלין מקיים ווערין
 ווערט זיין בקשה דר ווייטערט פון אים דר נאך קט איר גהערט
 קרבן פון איין קינד דס איז דר וס בריינגט זיין קינד מל זיין
 דר ער פירט אים צום רבי דס איז איין רעקט קרבן וואס ווערט
 ויבל ווייט איר חסר אין וזהר דר נאך שמיים ווי זיי גינן אין דר
 רת הכפלה דר סדר איז אזו ווייפער לעבין ווייפער אונ מאפען
 בין מאגן אדם צום ערשטן אונ לעבין אים איז חנה דר נאך שרה
 ג לעבין איר אברהם אונ לעבין אים יצחק אונ לעבין אים רבקה
 ג לאה לעבין איר יעקב לעבין לאה נמצא לינט אדם פון איין זייט
 ג יעקב פון דער אנדרער זייט אבער אין ספר פון שרמה המלה
 גייט אזו דער סדר אדם ותה שרה אברהם יעקב לאה רבקה
 חק נמצא איז אדם פון איין זייט אונ יצחק פון דר אנדרער זייט
 איז אנריסר סוד מען פאר עס גיט ארום שרייבין אונ אזו וויא
 זליגין אזו ווערין זיי אוף שמיין צו תחתית המתים לאה וועט זיך
 למט זיין מיט משיח בן דוד אינווייניג וס ער קומט פון איר ארום
 דר וס זי ליגט אין דרוסין חוץ פון דר מערה וועט זי זיך אוף
 למט זיין אין דרוסין חוץ לירושלים מיט משיח בן יוסף זיי ווערן
 סר פיל סגולות ושעים אונ צווישן אלי איז אין מנדל פון אבן טוב
 גייט נאגן הוה אונ ווערט אצונד גיט גיזעהין ביו דער ראש
 כה קומט אונ דרוף שמיים גישריבין דר פסוק מנדל עו שם ה' וגו'
 זאגט דרוף סודות אונ ער איז אוך מפורש אוף דעס מנדל וס
 שמיים אין בית הכנסת וס דרוף ליענט מען אין דר ספר תורה
 זי הייבט עי ווי מען געמט זי ארום פון דעס ארון הקודש וואס
 אלץ איז בית סודות אזו מוז דר מנדל האבן זעקס מדעפ מען
 ארוף גיין אונ דר חזן הכנסת מוז זיין איין צדיק אונ דר וס ער
 דס אוף גירופן צום ליענן מוז אוך זיין איין צדיק אונ איבר אלי
 דר וס ווערט אוף גירופן ששי פון די זיבן דרום שמיים ביי יח
 זי ער ווערט גינרייפט אונ גישטארקטער איז מאריה קיט אונ
 קט זיך גיט פר דעס מלאך הקות דס ער מען אים גיט מויק זיין
 קר זאגט ער פון דעס מנדל גרוסע סודות וס מען קען זייא גיט

ארום שרייבן • זכאה איז דיין חלק וס דר האקט זוכה גיזעהן צו די
 הייליג רייד וס זיי זענן פר חלין פון אלי וויסן מקמלה וימלמטה
 מערס הוה ומעולם הבא זאגט רבי שמעון זיין נאך ווייך איך אייך
 פרעגין צו וויסן אוב איר קענט מיר מודיע זיין די ווייפער למעלה
 אוב זיי זענן זוכה אוף צו גיין למעלה אדר גיין זאגט ער רבי זעקס
 היכלות קט מען מיר גוויין קמלה מיט בכה תענונים ביו אין דעס
 פרוכת פון דעס גן עדן אין איין ווייכל איז דרייען בתיה בת פרה
 אונ בכה אלפים ורכבות ווייפער וס זענן מיט איר זוכה אימלעכע
 באזונדר האבין ערטר פון פיר אורות וואס זייא לייכטן אונ האבין
 תענונים אן דחק אלי טאג דריי מאל גייט ארום איין פרוז אונ זאגט
 דא וועט אריין גיין דס גישטארט פון משה נביא הנאס אזו גייט ארום
 אנטקעגן בתיה בת פרה צו איין מחיצה וס זיא קט אונ זעקט דאס
 גישטארט פון משה אזו בוקט זי זיך צו אים אונ זאגט וויא ווערדיג
 איז מיין חלק דס איך הב דר צוין דס ליכט אונ דס איז איר גרעקט
 תענוג וואס זיא זעקט דאס גישטארט פון משה רבינו דער נאך
 גייט זיא וויער אריין צוא דיא ווייפער אונ זענען דארטן עוסק צוא
 לערנען במצות התורה אלי אין ויער גישטארט ווי זייא זענען גינען
 אוף דר וועלט אין מלבושים פון פיל אורות נאר זיי לייכטן גיט אזו
 וויא דיא מלבושים פון מאנען דרום ווייל זייא האבן גיט גיקענט
 מקיים זיין דיא מצות התורה אבער דארטן לערנען זייא אונ
 זענן משתדל אין דער תורה אונ אין דיא מעשים פון די מצות אונ
 אלי ווייפער וואס זיצן מיט בתיה הייסן נשים שאנגות די זענן זיך
 נאר גיט מצער אין דעס צער פון דעס גיהנם • אין אנדרין היכל איז
 מרח בת אשר אונ מיט איר זענן בכה אלפים ורכבות ווייפער דריי
 מאל אין טאג רופט אים איין פרוז פר איר דא קומט דיא צורה פון
 יוסף הצדיק אונ זי איז זיך משמח אונ גייט ארום צו איין מחיצה
 וואס זיא קט אונ זעקט דס ליכטיקייט פון דעס גישטארט פון יוסף
 הצדיק בוקט זיא זיך צו אים אונ זאגט ווי ווערדיג איז דער טאג אז
 איך האב גיאגט דיא בשורה צו מיין עלמר פאמער יעקב אז יוסף
 לעבט דר נאך גייט זיא אריין וויידר צודיק צו דיא ווייפער אונ זענען
 משתדל אין לויבונג צו לויבן נאט מיט זיין נאמן אונ אימליכי אשה
 בזונדר קט בכה שכחות אונ ערטר דר נאך קערן זיי זיך אום עוסק
 צו זיין במצות התורה אונ אין אירי מעשים פון די מצות • אין דריסן
 היכל איז יוכבד דיא מופער פון משה נביא נאמן • אונ בכה אלפים
 ורכבות ווייפער זענען מיט איר אין דעס היכל ווערט קיין פרוז גיט
 אום גירופן אזו ווי אין יעני היכלות גיערט דריי טאג זענן
 זיי מודה ומשבח צו הקבה זיא מיט אלי ווייפער וואס זענן מיט איר
 אונ דיא שירת הים וואס זיי האבן גיווינגן אוף דס גס זינגן זיי דארטן
 אלי טאג אונ זיא אריין זאגט פון ותקח מרים הנביאה את התוף בידה וגו' אונ
 אלי צדיקים וס זענן אונ גן עדן הערין זייא צוא אונ פאר געמען
 זיער זיס קול אונ אזו אוף בכה מלאכים קדושים אונ דורף
 דעס זענן זיי מודה ומשבח צו הקבה • אין פערטן היכל איז דבורה
 הנביאה אונ אנדערי נשים צדקניות זענען מיט איר מודה ומשבח
 ומקור צו הקבה די שרה וס דבורה קט גיאגט אויף דער וועלט
 אי רבי אריה ווער האט נאך גיזעהן אזו וויא דיא שכחה פון דיא נשים
 צדקניות אונ פון די צדיקים וס זיי מוען צו הקבה • נאר אינווייניג
 פון די היכלות זענן דא פר גארני היכלות פון דיא הייליג אקות

צדה רבקה רחל לאה דם די הנהלות איז ניט קיין רשות זיי מנהל
 צו זיין און הייער קען זיין ניט זענן • רבי שמעון פרייט זיך זייער
 און זאגט ווען איד וואלט מער ניט זוכה גינען נאר דאס צו הערן
 וואלט אויך גינג גינען אז איד נאר ביה משבח זיין דאס איד האב
 זוכה גינען צוא הערן דיא הייד פון אפּת פון יענער וועלט
 זאגט ער א חסד אי קדוש דוא זאלסט וויסן דיא שפחה פון דיא הייד
 וואס איז אויף יענער וועלט וואס דער ראש הישיבה האט גיזאגט
 וואלסטו זיך נאך מער משבח גינען זאגט רבי שמעון וואס פאר
 איין חידוש האשטו היינט גיהערט ווס דוא בישט צוא מיר גיקומען
 זאגט ער דעם פסוק האט דער ראש ישיבה גידרשן הקביה האט
 גיזאגט צוא יעקב ווספ שית ירו על עיני ווארום באדארף קען איין מת
 צו מאכן די אונן דרום ווייל דאס אויב פון דעם מענטשן איז גלייכן
 צו דר באגער וועלט דם ווייס רינגילט ארום דם מיטלסטי אזו וויא
 דר ים אוקינס רינגילט ארום די גאנצי וועלט דם מיטלסטי פון דעם
 אויב איז אנטקענן דער מדבר און ישוב און דם שווארצי פון דם און
 איז אנטקענן קידת זיין דרום מאכט מען איין מת צו דיא אונן צוא
 ווייזן דם די וועלט איז שון פר הולן פון אים און פאר שפאפט דאס
 ער זעהט שון ניט די וועלט • פּרעגט רבי שמעון אדרבה מען גהער
 אים עפּן זייג אונן צו ווייזן אז די וועלט איז ניט פאר לארן פון אים
 דען ער וועט אויף שמיין צוא תחיית המתים זאגט ער א חסד אי קדוש
 ווען קען זאל ניט פר שטאפן דעם גישטאלט פון דער וועלט וואלט
 ער ניט גיקענט האבן קיין חלק אין יענר וועלט דען יענע וועלט איז
 להיפּוּת פון דר וועלט אז דר זמן פון החיות המתים וועט זיין וועט פריער
 אלי זאכען פון דער וועלט פאר זאכן ווערן און עם טאר ניט איבער
 בלייבן אפילו כחית השערה און דורך דעם טל פון תחיית המתים
 ווס ער וועט מאכן גידרן אויף זיין דורך דעם טל וועלן אזי זוכמות
 פון דר וועלט פאר לארן ווערן און אלי מיואקייט פון דם גוף פון
 עולם הנה וועט אפ גטאן ווערן דר נאך וועט דער גוף זיין וויא איין
 מייג וואס דאס זוער מייג מאכט דם אויף גיין און פון דעם וועט ער
 מחדש ווערן צו איין גייע ברית דרום ווייזט מען אים אז ער וועט
 שון ניט זיין אין דעם גישטאלט פון דעם גוף ווס איז אויף דר וועלט
 זאגט רבי שמעון דם ווייס איד וואול אז איר זענט אויף יענער וועלט
 גקלייד אין לבושי פבוד עם איז פיל אורות קדושים דאס זענן גוף נפי
 וטהור וקדוש נאר איד פּרעג דיק אוב עם קען זיין אז אייגר זאל אויף דר
 וועלט אויך קענן זוכה זיין צו איין גוף ופי זאגט ער עם איז דא צוויי
 גערים ווס זיי האבן זיך מתלבש גינען צווישן אונז אז זיי האבן שוין
 גלערינט זייער עונש אויף זייער חטא וואס מען באדארף ניט מנהל
 זיין האבן זיי דאס גפרענט דעם ראש ישיבה דם ער זיי גענטפּרט
 עם איז דאך אויף דר וועלט אויך גינען אזו אפּן עם שמיים ויה בים
 השלישי וחלכס אסתר מלכות זיא דם זיך אן גקלייד איין מלבוש פון עולם
 דבא דר לבוש מלכות דאס איז דער רוח הקודש פון מלכות שמים
 און אז זי איז גקומן פר דעם רשע איז איר לבוש פון איר אפ גטאן
 גיזאגן אזו אויך מדרובי יא מסני המלך מלבוש מלכות דר לבוש מלכות איז
 דם גישטאלט פון די לבושי עולם דבא זאגט רבי שמעון ווי זיס זענן
 די הייד וואול צו מין חלק דם איד האב דם גהערט אז דיא צדיקים
 אויף יענר וועלט ווערן אן גקלייד בלבוש מלכות און אזו איז בודאי
 זאגט ער דר אייר פון דעם וז ערן ווס ווייזט פון דעם רוח הקודש

דאס איז די לבושי מלכות ווס די צדיקים זענן זיך מתלבש אין דעם
 גישטאלט וואס זענן גינען אויף דער וועלט דער נאך רעט דער רוח
 הקודש אויף זייער קאפ אויף אפּסלן בזונד און ווערט גקריינט דר
 מיט פר איין קרון אויף זיין קאפ אזו איז מדרובי אויף גינען דרום שמיים
 ברבוש מלכות אין גישטאלט פון יענר וועלט און דער נאך ווערט ורב
 גדולה דם איז דיא קרון ווס איז אויף דיא קעפ פון צדיקים אויף יענער
 וועלט און דם האבן די ישראל זוכה גינען בשעת מתן תורה צו דעם
 לבוש ביו זיי האבן דם בבושה אפ גטאן אז זיין האבן גיזיגט אזו
 ווי עם שמיים ויתנצלו בני ישראל את ערים סהר הרוב דם זיי האבן זיך אום
 גטאן פון דעם לבוש אזו שמיים ביי יהושע הפלן הגדולהסיו הנגדים
 הצואים סעלי קען דם אים אום גטאן פון די מאוסע קליידר אזו ווי עם
 שמיים ולבושווה נגדים און מען דם אים אן גטאן נגדים און לבושים
 פון יענם עולם און בך זמן דער גוף איז נאך אין קבר קען זיין רוח
 ניט אן מאן די לבושים דרום שמיים דארפן מען זאל אים פריער צום
 ערשטן אפ מאן די לבושי צואה דם איז דר גוף פון דר וועלט דער
 נאך שמיים ולבושווה נגדים דם מען אים אן גיטאן מלבושים פון יענר
 וועלט און אז ער האט שוין דעם לבוש אן גיטאן שמיים שון מלאה ה
 עמיד דם איז די קרון פון רוח הקודש אויף זיין קאפ דם הייסט מלאה ה
 ער שמיים אויף די קעפ פון די צדיקים דם איז ארץ אז יענר גוף איז
 שווינט דא אין קבר ווארוםפל זמו אז יענר גוף איז נאך פר האנטל אין
 קבר קען דר רוח ניט מקבר זיין קיין אנטרן לבוש און אז דר גוף איז
 שון ניט פר האנטל אין קבר אין דר צייט איז גרייט דר לבוש אן צו
 קליידן דם רוח אזו ווי דר יצר טוב מיט דם יצר הרע דם זיי קענן ניט
 זיין בידי בנאנד זאגט רבי שמעון איד פאר ווינעדער זיך אז בייא
 יהושע פלן גדול שמיים והשמן עומד על ימינו לשטן ווס קען שון זיין בייא
 אנדרי מענטשן זאגן זיי צו איב דו ביסט דאך איש חסיד וקדוש ווי
 זענן די זאכן פאר בארגין און פאר הולין זאגט רבי שמעון האמשי
 אונזרי חכמים ווייסן פון די זאכן פון יענר ווערט אפּר מיר ווייסן
 דאך ניט דען אז דער מענטש איז שוין גישטארבן און איז אויף
 יענר וועלט ווס דם דר שטן פר איין מיעיד דר פון וואס ער איז נאך
 דארטן אויף אים מקברג ניט גינג ער האט שון די נשכה ביי אים
 צו גינומין און דם אים מכיית גינען זאל ער נאך אויף אים מקברג
 זיין אזו ווי עם שמיים והשמן עומד על ימינו לשטן זאגט ער אי דוא חסיד
 וקדוש וואול איז דיין חלק קום און זעה דר גאנצער חשק און חוסט
 פון דעם שטן איז נאר אז דער צדיק זאל ניט קענען אן מאן דעם
 לבוש המהור והקדוש און דר גוף פון דעם מענטשן דאס איז דער
 חלק פון דעם שטן אין זיין מעשה פון זיין פח המוכאזה יצר הרע
 און איז אין דעם בהעפּט היינט אז ער זעהט דעם מלבוש פון דער
 וועלט דאס הייסט דער גוף איז שוין ניט גחשב ער איז שוין גרחה
 גיזאגן דרום איז ער מקברג דרויף דען ווען דער רוח וועט זיך
 מתלבש זיין אין דעם לבוש הקדוש והטהור פון יענר וועלט מוז דאך
 תיכּף פּמל ווערן דר גוף ווס ער איז דיא מעשה גדיי פון דעם שטן
 און דם וייל ער זייער ניט און ויידר כל זמן דער רוח האט נאך דעם
 לבוש ניט אן גיטאן קומט ער אלי פאל גיזאגן ווערן צו דעם גוף
 אין קבר און רעט צו אים און דאס איז זיין חלק דרום איז דאס אים
 גיחא אפּר אז ער זעהט אז ער מיט אן דעם לבוש הפבוד דען ווערט
 בּמל דם גישטאלט פון דעם יצר הרע אין יענם גוף און דם שון קין

פרשת שרה

עליונים ותחתונים און אונטער זיין זענן און גיבויים פל ישראל צו
 אטוין דאס זיין ווערן נים ארויס גיין פון זייערע פליגל זיין וועלן
 און גרום ווערן אז פל ישראל וועלן ארויס אונטער זייער פליגל
 ווייטער איז חסר אין ווהר דער ראש ושיבה הם אפער דעם וזכה
 גווען צוא דעם פבור ווער קען זאגן דיא רייד וואס מען איז מחפש
 אלי פאג פאר דעם ראש ושיבה אי רבי אין אלי צייט אז דיא רוחות
 פון זכרים גייען ארום למעלה אין דער צייט גייען ארום אזי נקבות
 און זאמלן זיך איין צוא בתיה בת פרעה אין איר היכל און זענן
 זיך דארטן משמח מיט וויא פיל דברים משונים און פון דארטן גיין
 זיי אלי ארום מיט בתיה אין היכל פון סרח בת אשר און זענן זיך
 דארטן און משמח מיט פמה דברים חדשים גם ישנים און פון דארטן
 גייען זיין ארום און גייען אין היכל פון יוכבד און אזו גייען זיין
 אין אלי היכרות אצור רבי וויא איה דיר זאגן איין סוד קום און זעה
 אין אימליך שמטה ושמטה גיית ארום איין פרוז און רופט אים
 איר ואמלט איה איין אנשים ונשים און אלי פני אמנה און גיית
 ארום דען זענן זיך מתפשט אנשים ונשים און גיין ארום אלי קייני
 קינדר די זייג גידיק גיין אריין אין דר ושיבה של קמע און זענן זיך
 דארטן טשמה בשמחה און דר שר ווס די שליטל פון הקב"ה איז פני
 אים שמיים און זאגט זיין פמה דברים חדשים גם ישנים און אלי זענן
 שמחות וואס זיין האבן נאך אועלכם נים גועהן דען גיין אלי אריין
 אינווייניג און ווי פיל פרוזות און היכלות פר בארגני זענן דארטן
 ווס זיי זייכטן פון דעם נים ווס איז פועלם תבא אין דעם היכל ווס
 הייבט היכל אהבה פון הקב"ה דרום שמיים לחות בנוס ח' ולבקר כרייה און
 דר נאך פלען די קינדר ארום און אראפ אימליך און זיין ארט און
 טוען זיך ווידר אן אין די לבושים ווס זענן זייער פון פריער פיל וזכה
 איז דאס פאלק וואס זיין האבן צו די טובות לעולם תבא זאגט רבי
 שמעון ווי גאר נים זענן די גייד ווס איה הער דא וואל איז מיין חקק
 ווס איה האב דס אלץ וזכה גווען צו הערן און וואל איז דעם טאג
 ווס איה וועל אהער גיין זיי זאגן צו אים רבי גאר דריי מאג האבן
 מיר צייט ביי דיר צו זיין ווייטער איז חסר אין ווהר . עם הייבט זיך
 אן איין שמוס פון דעם יצר הרע ושמן הכסיל חובק את ידיו ואוכל את בשו
 דס איז דר שפן ער גייט צו גוף די הענט פר ביטערט הייד און
 קלאגט און דר נאך עסט ער דס פלייש מיט גווארד דען דס הם ער
 פון איר זייג פרוזות און קטרוג ווס ער הם גטאן און דעם מענטשן
 הם ער מער קיין הנאה נים גאר פון דעם גוף דס פלייש דס איז ויינס
 דר נאך שפרינגט ער און פרייט זיך אזו ווי איין פסיל אן שכל און
 עסט גאר זיין פלייש און ווייטער הם ער קיין רשות נים דס ביטרונג
 איז למעשה ולמטה ווען די ישראל זענן בצרה חלילה און זיי גיין
 נים קיין פח למעלה דורך זייער מעשים טובים דענסט מאל איז
 פביכול איין צער צו הקב"ה אפילו און דעם פלייש ווס איז גוף דר
 הרע זיי זאגן איין שליטה האבן דען ער איז איין רוח וזינו אפר און
 דעם רוח ונשמה הקדושה ווס זיי זענן פון הקב"ה קענין נים שולט
 זיין די עליונים ותחתונים און דרום איז אלי בקבולים פון דעם שפן
 גאר ער זאל קענן שולט זיין און דעם רוח הקדושה און און רער
 נשמה אפר ער קען דס נים דר לאנגן קערט ער זיך אום און עסט
 זיין פלייש פון דעם גוף ווס דר גוף הם פון אים גהאט איין הילף און
 די וועסט וועלן זאגן עם איז איין שמחה צוא דעם סלאה הכות ווס

דס נים מיט דעם גוף אים צו גייען ביו אייביג אויב דוא וועסט
 זענן מיר גייען דאך אזי תחת חלילה פוקד זיין רבית הקברות
 און נים אויף דעם גוף גייערט דר נפש פל זמן ער גיית באקט
 איין לבוש אזו לאנג אז דס פלייש איז נאך פר האנדן אין קבר
 זי דר רוח אים פוקד און קומט צו דעם נפש און דר נפש איז פוקד
 דעם גוף אפר אצור אז קיין פלייש פון דעם גוף איז שוין נישט דא
 דעם גוף זענן מיר פוקד דעם נפש און נים צו דעם פלייש גייערט
 דעם נפש ווס ער ליגט נאך צווישן דיא ביינער דרום אזי תחת
 חלילה איז דר רוח פוקד דעם נפש ווייל ער וויל אז דר גוף זאל נאך
 קיים האבן כדי ער זאל קאנין איין קורבות האבין צוא דעם פלייש
 ווס איז דארטן דר שפן מקטרג . ווייטער איז גרויס סודות וואס
 מען טאר זיין נים שרייבן :

תח ווי יוסף דר ונקא הייבט אן אין דעם פסוק מנקה זיין גרויסי
 סודות אזו שמיים אויף דער ראש ושיבה און קושט אים ער
 נים צוא אים היד דא שווער איה אז דיא רייד זענן גיטאט גווארן
 ושיבה של קמע און אזו איז דס דו קדוש וחסיד ווי פיל שמחות על
 כחות איי גייערט גווארן מיט דעם קינדר אין דר ושיבה זיבן אין
 וואציג מעלים הם ער גואגט אין דר תורה און מיט זיבציג כברים
 מיט מען זיין פאטר דעם טאג גיקיינט וואל דעם חלק ווס איז וזכה
 די זענן תורה צו זיין קינדר זאגט רבי שמעון זיין פאטר אליין האט
 מיט וזכה גווען מיט אים צוא זענען זאגט ער זיין פאטר האט אים
 לאזט לערנן אפר עם איז איין פאר בארגני זאך ווארום דס קינדר
 זיין ושיבארבין גייערט ווייל מען הם אים גיבארפט דן זיין איז שוין
 גפלעקט גווארן זיין חטא און איז ניצול גווארן פון דעם משפט
 זען זיין חטא איז גווען דס ער איז גווען אגרויסר חרף און ער הם
 יט זייג חרפות און קושיות זיין רבי מבייש גווען פר אלי און הם
 מיט גיטאלט גיין צוא אגאנדרן רבי ער זאל אים רעכט מאכן זיין
 ענין און איבער דעם איז די דעה פון זיין רבי שלאף גווארן און
 מיט זיך מצעד גווען און דעם דרום האט מען אים גוואלט דן זיין
 יט איין שווערין משפט און דרום האמשע ער איז ניצול גווארן
 דן די שרי דרינים ווס זיי האבין אים גוואלט דן זיין איז ער דאך פון
 עכט ווענין נים ניצול גווארן פון דעם גאנצן דין דען אלע ערשטע
 זיין טאג איז ער דא נים גזעהן גווארן רעכט מיט זיין גישטאלט
 זי ער ער הם זיך גוואשן מיט גרויס ווייטאג די זיבן מען ביו זיין
 שטאלט איז ווידר מושלם גווארן און פר ווס ער איז גישטארבין
 ארפסט נים וויסן אי רבי אי רבי פיל וזכה איז דין חלק ער זאגט
 ווייטער פון די מיט חיים ווס זיי גייען ארויס פון דיא חברים און זענן
 די מתפשט איז דריגן און זיי גייען אין דעם ים הגדול און עם ווערט
 דעם אן גיצייכנט איין יוד כלל און דער פון פרינקט דער
 זיין און ווערט זאט און איז זיך משמח און גיקיינט מיט זיין
 ווס קיים און אז נאך איין קוואל וועט ארום גיין פון דעם קוואל און
 עם זיך מתפשט זיין און וועט גיין פר בארגני הייד אונטר דעם
 דרום איין דארטן וועלן אלי מיט הדונים און מיט חוקים שלאף
 נ אונטר גיטאן ווערן דס זיי זאגן נים ארויס גיין משחית וכחבל
 זיין דיא מענטשין און דער מיטן איז הנותן בים דוד וכסם עים נתיבה און
 זיין דער עזרה זענן פאר האנדן צווייא ברובים זיין זענן מעשה
 זיין של חסם דיתקע קינדר נים פאר שמיין אויף זיי שרייען די

עד איז מסת' מענטשן עס איז גיט אזו נאר עד ועקם דס איז דר רצון פון הקב"ה מאכט עד זיך גייד ווי עד איז פרייך צו טאן דעם ווילן פון הקב"ה אזו וויא עס שטייט רוח סעדה דס איז דר שפן עושה דברו עד טוט דס בפעולונג פון הקב"ה פּרענט רבי שמעון עד גייט דאך אונ שפּרונגט פּר די נשים בשעת לילה ואנט עד אי חסיד וקדוש עד טוט דס צו ווייז פּר דעם מלך אז עד הט אים ליב פּר צון הלב אפּר זיין נחת רוח איז מיט קלאג דרום שפּרונגט עד אפּר זיין מחשבה איז צו קלאגין ואנט רבי שמעון אז עד איז ווידר גיט גערין מסת' זיין דיא מענטשן נאך ווס גייט עד ארוף דר מאנן די עזנות פון מענטשן ואנט עד דרום ווייך עד איז איין וכן וכסיל עד מיינט עד וועט איין שליטה האבן אוף דעם רוח אונ זיין גאנצי שחטה אונ לוכט איז נאר פון דעם וועגן אפּר צום סוף איז אז עד איז נאר שוקט אוף דעם פלייש דס אליין איז נאר וייגס אונ דרום שטייט ישוב עמלו בראשו ווייטער איז חסר . אונ דער נאך ואנט עד גרוסי סודות אונ ואנט אז אלי ערבי שפּתות אז די ישראל זענן אונטן מקדש דעם שבת זאמן זיך איין אלי מדנות למעלה אונ איין פרוז רופט אויס גרייט אן די הייליגע שמואל ווער ועדט נאר דיא שחטה וואס דא איז דרייא הונדערט אונ גיינציג הימקן וויפיל ממונים וויפיל גיוועלטיגער זאמלין זיך איין צו זייער ארט אונ אז דיא ישראל אונטן זענן מקדש דעם שבת אונ הקב"ה איז זיך מתעורר על קדושת שבת דען גייט ארום איין ווינט פון די בלעטער פון דעם עץ החיים אין גן עדן אונ גייט ארויס אויף עולם הבא אונ די צווייגן טוען זיך שאקלן דען קוקט איין רוח פון עולם הבא אונ דר עץ החיים איז זיך מתעורר אונ ציהט אום נשמות קדושים אונ פאר שפּרייט זיי אוף דר וועלט אונ נשמות גיין ווידר אריין אייני טוען דר וועקן די אנדרי די גיין אריין אונ די גיין ארום אונ דר עץ החיים איז בשמחה דען ווערן די צדיקים גיקריינט מיט עטרות פון נשמות הקדושים אונ אלי זענן בשמחה אונ נאנץ שבת האבן זיי מנוחת שמחה אזו אוף די צדיקים אלי אין גן עדן זענן אלי עולה אונ זענן זיך מתענג בתענוג עליון פון עולם הבא אונ אז שבת גייט אוועק אזו פליהן ווידר אלי נשמות פון צדיקים אוועק אונ זענן ווידר עולה ארוף . קום אונ זעה אז דר שבת קוקט אן גידרן אראפ נשמות יתירות מלמעלה צו רוען אוף דעם עם הקדוש אונ די נשמות הצדיקים פון גן עדן התחתון גיין אלי ארויף אין גן עדן העליון אונ מוצאי שבת גיין ווידר אלי נשמות ווס האבן גרועט אוף די ישראל ארוף אינ די נשמות הצדיקים גיין ווידר אראפ אין גן עדן התחתון אונ אז די נשמות יתירות גיין ארוף שטעלן זיי זיך איז זייער נשמאלט פּר דעם מקדש הקדוש אונ עד פּרענט זיי ווס פּר איין חידוש הט איר גיהאט אוף יענר וועלט אין דר תורה וואל צוא דעם ווס איז מחדש אין דר תורה בשבת אזו ואנט עס די נשמה צו הקב"ה ווס פּר איין שמחה מאכט הקב"ה עד זאמלט איין די פמליא של מעלה אונ ואנט הערט צו די חדושי תורה ווס די נשמה ואנט פון זענס מענטשן אונ דיא רייד ווערין גישמעלט אין די ביידי ישיבות ווס זענן למטה אונ וקב"ה למעלה תהמת דיא רייד . קום אונ זעה אז דר מענטש איז מחדש חידושי תורה אום שבת אונ די נשמה נידרט אראפ אונ איז עוקב אין זיי אונ איז דר מיט עולה פּר הקב"ה אזו הערן צו די גאנצי פמליא של מעקה די רייד אונ די מיות הקדוש זענן זיך מתקבש אין קער פליגל אונ אז הקב"ה פּרענט די נשמות אונ זיי ווייסן גיט דען

שטייט ביי די חיות בעמרת חרטינה כנפיהם בעקמדם איז מיינט שווייגן אז וויא שווייגן אין דברי תורה דען תרפינה כנפיהם ווערן שקלאף זייערי פליגל אונ פּר ווס הייסט שווייגן עמידה ווייל אז אמענטש רעט ריידן זיך אין אים זיבן אברים אונ ריידן לכ ראה וקנה לשון שינים שפתים כשר אונ אז מען שווייגט שמוין אלי אונ ריידן זיך גיט דרום הייסט דס עמידה ווארום רב תקמונא קבא האט אן גרודן ישלה עורר מקודש ומציון יסעד מקדש מיינט מען קידוש ידים וואס מען וואשט זיך פּר דעם עסין ומציון יסעד דס מיינט מען דיא המוציא ווס דס לעהנט אונטר דאס הארץ פון דעם מענטשן יטור כל מנוחוד . כל איז כרפה דיא כים אחרונים ווס מען וואשט זיך פּר דעם בענטשן ועולד ידשנה סלה דאס איז ברבת הכוזן בזימון ווען די וועסט אזו טאן יתו לד כלבד וכר עעת יסלא דען גיט מען דעם מענטשן ווס עד וויל אונ אום שבת איז אזו די מיינט ישלה עורר מקודש דס מיינט מען דעם קידוש ווס מען מאכט פּר דעם עסן אוף דר זאך ווערן גיקריינט די צדיקים אין גן עדן פון איין שבת צום אנדערן . נאך הייסט עד אן עד הר ציון גבוהו וועלכר איז דר הוכר בארג דס מיינט מען דעם הר העברים וואס כישא איז דארטן ווארן בהאלטן . דיא שכינה וועט דארטן ארוף גיין אונ וועט מבשר זיין אוף דר וועלט אונ מיט איר וועט זיין די מטר פון משיח בן דוד ווס עד הייסט מנתם בן עמיאל אונ זיין מופר וועט מיט איר גיין אונ וועט אבשורה זאמן צו ציון אונ דאס קול וועט גיהערט ווערין אוף דר גאנצער וועלט אונ צוויי מלכים וועלן זיך דר וועקן אוף דר וועלט מלחמה צוא האקטן אונ דר שם הקדוש וועט ארום גיין אוף דר וועלט ווס עד וועט מבשר זיין אונ וועט זאמן הנה ה'אלהים בחוק יבוא וחרעו מושלח לו הנה שכרו אתו ופעולתו לפני הקב"ה וועט אום רופן אין אלי זייני פמליא של מעלה אונ וועט זאמן זאמקלט אייך איין אונ טוט משפּטן ווער עס הט זיך מוכר נפש גווען אוף קידוש השם ווס איז זיין שכר אונ זיי וועלן זאמן אזו אונ אזו ווער עס הט גליטן אין גרות כמה יטורים אונ איז גיידילט גווארן ווס איז זיין שכר וועלן זיי זאמן אזו אונ אזו ווער עס איז גישטראפט גווארן אלי טאג פון מיינט וועגן ווס איז זיין שכר וועלן זיי זאמן אזו אונ אזו . אונ דר פּסיק זאנט הנה שכרו אתו ופעולתו לפני ווס איז מיינטש ופעולתו נאר אזו ווי עס שטייט מה רב טוב אשר צפנת ליראי דס מיינט מען די פעולה פון הקב"ה עס שטייט אשר צפנת דס איז מיינטש ווס די האקט בהאקטן איז דאך קשה נאך ווס הט עד בהאלטן פּר וועטן פארכט עד זיך דען פּר גניבה אדר פּר גניבה אלא גיי אונ זעה דיא מעשה רחמים ווס הקב"ה טוט מיט דעם ווס עד שלאנט גיט עד איין רפואה דען הקב"ה שלאנט מיט דר יי שמאל אונ איז ווידר כקרב מיט דר ייטו אונ מיט דר שמאל ווס עד שזאנט וועט עד איין רפואה געבן צו דר וועלט מסתו תחת הרעה צפון איז דר שמאל מיט דעם שלאנט עד פון דארטן גיין ארום אלי דינים וגזירות קשות אונ דארטן רעט ווידר אלי שכר טוב אונ אלי טובות ווס הקב"ה הט אונגרייט צו די צדיקים לעולם הבא דען וועט הקב"ה רופין צו צפון אונ וועט זאמן צו דיד האב איך גיגעבין כל הטובות וכל שכר טוב צו מייני קינדר ווס זיי האבין גיליטן במה רעות אוף דר וועלט פון מיי קידוש השם וועגן גיב ארום דעם שכר ווס איך האב ביי דיר בהאלטן אזו ווי עס שטייט אוסר לבסוף חני ולחסינאל תכלי דס איז מיינטש צו צפון וועט הקב"ה זאמן גיב אפּ אונ צו דרום וועט עד זאמן די זאמט גיט פּר מידן דר ברכות

פרשת שרה

הקדושות העליונות אונ וי' האבן גזעיהן דאס גשטאלט פון דעם כבוד המדר סטקוס העליון אבער עם שמיים דאך ביי וי' מרחוק ה' נראה לי אבער קיינער איז נישט אזוי נאהענט גווען אזוי וויא משה אשר חקו אבל העולם דם ביי אים שמיים פה אל פה וזכר בו וסרה ולא בחידות ער זאגט ווייטער מודות אונ דיא מעלות פון משה • קימט רבי אבא אונ קלשט אים אונ זאגט וודאי האסטו דעכט גזאגט אונ עם איז אזויא וואל צוא דעם חלק פון משה קער פון אלי נביאים דאס בשעת ער איז נסתלק גווארן פון דר וועלט דם זך קיינר נישט מתעסק גווען מיט אים נאר הקב"ה אליין האט אים אריין גיבראכט אין זיין מחיצת אריין אבר אנדרי נביאים האבן גזעיהן די שכינה דורך פיר מחיצות ויראני את יהושע הכהן הגדול ווארום איז יהושע גשטאנן פאר דעם מלאך מיט איין גיריכטע קליידער ביי עם איז ארום גיגאנען איין פרוז אונ האט גיזאגט הסירו הכנדים הצואים מעליי מען זאל אים אויס מאן דיא אום ריינע קליידער זאגט רבי יצחק עם שמיים דא ועוסר לפני המלאך וואס מיינט ער פאר דעם מלאך אלא ער האט אים בן גווען אונ ער איז גשטאנען בדין פאר אים אזויא וויא עם שמיים ואל תאמר לפני המלאך כי שגגת היא מיינט מען דאך דארטין פאר דעם מלאך וואס ער משפט אים אזוי מיינט מען דא איה אזוי דען אימליכר מענטש ווס ער איז נישט זוכה אוף דר וועלט אן צו קליידן זך מיט מלבושים פון מצוה ווען ער שמארבט אזוי שמיים ער איז איין פר שמייערסן לבוש אוף יענר וועלט • אונ שמיים דרוף צו דעם משפט מען זאל אים בן זיין • קום אונ געה ווי פיר לבושים זענן אן גיברייט אוף יענר וועלט אונ דר מענטש ווס עם איז נישט זוכה אן צו מאן זך אוף דר וועלט מיט לבושים פון מצוה ווען ער קומט אוף יענר וועלט מיט מען אים אן אזוי איין קבוש ווס ער זאל מיט דעם דר קענט ווערן פר די שרים פון דעם גיהנם ווי צו דעם וואס מען קליידט אים אן מיט דעם קבוש דען עם זענן אן גיברייט פמה בעלי מדות הדין אים צוא נעמן אונ מאכין אים נידערין אין גיהנם אריין אונ דרום האט שלמה המלך גזאגט בכל עת יהיו בנדי לבנים דם מיינט מען דר מענטש זאך גזרר זיין אויף דר וועלט אן צוא מאן מלבושי מצוה דהיינו ציצית אונ תפילין אונ דעכט גלייכן אועלבי מלבושי מצוה כדי ער זאל אוף יענר וועלט אוף האבן אועלבי ווייס קלארי קליידר :

במדבר ו' חסודר שמיים רבי נהוראי זאגט אין פרשת ציצית שמיים על כפי בגדיהם לדרתם שמיים לדרתם חסר אן וואוין אזוי אוף ביי שבת שמיים לעשות את השבת לדרתם אוף חסר מיר האבן גלערנט מען האט מתקן גווען פרשת ציצית אין קריאת שמע אונ אין דער מוזוה ווס איז אין דר דירה פון דעם מענטשן שמיים נישט די פרשה פון ציצית מיט ווס ווערט גשלים די פרשה פון ציצית ביי דר מוזה ווען אבענטש מיט זך אן איז די ציצית אונ גייט ארום פון דר מיר פון זיין שטוב איין גוויקליט אין ציצית אזוי זך הקב"ה משמח • אונ דער מלאך המשוחות אנמלופט פון דארטין אזוי ווערט דער מענטש ניצור מפר משוחות וזך דרום שמיים לדרתם חסר עם מאכט דירה דם הייסט אז ער גייט ארום גאנץ מיט דר מצוה האט אוף אים דר משחית ווס הייכט מוח איז ער " אועק גרוקט פון אים אונ דם נישט קיין רשות צו פר דארבן אים אזוי אוף ביי שבת שמיים לדרתם חסר ווארום אז עם קומט שבת דארף מען אן צינדן ליכט עם נאר

דאך קשה איז דען דר מדר אז נרום זאל פר מיינן די ברכות מער אלי ברכות קומן פון דרום דם איז דר י' יסו פון הקב"ה דם אלי ברכות קומן פון אים ווס דען זאגט ער ולחיסו אל חכלאי אלא וחו שעה וועט נאט אוף וועקין צו אברהם אונ וועט צו אים זאגן ביי אוף דען די צייט איז גיקמן ווס איה לייז אום דיין קונדר אונ א געבין וי'א שכר טוב אוף אקעמן וואס וי'א האבן גיליטין אונ ווס וי'א אברהם דם אונז פר קופט אין גזות דען אז דם ער זך דם גיקליפן בברית בין הבתרים אז וי'א קינדר זאלין זיין אין גלות אז דר פסוק זאגט ואלא כי צום סכרם דם מיינט מען אברהם ווס ער קפט צור דם וי' פר קופט אין גזות דרום וועט זך אברהם מאכן זך ווי ער וואלט גינערן גינען אז וי'א זאלין נאה מער גישקאני דין אונ גשטראפט ווערן אוף ויערי עבירות וועט הקב"ה זאגן זך פר שמי דאך אז די זאגט עם נאר לפנים אבר נישט באמת ווס ווער איה אויך נאר זאגן לפנים דרום זאגט ער אומר לחיס איה ל זאגן צו אברהם ווס ער איז די יסו צו דרום אל חכלאי איה מוא דרך דר בעטין אוח דיין קינדר די זאלסט נישט פר מיינן ויערי מוכות זכר טוב פון זי דען וי' האבן שון גענו צרות גליטן אוף ויערי וועלט חני גיב ארום דעם שכר טוב אשר צפנת ווס דם איז בצד צפון יערי מוכות ושכר טוב אונ די זאך וועט די שכינה זיי מבשר זיין • זך מער וועט זי זיי מבשר זיין דאס אנדרי מאל בשעת זיא וועט זיא גיין אוף דעם הי גדול וועט זי גיין פון דארטן מבשר זיין צו די גזות דר נאה וועט זי זיין אין ירושלים צו זעהן איר חורבן אונ וועט קיין ציין אונ דארטן וועט זי וי'נדר קלאגן אזוי ווי פריער אוף איר מ'מיט פבוד ווס דארטן איז צו איר גינען אונ דארטן וועט זיא זען אז זי וועט נישט ארום גיין ביי די זכאל וועלן זיין אין ארץ זאל אונ חסי בה די מוסר פון משיח וועט מבשר זיין אזוי ווס שמי אונ וועט זאגן זחלי ורובי יושבת ציון כי גדול בקרבך קרוב ישראל וואס נישט מען כי גדול בקרבך דם איז הקב"ה ער וועט צו איר קומן אויף זיין פון דר ערד אונ וועט צו איר זאגן התנעירי מעט קוסי וגו' וודאי זיין ירושלים אונ הייכט ירושלים אונ מיט דעם אוף וועט זיין פמה שוחות על משוחות צו די צדיקים אין גן עדן דרום אוף וואל צו דעם מענטשן ווס די גשמה זאגט דארטין עדות לפני המלך די שיי תורה פון שבת ווס ער דם אונטן מחדש גווען דם הקב"ה אונ זיין פמליא של מעקה אונ אלי נשמות הצדיקים ווס זענן אין גן ווערן אלי גיקריינט מיט די חדושי תורה • נאה מער האב איה נישט דם די הייליגי ליכט ווס זי איז פיל כבוד על כבוד ועשרות על עשרות מען דארטן צו דעם פאטר פון דער מענטשין בשעת הקב"ה מ'מאמלט איה איין צו הערן חדושים פון דר תורה פון דעם אונ מענטשן היפל קושונג איז אוף זיין קאפ פמה צדיקים ווס טוען קרייגן בשעת וי'א נידרין אראפ וואל צו ויער חלק וואס זענן משתדל אין דר תורה אום שבת מער זי אנגערן קאפ ע"כ :

מ"ה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל וסרת אליהם ועשו להם ציצית רבי חקיה הייבט אן ויראני את יהושע הכהן הגדול וגו' זאגן זענן דיא קיים וואס הקב"ה האט באגערט אין ויער פבוד אונ האט וי'א גיבין דיא תורה הקדושה איז די נביאים זאגנים וואס זי האבן גיפירט בדרך אמת • קום אונ געה אימליכן נביא ווס הקב"ה מ'אוח גישעלט דאט זך הקב"ה צוא אים אנשקלעקט במדרגות

פרשת שלח

צב

לבבכם ורחמי עמיכם נאך אייער עינים גלב פארט איר נים נאך גיין פון וואס איר אהם זינט אחרים מיט אייער הארץ אונ מיט די אונגן מוט איר זינדגיג אונ ווייל די מצוה פון ציצית ווייזט אונ דער שכנה וואס זי האט גערט אלץ פבורים אין מצרים דרום שטייט דער פריא און אהלים און הוצאתי אתכם מארץ מצרים זאגט רבי יוסי עם שטייט מיט צאתי מארץ מצרים אראנו נפלאות ווארום שטייט מיט און שטייט פיל מעג ע וואקט פדארפט שטיין כיום ווארום זייא זעגן דאך אין איין טאג ארום גנאנגן נאר דם מיינט מען די פנסת ישראל ווס זי ווערט א גרופן ימים למעלה דען זי וועט דר פון געענטשט ווערן אז די גאוה און אחרונה וועט זיין עם שטייט ואחרת ביום הווא הוודו לה' וגו' מודעת אז בכל הארץ דם זי וועט דר קענט ווערן דורך דר מצוה פון ציצית ווי דם ווייזט אונ די פנסת ישראל זי וועט דר קענט ווערן אונ דר גאנצן וועלט דם הקב"ה וועט זיין ווייזן ניסים וואותות וכופתים אין דר צייט וועט מקיים ווערן דר פסק ביום הווא יהיה ה' אונד ושמו אונד זאגן :

פרשת קרח

ויקח קרח ער האט זיך גנוגן איין שלעכטי עצה ווער עם לופט נאך איין זאך ווס עם גייער נים צוא אים אזו לופט דאס פון איר אונדעק אונ ער קאן דם נים גרייכן אונ נים דם אליין נאר אפילו ווי ער האט געמט מען אויך פריא אים אונדעק • אזו אויך קרח איין נאך גלאפן ווס עם איין נים זיינס דם מען זיין זאך אונד ביי אים צו גנוג אונ עם איין פון אים פד לארן גווארן אונ דאס האט ער נים גגרייכט קרח איין נאך גנאנגן נאך מחלוקת דאס הייבט צוא טייכן דען דיי וועקט שטייט אונד שלום אונ ער האט זי גוואלט טייכן אונד האט גקריגט אונד שלום דם איין דר שם הקודש ווס הייבט שלום ווער עם קריג דרוף ווערט ער פד לארן פון אלי וועלפן • בשעת הקב"ה האט דיי וועלט בשאפן האט זי קיין קיום נים נקאנט האבין ביו הקב"ה האט אונד איר גלאזט רוען דעם שלום דם איין די קדושה פון שבת דם איין דער שלום פון עליונים ותחתונים אונ ווער עם קריג דרוף ווערן ער פד לארן פון אלי וועלפן אזו אונד זעלפחד האט גקריגט אונד שבת דר מיט ווס ער האט גקליבן האקן אונ שבת איין ער אונד פד לארן גווארן דרום ווייל ער האט גקריגט אונד דעם שלום פון דער וועלט זאגט רבי יוסי עם שטייט שלום רב לעהבי הוודת וואו דם מכול די תורה הייבט שלום ביי איר שטייט וכל בתוכיה שלום אונ קרח האט אונד דעם גקריגט דרום איין ער נישטראפט גווארן מלמעלה ומלמטה : ויאמר משה אל אהרן קח את הסתה רבי תיבא זאגט עם שטייט חבת מלכאי מות ואיש חכם יכפרת ווייא אזו דארפן זיך דייא מענטשן שטארקן זיי זאלן נים זינדן אונ זאלין הימן זייער מעשים דען אלץ טאג גיין זייער מעשים ארום מיט איין וואג אונ מען נים אובין אונ דעם זייער נים אכטונג זיי ווערן פד שריפן אין איין בוך דרום געהע דר מענטש זיך אפ הימן פון צו זינדגן דען אז די וועקט ווערט זיין פיל מאל גימלשפט גייט אויף זיין רוגו פד דעם סקך אונ דער מדר דרין מוט זיך אונד אים דער וועקן דרום שטייט חבת מלכאי מות ואיש חכם יכפרת בשעת דר מרת הרין מיט די שרי הריגים שטיין אונד מקטרג זיין אונד דר וועלט אונ דר רוגו איין אונמקעגן אים ווען עכט גפיקט זיך אין דור איין צדיק ווס ער איין גצייכנט למעלה פאר איין צדיק איין הקב"ה אונ אים משגיח מיט זייני מעשים טובים ווערט

זיין ליכטיג אונ גרייטן צו דעם טיש אזו ווייא די דירה פון איין התן דם ווארט אונ דער פלה ווארום שבת ווערט אן גרופין פלה דרום גהער מען זיא אריין געמיין אינאשטייג דירה אזו זיי עם איין קאווי צו איר דרום שטייט לעשות את השבת מען זאל אן גרייטן פון שבת וועגן לריתם זיא אריין ברענגן אין איין שיינר דירה אונ אז זי קומט אונ גפינט נים קיין ליכט ברענגן אונ גרייט צו דעם טיש אונ די דירה איין אונד נים שייין זאגט די פלה שבת די דירה איין נים מישראל כיי ובין בני ישראל עם איין אצווישן שייד צווישן מיד אונ צווישן די ישראל דרום שטייט לריתם בייא שבת אונ בייא ציצית • זאגט רבי נהוראי איך זאג עדות אז דר מענטש ווס גייט ארום פון זיין מיד אן גקלייד מיט ציצית אונ תפילין צווישן די צוויי ביי שטייג פון דר מיד אזו איין זיך די שכנה צו אים מודמן אונ צוויי מלאכים איינר פון דער רעקמב זייט אונ איינר פון דר לינקר זייט בלייטן אים ביו אין של אריין אונ בענטשן אים אונ דר מקטרג שטייט פון הימין פד דער מיד אונ מוט נאך זאגן זאגן אמן אויף דר ברכה • רבי יהודה זאגט ווי פיל עדות האט הקב"ה גמאכט צו דעם מענטשן זיי זאלן אים עדות זאגן אונ אלי שטיין אקעגן אים זאלן אים אן זאגן ער זאל נים זיין שטייט דר מענטש אויף אין דער פריא אונ ציהט אום זייני פיס ער זאל גיין זאגן זיי אים תלי חסדיו ישמור שמור רגלך כאשר תחך פלס מעג רגלך דוא זאלסט הימין דייני פיס אז דוא וועסט גיין אין של אריין אונ זאלסט איבך וועגן די מריט פון דייני פיס עפינט ער אונ זייני אונ צוא זעהן אויף דר וועקט זאגן אים דייא עדות עינד לנכח יבשו דייני אוגין זאלין זעהן ווס אקעגין דיר איין מיינט מען הקב"ה שטייט דיר אקעגין • עפינט ער אונ דם מול צו ריידן זאגן ווייא אים גווד לשינד טיע היט דייין זונג פון צו ריידן שלעכטן שטרעקט ער אום די הענט עפיט צו טאן זאגן זיי אים סור טיע ועשה טוב קער אפ פון שלעכטן אונ מוא בעטר גומי מעשים • פאקט ער די עדות איין אים גומ אונ אוב חלילה ער הערט נים זייער רייד שטייט והשמן עומד על מינו לשכחו זאגן זיי איר עדות לחוב חליקה • ווען דער מענטש וויי עוסק זיין בעבודת הקב"ה זעגן פיד מליצים אונ אים פאר האנדן עדות צוא זאגן לכות ולטובה אונ זעגן מליצים פד אים ווען ער דארף זייא האבין אונ איין דר פריא מאכט ער ווי פיל ברכות ער ליינט תפילין אונ זיין קאפ אונ דר שם הקודש העליון איין אין אים בהעפמ אונ גצייכנט אונ זיין קאפ אונ דייא רצועות הענגן פון בידי זייטן אקעגן זיין הארץ דא זעהט ער דעם פבוד פון זיין האר שטרעקט ער אום די האנט זעהט ער אז ער איין באהעפט אין דעם קשר שר תפילין פון דעם שם הקודש אונ זעהט דעם פבוד פון זיין האר בשעת ער מוט אן דעם מליט מיט די ציצית וואס הענגן אונ אלי פיד עקן פון דעם מליט ארום אים אזו ווי די וויין מרובין הענגן ארום זייער צווייניק • אזו ציצית איין איין מצוה אונ ויידר דייא פריכות וואס ער מאכט נים וויינער פון זיבין פריכות ארום דר האנט אונ נים מעדער פון דרייצעהן דם זעגן גרומי סודות אז ער מוט אזו שטיין פאר אים פיד מלאכים עדות של אמת פון דעם סקך ערלין ווס זיי הענגן אין דייא פיד פנכות אונ ווייל דר מליט פון ציצית ווייזט אונ דר שכנה וואס דאס איין דם הארץ פון אלי וועקטן עליונים ותחתונים אונ עם שטייט עיני ה' אל צדיקים וגו' הקב"ה זאגט ווער עם ווייל נאך גיין נאך מיין ידאה זאך נאך גיין נאך מיין עינים גלב אקער ולא תחזרו אחרי

פרשת

קרח

צב

מקרתו שכן מלאך המות יצא הרע אזו ווי מיר האבן שון גלערינט דער פון אז ער ווערט גירובין ויפען נעמן רע שון סמא שונא אבן מכשול צפוני ערל דם איז אנמקענין דיא זיבן היכלות ווס וענן מצד המומאה אזו אוף איז אנמקענין די זיבן נעמין צו דעם גיהנם וואו מען איז דן דיא רשעים כור שחת דוכה טיש הוין שאלו צלמות ארץ החתיות דיא זיבן נעמין פון דעם גיהנם וענן אנמקענין די זיבן נעמין פון דעם יצר הרע ווי מיר האבן שון לאנג מפורש גווען אזו ווי עס איז פר האנדן מדרגות והיכלות לצד הקדושה אזו איז מדרגות והיכלות לצד המומאה אלי וענין שורט און ווערן גיפונן אוף דר וועלט כדד המוסאה לצד שמאל און זיבן היכלות אנמקענין די זיבן נעמן פון דעם יצר הרע ווי שטייען הן צו זיין און מטמא צו זיין די רשעים ווס בהעפמין זיך אין ווי און הימין זיך גיט פון זייערי וועגן ווען זייא זענן אוף דר וועלט דען דער וואס קומט זיך מטטר צו זיין אויף דר וועלט מצד המהרה איז מען אים מטטר אין דעם ארט ווס הייסט סוד של האמנה והיחוד דען עס זענן פמה מדרגות און פמה ממונים ווס שטייען אלי מקרב צו זיין די מענטשן צו עבודת הקב"ה און מטטר צו זיין וייא און ווער עס קומט זיך מטמא צו זיין מיט דעם צד המומאה ווס זי איז טמא דען איז אוף פר האגדן פמה מדרגות און פמה ממונים ווס שטייען אוף מטמא צו זיין דעם מענטשן ווס ער איז זיך מקרב צו זיין עס שטייט סי גבר יחיה ולא יראה מות ימלוט נמשו מיד שאלו ווער איז דר מענטש ווס ער איז פשאפן גווארן אוף דער וועלט ער זאל גיט זעהן דעם טוט דם איז דר יצר הרע דר מלאך המות דען די צייט ווס דר מענטש קומט חשבון אפ צו געבן צו זיין הערן איידר ער גייט אנוועק פון דר וועלט זעהמער אים דרום זאגט דער פסוק סי גבר יחיה ולא יראה מות און זאל גיט זעהן ווס הייסט מות און די זיבן היכלות וואס זיי זענן דיא שבעה מדורי גיהנם ווערן גירובין שנים עשר חודש דען אזו וויא עס איז דא שנים עשר חודש בצד הקדושה והאמונה במדרגה העליונה אזו אוף וענין שנים עשר חודש לצד המוסאה ווס די רשעים ווערן דארטין גימשפט מיט זייערי נשמות וואז צו די צדיקים ווס זיי הימין זיך און פר מיידן וייערי פיס פון זיי אוף דר וועלט און גינעהענין גיט צו זייערי מירן פרי וייא זאלן גינזור ווערן אוף יענר וועלט פון זייא :

היכל הראשון דם ערשטי היכל פון דעם יצר הרע הייסט בור ים דם איז ליידיג פון אלץ דינג ווער עס קומט אין דעם ארין איז קיינר גיט דא ער זאל אים צו האקטן נייערט מען מאכט אים פאלן ער דמ דארטן קיין אונטר לעהנונג גיט צו גוטס אין דעם היכל שטייט איין ממונה ער הייסט ריפה ער שטייט לכענה ולמטה ער נעמט די גשמה אז ויווערט נדחה פון דעם היכל הקדוש דורך דעם ממונה ווס ער הייסט שח"י און ער שטייט בייא דעם ועלפין מיר פון דער צד הקדושה און דרום שטייט ריפה דארטן צו בגרייפנדי נשמה און פמה מלאכי חבלה וענן מיט אים און אונטער דעם ממונה איז דאך איין ממונה ער האט אונטר זיך אקפים ורבבות און דער ממונה הייסט פתח ער שטייט איבר צו ריידן אלי לייט און קערט אים וייגי אונן אז ער זאך זעהן אוף אזו איין ארט ווס מען טאר גיט זעהן ככל סודי וגוה ומיני כיוון און אלי ווס זענן אונטר אים שטייען לעבן אים און גייען פר אים און גייטן אים אז ער זאל אפ קענן וייגע אויגן אויף וואס ער באדארף גיט צו זעהן און זיי זענן מעקלערש ביי אים צו אלעם ביזן דער ממונה שטייט אויף דעם קבר בשעת מען איז דן דעם

גוף און ער צו ברעכט אים די אוגן ווייל ער האט זיי דר ווייפערט אז ער איז גיווען אוף דער וועלט און דיא אויגן זענן דאך איז זיין רשות ווייל דער מענטש האט אים גיפאלגט און אויף דעם ארט ווערט גידון דיא נשמה ביו זיא גייט אריין צו דעם ארט ווס הייסט כור דארטין וענין פמה נחשים ועקרבים ווי שטייען אלי און בגרייפן די נשמה און זענן זי דן אינווייניג פון דעם ארט איז נאך דא איין ממונה הטמא ער איז העכר פון דיא אלי ער הייסט גמג"ס ער איז רויט אזו ווי איין רויז ער שטייט תמיד שלעכטן מאן און צו איברן דען או דיא תפלה פון דעם מענטשן איז גיט רעכט און זיא ווערט נדחה און קען גיט ארוף קיבן אזו שטייט דער רוח און גייט ארוף און איז זיך משתתף ברוח המוסאה העליונה און דער מאנט דארטין דיא זינד פון דעם מענטשן און דם איז דר מימן ויבא גם השמן בתוכו עמ שטייט גיט ויבא השמן עמ שטייט גם השמן דם איז מרבה דעם ממונה און פון דעם דאוויגן הענגען נאך פמה מלאכי חבלה אנדרי ממונים זיי הייסן גריניז דרום ווייל זיי רייצין אן אוף דעם מענטשן און זענן מקטריגים אוף זיי צו ברענגן אוף וייא דינים די זענן ממונה צו צו צו זענן זיך שרעקטן ריבוי ווס דר מענטש ציהט אום פון זיין מול און דר נאך ציהט ער תיכף אים דברים קדושים וייא צו זיי ווייא צו זייער לעבן דען זיי זענן גורם צו די מלאכי חבלה די גריניז וייא זאלן שורט זיין און פאגם זיין דעם מקום הקודש וויי צו זיי בעוה"ב ובעוה"ב די ממונים נעמן דם אום רייגע ווארט ווס ער האט גזאגט פר דעם הייליגן ווארט און זענן דער מיט מטמא דעם ריבוי קודש און דר מענטש איז שון גיט זוכה דריגן און דער מיט ווערט פביכול גישועבט דר רוח פון דר קדושה . און איבר אים איז איין ממונה ער הייסט סס"ה און ויפיל מלאכי חבלה גריניז ניסיון זענן אונטר אים און דר ממונה נעמט די דברים רעים ער נעמט אוף דר דאווע זאכן ווס דר מענטש מוט וייא און ארוף פון זיינע הענט מיט פלעס ברענגט ער זיי ארוף און זאגט דאס איז דר קרבן וואס ענט מענטש האט צו אונט מקריב גווען דען אלץ ווס עס איז בצד הקדושה בצד הימין איז פול נחת און ענה און מנוחה . אבר מצד המומאה איז אלץ רחב ובעס און אז איינר ווארפט עפים מצד רחב ובעס דם זענן די אלי ווס נעמן און ברענגן עס אוף און זענן די זאך מקריב צו דם צד המומאה און זאגן דם איז דר קרבן פון דעם מענטשן אוי איין פרוז ווערט אום גירופן אין אלי הימלען און זאגט וויי צו דעם מענטשן ווס ער האט אפ גקערט נאך דם אל וי און דיגט צו דעם מיר און דר נאך גייט וויידר ארום איינפרוז דם אנדרי מאד און רופט אים און זאגט מי להם כי גידו סס"י . וואז צו דעם מענטשן ווס ער מוט זיך הימין פון דעם וועג און קערט גיט אפ לימין ושמאל ער פאלט גיט אריין אין דם מימן גרוב דם מענן שון פון אים גיט ארום קיבן היכל השני דם אנדרי היכל איז נאך מער פינגערט ווי דם ערשטי היכל וואס ער הייסט ביי אנמקענין דעם נאמן פון דעם יצר הרע ווס ער הייסט ששון און דם אנדערע הייסט שח"י אנמקענין דעם נאמן ווס ער הייסט טמא אין דעם היכל איז פאר האגדן דכ"י מירן אויין

דכ"י וימין : פתח הראשון די ערשטי מיד שטייט אין איר איין ממונה און אונטר אים איז פמה אלפים ורבבות ממונים ער איז ממונה אויף די לייט ווס זיי פר דארטן וייער ווען ווי עס איז גיט דם סוד . און כ

פרשת

קרח

ממונה און מיט אים נאך פמה אלפים ורובות זאמלן זיך איין דר נאך אז ער שטארבט זענן זיי אים אלי מממא דיא נשמה זייא נעמן און ברענגען זיי אריין בן צו זיין און די אלי פוחות המומאה שטייען דארטן דען בשעת ער קט זיך דר היצט צו דר תאזה רוען זיי אויף אים זיי געזן דעם השק און ברענגען עס אויף למעלה און שטארקן זיך דער מיט :

פתח השני און דער אנדרער מיר שטייט אויף איין ממונה ער איז ממונה אויף די ווס זיי זענן אזו ווי בהמות אנאנדר • און אנדרע זאמרים אדר אין די עריות פון דר תורה דר ממונה מיט פמה אלפים ורובות מיט אים שטייען אלי אים מממא זיין אזו וויא עס שטייט אויבן ביי די אנדרי • קום און זעה ארי די הרוג ביד אדר די ווס זענן שוין גשטראפט גווארן אויף זייערי עבירות דיא אלי זענן שוין אום גירימן פון דעם צד המומאה און זיי האבן שוין קיין חלק ניש אין זיי און ניש אין דעם ממונה ווס ער הייסט כוס התרעה ווארום זיי האבן שוין זייער עניש מקבר גווען דען אלי ווס זיי האבן נאך ניש גיטרוקן דעם כוס פון דעם בית דין דר נאך אז זיין נשמה גייט ארום פון אים דען קומט דר ממונה און אלי ווס זענן מיט אים בגרייפן דיא נשמה און קט איז דר יום הדין ויהי זייא זענן בן דיא נשמה מיט פמה דיניס משונים איינס פון דעם אנדרין אין דעם היכל שטייט איין רוח ווס ער איז ממונה אונטער אים פון דעם רוח חזק גייען ארום דרייא גיטערי מראשן זיי פאלן איז כוס התרעה איינר הייסט חזק און איינער הייסט מר הטות און איינער הייסט קובעת און די דריי מראשן זאמלן זיך איין אין דעם כוס פון דארטין קומען זיי אויף דער שווערד פון דעם מראש המות קט דר מיט איז ער מכות דעם בענגטשן :

פתח השליש און ביי דר דריטער מיר שטייט אויף איין ממונה ווס ער איז ממונה אויף די ווס ליקענן אין דעם הייליגן צייכן און זענן משותף דרכם איז דר ממונה און מיט די ווס זענן מיט אים מניי ציורם זיי קאלן אום די נשים ממאות ווס ער קט זיך מיט זיי מממא גווען די זענן אלע גצייכניג פרא אים אז ער גייט ארום פון דר וועלט און זיי זענן דר נאך מממא זיין רוח אין דעם היכל הענגן אן אלי מודת פון פישות הרגן דעם מענטש פאר דר צייט און אלי פישות מאכר ווס זיי מוען זייער פישות כוון זיך דארטן מממא זיין און דרום איז מען אים דארטן דן און דרום הייסט דר היכל שחת סמא און אין דעם היכל איז דא איין רוח וואס ער איז ממונה אונטער דעם רוח ווס שטייט פריער און פמה אלפים ורובות זענן אונטער אים און אלי שטייען אויף דער זייט בשעת דער רוח פון דעם מענטשן גייט אראפ מרגעלה פון דער צד הקדושה דען שטייען אלע פוחות המומאה מיט דעם ממונה און באדעפטן זיך מיט אים און זענן אים מודיע דברים פזכים ושקרים מיט אביסל אכתי בייד דען אזו איז דער סדר פון איין שקרן כוון ער פריער עפעס זאגן אכתי כרי מען זאל אים גלייבן אויף זייני שקרים דר נאך זענן זיך כחפשט די תהוונים צו די תהוונים ווס זיי האבן ניש קיין קיום און זענן מודיע דר וועלט זאכן לכסח צדיקים און אלי זענן אין דר מריגה לכסה • פון דעם היכל גיין ארום צוויי רוחות און זייא פרא שמעלן זיך אקאר אין גישטאלט פון נשים און אפט זענן זיי אין גישטאלט פון מאנזבלין און שוועבן אויף דר וועלט און קומן צו דיא בענגטשן אין קלום זאכן אים מממא זיין זיי הייסן רוחות תהוונים לכסה זייא ווערן פון

צוויי פלאם פייער דען אז דיא רוחות של סעלי וואס זענן אז רעם היכל גייט ארום פון זייא צוועלף פלאם פייער און דר פון ווערן דיא צוויי רוחות התחתונים און דאס איז אלץ ביי דר מיר פון דר מומאה • וואל צו די צדיקים ווס זיי פרא מידן זיך פון די מירן און ווערן גיהיט פון זיי אויף זיי שטייט לשטרך משה ויה :

היכל השליש איז נאך מער פינצטער ווי די ערשטי עס איז ניש פאר האנדרין קיין שום ליכט דס היכל הייסט דוסה קעגן דעם נאמן פון דעם יצר הרע ווס ער הייסט שניא אין דעם היכל זענן פיר מירן און איין ממונה שטייט ביי דר ערשטער מיר און ער שטייט אין דעם שטארקייט פון דעם רוגו פון דער וועלט ווען דר דין רועט אויף דר וועלט נעמט ער אלי מינ פלי זיין און לייגט זיי אנידר ביי די מוערן פון דר שוור ער איז דר מכלול פון דער וועלט אזו שטייט יחד רשעים באפלה דא ידעו כמה יכשלו דר ממונה שטייט אויף די וועגן און עקמט ווער עס גייט אליין אין וועג און אז ער בענגינט אים קען ער אים מוזק זיין און איבקין זיין כוז • די אנדרי מיר שטייט בייא איר איין אנדרר ממונה ער שטייט צו נעמן דיא בריבליה פון די דינים און אונטער אים זענן פמה מלאכי חבלה ווס זיי האבן אויף איין שליטה צו געמן די קוויטליה פון די דינים און ער שטייט אויף דר מיר צווא געבן דעם פסק דין ווס ער ווערט גגור למעלה און גידרט אראפ אונטן צו די מירן פון חשקה צו דעם ווס הייסט שחת און צו דעם ווס הייסט כוז און דארט זענן פאר האנדרן פמה אלפים ורובות ממונים ווס זענן שולט אויף דר וועלט צווא מאן דעם משפט אזו ווערט נשלם דר דין מיט דעם פסק :

פתח השני איז איין אנדרר ממונה ער איז שולט אויף חולאים און ווייטאג און אויף אלי שלאפקייט וואס הייסט אש של עצמות פון אים גיין ארום פמה אלפים ורובות וואס זענן אויף מיט אים ממונה אויף די חלאים און ווייטאג ווס מיר האבן אויבן גזאגט • פתח הרביעי איז איין ממונה ווס ער איז ווארן בשאפן בשעת מען קט די לבנה קלענר גמאכט אין פערטין טאג אזו ווי עס שטייט יחד מאורות ברקיע השמים ער הייסט אסכרה ער שטייט אויף די קלייני קינד ער זאל זיי ממית זיין ער ווייזט זיך צו זיי און לאכט און שפעט מיט זייא ביז ער איז זייא ממית אזו ווי איין אשה ווס זייגט דס קינד און שפירט זיך מיט אים און איז אים ממית • אין דר מיט פון דעם היכל שטייט איין רוח ער איז ממונה איבר ארי ווס שטארבן פון דרייצעהן יאר ביז צוואנציג ער איז זיי ממית און ער איז מצד הנפש ווי מיר האבן אויבן גזאגט ער שטייט מיט אים און גייט אים נאך דרום הייסט דר מלאך המות טוב סאוד אזו וויא עס שטייט והנה טוב סאוד אזו ווי מיר האבן שוין כפודש גווען דר פון • זיי זענן זיך כחפשט און עס גייט ארום צוויי רוחות • רוח די זענן ממונה אויף די וואס הערין איין נוסח הייסט איין אן שרייאונג אין די וואס מיגען זיך אין דער תורה און זענן דרויף ניש מקנא זיי געמיין זיך ניש אן פרא די תלמידי חכמים און אויף די וואס שפעטן אין די הייד פון דר תורה אדער אין דיא הייד פון די רבנן דען פון די אש ויהי גיין ארום פמה אלפים ורובות און גיין ארום צו רוען אויף די מענטשן ווס זענן עומס בתורה ובמצות און אויף די ווס גיין בעסק מצוה כרי זיי זאלן זיין מרועריג און זאכן זיך ניש משמח זיין מיט זייערי גומי מעשים און פרא די צוויי קט זיך משה גפארכטן בשעת די ישראל האבן גיזינדיגט און ער קט אראפ גינדירט פון דעם

פרשת

קרח

זה

דעם עסקן הייסין חובה וואסער זענען מצד הקדושה הייסין וייה מצוה און דיא וואסער זענען מצד הקליפות הייסין זיי חובה דען מיט דעם וואסער ווס מען וואשט זיך פר דעם בענטשן דר מיט געמיז אפ די קליפות זייער חקק ווס זיי הייסין חובה דס זיי זענען אפ גיטאן פון דר קדושה און פון די הענט און קענען גיט מקטרג זיין דרום שטייט וורקתי עליכם מים סהורים וטהרות :

היכל הששי דר היכל איז איבר אלי היכלות ווס שטייען דא פריער . דר היכל האט פיר טירין איין מיר הייסט סות די אנדרי הייסט רע די דרייט הייסט גמט דיא פערטי הייסט אטל און דיא פיר מירין זענען תמיד אן גיגריט שלעכץ צו טאן וייה זענען דר פלל פון אלי און אז אלי בהעפטיין זיך בנאנד אין דעם היכל אריין אזו ווערט ער איין בית חבר אזו ווי עם שטייט מאשת סדרים וכות חכר דר היכל איז נאר אן גיגריט אויף שלעכץ אויף דעם היכל זאגט דער פסקין ונעחרות נשקות שונא דען דער היכל שטייט נאר אן צו ריידן דעם בענטשן צו אלי תאוות רעות און צו אלי תענוגי הנוף פון עולם הזה . און דורך די תענוגים ווערט דר מענטש פאר טריבן פון עוה"ב און און דס היכל זאגט דר פסקין גיט תסופת שפתי וזה אין דעם היכל שטייט אין רוח ווס ער איז ממונה אויף די אלי ווס זענען למטה און ער איז דר פולל פון אלי רוחות . דער היכל איז גיצירט מיט שייני צירונג מין פון אלי היכלות אין דעם היכל ווערן גיפאנגן די פים פון די מפשים אויף דעם היכל שטייט אל תחמוד ויפה בלבב ואל תחמד בעטפיה אין דעם היכל הענען אלי תענוגים פון דער וועלט און אלי תאוות פון דיא מפשים וואס זיי זענען חסוי לב דען ווערן גיגענהט זייני פים צו דעם היכל וואס ער איז דער פלל פון אלי היכלות התחתונים דען שטייט והנה אשה לקראתו שיה ונה ונצורת לב דס ווארט שיה מיינט מען דס זעקסטי היכל דארטין שטייט די זונה איבער צו ריידן דיא מפשים מיט דיא גארין צו טאן שלעכץ . זי שטייט אין דעם היכל און גידערט אראפ מקטת ויין און רייזט וייה אן צו טאן שלעכץ אין דר נאה גייט זיא ארויף צו געבין לשות זי זאל האבן שריטה אויף זיין גשמה דען עם שטייט ורחוקה בו ונשקה לו זי נעמט אים אן און קושט אים און די אלי נשקות איז נאר מממא זיין דעם בענטשן נאה אידר שלעכץ נאה דען דאס איז דאס דביקות פון די אלי נשקות פון אלי וואס זענען לפי שעה זייער ווס . אבר בייא זייער סוף שטייט וחריותה כלענה וועלכער בענטש וואס ער לאזט זיך איבר ביידין אויף דר וועלט צו שלעכץ דער נאה אז עם קומט דיא צייט ער זאל שטארבן אזו שמעלט . זיא זיך איבער אים און ווערט אנפולעקט צו אים אין איין גוף פון פייער און אשארבי שווערד איז אן אירי הענט און דריי טראפין זענען אויף איר אזו ווי מיר האבין אויבן גיזאנט און איין ספה איז פון די מים מרוזים און בשעת אז זי ווארפט אריין דעם טראפין אין דעם מויר פון דעם בענטשן אז גייט דר טראפין אריין אין די גידערים דען ווערט די גשמה מבוקבל דר טראפין גייט און שוועבט אן גוף און רייסט אים די גשמה פון איר ארט און לאזט איר גיט קיין ארט אין דעם גוף זי זאל דארטין זיצן אין דס איז סרה כלענה און מאכט איר ביסר ווייל בשעת זיא איז גיווען אויף דער וועלט איז זיא נאה גיזאנגען נאה ויס וזכין און תענוגים און דר נאה ווארפט זיא איר ווידר אריין איין טראפין אזו גייט שוין ארום די גשמה און דר בענטשן שטארבט דען אז דר צד

המומאה איז שורט אזו לויפט ארום דיא הייליגי נשמה דער נא ווארפט זיא איר ווידר אריין איין טראפין אזו ווערט דאס פנים גע און גרין און דרום אזו ווי ער האט זיך בהעפט בעולם הזה אין די נשקו דיעס דס קושין פון זנות אזו אויך איז זי שורט אויף דר גשמה און זיא גייט זייער שווער ארום פון דס גוף אזו ווי עם איז שווער זען שרעפין אבראבין שטריק דורך אים עגן לאך גייט ער זייער עגן זען שווער גייט די גשמה ארום פון דעם גוף דאס הייסט נשקה מצד המומאה . אבר די נשקה פון איין צדיק איז פון דר שכנה גייט נשקה זייער גרינג ארום פון דעם גוף אזו וייה עם איז גרינג ארום געמיז איין האר פון דר מיקה איז זיא זייער גרינג אזו גייט די נשקה זייער גרינג ארום . עם שטייט חיהו פניה ותאסר לו דען און דעם היכל שטייען אלי מקטרגים און אלי שרוחים רעים ווס זיי ווערן גיפונן ביי דעם בענטשן און פון דאגן גייט ארום אלי די ווס ווייזן חלואו צו דיא בענטשן וייה ווייזן אועלכע שיקרים וואס וועט גיט מקטרג ווערן גייערט צו פאר מושין און מבבלב זיין זייער העה וכו' שלום ע איה ווייס דו ביסט גימורט פון גומץ וועל איה זיך מיט דיר בהעפט מיט תענוגי עולם רכח גרות ודיים מיר וועלין גיין בנאנד וויי די בייס אצונד נאה נאר יונג ווען דוא וועמט דיר אצונד גיט אן טאן ק. תענוגים וועסט דו שון אוף דר ערטר גיט קענען זיך אן טאן תענוגי פו ווס כי אין האיש בביתו דר יצר טוב איז נאה גיט פר האגדן ביי די עכ איז נאה גיט זיין צייט ער קומט ערשט צוא דרייערן יאר א איה בין מיט דיר פון דעם טאג אן ווס דו ביסט גיבארין גיזארוין א שטייט לפתח חסאה רובץ און היינט ביסמו נאה יונג איז דיא ציי זאקסט דיר אן טאן תענוגים זאגט ווייטר דר פסקין ליום הסכה יבא לבי ווען גייט ער אים אנמקענען נאר ליום הדין דס איז ראש השנה ויא דר טאג הייסט בכסה ליום חגנו ווען דר בענטש ווייל זיך תענוג אן ש זאגט ער עם איז נאה ווייט צו דעם יום הדין אבר אז דר דין קיך רגען אויפער וועלט אזו קומט דר דין אויף אים צו משפטין און מקטרג זיין אויף אים מען זאל אים שטראפן וואו צו די צדיקים ווס זיי ווייסן דעם הייליגן וועג און גייען אין אים וייה קערין גיט לוי ורלשמאל וואו צו זייה בעולם הזה ובעולם הבא :

היכל השביעי דס זיבטי היכל איז גיגליכן אזו ווי הייבן וואס דער ווי שטייט אויף זיי איז דס זיבעטי היכל פון דיא קליפות דאס גע שטייט אונטר די קדושות וואס הייסט יו יסיה דאס די קדושה דר פרייט עם דס הארץ . אבר דס איז אלץ פר קערט פון דעם און ווי זיא איז נאהונט צו דר קדושה זענן אינדם פיר בענטשן נכשל גיזוא ווס זיי האבין זיך בהעפט אין זייער וויין טרובין זיי הייסן עבי רי אשכות מרווחת ביטרי וויין טרובין עם שטייט ביי נח אז ער איז גיזואא שייבור מיט די וויין טרובין פון דעם היכל עם איז גיט פאר האנגן קיין שום בענטש ער זאל אהין אריין גיין און מרינגען פון דעם ווי עם זאל אים גיט גורם ויין מיתה מכתת דר מומאה ווס איז אין א פר האגדן און פון דעם וויין האט תה גיעעבין מרינגען צוא און דראשון און זיי האבין זיך דארטין מממא גיווען און דר מיט האפן זיי גורם גיווען מיתה צו זיך און צו דר באנצור וועלט ווס נאה וייה אין דעם היכל שטייען אלי אום רייני גשמות וואס זייה האבין ז דארטין בהעפט און האבין אפ גיקערט פון דעם רעכטין ווען נא גיין נאה זנות און האבין זיך דר ווייטערס מדרך האמת און אזו ווי

פרשת קרח

ורחות אונ ווי זייער גוף קט באראפט בשאפין ווערן איז גיטארין שבת זענן זיי שון גיט באשאפין גיטארין איז דס גיטארין פגום דען איין נאך איז נאך נחמד דרינגן דס זיי זענען גיט נאנץ גיטארין אונ אז די עזמות זענען מקודש גיטארין אונ די ישראל זענען גשלים גיטארין איז זייער מדרגות אזוי איז די וועלט גשלים גיטארין פון איר חסרון אונ די לויס האבן מיט זייער עבודה דעם משכן מתקן גיטארין דר מיט נוס ווי האבן גבראנען דעם ארון האבן זיי מתקן גיטארין די זייט פון צפון ווארום אז הקב"ה קט בשאפין די וועלט קט גיטארין זייטן פון פאקט אונ צפון זייט קט גיטארין זייטן פון דרום זייטן זענען זייטן פון דרום האבן זיי עבודה מתקן גיטארין די זייט פון צפון דרום וויי די לויס זענען גיטארין פאריפין איז דעם צד למענה איז זייער שורש אזוי איז ארץ מתקן גיטארין אונ לעתיד איז הקב"ה אן גבריית אלץ מתקן צו זיין פון די צדיקים זענען צו דר לייקטן די לבנה אזוי וויא די זון אזוי ווי געם שמיית ויהי אור הלכנה כבוד החמה אונ געם שמיית לא יבוא

עוד שכתב וכו' :

רעיא מהימנא

כל ספר רחם זאגט משה דר רועה נאכען צו זיי די מצנה פון פריזן פטר חמוד איז דר מענטש זאל זיך אום ליזן אוף דר וועלט פון דעם עונש פון גיהנם פון זענר וועלט דרום שמיית הו כל אה ישע אל מעטם ושש עס גבר אונ דרום וויי די ישראל האבן זיך גיט אום גילויזם מיט דר תורה ווס זי הייסט כספ דס איז טיימש גלופטן ווייל זיי האבן גיט גילופט לעולם הבא דרום זענען זיי פריפין גיטארין איז גלות נאך דריי מאל דר גלות איז גליק אזוי גילגול אונ זיי וועלן אצונד גיט אום גילויזם ווערן נאר מיט דר תורה אזוי ווי איין כבוד ווערט אום גילויזם מיט כספ חסות שקלים אזוי הייסט די תורה כספ חסות חוכם חיות דס דורך דר תורה איז קען זוכה צו דר לופט אונ חשק לעולם הבא אזוי קומין די רבנן אונ בענטשן אים אונ זאגן צו אים דו רועה נאכען הקב"ה וועט דיק אום לייזן אונ כל ישאל דורך דיין גלות אונ ער וועט דיק מיט זיי משלח זיין אונ זייא מיט דיר אונ אין פרשת פנחס שמיית ווען איין צדיק איז זיך מתקמל פון איין ארץ אוף דעם אנדרין אונ פון איין שטוב אין דר אנדערר איז גליק וויא ער ווארט גיטארין פיל מאל אין גלגול דרום שמיית עושה חסד ראלים לואוביו ביז ער איז זוכה צו קומין נאנץ לעולם הבא זאגט שלמה וכן ראיתי רשעים קבורים וכבוד דר נאך איז מען זיי זון אין גיהנם דארטן זענן דריי משחיתים משחית אף זממה אבער ווען ער איז חונד בתשובה איז מען אים כבוד אזוי ווי גלות איז מכפר עון דרום שמיית אז דיא צדיקים זענען גיט חונד לעולם דס הייסט אז זיי זענען זיך שון מתקן קומין זיי שון זיגט אין אנגלח גוף אריין זיט ער הייסט עפר :

פרשת חוקת

וידבר ה' אל משה לאמר : זאת חקת התורה רבי זימי הייבט אן וואת התורה אשר שם משה קום אונ זעה דיא דברי תורה זענען הייליג אונ זיס אזוי ווי געם שמיית הנחמדים מזהב וספוד רב ומתוקים מדבש ווער עס איז עוסק בתורה איז גליק ווי ער שמיית אוח דעם פארג סיני אונ איז מקבל די תורה אזוי ווי געם שמיית היום חוה נחית דעם וויימאר זענען סודות רבי שמעון מיט רבי אלעזר מיט רבי יצחק זענען גיטארין זיי פרינעם פון יאיר זאגט רבי פרינעם צו רבי שמעון איך דעם דיק וויי די רבי

דיא זיך קומט גיטארין אונ האט זיך בהעפם אין דער מומאזא פון דת אזוי אונ גייט ארום פון דעם היבך איין רוח המומאזא אים קומט זיך זיין אונ דאס קינד וואס גייט ארום דער פון הייסט ער מקודש זיך ער קומט מצד המומאזא אונ אלי זאגן אויף אים עדות אז ער זיך זיין מקודש מחמת זייני שלעכטי מעשים וואס ער האט פון דעם המומאזא . דאס זיבעטע היבך הייסט אירי החיות דארטן איז זיין רוח וואס ער הייסט זענען דרום שמיית ואת הצפוני ארחיק מעליכם פון דארטן גיטארין ארום אלע רוחות וואס זייא שוועבין אויף דער וועלט זענען צו זיין אויף אלע שלעכטע מעשים אונ געם גיטארין ארום פריזן נקען פלאמען פייער אונ ווערן פארד פאר קאשין זייא קומען פון געם חיים רבי דאס איז פון דעם היבך דרום שמיית משפיק תהום רבה אום זענען אונעלכי רוחות וואס זייא קענען זיך גיט מתבלש זיין וויא דערע רוחות וואס קליידן זיך אן איין גשמיות אבער דיא ווערן דר גיטארין אונ תיבך גרייבן זייא גיט . נאך דיא רוחות איז דא דער רוחות וואס זייא שוועבן אויף דער וועלט צו טאן נסים צו דיא זיך דען זייא זענען גיט אזוי ממונה וויא זענע . ביז אהער זענען דיא זיך היכלות וואס זייא זענען מצד המומאזא מצד הנפש וואול צווא עס חלק וואס ער ווערט גיטארין דער פון אונ פון זייער איבר היידן מען זאל חלילה גיט נאך גיט נאך זייא דען זייא ווארפין איין גיפט זיך דעם מענטשן דאס ער מוז שטארבן פון אלע זייטן זאל מען זיך זיין פון זיי סמעה וסלמסה דען ווער עס ווערט גיטארין פון דעם קאפ פון עס שלאנג דער ווערט גיטארין פון דעם עק ווען זיא בייגט איין איר עס הרגת זי מיט דעם עק בלומר זי זעהט אז זיא זאל דעם מענטשן אקומען מיט אלעקלויא פוחות המומאזא וואס עס איז אין איר רופין דרום זענען אטייד לייט בשרים אונ פיל מעשים טובים אונ אטייד זאכין ווערן זייא גבשל ווייל דער נחש באקומט זייא אין זאכין אונ פון דעם ווען האט דאך דר נחש קיין רשות גיט צו זיין איין עונש ביז מען היישט אים פון אויבן דרום מוז זיך דער מענטש היסן אין אלי וועט ער נאך גיט זינדען פרי הקב"ה פרי מען דא אים למעלה גיט הייסן אז ער זאל אים בייסן אונ במית זיין אזוי געם שמיית אס ישוך הנחש בלא לחש דס הייסט ער מוט גיט אן רשות : זי שמיית ויזר ה' אלהים את האדם עפר מן האדמה דר מענטש הייסט עפר גיט ביי דעם נחש שמיית ועפר תאכל כל ימי חייו דס דר נחש עסט דעם דר פון דעם מענטשן דרום שמיית כי עפר אתה ואל עפר תשוב ביז הקב"ה זיך דר ווערן דעם רוח הקדושה אונ וועט מבער זיין די מומאזא פון וועלט אזוי ווי דר פסוק זאגט בלע המות לגנצ ומחה ה' אלהים דמעה מעל פנים אונ הקב"ה וועט ווידר אוף ריכטן דעם מענטשן וואס ער קומט עפר אז ער זאל שוין מטהר זיין זיך אויף דער וועלט אזוי וויא עס שמיית חקיצו ורנו שוכני עפר :

בד' הדי הוא וכו' עבודה אהל מועד רבי אבא הייבט אן הייבט על חוג הארץ קום אונ זעה אז הקב"ה האט דיא וועלט בשאפן קט ער זיא זאפן מיט דר תורה אונ קט זי גרוגנד פעקט אונ פון דעם ווען זי זיך דעם גבר גיטארין ביז אדם איז ארום גקומן מיט נאר שלימות אונ דר טאג שבת איז גהייקט גיטארין איז וויא ערשט קומט מתקן גיטארין דעם נאך איז גשלים גיטארין דיא עקיונים רחוקים אונ עס איז גיטארין איין שלמחה פבל העזמות אונ בשעת שבת קט באראפט אריין גיטארין זענען בשאפין גיטארין די שרים

פרשת חוקת

גיש גיבארן ווערן גאך אין מאל אין איין אנדערין גוף עד גערט זיך אום צוא זיין ערשטער ערד פון וואגען עד איז דארט גנומען גווארן דען מעג שוין די אשה נעמן איין אנדרן מאן און מיט אים האבן קינדן . קום און זעה ווער עס וויל איין ואך מקיים זיין אועס זאל האבן אקיום נעמט ער זיין שוה און גיט צוא זיין חכר עד זאל דר מיט מקיים זיין עס זאל האבן איין קיום עד זאל שוין קיין חרטה גיט האבן דרום זאגט דר פסוק ואת לפני ישראל דם איז נודג גיווען פר ציימן ביי די ישראל דם זיי זענן גווען צדיקים און האבן מקיים אלי זאבן זיי זאגן האבן אקיום חרקה דעם שוה אפר היינט האבן זיי די ואך אפר גישמעלט מיט אנגדר גשמאלט מקבל קען צו זיין מיט איין מאנטיא אדר איין קרייד דם איז אלץ גרוסע מודות בקצור גשריבין בדרד נלה און דרום שמיים ואת התעוה בישראל דאס הייסט אקיום בישראל מיט דעם קיום עזיון און דאס אין חקת התורה איז אלץ איינס . ווייטער קען מען גיט שמעלן עס איז גרום מודות : יאספ אהו רבי הייא זאגט עס שמיים ושבת אני את המתים מן החיים דעם פסוק האבין מיר שוין מפורש גווען . קום און זעה ארי מעשים פון הקב"ה זענן בדין אמת און עס איז אלץ נאך זיין רצון און קיינר קען אים גיט ווערן זאגן צו אים וום מוסמו עס איז דאך קשה ווי אזו דם שלמה גואגט איד לוב די מתים מער פון דיא לעבדיגע אמער דם ווארט זיי הייסט דאך איין צדיק אזו שמיים וכניהו בן היודע בן איש זי דר וום גייט בדרה אמת הייסט ער זיי אונ איין רשע הייסט סת ווארום דם עד דא גואגט אז די מתים זענן בעסר פון די לעבדיגי נאר אלי רייד פון שלמה זענן גווען מיט חכמה ווען עס וואלט נאר גשמאנן ושבת אני את המתים גיט מער וואלט איד אזו גמיינט ווי מיר האבן גואגט איז איין קשיא אופ שלמה שמיים דאך אפר שכבר סתו מיינט ער אזעלכי מענמשין וום זיי זענן שוין איין מאל גשמארבין און האבן שוין מקבל גיווען זייער עונש אופ יענר וועלט און זענן נאך איין מאל גיבארן גיווארן די דאווי רופט ער אן מתים ווייל זיי זענן שוין איין מאל גשמארבן האמשי היינט לעבין זיי רופט ער זיי דאך אן מתים אופ די דם עד גואגט איד לוב דיא מתים שכבר סתו וום זיי זענן שוין איין מאל גישמארבין און האבן שוין מקבל גיווען זייער עונש די וועלן שוין בודאי קומן לעולם הבא דרום לוב איד זיי בעסר מן החיים פון די לעבדיגע וום זענן קיין מאל גיט גשמארבין און די ווייסט מען גיט אוב זיי וועלן קומן לעולם הבא קום און זעה די צדיקים זענן זוכה מקישר צוא זיין בערוו היים זיי וועלן זוכה זיין צו זעהן דעם גרוסין פבוד פון דעם מלה הפבוד אזו שמיים לחיות בעוים ה' ולבקר בהיכלו און זייער תענוג איז למעלה העכר פון די היידיגי מלאכים אין דעם ארט וואס היישט עדו העליון וואס דיא עליונים ותחתונים זענען דארטין גיט זוכה צו זעהן אזו שמיים עד לא ראתה אלהים וזהו און דיא וום זענן גיט אזו זוכה האבן זייער ארט נידריגר אימקור ווערליג זיין מדרגה נאך זיינע מעשים זייא זענן גיט זוכה צו זעהן דעם עדו העליון זייערמ דעם עדו התחתון און דר עדן שמיים אופ דעם עדן התחתון דער חילוק איז צווישן זייא כיתרון האור מן החשך דר אונקערשטער עדן היישט איין גן צוא דעם אויבערשטין עדן און דר אויבערשטער איז איין עדן צוא דעם עדן התחתון און דיא וואס זענן נאר אין גן עדן התחתון אזו האבן זיי הגאה אלע ראשי תרשים און שבת פון דעם עדן התחתון אזו שמיים זייה מדי חודש בחודש ומיר

אזו חשוב למעלה און דוא האכט רשות צו מגלה זיין מודות וואס קיינר דם צו קיין זכות גיט דרום אנפלעק מיר עפעס איין ואך אין דר פרשה ואת חוקת התורה זאגט רבי שמעון צוא זיין וזן רבי אלעזר שמיים אופ אין זיין שמאנד און זאג איין ואך אין דר פרשה און דער נאך לאזין דיא חברי'א זאגן . שמיים רבי אקעזר אופ און הייבט אן עס שמיים ואת לפני ישראל על הבאזה ועל התמורה לקיים כל רבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו אין דעם פסוק מזו מען מסתפר זיין מען זאך אים רעכט פאר שמיין דען אז דיא קדמונים האבן גמאכט אזו איין הסכמה אופ דר ווערט אז מען זאל מיט איין שוה קנה זיין איין נאך ווארום דם מען עס דר נאך מבמל גווען אמער ווען איינר איז מבמל איין זאך פון דער תורה איז גליה ווי ער מאכט חרוב דיא וועלט אלא דאס איז כיון תורה ובסוד עליון גמאכט גווארן און דרום ווייל דיא ערשטע זענן גווען חסידים און צדיקים איז דיא ואך בייא זייא גיווען אנפלעקט איין קען צוא מאן מיט דעם שוה און אז עס איז גמערט גווארן דיא רשעים אופ דר וועלט איז גימאכט גווארן די ואך אנדרש פדי מען זאל זעהן אז די ואך וום איז גשמעלט גווארן על פי סוד זאל זיין פר הגלן . דער פסוק זאגט אל חקרב הלום של נעלד מעל רגליך דם האט הקב"ה גמיינט אז ערנאל זיך פורש זיין פון ווייב וום זי הייסט נעל און זאל זיך בהעפמן אין דר שכינה אז זי זאל תמיד זיין ביי אים דר נעל ווייזט אז ער זאל זיך אפ שידן פון דר וועלט וום ער גייט אוועק און זאל זיך בהעפמן אין אנדרין עולם דרום דם ער גיזאגט של נעלד זייא אפ פון זיך דיא מעשים פון עולם הזה דרום ארץ וום איין מת גיט צו איין מענמשין איז חלום איז גוט און אז ער נעמט עפים איז גיט גוט און אז ער נעמט צו איין שוה ווייזט ער אים אנער וועט אוועק גיין פון דר וועלט מיט זייגי פים צו גיין אופ יענר וועלט און דם איז אז איין מת מוט דם אפר אז איין קעבדיגר ציהט אפ איין שוה און גיט אים צוא זיין חכר עד זאל דר מיט עפים מקיים זיין אזו מוט ער עס בגודת עליון און דר מעם פון דר חלצה איז אוד בסוד עליון און אלץ איז איין שודש דר פון . קום און זעה אז איינר שמארבט אן קינד אזו קען זיין רוח גיט ארוף קומן ער איז נטרד און נע זנד אופ דר וועלט און ער גיפנט גיט קיין ארט דרום האט הקב"ה ויידר חס גיהאט אופ אים אז ער זאל ויידער קומן אופ דר וועלט אין איין אנדערן גוף מתקן צוא זיין אזו ווי דר פסוק זאגט וואס און די נשמה אל עפר ישוב קומט ויידער אין איין אנדרן גוף עפר אריין מחמת דר ברודר דר יבם נעמט דיא יבמה דעם ברודערס ווייב און דם קינד וום ער דם מיט איר דאס איז די נשמה פון זיין ברודר וואס איז גישמארבין אזו האט ער איין תקון און אז ער וויל זי גיט מייבס זיין מזו ער אן ביגדין איין שוה אופ דעם פום און זי זאל אים אפ ביגדין און אראפ ציהן פון זיין פום און זאל נעמן דעם שוה צו זיך פון דעם מת וועגן צו ווייזן אז די נשמה קומט אופ איר ארט על מנתתו פכבוד צו דר שכינה און זייא דארף דעם שוה איין ווארה געבין אופ דער ערד צוא ווייזן אז אצונד איז גשמילט גווארן דער גוף פון דעם מת ער וועט שוין האבין מנהגה ווייל זיין רוח איז שוין ארוף גינמן גווארן למעלה אופ זיין ארט און הקדוש ברוך הוא האט אופ אים חס גיהאט און דענמאלט קען ער שוין קומן אין איין הויכן עולם . און דם וואס זיא נארמט דעם שוה צו דר ערד ווייזט דם אז דער מת וועט שוין מער

פרשת חוקת

ובח בשכתו און דער אונטערשטער ערן הייסט עדנה לשון נקבה און דר אויבארשטער הייסט ערן לשון זכר דרום זאגט שלמה ושבת אני את הכתובים וכו' והיינו אשר חמה חיים עדנה די מתים וואס זענן שוין גישטארבן איין זאל אדר צוויי מאר און האבן זיך שוין מתקן גווען אזו וויא זיךער וואס ווערט עטליכע מאל געזיידט אין פייער און די פסקת גייט דער פון אונעק אזו אויך די נשמה איז שוין אויף יענער ווערט און קאמט שוין מקבר גווען איר ענש און איז שוין לויטער איז איר בעסער ווי חיים אשר חמה חיים עדנה פון דיא וואס זענן אין עדיה דאס הייסט דער ערן המתותן וטוב משניהם און עס איז נאך בעסער פון די ביידע את אשר ערו לא היה דאס זיין רוח איז נאך אין זיין פשטאנד ער דארף גיט אראפ גיין מקבל זיין איין ענש ער ווערט גשפייזט פון דעם סיוו וויאזוי דאס איז למעשה למעשה עס איז נאך בעסער פון וואלדינג ווער עס איז נאך גיט אנטפלעקט גווארן און אפ גשייד גווארן פון זיין ארט און אלי רייד פון שלמה זענן פיל פר שטעלט מיט חכמה וואל צו דעם ווס ער היט די מצות פון דער תורה און איז אין איר עוסק ויחס גליקה דער איז אן גהאלטן און איז גהנה במדהנה געווינה מער פון אלי מענטשן וקום אונ זעה בשעת הקב"ה האט זאגט צו משה וספר אחריו אל עמי איז שלאף גווארן דר כח פון משה זען משה איז גווען וויא איין גוף און אהרן איז גווען זיין רעכטע האנט און אז ער האט גוועהען אז זיין רעכטע האנט גייט פון אים אונטעק איז שלאף גווארן זיין גאנצער גוף ווייל דיא רעכטע האנט איז פון אים גיבארן גווארן האט אים הקב"ה זאגט קח את אהרן ואת אלעו בניו אז די רעכטי האנט גייט פון דיר אונטעק וועל איך דיר געבן איין אנדרי רעכטי האנט דס איז זיין זון אלעזר דאך איז דס גיט גווען בשלימות אזו וויא פייא זיין פאטער ווארום אז אהרן איז גישטארבן האבן זיך אפ גטאן די ענגי פבוד און בכות משה זענן זיי ווידר נקומין אפר גיט בכות אלעזר :

ברענט פאר אים און דס בעטל איז ארום און אריין גאנגן און איין וואקען איז איבער אים גשטאנן דען האבן שוין ישראל גוויסט אז אהרן איז גישטארבן און האבן גוועהן אז די ענגי פבוד זענן אפ גטאן גווארן דרום שטייט וירא בני ישראל דאס איז שטייט זיין זענן ווארן ארום גוועהן דען דיא ענגים ווס עס איז גווען ארום זיי זענן אונטעק גאנגן דרום האבן אוף אים גוויינט כל בית ישראל מאנזבילן און ווייבר מיט די קינדער ווארום זיין האבן אים אלי ליב גהאט רבי שמועל זאגט די דריי מתים ערוינים משה אהרן וזכרים ווארום זענן זיי גיט בגראבן גווארן ביי אנדר גייערט איינליך אוף איין בויגער ארט נאר אוף אלי ערטר ווי די ישראל זענן גווען במקום ספנה איז דארטן איינער פון זיי גישטארבן ער זאל אוף זיין מנין זיין און דורך זייער זכות זענן זיי ניצול גווארן ופיל זוכה איז דער חלק פון דיא צדיקים בעולם הזה ובעולם הבא האמשי זיין זענן במקום העליון אזו זייער זכות איז גוור איין גוידה אוף די ישראל און זיי מוון תשובה אזו רופט הקב"ה צו די צדיקים ווס שטיין פר אים למעשה און איז מודיע אז זיין זאכן כבשל זיין די גוידה ווייל הקב"ה האט רחמנות אוף די ישראל פיל זוכה זענן די צדיקים דאס אוף זיין איז גזאגט גווארן ונחך ה' חסד והשביע בצדנות נפש ועצמותיך וחליך ונח' :

ידבר העם באלהים ובמשה רבי יצחק זאגט עס שטייט ותלכש אסתר מלכות מנלת אסתר איז גזאגט גווארן ברוח הקודש דרום שטייט די מגלה צווישן די כתובים ויהי כיום השלישי עס איז שוין גווען דעם דריטן טאג ווס זי האט גפאקט און איר גוף איז שלאף גווארן דען איז זיא גישטאנן מיט איר רוח אן איין גוף ותלכש אסתר מכות דען האט זי אן גטאן חשובי קליידר פון מלכות וואקט דאך גידארפט שטיין ותלכש בגדי מכות נאר דר פסוק מיינט זי האט זיך אן נקלייד מיט מכות שמים הקדושה דס איז די שכינה און האט זוכה גווען צו רוח הקודש פר ווס איז דס אלץ גווען ווייל זי האט אפ גהיט איר מויל פון ריידן אזו ווי עס שטייט אין אסתר מכות און מיר האבן גערענט דר ווס היט אפ זיין מול מיט זיין צונג ער זאל גיט ריידן קיין שלעכץ דער איז זוכה אן נקלייד צו ווערן ברוח הקודש און ווער עס קערט חלילה אפ מיט זיין מול צו ריידן לשון הרע און אנדרי שלעכטי רייד דא קומן דיא אייניגי בייזי רייד אוף אים אליין אונטעק קומט אוף אים נגעים אדר צבעת ווס ברענין אים ווי איין גיפט פון אשלאנג אזו ווי מיר האבן שוין מפורש גווען דעם פסוק וידבר העם באלהים ובמשה זיין האבן גרעט פייז אוף הקב"ה און אוף משה און האבן גזאגט למה העליחנו סבצים זיי האבן ביידי גלייך גמאכט מיט דעם זאגן נאך ווס האט איר אונז אויס גיצוגין פון מצרים דרום איז אויף זיין אן גשיקט גווארן דיא ברענדיג שלאנגן ווס האבן זיי פר ברענט אזו ווי איין פייער עס האט גברייכט פון דעם מול פייז אין דיא גרעדים אריין און זיין זענן גישטארבן אזו וויא עס שטייט וישלח ה' בעם את הנחשים השרפים רבי חייא זאגט עס זענן גקופן אזעלכי נחשים ווס זיי האבן גמאכט מיט זייער מול און פלאמין פייער איז גווען אין זייער מול און האבן זיי גביסן און פייער אריין גווארן אין זיי דא זענן זייערי גרעדים פר ברענט גווארן און זענן גישטארבן די רייד זענן פיל מרות פר ווס עס איז אזו גווען :

ומשם בארת הוה הבאר ווארום הייסט ער אקאל באר און אקאל בארת ער

עַד וְאֵת דְּרוֹף גְּרוֹמֵי סוּדוֹת הוּא הַבָּא אֲשֶׁר אִסַּר ה' לַמִּשָּׁה אִסּוּף אֶת הַיָּמִים דָּעַן דַּר בְּאֵר אִיז נִיט אַפּ גַּמְאָן גִּוְאָרִין פּוֹן וַיִּי אַוּב דּוּא וועסט פֿרעגן ווי אזו האבן ווי אלי גקענט שעפין דר פון-אלא דר באר המ זיה צו מילט אוף צוועלף טייל נחלים אונ קוואלין זענן דער פידמ גווארין אונ זענן גנאנגין אוף אלי זייסן אונ אז דיא ישראל האבין גירועט אינ האבין באגערט וואסר האבין די ישראל זיה גישמעלט קעבין באר אונ האבין גיזאגט שריה אונ האבין אזו גיזאגט עלי באר ענו לה פֿרענג אוף דיין וואסר צו אלי זייסן אין דעם שבח פון דעם באר האבן ווי אזו גיזאגט באר חסרות שרים כרוה נדיבי העם ווי האבן גיזאגט אַכִּית דָּעַן דִּי אֲכֹת הָאֲבֹן אִים גִּנְרָאָבִן אַזוּ ווי עס שמיים אוף אנגדר ארט פון דאנן דערנין מיר אפ ווער עס וויל מעורר זיין דברים עליונים סיי בפעשה אונ סיי בדבור ווען ער טוט די מעשה אדר מיט דעם דיבור ניש אזו ווי עס בדארף צוא זיין העלפט עס אים גאר ניש אונ ער איז גאר ניש מעורר די גנאצי וועלט זיין אין שול אריין מעורר צוא זיין דבורים עליונים אפר עס איז גאר ווייניג וואס ווייסן רעכט מעורר צו זיין אונ הקב"ה איז נאהנט צו אלי אבר צו דעם ווס ער קען אים ניש רופן רעכט איז ער ניש נאהנט אזו ווי דר פסוק זאגט קרוב ה' לכל קרואיו ווס ברארת ער נאה ווייטר זאגן לכל אשר יקראוהו באסת גאר מען מוז ווייסן אים רעכט אן צו רופן אונ צו דעם איז ער נאהנט אזו אוף די ישראל האבן גיזאגט דברי אכית אונ דר מיט האבין ווי מעורר גיווען צו דעם באר דם זי המ אוף גבראכט איר וואסר צוא אן מרינקין כל ישראל אונ בר זמן אז ווי האבן ניש גרעט דיא הייד זענן ווי ניש אוף גנאנגן זאגט רבי שמעון דא ווער איה איה מלכה זיין איין זאך ווער עס וויל מסדר זיין די מעשה ודברים אזו ווייא עס בדארף צו זיין איז ער בונדאי מעורר צו הקב"ה ער זאל מושק זיין דברים עליונים ער זאל זיה צו זיי מקשר זיין אונ אוב עס איז ניש אזו ווי מען בדארף איז ער זיה ניש מקשר צו זייא • איז דאך די קשיא אז עס איז אזו אז דיא גנאצי וועלט מוז ווייסן ער זאל מסדר זיין בפעשה ובדבור אס פן נוס איז די מענה פון די צדיקים נוס ניי ווייסן דעם עיקר הדברים אונ די מעשה אונ ווייסן מכון צוא זיין וייער הארץ מער ווייא אנגדרר • אלא דר חינוק איז דיא ווייסן ניש דעם שורש ועיקר אונ די רעכטי מעשה דר פון גייערט גאר דעם סידור אליין ווס עס שמיים פר אים אן איין רעכט פונגה די ציהן אוף זיה כניכול סאחריו פון דעם הינטר דעם אקסיל פון הקב"ה אונ דם איז ניש קיין רעכטי לשמירה אוף אים אפר דיא וואס ווייסן רעכט אונ זענן מכון רעכט וייער הארץ אונ וייער מלשכה אזו זענן ווי מוציא דיא ברכות פון דעם ארט ווס הייקט מחשבה עליונה אונ ששורש הברכה למעלה בדרך הישר ציהן זיי אראפ ווי עס געהער צו זיין פיו עס ווערן גפענטשט די עקיונים ותחתונים אונ דר שם הקודש ווערט גפענטשט דווקא ווייא וואול צו וייער חלק ווס הקב"ה איז נאהנט צו זיי אונ איז אן גבריית אקעגן זיי אונ אז ווי רופן אים בשעת זיי זענן בצרה העלפט ער ווי בעוקם יהוה ובעולם דבא אזו ווייא דער פסוק זאגט כי בי חשק ואפלטו אשכנתו כי ידע שמי יקראני וצענתו עמו אנכי בצרה אחלצתו ואכנתו :

געבין די אבדה מידן דו זאלסט אים נאך פארשמן אוב דר המ אבדה פר קארן דרום שמיים אוחו דוא זאלסט רעכט חוקר ודון זיין אזו דא דר עוג מקה תבשין איז גווען פון די דיו לייט פון אברן אונ עס שמיים וכד אנש ביתו נבולו אוחו המ אברתם אים אוף מל גו אונ אז עוג המ גועהן אז די ישראל גנעהגן צו אים האט ער גוא זיי האבן דעם זכות פון דעם אות דם איז מילה איה האב דעם זכ פריער אוף מיר אונ ער המ זיה פר זיקערט אויף דעם אות אז דר זכות וועט אים העלפן דרום המ זיה משה וייער גפארבמן וואר ווי איז מילכה אום צו רייסן דעם אות ווס אברתם אבינו האט א גצייקנט ער המ אזו גיזאגט אברתם איז גיווען מצד דמיין אונ מ ימין דם איז אדרן איז שון גישמארבן אונ מען קען אים אנדרש ביי קופן נאר מיט דעם ימין אזו ווי עס שמיים יסיד ה' תרען אויב דר זאגט נאט צו אים אל תירא אוחו דוא זאלסט זיה ניש פארבמן פר ד אות מען בדארף קיין ימין צו אים ניש האבין כי ביד נחתו אוחו מ דיין יד שסאל קענסמו אים אום רייסן דען ער האט פונם גיווען דר אות ככל שפן דיין יד שסאל וועט אים מיט זיינע קינדער בודאי מ לירין פון דר וועלט האמשי ער איז איין גבור אזו ווייא דער פס זאגט אוחו ואת כנו ואת כל עמי זענן אלע גיפאלין אין דר האנט פון מלש וואול צו די ישראל ווס משה דר גביא נאכן איז גיווען צווישן זיי דם פון זיינע וועגן המ זיי הקב"ה גמאן אלי נסים אונ האמשי אברת המ כל גווען אין גאנצן זיין בני בית המ פארט הקב"ה פורת ברי גווען נאר מיט אים אונ מיט דיא קינדער פון אברתם אזו ווייא דר פסוק זאגט ויער אתיד לדווחם וגו' אונ ויידר שמיים ומני ואת בריתי אוחו אסר ה' גו :

פרשת בק

וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמורי ווס המ בלק גזעהן ווס ע זאגט וירא אלא ער האט גזעהן בחלו החכמה אזו ווייא עס שמי יישק אביסל כעד החלו מיינט מען אוך אזו דען עס איז פר האנדן א מלח ווס דרינגן רוען ארי חכמות אונ דרינגן המ ער גזעהן ווס ער דר גזעהן אין דעם עק פון דיא כוכבים אונ בלק המ גזעהן איין כי צו דען בלק המ גקענט פמה מיני פישוף • קום אונ זעה בשעת דר ישראל האבן חרוב גמאכט דם לאנד פון מיוחן איז אובן במלכות שם ארום גנאנגן איין פרוז זאמקט אייהן איין גבורים שלמונים איפר א אומות אונ זעהק ווי מלכות אכזרי איז חרוב גווארן • באותו שען האבין זיה די ממונים איין גואמקט אונ האבן גוואלט אום קערן ; ריק דם מלכות אזו ווי עס איז גווען אונ אז ווי האבין דר זעהן דע פח פון משה האבין זיי זיה אום גיקערט אריינטר אזו ווי דער פס זאגט על כן יאסרו הסופרים דם זענן די ממונים האבן זיה איין גיזאמילד אונ האבן גיזאגט מוא חשבו ווער איז דם ווס ער המ חרוב גימאכט תבנה ותכונן מיר וועקן מאכן אז עס זאך ווערן גבוטט אזו ווייא פריי אונ אז ווי האבן גזעהן דיא גבורה פון משה אונ דאם פלאם פ זיין מלכות האבן זיי גזאגט כי אש יצאה מחסכוך להבה סקיה סיחן ווי הא גזעהן אז עס איז ניש מילקה מען זאלעס אום קערן אזו ווייא פריי האבן זיי גזאגט איר לך מוא וגו' :

וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמורי ווס המ בלק גזעהן ווס ע זאגט וירא אלא ער האט גזעהן בחלו החכמה אזו ווייא עס שמי יישק אביסל כעד החלו מיינט מען אוך אזו דען עס איז פר האנדן א מלח ווס דרינגן רוען ארי חכמות אונ דרינגן המ ער גזעהן ווס ער דר גזעהן אין דעם עק פון דיא כוכבים אונ בלק המ גזעהן איין כי צו דען בלק המ גקענט פמה מיני פישוף • קום אונ זעה בשעת דר ישראל האבן חרוב גמאכט דם לאנד פון מיוחן איז אובן במלכות שם ארום גנאנגן איין פרוז זאמקט אייהן איין גבורים שלמונים איפר א אומות אונ זעהק ווי מלכות אכזרי איז חרוב גווארן • באותו שען האבין זיה די ממונים איין גואמקט אונ האבן גוואלט אום קערן ; ריק דם מלכות אזו ווי עס איז גווען אונ אז ווי האבין דר זעהן דע פח פון משה האבין זיי זיה אום גיקערט אריינטר אזו ווי דער פס זאגט על כן יאסרו הסופרים דם זענן די ממונים האבן זיה איין גיזאמילד אונ האבן גיזאגט מוא חשבו ווער איז דם ווס ער המ חרוב גימאכט תבנה ותכונן מיר וועקן מאכן אז עס זאך ווערן גבוטט אזו ווייא פריי אונ אז ווי האבן גזעהן דיא גבורה פון משה אונ דאם פלאם פ זיין מלכות האבן זיי גזאגט כי אש יצאה מחסכוך להבה סקיה סיחן ווי הא גזעהן אז עס איז ניש מילקה מען זאלעס אום קערן אזו ווייא פריי האבן זיי גזאגט איר לך מוא וגו' :

ויראמר ה' אל משה אל תירא וחותו צוויי כאל אין דר תורה שמיים וחות מיט איין ואז אפר אין דר נאנצד תורה שמיים אלץ אוחו אן איין ואז נאר איין אוחו איז דא ביי עוג אונ איינר שמיים ביי אבדה ער וויש אוחו אוחו אלא אזו ווי נאקטן איז טייטש דו זאלסט אים ניש אפ

ויראמר ה' אל משה אל תירא וחותו צוויי כאל אין דר תורה שמיים וחות מיט איין ואז אפר אין דר נאנצד תורה שמיים אלץ אוחו אן איין ואז נאר איין אוחו איז דא ביי עוג אונ איינר שמיים ביי אבדה ער וויש אוחו אוחו אלא אזו ווי נאקטן איז טייטש דו זאלסט אים ניש אפ

פרשת בלק

אמענעמלש גהיט אז ער זאל גיין בדרק אמת דען אלי וועגן פון דם נמשן זענן אלי מיט אצאל און די שומרים שמיין און דיא עדות פון אן גיברייט און באגערין איין לוי אמת און דיא דינים שמייען פון דען זיין דיא עדות און דיא וואס מענען דיא מענות ווייסן ניט אס מען וועט וויא פסקען למיין אדער לשמאר די אלי רוחות ווס פון ארויס פון דיא לייט דיא מקטרגים דיא שמייען פון וויא און ווערן גייען הן קטוב והן לרע ווי עס ווערט נפסקת דען מיר האבן געריגט בפמה דינים ווערט דער מענטש גמשפט און דער וועלט דער זיין לעבין אדר דער נאך דען אלי נאכן זענען בדין און הקב"ה אלי מאל ברחמים און זיין רחמים איז איבער אלי און ער וויל אס מענטשן ניט זיין נאך זייני מעשים נאך אזוי וויא דוד האט געטאן אס ענטה תסור יה אדני מי יעמוד קום און זעה יהושע בן יהוצדק גינען אנרוכר צדיק און איין פון גדול ער איז געבאנען לפני פנים און האט דארטן גמשמש גווען בפרונה גדולה נאך דעם און האט אים אריין גיבראכט לשיבה של רקיע האבין זיך איין אמילט די בני ישיבה בן זיין זיין דין דען אזוי איז דר סדר פון דר יבנה של רקיע אז ווי גיין אריין לדון גייט ארום איין פרוז און זאגט זי בני ישיבה גייט אריין אין הדר הבשר און דס בית דין קיבן צו גדר און דר רוח פון דעם מענטשן קיבט פאר זייא דרוק צווייא מוננים אז ער קיבט אריין גינענהט ער צו איין פייערדיג זייל ווס דארטן שמיית חסד און אלי ווס זענן מחדש חידושים אין דר תורה דער דרוף אן גישריבן בייא דער בני הישיבה און די בני ישיבה למיין צו זעהן די רייד און די צווייא ממונים גיין ארום און פרענגן אס צו זיי מיר זעהן זיי איז דס רעכט אזוי ווי עס פדארף צו זיין אזי אל צו אים פניה עטרות פון אור ווס פינגקלין קרייען אים די בני ישיבה און אויב ניט אזי לאוחו כושה זענן שמויטם אים ארויס החמא יען עס איז ווידר פון האנדן אנדרי ווס מען פרענגט אים אריין ווען קב"ה איז מחוקק מיט דר בני הישיבה און ער זאגט מאן סוכה ווער נט מכריע זיין צווישן אונז דר און דר מענטש אזוי ער מכריע נאך ווס זיי זענן מחוקק און עס איז ווידר פון האנדן אנדרי ווס גיין און דין אום צו קלערן ער זאל אים מאכן קלאר • זאגט רבי זי נאך דעם נאך ווערט דאך אמענעמלש נפטר ניט אין זיין צייט און ער שטארבט ווארום ווערט ער דארטן גמשפט נאך אפאל נט ער אזוי האבין מיר גילערניג און גיערנט דאס ער דרט בודאי אפ גיטאז פון דר וועלט על פי דין נאר איידר מען זיט אים אריין אין דר כחיצה פון דיא צדיקים פרענגט מען אים זיער און דין פון דער מתיבתא דרקיע דארטן שמיית דר ממונה גיהנם מקטרג צו זיין • זפאה איז דר מענטש ווס ער איז דארטן געה בדין און אז ער איז דארטן ניט זוכה בדין נעמט אים דער מונה פון דעם גיהנם ארום און ווארפט אים און שליידרט אים ווי מען שלאדרט איין שליידר שמיין אזוי ווי עס שמיית ווא נמשך יוד יקלעה בחוד כס הקלע און ער ווארפט אים אין גיהנם אריין ער זאל דארטן מקבל זיין דעם עונש אזוי וויא ער האט פון דינט און עס איז פקת גווארן און אים קום און זעה עס שמיית וואני את יושע הכהן ויל עמוד לפני המלך בשעה ער איז נפטר גווארן פון דר וועלט האט זיין אים גבראכט פון דעם ראש ישיבה ווס ער איז העכר איבער ארי גיט דרום שמיית עמוד לפני מלאך ה' דס איז דר מלאך כש"ש ווסן עומד

ער ייסט דס איז דר ממונה איבער דיא נפשות אריין פרענגן זיי אין גיהנם אריין דס איז דין חשק און זיין רוסט מען זאל אים תמיד זעבן נפשות ער שרייט תמיד ה"ב ה"ב גיב מיר די לייט אין גיהנם אריין שמיית ער לשפט צו דר מאנן אים זייני עבירות יאמר ה' אה השטן נאך וואס שמיית צווייא מאל יערה ה' בך השטן ויערה ה' בך וגו' נאר איינס איז איין אן שרייאונג צו דעם מלאך רוסה און דאס אנדערע איז צוא דעם וואס ער גייט ארויס פון דעם גיהנם תמיד מקטרג זיין אויף דיא מענטשן • קום און זעה דער שפן העליון דער נידערט אראפ אין גישטאלט וויא איין אקס און אלע דיא נפשות און רוחות פון דיא רשעים וואס זייא ווערין גמשפט אין גיהנם אריין אזוי עסט ער זיי אפ כלהוד השור וויא איין אקס עסט אפ דס גראז אלי רוחות אין איין מאל אין איין רגע און נידרט זיי אראפ און גיט זיי אפ אין דר האנט פון דעם מלאך רוסה נאך דעם אז ער האט זיי איין גישלונגן דרום דס פלק גיזאגט עתה ילכו הקהל את כל סביבותי כלהוד השור אזוי וויא דער שור הידוע ווס ער שמיית איין שלינגן און אפ צו עסין דיא רוחות פון דר באצור וועלט את יד השדה דס זענן די רוחות פון די מענטשן ווס קיבן אזוי וויא גראז פון דעם שדה העדינה זאגט רבי יוסי ווערדיג דעם איז דאך פלק גווען אנרוכר חכם אז ער האט דס אלץ גיוויקט זאגט רבי חייא בודאי דס ער איין גימוזט ווייסן אלי די וועגן פון דעם שור דען ווען ער ווארט ניט רעכט וויסן זייני עסקים וואלט ער זייני חרשים וכשפים ניט גקענט מאנאגט רבי יוסי בודאי האכטו רעכט גזאגט • און דר פח פון דעם אייגניג אקס איז אז מען רופט אובין אום און דר תבואה ווי אזוי זאל גראמין מיט איר וואקסן דען אלי טאג רופט מען אום און די רוחות פון די מענטשן ווי זיי זאגן זיין דס זענען דיא טעג פון חודש ניסן און פון חודש תשרי אזוי וויא מיר האבן דס און איין אנדר ארט גוט מפורש גווען :

וישח מלאכים אל בלעם וגו' עס איז פון האנדן אין דעם פסוק אכט און צוואנציג ווערט אקעגן די אכט און צוואנציג מדרגות פון בישוף וקסט פון דעם ציפור ווס ער האט גבראכט דא איז דאך אקשאי ווי איז ער גווען אזוי איין נאר אז ער האט זיך גוואלט בהעפמן מיט בלעם האט ער אים פריער גראפט משחד זיין און איבער פגען און דר נאך זאל ער דס פון אים פגערין גיט ער זאל תיפף זאגן וזה עס יא מספרים וגו' לכה נא ארה לי וגו' זאגט רבי יוסי פון דאנין לערנין מיר אפ אז פלק האט גוויסט אז דר רצון און דר חשק פון דעם רשע איז ער זאל טאן פיל שלעכץ דרום האט פלק גיטאן בישוף מיט קסמים וחרשים און האט גימאכט דעם ציפור ער האט גוויסט די מדרגה פון משה ווי נאר הויף זי איז חשוב האט ער אזוי לאנג חורש בחרשים גווען מיט בישוף ביז ער האט פון שטאגן אז די מדרגה פון פלעם איז דר טומאה איז אנגעקען דר מדרגה פון משה אין דר קדושה מיד תיפף האט ער גשיקט צו בלעם בן בעור כפתורה ווארום הייסט דס ארט פתורה אזוי ווי עס שמיית כפתור אום נהרים נאר דארטן רופט מען אן איין מיש פתורה און דרום ווייל זיי זענען גווען פון די פתי עבודת פוכבים חערוכים לגר שולחן זיי האבן אן גיריכט איין מיש מיט עסן און טרינקן צו דר צד הטומאה און האבן גימאכט מיט בישוף און גוויס קטורת פון דעם מיש אזוי האבן זיך דארטן איין גוואמילט אלי רוחות הטומאה און האבן זיי מודיע גווען וואס זיי האבן גוואלט און אלי מיני חרשים און בישוף פון דר וועלט איז גמאכט גווארן און דעם

מייט מייט דס איז דר ממונה איבער דיא נפשות אריין פרענגן זיי אין גיהנם אריין דס איז דין חשק און זיין רוסט מען זאל אים תמיד זעבן נפשות ער שרייט תמיד ה"ב ה"ב גיב מיר די לייט אין גיהנם אריין שמיית ער לשפט צו דר מאנן אים זייני עבירות יאמר ה' אה השטן נאך וואס שמיית צווייא מאל יערה ה' בך השטן ויערה ה' בך וגו' נאר איינס איז איין אן שרייאונג צו דעם מלאך רוסה און דאס אנדערע איז צוא דעם וואס ער גייט ארויס פון דעם גיהנם תמיד מקטרג זיין אויף דיא מענטשן • קום און זעה דער שפן העליון דער נידערט אראפ אין גישטאלט וויא איין אקס און אלע דיא נפשות און רוחות פון דיא רשעים וואס זייא ווערין גמשפט אין גיהנם אריין אזוי עסט ער זיי אפ כלהוד השור וויא איין אקס עסט אפ דס גראז אלי רוחות אין איין מאל אין איין רגע און נידרט זיי אראפ און גיט זיי אפ אין דר האנט פון דעם מלאך רוסה נאך דעם אז ער האט זיי איין גישלונגן דרום דס פלק גיזאגט עתה ילכו הקהל את כל סביבותי כלהוד השור אזוי וויא דער שור הידוע ווס ער שמיית איין שלינגן און אפ צו עסין דיא רוחות פון דר באצור וועלט את יד השדה דס זענן די רוחות פון די מענטשן ווס קיבן אזוי וויא גראז פון דעם שדה העדינה זאגט רבי יוסי ווערדיג דעם איז דאך פלק גווען אנרוכר חכם אז ער האט דס אלץ גיוויקט זאגט רבי חייא בודאי דס ער איין גימוזט ווייסן אלי די וועגן פון דעם שור דען ווען ער ווארט ניט רעכט וויסן זייני עסקים וואלט ער זייני חרשים וכשפים ניט גקענט מאנאגט רבי יוסי בודאי האכטו רעכט גזאגט • און דר פח פון דעם אייגניג אקס איז אז מען רופט אובין אום און דר תבואה ווי אזוי זאל גראמין מיט איר וואקסן דען אלי טאג רופט מען אום און די רוחות פון די מענטשן ווי זיי זאגן זיין דס זענען דיא טעג פון חודש ניסן און פון חודש תשרי אזוי וויא מיר האבן דס און איין אנדר ארט גוט מפורש גווען :

וישח מלאכים אל בלעם וגו' עס איז פון האנדן אין דעם פסוק אכט און צוואנציג ווערט אקעגן די אכט און צוואנציג מדרגות פון בישוף וקסט פון דעם ציפור ווס ער האט גבראכט דא איז דאך אקשאי ווי איז ער גווען אזוי איין נאר אז ער האט זיך גוואלט בהעפמן מיט בלעם האט ער אים פריער גראפט משחד זיין און איבער פגען און דר נאך זאל ער דס פון אים פגערין גיט ער זאל תיפף זאגן וזה עס יא מספרים וגו' לכה נא ארה לי וגו' זאגט רבי יוסי פון דאנין לערנין מיר אפ אז פלק האט גוויסט אז דר רצון און דר חשק פון דעם רשע איז ער זאל טאן פיל שלעכץ דרום האט פלק גיטאן בישוף מיט קסמים וחרשים און האט גימאכט דעם ציפור ער האט גוויסט די מדרגה פון משה ווי נאר הויף זי איז חשוב האט ער אזוי לאנג חורש בחרשים גווען מיט בישוף ביז ער האט פון שטאגן אז די מדרגה פון פלעם איז דר טומאה איז אנגעקען דר מדרגה פון משה אין דר קדושה מיד תיפף האט ער גשיקט צו בלעם בן בעור כפתורה ווארום הייסט דס ארט פתורה אזוי ווי עס שמיית כפתור אום נהרים נאר דארטן רופט מען אן איין מיש פתורה און דרום ווייל זיי זענען גווען פון די פתי עבודת פוכבים חערוכים לגר שולחן זיי האבן אן גיריכט איין מיש מיט עסן און טרינקן צו דר צד הטומאה און האבן גימאכט מיט בישוף און גוויס קטורת פון דעם מיש אזוי האבן זיך דארטן איין גוואמילט אלי רוחות הטומאה און האבן זיי מודיע גווען וואס זיי האבן גוואלט און אלי מיני חרשים און בישוף פון דר וועלט איז גמאכט גווארן און דעם

פרשת

בלק

צה

מיש דרום הייסט די שטאט פתורה דס איז שטייטש איין מיש :
 פתח ער הייבט אן עם שטייט ועשויו שולחן עזי שסס אוד שטייט ונתח
 על השולחן לחם פנים אלי בלי קודש חם וענן גווען אין בית המקדש
 וים מען הט דורך זיי אראפ גצונן דעם רוח הקודש פון אובן אראפ
 אזו הט דר רשע מסדר גווען צוא דעם צד המומאה איין מיש מיט
 ברומ וואס ער הייסט לחם מנאח דען עם איז אלץ איינס אקעגן דעם
 אנדרן אונ די קליפה איז אקעגן דר קדושה אזו ווי מיר האבן שון
 קפודש גווען אונ שלמה המקדש הט גיזאנט כי מה האדם שיבא אחרי המלך
 את אשר כבר עשהו קום אונ זעה ווייל די ישראל האבין אוף דעם פארג
 סיני גזאנט דס ווארט געשה דרום פארקמן זייא זיך גיט פאר אלי
 געשויות וים מען טוט זיי מיט בעשה פשפים אונ קיין שום קסמים
 וחדשין קען זייא גיט טאן קיין שלעכץ איינס כהנות דעם ווארט
 געשה אונ דס אנדרי אז הקב"ה הט אום גצונן די ישראל פון מצרים
 הט ער פר זיי צוא פראבין אלי מיני פשפים וחדשין וקסמים אז זיי
 זאלן גיט קעגן אויף זיי קיין שליטה האבין אין דער צייט אז בלק
 איז גיקומן האט ער דאס אלץ גיוואוסט דרום האט ער גישקט צו
 בלעם בן בעור פתורה וואס דארף ער זאגן פתורה נאר ער הט אן גיגרייש
 דארטין אזו איין מיש צו וויסען דורך דיא רוחות ושרים איין געה
 וואס מען זאל טאן אז מען זאל קענען ביי קומן דיא ישראל דרום
 האט ער גשיקט צו בלעם אונ זאגט אים הנה עם יצאה מצרים דס הייסט
 איין אנדער פאלק קען מען טאן שלעכץ מיט בישוף אבער זיי זענן
 ארום גיזאנגן פון מצרים דאס הקב"ה הט פאר זיי צו פראבין אלע
 מיני בישוף זייא זאלן אויף זייא קיין שליטה גיט האבין דרום שיק
 איך צו דיר דוא זאלסט געבן דער צו איין געה :

עפס גזעקן אפר גיט רעכט ווארום ער הט גזעקן אז דורך אים ווען
 אין דר שטאט שימים גיהרנת ווערן פמה אלפים מישראל האט ג
 גזאנט בנודאי אוי מיר מיין מזל באגליקט צו טאן וום איך וויל אז
 נאך וום שטייט ועתה לכה עם ווארט גידארפט שמיין ועתה לך נאר
 הט גזאנט מיר וועלן האבן אשליטה אוף דר קדושה וים זי הייסט
 דען די קדושה שוועבט אוף זייא מיט אירי פליגל דיא קדושה הא
 גשלאגן די בכורים אין מצרים אזו שטייט כה אמר ה' כחצות הלילה
 אהער איז קיינר גיט גינען אויף דר וועלט ער זאל ביי קומן דעם
 אונ זאל אוף אים שוקט זיין נאר אצונד שטייט אונד מזל וועלן מ
 זיך האלפן איין געה אוף דר קדושה וים זיא הייסט כה אזו וויא ג
 שטייט וואכי אקרה כה מיר וועלן אום רייסן דעם כה פון זיין ארט א
 זענן ביירי גווען בעצה רעה על ה' ועל ששיו אפר זיי האבן גיט גווייכ
 אז דר כה וועט זיי אום רייסן פון דר וועלט :

כדי עזום הוא מסנו וום מיינט ער דר מיט גלייך ווי ער הט שון מיט
 מלחמה גהאלטן אונ הט גזעקן אז זיי זענן שמארקר פון זיי נא
 דר רשע איז אנרוקר חכם גינען ער האט גזעקן אז דוד המלך על
 השלום וועט ארום קומן פון רות המואביה וים ער איז גווען שטאר
 ווי איין לייב אונ וועט שטארק מנצח זיין די אומה די מואבים פ
 ער וועט זייא איין נעמין דרום זאנט ער אלשוין יחיד כי עזום הוא
 וועט פון זיי ארום קומין איין טלכות וואס ער וועט אונז מנצח ז
 דרום זאנט ער מסנו אונ דרום זאנט ער אולי אוכל טאכר וועל אי
 קעגן נכה כי מיר ווערן אום שלאגן איז דאך קשה פריער זאנט ע
 אלשוין יחיד אונ דר נאך אלשוין רבים נאר ער האט אזו גזאנט מ
 וועלן זיך בהעפסין צו שלאגן די האנט פון דעם לייב וים ער ווע
 פון אונז ארום קומן כדי ער זאל גיט ארום גיין אוף דר וועלט א
 זאל גיט ארום טרייבן דיא מואבים פון זייער שטאט :

וידא בלק בן צפור פאר וואס שטייט ביי אים דער נאמן פון זיין פאטר
 מער וויא ביי אנדערע מלכים זאנט רבי אלעזר עם שטייט צווי
 מצאה בית דאס איז יתרו ורורו קו לה דאס זענען זיינע קינדער וואס זייא
 זענען גינעטין בכשת הגויות צוא קערנין תורה אונ האבין גיפסקת ארע
 דיני תורה נאך וואס שטייט מצאה בית ווארום פתחה האבין זיי זיך
 ארום גיצוגין אונ האבין זיך דער ווייטערט פון דעם פעטקייט אונ
 דס זיסקייט פון דר שטאט ירחו אונ זענן אונעק גזאנגן אין דר כדבר
 אריין כדי זאלן דארפן דערנן תורה מיט מנוחה אונ אז הקב"ה הט
 גזעקן אז זייער חשק איז נאר צו דערנן תורה הט ער זיי פון דארפן
 ארום גצונן אונ הט זיי אנידר גזעט אין לשפת הגויות דרום שטייט
 מצאה בית אונ יתרו האט אוך אזו גיטאן ער הט אונעק גווארפן דיא
 עבודת פוכבים אונ איז גיקומן מיט זייני קינדער צו בהעפסן זיך אין
 די ישראל אונ אלי אומות האבין אים דריבר מנדה גינען אונ נאך
 גיאנט אונ בלק איז גווען פון זייני קינדער ער הט אונעק גלאון דעם
 פאטרס ווען אונ אז די זקני מואב וקני מדין האבן דאס גזעקן אז
 ער איז פריער גווען מיט יתרו איזאיינס זיי האבן ביירי גדינט עבודת
 פוכבים הט זיך יתרו באהעפט אין דר שכניה אונ בלק הט זיך פון
 זיי אפ גישייד דרום האבן זיי אים היינט גימואכט פר איין סקה גיט
 פריער דרום שטייט בן צפור ווארום דורך דעם האבן זייא אום
 גימואכט פאר איין סקה וויי ער איז גווען דר זון פון יתרו וואס ער
 הייסט צפור אפר אן דעם איז ער גיטראוי גווען צו זיין איין סקה :
 ועתה לכה נא ארה לי את הנס הזה נאך וואס שטייט ועתה דאס הייסט דיא
 געה איז מיר פגליקט מצליח זיין וים איך וועל טאן ער הט

פרשת בלק

איש ניקימן זאגט רבי אַלעזר עס איז אַמאָל צו איין גרויסן הער ער
 ויצט איז זיין פאלאץ אויף זיין שמואל דר ווייל קוכט איין מצורע פר
 זיין מיר און קלאפט פּרעגט דר גרויסר הער ווער קלאפט עס אין דר
 מיר זאגט מען דער און דר מצורע קלאפט ער וויל אריין גיין זאגט
 דער גרויסר הער לאזער נישט אריין גיין נאר איך ווייס וואו אז איך
 וועל אים ארויס שיקן זיין בקשה דורך איין שליח וועט ער עס נאר
 נישט אכטן און וועט אריין גיין און וועט פר אום רייניגען מיין היכל
 עס איז בעסר איך זאל אליין ארויס גיין צו אים און וועל אים מאַכן
 איין כורא אז ער זאל נישט אריין גיין אין מיין היכל ער זאל אים נישט
 פאר אום רייניגען און זאל חלילה נישט מטמא זיין מיין קינד און ער
 זאל נישט מטא ווערן דורך אים אזו גייט ארויס דער גרויסר הער און
 זאגט צו אים הער צו מצורע דו זאלסט חלילה זיך נישט דער וועגן
 אריין צו גיין און מקרב זיין צו אים מיין זון דו זאלסט פאר מיידן דיין
 פים פון מיין זון זאלסט נישט גיין איין זיין וועג און אז דו וועסט דרוף
 עובר זיין וועל איך הייסן דיין גוף צו א שניידן אויף שמוק אבער
 ווען דער ליב האבער קלאפט אן ביי דעם גרויסן הער פּרעגט דער
 גרויסער הער ווער איך דס זאגט מען אז דאס איז דיין ליב האבער
 יענר זאגט דר גרויסר הער מיין אודוב פּנפשי עס איז אים קיין פּבוד
 נישט אז אנגדער זאל אים הייסן אריין גיין ניערסט איך אריין גידער
 אים צו פירען שרייב דער גרויסר הער מיין אודוב פּנפשי גייה אריין
 ער שאפט מען זאל היין כאכין דעם היכל ער זאל דארטן ריידן מיט
 אים • דא חלד עסהם לא תאור את העם כי כבוד הוא דו בדארפסט נאר נישט גיין
 חן לשוב וזן לרע ווארום דוא ביסט פּמא • ויאמר בלעם אל האלהים בלק
 סלך סווא שלה אלי אז ער דס שון גיזאגט בלק בן צפור נאך ווס דס ער
 נאך גידארפט זאגן מלך כואב אלא זעה דיא גאוף פון דעם רשע
 דר פּסוק זאגט סלך לטואב בעה הווא איז משמע ער איז נישט ראוי גיווען
 צו א זיין איין מלך נאר מען האט אים גימאכט לפי שעה פאר איין
 מלך אזו וויא אויבין שטייט און ער האט זיך באריכט גליק וויא ער
 איז איין חשובר מלך דער העכסטער מלך פון דער וועלט האט צו
 אים גישיקט :

פתח רבי אלעזר הייבט אן עמי זכר נא סה יעץ בלק סלך סווא וכח ענה אוחו
 בלעם בן בעור ער זאגט עמי ווי נאר שטארק איז הקב"ה איין רחמן
 אזו ווי אפאטר צו זייני קינדער אז דס קינד גינדגט אזו שלאגט ער
 אים און אז ער דס נאך קיין חרטה נישט אזו שרייט ער אן אויף אים
 און זאגט אים אז ער וועט אים נאך שלאגן ווארום דער פאטער
 טראכט זיך אז איך וועל אים נאך שלאגן אזו וועט אים זיין קאפ
 וויי פאן און זיין ווייטאג איז דאך ביי מיר אגרום צער זאל איך אויף
 אים ויער שטארק אן שרייען אזו וועט אים פאר ענדערט ווערן זיין
 פנים וויא דען איך וועל אים גיין בעטן מיט גוטע רייד פדי ער זאל
 זיך מצעד זיין אזו אויך פתחלה האט הקב"ה דיא ישראל גישלאגן
 האפין דיא ישראל נאך נישט חוזר גיט גיווען האט ער אין וויא אן גישריגן
 ועגען וויא נאך נישט חוזר אזו זאגט ער איך זעה איבער דער כפה
 ווס איך האב און זיי גשיקט טוט זיי וויי דר קאפ און זעגן זיך מצעד
 אזו איז דאך מיר אויך איין צער אזו וויא עס שטייט בכל צרות לו צו אז
 איך וועל ויידר אין זיי אן שרייען וועט זיער פנים פר ענדרט ווערן
 אז מען וועט וויא נאר נישט דר קעגן אזו וויא דער פּסוק זאגט חשו
 שחור חארם לא נכרו בחוצות אז מען ווערט זיי דר קעגט מען זיי נישט איך
 וועל

שה פון ב"ה און צו א פּרעגן דעם צד הרע בפה ובמעשה מיט
 וואה דער רשע האט אזו זאגט דיא ערשטי האפין זיך משתדל
 פון דריגען אבר וויא האפן נישט גיקענט דער דוד הפקדה האפין
 זיך ויערי זאכין במעשה איז ויער פה חסר גיזארן פון וויא דען
 לישון איז מבולבל גיזארן דרום האפן וויא נישט גקענט אבער
 איז דיין לישון דיר שארף און דיין פה איז אן גיגרייט מיט צוויי
 זי זאכן את אשר תכרד מכורד ואשר תאור יואר סייא דו בענמשט ווערט
 עס און סייא דו שערטט ווערט מקיים עס הענטט אלץ אן אין
 וועלכין צד דוא ווילסט אויף פּרעגען מיט דיין כויד סייא דיא
 שעה אויף בענמשין און סייא די סוגיאה אוף שעלשין וועט אלץ
 עס ווערן אבר ער דס נישט גיוויסט אז הקב"ה איז סטיר שפה לנאכנים
 שטייט אלץ אין רשות פון הקב"ה דעם דוד הפקדה האט ער
 לישון מבבל גיווען אזו ווי דר פּסוק זאגט אשר לא יסעו איש את
 רעהו • וסעם זכנים יחד דם איז דר טעם פון פּקק מיט בלעם דס זיי
 זיך בייד גיווען מיט איין עצה אויף שלעכץ דען וויא האפין בייד
 גיבראכט קרפנות אזו וויא עס שטייט וועל בלק ובלעם און דיא
 חות דס פּקק אלץ מסדר גיווען און צום סוף דס זיך דר רשע
 עס באריכט פר הקב"ה שבעת המזבחות ערכיה וועל פר ואל סכזח און
 מיאנט נישט פּקק זאגט הקב"ה צו אים דוא רשע איך ווייס אלץ
 ללא דו בדארפסט נאר נישט ריידן גיערם וכח תכרד • וסעם זכנים
 אבר ויער טעם און ויער עצה דס הקב"ה צו גינמן דאס וויא
 זיך נישט גיקענט שוהט זיין מיט ויער כישוף וירבו אליו דברי בלק די
 דריגען גיווען אנפּלעקט און נישט בהארטן דען ער איז גיווען
 חסר און איין בעל כום אין דרייא ערפּנד ער איז גיווען אחר
 און אחר און און אחר רגל ער איז גיווען קרום און פלינד
 מויב ער איז גיווען אן גיברייט צו דר קליפה דען מען מוז דווקא
 איין בעל מום און בלק מיט בלעם האפן זיך איין חברותא
 גימאכט דס ויערי געמן איז צו ביי קומין די ישראל עמק דס
 זאגט מיין נאמען מאכט עס דא איין פאלק וועל איך שלאגן אזו וויא
 גחש שלאגט מיט דעם עק • בלק דס גיזאגט מיין נאמן מאכט
 ער איז גיקומן און דס זיי גישלאגן אזו ווי זיין ווייזן איז גיווען
 עס האט גיזאגט מיין נאמן מאכט בל עס איז נאר קיין פאלק
 אויך האפין זיי קיין רעה נישט אן זרי געמין וענין גורם מיר זאכן
 פר לענדן פון דר וועלט אבר הקב"ה האט אנדרש פר מייטייט
 די געמן ביי בלק איז די אותיות בל און ביי בלעם בל מאכט דס
 בלייבט איבר פון בלעם עס און בייא בלק איין ק מאכט דאס
 הקב"ה האט מבבל גיווען ויער טיפע מחשבה אז וויא זאלין
 קענן שלט זיין אויף דער וועלט זאגט רבי שמוען צו א רבי
 אלעזר דוא זאגט רעכט :

מדר סי חננים חלה עסר דאס האט נישט גיפרענט הקב"ה חס ושלום
 גיערט זיין סדריות הטומאה ווס ער דס טאקי נישט גיוויסט
 עס דעט ער אים גיפרענט האמשי דיא חבריא זאגן הקב"ה אלץ
 אים ממעה גיווען אזו ווי עס דס זיך גיטראפן ביי אדם וקין און
 ווי מיר האפין שוין דס ספורש גיווען אין מדרש איין כותי דס
 זענט צו א רבי אלעזר איך זעה אגרעסרין פח מדרגה ביי בלעם
 גיי משה דען ביי משה שטייט ויקרא אל משה הקב"ה דס צו משה
 זיך גירופין און ביי בלעם שטייט ויקרא אל בלעם ער איז צו א

פרשת

בלק

צמ

וועל ריידן מיט זיין בתחוננים עמי סה עשיתי לך וסה הלאיתך מיין פאלק
 איה האב דיה גיקאזט שולט זיין אויף דיא בני היכלא דאס זעגן דיא
 בלאזים האב איה דיר דען גיטאן אנדרי מעשים זיין דו מיין עדות
 סה הלאיתך ווס האב איה דיה כספריח גווען עמי מיין ליב פאלק וכו' נא
 איה געט דיה גידינג נאר וואס פלך האט אויף דיר עצות גהאלטן
 אונ וואס פלעם האט אים גיענטפערט אצונד באדארף מען זעהן
 ווס איז דען גיווען די עצה פון בקק אונ דיא תורה האלט עס נאר
 פאר נישט גייערט נאר ברעם אזו וויא דער פסוק זאגט אריס איבד אבי
 ווייט און חסר אין ווהר :

שעלטין די ישראל האט הקב"ה גשיקט דעם מלאך הרחמים אנשקען
 אים ער זאל אוועק פירען דאס אייזל פון דעם ווען דרום שמיים ווס
 האמתן סו היירד הקב"ה האט צו אים גזאגט דו רשע האסט דיה אן גגרייב
 מיט אלי מיני מומקאז צו פלוכן מיני קינד איה שיק אנשקען דיר
 איין מלאך הרחמים ער זאל דיר פאר שפערין זיין מחצקה מיט
 זייני מעשים :

ויקם כלעם כבוך ויחבוש את אחותו ער האט אריין גיזאמקט זיין אייזל
 פדי צו טאן זיין ווילן אונ דעם ווילן פון פלך אונ נישט דעם
 ווילן פון הקב"ה דרום ויחר אף אלהים כי הולך הוא דם ער האט זיך אויס
 גיצונגן פון דעם רשות פון הקב"ה ווארום הקב"ה האט אים גיזאגט
 ואסס את הדבר וגו' קום אונ זעה עס איז אזו צום ערשטין האט ער אים
 גיעבען רשות אונ האט אים גיזאגט קום לך אהם אונ אצונד שמיין שוין
 ויחר אף אלהים ער איז גיווען ברונגן פון דעם ער גייט ארא דר פסוק פאר
 ענטפערט עס אליין ויחר אף אלהים פון דעם כי הולך הוא דו ווייט מיר ער
 איז גיגאנגן צו טאן זיין ווילן אריין נישט ווי הקב"ה האט אים גיזאגט
 אזו ווי איה וועל דיר הייסן זאלסטו טאן זאגט הקב"ה צו אים דוא
 רשע דו ריכסט זיך אונ ביסט ניה מזוז ארויס צו גיין מיט זיין פרי
 זיין פון מיין רשות דא שווער איה אז דוא מיט זיין אהון זאס דוא
 מאכסט מיט זיין פישוף וועט איר אזי זיין אין מיין רשות סיי תיבף
 ויחצב מלאך ה' רשטן לו ווס שמיים מלאך ה' זאגט רבי אבא ער איז ארום
 גיגאנגן פון זיין אומנות אין אגאדער אומנות דען ער איז גיווען
 מלאך הרחמים דרום האט רבי שמעון גיזאגט די רשעים פון קערין
 דעם רחמים לדין דרום שמיים דא מלאך ה' דאס איז שמיים רחמים
 לשטן לו ער איז גיווארין פון איין שטן צו אים צו טאן דין רבי אקעז
 זאגט ער האט נישט משנה גיווען ער איז נישט ארויס גיגאנגן פון זיין
 אומנות אלא ווייך דער מלאך איז גיווען מצד הרחמים איז ער
 אנשקעגן אים גישטאנגן ער זאל מקלקל זיין אזי זייני פעולות אונ
 זיין ווילן פון שפערין דרום זאגט ער רשטן לו :

ותרא האמתו את מלאך ה' פרעגט רבי יצחק וויא קומט דס אזו איין חכב
 ווי פלעם איז גיווען זאל ער נישט זעהן דעם מלאך זאגט רבי
 יומי חס ושלום דר איז נישט ווערט אן קוקן איין הייליגן מלאך זאגט
 רבי יצחק עס שמיים דאך נפל וגלו עינים זאגט רבי יומי איה האב דר
 פון נישט גייערט אונ קען אויף דעם נאר נישט זאגן . זאגט רבי יצחק
 איה האב דרויף אזו גייערט ווען ער האט גידארפט צוא זעהן איין
 ער גיפארין נפל ויחא אונ אצונד האט ער נישט גידארפט צו זעהן זאגט
 רבי יומי איז דאך פלעם גיווען אין איין העכערער מדרגה פון אלי
 גביאים נאכט פון דער וועלט דער מיט ווס ער איז גיווען גלי עינים
 ער האט גיזעהן דעם פבוד פון הקב"ה אונ רבי שמעון האט דאך
 גיזאגט אז פלעם האט מיט זייני כשפים נאר גיוויסט אין די מדרגה
 התחתונים וואס זענען אנטון במוקאז אזו ווי עס שמיים ווס מלאך
 בן בעור הקוסם דר פסוק רופט אים נאר קוסם וויא גישקט זיך דס אז
 פון דעם פישוף זאל ער זעהן דעם פבוד פון הקב"ה נאך מער האט
 רבי שמעון גיזאגט פון דעם אייגעס טאל וואס ער האט גזעהן זענען
 אים דיא אויגן פאר קרימט גיווארין אונ דוא זאגט אז ער האט
 גיזעהן אין פבוד פון הקב"ה מיט אפעני אויגן זאגט רבי יצחק מיין
 זאך אונ זיין זאך מוז האבן איין לויפריקייט די סודות התורה זענען
 בודאי נאנץ הויך וואס די וועלט קען דס נישט פאר שפיין אונ דרום
 זאך מען נישט צו פערדין זיך מיט זבירי תורה איידר מען הערט דאס
 רעכט אונ מען ווייסט קלאר דיא זאך . זענען זיין גיקוקן צוא רבי
 שמעון אונ פרעגן אים דיא זאך :

תנא מיר האבין גילערניט רבי שמעון זאגט וויא איז בלעם אהכם
 גיווען אונ אפישוף מאבער מער פון דער גאנצער וועלט אבער
 הקב"ה האט צוא אים גיזאגט ויך את הדבר אשר אדבר אליך אחות תעשה אלץ
 וואס איה וועל דיר הייסן זאלסטו טאן אונ ער האט זיך גיטוןן איין
 עצה ארויס צוא גיין פון זיין רשות ער האט גיזעהן אין זייני חרשים
 ופישוף וויא אזו ער וועט קעגן די ישראל ביי קוקן האט ער מער
 נישט גיפונן נאר דורך זיין אהון דרום שמיים ויחבוש את אחותו ער האט
 אים אן גיקאך מיט אלי חרשים אונ פישוף וואס ער האט נאר גקענט
 האט ער אלץ בולל גיווען צו טאן דורך דעם אהון צו שעלטין דיא
 ישראל סיד באלד ויחר אף אלהים איז הקב"ה ברונגן גיווארין כי הולך הוא
 ער גייט צו טאן זיין ווייזן אונ נישט מיין ווילן ווס מוט הקב"ה האט
 ער מקדים גיווען איין מלאך הרחמים ער זאל גיין אנשקעגן אים אונ
 זאל ארין פון שפערין אלי זייני כשפים וואס ער האט אן גישמעלט
 דרום ביי אהער שמיים נישט דר שם ה' ווס איז רחמים ווייל ער איז
 נישט גיזעהן גיווארין מיט זיינע כשפים אונ אצונד אז ער האט אן
 גיקרייט דאס אייזל מיט אלע מיני פישוף אונ פוחות הדינים צוא

פתח הייבט רבי שמעון אן עס שמיים סה אנוש כי תוכירו דעם פסוק
 האט מען שוין מפורש גיווען אז דאס האבין די שרים גליונים
 גיזאגט בשעת הקב"ה האט גיוואלט בשאפן דעם מענטשן האט ער
 גירופן פתות פתות פון מלאכים אונ האט זיין גיזעצט פאר זיך
 אונ זאגט צו זיין איה וועט באשאפן איין מענטשן זאגן וויא פאר
 אים אדם ביקר כל ידו דער מענטש וועט אפירד איין נאכט נישט זיין איה
 זיין פבוד האט הקב"ה אים גישפערקט זיין פינגר אונ האט זיין פאר
 ברענט דר נאך האט ער אנדרי פתות אנדער גיזעצט אונ זאגט זיין
 אויך איה ווייך בשאפן איין מענטש האבין זיין גיזאגט סה אנוש כי תוכירו
 וואס איז דר מענטש חשוב אז דו זאלסט אים נאר דער מאנן אונטער
 וואס פאר איין פבע וועט ער האבן אונ וויא אזו וועט ער זיין האט
 הקב"ה צו זיין גיזאגט דער מענטש וועט זיין אין אונטער גישטאלט
 בעלסטו כדמותו זיין חכמה וועט זיין מער פון אייער חכמה אונ דר נאך
 אז הקב"ה האט בשאפן דעם מענטשן אונ ער האט גיזינדיגט איז אויך
 אים ארויס גיגאנגן זיין משפט איז גיקוקן ער זאגט אונ האב גיזאגט
 רבוננו של עולם מיר האבן פון דיר איין פתחון פה דען דעם מענטש
 וואס דוא האסט בשאפן האט ער גיזינדיגט זאגט הקב"ה ווען איה
 וואלט זיין אוף אזו איין וועלט וואלט איה נאך ערר גיווען פון זיין ווס
 האט זיין הקב"ה גיטאן ער האט זיין אראפ גיווארין פון דעם היקסן

ויער מדרגה ואגם רבי שמעון אצונד ווערן מיר אן הוּבן אונזרי
 יד דם וואס בלעם האט גיזאגט נומל תלוי עינים עם קען דאך גיט זיין
 בלעם זאל זיך נאר בארימן אדר ער זאל זאגן שקר וואלט דאך די
 דעה חליקה דס גיט גישריבן אונ אז עם איז ווידר אמת וויא קומט
 אז ער זאל זיין איין העכרר מדרגה פון אלי נביאי אמת אונ
 זיך די קדושה רעגט דאך נאר אוף אזו א מענטשין ווס ער איז דר
 ראוי אונ אצונד ווערן מיר זיך אום מערין צוא דיא ערשטי רייד
 שעת הקב"ה הט די צוויי מלאכים אראפ גיזאגן פון דעם הימל
 אפן זיי גיזינדיגט דארף מען דאך פאר שטיין עם שטייט דאך עושה
 זאכו רוחות מסרתו אש להם זיין ועגן גיט וויא מענטשין זיי ועגן דאך
 זען מלאכים ווי קומט צו זיי זינד נאר קום אונ זעה אז די מלאכים
 זיינען האפן גיט קיין קיום אונ קעגן גיט בלשטיין גייערט באור העליון
 ער זיבט אוף זיי אונ איז זיי מקיים אונ ווען דער אור זאל זיך
 זיי אפ מאן וואלן זיין קיין קיום גיט גקענט האפן וכפל שפן
 ער האט וויא אראפ גיזאגן אוף דער וועלט אונ האט זיין
 דר פון זיי צו גיזאגן אזו זייער גישמארט נשתנה גיזאגן אונ
 זיי האבן אראפ גיזעקט הט אין זיי שולט גיזען דר אור פון
 וועלט ועגן זיי פאר ענדערט גיזאגן איז איין אדרע כדרינה
 דס אונ זעה דר מן ווס האט גיזעקט צו די ישראל אין דר מדבר
 זי גיזען פון אנאנץ חוכי כדרינה אונ איידר ער הט אראפ גיזעקט
 זען ער גילייכט אין אלי עולמות אונ פון אים ועגן גישפויט גיזאגן
 די מדרגות אונ אלי מלאכים עליונים אונ אזער איז גקומן אוף
 עם אור פון דער וועלט איז ער פאר גרעסט גיזאגן אזו וויא פר
 ווערטי וואסער אונ עם איז נשתנה גיזאגן אזו וויא עם שטייט
 און כווע גיט גיט מער איז דאך שון איין פל שפן אז דיא מלאכים
 אפן אראפ גיזעקט אין דעם אור פון דר וועלט האט ער אין זיין
 זעלט גיזען אז זיי ועגן פר ענדערט גיזאגן פון זייער ערשטר מדרגה
 דס זיי ועגן פריער גיזען ווס הט הקב"ה גטאן ווי ער הט גזען אז
 ועגן פכעה די גאנצי וועלט האט ער זיי גבוגדיו מיט אייזערני
 ייטין אונטר די דרי חושקה אין גאנץ סיפענש פון די בערג הט ער
 אריין גיזאגן אונ הט אים בדיקט דס פנים מיט פינצטערניש
 זיך דר צייט אז ער הט זיי אריין גיזאגן דר עושה דר צעריגט פאר
 זיך אונ קב"ה הט ער אים אראפ גיזאגן אין סיפעניש ביו אין האלו אונ
 קיין אונ דיא מענטשין וואס ווייטן זייער ארט קומן זיי אהין אזו
 זענען זיי די מענטשין פישוף יחש וקס אונ די הרי חושקה היימן הרי
 דרום ווייל דר חושקה האט זיך געדיערט פאר דעם ליכטיקייט
 זיך אונ בלעם האבן זיך פון זיי גלעדניגט פישוף אונ דס הט בלעם
 אונטן אים נבי' בלך מהרי קום קום אונ זעה בלעם האט זיך בארימט
 מיט דעם ארט ער זאגט נאום שומע אמי אל דאס האט ער גיזיגט דיא
 ווי מלאכים ווס מען הט זיי אראפ גיזאגן דא זענען די לייט פון
 עליונים ווס זיי האבן פון דעם פריער גיזאגן אז זיי ועגן גיזען
 ווס הקודש דרום זאגט ער אמי אל אונ זאגט גיט קול אל דאס איז
 שטייגער ווי איינר קומט פון איין דרשה פריענט מען אים פון וואגן
 מסמט זאגט ער איך קום פון צו הערן די רייד פון הקב"ה אזו דיא
 קינט ער אוך די צוויי מלאכים זען ער הט מכין גיזען דיא שעה
 זען דינים הענגען אוף דער וועלט אשר מחוה שרי יחיה וועמן מיינט ער
 עם הייטקט נומל תלוי עינים נופל איז עושה ווס הקב"ה הט אים אריין

גיזאגן אין דער סיפעניש אונ איין פינצטערניש האט צוא גיזעקט
 זיין פנים דרום הייטקט ער נופל איין מאל איז ער אראפ גיזאגן פון
 דעם הימל אונ דר נאך איז דר סיפעניש אפן דר אנדרר מלאך הייטקט
 גדי עינים ווייל אוף אים הט גיט בדיקט דר חושקה ווייל ער האט גיט
 דר צעריגט אנטקעגן הקב"ה אזו זיי יענר אונ בלעם רופט זיי מחוה
 שרי יחיה דס ועגן די צוויי נומל תלוי עינים אין דר צייט איז גיט גיזען קיין
 שום מענטש ער זאל ביי זיי זיין נאר ברעם אריין ער איז אלי מאל
 גיזען ביי זיי אוף די בערג דרום זאגט ער מהרי קום מיינט ער די הרי
 חושקה זאגט רבי שמעון איך האב שון די זאך פכמה מאל גיזאגט אונ
 די חברים קוקן אוף דס דאך גיט דס הקב"ה פככול איז גיט שורה
 גיזעקט בכסום הקודש אזו איין ארט וואס עם איז ראוי ער זאל דרויף
 רעגן דרום הט הקב"ה אן גיזאגט לא ימצא בך סעכר בנו וכתו באש וגו' אונ
 ווי אזו קען ער זיך בהעפמן מיט די צדיקים דאס איז דער חלק פון
 ישראל ווס הקב"ה הט זיי גיהיליקט ער זאל רעגן צווישן זיי דרום
 זאגט ער כ' ה' אלהיך מתהלך בקרב מחניך ויהי מחניך קודש אלהי שמיים ותיחם
 קדושים אל תסמאנו בכל אלה ואקוץ כס דם איך קען צו זיי גיט גיזעקט נאר
 צו די ישראל וואל איז זייער חלק אונ וואול איז צו די הייזיג גביאים
 דס זיי ועגן הייזיג אונ זייער חלק איז צו משמש זיין פכדושה ערוינה
 ותרם האהנו את מלאך ה' וחרבו שלופה כוידו איין דאך קשה איז דגן דער
 מלאך גקומן צו דעם אייזיל ער איז דאך נאר גקומן אנטקעגן
 ברעם מיט איין אום גישטרעקטי שווערד פר ווס האט דאס אייזיל
 גיזעקט דעם מלאך אונ בלעם הט אים גיט גיזעקט נאר צו ארץ איז
 דר מלאך הרחמים אונפרייט גיזען ער איז גיזעקט גבריט אנטקעגן
 דעם אייזיל ווס בלעם הט אים אן גישמעלט מיט גרום פישוף אוך
 איז ער אן גיברייט גיזען אנטקעגן בלעם ער זאל גישטרעקט ווערן
 פרי ער זאל גיט גיין אין קיין אנדרן וועג נאר וואו אהין הקב"ה וועט
 אים היימן זאגט רבי יוסי אצונד איז דאך קשה אז דיא רייד פון
 בלעם ועגן ווידער נאר גיזען פון דיא מדרגות חתהתונים פון דיא
 קליפות ווארום שמיים ודן את הדבר אשר אדבר אלך אותו עושה זאגט רבי
 יצחק חס ושלום הקב"ה הט מיט אים נאר גיט גירעט גייערט דער
 מלאך הט מיט אים גירעט פון די ישראל וועגן נאר ווס דען שטייט
 ויכא אלהים אל כלעם מיר האבן גלעדניגט אזו אלהים איז אוך אמלאך ווס
 ער קומט מצד הרון הקשה אפמט רופט מען אמלאך בשם עליון :

ותם האחת מן הירד דס אייזיל הט אפ גקערט פון דעם וועג ווס בלעם
 האט אים אן גישמערט אנטקעגן די ישראל נאר ווי אזו האט
 דס בלעם גיזאגט ווארום ער הט זיך תיכף אין וועג גישמעלט צוא
 מאן מיט דעם אייזיל די זאכן ווס עם איז אנטקעגן די ישראל אזו הט
 ער גזעקט אז ער וויל גיט גיין אנטקעגן די ישראל דרום שטייט יד אח
 האחת בסבל הט ער אים תיכף אן גישמעלט מיט פוחות הדינים קשים
 דרום שטייט גיט בסבלו מיט זיין שפעקן נאר בסבל מיינט מען ער הט
 אים פריש גיזען מיט דינים קשים וחוקים קום אונ זעה דיא שטארקע
 חכמה פון דעם רשע דען ער הט גהאט גרויס חשק ער זאל מיט זיין
 גרום חכמה ארום גיין מרשות עליון שעקען מאן צו די ישראל פרי
 ער זאל דורף דעם גרום ווערן אין דער אנצור וועלט :

ויוסף מלאך ה' עבדו ויעמוד בכסום צו דר מלאך הט אים פר שפעקט אלי
 וועגן הט זי גיט גקאנט גפוגן קיין שום וועג ביז זיא הט גטומט
 זיך איינר זייגן אונטר אים וחרבו חתח כלעם וגו' ויפתח ה' את פי האחת דס

פרשת

בלק

ק

איז איינס פון די זאכן וואס זענען בשאפן גווארן בערב שבת בין השמשות *
 זאגט רבי יצחק ב"ר אבא וועט זענען דיא רייד פון דעם אייזיל השוב
 גווען דס הייסט נאך ווס האבן דיא רייד גיטויגט צוא בלעם אדער
 צו דעם אייזיל אדר צו דיא ישראל זאגט רבי זוסי דיא רייד האבן
 אים גמאכט אנרוסי חרפה אנטקעגען דיא שרים ווס זענען מיט אים
 גיגאנגען זיי האבן פון אים גישפעט פשעה זיי זענען גקומען צו פלק
 האבן זיי צו אים גיזאגט צוא דעם שומע חאסטו אונז גישקט מיט
 אזו פיר פכוד עס איז נאך אין אים קיין שום ממשות גיט פר האנגען
 איז ער דורך דיא רייד פון דעם אייזיל זייער מבונה גווארן פון זיין
 פכוד זאגט רבי חייא אז דער אייזיל וואלט גיט ריידן וואלט בלעם
 גיט אפ גילאזט זיין זאך אונ דורך די רייד איז זיין פח צוא בראכן
 גווארן רבי אבא זאגט פאר ווס ביי קח שמיים נתפתח הארץ אונ דא
 שמיים ופתח ה' את פי החתון פר ווס שמיים גיט דארט און ופתח ה' את
 פי הארץ נאר דארטין דעם משה גוזר גווען און דער ערד האט זיא
 מקיים גווען די רייד פון משה אזו ווי ער דעם איר גזאגט ופתח הארץ
 את פי ה' עס איז גיט שיי אן עס זאל שמיין אז הקב"ה האט גמאן דיא
 ציווי פון משה זייערעט די ערד דעם גמאן אזו ווי ער דעם גשאפט אבר
 דא גיפונן מיר גיט ווער עס דעם און איר גוזר גווען זייערעט עס איז
 גווען דר ווילין פון הקב"ה אונ ווי אזו ער דעם גוואלט אזו איז גווען
 דרום שמיים ופתח ה' את פי החתון וייר פון אים איז דר רצון גווען רבי
 יהודה זאגט און דעם מסתכל גווען אין די רייד פון דעם אנתון עס
 ווערט גזעהן אז עס קומט נאר גיט ארום דר פון נאר וייל הקב"ה
 דעם איר געפינט איר מול אזו גייערען זיין די רייד דברי חכמה אונ
 דו וועסט זאגן די חבריא האבן דאך גזאגט אז די שרים האבן אים
 גיפערנט וואו איז דיין פערד דעם ער זיי געענטפערט עס פאקעט זיך
 אין פערד דרום האט דר אנתון גיזאגט און בין נאך דיין אייזיל פון
 תמיד אונ דו האסט מער גיט אונ דו ביסט איין גינגער איז נאך די
 קשא דעם וי נאך גידארפט אן הובין הלא אנכי אחונך ווארום דעם זיא
 אן גיהובין מה עשיתי לך לערנין מיר אפ אז עס איז גיט דא קיין פח אין
 קיין בהמה עס זאל רוען אויף איר איין ריעה שליכה קום אונ זעה
 בלעם דעם גיט גיקענט בשמיין אנטקעגען דר דעה ממשות פון דעם
 אנתון ומכל שכן און דעם דעת עליון חאסר החתון לכלעם מה עשיתי לך איז
 דען ביי מיר אין רשות צוא טאן גומס אדר ביי און און נאר וואו
 אז מען פירט מיה האמשי בלעם האט זיא אן גילאדן מיט מעשה
 בשפים ויזמר בלעם לחתון כי חתעללה בי זעה ווס פאר איין מיפישער איז
 גווען ער וואלט בדארפט ראכן פון איר אונ ער דעם נאך אירע רייד
 אן גנומן אונ דעם איר דרום גענטפערט דען האבן די שרים גלאכט
 פון אים זיין האבן גזעהן אז ער איז אגרוסר שומע דרום איז ער
 ביי זיי זייער מבונה גווארן ער זאגט צום אנתון 17 ש חרב כירי זאגן
 זיי ווס איז דעם פר איין שומע ער וויל אגאנצי אוקה פר לענדן מיט
 זיין מול אונ צוא זיין אייזיל באדארף ער האבן איין שווערד מיר
 לערנין אפ אז אבהמה גייער נאר צו איר זאך עס גייער גיט צו איר
 עס זאל רוען און איר אנגדררררררר אן עס וועט קשה זיין צו אמענטשן
 פר ווס זאלן די בהמות גיט קענען ריידן אזו וויא מענטשן זאל ער
 זעהן דעם אנתון פון בלעם אז הקב"ה דעם אים געפינט זיין מול ווס
 דעם ער גירעט ווארום ריידן איז נאר שייין פר אמענטשן ווייער
 איז חסר אין וודר :

וידר בבוקר ויח בלק את בלעם זאגט רבי יצחק בלק איז גווען גרעס
 מכלשה פון בלעם נאר ער דעם גיט גיקאנט מוכין זיין די שעה
 מען קאן שעלטן אזו וויא בלעם דרום ויח בלק את בלעם בלק דעם און
 אן גיריכט אונ דעם אים גיפירט צו אלעמן ויעלחו בסות בעל ווס שמיין
 בסות בעל אלא ער דעם גווען אין זייני בשפים דורך וואס ער וועט
 מען ביי קוכן דען זיי וועלן באכין כמות צוא דר עבודת פוכב
 ווס הייסט בעל אזו וויא דר פסוק זאגט וילכו אחרי הבעלים דרום שמיין
 ויעלחו בסות בעל ער דעם אים גוויין אז דורך דעם קען מען זיי ביי קוי
 וויא מסם קצה העם ער דעם גזעהן אז די קצינים אונ חשובים מיט זייני
 גרויסן הער וועלן דיין דעם בעל אזו ווי דר פסוק זאגט זכראו ב
 הכעל אונ און ביי זייער מלך אחאב שמיים ויקרא בשם ה' הווא האלט
 אונ בלעם אז ער דעם דס דר זעהן דעם ער גיזאגט צו בלק בנה לי
 שבעה סוכות ער דעם גזעהן אז זייער מדרגה איז למעלה משבע סוכות
 איז אמשל איין גרוסער הער דעם איין ליב האבר אונ אז איינר ווי
 זיך מיט אים קרייגן האט ער מורא פאר דעם גרויסן הער גיט
 אונ ברענגט איין מתנה צום גרויסן הער ווי דר גרויסר הער זעה
 די מתנה זאגט ער ווי קומסטו צו מיר מיט דר מתנה אלא פדי
 זאלסט שלעכטן טאן צו מיין אוהב הייסט ער די מתנה ווארפן
 די הינט אזו און בלעם דעם גיבראכט די קרבנות פר הקדוש פר
 פדי ער זאל קענען שלעכטן טאן צו די ישראל זאגט הקדוש פר
 הווא רשע ווי קומסטו צוא מיר נאר פון ווען דיא ישראל דיין קר
 גייער פר די פלבים זאגט רבי שמעון קום אונ זעה דעם גנאי דר
 אום ווירדיגן רשע דען עס גיפינט זיך גיט אין דר גאנצער פרשה
 זאל שמיין ויזמר ה' את בלעם אדרע ויזכר ה' זייערעט ווס ה' דבר בפי כל
 גליה ווי איינר שוט אן זיין אייזיל איין צאם זאל זיך גיט קענען רי
 זעהן אונ אדער אזו אויך ווס ה' דבר בפי בלעם הקב"ה זאגט צו אים
 רשע און ווי גיט אפילו דו זאלסט זיי בענטשן לא מעוקד ולא מדוב
 זייערעט גיי צו פלק אונ אז דוא וועכט וועלן עפנין דיין מול וועסט
 גיט זיין אין דיין רשות אונ גיט אין דיין מול הענגט אן דאס ריין
 אונ אפילו גיט דס בענטשן זייערעט מיין קדושה וועט זיי בענטשן
 זי הייסט כ"ה תכריכי את בני ישראל דרום שמיים ושוב אל בלק אבר וכה תה
 מיין קדושה פון כה תכריכו וועט זיי בענטשן אונ וועט ריידן פון ד
 מויל אונ ווי ער איז גיקוכן צו פלק אונ בלק דעם גייערעט די ברכו
 ווס בלעם בענטשט די ישראל האט ער גימינט ער בענטשט זיי
 מיט זיין ווילין דעם ער גיזאגט לקיב אויב קראתי און האב דיה גירופ
 אז דו זאלסט זיי שעלטן צום סוף בענטשטו זיין נאך זאגט בלע
 נעם נאר דייני בשפים אין דיין האנט דען מען קען מיט די בשפ
 און האלטן די קדושה אונ אום רייסן פון זיי די ברכות דרום זאגן
 ער החיצוה ער עולתך מיט דיין פישוף וועסטו קענען די קדושה מעפ
 זיין ואנכי מקדיש את און און וועל די קדושה אום רייסן פון די רייד
 ברכות זאגט הקב"ה צו אים דו רשע און וועל דיה אום רייסן
 אל בלק וכה תכריכו מיין קדושה כ"ה מווי ריידן ווי דער רשע האט דא
 גווען אז עס העלפט אים נאר גיט זאגט ער הנה ברך לקחתי וברך
 אשיכנח בלומר דיא ברכות פון דר קדושה כה קען און גיט אום קער
 און זאל זיין עוקר זיין אז זיא זאל זיין גיט בענטשן זאגט בלע
 דו עס כלבאי יקום וויא קען מען דיא ישראל עפס טאן אז זיין זענע
 אזו שטארק דען היקף וויא זיין שמייען און פון דעם בע

וַיֵּאמֶר יְהוָה תִּיבַח מִתְּנַבְּר וְיִיא אִיִּן לִיִּב צוּא דִּינְעֵן זִיעֵר
עַן דַּעַן וְיִיא הִיבִין אֵן תִּיבַח צוּא זְאָנְעֵן שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת
וְקִבְיָהּ אֹנֵן זִי לַעֲרַן אֲנִינְעֵן מֵאֵן תּוֹרָה וְיִילֵן וְיִיא זִיד לִינְעֵן
זִפְּן אִיז עַד פְּרִיעַר מְקַדֵּשׁ דַּעַם שֵׁם הַעֲלִיִּן אֹנֵן לִינְעֵן קְרִיאַת שְׁמַע
אִיז אֹפֵן זִיד מְקַבֵּל דַּעַם עוֹל מְלָכוֹת שְׁמִינֵן לְמַעַרְה וְלִמְסָה עִם
בִּי נִאכְט שׁוֹלֵט כְּמָה מְלֹאכִי חֲפָלָה וְכִמְה מִינֵי מִשְׁחִיתִים אֹנֵן
זִי עֲפִנֵן זִיעֵר מוֹל אֹנֵן לִינְעֵן קְרִיאַת שְׁמַע אֹו וְעַרְן אֲלֵי מוֹזִיקִים
חִיתִים פֶּר זִי גְבוּדִין מְמִילָה וְיִיא אֹו קַעַן מַעַן וְיִיא עִפִּים מֵאֵן
כִּלְכִּי יִקִּים זִי וְעַן אֵן גְּבִרִיִּים אֹפֵן צוּ שְׁמִינֵן כְּאִרְיָה וְיִיא לִיִּב
עַד אִיז אִיִּן גְּבוּר חֵל דֵּר סָדֵר פּוֹן אֲלִיִּב אִיז עַד לִינְעֵן זִיד אֹנֵן
מֵאִיבֵר שְׁפִיזֵי אִבְר זִי לֹא יִשְׁכַּב עַד יִאכַל סוּרָה • דִּיא הֵן עִם כִּלְכִּי יִקִּים וְיִיא
אֹפֵן שְׁמִינֵן מְקָרִיב וְיִין קְרִבּוֹת אֹפֵן דַּעַם מִזְבַּח אֹנֵן מִיר הַאֲבָן
לִינְעֵן בְּשַׁעַת דֵּר קְרָבֵן אִיז פֶּר פֶּרְעֵנֵט גְּוֹאֲרֵן הַט זִיד גְּוִיזֵן אֹפֵן
מִזְבַּח אֹו וְיִי אֲפִיעֵדִינְגֵר לִיִּב עַד הִיִּסֵּט אִירִיִּל עַד הַאֵט פֶּאֶר
לִינְעֵן דַּעַם קְרָבֵן אֹנֵן אִיז דִּי יִשְׂרָאֵל וְעַן נִיט גוֹט גְּוִועַן הַט זִיד דַּס
דֵּר גְּוִיזֵן אֹו וְיִי דַס גְּשַׁמְאֵלֵט פּוֹן אִיִּן הוֹנֵט וּסְ עַד הוֹיעֵרֵט דֵּרֹף
הַאֲבָן דִּי יִשְׂרָאֵל גְּוִיִּסֵט אֹו וְיִי בְּדִאָרְפֵן תִּשְׁבּוּכָה מֵאֵן לֹא יִשְׁכַּב עַד
סוּרָה דַּס וְעַן דִּי קְרִבּוֹת פּוֹן דֵּר נִאכְט הִינֵן עוֹלוֹת אֹנֵן אִיבֵר דִּי
גְּוִוֹת הַאֵקֵט הַקְּבִיָּה מִלְחָמָה מִיִּם זִיעֵרִי שׁוֹנֵאִים רַבִּי אֲלַעֲזֵר זְאָנֵט
שְׁכַב עַד יִאכַל סוּרָה אִימְלִיכֵר מַעַנְמֵט וְוֵאֵם עַד גִּיִּיט בְּמִצְוֹת הַקְּבִיָּה
מֵט עַד זִיד גִּיט בִּיז עַד הִרְגִית פּוֹן דִּיא מוֹזִיקִים עֲלָף הוֹנֵדֵרֵט מִיִּט
אֹנֵן צוֹוֹאֲנִיצִי וּסְ וְיִיא רַעַן בִּיִּיא אִים • רַבִּי אֲבָא זְאָנֵט מוֹזֵנֵט
בִּי דֵּר לִינְגֵר נִיט אֹו וְיִי עִם שְׁמִינֵן יִמּוֹל מַצֵּד אִיִּף מִיִּט וּסְ וְעַלֵּן
פֶּאֶלִין זְאָנֵט דֵּר פֶּסוּק יַעֲלוּ הַסִּידִים בְּכִבוֹד וְיִנְעוּ עַל מִסְכַּבּוֹת וּרְסוּת אֵר
דַּס דֵּרֹם זְאָנֵט עַד לֹא יִשְׁכַּב עַד יִאכַל סוּרָה דַּס אִיִּן לַעֲשׂוֹת בְּחַם מִשְׁטַם כְּתוּב
אֲנֵט רַבִּי הוֹקִיָּה אֲנִמְקַעֵן דִּיא דְרִי מֵאֵל וּסְ עַד הַט דַּעַם אֲתוֹן
אֲנֵן אֹנֵן הַט אִים אֵן גְּלֹאֲרֵן מִיִּט בִּישׁוּף וְעַן דִּיא יִשְׂרָאֵל דְרִיִּיא
לְבַעַמְשֵׁט גְּוֹאֲרֵן אֹנֵן אֲנִמְקַעֵן דִּי דְרִי מֵאֵל וְעַן זִי זִכְרָה צוּ
מִיִּי דְרִיִּיא מֵאֵל אִיִּן יֵאֵר עוֹדָה רַגֵּל וְיִין דֵּרֹם שְׁמִינֵן חִכֵּת אֵת
דֵּר שֵׁשׁ רַגְלִים דַּס אִיז מְרִמּוֹ אֹפֵן דִּי דְרִי רַגְלִים וְוֵאֵם דִּיא יִשְׂרָאֵל
וְעַן עוֹלָה רַגֵּל :

זִינֵי כְּשִׁבִים הַעֲלֵפֵן אִים נֵאֵר נִיט שְׁלַעֲכֵץ צוּ מֵאֵן צוּ דִי יִשְׂרָאֵל הַט
עַד נִיטְוֵאלֵט אֹפֵן וְיִיא אֲקוּק מֵאֵן מִיִּט וְיִין שְׁלַעֲכֵט אֹנֵן וְיִיל וְיִיא עַד
זַעֲהֵט וְעֵרֵט רַם נִשְׂאֲרֵטֵן דֵּרֹם שְׁמִינֵן וְיִישׁ אֵל הַמְּדַבֵּר פִּנּוּ דִיא מוֹבְנָאָה
פּוֹן דֵּר מְדַבֵּר נֵאֵר אִים הַעֲלֵפֵן שְׁלַעֲכֵץ מֵאֵן דִּי יִשְׂרָאֵל זַעֲהֵט וְוֵאֵם עִם
שְׁמִינֵן וְיִישׁ כִּלְכֵּם אֵת עֵינֵי וְיִיא אֵת יִשְׂרָאֵל שׁוֹכֵן לִשְׁכִּינֵי בְּאוֹתוֹ שְׁעָה אִז
הַקְּבִיָּה וְוֵאלֵט נִיט מְקַדִּים וְיִין צוּ וְיִי אִיִּן רְפוּאָה וְוֵאלֵט עַד וְיִיא חַם
וְשִׁלּוֹם גְּהֵאֵט פֶּר לַעֲנֵט אֹנֵן פֶּר לֵאֲרֵן מִיִּט וְיִין עֵין דֵּרַע וּסְ הַט הַקְּבִיָּה
גְּמֵאֵן אִיִּן רְפוּאָה בְּאוֹתוֹ שְׁעָה שְׁמִינֵן וְתִהֵי עֲלֵי רוּחַ אֱלֹהִים דִּיאֵם מִיִּנְעֵט
מַעַן אֹפֵן דִּי יִשְׂרָאֵל הַט גְּרוּעֵט דֵּר רוּחַ אֱלֹהִים אֹו וְיִיא אִיִּנְעֵר פֶּאֶר
שְׁפִרִיִּים אִיִּן מֵאֲנִמִּיל אֹפֵן וְיִין קִינֵד מַעַן זְאֵל אִים קִיִּן עֵין דֵּרַע נִיט
זַעֲפִין אֹנֵן עֲלֵי גִיִּיט נִיט אֹפֵן בְּלַעַם נִיטְוֵערֵט אֹפֵן דִּי יִשְׂרָאֵל אֹנֵן אִז עַד
הַט דַּס דֵּר זַעֲהֵן הַט עַד תִּיבַח גְּזֵאָנֵט סָה מוֹכּוֹ אֹו־לִיד יַעֲקֹב קוּם זְאָנֵט זַעֲהֵ
אִז אִיִּנְר וְיִיד זַעֲפֵן דַּעַם אֲבִרְדֵן אִיִּן עֵין דֵּרַע אֹו גִהֵר עַד אִים נִיט
מֵאֵן נִיטְוֵערֵט עַד נֵאֵר אִים פֶּרִיד לֹבֵן אִז עַד אִיז זִיעֵר שִׁינֵן אֹנֵן דֵּרַע
מִיִּט אִיז שׁוֹלֵט דִּי עֵין דֵּרַע אִו אֹפֵן זְאָנֵט דִּיא בְּלַעַם סָה מוֹכּוֹ אֹו־לִיד יַעֲקֹב
וְיִי שִׁינֵן וְעַנֵּן וְיִי וְיִי פִיל שִׁינֵי פֶּלֶאֲנִיצֵט אִו גְּפֶלֶאֲנִיצֵט צוֹוִישֵׁן וְיִיא סִי
יִתוּ אִז וְיִי זְאֵלֵן וְיִין גְּפֶלֶאֲנִיצֵט אִין מִיִּן מִשְׁכַּן דַּעַן וְיִי וְעַן גְּלִיָּה וְיִי דַּס
פֶּלֶאֲנִיצֵט וּסְ הַקְּבִיָּה הַאֵט גְּפֶלֶאֲנִיצֵט אִין גֵּן עֲדָן יוֹל מִיִּם סְדִילֵי עִם אִיז
נִיט גְּפּוֹנֵן אֹו אִיִּן נְטִיעָה אִין דֵּר תּוֹרָה וְיִיא זִיעֵר רוֹאֲנֵט וְיִיעַל בְּמִיִּם
רִבִּים עִם זְאֵל זִיד נִיט מַעַרְן אֹנֵן גְּרוּסֵן דֵּר רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ זְאָנֵט הַקְּבִיָּה
צוּ אִים רִשַׁע דִּינֵי אֹנֵן קַעֵנֵן וְיִי שׁוֹן נֵאֵר נִיט מֵאֵן וְיִיל דִּיא קְדוּשָׁה
אִיז פֶּר שְׁפִרִיִּים אִיבֵר וְיִי דַעַן זְאָנֵט עַד אֵל מוֹצִיאֵם מִצְרַיִם אֵל אִיז פִּיִּיטֵשׁ
שְׁמֵאֲרֵק בְּלוֹמֵר דֵּר חוֹק הַעֲלִיִּן אִיז בְּגִרְפִיִּין אִין וְיִי אֹנֵן וְיִידֵר כְּחוֹמֹת
רֵאֵם לִי וְיִי וְעַן זִיעֵר הוֹךְ אִז קִינְר קַעַן נִיט שְׁמֵאֲרֵקֵן וְיִין הַאֵט צוּ
גְּרִיִּיִן צוּ וְיִי פֶר גְּרוֹם הוֹקְבִיִּים פּוֹן וְיִיעֵר מְדַרְגָּה הַעֲלִינְהָ דַס אִיז
וְעוֹן וְיִי וְעַן פֶּרוֹם וְעַן וְיִי אִין וְיִיעֵר מְדַרְגָּה אֹנֵן שְׁמֵאֲרֵק אִין וְיִיעֵרִי
מִצְוֹת אֹנֵן אִז וְיִיא אֲלִיִּב לִינְט אֹפֵן וְיִין שְׁפִיזֵן קַעַן דִּיאֵן אִים קִינְר
נִיט אֹוֵעֵק רִידִין פּוֹן וְיִין אֲרַמְטֵט אֹוֹךְ וְיִיא כְּרַע שְׁכַב כְּאִי וְכִלְכִּי זְאָנֵט
רַבִּי אֲלַעֲזֵר עִם גְּבִינְט זִיד נִיט אֹפֵן דֵּר נִאנְצֵר וְעוֹלֵט אֹו אֲחֻכְסֵי לְהַרַע
וְיִי בְּלַעַם אִיז גְּוִועַן דַּעַן בְּשַׁעַת דִּי יִשְׂרָאֵל וְעַן גְּוִועַן אִין מְצֻרִים הַט
וְיִי דֵּר רִשַׁע גְּמֵאכְט מִיִּט בִּישׁוּף אֹנֵן הַט וְיִי פֶר בּוֹנֵדֵן אִז וְיִיא זְאֵלֵן
חֲקִיקָה נִיט קַעֵנֵן אֲרוּם פּוֹן דֵּר עֲבוֹדָה וְלִסוּף הַט דַּס אִים נִיט גְּהֵאֲלֵפֵן
דֵּרֹם זְאָנֵט עַד דִּיא וְיִי אִז קַעַן אִיִּף וְיִי אֲצוּנֵד בִּיִּי מֵאֵן • אִיִּף הַאֲב
דִּיאֵן אֲלִיִּן גְּמֵאכְט וְיִי זְאֵלֵן נִיט קַעֵנֵן אֲרוּם פּוֹן מְצֻרִים אֹנֵן פּוֹן דַּעֲמֵט
וְעַנֵּן אֵל מוֹצִיאֵם מִצְרַיִם הַאֵט וְיִיא הַשִּׁיֵּת אֹם גְּצוּנֵן פּוֹן דִּאָרְטֵן דֵּרֹם
וְעַן שׁוֹן אֲלֵי תְבָמִים וְכִכְשִׁפִּים פּוֹן דַּעַר וְעוֹלֵט וְיִיא נִיט קַעֵנֵן קִיִּן
שְׁלַעֲכֵץ מֵאֵן :

רַבִּי יוֹסִי זְאָנֵט עִם שְׁמִינֵן יוֹעֵל מִסֵּם בֵּית אֵל וְהוּא עוֹלָה בְּרֹךְ תֵּל וְנִיעֵרֵם קִסְטִים
וְגוֹ וְיִאמְרוּ עֲלָה קִרַח עֲלָה קִרַח וְיִיא הַאֲבִין אֲלִישַׁע הַנְּבִיא זִיעֵר
מְבוּזָה גְּוִועַן אֹנֵן הַאֲבִין אִים גְּזֵאָנֵט גִּיא אֹפֵן דֵּר אֵפֵן גְּבִלְקִמְעֵר זְאָנֵן
אֹוֹנֵרִי הַכְּמִים דַּס וְעַן גְּוִועַן מְנוֹעֵרִים אֹם גְּלַעֲרִי פּוֹן מִצְוֹת אֹנֵן תּוֹרָה
אֹנֵן פּוֹן דֵּר אֲבוּנָה דִי רִשַׁעִים וְעַן חִיב גְּוִועַן בְּרִין עוֹלָם הוּא וְעוֹלָם
הַבָּא אֹנֵן עִם שְׁמִינֵן יִיא סוּ הַעִיר דַּס וְיִיא זַעֲנֵן אֲרוּם גְּנֵאֲנֵן פּוֹן דַּעַם
סוּר הַיְחוּד עִם שְׁמִינֵן וְיִימֵר וְיִין אֲחִירֵי אֲלִישַׁע הַט וְיִי נֵאֵךְ גְּבִקֵּט אֹבֵב וְיִי
וְעַן חוֹר בְּתִשְׁבּוּכָה וְיִין אֹנֵן אֹבֵב עִם וְעוֹט פּוֹן וְיִי אֲרוּם קוּמֵן רַעֲמִי
קִינְדֵּרֵר וְיִיאֵם עַד הַאֵט גְּוִועַן אִז וְיִיעֵר מוֹמֵר אִיז מִיִּט וְיִיא מְעוֹבְרַת
גְּוֹאֲרֵן בְּאִסּוּר יִסְלֵם בְּשֵׁם ה' הַאֵט עַד וְיִיא גְּשִׁאלְמֵן מִיִּט דַּעַם שֵׁם ה'

פרשת

דוכים ותכענה מהם ארבעים ושנים ילדים די בערן האבין פון זיי גדרהת צוויי האג פערציג קינדער אנמקען די צוויי אונ פערציג קרפנות וום פלק הט מקריב גווען :

פרשת פנחס

וידבר ה' אל משה לאמר : פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן רבי אלעזר זאגט עס שמיים שמע בני מוסר אביר דאס איז הקב"ה ואל הפוש תורת אמך דאס זען דיא כנסת ישראל מוסר אביר מיינט מען די תורה וואס אין איר איז פר האנדן פכה תוכחות אונ מוסר אונ עזגשים אזו ווי עס שמיים מוסר ה' בני אל חסאם דען דר וום איז עוסק בתורה בעולם הזה איז ער זוכה אז מען עפינט אים אויף פיל מויערין אונ פמה אורות לעולם הבא בשעת ער גייט אוועק פון דר וועלט פערט זיך די תורה פר אים אונ גייט צו אלי שוקרים פון דיא מויערין אונ זאגט אונ רופט אום פחתו שערים ויבא גר צדיק גרייט אן איין ארט צו דעם מענטשן עבד המקדש דען עס איז ניט פאר האנדן קיין גרעמרי שמחה פר הקב"ה אזו וויא דער וום איז עוסק בתורה ומכל שכן אז איינר שמיים נאך אוף ביי נאכט לערנן תורה דען אלי צדיקים הערן צו זיין קול אונ הקב"ה איז צווישן גייט אזו ווי עס שמיים הושבת בנגים הברים מקשיבים קולר השמעני וום מיינט מען הושבת בנגים דס זענן די מחנות עליונים הערן וום זי איז בגלות הברים מקשיבים קולר דס זענן די מחנות עליונים הערן אלי צו זיין קול ושבח אין גלות • קום אונ זעה ווער עס שטארקט זיך אין דר שכניה זאך ער זיך שטארקן מיט אזעלכי זאכן וום האבן אין איר איין אחיזה דס ער זאל תלילה ניט משקר ופוגם זיין מיט דעם הייליגן צייכן וום ער איז אן גהאקטן אין דר שכניה אונ זי היט אים אונ גיט אים שלום ומכל שכן ווער עס איז זיך נאך כקנא אוף דעם וואס ער איז דרוף עובר אזו וויא פנחס האט גמאן ווארום דיא ישראל וואלטן תליה גווען פר לענט גווארן איבך דעם וואס וויא האבן גלייקנט אין דעם הייליגן צייכן אונ האבן אים פאר שוועקט ווי האבן אים פוגם גווען אונ פינחס הט זיי מציל גווען אזו ווי עס שמיים פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי זאגט רבי שמעון נאך וום שמיים צוויי מאך בן אלעזר בן אהרן הכהן נאר אצונד הט ער בקומן די צוויי נשמות פון גרב ואביהוא דרום שמיים פנחס בן אלעזר איז ער אצונד גווארן בן אהרן הכהן ווייל ער הט בקומן דיא נשמות פון זייני צווייא קינדער • רבי שמעון איז גועמן אונ האט עוסק גווען איז דער פרשת פנחס איז צוא אים גקומן זיין זון רבי אלעזר אונ זאגט וויא קומן די נשמות גרב ואביהוא אין פנחס אריין אוב דו וועסט זאגן ער איז ערשט גבארין גווארין נאך זייער מוט אמער ער איז דאך נאך פריער גווען איין סגו הכהן זאגט רבי שמעון צוא אים מיין קינד איך וועל דיר זאגן דעם תוך פון דר זאך בשעת גרב ואביהוא זענן גשטארבן האבן זייערי נשמות גיט גקענט ארויף קומין תחת כנפי השכינה ווייל זיי זענן גשטארבן אן קינד אזו וויא עס שמיים ונגים עס היי עס אונ ווער עס האט גיט קיין קינד איז ער מבעט הדמות של מעלה אונ דרום זענן זייא גיט ראוי גווען כשמש זיין כפהונה גדולה • ובשעת אז פנחס הט זיך כקנא גווען אוף דעם וואס דיא ישראל האבן פר שוועקט דעם הייליגן צייכן אונ איז אריין גיגאנגן צווישן אלי חילות אונ האט מיט זיין פלי זיין גישטאבן זמרי מיט רובי ער הט זיי בידי ארום גמראגין אוף דר שפיז פר אלי ישראל

בלק

קא

אונ דר שבט שמעון האבן זיך אלי איין גזאמלט אויף אים איז איי פרפחד די נשמה ארום גפלוגן אזו האבין זיך אין אים באהעפט ד צוויי נשמות פון גרב ואביהוא וום זענן גווען גע ונד אן איין לבוי אזו איז אין אים ויידר אריין זיין נשמה זיא איז גבלל גווארן מיט ד צווייא נשמות אונ האבן זיך אין אים גשטארקט דען ער הט אצונד מרויח גווען ער זאל זוכה זיין צו זיין איין פון גדול וום ער איז פריער דר צו גיט ראוי גווען דרום זאגט איזב זכר נא מי הוא נקי אבד דר רייני צדיק אוב ער הט פר לארן זיין נשמה בשעת זיא איז פון אים ארום גפלוגן ואיפה ישרים נכחור דס זענן דיא רעכט פארטיגע בני אהרן אי פון זי גיט פר מיטין גווארן זיי זאלן אצונד בקומין וום וויא האבן פריער פר לארן דען זיי האבן זוכה גווען צו דר כהונה גדולה דורך פנחס דרום שמיים פנחס בן אלעזר איז ער פריער גווען אונ היינט איז ער גווארין בן אהרן הכהן דען ער האט בקומן דיא נשמה פון דיא קינדער פון אהרן :

וויאמר ה' אל משה קח את כל ראשי העם והקע אותם לה' נגד השמש פר וואס איז וויא גקומען אזו איין משפט זאגט רבי יהודה ווייל זייא האבן גינדיגט בגלוי ובפרהסיא דרום הט מען זיי דן גווען בגלוי זאגט רבי שמעון פון דאנגן לערנן מיר אפ ווי אזו דער מענטש זאי זיין חטא מתקן זיין מיט חסובת הסקל והגור אזו ווי ער האט גינדיגט כזו אזו זיין דר תיקון מיט דר תשובה דען זיי האבן פוגם גווען אי דעם הייליגן צייכן וואס ער ווערט אן גירופין שמש דרום הט מען זייא דן גווען אנמקעגין דעם שמש אונ אז איינער מוט תשובה גמאן ער איז גיט רעכט מתקן אין דעם גישטאלט וויא ער האט גינדיגט האט ער גיט קיין רעכטין תיקון דא ואיפה ישרים נכחור מיינט מען דיא מענטשין וואס האבן רעכט פארטיגע מעשים פאר דהרן אוי זענן כקנא לשמו הגדול זאלין מקדש זיין שמו כרבים אזו אובי צווישן די שרי מעלה איז מען אים אוך מקדש אונ הקב"ה ווערט דר קענט צווישן אלי מיט זיין צו נעמן אבך ישראל וום וויא דר קעני אים ווערט ער צוא וויא דר קענט מיט זיין רעכטין נאמען דען אל געמן זענן נאר צו געמן צו דעם שם ה' אזו אוך אימליכר מלאך הט זיין נאכן ער זאל דר קענט ווערן מיט דעם שם המלו של אבך דיא ישראל דר קעגן אים מיט דעם רעכטן נאמן זאגט ר שמעון וועלכר קענטש וואס איז גיט מתקן וואס ער האט פריער גינדיגט איז גלייך ווי ער וואלט משקר גווען אין דעם חותם הקנה אונ איך ליעזען אוף אים דעם פסוק ומא אברה וכחש בה ונשבע על שפי דס מיינט מען ער האט גפוגן איין אבידה דיא הייליגי נשמה אונ ער לייקנט אין איר איז אים בעפר ער וואלט גיט גבארן ווערן מיר האבן גלעדיגט איין צדיק גמור ווערט גיט גדחה פר איין רשע אונ דער רשע מען איים קיין שרעכץ גיט טאן אבך איין צדיק שאינו גמור ווערט גדחה פר איין רשע וועלכר הייסט איין צדיק גמור דר וום האט גיט איין פארר קרימטע נשמה דס הייסט ער האט אין יענים גנטל גינדיגט נאר ער האט איין רייני נשמה אונ ער פר זוכט אלץ מיט זיין חלק ערער בוים הייער אונ שלעכר אונ מויערן אלץ אין זיין חלק ונחקה אבך איין צדיק שאינו גמור הייסט ער בוים אין אפרעמד גדחה דס הייסט ער מוט מצות ופעשים טובים אונ ווייסט גיט אויב זייא זענן זייני הייסט ער אצדיק שאינו גמור כחכת דיא נשמה איז גיט גיין דער ווערט גדחה פר איין רשע גלייך ווי איינר שפעט אוף אגרוס גיט

פרשת פנחס

דעם וואס ער זאגט אז ער איז פריער איך גווען אפאן איז אז ער פלשט • קום און זעה דר פאן ווס ער הרגית אנפש ווערט ער פאל צו דר פהונה דען זיין פהרניה ווס ער הט אין איר איין אחיה ווערט גפנס און פסול צו אים ממיקרא איז דאך פנחס מצד הרין פסול גווען צו דר פהונה ווייל ער הט גהרגת צו זמרי נאר ער הט מקנא גווען צו הקביה איז ער מניחם די פהונה אף אייבג צו אים און צו זיינע קינדר דורכי דורות • רבי אלעזר הייבט אן ויראני את יהושע הכהן הגדול עומד לפני מלאך ה' עם שמיים וויימר ויהושע היה לבוש בגדים צואים ועוכר לפני המלאך דר מלאך איז דומה שר של גיהנם און דר ווס גייט אין די פר שמירטי קליידר פירט ער אים אין גיהנם דרום האט ער אים אויך גוואלט פירן אין גיהנם פון עס איז גקופן איין קול הסירו הגברים הצואים מעלי מען זאל אפ טאן פון אים די פגרים צואים ווס זיי ווערן פון די שלעכטי מעשים פון דעם מענטשן דרום שמיים וראי העבתי מעליך עיני והלבש אותך סהצות און הט אים אן גטאן טייערי קליידר ווס דורכי זיי קען ער זעהן די פני השכינה דעם פבוד פון זיין הערן אז פנחס איז נישט אפ גיטאן גווארן פון דר וועלט פון עס איז צו אים פתוקן גווארן אנדרר קליידר ווס דר רוח הט פון זיי הנאה לעולם הבא און אין שעה הט ער אום גטאן זייני לבושים און הט אן גטאן דיא טייערי לבושים מקיים צו זיין הכני נותן לו את בריית שלום וויימר זאגט ער סודות עם איז גמאלט אז צדיקים זאגן זיין ויעיר ארום אז זיי מיר גפינן ביי רבי אלעזר פן פדת און רבי חנינא פן דוקא אזו אוך איזב איז גווען אצדיק און הט גליטן גרוסי יסורים דרום ווייל ער איז גווען איין זון פון איין יבקה דען אז איינר איז מייבם זיין פרוורם ווייב קומט אין דעם זון וואס ער האט מיט איר דיא נשקה פון דעם סת ער ווערט אצונגד כותקן ווס ער הט פריער מקלקל גווען דס איז איין צדיק ווע אל און די ווס זיי פר שמיין נישט זאגן זיי אז דרום איז אצדיק אמאל נישט גוט ווייל בני הוי ומווני דאו בזכות תריא מלחא זייערט עם גווענט זך נאר אין מול אפר עם איז נישט אזו דען מיר זעהן דאך בייא אברתם דען זיין מיל הט אום גוויין אז ער זאל קיין קינדר נישט האבין האט אים הקביה ארום גצונן פון זיין מול אזו ווי עם שמיים ויצא אורו החוצה דען פר כהן תורה איז אלץ גווענט גווען אין מול אפילו בני הוי ומווני אפר אז די ישראל האבן די תורה מקבד גווען זענן זיי נישט אונטערין מוז דרום ווייל אברתם הט גיהאט די ה' אין זיין גאמין דאס ווייזט אף חכמה חוכמי תורה וואס זייני קינדר וועלן מקבל זיין דרום האט ער אים געבן אלי הימלן און אלי מולות אז זיי זאלין זיין אונטער אים און אז ער וועט לערנן תורה לשה ער זאל זיא מקיים זיין דר איז נישט אונטער די מולות אפר זען ער לערנט די תורה נישט אויף דעם תנאי ער זאל זי מקיים זיין איז ער יוא אונטער די מולות כפל שפן די עמי דארצום דס זיי זענן גלייך צו די בהמות דאס אף זייא שמיים ארום שוכב עם כל בהמת דאס פון זייא איז פטל גווארין דער פח המולות וויימר שמיים פון דעם מוד הגלגול פדי די מלאכים זאלין אים נישט דר קענן מוז קען אים מאכין שינוי השם ושינוי המקום ושינוי מעשה אזו וויא אברתם הט נישט זוכה גווען צו האבן קינדר פון ער הט משנה גווען זיין מקום אזו ווי עם שמיים יד לר מארצו און שינוי השם לא יקרא עור את שםך אבנים און שינוי מעשה דס הייסט קען מוז דיא ערשטע מעשים רעים אוועק ווארפן אין מען מוז טאן מעשים טובים אזו אויך ווער הקביה שיקט אראפ די נשמה פון אויבין און גרענט זי אראפ אף

דר יסוד איז קרום און איין גוונקן איז דער בנן נישט גאנץ ביי איז רעכט מתקן דעם יסוד • אזו אוך דער מענטש ווס זיין בנן תורה און מצות איז אלץ גוט נאר דר יסוד הייסט די נשמה איז זיין הייסט ער איין צדיק שאינו גמור אזו אוך פנחס האט נישט גווען צו דר פהונה גדולה ביי ער הט מקנא גווען לשם הקדש • הט ארץ רעכט מתקן גווען ווס ער הט פריער מקלקל גווען : זי יהודה הייבט אן לדור שמה נפשי כי חסיד אני וגו' הנוסח אליה עם וואלט גהערט שמיין הנוסח כד איך פר זיכר מיה אין דיר אבער היינט עם שמיים הנוסח אליך איז טייטש דוד הט פר זיכערט צו הקביה הקביה פביכול זאל פאר זיכערט זיין אין אים דס ער וועט אויף זיין אדי מצות ליקח צו לויבין הקביה אזו ווי עם שמיים הצות לילה עם להיות לו עם שמיים אקום איך וועל אף שמיין מיה מקדש זיין דיר ער זאגט שמה נפשי היט מיין נפש אז זי וועט פון מיר אוועק זען ווען דר נפש גייט אוועק פון דעם מענטשן צו רישגין עולם הבא אז דר נפש איז זוכה גיין פמה חילולת עליונים אקעגן און הימן און זיי ברענגן זי ארוף אלי ראש חודש און שבת צו מקשר זיין זי דר שכינה אפר ווען זי איז נישט זוכה אזו קומן פמה משחיתים איר קעגן און זענן זי דחה וויי צו דעם נפש דס זי ווערט גווארפן אזוי אשמיין אין אשליידר דרום הט דוד גיבעטין אז הקביה זאל אים טון זיין נפש און זי זאל מקובל ווערן פר הקביה כי חסיד אני ווי אזו זי ער זיך אליין גרופן חסיד אלא ווער עם היט זיין ברית קדש פון ת דר הייסט אצדיק וחסיד ער ירשת עולם הבא דרום שמיים יסוד עם צדיקים לעולם יישו ארץ דאס היינט מען ארץ החיים לעולם הבא : זי הייא הייבט אן ערות כהוסף שמו וגו' שפת לא ידעתי אשפע יוכף האט גיקענט שבעים לשונות דען גבריאל האט מיט אים גילערינט שעת אז דס ווייב פון פוסיפר הט אים תובע גווען קנות הט ער גמאכט גלייך ווי ער הט נישט פר שטאנן איר לשון דר נאך הט זי עם אן גחאפט ביי זיין קלייד און דר רוח הקדש שרייט אקעגן אים וסדר מאשה רעה מנורה אמרה הלליקה און ווייל ער הט גהיט דעם ברית ש ער זיך פהעפט אין דר שכינה דרום הט אים הקביה מוסף גווען זיין אות פון זיין גאמין דרום שמיים ערות כהוסף און אזוי אוך פנחס ער הט מקנא גווען אויף דעם ברית הט ער אים אוך מוסף גווען זיין אות דרום הייסט ער פינחס מיט איין יד רבי זכמי זאגט ווער עם זי ככבד דעם שם הקדש פון זיין הערין און מוט אים ווערדיגן געהיז און היט דעם הייליגן צייכן איז ער זוכה אזו הקביה מיט אים גערדיגן איפר אלי דס ווייסן מיר פון יוסף ווייל ער הט גהיט דעם ברית אזו ווי עם שמיים וירכב אורו כמרכבת המשנה אשר לו און עם שמיים זיין אורו על כל ארץ מצרים און נישט דאס אליין נאר דער ים איז אוך משפאלטן גווארן פר זיין ארון אזו ווי דר פסוק זאגט היט ראה ויבט ויחלל זי אים שמיים וינס ויצא החוצה פנחס הט אוך זוכה גווען געדלם הזה עולם הבא • און הט לענגר געבעט פון אלי ויצא מצרים און הט ביה גווען לכהונה עולם ער מיט זייני קינדר נאך אים אויב די וועסט זענן ער איז דאך פריער אוך גווען איין פאן פר מעשה זכרי • עם זי אזו דען די ווס זאגן אז פנחס איז פריער נישט גווען קיין פאן נאר אצונגד איז ער ערשט גווארן ווי לערנן דס אפ ווייל עם שמיים בייא עשה זמרי והיחל לו ולדועו אחרי ברית כהונה עולם תחת אשר קנא איז משמע דר הט ערשט זוכה גווען צו איין אפאן איז פוודאי רעכט און נאך

פרשת

פנחס

קב

דער וועלט זאגט דער פּסוק משה פניו ותשלחו דען ווען דער משה
 ווס הייסט עברה בגעניגט אים אונד ער איז שון פאר ענדערט אין זיין
 פנים פון פריער פּרעגן אים די אנדערע משה'תים דס איז דר חומא
 ענפּרעם ער דס ער איז שון גיט ווייל ער איז שון גיט איז זינגס בנן
 ער איז שון גאר אנדער בנן אזו ביי איין נגע אין שמוב שטייט
 יסר אחר יקח ופח את הבית אזו איז ער שוין אין אנדערן גוף וגידיןוכשר ועצמות
 אונד דר ערשטער גוף ווס ער איז גיווען מיט איין נגע צרעת איז צו
 שמוסן אין דר ערד אזו הט ער היינט איין תיקון עם איז איין משל
 אבוים ווס מאכט גיט קיין פיל פירות געמט מען די צווייגן אונד מען
 איז זיי מרביב אין אנדערן בוס אזו מאכט ער שוין פירות אזו גהער
 אונד אמענמש צו טאן אז ער זיצט אין איין שטאט ווס רשעים זיצן
 דארטין אונד דורך זיי קען ער גיט האלטן די תורה ומצות אונד ער
 איז גיט מצליח בתורה מוז ער אוועק גיין פון דארט אונד אנדער
 ארט וואו עס זיצן רעכטע לייט ווס האלטן תורה ומצות וואס דאס
 הייסט עץ הים הא למחזיקים בה אונד דער מענמש הייסט עץ כי האדם עץ
 השרה אונד די מצות הייסן פירות שטייט ווייט אונד תשחית וכרת דעם
 זאלטמו פר שניידן פון עולם הזה אונד פר דארבין פון עוה"ב דרום
 מוז ער אוועק גיין פון דעם ארט אין אזו איין ארט ווי צדיקים זענן
 דריין דרום זאגן די חכמים ווא המדוש עיקר אלא המעשה ער זאגט ווייט
 פון איוב ער הט נמוט לידן יסורים כחמת דיא זינד פון זיין דור
 אונד אזו אונד אלי צדיקים וואל צו דעם חלק פון דעם צדיק וואס ער
 קען מנצח זיין דעם נקמט מיט דעם איז ער מציל דעם גאנצן דור
 אונד ווערט איין רועה גאנץ וימנהיג הדור דרום הט משה וזכה גווען
 צו זיין איין רועה גאנץ אויף די ישראל דס זיי זענן גיט פר לארין
 גיווארן בעולם הזה אונד ער האט זיין מנהיג גווען בתורה ומעשים
 טובים אונד אזו אונד וועט ער אויף זיי שולט זיין בעולם הבא אין דעם
 קומט אריין צו זיי משה דער רועה גאנץ ער פרעגט ווען די וועלט
 איז בצרה נעמט הקדוש ברוך הוא צו דעם צדיק אזו וויא איינער
 אז ער איז שלאף לאוט אים דער רופא ברוט פון איין אקר פון זיין
 רעכטי האגט פר ווס לאוט ער אים גיט פון זיין לינקע האגט זי איז
 דאך נאהיגט צום הארצן . זאגט רבי אבא צו רבי יוחי איה וועל דיר
 זאגן ווס עס האט זיך גיטראפן מיט דר הייליגר ליכט רבי שמעון .
 אמאל בין איה מיט אים גאנגן אין דר טאל פון אשטאט אונד מיר
 האבן עסק גווען בתורה דעם גאנצן טאג אונד מחמת עס איז זייער
 שטארק גווען די היץ פון דער זון האבן מיר זיך גוועצט אין אלאך
 פון איין פעלזין זאג איה צו אים ווס איז דס אז אלי מאל ווס רשעים
 זענן דא אויף דר עקט אונד דר דין איז דא אויף דר וועלט אזו ווערן
 די צדיקים גשטאגן אזו ווי מיר האבן גלעריגט אז די צדיקים ווערן
 גיהאפט אין דר זינד פון דעם דור פר ווס איז דס זאל איה זאגן דס
 איז כחמת זיין האבן דיא רשעים גיט גישטראפט עס איז דאך דא
 בטה מוכיחים אונד דיא רשעים זענן עס גיט מקבל עם מוז זיין זיין
 שטארקן פרי עס זאל גיט בלייבן קיין מגין אויף זיי דען כל זמן זיי
 לעבן קען קיין דין גיט קומן אויף די רשעים ווייל זיי זענן מגין עס איז
 דאך אבן גיט קיין שטחה אויף זיי אז זיי שטארבן זאגט רבי שמעון
 בנודאי ווערן זיי נתפס אין די זינד פון דעם דור אונד זיי זענן כפּר
 אויף דר וועלט פון וואגן ווייסן מיר דס פון די אבנים פון דעם גוף

אז זיי זענן שלאף אונד עס איז אויף זיי איין צרה אזו שלאגט מען בלוט
 צו דעם חוה און איין אבן אזו ווערט גיהילט דר גאנצן גוף אזו
 אויף די גאנצן וועלט איז גליק וויא אבנים אונד ווען דר מדת הדין
 איז שורה אזו נעמט הקב"ה צווא אצדיק שלאגט ער איין אבן אונד
 דורך דעם ציהט ער אים די רפואה צו דר גאנצן וועלט אזו ווי דר
 פסוק זאגט והוא שחולל מפשענו מוכא מעונותינו ובחבורתו רפא לנו ווען ער
 מאכט אביי צו איין אבן ווערן אלי גהייקט אונד איז מכפר אויף דעם
 דור אונד דס איז דר סוד פון צדיק יע לו אונד דר צד אחר דר זמן אי
 נקמט אונד אים אזו איז דער דין שולט אויף דעם צדיק אונד דער
 צדיק איז דר פר וזכה לגדולה עליונה בעולם הזה ובעולם הבא אונד
 צדיק וטוב לו איז אז הקב"ה בערמט אים גיט צו נעמן פר דר וועלט
 האב איה אים וידער גיפרעגט ווען עס זאל נאר אזו זיין צווא איין
 צדיק וואלט רעכט גווען עס איז דאך אבן דא פיר צדיקים ווס זענן
 שלאף מיט צרעת אונד צרות אונד די האבן פיל טובות אונד דר וועלט
 זאגט ער מיט איינס אדר מיט צוויי יסורים איז מאקי גיניג אזו ווי
 מען שלאגט בלוט צו איין חוה פון איין האגט ווערט דר גאנצן גוף
 גהילט אזו אזו איז גיניג אצדיק אבן ווען דס שלאפיקייט שטארקט
 זיך אונד ווערט גרעכר אזו מוז מען שלאגן פון דר אנדער האגט און
 אזו אז עס איז דא פיר עונות אין דור אזו ווערן זיי אלי גשלאגן פד
 צווא מאכן איין רפואה צום גאנצן דור אבן אז עס איז גיט דא קיי
 פיל רשעים אזו איז גיניג אצדיק ער זאל נתפס ווערן בעון הדור דע
 עס דארף גיט די גאנצן וועלט גשלאגן ווערן אבן אז דס דור ווערט
 גהילט מיט תשובה ווערן די צדיקים אויף גהייקט אין אמאל איז פון
 האבן אז דר צדיק איז פד ימיו קראנט ער זאל מגין זיין אויף דעם דור
 אונד אז ער שטארבט ווערן אלי גיהאלפן אונד האבן אפפיה דר נאין
 זענן מיר אויף גשטאגן אונד זענן ווייט גאנגן אונד עס איז זייער איי
 הייסר טאג גווען אונד דס שטארקייט פון דר זון איז גרום גיווען אונד
 עס איז אונד זייער שלעכט גווען ביז מיר האבן דר זעהן ביימ אונד
 האבן מיר זיך גוועצט אין אשאפן פון אבוים הייבט אן רבי אבא עני
 שטייט שירו לה' שיר הדש תהלתי בקצה הארץ וויא גאר זענן דיא צדיקים
 גלובט פר הקב"ה דען זיי זענן פון דר קדושה פון הקב"ה למעלה
 ווס הייסט ישראל אונד אלי זייערי שמחות איז נאר צו מאכן איהו
 ביי אלי זאכן דעם יחד קוב"ה ושכינתיה דען מיר האבן אזו גלעריגט אל
 שמחות ווס די ישראל האבן אונד זענן זיך גיט משתף צו הקב"ה אי
 דס גיט קיין שכחה אונד דר ס"ם מיט זיין חברותא זענן אן גבריית צו
 נקמט זיין אויף דר שמחה אונד עס ווערט איין בכיה אונד הקב"ה אי
 זיך גיט משתף צו דעם צער אבן אז דר מענמש איז משתף אין זי
 שמחה צווא הקב"ה ושכינתיה ווען דער נקמט קומט נקמט צווא זי
 אויף דר שמחה אונד מאכט דער פון איין צער איז זיך הקב"ה פביכו
 משתף אין זיין צער אזו וויא עס שטייט ככל צרתם לו צד עש אנכי בצד
 פון וואגן ווייכן מיר דס אז מען דארף משתף זיין צו הקב"ה בשעו
 שמחה ווארדם עס שטייט ישמח ישראל בעושי עס וואלט גידארפט צווא
 שטיין בעושי אין זיין בשעפער ווס דען שטייט בעושי לשון רבים גאר
 די שכחה פון דיא ישראל איז נאר מיט די וואס זיין האבן אין איין
 איין חלק דאס איז הקב"ה מיט זיין פאטער אונד מוטער אונד האמטש
 פאטער אונד מוטער זענן שוין גישטארבן נעמט זיין הקב"ה ארויף

פרשת פנחס

ג'תאנמ ועתה יגדל נא כח ה' אזו זאל ער מאן דעס ווילן פון זיין האר
 כל אשר חסצא יד לעשות וכו' דו קענטמ פאן בכבוד כל זמן דר פח הייבט
 אין דיר עשה מוא אויף דעס פח האבין מיר גילערניט כל העונות אמן יהא
 שמה רבא בכל כוחו ער מוז דר וועקן דעס פח של מעלה אונ מיט דעס
 פח זאל ער צו ברעכין די קליפות דען ביי דעס פח איז דיא מעשה
 דס הייסט אויף דר וועקט קענטמז פאן פמעשה וחשבון אבר אז דו
 שמארבסט אין מעשה וחשבון בשאול אשר אתה הולך עמה דארט קען מען
 שוין גיט פאן קיין תשובה • פרענט ער וואס זאגט שלמה בשאול אשר
 אתה הולך עמה גייט דען אימליכער קענטמז אין גיהנם אריין זאגט ער
 בודאי איז אזו אז אימליכער קענטמז מוז גיין אין גיהנם אריין נאר
 עס איז פר האנדן אזעלכי ווס גייען תיכף ארויס אזו ווי עס שטייט
 מוריד שאול ויעל חוץ דיא רשעים וואס זענען גישמארבין אן איין הרהור
 תשובה די גייען גיט ארום אבר אפילו צדיקים גמורים מוזן אריין גיין
 די שעה אונ מען נעמט זיי תיכף ארויס פון דארט אונ די צדיקים
 ברענגן ארויף די רשעים ווס זיי האבן מהרהר בתשובה גיוען ש
 דעס מויט אונ זענען גישמארבין אונ האבן קיין תשובה גיט גיטאן
 דס איז גישריבן בקיצור • זאגט רבי אבא איך גידענק איין זאך וואס
 איך האב גיהערט פון דער הייליגער ליכט רבי שמעון ער האט
 דאס גיהערט פון רבי אליעזר עס איז איין מאל צוא אים גיקומן איין
 אפיקורוס אונ זאגט אלטער אלטער דרייא שאלות האב איך דיר צו
 פרעגן איינס איז וואס איך זאגט אז מען וועט איך בויען איין בית
 המקדש אפער מיר גיפונען דאך גיט אין דר תורה עס זאל זיין איין
 בית שלישי ורביעי דאס ווס האט גיבארפט גיבויט ווערן איז שוין
 גיבויט גינארין אונ ווייטער דארף שוין מער גיט זיין דען עס שטייט
 נאר אין פסוק שני בתי ישראל אויף שטייט גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון
 מן הראשון • די אנדערע שאלה איז דאס וואס איך זאגט אז איך זענט
 זייער גאהונט למקדש ערין אפער דר מדר פון דער וועלט איז דאך
 ווער עס איז גאהונט צוא דעס מלך איז ער תמיד בשמחה אונ איר
 זענט תמיד אינצער אונ אין מורא ודחוק ויגון • די דריטי שאלה איז
 איר עסט גיט קיין גבלות ומריפות כדי איר זאלט זיין גיוונד אונ
 שטארק אין אייערע גופים אונ קסוף זייט איר תמיד שצאף מיט
 חלאים רעים אונ צוא בראבין מן הסתם זענט איר אזו איין פאלק
 וואס הקב"ה הט איך פייגט • אלטער אלטער זאג מיר גיט קיין שום
 תירוץ ווארום איך וועל דיה נאר גיט הערין אונ וועד גיט פר נעמען
 דייער הייד • הייבט רבי אלעזר אויף זייגע אויגן אונ הט אויף אים
 איין קוק גיטאן איז פון אים גינארין איין הויפן ביינר דס הייסט ער
 איז תיכף גישמארבין אז דר רוגז איז פון אים גישמילט גינארין הט
 ער אום גיקערט זיין קאפ אונ הט גינוייגט אונ זאגט ה' ארונו מה מיר
 שסד בכך האדת עס איז גיט פר האנדן קיין שום ווארט ווס עס זאל גיט
 ארויס גיין מפיו של הקב"ה • דיא אלי זאבין ווס דר לשע האט ס'ה
 גיפרענט האב איך דס גיפרענט צו אליהו האט ער מיר גיענטפרט
 מען הט דס קסדר גיוען גישיב של ריעע פר הקב"ה בשעת די ישראל
 זענן ארויס גינאנגן פון מצרים הט הקב"ה גינואלט אז זיי זאלן זיין
 אויף דר ערד אזו ווי די מלאכים קדושים למעלה אונ הט זיי אבין
 גינואלט בויען איין בית המקדש אונ האט זיי גינואלט פלאנצן איין
 הייליגי פלאנצונג אין גישמאלט פון אויבין אזו ווי עס שטייט הביאס
 תשעטסו בהר נחלתו דוא זאלט זייא אריין ברענגען אונ פלאנצן בהר
 נחלתה

דעם גן עדן אונ ברענגט זייא מיט זיך זייא זארין זיין אויף דער
 יתרה אונ אויף דעס שטייט נעשה אדם בצלמנו מיר וועלען מאכען
 ואתפוח דען מיר האבין גיערניט דריי בעלי מלאכות הט הקב"ה
 מאכט ער זאל פון זיי אויס ציין די נאנצי וועלט דס זענן שמים וארץ
 אונ אימליכער האט איין פאג קשמז גיוען דעס ערשטין פאג
 ג'בן די הימלן אויס גיצונג וייער אומנות אזו ווייא עס שטייט ויאמר
 הים יהי אור ויהי אור דעס אנדרין פאג האט ריא וואסר אויס גיצוניגן
 אוננות אזו ווי עס שטייט יהי רקיע בתוך הים ווען די וואסר וואלט זיך
 צו שטייט הארב ארויף אונ הארב אראפ וואלט די וועלט קיין
 שום גיט גיבאט • דעס דריטין פאג האט ריא ערד אויס גיצוניגן איר
 מנות אזו ווייא עס שטייט תרשא הארץ רשא • דעס פערטין פאג איז
 דער גיוען דיא הימלן יהי ספורות ברקע השמים • דעס פינפטין פאג
 וויידר גיוען דיא וואסער ישעו הים שרץ • דעס זעקסטין פאג איז
 דער גיוען דיא ערד תוצא הארץ נפש חיה אז דיא דרייא זענען שוין
 ברטיג גינארין זאגט הקב"ה איך האב צו מאבין איין אומנות צו
 ששאפן איין קענטמזין אזו איז דרייא שותפים אין דעס קענטמזין
 קב"ה מיט זיין פאטער אונ מומטר דער פאטער גיט זיין חלק פון
 זינס ומיס דיא מומטר גיט איר חלק פון דער ארץ אונ הקב"ה איז
 שותף צוא זייא אונ גיט אים דיא נשמה דרום שטייט ישפט ישראל
 שיי איז לשון רבים מיינט ער דיא דרייא שותפים אונ אז זייגע
 פאטער אונ מומטר זענען שוין גישמארבין גייט גאט אריין אין גן עדן
 געקומט זיי ארויס זיי זאלן זיח משמח זיין אין דר שמחה פון זייער
 ג'בן אונ דיא קענטמזין ווייסן דאס ארץ גיט אפער בייא איין צ'רה
 גידיה איז הקב"ה גיט מודע צו דיא פאטער אונ מומטר אזו ווייא עס
 שטייט בבר ל אקרא ה' ואל אלה אשוע • רבי אבא מיט רבי יוסי זענען
 עפן איין איין שאמין פון איין בוים אונ האבן דארט מגנה גיוען
 דות התורה דר ווייל האבין זיי דר זענן ווייא אין הויז גייט ארום
 דר ווי איין גישמאלט פון איין קענטמזין איז רבי אבא גיבארין אויף
 פנים זאגט רבי יוסי איך גידענק איין מאל האב איך אויב דעס
 ג'ט גינעקן רבי פנחס גן יאיר דס ער הט גינאנט מודות אין פרשת
 חם אויף דעס פסוק פנחס גן אלעזר ווייל פריער איז דער ברית
 זען נאר צוא משה דרום אז פנחס האט מקנא גיוען אויף דעס
 ית הט משה רבינו אליין גימוזט זאגן צו אים הנני נחל ל אח בריתי
 ס'דרום שטייט לכו אמרו לו דרום זאג צוא אים אבר פון דעסט
 ג'בן איז פון משה נאר גיט אונעק גינומען גינארין עס איז גלייך
 זען ווי מען צינד אן איין ליכט פון דעס אנדרין ווערט דאך דאס
 שטיי נאר גיט נחסר אין דעס קומט דר צל אונ זעצט זיך אנדער
 ק'קושט אים אונ זיי הערין אז איין קול שרייעט ראקט אים איין
 מ רבי פנחס גן יאיר איז דא ביי אייך דעו מיר האבין גיערניט
 זעט דיא צדיקים זענן מחלש דברי תורה פון אזו איין צדיק וועגן
 ער איז שווארץ יענעם עקום אזו איין זיין נשמה פוקד דס ארט אונ
 קומט צו זיי ער זאגט וואול איז מיו חלק ווס איך האב זוכה גיוען
 זיין פחברותא פון דעס גל הקודש אונ זאגט ווייטער פון רבי
 חם וועגן דברי תורה דער פסוק זאגט כל אשר חסצא יד לעשות בכבוד
 ה' ווי אימליכער קענטמז דארף זען צו פאן מעשים טובים כל זמן
 ליכט ברענט אים אויף זיין קאפ דס הייסט כל זמן די נשמה איז
 דעס גוף חם איז דער פח של מעלה אז ווייא משה רבינו האט

פרשת

פנחס

קבנ

נתקתה אין וואס פאר איין אָרַם סכּוּן לשכּוּחַ סעלת ה' מיט דעם בית המקדש וואס דו האַקט אליין גימאכט גיט קיין אנדרר דאס איז דר בית ראשון מקדש ה' כוננו ידו דאס מיינט מען דעם בית שני דייע הענט האבן אליין גימאכט די פייד פתי מקדשים • אָבֵר דער נאָך אז דיא ישׂראל האָבען גיזינדיגט אין דער מדרבֵר אונ זענען דארטען גישטאַרבען הט הקבֵה זייערי קינדֵר גיבראַכט קיין ארץ ישׂראל ווי האָבן זיך אָבֵר שוין אָפ גילערניגט צו מאַן שלעכטי מעשים האָבען זייא שוין קיין זכות גיט גיהאט אז הקבֵה זאל זייא אליין בויען דעם בית המקדש מיט זייני הענט דרום האט דער בית המקדש גימוזט גיבוזט ווערן דורך הענט פון כּענעטשן דרום האט ער קיין קיום גיט גיקענט האבין ווייל ער איז גיווען מעשה בני אָדָם קען ער קיין קיום גיט האָבן דרום הט דוד גיזאַגט אס ה' לא יבנה בית שוא עכלו בניו בו דען עס וועט קיין קיום גיט האָבן אזו אויך אין דיא מעג פון גזרֵא בימי בית שני הט אויך דר הטא גורם גיווען האָבין ווי אויך אליין גימוזט בויען דרום האט ער אויך קיין קיום גיט גיהאט אונ ביז אהער איז נאָך אָפּיזו גיט גיווען דער בגין הראשון וואס הקבֵה אליין בדרוף בויען ביז לעתיד שמיים בונה ירושלים ה' ישראל יבנס ער וועט אליין בויען אונ גיט קיין אנדרר אונ אוף דעם בגין טוען מיר האָפּן אונ עס וועט שוין גיט זיין קיין בגין בשר דָם גייערט הקבֵה אליין וועט אָראפ גידערין פייד פתי מקדשות מיט איין מאל דר בית ראשון וועט זיין מכּוּפֵה אונ דער בית שני וועט זיין אנטפלעקט אז די גאנצי וועלט וועלן זעהן דס אוקנות פון הקבֵה כּסחה שליטה וברצון חלב דרום וועט מען זעהן די ענגי פּבּוֹד אונ די ענגי פּבּוֹד ווערן אויט ברענגין דאס בית ראשון ביז דעם הימל אונ דאס האָפּן מיר אונ אָפּיזו רישונים וועט גיט זיין קיין מעשה ידי אָדָם אזו ווייא דר פּסוק זאַגט וואי אהיה לה נאום ה' תּוֹמֵת אֶש סכּיב אונ אז די שטאַט וועט זיין אזו כּפּל שָׁבֵן דר בית אליין ווס ער איז זיין וואונגט אונ אזו הט גיזאַקט זיין תּיפֵך אז דיא ישׂראל זענן פון כּוצרים ארום גיגאנגן נאר זיי האָבן גיזינדיגט האט דס הקבֵה אָפ גיטאַן ביי דער גאַולֵה אַחרונה • אויף דער אנדערר שאָהה איז דער תּירוץ אזו מיר זענן בודאי נאדונגט צום סך לעדין דען הקבֵה הט אונג גימאכט פר איין האַרץ אזו ווי דאס האַרץ איז מחזיק צוא אלי אברים דרום איז דאס האַרץ אין מיפּן דעם גוף אזו זענן די ישׂראל גיווען דען זיי זענן דס האַרץ דרום זענן זיי אין טיפּן דר וועלט גיווען דס איז ארץ ישׂראל דס האַרץ איז ווייך אונ שלאף אונ ער איז דער קיום פון אלי אברים קיין שום אָבֵר ווייסט גיט פון צרות זונן אונ צער גייערט דאס האַרץ דארטן איז דער קיום אונ שלבֵר אונ פר שטאַנד דס האַרץ איז אָלץ מקבל שלבֵר פון דעם מוח אָבֵר אנדרי אברים ווייסן גיט דר פון אונ דרום ווייל די ישׂראל זענן גיווען דס האַרץ זענן זיי נאדונגט גיווען צום מלך הקבֵה אזו ווי דס האַרץ צום מוח • אונ אויף דער דריטער שאָהה איז אזו דער תּירוץ ישׂראל עפּן גיט קיין נבלות וטריפות שרצים ורמשים אונ זענן שלאף דען אזו איז דאס האַרץ איז ווייך אונ שלאף דען ווען דער כּענעטש עסט אזו האָבן דר פון הנאָה אלי אברים אונ אז דס עסן קוכט אין בואָן אריין אזו ווערט דאס צו מייקט אונ דס לויטרי אונ דס בעכטי איז מקבל דאס האַרץ דרום ווערן גישטאַרקט אלי אברים דער פון אונ דאס האַרץ איז פון אלי מומים ריין עס האט נאר קיין מום גיט אזו הט הקבֵה גיגעפן די יום זענן נאר ריין אָן אמום אזו ווייא דער

פּסוק זאַגט כּוֹלֵךְ יִפּה רעתי ומוס אין בך אָזו קולשט רבי יומי זייני הענט פר גרום שכּוּחה אונ זאַגט אטמלי ווען איך וואלט נאר גיקומץ אויף דר וועלט נאר דס צו הערין וואלט שוין אויך גינג גיווען :

ישם איש ישראל הטובה אשר הוכיח ווארום שמיים גיט אשר הכה פּנחס וואס פּנחס הט אים גידרנת אלא מחמת עס איז גיט שייין אז אפּתן זאל האַרנענן אָנפּש דען דורך דעם ווערט ער פּסול לפּהונה דרום שמיים פּתם אשר הוכיח אונ עס שמיים גיט ווער עס הט אים גישלאָגן • רבי שמעון איז גיגאנגען פון פּוּטֵקֵיא קיין לוד אונ רבי יהודה איז אויך מיט אים גיגאנגן ווייא זייא גייען פּגעניגן ווי רבי פּנחס בן יאיר אונ צווייא כּענעטשין גייען מיט אים האט זיך גישמעלט דאס אייזיק פון רבי פּנחס זייא מריבין עס אונ ער וויל גיט גיין זאַגט רבי פּנחס לאַזט אים שמיין דען ער שמועקט אז פּנים חדשות קומען צוא אונג אָדֵר איין גס וועט צו אונג גיטאַן ווערין ווי זיי שמייען קוכט ארום רבי שמעון פון אונטער דעם באַרג זאַגט רבי פּנחס האב איך אויך דען גיט גיזאַגט ער שמעקט איין פּנים חדשות הט רבי פּנחס אָראפ גיגידערט פון דעם אייזיק אונ האט גיהאלוט זיין אידים רבי שמעון אונ וויינט אונ זאַגט איך האב גיזעהען אין חלום אז דיא שכּינה איז צוא מיר גיקוכען אונ האט מיר גיגעפּין אוצרות וכתנות היינט איז צוא מיר דער חלום מקנים גינארין דרום בין אויך זייער אין שכּחה זאַגט רבי שמעון פון דיא מרים פון דיין אייזיק זעה איך אז דוא ביסט היינט כּשכּחה שלימה זאַגט רבי פּנחס לאַמיר זיך זעצין אוף איין אָרַם דען דיא תּוֹרֵה באַדאַרף האָבין לויטערקייט האָבין זייא גיפּונען איין קוואל וואסער אונ איין בוים איז דער בייא האָבין זיי זיך גיזעצט • זאַגט רבי פּנחס איך זעה אז לתחיית המתים וועט הקבֵה מאַכין נאר אַנאַדֵרֵדוּדֵךְ ווייא עס איז היינט דאס ערשטע וועט דענעט מאל זיין דאס הינטרשטע מיד זעהען דיא מתים וואס הקבֵה הט לעבדיג גימאכט דורך יחזקאל הנביא שמיים וחקרבו עס אל עטמי צום ערשטין זענען צוא אַנאַדֵרֵדֵר גיקופּן די ביינר דער נאָך שמיים וואיחי והנה עליהם גיד וכשר דער נאָך שמיים ויקדם עליהם עור מלמעלה דער נאָך איז ערשט אריין גיגאנגען אין זייא איין רוח וואס ער איז גינארין אים גיזיגין פון זייא צום ערשטין דא איז ער דארטין גיווען צום הינטרשטין דען צום ערשטין גייט ארום פון דעם כּענעטשין דר רוח דער נאָך ווערט פאר פּוּקֵט דאס עור דער נאָך דאס בשר דער נאָך דיא ביינער • זאַגט רבי שמעון אין דעם האָבין זיך שוין מקשה גיווען דיא עמודי עולם דאס הייסט דיא גרויסע חכמים אָבער דיא ביינר ווס זענין לעבדיג גווארן דורך יחזקאל איז גווען מיט זיי נסים ואוחות משגנים וואס הקבֵה האט מיט זיי גיטאַן • קום אונ זעה עס שמיים זכור נא כי כחוסר עשתיני ואל עפר תּשבני דער נאָך שמיים הטא כּחבֵר תּחיכני וכבנינה חפּטאני עור וכשר חלבישני ובעצמות וגידים חסוכני דס מיינט ער כּעתיד וועט אזו זיין דקבֵה וועט געפּן איין גיינדל וואס בלייבט איבֵר פון דעם גוף אונ וועט עס מקעטין אזו ווי אטייג אין סיקה דר נאָך וועט עס פר גיליווערט ווערן אזו ווי קעז דר נאָך וועט ער ציהן דרויף איין עור ובשר דר נאָך שמיים חיים וחסד עשית עמדי דס איז דר רוח חיים עס שמיים חיים וחסד עשית עמדי וספרתך שמרה רווח ווארום שמיים גיט חששה עמדי אז עס גייט אויף תּחיית המתים ווארט דאך בדראפּט שמיין ווס דו וועסט מאַן מיט מיר אלא חיים וחסד האסמו מיט מיר גיטאַן בעולם הַזֶה דס דו האַקט מיר גיגעפּן איין רוח חיים

פנחס ערשת

בפר ויסתור אז דו וועסט מיר גרענקן לעתיד אזו וויא צום ערשטן
 מיר ווי דען דיא נשמות פון דיא צדיקים ווערן גיהיט תחת כסא
 כבוד און די שכינה היט וויא ווידר צו קערן אין וויער גוף אריין
 תחתית הכתים דען אלי נשמות וענין ביי איר בפקדון אזו ווי דער
 פסוק זאגט ביד אסיד ויהי אזו דען און גאנגט שמרה נפש כי חסיד
 זאגט דר רעיא מהימנא דס איז משה רבינו גרויסי סודות שמרה
 נפש כי חסיד אני תאמשי מען דען גאנגט אין דר גמרא אז דוד דען אזו
 זאגט בין איר דען גיט קיין חסיד אלי מלכי מורה ומערב שלאפין
 ווי דרייא שעה אויף דעם מאג און איר שמי אויף חצות לילה איר
 אל דיר לובין און ווידר מיני הענט וענין פאר שמירת בשמי ושליא
 שחר אשה כעלה מיר איז נקומן איין צפרדע צו דוד בלומר דר ממונה
 וון צפרדעים און האט גאנגט צו אים וואס בארימסטו דיר חצות לילה
 קום דודות לך אמער איר שוויג גאנגצי נאכט גיט פון צו לובנה קב'ה
 און איר זינג פר אים זאגט דוד ווייא צו דיר ממונה פון צפרדעים
 ווי פר שטימט גיט ווס איר זאג איר קב גיט גיזאגט כי חסיד אני נאר
 ווייל דיא רבנן האפין גאנגט ווא עס הארן חסיד דיא תורה איז גיגעבין
 ווארין מימין של הקב'ה ווס הייבט חסד און דר ווס לערינט תורה
 הייבט ער חסיד דרום קב איר אזו גאנגט צוא הקב'ה שמרה נפש וגו'
 ווי זאלסט מיר גיט דן זיין ווי די עמי הארצים ווס ביי זיי שטייט ולא
 עס הארן חסיד אוב דו וועסט זאגן עס איז דאך דא עמי הארצים ווס
 זיי מוען ויא חסד אלא אזו האפין זיי גאנגט ווערעס הייסט רעכטער
 חסד המתחבר עס קומ אז מען טוט חסד מיט השיות אזו ווי דוד האט
 גימאן ער דען מחבר גיזוען דיא תורה של מעלה מיט השיות און זיי
 דער מענטש שטארבט שטייט ארץ זיין נפש בהתהלך תהיה אחר כך בשכר
 ששמו ערך והקצות היא השיות דען מינימ מען לתחיית המתים זיא וועט
 אים ארץ ריכטין אבר ווס איז דר שבר פון דער נשמה לעולם הבא
 אלא הקב'ה קרייט זי אן אין איין עגן הכבוד אין גישטאלט ווי איין
 ארץ מיט מיט אברים זי וועט אריין גיין אין איין מראה ווס דען אין דר
 זאך רמזה אורות דרום שטייט אס יהיה נביאכם ה' במראה אליו אתדעו וגו'
 און פרוזיס גייען ארום און אראפ און זאגן גיט כבוד צו דר צורה
 און גישטאלט פון דעם מיר און תריג מלאכים ברענגען ארום דיא
 נשמה אין איר גישטאלט אלי וענין כנסתם סודות מקיים צו זיין ואשא
 דעם ער כנסו נשרים ואביא אתכם אלי אינדעם גישטאלט וויא זייא וענין פון
 מצרים ארום גאנגין מיט ענגי כבוד און מיט אקערלייא כבוד אזו
 איז איר די נשמה אז זיא גייט ארום פון דעם גוף ווס ער איז אטמה
 סודות אריין צוא גיין אין גן עדן תפתחו ועליו און דרום שטייט
 ששמה השמים ותל הארץ און דענטמ מאל וועט מקיים ווערן ווא יבנה עוד
 סודותיה ענין וואות את סודי פרענע דען די נשמה גיט זוכה גיזוען צוא
 גיזוען די שכינה אבר דר נאך וענין זיי רואה פני השכינה און דורך
 די אלי כראות דען משה רבינו זוכה גיזוען ער איז גיזוען רבן של
 נביאים ורבן של מלאכי השרת :

רבי אלעזר מייז זון ויץ און זאג דיין פסוק הייבט ער אן ועקב התי' כתיב
 ויסגרו בו מלאכי אלהים אמאל גיפונן מיר דען לשון פניעה ביי איין טובה
 און אמאל ביי איין רעה און אמאל ביי איין תפלה און בשעת עקב
 איז גיגאנגען קיין חקר דען ער מתקן גיזוען תפלת ערבית ארץ דעם
 דעם ארץ ווס איז ראוי גיזוען צו מתקן זיין ואמר יעקב כאשר ראם סתת
 אלהים ויהי ער דען גיזוען די מלאכים פון נאכט און מלאכים פון בייא
 מאג דרום דען ער זיי גירופן סתים צוויי מחנות און אצונד האב איר
 דא איר גיזוען מחנות קדושים וואל צו מיין חלק ווס איר האב זוכה
 גיזוען אהער צו קומן הייבט רבי אלעזר אן מיר האפן גלערינט ווער
 עס זאגט תהלה לדוד דריי מאל אלי מאג איז ער איין בן עולם הבא
 פר ווס איז דען זאך איר זאגן דען דען איר דר מעס ווייל פרנסה און מוון
 שטייט דארטן דען איז דאך אבר נאר צוויי מאל אין מאג אזו וויא
 דר פסוק זאגט בת ה' לכם בערב בשר לאכול ולהם בבוקר נאך וואס בדארף
 מען דען דריי מאל זאגן אלא צוויי מאל איז פון וועגן מוון צו דער
 נאכזער וועלט און איין מאל איז צו געבין פח צו דעם ארץ ווס איז
 סודות וי וסביע לכל ה' ויזן נאך איין מעס איז צוויי מאל איז פון וועגן
 פרנסה און איין מאל איז נאר פון שיר ושבח וועגן דאס איז צווייטן
 די שירות ותשבחות ומירות פון דוד דאס איז ווען מען זאגט דיא
 הללויה איז גיט ראוי צו בעטן ארץ פרנסה גיזוען נאך דר תפלה
 דען פון אונד תפלה דען פביכול הנאה ווי פון אבידה כלפי מעלה ווס
 הקב'ה זאגט דרום אכלתי יערי עס דבש דען ער סדר איז צום ערשטין
 עסט דער מיר דער נאך זייני קנעכט דרום שטייט בתמי לגני אחתי כלת
 ארתי מורי עס בשמי אכלתי יערי עס דבש שחתי ייני עס חלבי דען זאגט פביכול
 הקב'ה דר נאך שטייט אכלו רעים שחו ושכרו חדים * אכלתי יערי דען איז דיא
 תפלה מיושב דען איז ווצר אור והאופנים וחיית הקדוש זיי הייסן אזי
 אילנות ונביעים פון דעם יער הלבוש של מעלה * עס דבש דאס איז קריאת
 שמוע דען איז אזו זיס ווי נופת צופים ומתוקים * שחתי ייני עס חלבי דען
 איז תפלה מעוקד מיינט מען שמונה עשרה * שחתי ייני וענין די ערשטי
 דריי ברכות פון שמונה עשרה * ביי אהער איז די אכילה פון דעם
 מיר הכבוד פביכול ווייטר איז אכלו רעים של מעלה שחו ושכרו חדים של
 משה דרום איז ער מתויב צוא זאגן נאך אמאל תהלה לדוד נאך
 דער שמונה עשרה דען איז אין דר פריא איין מאל און דאס אנדערי
 מאל פר מנחה זיידר די שווערי דינים הייבן אן טולט זיין ארץ דר
 וועלט לייכטן נאך דיא איות של מעלה און דרום זאך ער זאגן תהלה
 לדוד פון וועגן פרנסה דען דער נאך אז דיא דינים וענין שון שוהמ
 איז גיט דיא צייט מתפלל זיין אויף פרנסה ווארום דאס איז מצד
 החסד אזו איז גיקומן רבי פנחס און דען אים גשוקט מיר האפן דך
 גישריבין בדרך גולה פרי מען ואל וויסן און זענן דעם גרוסן סוד
 פון די תפלות אין ווס פאר איין הובע פדריעה זיי וענין * דיא אנשי
 כנסת הגדולה האבין דען ארץ מסדר גיזוען על פי סוד וועדליג דיא
 עוקמות נאך און מען מאד גיט פאר קערן דעם סדר אדר אריין
 שפעלין אנדערי תפלות ווארום מען איז תהלה משה וסביע די צנורות
 און זייני תפלות ווערט אלץ מקלקל ווארום דער מענטש מיט זייני
 אברים איז גישפעלט גיזוען אנטקעגן אובין דען איז פיל סודות
 און אז דר מענטש עסט נעמט דר לעבר אלץ צו אין זך אריין גומץ
 אדר שלעכץ פון דעם גיט ער אפ דאס דאסערי אין הארץ אריין און
 עשי איז גליקן צו דעם קעבר דרום שטייט וואו ארומי פול מיט בלוט

פרשת פינחס

קד

אז ויין שר למעלה או מתקן די רעכטי אכילה פר יצחק אונ זאגט
 דאס אבי וואכל סידר בנו דען דס הארץ איז יצחק ווס ער איז מצד הקדושה
 אז די ישראל זענן גיווען איז ארץ ישראל זענן ווי גישפיינט גווארן
 פון דר שכניה אזו איז ארץ גיווען ביי איין קרבן אזו ווי דאס הארץ
 קאזט צו דעם לעבר דס פאלת ומנוף ולכלוף אזו ארץ אזי שלעכטי
 מעשים אונ זינד פון די ישראל האט מען גיגעבין ארץ דעם שלעיר
 לעזאל פון יום כפור אזו ווי עס שטייט ונשא השעיר עליו את כל עונותם
 ער האט ארץ זיך גינומען אלי עונות פון יעקב איש תם אונ דאס
 איבריגי פאלת נעמט די מילץ אין זיך אריין דס איז לילה אונ דר
 לעבר איז דער ס"ם מיט דעם ווערין די הערצער פון די ישראל לופד
 אונ קלאר פון עונות דס הקב"ה איז ווי מוחל אום יום כפור אונ פון
 די קרבנות זענן די חילות שר מעלה ארץ נהנה אבר דר חלק פון
 הקב"ה איז נאר דער רצון הלב אונ אז דער מענטש צו ברעכט זיין
 הארץ אזו וויא עס שטייט לב נשבר ונרכה אלהים לא תבוה אזו וויא איין
 ערדרטי פלי איז נאר איר טהרה פון דר טובאחא מיט דעם ווס מען
 צו ברעכט ויא אזו ארץ איז דר מענטש הקדוש ברוך הוא באגערט
 נאר די גוטע מחשבה אונ דעם רצון הלב אז די ישראל זענן גיווען
 גוט אונ פרום פלעגט קומען איין פייער פון אויבן ווי פון איין לייב
 אונ דס פון ברענט זייערי קרבנות אבער אז זייה האבין גיזינדיגט
 איז ער שון גיקומן בדמות פלב אונ האט מקבל גווען דעם קרבן
 אזו ארץ דיא נשכה אז דער מענטש איז זוכה ווען ער שטארבט
 קומט איר אנמקעגן דר מלאך איר"ה דס הייסט מיכאל אונ נעמט ויא
 צו זיך אונ ברענגט זיא פר איין קרבן צוא הקב"ה אבער חליקה אז
 ער איז גיט זוכה קומט דר ס"ם בדמות כב אונ נעמט ויא צו זיך דרום
 האט דור המדבר גיבעטן החילה סהרב נפשי מיד כלב יחידי זיין נפש זאל
 ניצול ווערין פון דעם פקב :

המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף נאר דאס איז דיא לומערי זאך דען חס
 ושלום עס איז פון די ישראל אפילו איינר גיט גישטארבן גייערט
 דר שבט שמעון האבן זיך פר מיטט מיט דעם ערב רב דיא זכרים
 מיט זייערי נקבות אונ דס ערב רב האבן זיך גנייר גיווען אונ האבן
 גינומען מעכטער ביי דעם שבט שמעון אונ האבן מיט ווי גיהאט
 קינדער זענן אטייר אום גישטארבן פון ערב רב פשעת מעשה העגל
 אונ אטייר אין אנדערי מיתות אונ די איבריגע זענן גישטארבן אין
 דר מגפה דרום שטייט ויהוה המתים במגפה אונ עס שטייט גיט אש
 גייערט המתים ווס זיי זענן שון ראנג גישטארבן אבער פון די ישראל
 איז קיינר גיט גישטארבן דען זייה האבין זיך גיהיט אונ דרום זענן
 זיי ווידר גיציילט גיווארן דען עס איז פון זיי אפילו איינר גיט נחסר
 גיווארן דרום שטייט ויא כלתי את בני ישראל דיא ישראל זענן גיט פאר
 דעם גיווארן נאר דאס ערב רב זענן פאר לענט גיווארן אזו ארץ
 שטייט השיב את חמתי מעל בני ישראל נאר פון זיי הט ער אום גקערט דעם
 גרים צארין אבער גיט פון דעם ערב רב אזו ארץ בייא דעם ענד
 שטייט ויסר פן דעם עס איז נאר גיפאלן פון דעם ערב רב גיט פון די
 ישראל דרום שטייט ויקח משה את כל עדת בני ישראל זאגט רבי אלעזר עס
 וואלט פוירדיא זייער רעכט גיווען עס שטייט דאך אבר ויסר ישראל
 כבעל סעור אונ מיר האבין גילערינט אז פיל פון די ישראל האבן זיך
 באהעפטן לבעל פעור אזו ווי איין העפטייל דס איז איין מין תכשים
 בהעפט זיך אין דעם מענטשן זאגט רבי שמעון עס איז פוירדיא אזו
 ארץ זאג נאר די ישראל זענן ניצול גיווארן פון דעם טויט אונ זאג
 גיט אז זייה זענן ניצול גווארן פון דעם חטא זאגט רבי
 אבא עס שטייט דאך קח את כל ראשי העם והוקע אותם זענן זיי דאך גיט
 ניצול גיווארן פון מיתה זאגט רבי שמעון עס שטייט דאך ארץ עס
 גיט ישראל דאס ערב רב הייסט עס אבער קום אונ זעה עס שטייט
 ויסר ישראל לבעל פעור אבער זיי האבן אים גיט גידינט דר פסוק וייוט
 ארץ אזו עס שטייט ויאכלו וישחו אונ עס שטייט גיט וישחו ישראל עס
 שטייט ויסר ישראל כבעל פעור עס וואלט גידיארפט שטיין כבעל פעור נאר
 זיי האבן זיך גיט מכיון גווען אים צו דינען גייערט זייה האבין אים
 גגעבן איין צירונג אונ פח אן דעת אונ אן פונדה דען דר עבודה פון
 דעם בעל פעור איז גיווען מען זאל זיך פאר איר אויף דעקין אונ
 מוציא זיין צוזה אונ פון דעם דס זי הנאה גיהאט אונ איז גישטארבט
 גיווארן אבר די ישראל האבן דאס גיווען האבן זיי גיאגט צו חסר
 ל דס איז דאך איר איין זלול ובגיון האבן זיי אויך אזו גיטאן נאר
 אן דעת אונ אן דעם ווילן דרום דס פנחס מכפר גיווען אויף זיי אונ
 האט פון זייה טבטל גיווען די מגפה דרום שטייט ויכפר על בני ישראל :
 רבי אבא איז גיוועבין פר רבי שמעון איז רבי שמעון אויף גישטאנן
 האלבי נאכט לערנען תורה איז רבי אלעזר אונ רבי אבא אויך
 מיט אים ארץ גישטאנן דס רבי שמעון אן גיהובן צו זאגן עס שטייט
 כאל תעורו על אשתי ס"ג וגי דעם פסוק האבין שוין דיא חברייא מפורש
 גיווען וואול צו דיא צדיקים וואס הקב"ה האט זייה גיגעבין הייליגע
 נשמות פון איין הייליג ארט פדי זייה זאלין מאן זייני מצות אונ זיך
 מיטן אין דער תורה דען דער וואס עס איז זיך משתמשע אין דער
 תורה דר דס פר גייגעס קיין מוכא גיט עס שטייט לוי תורת שעשועי
 או אבדתי בעיני ווען אויך וואלט זיך גיט מען אין דר תורה וואלט אויך
 פר פאלן גווארן דורך מיני שונאים אונ דס הייסט ווס מיר האבן
 גלערינט

פרשת פינחס

לְעֵרִיטָם אִזְּ הַקִּבְיָה קִוּמַט זִיךְ מִשְׁתַּעֲשַׁע זַיִן מִיט דִּי צִדִּיקִים אִיז גַּן
 עֵזֶן דָּאָם הֵייסֵט עַד פְּרִיטִים זִיךְ מִיט זַיִיא וואוּל צווא דִּיא צִדִּיקִים דָּם
 זַיִיא זַיִיא שְׁמִיטִים אִז חֲתַעַנְג ל' ה' הַקִּבְיָה מוּט זַיִ דָּעס עוּנַג וּמֵס הֵייסֵט
 ל' ה' אִיז דָּעס נַחַל עֵלִיז רִרוּף שְׁמִיטִים וְהַשְׁבִּיעַ בְּחַצְצוֹתוֹ נִמְשָׁךְ דָּאָם הַקִּבְיָה
 אֵלִיז אִיז זִיךְ אִיז דָּעס מִשְׁתַּעֲשַׁע פּוֹן דָּעס נַחַל עֵלִיז דָּם זַיִ עֵזֶן גְּרוּסֵעַ
 מוֹדוֹת אִז אִזוֹת עֵלְיוֹנִים וְאָם מַעַן קַעַן גִּיט אַרוּים שְׁרִיבִין • קוּם
 אִזוֹ לִיב הָאָבֶן צו הַקִּבְיָה אִזוֹ וּזֵי עָם שְׁמִיטִים וְאֵהֶבֶת אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ וְגו' אִזוֹ
 וּזֵי דָם לִיב שְׁאָפֵט פּוֹן דָּעס נֶפֶשׁ רִוחָא וְזַיִיא זַיִ עֵזֶן בְּהַעֲפֵט אִיז דָּעס
 גּוֹף אִזוֹ דֵּר גּוֹף הָאָם וּזֵי לִיב אִזוֹ מוֹ זִיךְ דֵּר מַעֲנַמְשׁ בְּהַעֲפֵט מִן לִיב
 צווא הָאָבֶן לַהֲקִבְיָה דְרוּם שְׁמִיטִים נִמְשׁ אִוִּיךְ בְּלִילֵה מִיזִן נֶפֶשׁ אִזוֹ מִיזִן
 רִוח מוּט דִּיךְ פֶּאָרְשֵׁמֶן צווא בְּהַעֲפֵט זִיךְ אִיז דִּיר מִיט גְּרוּים אֵהֶבֶת
 בְּלִילֵה דָּם פֶּר גְּרוּים לִיב־שְׁאָפֵט צו הַקִּבְיָה מוֹ דֵּר מַעֲנַמְשׁ אִוִּיךְ שְׁמִיטִים
 אֵלִי נֶאֱכַם עוּמֵק זַיִן בְּתוֹרַה בְּזוּ עָם וְעֵרַם מֵאָן אִזוֹ וְעֵרַם אִוִּיךְ
 גִּצְיוֹן אִיז חוּם שֶׁךְ חֶסֶד וואוּל צו דָּעס מַעֲנַמְשֵׁן וּמֵס עַד הָאָם מִיט
 דֵּר אֵהֶבֶת לִיב צו הַקִּבְיָה אִזוֹ שְׁמִיטִים אִוִּיךְ הָאֵלִבִי נֶאֱכַם צו לְעֵרְנִי
 תוֹרַה אִזוֹ אִזוֹ עֵזֶן דִּי צִדִּיקִים אָמַת וּמֵס הַקִּבְיָה הָט זֵי לִיב דָּעַן דִּי
 גֶאֱנָצִי וְעֵלֵט הָאָם אִיזִן קִיּוּם פּוֹן זַיִ עֵרַם וְוֵעֵזֶן :

תֵאנֵא מִיר הָאָבֶן גִּילְעֵרִיטָם דֵּר צִדִּיק מֵס בְּהַעֲפֵט זִיךְ מִיט זַיִן נֶפֶשׁ
 רִוחָא לְמַעֲלָה צו הַקִּבְיָה בְּאֵהֶבֶת אִזוֹ וּזֵי עָם דִּארְף צו זַיִן הָט
 עַד אִיזִן שְׁלִיטָה אִוִּיךְ דֵּר וְעֵלֵט אִזוֹ אֵלִיז וּמֵס עַד אִזוֹ גּוֹר אִוִּיךְ דֵּר
 וְעֵלֵט מוֹן מְקוּמֵס וְעֵרִיז אִזוֹ דָּם לְעֵרְנֵן מִיר אֵפּ פּוֹן אֱלֹהֵיךְ עַד הָאָם
 גִּיזְאָנְט חֵי ה' אִשֶׁר עֲמַדְתִּי לִפְנֵי אֵם יִרְחֵם הַשֵּׁנִים הָאֵלֵה מִל וּסְמֵר כִּי אִם לִפִּי דְבַר •
 קוּם אִזוֹ זַעֲהֵ בִשְׁעַת דִּי נִשְׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת וְעֵרִיז אִוִּים גִּצְיוֹן מִלְמַעֲלָה
 לְמַטָּה מִיחַד קְבִיָּה וְשִׁכְנִיתִיה וְעֵזֶן זַיִ קְלִיִּין דָּם זַיִ שְׁמִיטֵעַן קְמַעֲלָה פֶּאָר
 הַקִּבְיָה אִזוֹ דֵּר רִצּוֹן הַמֶּלֶךְ אִזוֹ מִסְתַּכַּל צו זַיִן אִזוֹ זַיִ בִּשְׁעַת הַקִּבְיָה
 הָט גִּיוִוִּיט זַיִן רִוחָא הָט עַד גִּיוִוִּיט אִיז אֵלִי תְּחִילוֹת הַשָּׁמַיִם זַיִ עֵזֶן זַיִיא
 אֵלִי בִשְׁאָפֶן גִּיוִוִּיטֵן אִזוֹ זַיִ עֵרַם שְׁמֵאֵנֵךְ אִזוֹ וּזֵי עָם שְׁמִיטִים וְכִדוּחַ מִן כֹּל
 יִבְנֵים אֲנַעֲלִבִי נִשְׁמוֹת אִזוֹ פֶּר הַאֲנַדְוִין וּמֵס זַיִ בְּלִיבֵן אִוִּיךְ פֶּר הַקִּבְיָה
 בְּזוּ עַד גִּיזְרֵט זַיִ אֲרָאָם אִזוֹ אֲנַעֲלִבִי נִשְׁמוֹת זַיִן מִיּוֹם שִׁנְכַרְתָּ הַעוֹלָם אִזוֹ
 אִזוֹ זַיִ עֵרַם צִיטֵט קוּמַט גִּיזְעַן זַיִ אֲרָאָם אִיזִן גּוֹף אַרְיִין אִזוֹ עָם אִזוֹ
 פֶּר הַאֲנַדְוִין אֲנַעֲלִבִי נִשְׁמוֹת וּמֵס זַיִיא עֵזֶן שׁוֹלֵט לְמַעֲלָה וּלְמַטָּה דְרוּם הָט
 אֱלֹהֵיךְ גִּיזְאָנְט חֵי ה' אִשֶׁר עֲמַדְתִּי לִפְנֵי עָם שְׁמִיטִים עֲמַדְתִּי אִזוֹ מִיטִישׁ וּמֵס
 אִיךְ בִּין שׁוֹן לֵאנֵג גִּישְׁמֵאֵנֵךְ דֵּר נֶאֱךָ אִזוֹ אֱלֹהֵיךְ וְיִוִּיךְ אִוִּיךְ אִזוֹ זַיִן
 אֲרָם אֲבֵר אֲנִדְעִי נִשְׁמוֹת קַעֲנִין גִּיט קוּמַן אִוִּיךְ זַיִ עֵרַם אֲרָם בִּין זַיִיא
 שְׁמֵאֲרֵבֶן פְּרִיעֵר דְרוּם וְיִוִּיל זַיִ עֵזֶן פְּרִיעֵר גִּיט גִּישְׁמֵאֵנֵךְ פֶּר הַקִּבְיָה
 אִזוֹ דְרוּם אִזוֹ אֱלֹהֵיךְ גִּיוִוִּיטֵן אִיזִן מִלְאָךְ אִזוֹ אִיזִן שְׁרִיחַ אִוִּיבִין :
 יִפְקוּד ה' אֱלֹהֵי הַחַחֹת לְכָל בִּשְׂר וְגו' רַבִּי אֲבָא הֵייבֵט אֵן הַגִּידֵה לִי שְׁאֵהֶבֶת נִמְשִׁי
 אִם לֹא חֲדַעִי לִךְ הִיטָה בְּנֵשִׁים צִאי לִךְ בַּעֲקֵבִי הַצֵּאן דָּעַם פְּסוּק הָאִבִּין דִּיא
 חֲבָרִיא מְכּוֹרֵשׁ גִּיוִוִּעַן אִוִּיךְ מִשָּׁה בִשְׁעַת עַד הָאָם בְּדִארְפֵט שְׁמֵאֲרֵבֶן
 הָאָם עַד גִּיזְאָנְט יִסְקוּד ה' אִזוֹ מִיר הָאָבֶן גִּילְעֵרִיטָם אִזוֹ דֵּר עַד פְּסוּק אִזוֹ
 גִּיזְאָנְט גִּיוִוִּיטֵן אִוִּיךְ גְּלוֹת דָּם דִּי בְּנִסְתַּת יִשְׂרָאֵל זַיִ אִזוֹ צו הַקִּבְיָה דָּעַן
 וְעֵזֶן דִּיא בְּנִסְתַּת יִשְׂרָאֵל זַיִ עֵזֶן גִּיט אִיז גְּלוֹת זַיִ עֵזֶן דִּיא בְּרָכוֹת בְּכָל
 הַעוֹלָמוֹת אִזוֹ אֵלִי בְּשִׁלְמוֹת וּבְשִׁמְחָה אִזוֹ דִּיא בְּרָכוֹת וְשִׁפְעַ
 זַיִ עֵזֶן פּוֹל אִזוֹ פִּיר אִוִּיךְ אֵלִי עֵרַם עַד אֲבֵר אִזוֹ זַיִיא עֵזֶן אִיז גְּלוֹת מוּט
 הַקִּבְיָה שְׁרִיבֵעַן אִזוֹ וְזַיִ עַד פְּסוּק וְאָנְטִי שְׁאֵן יִשָּׁאֵן עַל נוֹהוֹ עַד מוּט
 שְׁרִיבֵעַן אִוִּיךְ זַיִן וְוֵאֲנִיבֵנְךְ אִזוֹ זַיִ אֲנַמְטִי אִיז שְׁחֵחֲרִבְתִּי אֵת בֵּיתִי נֶאֱךָ וּמֵס הָאָב

אִיךְ פֶּר בְּרַעֲנַט מִיזִן הֵיכַל אִזוֹ הָאָב פֶּאָר קְרִיבֵן מִיזִי מִיזְדַּעַר אִיז
 גְּלוֹת דָּעַן זַיִ אֲנַמְטִי דִּיא בְּנִסְתַּת יִשְׂרָאֵל צו הַקִּבְיָה הַגִּידֵה לִי שְׁאֵהֶבֶת נִמְשִׁי דִּיא
 בִּיטֵט מִיזִן אֵהֶבֶת נֶפֶשׁ דָּם אֵלִי מִיזִי אֵהֶבֶת אִזוֹ צו דִּיר אִיכָה חֲדַעִי זַיִ
 וְעֵזֶן שׁוֹן גִּיט זַיִן אֵלִי בְּרָכוֹת אִזוֹ שִׁפְעַ אִזוֹ שְׁמֵחֹת שְׁלֵמָה אִזוֹהִי כַעֲסוּת
 פֶּר וּמֵס זַיִ אֵלִי זַיִן אִזוֹ גִּיוִוִּיטֵן אֵן בְּרָכוֹת עַל עֲרִי חֲבִיז דָּם זַיִ עֵזֶן
 דִּי בְּנֵי אֲבוֹת הַמִּרְכַּבֵּת הַקְּדוֹשָׁה לְמַעֲלָה • עֲנַמְפְּרַם אִזוֹ הַקִּבְיָה דָּאָם זַיִ עֵזֶן
 פִּיר פֶּר בְּאֲרַגְנִי זַיִ אִזוֹ וּמֵס קַעַן גִּיט וְוִיטֵן אֲבֵר אִיךְ גִּיב דִּיר אִיזִן
 עֲצֵה דוּ בְּפֵה בְּנֵשִׁים צִאי לִךְ בַּעֲקֵבִי הַצֵּאן הָאֵלֵט זִיךְ צוּוִישֵׁן צִדִּיקִים וְאָם
 זַיִיא הָאֵלֵטֵן זִיךְ גִּיזְרֵטֵן אִזוֹ וְזַיִיא דִּי מִיטִישׁ פּוֹן מַעֲנַמְשֵׁן פּוֹן זַיִ עֵרַם
 אִיזִן קִיּוּם הָאָבֶן פּוֹן דָּעַמְט וְעֵזֶן זַיִ אִיךְ דִּיר וְזַיִיא אֵת גִּיוִוִּיטֵן דָּם זַיִ עֵזֶן
 דִּי יוֹגְנִי צִיבְרֵךְ דִּי קְלִינִי קִינְדֵּר עַל מַשְׁכַּבֵּת הַרוּעִים דִּי וּמֵס קְעֵרֶן זַיִ עַד
 תוֹרַה בִּין אִיזִן רַבִּי דוֹרְף זַיִ עַד זְכוֹת הָאָסְמוֹ אִיזִן קִיּוּם דָּם דִּי וְעֵלֵט
 שְׁמִיטִים אִוִּיךְ דָּעַם הֵכַל פּוֹן דִּי קִינְדֵּר וְעֵזֶן צִדִּיקִים אִזוֹ קְלִינִי קִינְדֵּר
 וּמֵס זַיִ עֵזֶן תוֹרַה בִּין זַיִ עַד רַבִּי זַיִ עֵזֶן דָּא הָאָם אֵלִיז אִיזִן קִיּוּם וְעֵזֶן
 עָם אִזוֹ דָּא צִדִּיקִים אִזוֹ דֵּר דוֹר יוֹגְנִיטֵם וְעֵרִיז זַיִ נֶתַפֵּס בְּעוֹן חֲדוֹר
 צוּם עֵרֶשֶׁטִין דָּם הַקִּבְיָה גְעַמְט זַיִ פּוֹן דֵּר וְעֵלֵט הָאָמְשִׁי זַיִ הָאָבִין
 גִּיזְרֵטֵן גִּיוִוִּיטֵן • אִזוֹ גִּיט דָּם אֵלִיז גִּיזְרֵטֵן דִּי שְׁכִינָה אִזוֹ אִוִּיךְ
 אִזוֹ גְּלוֹת דְרוּם זַיִ אֲנַמְטִי דֵּר פְּסוּק אִם הִכְחוּ הַמִּשְׁיחַ יִחַסֵּא לְאִשְׁמַת הַעַם יִחַסֵּא
 אִזוֹ מִיטִישׁ מִיזְעֵרִין אִזוֹ גִּיזְרֵטֵן אִזוֹ וְזַיִ עָם שְׁמִיטִים בִּיאַת פֶּת שֶׁבַע
 וְהִיטִי אִזוֹ וּבְנֵי שְׁלֵמָה חֲסִיִּים מְכִילֵט מִיזְנֵט אִזוֹ דֵּר פְּסוּק אִם הִכְחוּ הַמִּשְׁיחַ דָּם
 אִזוֹ הַקִּבְיָה אִזוֹ עַד וְעֵרַם כְּכִיכּוֹל בְּחֶסֶד דָּעַן אִזוֹ דִּי יִשְׂרָאֵל זַיִ עֵזֶן אִזוֹ
 גְּלוֹת וְעֵרַם מִיזִן בְּרָכוֹת גִּיט גִּיזְרֵטֵן דָּם אִזוֹ נֶאֱךָ לְאִשְׁמַת הַעַם אֲבֵר דִּי
 זַיִ עֵזֶן פּוֹן דָּעַם פֶּאָלֵק יִשְׂרָאֵל :

צוֹאֵת כְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִשְׁמַת אֱלֹהִים אֵת קְרִבְנֵי לְחֵי עָם שְׁמִיטִים חֲחֵץ לֵה' בְּעוֹלוֹת וּבְחִים
 הַקִּבְיָה וְיִוִּיל גִּיט אִזוֹ דֵּר מַעֲנַמְשׁ זַיִ אִזוֹ יוֹגְנִיטֵן אִזוֹ זַיִ בְּרַעֲנֵן דְרוּף
 קְרַבְנוֹת גִּיזְרֵטֵן אִזוֹ אִיזִן קְרַבֵּן וּמֵס מַעֲנַמְשׁ אִזוֹ אִיזִן חֲסֵא דָּאָם
 הֵייסֵט אִיזִן קְרַבֵּן שְׁלֵם דָּאָם אִזוֹ אֲקַרְבֵּן שְׁלֵמִים אִזוֹ אֲתוֹדָה הָאָמְשֵׁעַ
 עָם אִזוֹ מְכַבֵּר אִוִּיךְ עֲבִירוֹת • רַבִּי תַיִיא אִזוֹ גִּיזְרֵטֵן צווא זַיִ עֵזֶן רַבִּי
 אֲלַעֲזֵר הָט אִיזִן בְּגַעֲנִיטֵט רַבִּי חֲנַאי פְּרַעֲנֵט עַד אִיזִן וְזַיִיא אִזוֹ גִּיט
 דֵּר הָעַר זַיִ אֲנַמְטִי עִם רַבִּי חֲנַאי צו זַיִ עֵזֶן רַבִּי אֲלַעֲזֵר זַיִ אֲנַמְטִי רַבִּי חֲנַאי אִיךְ
 וְעֵלֵט אִוִּיךְ גִּיזִן מִיטִישׁ דִּיר זַיִ אֲנַמְטִי רַבִּי חֲנַאי אִוִּיב דוּא קַעֲנַמְטִי מְכַבִּיר זַיִן
 אִיזִן סְבָרָא וּמֵס דֵּר וְעֵסֵט הַעֲרִין מַעֲנַמְשֵׁן גִּיזִן אִזוֹ אִוִּיב גִּיט קַעַר זִיךְ
 אִזוֹ זַיִ אֲנַמְטִי עַד זַיִ אֲרַגְטֵט גִּיט מִיזִן הָעַר אִיךְ הָאָב שׁוֹן גִּיזְרֵטֵן פִּיר מוֹדוֹת
 תְּתוֹרָה אִזוֹ אִיךְ וְעֵלֵט וואוּל פֶּאָר שְׁמִיטִים הֵייבֵט אֵן רַבִּי חֲנַאי אֵת קִבְנֵי
 חֲסִי לְאִשִׁי אֵת קְרַבְנֵי דָּם אִזוֹ דֵּר קְרַבֵּן בְּשֶׁר מְכַבֵּר צו זַיִן אִוִּיךְ דָּעַם
 בְּשֶׁר פּוֹן דָּעַם מַעֲנַמְשֵׁן • בְּשֶׁר אִזוֹ מְכַבֵּר אִוִּיךְ בְּשֶׁר אִזוֹ אִזוֹ הָאָב
 אִיךְ גִּיזְרֵטֵן וְעֵזֶן דֵּר מַעֲנַמְשֵׁן הָאָם גִּיזְרֵטֵן וְאָם הָאָם דִּיא בְּהִמָּה
 גִּיזְרֵטֵן אִזוֹ מַעֲנַמְשֵׁן זַיִ אִזוֹ בְּרַעֲנֵן פֶּר אִיזִן קְרַבֵּן פְּפִרָה אֵלֵט הַקִּבְיָה
 הָט בְּשֵׁאֲפֵן דָּעַם רִוח פּוֹן מַעֲנַמְשֵׁן אִזוֹ דָּעַם רִוח פּוֹן בְּהֵמוֹת עָם אִזוֹ
 אֲגִירוּסֵר חִילוּק צוּוִישֵׁן זַיִ אִזוֹ דְרוּם אִזוֹ רִוח הָאָדָם הַעוֹלָה הִיא לְמַעֲלָה רִוח
 הַבְּהֵמָה חִיוֹרֵת לְמַטָּה אִיךְ עַד אֲדָם הִרְאִשׁוֹן הָאָם גִּיזְרֵטֵן שְׁמִיטִים יִאֲמַר
 אֱלֹהִים הִנֵּה נִתְחִי לְכֵם כֹּל עֵשֶׁב וּזְרַע וְזַע אִזוֹ קִיּוּן פְּרִיטֵשׁ הָט עַד גִּיט גִּיזְרֵטֵן
 עָסֶן נֶאֱךָ גִּרָא אִזוֹ אִזוֹ אֲדָם הָט גִּיזְרֵטֵן אִזוֹ דֵּר יִצְרֵר הָרַע אִזוֹ גְּלוֹתֵן
 אִזוֹ זַיִן גּוֹף אִזוֹ אִיזִן זַיִינֵי תוֹלְדוֹת הָט הַקִּבְיָה גִּישְׁמֵאֵן דִּין דֵּר נֶאֱךָ אִזוֹ
 גִּיזְרֵטֵן נַח הָט עַד גִּיזְרֵטֵן אִזוֹ דֵּר גּוֹף אִזוֹ גִּיזְרֵטֵן גִּיוִוִּיטֵן מְקוּמֵס יִצְרֵר
 הָרַע הָט עַד מְקַרִּיב גִּיוִוִּעַן אִיזִן קְרַבֵּן שְׁמִיטִים יוֹרֵחַ ה' אֵת רִוח הַבְּהֵמָה אִזוֹ
 עָם שְׁמִיטִים כִּי יִצְרֵר לֵב הָאָדָם רַע מַעֲרִוִּי זַיִ אֲנַמְטִי הַקִּבְיָה פּוֹן הֵייבֵט אֵן זַיִ עֵזֶן

פרשת פינחס

קה

דר גוף איז גיבויט גיארן פון דעם יצר הרע גהער דר גוף גהיה זיין אזוי ווי עס איז ראוי ער זאל יא קענן עס פלייש דרום האט הקב"ה גיזאנט צו נח כדק עשב בחייו לכם את כל אלו ווי גראז אזו מענטש איר עסן פרייש מילא דיינט אזו ווי עסן פרייש הט דאך זיין בשר ודם הנאה פון דעם פרייש און וואקסט און בערט זיך דר פון און ווערט פאר מיטש מיט דעם פלייש און דורך דעם זינדיגט ער דרום זאגט הקב"ה די פפרה זאל זיין פלייש פרי פרייש און ברוט פרי בלוט אזו וויא דר פסוק זאגט כי הדם הוא נפש יספר * עם שמיים את קרבני דאס איז מיינטש טיין קרבן און ווי דר שמיים את קרבנכם אייגער קרבן אלף קרבני מיינט גייען קרבן שלמים זייא קומן אויף שאם גיט אויף קיין הטאים דאס גיהער צוא הקב"ה און קיינס איז הטאות וואשמות דאס סקמט אויף אייגער הטאים להט דס איז זיין לזום ריח דס איז קטורת נחוח ווס דער ברוח כאכט ברצון פון דעם שם הקודש וועגן און דר לוי הט גיוונגן שיר ושבת אויף דעם קרבן כמעטו אין דער צייט ווערען גיפונגן פיל ברכות למעלה וקמטה פיר יחוד און דיא קליפות ווערן אפ גישיר און פאר שפרייט און הקב"ה ברייבט איין יחיד ומיוחד דורך דעם קוקט רבי חייא און קושט אים און זאגט דו ביסט יא ראוי צו זעהן רבי אלעזר ער זאגט ווייטער סודות ווארום הט הקב"ה גיגעפן דאס מלכות צו יהודה מער פון אלי בריה אלף ווייל אין נאמן פון יהודה איז דר גאנצער שם הקודש און די דס כאכט דור דס ער הט זיך מער מקשר גיווען אין דעם שם פון דער גאנצער וועלט אזו וויא דער פסוק זאגט וכשו את ה' אלהיכם ואת דוד מלכם זייא גייען אריין צוא רבי אלעזר און זעגן זיך אנדר לעבן אים שווייגט רבי אלעזר שטיל און זייא שווייגן אויך אזו גייט אריין רבי אלעזר אין זיין חדר הערט ער איין קול זאגט גייא אריין און זאג זיי ווס זיי בנערן זיי זעגן רעכט ווערדיג לייט ער גייט אריין צו זיי און זאגט פאכר האט איר עפים גיהערט זאגט מיר זאגן זיי מיר האפן און ווארפן דר לייכט ווערן פון דעם לוטערן אור עליין און מיר וועגן פרי שטיין ווס דר הער וועט זאגן זאגט ער זיי גרוסי סודות אין דעם קוקט איין פייער און רינגילט אים ארום און זיי בלייבן חוץ דעם פייער האבן זיי גיהערט איין קול זאגט הביאני המלך חדתי עם פאלט אויף זיי אגרוים ציטרניש און זאגן מיר זעגן נישט ראוי דער צוא לאמער אוועק גיין זייא בלייבן דארפן אנאנגן טאג און קענין אים נישט זעהן זאגן זיי עס איז נישט דער רצון פון הקב"ה מיר זאלן אים זעהן גייען זייא אוועק הייבט אן רבי חייא ברכו ה' בלאביו גבורי נח הקב"ה הט גיגעפן די תורה הקדושה צו די ווס זעגען אזי גיווען אויף דעם בארג סיני מיט איין רצון און האבען גיפערט געשה פרי גשמע דענסט מאל הט הקב"ה גירופן צוא דער פכילא של מעלה און זאגט זיי ביז אהער זענט איר בייא מיר גיווען יהידים אויף דר וועלט און פון היינט אן זעגן מייני קינד דוואס איז אויף דר ערד אייגער חברים איר הט שוין קיין רשות נישט הייליגן מיין נאמן ביז מייני קינד וועגן זיך צוא אייך מחבר זיין און איר זאלט אלי זיין חכמים מקדש זיין מיין הייליגן נאמן דרום ווייז זייא האבען גיזאגט געשה ונשמע אזו ווי איר פערדערט אייגער עשיה פאר אייגער שמיעה אזו ווי עם שמיים ברכו ה' מלאכיו גבורי נח עושי דברי שמיים פרער עושי זיי מוען און דר נאך שמיים לשמע בקול דברו נאך איין פשט איז מקאכיו דס זעגן די צדיקים בארין זיי זעגן אזו השיב פרי הקב"ה אזו ווי די מלאכים ברכיע דרום ווייל זיי זעגן גבורי נח דאס זייא זעגן זיך

כתהגר אויף דעם יצר הרע ווי איין גבור אנמקענן זיין שוואג לשם בקול דברו זייא זעגן זוכה גיווען צוא הערן איין קול מלמעלה ווען זיי בדארפן עס ווער קאן שמיין מיט דיא קדושים לעדינים ביי אנאנד וואו צו די ווס קעגן ביי זיי שמיין זכאין זעגן די ווס קעגן גיצול ווע פאר זייא דיא השגחה פון הקב"ה איז בייא זייא אקע טאג דר שמיים אשרי חכרו ותקרב ישכון חצריך און עם שמיים אשרי אדם עוז לו רבי אבא הייבט אן זוכתי אלהים רוח נשכרה לכ נשבר ונכחה אלהים לא תבחה דע פסוק האט מען שוין כפולש גיווען דאס דער רצון פון הקב"ה אי גיט אז דער מענטש זאל ברענגען איין קרבן אריין אויף זיין הטאים גיערט איין צוא בראכענעם רוח און די מענטשן ווייזן גי וואס זייא זאגן און אזו האב איך גיהערט פון דער הייליגער לוי רבי שמעון ווען אמענטש קומט זיך ממקום זיין מיט זינד אזו ציהה ער אויף זיך איין רוח הטומאה און ער איז זיך מתנאה אויף דער מענטשן און איז שולט ומישל אויף אים מיט וואס ער וויל אכר ד מענטש בדארף זיך שטארקן אויף דעם צד הטומאה און זיך מטה זיין און צו ברעכין דעם רוח פון נאנה און בזמן אז דר בית המקדש איז גישטאנן האט ער גיבראכט איין קרבן און הט אים מקריב גיווען איז אים גיווען דר קרבן קרצון ווען ער הט נאר רעכט חכמה גיהאט און האט צו בראכין דעם רוח הטומאה אפער אז ער האט נישט צווי בראכן זיין רוח הטומאה איז דר קרבן נאר קיין קרבן נישט גיווען און איז ווארן גיארפן פרי דיא הינט דען דר קרבן איז נישט צוא הקב"ה גיערט צוא דיא כלבים עזי נפש וואס זיי האבין נאנה דרום שמיים זכתי אלהים רוח נשכרה ווען הייסט ער איין רעכטער קרבן אז ער האט דעם רוח הטומאה צוא בראכין און דיא נאנה איז שוין נישט שולט אויף אים און ווער עס צוא ברעכט זיא רעכט אזוא וויא עם שמיים רוח הולך ולא ישוב דער מענטש איז בטוח אז ער וועט זיך שוין נישט אונ קערן צו אים אייביג ווייטער שמיים לכ נשבר ונכחה דער מענטש וואס הארט זיך נישט בנאנה און מיט זיך נישט אן לענוגי עולם הזה אלהים ל כחה פרי שעמט אים נישט הקב"ה און איז ביי אים בכבוד ווייטער זאגט רבי שמעון גרוסי סודות און די מענים פון קרבנות אזו זעגן גקומי רבי אלעזר מיט רבי אבא און מיט דער איבריגי חכרייא און פאר שפרייטן זיך פרי אים זאגט רבי אבא ווען הקב"ה וואקט נישט גיעבט די תורה אוף דעם בארג מיני נאר הקב"ה וואלט גיזאגט אז דס איז די תורה און די סודות פון ברי יחאי וואקט שון גניג גווען אוף דער וועלט וויי צו דער צייט ווס די וועקט אפ גיטאן ווערן פון דר וועלכ דער וועט לייכטן די לייכט פון דר תורה פון דר צייט ווס די וועקט אפ גיטאן ווערן וועט ארץ פרי פינצערט ווערן דען עם וועט שון אזו איין דור נישט זיין ביז משיח וועט קומן :

עשירית הישפה פולת דס איז אקעגן די ישראל און דרום איז אוף די פינף מיני תבואה נישט פרי האגדין קיין ממנה נאר הקב"ה כביכור אריין דרום ווער עס איז מולול מיט ברוט און ווארפט עט אוף דר ערד אזו זאגט אים נאך ארימקייט און דרוף איז שון פאר האגדן איין ממנה ער זאל אים נאך זאגן ביז ער ברענגט אוף אים ארימקייט איידר ער גייט אוועק פון דר וועקט און אוף אים שמיים גוד ווא ללחם איה ער איז פרי וואקט און גע ונד פון איין ארט אויף דעם אגדין און קיינר איז זיך אכר אים נישט מרחם דרום ווייל ער הט מביה גיווען די קדושה וואס זיא הייסט חם סיה זאגט דער רעיא זיך

מדימנא

פרשת פינחס

זו דר לייכט פון דיא רכיח מצות עשה און שסיה גידון ווערין דער לייכט פון דיא שסיה לא תעשה און אז ער יינדגט אזו ווערט דיא נשקה נחמ דעם אבר ווס דר חטא דמ איז דעם איין אהוזה הייסט זיא אבעל מוס קען זיא שון מיכאל נים מקריב זיין אהדעם כזבח עקיון עם שמיים כל אשר בו מוס לא יקרב דרום כוז ער זיין נאקץ דאס זיבעטיי איז סקבלו כשתי זיי ער מוז בתחלה נעמן דעם פוס מיט בידי הענט ווס אין זיי זענן פר האנדן צעהן פינגר אנטקענן דיא צווייא רוחות ווס אוף אימליכן איז גיווען פינגר דברות דרום מוז ער נעמן תחלת מיט בידי הענט דר נאך זאל ער אים האלטן מיט דר רעכטער האנט אליין אזו ווי די תורה איז געגעבן גווארן מיטנו של הקבה דרום נאגין ביד שני לוחות אבנים הוריד כידו וגו' און עם שמיים נים בידי דרום שמיים מיטנו אש דח למו דם אכמי איז ונהו עניו בו ער זאל קוקן אוף דעם פוס דם איז טרומ אוף ארץ ישראל וואס ביי איר שמיים עניו ה' אלודי בת ער מוז געבן זייני אונן אין דעם וויין ווארום ביי פטרעפט צוויי און זיבעציג דם זענן אנטקענן די זיבעציג כנהדרין מיט משה וואהרן זעניו צוויי און זיבעציג דם ניינטיי איז ונסכיהו מפת ער זאל דעם פוס אוף הייבן פון דעם טיש אמצח דם צעהנטיי איז ומשנהו לאשתו ער זאל פון דעם פוס של ברכה שיקן צו זיין ווייב כדי זי זאל גבענטשט ווערין דאס זענן דיא צעהן זאכן פון דעם דריטן תיקון מהשולחן של שבת דעם פערטן תיקון איז מען זאל נאגין דברי תורה אזו ווי אובן איז גשטאנן דם פינפטן האבן די כארי מתניתין מפולש גיווען ער זאל כאריק בשולחן זיין כדי ארומי ליים זאלן אריין כוכן וועט ער זיי געבן פון זיין עשן דען דורך דר צדקה איז ער כאריק גימס בעודם הוה ובעולם הפא אזו ווי עם שמיים כי הוא חיד מיינט מען עולם היה יוארד יסוד מיינט מען בערהב דם זעקסטיי איז ער זאל נים זיין ביי דעם טיש קיין פרעמט אזו ווי עשו הם גזאנט הלויסני נא שיש מיה אן מיט דעם רויטן ארבעס וועל איק אים נאר נים קייעזו נאר איק וועל אים אזו אראפ שלינגען אזוא אוף ווער עם לאזט ארום פון זיין כוז דברי תורה אדער תפלה זאל ער רעכט ארום רייזן אימלכס ווארט ער זאל נים שלינגין די ווערט דען זייא ווערן חסרים און די ווערט גיין ארום און מאכן דארטן איין רושם למעקה דרום איז נים רעכט זייא זאלן זיין חסרים און ווידר מאמר וועט זיך פערדן דר קנה פר דעם וושט קאן ער קומן צו איין ספנה דם זיבעטיי איז מים אחרונים מען זאל די הענט וואשן נאך דעם עסן פר דעם בענטשן דער מעם דר פון שמיים אוף איין אנדר ארט אין זוהר כדי מען זאל נים בענטשן מיט אום רייני הענט פון דעם עסן דען דר צד המוכאה הם הנאה פון אזעלכע הענט ווס זענן נים ריין דרום מוז מען זייא וואשן מען זאל אים אפ געבן זיין חלק און מען מוט אים אפ פון דר קדושה און אז נים איז ער חס ושלום כבלבל די סעודה דם אכטע איז מען מוז האבן דרייא בענטשן מען זאל בענטשן כוזן ווארום די תורה איז אויך גידרים תורה גביאים כתובים אויך איז פר האנדן כתיבים לויים וישראלים און מיט דעם פוס ווערט דר שם כמא דרום זאגט דר כוס ישועות אשא וכסם ה' אקרא און דרום איז דר ניינטר תיקון אז דר שיעור פון דעם פוס איז איין רביעית הלוג דם דר מיט ווערט דר שם מלא אזו ווייא די סקובלים פר שמיין דעם סוד פון דעם דם צעהנטיי איז אז פיי דעם טיש זענן פאר האנדן צעהן בענטשן דארף מען זאגן נבדד לאלהי דען דר כוס

זימנא צו זיי אוף דעם ווער עם איז מולול אין דיא שמיקליה ברוט גווארפט זייא ווייא אהין ער דארף נים ומכל שכן ווער עם איז לול אין די ברעקליך פון דעם כוז וואס דאס איז די זרע און ער דארפט זיי אוף דר ערד ווי ער דארף נים אזו ווי עם שמיים ביי דעם דר המבור כו השחיה כל כשר את דרכו על הארץ אדר ער ווארפט זיי בנדה פחה זונה ומכל שכן ווער עם איז מוקול אין דיא ברעקליה פון דר דר דם זענן די סודות כל המשמש בתנא חלק ומכל שכן ווער עם איז ער דברי תורה סתרי אותיות קבלה כמעשה בראשית שמות קדושים צו דעם ווס עם איז צו אים נים ראוי איז אויף זייא שולט ער זיך הרע אשה זונה וגו' ער ככר להם ווייטר זענן סודות און אביפל זען מיר שמעלין דם וואס עם איז פדרה ננדה דער רעיא מהימנא נים צעהן זאכן איז פר האנדן אין תיקונים ווס דר מענטש זאל זיך זיין בשולחן של שבת תיקון אחר ער זאל אן גרייטן דעם טיש פון שבת גליק ווייא ער וואלט גדארפט עם פאר דעם מלה אזו ווי עם שמיים זה השולחן אשר לפני ה' דם אנדריי איז נטילת ידים ער זאל וואשן הענט פר דעם עסן וועדליך דעם שיעור ווס די רבנן האבן גהייסן די פינגר קשרים דם אין אימליכר האנט איז פר האנדן פערצין וידר איז אין בידי הענט אכט און צוואציג גלידר דם ווייזט אוף ווס סודות און די צעהן פינגר זענן אקענן די עשרה מאכרות און שבת הדברות און די גלידר זענן אקענן די כיה אותיות ווס מיט זיי זיך וועקט פשאפן גווארן דם דריטיי איז פוס של ברכה אין דעם זיין איז פר האנדן צעהן זאכן איינס איז היחה מען זאל דעם פוס עם שוועגן פון דרוסן און דם אנדריי איז ששיטה פון איגעוויינג אזו זיך פוס ווערט ריין און רויטר דורך דר וואסר אזו אוף ווערט די עקה נים ריין נאר דורך דר תורה ווס זי הייסט מים און דרום דם זען נמליאל גזאנט אתלמיד חכם ווס ער איז איגעוויינג נים ריין זאל נים אריין גיין אין בית המדרש נים ווייא אנדרע מענטשן וואס ריידן אחד בפה ואחד בלב נייערט ער דארף זיין אזו ווי דער שם קודש איז גליק מבחוץ ובפנים און דער מענטש הייכט איין זון הקבה דאס איז דער מעם ושהו וקרו עס מוז זיין סהרה בפנים וקדושה זיך דר איז מצד עץ החיים אבר ווער עם איז נים גליק דאס מוז זיך דעם הארץ דר איז מצד עץ הדעת טוב ורע דם דריטיי איז עניו טיש זאל זיין גיקריינט מיט תלמידי חכמים וואס זיי ריידן דברי דר נים אזו ווי ביי איין עם הארץ דאס אוף זיין טיש איז גוואנט זאגן כי כל שלחנות מלאו קיא צואה בלי סקום דם פערטיי איז עשוף ער מוז זיין דעם טיש ארום וויקלן זיין קאפ דען די כארי מתניתין האבן אנטעם איז אסור צו אתלמיד חכם ער זאל גיין בגילוי הראש דען שכינה איז מלא כל הארץ כבודו מכל שכן בשעת ברכה און ווען ער דר מאנט איין שם זאל ער נים זיין בגיכוי הראש דם פינפטן איז וויין טאר נים זיין גימישט דם ווייזט אויף יינה של תורה דם די תורה ווערט גידרשט מיט שבעים פנים ווייא פיר דיא צאל פון זין פטרעפט און ווער עם איז אין דעם עוסק הייסט ה' דם זעקסטיי איז זיך ער דארף זיין נאקץ פיל אזו מוז דר מענטש אוף זיין פיל מיט דר תורה און גאנץ אזו ווי יעקב איש הם ושלם און די נשמה מוז זיך זיין גאנץ אן איין פנס דען אז דר מענטש וינדגט חליקה מאכט דר אפנס איז זיין נשמה דען אזו ווייא אין דעם גוף איז פאר האנדן מיט אברים ושסיה גידים אזו הם די נשמה אוף רמיח אברים ווערן

פרשת

פינחס

קו

איז אדך בולד פון געשרה מאמרות און עשרת הדברות און דר מענש לארף וייער נוקד זיין ער זאל ניט ארום ווארפן זייני רייד אדך אזו איין ארט ווס מען דארף ניט דס איז גישריפן גיארן בקיצור ווס דר רעיא מהימנא דס הייבט משה רבינו דס גזאגט :

תלת דריי זאכן איז פר האנדן ווס זיי זענן זיך אליין גורם שלעכץ צוויי פון זיי זענן בעולם הוה און דס דריטי איז בעולם הבא איינס איז ווער עס שעלט זיך אליין דען מיר האבן גלערניגט עס איז פר האנדן איין ממונה דרוף גיזעצט גיזארין אז בשעת דר מענמט שעלט זיך אליין מיט איין קלקה קומט דר ממונה מיט נאך אנדרי זיבעציג ווס אונטער אים און געקן די קלכה און זאגן אויף איר אמן דר נאך געקן זיי זי ארום רמעה און זענן אים דן און זאגן אים נאך ביז ער פרענגט אדך אים זיין אייני קלכה דען מיר דארפן זעהן ווער איז גרעסר פון משה רבינו ווייל ער האט גיזאגט וואס אין כחני נא וגו' האמשי ער דס דאך גיזאגט פון די ישרא וועגן און האמשי הקב"ה דס אים גיטאן זיין ווייל און האט אים מוחל גיזען און משה רבינו דס דאך נאר גזאגט אז די וועסט זיי ניט מוחל זיין זאלסטו מך אים מעקן פון דיין ספר פון דעסט וועגן איז פארט דיא קללה מקיים גיזארן אז אין גאנץ פרשת תצוה ווערט ניט דר מאנט דר נאכן פון משה רבינו ער איז פון דארט אום גימעקט גיזארין . אדך ווער איז גרעסר פון דוד הקדק פון דעסט וועגן דס ער גיזאגט אדך היט אפ מיין מול ווייל דר רשע דר ממונה איז אקעגן מיר ווס ער איז גזעצט צו געמיין אדעלכי רייד און זאל מיט זיי שלעכץ טאן דעם מענמטשן דרום היט אדך מיין מול מיט דער צונג ניט צו ריידן איברגי רייד דס אנדרי איז ווער עס ווארפט שטיקליך ברומ אדך דר ערד אזו ווי מיר האבן אובין גזאגט די צוויי זענן גורם שלעכץ אדך דער וועלט בעולם הוה . דס דריטי איז וואס ער איז זיך גורם איין רעה בעולם הבא איז דס ווער עס צינד אן אדוכט במוצאי שבת איידר די ישרא האבן גזאגט אין שול ויהי נועם ואתה קדוש . דר דאווער מענמט איז זיך גורם שלעכץ בעולם הבא ווייל ער איז מחלל שבת און איז גורם אז דס פיייער פון דעם גיהנם הייבט אן צו פרעגן פר דר צייט . עס איז פר האנדן אפאונדער ארט אין גיהנם צו די ווס זענן מחלל שבת און אז ער צינד אן דס ליכט במוצאי שבת פאר דר צייט איז דרום פאר האנדן אפמונה אין גיהנם און צינד אן דס דאווי ארום און זאגט דאס ארט איז וועגן דס מענמטשן ווס דס זיך גיפעדערט מיט ליכט אן צינדן און אלי רשעים פון דעם גיהנם העלפן אן צינדן דס ארט און דער ממונה שרייבט גנה ה' ספלטך ספלטך גבר און די רשעים פון דעם גיהנם זאגן כבוד אל ארץ רחבת ידים ספה תסות דאס קומט אים ווייל ער דס אונזגורם גוען צו פרעגן דעם גיהנם פאר דר צייט דס זענן די דריי ווס זענן זיך אליין גורם שלעכץ זאגט דר רעיא מהימנא משה צו זיי די רייד זענן פר הולך און סחוט דא מוז מען זענען פר דר חכריא דען ווער עס פר הולט פון זייא סודות התורה איז זייא כצער דען צו די רשעים איז דאס גרויס ליכט פון די סודות פינגערט אין זייערי און עס איז אמיש צו איין אדך אז אפרעמדר גראבט צו גפינן אים קערט ער זיך אום בחרפה ובושה אפר צוא דעם ווס ער גיהער לייבט ער אים און ער גפינט אים אזו אדך גיהער מען צו דר חכריא מענה זיין סודות התורה ער זאגט גרוסי סודות :

רבי חייא הייבט אן בארבעה עשר יום לחודש פסח לה' איז קשה ווארום דס

מען גנומן איין שיה פאר אקרפן פסח נאך מער איז קשה עס שטייט כי תועבת מצרים כל רועה צאן ווארום דאס יוסף גהייסן צוא זייני ברודר אז זייא זאכן זאגן צו פרעה אז זיי זענן רוגה צאן אמאר איז ער דאך גיזען אמקד איבר מצרים און איין אב צוא פרעה זאל ער מאכן אז מוזאל זייני ברודר פיינט האבין אלא תועבת מצרים הייבט די עבודת פוכבים פון זיי איז גיזען אלעמילי און דר ווס דס זי אליין גיפאסט דס ער אדך זי גהאלטו פר איין אפ גאט . קום און זעה די חכמה פון יוסף ער דס גיזאגט אז דאס פעקטי לאנד פון מצרים איז רעמסט דס האבן די מצרים אפ גשייד פון זייער עבודת פוכבים וועגן זיי זאכן דארטן האבן תענוגים דרום דס יוסף גזאגט אדך וועל זייא מאכן רוגי צאן וועלן זיי די מצרים תשוב האלפן אזו ווי זייער עבודת פוכבים זאגט רבי יוסי מיר האבין דאך גיערניגט אזו וויא הקב"ה בצאלט עזש צו די וואס דען עבודת פוכבים אזו צאלט ער צו דר עבודת פוכבים אליין ממילא ווי דס יוסף גמאכט אז מען זאל חי האקטין זייני ברודר פאר עבודת פוכבים זאגט רבי חייא יוסף האט גימאכט אז זייע ברודר זאלן גיזעלטיגען אויף דיא עבודת פוכבים פון מצרים און זאלן שלאגן דיא שאף מיט דעם שטעקן מען זאל זיי מאכן אונטער מענגי אנטקעגן זייא יוסף האט גמראכט אזו וועלן שולט זיין אדך זייערי עבודת פוכבים מכל שכן אדך זיי אליין וועלן זיי בודרא שולט זיין דרום האט ער זייא גזעצט כסיס הארץ און דס זייא גימאכט גוועלטיגן איבר דעם גאנצן לאנד און דרום דס זיי הקב"ה גהייסן געמן אין זעהן טאג אין חודש דעם שיה זייער עבודת פוכבים און מען מוז זיי אן פינדן אז זיי זאלן זיין תפוס דריי טאג און דעם פערטן טאג ציהט אים אים צום דין און זאמלט אייך איין און בשעת די מצרים האבין דר הקרט דאס קד פון זייערי עבודת פוכבים אז זיא איז תפוס בתפיסה של ישראל און זיי האבן עס ניט גקענט מציל זיין האבן זיי גוויינט און עס איז ביי זיי אזו שווער גווען גלייך ווי מען ווארט זיי אליון גבונדן רמיתה און דעם פערטין טאג האבן זיי עס גישאקפן פר זייא און דאס איז ערגר גווען ביי זיי מער פון אלי כפות ונגעים און דר נאך דס מען עס גבראמן און מען דס עס דן גווען מיט פיייער אזו ווי עס שטייט פסילי אלהים חסרון באש און מען זאל עסין דווקא צלי און ניט גקאכט דרום ווייל מען דס עס ניט אן גועהן אין דעם טאפ דרום האט עס פראפט פראמן פרי מען זאל עס אן זעהן ביי דעם פיייער און עס זאל שטעקן און דער טאפ זאל זיין על כרעיו מען זאל ניט מיינין עס איז איין חיה זייערש זיי זאלן עס דער קענין אז עס איז איין לעמיל און ווידער זייא זאכן עס ניט עסין סיידן אז זייא זענן שון זאט דרך חרפה ובזיון און אדך ועם לא תשכרו כי מען זאל ניט ציא ברעכן דיא פייגל פון אים זייערש מען זאל זיי ארום ווארפן אדך דער גאט און די מצרים האבן עס ניט גקענט מציל זיין דרום שטייט ואלהים עשר ה' שסיס פיל משפטים און דינים ווס מען האט גטאן אין זייערי אפ גאטין בשעת זעמן און בשעת עסין וספלטם בידיים מיט שטעקן אפר ניט קיין שווערד און קיין פלי מלחמה . ווייטער זענן סודות . עס שטייט חמץ און עס שטייט בחמץ דס זענן דיא צוויי קליפות ס"ה מיט דר לילת זיין פת זוג ווס איז רוגה יודות סות דרום איז דס ווארט חמץ צווישן ס"ה ווס איז אין ווארט בחמץ דאס ערשטי אות און דאס הינטערשטי אות איז ס"ה דרום ווער עס עסט חמץ אים פסח פערערט

מיד ורשען אז דס ווארט תרוכה מאכט מיר סמא דאס הייסט מען
 ווארף אפ שיידין צווייא פון הונדערט און עס איז אזוי דאס תקנה
 אבער דאס ווארט תנופה איז ארויסגעקערט כוד נחמיה אהו און איר
 חסידים קרושים איר וענט הערין וואס קענין הארמין מלחמה מיט
 שפיון איר האט אבר גיט משמש גווען צו רבי שמעיה חסיד איר
 זאלט וויסן ווס דס ווארט תנופה באטייט און וואס הייסט חמיה
 און ווס הייסט שעורה דען דס ווארט תנופה איז צוויי ווערטער חנו מה
 גיט מיט אייער מול כבוד לה' אלהיכם דעם מוד ווס הייסט פה למעלה
 מאכן איין יחוד צו הקב"ה דרום מוז מען דאס מול אוף הייבן צוא
 וויינן דס דר עיקר שבת איז למעלה למטה עליון אז מען גיט אים
 אפ כבוד איז דענקט מאל מה דאס איז בקיצור גישריפן גווארין פיל
 סודות דרך גולה ווייל דר פשוטר פשט איז אוף רעכט מען דארף
 זוכן צו הקב"ה מיט דעם מול היה בכרעפט צוויי און צוואנציג דאס
 איז אנטיקענין דאס כלל אורחות התורה זאגט רבי אלעזר כירד רחמנא לזכר
 איז השי"ת דער רחמן וואס ער האט מיה אהער גשיקט זאגט דער
 ינגא דער עיקר סעודה אוף דעם טיש איז נאר לחם ויין און דאס
 איברגי מאכקייט ציען זיך לען נאך זיי דרום הט די תורה געלט
 און זאגט וכלו חמי כלחמי ושתי כיון סכתי איך בעט אייה ווייל דאס תורה
 הט אייך אן גבריית צוא איר אכילה לחם ויין און פנערט פון אייך
 איר זאלט עסין איר רחם ויין דארפט איר צוא ריב טאן ממלא ויין
 איר רצון זאגן זיין בודאי איז אזוי האבן זיין זיך גיזעצט עסין און
 זענן זיך מיט אים זייער משמח און האבן זיך פאר זאמט בייא דער
 סעודה הייבט ער אן צו זאגן עס שטייט ויאמר סואב על זקי מרין ווארום
 שטייט גיט אז די זקני מואב האבן גזאגט צו די זקני מדין נאר דאס
 ינגי האבן גנופן איין עצה פון דאס אלטי און דאס אלטי האבן זיך
 נאך זיי נאך גנופן האבן דאס זקני מדין צוא זיין גזאגט מיר האבן
 צווישן אונן מגיד גווען אשלעכטן גידול דס הייסט זיער רבי משה
 איז ביי אונן כונדל גווארן אין מדין דס הייסט יתרו הט אים כגדל
 גווען אין ויין הוז און הט אים גגעפן ויין מאכט פד איין ווייב און
 גיט דאס אליין ער האט אים נאך גגעבן געלט אוך און האט אים
 גשיקט פד לענדן דאס גאנצי לאנד מאכט און דער יתרו מיט ויין
 גאנץ הוז גינד האבן צו גהערט ויני רייד ווען מיר זאלן קענן זייער
 רבי אום רייפן מיד תיבף ווארט דס גאנצי פאלק אום גריסן גווארין
 פון דר וועלט און די גאנצי עצה פון בעור איז אלץ גווען פון דאס
 זקני מדין עס איז אלץ גווען מען זאל משה מאכן זיגדין און מחמת
 דר עצה האבן זיי גשיקט רופן פגעס אז זיי האבן גווען אז בלעם
 קען זיי אוך גיט הערפן האבן זיי זיך אנגידע עצה רעה גהאלפן פון
 זיך זעלבסט זיי זאלן מפקיר ויין זייער ווייבר מיט זייער מעכט
 נאך מער פון מואב דען אוף דאס ווייבר פון מדין שטייט הו הנה הו
 לבני ישראל און עס איז אלץ ארום גקופן פון מדין זיי זענן גגאנגן און
 האבן גנופן איין עצה פון דעם עלצטין פון מדין ער זאל ויין מאכט
 פון מדין מפקיר ויין לונות זיין האבן אלץ גימיינט אז משה וועט
 אררין פאליו אין זייער הענט אררין הורה איר דען זיין האבן גווען
 אז איין ראש ישראל וועט אררין פאליו אין זייער געץ אררין אבער
 זיי האבן גיט רעכט גווען זיין האבן דאס פזבי בת נשיא מדין אן
 גמאן פכל מיני פישוף פרי זיא זאל צו זיך בקיפן דעם ראש פון די
 ישראל אבר הקב"ה הט פד קערט זייער חכמה זיי האבן דאס פזבי

מפקיר גווען לונות און האבן איר גזאגט זי זאל קיינס גיט ווערן
 הערן לונות נאר צו משה אליין האט זיא זיין גפרענט וויא אזוי
 איך וויסען ווערבער איז דער משה זאגן זיין צוא איר אז ד
 וועסט זעהן אזעלכין ווס אלי שטייגן פאר אים אזוי וויא פאר א
 נשיא מיט דעם זאלסטו מונה זיין גיט מיט קיין אנדערן און אזעס
 גיקומען זכרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעוני און פאר אים זען
 גשטאנן פיר און צוואנציג מווענט ווייל ער איז גווען זייער נשי
 הט זיא גימיינט אז דס איז משה האט זיא מיט אים מונה גווען א
 אז דאס אלי זייני מענטשין האבן דאס פון אים גווען האבן זי
 אוך אזו גמאן אבר דר עיקר עצה איז גווען פון די זקני מדין דר
 הט הקב"ה גזאגט צו משה נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים צו דיר
 דס ראוי זאלסט דס טאן צו מדין און צו מואב וועל איך ווארמ
 ביו עס וועט פון זיי ארום קומן די כרגליות מוכה דאס מיינט מ
 רות המואביה וואס פון איר וועט דוד המלך ארום קומן ער ווער
 זיך ערשט נקם זיין פון מואב און עס איז אזו גווען מדין זענן
 גשטראפט גווארן דורך משה רבינו און מואב איז גשטראפ
 גווארן דורך דוד המלך דרום זאגט דוד סואב מיר והי א
 וועל אום וואשן דעם סאב פון מואב און ער דעם סאב פ
 מדין זיי האבן גיט גוועט און האבן גיט אפ גילאט די זאך ביו
 האבן גווען נאך ארי דורות אז יהושע איז גשטארבן און אלי זקני
 ווס דורך זיי זענן גשען גרוסי נסים זענן שון אויך גיט גווען אז
 דר וועלט האבן זיי גזאגט אצונד איז דאס צייט מיר זאלן זיך נוק
 זיין אין די ישראל זענן זיי גקומן צו עמלק און זאגן אים דו גהערסט
 גרענקן ווס די ישראל האבן דיר גמאן און זייער רבי משה מיט זי
 תלמיד יהושע האבן אונן פד לענד פון דער וועלט היינט אז זיי
 האבן שון גיט קיינר זאל אוף זיי בגין זיין איז די צייט אז מיר מיט
 אייך זאלן אוף זיי גיין מלחמה האקמן אזו וויא עס שטייט מדין וועט
 ויני קים עס איז קיינר גיט גווען ער זאל שלעכטס טאן צו דאס ישראל
 אזו ווי עכצק אבר הקב"ה וועט זיך אין אים נוקם זיין נקמת עול
 לא תשכח זאגן די חברינא בודאי איז אזו הייבט ער אן נאך שטייט
 ויאמר ה' אלו אל תצר את סואב איז נאך קשה ווס דארף די תורה שטעלי
 דס ווארט אלי צו מיר הט ער גזאגט אמער די גאנצי תורה הט דאס
 הקב"ה גזאגט צו משה נאר דס ווארט אלי וויינט מיר אז הקב"ה פ
 ווערט מיר איך זאל זיך גיט נוקם זיין אין דאס מואבים ווייל רוח
 המואביה וועט פון זיי ארום קומן וויא דען עס וועט פון זייא ארי
 ארום קומן איינר ווס ער וועט זיך פון זיי נוקם זיין דס איז דוד המלך
 ווס ער וועט ארום קומן פון רות דרום זאגט ער אלי נאר איך סא
 מיט זיי קיין מלחמה גיט האלטן אבר אנגדררמענ מיט זיי מלחמה
 האקמן אזו דו וועסט פרעען וויידר אז עס שטייט אלי האבן האף
 יהושע מיט די זקנים גמענט מיט זיי מלחמה האקמן נאר זיין זיין
 קומן ארום פון דעם בית דין פון משה און וואס עס איז איבער
 געשפערט גווארן צו משה איז צו זיי אוך אסור גווען און וויידר עס
 איז נאך גיט גקומן דאס צייט פון דער כרגליות מוכה דען רות
 איז ערשט גפארן גווארן אין די מעג פון דאס שופטים זיא איז נאך
 גווען די מאכט פון עקלון מלך מואב וואס אהוד האט אים גהרגט
 הט זיא אלימלך גנופן צו זיך פד איין שגור און זיא האט זיך נאך
 גיט כננד גווען ערשט דר נאך האט זיא גזאגט צוא געמיט ווס עס

פרשת ממוזת

יחזקאל הנביא ווארט דס גזאנט וואלט עס גווען אוואונדר אויף דר וועלט דאס איז רבי אקער גנומן און דאס איז נאך איין מאל גקויפט זאגט דס קינד איך וויל בענטשן זאגן ווי בענטש און צוא דיר איז שוין דוא זאלסט בענטשן זאגט ער ככה אותיות הקדושים ככה ברכות אין צו אייך און גברייט ווייל איר דאס גיט פון מיטן פון מיר דס בענטשן ער הייבט אן צו זאגן עס שמיים סוגע כר יקבוהו לאום וברכות דראש כשבר דער פסוק איז איין היתרה אזו איז דער פשוטר פשט אפר מיר האבין גלערינט איטליכר מענטש איז מחויב צו בענטשן און ווער עס קען אליין גיט בענטשן זאל זיין ווייב אדער זינע קינדער בענטשן און מיר האבין גלערינט עס זאל קיין איין קללה אויף דעם מענטשן וואס ער דארף אז זיין ווייב און קינד זאלן פאר אים בענטשן און אפילו ער קאן אליין דס טאן איז ער מחויב גוואונן זיין קינד דר מיט אים גלעבן איין פוס של ברכה צו בענטשן און ווער עס פאר בייד פון זיין קינד ער גוואונט אים גיט מיט מצות ווערט ער פון פרוקט פון הקב"ה ושכינתיה ווס זיא היימט אס הבנים ווייל ער דאס איז פון מיטן צו בענטשן צו המלה הקדוש דס קינד זאגט איך בין איין פן יחיד ביי מיין מוטער גיט מיר דעם פוס של ברכה וועל איך בענטשן להקב"ה המלה הקדוש ווס ער האט אייך גמאכט מדעפין אין מיין מוטערס הוז אזעלכי אנשים דוא אהיה גאנץ גרוסי לייט וואס איך האב פאר זיי גרעט דברים חקים שמארק הייליגי רייד און האב דאס זוכה גווען דרום וויל איך בענטשן נאר פריער וועל איך פאר ענטפריין דעם פסוק סוגע כר אזו ווי עס דארף צו זיין האט ער און אים גזאנט גרוסי מודות סכאן ווילד פון היינט אן און ווייטער איר חברייא פרייט אייך אן וועלן מיר בענטשן האבן זיי אים געעפן דעם פוס של ברכה און האט געענטשט וועלן דיא גאנצי חברייא גווען זייער פשיחה ובחירה דען פון דר חתונה פון רבי אקער איז גיט גווען אזו איין שמחה צווישן דר חברייא אזו ווי דעם טאג און זיי האבן געענטשט דעם יגוא מיט גרום שמחה וברצון הלב זאגט דער יגוא איר זאלט זיך גיט אפ שיידין פון מיר גייערט מיט דברי תורה און אזו האבן מיר גלערינט עס שמיים וו הולך לפניכם ווס כו' און זאגט ווייטער גרוסי מודות האבן זייא אים גקויפט און האבן אים געענטשט און זענין אוועק גיגאנגן זייער וועג דער נאך זענן זייא גקויפט פאר רבי שמעון און האבן אים דר צייקט די גאנצי וואך האט ער זיך זייער פאר וואונדערט און זאגט דיא זאה איז זייער גוט נאר ער וועט גיט לאנג לעבין ער וועט גיט מפורסם ווערן מיט זיין נאמן ווארום איין קליין שטיקיל האלץ ווס ברענט אין אים דאס פייער זייער שמארק ווערט עס ניד פון ברענט און גייט פאכד אום און ווידר איה האב דאך אייך גזאנט פון וואגן דס ליכט קומט ארום רבי שמעון הייבט אן און זאגט עס שמיים גבור בארץ יהיה וועל דור ישירים יבורד וועלכער מענטש איז איין גבור בארץ דר ווס איז איין גבור בתורה און איין גבור ביצירה דר הייסט איין גבור בארץ עס גייט ארויף זיין לעכט און עס ציהט זיך פון אים ארום איין גרום ציהונג מיט ליכטיקייט דען איז דור ישירים יבורד זאגט רבי אפא מיר זעהן דאך אז קלייני קינדער זאגן איין באל דברים עלינום גאנץ הוכי ואכין און דער נאך בלייבן זיי ראשים אויף דר וועלט און זענן בארית ימים זאגט רבי שמעון אזו איין קינד ווס ער זאגט איין וואך אדר צוויי אן פונגה זאל קען מוכנס זיין אין אים אז ער וועט זוכה זיין צו לערנן תורה צוא

די אלה און געמה העמונית איז ערשט גווען אין דער צייט פון משה המורה ווס זי המ שרמה המלה גנומן פאר איין ווייב דרום פון יהושע מיט די זקנים זיך גיט גקאנט נוקם זיין אין מואב בוי המלה איז גקויפט און דאס זיך אין זייא נוקם גווען אזו וויא מיר פון גזאנט אין די אלי ווס האבן ביזו גמאן צוא דיא ישכראל האט ביח אין זייא גיטאן נקמות און נוסר שנהה גווען אפער אז עס אדגמט עפים גוטן ארום קויפן פון זיי איז וויא הקב"ה מאריק אפ דס חלק הטוב גייט ארום פון זיי דר נאך איז ער זיך אין זייא דס זיין נקמה זאגט רבי אלעזר עס איז בודאי אזו דאס איז דער דיא לומערע זאך זאגט דס קינד היינט איר חברייא גרייט אן ער בלי מלחמה און הייבט אן מלחמה האלטן הייבט אן רבי עזר און זאגט עס שמיים ברכו ה' מלאכיו גבורי כח דוד המלה המ אן גרייט אלי צבא השמים פוכים ומולות אוך אנדערי חילות און משהתה גווען צו זיי זיין נשמה און מיט דעם נפש האט ער נאכר ען און גתתות און המ אום גלאזט אלי ברכות און האט גזאנט זי נפשי את ה' דען אלץ ווערט נכלל אין דעם נפש פון דוד איידער ישכראל זענן גקויפט האבן די מלאכים משלים גווען די עשיה דרום שמיים עש דבור ביי די מלאכים אפר אז די ישכראל זענן גמוטין צוא דס בארג סיני און האבן גזאנט נעשה וכסע האבן זיי צו גנומן ביי מלאכי השרת זייער מדינה איז שון פייא דיא ישכראל אליין דיא רינה זאגט דס קינד היט זיך און זיי מצליח האבן זיי דען נאר עס שבח אליין צוא גיטויפט מער גיט זאגט רבי אלעזר דעם שבח אב איך גפונן און גיט קיין אנדערער זאגט דאס קינד ווייל דיין ווערד וויל דיר גיט מצליח זיין דס הייסט דו זאגסט גיט אזו וויא ען דארף גיב אים צו איין אנדערן ווס קען רעכט מלחמה האלטן ען דר שבח עליון ווס איז גיט אפר ענטפערט גוואונן נאר צו דיא לאכים אליין דס איז קדושה איז צו זיי אסור מקדש זיין פאר דיא ישראל אז די ישכראל זענן מקדש און זאגן דריי מאל קדוש דר נאך זענן זיי מקדש למעלה אזו ווי עס שמיים וקרא זי אל זה דען גייט אויף דיא קדושה פון דרייא עולמות דרום שמיים וקרא זי איז איינס אל זה זי צוויי ווסר איז דריי די דרייא עולמות זענן אנמקענין דיא דרייא קדושות און דרום איז דס דר שבח פון די ישכראל ווס זיי האבין צו גנומן די קדושה למטה זאגט רבי אלעזר עס איז בודאי אזו און זי דעם מען דאס מפורש גווען דען דיא דרייא קדושות זענן נוסר ווארן למטה צו די ישכראל און פון דעם פסוק לערנט מען עס אפ עס שמיים והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני ה' והתקדשתם איז איינס וייתם קדושים איז צוויי כי קדוש אני ה' איז דריי ער זאגט ווייטער גרוסי זודות און זאגט דעם סוד פון ברכו את ה' און דרום פאר מען דעם אפר גיט געבין קיין שלום פאר דעם דאוונן דען ער ציהט אויף זיך עס פח המומאה ווארום איין מענטש געהר פריער אויף זיך מושק זיין די שכינה זאגט דס קינד אצונד זעה איה אז דער פח פון דיין זאגט איז שלאף צוא שלאגין מיט איין שווערד און מיט איין שפיז אצונד איז גיט די צייט צו ווארטן נאר צו שלאגן מיט דעם שליידר זיין שמיין נאך דעם אנדערן דס זענן גרוסי מודות ה' האבן זיך רבי אלעזר מיט רבי אפא און מיט דער גאנצן חברייא זייער גיפרייט ווס דס קינד זאגט ווידר גרוסי מודות אויף דעם פסוק שחורה אני ונאח זענן גקויפט די חברייא און האבן אים גקויפט זאגט רבי אלעזר ווען

פרשת

ממות

קח

די ישראל אפר אזעלכר ווס זיין לוכט שטייט שון אין איין רעכטן
 שטאנד מיט איין געה שלמה מיט פונקט דר אזי גיט אזו וויא יענר
 ער קאן גיט מאריק ימים זיין אונ ויידר דען הקב"ה האט לוכט צוא
 שמעקן אזו איין עפיר געכט ער אים צו זיך פיל זוכה איז זיין חזק
 מיט אייער חזק איר צדיקים דס אופ אייך הט דר פסוק גזאנט ויספה
 פליטה בית יהודה הנשארט שורש למטה ועשה פרי למעלה שורש למטה מיינט
 מען זיין פאטר וואכ ער איז שון אוועק גינאנגן פון דער וועלט איז
 ער שורש למטה אין דר ישיבה פון סט"ס ווס זיא הייסט מחבתא דרעקע
 געשה פרי למעלה מיינט מען די ישיבה פון הקב"ה וואס פאר איין
 גומקייט איז דר שורש אונ די פרי אונ ווען הקב"ה זאל צו זייא גיט
 האבן קיין לוכט לרית נוחה פאר איין גשמאקן ריח וואלט קיין שום
 מקשרג גיט גקאנט אופ זייא מקשרג זיין ער זאל זייא עפים שלעכץ
 קאן נאר פון דעסט וועגן בעט איך אז עס זאל זיין דער וועגן פאר
 הקב"ה אז זיין מוסר זאל אין אים קיין צער גיט האבן אונ עס איז
 אזו גווען אזו ווי רבי שמעון הט גזאנט וואוא איז דר חזק פון דיא
 צדיקים ווייז זיי הימן דעס הייליגן צייכן דרום זעגן זייא זוכה צוא
 הייליגי אונ גומי קינד אונ דורך זיי זעגן זיי זוכה לארץ עקיונה אזו
 ווי עס שטייט ועמד כולם צדיקים גו' :

וואת כלעס בן בעור הרגו כחרב זאגט רבי אלעזר פון וואגן קומט בלעס
 זאל דארטן זיין אונ ווער הט אים גהרגת זאגט רבי יצחק פנתס
 מיט זיין חכמיא האבן אים גהרגת אזו ווי עס שטייט הרגו על הלויים
 אונ ווען עס וואלט גיט גווען דער ציץ הקודש אונ דיא תפקה פון
 פנתס וואלט מען אים גיט גקענט מאכן אראפ פאלן דרום שטייט
 על הלויים זייא זעגען אראפ גיפאלן אופ דיא חללים אייך שטייט ווא
 בלעס בן בעור הקוסס הרגו כחרב זאגט רבי אלעזר דאס ווייס איך אלץ
 וואול זאגט רבי שמעון מיין קינד רבי אלעזר די גאנצי מעשה פון
 בלעס האבן די חכמיא זייער טיף מפורש גווען עס שטייט ולא קס
 נבאו עוד בישראל כמשה דס הייסט גאר ביי די ישראל איז גיט גווען נאך
 אזו איין נביא ווי משה רבינו אפר ביי די אומות העולם איז גווען
 אזו איין נביא ווי משה אונ דס מיינט מען בלעס איז גווען וואס זיין
 גזייכן איז גיט גווען אזו ווי משה רבינו איז אין דר קדושה גיט גווען
 זיין גלייכן בכל ישראל ממיא אז בלעס איז גווען אין אזו איין
 חזקי מדרגה פון דר מומא אונ אזו איין חכם ווס ער הט זיך פרימט
 מיט זיין כח אונ האט גזאנט וואנכי אקרה כה איך וועל אום רייסן דיא
 קדושה ווס זיא הייסט כה ווי אזו הט מען אים גקאנט הרגין נאר
 אין דעס ספר פון שלמה המלך שטייט אז עס איז פר האנדן רבייא
 סימנים • סימני לעביה ווען איינר איז איין בעל עבירה איז איין סימן
 ידו איז זיין פנים געל אונ גרין • לשמות ווען איינר איז איין שומה
 איז איין סימן סוכה דברים ער רעט פיל רייד ווייזט דס אז ער איז איין
 שופה • סטן שטאני יודע דער סימן אז ער ווייסט גיט אונ קען נאר גיט
 התמארות אז ער פרימט זיך זייער אונ די ארז דריי סימנים זעגן גווען
 אין דעס רשע אוב דוא וועכט וועדין פרגעזן עס שטייט דאך יילוי וי
 אייז פרגעדר זאל דיה לובן ייא אונ אז איין פרגעדר לוכט דיק גיט
 יד זאלכטו דיק אללין לובן ווס דען זאנטו ווער עס פרימט זיך דר
 ווייסט נאר גיט נאר עס איז גיט אזו דר פשט פון דעס פסוק נאר דס
 איודי רעכטי שטייט יילוי וי אפרעמדר זאל דיק לובן ייא אפר גיט אז
 דו קוקסט אין אפרעמדר שטאט אריין ווס מען קען דיק גיט זאג איך

דיד יד מענטשו זיך אללין לובן הייסט עפין אזה דיין מול צו ריידן
 דת אונ זאלסט מודיע זיין דברי אמת אין דר תורה דען וועט דיין
 מול מודיע זיין ווס דו ביקט ווארום דר עיקר דער קענט מען דעס
 מענשן פון זיין מול אונ דר בלעס הט גנבת די געה פון מענשן פון
 נאר קרייני זאכן הט ער דר פון גמאכט גאנץ גרוסי זאכן מיט פיל
 רייד אונ ווס ער האט גזאנט איז ארץ גווען מצד המומא ער הט
 גזאנט אמת נאר ער הט זיך פאריסט בדרך נספר מען זאל מיינן
 אז דס איז ארץ פון דר קדושה ער הט גזאנט נאום שומע אכרי אל וידע
 דעת עליו ווער עס הט דס גהערט הט מען גמיינט אז ער איז גרעסר
 פון אלי נביאים ווס זעגן גווען אזה דר וועלט אונ דאך איז דס אמת
 ווארום אין דר צד המומא איז ער גרעסר גווען פון אלי דרום הט
 ער גזאנט שומע אמרי אל דען ער הט זיך בהעפמט אין דעס אל אחר ווס
 עס שטייט כולא תשתתוה לאל אחר אפר ביי הקב"ה שטייט האל חמים דרמי
 הקב"ה ווערט אן גירופן האל מיט איין היא אונ ער הט גזאנט אמרי
 אר וידע דעת עליו דס איז די גאנצי אפרשטי מדרגה אין דר מומא
 דס איז דר יב החובל דר שוף מייסטר דארטין איז גווען זיין מדרגה
 אונ דר רשע הט סתם גזאנט וידע דעת עליו מען זאל מיינן חס ושלום
 אז דס איז בעת הקדושה אונ ער הט נאר גמיינט ער הט איין אחיזה
 אין דר העכסטר מדרגה פון דר מומא ער הט אוועק גינבת דעס
 שכר פון מענטשן מיט זייני רייד מען הט איין מעות גהאט איז זייני
 רייד מען הט גמיינט אז ער זאגט דס ארץ אופ דר קדושה אופ הט
 ער גזאנט אשר סחיה שדי יחיה ווער עס הט דס גהערט הט ער גמיינט
 אז ער זעהט אזו איין מדרגה ווס קיין שום נביא הט דס גיט געהן
 אונ דר אמת הט ער גמיינט עס גייט ארום אזווייג פון די צווייגן
 ווס דס הייסט מחזה דס מיינט ער ער א ועואל ווס זיי זעגן נופל וגלוי עינים
 די דאזיגי הט ער געהן ווס זיי זעגן ארום גקומן פון דר קדושה ווס
 זי הייסט שדי זיי זעגן גשמראפט גווארן הט מען זיי אראפ גווארפן
 פון דעס הימל אזו ווי מיר האבן אובן גזאנט אזו ווי עס שטייט וסול
 סחיה אר סחיה נאר פון וואגן קומט בלעס אהער אמער עמ שטייט
 דאך ער הט גזאנט ועתה רניי הולד לעמי ער איז דאך אוועק גגאנגן פון
 מדן אונ איז שון דארטן גיט גווען ווי אזו האבן זייא אים דארטין
 גיברגת נאר ווי דר רשע הט געהן אז דורך זיין עצה זעגן פון דיא
 ישראל גפאלן פיר אונ צוואנציג טויזנט האט ער שון גיט גווארט
 אוועק גיין ער הט זיך פר זאכט אונ האט גמאנט מען זאל אים דר
 פר בצאלן דר ווייל ווי ער הט גווארט פון וועגן דעס שכר איז גקומן
 פנתס מיט זיין חיל ווי ער האט זיי דר זעגן איז ער גפלוגן אין דער
 רופפן אזו וויא זייני צווייא זין ינום ווסכרום האבן גמאן בשעת מעשה
 העגל דס זיי האבן מיט זייער בישוף גימאכט דס עגל אזו וויא עס
 שטייט וסול מן חסם כיום ההוא כשלש אלפי איש אזו ווי דריי טויזנט מענשן
 איז דאך קשה עס איז דאך פר האנדן אין דר תורה גרעסרי חשבונות
 שטייט ארום מיט דער גאנצער צאל אונ דא שטייט גיט דיא גאנצי
 צאל נאר כשלש אלפי איש אלא דס מיינט מען די צוויי זין פון בלעס
 ווס זיי זעגן גרום גווען אזו ווי דריי טויזנט מענטשן אונ דר בלעס
 הט וואל גוויסט אלי מיני בישוף הט ער גנומן די חרשים מיט דעס
 בישוף ווס זייני קינד פלעגן טאן אונ איז גפלוגן אין דר רופפן ווי
 פנתס האט דאס דער זעקן אז אמענטש שוועבט אין דר לוכפן אונ
 ווערט אלי מאכ פר חולין ער ווערט גיט געהן הט ער גשריגן מיט
 איין

פרשת ממות

זענו אהרן ונוראן שזאנגן • מפאן ודלצה ביין זון אלעך וים הקב"ה
 קט מיט אים גיטאן זענן גרוסי סודות וום קען קען גיט מנהג זיין
 נאר ווייך די חכרניא זענן דא ווייסן זיי גרוסי סודות האב איה איה
 דם כלה גווען אונ דם איבריגי פון די סתומין פון די פאר בארעני
 זאכן פון דר וועלט אונ די לייט ווייסן נאר גיט די נפלאות סתומים
 עליונים • אהרן דעם רשע אונ אהרן זיין גלייכן איז גזאגט גווארן ויס
 ישעים ירקב זכאין זענן די צדיקי אמת אהרן זיי שמיים גשריפן אד צדיקים
 יורו לספר וגו' ;

רבי אבא זאגט מיר האבין גילערניט אז איבער עלף זאכין קומן
 נגעים אונ דם זענן די עלף זאכין עבודת פוכבים • קללות השם •
 גילוי עריות • גניבה • לשון הרע • עדות שקר • הטקלה את הבית •
 שכונת שוא • אונ ווער עם גייט אויף דעם תחום פון זיין חבר • אונ
 ווער עם מראקט שלעכץ אויף זיין חבר • אונ ווער עם טאכט קריג
 צווישן לייט • אונ אמייך זאגן אויף עין הרע קוקט אויף נגעים • אונ
 דער זוהר ברענגט אהרן רציחות פון פסוקים • דער פלשתי המ
 מקלל השם גווען המ אים דוד זאגט היום הזה יגיד און ווי ביי נגעים
 שמיים והסדר הכון און מיינט ער דא אהרן נגעים • דר פלשתי איז גווען
 אקרוב מיט דוד דען ער איז גווען דער זון פון ערפה אונ אז דער
 פלשתי המ גשאלמן צוא דוד און וויא עם שמיים וקלל חלשתי את דוד
 כאלהו המ אין אים דוד גקוקט מיט איין עין הרע אונ וויא דוד האט
 גקוקט בעין הרע האט זיך דרום גצוץ צרעת און אהרן אז דוד האט
 גקוקט אויף ייאב בעין הרע און וויא עם שמיים ולא יכרת סבית ויאב זב
 ומצוה און אהרן ביי דעם פלשתי ווי פאלד דוד המ אהרן אים אשלעכמן
 קוק גטאן שמיים תיכף ותסבע האבן בסעוה המ זיך בהעפמ צרעת אין
 זיין שפען אונ דם אונ פון בלעם איז פר קערט גווען פון דעם אונ
 פון דוד דען דם אונ פון דוד איז גוועבט גווען מיט אהרן גשאלמט
 עם איז און אשיין אונ גיט גווען גווארן אלעולוי גשאלמט פון דער
 וועלט המ דרינגן גפינקט אונ אלץ מיט פיל רחמים צו דעם וום איז
 גווען איין רבא שמים און ווי עם שמיים יראד יראוני וישפחו זיי פרייען
 זיך אז וויא זעהן מיד אונ אלי רשעים האבן זיך דר פאר גפארקטן
 אבר דם אונ פון בלעם איז גווען איין עין הרע צו אהרן זיך דר
 המ אקוק גטאן המ ער עם פר דארפן און ווי אפלאם פייער עם איז
 נאה און אשלעכט אונ גיט גווען אויף דר גאנצן וועלט דער היפוך
 פון דוד המלך זאגט רבי אבא בודאי די אלי זאכין זענן גווען בייא
 בלעם נאר גילוי עריות ווי גפינז מיר אלא עם שמיים חן הכה היו לבב
 ישראל ברבר בלעם לספר וגו' אין עבודת פוכבים אונ גיזות איה עדות
 שקר דען ער המ גזאגט וידע דעה עליו אונ ער המ אפילו גיט גוויסט
 די הגדה פון זיין בהמה ער המ גשאלטן דעם דיין דען ער המ גזאגט
 רכה איעד ער המ אפ גקערט פון דעם דין אונ האט גרעט אויף וויא
 ביין ער איז גזאנגן אין תחום פון זיין חבר ער המ גזאגט ואלע פל ויא
 כסוכה אונ דם המ צו אים גיט גקערט ער המ גיטאכט קריג צווישן
 אחים דם זענן ישראל מיט הקב"ה אונ עין הרע איז אין דער גאנצן
 וועלט גיט גווען און וויא זיין שרעכט אונ • מקלל השם ווארום ער
 האט גיזאגט וואכי אקרה בה אונ אלץ איז אין אים גווען :

רבי יוסי דייבט אן אל תרחם לחם רע עין דם איז בלעם דער רע עין וואס
 ער המ גבעשט וום הקב"ה המ גיט בנערט עם שמיים ואל תחאו
 לסעסותיי דם איז בלק דם הקב"ה באגערט זייני עורות קום אונ זעה

אין קול צו זיין חיל אונ זאגט צו זיי אפשר איז פאר האנדין אייגער
 גווישן איה וום ווייסט צו פליהן נאה דעם רשע דען דם איז בודאי
 דר בלעם פליהט אין דר לופמן איז דארט גווען אייגער פון שבט דן
 ער המ גיהייסן צליה איז ער אויף גישמאנין אונ האט גינומען דעם
 ב"ח וממשלה וואס איז שרעט איבר אלי מיני בשפים אונ איז אים
 נאה גפלוגן ווי דר רשע המ אים דר זעהן איז ער איבר גפארן אויף
 אנגדרוועג אונ האט גשפאלטן פינה איריים אויף דעם וועג אונ איז
 פון אים פר חולן גווארן אין דר צייט איז דר צליה גווען מסופן אונ
 המ גהאט גרום צער ער האט גיט גוויסט וום ער זאך טאן און האט
 פנתס אויף גווען זיין קול אונ המ גשריפן דיא שאמין פון דעם נחש
 וום ער הערשט איבר אלי נחשים פר קער דיין האר דם הייסט די
 פוחות פון דעם ס"ס ונחש וום זענן איבר אלי נחשים וום זיי האבן פר
 שפעט צו בלעם קען זאל אים גיט זעהן און המ פנתס גשריפן דר
 צל הקודש זאל מבטל זיין דעם צל המומאה דודק צליה דאס דער
 רשע זאל גיט קענן ווערן פר חולן דרום פאר קער דיין פוחות זאל
 פמל ווערן פר אים מיי המ דר צליה דר זעהן אין וואסר אוועג ער
 איז • איז ער צו אים גקומן האבן זיי ביירי אראפ גנדרט פר פנתס •
 קום אונ זעה עם שמיים ביי דעם רשע יול עם דם איז איין מדרגה
 עליונה אנחש זכר איז ער נאה גזאנגן אבר צליה האט גנומן דעם
 פח פון אנתש זכר ונקבה אונ מיט דעם המ ער שוקט גווען אויף אים
 דרום ווייך ער המ גנומן די מדרגה וום איז אים שוקט דאס איז שיי
 פון דעם המ ער מכניע גווען דעם פח פון דעם נחש וום בלעם המ
 גהאט דרום שמיים יח ח נחש על דוד דם איז שמשון הגבור שמיים על
 איה דם איז צליה וום ער המ שולט גווען אויף דעם וועג וואס בלעם
 הרשע המ זיך גטאכט וום ער איז גפלוגן אין דר רופמין הנישד עקי
 סוס דם איז עירא וום ער איז גווען מיט דוד המלך אונ ער המ גוויזן
 פיל גבורות ער איז אויך גווען פון שבט דן אויף אים שמיים ויעקב דוד
 את כל הרבב • ויסול רוכבו אחור דם איז שרדיה וום ער וועט קומן מיט משיח
 בן אפרים ער איז אויך פון שבט דן אונ אז ער וועט אויף שמיים אזוי
 וועט מען האבן איין האפונג צוא דר גאולה דרום זאגט ווייטער דר
 פסוק לישועתי קיחי ה' אונ אז בלעם האט אראפ גנודערט פר פנתס
 זאגט פנתס צו אים רשע כמה שלעכטי זאכן האסמו גטאן אויף דעם
 הייקן פאלק זאגט פנתס צו צליה ווי אים כמית נאר גיט מיט דעם
 שם דען ער איז גיט ראוי מען זאל אויף אים דר מאגן דעם שם הקודש
 העליון פרי זיין נשמה זאל גיטארום גיין אונ גכלל ווערן במדרגת
 הקדושים און וועט אין אים מקוים ווערן וום ער המ אויף זיך גזאגט
 המות נשמי מות ישירים בארות שעה האט ער אים אן גיטאן כמה מיני
 מיתות אונ ער איז דאך גיט גשטארבן ביז ער המ גנומן אשווערד
 וום דרוף איז גיטאכט גווארן איין נחש אויף דר זייט אונ איין נחש
 אויף דר אנדרר זייט ער זאגט מיט זיינים זיי אים כמית אונ מיט זיינים
 איז ער גשטארבן דען ער המ אים גהרגת אונ און איז דר סדר פון
 דעם צד המומאה דר וום גייט נאה מעשה מומאה און שטארבט ער
 דודק דעם אונ דר מיט גייט אים אום זיין נשמה אונ אין דעם ווערט
 זיין נשמה גכלל אונ און איז בלעם אויך גשטארבן מען איז אים דן
 אויף יעניר ווערט מיט גרוסי דינים אונ ער איז זיין מאג צוא קבורה
 גיט גקומן אונ זייני ביינר זענן אים פאר פולט גווארן אונ עם איז
 גווארן פון זיי שזאנגן אפילו די ווערים וום האבן גנעסן זיין פלייש

פרשת

מטות

קט

עם שמיים וירא בלח ונס המ ער גזעו ער המ גיעוהו מיט זיין חכמה אז ער מיט אלי פינה מלכי מדון ווען פאלן אין דר האנט פון די ישראל דרום המ ער מקדים גיווען צו בלעם וואס זיין פח איז גיווען מיט זיין מוד אזו ווי די ישראל ונס וייער פח איז נאר מיט דעם מול אונ בלעם המ נאך דר צוגלונסט מער פון בקק אונ די דיעה וואס בלעם המ גזיטט איז נאר גווען ביי נאכט דען דר פח פון די קליפות איז נאר ביי נאכט אין דעם ערשטן משמר איז חסור נוער דרום האט ער גיהאט איין אייזל ער זאל זיין מיט דעם אייזל בתחלת הלילה אוב די וועסט פריען עם שמיים דאך ויכא אלהים אל בלעם לילה עם איז גווען זיין שר אזו אדך שמיים ויכא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה כויינט מען אדך זיין שר דרום המ בלעם גזאנט צו די שלוחים פון בלק ליט פה הלילה אז דר ממונה איז גקוקן צו אים המ בלעם גרעט מיט אים זייני רייד אזו המ גירום אדך אים דר ועלביגער רוח אונ האט אים מודיע גווען דורך דעם אתון עם איז קשה אז ער המ אים שון איין קאל גזאנט לא הלך עמם ווארום המ ער אים וייער גפרענט אלא מיר האבן גלערינט אדך דעם ווען ויס אמענטש וויל גיין פירט מען אים פון אובן צום ערשטן המ השירת ניט גהייסן ער זאל גיין אז ער המ גיעוהו אז זיין רצון איז ויא צוא גיין זאגט ער אים קום לך אהם ווד את הדבר וגו' די דאזיג נאכט המ בלעם גימראכט וויא איז מיין פבוד אז איך מוז אן גבונדן זיין אין אנגדרן אונ אדך קען ניט טאן מיין ווילן אונ אנאנצי נאכט המ ער גקוקט אין זייני כשפים אונ המ ניט גפינן קיין שום צד אז ער זאל זיין אין זיין רשות גיערט מצד פון זיין אתון רבי יצחק זאנט צווישן די קליפות וענן מצד ימין צעהן חמורים אונ מצד שמאל צעהן אתונות אונ דאס המ יוסף המ מרכוז גווען וילאביי שדח כוחה עשרה חמורים וגו' אונ דם איז ונס די תורה המ אונ זאגט לא חתוש בשור וחסור חרוו מצד ימין איז דר נחש אונ מצד שמאל ווערט גיפונן דר אתון מיט קופם קסמים זאגט בלעם כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל עם קען קיין שום בישוף אונ קיין שום קליפה אדך זיי ניט שולט זיין הן מצד ימין והן מצד שמאל ווארום ה' אלהיו עם רבי יצחק מיט רבי יוסי וענן גנאנגן אין ווען פון מבריא קיין לוד זאגט רבי יצחק אדך פר וייער מיה אדך בלעם דרשע דם אלי זייני מעשים ונס וענין גוועמצי המומאה אונ אזו האבן מיר גלערינט אסוד דם אלי נחשים וענין אן גקגיפט אונ גיין ארום פון דעם נחש תקדמוני דם זי איז דר עיקר פח המומאה ונס ער איז מוזהרם דרום אלי נחשים ובישוף פון דר ועלט ווערט אן גרופן בשם נחש וייער ארי גיין פון איר ארום אונ ייער עם ציהט זיך נאך נאך דעם ווערט ער טמא אונ ניט דם אליין נאר ער מוז זיך אריין פרייער ממוא זיין וייער וויל אדך זיך מושך זיין די מומאה דען מיר האבן גלערינט הבא לשהר ססייען לו והבא לשמא פתוחין לו ביי דר קדושה העלפט מען אים אונ מען זאגט ובחרת בחיים אונ ביי דר מומאה עפינט מען אים נאר אדך ער זאל אריין גיין דרום שמיים לא הלך כמעט בפעם לקראת נחשים דען נאר זיין בישוף איז אים נאר גיקומין פון דיא נחשים זאגט רבי יוסי ווארום ווערט גיפונן ארי חלשים וקסמים בייא דיא נשים זאגט רבי יצחק אזו האבן מיר גיערינט אז דער נחש תקדמוני האט גיווארפן איין וזהמא דאס הייבט איין מומאה איז איר גיקוקען מצד הנחש זאגט רבי יוסי עם איז גוויא אזו האט ער אים גיקושט אונ זאגט אדך האב שוין פטה מאל גיפריענט דיא זאך אונ האב ניט זוכה גווען ביי אצונד זאגט

שמיים ואת רוח הטומאה אעביר סן הארץ אמן :

פרשת מסעי
 ארה ססעי בני ישראל רבי חזקיה זאגט עם שמיים מי נתן לכסיסה יעקב וישר: לבושים הלא ה' זו חטאנו לו וגו' קום אונ זעה פון דר צייט אן ונס דר בית המקדש איז חרוב גיווארן וענן די פרכות ניט שורה אדך דען ועלט זייא וענן פר מיטן גיווארען ככיל מלמעכה ומלמטה אונ דיא מדרגות התחתונים די קליפות האבן אשליטה אדך דר וועלט דר האבען דיא ישראל אליין גורם גווען מיט ויערי חטאים אין דעמך פסוק איז דאך קשה פרייער שמיים מי נתן לכסיסה יעקב איז משמע ון איינר פריענט ווער המ דאס גיעעפן אז די ישראל זאכן אזו גירויבט ווערין ווי אזו גישיקט זיך ווייטר דר פסוק ונס ער זאגט הלא ה' זו חטאנו לו דם המ הקב"ה גיטאן ווייל מיר האבן צו אים גיוינדיגט עם וואלט דאך גיעקעט צו שמיין חטא לו זיי האבן צוא אים גיוינדיגט דען זי עם שמיים שוין מיר האבן צו אים גיוינדיגט וואלט גידארפט שמיין ולא אבינו הליד מיר האבן ניט גיוואלט גיין אין זייני ווענין נאך וואלט שמיים ולא אבינו זיי האבן ניט גיוואלט נאר אזו איז דר פשט פון דעם פסוק ווארום פון דר צייט אן ונס דר בית המקדש איז חרוב גיווארן אונ דר הייבט איז פר פריענט גיווארן אין פייער אונ די ישראל וענן פר מריבן גיווארן אין גלות אריין המ זיך די שכניה גיוואקט געקארן ווערין פון איר ארט אונ גיין מיט די ישראל אין גלות אריין המ זייא

רבי יצחק די אלי מעשים ונס בלעם המ גיוויסט פון תעמיין האט דאס גילערינט זאגט רבי יוסי זיין פאמער בעור האט אים אביס גילערינט נאר דר עיקר פון אלי מיני כשפים ותרשים המ ער דר גילערינט פון די בני הררי קדם ונס זיי וענן אין דעם לאנד קדם דארטן וענן די מלאכים ערא ועואר ונס הקב"ה המ זיי אראפ גיווארן פון דעם הימל זייא וענן צו גיבונדן מיט אייווערני קייפון זייא וענן מודיע צו די מענטשן ארי מיני תרשים וכשפים וקסמים אונ פון המ בלעם גיוויסט אלי מיני כשפים אזו ווי עם שמיים סן אים יחבט מלך סבא מרורי קיס זאגט רבי יוסי דם ונס דו זאגסט ווייל דר נחש דר אריין גיווארפן איין וזהמא נאר בשעת די ישראל וענן גישמא אדך דעם פארג סיני המ זיך פון זיי אפ גיטאן די וזהמא פון דר נחש בשעת די ישראל האבן גיוינדיגט מיט דעם עגל האט זיך דר וזהמא צו זייא וייער אום גיעקעט אזו וויא פרייער דעמך גלייבן א אשה אין אירי אומרייני מעג איז זי איין נדה דארף זיך איין מענטש פר איר הימן ווייל זי איז בהעפט אין דר מומאה אונ די זאך ונס רירט אן ווערט דם טמא אונ מכל שכן ווער עם בהעפט זיך איז א חליקה וזכאין וענן די ישראל ונס הקב"ה המ זיי גיעעפן דיא תורה אונ המ זיי גיזאגט ואל אשה כבוד טומאתה לא תקרב וגו' המ ער אים וייער גיפריענט ווער עם איז מסתפל איז די צפצופ עופות ווארום הייטט די איין גיהוש המ ער אים גיזאנט ווייך דאס קומט אדך פון דעם נחש ווארום דר רוח מומאה רועט אדך די עופות דרום איז דם עוף מי דעם צפצוף מודיע אלי זאכין אונ אלי רוחות המומאה וענן בהעפט אין נחש עם איז ניט פאר האנגן קיין שום מענטש ער זאל פון אי גיצוק ווערין דען ער ווערט בייא אלי גיפונען ביי לעתיד קבא ווער הקב"ה מעביר זיין דעם רוח המומאה מיט אלי רוחות רעות פון דר ווערט אזו ווי עם שמיים בלע הסות לנצח וסחת ה' אלהים רמעה מעל כל פנים ארי

פרשת מסעי

אמונה • האם רבי ייסא סבא דאם דער הערמ האט ער אויף אים אקוק גמאן מיט זיינע אויגען איז פון אים תיכף גינארען איין הויפן מיט ביינר אבער אונז איז דער וועג אן גיברייט מיט דר היקף פון הקב"ה דרום וועלן מיר זאגן דברי תורה :

פתח ער הייבט אן און זאגט דוד המלך עקבי השלום המ גאמט הויני ה' דרכך אהרן נאמתך יחד לכבי ליראה שטר איז דאך קשה וויא אזו האט דוד המלך גיבעטן צו הקב"ה ער זאל אים ווייזן דעם וועג פון יראת שמים ער זאל זיין איין צדיק אבער מיר האב דאך גלערניט אזאל זאכן פון דעם מענטשן זענן אין דיא הענט פון הקב"ה חוץ פון דעם אז דער מענטש זאל זיין איין צדיק אבער איין רשע דאס איז בייא דעם מענטשן אין דיא הענט זאגט רבי שמעון דוד המלך הט אזו גיזאגט ווייז מיר דיין וועג און אנפלקע מיר נאר אים • איך זאל וויסן אז דאס איז דר גומר וועג און וויא פאלד דו וועסט מיר נאר עפענן בייני אויגען איך זאל פאר שמייך דער נאך וועל איך שוין אליין גיין אין וועג פון יראת שמים און וועל שוין נישט אפ קערן לימין ושמאל יחד לכבי בהעפמ אין מיר דאס הארץ איך זאל מיר פר דיד פאררמין רעכט צו היטן בייני וועגן אין דר יראת וס איך בין אין איר בהעפמ מבח מיין נשמה דרום שמיים יחד לכבי מיט צווייא ביתו קום און זעה אימליכר מענטש וס פאררמט זיה פר הקב"ה רועט אוף אים די קדושה אזו ווי עס דארף צו זיין אפר דר ווס הט נישט קיין יראת רועט אוף אים נישט די קדושה און ער הט נישט קיין חק לעולם הבא נאך מער עס שמיים וואוה צדיקים כאור נוגה הולך ואור עד נכון היום וואל צו די צדיקים בעולם הזה ובעולם הבא דאס הקב"ה בערמט אין ויער פבוד און הט צו ווי בהאמן די ליכט ווס עס איז צו זיי בשאפן גינארן בששית ימי בראשית דרום שמיים הולך ואור עס גייט אויף איין ליכט און עס ווערט דר פון נישט נחסד אפר ביי די רשעים שמיים דר רשעים באפלה לא ידעו בסה וכשלו די רשעים גייען אויף דר וועלט אין קרויפן וועג און בגערן נישט צוא זעהן אז הקב"ה וועט אין זייא מאן איין משפט זייא וועלן גיין אין גיהנם אריין און וועלן שרייען ווייא ווייא ווס מיר האבן בעולם הזה נישט גיניגט אונזרי אויערן צו פאר נעמן מוסר און יראת הקב"ה אזו וועלן זייא אלי מאן שרייען און קיינער וועט זיי נישט קענן העלפן דען ווער עס גרייט זיך נישט אן בערב שבת עסן אויף שבת האט ער בשבת נישט צו עסן דען דיא וועלט הייכט ערב שבת און יעני וועלט הייכט שבת דרום הט הקב"ה אן גברייט צו די צדיקים ויער שבר אויף יענר וועלט און זיי נעבן אזו איין חלק ווס קיין שום אויג האט אין דעם קיין שליטה נישט אפילו קיין נביא הט נישט גיקאנט משיג זיין ויער שבר דרויף שמיים עין לא ראתה אלהים וולד און אויף די רשעים שמיים ויעזו ורואו בפני האנשים הפושעים כי וגו' אויך שמיים ונסות רשעים כי יהו אפר תחת כפות רגלי הצדיקים זיי וועלן זיין אזו ווי אש אונטר די פיס פון די צדיקים מען זאל אויף זייא טרעפן וואר צוא דיא צדיקים בעולם הזה ובעולם הבא אויף זייא שמיים אן צדיקים יודו לשטר וגו' אויך שמיים ועסן כולם צדיקים וגו' רבי חזקיה זאגט עס שמיים מסאניא חיוני וגו' קום און זעה דיא חבריא האבן נגמט בשעת חורבן בית המקדש וענאלי פהנים ארויף אוף די דעבר און האבן גינאטען דיא שליכר פון דיא טויערן פון דעם בית המקדש און האבן גינארפן צוא דעם הימל און האבען גיזאגט פין אהער זענן מיר גינען גבאים דריבר אצונד נעם דיר צו דיינס אפר

מ איה וועל פריער גיין אין מיין הויז און צו מיין היכל און וועל זען פוקד זיין מיין ארט און דס ארט פון די פהנים ורוינס דס זיי זען דארפן פריער גינאנגן און אז זי איז דארפן גיקומן הט זיא אן זען כחיול צו שרייען איז דס קוד גיהערט גינארן למערה ולמטה ווי עס שמיים קול כרסה נשפע נהי בכי תסרויים החל סככה על בניה דאס הט מענדישכינה הט כחיול גינוייניגט אוף אירי קינדן דר נאך אזו זי גינאנגן מיט די ישראל אין גלות בבר אריין און הט גינען זייער ס דחוק וצער ווי די אנשי ככל האבן זיי אין גלות גיטרעפן מיט די פיס הט דיא שכינה גיזאגט דעם פסוק מי נתולמסה יעקב וישראל די הט דס גינאכט אז מען זאל זיי רויפן און טרעפן האבען דיא אר גינענפארט הלא ה' וס חסדנו לו דס הט הקב"ה גימאן וואס מיר זען צו אים גינאגיקט הט זיא צו זיי ויער גיזאגט לא אבו בדרכי הולד הט איר אפר גינען גיהים דיא תורה וואלט איר נישט פאר מריפן ארן אין גלות אריין בשעת די נאולה וועט זיין וועט דיא שכינה ערשטן ארום גיין און וועט גיין אין בית המקדש אריין דען דס המקדש וועט פריער גיבויט ווערן פר קיבוץ גילות אזו ווי עס זיט פריער טנה ירושלים ה' דער נאך שמיים ערשט נהי ישראל יכנס אז הקב"ה וועט זאגן צו די ישראל התנערי מעפר קומי מרייסיל זיך פון דר ערד און שמייא אויף וועט דיא פנסת ישראל זאגן וויא זי זאל איך גיין דען מיין הויז איז חרוב גינארן מיין היכל איז פר ענט גינארן אין פייער וועט הקב"ה צו איר זאגן שוכי ירושלים קער אום קיין ירושלים ווארום זיא איז שוין גיבעט גינארען און מען ט שוין אלץ צוא דיר אן גיברייט דר נאך וועלן זיך ערשט איין זען אלי נהי ישראל ווס זענן פר שמוץ גינארן אין פרעמדי לענדן דער צייט וועט מקנים ווערן וואס וויימר שמיים הרופא רשבורי לב בש לעצבותם דס הייכט תחיית המתים אויך שמיים ואת רוחי אתן וגו' י שמעון איז גינאנגן אין וועג און מיט אים איז גינען זיין זון רבי יעקב און רבי יסי מיט רבי הייא זאגט רבי יעקב צו זיין פאטר וועג איז פר אונז אן גברייט מיר וועלן הערן דברי תורה הייבט רבי שמעון צוא זאגן עס שמיים אין קהלת גם בדרך כשהסכל הולך לבו וסמר לכל סכל הוא ווען איין מענטש וויל זיין וועג אן ריכמען פאר קב"ה זאל ער זיך מתייערן זיין און זאל מתפלל זיין דהקב"ה אזו ווי שמיים זיך לפניו יהלך וישם לרדו פעמי און אז ער מוט אזו ווערט די גינה פון אים נישט אפ נישיד אבער ווער עס האט נישט קיין רעכטי מנהי אין הקב"ה דער מוט נישט אזו אויף אים זאגט דער פסוק גם ד כשהסכל הולך לבו חסר אין ווס פר איין וועג דר נאר גייט איז בייא ס גימירט דס הארץ ווער איז דס הארץ פון די ישראל דאס איז קב"ה ווס ער הייכט דס הארץ פון די ישראל אזו וויא עס שמיים העלן צור לכבי לעוים דיא שכינה איז בייא אים חסר ווייל ער האט די מיט איר נישט מתייערן גינען איידער ער איז ארויס גינאנגן אין עג אריין און בשעת ער גייט אין וועג לערינט ער קיין תורה אויך ט דרום גייט אים אפ דאס הארץ דס הייכט הקב"ה איז ווייט פון ס און אפילו ער הערט פון איין אנדערן דברי תורה קען ער נישט נעמן און לאכט דער פון און זאגט עס איז איין נארעשקייט צוא גינען תורה וסמר לכל סכך הוא ער זאגט עס איז אלץ נארעשקייט אזו זיא איין מאה האט איינער גיפערענט אויף דער מצוה פון מילה און זיגט דס איז נישט קיין רעכמע מצוה עס גיהער דאך נישט אן מיט דר

פרשת מסעי

ק

קום און זעה די שכינה הייסט גי' היינ דען דסגאנצן נביאות פון די נביאים איז נאר גיווען פון איר דען די שכינה איז דס ליכט ווס פון איז נאר גיווען פון איר דען די שכינה איז דס ליכט ווס פון איר ווערן נעמען אלי מאורות העליונים און דס גישטאלט סה לדאימא כי עליה כולל לגנוח דען אז דס בית המקדש איז הרוב גווארן איז די שכינה נקומן אוף אלי ערטר ווס זי איז גיווען צום ערשטן און דס גיוויינט אויף איר וואונג ווס עס איז הרוב גווארן אונ אויף די ישראל ווס הענין גינאנגן אין נרות און אויף אלי צדיקים וחסידים ווס זענן דארטן פר דארן גיווארן אזו ווי דר פסוק זאגט קול כרמח נשמע גוי ככו חמוריים רחל סבכה על בנייה און מיט איר האפן גיוויינט אלי חילולת ומרכבות זיא זאגט מייני קינדער זענן אין גלות און דר בית המקדש איז פר ברענט גיווארן ווס זאל אויך דא זאן השואות מלאה עיר הומיה קר'ה עליוה על כן אמרתי שער מני אמרר בכבי די שטאט איז פול מיט ברומונג און וויסמונג דרום זאגט דער פסוק אמר ה' סני קול סכני פאר מייד דיין קול פון צו ווייגן קום און זעה פון דעם זאן ווס דר בית המקדש איז הרוב גיווארען איז גיט דא קיין זאן ווס עס זאל גיט זיין דרינגן קיין קלות דען אז דר בית המקדש איז גשטאנן האפן די ישראל גישאן די עבודה און מקריב גיווען קרבנות דס זיך די שכינה פון זיי גיט אפ גיטאן וויא איין כוסר הויערט אויף די קינד דען זענן אלי עולמות דר לייכט גווארן און עס זענען גיווען פרכות למערה ולמטה און עס איז גיט גיווען קיין זאן וואס עס איז גיט גיווען קיין פרכות ושקחה און דיא ישראל זענן געשפן פטום אונדי ווערט איז גשפייט גווארן פון ווערט וועגן און היינט איז ארץ להיפוך ביו הקב"ה וועט די פגמתי ישראל אויף ריכטן מעפר און וועט די וועלט משמח זיין מיט אריקן אזו ווי דר פסוק זאגט והבאתים אר הר קדשי ושמתים בבית תפלה און אזו וויא אז זיי זענן גינאנגן אין גלות שמיים ככה תבכה בלילה אזו אז זיי ווערן דר ליווט ווערן שמיים בכבי יכואו ובי חנונים אוכלם אזו ווי פריער איז גווענטים גוויין אזו וועלן זיי דר נאך זיך ווידר קערן מיט גוויין פר גרום שמחה רבי אבא הייבט אן ויסק יונה כרות הרשישה מלפני ה' וזייה צו דעם וואס ער וויי זיך פאר פארן פאר הקב"ה דאס בייה אים שמיים הלא אה השמים ואת הארץ אני מלא נאום ה' וויא אזו האט זינה גיווארט אנמלופן פאר אים אלא עס שמיים יונתי בחגוי הסלע יונתי דס איז ישראל בחגוי הסלע דס איז ירושלים אזו וויא איין שמיין איז הויך און שטארק אזו איז ירושלים העבר גיווען און שטארקר גיווען פר אלי בסתר הסודנה דאס איז דאס בית המקדש דאס ארט פון קדשי קדשים איז דאס הארץ פון דער גאנצער ווערט און אזו ווי אין דעם הארצין איז דס נפש דאס חיות פון דעם גאנצין נוף אזו איז דיא שכינה וואס זיא איז דאס חיות פון דר גאנצער וועלט איז דארטן גיווען בסתר הסודנה פאר פארן זייה איין אשה איז פר פארן אין איר הויז אזו איז אויך די שכינה דארטן אלץ גיווען און אז כל ישראל זענען דארטין גיווען איז אלץ כתקן גיווען און בבבול דר פסא הכבוד איז גאנץ גיווען און מיט זייערי עבירות האפן זיי גישפאלטן אלי אורים און זיא איז אויף גינאנגן למעלה דען דס לאנד איז נאר כתקן גיווען צו די ישראל אליין און דרום אלי נביאים וואס זענען דענסט כאל גיווען דאן זיי גינמן דיא נבואה פון איר ארט דאס איז ארץ ישראל און דרום איז יונה אנמלאפען גיווארען פון ארץ ישראל קיין חוץ לארץ גדי די נבואה זאל אויף אים גיט רען און ער זאל גיט גיין בשליחות

הקב"ה קיין גינה אויב דו וועסט פרען ווארום דס זיך די נבואה בוויין צו יחזקאל אויף דעם גדר בכר דאס איז נאר גיווען לפי שעה פון ווען די ישראל אזו ווי עס שמיים אויבן אין פרשת שמות און ווידער עס שמיים על נהר ככר דאס איז מייטש איין מייך ווס ער איז פריער גיווען פון די פיר מייכן ווס גייען ארויס פון דעם גן עדן איז פון דעם זאן וואס דיא וועלט איז בשאפן גיווארן איז די שכינה דארטן ארי מאל אזו וויא דר פסוק זאגט ונהר יצא מעין להשקות את הוי ומס יסוד וגו' והנהר הרביעי הוא פרת און דער מייך איז גיווען דער פרת רבי אלעזר ורבי יוסי זענן געשפן איין נאכט און האפן גייערעט און אז עס איז גיטמן הארבי נאכט דס דר האן גיקרייעט האפן זיי גימאכט דיא פרקה אשר נתן לשכוי כינה וגו' זאגט רבי אלעזר אצונד אז דר זמן ווס הקב"ה גייט אריין אין גן עדן ער זאל זיך משתעשען מיט די צדיקים זאגט רבי יוסי נאך ווס איז ער זיך משתעשען היינ רבי אלעזר און זאגט קום און זעה אצונד מאכט הקב"ה ציטרן דר הונדרט מיט גינציק הימלי אזו וויא די צאל פון שמים און טרעט זיא וויא און וויינט אויף חורבן בית המקדש און מאכט כביכול נידער צוויי טרערין אין ים הגדול אריין און דר מאנט זיך אין זייני קינה פון דעם גוויין דען די נאכט איז גימייקט אויף דכיי חלקים דען דר נאכט ווערט תמיד גירעכניט צוועלף שעה האמשי מבת איז זיא קעגנר און תמוז איז זיא קירצער פון דעסט וועגען ווערט זיא תמיד גירעכניט גדיק און דיא צוועלף שעה פון דר נאכט ווערט גימייט אויף דכיי חלקים און די חילולת פון די מלאכים הקדושים ווערן און גימייקט אויף דכיי חלקים אימליכר חלק זאגט אין איין חלק נאט שירה דס ערשטי חיל זענן ממנה אין די ערשטי פיר שעה צו ליל ויער הערן וואס זאגן זייה לה' הארץ ומלואת וגו' כי הוא על ימים סידה וגו' יעלה בחר ה' נק כמים ובר לבב ווארום זאגן זיי דס ווייל אז די נאכט זיך מהפשט אויף דער וועלט איז די גאנצן וועלט מוועט מעס מיט און זייערי נשמות גייען ארויף אזו שמייען די מלאכים און זאגן יעלה בחר ה' דס איז למעלה דר דר הבית ומי יקום בסמוק קדשו דאס עזרת ישראל דען דא איז ארץ גיווען אין גישטאלט פון אובען ווען עס איז פר האנדן אין אימליכן קיע ממונים ושרים ווס זיי שמייען ווען די נשמות ווערן ארויף גיין און זענן גיט ראוי אזו שמויען די מלאכים זיי ארויס אזו גייען זיי שוועבן אויף דר וועלט אזו איז האנדן פכה מלאכי חבדה וואס וויא זענן זיי און זענן צו זיי מוז דברים שקרים און אמאל דברי אמת ווס עס וועט קומן זמן קר אפר אז דיא נשמות הצדיקים גייען און שוועבן למעלה אזו עס מען זיי דיא טיבן און זיי גייען אריין אין דעם ארט וואס הייסט ה' אזו ווי עס איז דא גיווען פר דעם בית המקדש דר דר הבית און דארטן גייען זיי ארויף צו דעם ארט וואס הייסט סמוק קדשו דארך ווערן גייען אלי נשמות פאר הקב"ה אזו וויא אונטן איז גיווען בית המקדש עזרת ישראל וכשעת אז דיא נשמות שמייען דארך דען איז אן גיברייט דארטן די שמחה פון הקב"ה מיט זיי אין ארט וויא עס הייסט קדש קדשים און דארטן זענען גיציכניט זייערי מעשים און זייערי זכות דס אנדרי חיל איז ממנה אוי אנדרי פיר שעה פון דר נאכט און זאגן גיט קיין שירה גייערט שעה דען ווערט הארבי נאכט אזו גיט הקב"ה אין גן עדן אריין מלאכים זענן די אבלי ציין ווס זיי ווייגן אויף חורבן בית המקדש

פרשת מסעי

אלעזר עם איז אקשיל צו איין עשיר ווס ער דס אייןמייערר און איין חשוכי פרי דס ער זיך אליי פאן זייער גיפארקמן ויא זאך חליקה נים צו פראכן ווערן האט דער עשיר אליי פאן אליווי אויף אור אכטונג גיגעבן צו גינאר ווערן ווס עם מוט זיך מיט אור ווארום זיא איז ביי אים זייער חשוב גיווען אפאל איז גיקופן זיין זון און דס אים זייער דר צערינט דס דר עשיר מחמת פעם גינמן די פלי און דס זיא צו פראכן דס מיינט דר פסוק עשה ה' אשר זמם קדם אונ זעה זינט דס בית המקדש איז גיבועט גינארן האט הקב"ה תמיד אין אים מסתכל גיווען ווארום ער איז בייא אים זייער חשוב גיווען און דס זיך זייער גיפארקמן אז דיא ישראל זאלן חליקה נים זינדיגן וועט איבער דעם דער בית המקדש חרוב ווערען און ווען ער איז גיקומען אין בית המקדש אריין דס ער אן גיטאן דס קלייד דער נאך אז דיא ישראל האבן גיזינדיגט און האבן דר צערינט פר הקב"ה דס ער דעם בית המקדש חרוב גימאכט און דס צו ריפן דס קלייד ווס ער איז גינאנגן אן גיטאן דס מיינט דר פסוק עשה ה' אשר זמם קדם וואס עם איז תמיד גיווען איין חשוב קלייד און איין עפרה אויף זיין קאפ דס ער דאס היינט צו ריפן אויף דר צייט שמיים ויקרא ה' אלהים צבאות לכני ולספדון אראלם עקו חוצה איז פביכוד גיווען אין עצבות פאר הקב"ה פון אויפן הייניג און פון אינווייניג דס איז נאר בשעת דאס בית המקדש איז חרוב גינארן אפר אנגדר פאל אלי דורות ווען עם ווערן פר לארץ די רשעים ווס לייקען אין אים איז ער צוא פרידן אזוי ווי עם שמיים כאבדו רשעים ונה אויב דוא וועסט פריגען מיר גיפונען נאך אז דיא רשעים ווערן פר לארץ איז נים פאר האנדן קיין שמחה פר הקב"ה דען דרום דס הקב"ה נים גיקאמט די מלאכים זאלן זאגן שירה בשעת קריעת ים סוף דרום שמיים ולא קרב זה אל זה נאר ווען זייער מאס איז שוין פר פול און עם קומט שוין די צייט ווס ער דס זיי אפ גיגעבן צו ווארפן פאמיר ווערן זיי תשובה טאן און זיין האבן קיין תשובה נים גיטאן דענסט קאל אז ער מאכט זיי פר לידן איז פאר אים איין שמחה אפר אז ער שטראפט די רשעים פר דר צייט איז פר אים נים קיין שמחה פר האנדן און עם מוט אים זייער באנק אז זיי ווערן פר לארץ אזוי ווי עם שמיים כי לא שם עין האמורי עד הנה איז דאך קשה אז עם איז נאך זייער צייט נים גיווען ווארום דס ער גיטאן אין זיין משפט נאר זיי האבן זיך אריין דאס גורם גיווען און הש"ת מוט נים אין זיי קיין משפט פאר דער צייט גייערט אז זיי זענן זיך משתה ביי טאן דרום דס הקב"ה גיטאן אין זיי איין משפט פר דר צייט און עם מוט אים דרויף פאנק דרום האט הקב"ה נים גינארט לידן דיא מלאכים זאלן זאגען שירה בשעת קריעת ים סוף אזוי אויך אין דיא פענע פון יהושפט שמיים ויהוה לה' כי לועס הסוד און עם שמיים נים כי טוב וייר זיי זענען גישטראפט גינארן פר זייער צייט אפר אז הקב"ה ווארט זיין אציים זיין זאלן תשובה טאן און זיין מונג נים קיין תשובה דענסט קאל אז ער מאכט זיי פר לידן איז פאר אים איין שמחה חוץ בשעת חורבן בית המקדש שמיים ויקרא ה' אלהים לכני ולספדון האבשי עם איז שוין גיווען נאך דר צייט און זיי האבען קיין תשובה נים גיטאן דס ער זיך פאירט נים גיפרייט און דס זיך מצעד גיווען אויף דעם פאר לירונג פון דיא רשעי ישראל איבער דעם פבור התורה חרוב ויין האבן די תורה נקבל גיווען דרום איז נים

עם הייבן זיך אן די פיר שעה זאגן זיי על נהרות ככל שם ישכנו גם ככינו ברוח את ציון זיי האבן גיווינט מיט די ישראל דען ווען עם שמיים גם זיי דס איז שייטש מיר האבן אויך גיווינט מיט דיא מלאכים און עם שמיים ווארלם עקו חוצה ווס איז שייטש חוצה דאס איז פבל דאס זיי מלאכים האבן זיין באלייט ביי פבל און האבן דארפן גיווינט מיט זיא זיי הייבן אן על נהרות ככל אונ לאזן אום זכור ה' לבני אדם את ירושלים דען מוט זיך הקב"ה מעורר זיין אין זיין מדרגה און מרעט זיין הימל אזוי ווערן דר ציפוט צווערף מווינט עוקמות זיין שרייען גינאנגן אזוי זיי דר פסוק זאגט ה' ספרים ישאן ישאן על נוה און ער מאנט זיך אין די ישראל און נידרט צוויי מרען אין ים הנדוד זיין איז זיך מעורר איין פלאם פייער און איין ווינט פון צפון זייט ערט אין דעם פלאם און גיים און שוועבט אויף דר ווערט כאותו שעה זיין דר פלאם און שלאגט אין דעם פריגל פון דעם האן אזוי הייבט אן צוא קרייען און הקב"ה כבידו גייט אין גן עדן ער זאך זיך תעלשע זיין מיט די צדיקים בשעת גאט גייט אין גן עדן אזוי הייבן זיין ביימיר אין גן עדן און אויך אליי נשמות הצדיקים צוא זאגן שמיים ראשכם ודכשוו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד וגו' כי הוא זה מלך הכבוד ה' וזה הוא מלך הכבוד מלה ובלשעת אז די נשמות הצדיקים גייען ווידער אפ אין זייער גוף אריין דען שטארקען זיך אין זיין אלע דיא מלאכים און זאגן הנה ברנו את ה' כל עברי ה' העוסדים כבות ה' בלילות דאס מי חיל איז מכוונה אין דיא אינטרשמע פיר שעה פון דער נאכט עם ווערט פאן זיין זענן משבח צו זייער הערן און מיר האבן צרינט אז עם ווערט פאן אזוי זענען דיא אלע פוכבים ומלות אלע מלאכים געזינים וואס זענען שולט בייא טאן זענען אלע פוכב צו זייער הערן און זאגן שירה אזוי ווי דער פסוק זאגט כי כוכבי בוקר ויריעו כל בני אלהים בשעת אז דיא זון קערט זיך אום אין גלגל הייבט זי אן זינגן מיט אים קוד די ראויג שירה יהוה לה' קדאו וגו' וסרו לו וגו' שירו לו שיר חדש וגו' און די ישראל לויבן אויך צוא זיין מיט איר אין איינעם אזוי שמיים ויראד עם שמש זאגט רבי אלעזר די מענטשן ווארפן נים האבן קיין פאר שמשאפע הערצער און דע אונן ווארפן זיי נים גיקענט בשמיים איבער דעם זים קוד פון גלגל חכה בשעת זי גייט און לויבט צו הקב"ה ווי זיי שמועסן ברי תורה איז דער ווייל טאן גינארן זענען זיין אופ גשטאנן זענן גיקופן פר רבי שמעון דאס איבערנע שמיים אין פרשת פריש רבי אלעזר איז גינאנגן צו זיין שווער רבי יוסי ברבי שמעון קרייניא ווי זיין שווער דס אים דר זעהן האט ער אים אן גיגרייט זיין פעטיל מיט פעט גיוואנט זאנט זיין שווער צוא אים האמטו גיהערט פון דיין פאמיר רבי שמעון אויף דעם פסוק וואס עם עשה ה' אשר זמם וגו' צוא מיט קדם זאגט רבי אלעזר דיא תברייא נאך שוין גינאנט אז בעד אמרתו איז שייטש ער דס צו ריפן זיין ווס דס איז זיין פבור און זיין עפרה און דאס איז זיין תיקון און אז דס בית המקדש איז חרוב גינארן דס ער דאס צוא זאגט אים זיין שווער עם איז מיר קשה נאך ווס שמיים עשה זמם דס איז דאך שייטש הש"ת דס גיטאן ווס ער דס פרייער דס ווי אזוי קען איין קינד בשמיים אויף דעם ווס זיין פאמיר דר שטראקט אויף אים זעלען נאך איידער ער זינדיגט זאגט רבי

פרשת

מסעי

קיא

גיווען קיין שקמה פר אים הן למעקה הן למטה :

רבי יצחק איז גיקומן צו איין בארג האט ער גזעקן ווי איין מענטש איז גישלאפן לעבין איין בוים ווי ער איז דארטן גיוועסן הט ער דר זעהן אז דיא ערד האט אן גיהופן צו ציטמן און דר בוים איז צוא ברעכן גיווארן און איז אום גיפאלן אין איין גרוב פון ערד און דיא ערד איז ארויף און אראפ גיגאנגן . כחכות דעם ציטרניש האט זיך דר מענטש אוף גיחאפט און הט גישריגן אנטקעגן רבי יצחק וידאי וידאי וויין און שרייא דען אצונד האט מען אויף דעם הימער אויף גישקעלט איין ממונה ער זאך אין אייך האבן איין שליטה ער איז אן גיברייט אייך צו מאן פיל שעקעך און דס ציטרניש פון דר ערד איז נאר גיווען פון אייערס וועגן דען פבייד ווען די ערד ציטרט איז נאר דרום ווייט מען שטעלט אויף אייך איין ממונה ער זאך אייך שלעכץ מאן . האט זיך רבי יצחק וייער פאר וויגהרט און איז דער שראקען גיווארען . זאגט רבי יצחק עם שמיים תרח שלש תנוה ארץ פון דר"י וואכן וועגן קומט אויף דר ערד איין ציטרניש איז איינס פון זייא חתח עכד כי יסור אז מען מאכט איין גייעס ממונה אויף דעם ארט פון דעם האר און מען מאכט אים שולט זיין וכפל שפן אז מען מאכט אים אויף דיא ישראל תלילה ציטרט וייער די ערד :

רבי חמא איז גיגאנגען צוא רבי אלעזר הט ער אים גימקאפן וויא ער איז גיוועסן און האלט די האנט אין מויל און איז גיווען וייער מרוועריג פרגעט אים רבי חמא איז וואס איז דער האר עוסק זאגט ער איך בין עופק אין דעם פסוק באור פני מלך חיים אז דער האר איז מרוועריג וכפל שפן אז ער טוט נאך ווייזען און שרייען ויח טוען דענקאך די קענעכט אז ווי עם שמיים הן אראלם זעצן הוצה מלאכי שלום מר יכיוו חרצה הייסט ווייך דער האר איז אינטווייניג און וויא זעגען אין דרויסן מלאכי שלום וויא איז דען פר האנדן מלאכים וואס וויא זעגען גיט קיין שלום זאגט ער צו אים מיר גיפיגען אז עם איז אזו קום און זעה עם איז פאר האנדן מלאכים ושרים פון דעם דין הקשה און עם איז פאר האנדן שרים פון דין אליין און עם איז גיט קשה און עם איז פאר האנדן שרים וואס זעגן פון דין ורחמים און ויידר מלאכים פון פולו רחמים נאר אן דין הייסן מלאכי שלום אוף דיא וואס זעגן למטה שמיים אלביש שמים קדוה וסק אשים כסותם אוף שמיים ננסקו כל צבא השמים זאגט ער נאך דעם נאך אז דיא ממונים זעהן אז וייער האר איז מרוועריג ווארום זארו וויא די קינד אן מאן זער . זאגט רבי אלעזר זיי מוון מאן טוט מען הייסט ווי און מען גיט זיי פח זיי זאלן מאן דעם ווילן פון וייער האר . אוך איז פר האנדן אוועלכי ווס זיי לופן און זעגן מוריד צוויי מרעקן אין ים הגדול איין צו זינקן אזו וויא דער פסוק זאגט מספיד תהום רבה און דיא ערזונים זעגן זיך מתגלגל אראפ און די פתחונים ווערן צו שפאלטן און גידרין אין צוויי הונדרט מיט אכט און פערציג מדרגות אזו ווי עם שמיים איה שאן סי לא ירא בלעם הט גזאנט איך זעה אז די גאלה וועט גיט גיך זיין נאר אין סוף פון די פגע דען עם זעגן די זעקס מווייניג יאר פון דר וועלט אקעגן די ששת ימי בראשית ער הט גזעקן אז דר חורבן וועט פאלד זיין באלף הרביעי דס אלי אונזרי ליכט זעגן פר לאשן גווארן דען דר בית המקדש איז גווען דר אור פון דר וועלט איז דס חרוב גווארין און די זון מיט דר לבנה מיט די שמערון ומלכות איז וייער ליכט פהאלטן גווארן אזו ווי איין דעם פערטן מאן פון בריאת

עולם אזו ווי עם שמיים יהי סמרת בריקע השמים דס אין דר צייט איז די לבנה קלענר גווארין . רבי שמעון דס וייער גווייניג און זאגט ווי וויי ווי לאנג וועט זיך נאך דר גלות אוועק ציהן ווער וועט דס קעגן סובל זיין זאגט ער צו אים אי רבי אי רבי די זאקסט וויסן ווס פאר אפברבור הט הקביה גמאכט אין אלי הימלן בשעת גזרה אז ער הט אונז מוסר גווען אין דר האנט פון דר שפחה די לילית הרשעה דס די ישראל וועלן קומן אין גלות בכל בשעת מען הט אפ גשריבן דעם גזר דין און איז נחתמת גווארן מיט דעם חותם המלך האט הקביה גרופן צו אלי חירות השמים און הט גריפן צו גבריאל ווס ער איז דר שרייבר למעלה און דר קסט הסופר איז אין זייני לענדן און זאגט צו אים האלט נאך אוף די בריבךך מיט די פתקים איידר זיי ווערן נחתמית ווערן מען זאל ביין מאן מיני קינדך די איך וועד אוף זיי ווייין און וועד מאבין אהספד און קלאגן אוף זיי דא בשוער איך אייך אלי חירות השמים דאס איר זאקט מיר גיט שמעון קיין גוויין און מיין קראגען און איר זאלט אייך גיט איילען טיך צוא מרייסען אזו ווי דר פסוק זאגט על כן אסרתו שעו בני אסתר בככי און ויידר שמיים אל חצינו לחסני על שבר נח עמי הקביה האט גיטרעטין אין דעם הימל ווס הייסט ערבובת און דס אין אים גמאכט פענצטור און הט אזוי גזאגט בני בני מיני גליבטי קינדער פון מיני גידערים איך האב אייך דר צוגן און האב אייך גטראגן ווי אפאטר טראגט זייני קינדער און איך האב צו אייך גילערינט מיין וראה און האב איך גמאכט גוועלטן . הט איר גיזנדיגט פאר מיר בכמה חטאים האב איך אייך מוחל גיווען דען איר זענט גיווען מיני ליכי קינדער מיני קינדער מיני קינדער איך וועד רופין צו אלי פיר זייטן פון דר וועלט און וועל זיי בשווערן אוף אייך מוכח מוכח איך בשווער דיך ווען מיני קינדער וועלן צו דיר פאר מריבן ווערן זאקסטו זעהן ווי וייער צורה און גשמאלט איז פר ענדרט גווארן און זעגן שווארץ גווארין און די זאלסט קראגין און וויינין אוף זיי און די זאקסט וויא הייסן . מיני קינדער מיני קינדער דס איר זענט בייא מיר אין הוז גיווען אין דעם כח פון אייער מוסר מיט פיל פענעגים און איר הט אויף מיר גיט משנית גיווען . מיני קינדער ווס זאל איך מאן איך האב האב שון גזור גווען אגזירה בשבועה . איך וועל זיין מיט אייך אין קינדער ויח איך האב אין זיין האנט מוסר גווען . מורח מוכח דער וועק דיך צו משה און איר זאקט וויינין און קלאגן אוף מיני קינדער אין אבילות והספד מאכט אייך און איך זאל הערן און זאל מיט אייך זעט זיין פון אבילות . מיני קינדער מיני קינדער וואס זעגן מיני גליבטי פון מיין נפש ווי אזו זאלט איר גיין מיט אייזרני קייטן גבוהין אייערי הענט אריימער איר קינדער איר זענט אונגעזונן גווארן מיט פיל פענעגים איר זענט חשובר גווען פון גין זאקט . מיני קינדער מיני קינדער איר הייליג חסידים אייער פלייש פון אייער לייב איז גווארפן גווארן בשעת חירבן בית המקדש אוף די מארקין און אין די גאסין . מיני קינדער מיני קינדער ווי אוף אייך . און איבר דעם הט ער צו ריפן זייני קליידר אזו וויא דר פסוק זאגט כצא אברתי צפון צפון ווען מיני קינדער וועלן פר שפרייט ווערן בשווער איך דיך זלסט זעהן ווי וייער גשמאלט איז שווארץ גווארן און וייער הענט איז צו בראיכן גווארן דרום בשווער איך דיך דיא זאלסט זיך דר וועקן צו אברתי

פרשת מסעי

דאס קול וועט ווידער ארום גיין און דאס קול וועט ווידו אראפ
 גיין און היינט גיין ווייני קינד און גלות און זיי פאלן בחרב און איר
 זאלט נישט מודיע זיין צו יעקב דס ער זאל נישט פר קערין די וועלט
 אין ארגע . מערב מערב דר וועק דך צוא דעם גשרייא פון דיא דר
 שלאנגי און די גרוסמלחמות פון מיני קינד דר וועק דך צו דר
 בנסת ישראל ווס זי אזו מיני גליבטי ינתי חסתי ווי די קינד גיין און
 ווי זיי זענן פר שפרייט לכמה רחוח העולם אחותי רעיתי יסתי ווס זיא
 אזו צו מיר מיין גליבטי ווס וועלן געביק מאן די קינד מרכבה הקדושה
 דיני פליגל ווס זענן פר שפרייט צוא אלי פיר זיימן פון דער וועלט
 ב/שווער איך דך די זאלסט מיט זיא גיין און זאלסט זיא צו דעקן
 מיט דיני פליגל צו אלי פיר זיימן פונדר וועלט און אוב נישט וועלן
 זיי חזו פר לארן ווערן פון דר וועלט זאגט אליהו צו רבי שמעון רבי
 ווס זא איך דיר זאגן באותו שעה ווי פון הימיל קט זיק אופ גהובן
 אקול מיט גוויין אזו זענן דר צימרט גווארו אכצין וועלטן דען איר
 קול אזו ווארן גהערט אזו וויא דער פסוק זאגט קול כרסה נשמע נהו ככי
 חסרויה רחל מכה על כניה דענסט מאל שמיים ויקרא ה' אלהים צבאות כיום
 יהוא ככי ומספר ווער קט נאר גזען אין אלי ריקיעים דעם הספד ווס
 דארטן איז גווען וויא זיא האבן אום גטאן זייערי טייערי מלבושים
 ביז ארי חילות השמים האבן נמינט אז אלי עולמות זענן פר קערט
 גווארן . זאגט הקב"ה צו רחל מיין ליכי מאכטר די גהערסט צו גיין
 מיט זיי צו בשיצן זיי און צו וויינן מיט מיני קינד זאגט רחל רבונו
 של עולם איך וויל נישט נאך גיין דען איך האב זיי דר ציגן און האב
 זיי מגדל גווען און האב זיי מתקן גווען ווי אזו ווער איך קענן צוא
 זען אז די שונאים וועלן זיי פר דארבן און די וועסט אין זיי פאר
 עסין דארטן דען האט הקב"ה צוא איר גשווארן אז ער וועט וויא
 ווידער אויף ריכטן און וועט ווידער איין זאמלען צו די ישראל אזו
 ווי דר פסוק זאגט כה אמר ה' מצו קולך סככי וגו' ושחקו לאחיהם ושכו כנים
 גבולם און אזו זי איז ארויס גיגאנגען פון הקב"ה אזו האבן ארי חילות
 השמים אן גיהויבן זאגן די קינה איכה יעם זהב און די קינה דרך ארץ
 גית קט הקב"ה אריין זיאגט דער נאך זענן גיחמת גווארן אלי
 ווייפליך פון דעם גור דין זאגט אליהו היינט וועלן מיר שמעסין
 פון דעם פסוק אראנו ולא עתה דס גייט אופ הקב"ה ווען ער וועט ווידר
 ווכן פונקד זיין דיא בנסת ישראל זאגט ברעם עס וועט מעקע זיין
 בער ולא עתה נישט אזו גיך אשונו איך טוא קוקן אז עס וועט זיין
 בער ולא קיוב נישט נאדונט נייערט לזמן רחוק דוד כוכב מעקב וס שבט
 ישראל ער זאגט דרויף גרויסע מודות זאגט אליהו צוא רבי שמעון
 רבי אי רבי עס איז שווער דיא זאך און אלאנגע צייט איידער די
 אוקה וועט זיין וויא פיל צרות ער צרות זענען אן גיברייט צוא זיין
 ונ וויא אזו די היות רעות וועלן אויף זיי שולט זיין און זיי וועלן זיי
 קע מאל ווערן פר ברענען ווען די זון וועט שייגען ביי טאג און עס
 עט זיין אזו איין יאר וואס יובל און שמיטה וועט זיין אין איין יאר
 ען אלע זיבן יאר איז שמיטה און זיבן שמיטות איז גיין און
 ערציג יאר און דאס פופציגטע יאר איז יובל אין דער צייט איז אן
 ברייט צוא דער וועקן זך איין קול פון דעם העכסטן הימיל איין
 די ווס איז טרויעריג און פאר בישערט ווס איז נאך אזו נישט גווען
 יום עברא העולם און דס קול וועט זיין נאנץ דין און שטייט מיט
 רגענקייט און דאס קול וועט ווידר אראפ גידערין און

דאס קול וועט ווידער ארום גיין און דאס קול וועט ווידו אראפ
 גיין און היינט גיין ווייני קינד און גלות און זיי פאלן בחרב און איר
 זאלט נישט מודיע זיין צו יעקב דס ער זאל נישט פר קערין די וועלט
 אין ארגע . מערב מערב דר וועק דך צוא דעם גשרייא פון דיא דר
 שלאנגי און די גרוסמלחמות פון מיני קינד דר וועק דך צו דר
 בנסת ישראל ווס זי אזו מיני גליבטי ינתי חסתי ווי די קינד גיין און
 ווי זיי זענן פר שפרייט לכמה רחוח העולם אחותי רעיתי יסתי ווס זיא
 אזו צו מיר מיין גליבטי ווס וועלן געביק מאן די קינד מרכבה הקדושה
 דיני פליגל ווס זענן פר שפרייט צוא אלי פיר זיימן פון דער וועלט
 ב/שווער איך דך די זאלסט מיט זיא גיין און זאלסט זיא צו דעקן
 מיט דיני פליגל צו אלי פיר זיימן פונדר וועלט און אוב נישט וועלן
 זיי חזו פר לארן ווערן פון דר וועלט זאגט אליהו צו רבי שמעון רבי
 ווס זא איך דיר זאגן באותו שעה ווי פון הימיל קט זיק אופ גהובן
 אקול מיט גוויין אזו זענן דר צימרט גווארו אכצין וועלטן דען איר
 קול אזו ווארן גהערט אזו וויא דער פסוק זאגט קול כרסה נשמע נהו ככי
 חסרויה רחל מכה על כניה דענסט מאל שמיים ויקרא ה' אלהים צבאות כיום
 יהוא ככי ומספר ווער קט נאר גזען אין אלי ריקיעים דעם הספד ווס
 דארטן איז גווען וויא זיא האבן אום גטאן זייערי טייערי מלבושים
 ביז ארי חילות השמים האבן נמינט אז אלי עולמות זענן פר קערט
 גווארן . זאגט הקב"ה צו רחל מיין ליכי מאכטר די גהערסט צו גיין
 מיט זיי צו בשיצן זיי און צו וויינן מיט מיני קינד זאגט רחל רבונו
 של עולם איך וויל נישט נאך גיין דען איך האב זיי דר ציגן און האב
 זיי מגדל גווען און האב זיי מתקן גווען ווי אזו ווער איך קענן צוא
 זען אז די שונאים וועלן זיי פר דארבן און די וועסט אין זיי פאר
 עסין דארטן דען האט הקב"ה צוא איר גשווארן אז ער וועט וויא
 ווידער אויף ריכטן און וועט ווידער איין זאמלען צו די ישראל אזו
 ווי דר פסוק זאגט כה אמר ה' מצו קולך סככי וגו' ושחקו לאחיהם ושכו כנים
 גבולם און אזו זי איז ארויס גיגאנגען פון הקב"ה אזו האבן ארי חילות
 השמים אן גיהויבן זאגן די קינה איכה יעם זהב און די קינה דרך ארץ
 גית קט הקב"ה אריין זיאגט דער נאך זענן גיחמת גווארן אלי
 ווייפליך פון דעם גור דין זאגט אליהו היינט וועלן מיר שמעסין
 פון דעם פסוק אראנו ולא עתה דס גייט אופ הקב"ה ווען ער וועט ווידר
 ווכן פונקד זיין דיא בנסת ישראל זאגט ברעם עס וועט מעקע זיין
 בער ולא עתה נישט אזו גיך אשונו איך טוא קוקן אז עס וועט זיין
 בער ולא קיוב נישט נאדונט נייערט לזמן רחוק דוד כוכב מעקב וס שבט
 ישראל ער זאגט דרויף גרויסע מודות זאגט אליהו צוא רבי שמעון
 רבי אי רבי עס איז שווער דיא זאך און אלאנגע צייט איידער די
 אוקה וועט זיין וויא פיל צרות ער צרות זענען אן גיברייט צוא זיין
 ונ וויא אזו די היות רעות וועלן אויף זיי שולט זיין און זיי וועלן זיי
 קע מאל ווערן פר ברענען ווען די זון וועט שייגען ביי טאג און עס
 עט זיין אזו איין יאר וואס יובל און שמיטה וועט זיין אין איין יאר
 ען אלע זיבן יאר איז שמיטה און זיבן שמיטות איז גיין און
 ערציג יאר און דאס פופציגטע יאר איז יובל אין דער צייט איז אן
 ברייט צוא דער וועקן זך איין קול פון דעם העכסטן הימיל איין
 די ווס איז טרויעריג און פאר בישערט ווס איז נאך אזו נישט גווען
 יום עברא העולם און דס קול וועט זיין נאנץ דין און שטייט מיט
 רגענקייט און דאס קול וועט ווידר אראפ גידערין און

פרשת מסעי

קיב

די עשרת השבטים מלחמה צו הארץ לטובע מינות העולם מיט משיח
וּסְ עַד וְעַתָּה אִיפֹּה יִי גִיּוֹאֲלֵכֶם וְעֵרִין דּוֹרֶה דַּעַם בְּהֵן צַדִּיק אֹנֶן שְׁבַעֲהָ
רוּעִים נְאֻמִּים מִיט אִים :

חמלת ספר במדבר

פארג סיני מיט משה אונ ער וועט ארום גיין אונ דיא אבות וועלן
זעהן צו משה אונ משה וועט זיי זעהן אונ זיי וועלן אלי אריין גיין
אין דר מערה פון משה אונ משיח וועט זיך דר וועקן צוא זיי אונ
זיי וועלן זיך דארטין אזי מתחבר זיין באוהו יום וועלן זיך דר וועקן

פרשת דברים

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל רבי יצחק מיט רבי יהודה זענן
גינאנגען אין וועג זענן זייא גיקומען צוא אזו איין ארץ וואס
הייסט פפר סיכנין דארטן האט גיוואנט רב המנונא סבא זענן זיי
איין גישמאנען ביי אים אין שטוב ער איז אריין גיט גיווען ווארום
ער איז שון נפטר גיווארן איז דארטין אין שטוב גיווען זיינס אקליין
קינד פון פינף יאר ער איז גיווען בייא זיין רבי אז ער איז אהיים
גיקומן זאגט אים די מוסר זיי זיך מקרב צוא דיא חכמים זייא זענן
חשובי לייט דו וועסט פון זיי גבענמשט ווערן דעם ער גיוואקט צוא
גיין צו זיי אונ איז צוריק גילאפן אונ זאגט צו דר מוסר איך וויל זיך
צו זיי גיט מקרב זיין ווייל זיי האבן היינט גיט גלייענט קיין קריאת
שמע אונ אזו דעם מען מיט מיר גלערניט ווער עס גלייענט גיט קיין
קריאת שמע איז ער דעם מאג בנרוי ווי זיי האבן דאס דער הערט
האבן זיי זיך וויער פרו ווינדערט אונ האבן אוף גהובן וויערי הענט
אונ האבן אים גבענמשט אונ זאגן עס איז בוראי אזו גיערט מיר
האבן דעם מאג עוסק גיווען פמצות חתן וכלה זייא האבן גיט
גהאט נוס זיי דארפן צו דר חתונה זיי זענן גווען וויער ארום האבן
זיי דורך דעם גיט גקאנט חתונה האבן אונ קיינר דעם זיך גיט גהאט
מתעסק זיין מיט זיי האבן מיר גמוזט זיך מתעסק זיין אין דר מצוה
דורך דעם האבן מיר קיין צייט גיט גהאט זיין קריאת שמע דען
מיר האבן גלערניט ווער עס איז עוסק אין איין מצוה איז ער
פמור פון דר אנדערר מצוה זאגן זיי צו אים ווי אזו האסטו דאס
גוואוסט אז מיר האבן היינט גיט גלייענט קיין קריאת שמע זאגט
דס קינד צו זיי איך האב דר קענט אין דעם ריח פון אייערי קליידר
האבן זיי זיך וויער פרו וואונדערט דר נאך האבן זיי זיך גוואשן צוא
דעם עסין אונ האבן גמאכט איין פרכה איפר דעם ברוט אונ די
הענט פון רבי יהודה זענן גווען פאר שמירט אונ האט איין פרכה
גמאכט איידר ער דעם זיך גוואשן זאגט ער צו זיי איר וואקט גיווען
די תלמידים פון רבי שמעיה חסיד וואקט איר גיט גארפט מיט פרו
שמירטי הענט איין פרכה מאכן ווארום דרוף איז מען חייב מיתה
הייבט אן דס קינד צו זאגן עס שטייט בכאס אל אוהל מער ירהצו מיט ולא
יטוהו פון דעם פוסק לערנן מיר אפ ווער עס האט אוף זיך גיט חס
אונ ווערט גווען פרו דעם מקד מיט גיט קיין רייני הענט איז ער
חייב מיתה ווארום די פינגר פון דעם מענמשן זענן כרמו אוף גרוסי
זאכען ער זאגט ווייטער אויף דעם גרויסע סודות אונ דרום
ווייל דיא פינגער זענען אויף כרמו אויף וויער גרויסע
סודות דרום מוז זייןאוי פרכות פון דיא פלגים דורך די פינגר אונ
אז מען לופט צוא הקב"ה מוזן דיא פינגער ריין זיין אונ דורך דעם
ווערט הקב"ה גיבענמשט פון דעם הייליגן פאק אונ איר זענט
אזעלכי גרוסי חכמים פרו וואס גיט איר דרוף גיט אכטונג אונ איר
דעם גיט משקש גווען צו רבי שמעיה חסיד דען ער האט גזאגט אזי

זאכן ווס זענן גיט ריין נאר פרו שמירט מיט מינוף ולכלוף דאס איז
מצד הטומאה דען דר צד הטומאה ווערט נאר גישפייזט פון אום
ריינע זאכן אונ דרום איז איין חוב צוא וואשן דיא הענט מיט מים
אזרונים פרו דעם בענמשן ווארום דיא קליפה הייסט חובה דרום איז
די וואסר איין חוב ווי זיי הערן די רייד פרו וואונדערן זיי זיך אונ קענן
גיט ריידן זאגט רבי יהודה צוא אים מיין קינד ווער איז ריין פאמיר
אונ ווי אזו איז זיין נאכן דעם דס קינד אפיקסר שטייל גשוויגן ער איז
צו גנאנגן צו דר מוסר אונ דעם זיא גקושט אונ זאגט צוא איר דיא
חכמים פרעגן מיה אוף מיין פאמיר זאל איך זייא זאגן ווער ער איז
זאגט זיא צו אים מיין קינד האסטו זיי בודק גווען נוס זיי זענן זאגט
ער איך האב בודק גווען אפר איך האב אין זיי נאר גיט גפונן ווייא
אזו עס דארף צו זיין דעם אים די מוסער עפ"ס גנאנט שטיילער הייד
דר נאך איז ער צו זייא גנאנגן אונ זאגט איר פרעגט מיה אוף מיין
פאמיר ער איז שון גשמארבן אונ אזי צייט אז דיא הייליג חסידים
גיין אין וועג אריין גיט ער זיי נאך גלייך ווי ער איז איין סוחר איינר
פון זיי אונ ווען איר וואלט זיין רעכטי זייט קדושים גליונים ווייא
אזו וואלט איר אים גיט גפונן אוף דעם ווען בתחלה האב איך אין
אייה גזעהן גיט קיין רעכטי זאכן אונ אצונד זעה איך נאך מער איז
אייה דען מיין פאמיר ווערט נאר גזעהן צו דעם נוס ער דעם אוף זיך
דעם עול התורה אזו ווייא איין חבור דאס הייסט ער איז איין חבור
דאריהא ווארום איין תלמיד רבם הייסט חבור דס מאכט רבם סופל ווי
רבנו צו אזעלכי מענמשן בווייזט ער זיך גיט צו איין אנדערין אונ
ווייל איר דעם גיט זוכה גווען ער זאל זיך צו אייה בווייזן דרום ווער
איך אייה גיט זאגן ווער ער איז זאגט רבי יהודה צוא רבי יצחק
מיר דאכט אז ער איז גיט קיין מענמשן זיי האבן גנעסן אונ דאכט
קינד זאגט דברי תורה אונ חידושי התורה ווייא זייא האבן אפר
גנעסן זאגן זיי צו אים גיב אונז איין פוס וועקן מיר בענמשן זאגט
ער איר זאגט רעכט דען דער שם הקדוש ווערט גיט גיבענמשט
גויערט מיט הזמנה גלייך ווי מען גרייט אן איין ארש צוא איין זאך
אזו מוז מען פריער מאכן איין הזמנה דס הייסט מען זאל זאגן מיין
ווייל בענמשן ער הייבט אן צו זאגן עס שטייט אברהם אח"ו בכל ע
נוס דוד הקדש דר מיט גמיינט נוס ער דעם גזאגט אברהם נאר ער
דעם גזעהן אז מען מוז האבן איין הזמנה דרום זאגט ער אברהם הייסט
דאס הזמנה אזו איר זאגט אוף רעכט חב נביח דען אז איין מענמשן
זיצט ביי דעם מיט רומ דארטען דיא שכינה אונ דער צד הקליפה
שטייט אוף דארטן ווען דר קענמשן גרייט זיך אן צו דעם בענמשן
קדקדוש פרוה הוא אזו ווערט דר צד הטומאה נדחה אונ אינט
פעניג פאר דער צד הקדושה ער איז גיט אין דעם פלד ווייל דער
קענמשן פנערט דס צד הקדושה מיט דר הזמנה אפר אז דר מענמשן
גרייט זיך גיט אן צו בענמשן להקב"ה אזו איז זיך דר צד הטומאה

מלמח

פרשת

דברים

ק"ג

עם זאך ויין דר ויילן פון הקב"ה אז צו אימליכן פון זיי זאל זיך ציהן
 תים פון דעם מקדש ווס אלי חיים הענגן אין אים. דר נאך דעם ער פר
 מאכט זייני אונן און איין רגע און דר נאך דעם ער וייא געפינט און
 זאגט חברייא שלום עליכם פון דעם הערן ווס אזי שלום זענן וייני זיי פר
 וואונדערן זיך און ווייגן און בענטשן אים זיי האבן דארטן איפר
 געגעבניגט דיא דאזיגני נאכט און האבן זיך געפערט גאנץ פריא
 און זענן אונעק גינאנגן און זענען גיקומן צוא רבי שמעון און
 דער ציילן אים דיא גאנצי מעשה. ער פאר וואונדערט זיך ווייער
 און זאגט ער איז דר זון פון איין שמאדקן פעליין און ער איז ראוי
 דר צו און נאך מער דר פון ער איז דר זון פון רב הממונה סבא און
 ווערט רבי אלעזר דער ציטרט און זאגט איך נעם און מיר צוא
 גיין זעהן דאס ליכט וואס דארטן ברענט זאגט רבי שמעון ער קען
 ניט לאנג לעבן אויך דער וועלט דען אין אים איז דברים עליונים
 אורות און גרויסע סודות ווס זיין פאפר דעם אויף אים גיצויגן און
 האט אים דר לייכט און דר סוד דעם זיך ניט מתפשט גיווען צווישן
 דיא חכמים. און ווייא דיא חברייא מיט רבי אלעזר זענען גיקומען
 צו אים וועסטו גיפריען אין פרשת מכות :

חמאים קומן בראשיכם און אייערע ראשים דעם זענן די צדיקים די ראש
 הדור זיי מוזן פון אייערע וועגן גישטראכט ווערן אויב דוא וועסט
 פריעני נעמט דען הקב"ה צו די צדיקים פון דר וועלט פר וייער צייט
 אז זיי זינדגיגן ניט קום און זעה בשעת ירבועם איז נאך קליין גיווען
 און דעם ניט גיזינדגיגט דעם הקב"ה גיזאגט צום מלאך המות גייא
 און ברענג מיר ירבועם בן נבט. באותו שעה האבן דיא מלאכ
 השרת גזאגט ה' ארוינט סח אדיר שםך בכל הארץ ווארום וויקטו אים נעמט
 לאו אים. דיין נאמען ווערט דאך בשיינט דורך איין צדיק און און
 דורך זיין וכות בקומען מיר און שפע דען דורך דעם צדיק קומט
 אברכה אין אלי עולמות דעם גאט גזאגט איך וועל אים לאזן לעבן
 און וועל טאן אייער ווילן. דער נאך אז ער איז ארום גינאנגען
 לתרבות רעה און דעם גימאכט שני עניי ווב און דעם אליין גיזינדגיגט
 און דעם גימאכט זינדגיגן די ישראל זאגט גאט זעהט דעם אלי שפע
 וברכות ווס ער דעם אייך גורם גווען פרייער מיט זיינע מעשים טובים
 היינט וועט און אייך זיין פיל טובא ווהקא פון אים עס וואלט
 בעסער גיווען אז איר וואלט מיה לאזן אים צו נעמן פון דר וועלט
 כל זמן ער איז נאך גיווען איין צדיק און וואלט מיט אים דר מלאך
 סט"ו גיערנט בשיבה של רגע. באותו שעה האבן ארי גיזאגט
 צדיק אמת ה' וישר משפטן דרום גייט הקב"ה אין זיין גארטן לקוט שושנים
 צו קלויבן אעלכע רויזן ווס זיי שמעקן נאך דרום ווייל ער ווייסט
 וועלכער עס וועט זינדגיגן דער נאך נעמט ער אים תיכף צוא דרום
 שמיים לקוט דען ער ווייסט וועלכע אים צוא קלויבן :

וואשיכים בראשיכם רבי יוסי הייבט אן כה אמר ה' קול ברמה נשמע וגו' אין דעם
 טאג ווס דעם בית המקדש איז הרוב גינארן און די ישראל
 זענן גינאנגן אין גרות און האבן גיטראגן כיל שמייער און וייער
 העלוד און די הענט ארינטר גיבונדן און די כנסת ישראל דעם אראפ
 גיערערט צו פר מריבין ווערן מיט זיי און בשעת זיא דאט אראפ
 גיערערט דעם זי גזאגט איך וועל פרייער גיין און וועל פרייער ווייגען
 אויף מיין וואנג און אויף פייני קינדער און אז זיא איז גיקומען
 און דעם גיזעהען אז דעם היבל איז פר ברענט און בכה חסידים זענן
 אום גיקומן דעם ווייער שטארק גיוויינט אזו האבן דעם דר פילט די
 עליונים ותחתונים דעם די וועלט גיוואלט הרוב ווערן ביי עס זענן
 גיקומען אנטקעגן איר בכה חילות ואכולסין זיי מנחם זיין דעם זי
 ניט גיוואלט מקבל זיין קיין מנחמים אזו וויא דר פסוק זאגט סנה
 להיטם דר נאך איז זי ארום גינאנגען פון דעם בית המקדש און איז
 גינאנגען ארום ארץ ישראל דר נאך אז זיא ארום גינאנגען אין דר
 כדבר און איז דארטן גיווען דרייא טאג און דעם גיפירט איר מחנות
 הקילות און דעם גלייענט איכה ישכה בדר העיר רבתי עס היתה כאלמנה. רבי
 יוסי רבי חייא ווייגען און זאגן דיא ישראל זענן ניט פאר מריבין
 גינארן און דאס בית המקדש איז ניט הרוב גינארן ביי אלי האבן
 גיזינדגיגט די ראשים האבן צום ערשטן גיזינדגיגט און דעם איבעריגי
 פאלק האבן גיקומט און וייא און האבן און גיזינדגיגט אזו וויא עס
 שמיים אז די ראשי העם זינדגן ציהם זיך נאך דעם נאנצע פאלק נאך
 זיי. זאגט רבי חייא עס שמיים וואס דעם עת ישראל ישנו זיי קומט עס אז
 כל ישראל זאגן זינדגיגן זאגט ווייסער דר פסוק וועל מעלי הערת
 די ראשים ווס זיי הייסן זייני העדה אזו וויא דר גוף גייט נאך נאך
 די אויגן אזו גייט דעם פאלק נאך נאך די ראשים אז זיי זינדגיגן ציהן
 זיך אלי נאך נאך זיי. אזו און דא שמיים וואסס אן איין יוד דען אז
 זיי שוקרין דעם איז גורם בראשיכם כחבת דיא ראשים גאנדרר פשט
 אין וואסס בראשיכם די תורה ווייזט אונן אז דר צדיק ווערט גיחאפט
 כחבת די זיך פון דור אז דעם פאלק זינדגיגט נעמט הקב"ה צו דעם
 צדיק פאר איין פפרה און דעם דור דרום זאגט ער וואסס אייער

רבי שמעון הייבט אן און זאגט עס שמיים את הכל ראיתי בימי הנביא יס
 צדיק אובר בצדק ויש רשע סודר ברעמו אין דאך די קשיא אזו אגרוסיה
 חכם ווי שלמה המלך עליו השלום איז גיווען ווס קען ער דער מיט
 מייגען דען מיר זעהן דאך אז דר וועג פון הקב"ה איז דאך ניט אזו
 עס שמיים דאך להט לאנוש כדרכו וכפיו מעליה השירה בצאלט אימליכן
 מענטשן ווערלע זיינע מעשים נאך ווס דען זאגט שרמה אז עס איז
 גאר פר קערט. גאר שרמה המלך דעם גימיינט צוויא ערלייא זאכן
 דען מיר האבן גילערנט ווען דיא דינים פון הקב"ה דער וועקן זיך
 מענין ומשגיח זיין אויף דר וועקט אזו וויא עס שמיים עני ה' משוסות
 בכל הארץ דעם זענען די מלאכים ווס זייא הייסן עני ה' זיי גיבן אכטונג
 אויף דר וועלט ווס אימליכר מענטש טוט שלעכטע מעשים הלילה
 און אז זיי גיפיעו רשעים ווערט דר צדיק פון דעם דור נתפס דורך
 וייערע זינד און צוא זייא איז הקב"ה מארק אף מאכער וועלן זייא
 תשובה טאן דרום זאגט שלמה המלך עליו השלום יש צדיק אובר בצדק
 ווייל ער איז איין צדיק ווערט ער פר לארין בען הדור דרום האבן
 מיר גיערנט אייבן זאל איין מענטש ניט וואנען אין איין ארט וואס
 דיא מענטשן זענען רשעים גיערט ער זאך וואנען אויף אזו איין
 ארט ווס די מענטשן זענן אנשי מעשה ווארום דער וואס וואנט
 צווישן רשעים ווערט ער נתפס דורך וייערע זינד און אז ער וואנט
 צווישן צדיקים באקומט ער גוהין אין וייער וכות. דען רב חסדא
 דעם פרייער גיוואגט צווישן די אנשי קפומקא דעם ער דארטן גיהאט
 גרום דוחק אין דר פרנסה און פיל קראנקייט איז אויף אים גיקומען
 ווארום זיי זענן גיווען ניט קיין ערלעכע לייט דר נאך אז ער דעם זיך
 אריין גיצויגן צווישן דיא מארי תריסין פון צפורי דעם זענן די מלמידי
 חכמים ווס הייסן בעלי תריסין ווייא זיי טראגן אויף זיך דעם נאך פון דר

פרשת

דברים

קד

אם גקערט זייער וועג פון הקב"ה און האפן גינדקט זענן זיין נאך גאנגן צווא וויסן דעם חלון מיט דעם פוכב און האפן גיזאגט אז דר פוכב י"ד איז מנצח וועלן טיר אים דינן דס דס יעקב גמיינט ווס ער דט גזאגט יהודה אחה ויורד אחר י"ד בעורף אויביר מחמת דר פוכב טוט יאגן און שלאגן זייני פיינט דרום זענען זיין אים נאך גיזאגן און האפן אים גימאכט פראיין עבודת פוכבים דרום שמיים ויעש יהודה הרע בעיני ה' אום דרום הייסט דר פוכב י"ד ווייל אז ער גייט ארויס איז ער אזו ווי איין האנט מיט פינג פיינגר און לייכט און פינגקט אין דעם חלון אזי ככשפים און חרשים וואס טוען פישוף פארקמן זיך פאר דעם שפערין דרום ווייל ווען דער פוכב איז שולט ווערן אלי פשפים און חרשים און קסמים מבובל און עס איז ניש מצליח פריי זיין און די וועסט פרגענין אז דער רוקע איז אזו פר הוילן פון וואגען ווייבן זיי ווען דר פוכב איז שולט אלא זיין האפן איין סימן פון אנדערע שפערין ווס זיי ווייסן אין זיין ווען דר פוכב קמעלה איז שולט און דרום איז פר האנדן צייטן וואס די ככשפים מעגן טאן ויער פישוף און אזעלכי צייטן וואס זיי קעגן ניש און האפן קיין הצלחה ניש און דרום ווערן אלי טאר דיא ככשפים וחרשים ווינציגער פון דער וועלט ווייל זיי זענן אז צו צייטן האט ויער פישוף קיין הצלחה ניש דרום הארמן זיין דער פון ניש און ווארפן עס אוועק דער אנדערר חרון הייסט חרון סוס"ד דען טופר איז פיימט נעגיל ער האט איין גישטארט ווי איין נאגיד און פון דארטן גייט ארויס איין פוכב ווס ער הייסט געטו דען ער איז כושל ושירי מיט אנרויסען פח און האט איין ראש וזנב ווי אשלאנג ווס ער הייסט צפעון פון דעם חרון גייען ארויס זעקס דינדקט טויזנט רבבות רוחות ווס זענן שולט אויף דיא נעגיד פון מענטשן וואס מען ווארפט זיי אראפ אטפערעקט דען דער מיט טוען די ככשפים פישוף בשעת דר שפערין איז שולט און דער מיט איז ער גזרם מיתה צו דער גאנצער וועלט און דעם פישוף וואס מען טוט איז עקה ומצליח אין ויערי הענט דער חרון השלישי הייסט חלון נוגה דארט איז איין פוכב ער הייסט גורו און ווען דער פוכב איז שולט אויף דר וועלט איז די וועקט פדין מיט פמה גזירות ווענשין און אלי טאג ווערן מתחדש גזירות אויף דר וועלט איידער איידער לאזט זיך אויס איז שולט דיא אנדערי און דער פוכב האט נאך קיין רעכטע שליטה ניש גיהאט אויף דער וועלט גייערש נאהונט לימות הפשיעה וועט דר חרון מיט דעם פוכב שולט זיין וועט זיך מתחדש זיין מיני רעות אייני נאך דר אנדרי און ישראל וועלן זיין בצרה דער נאך וועט זיין הקב"ה דער לייכטן דעם אור היום דען וועט גיעפניגט ווערן דר חרון השביעי אויף דר גאנצער וועלט און דר פוכב איז דר פוכב פון יעקב און דר פוכב וועט לייכטן פערציג טעג און פערציג געכט און משיח וועט אנטפערעקט ווערן און צו אים וועלן זיך איין זאמפן אזי דען וועט מקנים ווערן דר פוכב שורש ישי אשר עוסק רגס גטים

אלו גנים ירושו והתח מנותחו כבוד :

להפמרה

כי תבואו לראות פני מי בקש זאת מידכם רמוס חצוי זאגט רבי שמעון ווער עס איז מושתדל בתורה האלפי נאכט ביז טאג אז עס ווערט טאג איז מען אויף אים כושף איין חוט של חסד און ווען ער איז מסתפל אין ריקל רום אויף אים דר איר השכלי און ער ווערט גימריינט דרייגן און

אלי בריות פארקמן זיך פר אים אזו ווערט דר מענטש גירופין און פן צו הקב"ה דר איז פן היכר המקה אונ קיינער קען אים ניש ווערן אריין צווי גיין בהיכר המלה אויף אים זאגט דער פסוק קרי"ד קוראוי לכל אשר יקראו באמת וואס שמיים באמת ווייל ער ווייסט ווא ויין אזו מייחד זיין דעם שם הקודש פכראוי דר איז מקיים אויף דער וועלט מי כנסך ישראל גוי אחד בארץ איין שם אחד און דרום וועלכר פון וואס ווייסט ניש רעכט מייחד זיין דעם שם הקודש איז זיין עבוד קיין עבודה ניש דען אלי עבודות עליונים ותחתונים הענין אן דעם פלן דרום טוז ער זיין רצון ולב ככוין זיין דס דורה זיין פליין פון דר עבודה ווערן גפענטשט עליונים ותחתונים עם שמיים כי תבואו לראות פני מי בקש זאת מידכם רמוס חצוי עס וואלט בדארפט שמיין לראוי וואס שמיים לראות דאס איז מיימטש צו ווערן גיזעהן ווייל אימליכי מענטש ווס ער קומט מייחד זיין דעם שם הקודש און איז ניש רעכט ככוין מיט זיין לב רצון ויראה אז די עליונים ותחתונים זאלן גפענטש ווערען אזו ווארפט מען זיין תפקה ארויס און אזי רופן אויף איר לרעה דרום זאגט הקב"ה כי תבואו לראות פני אז איר וועט קומען צו ווערן גיזעהן ווארום דס פנים פון דעם מקד עליון קען מען ניש זען דען עס איז פר בארגן און ארום איז חושף אזו ווי דער פסוק זאגן ישת חושך סתרו און ווער עס קען רעכט מכוין זיין אלי יהודים אזו ווער דס חושף גישפאלטן און דאס פני מלה ווערט גיזעהן און גכיים צו אלי אזו ווערן גפענטשט די עליונים ותחתונים דען ווערט גפון ברכות פכל העולכות אכר אז מען איז ניש ככוין ברצון חלב שם וכיראה זאגט הקב"ה מי בקש זאת מידכם רמוס חצוי ווער פגערט פון איי איר זאלט מרעטן אין מיין מקום קדושה אריין און נאך וואס קומט איר צווא מיר עס זענן נאך ניש דא קיין ברכות אויף דער וועלט א ניש דס ארצין נאר אפילו די דינים זענן זיך מתעורר אין אים רבי שמעון אז ער דט גינרייכט צו דעם פסוק השיב אחרו סיניו טפני אויב הא ער גיווייגט און גיזאגט ווי איז דס מילה אלא ווייל ער דט מקד גיזעהן דעם מדת הדין צו גידרן אויף דר וועלט און האט דעם ניש איבר גילאזט אויף אנגדר ארש דרום דט דר פיינט שולט גיזעהן א חרוב גימאכט דעם בית המקדש און די פנסת ישראל איז אין גלוי אכר קעתיד לבא שמיים גילי מאור בת ציון וגו' רבי חניא הייבט אן כתיב ווע ויער ועיב אל תחזי יד וגו' קום און זעה ויין אמענטש בדארף גזר זיין פון זינד און גזר זיין מיט זייני מעשים פר הקב"ה דען עס זענן פמה שלוחים און פמה טמונים אויף דר וועלט ווס זיי שוועבין און דר וועלט און זעהן די מעשה בני אדם און זאגן עדות אויף אים א ווערט אלץ אן גישריפן בספר און אזי עבודות ווס אמענטש א זיך דר מיט ממכא בעולם הוה ובעולם הבא איז ניש אזו גרויס ווי מען פר אום רייניקט דעם הייליגן צייכן אזו ווי דר פסוק זאגט כי אל חסך רשע אחה לא יגידרע און דרום קומט די נשמה ניש איז דעם סר דאס איז דיא מדיצה למעלה ווס אלי נשמות קומן אהיו און איז גזר זוכה צו זעהן די פני השכינה דרום שמיים יריכם רמים מלאו וואלדו דר מענטשן וואס ער פארקט זיך פאר זיין הערן און היט זיך פון דר שלעכטן וועג און איז זיך מטהר מושתדל צו זיין פיראת השנית קי און זעה עס שמיים כבוך ווע דער אז דר מענטש איז נאך זינד א זיין פח איז נאך שטארק גיזעהר ער זיך מושתדל זיין קינדר צו האט מיט איין אשה הגונה ווס זי איז צו אים קראי דרום שמיים כבוך

פרשת דברים

ויערין אעז רוחות ויידר אום ניקערט אין זייער גופים און דס רוב וועלט האפן זיך אויף דיא געהייליגה . און דיא וואס זענען פני ה'קלא זענען עוסק בתורה ביו פאנ און זענען זיך משתתף מיט דער פנסת ישראל און די וואס הייסן פנים למקום די שטייען אויף אין דר פריא און מאכן ריין וייער גוף מען זאל מיט אים עוסק זיין צו זאגן שירות ותשפחות צום מלך ארצין און אין שול ארצין צו גיין און סתדר צוא זיין פריער מיט די קרפנות און דר נאך מיט שירות ותשפחות וואס דוד הט גיזאגט און טוט אן תפילין אויף זיין קאפ און ציצית אין זיין קלייד דס איז דר פלח גדול און זאגט תהלה ליהו און איז מתפלל שמונה עשרה און שמונה עשרה גיהער מען צו שטיין אזוי ווי דיא מלאכים שטייען אזוי אין דר זיך מחבר צו זיי ווס זיי הייסן עומדים אזוי וויא דר פסוק זאגט ונתתי לך מהלכים בין העמודים האלה און זאל זיין רצון מביין זיין פר זיין הערן און זאל בעטן זיין בקשה . קום און זעה בשעת דר מענטש שטייט אויף האלבי נאכט עוסק זיין אין דר תורה רופט אום איין פרוז הגה ברבו את הכל עבדי העומדים בבית ה' כללות און אצונד אז ער איז מתפלל פר זיין הערן רופט אום דר אייגנר פרוז ונתתי לך מהלכים בין העמודים האלה דער נאך אז ער הט שוין אויס גיקאזט זיין שמונה עשרה גיהער ער זיך כוסר נפש זיין בשעת ער פאלט תחנון גלייך ווי ער איז שוין גישטארבן ובשעת אז ער איז מתפלל אזוי דיא אלי הייד וואס גייען ארויס פון זיין כויל אין דער תפלה זענן אלע עולה למעלה און שפאלטן די דימלן און גרייכן ווי אהין זיי פדארפן קומן און דר פון ווערט איין עסקה בראשו שר מלך אזוי ווי די רבנן האבן עס שוין מפורש גיווען . די תפלה פון דעם מענטשן גיהער צוא זיין בתחנונים מיר לערנן עס אפ פון משה עם שטייט ואתחנן אל ה' קום און זעה וועלכר עס איז בהפלה פדארף ער ככוין זיין בידי פים אין איינס און צוא לעקן זיין קאפ און זייני אויגן ער זאל גיט זעהען דיא שכינה ווס זי שטייט פר אים און צו שטיין באימה וביראה גלייך ווי פאר איין מלך און אין ספר פון רב הכוננא סבא שטייט ווער עס עפינט זייני אויגן בשעת תפלה אדר ער גיירט זייא גיט אראפ אויף דער ערד אזוי אין דר אויף זיך כקדים דעם מלאך המות און אז זיין נשמה פדארף ארויס גיין בשעת מויט קען ער גיט זעהן דעם אור השכינה און שטארבט גיט בנשיקה ווייל ער איז מולול אין דער שכינה דר פר איז ווי ויידר אין אים מולול בשעת ער פדארף צו איר אזוי ווי עס שטייט כי סכדי אכבד וכיוי קלו אויב די וועקט פריען ווי אזוי קען ער זעהן די שכינה בשעת תפלה זאל ער זאל וויסן די שכינה שטייט בודאי אנטקעגן אים דרום קאמשי ער זעהט זי גיט גיהער ער שטיין באימה וביראה און גיט צו עפענן די אויגן גלייך וויא ער וואלט גיווען אז זיא שטייט פר אים אזוי וויא דער פסוק זאגט בייא חוקיהו יוסב חוקיהו פניו אל הקיר וחפלי וייל דארטן איז די שכינה דרום פדארף קין צווישן שיד גיט זיין צווישן אים און צווישן דר וויא ווער עס שטייט בתפלה גיהער ער פריער מסדר זיין דעם שבת פון זיין האר און דר נאך צו בעטן זיין בקשה דען אזוי אויף דאמ משה גיטאן פריער הט ער גיזאגט דעם שבת פון הקב"ה אתה היצלות להראות את עבדי את גדל וגו' דר נאך הט ער גיבעטן אעברה נא וראת את הארץ דם איז ערשט גיווען זיין שאלה ובקשה פון הקב"ה :

דענסט מאר איז די רעכטי צייט דער צו אזוי ווי דר פסוק זאגט יוסב ביד גבור כן בני העושים ווייל די קינדער פון ביין יוגנט קענן לערנן דעם די תורה אזוי הט ער איין שכל טוב לעולם הבא אזוי וויא דר פסוק זאגט אשר הגבר אשר מלא את אשפתו מה לא יבושו כי יזכרו את אויבם כשער וועט גיט פר שענטט ווערן לעולם הבא ווען די הערן פון מידת הדין זיין קיין אויף אים מקמנד צו זיין דען עס איז גיט דא קיין גרעכער דר ווי אז מען לערנט זיין קינד יראת הקב"ה און די דרפי תורה דעם שטייט בייא אברהם כי ידעמו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו וזאת צדק ומשפט דרום שטייט אים דער זכות לעולם הבא אנטקעגן זיין שרי הדנים דרום זאגט דער פסוק בבוקר וזע ודעך ולערב אל תח יד זענן די ימי הזקנה דאס דר מענטש זאגט איך האב שוין מקיים זען דיא מצוה פון פריה ורביה און איך האב שוין אויך גיוואונען און מינדער אדר איך האב שוין לאנג משתדל גיווען און איך האב גיקענט האבען און אצונד בין איך אלט פאגער איך שוין גיט דעם זאגט דער פסוק ולערב אל תח יד ער זאל ווייער משתדל זיין גיט זיין בעולם הזה ווארום כי איך יודע איזה יכשר הוא ווייסט דאך וועלכי עס ווערן גוט זיין די דאזיג אדר די . אז דו זאלסט דורך האבן איין קיום לעולם הבא . און אויף דעם שטייט הגה נחלת ה' דעם איז דר צדור פון די נשמות לעולם הבא און ווער איז מופת דעם מענטשן לעולם הבא צו דר נחמה ווס ויא הייבט תלה ה' דאס זיין די קינד פון דעם מענטשן . דרום וואול צו דעם מענטשן וואס איז זוכה צו האבן קינד און לערנט זיי דעם וועג פון דר תורה אזוי וויא הקב"ה האט גיהייסן :

פרשת ואתחנן

תחנון אל ה' בעת ההוא לאמר וגו' רבי יוסי הייבט אן יוסב חוקיהו פניו אל הקיר וחפלי אל ה' קום און זעה ווי שטארק איז דר פת פון דר תורה און ווי זי איז שטארק פון ארץ דינג דען אימליכר וואס איז עסק בתורה פארקט ער זיך גיט מן העליונים ומן התחתונים און פר זי מיני שלעכץ פון דער וועלט ווייל ער איז פאדארפן אין דעם עין זיין און דיא תורה לערנט אים איין עצה תשובה צו טאן פאר זיין דען כבשט צוא זיין פון אים איין גיורקה רעה אפילו עס איז גגור ארצין אויף אים ער זאל שטארבן ווערט דאס אלץ פטל און אפ זאן פון אים דען די עצה פון דעם מענטשן בעולם הזה איז נאר זאל עוסק זיין בתורה יום ולילה און זאל זיך גיט אפ טאן פון איר וויא עס שטייט ונתתי בו יוסב ולילה און אז ער שיד זיך אפ פון איר גלייך וויא ער שיד זיך אפ פון דעם עין החיים קום און זעה די תורה פון דעם מענטשן איז אז ער גיט צום בעט ביי נאכט שלאפן ער מקבל זיין אויף זיך דעם עול מלכות שמים בלב שלם און זיך מקדים זיין צו מוכר זיין זיין נפש פר איין פקדון צו הקב"ה זיין דר צייט פיקט די גאנצי וועלט איין מעם מיתה ווייל דער זיין המות איז שולט אין דר צייט און אז מען גיט די נשמה בתורת דין קומט זיא ויידער צוריק אין גוף ארצין דרום זאגט מען בייד די רוחי פרות אותי ה' אל אסת אין האלבי נאכט אז עס דער וועקט זיך רוח צפון אזוי גיט הקב"ה אין גן עדן ארצין ער זאל זיך משתעשע מיט דיא נשמות הצדיקים דען זענן זיך מתכוין פל בני השכינה אלי בני היקלא צוא לויפן צוא דעם מלך תקדוש דענסט מאר

פרישת

ואתהנן

קמו

גיבוענשט מיט זיין ברובה כנרנח שבו אזו וויא דער פסוק זאגט כי הם
 ויע בוד ה' בוד כנס קום אונ זעה דיא ישראל האט ער בגריפן צו זיין
 נטרל אונ דאס זיי גיגען די תורה הקדושה פדי זיי זאלן זיין בגריפן
 אין זיין נאמען דרום זאגט ער ואתם הדבקים אליהם אנגניט אין זיין כמנה
 ווי מען דאס שוין מפרש גווען אין בטה ערמער • וידבר ה' אליכם מחוד
 האש זאגט רבי אלעזר דרום גרוסי סודות אונ זיין עקטר פאטר רבי
 פנחס הערט דאס אזו קושט ער אים אונ וייגט בחמת שמחה אונ
 לאכט אונ זאגט דו גור ארצה עם קען קיינר נישט בשמיין אקעגן דיר
 מיט דיין פאטר רבי שמעון וואל צו דעם חלק פון דיא צדיקים אונ
 זכאה איז מיין חלק בעולם הזה בעולם הבא וום איך האב דר צוא
 זוכה גווען צו זען אזו איין איידים מיט אזו איין אייגיקי אונ דרום
 שמיים יראו צדיקים וישמחו רבי אלעזר הייבט אן קרב אתה ושטע את כל אשר
 יאמר ה' אליהו ואת הדבר אלינו קום אונ זעה פשעת הקב"ה האט גגעבן
 די תורה צו די ישראל האבן זיי גהערט דאס קול פון דער גרעסטער
 מדרגה דאס אלי קולות זענן גבלל דריין אונ מחמת גרום מורא האבן
 זיך די ישראל דר ווייטערט דר פון אונ האבן גזאגט צוא משה ואה
 הדבר אלינו מיר ווילן נישט הערין פון דעם אייברשטין שטארקייט פון
 דר העכסטן מדרגה זייער פון אזו איין ארט וום עם איז נישט אזו
 שטארק אונ איז שראף אין דר מדרגה אזו ווי אנקבה דרום האבן
 זיי גזאגט וואו חדרי דאס איז לטון נקבה אונ עם שמיים נישט וואה דען
 זיין האבן שלאף גמאכט דעם פח של מעלה כבכול דען ווען זיין
 וואלטן בגריפן ביי דר ערשטן מדרגה וואקט די וועלט נישט געקענט
 חרוב ווערן אונ זיי ווארפן גהאט איין קיום לדורי דורות דרום דאס
 הקב"ה גזאגט איך האב אייך גיוואלט גמייס זיין פסקום עליין אונ
 אייך מדיבט זיין בתים אונ איר דאס נישט גוואלט דרום דאס אונ דאס שובו
 לבם לאהליכם זיי זאלן זיך אייטליכר וויידר קערן צו זייער נקבות אונ זאלן
 זיך צו זיי בהעפטן אונ זיי זאלן שוין נישט האבן די מדרגה ווי עם דאס
 גזאגט פריער זיין אונ ווייך די ישראל האבן עם גאר גמאן בחמה
 מורא דרום איז אונ זיי גזאגט גווארן מי יתן והיה לבכם זה להם ליראה אותי
 כל הימים פון דאנן רערן מיר אפ אז איינר טוט אונאך אונ זיין הארץ
 אונ זיין בחשבה איז נישט לצד הרע האמשי דיא וואך אליין איז נישט
 גוט גאר ווייל זיין פונגה איז נישט גווען צו קיין שגעקען איז אים הקב"ה
 נישט דן אונ קיין עונש איז נישט שורה אונ אים אבר משה איז בגריפן
 ביי זיין מדרגה אזו ווי עם שמיים ואתה עמו עמדי פון דאנן לערנט
 מען אפ אז משה דאס זיך גאר פורש גווען פון זיין ווייב אונ איז אונ
 גגאנגן צו איין גרוסר מדרגה וואר צוא דעם חלק פון משה נביא
 הנאמן דאס ער דאס זוכה גווען וום קיין שום מענטש דאס דר צו נישט
 זוכה גווען צו אזו איין גרוסר מדרגה עלינה דרום שמיים כי המקום
 אשר אתה עומד עליו אדמת קודש הוא ער דאס זיך בהעפט איינדר שכינה •
 רבי יהודה זאגט אייטליכר מענטש בדארף זיין מיט אלי זייני מעשים
 צו הקב"ה אונ ער גייט נאך נאך זיין פלעם ער האט גזאגט ווער עם
 גייט אין ווען זאל ער זיך מכן זיין צוא דריי ערליי זאכן צוא תפלה
 אונ צוא דרון אונ צוא מרחמה אונ האמשי תפלה איז גרעסר פון
 אקעמען פון דעסט וועגן איז נאך גרעסר אז צוויי חברים ארער
 דריי וום גיין אין ווען אונ היידן דברי תורה די פארבן זיך נישט פד
 קיין שום וואך ווייל די שכינה איז בשותפות אזו ווי דיא מעשה רבי
 אלעזר רבי הריא זענן אפאל גגאנגן אין ווען זאגט רבי אלעזר עם

שמיים ועש ה' לאדם ולאשתו כחנות עור וילבישם האבן זיין דען פריער נישט
 גהאט אונ זייער לייב קיין דאס זאגט ער זיא עם איז גווען איין גוט
 קהיד דען פאר וייער חמא זענן זיין גווען בדמות עליין נישט אין
 גישטאלט פון די תחתונים דען דאס אונ עליין דאס זיי ארום גרינגלט
 אזו וויא היינט רינגלט ארום איין דאס אזו איז גווען איין כחנות אור
 מיט איין א דאס איז פייטש ליכטיקייט אונ אזו זיי האבן גינדיגט דאס
 מען ביי זיי צו גנומן דעם כחנות אור אונ זענן אן גקלייד גווארן מיט
 איין כחנות עור אין איין דאס אונ אין איין גישטאלט פון די תחתונים
 דר נאך שמיים ומקטבה עני שניה זייערי אונ זענן ווארן געפינט צו
 זעהן דיא זאכן אין דעם ציור דפוס פון דר וועלט פון דיא התהגות
 התחתונים וום זיין האבן פריער גאר נישט משניה גווען עם שמיים
 והולכתי עורים בדרך לא ידעו הקב"ה איז אן גיברייט צו עפנן די אונן וום
 זענן נישט קלוג גווען זיין זאלן מכתבך זיין בחכמה עלינה אונ זיין
 וועלן זיך בהעפטן אין דעם וואס זענן נישט גווען בהעפט אונ דער
 ווערט פדי זיי זאלן רעכט דער קענן זייער הערין • זכאין זענן דיא
 צדיקים וום זענן זוכה צו דר דאוונר חכמה דען אזו איין חכמה וויא
 די דאוונר איז עם נישט דא אונ אזו איין ידועה ודביקות ווי די דאוונר
 ידועה ודביקות עם וועט ארץ חכמה וידועה ודביקות זיין מער ווי
 פריער אזו וויא זיין איז זענן נאך גגאנגן נאך זיין גלגלים זיין
 פניקן • דאס רבי אלעזר אונ זיי אקוק גמאן איז גקומן צוויי וויידי
 שלאנגן אונ האבן זיין גהרגת זאגט רבי אלעזר גרובט איז הקב"ה
 דר רחמן וום ער דאס אונן מוציל גווען ער לייגעט דרום דעם פסוק
 בלכתך לא יצר עינך ואם חרץ לא תחשב אין זיין וועט נישט ענג זיין דיין
 מרים אונ אפירי אז דו וועסט לופן וועסטו נישט גישטרובלט ווערן
 אונ עם שמיים כי מלאכי יצוהך לומר ככל דרכיך אונ ויידער שמיים כי

כי חשק ואסמיהו :

שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד דיא מצוה איז מייחד צו זיין דעם נאמען
 פון הקב"ה אלי טאן דעזאז ווימען איז אים מייחד דכטה אזו
 איז מען אים מייחד למעלה דרום ווערט גיפונען אז הקב"ה איז איין
 יחיד למעלה וקטפה דר וום איז מייחד צו הקב"ה דר בדארף טאן
 זיין לב רצון צו דעם יחוד אונ זאך מחבר זיין אלי זייני גלידער מיט
 זיין בחשבה מיט זיין גאנצן הארצן גנוף צו היידן דאס ארץ זאל זיין
 בחבור אחד אין דעם יחוד דען עם זענן רמח ווערמער אין קריאת
 שמע אנטקעגן די רמח אברים פון דעם מענטשן למשה אזו אויך
 למעלה איז אנטקעגן די רמח אורות רמח מלאכים אונ דער מיט
 וום ער מאכט איין היבור רביטה אזו ווערט למעלה אויך איין יחוד
 אין דיא רמח אורות של מעלה אזו איז ער מחבר אלי אין איינעם
 ביחוד אחד דען בשעת אז ער קומט מייחד זיין דעם יחוד פון שמע ישראל
 וי' אזו שמייען אלי תילות השמים שורות שורות צו ווערן אן גבריית
 מיט דעם יחוד צו זיין כבוד אחד ביחוד אחד אזו ווערן אקע סתקן אין
 זייער תיקון אזו וויא עם גיהער צוא זיין באהות שעה שמיים אין
 מכוונה וום ער איז מכוונה אויף רמח עולמות אונ אלי היימן אברים
 ער שמיים אונ האפט אויף דעם יחוד אזו איז ער מכוונה ללקוט שושנים
 ער קלויבט אלי צו אנאגדר אונ זיי ווערן איין יחוד אונ איין חיבור
 אזו ווערן די ערלינים ותחתונים ארץ איין יחוד דען איז ה' אחד ושמו
 אחד מען קען דאס אזו פיד נישט ארייס שרייבן מחמת די גרויסי סודות
 גאר מיר שרייבן עם בדרך כלל מען זאך וויסען וויא דער יחוד פון

כריאת

פרשת ואתחנן

קריאת שמע איז אזו חשוב די רמז ווערטער איז אנמקענען די רמז עולמות און דר מראה איז ממונה צו מאכן איין יחוד פון אלי און איין חיבור אזו ווי דר מענטש איז נבדל רמז איברים אין גוף נמצא אז ער היפט איבר איין ווארט איז ער מחרים העולם דר מיט דרום האפען אונזערי חכמים אן גיאוגט מען זאל מוקדק ויין אין קריאת שמע און דר פר טוט מען אים קולין דעם גיהנם . זאגט רבי שמעון מוין קינד אלע מצות האפין איין אחידה אין דיא אורות הקדושים למעלה און ווער עם טוט עם לשם יחוד הקב"ה ושכינתיה איז אים הקב"ה מוונג מיט זיין בת זוג לעולם הבא אזו און ביא אקרבן ברארף ויין לשם יחוד און ווער עם מאכט צו הקב"ה אין בית המקדש רוען דרינגן מאכט אים הקב"ה איין בית לעולם הבא וום איז קודש מקדשים און ווער עם מאכט אים און און דער וועלט איין סוכה אזו באדעקט אים הקב"ה לעולם הבא און איז מגין און אים אז ער גייט אנועק פון דר וועלט איז ער און אים מגין פון דיא חבלה און ווער עם בענטשט צו הקב"ה און איז אים מקדש אין זיין תפלה און דר וועלט בענטשט אים הקב"ה און יענר וועלט און איז אים מקדש און אזו ווי דא פאר מען גיט זאגן איין דבר שבקדושה ווייניגער פון צעהן מענטשן אזו מאכט אים הקב"ה צעהן חופות אין גן עדן און דיא קדושה פאר הקב"ה איז און צעהן דביי מאל קדוש און צוויי ברכות פר קריאת שמע אין דר פריא און אייני נאך קריאת שמע און און דר נאכט צוויי ברכות פר קריאת שמע און צוויי דער נאך . וואו צווא דעם מענטשן וום ער טוט רעכט דעם ווילין פון הקב"ה דם קיין מוכ קען נאר גיט ארום הייך דעם שכר וום ער הט און יענר וועלט דם איז לדורי דורות דר מענטש טוט דעם ווילין פון הקב"ה און דר וועלט לפי שעה און בעט אים דר מיט איין בנן דר פר בעטאיים הקב"ה און יענר וועלט לדורי דורות און ווייל די אברים פון דעם מענטשן זענן אלץ ווי דיא נשמה רמז אברים אקעגן רמז מצות עשה און שם"ה גידין אנמקעגן שם"ה מצות לא תעשה דרום איז וואול צווא דעם מענטשן וואס ער האלט זייני אברים במתדה און איז מקיים דיא מצות וואס זייא זענן אקעגן דיא אברים דער פאר רום הקב"ה און אים און איז אים ממליך און אימליכן אבר דאס עם איז גיט פר האנגן קיין שום אבר וואס דיא קדושה זאל און אים גיט רוען אבר ווען איינס איז חבר אזו רום דארטן גיט הקב"ה און איבר דם אבר מוז ער נאך איין מאל מגולגל ווערן ביז ער ווערט מושלם אין גאנצן מיט זייני אברים דען אזו הייסט ער צום אלהים אבר אז אפילו איין אבר גייט אים אפ הייסט ער גיט בעצם הקב"ה אין זוהר תדש פרשה לך קה שמיים ווען דיא נשמה וואס זיא הייסט אברם דארף אראפ גיין און דר וועלט איז זיא פריער אין איין מקום קדושה אין גישמאלט פון דיא אורות פון דעם גן עדן העליון ובצורת הקדושה פון דעם עולם התחתון ווען עם קוקט די צייט זי זאל אראפ גיין אין גוף אריין גיין מיט איר צווייא מלאכים דער יצר טוב מיט דעם יצר הרע און זאגן צו איר לך לך ממנו גיי ארום פון דעם גן עדן התחתון ובטת אבד און פון דעם גן עדן העליון אר הארץ אשר אירא דם הייסט די נידריני וועלט אזו ווייזט מען איר דעם גאנצן גן עדן און אלי תדרים מיט די היכלות עליונים און און אימליכן חלק פון אלי צדיקים וום אימלך הט פר זיק ועלברט און נאך צוויי און פערציג היכלות וום זיי זענן פון אלערדיי אורות צו די וום לייגן רעכט קריאת שמע ווי

עם ברארף צו זיין דען עם איז פר האנגן צוויי און פערציג ווערטער אין דר ערשט פרשה זיי ווייזן און פיל סודות און שמות הקדושים און ווייך צוויי און זיבעציג שמות אנמקעגן די צווייא און זיבעציג ווערטער פון והיה ביז ושבתם און ווייך פופציג היכלות פון דער איבריני פרשה און ווייך ע"ב היכלות אקעגן די פונגה פון פרשת ציצית . דען פּרענט די נשמה פר וום איז מען זוכה דר צווא . זאגן די מלאכים וום גייען מיט איר דאס איז בזכות נעשה מיר ווערן פאן מעשים טובים ונשמע און מיר ווערן הערן צו לערנן תורה דען פירין זיי זיא ארום און גיין מיט איר אין גיהנם אריין און ווייזן איר אלי תדרים אין דעם להט הרבדסהחכמת און די משחיתים וואס הייכן כלבים עיי נפש לא ידעו שכנת פרענט זי זיי ווער זענן דיא דאזיני זאגן זיי צו איר דם זענן מיב היכלות וום זענן הושף און אין דרינגן זענן פר האנגן פיל מענטשן מיט קייטן און ווער האלד זענן נבונדן די הענט מיט די פים און שרייען אלץ ווייא ווייא . ווייא צו אונד וום מיר זענן נאך גינגען נאך הכלי עולם און מיר האפן גיט גלייגענט קיין קריאת שמע בכוננה מיט מיב שמות הקדושים וואס מיר האפן דאס גיט גלערינט ווי צווא אונד ווי צו אונד נפש און דארטן איז איבר ווייא איין סמונה דר נאך פירט מען זי און אין אנדרי ע"ב פענצט וום דארטן איז פיל לעכר און דיא פים פון דיא רשעים שמעקן אין דיא לעכר און שרייען ווי ווי צו אונדרי פים וום זענן נאך גאנגן הכלי עולם און זענן גיט גאנגן אין שווי אריין און האפן גיט בערט צו וויסן די פונגה פון קריאת שמע וום די פופציג ווערטער זענן מרמו און די פופציג שמות הקדושים . דר נאך פירט מען זיא ווייךר אין ע"ב תדרים וום דארטן זענן נבונדן ווייערי הענט אין דיא לעכר פון די ביי שמידקן און שרייען ווי צו אונד ווי צווא אונדרי הענט וואס האפן גיט גליינט קיין תפילין און מען ווייזט איר אים אלי תדרים פון דעם גיהנם און מען זאגט איר אז אלי מענטשן פון דער גאנצער וועלט מוון אהער אריין גיין אפילו דר וום ער איז נאר פרייא פון איין עונש אזו וויא עם שמיים קסין ונהל שם הוא ועבר חסד סאדוני נאר וועלכר מענטש וום ווייסט מכוין זיין קריאת שמע מיט די ווערטער וועלדיג די שמות הקדושים און אים זאגט דר פסוק אשגבה כי ידע שם יקראני ואענהו דר ווערט פטור פון דעם גיהנם . קום און זעה וועלכער מענטש וום הט מעשים טובים ווען ער טוט איין מצוה גייט זי ארום און שמעלט זיק פר השירה און זאגט איה בין פון דעם מענטשן ער הט מיד בשאפן אזו גיט אים הקב"ה איין מלאך ער זאל אים העלפן פון דעם חשף של גיהנם אזו און פר אימלכן ווארט וום ער לערנט אין דר תורה גיט מען איין מלאך וום ער העלפט אים דרום שמיים והגית בו יוסם ולילה למען תשמור וגו' אז תצלה את דרכיך ווען דוא וועסט לערנען תורה יוסם ולילה און וועסט מקיים זיין וואס דארטן שמיים אז דוא וועסט שטארבען וועסטו דיא דיק גיט פארקכען פאר דעם גיהנם ווארום הקדוש ברוך הוא וועט זיין מיט דיר און וועט דיק באשצין זאקסט קענין דורה גיין דיא אלע ערטער און זאקסט פר קיינס קיין מורא גיט האפן אבר תליה אזו דו וועסט גיט לערנען תורה און וועסט גיט היסן דיא מצות וועט זיק הקב"ה אפ פאן פון דיר און דיא מלאכים וועלן דיק גיט היפען אזו וויא עם שמיים וום תלכו עמי כפי וגו' נאך דעם אז מען ווייזט איר דיא אלי זאגן זאגט צו איר דעם מראה המוב השירה הט מיר גיהיסקן מיט דיר גיין

אוף דר וועלט און דעם יצר הרע קען ער און גיהייסן מיט דיר גיין דרום שווער מיר אז דוא וועסט מקיים זיין פון התורה כולה למיוד ולקמך לשמור ולעשות אזו שווערט אים דיא נשמה אז זי וועט דס אלץ מקיים זיין דר נאך זאגט ער צו איר די דס מארד גיית אריין אין דס גוף השפל אונזא דס קינד דארף גפארין ווערין שטארקט זיך דר מלאך אין זיין האלז אזו פון געסט ער די גאנצע תורה און מאכט אים איין צייכן און זיין מול ער זאל ניט פאר געסין די שבועה וואס ער דעם אים פשווארן . אונ דרום אז ער איז מקיים זיין שבועה מוט מען אים אזו ווי ער דעם גזעהן אוב ער מוט נאך מער גיט מען אים נאך איין גרעסער שטר אונ עס וועט און אים דער שם הקודש און אוב ניט דס ושרום אזו איז זיך דער שם הקודש מסלק פון אים און זאגט אים ערום יצאט סכסן אסך ויערום תשוב שפה דס הייסט ווייל דער שם הקודש קען זיך אין אים גיט מתרפש זיין אזו ער נאר נאקעט דרום זאגט הקב"ה ראה נתתי לפניך היום את החיים וגו' החיים איז דר שם הקודש ואת המות ואת הרע דס זענן צוויי מקטרינים רשעים מכאים מצד הנתש; פתח יוקא דאס קינד הייבט אן צו זאגן עס שמיים עמי מה עשיתי לך איה האב זיי גיהייסן גיין אין שול אריין און זאלן איה און מיר ערות זאגן אז איה בין אהרן סע ישראל וגו' דס איה זאלט איה מיר מעיד זיין איה מיין אחרות די טוב ווערטער וואס זענן אין קריאת שבע אין דער ערשטער פרשה און ערב אין דר פרשה והיה אם שמעו ביז ושמעתם איז ווידער פופציג ווערטער ביז צו דעם סוף און ווידער ערב פון ויאמר דס זענען מיט דיא צוועקף ווערטער פון שמע וברוך סך הכל זענן זייא רמז תיבות אנטקעגן דיא רמז אברים פון דעם מענטשן און וועלכר מענטש וואס לייגעט רעכט קריאת שמע ווי עס דארף צו זיין איז אימליכס ווארט משפיע און דר לייכט אורות און גיט פח אין אימליכן אבר וואס עס איז אנטקעגן דיא ווערטער און שמות . אבר אז מען לייגעט גיט קיין קריאת שמע ביי טאג און ביי נאכט דען ווערט אימליכס אבר דער פילט פון דעם רוח רעה און פון אלי חוקי . ס פון דער וועלט :

פקודא די מצוה איז צו מאכן איין מוזה איה דער מיר דאס דער מענטש זאל זיין גיהיט פון הקב"ה ווען ער גיט אריין און ארויס פון דר שטוב אזו ווי עס שמיים ה' ישמר צאתך וכבוד פתח וער עולם דען דער מענטש ווערט גיט גיהיט דורך קיין שום זאך נאר דורך הקב"ה דר מענטש זיצט ביי זיך אין שטוב און הקב"ה היט אים פון דרויסען . נאך איין מעס איז איה דער מצוה פון מוזה פדי דער מענטש זאל ניט פאר געסין און זאל גידענקן אין הקב"ה תמיד אזו ווי עס שמיים ביי מצות ציצית ויהיה אוחו וחרתם וגו' אז דער מענטש זעהט איה זיך די ציצית דר מאנט ער זיך אלי תריג מצות אזו וויא די צאר פון ציצית פטרעפט מיט די אכט פעדים און די פינגר קניפן ווס עס איז פון האנדן בייא דיא ציצית טרעפט דאס אן תריג זעקס הונדערט מיט דרייצעקן . אין דעם ספר פון שלמה המלך האבן מיר גיפונן אז עס איז פון האנדן איין שר ווס ער וועט בייא דר לינקר זייט פון דער מיר ער דעם רשות דעם מענטשן מוזיק ויזאונ בשעת דער מענטש וויל אריין גיין אין שטוב אריין און זעהט דעם שם הקודש פון דר מוזה און פון געסט אים ניט אזו קען ער אים קיין שרעכץ גיט טאן אויב דו וועסט פרעגן אבר אז דער מענטש גיט ארויס פון זיין שטוב קומט דאך אים דער שם אין דר רעכטער זייט

און די מוזה אין דר לינקר זייט ווי ארום ווערט ער גיהיט נאר אלי זאכן זענן אלץ וועדליג הקב"ה האט זיי גימאכט דס אזי זאכן גיט אימליכס פון נאך זיין מין דען הקב"ה האט בייא דעם מענטשען גישמעלט צוויי מלאכים דעם יצר טוב פון דר רעכטער זייט און דער יצר הרע פון דר לינקער זייט דרום בשעת דר מענטש גיט ארויס פון דר מיר הייבט דר שר איה זייני אויגן און זעהט איה דר לינקר זייט דעם יצר הרע גיט ער צו אים און דארפן איז נאך דער שם הקודש קען ער שוין איה אים גיט מקטרג זיין און קען אים גיט טאן קיין שלעכץ דרום גיהער דר מענטש נודר זיין פון טינה אדר מיסט לעבין דר מיר איה זאל ער דארפן ניט שמעלן קיין פלי מיט אום רייני וואסר איין מעס איינער איז מבוזה דעם שם הקודש און ווידר פדי דר מוזיק זאל קיין רשות ניט האבן אים מוזיק צו זיין דרום דארף מען אין דעם נודר זיין וועט דר שם הקודש גיט פון טיפן ווערן פון דר מיר ווען דר מענטש מאכט איין מוזה ביי דר מיר בשעת דער מענטש גיט אריין מוזן דער שר מיט דעם יצר הרע מיט גיוואנד אים הימן און זאגן ויה השער לה' וגו' אבר ווען דר מענטש דעם גיט קיין מוזה ביי דר מיר זענן די צווייא אן גיברייט זיי הייבן איה זייערע הענט איה זיין קאפ בשעת ער גיט אריין און זאגן ווייא צוא דעם מענטשן ווס ער איז ארויס פון זיין הארנים רשות ער דעם גיט ווער עס זאל אים הימען רחמנו לישבו השירה זאל אונן מציל זיין פון זייא ; רבי שמעון זאגט בשעת דר מענטש איז זיך מקדים אין דר פריא און לייגט תפילין איה זיין קאפ און איה זייני הענט מיט דעם קשר תפילין שר יד און וויקלט זיך איין אין דעם שלית מיט ציצית און אז ער וויר ארויס גיין פון דר שטיב פגעניגט ער נאך בייא דר מיר די מוזה ווס איז גיזייכנט מיט דעם שם הקודש בהעפמן זיך מיט אים פיר מלאכים הקדושים און גייען מיט אים פון דר מיר ביז איז דר שול אריין און רופן אויס פון אים הנו כבוד לצונו של מלך גיט אפ פבוד צו דעם גישטארקט פון דעם מלך גיט אפ כבוד צו דעם פון מלך דר תשובך פרוצף פון דעם מלך און דר רוח הקודש וועט איה אים און רופט איה אים אויס ישראל אשר בך אתפאר דען גיט ארויף דער רוח הקודש און זאגט איה אים ערות פאר הקב"ה וואס ער הייסט המלך הקדוש און אלי דיא בני היכלא וואס ווערין פאר אים דער קענט שרייבן דאס איה אזו וויא עס שמיים ויכתב ספר זכרון לפני לרא ה' ולחשובי שמו ולחושבי אזי מיינט לשון מלאכה דיא וואס מוזן איין מלאכה צו זיין נאכן מיט אלי זאכן איין מלאכה פון דיא תפילין און די בתים מיט די רצועות דיא מלאכה פון ציצית מיט אירע פעדים און מיט דעם פאדים פון תבלת די מלאכה פון מוזה איה דר מיר דיא הייסן ולחשובי שמו זייא מאכן זיין נאמן און גיט דאס אליין נאר הקב"ה איז זיך מיט אים מהפאר און רופט אויס אין אלי ענדמוז זעהט וואס פון איין פריה איה האב בשאפן אין מיין וועלט . אבער דר וואס גיט ארויס פון דר שטוב אין דער פריא און האט גיט קיין תפילין איה זיין קאפ און ציצית אין זיין קלייד און קומט אין שוין אריין און זאגט אשתחה אל היכל קדשך כבודך אזו זאגט הקב"ה וויא איי מיין כבודא ער זאגט נאר פאלש ערות קום און זעה ווי דר מענטש דארף נודר זיין צו הימן דעם וועג און צו טאן די עבודה פון זיין האט פדי ער זאל וזכה זיין לחיי עלמא דען עס איז פאר האנדן חתם פון דעם המלך הקדוש מדויים עליונים און בייא דעם ארט איז מקדש

פרשת ואתחנן

אנדרשפיו נאר פון איר הארינמי דס איז ארץ ישראל אונ פון דער
 שפחה גייען ארום פמה מקמרינים אויף די ישראל אונ הקב"ה הט
 ווי גימאכט אין שמירה אזו ווי אין פאמך מאכט צו זיין קינד ער
 זאל אים אפ הימן פון שלעכץ אזו זאגט הקב"ה צו די ישראל עם איז
 איז פר האנדן פמה מקמרינים אנמקעגן אויף איז די עצה איר זאלט
 עוסק זיין בתורה אונ איר וועט זיך זיצן אין אייערי היוער אונ וועט
 שלאפן אויף אייער בעט . קום אונ זעה בשעת די קליפות גינעגנין
 צו דר מיר פון דר מענטשין הייבן זיי אויף זייער קאפ אונ דר זעהן
 דר שם ש"י איז גיציכניט אין דרויסן וואס דער שם איז שולט אויף
 אלי . פארקמין ווייז זיך פאר אים אונ לויפן אוועק אונ קענען גיט
 גינעגנין צוא דער מיר פון דעם מענטשין זאגט רבי יצחק לאז מען
 נאר שרייבן דעם שם אלזיין נאך ווס שרייבט מען די גאנצי פרשה
 זאגט רבי אבא דר שם ווערט גיט גיקריינט גייערט מיט די אותיות
 פון דר פרשה דען ווערט דר שם גיקריינט אונ דר מלה גיט ארום
 מיט נאר זיין חיל דען פארקמין זיך אלי קליפות אונ אנמלוזיפן פר
 אים קום אום זעה יהיה איז דער צירוף פון דעם שם הקדוש דרום
 איז דער שם פון דרויסן אנמקעגן דעם ווארט וקה אינווייניג דס
 דער מענטש זאל גיהיט ווערין מכל צד פון אינווייניג אונ פון
 דרויסן זאגט רבי אבא וויא פיל חילות קדושים זענן אן גיברייט
 בשעת דער מענטש מאכט איין מוזה רופין אלי אים אונ זאגען ה
 השער לה צדיקים וגו' וואור איז דער חלק פון דיא צדיקים דען עם ווערט
 דר קענט אז ווייז דינין רבנה דקדוש דיא ישראל זענן גיציכניט פון
 אים אין גוף זענן זיי גיציכניט מיט דער מידה אונ איז דיא קיינער
 מיט ציצית אין קאפ מיט תפילין אפילו אין זייערע שיד זענן ווייז
 גיציכניט מיט מצות חליצה אין פעלד מיט דר ויעה אין שמוע מיט
 דער מוזה זיי זענן גיציכניט אויף אלי וייטן זאגט רבי אבא וואס
 מיינט דער פסוק אותי עובד סוקר מיס חיים לחצוב להם בארות וגו' אותי עובד
 מיינט מען דר ווס לייקניט אין דעם הייליגן צייכן ווימאכין מוגקד
 דעם באר מיס חיים רויטרי וואכר וואס גייען ארום פון דעם לבנון פון
 דארטן ווערן גישפייזט עליונים ותחתונים אונ ווער עם איז משקר אין
 דעם הייליגן צייכן איז ער פומם אין דעם פאר מיס חיים אונ אוף אים
 ווערט גילייענט דער פסוק כי הוציא שם רע על בתולה ישראל אזו וויא רבי
 שמעון האט גיזאגט אז מען איז מוציא שם רע אויף זיין ערשט ווייב
 איז גלייך ווי ער וואלט מוציא שם רע גיזען אויף דיא בנסת ישראל
 דרום שפייט כתם כי הוציא וגו' על בתולה ישראל ער זאגט ווייטר גרוסי
 מודות אונ לסוף איז ער ויודר מזהיר אוף מצות מוזה דען עם איז פר
 האנדן שסיה שרים וואס אימריכר איז שוקט אין זיין מאג זענן וויא
 מקמרג אויף דעם מענטשן למעלה ולמטה ביי מאג זענן זיי מקמרג
 אונ ביי נאכט זענען זייא אויף מצער אין חלום גייט ער ארום זענן
 זיי מקמרג גייט ער אריין לייגן זיי זייערע דענט אויף זיין אקסיל אונ
 זאגן ווייז איז צו דעם מענטשן וואס ער איז ארום גינאגען פון זיין
 הארינש רשות וויי איז אים בעוקם הנה ובעוקם תבא דרום גייערין
 די צדיקים זיין גיהיט מיט אלצדינג מיט דעם צייכן פון זייער הער
 דען ווערן אלע שדים דר שראקן פר זיי אונ ווערין גיהיט בעוקם
 הנה ובעוקם תבא וואל צו דעם חלק פון די צדיקים אויף זיי שפייט

יעקב כולם צדיקים 121

דר סוד פון דר מוזה ניצור צו ווערן פון אלי בעלי דינים וואס זענען
 אן גיברייט צו דר ווערן זיך אויף דעם מענטשן בעוקם תבא . אויך
 אין דעם גישמאלט ווי עם איז דר מר פון מוזה למעלה אזו אויך
 דס הקב"ה גינעבן צו די ישראל דיא מצוה אין דער תורה פרי וויא
 זאגן אין דעם עוסק זיין אונ דורך דעם זאגן זיי ניצול ווערן בעוקם
 הנה פון פמה דינים וקמרינים ווס זיי זענן אן גיברייט מקמרג זיין
 אויף דעם מענטשן אלי מאג . זאגט רבי חייא וועלכר מענטש ווס
 ויוד זיך רעכט היטען אין ווייז וועגן זאל ער גיט שרעטן אויף אום
 זייני וואסר ווס מען גיט אים פאר דער מיר דען דארטן רועט איין
 שד צווישן די צוויי זייטן פון דר מיר אונ זיין פנים איז אנמקעגן דר
 מיר ער זעהט אקין ווס מען טוט אין שמוע דרום דארף דר מענטש
 זיך זיין גיט גיטן וואסר צווישן צוויי מירן זאגט רבי יצחק אבנר
 וויטרי וואסר מעג מען אים גיטן פר דער מיר נאר ער זאל זיא גיט
 יסן דרך גיזון דען ער הט רשות מויק זיין אז ער טוט נאר אקוק
 אויף דר שמוע ווערט זי גיפלוקט ער הט אונטר זיך שסיה משרתים
 אנמקעגן דיא שסיה מעג פון דעם יאר אלי מאג האט ער אנאגדן
 זשרת ווס ער האט דעם מאג אשליטה אונ אלי גייען ארום מיט
 דעם מענטשן בשעת ער עפינט דיא מיר ארום גיין פון דר שמוע
 זאגט רבי אלעזר הקב"ה הט מתקן גיזען דעם שם הקדוש למעלה
 סם איז די תורה וואס אין איר איז פאר האנדן פיל שמות הקדושים
 אונ ווער עם איז עוסק בתורה איז ער עוסק בשמות הקדושים אונ
 ערט גיהיט פון אלי שסיה משרתים וואס אויבן שפייטן קום אונ
 עה איין מענטש מוז אויף צייכען אויף דער מיר דעם שם הקדוש
 סם איז דר שם אמונה וסוד היחוד פון אלי זאבין דען אין דעם ארט
 וויא דר שם הקדוש איז דארטן האבן דיא קליפות וקמרינים קיין
 גליטה גיט מקמרג זיין אויף דעם מענטשן אזו וויא עם שפייט לא
 אונת אלד רעה וגו' דען עם איז אקין אין גישמאלט ווי עם איז למעלה
 ר שומר הפתח פון דער קדושה הייבט מוזה דארטן איז דר עבד
 זאגן מסי' וואס פאר אים אנמלופן אלי מיני קליפות וויא קעגן גיט
 גינעגנין צוא דער קדושה אזו אויף דער שם ש"י איז בחוץ אונ הנה
 אים דען דער וואס איז נזהר אין מצות מוזה קעגן דיא אלע בעלי
 מקמרינים גיט גיפונען ווערין דארטן :

בי אבא איז גינאגנין צו זעהן רבי שמעון האט אים בגעניט רבי
 יצחק זאגט ער צוא אים פון וואגין קומט דר הער צו גיין זאגט
 ר צוא אים מיר האבין גילערינט אז עם איז איין חיוב אויף דעם
 ענטשין ער זאל מקבד זיין פני השכינה אלי ראש חודש ושבת דס
 יינט מען דס פנים פון זיין רבי וכפל שכן פון רבי שמעון בן יוחאי
 אים הייליג ליכט גייער דיא גאנצי וועלט מקבל זיין דאס הייליג
 גיט זאגט רבי יצחק איך וועל מידה מיט דיר אום קערין אונ ווער
 מקבד זיין פני השכינה צו פר זוכין פון די דברים עליונים וואס דוא
 ר ווכסט פון אים הייבט אן רבי אבא צו זאגן עם שפייט שיר המעלות
 יך נשאת את עניי חושבי בשמים דעם שיר האט דר רוח הקדוש גיזאגט
 יך דיא ישראל בגלות פבל מושק זיין ברכות מסקור עוסק וואס פון
 דארטן קומן ארום די ברכות הנה כעני עברים אז יד אונתם דס זענן די
 יים של מעלה ווס זיי ווערן נאר גישפייזט פון דעם איבר גיפונג
 כי שפוט אז די גבורה דס איז די שפחה ווס הקב"ה הט אום גיברנת
 ר מיל אין נצרים אזו ווי עם שפייט סכור השפחה זיא הט גיט קיין

פרשת ואתתנן

קז

אהבת את ה' אלהיך רבי יוסי הייבט אן אונ זאגט עם שמיים ועתה כח
 לי פה וגו' כי לקח עמי חסד וגו' קום אונ זעה דם ריב שאפט פון הקב"ח
 צוא דיא ישראל האמשע די לשעים האבן גורם גיווען מיט זייערע
 חטאים אז ער זאל ויערן אפ גיטאן פון זיי אונ זיי זענן פאר שפרייט
 גיטארן אויף דר ווערט פון דעסט וועגן עקמט ער זיך אז פר זיי קום
 אונ זעה בשעת די ישראל זענן גיווען אין זייער לאנד זענן זיי גיווען
 נאהנט צוא הקב"ח אונ ער האט זיך מיט זיין משתעשע גיווען אונ
 ברימט היינט אז זיי האבן גיזינדגט אז זיך שוין הקב"ח מיט זיין
 גיט משתעשע אונ שרייט נאך ועתה סה לי פה ווס האב איך דא אצונד
 צו טאן פון דר צייט ווס דם בית המקדש איז חרוב גיטארן איז גיט
 פר האנגן קיין שכתה פר הקב"ח אזו ווי עם שמיים אלביש שמים קדוה
 ושם אשים כסותם דם איז ארץ מחמת ריב שאפט ווס ער האט ליב צו די
 ישראל אזו ווי עם שמיים אהבתי אתכם אמר ה' דרום זאגט דער פסוק
 ואהבת את ה' אלהיך דוא זאקסט ליב האבן צוא הקב"ח אונ זאלקט זיך
 מקשר זיין אים דינען בעבורה עליון דען עם איז גיט פאר האנגן קיין
 גרעסער עבודה וויא זיא איז פון רבמר אהבה ככל לכבוד ובכל בשפך וככל
 סאוד דרום שמיים ביי אקע ככל ווארום דר מענטש האט צוויי הערצער
 לב טוב ורב רע אוקהיינט ער בכל בשפך אוקהיי צוויי נפש הבחמית ונפש השכלית
 אויך מיינט ער בכל סאוד די צוויי ערלייא געקסט עם איז פר האנגן
 אזו איין געקט ווס ער פר דינט דם מיט זיין גיטעו כפוא אונ מיט גרום
 מרחה אונ ווידער איז פר האנגן געקט ווס ער ליינט דר צו גאר גיט
 קיין מרחה דרייט עם פאקט אים ירושה אונ דעסט גלייבן וואס אן
 מרחה דרום שמיים ביי אימליכן בכל צוא ווייזן אז מיט אלץ דינג
 זאל מען ליב האבן צו גאט אונ ווער עם האט ליב צוא הקב"ח
 ווערט ער גקריינט מיט חסד אזו ווי אברהם אבינו עליו השלום האט
 גיט קיין חס גיהאט אויף זיין געלט מיט דעם גוף אונ גיט אויף זיין
 ווייב אונ קינדער אלץ פון הקב"ח וועגן מחמת ריב שאפט ער איז
 גישטאגן אויף דיא וועגן נאך וזיך אורחים זיין אריין ברענגן איז
 שטוב אריין צו געבן זיי עסין אונ מרינקן אונ דרום איז ער גקריינט
 גיטארן מיט גרויס חסד פון הקב"ח אזו ווי עם שמיים חסד לאברהם אונ
 דם גיט אלץ נאר אלע עלמות זענן גיבענשט גיטארן אין זיין זכות
 אזו שמיים וחסיד יבונכה מאכט דאס יבונכו כ"ה די ברכה פון הקב"ח
 ווס זיא הייסט כ"ה אזו ווי עם שמיים בייא די כהנים כה חסדו ווס פון
 דארפן ווערן אלע גיבענשט דם איז אלץ גווען ווייל ער האט ליב
 גיהאט צו הקב"ח האט ער גגרייכט דעם דאזיגן חסד איין מאל איז
 רבי יוסי שצאק גיווען זענן צו אים גיגאנגן רבי אפא מיט רבי יהודה
 ורבי יצחק מבקר חוקה זיין האבן זיי גיזעהקן ווי ער איז גפאלן אויף
 זיין פנים אונ שלאפט אז ער האט זיך אויף גיחאפט זעהן זיי וויא זיין
 פנים איז זייער פריילעך זאגט רבי אפא צו אים דו האסט גיטויס געזעהן
 עפעס אנניע זאך דרום איז דיין פנים פריילעך זאגט רבי יוסי צוא אים
 עם איז בודדאי אזו דען אצונד איז מיין גפש ארויף גיגאנגן למעלה
 קב איך גווען דעם פבוד פון די ווס זענן זיך מוסר גפש פון קידוש
 השם וועגן מען ברענגט זיי אריין אין דרייצעהן טייכן פון ריינעס
 אפרסבון דאס זענן גרויסע סודות דארט איז זיך הקב"ח מיט זיין
 משתעשע אונ איך האב אויך גווען אזעלכע זאכן ווס איך האב גיט
 קיין רשות צו זאגן בשעת איך האב דר זעהן דעם גרויסן פבוד האב
 איך גיברענט צו וועמען איז דם אזו איין פבוד האט מען גיגאנט

דס איז צו דיא וואס זיי האבן ליב גיהאט צו הקב"ח אויף דר וועלן
 אונ מחמת איך האב דאס געזען איז מיר דר לייכט גיטארן מיין
 גפש דרום האב איך איין פריילעך פנים זאגט רבי אפא צו אייכווא
 איז דיין חלק די תורה זאגט אויף זיי עדה אז זיי האבן גרויסן שכל
 עם שמיים עין רא ראתה אלהים וולדת יעשה לטובת לו וואל איז דר חקק פ
 די ווס האבין ליב צו זייער האר זייער שכל האט גיט קיין שיעור אוי
 יענער וועלט זאגט רבי יצחק עם איז פר האנגן פיל מדינות אונ
 חדרים צו די צדיקים בעולם האב אונ די העכסטע מדינה איז פ
 די וואס דינען להקב"ח מפה אהבה דען זייער וואונג איז גרעסער
 פון אלע דרום ווייל זיי האבן דער מיט גיקריינט להקב"ח:
 רבי אפא מיט רבי אלעזר האבן איין מאל באגאנד געעקמט עם א
 גיקומען נאך האלפר נאכט זענן זיי אויף גישטאגען לערנען די
 רבי אלעזר אן גיהויבן צוא זאגן עם שמיים כי הוא חיד ואורד יסוד קב
 אונ זעה אלע תנאים ווס הקב"ח האט גיהאט מיט די ישראל בשעת א
 זיי זענן אריין גיגאנגן קיין ארץ ישראל איז ארץ גיווען פון וועגן ד
 תורה דען דיא שכינה רועט נאר אויף דר וועלט מחמת דר תור
 אזו וויא די תורה שכתב ווערט גיט דר קענט נאר דירך דר תור
 שבעל פה אזו אויף ווערט דיא שכינה גיט דער קענט זיא זאל זיי
 מיושב למעלה ולמטה נאר דירך דר תורה דם מיינט דר פסוק
 הוא חיד ואורד יסוד לשבת על האדמה אונ דרום אז דיא ישראל האבן
 קאנט דיא תורה זיין ווילן זיא גיט לערנן זענען זיין פא
 קארן גיטארן אזו ווי עם שמיים על סה אבדה הארץ על אשר עובד את תור
 דם מיינט מען שארה כסותה ועונתה לא יערע דען די שפייז אונ דר מלבו
 איז דם פאדעפטונג פון דר תורה איז נאר אין די ישראל וואס שלט א
 לא יעשה לה אז ער וועט איר גיט טאן דיא דרייא זאכן שמיים ווייז
 יצאה חכם אין כסף גייט זיא אום זיקט אין נכות אריין האבן זיי אזו עוס
 גיווען בתורה ביו טאג אונ זענן אוועק גיגאנגען ווייטער דר זיי
 האבן זיי דר זעהקן איין מענטש ווס דר קאפ איז אים גווען פול מ
 וואונדן האבן זיי צו אים געעהנט אונ זעהן אז ער שאקלט מיט
 לעפצן אונ קיין קול האבין זיין גיט גהערט זאגט רבי אלעזר
 גהער זיך בראמן מיט זיידהאר דם הייסט ער איז מתפלל האבין
 זיך אויך גישמעלט מתפלל זיין אונ דר מענטש איז ארץ גישטאגן
 אין זיין שטאנד אויף איין ארט נאך זייער מתפלל זיין זענען זיי
 אוועק גיגאנגען ווייטער אונ דער מענטש איז פון זיין אנטלא
 גיטארן זאגט רבי אלעזר אדער דער מענטש איז איין טיפש א
 שוטה אדער זייער וועגן זענן גיט רעכט אן גיברייט צו גוסן זא
 רבי אלעזר מיר דארפן עוסק זיין בתורה הייבט ער אן צו זאגן
 שמיים כבוד חכמים נחמו וכסלים פריס קליו וואל צו דעם ווס ער איז עו
 בתורה איידער ער הייבט אן ווייטער עפעס צו רייזן האט דר מענט
 גינעהנט צו זיין זאגט רבי אלעזר מיר טארן גיט מפסיק זיין מדי
 תורה דען אימליכער מענטש ווס ער איז עוסק בתורה איז ער ז
 צו ירשען די ירושה עליינה אונ דעם פבוד פון דעם מלך הקד
 אונ דער פבוד דר הייבט אים בעולם הוה אונ עם גייט פון אים
 אוועק אונ למעלה איז אויף אים פר האנגן פמה מליצי ושר ו
 זענן אויף אים מרמז זכות פר דעם מלך הקדוש אפער א
 מענטש איז חלילה גיט עוסק בתורה אונ גייט גיט אין דעם
 פון זיידהאר אזו שוועבט דר מקפיד אין דר לופטין אונ גייט

פרשת עקב

ק"ח

מסר השמים אזו ווי עס בדארף צו זיין אונ אז דיא ישראל האבן דארטן עוסק גווען אין דר תורה האבן זיי גהאט רעגן און ווער עס פאר מייד זיך פון דר תורה אזי גלייך וויא ער פאר מייד זיך פון אלי נומץ פון דר וועלט רבי אלעזר מיט רבי יחי זענן גשטאנן איין מאג אונ האבן עוסק גווען אין דר תורה זאגט רבי אלעזר עס שטייט ארז אשר לא בסכנות האכל בה לחם לא תחסר כל בה ווארום שטייט צוויי קואל בה אלא השית האט צו מיילט דיא גאנצי וועלט צוא ממונים אונ שלוחים זיי זאגן דרייבר זיין אפך ארץ ישראל האט השית צוא זיך גנומן אונ הט עס גיט איפך גענפרט צו קיין שום שליח ומושל אונ ארץ ישראל עקט מיט רייכקייט דרום שטייט האכר בה אין ארץ ישראל איז גיט אזו ווי ביי אלי בה אין איר רוחה די אמנה שלימה בה אין איר רועט די ברכה עלינה אונ גיט אין איין אנדער ארט קום אונ זעה עס שטייט כנו ה' כארז מצרים דאס אזי ארץ מצרים אונ ארץ סדום אזו ווי אין גן עדן התחתון דארף מען גיט אן פרינקען דען ער הט זיין גינגונג אזו און ארץ סדום אונ מצרים דען דר גיט פרינקט אן מצרים אונ מען בדארף גיט קיין רעגן אונ אזו און סדום אזו וויא דער פסוק זאגט כי כולה מסקה :

ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך וגו' דאס מצינו איז צוא בענטשין צוא הקב"ה און אלימין ווס ער האט געטען אדער הנאה גהאט פון דר וועלט אונ אזו ער בענטשט גיט אזו הייסט ער איין גזלן צוא הקב"ה אזו וויא דר פסוק זאגט גזל אביו ואמו ער גזילת צו הקב"ה אונ צו די ברכת ישראל ווס זיי הייסן אביו ואמו אזו ווי די חכמים האבן עס מפורש גווען אין דר גמרא דען די ברכות ווס דר מענטש מאכט ציהען זיין חיים פון דעם מקור החיים פון דעם איקן החיים דען ווערן אלי עולמות געענטשט אונ אלי מדרגות דרום גיהער דער מענטש מאן זיין רצון אונ די ברכות ווי עס בדארף צו זיין אונ אזו ער מאכט די ברכה נעמט ער זיין חלק צום ערשטין פאר אלי עולמות למטה אונ דר שם הקודש ווערט געענטשט אונ ער רועט און זיין חלק צום ערשטין אזו ווי דער פסוק זאגט בכל המקום אשר אוכר את שמי אבותי אלקי וברכתך אונ אזו די ברכות גיין ארום דורך אים אזו גיט דא קיין פתח אונ קיין מסנה למעלה ווס עס זאל זיך גיט עפן אונ זאל גיט אום שרייען אין אלי הימלין דס אזו דיא מתנה פון דעם מקדש ווס דר מענטש שיקט אים דס אזו די מתנה פון זיין קיום אזו ווי עס בדארף צו זיין אונ ווס אזו די רעכטי ברכה מיט דעם קיום אז מען ענפרט דרום אמן דס אזו דר היום פון דר ברכה אונ אזו די ברכה גיט ארום אזו זענן אן גבריית די מדרגות עליונים צו דר לייכטין די אורות ווס זיי האבן ביז אהער גיט גלייכט אזו ווי עס בדארף צו זיין דען דורך די ברכות ווערן זיי רעכט דר לייכט וכל שכן אז עס אזו איין ברכה פון איין רבים די זענן מברכה ומעט מיט היינטי קרוינ מיט דעם אור פון אמן אמן אזו דער גאנצן קשר פון דעם חוד וקדושה פון זיין הערין אונ מען קריינט דיא ברכות בעשרות עליונים ווי עס בדארף צו זיין אונ הקב"ה גנערט אין די וואס זיין בענטשן צו הקב"ה און זיי שטייט כי סכבדי אכבד דכ אזו די ווס בענטשן צו הקב"ה וכו' ילי די ווס בענטשן גיט צו הקב"ה אונ פאר מיידן די ברכות פון וייער מויד די וועלן פאר שעקט ווערן אין דעם קומט צוא אים דר סכא אונ זאגט דו רעה נאמן זיי מתקן דעם מילש פון דיין העטן אין זיין קדושה פון נאלי זענען פרייט מקריב זיין צו אים אזו

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

ק"ח

פרשת עקב

ווארום זיי טובלין זיך און האקמן אין די הענט אין שרץ דס איז די שפחה רעה און זייער הענט זענן פול מיט גיד זיי זקנן צו הקבה און עסין אן איין ברכה זיי ווייזן ניט ווי אזוי איין ברכה צו מאכן און ווייזן ניט אום ווס די ברכות זענן מרובות און ווס די זוהמא אזי • דס קמ אלץ גזאנט משה דר רעיא מהימנא • בשעת דיא חכמים מיט מיר האבין דר הערט די אלי סודות האבן מיר זיך ניט גקענט אום האלטן און ווארפן ער זאל אום זאגן אלי צעהן זאכן פון דר ברכה און מיר האבן זיך פר אים פר שפרייט און מיר האבן גזאנט בודאי דאס איז ניט קיין מענטש ווער עס זאגט אועלכי זאכן זייערס דוא ביסט גלייך ווי די פיר מחיצות פון דעם גן עדן דען דר מענטש ווס איז זוכה צו גיין אין די מחיצות פון די קינדר ווערט ער איין תינוק און אז ער גייט אין דער מחיצה פון דיא געריס ווערט ער איין גער ובכחיצות בחורים ווערט ער איין בחור ובכחיצות הוהנים ווערט ער איין זקן דרום איז אום דיר גזאנט גווארן ככטון שבתו השנית וגו' דס איז רת כשיה און אום דיר איז גזאנט גווארן בשנס הוא כשר בשנס בטרעפט די צאר פון משה דו ביסט גווען בודר המבור אום ביסטו אין איסלכן דור ווי איין ראד ווס דרייט זיך איפר דו ביסט גווען ווי פיל מאד אין פיר גישמארט און ביסט ניט אנטפלעקט גווארן ביז אין דור פון מתן תורה דס דורך דיר איז די תורה געגעבן גווארן דו ביסט גלייך צו דר זון אן עס קומט ביי נאכט און זיך ווערט איין גטאן אזו לייכט דיא לבנה מיט דיא ששים רבוא שמערן אזו ביסטו אום איין גטאן גווארן פון דר וועלט לייכטסטו אין דיא ששים רבוא ישראעל פון דר וועלט ווס אין אימערן דור דס האט קהלת נמיינט ייר הולד יווי ביי אזו ווי די רבנן האבן גזאנט עס איז ניט פר האנדן ווינציג פון ששים רבוא אום האבן זיי גטייטש דור שווינד דאס דור ווס איז ארועק גגאנגן פון דר וועלט חוא דור שבא דס איז דר דור קום קומט מקיים צו זיין סה שהיה הוא שהיה היינט דו רעיא מהימנא זאג אונז וויימר סודות אונז זיי משלים די צעהן זאכן פון דעם טיש זאגט דר רועה נאכן משה רבינו דו הייליג ליכט רבי שמעון וואוד צוא דיין חלק ווס הקב"ה הט צו דיר מגילה גווען אועלכי סודות ווס עס איז ניט אנטפלעקט גווארן צו קיין נביא חזיה :

תניינא דער אנדערער תיקון פון שבת איז מען זאל מאכן המוציא איפר צוויי חרות דס הייסט לחם משנה ווס זיי זענן מרובות אויף דיא צוויי לוחות התורה וואס זענן געגעבן גווארן בשבת זוהי דען אום דינסטאג וואס עס שטייט צווייא מאל כי טוב איז דיא תורה גיבאמין גווארן און אום שבת קט זי אראפ גינדרט און האמשי זיי האבין גיזאגט אז דיא שרים זענן ממונה אויף זוגות וואס הייסט מען מאד גימעסן אדר טרינקן אייז פאר צוויי עפיל צווייא גיט צוויי פוסות דאס איז ארץ איין סכנה עס איז אפר הרבה למשה מסיני אז שרתי מצוה ווערין גיט גוזק דרום קמ הקב"ה גזאגט פסד לך שני לוחות אבנים כראשונים דרום זאך מען מאכן צווייא חרות אום שבת דען אום שבת גינדרין אראפ אלי רוחות וגשמות ונפשות און קיין שום שפן ומיזק איז ניט שולט אום שבת אפילו דער גיהנם ברענט גיט אום שבת דרום שטייט לא חכערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת דאס איז אש נכרי אפר אש של קדושה דהיינו קרבנות קמ מען יא גיברענט • חרותא דר דריטר תיקון איז צו עסין דרייא סעודות אום שבת דען די דריי סעודות זענן משלים צו די זיבן ברכות פון שבת ווערט צעהן דען

קיין וויין ווארום דס מאכט דעם בענטשן פרייליך און דארף זיך אן טאן אין שווארצי קליידר אזו בלייבט ער אין דר סוכמא אפר דיא קדושה איז פר קערט טיר דארפן ווייזן אז מיר זענן גיט אונטר קיין סול זייערס תחת רשות הקב"ה בעצמו דרום איז די מצוה פון שבת דוקא זיך פרייען מיט אלי זאכן און ווער עס איז חליקה אום שבת מרועריג גיט ער איין פח צו דר ליקית און איז מחלל שבת ער איז עובר אום דעם פסוק לא חכערו אש ביום השבת דאס אש מיינט מען איז נכה די לילית דען שבת איז מצד השכינה ויצר טוב און דר ווס רועה אום שבת ווערט ער גקריינט מיט וויבן שמות הקדושים כיוט פיר תילות פון די חיות הקדש און דר מלך הקדוש גייט אים אקריגן מיט כמות תילות דען בלייבט דר יצר הרע און די שפחה רעה ווי איין אלמנה פר פינצערט אן איין מאן און פר צייטן אז זיי האבן גינדינט עבודת פוקבים שטייט בייא זייא מוכחים ומקרים למלכת השמים למזלות אשר לא צויתי די עבודה איז גווען צו דר שפחה רעה ווס זי איז שולט כלילי רביעות וכלילי שבתות זיי פלעגן שבת ביי נאכט אן טאן אום זיך שווארצי קליידר און האבן גנאכן אימערן אין די הענט שווארצי לייכט און מאכן איין הספד אין דר פינצער בדי זיי זאגן זיך משתף זיין מיט דר שפחה רעה דארפן ווי זי רועט כי גס את זה לעמת זה עשה האלהים און מיט דעם ווס זיי האבן צוא איר גדינט האבן זייא גורם גווען חורבן בית המקדש בעונותינו הרבים דען איז גזאנט גווארן אום דר שכינה איכה ישבה בדר היתה כאלמנה און דרום מאד מען גיט אום תשעה באב אן צינדרין פיל ליכט מען זאל מאכן איין הספד און זיין אזו ווי איין אכל זיך משתף זיין מיט די בנות ישראל אין גלות דען מיר האבן בעונותינו הרבים איר גורם גווען דעם צער • דר פינצער תיקון הסעודה איז מען זאל זאגן איפר דעם פוס ויכולו השמים דער זעקסער תיקון איז מען זאל בייא דעם טיש זאגן דברי תורה דס זיבטי מען זאל גיט גיך ארועק גיין פון דעם טיש בדי דר צייל ווערן קנאן ארומי לייט וועט ער זייא מחיה זיין • דאס אכמי מען זאל זיך וואשן מיט מים אחרונים • דס גיינטי איז איין פוס פון דעם בענטשן • דס צעהנטי איז דס בענטשן אליין און דאס דארף מען אלץ מתקן זיין לפיכוד השכינה • אין פרשת פנחס שטייט אום דער פון איינס איז נטילת ידים ווארום מיט אום רייני הענט מאד מען גיט מאכן קיין ברכה און אז זיי זענן אפר היין זענן זייא ראוי מושף זיין די ברכה דען די ברכה רועט גאר אום איין מקום סהרה דר פאן איז איין איש חמד הייסט דס סהרה דרום רועט אום אום די ברכה און בייא אים שטייט כה תכרכו את בני ישראל האבן דיא חכמים מפולש גווען וועלכר פאן ווס בענטשט די ישראל ווערט ער אליין אום געענטשט און ווען ער בענטשט גיט ווערט ער גיט געענטשט זאגן די חכמי המשניות זאגן אז מען זאגט איין ברכה און מען דער זאגט גיט קיין שם ומלכות דאס הייסט מען זאל זאגן ה' אלהינו סוד עליהם הייסט זיך גיט קיין ברכה אום דס וואשן די הענט דארף צו זיין אום אלי פערצן גינדר פון די הענט דס במייט אום גרוסי סודות דרום דארף מען רעקט גוהר זיין איין נטילת ידים דען די שכינה רועט אום אים גיט ביוער טוט פון זיך אפר די זוהמא בישא די שפחה רעה ס רועט אום אום רייני הענט דרום מאד מען קיין ברכה גיט מאכן זי מען וואשט זיי און מען איז גי מטהר עס זאל אום זיי רוען דיא דושה קען דיא עמי הארצים דרום העלפט זייא גיט קיין מביקה

פרשת עקב

קט

אז ער משלים אלי כדריגות הקדושה און דר עונג ווס ער הט אום שבת אז ער דר פאר זוכה צו נהיר ער'ז ב'ז און ווערער עם קען מקיים זיין און אזי גיט מקיים ווערט פון דעם עניג ג'עע און הקב"ה האט גיזאגט לוי על וואני סודע אנשלייט אויף מיר און אויף וועל בצאמקען מי חמנענ' על ה' רביעאה אזי צוא דר לויכטין דעם טיש מיט אמנוכה מיט ריכט דען דר טיש פון הקב"ה מוז אזי זיין . חסיסאח איין פוס מיט דעם זיין פלא פון דער תורה און מיט ויכולו השמים אזי ער מעיר אויף מלשטה פראשית . שתיחה מען זאך זאגען דברי תורה אויף דעם טיש פון שבת דרום מוז אפלימיר דעם אן פרייטן צו זיך נאך איין תלמיד חכם ער זאל מיט אים עוסק זיין בתורה . שביעאה ער זאל מאריך זיין מיט זיין עמין פון וועגן ענינים דרום ווער עם איז מאריך ביי זיין טיש אזי קען אים מאריך זייני זארוין און מעג דען צדקה איז מציל פון דעם מוים ווייל איין עני אזי השיב וויא איין מת און ער איז אים מחיה . דרום איז הקב"ה אים אויף מחיה און אונזרי חכמים האבין גיזאגט אז הקב"ה האט גיט גיפונען קיין בעשרי כדה צו דיא ישראל פון עניות . האבין זייא גיפרעגט אבער עם איז דאך פאר האנדן חחקג מיני מיתות אויף דער וועלט אזי וויא דיא זאל פון חמנענ' און דעם גרעכטי אזי עניות פר ווס הט הקב"ה אים גיקליפין צו די יעראך ארמקייט ענטפערן אפילו דען אזי פר צייטיג היידן אז עם פלעגט זיי גיין ש'עכט פלעגן זיי שעלמין זייערי אפ נאט אבר די ישראל אפילו אז עם איז זיי שעלעכט לויפן זייא אויף השיית און דרום מיט דר כדה ווערן זיי דר לעפין משיח אזי ווי דר פסוק זאגט

וזה עם עני חושע און אפילו אז איינר איז איין עושר נאר ער הט צער ויסורים הייסט ער איין עני און מבר שפן ווער עם איז איין עני און גייט פון איין ארט אויף דעם אנדריין און איז אויף איין עני פון דעם שכה . רבי חייא איז גיזאגט צו רבי שמעון קיין מבריקא און מיט אים איז גינען רבי יעקב בר אידי און רבי יוסא וויא זייא גיגען זאגט רבי יוסא צו רבי חייא זאג מיר דעם פסוק ולכני הכרזילי תגדערי חעשה חסר והיו באכולי שולחני אזי דען דר גאנצער פלעגט אז ער וועט עסין ביי זיין טיש און מער גיט און וידער עם איז דאך גיט . קיין פבוד פאר דעם טקה אז אנדערד זאל עסן מיט אים נאר דר טקה פדארף אליין עסין און דיא שרים עסין בוזגנר אראפ זאגט רבי חייא אויף האב דרויף נאר גיט גיהערט און וויר אקנין אויף גיט זאגין זאגט ער צוא רבי יעקב מאמר האסטו עפים גיהערט דרויף זאגט רבי יעקב אירונענט דאך אזי מאג פון דעם ראש שמן העקיון און דיא האסט גיט גיהערט ומפל שפן אויף פלומר איר לערינט ארי מאג תורה פון רבי שמעון און אויף גיט זאגט ער צו רבי יוסא און די האסט דרויף עפים גיט גיהערט זאגט ער האמטי אויך בין יונג אויך בין ערשט צו אייך גיקוכן און פריער האב אויך גיט זוכה גינען צו אייך פון דעקט וועגני האב אויך גיהערט דער פון . ער הייבט אן טוח לחם רבל בשר כי לעולם חסרו וואס האט דוד גינען וואס ער הט דעם הלל תהדול אים גילאום מיט דם פסוק ער זאגט דרויף גרויסי סודות ובדרה פקד זאגט ער דוד הט גינען און דר צייט ווס דר מלך עקט נאר בוזגנר און די קנעכט עסין נאך דעם מלך דאס איז אנדריסר סוד וואס מען מאר עם גיט שרייבן . אזי קומט רבי חייא און קושט אים אויף זיין קאפ און זאגט צו אים דו פוסט נאך יונג און עם איז שוין אין דיין הארץ די תכמה עליונה דר ווייך האבין זיי דר זעקן רבי חזקיה גייט

פתח רבי חייא וודאי אין דער חברותא וועט זיך הקב"ה מחבר זיין מיט אונז דען דא ווערן זיך מתחדש זיין דברים וחודשים פון דער תורה זייא ועצין זיך עסין זאגין זייא אימליקר זאל זאגין דברי תורה אויף דר סעודה זאגט רבי יוסי עם איז אפילו איין סעודת ארעי נאר פון דעקט ווערן הייסט דם איין סעודה און גיט דם אקנין וואס דאס הייסט איין סעודה נאר הקב"ה הט נאך הנאה דר פון דרום שמיית זה השולחן אשר לפני ה' דען די דברי תורה וועלן ארום רינגלן דם ארט ; פתח רבי חייא הייבט אן עם שמיית וואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך בדארף דען דר מענטש נאר בענטשן נאט אז ער עסט זיך אן און פילט אן זיין בוך און פריער גיט זאלא אז דר מענטש עסט אפילו נאר איין פזית נאר ער הט בדיעה צו מאכן דם פר איין עיקר אכילה מוז ער שוין בענטשן און עם הייבט ושבעת אזי וויא דר פסוק זאגט פותח את ידך ומשביע לבב חירצון וזארום שמיית גיט בכל חי אכילה זאלא עם גינענט זיך דר עקר איין זיין רצון אז ער האט במחשבה צוא מאכן דם פר איין עיקר אכילה הייסט עם שוין שביעתיא דארף שוין בענטשן דרויף צוא הקב"ה צוא מאכן חרות ושסון למעלה . רבי חזקיה הייבט אן דעם פסוק נאך אים וואכלת ושבעת פון דאגן איז גידוונגן אז צו אשכור אזי מותר צו בענטשן ברכת המזון דען ביי תפלה איז דער דין אז אשכור איז אסור צו דאוונן דען די תפלה איז עולה למעלה למעלה במקום עולם הבא דארטן איז גיט פאר האנדען קיין אכילה ושתיית נאר דיא צדיקים זיצן און מדינן זענן אויף זייערי קעפ אבער דאס בענטשן דר וועקט און אמדריגה וואס פון דער מדינה קומט אראפ אויף דר וועלט מוזן ושפע דרום דארף מען דארטן ווייזן זעטיקייט און שמחה בדי מען זאל דר וועקן די מדינה דרום שמיית וואכלת דם הייסט עסן ושבעת הייסט מדינען דם איז אקנין על הארץ הסובת דם מיניט מען די קדושה ווס זי הייסט איז היס דארטן דארף מען ווייזן שלחית און זעטיקייט דרום הייסט עם ארץ סוכה אזוא וויא עם שמיית ושבוע לחם ונהיה טובים ;

פתח רבי יוסי הייבט אן צו זאגן עם שמיית ועשית שולחן עצי שישים דוא זאלסט מאכין איין טיש פון עצי שימים דר טיש איז גישמאגען אינווייניג אין בית המקדש און ווייל פון דם טיש איז ארום גיזאגטן שפיז צו דר גאנצער וועלט דרום הט דר טיש גיט גמארט זיין ליידיג אפילו איין רגע עם הט אויף אים גימוזם ליגן דר לחם הפנים תמיד כדי דיא ברכות זאלן פון אים גיזאגן ווערן אויף אזי מישן פון דער וועקט און דרום אויך בשעת דער מענטש בענטשט דארף ער עפים איכר לאזן אויף דעם טיש כדי ער זאל גיט זיין ליידיג דען דיא ברכה של מעלה רועט גיט אויף איין ליידיג ארט אזי ווי עם שמיית הגיד לי סח'יש לך בבית אלשעע הט גיפרענט די שונמית אויב זיא הט עפים אין שמוב עם זאך אויף דעם שורה זיין די ברכה אזי ווי מיר האבן דאס לאנג פפורש גינען און אזי איין טיש ווס אויף אים ווערט גיט גזאגט קיין דברי תורה זאגט אויף אים דער פסוק כי כל שונמות פלוא קא צומת בלי סקיס מען מאר גיט אויף אזי איין טיש בענטשן דען עם איז פאר האנדן צווייא ערלייא מישן איינר אין דר קדושה וואס ער איז צוא הקב"ה ער שמיית תמיד מען זאל אויף אים לערנען תורה און אויף דעם טיש ווערן נשלם די אותיות התורה מיט דר תורה ווס מענונט אויף אים ווערט ער נשלם מיט דעם רעכמן היקיון דרויף שמיית אין פסוק זה השולחן אשר לפני ה' און ויקרד איז פר האבן איין טיש ווס הט

פרשת

עקב

ק"ן חלק ניט אין דר תורה און ניט אין דר קדושה דר מ"ש היימט
 קדושה ווארונג ער איז ב"י מסוס ווייל ער האט ניט קיין חלק אין דער
 קדושה ווס וי היימט מסוס דאס איז דיא שכניה וואס אויף איר שמיים
 מסוס אפער אז מען קערניגט דברי תורה אויף דעם מ"ש נעמט
 אים הקב"ה צו זיין חלק און ניט דס אליוין נאר עס איז פר האנדין
 אמלאה הממנה הגדול סורי ער נעמט אלי דברי תורה וואס עס
 ווערט גיזאגט אויף דעם מ"ש און מאכט איין גלשמאלט אזו וויא דר
 מ"ש איז און די אלי דברי תורה ווס מען האט גיזאגט אויף דעם מ"ש
 גייען און ווערן פאר שפרייט פאר הקב"ה דער המלך הקדוש דרום
 שמיים זה השלוח אשר רפי ה' דס ער ווערט פר אים גיקריינט און דער
 מ"ש שמיים ער נאל מסדר זיין מענטשן פון זייעדי עבירות וואל איז
 צו דעם מענטשן ווס אויף זיין מ"ש ווערן גיטאן צווייא ערלייא זאכן
 מען האט אויף אים גיזאגט דברי תורה און מען האט פון דער סעודה
 גיגען צו ארומי לייט זאלן זיך אויך אן ועמן דען עס זענן אן גבריית
 צוויי מלאכים קדושים איינר פון דר רעכער האנט און איינר פון דר
 דינקר האנט איינר זאגט דס איז דר מ"ש פון דעם המלך הקדוש ווס
 דר מענטש האט פר אים מפרד גיזען עס זאל זיין דר וויקן פון השירת
 אז דר מ"ש זאל ממיד זיין מיט ברכות עליונים און הקב"ה זאל דרוף
 לאון רוען זיין שקמן משחת קודש דאס זענן סודות עליונים • און דער
 אנדרר זאגט דס איז דר מ"ש פון דעם מלך הקדוש ווס דר מענטש
 האט פר אים מסדר גיזען דס איז דר מ"ש ווס די עליונים ותחתונים
 וועלן פון אים גיבענטשט ווערן עס זאל דר וויקן פר השירת אז דער
 מ"ש זאל זיין מסודר פאר הקב"ה בעולם הזה ובעולם הבא • רבי
 אבא האט גיזאגט דען פר צייטן איז גיזען אמנה אז צו דעם עסין
 האט מען גיפראכט קרייני מישלך אימדיכן איין בונדר מישל און
 בשעת מען פלעגט אים ברענגן דס מישל האט דר מענטש עס צוא
 גידעקט און האט גיזאגט ברענגט אויף דאס מישל בצניעות עס זאל
 ניט זיין בחרפה פאר די שלוחים של מלך ווארונג דר מ"ש פון דעם
 מענטשן איז אים מוכה בעולם הבא און דורה אים איז ער זוכה צוא
 מגן זיין אויף דר וועלט און איז זוכה צו ווערן דר קענט פר הקב"ה
 למובה און עס ווערט אים גימערט פח וגדולה צו אלץ דינג ווס ער
 דארף וואל איז זיין חלק בעולם הזה ובעולם הבא :

אז שאול המלך האט גיזאגט גביאות האבן זיי זיך אויף אים זייער פר
 וונדרט נאר די קשוא איז דאך ווי קומט דס באמת ער זאל זוכה זיין
 צו די בידי ער איז דאך שוין אין דר צייט גיזען אמלאה ווי אזו האט
 ער גיקענט זאגן גביאות זאג איך דיר ער האט דאך ניט גיהאט בידי
 אין איינס גייערט ווייל הקב"ה האט אים גיגען דיא מלוכה און האט
 אויף אים גימאכט רוען דעם רוח הקודש אז דורה דעם זאל דס מלכות
 זיין מושב האט ער דורה דעם רוח הקודש גיזאגט גביאות אפער אז
 הקב"ה האט דער נאך בייא אים אפ גינומן דיא מלוכה איז ער שוין
 ניט גווען קיין גביא גייערט ער האט גיהאט איין שלל פון התעוררות
 ותבונה ער זאל אמת משפטין דאס דארף איין מלך צו האבן און
 ווייל ער איז בשעת מעשה גיזען צווישן די גביאים האט אויף אים
 אויך גירועט דיא נבואה און אז ער האט זיך פון זייא אפ גישייד איז
 ער שוין ניט גיזען קיין גביא • זאגט רבינעלך ווער האט מיר גיגען
 איין התעוררות פון ארוח הקודש אז איך זאל זיין צווישן די גביאים
 גאמנים דיא תלמידים פון רבי שמעון בן יוחאי וואס דיא עליונים
 ותחתונים ציטרין פאר אים מלך שכן איך זאל זיין צווישן אייך ער
 הייבט אן צו זאגן עס שמיים עשית שלוח אויף דעם שולחן האט מען
 ארויף גיזינט דעם לחם הפנים מיר דארפן פר שמיין וועלעכעס איז
 בעקר ציא דר מ"ש ציא דס ברויט איז דר עיקר אויב דו וועמט זאגן
 זייא זענען ביידע אלץ איינס • קען אזו ניט זיין ווארונג דער שולחן
 איז אויף זיך מקבל דאס לחם עס זאל אויף אים ליגן איז דאך דער
 שולחן למטה און דאס לחם איז למעלה • נאר פון דעס וועגן איז
 פארט דער שולחן דער עיקר ווארונג ער איז מקבל ברכות ומוזן פון
 אויבן און פון דעם שורש השולחן קומט די פרנסה אויף דער גאנצער
 וועלט און דר לחם איז גידיק גווען ווי איין פרי וואס זיא וואקסט אויף
 איין בוים איז דאך דר בוים דר עיקר ווארונג ווען ניט דר בוים וואלט
 דאך דיא פרי ניט גיהאט קיין שורש עפים צו וואקסן אז אויך דער
 שלחן האט אויס גיצויגן מזונות אויף דער גאנצער וועלט און דרום
 האט מען דעם לחם הפנים אויף גיגעסן משבת לשבת צו ווייזן אז
 דר מזון עליין קומט ארויס פון דעם מ"ש און מיט דעם ווס די בנהים
 האבן אראפ גינומען דעם לחם הפנים אלע שבת זענן גיבענטשט
 גיזאגט אלע מזונות ווס מען האט גיגעסן און גיטרוקן דס דר יצר
 הרע האט שוין ניט גיקענט מקמרג זיין דען דורה אכילה ושתיה איז
 דאך שכיה דער יצר הרע בייא דעם מענטשן און איז אויף אים
 מקמרג אפער דורה דעם וואס דיא בנהים האבן אויף גיגעסן אלע
 שבת דעם לחם הפנים איז זייער עסין גיבענטשט גיזאגט דאס דר
 צד הרע האט ניט גיקענט מקמרג זיין פון צוא דינען להקב"ה בלב
 שלם און דיא בנהים האבן זיך גידארפט אפ היטן אז זייער מ"ש
 זאל זיין מיט איין רייניגס גוף מער פון דר גאנצער וועלט • דרום
 גיהער זיך דער מענטש צום ערשטין ריין מאכין זיין גוף פר דעם
 עסין פדי אז דס עסין ווס עס איז פון דעם שולחן המהור זאל הלילה
 ניט אן גירופין ווערן קיי זייה ווס דס איז מצד הקליפות ווארונג דו
 מוכאז דארף ניט האבן קיין חלק פון דעם שלוח אשר לפני ה' ערשט
 נאך דעם עסין דארף מען געבין איין חלק דס תמצית לצד הקליפות
 דס מיינט מען מיט אחרונים די וזהמא דעם שווייס פון די הענט דר
 חלק איז ראוי צו אים און דרום זענען דיא מיט אחרונים חובה מען
 מאכט איבער זיי קיין ברכה ניט ווארונג בצד הקליפות איז ניט פר

פרשת עקב

ויהי ווען די צדיקים זענן גשטארבן אזו אזו האבן זיי גוזר גווען אזו דעם ווס אזו איין גימאן גימארן די תורה שכתב ושבעל פה דרום אזו שוין אבד זעבן אז מען גיהער צוא שליטן דיא טירן פון דיא בתי מדרשים פון דר תורה דרום זאגט מען די דרייא פסוקים אויף דעם ארט פון צידוק הדין • רבי יוסי מיט רבי חייא פרייען זיך זייער אונ זאגן זכאה איז אונזער חלק איז דעם וועג ווס מיר האבן גיהערט אעקעק חידושים • דר סוחר הייבט ווידר אן החכמה תעז לחכם מעשרה שליטים אשר חזו בעיר דם איז משה בשעת ער איז ארויף גאנגען אויף דעם בארג סיני מקבל צו זיין דיא תורה זענן דער ציטערט גווארין אלי הימלו אונ אלע חילות עליונים זיי האבן גיאגט רבוננו של עולם אלע אונזרי שמחות איז נאר אינדר תורה אונ דו וילסט זיא אראפ גידערוי אויף דר ערך האבין זיי זיך איין גזאמלט אויף משה צו פר ברענן אים מיט זייער פייער אזו דעם זיך משה גישטארקט אונ דעם זיי גענעפערט איין תשובה ווס שטייט דען אין די עשרת הדברות אשר ונאמרת מרומי זענט איר דען גווען אין מצרים אדר גשיקט זיך דען בייא זיך ככד ולא תרצח ולא תנאף אונ די איבעריגע אזו דעם ער זיך גשטארקט מעשרה שליטים פון די צעהן דברות ווס זיי הייסן עשרה שליטים אונ ער דעם זיי דר מיט מצנח גווען אזו אוף החכמה תעז לחכם ווער עט איז עוסק אין דער תורה איז זיא מגין אויף אים אונ גשטארקט אים בשעת ער בדארף • אונ פון וואסער איין ארט קומט אים דאס שטארקייט זאגט דר פסוק מעשרה שליטים דעם זענן דיא צעהען דברות ווס זיא שטייען אין דער תורה וואס זענן מושלים עליונים דעם איין מענטש איז גישטארקט דרייען בעולם הזה ובעולם הבא אלע ריין פון דר וועלט אונ אלע מצות אונ אלע חכמות שר מעלה ושר משה איז ארץ אין דר תורה וואל איז צו די ווס זענן עוסק אין דר תורה צוא זיין גשטארקט אין איר לעולם הבא • זיי פרייען זיך זייער אויף זיינע רייד אז זיי זענן גקומן צוא איין בארג זאגט רבי חייא צו דעם סוחר ווי אזו איז דיין נאמן זאגט ער חנן זאגט רבי חייא יחד הקב"ה ייסע קול אז דו וועסט צו אים בדארפן זאך ער זיך לייט זעליגן אונ דיין קול מקבל זיין זאגט רבי יוסי די זון איז שוין גידערט עס ווערט שפעט אונ אונטר דעם בארג איז פר האנגן איין דארף עס הייסט כפר חנן וועלן מיר דארטן געכטיגן פון דיין כבוד ווענן ווס די הייסט אויף חנן זענן זיי גיקומן אין דעם דארף אריין אויף איין הארבעריג • דעם מען זיא דארטן גיגרייט צוא דעם מיט מיט אלי מיני מאכלים זגט רבי חייא דר מיש איז בוראוי נדבות עליו של עולם הבא דרום דארף מען אים קרייגן מיט דברי תורה הייבט אן רבי יוסי עס שטייט וזבלת ושבעת וברכת וגו על הארץ הטיבה אשר נתון לך פון דעם פסוק איז דאך משמע אז נאר אין ארץ ישראל דארף מען בענטשונאך דעם עסין אבער אין חוץ לארץ איז מען פטור פון צו בענטשן נאר דר פשט איז אזו בשעת אזו הקב"ה דעם דיא וועלט בשאפן האט ער זיא צו טייקט אויף איין זייט ישוב אונ אויף דר אנדערער זייט מדבר אונ דעם ישוב אליין דעם ער אדגעמילט אונ האט אים גמאכט רינגלען ארום דער נסוה האכטע דעם איז ארץ ישראל וואס זיא איז אין מיטן ישוב פון דער וועלט אונ דר מיט ארץ ישראל איז ירושלים אונ דר מיט ירושלים איז דעם בית קדש הקדשים אונ דורך דעם ארט נדרן אראפ מלמעלה אלע מדבות אונ אלע פרנסות ושפע פון דעם גאנצן ישוב • דיא מדבר דעם ער אויך גיטיילט אונ האטניט גיפונען קיין

פרישת

עקב

קמא

בְּתַעֲנוּגִים נִהְיֶה עַד צוֹ נִדְעָקִין אֲנִי זֶה צוֹ נֶאֱרָגוּ אֹפֶן דַּעַר קְרוּשָׁה פֻּן דַּעַם אֶרֶץ הַקְּרוּשָׁה אֲנִי אֹפֶן דַּעַם הַיִּבֵּל הַמְּלָךְ וּמִסָּעֵם אִיז אֲצוּנֵד בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים חֲרוֹב נְוֹאֲרָן אֲנִי בִּשְׁעַת עַד מֵאֲכַט אִיזן שְׂמִיחָה אֲנִי דַר מֵאֲכַט זֶה אֲנִי מְרַנְעֵרֵי אֹפֶן חוֹרְבָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִיז דַּס אֶן גִּנְוִן פֶּר הַקִּבְיָה אֲנִי עִם וְעֵרַם אִים גִּירְעִינִם נְלִיָּה וְיִי עַד הַט אֶן נִבְרִיִּים אֲנִי הַט נְבוּעַם דַּאָם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ מִיז אֵלֵי חוֹרְבוֹת פֻּן דַּעַם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּוְאוֹךְ אִיז צוֹ זֵיין חֵלֶק :

רבי חייא מיט רבי אבא זענן גווען אופ ארץ איין הארבערטיג אז עס איז גקומן האקבי נאכט זענן זייא אופ גשטאנן לערנן תורה איז דעם בעל הבית מאכט אופ אופ גשטאנן און הט צו זיי אן גנוגדין איין ליכט און הט זיך גשמעקט איינער זייא צווא הערן דברי תורה הייבט רבי אבא אן צו זאגן עם שטייט כי נר מצוה ותורה אור • נר מצוה מיינט מען ווער עם איז עוסק און מוט מצוה דתורה אופ דער ווערט אזו גיט מען אים פר איטליכר מצוה איין ליכט לעולם הבא ותורה אור מיינט מען גאר ווער עם לערניגט דיא תורה אליין איז ער זוכה צו דעם אור ווס די ליכט ווערט פון אים אן גנוגדין דען דאס ליכט אן דעם אור איז גאר גיט ווערט אופ קען גיט זיין קיין ליכט אן איין אור איינס דארף האבן צווא דעם אנדרין דרום דארף מען מתקן זיין במעשה דס גר מען זאל עוסק זיין בתורה צו דר לייכטן דס אור אופ דעם ליכט • וואול צו דעם מענטשן וואס ער איז עוסק בתורה ובמצוה צווא בהעפען אור וגר ויישר שטייט וברוך חיים תוכחה מוסר דען מיט ווס דר מענטש איז אופ זיך מקבל אפ צווא קערן פון דעם שרעקמיו וועג צו גיין בדרך הטוב דס ברענגט אים לעולם הבא וייר הייס דער ווס שפראפט זיין חבר ער זאל גיין איין דעם וועג פון הקב"ה איז צו אים איין דרך חיים לעולם הבא דבר אחר נאך איין פשט איז כי נר מצוה נר מצוה מיינט מען די תורה שבעל פה ווס מען דארף זיא מתקן זיין זיא זאל ווערן דר לייכט מיט דר תורה שכתב דען די תורה שבעל פה הט גיט קיין אנדערער תיקון און קיין אור גאר דורך דר תורה שכתב אזו ווי דיא לבנה האט גיט מער קיין ליכט גאר ווס זי איז מקבל פון דר זון • דער ווייל האט רבי אבא אכטונג געעפן איינמער זיך האט ער דר זעהן וויא דעם בעל הבית מאכט שטייט איינער אים זאגט ער כי מצוה מיינט מען דיא מצוה ווס די ווייבר האבן איין דעם זוכה גווען דס זענן די ליכט פון שפת האש"י די ווייבר זענן גיט זוכה צו דר תורה זענן דאך זייערי מאגן זוכה לתורה און דר לייכטן דס ליכט פון זייערי גשים ווס זיי זענן מתקן די מצוה פון דעם גר און די מאגזילדין דר לייכטן דס ליכט מיט זייער אור פון דר תורה ווי די אש"ת הט דס דר הערמ הט זיא אן גנוג צו וויינן • דר ווייל איז איר פאטר דער בעל הבית אופ גשטאנן און גייט צווא זייא דר זעהט ער ווי זיין פאכט שטייט און זיינמ פריענט ער זיא וואס ווייניגסטו דער צייקט אים רבי אבא דיא גאנצי מעשה אזו הט דר פאטר אופ אן גנוג צו וויינן זאגט רבי אבא עם ווייזט אום דיין איידיס איר מאן איז גיט קיין למדן ער הט גיט זוכה גווען צו דר תורה זאגט דר בעל הבית צו זיי בודדאי איז אזו און אופ דעם וויין אופ מיט מיין פאכט תמיד גאר ווי קומט דאס ער זאל זיין מיין איידיס ווייל אופ דאב אים איין קאל גזען ווי ער איז אראפ גיפשוונגן פון דעם בודים ער זאל הערן קרושה מיט דעם קהל דרום איז מיר גפעלן אים צו זעבן מיין פאכט אופ

האב מיד פון דעם משער גווען אי ער גיהער זיין איין אדם גדול בתורה האמשי ער איז נאך איין יונגער מאן און איה האב איז פריער גיט נקענט און אצונד זעה איה אז ער קען אפילו גיט פענטשן קיין ברכת המזון זאגט רבי אבא צווא דעם בעל הבית פון בייט אים אופ איין אנדרין לאז ער איר גט זעבן און איר גיט איי אנערן מאן איין זכרון אדער אפשר וועט ער מיט איר האבן איי קינד ווס ער וועט זיין איין תלמיד חכם • דר ווייל הט זיך איר מא אופ גחאפט און שפרינגט אריין צווישן זייא און האט זיך אנדער גוועקט האט רבי אבא אופ אים אכטונג געעפן און זאגט איה זען אז פון אים אדר פון זיין קינד וועט ארום גיין איין אור תורה הט דר זינג אן גנוג צו לאבן און זאגט רבנתי איה וועל פר אייך זאגן איי זאך פון דר תורה הייבט ער אן צו זאגן עם שטייט צער אני ליטם ואתי ישישים על כן זחלתי ואירא מחות דעי אתכם אין דעם פסוק האבין זיך דענו וועקט די עמודי עולם אפר מיר דארפן דאך פר שטיין דען אליהו בן ברכאל הבויו איז דאך גווען ממשפחת רם אונזרי חכמים זאגן ער איז גווען מזרע אברהם און עם איז רעכט אזו אפר ער איז גנוג איין בלחן ממשפחת יחזקאל בן בוי הפהן ווארום דא שטייט אליהו בן ברכאל הבויו און דארפן שטייט יחזקאל בן בוי הפהן אזו דוא וועסט זאגן ממשפחת הבויו איז מייטש איין מצוה משפחה דרום שטייט ממשפחת רם ער איז גווען פון אדוכר משפחה פון אלי פר ווס הט ער גהייסן הבויו ווייל ער הט זיך מצוה גווען פון דעם ווס איז בעסר פון אים דרום הייבט ער פשם אדם דס ער איז מושל אופ אלי דס קיין אנדרר מענטש ווערט אזו גיט גרוגן צער ליטם עם וואלט פדארפט שטיין מיטס גאר אזו מיינט ער צער אני אין האב מיד קליין גמאכט ליטם פאר אזעלכין וואס ער איז עקטרי פון מיר איה האב מיד גיטראכט ימים ידברו ודוב שנים יודיעו חכמה דיא אקטע לייט זאלן ריידן און מודע זיין חכמה און ווייל איה בין זינג פדארף איה שווייגן און גיט רייכן קיין חכמה אין דער תורה על זחלתי ואירא מחות דעי אתכם מיד גפארבטן צו ווייזן מיין דענו אכן רוח הוא כאנוש ונשמת שדי תבינם דען ווייל איה בין זינג האב איין גוואלט שווייגן ביז היינט און היינט איז שון אים גנאנגן צוויי חדשים זיא איה בין דא דרום וועל איה שון אן הייבן בתורה יסחה עת הייבט אן כי נר מצוה ותורה אור און זאגט דרוף גרוסי מודות און הייבט אן צו לאבן און זאגט זיין עדיינים און זאגט ביי אהער איז מתקן גווארן דר אור מיט גר אין איינס און אצונד רבנתי איה בין פון פבל איה בין דר זון פון רבי ספרא און איה האב גיט זוכה גווען אים צו דר קענן און בין אזו פר טריבין גווארן בוי אהער אזו האבן איה מיד גפארבטן ווייל די מענטשן פון דאגן זענן לייבין איין דענו תורה האב איה אופ מיר גנוגן אז איה זאל גיט רייכן קיין דבר תורה פר קיין מענטשן ביז צוויי חדשים און היינט זענן זייא שון אום גנאנגן וואול צו מיין חלק ווס איה האב מיד היינט צווא אייך מחבר גווען הייבט רבי יוסי אופ זיין קול און וויינט • זיי שטיין אל אופ און קושן אים אופ זיין קאפ זאגט רבי יוסי וואול צווא אונזר חלק ווס מיר האבן זוכה גווען דס צו הערן • ער זאגט רבנתי איין האב גווערן דעם צער פון מיין שווער מיט זיין פאכט דען זיי האבן זיך מצער גווען ווס איה קען גיט קיין ברכת המזון האב איה גנאנגן אייך איה וועל קענן ברכת המזון וועל איה מיד גיט מחבר זיין מיט

פרישת עקב

ויו וייב האמשי איך וואלט דס גיקענט מאן אן איין טאט האב איך
בער ניט געוואלט עובר זיין אוף זייער געה ווייל איך האב קיין
דברי תורה ניט גמארט ריידן די צוויי חדשים זיי זענן זיך משמח
בי יוסי ורבי חיאי ורבי אבא און דר שווער מיט זיין מאכער און
ווייזן פון גרום שמחה זאגט רבי יוסי צו אים ווייל דו האפט אן
הובן דר לייבט אונ ז דעם מאג וואול צו אונזר חלק אין דעם וועג:
על ער הייבט אן בברכת המזון איין פסוק זאגט וואכט לפני ה' אלהי
ונג איין פסוק זאגט ושמרת לפני ה' אלהיך די פסוקים זענן רעכט ווען
ישאל ווען גווען לפני ה' אפר היינט ווי איז דאס מקום צוא עמין
על ה' און זיך פרייאן פאר גאט אלא עם איז אזו בתחלה אז דער
גענטש זעצט זיך עמין אזו מאכט ער ברכת המוציא איבער דעם
רויט און זאגט הסעית מיט איין ה' דס איז די שכינה אז דר מענטש
אכט די ברכה קומט די שכינה פון אים און דס ווס שמיים וואכט
על ה' אלהיך מיינט מען ער זאג זאגן בייא דר טיש דברי תורה ווייל
קביה קומט פון אים דרום שמיים זה השולחאשר לפני ה' און דארפן
זאגט ער וואכט לפני ה' אלהיך מיט דר תורה איז ער מייחד יהוד קורטא
די הוא ושכינתיה דרום שמיים לפני ה' און ווייל דר מענטש שמיים פון
זיין הערן אזו מוז ער געבן דעם ארומאן און אז ער גיט אים עמין
זיין גרייט ווי ער קעמט פון גאט און דר ווס קעמט פון אים דארקניט זיין
זיין בלען דס הייסט איין פרעסר אזו ווי עם שמיים בייא עשו הלעיט
אזו געהר צו זיין אזו ווייא עם שמיים ובסו רשעים החסר דרום שמיים
בלת לפני ה' אלהיך דוא זאקט עמין פאר הקביה ניט פאר דעם צד
מוטאיה און בדרוף מען נזהר זיין פון דברים בטלים ביי דעם
טיש און ער מוז עוסק בדברי תורה זיין און דורך דר תורה גיט ער
זיין כח בכבוד צו זיין הערן ושמחת לפני ה' אלהיך דס איז דר פוס של
דקה ווען דר מענטש גענטשט אוף דעם פוס של ברכה בדרוף
דר זיך פרייען און מווייזן שמחה ומוט לב אונגניט קיין מרוערטייט
ער נעמט דעם פוס של ברכה צוא גענטשן שמיים בייא אים
קביה אזו גהעו זיך דר מענטש מתעמף זיין זיין קאפ בשמחה פון
קביה און צו גענטשן איבער דעם פוס מיט דריי מענטשן און צו
זאגן בנדך שאכלנו משלו ובכסו חיינו און זאל גיט זאגן וקטובו דער נאה
אל ער זאגן חן את העולם הולו כסובו ונר און ער שפייזט צדיקים און
שעשים מצד החסד דרום זאגט ער חן את הכל און ווייל דס איז ארץ
צד הימין דרום פאר מען גיט אן רירן מיט דר לינקר האנט אין
עם פוס צו הערפן אים ארום געפן אוף דר רעכטער האנט און ביי
ברכת הארץ מוז ער זאגן ברית ותורה על כריחך שחטת כבשרנו ועל
בדך שלחנתנו דרום זענן די ווייפר פסוד פון ברכת המזון וייל וייא
אפן גיט קיין ברית ותורה און ווער עם גענטשט געכט ער דיא
ברכה פון אלי און ווערט געענטשט אין דעם פלל פון ברכת המזון
ונג ער האט אריכות ימים און ווער עם נעמט איין פוס ברכת
מזון און גענטשט אוף אים שמיים כוס ישועות אשא ובסע ה' אקרא ער
וערט געענטשט פון דעם יד ימין ווס ער הייסט ישועות הושעה ימין
זייער ווערט געהאלפן פון אלי מקטריגים פון דר וועקט דער ווייל
זי גווארן טאג שמייען זיי אלי אוף און גענטשן אים זאגט רבי
סי בנדאי איז היינט ערשט דר חתונה טאג מיר וועגן גיט אוועק
זיין פון דאגן ביי ער וועט ערשט איין רעכטי חתונה מאכן אוף
דאגער שטאט די חתונה ווס הקביה בערעט זיי גענטשן זיין ווייב

מיט כמה ברכות און דר פאטר דס גרוופן אלי פון שטאט צו זיך
אויף דער שמחה און זיי האבן גירופן די חתן וכלה און האבן
זיך מיט זיי גבריים זאגנען טאג און ער איז זיך משמח מיט זייא
בדברי תורה ער הייבט אן ועשית את הקשים למשכן עני שמים עמודים ער
זאגט דרום גרוסי סודות און דעם סוד פון שבע ברכות וואס מען
מאכט ביי איין חתן וככה וואול צו די צדיקים ווס זיי זענן אין אלי
זאכן איין דוגמא ווס עם איז למעלה זייא זענן זיך משמח זאגנען
טאג בדברי תורה און די גאנצי שטאט האבן אים גמאכט פון איין
ראש איבער זיי דעם אנדרין טאג שמייען אוף רבי יוסי ורבי חיאי
ורבי אבא און בענטשן זייא און זענן אוועק גינגען זייער וועג אז
זיי זענן גמוגן פאר רבי שמעון הייבט ער אוף זייני אונן און מוט
אויף זיי איין קוק זאגט ער איך זעה אוף אייך אז איר זענט גווען
צווייא טאג מיט איין נאכט אין דעם משפן פון איין גער און דער
גער האט אייך גלערניט זיין גליונים אין דר תורה וואול צו אייער
חק מייני קינד זיי דר צייטן אים דיא גאנצי מעשה זאגט ער וואל
צו אייער חק און צו מיינחלק דעואיך דענק אז אמא איז מיט מיר
גנאנגן אין וועג רביספרא זיין פאטר האב איה אים געענטשט אז ער
זאל האבן איין זון אז ער זאל זיין איין לייב אין דר תורה נאר איך
האב אים גיט געענטשט אז ער זלזוכה זיין פון זיין לעבן וואול צו
אייער חק וכל בנדך לסודי הידבר אהר וכל בנדך לסודי ה' זענן דען אלי קינד
פון ישראל גלערניט פון הקביה די תורה ויא עם איז אזו דען בשעת
די קינד מיטן זיך אין דער תורה אזו קומט דיא שכינה און גיט
צו זיי כח צו לערנען אין דער תורה דען וואלט גיט גווען דיא
סיוע פון הקביה וואקטן דיא קינד עם גיט געקענט סובל זיין רבי
שמעון איז גווען שכוח אויף דעם טויער פון לוד און רבי חיאי איז
אויך גווען מיט אים פאגעניט זיי איין קינד זאגט דאס קינד דען
היינטיגן טאג הייבט זיך אן דס התעוררות זאגט רבי הייא פון וואגן
ווייסט דאס קינד זאגט רבי שמעון עם קומט צו צייטן איין גבוהה
צו איין קינד ווס עם ווערט גיט אנפלעקט צו קיין גביא זאגט דאס
קינד אין דען איין תמיה אז אקינד זאל גביאות זאגן עם איז דאך
איין פסוק וכל בנדך לסודי ה' און די גבוהה הייסט לסודי ה' דרום איז דיא
גבוהה ביי די קינד דאס ביי זיי שמיים וכל בנדך לסודי ה' דרום קומט
פון זיי דיא גבוהה קומט רבי שמעון און קישט אים און זאגט איך
האב גאה אין מייני מעג דס גיט גיהערט ראו כי ה' נתן לכם חשבת וגו'
זאגט רבי יהודה אלי זעקס מעג ווערן געענטשט פון דעם זיבעטן
טאג און אימליכר טאג גיט ברכות ווס ער האט מקבל גווען דרום
זאגט משה ביי דעם פון איש אל יותר מסנו ער בוקר פרי ער זאל גיט געבן
און מוסרף זיין פון איין טאג אויף דעם אנדרין טאג דען אימליכער
טאג איז אריין שולט אין זיין טאג און גיט אין דעם אנדרין טאג אלי
פינף מעג זענן נאר שולט אויף דעם וואס זייא האבן מקבל גווען
אימליכר אויף זיין טאג און דר זעקסטער טאג ווערט אין אים מער
גיפונן דרום שמיים יום השישי מיט דער ה' וואס עם שמיים גיט בייא
אלי מעג צוא ווייזן אז ער איז גרעסער פון אלע פינף מעג דען אין
דעם זעקסטען טאג גרייט ער אן אמילש לשם יהודי וגי אויף שבת דרום
איז אין דעם זעקסטען טאג צוויי חקנים מען זאל קרייבן דעם פון אוף
שבת אויך דרום זאל מען פרייטיג פון נאכט גרייטן צו דעם טיש פרי
עם זאל אויף אים שורה זיין די ברכה און קיין ברכה איז גיט שורה

פרשת עקב

מיסין אונ איינר כסמאל אונ די שכינה רועט איבער אליי אזוי ווי אמוסר
 איבער די קינדער באותו שעה ווערט מקוים ישול מצדך אלמורבבה מיסין איד
 דא י"ש דאס איז אלץ ווען דער מענטש קומט אהיים בשמחה אונ איז
 מקבל די מלאכים בשמחה באותו שעה זאגט דא שכינה דער איז
 איין ישראל אסר בר אחסור מיט דיר מוא איה מיד בארימן אונ אויב
 גיט גייען די מלאכים מיט דער שכינה פון אים אוועק אונ דער זיך
 הרע קומט מיט זייני חירות אונ זענן זיך מחבר מיט אים אונ זאגט
 דער איז מיינער אונ פון מייני חירות סיד תיבף רועט ער אויף אים
 אונ איז אים ממטא • אונ בייא אימריכין מאן אונ ווייב איז דער שם
 י"ה אין זייער נאמן ער הייסט א"ש אונ זיא הייבט א"ש אזוי גייט דער
 שם י"ה אוועק פון זיין בלייבט איבער א"ש אונ זייער מאכט איז קמא
 אויף אים איז גיטאגט ואל תחאו לסמעהו מען זאל קיין הנאה גיט האבן
 פון דעם רע עין אונ אויף זיין מיש איז גיטאגט גיטאגט כי כל שולחנות מלא
 קיא עווא זייער טיש איז פול מיט צואת דאס איז דער זיך הרע וואס
 ער איז קמא דרוםווער עס קומט זיך ממחר זיין העלפט מען אים וויל
 ער זיך ממטא זיין עפינט מען אים ארי טומאות קום אונ זעה עס גייען
 מיט דעם מענטשן מלאכים קדושים אונ מלאכים ממאים ווי ער גייט
 זענען זיי מיט אים איז ער פרום זענן מיט אים דא מלאכים קדושים
 אונ היטן אים אזוי ווי דר פסוק זאגט כי מלאכיו יצוה דך לסמוך בכל דרכך
 אונ אויב גיט טוען זיי זיך אפ פון אים אונ די מלאכים ממאים פירן
 אים אינגידיגס אונ באותו שעה אז ער רופט צו הקב"ה ענטפרט מען
 אים גיט עס איז אויף אים שולט חלאים רעים אונ דר רוח המומאה
 אונ זיין תפלה איז פאר אום וויירדיקט רבי יוסי הייבט אן ויאכל ביש
 וישת וייסב דבו ווס מיינט מען וייסב לבי ער קט ניבענשט אויף זיין עסין
 דען דר ווס בענשט אויף זיין עסין איז ער מטיב מיט זיין הארץ דס
 אויף אים איז גיטאגט לך אסר לבי אונ עס שמייט צור לכבי וחלקי דס הארץ
 קריגט פרכות קמעלה דורך דעם ברכת המזון אונ דס ברכת המזון
 איז ניקא פר הקב"ה ווער עס איז מברך צו הקב"ה אויף זיין זעטיקייט
 אזוי אז ער מכוין זיין זיין הארץ ברצון ובשמחה אונ פאר גיט זיין
 טרויערע אונ אזוי ווי ער גיט די ברכה בשמחה ועין טוב אזוי גיט מען
 אים אויף בעין טוב דרום פאר גיט זיין קיין טרויערטייט גייערט
 בשמחה ובדברי תורה אונ זאג פאן זיין הארץ מיט דעם ברכת המזון
 צו גלעבן די ברכות ווס ער פדארף דען די ארבע הברכות וואס זיי
 זענן שולט פארבע רוחות די ווערן גשפיינט פון דעם ברכת המזון
 אונ ווערן גקריינט אונ זענן נהנה דר פון דרום שמייט טוב עין הוא יביר
 דרום זאל ער בענטשן בשמחה דען פון דר ברכה ושמחה נהן מלחמי
 ליל ער איז מושל ברכות צו אלע צדדים ווס ער פדארף • קום אונ
 זעה בעזע איז גווען איין טוב עין אונ גיט קיין עזות מצח דרום שמייט
 ויבא לשכב בקנה הערטה דאס ווייזט אגרויסע זאך דס דר וואס בענטשט
 ברכת המזון ווי עס גייער צו זיין בשמחה ובמזוב לב אזוי אז ער
 גייט אוועק פון דר וועלט איז אים אן גבריית איין מקום חשוב ומזוב
 קמענה בנן עדן איז היכרות הקדושים דרום שמייט דא בקנה הערטה
 אונ דארטין שמייט כסג ערטה הוסי דאס ווייזט אויף דא היכלות
 הקדושים וואס זענען קודש קדשים דרום שמייט ווייל ער האט
 ניבענשט ויבא לשכב ווען זיין שכינה דאס הייסט זיין פמירה איז אזוי
 קומט ער בקנה הערטה • נפאה איז דער מענטש וואס היט די מצות פון
 זיין הערן אונ היט שבת דען עס איז גיט דא קיין שום מצוה אין דר

די שווערי דינים אונ די שווערי ארביט אזוי וויא עס שמייט ביום
 ה' לך מעצבך וסוגד וסן העבורה הקשה דרום איז שבת גלייך גיטאגט
 מקעגן דר תורה אונ ווער עס היט רעכט שבת איז גלייך ווי ער
 קומט גידיגט דא גאנצי תורה אויף שמייט שומר שבת מחללו ושומר ויו
 שות כל רע דר ווס היט רעכט שבת איז גלייך ווי ער וואקט גהיט די
 נצי תורה ער האט גיט גיטאגט קיין שום שלעכץ • רבי יהודה איז
 זאל גייען מיט רבי שמעון אין וועג האט ער אים גיפריעט וואס
 זינט דר פסוק ווס עס שמייט כה אמר ה' לסרסם אשר ישמרו את שבתותי
 ונתתי להם בנותי וכתומותיה ווג' זאגט רבי שמעון צו אים דו רייטסט
 זיך דעם אייזיק אונ וויקסט הערן דברי תורה בינד פריער אן זיין
 זיך אונ גיט אראפ צו הערן דברי תורה פרי דוא זאלסט רעכט
 זען פר שמייט אונ מכוין זיין ווס איה וועל דיר זאגן זאגט רבי יהודה
 א אים איה בין פון דינט וועגן גיקומן אהער אונ מיט דיר וועלען
 דיר זוכה זיין צו זעהן פני השכינה דרום זאג מיר דברי תורה זאגט
 גי שמעון די רבנן האבן דס גיט רעכט מפורש גווען אונ איה וועל
 דר זאגן דעם פסוק כה אמר ה' לסרסם אשר ישמרו את שבתותי גייט אויף די
 קטידי חכמים וואס זיי הארמן זיך אויף גאנצי וואך זייא זאגן זיך
 מיט מונג זיין מיט קיין אשה גייערט פון איין שבת צו דעם אנדערן
 דרום זיך ווי אראפ הייליג נשמות צו זייערי קינדער מיהוד קדושה
 ליונה ווייט אין דר צייט איז דר רעכט יחוד אונ ווען דער דין איז
 זולש אויף דער וועלט אזוי עהמ הקב"ה אין זיי אונ איז זיך מרחם
 זיך דער וועלט אויף דעם שמייט כולו רע אמת דאס איז דער חותם
 קודש השלם אזוי ווי דר פסוק זאגט חתן אמת ליעקב אונ הקב"ה הייסט
 מות אונ ער זאגט דרויף גרויס סודות • אונ וויא רבי שמעון זאגט
 ס צו רבי יהודה אזוי דר דרום זייער גייווינט אונ זאגט ווייא צו
 ו דר וועלט ווס זייער דרך אונ זייערע מעשים איז אזוי ווי די ברכות
 אונ ווייסן גיט אונ זענען גיט משתדל אין דר תורה אונ אין די סודות
 ווס איז בעסר אז זיי זאגן נאר גיט באשאפן ווערן ווי צו דער וועלט
 צו דער הער וועט שמארטן מער וועט מנקה זיין סודות אונ ווער
 וועט אזוי ווייסן אונ מסתפל זיין אין דר תורה • זאגט רבי שמעון צו
 אים דא שווער איה ביי זיין קעגן אז דא גאנצע וועלט איז נישט
 זייערט די חכמים ווס זיי זענן משתדל אין דער תורה אונ ווייסן דא
 סודות פון דר תורה עס איז בודאי רעכט ווס די חכמים האבן גוור
 גווען אויף די עמי הארצים ווס זיי פר דארבן זייער וועג אונ ווייסן
 גיט בין ימין קשמאל זענן זיי אזוי ווי די בהמות :

בווהר חדש איז ער מאריך אין די סודות פון שבת איבער שבת קומט
 אן גיט ארויס אקול שופר אויבין אונ דאס קול איז דר חק
 פון דר קדושה דען דא קדושה פון שבת איז גיט בין דס קול רופט
 אויס אז עס איז שבת אונ דער מלאך ווערט גיקריינט מיט חשוכי
 קרוגן פון פיל אורות עליונים באותו שעה דר וועקן זיך צוויי רוחות
 הקדושים ערוינים איינר מצד ימין איז סיכאל ומצד שמאל איז גבריאל
 אונ זיי זענן שולט איבער ששים רבוא חילות ווס זיי זענן אן גבריית
 צו אימרגן איינר מכוין אונ איינר משמאל ווייט שמייט גרויס סודות
 ווי אזוי דר מיש פדארף זיין שייין אן גריכט דר פון האבן הנאה די
 עליונים דרום גייער דער מענטש משמח זיין אום שבת אונ רעכט
 אן ריכטן זיין מיש משמח צו זיין עליונים ותחתונים אז דר מענטש
 קומט בקיל שבת פון דער שול זענען מיט אים צווייא מלאכים איינר

פרשת

עקב

קב

תורה ונאם עם זאל דרנען ניט הענגען לוי'ן וסודות עליונים און אורות עליונים און די מענטשן וויסן נאר ניט און זענן ניט משגיח אויף דעם פבוד פון ווער הערו • זפאין זענען די צדיקים וס זענען משתדל אין תורה • זפאין זענען זייא בעולם הזה ובעולם הבא : ותאמר ציון עובדי ה' וכו' שכתבי התשבת אשה עולה וגו' רבי יצחק איז גגאנגען אין וועג האט ער באגעניגט צוא רבי חיטא זאגט כפי חיטא עם שמיית התשבת אשה עולה מרחם בן בכנה וגו' ונאם מיינט דר פסוק זאגט רבי יצחק קום אינ זעה אזו האט רבי אלעזר גזאגט פון וועגין זיין פאטער רבי שמעון די ישראל זאגין פאר הקב"ה פון דעם טאג וס מיר זענען גיפארזו אין גלות פבר אריין האט אונז הקב"ה פר געסן דרום זאגט דר פסוק ותאמר ציון עובדי ה' וכו' שכתבי זאגט די שכניה התשבת אשה עולה פר געסט דען איין אשה אין איר קינד און די ישראל זענן דאך גווען מיינע קינד און ווי דער פסוק זאגט בנים אתם לה' אלהיכם ווער פר געסט זיין ורע מרחם בן בכנה ווער איה דען טיין ורע אמת פר געסן אזו ווייא דער פסוק זאגט ואנכי נשעתי שוק כולי ורע אמת גס אלה תשבתה האמישע איר וועט פאר געסין דעם אלה ונאם אזו אלה תולדות חמשים והארץ אבער ואנכי לא אשכח וועל איה דיה פארט ניט פר געסין פון דאנען לערגען מיר אפ אזו הקב"ה פר געסט ניט אין די ישראל ער הט נאך מער גזאגט התשבת אשה עולה הקב"ה זאגט אז די ישראל זענן פגריפן אין זיין נאמן און אזו ווי ער פר געסט ניט אין זיין נאמן אזו איה פר געסט ער ניט אין די ישראל און ער זאגט דרוף אגרוסן סוד אזו ווערט רבי הייא דער ציטערט און זאגט ורצוי אזו אזו גבענטשט אזו הקב"ה וס איה דאב דיה פגעניגט און ווייס די זאך ווער עם הט דאם גזאגט קום און זעה באוזה יום אזו איה דאב דאם גהערט פיו איה גלאפן פיר מייל און איה דאב ניט געקענט גפינן ווער עם הט דם גזאגט זאגט רבי יצחק דרום בין איה גגאנגזאין דר מערה וס רבי אלעזר הט דארט גרועט און ער הט עם מיר גזאגט הט רבי חיטא אויף אים גריינעט אז יבקע כשהר אורך וארוכתך מרחח הצטח :

פרשת ראה

בנים אתם לה' אלהיכם לא תתגודדו ולא תשימו קרחה וגו' אין פרשת לך לך איז ער באריק דאם דיא נשמות הצדיקים זענען די פירות פון הקב"ה און דרום הייסן זיי פנים צו הקב"ה און די פירות פליען אוף דר וועלט זייא זענן דר קיום פון דער וועלט און פון דער תורה און דרום גייען אלע נאכט אויף די נשמות הצדיקים און האלבע נאכט קומט הקב"ה מיט דיא נשמות הצדיקים אין גן עדן און איז זיה משתעשע מיט זיי און מיט די נשמות הצדיקים וס זענן שוין אויף יעגער וועלט און דער עולם בעליון כוז דאפן דאם התעוררות פון דעם עולם און אזו די נשמות הצדיקים גייען אוף פון דעם עולם אזו זענן זיי זיה מהלפש אין רבושי פבוד פון פיל אורות עליונים און הקב"ה איז זיה משתעשע מיט זיי און גרוסט צו זיי ווייל זיי זענן די פירות ומגששה ידיו אזו ווי דר פסוק זאגט בנים אתם לה' אלהיכם • רבי אלעזר זאגט הקב"ה הט זיי גירופן ישראל אחים ורעים וס פר איין פגרה הט ער זיי גיגען דם זיי זאלן זיין אונטער זיין האנט און ער וועט זיין ווער שוכר און רופט זיי מיינע גידיפטע קינד מער פון אלע עליונים און זאגט בנים אתם לה' אלהיכם ווייל דר שם הקודש ווערט נשלבם אין ווער חותם אות פריית אזו זיי זענן זיה פון דען אין דר צורה

פון דעם מענטשן זענן נאר צוויי אותיות די שו"מ דר דליח און די דר מענטש איז זיה מל ווערט אנטפלעקט דאם אות י"ד אזו ווערט נשלבם דר שם ש"ד דרום הייסן זיי בנים לה' קדושים און אזו זיי זענן חלקי מטמא דעם הייליגן צייכן און זענן אים סגנון ברשות אור גייט אוועק דר קדושה פון דעם חותם און עם איז גליק ווי ער ווארט מחריב עולם גייען דען דר איז מטמא דעם הייליגן צייכן וואס דער מיט ווערט נשלבם דר שם הקודש די נשמות הצדיקים זענן אין איין העכערע מדרגה פון אלע היילות וכחות של מעלה אויב דו וועסט פרייע נאך וס קומען זייא אראפ אוף דער וועלט און ווערן אפ גיטאן פון ווער הויכע מדרגה עם איז איין משל צו איין מלך וס הט זיין אזו אוועק גישקט אין איין דארף אריין מען זאל אים דארט אוף ציהע און זאל דארט מגודל ווערן פיו ער וועט גרויס ווערן און וועט שוין זיה זענען לערנען די וועגן און נמוסי המלכות דר נאך ווייא דר מלך הט גיהערט אז דר זון איז שוין גרויס גיטאן און די אהבה פון דעם מלך איז דאך ווער גרויס צו זיין זון אזו הט ער נאך אים גישקט זיי מוטער די מרבה זיא זאל אים אהיים פגענגען הט זיא אים גבראכט און דר מלך הט זיה מיט אים ווער גיפרייט אזו אוף די נשמה פון דעם צדיק זי קומט סיחור קובה ושכניהו שיקט ער די נשמה אין דעם דארף אריין דם הייבט אויף דר וועלט זיא זאל דארט מגודל ווערן און זאלן לערנן די נמוסים פונדס מלעלין מיט אלי זאכן אז דר מלך דר הערט אז דם קינד איז שוין גרויס עם איז שוין צייט ער זאל קומען פון דעם מלך גידון אין זיין היבך אריין און פאר גרויס רבשאפט קומט די שכניה בעצמו נאך אים זיא זאל אים אהיים געקען און ער שפארבט ניט פיו ער זעהט פרייע די שכניה און זיא ברענגט אים צו דעם מלך עליון און זיצט שוין תמיד דארפן פון דעם וועגן אי דר סדר פון דעם דארף אז דר פן המלך גייט ארויס פון דעם דארף שבייען זיי און וויינען וס דר בן המלך שייך זיה אפ פון זיי און אזו ער גיפונט זיה צווישן זייא איינר אקרוגער זאגט ער צוא זייא וואסט זיינט איר וויישט איר דען ניט אודר פן המלך הט שוין מער ניט גבראפט זיין פייא צייער ער איז שוין ראוי צו זיין ביי זיין פאטער אזו אויך משה רבינו איז גייען איין קלוגער הט ער גייענען אז דר דארפס זייט האבן גיטוינט בשעת איין צדיק איז גישפארפן הט ער זיי גיזאגט בנים אתם לה' אלהיכם לא תתגודדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת קובץ און זעה די צדיקים וואלטן וויסן די דאזיגע זאך וואלטן זיי זיה ווער גיפרייט בשעת עם קומט ווער צייט זיי זאלן אוועק גיין פון דער וועלט איז דעקס ביי זיי אקטיינר פבוד אזו די שכניה קומט אללין צו גיין געמען די נשמה און זיא אריין פירן בהיכל המלך ער זאל זיה אלע פאג משמח זיין דען הקב"ה איז דאך מער ניט משתעשע גייערט מיט דיא נשמות הצדיקים :

כי לי בני ישראל עבדים מיר זענן מחויב צוא דינען להקב"ה בעבודת המקדש און אלץ וס הייסט עבודה און מיט דר תפקה וס זיא הייסט עבודה און מען זאל זיה משתדל זיין במצות התורה וואס דאם אלץ הייסט עבודה אזו ווי איין עבדניס דינט צו זיין האר איז ער דאך מחויב אלץ צו טאן וס ער דארף און עם גיהער צו אים וואס עם איז אויף אים מוטל צו באדינען זיין האר דען דיא ישראל אשר היישין עבדים אזוא וויא עם שמיית כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי וגו' זיי זענן מיינע קעקט ווייל איה דאב זיי אים גיזיגן פון

פרשת ראה

אונזר פאטער זעקב מיט זיינע הינדער אונג הקב"ה האט זיין מציל גיזען דס די מוכאזא זאל אין זיין קיין שליטה גיט האבן דרום האט הקב"ה אן גיזאנט צו די ישראל אין דר התורה ראשית כבודי אדמתך תביא וגו' לא תבשל גוי בחלב אמוך דס די מוכאזא זאל גיט האבן קיין אחיזה אין דר קדושה ווארום אין ציקעלע ווייזט מיר אויף דעם פת הדיון דרום טאר מען גיט עסין בשר בחלב פריש מיט מירף אין אייגעם פדי מען זאל דר ווייטערן די מוכאזא פון דעם מקדש העליון דאס ארץ דינג גיזענט זיך גאר וועדליג די מענטשן דר וועקן זיך און דר וועלט אז ווערט גיטאן למעלה קום אונג זעה ווענדי ישראל זענן קרילה גיט ערלעך אונג וינדיקן שמיים אין פסוק אויף זיין עט נגשו מעולל וגו' משלו בן דס מיינט מען די צוויי נשים זונות קריפות החלת וירית האבין אויף זיי איין שליטה אין דעם ספר פון שלמה המלך הט מען גיפונן ווער געסעט בשר בקרב אין אייגעם אדער אין איין שעה אדער אין איין מעודה אז ווייזט אויבן אויס וויא איין ציקעלע ווערט גבראמן מיט דר פער אונג דס אזי און אים מקמרג פערציג טעג פד דעם מדת הדיון אונג זיין חברותא פמאזא איז זיך צוא אים מקרב אונג דער וועקן דינים אויף דער וועלט אונג ווען ער גיזענט אין קינד איז די פערציג טאג אזי גיט מען אים אנשמה מצד אחר אונג זי איז גיט מצד הקדושה דרום שמיים והתקדשות וירית קדושים וויל דר מענטש זיך מטהר זיין העלפט מען אים ער זאל זיין מטהר וויל ער חזקה זיך מפיא זיין עפינט מען אים און איין פתח ער זאל ממא ווערן אויך שמיים ונכסות כס אן איין א' איז מייטש לשון פר שטאפונג דס דיא מוכאזא פר שפאפט אים זיין הארץ ער זאל קיין רשות גיט האבן זיך מטהר זיין אזוי ווי ער קען זיך רייניגן פון אנדרי מוכמות אונג נאך מער ער פארקט זיך פר אלי חיות רעות ווייל ער ווייזט זיי אום וויא איין ציקעלע אונג איין ציקעלע איז שכים אין די אונג פון דיא קליפות וים זיי הייסן שלערים אונג זיין צלם הקדוש ווערט פון אים אפ גטאן רבי יוסא הט כתיר גווען צו עסין איין הינדל מיט מירף אדר מיט קען ווייך פשר עוף בחלב איז גיט מן התורה הט רבי שמעון צו אים גיזאנט דו בייסט אסור צו טאן אזוי איין זאך דען דר מענטש טאר גיט עפנן איין פתח צו די מיני מוכאזא מען זאגט צו איין גיזר וים ער טאר גיט מדינקן קיין וויין גייא ארום דעם וויין נאקטין פון דרוסן אונג זאלסט צו אים גיט נגעהן ווארום ער בארף זיך דער ווייטערן בכל מיני התרתכות אזוי און דס איז איין חוכמא אונג ווער עס איז עפים כתיר שמיים אויף אים ותשקו את הנזירים יו אונג שמיים לא האכל כר

מועבה עס שמיים דס ווארט כד דאס ווייזט אז ארץ איז אסור :
 תאנא מיר האבן גלערנט ווארום האבן חנניה מישאך ועזריה זוכה גווען צו אזעלכי נסים ניצול צוא ווערן פון דעם מאקא אויבן ווייל זיי האבן זיך גיט מממא גווען מיט איין אכילה וואס ניא איז אסור זאגט רבי אלעזר עס שמיים וישם דניאל אל לבו אשר לא יתגאל כפת בן הסיד האבן מיר גלערנט בסוד המשניות דס די אכילה פון נכוכדנצר הרשע איז גווען בשר בחלב אונג דניאל הט זיך דער פון גהים אונג מען הט אים אריין גווארפן אין דעם לייבן גרוב אזוי ער נאגן גווען בצלם אלהים אונג זיין צלם איז גיט נשמנה גווארן צוא אנגדר גשמאלט דרום האבן זיך די לייבן גפארקטן פר אים אונג האבן אים גיט מויק גווען דען דר וים ער הט איין צלם אלהים האט אויף וויא הקב"ה גיזאנט ומוראם ותחם יחיה על כל חית הארץ אונג דער רשע בשעת

דים זענן זיי מחויב מיר צו דינען אזוי ווי איין קנעכט דינט צוא האר וים ער הט אים אויס גיזיזט פון דעם טויט אונג פון ארע זון פון דר וועלט אויך הייסן זיי ויקר בנים אתם לה' אלהיכם זיין זענן דער צוא הקב"ה אונג ווען הייסט דער מענטש איין עבד אז דער נמשך דר קענט אונג דינט הקב"ה בדרך כלל דס ער טוט דאס פער פון זיין האר האטשי ער ווייסט גאר גיט נאקטין מען דארף גאר ער דינט בדרך כלל וואס מען הייסט אים ער האט קיין פת צוא זיך פאזערות הקיף אין די מודות פון זיין האר גאר עס גאר אן עבד דר הייסט איין עבד צו הקב"ה אפער דר מענטש דינט צו הקב"ה בדרך פרט אונג דר קענט אים רעכט צוא דינען מ גרויט שכל אונג פר שמיים און וים אימליכע זאך איז כרמו דר קסט איין גליפער זון פון דעם מלך אזוי ווי איין זון פון דעם מלך הט אים אלע אוצרות המלך אונג ווייסט אלע מודות פון זיין פאטער דר מענטש אויך וים פר שמיים די מודות פון הקב"ה הייסט ער דר מדינה פון בן אונג האמשע ער הייסט שוין איין זון צו הקב"ה ווי עס שמיים בני כבודי ישראל זאל ער זיך פארט גיט אויס ציהען מלל עבד צו דינען להקב"ה מיט אלע מיני עבודות פון איין עבד צו זון וויסן ארע מודות התורה אונג זאל פארט זיין ווי איין עבד צו זען מיט אלע באפעל וים מען הט אים גיפאטן וואר איז דר חלק זען זון וים ער איז זוכה צו וויסן די מודות אונג אוצרות פון זיין פאטער אזוי ווי איין בן יחיד וים דר פאטער האט אים גיעפן רשות זאל גוועקטיגן אין דיא אוצרות אונג כד איז דר כבוד וואס ער עלטיגט אין איז זיך משתדל אויך תורה מיט ארע מודות דס אלע ילות השמים אונג מלאכים קענן אים גיט ווערן ער זאל ארע שעה זיין גיין צו זיין פאטער וואל איז זיין חק אין אלע וועקטן עס פר אנדריין פיל עבודות וים ער דארף ביידע אין אייגעם טאן איין עבד זען איין בן דס ער זאל גכלל זיין פון די ביידע דס איז די עבודה פון שבויה עשרה דארף ער מהפיל זיין צו זיין ווי איין עבד דר מיט זען ער מתקן ארע עולמות צו בהעפטן זיך מיט זיין פוננה אונג דיא מודות פון דר תפלה אונג דר מיט איז ער מתקן דעם סיד פון דער זען העללות ומחנות פון אלע עוקמות אונג אין ארע הימלען זייט דער אין דעם מענטשן וים ער איז דר נאמן המלך וים ארע אוצרות זען אין זיין האנט וואל צו אים פועלם הנהיבועים הכא אונג פון דר מיט ווערט ער דר קענט אונג גיזייכנט בכל העוקמות אונג בשעת זען דארף געפעס מיט זיי כושש זיין זענן זיי שון אינאיינזוך אונג ערין צוא זיינע רייד אונג דיא ביידע מדיניות גיפנן מיר אין דעם סוק ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר כד אחפא עבדי אתה הייסט מדינית דר אונג ישראל איז די מדינה פון כו אונג אז זיי בידי זענן אין איינס זען איז אשר כד אחפא הייסט ער איין רעכמיר מענטש :

אשר כד אחפא הייסט ער איין רעכמיר מענטש :
 אשר כד אחפא הייסט ער איין רעכמיר מענטש :
 אשר כד אחפא הייסט ער איין רעכמיר מענטש :
 אשר כד אחפא הייסט ער איין רעכמיר מענטש :
 אשר כד אחפא הייסט ער איין רעכמיר מענטש :
 אשר כד אחפא הייסט ער איין רעכמיר מענטש :
 אשר כד אחפא הייסט ער איין רעכמיר מענטש :
 אשר כד אחפא הייסט ער איין רעכמיר מענטש :
 אשר כד אחפא הייסט ער איין רעכמיר מענטש :
 אשר כד אחפא הייסט ער איין רעכמיר מענטש :

פרשת ראה

קבר

כִּם מַלְכוּת אִיז אַפּ גִּטָּאן גִּוֹאֲרֵן פֿון אַים אונ זײַן וואַונג אײַ גווען
 מיט די חיות פֿון דעם וואַלד אזוי אַפּ גִּטָּאן גִּוֹאֲרֵן פֿון אַים דר
 צֶלֶם פֿון מַעֲנִיטֵשׁ אונ די חיות זענן גִּקִּימֵן צו אַים אונ האַבן גִּעֶהֱן
 אז זײַן פֿליג אײַז גִּיָּקִיד צו זײַערֵן אזוי האַבן זײַ מיט אַים מוֹנֶה גײַווען
 אונ פֿיר מֶאֶל האַבן די חיות אַים גוואַרט אױף עֶסֶן גֶּאָר הַקְּבִי'ה דֵּם
 דִּאָךְ אױף אַים גוֹרֵר גווען דעם עוֹנֵשׁ דֵּם עִם שְׁמַיִים וְהוּא בַּמַּלְכִים יִחְקֹל
 דֵּם אַזײַ מַלְכִים וְעֵקֶן זײַךְ מִיט אַים רײַצִין צו זַאָגן זײַן חֲרָפָה דִּיא
 דִּאזײַ גִּטָּאן צײַט קום אונ זעה עִם שְׁמַיִים וְלִסְקֶנָה יִסִּים עֶשְׂרֵה גִּרָא
 סִרְיִים סוֹב דֵּם הַיִּיטֵם זײַ זענן גִּוֹאֲרֵן אָן גִּעֶהֱן אִין דֵּם צֶלֶם אֱלֹהִים
 דֵּם עִם אִיז פֿון זײַ גִּיט אַפּ גִּטָּאן גִּוֹאֲרֵן אונ פֿון דער אַנְדְּרִי אִיז זײַ
 אַפּ גִּטָּאן גִּוֹאֲרֵן וְעֵר דֵּם דֵּם גִּוֹרֵם גווען ווייל זײַ האַבן זײַךְ גִּיט פֿר
 אונ ווירדִיגֵט מִיט די אַכִּיזוֹת פֿון די אַנְדְּרִי • זַפָּאָה אִיז דֵּם חֲקֵק
 פֿון די יִשְׂרָאֵל גווען דֵּם בײַ זײַא שְׁמַיִים וְאִנְשֵׁי קוֹדֵשׁ תְּחִינֵן לִי :

תאנא מיר האבן גלערנט ווייך די ישראל זענען גווארן גרופן בתורה
 קודש דרום פאר איינער דעם אנדרין גיט רופן קיין מיאוסין
 נאמן און אים גיט געבן קיין צו נאמן דען דער עונש דער פון איז
 גאנץ גרום מכל שכן מיט אנדרי נאמן וואס איז איין גנאי צום חבר
 תאנא מיר האבן גלערנט עס שטייט נצור לשונך סוד וואס איז שטייט
 מרג אלא פון וועגן לשון הרע גידען אראפ חלאים אוף דר וועלמי
 זאגט רבי יוסי דר ווס רופט דעם חבר מיט אזוי אזאך וואס עס איז
 גיט דא אין אים אונ איז אים מנה אזוי ווערט ער און נתפס אין
 אזוי אזאך ווס עס איז גיט דא אין אים • דען רבי חוקה דעם גיט גיט
 אימלך ווס רופט דעם חבר רשע גידרט מען אים אין גיהנם אונ
 מען איז אים דן בכך מיני יסורים ועונשים • עס איז גווען איין
 מענטש וואס האט גשאלטן זיין חבר איז דורך גיטאנגן רבי יוסי
 דער ביי אונ האט עס גהערט זאגט ער דוא האקט גטאן אזוי ווי
 איין רשע איז ער נקומן פאר רבי יהודה האט רבי יוסי זאגט און
 האב אים גיט גרופן רשע גייערט אזוי ווי ארשע דעם ר' יהודה עס
 גפרענט צוא רבי אלעזר זאגט ער דרוף איז ער גיט חייב ווארום
 עס שטייט היה ה' כאווי גיט קיין פיינט גייערט ווי איין פיינט ווארום
 אונ עס איז גיט אזוי ער ווארט תליה גווען צו די ישראל איין פיינט
 וואלט פון זיי נאר גיט גברין איין שורש און דער וועלט איז און
 היהת כאלמה אזוי ווי איין אלמנה אונ גיט קיין אלמנה גייערט אזוי ווי
 איין אשה ווס איר מאן איז אועק גגאנגן למדינת תים אונ זי ווארט
 און אים אזוי אויך ועל דמות הכסא דמות כסווא אום אונ ער האט גיט
 גווען קיין מראה חם ושלום • זאגט רבי אבא זפאן זענן די ישראל
 ווס און זיי שטייט קודש ישראל לה' ראשית וגו' אונ דרום כל אוכלו יאסמו ;
 לא תאכל כל תועבה רבי יהודה הייבט אן הישאג אריה בער וסרף אין לו קום
 אונ זעה ווי די מענטשן פדארפן משגיח זיין בעבודת הקב"ה
 דען דר ווס איז עוסק ומשגיח בעבודת הקב"ה איז זיין מורא אונ
 אימה און אלי בשעפניש דען הקב"ה דעם אימליכע בריה בשאפין
 בדמותו ווי עס איז צו אים ראוי גווען דר נאך דעם ער בשאפן דעם
 מענטשן בדמות עליון אונ מיט דעם גשמאקט דעם ער אים גמאכט
 שולט זיין אויפן אלי דען בכל זמן אז די בריות הייבן און זייער קאפ
 אונ זעהן דעם מענטשן בדמות עליון בצלם אלהים און פארבטן זיי
 זיך אונ ווערן פרויאניקט פרו אים אזוי וויא עס שטייט וסוראכס וחחכס
 יהיה על כל בית הארץ אונ ווען איז דאס אז די בריות זעהן אין אים דעם
 דמות עליון אונ דיא נשמה איז אין אים אונ זיין גישמאלט איז גיט
 נשמתה אזוי ווי עס איז גווען צום ערשטן און אז א מענטש גיט גיט
 בדרך התורה אזוי ווערט דאס הייליג גשמאקט פון אים צוא גנומן
 אזוי קעגן די חיות הער ועופות השמים אין אים שולט זיין ווייך ער
 דעם שון גיט דעם צלם אלהים קום אונ זעה אז מען האט גווארפן
 דניאל אין דעם לייבן גרוב איז זיין צלם גיט פרו עררט גווארן ווייל
 ער דעם זיך גישמארקט אין הקב"ה אזוי וויא איין לייב דרום איז ער
 גיצול גווארן פון זיין זאגט רבי חוקה אז עס איז זיא אזוי ווארום
 שטייט אריה שולט מלאכת וסרף פום אריותא ולא חכלווי איז דאך משמע אז
 הקב"ה דעם גשיקט איין מלאך אונ ער דעם צו גשלאקן דאס מויל פון
 די לייבן אונ דרום איז ער גיט גיוק גווארן זאגט רבי יהודה דאס
 גשמארקט פון דעם מענטשן ווס ער איז איין צדיק איז דעם איין מלאך
 ממש ער דעם צו גשלאקן זייער מול פדי ער זאל גיט גיוק ווערן אונ
 דרום

כי עם קדוש אתה לה' אלהיך רבי יהודה הייבט און התחבטה מאין תמצא בתורה
 דעם הקב"ה גטאגט צו זיין וואס תהיו לי ממלכת כהנים וגו' קודש ער דעם
 גיט אפ גטאן זיין גרום אהבה פון זיי ביו ער דעם זיי גרופן גו קודש
 ער דעם נאך מער גיט אפ גטאן די אהבה ביו ער דעם זיי גרופן כי עס
 קודש אתה נאך מער ער דעם זיי גרופן ונאשי קודש תהיו לי אלי מאל מער
 ווי פריער דר נאך דעם ער זיי נאך אהעכרי מדינה גרופן קודש ישראל
 לה' ראשית תבואתה אין דר חקמה וואס זיא הייבט ראשית חכמה יראת ה'
 אונ דרום ווייך זיי זענן גווען גרופן קודש דעם איז דעם שלימות פון
 אקען דרום שטייט וכשר בשדה מרפה לא תאכלו ווייך די ישראל זענן
 נאר גאנץ דרום זאקן זיין קיין פאר צוקמע גיט עסין דען דאס איז
 בגריבן בצד המוכרה גייערט לכלל השליכון אותו צו דיא מלכים עזי נפש
 ווס זענן מצד הדיון החוק מער פון אלי אונ דרום ביי גבלה ווס דר
 ישראל דעם עס גיט פסול גמאכט שטייט לא תאכלו כל גבלה לגר אשר
 בשעריך התנהגה ואכלה כי עם קדוש אתה איז גיט אזוי אהומרא וויא בייא
 מריפה ווס איין חנה דעם צו ריסן און אהריפה איז אגרוסי קליפה
 פון די מלכים עזי נפש • שטייט ונאשי קודש תהיו לי וכשר בשדה מרפה
 לא תאכלו שטייט שון דעם קודש גיט קודש אזוי ווי ישראל הייסן
 אין דר תורה קודש קודש ישראל לה' ראשית תבואתה אזוי ווי בייא קודש
 שטייט וכל זה לא יאכר קודש אזוי שטייט ביי זיי כל אוכלו יאסמו ; רבי יצחק
 האט גפרענט צוא רבי שמעון אז דוא זאגט אז קודש איז אהעכרע
 מדינה פון קודש עס שטייט דאך קודש קודש קודש ח' צבאות אונ דאס
 איז דאך דאס גאנצע שלימות פון נאר דער קדושה ווארום שטייט
 קודש אונ גיט קודש זאגט רבי שמעון ווען די אלי דריי מאל קודש
 קומן זיך צו גוף ביי אנדר ווערט איין בית ער הייבט קודש דאס
 איז דר פלל פון די דריי מאל קודש אונ דרום איז דיא מדינה פון
 קודש דער פלל פון אלעמן אונ ווען דיא ישראל זענן גווען גבלל
 באמונה שלימה האבן זיי גהייסן קודש דער פלל פון אלעמן דרום
 שטייט קודש ישראל לה' ראשית תבואתה ונאשי קודש תהיו לי איין שר הצבא
 דעם גפרענט צו רבי אבא עס שטייט וכשר בשדה מרפה לא תאכלו וואס
 דען שטייט מרפה נתן לראיו עס וואלט פדארפט שטיין מרפה נתן לכלבים
 זאגט רבי אבא צו אים שטייט דען מרפה נתן לראיו עס שטייט דאך
 מרפה • אוב דו וועסט זאגן מרפה אונ מריפה איז אלץ איינס דרום
 זאגט דר פסוק מרפה דיא מנה פון מריפה אז מען זאל זיא גיט עסין
 נתן לראיו דעם עס געגעבן זייני וראים די ווס האבן מורא פרו אים ;

פרשת ראה

וּשְׁמִיטַת הַקֶּבֶדָה הַטַּעַם מֵאֵת כִּי אִם אֵין דִּיא
 גַּמְט אִין אֵלֵי צוֹרוֹת אוֹנֵי עַד הָאֵם גַּשְׁמָאֲרָקְט אִין דְּנִיאֵל זִין דְּמוֹת
 קָם דָּאָם זִיִּיא הָאָבָן אִים נִקְעַנְט פֿאַן דְּרוֹם זָאל אִיטְכֶר מַעֲנִיטֵשׁ
 פֿאַן זִין וָעג אַז עַד זָאל נִיט זִינְדִיגֵן פֿאַר זִין הָעֵרֶן פֿרִי זִין צָלָם
 לְהִים דְּמוֹת אָדָם זָאל הָאָבָן אִיין מִיּוֹם • כּוּם אוֹנֵי זַעֲה יִחְזַקְאֵל הַטַּעַם
 זִיט זִין מוֹל פֿון מַאֲכָלוֹת אַסּוּרוֹת אוֹז וִוי דֶר פֿסוּק זָאָגְט לֹא כִי אִם
 רִיגוֹל עֵם אִין נִיט נִקּוּמֵן קִיין אוֹם וִוִירְדִינֵי פֿלִיטֵשׁ אִין מִיין מוֹל
 בִּיין דְּרוֹם הַטַּעַם עַד זוֹכֵה גִוּוֹעַן עַד זָאל וָעֵרִין גִּרּוּפֵן אָדָם אוֹף בִּיִּיא
 גִּיאָר שְׁמִיטֵיט וִישׁם דְּנִיאֵל עַל לִבּוֹ אִשֶׁר דָּא יִתְנַאֵל כַּפֹּת כִּן הַסֵּדֶר עַד הַטַּעַם זִיךְ
 מִפֿר אוֹם וִוִירְדִינֵט מִיט דְּעֵם בְּרוּט פֿון דְּעֵם מִקְּדָה דְּרוֹם הַטַּעַם עַד
 בְּהַה גִוּוֹעַן אִין זִיין גַּשְׁמָאֲרָקְט אִין נִיט פֿר עִנְדֶרֶט גִּוּוִארְן פֿון אִים עַד
 זִין גִּבְרִיבֵן אִין זִיין גַּשְׁמָאֲלֵט פֿון אִיין רַעֲכָמֵן מַעֲנִיטֵשׁן אִין וִוִיא עֵם
 מִיּוֹם וּמּוֹל עַל פְּנֵי וִישׁמֵר אֵלֵי בֵן אַדָם דַּעַן אֵלֵי פְּרִיּוֹת פֿון דְּעַד וָעֵלֵט
 אִירְכָמֵן זִיךְ פֿר דְּעֵם גַּשְׁמָאֲלֵט פֿון אִיין אָדָם עַד הַטַּעַם שְׁלִיטָה אִיבֶר
 לְהִי בְּרוּאִים זָאָגְט רַבִּי יוֹסֵי דְּרוֹם זָאל דֶר מַעֲנִיטֵשׁ נִוִיר זִין אוֹנֵי זָאל
 מִפֿר קַעֲרִין פֿון דְּעֵם רַעֲכָמֵן וָעג לִימִין וּשְׂמָאל אוֹנֵי פֿון דְּעֵסֵט
 עַגֵן אִין דְּעַר מַעֲנִיטֵשׁ מַחִיב בּוּדֶק זִין אֵלֵי טָאָג וִוִינֵי עִבְרִיּוֹת דַּעַן
 זִין עֵם קוֹמֵט אִין דֶר פְּרִיא בִּשְׁעַת דֶר מַעֲנִיטֵשׁ שְׁמִיטֵיט אוֹף פֿון זִין
 עַט שְׁמִיטֵיט תִּכְפֹּת פֿר אִים צוּוִי עֲדוּת אוֹנֵי דְּעֵם גִּיאָנְצֵן טָאָג גִּיין זִיִּיא
 נִיט אִים אַכְטוֹנֵג גִּעֲבֵן וּם עַד טוֹט אוֹף דֶר וָעֵקֵט אַנְאָנְצִין טָאָג •
 פֿינִיט עַד דִּי אַנְגֵן זָאָנֵן זִי עִינְדֶנּוּכַת יִבִּישׁוֹ וַעֲפִיךְ יִישִׁירוֹ נִדֶד דִּיִּינֵי אַנְגֵן
 אַנְגֵן נָאָר וָעֵקֵן רַעֲכָמֵיט פֿרִמִּינֵי זָאָבֵן רִיכְט עַד אֵן זִיִּינֵי פִים צוֹגִיין זָאָנֵן
 יִעֲדוּת פֿלֵם מַעֲגֵד גִּבְרִיבֵן זָאלֶסֵט אִיבֶר וָעֵגִין דִּיא שְׁמַעַג פֿון דִּיִּינֵי פִים
 נָאָר צוֹ גִּיין אִין רַעֲכָמֵט פֿאַרמִיטֵן וָעג דְּרוֹם זָאל זִיךְ דֶר מַעֲנִיטֵשׁ הִיטֵן
 אֵלֵי טָאָג פֿאַר זִיִּינֵי עִבְרִיּוֹת אוֹנֵי אַז עֵם וָעֵרֶט נָאָכְט אוֹז אִין דְּעַר
 מַעֲנִיטֵשׁ מַחִיב מַסְתַּכַּל אוֹנֵי בּוּדֶק זִין וָאָם עַד הָאֵם אַנְאָנְצֵן טָאָג
 טָאָן טָאָמֶר וָעֵט עַד גִּפִּינֵן אַזְעֵלְכֵי מַעֲשִׂים וָאָם עַד דֶּאֲרָה דְּרוּיִף
 שׁוּבָה טָאָן צוֹ הַקְּבִידָה דְּרוֹם דֶּאֲרָה עַד תְּמִיד אִין דְּרִינֵן עוֹסֵק זִין
 זִין וִוִי עֵם שְׁמִיטֵיט וְחַסְתִּי נִדִּי תְּמִיד מִיִּינֵי עִבְרִיּוֹת זַעֲנֵן תְּמִיד אַקְעִינֵן
 מִיר בְּדִי אִיךְ זָאל תְּשׁוּבָה טָאָן אוֹף זִי • קוּם אוֹנֵי זַעֲה בִּשְׁעַת דִּיא
 שְׂרָאָל זַעֲנֵן גִוּוֹעַן אִין אֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה אִין קִיין שׁוּם חֶטָאֵי בִּיִּיא נִיט
 פֿונֵן גִּוּוִארְן וָאָרוֹם דִּי קֶרְבָּנוֹת פֿון דְּעֵם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָאָבָן אוֹת
 לְאִץ דִּינֵג מַכְפֵּר גִוּוֹעַן אֵלֵי טָאָג אָבֶר אַצוּנֵד אִין דִּי יִשְׂרָאֵל זַעֲנֵן פֿר
 גִּרִיבֵן גִּוּוִארְן הָאָבָן זִיִּי שׁוֹן מַעַר קִיין סְמִיכָה נִיט עֵם זָאל אוֹף זִיִּיא
 מַכְפֵּר זִיין נָאָר דוּרְךְ תּוֹרַה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים אוֹנֵי דֶר וּם גִּיִיט חֲלִילָה
 נִיט אִין רַעֲכָמֵן וָעג אִין עַד גּוֹרֵם אִיין וִירִידָה בְּבִיבּוּל צוֹ דֶר שְׁכִינָה
 אִין וִוִיא עֵם שְׁמִיטֵיט יִשְׁפִּילָה יִשְׁפִּילָה עַד אִיךְ אָבֶעַר וָעַר עֵם אִין עוֹפֵק
 בְּתוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים אִין עַד גּוֹרֵם אִין דִּיא פְּנִיטֵט יִשְׂרָאֵל וָעֵרֶט
 דֶר הוֹיבֵן וּוּאֹל אִין דֶר חֶקֶק פֿון דִּי וּם זַעֲנֵן עוֹסֵק בְּתוֹרָה זִים וְלִיקָה :
 עֲשֵׂר תַעֲשֶׂר וְגו' פֿתוּחַ חֲתוּמַת אֵת יַד ה' רַבִּי יְהוֹדָה הֵיבֵט אֵן צוֹ זָאָנֵן עֵם
 שְׁמִיטֵיט הֵלֵא פֿרוֹם לְרַעַב לַחֲסֵד קוּם אוֹנֵי זַעֲה וּוּאֹל צוֹ דְּעֵם חֶלֶק פֿון
 דְּעֵם מַעֲנִיטֵשׁן וָאָם הַקְּבִידָה אִין אִים מוֹכֵה מִיט אִיין אַרְבּוּמָאן עַד זָאל
 נִצּוֹ אִים קוּמֵן עַד זָאל אִים מַחִיב זִין מִיט עֵסִין אוֹנֵי מְרִיבֵקֵן דַּעַן דָּאָם
 אִין דִּיא רַעֲכָמֵיט מִתְּנַה פֿון הַקְּבִידָה אוֹנֵי וָעַר עֵם אִין מַכְפֵּל דִּי מִתְּנַה
 בְּכַסְכֵּר פְּנִים יְפוֹת מִיט אִיין פֿרִילִיךְ פְּנִים אִין וּוּאֹל צוֹ זִין חֶקֶק דַּעַן
 דְּעַר וָאָם עֵם אִין זִיךְ מְרַחֵם אוֹף אִיין אַרְבּוּמָאן אוֹנֵי דֶר קוּוִיקֵט אִיהֵם
 זִיין גִּפֵּשׁ אִין הַקְּבִידָה אוֹף אִים מַעֲלָה גִלְיִיךְ וִוִי עַד הַטַּעַם אִים בִּשְׂאֵפִין

אֹנֵי דְּרוֹם וִוִיל אַבְרָהָם אָבִינוּ הַטַּעַם רַחֲמָנוּת גִּיהָאֵט אוֹף דֶר נִאָנְצֶר
 וָעֵקֵט עַר אִין גִוּוֹעַן אִיין מַכְנִים אוֹרַח צוֹ גִעֲבֵן עֵסִין אוֹנֵי מְרִיבֵקֵן הַטַּעַם
 אִים הַקְּבִידָה גִרַעֲכָמֵט גִלְיִיךְ וִוִיא עַד הָאֵם זִיִּיא בִּשְׂאֵפִין אִין וִוִיא עֵם
 שְׁמִיטֵיט וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אִשֶׁר עִשׂוּ בַחֲרוֹן אֹנֵי דָם מִיִּינֵט דֶר פֿסוּק פֿרוֹם לְרַעַב לַחֲסֵד
 פֿרוֹם אִין מִיִּיטֵשׁ עַד זָאל פֿר שְׁפָרִיטֵיט אִיין מִיִּשְׁמַעְיָה אוֹף דְּעֵם מִיִּשׁ
 דְּעַר אַרְבּוּמָאן זָאל דְּרוּף עֵסִין דִּיא עַד זָאל אִים אָפֵ שִׁינֵן בְּרוּט בְּדִי
 עַד זָאל זִיךְ נִיט שְׁעָכֵן אִין עַר וָעֵט זִיךְ אֶרֶץ אָפֵ שִׁנִּינֵן אִיין שְׁמִיטֵיט
 בְּרוּט אוֹנֵי פֿרוֹם אִין מִיִּיטֵשׁ שְׁמִיטֵיט וְאֶלֶסֵט אִים אָפֵ שִׁנִּינֵן שְׁמִיטֵיט
 בְּרוּט אוֹנֵי אַנְדֶּער לִינֵן פֿאַר אִים בְּעֵין יְפֵה וְטוֹב לִבֵּם עֵם שְׁמִיטֵיט
 דַּחֲסֵד אוֹנֵי עֵם שְׁמִיטֵיט נִיט סְתָם לֵהם דַּעַן עֵם דֶּאֲרָה זִין דִּיין בְּרוּט נִיט
 גִּנְנִבֵט אַדְעַר גִּיבּוֹת אוֹנֵי אִין עַר נִיט פֿון אִין אִין בְּרוּט צוֹא אִיין
 אַרְבּוּמָאן אִין עַר נִיט מַכְפֵּל קִיין שְׂכַר עֵם אִין וִוִי צוֹ אִים עַד דֶר מַאָנֵט
 דְּעַר מִיט זִיִּינֵי עִבְרִיּוֹת דְּרוֹם שְׁמִיטֵיט אוֹף בִּיִּיא תְּרוּכָה קַחוּ מִחַתּוּם
 תְּרוּכָה לֹה' פֿון אִיִּיעַר גַּעֲלֵט אֶלִיין נִיט פֿון אוֹם רַעֲכָמֵט גַּעֲלֵט :
 רַבִּי יוֹסֵי הֵיבֵט אֵן עֵם שְׁמִיטֵיט אִם שְׁלֵמִים וְכֵן רַבִּים וְכֵן גִּוּוֹעַר וְעִבְרֵיט וְעִנְיָן לֹא
 אַעֲנֵה עוֹד וָעֵן דָּם פֿאַלֶק הָאָבָן שְׁרוּם אוֹנֵי עֵם אִין בִּיִּיא זִיִּיא נִיט פֿאַר
 הַאָנְדֵן קִיין מַחֲלֻקֶת הַטַּעַם הַקְּבִידָה אוֹיִף זִי רַחֲמָנוּת אוֹנֵי קִיין דִּין הָאֵם
 אוֹיִף זִי קִיין שְׁלִיטָה נִיט חַאֲמִישִׁי זִיִּיא דִּינֵן עֲבוּדַת פּוֹכְבִים וָעֵן זִיִּיא
 הַאָנְפִּישׁוֹרֵט צוּוִיטֵן זִיךְ הַטַּעַם דֶר קַבְּרָג אוֹיִף זִיִּי קִיין רְשׁוּת נִיט שְׁלֵעֲכֵץ
 צוֹ טָאָנְאָז וִוִי עֵם שְׁמִיטֵיט חֲבוּר עֲצִים אַפְרוּם חֲתוּ לֹא אִין שְׁמִיטֵיט וִוִיטֶר וְכֵן
 גִּוּוֹעַר וְעַבֵר עֵם וָאָרֶט גִּדְּרָפֵט שְׁמִיטֵיט וְגִוּוֹעַר אִין עֵם שְׁמִיטֵיט וְכֵן נָאָר
 צְדָקָה הֵיבֵט שְׁרוּם אִין וִוִי עֵם שְׁמִיטֵיט וְהִיט מַעֲשֵׂה הַעֲדָקָה שְׁלוֹם אוֹנֵי וָעַד
 עֵם מַעֲרֵט צוֹא גִעֲבֵן צְדָקָה מַעֲרֵט עַד שְׁלוֹם לְמַעַדָה וְקַמְטָה גִוּוֹעַר זִיִּיא
 שְׁעֵרִין וִוִיעַר גַּעֲלֵט אוֹנֵי גִעֲבֵן צְדָקָה עֵם שְׁמִיטֵיט וִוִיטֶר עַד פִּרְט
 אִיבֶר פֿון זִיךְ אֵלֵי דִינִים זִיִּיא זָאָן אוֹיִף אִים קִיין שְׁלִיטָה נִיט הָאָבָן
 נָאָר חַיִּים וְשְׁלוֹם :
 רַבִּי יְהוֹדָה הֵיבֵט אֵן צוֹא זָאָנֵן עֵם שְׁמִיטֵיט אִשֶׁר מַסְכִּיל אֵל דֶל בִּיּוֹם רַעַח
 יִסְתַּחֲוֵה' דְּעֵם פֿסוּק הָאָבָן דִּיא חַכְמִים גִּיאָנְט אִין עֵם גִּיִיט אוֹיִף
 אִיין מַעֲנִיטֵשׁ וּם עַד לִיט קֶרְאָק אוֹיִף זִיין פֿעֵט אִין הֵיבֵט דָם בִּיִּיא
 אִים וִוִיא אִיין תְּפִיכָה דֶר קָאָפֵ אִין גִּישְׁלָאָסֵן מִיט אִיין קִיִּיט דִּיא פִים
 זַעֲנֵן אִים גִּיבְרִינֵן אוֹנֵי פֿכָה בְּעַלֵי דִינִים הִיטֵן אִים פֿון אֵלֵי נִיטֵעֵן אֵלֵי
 זִיִּינֵי גִלְדֶר זַעֲנֵן אִים וִוִיעַר עֵגֵן דָם עֵסִין אִין פֿון אִים אָפֵ גִיטָאָן עֵם
 גְלוּסֵט זִיךְ אִים נִיט צוֹא עַסְקֵן אִין דְּעַר צִיִּיט זַעֲצֵט מַעַן אוֹיִף אִיין
 אַפּוֹטְרוֹפּוֹס עַד זָאל אוֹיִף אִים מַלְמַד זְכוּת זִין • וּוּאֹל אִין דְּעַר חֶלֶק
 פֿון דְּעֵם מַעֲנִיטֵשׁן וּם אִין זוֹכֵה אִין דֶר אַפּוֹטְרוֹפּוֹס גִיִיט פֿר דְּעֵם בֵּית
 דִּין שֶׁר מַעֲלָה אוֹנֵי קַעַן אוֹיִף אִים לְעֵרֵן אֶרֶץ הַעֲלָה וִוִיא אַרוֹם עַד
 זָאל נִיצוֹל וָעֵרֵן פֿון דְּעֵם דִּין וָאָם עֵם אִין אוֹיִף אִים גִּיאָנְט גִּוּוִארְן
 אִין וִוִיא עֵם שְׁמִיטֵיט אִשֶׁר מַסְכִּיל אֵל דֶל וָאָם עַד קַעֲרִינֵט אִים דְּעֵם דֶּרֶךְ
 חַיִּים עַד זָאל תְּשׁוּבָה טָאָן פֿר זִין נָאָר פֿאַכְט עַר אִיין אַפּוֹטְרוֹפּוֹס
 אוֹיִף אִים לְמַעַלָה וּם אִין זִין שְׂכַר בִּיּוֹם רַעַח יִסְתַּחֲוֵה' בִּשְׁעַת דֶר מִדַּת
 הַדִּין הָאֵם אִשְׁרִיטָה וָעֵרֶט עַר נִיצוֹל דְּעַר פֿון דִּיא אִשֶׁר מַסְכִּיל אֵל דֶל אִין
 מִיִּיטֵשׁ וִוִי נָאָר אִין שְׂמָאֲרָק דֶר שְׂכַר פֿון דְּעֵם אַרְבּוּמָאן פֿאַר הַקְּבִידָה
 זָאָגְט רַבִּי הִיִּיא אִיךְ פֿאַר וִוִינְדֶער מִיךְ אוֹיִף דְּעֵם פֿסוּק עֵם שְׁמִיטֵיט כִּי
 שׁוֹמֵעַ אֵל אֲבוֹנִים ה' הַקְּבִידָה הַעֲרֵט צוֹ דְּעֵם גַּעֲט פֿון דִּיא אָבִיוֹנִים אִין
 מַשְׁמַע נָאָר וִוִיעַר גִּיבְעֵט הַעֲרֵט עַד צוֹא נִיט קִיין אַנְדֶּער גִּיבְעֵט וִוִיא
 גִישְׁקֵט זִיךְ דָם זָאָגְט רַבִּי שְׁמִעוּן וִוִיל דִּי אָבִיוֹנִים זַעֲנֵן וִוִיעַר נִאָהֲטֵט
 צוֹ הַקְּבִידָה וָאָרוֹם עֵם שְׁמִיטֵיט לִבֵּן נִשְׁבֵּר וְנִדְבָה אֱלֹהִים דָּא חֲבוּהָ אִיין תְּפִלָּה

קבה

פר קיין שום מענטשן ובשעת דחוק האט ער תרעומות אנמקענדיג
הקבה און זאגט בין איך דען אזוי איין זינדער מענטש מער פון אל
לייט איינעם נישט דו גרויס עשירות אין זיין הויז און איך האב ניט
אפילו קיין פרנסה פר עפים צו קופן עסן און מרינגן אדר אמלביץ
דר ווייל קומט אייגער און גיט אים צדקה ווערט פֿמט זיין תרעומות
האט דאך דער מענטש נאכמט שלום צווישן הקבה מיט דעם
ארומאן איז ער פיל זוכה לעולם הבא דרום שטייט יעשה שלום לי שלי
יעשה לי עם שטייט צווייא מאל שרזם ווארום דיא צדקה הייסט שלום
און אויך מאכט זי שרזם צווישן הקבה מיט דעם ארומאן אויב ד
ועמט פֿרעגן ווי פאר איין מענטש מתרעם זיין אויף די מדות פו
הקבה • קום און זעה האמשי ער איז איין עני און רעט אנמקענדיג
הקבה מיט קריג רעכניט אים הקבה ניט פאר קיין חסא און א
אויף אים גיט ברוגז ווייל ער איז גיט ביי זיין דעה • מיר לערנן דא
אפ פון אויב בשעת הקבה האט נאגמט צום שפן הנו ביד רמ את נפשו
שסור באותו שעה איז אויב ארויס פון זיין שכל און דעם גיזאגט צו
הקבה השוב דר כי תעשוק איז דאס רעכט וואס דוא מוסמ • מי
פאטר און מוסר האבן מיר בשאפן אגוף און דו האסט זיך מיט
משתף גיווען און האסט מיר גיעבן אנשמה דרום זאגסטו אן רמ
נפשו שסור די נשמה זאל ער הימן און מיין גוף פון מיין פאמער א
מוטר שמראפסטו מיט יסורים און נישט אים אין די הענט פין דע
שפן האמשי אויב דעם דאך גרעט גיט רעכט נאר ווייל עס איז גווען
מחמת צער איז הקבה גיט ברוגז גיווען און זאגט כי לא בדעת יד
אויב ער רעט דאס אן דעת • דבר אחר אננדרר פֿשט איז אשרי מסכר א
איין דל הייסט דער וואס שטארבט אן קינדער ווען זיין נשמה גיי
ארויס זאגט אויף אים דר פסוק יד ליד לא יפכה רע און ווען עס בלייב
איבך אקניד און אייגער איז אים מחזיק און לערינט מיט אים תוך
יעשה שלום לי דרוםסיום רעה ימלחנה קום און זעה אמענטש איז גיזאגט
מיט צווייא חכמים צווישן דיא הויכי פֿערג האבן זייא גיערן גרוי
שפאלטן און עס גייט ארויס ארויך און פייער פון די שפאלטן א
הערט ער ווי אייגער שרייט וויי ווי זאגט ער דס איז גוודאי איין א
פון דעם גיהנם איז ער דארטן אנשלאפען גיווארן האט ער גיער
בכלום וויא אייגער קלויבט אויף דערנר אויף זיין אקסיד און צוויי
ממונים פון דעם גיהנם האבן אויף אים אונטר גיצונדין דיא דערנ
און ער איז פר ברענט גיווארן און ער האט זייער גישריגן און זיי
האבן אים גיזאגט דו האסט פר קאזט צו הקבה מיט דיא מלאכ
וואס האפען דך גיהים בעולם הזה ובעולם הבא און האסט גיט
דעם וויקן פון די רשעים ווס זיי זענן גיגליכן צוא דערנר וואס זיי זע
מצד שמאל ונקש דרום זאקוודיך די דערנר פאר ברענין זאגט דל
יהודי צו דעם מענטשן ווער ביסטו זאגט ער איך בין איין יהודי א
די ממונים פון דעם גיהנם דר קאנען סיד גיט מיין נאמן און דר
מאל זענן זיי סיד דן בייא מאג און צווייא סאר בייא נאכט זאגט ז
יהודי מאכער ווייכטו דעם נאמן פון זיין שטאמ זאגט ער איך הא
גיוואונט אין גליק הערדין זאגט דער יהודי האסטו נאר גיט גיקא
קיין קינד זאגט ער איך האב יזא גיקאנט אקניד און איך בין גיוו
אקצב און איך האב פיל מעשים רעים גיטאן האט מען מיר צו
ערשפן דן גיווען מיין מויל און מייני פים און דיא הענט און דל
מלאך וואס ער איז ממונה אויף דיא קברים דעם צו מיר און גיזאגט

מיט איין צו בראכן הארץ פר שעמט מען זיא נישט אז זיא קומט פר
הקבה און ווער דעם נאך אזוי איין צו בראכן הארץ ווי איין ארומאן
די נאנצי וועלט ווערט גיעדן פר הקבה מיט דעם גוף ונפש און דר
ארומאן ווערט נאר גיעדן מיט זיין נפש און הקבה איז מער נאהנט
צום נפש ווי צו דעם גוף מער ווי צו אנדרי מענטשן פון דר וועלט •
עס איז גיווען אמעשה מיט איין ארומאן ווס ער איז גיווען אין דער
נאם פון רבי יוסי ווס קיינר האט אויף אים קיין השקחה גיט גיהאט
מען זאל אים מחיה זיין און ער אליון דעם זיך זייער גישעמט פר לייט
צו זאגן מען זאל אים געבן צדקה אמאל איז ער קראנק גיווארן איז
רבי יוסי צו אים אריין גאנגן מבקר חולה זיין דער הערט ער אכול
זום זאגט סקילי סקילי דס איז דס ארמט פון די נשמות ווס גייען אוועק
פון דר וועלט פר דר צייט קוכן זיי אין דעם ארמט אריין און דס קול
זאגט צו דעם ארמט דו זאלסט וויסן אז עס קומט צו דיר אנפש וואס
רעט שטארבן פר דר צייט ווייא איז צו די שטאמ לייט ווס עס איז
גיט פר האנדן קיין שום מענטש צווישן זיי ער זאל אים קעגן מחיה
זיין מיט עסן און מרינגן • איז רבי יוסי צו אים צו גאנגן און האט
אים דער לאנגט אטרונק וואסער פון דארי פייגן דורך אדערדי האט
ער אים אריין גאסן אין מויל אריין וויא ער האט אים דעם מרונק
געעבן דעם ער בארד פקוכן דעם שווייס אין זיין פנים און זיין אמום
דעם זיך צו אים ווירד גיקערט און רבי יוסי איז אוועק גאנגן דר נאך
איז ער ווירד גקוכן צו אים זאגט דר מענטש צו אים רבי דא שווער
איך אז מיין נפש איז שוין גיווען אום גיזאגנען פון מיר און איז גקוכן
פר דעם כסא הכבוד דעם זיא גיוואקט דארטן בלייבן גיערט הקבה
דעם דך גיוואלט מוכה זיין און מען האט אים גרויפן רבי יוסי איז
אן גברייט אז זיין רוח וועט אויף גיין און וועט אן גיקניפט ווערן אין
אחד הקודש ווס די חכמים זענן אן גברייט צו דר וועקן אויף דער
וועלט מחמת זייער תורה וועט דס חדר צו דיר זיין מיט דר ליכט פון
דר אידא קדישא און עס איז אן גברייט דרייא שמולן צו דיר מיט דיני
חברים און פון דר צייט אן דעם מען שוין אויף דעם ארומאן גיעבן
השקחה מען זאל אים געבן וואס ער דארף אויך האט זיך גיבראפן
איין ארומאן איז דורך גיזאנגן פר רבי יצחק און רבי יצחק דעם נאר
גיהאט אהאדכי מעה כסף זאגט דר ארומאן צו רבי יצחק זיי מדיח
מך מיט מייני קינדער און מיין הויז גיזינד זאגט רבי יצחק צוא אים
ווי אזו קען איך מחיה זיין אייערי נפשות אז איך האב נאר ביי מיר
אהאדכי מעה כסף זאגט דר ארומאן איך האב אויך אהאדכי מעה
און מיט דער גאנצער מעה ווער איך שוין קעגן מחיה זיין מיין הויז
גיזינד דעם ער אים געגעבן די האלבי מעה דעם מען דר נאך גיווין צוא
רבי יצחק אין חסום ווי ער פארט ביי דעם פארטן פון דעם ים הגדול
און קען דעם אים גיוואלט אריין ווארפן דר ווייל האט ער דער זעקן
זעקן צוא רבי שמעון הצדיק • האט ער צוא רבי שמעון אים
גישטרעקט די האנט ער זאל אים ארום געבן איז גיקוכן דר ארומאן
און דעם אים מציל גיווען און האט אים אפ גיעבן צו רבי שמעון אין
דער האנט אריין און בשעת ער האט זיך אויף גיחאפט פון דעם
שקאף איז אים אריין גיפאלן דר פסוק אין זיין מויל אשרי מסכר אד דל
כיום רעה ימלחנה דבר אחר די מייטש פון דעם פסוק איז אזו קום און
זעה איין ארומאן ווס ער דעם גיט פון זיין געלט עפים צוא עסין און
בנערט גיט פון קיינעם קיין פרנסת ער וויל זיין בדוחק גיט אנפלעקט

פכה פחות הדינים מקמרינים און אז זיי גייען ארום פון נוקבא דתהומא כבא וויא אלי קליפות זענן און זענן וויא זך מחבר מיט אנאנדער און שפאלטן די איריס און שוועפן אוף דר וועלט און געזען צו די לייט און אימליכר הייסט רעה אזו וויא דער פסוק האָט לא תאונה אלוך רעה און ווען זייא קומען מיט פּבולים זענען זייא גלייך ווי איין חולה דרום ווייל זיי מאכדי לייט צו קמצנים אוף זייער געלט און אז דער גבאי צדקה קומט שלאגט ער אים אין זיין האנט און לאזט אים ניט געבן פון זיין געלט און אז עס קומען ענינים שלאגט ער אים אין זיין האנט און זאגט אים גיב ניט פון דיין האנט קיין געלט ווייל ער אים געבן עסן לאזט ער אים אויך ניט און דאס טוט ער אזוי פרי זיין געלט זאל גיהים זיין צו אנאנדערן און פון דעם טאג ווס דער שר רעה רועט אוף אים אזו ער אהודה אזו וויא איין קראנקער וואס ער קען ניט עסען און פרינקען דרום איז דאס איין חלקה רעה דרום זאגט שלמה המלך מיט זיין חכמה יש אשר יתן לו האלהים עושר וכבוד ולא ישלישנו האלהים לאכול ממנו גם זה רעה חולה איז קשה ווס שמייט דא ישלישנו האלהים זאגט מאכט אים דרויף ניט גינעלטיגן אזו דאך ניט אין זיין רשות אלא עס ווארט שמייט ולא יעזבונו האלהים ער לאזט אים ניט וואלסטו אזו גיזאגט אָבער ולא ישלישנו דרום ווייל ער הט גינעצט דרויף דעם רעה און ער הט איין אחיזה אין דעם אזו לאזט אים הקב"ה ניט אזער זאל אים צו ברעכן אינער זיך און דרום אז דר רעה הט דרינען איין אחיזה זענן אזע זיינע וועגן ווי אקראנקער ער הט ניט קיין מאכט צו גינעהענען צו זיין געלט ער ניט גאר ניט אויס דר פון ביז ער גייט אוועק פון דר וועלט און עס קומט דער הער פון דעם געלט און מען גיט עס אים אַפּ דרום שרייבט שלמה המלך עושר שמור לבעליו לרעה ווער עס זענן די בעלים פון דעם געלט דר ירשת עס און נארום איז ער זוכה דר צו ווייל דר ערשטער הט גינלייבט דעם רעה און האט אים גיפאנקט דרום שמייט לרעה ווייל דר רעה האט גיהאט ביז אהער דריפער צוא שאפין דרום אזו דאס עשירות גיהים גינען צום אנדערן :

שלוש פעמים בשנה וכו' איש כמחנת ירו ככרת ה' אלהיך אשר נתן לך זאגט רבי שמעון ווער עס פרייט זיך אין די ימים טובים אליין און גיט ניט צו קיין עני הייסט ער איין רע עין און דער שונא איז אויף אים אזו לאנג מקברג ביז ער איז אים מעביר פון דר וועלט און ברענגט אויף אים פכה צרות ווס דען איז דר חלק פון הקב"ה אז ער גיט צו דעם עני ווערליג זיין פר סעג איז פרי ער זאל זיך אויך משפח זיין דען די צייט קומט הקב"ה צו זעהען זיינע ענינים דיא צוא בראכענע פלים און אז ער זעהט אז זיי האבן זיך גיט מיט עפס משפח זיין און קיינר איז זיי גיט משפח אזו גייט ער ארויף און וויל חרוב מאכן די וועלט • אזו קומען די ישיבה פאר הקב"ה און זאגן רבנו שר עולם דו ווערסט דאך אן גירופן רחום וחנון זיי מעגלל דיין דר בארמקייט אוף דייע קינד זאגט הקב"ה צוא זיי דיא וועקט ווייסט דאך וואל אז אויך האב די וועלט בשאפן מיט חסד זי זאל דורך דעם איין קיום האבן אזו ווי עס שמייט עולם חסר יבנה און אויף דעם שמייט די גאנצע וועלט אזו זאגן די מלאכים דר מענשט הט דאך געעסן און גטרונקן און פר טאג צו טאג גוטס מיט ארומע לייט און גיט זיי פארט גאר גיט מיר תיבת קומט דער מקמרינ און געקמט רשות ער זאל דעם מענשטן נאך זאגן צו טאג שלעכץ • דען וויא איז נאך גינען אזו זאגן

מבנים

עצת ער הט מיד בן גינען ווייא צו דעם וואס ער האט גישווארן זיין זיין ריא תורה און הט זיא גיט מקיים גינען און האט פאלש ווארדן ווייא צו דער האנט וואס האט קיין קאל קיין תפילין גיט גיט ווייא צו די הענט וואס זיי האבן משמש גינען בהבלי עולם אז די פיס ווס זענן גינאנגן בהבלי עולם בשעת מען האט מיד אלען מכת מרדות האב אויך אלץ מודה גינען וואס אויך האב זאן און עס איז גיקומן מיין נשקה מיט איר מלאך וואס איז אויבר גינעצט און האבן גינעפן אפּת ב און דארטן איז גישטאנן אלץ עס אויך האב גיטאן און מיין נשמה מיט דעם מלאך האפען דרויף דר גיזאגט האבן זיי זאגט עלי שני ערים או שלשה ערים יומת המת און עס שמייט משוכת חוקי שמור פתחי פיד דס מיינט מען די נשמה זאגט דר בשעת מוית • דר יהודי הט זיך אויף גיחאפט פון שלאף און גינאנגען קיין גליי העליון און האט נאך גיפרענט אויב עס איז פון דא אקנד פון דעם קצב ווס ער איז גישטארפן דעם און דעם גיזאגן זיי דס קינד ווס דו פרענט דרויף איז אזו ארשע ווי זיין מר איז גינען ער גייט אויך אין שעכט הויז און אזו זאל אים זיין צו זיין פאטר ער גייט אריין אין בית המדרש הערט ער ווי אקנד עס דעם פסוק אם תבקש כסף וגו' איז ער אריין גינאנגן אין שעכט הויז ער גינען ווי דס קינד שפילט זיך מיט די יונגן זאגט ער צו אים קינד קום מיט מיר איז ער גינאנגן הט ער אים אן גיקלייד און מיט אים צום רבי און דר רבי האט מיט אים גיקערניט תורה ער האט שון געענט בעפר פון אלי קינד האט ער אים גימאכט ער זאל זאגן דיא הפטורה אין שול און ער האט מתפלל זען פאר דעם עמוד און ער האט אזווא לאנג גילערניט ביז האט אים שוין גירופען רבי איז דער פאטר פון דעם קינד וואס הט אים בן גינען איז ער צו אים גיקומן צו חלום און זאגט צוא יהודי רבי אזו וויא דו האסט מיד מנחם גינען אזו זאל הקב"ה מנחם זיין דען בשעת מיין קינד הט גיזאגט די הפטורה בקהל אויך פרייא גינארן פון דעם דין און בשעת ער הט מתפלל גינען דעם עמוד און הט גיזאגט קדוש האט מען צו ריפן מיין גור דין גאנצן ובשעת אז ער איז גינארן אלמדין האט מען מיר גינעפן ק איז גן עדן און דס איז ווס מען זאגט חלק לעולם הפאדס איז חלק וואס אימליכר צדיק הט פר זיך און מען האט מיד אויף זאכט מיט דיא צדיקים אין זייער ישיבה ובשעת ער איז נאך עסערד חכם גינארן אז מען הט אים שוין גירופן רבי האט מען גיקריינט מיט דר קרוין פון צדיקים וואס זייא ווערין דער מיט זיינט און מען הט מיר געעפן אכילה ושתיה דאס הייסט ווס מען גינהט מווי השכינה און דאס איז וואס אונגערן חכמים זאגן אז דס הפא ויצן די צדיקים און אימליכר הט אקרוין אויף זיין קאפ זענען גינהט מווי השכינה און פון זיינעט וועגן רבי האב אויך גינען צו דעם גרויסן פכוד • ופאך איז דיין חלק דאס דר פאר סמו אגרייבין חשבון חלק לעולם הפא און ווער איז אופאי דער ווס לאזט אויבר איין זון אמתמיד חכם אויף דר וועלט :

אָפּא הייבט אן יש רעה חולה ראתי תחת השמשווי האבן די לייט פאר שמאפטי הערצער וואס זייא זענען ניט משתדל אין דער תורה דה זאגט יש רעה חולה איז דען פאר האבן איין רעה וואס זיא איז קיין תורה אלא מיר האבן גיקערניט אז מצד שמאל גייט ארום

מכנים אורח ווי אברהם אבינו און אזער הט גמאכט איין סעודה און ווי עס שטייט ויגדל הולד ויגדל אז ער הט אנטוויינט צו יצחק און הט גירופן אלע גרויסע ליים מיט אלע שרים און דער סעודה און מיר האבן גילערינט בשעת דר מענטש מאכט איין שמחה קומט דער מקמרג און ועהט אויב דר מענטש הט גיטאן חסד מיט ארויבע לייט און זיי זענן אין וינהויז גייט ער ארויב און אויב ער הט גיט גירופן מיין ארויבע לייט אויף דער סעודה און זיי האבן פון אים נאר גיט געהי גינען מען הט זיי פריער אויף גיט גירופן מען זאל זיי מחיה זיין מיט עסן און מרינגן גייט ער ארויב און איז אויף דעם מענטשן זייער גיפריג ווערט ער נישטראפט דר פאר און אז אברהם האט גימאכט די סעודה הט זיך דר שפן גשפעלט און דר טיר אזו וויא איין ארויבאן און עס הט קיינער אויף אים גיט אכטונג גינעבן דען אברהם הט דר לאנגט צו דעם טיש ווס בייא אים זענן גינעבן מלכים ושרים און אונזער מוסר שרה האט אן גזיגט אלע קינד דר פון די שרות וואס זענן גיקומען אויף דער סעודה וויא האבן בפונה גיט גיפראכט זייערע אן זייערנים צו פרויבן שרה אויב זיא קען זייען קינדער ווארום זיי האבן דאך גיט גילויבט אז שרה האט גיהאט איין זון אויף דער עלטער צוא גיינציג יאר דרום שטייט סי מלל לאברהם הניקה בנים שרה שטייט בנים פיל קינד דען זיא הט פיל קינד פון די שרות אן גזיגט און איבער דעם האט זיא אויף קיין השגחה גיט גיהאט ווער עס שטייט ביי דר טיר מענאאר אים געבן עקאונ מרינגן סי תיבף ווי דער שפן האט דס דער זעהען אז מען גיט אויף אים נאר גיט אכטונג איז ער ארויב גינאנגן און האט גקמרג גינען פד הקביה און זאגט רבונו של עולם דו האסט גזאגט אברהם אהיב ער איז זיין ליב האבער ווס ער היט זיינע מצות למוף הט ער גימאכט איין סעודה און הט קיין רחמנות גיט גיהאט דר פון צו געבן דיא ארייטע לייט ער זאל זיי מחיה זיין און הט נאך גיט מקריב גווען אפילו איין מויב זיא זאל זיין גריח ניהוח פד דיר און זיין ווייב שרה זאגט נאך

חוק עשה לי אהים דו האסט פון איר איין גישפעט גימאכט דר מיט ווס דו האסט איר געבן איין קינד אויף דר עלטר זאגט הקביה צו אים עס איז בודאי גיט פד האנגן אויף דער וועלט נאך אזו איין צדיק ווי אברהם דר שפן הט אפר גיט אפ גלאזט זיין קמרג און הט אזו לאנג מקמרג גינען ביז ער הט מבקבל גינען די גאנצע סעודה מיט נאר די שמחה פון הקביה הט גיהייטן צוא אברהם ער זאל מקריב זיין דעם זון יצחק פד אקריבן עקה און אויף שרה איז נגוד גינארן זיא זאל שפארבן איבר דעם צער וואס זיא וועט דער שראקן ווערן איבער די עקודה פון יצחק דס הט אלץ גורם גווען ווייל זיי האבן גיט מהנה גווען פון דר סעודה צו די ארייטע לייט היינט דארפן מיר פד שטיין ומה דאך אברהם אבינו מיט זיין גרויס צדקות איז אים דר סוף אזו אים גינאנגען איבר דר עקודה איז דאך שוין אפך שפן צו אנדערע פראסטע מענטשן ווס פד איין עונש קען זיי דער פאר גרייבן ווי צו די מענטשן פון דר וועלט ווס זיי גיבן גיט אכטונג אז די גאנצע וועלט הט מער קיין קיום גיט נאר דורך דר תורה דרום זאגט דר פסוק שלש סמים בשנה דריי מאל איין יאר זאקסטו גווען ווערן אין ירושלים און פריער שטייט ויהי יד שבת מען זאל זיך פרייען אז עס קומט זום טוב און מען זאל צו די קינד פון הקביה דאס הייטן ארויבע לייט אפ געבן זייער חלק ויש כחמה זי וועלן דס פאר קען

פון אימליכן מענטשן כבדת ה' מלהד אשר נתן לו אזו ווי דיא ברכה ווס דו האכט בקומען פון הקביה און אויב תלילה דוא וועכט דאס גיט זיינן שטייט תיבף אין דער אנדרער מדרה שופטים ושופרים דער שומר דס מיינט מען דעם שפן אזו וויא אויבן שטייט ככה פעמים וועט ער פרינגן אויף דיר שופטים ער וועט דער וועקן זיינע עבירות און דינים מקמרג זיין אויף דיר און דס וועסטו דיר אלץ אליין גורם זיין דרום שטייט חמו דו וועסטו אליין אויף דיר געבן דרום זאל אימליכער מענטש נזקר זיין אז ער מאכט איין שמחה זאל ער די ארויבע לייט אויף משבח זיין מיט עסן און מרינגן וועלן זיין פד מען דר פד וועט ער גינענטשט ווערן פון הקביה מיט אלע ברכות וכל טוב אמן :

פרשת שופטים

לא יקום עד אהר כאשר על פי שנים ערים או שלשה ערים וגו' די מצוה איז גזאגט גינארן אויף דעם מענטשן וואס ווייסט איין עדות צוא זיין חקר זאל ער גיין צו דעם בית דין און זאגן דס עדות פדי ער זאל גיט שאדין האבין דורך אים קיין געלט און עס איז גיט פד האנגן קיין שום עדות ווינציג פון צוויי עדות דרום שטייט ער פי שנים ערים דרום האבן די חכמים גיזאגט ווער זענן די עדות פון דעם מענטשן פאר חקביה אויף אלע זיינע מעשים די ווענט פון זיין שטוב זאגן אליין און אהים עדות און גיט דאס אליין נאר דיא קורות זאגן אויף עדות און ווער זענן דיא קורות ביתו דאס זענען ויא קוחה לבו זיינע מחשבות פון זיין הארץ זאגן אלע עדות אזו ווי עס שטייט ביי חוקיה חקיה ויסב חוקיהו מניו אר הקיר האבן די רבנן גזאגט חוקיה הט מתפלל גווען פד הקביה מקורות לבו אנש כחו וועלן אויף און אים עדות זאגן דס מיינט מען די רמח אברים פון דעם מענטשן זאגן עדות אויף אלע זיינע מעשים אזו ווי די חכמים האבן גזאגט אז ביי דעם רשע זענן זיינע עבירות אים גקריצט און זיינע ביינר אזו אויף ביי איין צדיק זענן זיינע זכות אים גקריצט אויף זיינע ביינר זיי זאלו אויף אים מלמד זכות זיין דרום האט דוד המלך גזאגט כל עמתי תאמרה אלע מיינע ביינער שוואן לויבן צו הקביה און זאגן אויף מיר עדות דרום האבן מיר גילערינט אז די קורות ביתו פון דעם מענטשן זענן זיינע עדות דס מיינט מען די ביינר ווס זיי ליגן אויף דעם מוח פון דעם מענטשן אזו ווי איין פאלקן ליגט אויף דר שטוב דען דר מוח איז אזו וואס דרויף שטייט חסד כמים עליוהו דאס איז מיינשט לשון פאלקן און ווארום איז נאר די עבירות אים גקריצט אויף די ביינר און גיט אויף דעם פלייש ווייל די ביינר זענן ווייט ועהט זיך דרויף פעסן אן איין פתב איינר ווי אויף איין אנאנדער זאך אזו אויף איז די תורה אינווייניג ווייט און פון דרויסן איז זיא שווארץ און גיט דס אליין נאר דר גוף מיט דיא ביינר וועלן לעתיד אויף שטיין לתחיית המתים און דרום איז אלץ אים גקריצט אויף די ביינר צו ווייזן אז זיי וועלן האבן איין זכרה וועלן זיי אויף שטיין לתחיית המתים עס איז פד האנגן נאך צוויי עדות אויף דעם מענטשן עין רואה וואו שופטת די אויגן מיט די אויערן זענען אויף צוויי עדות און דאס בית דין שרייבט אלץ אויף אין איין בוך און איז דן דעם מענטשן אויף אלץ דינג און די זון מיט דר לבנה זענן אויף צוויי עדות אזו ווי די חכמים זאגן עס שטייט חקט בחודש שופר ככה ליום הגט בפקה איז מיינשט צוא

פרשת שופטים

און האַפּופּר שפּרײַט ווערע פּליגל אויף זײַער קאַפּ די עופּות זענן
 אַוועק געאַנגען און אַנדערױ זענן אַן גיקוכן און האַפּן גימאַכט אײַפּר
 זײַער קאַפּ אײַן שפּאַן און דער שפּאַן איז גיט אַוועקפּון זײַער קאַפּ
 און דער זאָן האָט גירעט און זײַא אַרע האַפּן אײַם צוא גיחערט
 זאַנט רבי פּנחס ערביים ערביים אױף דעם האַב אײַך אײַך גפּרענט
 זײַ רצון אײַר זאַלט גיין אײַער וועג און אײַער וועג זאַל אײַך זײַן אַן
 גיברײַט איז אַלעפּן וואָס אײַר בראַרפּט צוויי אױכן האָט אײַר מײַר
 גזאַנט אײַך בײַן זײַך מיט זײַ משפּח זײַ גיין אַוועק זאַנן די חבּרײַא צו
 רבי פּנחס ווי אַזו וועלן מײַר וויסן דעם אַרעט ווי רבי שפּעטער דעם זאַנט
 רבי פּנחס לאַזט גיין מיין אײַזל אַלײן זײַ ווייסט אַלײן דעם וועג האַפּן
 זײַ דעם אײַזל גיט גפּירט גייערעט זײַ האַפּן עס גלאַזט אַלײן גיין און
 דעם אײַזל איז אַרום געאַנגן פּון דעם וועג צוויי תּחום שפּת הַט דאַס
 אײַזל אַן גהױבן צו שרייען דרײַ קאַל הַט רבי פּנחס אַראַפּ גגירט
 און זאַנט צו דר חבּרײַא מײַר וועלן זײַ אַן פּרײַטן צו גקבּל זײַן דעם
 הײַליקן רופּרױ פּנים דען אַצונד גיין וויי אַרום אַנטקעגן און דער
 ווייל הַט רבי שפּעטן דר הערעט דעם קול פּון דעם אײַזל זאַנט רבי
 שפּעטן צו דער חבּרײַא וואָס זענן מיט אײַם געאַנגן קאַמיר אױף שפּײַן
 דען דעם קול פּון דעם אײַזל פּון דעם זאָן הַט הַט הַט האָט זײַך דער וועקט
 צו אונז אַזו אײַר רבי שפּעטן מיט דער חבּרײַא אױף גשפּאַנגן הײַבט
 רבי שפּעטן אַן שײַר להױ סײַר הַט כּי נפּלאּות עשה דעם כּוּמור האַפּן דײַא
 פּרוּת פּון דײַ פּלשתיים ווס האַפּן גפּירט דעם אַרון שײַר גזאַנט זײַ
 האַפּן גזעלן פּסח שײַרם וּכְמָה כּדּרײַות ווס עס איז צו זײַ אַמענין
 גקוכן האַפּן דײַ קיא גזאַנט שײַר להױ סײַר הַט וּגױוואַרום בײַ דר שײַר
 פּון משה שפּײַט שײַר לשון נקבּה און דאַ שפּײַט שײַר לשון זכּר אַלא
 בײַ משה איז נאַר דר אַרון אַלײן געאַנגן מיט דר פּנחס ישׂראל מיט
 אײַר חײַלות און גיט מער אַפּר דאַ איז געאַנגן דער אַרון מיט דעם
 ווס עס איז דרינגן בהאַקטן דעם איז די כּוחות דרום שפּײַט לשון זכּר
 כּי נפּלאּות עשה ער הַט גמאַן נפּלאּות אײַן די פּלשתיים וּמַה דאַך די
 פּרוּת זענן דאַך גיט גוויינטלעך גווען מיט גיסיס נאַר די שעה האַפּן
 זײַא גזאַנט שײַר מַכּל שפּן דער אײַזל פּון דעם זאָן וואָס ער איז
 גוויינטלעך מיט גיסיס זאַנט בױדאײַ שײַר ער זאַנט ווייטער גרוסי
 סודות דר ווייל הַט ער דר זעלן רבי פּנחס קוכט אַן זענן זײַ גקוכן
 צו אײַם הַט רבי פּנחס גקושט צו רבי שפּעטן און זאַנט דאַ האַב
 אײַך גקושט דײַן הײַליקן מול ווס איז מבּושם מיט אַלרליי פּשמים
 פּון דעם גן של מעלה זײַא זענן זײַך זײַער משפּח מיט אַנגד און
 זײַן זײַ זײַן אַזו זענן אַלי עופּות ווס זײַא האַפּן אײַן זל גמאַכט
 אַוועק גפּלוגן און צו שפּרײַט גוואַרן אַזו הײַבט אױף רבי שפּעטן זײַן
 קול און זאַנט אײַר עופּות השּׁמים פּר ווס זענט אײַר גיט משפּח אײַן
 דעם פּבּוד פּון אײַער האַר ווס ער איז דאַ אַזו זענן זײַ אַלי גבּליבן
 שפּײַן אױף זײַער אַרע זײַא זענן גיט אַוועק גפּלוגן אַפּער גיט צוא
 געאַנגן זאַנט רבי פּנחס זאַן זײַא אַזו זײַא זאַלן צוריק גיין אױף זײַער
 אַרע דען קען גיט זײַ גיט גיין רשות אַוועק צו גיין ווייל דר האַפּט
 גוזר גווען זאַנט רבי שפּעטן אײַך ווייס אַזו הקבּה ווייל אונז מאַן גיסיס
 עופּות עופּות גיט אײַך אײַער וועג און זאַנט צו אײַער מבּונה ווס
 איז מבּונה אײַפּר אײַך אַז בײַ אַרע זענט אײַר גווען אײַן זײַן רשות
 און אַצונד זענט אײַר שון גיט אײַן זײַן רשות נאַר אײַך לײַט דעם אַפּ
 אוחאַנגדן זאָן זענן זײַ אַלי אַוועק גפּלוגן דר ווייל זעלן זײַ אַז דרײַ

דעקט דעם מײַנט קען אַז עס קוכט ראש השנה אַזו קוכט דער סײַם
 דר הקבּה און באַנערט קען זאַל משפּטן די ישׂראל הײַבט הקבּה
 גפּרענגען עדות אױף זײַנע רײַד אַזו ברענגט ער די וואַונד ווייל נאַך
 גפּרענגדי לבנה אױף בהאַלט זײַא זײַך פּר אײַם און גיט אַרויף אױף
 דעם אַרעט ווס דרויף איז געאַנט גוואַרן במבּוסה ספּר אַל תּחוק עס איז
 זײַער אײַן הײַך אַרעט זײַא פּעט דאַרפּן רחמים אױף די ישׂראל דרום
 שפּײַט כּסח דעם מײַנט קען די קבּנה ווערט פּר דעקט אױף אײַן אַרעט
 ווס ער קען זײַא גיט גיפּינען :

זײַן מאַכטער וואָס זײַא איז גווען דײַא כּוּמער פּון רבי אַרעט זײַא
 זײַן זײַער קראַנג גווען האָט ער גיריפּן אױף אײַן אײַזל און דײַא
 פּרײַט זענען נאַך געאַנגן צו פּוס האָט ער געגענט צוויי ערביים
 קענט ער זײַא האָט זײַך אײַך אײַן קאַל גיט גיטראַפּן אײַר זאַנט
 ערײַן אײַן קול אױף דעם פּעלד זאַנגן זײַא צוא אײַם עס איז אײַן
 זאַל גווען גזקנים וואָס פּלעגן בײַא גלגן אַרע עוכרי דרכים אײַן
 אַל האַפּן זײַא באַגעניגט אײַן חבּורה פּון יהודים און האַפּן זײַא
 וואַלט הרגנן דער ווייל האָט דאַס אײַזל פּון דײַא יהודים אַן
 הױבן צו שפּײַען עס איז אַזווא גווען צוויי קאַל האָט דאַס
 זײַזל גישרינגן איז גיקוכטן אַפּלאַס פּייער מיט דעם קול און האָט
 גזקנים פּאַר פּרענט זענען די יהודים גיצול גוואַרן זאַנט רבי
 פּנחס צוא זײַא ערביים ערביים מיט דער זאַך וואָס אײַר האָט
 דשט דער צײַלט זעט אײַר גיצול גוואַרן פּין אַנדערע גזלנים ווס
 האַפּן אױף אײַך גילאַקערט הײַבט אַן רבי פּנחס צוא וויינען און
 גענט רבּונו של עולם דײַא יהודים האַקטו גיטאן אײַן גס פּון מײַנט
 זענן און אײַך האַב נאַר גיט גוואַקסט ער הײַבט אַן צוא זאַנגן עס
 שפּײַט לעשה נפּלאּות גדוּלות לבדו כּי לעולם חסדו וויפּל מוצות ווס הקבּה
 דעם מיט די מענטשן און זײַא ווייסן נאַר גיט פּון זײַא גייערעט
 קדוש בּרוך הוּא אַלײן ווייסט אײַן מענטש גיט אײַן וועג און
 לגנים לאַקערן אױף אײַם זײַא זאַלן אײַם הרגנן אַזו באַקומען זײַא
 זײַן אַנדערן און הרגנן אײַם לײַזט ער אײַם יענעם מענטשן פּון דעם
 זײַט און דער מענטש ווייסט נאַר גיט פּון דער מוצה ווס הקבּה
 האָט מיט אײַם גיטאן נאַר הקבּה אַלײן ווייסט דער פּון דרום שפּײַט
 עשה נפּלאּות גדוּלות לבדו קײַנר ווייסט גיט די נפּלאּות חוץ פּון הקדוש
 זײַך הוּא אַלײן זאַנט רבי פּנחס צוא דער חבּרײַא אײַך האַב
 פּרענט די ערביים זענען דאַך פּמיר עוסה אײַן פּעלד אױב זײַא
 האַפּן גייערעט דאַס קול פּון די חברים ווס זענן עוסק בתּורה דען
 גיט שפּעטן מיט רבי אַלעזר מיט דער נאַנצער חבּרײַא גייען פּאַר
 גוואַנג זײַא ווייסן דער פּון גיט אַז מײַר קומען אַן צוא זײַא און
 זײַפּער האַב אײַך גפּרענט צוא דײַא ערביים אױף זײַא וואַרום אײַך
 זײַס אַז דאַסקול פּון רבי שפּעטן מאַכט ציטערן די פּערג מיט די
 דער האַפּן זײַא מײַר מבּנה גווען ווס אײַך האַב גיט גוואַקסט
 זײַ ווי זײַא גייען קערן זײַך וויידער די ערביים אום און זאַנגן סבּא
 נאַר דר האַקט אונז גיפּרענט אױב מײַר האַפּן פּון לאַנג גיט גייערעט
 זײַן קול און אױף הײַנט האַקטו אונז נאַר גיט גיפּרענט דען מײַר
 גבּין הײַנט גייערן אײַן גרויסע תּמיה אײַנע אײַפּר דער אַנדערער
 האַפּן גייערן פּינג מענטשן זענען גייערן זײַעסן און אײַן אַלסער
 זײַן זײַן האַפּן מײַר גייערן עופּות השּׁמים האַפּן זײַך אײַן גיזאַמלט

פרשת שופטים

קבו

בייכר וענן מתפשט זיערי צווייגן אוף דריי זיימן איבך זיי אונ איין קוואל ברונין וואסר טוט קוועלן פר זיי אזו פרייען זיך דיא נאנצי חברייא רשמועזן זאגט צו רבי פנחס אנרוכן צער האבין די עופות נהאט גיז זעהר אונ איין צער בעלי חיים באגעריין מיר גיט דען עס שמיים ורחמי ענ מי סעווי זאגט רבי פנחס איך האב זייא דאך גיט מסריח גווען נאר אז הקב"ה גיט איין כפתנה צוא אויגן קעגן מיר עס גיט מדחה זיין זיי זיצן אונגער די בייכר אונ טרינקן וואסר אונ רבי פנחס זאגט גרוסי סודות :

פתח ער הייבט אן כי תחור אל עי ימים רבים ווי גוט זענען דיא וועגן פון דר תורה דען אין אימלכן ווארט אין דא כמה גופי עצות צו די לייט עס איז גיט דאקיי ווארט אין דר תורה עס זאל דריין גיט זיין כמה אורות נוס לייכטן בכל צד . דר פסוק איז לפי פשוטו אונ אין דריגען איז די חכמה עליונה מזהיר צו זיין נוס עס ברארף וואול צו דעם חלק נוס איז עוסק בתורה אזו ווי דר פסוק זאגט ובחירוהו יתת יוסם ויללה דען דר נוס איז עוסק אין דר תורה איז ער גיט וייא איין עץ יבש גייערט ווי איין בוים נוס ער שמיים ביי וואסר איז דא אין אים שרשים אונ מוח אונ קריפן אונ צווייגן אונ בעלער אונ פירות אונ פליאונג די זיבן מינים זענען עוהה לשבעם אזו אוך דיא דברי תורה די פשיטות פון דעם פסוק אונ די דרשות אונ רבז איז דריין קרומו חכמה גמטראות רזן פסירין רזן סתים איינס איבך דעם אנדרין פסוק וקשרי סמא וטהור אסור ומופרי . אונ דר נאך זענען זיך מתפשט די צווייגן לכל צד . קום אונ זעה ווי גרובט זענען זיי פר הקב"ה דיא וואס זענען משתדל אין דר תורה דען אפילו אין דר צייט אז דר רזן איז שולט אוף דר וועלט אונ הקב"ה הט געפיין רשות דעם משחית צו מאר דארפן זאגט אים הקב"ה אן אוף די נוס זענען זיך משתדל אין דער תורה אונ אזו זאגט זיי הקב"ה כי תחור אל עי ווען דו וועסט בעגען אין שטאט מחמת זיערי חמאים נוס זיי האבן פאר מיר גויגריגט אונ זיי זענען חייב בדין ימים רבים דם איז דריי מעג אזו ווי עס שמיים וואשה כי תחוב זוב דמה ימים רבים איז דאך דר מיימש דרייא טעג אזו דא מייגט מען אוך ווען ווערט דער קענט אז עס איז איין מארד אין שטאט אז עס איז דריי מעג דורך אנגער זאגט הקב"ה צום משחית איך זאג דיר אז אוף מיין הוונגער דיא תשחית את עצה דר תלמיד חכם נוס ער איז איין אייך דחיים נוס ער טראגט פירות ער איז איין בער עצה ער גיט איין עצה צו דר שטאט אז זייא זאלן גיצול ווערן פון דעם דין אונ לערינט צו זיי דיא רעכטי ווענדרום זאג איך דיר אז דו זאלסט אים גיט פר דארפן יגרות עליו גרוו צו שטופן אוף אים דעם דין כי ססנו חאכל עסט דען דר מלאך המות פון אים זלא עס איז פר האנגן איין מדרינה ביי הקב"ה נוס ווערט גישפייזט פון דער תורה דם פון איר גייען ארום אלי רוחות הדקות והקדושים דען עס איז קיין גרעסרי הנאה גיט דא צו דעם רוח הקודש אזו וייא דיא תורה פון דעם תלמיד חכם הזפאי פכיכול ער איז ספרגס דיא מדרינה מער פון אלי קרבנות פון דר וועלט דען בייא קרבנות שמיים אכלי עיר עס דבשי אכלו רעים דם זאגט הקב"ה פכיכול אוף דער הנאה פון קרבנות אונ זינט דם בית המקדש איז חרוב גווארן זענען דאך דיא קרבנות פטר גווארן אזו האט הקב"ה קיין גרעסרין נחת רוח גיט נאר פון דר תורה לערנן דרום זאגט ער כי ססנו חאכל דען דר תלמיד חכם איז מעורר איין זיוון ושפע למעשה צו אלי דרום זייא גוטר אין

אים ואותו לא תכרות דו זאקסט אים גיט פר שניידן כי תאדם עז השדה דם איז דר נוס ער ווערט דר קענט למעלה ולמטה עז השדה דער אקין הגדול פון דעם שדה אשר ברנו ה דם איז דיא קדושה וואס הייסט שדה דם פון דארפן קומען אלי נשמות נוס זייא זענן אזו וייא עשב השדה דאס אלץ זאגט אן הקב"ה צוא דעם מלאך המות המשחית אוף דעם תלמוד חכם דרום זענען זיי זכאים די נוס זענען עוסק אין דר תורה זיי זענען אילנות גדולות בעולם הוה ועדת נוס הקב"ה האט אונז גמאן ער הט אונז גפלאנצט די בייכר . זכאה איז דר וועט פר אונז אונ גיט איין בוים נאר דריי בייכר נוס זיי שפרייטן די צווייגן לכל צדיהו רצון די בייכר אונ דר קוואל זאל שון פונראגן גיט אפ גמאן ווערן עד היום שמייען זיי נאך דארפן די לייט רופוויי נעכירב פנחס בן יאיר דם איז דאס פלאנצונג פון רבי פנחס בן יאיר . איש הירא ודך הלכב ידך וישוב לביחו זאגט רבי יוסף וויי צו די לייט נוס זיי זענען גיט מסתפר אין דר תורה וויי צו זייא ווען הקב"ה וועט זיי תובע זיין בדין אוף זיערי מעשים אונ דער נוף מיט דעם נפש וועלן בידי שמיין אפ געפן דין וחשבון אוף זיערי מעשים דעם טאג נוס דר נפש שייך זיך אפ פון דעם נוף איז איין יום הרין דיא ספרים זענען פיל אונ די בעלי דנים שמייען . אין דעם טאג שמיים דר נחש ער זאל אים בייסן אונ אלי זייני אכרים טוען ציטורן אוף אים אונ בשעת די נשמה שייך זיך אפ פון דעם נוף גייט זיא ארום אונ שוועבט אונ ווייסט גיט אין וועלכן וועט זיא זאל גיין אונ צוא וועקן ארט זיא וועט מוכן וויי צו דעם דאזיגן טאג דען ער איז איין יום של רזון ונאצה דרום גיהער אימליכר מענטש צו געגען דעם טאג פון זיין שטארבן אונ מען וועט אים בן זיין פאר דעם כלך תקדוש מען וועט אים אריינגיין אין קבר אריין אונגער דר ערד ער זאל פר פולט ווערן אונ די נשמה וועט זיך פון אים אפ שייך אונ מוז אונ דעם זיך דרע גייט דר זיך דרע תיכף פון אים אוועק איז גוט אונ אז גיט זאל ער עוסק זיין בתורה גיט ער נאך גיט אוועק פון אים זאל ער אים דר מאגן דעם יום המיתה איז דאך דיא קשיא דר זיך דרע איז דאך אליין דר מלאך המות ווס האט ער זיך צוא פארבטן פר דעם יום המיתה אדרבה פון דעם יום המיתה הט ער נאך שטחה אונ דרום דעט ער איבך דעם מענטשן צוא זיגריגן פרי ער זאל אים דורך דעם ממות זיין נאר דר פשט איז אזו דר מענטש זאל זיך אליין דר מאגן דעם יום המיתה וועט דר זיך דרע פון אים אוועק זיין דען דר זיך דרע הט מער קיין שליטה גיט נאר דארפן ווי עס איז פר האנגן שטחה מיט גאנה אפך ווען דר מענטש האט איין צו בקאבין הארץ שייך ער זיך אפ פון אים קום אונ זעה דר זיך מוז האט ליב דיא שטחה פון תורה אונ דער זיך דרע האט זייער ליב דיא שטחה פון וויין אונ פון גיאוף מיט גאנה דרום גהער דר מענטש אלי מאד ציטערין פר דעם יום הרין הגדול דעם טאג הט ער קיינאנגערן מנין גיט נאר די מצות ופעשים טובים נוס ער הט גמאן אוף דר וועקט קום אונ זעה עס שמיים ביי די פריקר פון יוסף ויראו האנשים כי חובאו בת יוסף זייא זענען דאך גווען אוועקליב שטארקי גבורים אונ איין קריין מינד דם זיי אריין גיפירט צו יחפך איז שמוב אריין האבן זיי זיך גפארבטן איז דאך שון אפך שכן ווען הקב"ה אגייין וועט פירן דעם מענטשן צום משפט דארף ער זיך

בחדא

פרשת שופטים

בשעת הסכנה דען הם ער רשות צו טאן איין דין אפילו מען הייסט אים ניט אזו ווי עס שטייט ויש נספה בלא משפט איינר ווערט איין גיטאן אזו אן משפטים לשטן מיינט מען ער הא גיטאנט אדר אלי זאלן פר ברענט ווערן אדר אזי זאלן ניצול ווערן דען בשעת מען גיט אים רשות איז ער גיט מבחין בין טוב לרע ציא איז דר מענטש אצדיק אדר ארשע דרום אז עס ווערט חליקה אין דר שטאט גטאן אמשפט זאל דר מענטש אנמלוין פרי ער זאל גיט נתפס ווערן מקל שכן דא איז דאך גיטען אזי דרייט און איינעס איז ער בונדאי אין אספנה ער זאל פר ברענט ווערן אדר זיי זאלן אלי ניצול ווערן דען הקביה טוט גיט קיין גס אויף דר העלפט אדר אהאלפן משפט נאר אדר דורך דין אדר דורך אנס אין גאנצן זאנט רבי יוסי טרעפט זיך דען גיט אז עס זאל גטאן ווערן האלב פון דין אונ האלב זאל זיין דורך אנס אזו ווי ביי קריעת ים סוף הם דאך הקביה גיטאן אנס צו די ישראל אונ ארין צו די מצרים זייא זענן דר טרונגן גיטאן זאנט רבי תייר דאס איז פאכט זייער שווער גיטען ווארום למעלה ווערט גיט גיטאן קיין שום זאך נאר בשכימות אדער אנס אין גאנצין אדער דין דרום הם דר שטן מקמרג גיטען אז ווישע זאל אויף פר ברענט ווערן ביז דר מלאך ה' הם אים גיטאנט יערה' בר השטן אויב דו וועסט פרעגין וויא גישקט זיך הקביה זאל אים זאגין יערה' קום אונ זעה עס שטייט ביי משה ביי דעם סנה וירא מלאך ה' אונ דר נאך שטייט וירא ה' דען דער מלאך ווערט אן גירופן בשם רבו דרום האט דער מלאך ה' גיטאנט יערה' הקביה זאל אין דיר אן שרייען אונ האט גיט גיטאנט הני גוער איך שרייא אן אין דיר רבי שמעון איז גיטען אונ האט עוסק גיטען אין דעם פסוק ולקחו זקני העיר ההוא עגלה בקר ועשו שם את העגלה כבוד דער דין איז בייא דר עגלה ערופה מען זאל אפ האקן דעם קאפ מיט איין האק זאנט רבי אלעזר נאך ווס דארף מען אזו צוא טאן הייבט אן רבי שמעון צו ווייגן אונ זאנט ווייא איז צו דער וועלט ווס גייען נאך נאך דעם יצר הרע אונ די וועלט קען דר פון גיט ניצול ווערן ביז דר מלאך הכישים וועט קוכן אויף דר צייט שטייט בלע המית לבצח ומחה ה' אלהים דמעה מעל כל פנים ומת רוח הטומאה אעביר סן הארין אין דער צייט וועט דר יצר הרע בטל ווערן אבר אצונד שטייט ער אויף דר וועלט צוא נעמען זייערי נשמות קום אונ זעה עס שטייט כי ימצא חלל באדמה ונוי דען אלי נשמות פון דער וועלט ווערן צוא גיטאן דורך דעם מלאך הכות אויב דו וועסט וועלן מייגן אז דר חלל איז אים די נשמה אום גיטאנגן דורך דעם מלאך הכות עס איז גיט אזו נייערט דורך דעם מענטש ווס הם אים גיברגת איז אים די נשמה ארויס גיטאנגן פאר דער צייט דרום שטייט ולא יצא לא יכוסר אונ גיט גיט אז דער יצר הרע שטייט תמיד מקמרג צו זיין מבל שכן אז מען נעמט ביי אים צו די זאך ווס ער הם כדארפט טאן אונ נעמן די נשמה אונ ער האט אים גיטאן אוף וועט ער בונדאי אויף אים מקמרג זיין דרום הם השיית חס צו בוויילען דר מיט אונ מתקן זיין דרום זאגין דיא זקנים זיינו לא שכו את הדם הזה מיר האבן גיט גורם גיטען דאס שפיכות דמים דער מיט קען ער שון אויף זיי גיט מקמרג זיין אונ אויף אקעמען הם השיית גיטען איין עצה צו דיא לייט אז קיין מקמרג זאל אויף זייא גיט זיין דעסט גלייכן אום ראש השנה ויום כפור אז דער דין איז שולט אויף דר וועלט אזו שטייט דר מקמרג מקמרג צו זיין אזו טונן די ישראל

בונדאי זייער שרעקן דרום גהער אימלכר מענטש נהדר זיין אויף דר וועלט זיך צו שטארקן אונ זאל איין ברחין האבן אין הקביה האמשי ער הם גיטאנט אז ער וועט אבער טאן תשובה שלימה וועט אים הקביה פר געבן דיא זינד אונ ווען ער שטארקט זיך אין הקביה איז גלייך ווי ער הא גאר גיט גיטאנט די שבטים ווייא האבן גיטאנט מיט דעם ווס זיי האבן יוסה פר קופט דרום האבן זיי זיך גפארקמן אבר ווען זיי וואלטן גיט זינדען וואלטן זייא קיין שום כורא גיט גהאט דען די עבירות פון דעם מענטשן צו ברעכין די פוחות מיט דעם הארץ פון דעם מענטשן אונ ער האט קיין פח גיט זיך צו שטארקן איבר דעם יצר הרע דרום שטייט סי האיש הירא ויד הלכב ילד וישוב לביתו דר מענטש ווס פארקט זיך פאר זייני עבירות טאר גיט גיין אין דר מלחמה אריין אונ אז ער איז גנאנגן מוז ער זיך אום קערין אהיים פון דר מלחמה קום אונ זעה די עבירה פון די שבטים איז גצייכנט גיטען דורות דען עס ווערט פון הקביה גיט פר נעסן קיין שום זאך ווס דר מענטש טוט אויף דר וועלט מען ווארט אים בכה דורות ביז ער ווערט בצאלט אזו וויא אים קומט אזו גפונן מיר ביי חוקה המלה ווייל ער הם גיטען דיא דוחות צוא די שלוחים פון דעם מלאך מרודה בקארן אונ ער הם גיט געמעט טאן הם הקביה גשיקט צו אים ישעיהו הנביא אונ הם אים גזאנט דער פרי הנח ימים באים ונשא כל אשר כביתך ואשר מצרו אבותיך עד היום הזה עס וועט זיין איין צייט אז מען וועט אנועק טראגן אלי אוצרות פון דין שטוב זעה ווס דס הם גורם גיטען ווייל ער הם מנהג גיטען אזו איין נאך ווס זי איז גיטען פר הולך דר פר הם דר צד אחר שולט גיטען אין אזו איין ארט ווס ער הם ביי אהער קיין שלימה גיט גהאט דען אויף איין בהאטמי זאך הם די טומאה קיין שלימה גיט אונ דורך וועט זי ברכה אונ אז ער הם זיי גיטען הם ער דס אנטפערקט האבן זיי טאן גהאט דרוף איין שלימה דרום שטייט כל סכבדיה הילול ווארום זאבן זיי זיך פר שעקט כי ראו עוונת ווייל חוקה האט זייא גיטען אזו זיין נאך ווס ווערט גיט גזעקן נאר ווייל חוקה איז גיטען אגרוסר דיק איז ער גיט גשטראפט גיטאן אין זייני צייטן אזו ווי עס שטייט ירהיה שלום ואמת בימי און מיני יארין וועט זיין שלום ואמת איך וועל מיט גשטראפט ווערן דר פאר אזו אויף ביי דיא שבטים האט זייער ששפט ווארט ביז ער הם גפונן איין שעה מען זאל זיי בצאלן דרום ער עס פיקט זיך אין עבירות זאל ער זיך אלי מאל פארקמן אזו ווי סוף זאנט ופחת לילה ויוכס דרום שטייט איש הירא ויד הלכב דער וואס ארכט זיך פר זייני עבירות ילד וישוב לביתו זאל ער באצייטן תשובה אן איינר דער יום הדין הגדול קומט אן ער זאל גיין לביתו אויף יערה וועלט פרי ער זאל געזן קומן לשלום :

קחו זקני העיר ההוא עגלה בקר רבי תיירא זאנט עס שטייט ויראני את יהושע הכהן הגדול עומד לפני המלאך ה' והשטן עוסק על זיינו לשטנו אינדם פסוק דארף מען אכטונג געבן יהושע הכהן הגדול מיינט מען יהושע בן נוצק לפני מלאך ה' דאס איז איין ארט וואס אלי נשמות הצדיקים זיין דארטן בצרור החיים והשטן דאס איז דער יצר הרע וואס ער וועמט ארום אויף דער וועלט צו נעמן די נשמות אונ אום ציהען א רוחות דס איז גיטען בשעת נבוכדנצר הם אים אריין גיטאן און פ'יער מיט די נביאי השקר האט דר שטן מקמרג גיטען ער זאל זיך פר ברענט ווערן מיט זייא דען דר יצר הרע איז נאר מקמרג

פרשת

שופטים

קב"ח

מעורר זיין מיט דעם שופר און מיט דעם קול השופר דר וועקן זיי ביי עס גייט ארום ביי דעם מקום פון דעם פסא הכבוד פון דין און דר וועקט דעם רחמים און דורך דעם ווערט דר מקטרג מבולבל דען דען ער וויל מעורר זיין דין און די ישראל דער וועקן רחמים דען ווערט זיין פח שלאף און ער קען גאר נישט טאן אונגהשית איז דין די וועלט מיט רחמים קום און זעה עס שטייט בכמה ליום חגנו בפסוק איז זייטש די לבנה ווערט צו גידעקט דען איז דר נחש הרע שולט און קען מויק זיין די וועלט און אז מיר זענן מעורר מיט דעם קול השופר דעם רחמים און גייט די לבנה און פארט איבר דס נחש און ווערט ער מבולבל גלייך ווי איינער שטייט און פון אשלאף און אום יום כפיר מוז קען אים אן טאן אונחית רוח מיט דעם שלעיר לעזאזל וום קען נישט אים דורך דעם ווערט ער גאר אפליז יושר פר ישראל איבר אום ראש השנה ווערט ער פר מיטש ער קען גאר נישט טאן דען זעה די התעוררות פון רחמים גייען ארום מקטמה און דר וועקן דס התעוררות מקטמה דען איז השית דן די וועלט מיט רחמים און ווערט גיפונן צו זיי אין די זעהן טעג פון ראש השנה ביי יום כפור מקבל צו זיין אלי וום וועקן תשובה טאן און דרום הט הקב"ה צו זיי אן גיזאנט צו טאן אפעשה דס דר שפן זאל און זיי נישט קענן שלקט זיין און נישט ברענגן און זיי קיין דין און זיי דס רחמנות איז פון איין פאטער און זייני קינד און אלץ הענגט אן אין דיבור ופעשה מתעורר צו זיין למעלה און וויא קען האט מפורש גינען :

פרשת כי תצא

כי תצא למלחמה על אויבך וראית בשביח אשת יפת תואר וגו' רבי אלעזר איז גנאנגן אין ווען און רבי חייא איז אויך גינען מיט אים זאגט רבי חייא עס שטייט וראית בשביח אשת יפת תואר ווארום הט עם דיא תורה מתיר גינען אפער עס שטייט דאך לא תחתון כס זאגט רבי אלעזר דרום איז נישט מותר ווייל איינער קען הט זיי איין גנבן זענן זיי גאר איז זייער רשות איז עס אסור אבר אז קען געקום זיין שוין איין איז מותר קום און זעה קען האט דענכט מאל נישט גיפונן קיין אשה פשיעה צווישן די זעמקין דרום האט די הורה גישמעלט לעבן פן סדר ומורה דעם דין פון יפת תואר דען דר וום הט גינבן אפית תואר דר הט מיט איר איין פן סדר ומורה ווייל ביי איר איז שווער די טובמאה זאל אנוועק גיין דרום שטייט ביי די ווייבר פון מרדן וכל אשה יודעת איש למשכב וגו' וואל צוא דעם מענטשן וואס ער היט זיין הייליגן צייכן דען דורך דעם בהעפט ער זיך אין השית מכל שכן אז ער איז גאר זוכה פמיות התורה אזויא שטארקט הקב"ה זיין נעקטי האנט אנמקעגן אים און בהעפט זיך אין הקב"ה און דרום שטייט ואתם הרבקים בת' אלהיכם בניס אום דה' אלהיכם :

בזרדח חדש שטייט כי תצא למלחמה על אויבך רבי שמעון הייבט אן זח ישראל טוב אויב ירדפו - ונת ישראל טוב דאס איז דר יצר טוב וואס שלמה המלך האט אים גירופן טוב אזוי וויא עס שטייט טוב ילד מסכן וחסד אויב ירדפו דר פיינט וום ער זאגט גאר דעם מענטשן דס איז דר יצר הרע וום שלמה האט אים גירופן שונא ער הט פיל געקן שלמה זאגט ים רעב שונא אז דר שונא דר יצר הרע איז הונגריג דרך בהמיה זיין האכילת לחם גיב אים צו עסן די הייליג תורה וום זי הייסט לחם אש ווי דר פסיק זאגט לנו דמטו בלחם דרום זאל ער לערנן תורה דאס

צו פרעקט דעם פח פון דעם יצר הרע דרום שטייט ויהי הדברים האלה אשר אנכי מצוה חיוס על לבבך דס איז דר יצר הרע וום מיר טון אנמקענן אים מלחמה האלמן מיט דר תורה אזוי ווערט ער איבר גענמפרט צום מענטשן אין די הענט דרום שטייט ונתנו ה' אלהיך בידך ושכית שכיב זאגט רבי שמעון ווייא און דעם חת עכר כי ימלוך וכל כי ישבע לחם דס איז ווען דר מענטש זינדנט איז דר יצר טוב גיפאנגן ביי דעם יצר הרע און די אברים פון דס גוף זענן אלי בצער און דר יצר הרע איז איבר אים אפלה אבר אז דו וועקט לערנן תורה ושכית שכיב וועסטו פון אים פאנגן זיין שביח דס איז דר יצר טוב וראית בשביח אשת יפת תואר דס איז די נשמה אזוי ווי דר פסוק זאגט אשת יפת ה' ואת תתהלל רען אלי טאג האלמן מלחמה די חילות פון דר נשמה מיט די חילות פון דעם יצר הרע און דיא אברים פון דעם גוף זענן תמיד בצער צווישן דער נשמה און יצר הרע והבאתה אל תוך כבוד דען זי איז שוין גיהאט אנוועק גישקט גיזאנן און די שפחה הט גירשת איר הערין און היינט האסטו זי ויינדר פקופן אין ביין הויז אריין אזוי פרארף ער זיא מיט תשובה פסחה זיין און זאל זי בייניגן פון דר זוכה וואס דער נחש הט אין איר גיזאנן ווייל זי איז אין זיין רשות גינען וכלה את ראשה ועשתה את צפניה דאס זענן דיא זוכה והסירה את שמלה שכיב דוא זאלט פון איר אפ טאן די מלבושי טובמאה און די כיני טובמאה פון דעם חטא העגל דען פשעת פסח תורה האבן זיי מקבל גינען דיא מבושי קדושה און אז זיי האבן זינדנט מיט דעם עגל הט קען דס פון זיי אנוועק גינבן אזוי ווי עס שטייט ותנצלו בני ישראל את עדים מדר תורב - ובכתה את אכה ואת אמת ירח ימים דס איז דער חודש אלול דס דער מענטש גייער ווייגן און זייני עברות און תשיבד טאן און זיי דען אין דעם חודש איז משה ארום גיזאנגן גאר דעם חטא העגל צו קעמין און די ישראל פר הקב"ה ער זאל זיי מוחס זיין זייער חטא :

כי יהיה לאיש מן סודר ומורה והפשוטו אביו ואמו וגו' זאגט רבי אלעזר איך פון וויינדר מיד דרום אויך האבן מיר אזוי גילערינט פשעת הקב"ה הט גיזאנט צו משה די פרושה פון פן סדר ומורה הט משה זאגט רבנו של עולם איז דס דען מינלך אז אפאמר וועט אזוי טאן צו זיי זון זאגט הקב"ה איך הער וום דו זאגסט שרייב און און זיי מקבל שבר דוא ווייסט אבר איך ווייס מער אז דוא וועסט ברשגן דעם פסוק וועסטו גיפונן - באותו שעה הט הקב"ה ברמו גינען צו דעם שר י' דר שר פון דר תורה זאגט ער צו משה איך וועל דיר ברשגן די פרושה וום זי כיינט כי יהיה לאיש דס איז הקב"ה וום ער הייסט אש מלחמה - בן סדר ומורה דס זענן די ישראל אזוי ווי דר פסוק זאגט אש כפרה מורה סדר ישראל - איננו שומע בקול אביו ער הערט נישט אין דעם קול פון הקב"ה ויסרו אותו אזוי וויא דר פסוק זאגט וישלח ה' כיד כל נכיא ותוחו זיין זאלן זיי שטראפן ולא ישמע אליהם אזוי ווי דר פסוק זאגט ולא ישמע אל ה' והציוו אותו דען דר עיקר ויסוד איז די אכילה ושתיה והמנוח כל אפע עירוב כאבנים דס זענן די בגי פבל גינען וום האבן גישליידרט די ישראל מיט שטיינר און האבן צו פראגן זייערי מויערן - אז משה הט דר דר הערט הט ער אן גישריבן די פרושה אכלא חרע לך היסר כנשים דרום נעקט ווערדיג פון די ישראל אז דו וויילט צא לך בעקבי הצאן דס זענן די שולין און פתי כדרישים ויעי את גיזות דס זענן די קהיני קהינה פון דס רבי וום זיי הא פן גאר קיין חטא נישט על סיכנות הרעים זאגט

וענן די מלמדים און ראשי ישיבות :

בי אַלעזר מיט זיין חברייא זענען גיגאנגען אין וועג דער ווייל איז גיקומען צו פליהן אמויב רבי אַלעזר זאגט צוא איר דו מויב נימט דאך תמיד פלשר און רעכט פארטיג אין דיין שליוחות גיאי צו זיין שווער רבי יוסי בן לקוניא און זאג אים אז איך מיט דר גאנצער חברייא קומן אן צו אים אונס וועט דיר גישעהן אין דרייא מענע און אלעס נאר קיין מורא גיט האבן דען מיר גייען צו אים בשמחה דר איה זאגט ער איך בין מיה גיט וייער משמח אונעס שוט מיר זייער אונק אויף איין רמון מלא ווס עס איז גיגעבון גיטארון אויף זיין קרם הייסט איה יוסי אזו איז די מויב אונעק גיפלויגונ פון גיאי אונס י חברייא זענען אונעק גיגאנגען פון דעם ארט זאגט רבי אבא צוא רבי אַלעזר איה פר וואגנדר מיה זייער איה דער מעשה פון דר מויב זאגט ער צו אים די מויב איז גקומן צו מיר מיט איין שליוחות און זאגט אז מיין שווער רבי יוסי בן לקוניא נונט שלאף און פון ירי רייד ווייס איה אז ער איז גיצול גיטארון און אויף זיין ארט מיט ען גיגעבון איין אנדרון רבי יוסי מפקיעין ווי זיי גייען אזו קומט זיין ראב און שפעלט זיה פר זיי און שרייט מיט גרוס פח זאגט רבי אַלעזר צו דעם שלעכץ ביסמו אן גיברייט מודיע זיין גיי דו זיין וועג איה ווייס פריער פון דיר אז ער איז גישטארבן זאגט רבי אַלעזר צו דר חברייא מיר וועבן נומל חסד זיין מיט דעם פולן רמון ייסט רבי יוסי מפקיעין דען ער איז אונעק גיגאנגען פון דער וועלט און עס איז קיינר גיט ראוי מיט אים זיה מתעסק זיין ער איז גאהונט און אונדן וועג זענען וויא אראפ גיגאנגען פון דעם וועג און זענען גאנגען אין דעם ארט אריין איז זיי דיא גאנצע שטאט אומקעגען גאנגען און די חברייא זענען גיקומען אין דעם הויז פון דעם רבי יוסי מפקיעין און ער מיט גלאזט איין קליין קונד בשעת דר פאטר זיין גישטארבן פון דעם קונד קייננס גיט גיקאזט צו גנעהן צו דעם עט נאר ער אליין מיט גיגעהונט און מיט זיה גליינט אויף אים ער מיט בהעפט זיין מויל מיט דעם פאטרס מויל און מיט גיוויינט ער מיט אן גיהאבן צו שרייען רבשע עס שמיית אין דיין תורה כי יקיא קו ויר לפניך בדרך בכל ענין' שלח תשלח את האם ואת הכנים חק דר רבננו של דם זייא דו אליין מקיים דיין תורה מיין פאטר און מוטר האבון קאזט צוויי קונדר מיה מיט איין קליינו שוועמטר האסמו גאזט גינן צו געמון פון דר וועלט און זיי לאזן מקיים צו זיין שלח תשלח ואת הכנים חק לר רבשע אויב דוא וועסט זאגן עס שמיית איה את האם דוא מוטרער אבר גיט דער פאטר עס איז דאך אקץ זינס פאטרער און מוטר און ויידר דוא האסט שוין אונדן מוטרער זאגן צוא גינמן האט אונדער פאטר אונדו צוא גידעקט מיר זארגן זענען לעבון אויף דר וועלט היינט האבון מיר גיט קיין פאטר און מיט קיין מוטר ווס וועלן מיר זאגן ווי איז דר דין פון דר תורה ער האט אזו גאזט און מיט וייער גוויינט האבן רבי אַלעזר מיט דער רבייא איה מיט אים גוויינט וויא ער שרייט און וויינט הייבט אן זיי אַלעזר צו זאגן עס שמיית שמיס ליום וארץ רעוס ולב מלכס אין חקר ווי זיי אַלעזר זאגט אום דעם פסיק איז אראפ איין פייגערדונג זייל און עס גמאכט איין צווישן שיידי צווישן דעם מת רבי יוסי און צווישן מענטשן ווס זענען דארטן גשמאנן און דעם קונד מיט בהעפט זיין מיט זיין פאטרס מול און מיט זיה גיט אף גשייד פון אים זאגט

רבי אַלעזר אַדער הקביה וייל דא טאן איין נס אַדער ער ווייל גיט מיר זארגן זיה מיט אים מתעסק זיין נאר דיא רייד מיט דעם גוויין און דעם שרייען פון דעם קונד קען איה גיט סובל זיין וויא זיי ווצון אזו הערען זיי איין קול ווס מיט גאזט פול זוכה ביסמו רבי יוסי די רייד פון דעם קריינוס צוקעלו מיט זיינו טרערן זענען ארוף גגאנגען פר דעם פסא הסלה און האבון גימשפט דעם דין און הקביה האט פר אים מוטר גיווען דרייצעהן מענטשן צו דעם מלאך המות און דיר מיט מען מוסיף גיווען אויף דיין לעבן צוויי און צוואנציג יאר פון דו וועסט דיין גאנץ צוקלו דעם לופו קונד ברענגען צו הקביה לעבן תורה און רבי אַלעזר מיט דר חברייא שמיין אויף און לאזן גיט קיין שום מענטשן שמיין אין שטוב • סיד תיבה האבן זיי דר זען אז דר צמוד אש מיט זיה אפ גמאן און רבי יוסי האט גיעפונט זיינו אונדן און דעם קונד מיט נאך גהאלטן זיין מול בהעפט צו זיין פאטרס מול זאגט רבי אַלעזר וואול איז אונדן חלק וואס מיר האבן זוכה גווען צו זעהן ען בעען תחית המתים זענען זיי גגאנגען צוא אים און דאס קונד איז חליש גפליבן זאגן זיי צו אים וואול איז דיין חלק רבי יוסי בריד רחמינא גלובט איז השיית וואס ער מיט אונדן אזו אונס גמאן דורף די טרערן פון דיין קליין קונד און מען מיט דיר גמערט לעבעדיגונ יארגן זיי האבון גנוכן דעם קונד און האבון אים גקושט און האבון גוויינט מחמת גרוס שמחה זיי האבון דעם קונד אריין גנמן אין איין אנדר הוז און האבן אים תיבה גיט גאזט אונדן פאטר איז לעבדיג גיארן דר גאך האבן זיי אים אום זאגט און האבון זיה דארטן זייער גפרייט דריי מענע האבון זיי מיט דעם רבי יוסי מחדש גווען פיל חרושים אין דר תורה זאגט רבי יוסי מען מיט מיר גיט גנעבון קיין רשות מגלה זיין ווס איה האב גזעהן אויף יענר וועלט פון נאך צוועלף יאר אבר דרייא הונדרט מיט פונדף און זופעצונ טרערן ווס מיין קונד מיט פר גאסן זענען ארו אריין גגאנגען כחשבון פר דעם מלה הקדוש און דא שווער איה פר אייה חברייא בשעת מיין קונד מיט אן גהובן דעם דאוונן פסיק און מיט גזאגט די רייד זענען דער צוטרט גיטארן צוויי הונדרט שטורן בישיבה של רקיע און אלו זענען גשמאנן פר דעם מלה הקדוש און האבן גפעטן אויף מיר איז הקביה דר פיקט גיטארן מיט רחמנות אויף מיר איז אים גפעלן דיא רייד פון מיין קונד און ווי ער מיט זיה מוטר נפש גווען פון מיינוט ווענען און עס איז גשמאנן איין אפזרופוס און מיט גזאגט רבשע עס שמיית דאך סיי עוללים ויוקס יסרהה עו לטען צוריד להשבות אויב וסחנס לאו אים ביי שמיין דר זכות פון זיין תורה און דר זכות פון זיין קליין קונד ווס ער מיט זיה אזו מוטר נפש גיווען פון זיין פאטרס ווענען אזו מיט הקביה גרופן צו דעם מלאך המות און מיט אים גנעבן ערבות אנדרי דרייצעהן מענטשן און מיט מיה ויידר אום גקערט אין דר וועלט אריין אויף צוויי און צוואנציג יאר און הקביה מיט גזעהן אז איר זענט צדיקי אמת דרום איז דר נס גשעהן פר אייערו אונדן הייבט אן רבי יוסי צו זאגן עס שמיית ה' מסית ומסית מוריד שאול ייעל אין דעם פסיק דארף מען מסתפל זיין ווי אזו זאגט ער ה' מסית איז דען הקביה מסית אפער זיין גאמן איז דאך איין לעבן צו ארי און קיין מיתה נשקט זיה גיט צו זאגן ביי אים וועסט וועלן זאגן ווייל אזו הקביה איז מיט דעם מענטשן אזו קען דר מקמרג אים גיט מסית זיין און אזו הקביה מוט זיה אפ פון אים אזו קען דר מקמרג

תצא

קבט

אום ניט רעכט פסקנן זאל ער אום אום מוסף זיין נאך דיינים דע זעט ער זיך פארקומן פון זיי צו פון קרימען דעם דין אָפּר זיי האבן ניט גוויסט אז משה איז אַרויסר עניו מכל אָדס און אז משה האָ געזען אז זיי זעצין דיא נשאים צום דין האט ער זיך גאר אָפּ גמא דרום ויקרב משה את משפט לפני ה' אָפּער אַנדער זיינים איז ניט אז חאמישי מען איז מוסף אַנדרי דיינים צו זיין שידן זיין זיך פארן גיט אָפּ די הייסן עזו פנים זיי האָבן גיט דיא ענהו פון משה וואו צו דעם חלק פון משה :

רבי אלעזר מיט דר חבריא פרייען זיך זייער זאגט רבי יוסי איהו בעט איהו איר זאלט אים חס ושלום קיין עין הרע גיט געבן דען ער איז נאך גיט אלס קיין פינף יאר זאגט רבי אלעזר פארקבן זיך חס ושלום גיט פון אַנזור עין הרע דען מיר קוקן אום אים בעט טובה אונ דס ווס דו זאגסט פינף יאר דס איז די פינף יאר אשר א חריש וקציר ער זאל גיט פאר שניטין וועקן פון דער וועלט זאגט רבי אלעזר צו רבי אבא מיר וועלן דא זיצן אלי זיבן טאג דען ביז זיבן טאג איז דס בית נאך גיט מיושב דען ווייל בייא אימלכן וואס ער שטארבט גייט די נשמה אוועק אלי זיבן טאג פאר דעם טוט אז איז גיט מיושב אום איר ארט און היינט איז זי ווידר אין גוף אריין גנאנגן איז זיא נאך גיט רעכט מיושב אום איר ארט זיבן טאג זאגט רבי אבא צו אים מיר האָבן דאך גלעדוינט פחות חפתח את ירך לאחי לעניד ולאבינד פון דעם לערנן מיר אָפּ אז זיין פריינד איז בילכר פון אפרעמדן דרום שטייט פריער לאַחיה און דר נאך לענייה און דעם נאך לאבינד און זיין שווער רבי יוסי בן קנזי ליגט אום שלא לאמיר צו אים גיין נומד חסד זיין זאגט רבי אלעזר וודאי איז רעכט אזו נאר אז מיר וועקן צוריק גיין וועקן מיר זיך אום קערן אהער און די גאנצי צייט ווס מיר וועקן גיין אהין און אהער וועלן מיר ארץ וענה תחית המתים זיין קושן דעם ינוקא און בענטשן איר און גייען אוועק זאגט רבי אלעזר איה פאר וואונד מיה איה איה קינד פון דעם דור ווי שטארק איז זייער פח זאגט רבי אבא וואו צו דעם חלק פון דעם סבא פון דעם דור דאס איז רבי שמעון דע איז זייני צייטן וויל הקב"ה פתקן זיין די צוויי ישיבות און מאכן איר ישיבה גדולה עליונה ווי עס גהער צו זיין דען עס וועט שוין אזו איר דור גיט זיין ביו משיח וועט קומן :

פרשת כי תבא

והיה כי תבא אל הארץ אשר ה' אלהיך נתן לך נחמה ווען דיא נשמה קומט ארום אין איר לאנד ווס דאס איז דער עולם המנוחה ונתת וְאָרְץ הַחַיִּים שֶׁל מַעֲלָה וְלִקְחַת מִרְאשִׁית כָּל פְּרִי הָאָרֶץ אֲשֶׁר תְּבוֹא מֵאֶרֶץ כְּנָעַן זענן די מעשים ווס זיי הייסן פרי זדיק עין חיים אלי מעשים טובים ווא ער הט גמאן אום דר וועלט פּרענגט ער מיט זיך ושבת במנוח דס אי ער פדארף מסדר זיין לערנן וּמַעֲשִׂים טוֹבִים אִיירער ער שטארב און זאמילט דס איין כסגא דס באטרעפט בכלי וכחא אל הכהן דס א מיכא בן גדול וואס ער איז משמש למעלה אום דעם מוּבָחַשׁ מַעֲלָה ער איז דרום מקריב דיא נשמות הצדיקים וילת הכין געבן מיכא אים מיט זייני מצות והניחו לפני מוּבָחַשׁ ה' אלהך וענית ואמרת א אובד אבי דס איז דר יצר הרע האט פאר לארן צוא אָדס הראשו א

צו טרעטין און מכות זיין עס איז גיט אזו נאר אזו איז דער פשט ה' מטיה הקב"ה איז מטיה די מוכמה מיט דר קליפה דען אז די מוכמה דר ווערט דס לוטריקייט פון פכוד הקב"ה מיר תיכף פון די שרעקניש איז זיא מת פון דער וועלט און השית איז תיכף כחיה דעם רוח הקודש פון די בענטשין וואס ער קומט מצד הקדושה און איז אים מקיים אין רעכטן שטאנד דס אלץ מוט השית אין איין צייט דעם איז ער מכות און דעם איז ער כחיה מורד שאול ויעל ער מאכט גידהין דעם רוח הקודש אין גיהנם אריין ווס ער הייסט שאול דארט ווערט ער גרייניקט און פּרענגט אים ווידער ארום אין גן עדן אריין אום דעם אָרט וויא ער דארף און איר חברייה זאלט דאס וויסן אז בשעת איה בין אוועק גנאנגן פון דער וועלט איז מיין רוח ארום גנאנגן און ביז השית הט זיא גיט כחיה נוען איז מיין גוף גווען גשטארבן און בשעת מיין קינד הט אן גהרבן צו ריידן איז אים די נשמה אום גנאנגן און הט פּרענינט מיין נשמה וויא זיא איז ארום גנאנגן פון דר מביקה פון דעם גיהנם און זי איז אריין גנאנגן אום אזו איין אָרט ווי מען האט זיא דארטן גושפט און מען האט איר מוסף גווען צוויי און צוואנציג יאר פון וועגן די הייד און די טרערן פון מיין קינד פון היינט אן און ווייטר דארף איה עוכק זיין בתורה אזו וויא איה האב גווען דען ווייל איה האב אַזעלכעס געזען פאר איה שון גיט עומק זיין אין די הכלי עולם ער הייבט אן עס שטייט יסור יסרני יה ולמות לא נתני דוד המלך הט דס גזאגט אז עס איז איפר גפארין אום אים אלץ דינג בעזקם הוה דאס ער איז אנטלאפן אין אפרעמד לאנד קיין ארץ פלשתיים און פון אלימען הט אים השית גיהאלפן דרום זאגט דוד דו האסט מיה גשטראפט אום מיני זינד היינט בין איה שון ריין דען איה האב מקבל גווען מיין עניש בעולם הוה ריין צו מאכן מיה בעזקם הכא דרום זאגט ער יסור יסרני יה דוא האסט מיה גשטראפט אום דר וועלט ולמות לא נתני דוא האסט מיר גיט איפר גקאט מיני חמאים אום נאך דעם טוט אזו איה איה השית הט מיה ריין גמאכט אום דר וועלט פרי איה זאל גיט קומין בחרפה לעולם הכא :

פתח דס קינד הייבט אן אביעמט בסדר והוא לא היה בתוך העדה וגו' אבינו מת איז דען זייער פאטר אליין גשטארבן אין דר מדבר עס זענן דאך גשטארבן פמה רבבות אלא פמה מענטשן קריגן אין דעם אייגער זאגט זייער פאטר איז גווען איין מקושש ענים ער האט גקליבן האלץ אום שבת דרום איז ער גשטארבן דרום שטייט כחפאו סת און אטייל זאגן אַנדרישנאר דעם טאג ווס מיין פאטר איז קראנק גווארן הט ער מיה גלעדוינט און איה האב גזעקן וואס איה האב גזעקן דס מיין פאטר הט מיר אן גנאנט אז איה זאל עס גיט מכה זיין אלא זייער פאטר איז גווען צלפחד אַרוסר מאן פון דעם שבת יוסף און ווייל ער איז גיט גווען קיין גרוסר למדן דרום איז ער קיין נשיא גיט גווען און ער הט גיט גהיט זיין מול אנטקעגן משה צוא ריידן אום אים דרום שטייט יוסט עס רב מישראל ער איז קיין למוך גיט גווען זייערשט איין רב משפחה און ווייל ער האט גרעט אַקעגן משה זאגט ער סת כסדר דס איז לשון דיבור ווייל ער האט גרעט אַקעגן משה האבן דיא מעכטר גטיינט אז ער איז אים איין שונא דרום האבן זיי גבראכט זייערי רייד צו משה מיט אַקעזר מיט די משאים פון דאגן לערנן מיר אָפּ אזו אייגר פארקט זיך פון איין ריין ער זאל

פרשת תבא

ק

גיווען גליה ווי ימים טובים און די עניים זענן הונגעריג גיווען דרום
 זעט דיר אפ וואס דו האסט אין מיר גיגען אזו שמיים וזרתי מיש על
 פניכם מיש תביטם נאך די דרייא מעג איז מען דעם מענטשן דן איה זייני
 אונן מיט די הענט און די פיס ביו דרייסיג מעג איז מען דן דעם גוף
 מיט דעם נפש בנאנד אזו ווי אונזרי תבמים האבן גזאגט איין משל
 פון אבליגדן מיט אהיגקידנין ווס זענן גווען שומרים איז מען מרביב
 דעם חניג על הסוכא און דרום אזי דרייסיג מעג ווערט נאך דיא
 גשמה גיפונן אויף דר וועלט זיא גייט נאך גיט ארויף צו איר ארט
 אזו ווי איין אשה אז זיא איז גיט ריין טאר זי גיט גיין צווישן מענטשן
 ואזו אויך איז די גשמה אלי דרייסיג מאג דער נאך גייט דיא גשמה
 ארויף און דר גוף ווערט פאר פוילט אין דר ערד ביז דר צייט וואס
 הקב"ה וועט מתייה מתים זיין אונעם וועט זיך דער וועקן איין קול
 צווישן די קברים און וועט זאגן הקיפו ורגט שוכני עפר כי כל אורות סוף וארץ
 ופאים תפיל ווען וועט דס זיין אז דר מלאך המות וועט אפ גטאן ווערן
 ווערין פון דר וועלט אזו ווי דר פסוק זאגט בלע המות לנצח וסחה ה' אלהים
 רסעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסור מעל הארץ דען עם שמיים ויאמר ה' לרג ויקא
 את יונה אל היבשה דם קול וועט זיך דר וועקן צווישן די קברים און ער
 וועט זאגן צו דעם קבר ווס ער הייסט דג ער זאל אויס שפיינען דיא
 מתים אזו וועלו אלי קברים אויס שפיינען זייערי מתים אזו וויא דער
 פסוק זאגט וארץ רפאים תפיל דיא ערד וועט ארויס ווארפן פון זיך דיא
 מתים ווס הייסן רפאים ווייז זיא זענן מקבלי איין רפואה און וועלן
 גייהקט ווערן אביין מיט דעם אנדרן דרום הייסן זיי רפאים אויב דו
 וועסט פרענען עם שמיים דאך ביי די רשעים רפאים כל יקומו זיא וועלן
 גיט אויף שמיין נאר דער אמת די גאנצי וועלט וועלן גייהקט ווערן
 דיא ביינער בבית הקברות נאר אמטיל וועלן אויף שמיין און אמטיל
 וועלן בלייבן ליגן אויף זיא שמיים רפאים האמשי זיא וועלן
 גייהקט ווערן פל יקומו וועלן זיי פארט גיט אויף שמיין וואזל איז דער
 חלק פון דיא ישראל וואס בייא זיא שמיים בכלתי יקומו און אזו וויא
 דער פיש וואס האט איין גישלונגן צו יונה איז ער באלד גיפיינערט
 און נאך דרייא מעג איז ער ווידער לעבידיג גיווארן און האט צו
 יונה אויס גישפויגן אזו אויף די ערד הייסט אצונג מת און לעתיד
 וועט זיא נאך דעבין חיות צווא אנדרי און אזו אויף איז ארץ ישאל
 אן גיברייט צום ערשטין זיך דער וועקן אויס ציהען דיא מתים און
 דער נאה דיא ערד פון חוצה לארץ זיבן דינים גייען איבער אויף
 דעם מענטשין בשעת אז ער גייט ארועק פון דער וועלט איינס איז
 דער דין העליון בשעת אז דער רוח גייט ארויס פון דעם גוף דער
 אנדערער דין בשעת זייני רייד און זייני מעשים גייען פר אים און
 רופן אויף אים אויס אזו ווי אויבן איז גשטאנן דר דריסר דין בשעת
 אז מען לייגט אים אריין אין כפר אריין דער פערטער איז חיבום
 הכפר דר פינפטער אז די ווערים עסין זיין פלייש דר זעקסטער איז
 דינה שר גיהנם דר זיבעטער דין איז אז דר רוח שוועבט ארום אויף
 דער וועלט און גפינט גיט קיין כקום מנוחה ביז ער קומט אפ אויף
 זייני מעשים דרום גיהער אימליכער מענטש ווען בודק זיין זייני
 מעשים און זאל אויף זיא תשובה מאן פאר זיין הארן און אז דר
 חלקה דם גווען די אלי דינים ווס קומן אויף דעם מענטשן דם ער
 יך מקדים גיווען און זאגט ברכי נפשי את ה' מין נפש לויב צו השנית
 גל זמן דו ב'סט נאך אין דעם גוף איינדר דוא גייסט ארויס פון דער

וועלט וכו קרבי את שם קדשו דם זענן די אברים פון דעם גוף וואס זיי
 זענן בשותפות מיט דעם רוח ווייל איר זענט נאך באנאנד זייט איי
 מקדים צו בענטשן דעם שם הקדוש איינדר עם קומט דיא צייט ווא
 איר וועט גיט קענן תשובה מאן און לויבן צווא השנית דרום שמי
 ברכי נפשי את ה' הללויה אן וזהר חדש שמיים די תבמים האבן אכא
 גיפרענט צו רבי שמעון אויב צווישן די קללות פון משנה תורה א
 פר האנדן עפים נחמות אדר עם איז צווישן זיי נאר גיט פאר האנד
 קיין שום נחמות דען רבי שמעון בן יוחאי זיין זון רבי אלעזר זענע
 אנמלאבן גיווארן אין דר מדבר אריין ווייל ער דם אויף זיך גיהא
 אבליבל זענן זיי גיקומן אין אהייל אריין איז זיי גישעקן אנפ עם ה
 ארום גשפראצט אבויקסרן בוים מיט אקוואל וואסר פון דעם האפ
 זיי גיהאט זייער עסן און טרינקן און אליהו פלענט צווא זיא קומ
 צווייא מאל אין מאג און דם מיט זיי גילערנט און קיינר האט דר
 פון גיט גיורסט אמאל האט זיך גיטראפען די תבמים פון דעם גיט
 המדרש האבן זיך מפרפל גיווען און האבן גזאגט אז די קללות פו
 פרשת בחוקתי זענן אנמקעגן חורבן בית ראשון און די קללות פו
 משנה תורה זענן אנמקעגן בית שני ווארום אין דיא ערשטי קללו
 שטייען גומי התבמות און דם ליבשאפט פון הקב"ה צו די ישרא
 אזו ווי עם שמיים וזכרתי את ברחי וגו וואך גם זמח וגו און אין די קללו
 פון משנה תורה שטייען נאר גיט קיין שום גומי התבחה און קיי
 שום נחמה שמיים דארטן גיט דער מאגט אזו וויא בייא דיא ערשט
 קללות ווס בטייט דאס האט קיינר גיט גיוויסט דרויף צווא זאגן קיי
 תירוץ שמיים אויף רבי יהודה בר אלעאי און זאגט מיר דארפע
 קלאגן וואס רבי שמעון בן יוחאי איז גימינרט גיווארן פון אונן דס
 קיינר ווייסט גיט ווי ער איז און אפילו דר ווס ווייסט זיין ארט מאו
 גיט אויס זאגן ווי ער איז גיקומן דעם אנדערן מאג שמיים רבי יוס
 פר רבי יהודה דם ער גיזעהן עופות פליהן און אמויב איז זיא נאך
 גיפלויען אזו דם ער זיך גישעקט אויף זייגי פיס און זאגט צווא דער
 מויב יונה יונה דו בגיבימע דו ביסט נאך גינאנגן אין שליחות פו
 נח בימי דור המבול און האסט בנאמנות גטאן דיין שליחות און ד
 כנסת ישראל זענן אויף צו דיר גיגליבן עם איז שיינן צו דיר צו מא
 שליחות דרום זאלסטו מיר אויך מאן מיין שליחות צווא גיין צו רב
 שמעון און מיר מודע זיין ווי ער איז און געם דם בריביל מיד תיפר
 איז זיא אראפ גינאנגן צו אים און האט גינומן דאס בריביל און אי
 גיקומן צו רבי שמעון אין זיין הייל און האט אים אפ גיגעפען דאס
 בריביל רבי שמעון לייענט עם און ער מיט זיין זון רבי אלעזר
 ווייגן און זאגט איה וויין וואס איה בין אפ גישייד גיווארן פון דיא
 תבמים און ווידר וויין איה ווען זיי ווייסן דם גיט ווס וועלן שוין מא
 די דורות ווס וועקן זיין נאך אונן דר ווייל איז גיקומן צו זיי אגיה
 און זעהט וויא זיא ווייגן זאגט ער איה בין אן גיברייט צווא גיין אי
 אנגדר שליחות נאר הקב"ה דם מיד גישיקט דיני טרעקן שטיילן עו
 זאגט אוי רבי איז רבי מען דם אצונד גיט בדארפט מנהיג זיין דיא
 רייד צו די צדיקים גייערט גאט דם אזו גיזאגט און גילערנט אין דר
 ערשטי קללות שטייען צווייא און דרייסיג פסוקים אנמקעגן דיא ריב
 גתיבות פון דר תורה און אין דר אנדרר תוכחה שטייען דרייא און
 פופציג פסוקים אנמקעגן דיא נג פרשיות פון דר תורה אין גלוה
 בית ראשון האבן די ישראל עובר גיווען די ליב שביילין ווס זענן פר

דעם מויל פון דר מויב דען זיא הט אלץ גיווארט דרויף אונ זיא איי
ווידער גיקומען פאר רבי יומי • זאגט ער דוא יננה דוא ביסט תמיד
אשלים גאכן ער ליינט אויף איר ותבא אליו הוינה לעת ערב והנה עלה יי
טוב בפה ער הט גינוקען דם פריכי אונ איז גיקומען צוא די חכמים
אונ ווייזט דאס זיי • זיין פאר וואונדערן זיך וייער דרויף רבי יהודה
וויינט אונ זאגט האמשע מיר זענו גיט ביי אים טוען מיר זיך פארט
מתעורר זיין פון אים אונ קערנען פון אים • זכאה איז דם נפש פון
רבי שמעון פיוחא דם הקב"ה טוט אים גיט אונ ער איז גויר אונ
הקב"ה איז גיט אונ לעתיד וועט ער זיין דר ראש פון די צדיקים
וס וועלן זיין אין גן עדן אונ וועלן מקבר זיין פני השכינה אונ וועלן
זעהען הקב"ה אונ וועלן משתעשע זיין מיט אים אונ רבי שמעון
וועט צוא זיי זאגן כונו נשתחוה ונכרעה נכרעה לפני ה' עש"ט :

פרשת נצבים

אתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלהיכם וגו' רע"א מדיבנא בחורש השבתי
באחד לחודש די מנחה איז מואר בלאזן שופר אום ראש השנה דען
דען ער איז איין יום הדין אזו ווי מיר האבין מפורש גווען תקנו בחורש
שופר כנסה ליום חגנו דם איז דיא לבנה איז פר דעקט אונ די מקטריגים
שטארקן זיך אונ דר מקטרג פר שליט אלע מירן ביי דעם מקה טען
זאך פאן דין ומשפט אוף די מענטשן דען ער הט אים דרויף רשות
גיגען ער זאל פעדערין אקע דינים פון דר וועלט אונ הט אים אפ
גיגען איין טאג ער זאל ברענגען אקע עבירות פון דיא לייט אונ
הקב"ה הט דם גיטאן פרי די וועלט זאל מואר האבין פר אים אונ דם
אזוהא להיטעשה שיראו מלפניו דען דיענטשן זאגן פר נאט קיין כווא גיט
האבן פר דעם עונש אז דר מקטרג זאל גיט ברענגען אקע עבירות
ווארטן זיי אלע שלעכץ גיטאן דרום זאגט ער והאלהים עשה גאט הט
באשאפין דעם יצר הרע דעם מקטרג פרי שיראו מלפניו מעל זאל זיך
פר אים פארקטיאונג הקדוש ברוך הוא הט אים אן נגרייט גיט איין
שארפע שווערד אוף דר וועלט אזו ווי איינשר הט ביי זיך איין פליין
וואס ער טוט איין דין אויף דיא לייט אזוהא אויף איז ער ממות אונ
שטראפט זיי אזו ווי דר דין גייט ארויס מלבערה אונ ער הט רשות
מפיר צו זיין דר הט אזו גיטאן אונ דר אזו אונ ער הט רשות צוא
שליסן דיא מירן למערה ביי מען וועט אים טאן איין דין ומשפט
למערה אונ דם בית דין האט גיט קיין רשות אים דוחה צו זיין :
דען עס שטייט כי ה' אוהב משפט ער וויל אז די וועלט זאל שטיין בדין
אונ מען זאל וויסן אז עס איז דיא איין דין אונ איין דין אויף דער
ווערט אונ אום ראש השנה הט ער רשות צו פר שליסן די מירן פון
דעם מקה אונ די לבנה ווערט פר דעקט אינעווייניג ביי עב ווערט
נגר דר דין אוף דר גאנצער וועלט האמשע עס איז אלץ אנפלעקט
פר הקב"ה פון דעקט ווען באגערט ער אז עס זאל אלץ זיין על פי
דין דרום האט ער מתקן גווען איין פסא דין דעם טאג אונ דער
מקטרג קוכט אונ בעררט דין אויף דיא מעשה כגי אדם אימליכין
ויניע מעשים וס ער הט גיטאן אונ עס קומען עדות אונ זאגן אקע
מעשים פון דעם מענטשן אונ זיין הייסן עני ה' משוספות בכל הארץ די
מלאכים שוועבין אוף דר גאנצער וועלט אונ זעהען אלע מעשה כגי
אדם וויי צו די לייט דען זיי זעהן גיט אז די עני ה' שטייען ביי זיין
אונ זעהן אקע אונ זאגן דם אויבן אונ דר מקטרג בעררט מען זאל

אלץ אונ פר בארגן דרום האט הקב"ה מנלה גווען וייערי עבירות
גייער קין • אבד די תוכחה פון משנה תורה איז אנמקענין בית
דין די ישראל האבן עובר גווען אויף דיא נב פרשיות פון דער
דיה וס וען אנמפלעקט דרום איז וייער הטא פאר שטאפט אונ
הויגן גיווארן דרום גטייען גיט קיין נחמות טובות אזו וויא אין
דר תוכחה • דר ווייל איז גיקומן אוינט אונ האט צוא אקרה אפ
שליד פון רבי שמעון אונ אקרה איז ארויף גינאנגען אין איין גלגל
אש אונ רבי שמעון בקייבט אקין אונ וויינט אונ וויל ארויס
יפין פון דער מערה דער ווייל קוכט ווידער אקרה אונ זאגט
טייא אויף רבי שמעון וואל צוא דיין חק דען הקב"ה באגערט
דיין פבוד הוא וועסט אין דער תוכחה אויף גיפנען נחמות אונ
במחנות • קום אונ זעה איין פאמער אז ער הט ליב זיין וון האמשע
שעלט אים אדר ער שלאגט אים איז פארט זיין רחמנות אויף
ס אזו אויף הקב"ה האמשי ער האט זיין גישאלפן זענן דאך פארט
גע הייד פוד מיט רחמנות זיין ווערין אן גינעה ווי עס איז דורף
קלות אונ צום סוף זענען זיין גרויסי טובות דיא קלות זענן מיט
רחמנות גיט אזו וויא ביי דער ערשטר תוכחה זענן פיל דינים קשים
פר דיא איז דין מיט רחמים • גלייך אזו ווי איין פאמער וואס ער איז
די מרחם אויף זיין קינד אז ער וויל אים שלאגן אזו הייבט ער אויף
די צינעה אין דער הויך אונ מאכט אנרויפן פחד אפר ער גיט אים
לייני שלעק מיט גרויס רחמנות אונ דיא גרעמטי קלה פון דער
תוכחה איז גס כל הלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלה ה' עליך
די השמד יעלם איז לשון פאר הולין הקדוש ברוך הוא וועט פר הוילן
פון דיר דיא קלות אונ וועט זיין מבטל זיין אין נוקבא דההום
פא דארטין וואו אקע קלות רוען זיין זאלן גיט קענען ארויס
אונ זיין וועלן דארטין זיין פר בונדין אונ פר דעקט ער השמד מה
זיין ער וועט דיק פאר טידיגן פון זיין דאס זיין וועלן גיט זיין
עוכם ולעולמי עולמים דען הקב"ה הט גישווארין ער זאל די ישראל
גיט פר דארבין אונ וייער גידעכניש זאל ברייבן אייביג אזו וויא דר
מסוק זאגט כו יעמוד זרעם ושמוכ אונ אויף שטייט ה' יא ימרו שמיס מסעל
אונ ווייל השית האט גישווארין אז ער וועט זיין גיט פאר דארבין
דרום וועלן אלי מפות אונ חקאים פר בארגן זיין אלי קלות וועלן
זאך דארבין ווערין פון דער וועלט דרום קאום זיך אויס והשיבד ה'
זרים באניה בורך אשר אמרתו דך לא תוסיף עוד לראותה ותחמכרתם שם לאויבך
עבדים ולשחות וזין קונה דם זענן אקע הבטחות אונ נחמות וס הקב"ה
הט אן גיברייט צו טאן צו די ישראל והשיבד ה' מצרים באניה דם זענען
די הבטחות צו טאן גיטם ונפלאות אונ אזו ווי עס איז גווען גרויס
שמיחה אונ שירה אזוהא וועט ווידער זיין אונ אלץ הענט אן אין
תשובה אזו ווי דר פסוק זאגט למען תשכילו את כל אשר תעשו ווער עס הט
איין הארץ זאל ער וויסאונ פר שטיין תשובה צו טאן צו זיין הערן •
זאגט רבי שמעון אין דר תוכחה איז אנמפלעקט גיווארן דיא גאוקה
פון ישראל אונ וואו מען מיינט עס איז אנרויסע קלה איז דארטין
זאך אפרכה והו חידלואים לרמנגד ופתרת לילה ויום וטאמין כודי פלוקר
דוא וועט דיר אליין גיט גרייבן אין דיין לעבין עס וועט דיר איין
פסק זיין אוף דיין לעבין פחמת מואר אבער עס וועט דיר גאר גיט
שטאטן אונ דיין לעבין וועט זעקט באשטאנד האבן דם הט אלץ
רב שמעון פאר נאכט אוף גישריבן אונ הט דאס פריביל גיגען אין

קאן איין משפּט און זאגט דר הט אזוי גמאן און דר הט אזוי גמאן
 און זיי זאגן אים עדות און כל זמן הקב"ה פרעגט זיי נים זאגן זיי
 נים קיין עדות און ווס זיי זאגן ווערט אלץ פר שריבן פו דעם מקה
 עס איז פו האנדן אויבן איין היכל ווס ער איז פול מיט ווייס פייער
 עס איז זיך אלץ מתנגל און פלאמט מיט פונקן פייער עס הערט
 קיין קאל נים אויף אין דעם היכל איז ווידער פו האנדן איין היכל
 מיט שווארץ פייער און פאר דעם מקה שטייען בשעת הרין צוויי
 שרייבערס בשעת דיא עדות זאגן עדות געמען זייא פון דעם ווייס
 פייער און שרייבן דרויף מיט שווארץ פייער און דר מקה הקדוש
 לייגט אפ דעם משפּט אויף איין שפעטערער צייט טאמער וועט ער
 דר ווייך קאן תשובה טוט ער תשובה צו רייסט מען דעם גזר דין
 און אויב חלילה ער טוט קיין תשובה נים און דר מלמד חוב שטייט
 אלץ פאר דעם מקה מקמרג זיין דען גייט אויס איין כרוז און רופט
 ס"ה הט דס און דס גמאן ווער עס הט עפס אוף אים איין זכות זאל
 קומען און זאגן איז דא איין מלמד זכות אויף אים איז נים און אז
 נים נים מען תיכף דעם גזר דין צוא דעם מקמרג דעם שמן אין דיא
 הענט אריין און קאמפּעע הקב"ה ווייסט דאך ארץ דינג פון דעסט
 וועגן טוט ער דיא אלע זאכן כפי דער מענטש זאל נים האבן קיין
 פתחון פו אז הקב"ה טוט חס וחס און איין אום רעכטן משפּט אויב
 דו וועסט פרעגן פון וואגען ווייסן מיר די אלע זאכן זאג איך דיר
 עס איז אזוי גמסר גווארן צו די חכמים און אפילו וועקער מענטש
 עס ווייסט דס נים זאל ער זעהן ווי אזעס פירט זיה זינגה בבית דין
 של מטה אזוי אויף פירט ויהל מעלה בסיסות מתדעו הקב"ה הט אלץ
 בשאפן אויף דר וועלט למטה אין דעם גיטמאלט ווי עס איז אויבן
 און הקב"ה הט ליב משפּט אזוי ווי עס שטייט אבי ה' אוהב משפּט דאך
 איז די אהבה מנצח דעם משפּט דען די אהבה פון זיינע קינדער איז
 גרעשער וויא די אהבה פון דעם משפּט גאר ווייל דער מקמרג
 קומט און בגערט משפּט אויף זיי דארפן דיא ארע זאכן גמאן ווערן
 און דרום הט הקב"ה גיהייבן די ישראל זיי זאגן שופר בלאזן אום
 ראש השנה מען זאל מיט דעם קול פון אונטן דער וועקן דעם
 רחמים למעלה :

כבודו בלק שטייט דר פסוקישיא עיני ורא את הנשים ואת הידלים ויאמר מי
 אלה לו איז גזאגט גווארן בסוד התכיה עס גייט אויף יום כפור
 דס די גאנצי וועלט שטייט בדין פו הקב"ה ער זאל זייא פו געבין
 זייער עבירות און דר ס"ה דר מקמרג שטייט אנטקעגן צו פו ריין
 זיי איבער זייער עבירות אזו שיקן זייא אים איין כתנה דעם שעיר
 המשתלח דרום זאגט יעקב אכפרה פניו בסנחה הולכת לפני און אז ער
 איז שוין מקבל די כתנה הייבט ער אוף זייני אויגן און זעהט אלי
 ישראל שטייען און פאסטן זייא גייען אן שיק דיא ווייבער מיט דיא
 קינדער פייניגן זיך און פאסטן אויף און זענען זיך אין דעם טאג
 זייער מטהר פרעגט ער מי אלה לו ווס גהער דס צו אייך קליינע קינדער
 איך הט דאך נים גיזינדיגט אזוי ווי די גרויסע פאר נוס פייניגט איר
 זיך ווייס ענטפערט אים דר רוח הקדוש אשר חנן אלהים את עבדך דען די
 קליינע קינדער וואס זיי האבן נים גיזינדיגט האט זיי הקב"ה מוסר
 גינען צו דעם ממונה ווס ער ברענגט זיי אום פון דער וועלט מיט
 אסכה אן איין שום עבירה אזוי וויא עס שטייט וסיר עשוקים כח דרום
 זאגט ער אים דעם זענן די קליינע קינדער וואס הקב"ה האט גידייט

זעליגט צו דיין קנעכט דעם ממונה ער זאל זיי צו געמען פאר דר
 צייט ווי ער דר הערט די רייד גייט ער ארויף פו הקב"ה און זאגט
 רבשע עלי בייני וועגן זענן דאך דין און אמת האמש' דר דין רענט
 אויף די ישראל וואס האבן גיזינדיגט די קלייני קינדער זיי האבין דאך
 פו דיר גאר נים גיזינדיגט פו ווס האסטו זיי מוסר גינען למיתה אן
 איין שום עבירה אזוי פו געמט הקב"ה זיינע רייד און איז זיך מרחם
 אויף זיי און דער מקמרג איז דאך מתקנא אין זיין ממונה וואס איז
 אונטער אים און זאגט מיר נים הקב"ה גרויסע מענטשן ווס האבן
 שוין גיזינדיגט און דוא האמט איין שליטה אפילו אויף זייא קליינע
 קינדער וואס האבין נאך קיין שום עבירה נים גיטאן פיסטו דען
 גרעסער פון מיר מיד תיכף וויר ער זיי אויס ציהען פון זיין האנט
 ער זאל איבר זיי קיין ממשלה נים האבן דרום איז דער רוח הקדוש
 מקדים און זאגט אים היורים אשר חנן אלהים את עבדך דיין קנעכט זאל
 האבן אזוי איין גרויסע ממשלה ער דארף נים בעסר זיין פון דיר און
 בשעת די תפלות קומען אין דעם טאג פו הקב"ה אזו ווי עס שטייט
 והוא עבר לפניו וישתחו ארצה שבע פעמים אזו זלאנג מאכן זיי זיך קליין ביו
 זיי קומען ער גשחו עד אחיו דס זיי גייען אריין קמדת הרחמים דאס איז
 דר אור ווס לייכט ביום תפודים דען איז דר רחמים שולט און איז
 ככפר זייערע זינד דרום שטייט כי ביום הזה יכפר עליכם לפחד אתכם ונוי ;
 רבי אלעזר מיט דר חברי'א זענן גינאנגען אין וועג און עס איז גווען
 זייער איין הייסער טאג די וון הט זייער גיברענט דר ווייל זענן
 זיי גיקומען צו איין פעקד זעהן זיי אז דס פעלד איז פול מיט שיינע
 קרייטבצער און זייער ריינע וואסער אויף ארע זיימן מיט פיל בימור
 האבן זיי זיך דארט אנדער גינענט זאגט רבי אלעזר וואס פו איין
 שוין ארט דס איז עס איז נים אויף דעם ארט זיך אפ צו רוען וויא
 זייא זיצן אזו קומט איין גרויסער שראנג מיט שטארק פח און לויפט
 דורך פו זיי ווי רבי אלעזר הט אים דער זעהען זאגט ער צו דעם
 שראנג דו נחש קער אפ פון דיין וועג דען דער מענטש האט שוין
 גיטאן תשובה און הט תרפה אויף זיין עבירה וואס ער הט גיטאן
 ער וועט שוין ווייטער דס נים טאן האבן זיהדי חברי'א זייער פו
 וואונדערט פרעגט אים רבי אבא וואס איז דאס זאגט רבי אלעזר
 שווייגט איר שמייל זאגט ער נאך איין מאר נחש נחש נאך דעם אז
 מען הט דיר געבן רשות אויף דעם מענטשן האט ער תרפה גהאט
 און הט אויף זיך מקבל גינען אזו ער וועט דס שוין קיין מאר נים טאן
 די עבירה דרום קער זיך אפ פון דיין וועג אזו איז דר שלאנג גיבן
 שטיין אין זיין שטאנד און הט זיך נים אוועק גימערט פון זיין ארט
 זיי רבי אלעזר הט דס געהען זאגט ער נחש נחש איך ווייס וואל ווס
 דו ווילסט גיי אוועק פון דיין וועג דא איז פו האנדן איין לשע ווס
 ער הט גטאן שלעכץ ער שלאפט ביי דר הייד גי'יא צו אים און זייא
 אים מכית מיד תיכף איז דר נחש צוריק גנאנגען און שפרינגט און
 קויפט פו זיי זאגט רבי אלעזר ווען איך וואלט זיך נים באמראכטן
 וואלט דר שלאנג גיטאן פיל שלעכץ דען איין יהודי הט איין קאל
 גיטאן איין עבירה און הט תיכף תרפה גהאט און איידער ער הט
 גיטאן תשובה הט מען פון אויבן גיגעבן רשות צו דעם שלאנג ער
 זאל אים הרגן דר ווייט האט דער מענטש גיטאן תשובה אויף דער
 עבירה און הט אויף זיך מקבל גינען ער זאל שוין די עבירה ווייטער
 נים טאן און דרום איז ער גיצול גווארן זאגן די חברי'א צו אים וויא

פרשת

נצבים

אזוא האקטו דס אלץ גינאוקט זאגט רבי אלעזר מיין פאטער רבי
 משמעון הט מיר מוסר גינען איין מיכואנד דורך דעם סימן האב איה
 אלץ דס פר שטאנן זאגן זיי צוא אים אמת אזי אבר ווי אזו האקטו
 גינאוקט אז דר מענטש הט תשובה גיטאן זאגט רבי אלעזר דען
 בשעת דר שלאנג איז גלאפן מיט גרויס איידיגיש אונ מיט גרויס רוגז
 אזוי איין רוח פאר אים גלאפן אונ הט גרופן דעם שלאנג אונ זאגט
 קער זיק אום פון דיין וועג דען דר מענטש הט שוין תשובה גטאן
 אונ דר נחש דרע הט גיט גינאלט הערין ווייך מען הט אים שוין אפ
 גינעבן אין דר האנט צו טאן ווס ער וויל ביז מען זאל אים געבן איין
 אנדערן מענטשן אויף זיין ארט דען ווייך דר מענטש איז שוין חייב
 מיתה גינארן דורך אים האמשע ער הט שוין תשובה גטאן מוז דר
 שלאנג טאן זיין שליחותדעו אזו איז דר סדר פון דעם צד הטומאה
 דר נחש עליון נחש תחתון אז מען גיט זיי רשות אויף עפעס איין
 זאך קערט ער זיק צו ריק גיט אום ביז ער מוט זיין דין דרע ווס מען
 הט אים רשות גינעבן אדער מען גיט אים איין אנדערן אויף דעם
 מענטשנים ארט גפול תחת גפול איין רשע פר דעם אנדערין זאגן
 זיי צו אים ווי אזו האקטו גינען אז דר רשע ליגט דארטן אוף דעם
 ארט קעבן דר הייל זאגט רבי אלעזר בשעת דר רוח איז גלאנגן נאך
 דעם שלאנג זיא זאל זיק אום קערן צוריק הט ער אזו אים גירופן
 דען דר מענטש הט חרטה גיהאט אויף זיין עבירה אונ הט תשובה
 גיטאן אונ דר רשע איז אונגרייט אוף דעם ארט מען זאל אים הרגן
 פר דעם מענטשן זאגט רבי אלעזר צו דר חכרייט קומט וועלן מיר
 גיין זעהען ציא דער נחש האט גיטאן זיין שליחות זענן זייה אויף
 גישטאנן אונ גינעבן צו איין שטיין זענן זיי איין רשע ליגט גהרגת
 אונ דער שלאנג הט זיק פריער ארום גינאוקט אויף דעם האלו
 דר נאך איז ער צרויף אויף זיינע פים אונ האט זיק פון אים גיט אפ
 גישייד אונ זיי האבין ביי אים גיפונן איין ביי גארמיל מיט רענדקע
 ווס ער הט אוועק גינזילת פון איינעם אונ האט אים נאך גישלאגן
 זאגט רבי אלעזר גרויבט איז השם יתברך ווס ער הט פיל שלוחים
 צוא שטראפן האבן זייה זיק ווידער אום גיקערט אויף זייער ארט
 אין דעם פעלד אריין ווייה זייה זענין פריער גיזעסין :

קומט למטה דר נחש תחתון צו טאן איר שליחות ונאום תחת נסוד
 וועל איה געבן פר דיר . אזו ווי זיי זען קומט דר מענטש וואס דער
 רשע הט אים גישלאגן אונ הט אים באגריקת אונ הט בייא אים צו
 גינען דעם בייא גארמיל געלט אונ ער קומט נאר מיר מחמת דעם
 לויפן אונ מחמת גרויס הייגייט ער איז פערך אונ זעצט זיק אונטר
 איין בוים אונ בעט צו הקב"ה אונ איז אוף זיק מצדיק דעם דין אונ
 זאגט רבונן של עולם איה האב גיט גיין צער פון מיינט וועגן אונ
 פון מיין גוף וועגן אונ בין מיה גיט מצער וועגן מיין געלט דען אלץ
 וואס דוא האקט מיר גיטאן איז אלץ בדין נאר עס איז מיר שלעכט
 וועגן מיין אלטן פאטער אונ מוטער מיט וואס וועל איה זיי ספרנס
 זיין איפר אלימען איז מיר שלעכט עס איז צושוודי געלט געווען אפייעל
 מיט געלט פון איין ארוימאן ער הט בדארפט דר מיט תנוגה מאכן
 זיין ארוימע מאכטער ווס וועל איה היינט טאן אויף דעם מוט מיר וויי
 מיין הארץ ער זיצט אונ וויינט אונ זאגט משפטי ה' אמת נדקו יחודי דיא
 דינים אונ משפטים פון גאט זענן אמת בשעת גאט וויל טאן אדון
 שטייען פמה מלאכים פון דר זייט אונ פון דר זייט פון גאט אונ זיי
 האבן איין ויפוח איינער מיט דעם אנדערין פאר הקב"ה ביז זייה
 זענן אלע מספדים אין דעם דין דרום איז משפטי ה' אמת ווען איז דאס
 אמת אז נדקו יחודי אז דס בית דין של מעלה האבן אויך מצדיק געווען
 דרום רבונן של עולם אויף דעם אלימן וויין איה גיט גיקערט אויף
 דעם געלט פון דעם עני אונ אויף מיין פאטער אונ מוטער אזו רבי
 אלעזר מיט דר חבריא האבן דס גהערט אזו גיין זיי צו אים אונ געסן
 אים אן אז ער זאל צו זיי גיין זאגט רבי אלעזר צו אום פארמך דיק
 גיט דו צדיק אמת ווען דו וואלט גיט זיין קיין רעכטער צדיק וואלט
 דיר הקב"ה גיט גיטאן אזוא איין גס צום ערשטן געס אפ דיין געלט
 אונ דר נאך גיטאונ זעה ווס פר איין גס הט הקב"ה צו דיר גיטאן
 פון זיינט וועגן ער גייט מיט זיי אהין אונ זעהט זיי דר גזן ליגט
 אונ דר נחש מוט אלץ אזו ווי פריער ער גייט פון איין ארט אויף
 דעם אנדערין ער פר שפרייט זיק פר זיי אויף דר ערד אונ לויבט צו
 הקב"ה אונ שטייט אויף אונ קושט די הענט פון רבי אלעזר מיט דר
 חכריא אונ זאגט צו זיי היינט ווייט איה אז הקב"ה הט מיר דעם גס
 גיטאן אין אייער זכות רבנן אונ וועגן מיין אלטע פאטער אונ מוטער
 אונ עפינט אוף דעם ביי גארמיל אונ וויינט זיי דס בינדיל געלט פון
 דעם ארוימאן אונ וויינט זיי די שלעק אונ וואונדן ווס דר רשע הט
 גימאכט אים הט רבי אלעזר אויף אים מתפלל גינען איז ער באד
 גיהילט גינארן זייה גינען ווידער צו דעם רשע אונ זעהען דער נחש
 מוט אלץ אזו ווי פריער זאגט רבי אלעזר נחש נחש אלץ וואס דו
 האקט גיטאן האקטו שוין אונ רעכט גיטאן אונ האקט גינזיין דיין
 פח וגבורה דר מיט אונ האקט אין אים אגרוסע נקמה גיטאן אזו ווי
 מיר האבן שוין גינענען דריי טאל אקער פון היינט אונ ווייטר גייה
 אונ פר פארן זיק אין דיין הייל אונ איה בין אויף דיר גיזר אז דוא
 זאקט שוין ווייטר גיט מויק זיין די לייט אויף דר וועלט אזו האט
 זיק דער נחש אפ גישייד אונ האט אראפ גיבוין זיין קאפ אונ איז
 אוועק גינאנגען . זאגט רבי אלעזר צו דעם יהודי קום אונ זעה נאך
 פון דיין שונא דען ער הט נאך איין בייטיל מיט רענדקע בייא זיק
 געס דס צו אקער זיינע גלידער לאז אים אונ געס זייה גיט אונ גייה
 צו דעם אונ דעם מענטשן אונ אויף דעם ארט וועקטו אים גינענען

פתח רבי אלעזר הייבט אן צו זאגן עמ שטייט אין פסוק מאשר ירת
 בעני נכבד ואני אהבתיך ואתן ארם תחתך ולואוסיס תחת נפשך ווארום
 שטייט מאשר ירת איז משמע דו האסט זיק אליין גימאכט מיינער אין
 מיינע אויגן עס וואקט גינארפט שטיין מאשר יד דוא ביסט ממיקא
 מיינער איז מיינע אויגן נאר דאס גייט אוף דעם מענטשן וואס ער
 זינדנט פר הקב"ה ער פר מיאוקט זיק אין זיינע אויגן אונ ווערט פר
 שפעטמיט דר נאך אז ער מוט תשובה ווערט ער אליין פון זיק וועקערט
 זייער מיינער אונ השית זאגט אויף אים מאשר ירת בעני דו האקט זיק
 אליין מיינער גימאכט אוף מיינע אויגן נכבד ואני אהבתיך דרום מוז איה
 דיק ערליק האלטן אונ האב דיק ליב דען עס איז גיט דא אזו איין
 אהבה פון חקב"ה ווי ער האט ליב צו דס זום ער האט פריער חרפה
 גיהאט אונ דר נאך הט ער תשובה גיטאן אקער וואס זאל איה טאן
 איידיר דו האקט תשובה גיטאן האב איה גינעבן רשות צוא דעם
 נחש של מעלה ער זאל טאן אין דיר איין דין נאר דאס איז דיא עצה
 האמשע איה האב אים שוין געבן רשות ואתן ארם תחתך דס מיינט
 שען דעם אדם של מעלה מיט ווס ער הייסט אדם גיילע וואס פון אים

מעו אויס פריער דרייסיג טעג אין גן עדן אזוי ווי מיר האבן גילערנט
 אלי דרייסיג טעג גייט די נשמה פון אים ארויס און זעהט איר אָרָה
 אין גן עדן און דר מענטש ווייסט ניט און איז ניט שולט אויף זי
 נשמה אזוי ווי ביז אהער אזוי ווי דר פסוק זאגט אין אום שליש ברוח לכל
 את הרוח זאגט רבי יהודה אז עס הייבן זיך אן דיא דרייסיג טעג א
 ווערט דר צלם פון דער נשמה פאר פינצטערט און זיין גישטאלט
 ווערט פאר מיטן :

רבי יצחק איז גזעסן איין טאג אויף דר מיר פון רבי יהודה און א
 גיווען זייער טרויערדיג רבי יהודה גייט ארויס און זעהט ווי ע
 זיצט פו דר מיר זייער טרויערדיג מער ווי תמיד פרענט ער אים וו
 איז דס זאגט רבי יצחק איך בין גיכומען צוא דיר איך באגער פו
 דיר דריי זאכן איינס אז דו וועסט זאגן דברי תורה און וועסט דע
 מאנין דיא רייד ווס איך האב גיאגט זאקסטו זיי זאגן פון מיניג
 וועגן און דס אנדערדי דו זאלסט מוכה זיין מיין זון ויכס בתורה ד
 זאלסט מיט אים לערנין און דס דריטע דו זאלסט גיין אויף מיין קב
 זיבין טאג און זאלסט אויף מיר מתפלל זיין זאגט רבי יהודה צו אי
 פון וואגען ווייסטו אז דו וועסט שטארבן זאגט רבי יצחק מיין נשמה
 ווערט פון מיר אפ גיטאן אלי נאכט און לייכט מיר ניט בחלו
 אזו וויא תמיד און ווידער תמיד אז איך בין מתפלל און גרייך צו
 שומע תפלה זעה איך אויף דר וואנט מיין צל און היינט זעה אי
 ניט דען איין פרוז רופט אים אך בצלם לא יתחלד איש כד זכן דער צל
 איז נאך אויף דעם מענטשן אזו גייט ער ארום אויף דער וועלט און
 דר רוח האלמ זיך אין אים אבער אז דר מענטש דארף אנוועק גי
 פון דער וועלט אזו גייט פריער דער צלם פון אים אנוועק זאגט רב
 יהודה פון דעם פסוק איז אויף אזו גידרונגען עס שטייט כל מיט ע
 איז זאגט רבי יהודה איך וועל דיר דאס אלץ צו ליב טאן נאר אי
 באגער פון דיר אז דו זאלסט מיר אויף יעניד וועלט אים קלויב אי
 איין ארט לעבן דיר אזו וויא מיר זענין אויף דער וועלט איינס לעבן
 אנדערין דס רבי יצחק אן גיהובן צו וויינען און זאגט איך בעע
 דך שייד זיך ניט אפ פון מיר עטליכע טעג זענן זיי ביידע גינאנגע
 צו רבי שמעון און האבן אים גיפונען אז ער איז עוסק בתורה ד
 רבי שמעון אויף גיהויבן זייני אויגן דס ער גיזעהען ווי דר מלא
 הקות לויפט און שפרנינגט פו אים איז רבי שמעון אה גישטאן און
 נעמט אים אן מיט זיין האנט און זאגט איך בין גוור ווער עס א
 גיוואנטליך צו מיר אריין גיין זאך אצונד אויף אריין גיין און דע
 וואס עס איז ניט גיוואנטליך אריין צוא קומען צוא מיר זאל אצונ
 אויף ניט אריין גיין איז רבי יצחק מיט רבי יהודה אריין גנאנגן און
 דר מלאך הקמות איז גיבליבן שטיין אויף דער נאס דס רבי שמעון
 גיזעהען אז עס האט נאך ניט גינרייכט דיא צייט גייערעט ערשט אכ
 שעה אויף דעם טאג אז דיא צייט ער זאל שטארבן האט אים רב
 שמעון אנידר גינעצט פו זיך און לערינט מיט אים תורה און זאגט
 צוא זיין זון ראלעזן זען זיך אנדירד אויף דער מיר און וועטן דו
 וועסט זעהען זאלסטו מיט אים ניט ריידן און ווען איינער ווע
 ווערן אריינגיין זאלסטו אים באשנווערן ער זאל ניט אריין גיין זאגט
 רבי שמעון צוא רבי יצחק האסטו היינט גיזעהן דאס גישטאלט
 פון דיין פאטער דען מיר האבן גיערענט אז עס קוקט די צייט פו
 דעם מענטשן ער זאך שטארבן אזו ווערט בייא אים גיפונן זיי

און זיין ווייב איז אים גישטארבן גיי צו אים און גיב אים אפ דעם
 בייטייל מיט געלט דען דר מענטש הט איין זון ער הייסט שמעון ער
 איז גינאנגען מיט סחורה אויף דעם ים הט דר זון פון דעם זגון ווס
 ער איז אויך גיווען אין דר שיף ביי אים דס געלט צו גינומען און דס
 עס אפ גינעבן צוא זיין פאטער דעם רשע דרום גיב דאס אפ צוא זיין
 פאטער ער זאל דס האלטן ביי זיין זון וועט קומען וועט ער לויבן צו
 הקב"ה ווס ער הט אים אום גיקערט דיא אבירה אזו הט דער יהודי
 גיטאן ער האט גינומען דעם בייטיל געלט און בוקט זיך פאר רבי
 אלעזר און קושט אים זיינע הענט דיא חבריא פאר וואונדערן זיך
 זייער זאגט רבי אבא ארץ ווס מיר האבן גיזעהען אין דעם וועג איז
 פיל וואונדער און אצונד איז נאך מער חסיה על חסיה ווי אזו האסטו
 גיוואקט מיט דעם בייטייל געלט וועמעס ער איז זאגט רבי אלעזר
 די זאך איז ניט בסימן און ניט בחכמה נאר טכח מיין רוח ונשמה
 האב איך דאס גיוואקסט און איך האב דס גיזעהען גלייך וויא איך
 וואקט עס מיט מיניע אויגן רעכט גיזעהען ווי פו וואונדערן זיך זייער
 זיי גייען אלע און דר יהודי אויך מיט זיי ביי זיי קומען צו זיין שווער
 זיי גיפונען אים אז ער איז עוסק בתורה ער בענטשט צו ר אלעזר
 מיט דר חבריא און זענן זייער פרייקעהער הייבט אן רמאני ה' ורמא
 ווס שטייט נאך ווארפא אלא אלע רפואות פון דער וועלט זענין ביד
 הקב"ה נאר אטייל זענין איבער גיענטפערט ביד שליח מקיאל דיא
 רפואות זענין אויך וואל נאר צו ציימן קומען ווידער די שטאפקייט
 אבר די רפואה ווס הקב"ה היילט די רפואה בלייבט אויף אייבג דען
 זיין רפואה איז ארעכטי רפואה דרום זאגט ער רמאני ה' ורמא ווען רוא
 גאט וועסט מך היילן בין איך רעכט גהיילט עס וועט שון קיין מאל
 ניט קומען דס שלאפקייט אצונד איר חבריא הקב"ה אריין הט מך
 גיהייקט ער הט זיך אללין מיט מיר מתעסק גיווען און זיי דר ציילן
 אים דיא גאנצע מעשה ער וויינט און איז זיך משלח און זאגט
 גרויסקע סודות :

פרשת וירך

ויאמר ה' אלמשה הן קרבו ימד למות תאנא מיר האבין גלערניט רבי יהודה
 זאגט וויי צו דר וועלט ווס זיי זעהן ניט און הערין ניט און
 זענין ניט מסתבר און ווייסן ניט דען אלי טאג ווערט גיהערט איין
 פרוז אין צוויי הונדרט מיט פופציג וועקטין וקשעת אז די טעג פון
 דעם מענטשן ווערן גינעהינט אז ער זאל שטארבן דר טאג הייסט
 ים ה' צו ווידר קערין זיין רוח צו אים זכאין זענין דיא צדיקים דען
 הקב"ה באגערט זיין רוח ווידער צו זיך מקבל זיין דען בשעה וואס
 הקב"ה וויד ווידער צוא זיך מקבל זיין דעם רוח איז ער איין זכאי
 שטייט והרות חשוב אך האלהים אשר נתנה איז ער ניט גיין זכאי ווייא צוא
 דעם זעכטיגן רוח דען ער מוז גיוואשן ווערן אין פייער פון דעם
 גיהנם ער זאך דארטין גידייניקט ווערן און זאל זיך דר נאך קענען
 באהעפעטן אין הקב"ה ווערט ער דארטן נאך ניט מתנמן אזוי וויא
 עס שטייט ואת נפש אויבך יקלעה בתוך כהקלעל איז דר רוח זוכה איז אים
 אן גיברייט פמה טובות לעולם הפא אזו וויא עס שטייט עז לא ראתה
 אהיהם ולהך זאגט רבי יוסי אז די טעג פון דס מוים גינעהען אזו פריער
 דרייסיג טעג איז מען מקריז אויף דר וועלט און אפילו די פינגיל פון
 דעם הימיל רופין אים אז ער וועט שטארבן איז ער איין צדיק רופט

פרשת ויקרא

אמר מיט זייני קרובים אונ ער דר קענט זיין אונ אלע דיא וואס
 גליין זיין אויף יעניר וועלט מיט אים אין איין חדר וטרייניק ווייזן
 א זיך אלע פאר אים אונ זאמלען זיך איין אונ גייען מיט זיין
 געזעה בוי זיא קומט אויף דעם ארט וואס עס איז ראוי צוא איר
 זאגט רבי יצחק איך האב נאך קיינים גיזעהין אין דעם שטייט
 אויף רבי שמעון אונ זאגט רבוננו של עולם רבי יצחק איז צוא אונ
 ער קענט אונ איז פון דיא שבעה עינים דאס זענין די זיבין חברים
 א זענין גיזעהן אין דר אידרא אונ איך האב אים צו מיר מקרב
 ווען בעט אידדיך ער זאל בלייבן לעבין דער ווייל איז ארויס
 גאנגן איין קול אונ זאגט דאס ליכט פון דעם האר דאס מיינט
 ען די נשמה פון רבי יצחק האט גיזעהיגט אונטיר דיא פליגל
 זיין רבי שמעון ער איז שוין בייא דיר אין דער האנט ער זאל זיין
 עס דיר אויף דער וועלט אונ דוא זאלקט אים מיט זיך ברענגן
 עולם הבא אין דער צייט אז דוא וועסט קומין צו רוען אויף זיין
 ער זאגט רבי שמעון בודראי זאל אזוי זיין דר ווייל דער רבי אלעזר
 זעהן וויא דער מלאה הנות איז אוועק גיגאנגן אונ זאגט דארט
 זיא רבי שמעון איז שכית האט דער ממונה פון דעם טויט קיין
 ליפטה גיט איין עונש צוא פאן זאגט רבי שמעון צו זיין זון רבי
 קלעזר גיין אריין אונ האלט אז אין רבי יצחק דען איך זעה אין
 אים אז ער פארבט זיך זייער איז רבי אלעזר אריין גיגאנגען אונ
 האט אים צו גיהאקטן אונ רבי שמעון האט אום גיקערט זיין פנים
 ונ איז עומק בתורה דער ווייל איז רבי יצחק אנטשלאפן גיזוארן
 געהעט ער ווי זיין פאטער קומט צו אים אונ זאגט מיין קינד וואל
 זיין זיין חלק בעולם הזה ובעולם הבא דען דוא זיצט צווישן דיא
 קעטער פון דעם עץ החיים אין גן עדן וואס ער איז אנרויסר אונ
 שטארק בוים אויף גייער וועלטן דאס איז דער הייליגער רבי
 שמעון וואס ער האלט דיה אין זייני צווייגן זאגט ער צו זיין פאטער
 זיא אז בין איך חשוב אויף יענר וועלט זאגט ער צו אים עס איז שוין
 בייא טעג ווס מען ראכט אים אונ מען גרייט אן אחרר פון זיינט
 זענין אונ די פענגצטר זענן דארטן אפין דיר צו לייכטן פון אלי פיר
 זיין פון דר וועלט איך האב דאס ארט גיזעהן אונ האב מיה זייער
 שמת גיזעהן אונ האב גיזאגט וואל איז זיין חלק מיין קינד נאר
 עס איז זייער גיט גוט ווס זיין קינד האט נאך גיט זוכה גיזעהן צוא
 ער זיין תורה אפר אצינד זענן אן גיברייט עס זאלין קומען צוא דיר
 וועלך צדיקים פון דר חברייא אונ בשעת מיר זענן ארויס גיגאנגן
 מי זיך דו וועסט אקוד אין אלי וועלטן אונ זאגט וועלכר פון אייער
 ברייא וואס עס איז גיקריינט גיזוארן זאל זיך אום קערן אויף זיין
 ערט דען פון ווענין רבי שמעון ווס ער דעם גיבעטן איין גיבעט אונ
 עס איז אים גיגעבן גיזוארן זיין בקשה אונ גיט דאס אריין פאר עס
 ערט גיקריינט זיבעציג ערטער פון זיינט ווענין אונ אימליכס ארט
 זיגעפינט די טירן אין זיבעציג וועלטן אונ פון דארטן ווערן זיין
 עפינט צו הקב"ה אונ אזעלכע אורות ווס האבן קיין סוף גיט וואס
 זי זענן פר הזקן אונ בהאקטן ווס דוד המלך דעם אויף זיי גיבעטן
 ווען בנות ה' ולכך כהכילו דען זיין מדריגה איז אויף דארטן גיזעהן
 זאגט רבי יצחק צו זיין פאטער ווי זאגט איך נאך צו לעבן אויף
 דר וועלט זאגט אים דר פאטער מיר האבן קיין רשות גיט צוא זאגן
 דר דעם ווייס איך אז אויף דר גרויסר שלמה ווס עס איז אן גברייט

אין גן עדן צו רבי שמעון אויף דר שלמה וועסטו גרייטן די מישין
 אזוי וויא עס שטייט צא"ה וראבנ בנות זיין בסדר שלמה בעשרה שעמרה לו אמו
 דער ווייך דער רבי יצחק אויף גיחאפט אונ לאכט אונ זיין
 פנים טוט זייער רייכטן האט רבי שמעון דאס דר זעהן זאגט
 ער צו אים דוא האסט בודראי גיזעהרם אנזיע זאך זאגט רבי יצחק
 עס איז בודראי אזוי אונ האט אים דער ציילט וואס זיין פאטער דער
 אים גיזאגט :

תאנא מיר האבן גיזערינט פון דעם פאן אונ ווייטער האט רבי יצחק
 גיזאלטן זיין זון לעבן זיך אונ האט זיך אליין מיט אים גימעט
 אין דער תורה אונ אז ער איז גיקומען פאר רבי שמעון דער רבי אים
 גילאזט שטיין אין דרויסן אונ איז אריין אריין גיגאנגען אונ איז פר
 אים גיזעסן אונ האט גיזייענט דעם פסוק וואס חזקיה המלך האט
 גיזאגט ה' עסקה לי ערבני השנית האט מיה פאר צוקט אונ האט מיה
 מצוי גיזעהן פון דעם מלאך הקות :

תאנא מיר האבן גיזערינט אז עס קומט דר פאן וואס דר מענטש
 דארף שטארבן אזוי שטייטן ברין די פיר זייטן פון דר וועלט
 דען דער מענטש האט פון אלי פיר זייטן פיר יסודות מיט אש רוח עפר
 שטייטן זיי אונ דר וועקן די דינים פון אלי פיר זייטן פון דער וועלט
 אונ דיא פיר יסודות קריגן זיך דען וויא דארפן זיך צוא שיידין אונ
 אישקכר ווייך זיך אפ שיידין צוא זיין ארט אונ אפרו ווערט גיזעהרט
 אין צוויי הונדרט אונ זעכציג וועלטן אונ רופט אים איז ער אצדיק
 פרייען זיך אלי וועלטן אונ קומן אים אנטקעגן אונ אז גיט איז וויא
 צו דעם מענטשן וויא צו זיין חלק :

תאנא מיר האבן גיזערינט אין דר צייט אז דר פרוז גייט אונ רופט
 אים אזוי גייט ארויס אפלאס פייער דער צפון אונ גייט אונ
 ברענט אין גדר דינור אונ פאר שפרייט זיך אין אלי פיר זייטן פון
 דר וועלט אונ פר ברענט די נשמות פון די רשעים דער פלאס גייט
 ארויף אונ גידרט אראפ אונ גרייכט אין די פליגל פון איין שווארצן
 האן אונ קאפט אים אזוי הייבט אן דר האן צו שרייען דרייא קאל .
 דס ערשטי מאל שרייט ער דעם פסוק הנה יום בא בער כהגור דם אנדרי
 מאל שרייט ער דעם פסוק כי הנה יוצר הרים וגו' ומגיד לאדם סה שחו . אין
 דר צייט זיצט דר מענטש אונ גיט אפ דין וחשבון אויף זייני מעשים
 ער זאגט אריין עדות אונ איז מודה אויף אלץ דינג . דאס דרייע
 מאל שרייט ער דעם פסוק מי לא יירא מלך הגוים כי לך יאתה זאגט רבי
 יוסי פר ווס דוקא אשווארצן האן זאגט רבי יהודה אלץ דינג וואס
 הקב"ה האט פאשאפן אויף דער וועלט איז אלץ כרובים אויף גרויס
 חכמה אזוי וויא דער פסוק זאגט סה רבו מעשיך ה' כולם בחכמת עשית אונ
 ווייל זיי זענן פאשאפן גיזוארן מיט חכמה דרום ווייזן זיין אויף גרויס
 חכמה אזוי אויך בשעת דר משפט דר וועקט זיך אויף דעם מענטשן
 אזוי קרייעט תיבה דר האן אונ קיינער ווייסט גיט נאר דער מענטש
 אליין ווס ליגט שראף דען מיר האבן גיזערינט בשעת דער מענטש
 ליגט שלאף אונ דר משפט דר וועקט זיך אויף אים ער זאל אוועק
 גיין פון דר וועלט אזוי דר וועקט זיך אויף אים ארום גליקן וואס עס
 איז ביי אים גיט גיזעהן זיין לעבן ער זעהט היינט מער ווי תמיד
 אונ אז ער זעהט אים גייט ער ערשט אוועק פון דר וועלט אזוי ווי דר
 פסוק זאגט תוסף רוחם גיזעהן ואל עפרם ישכונן אויף שטייט כי לא יראני האדם וחי
 דר זמן אז ער לעבט קען ער גיט זעהן די שכינה אפר אז ער דארף
 שטארבן

פרשת ויקה

קנה

שטארבן איז ער זוכה צו זענן די שכניה אויף זעהט ער זייני קרובים מיט זיין גאנצער חברייא פון יענער וועלט און ער דר קענט זיין אלי אין דעם גלשטאלט וויא זיין זענן גיווען אויף דער וועלט . איז דער מענטש זוכה זענען זיין זיך מיט אים משלח און זענען אים מקדים בשלום איז ער חליקה נים זוכה קומן צו אים רשעים וואס מען איז זיי אלי טאג מסריר בגיהנם און זענן זארי טרווערני זיי הויבן אן מיט דעם ווארט ווייא און לאזן דר מיט אים ער הייבט אויף זייני אויבן און זעהט אפלאס פייער גייט ארויס און הייבט ער אן צו שרייען ווייא און בשעת דיא נשמה גייט ארויס פון דעם מענטשן און זייען אלי קרובים און די חברייא פון זענעם עולם מיט זיין נשמה איז וויין אים דס ארט פון עוונג און דס ארט פון עונש אז ער איז איין צדיק זעהט ער זיין ארט און גייט ארויף און איז זיך דארטן מתענג מיט דעם גרוימן פענג פון עולם הבא און אז ער איז נים זוכה ברייבט זיין נשמה אויף דר וועלט ביז דר גוף ווערט פר בארגן אין דר ערד דר נאך קומן פכה בעלי דינים און מלאכי חבלה און געמן די נשמה און ברענגן זי צום מלאך היסת און ער ברענגט די נשמה אין גיהנם זאגט רבי יהודה די ערשטי ויבין מעג גייט די נשמה פון דעם קבר צום הויז און פון דעם הויז צום קבר און קלאגט אויף דעם גוף אזוי ווי דר פסוק זאגט אך כשרו עליו יכאב ונפשו עליו חבל ויא יוצט אין שטוב און זעהט ווי אלי טרווערן און קלאגן . נאך ויבין מעג איז דער גוף וויא ער איז און דיא נשמה גייט ארויף און זיא גייט אריין אין דער מערת המכפלה און זעהט וואס זיא זעהט און גייט ארויף ביז זיא קומט צום גן עדן און קומט צו די קרובים און צו דעם להט החרב המתהפכת פון דעם גן עדן של מטה איז זיא זוכה גייט זיא אריין זאגט רבי חייא ווס מיינט דר פסוק כלע הסות לנצח זאגט רבי יומי ווען הקב"ה וועט דר וועקן זיין זמין וועט אפ גיטאן ווערן דר טוים פון דר וועלט און דר זמין וועט זיך נים דר וועקן ביז די ישראל וועלן זיך דער וועקן מיט דער תורה שכתב וואס זיא איז דער זמין פון הקב"ה אזוי וויא עס שטייט מיטנו אש דת למו באותו זמן וועט מקיים ווערן ימין ה' עשה חיל לא אסות כי אחיה וגו' :

קנין שום רשע ווס ער זעהט נים פר זיין טוים דיא שכניה נאר דער זוכה נח זאגט רבי שמעון ער מוז טאן גרוים תשובה . זכאי זענן די צדיקים בעולם הזה ובעולם הבא אויף זיי שטייט ועס כולו צדיקים לעולם יירשו ארץ דס מיינט מען דעם ארץ החיים וואס די צדיקים וועלן ירשנן בעולם הבא זאגט רבי יהודה אזוי וויא עס שטייט אחלה לפני ה' כארצות החיים דאס איז די ארצות וואס דער פון שפראצין אל פענוגים אונתים בעוה"ז ובעולם הבא וכו' ודר חלש פרשת נח זאגט ער דרום הייסט דאס ארצות דאס איז לשון רצון דען דער ווילן פון צדיקים איז תקיד דר צו דארטן איז דאס אייביג לעבן דרום הייסט דאס ארצות החיים רבי יהודה הייבט אן הרשים שמעו והעורים הביטו לדמותו החרשים שמעו דס זענן די לייט וואס ווילן נים פר נעמן קנין דבר תורה און זענען נים די אווערן צו הערין די גבאט פון זייער הערי והעורים דס זענן דיא מענטשן וואס זיי זעהן נים אויף וואס זיי האבן אקום דען אלי טאג גייט ארויס אפרו און שרייט און קיינר קערט זיך נים דר צו דען מיר האבן גילערניט דס טאג וואס דער מענטש זוכה דארף שטארבן שטייען אלי מעג אין זייער שטאנד זיי שוועבן אויף דער וועלט און זענען מוהיר דעם מענטשן און אז ער זינדניט אז גייט דר טאג ארום און זאגט עדות ווס ער דס גטאן און ער שטייט און דרויסן אזוי לאנג ביז ער טוט תשובה איז דער מענטש זוכה קומט דר טאג אויף זיין ארט און אז ער איז נים זוכה אזוי נידרט דר טאג אראפ און איז מתקן דעם דמות פון דעם מענטש צו שלעך טאן צווא אים און וואונט מיט אים אין זיין הויז . איז ער זוכה זייער וואונג זייער נום און אז ער איז נים זוכה איז זייער וואונג דרע חס ושלום און אלי מעג ווערן גיציילט און די מעג קומען נים אריין אין חשבון וויי צו דעם מענטשן וואס ער מינדט דיא מעג פון דעם מלך הקדוש און דעם זיא נים גילאזט גיקריינט ווערן לעוקט הבא און גינעהענען צום מלך הקדוש . קום און זעה אז דיא מעג גינעהען פר דעם מלך הקדוש בשעת אז דר מענטש גייט אוועק פון דר וועלט אזוי ווערן די מעג אלבוש יקר צו דר נשמה אפר אז ער איז דא מעג ווס ער דעם איז זיי גינדיניט אזוי איז וויי צו אים דען זיי לבוש איזחסר און עס איז נים אין גאנצן ויבך שכן אז ער דעם פי עונות אזוי וועט ער נים האבן צו זיין נשמה קנין מקדש אויף זענען וועלט וויי צו זיין נשמה מען איז אים דן אין גיהנם כפר אויף זייני מעג ווס ער דעם חסר גימאכט . זכאי זענן דיא צדיקים לעולם הבא מיר האבן גילערניט עס שטייט ודעו כי ערומים הם זיין האבין מלא גיוויסט דען זייער לבוש חשוב ויקר פון די מעג איז גמירט גינארה דען איין טאג איז אפ גינאנגן פון זיי אזוי עס שטייט גמירט ראו עיני ועל ספרך כולם יכתבו ימים יוצרו ולא אחד בהם נאר איין טאג איז אפ גינאנגן ביז אדם הראשון דעם תשובה גיטאן דאס אים הקב"ה מקבר גינע און דעם אים גימאכט אנדרי מלבושים יקרים און נים פון די מעג איז ווי עס שטייט ויעש ה' לאדם והאשתו כחנות עור וליבשם אבער אברהם האט זוכה גיווען צו אלי דען ביי אים שטייט ומרתם זקן בא בימים אז ער איז אוועק גינאנגן פון דר וועלט דעם ער זיך אין די מעג אן גיקלייד דרום שטייט בא בימים ער איז גיקומען מיט אלי מעג לעולם הבא וויא עס שטייט ביי איוב ערום יצאתי מסבאמי וערום אשוב שסה דס עס איז אים קנין מלבוש נים איבך גיבליפן ער זאל ווערן דריין אן גיקלייד :

פרשת ויקה

ניש קיין אַנדעריר און איה וועל ריידן אן מורא ותספיע הארץ אמר יי' דא ערד זאל הערין דא ריידן פון מיין מויל און ניש פון קיין אַנדערין וואל צוא זיין חקך כי שם ה' אקרא ער האט פגעה גווען דעם שם ה' פון דאנען לערנן מיר אפ וועלכיר וואס ער ווייסט דא חקמה עדינה או דער טאג קומט ער זאל שפארבין דארף ער מנלה זיין דא חקמה צוא דא וואס זענן בעלי רוח החודש מיר לערנן דאס אפ פון משה רבינו ער זאגט ועתה כתבו לכם את השירה הזאת און אז ער וויל ניש מנלה זיין שמיים אויף אים אל תסנע טוב סכעלו דוא זאלסט ניש פאר מיידן דא תורה וואס זיא הייסט טוב פון זיין האר בתוה לא ידך לעשות אידער דוא ווערסט אפ גיטאן פון דר וועלט:

זכור ימות עולם וגו' שאל אביך ויגדך פֿרעג צו השירת וועט ער דיר זאגן ימצאהו בארץ מדבר ובתוהו ליל ישימון פון דער וויספענעש דס הייסט פון דא קריפות ארוםתרח אבי אברהם ואבי נחור ואקח את אביכם את אברהם וגו' אונג ער האט זיין ארצין גיפירט און האט זיך אפ גישייד און פירט זיין מיט רחמים כנשר יעיר קיט וויא איין אַנדער איז איין רחמן אויף זיין קינדער דרום זאגט ער ה' בדר יתנו ואין עמו וגו' ער ארצין פירט זיין אזו וויא משה האט גיזאגט אס אין פניך הולכים אל תעלבו מות אויף שמימיכי ועקב בתר לו ית ישראל לסנכרוה און וודער שמימי כי דא יושב ח' את עכו בעבור שמו הגדול ער פאר לאזט זיין ניש ווייל זיי זענן מקושר אין זיין גרויסן נאמן דרום לאזט ער זיין ניש אפ פון זיך וויא זיין זענן איין ער אויף מיט זיין ימצאהו בארץ מדבר ובתוהו ליל ישימון דא קרענק וואס ווערין גיפונן אויף אים ער איז גלייך וויא דר מלה האט גיהייסן איינעם שפראפין אויב דו וועסט זאגן ווייל חקב'ה האט אים גישפראפט דארף מען אים שוין ניש העלפן דער פון עס איז ניש אזוא דוד המלך האט גיזאגט אשרי מנכלו אל דל ווער איז דער דל דער וואס ליגט שלאף און איינער איז איין רופא נאמן און איז זיך משתדל אים צו העלפן אזו בענטשט אים השירה און אז דער רופא גיפירט אים בארץ מדבר אין זיין שלאפיקים ובתוהו ליל ישימון דען דורך דער קרענק ווערט ער פאר וויסט פון אלץ דינג ווס זאל דר רופא טאן יסנכנהו זאל ער אים ממציא זיין מזכות און רפואות ער זאל קענן אים היילן דא קרייניק יבננהו ער מוז גוט פאר שמיין וואס פאר איין קרענק דאס איז דען אז ער פאר שמיים ניש דא קרייניק וויא אזו קען ער אים טאן איין רפואה און ער זאל זען אז דא קרענק זאל זיך ניש שפארקן אויף אים וויא דען יענירנהו כאישון עיני ער זאל אים היטין צוא געבין אזעלכע רפואות וואס ער דארף ער זאל זיך ניש טועה זיין ווארום אז ער איז זיך חס ושלום טועה און דער מענטש שפארבט רעכניט אים חקב'ה גלייך ווי ער וואלט אים ממות גיוון דען השירה איז דן דעם מענטשין דן אויף טויט און דן אויף עונש ער זאל האבן יסורים און זאל אן ווערין פיל געקט דורך דעם אזו ווערט ער שלאף און קען ניש גיהיילט ווערין ביז עס קאסט אים דא קרענק וויא פיל עס איז אויף אים נגוד גינארין און אז עס ווערט נגוד ער זאל שפארבין ער זאל אפיוו אוועק געבין דס גאנצע געלט פון דער וועלט קען ער דער פון ניש פטור ווערין דרום דארף דר רופא חכם זיך משתדל זיין זאן אים פטראכמן אים אויב ער קען אים היילן זיין גוף איז גוט און אז ניש זאל ער אים היילן די נשמה זאגט רבי אלעזר דאס האט גיזאגט איין מיינע דאס הייסט

עגן מוכאי און בליבן לעזקם הבא און פון זייערי טעג ווערט זיין לבוש יקר און מיט דעם לבוש זענען זיין אן גיברייט אויף צוא שמיין להחיות המתים אזו ווי עס שמיים ויתכבו כמו לבוש ווייא צו דא ששים קען זייערי טעג זען חסר און זיי האפן זיך ניש מיט וואס צוא צו העקין זיך לעזקם הבא:

זאגא מיר האבן גילערניט אלי דא וואס ווערין אן גיקלייד מיט זייערע טעג דא ווערען גיקריינט מיט דער קרוין פון דא אבות פון דעם טייך וואס גייט ארויס פון דעם ערן אזוא וויא עס שמיים ועמדות תחין היית כנן רוח וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימי דאס זיין דער נהר וואס גייט ארויס פון דעם ערן העקיון און דא רשעים זאס זענען ניש זוכה אן גיקלייד צוא ווערען אין דעם מלבוש פון דא טעג שמיים אויף וויא ויהי כעשר כערה וגו' זאגט רבי יצחק פאך זיין דער חלק פון יעקב דס ער איז פאר זייערע גווען אן גיקלייד צוא ווערין מיט דעם גלייד פון דא אבות אזו ווי עס שמיים ושכנתי עם אבותי זאגט רבי יהודה עס שמיים יורח את רוח בגדו ויברכנו ווארום שמיים בגדיו עס איז דה גאר ניש גווען זיין קליידר עס איז דאן ווען בגדי עשו אלא בגדיו מינט מען די קליידר פון עולם הבא דרום שמיים ראה רוח בני כרית שדה שדה מינט מען עולם הבא דרום זאגט יצחק אז די האסטו זוכה גווען צו אזעלכע מלבושים וועל איה זיך בענטשן דרום שמיים ויברכו ויתן לך האלוהים סכל השמים דאס איז דס ארט וואס שמיים אויבן דרויף גרויס סודות דא מדבריה פון משה ווס די אבות ווערין דר מיט גיקריינט דס איז אלץ וויילגער הט גישינעקט זיין קליידר פון זיין טעג לעזקם הבא:

זאגא מיר האבן גילערניט מוויינט מיט פינף הוגיערם רהות גייען אלע טאג ארויס פון דעם גן עדן דאס דר מיט ווערין גיקריינט זיין טייערע לבושים פון די טעג פון די מענטשין זאגט רבי יהודה ויפיל קליידר האט דער מענטש אויף זענעם עולם זאגט רבי אלעזר עס זענן דרייא מלבושים איינס קלייד זיך אן דער רוח ווס ער איז בגן עדן התחתון און איינס איין טייערם וואס דא נשקה קלייד זיך אן בחור צור החיים און איין לבוש וואס שמיים אין דרוסין וואס דער גפוש טוט זיך אן און שוועפט אויף דער וועלט און אלע ראש חודש נשבת איז ער זיך מתחבר מוט דעם רוח וואס ער איז אין גן עדן התחתון מיט דעם רוח בשמים פון דעם גן עדן און פון ארטין גייען זיין בידי און ווערין מקושר מיט דער נשמה וואס זיא איז בפרוד חמים וואל צוא דעם חלק פון דא צדיקים:

פרשת האינו

זאוינו השמים רבי חניא הייבט אן זכאך איז דער חלק פון משה מער פון אלי קום און זעה זשעיה הנביא האט גיזאגט ששע שמים והאויני יז דרום ווייל ער איז גווען ווייס פון דעם מלה האט ער גיזאגט צו דעם תימל ששע הער צוא פון ווייסן אפר משה רבינו איז גווען נאקענט האט ער גיזאגט האינו פאר געקט:

זאגא בשעת זשעיה האט גיזאגט ששע שמים זענן גיקומען מלאכים בעלי דינים און האבן אים גינארט צו שפארקן זיין קאפ דס איז ארום גנאנגן איין קול ווער ווייט שפארקן דא וועלט ביז דר האט גיזאגט איה זאל דאס ניש גאר כי פי ה' דבר השירה האט אזו זאגט אפר ביא משה שמיים האינו השמים ואברהם איה וועל ריידן

פרשת האזינו

א וְעַל־כֵּינֵי חֲבֵרָיָא וְהָאֵם וְעֵינֵי גִּיּוּעָן מִיַּם מִיר אִין יַעֲנֵד
 וְהָאֵם קִישָׁא דִּיא זְאֵרִין אִרִי זִיין דָּא וְעֵינֵי אִרִי אֲרוּיִם גִּינְאֲנִין עֵם אִין
 רַב־גְּבִלְבִּין זִיין זֶן רַב־י אֲלֵעָר אֹנֵן רַב־י אֲבָא רַב־י הַחֲדָה רַב־י יוֹסִי
 רַב־י יַעֲקֹב רַב־י חֵינֵי דְעַר וְיִיִל קֹמֵט אֲרִיין רַב־י יִצְחָק זְאֲנָט רַב־י
 מַעֲזַן וְיִי גָאָר שִׁיין אִין דִּיין חֲזָק וְיִי פִיר שְׁמַחָה וְעֵט דִּיר גִּימְעָרֵט
 עֲרָן דְעֵם טָאָג אֹנֵן רַב־י אֲבָא הָאֵם יוֹד גִּינְעֵצֵט אֹנְטֵער זִיין אֲקִסִיל
 גִּינְרַב־י אֲלֵעָר פִּר אִים זְאֲנָט רַב־י שְׁמַעוֹן אֲצוּנְד אִין אִיין עַת רַצוֹן
 וְיִי וְיִי אִיךְ אֲרִיין גִּיין דְעוֹקֵם הֵבָא אֵן חֲרַפָּה אֹנֵן דִּיא הִיִּלְיִגִי רִיִּד
 אִין זִי וְעֵנֵן גָּאָךְ גִּיט אֲנַטְפֶּרְקֵט גִּיּוּאָרִין בִּין אֲהֶער וְעַל אִיךְ וְיִי
 גִּיט אֲנַטְפֶּרְקֵן פִּר דֵּר שְׂכִינָה וְיִא זָאָל גִּיט זְאֲנָן אִין אִיךְ בִּין אֲפִ
 טָאָג גִּיּוּאָרִין פִּון דֵּר וְעֵרֵט בַּחֲסוֹן אֹנֵן בִּין אֲהֶער וְעֵנֵן אֲרִי מִיִּנִי
 וְיִי פִּאָר בְּאֶרְזֵי גִיּוּעָן אִין מִיין הָאָרֶץ אֲבֵער אֲצוּנְד וְיִי אִיךְ וְיִי
 גִּלְהָה זִיין מִיט דִּיא סוֹדוֹת צוּא גִּיין לְעוֹקֵם הֵבָא אֹנֵן אֹוּא בִּין אִיךְ
 סִדֵּר צוּא אִיךְ • רַב־י אֲבָא זָאָל אֲלֵךְ שְׂרִיבֵן וְהָאֵם אִיךְ וְעַל מְגִלָּה
 אִין • רַב־י אֲלֵעָר מִיין זֶן זָאָל יוֹד דְרִינְעֵן מִינֵן • אֹנֵן דִּיא אֲנִדְעָרֵעַ
 בְּרִיָּא זְאָלֵן נָאָר מְרַאכְטֵן אִין הָאָרֶץ • אִין רַב־י אֲבָא אֹוֹף גִּישְׁמָאָן
 אִין אֹנְטֵער זִיין אֲקִסִיל אֹנֵן רַב־י אֲלֵעָר הֵט יוֹד דְאָרְטִין גִּינְעֵצֵט זְאֲנָט
 רַב־י שְׁמַעוֹן שְׂמִיִיא אֹוִיף מִיין קִינְד אֹוִיף דְעֵם אֲרֵט פִּרְאָרְף אֲנִדְעָרֵר
 וְיִי זִינֵן אִין רַב־י אֲלֵעָר אֹוִיף גִּישְׁמָאָנֵן אֹנֵן רַב־י שְׁמַעוֹן אִין אֲרוּם
 גִּינְאֲנֵן אֹנֵן דֵּר גָּאָךְ הָאֵם עַר יוֹד גִּינְעֵצֵט :

תחת ער הייבט אן לא המתיס יהלוי יי עם איו בודדאי אזו וייך השית
 איו איין חי אונ ער איו צווישן די תיים אונ גיט צווישן די מתים
 זונ דער סוף פסוק זאגט ולא כל יודי דוסה אונ גיט דיא רשעים וואס
 זענן אין דיא הענט פון דוסה אין גיהנם אבער צדיקים הייסן חיים
 שית באגערט אין זייער פבוד זאגט רבי שמעון וויא נאר איו פאר
 גערט ריא שעה פון דער ערשטער אידיה דען דארטין איו אראפ
 קומין השם יתברך מיט זיין מרפכה אליין אבער אצונד איו השם
 יתברך ניקומין מיט דיא צדיקים וואס זענן אין גן עדן וואס דארטין
 זיין דאס גיט גיוען אונ השם יתברך באגערט אין דעם פבוד פון
 דיקים מער ווי אין זיין פבוד אזו וויא מיר גיפונען בייא דרבעם אז
 ר הטי גירינט עבודת פוכבים אונ הטי מקמיר גיוען צווא איר האט
 ד אים נאר גיט גיטאן אונ אז ער האט אים גישטרעקט זיין האנט
 גיפונען דעם גביא איו זיין האנט פאר מריקינט גיוארין אזו וויא
 א שמיט ותיכס יוד אונ אצונד פנערט השם יתברך אין דעם פבוד
 זון דיא צדיקים אונ אלע קומען אצונד מיט אים ער זאגט דא איו
 ב המנוגא סבא אונ מיט אים זענן זיפנעני צדיקים אים גיקריצט
 זון אנטפלעקט אימריקער מיט גשרות ויאי קומען צווא דר שכתה
 זון די סודות ווס ווערט אצונד אנטפלעקט ווערין וויא ער זיצט אזו
 אנט ער דא קומט רבי פנחס פן יאיר גרייט אים אן איין ארט דיא
 בברייא וואס זענן דארטין גיוען זענן ווארין דער שראקין זענען
 י איוף גישמאנן אונ האבן זיך גינעצט גידעריג אראפ אין שטוב
 זון רבי אלקער מיט רבי אבא זיצן פר רבי שמעון זאגט רבי שמעון
 זון מיר זענן גיוען אין יענר אירדא האבן אלי גיזאגט סודות אונ איו
 זיך מיט זיי אונ היינט וועל איוף אריין זאגן אונ איר אלי הערט צו
 זי רייד אונ דיא עליונים ותחתונים וועלן איוף צווא קערין וואול
 צווא מייני חלק היינטיגן טאג :

תחת רבי עקיבין ותיבט אן איו לודי ועלי חשוקתי אלע מינע פעג בן

אמר רבי שמעון רבי שמעון זאגט פל ימי האב איה מסתבר גיוען
 אין דעם פסוק בה' תחלה נכסי ישמעו עינים וישמחו אונ אצונד איו
 מקדים גיוארין איוף מיר דער פסוק בודדאי דאס מין נפש מוט
 לויבין צווא השם יתברך אונ איו אין אים באגריפו אין אים מוט יא
 פזאמען אונ אים איו זיא באהעפט אונ מיט דעם השפדלות וואס
 זיא איו משתדל צווא אים וועט זיא עוקה זיין איוף איר ארט ישש
 עינים וישמחו אלע צדיקים אונ זכאין וואס זענען גיוען מיט הקב"ה
 דיא אלע הערין אונ פרייען זיך אצונד איו דא דיא ישיבה הקדושה
 אונ דרום שמיים איוף גדלו לה' אתי ונרומס שכו חיוי ער זאגט גרויסע
 סודות אונ זאגט אלע דיא רייד האב איוף איוף גיהאלמן ביו דעם
 היינטיגן טאג דר מיט צווא גיקריינט ווערין צווא הקב"ה אונ זאגט
 ווימער סודות בי שם צוה ה' את הברכת חיים זאגט רבי אבא אז דא

פרשת האזינו

האבנען שוין אלע ניט גיוואלט האט ער זיך אום גיקערט צוא דיא
 ישראל איז דאך דיא קשיא צוא וועלכען נביא פון זיין האט ער
 זיך באוויזן אויב דוא וועסט זאגן ער האט זיך צוא זיין אנפלקעט
 מיר גיפנען דאס נאר ניט גייערט ער האט זיך באוויזען צוא דיא
 ישראל דורך משה רבינו און ווידער איז קשה עם וואלט גידארפט
 שטיין ה' לטיב כא ורח לשעיר למו המיע להר סארן דען וואלט דיא שטייטש
 גיווען ער איז גיקומען צוא שעיר און צוא פארן האט ער גיווארט
 ביו רבי שמעון איז גיקומען האט ער אים גיפרענט זאגט ער צוא
 אים אויף דער שאלה איז אזוא גזאגט גיווארין ה' פטיני כא פון דעם
 בארג סיני איז ער אנפלקעט גיווארין אויף זיין ורח מסעיר דורקה
 דעם וואס דיא בני שעיר האבען ניט גיוואלט מקבל זיין דיא תורה
 דורקה דעם האט הקב"ה דער לייכט און האט מוסר גיווען אויף
 דיא ישראל דיא הייליגע ליכט אזוא מיינט מען אויף מדר פארן
 דרום שטייט מדר שעיר מדר פארן און דאס וואס דוא האסט
 גיפרענט דורקה וועלכן נביא האט ער זיך צוא זיין אנפלקעט דאס
 איז אגרויסר סוד און דר נאך זאגט ער ער הט גירופן צו דעם ס"ם
 און הט אים גיפרענט אויב ער וויל מקבל זיין דיא תורה ענטפערט
 ער ווס שטייט אין דר תורה אזו הט אים תקדוש פרוקה הוא גיואגט
 אלע עשרת הדברות וויא באלד ער האט אים גיואגט עם שטייט יא
 הריצ ענטפערט ער און הייבט אים אן צוא בעטן און זאגט רבשע
 ווען דו ווילסט מיר דיא תורה געבן און ווילסט ביי מיר צו געבן מיין
 ממשלה עם וועט פון מיר ארץ כמל ווערען דען מיין ממשלה איז
 דאך נאר מלכות האלמן און דר סדר פון אמלחכה מען זאל הרנגן
 מענטשן און איך בין מושל איבך דעם פוכב וואס הייסט נאדיס און
 ער הט גיוואלט ארכילות מקמרג ניין אויף די ישראל זאגט ער רבשע
 אויב עם איז דיר נחא עם איז פאר האנדען דיא בני יעקב צוא זיין
 איז ראוי דיא תורה ער האט נאר גיטיינט או דיא ישראל וועלן
 מקבל זיין דיא תורה וועלן זיין ניט קענען קיין קיום האבען און
 הקב"ה וועט זיין מעכיר זיין פון דער וועלט וועלן זיין קיין שליטה
 ניט האבען זאגט הקב"ה ווייך דוא ווילסט אין איר ניט האבען קיין
 חק דרום שיער זיך אפ פון איר און זיין זיך פון איר נאר מעכיר
 זאגט ער עם גיפערט מיר זיך אפ שיערן פון איר אין גאנצן זאגט
 ווידר הקב"ה צו אים ווייל עם איז אזו גיב מיר איין עצה ווס איך זאל
 טאן צו די בני יעקב זיי זאלן וועלן מקבל זיין די תורה זאגט ער רבשע
 מען דארף זיי משחד זיין געם די ליכט פון די חילות השמים און גיב
 זי צו זיי דורקה דעם וועלן זיי מקבל זיין דיא תורה און מיין ליכט וועל
 איך געבן צו דעם ערשטן דר ס"ם הט פון זיך אפ גיצונן די ליכט דאס
 תייקט די קדושה ווס הט בעקט אויף אים און הט זי אפ גיגעבן צו
 הקב"ה ער זאל זיא געבן צו די ישראל דרום שטייט ורח מסעיר למו ער
 הט גימאכט צו די ישראל שיערן די ליכט פון שעיר דס איז דר ס"ם אזו
 וויא עם שטייט נשח השעיר עלי דר נאך איז ער גינאנגן צוא דיא בני
 ישמעאל דט הקב"ה גירופן צו זיין שר ווס הייסט רה"ב און זאגט צוא
 אים ווילסטו מקבל זיין די תורה זאגט ער ווס שטייט אין איר הט ער
 אים גזאגט עם שטייט לא תניא דט ער גזאגט וויי וויי צו מיר הקב"ה
 וויי צו מיר מאכן ירשנן דיא בייזי רדושה דען עם וועט ווערן פון מיר
 אפ גיטאן מיין ממשלה דען איך האב ביי מיר די ברכה פון דיא פיש
 ווס ביי זיי שטייט גו וכו' אויך שטייט ביי מיר וואס יהיה פרא ארם ער הט

הייליגע ליכט רבי שמעון האט נאר אים גיקאזט דאס ווארט חיים
 ווען זייני הייד גישטיקט גיווארין און איך האב זיין גישריבן און
 ווייטער האב איך שוין ניט גיווסט וואס צוא שרייבען האב איך
 אויף גידויבן מיין קאפ דען דאס ליכט איז ווער גרויס גיווען און
 איך האב נאר ניט גיקענט געהן אין דעם פון איך ווער דער שראקן
 גיווארין און דער ציטערט גיווארין און האב גיהערט איין קול עם
 האט גיואגט אויך ימים ושנות חיים ושלוס יוספו דר דער גאך האב איך
 ווידער גיהערט איין קול וואס האט גיואגט חיים שאל מסך נתת לו אויך
 ימים עולם ועד דעם גאנצן טאג האט זיך ניט אפ גיטאן דאס פיייער
 פון דעם דרוי און עם האט גייער ניט גיקענט צוא אים קומען
 מחמת גרויס ליכטיקייט און פיייער וואס איז גיווען ארום אים דעם
 גאנצן טאג פון איך גיפאלין אויף דער ערד און האב גישריבן דר
 נאך אז דאס פיייער איז אנוקע האב איך גינעקן אז דער בתיבא קרישא
 דיא הייליגע ליכט רבי שמעון קודש קדשים איז אפ גיטאן גיווארין
 פון דער וועלט ער איז גילעגן און זיין פנים לייכט מיט גאנצקייט
 שטייט אויף זיין זון רבי אלעזר און נעמט וויינע הענט און מושט
 אים און איך האב גיקושט דיא ערד וואס אונטער וויינע פים דיא
 חברייה הייבן אן צוא וויינען און האבען ניט גיקענט היידן און
 רבי אלעזר זיין זון פאלט דרייא מאל און קען ניט עפיגן זיין מוי
 דער נאך הייבט ער אן אבא אבא אצונד פאר וואלען דיא חיות
 און דיא פויגלען טענן שוועבן און ווערן איין גיטאן פנים הגדוד און
 דיא חברייה מרינקען בליט שטייט אויף רבי תניא און זאגט ביי
 אצונד הט דר בוצינא קדישא אויף אונן משתהל גיווען און היינט
 איז ניט קיין צייט נאר מען זאל זיך מיט אים משתדל זיין אין זיין
 כבוד ווענען אויף גישטאנען רבי אלעזר מיט רבי אבא עם איז
 גיווארען דאס הויז פול מיט גישטאקן ריח זיין האבן אים אויף
 גיבראכט אויף איין משה און קיינער האט אים ניט ממשש גיווען
 גייערט רבי אלעזר מיט רבי אבא עם איז גיווארען איין וויפוח
 צווישען דיא שמעט וואס ארום אים אימליכער האט גיוואלט ער
 זאל ביי זיין ליגן און די מטה איז ארויס גינאנגן אין דר לופטן און
 ארום אים הט גיפלאמט אנרויס פיייער און זיי האבן גיהערט אקול
 ווס האט גישריגן זאמלט אייך איין צו דר הייך דר נאך איז ווידער
 ארויס גינאנגן אקול און הט גישריגן דס איז דר מענטש ווס ער הט
 גימאכט שטורימן די ערד און הט גימאכט ציפרין די ממלכות וויא
 פיל דינים ווערען היינטיגען טאג גישטיקט פון וועגן רבי שמעון פן
 יחתי וואו צו זיין חק למעשה ולמטה פטה אוצרות ערזינים וואס
 זענען גיהיט און פאר בארענען פון זיינט ווענן אויף אים איז גיואגט
 גיווארן דר פסוק ואתה לד לקח ותחונ ותעמוד כטורק לקח חיסין :

פרשת וזאת הברכה

ויאמר ה' פטיני כא ורח לשעיר למו המיע מהר פארן וגו' דער פסוק זאגט זי
 כנאחך מסעיר בצעד משה ארום ארץ רעשה בשעת הקב"ה האט
 גיוואלט געבן דיא תורה צוא דיא ישראל איז ער פרייער גינאנגען
 צוא דיא בני שעיר זיין זאלען זיא מקבל זיין האבען זיין ניט
 גיוואלט אזוא וויא עם שטייט ורח מסעיר למו דער נאך איז ער
 גינאנגען צו דיא בני ישמעאל האבן זיין אויך ניט גיוואלט דרום
 שטייט ופיט מדר סארן דאס מיינט מען דיא בני ישמעאל אז זיין

פרשת וזאת הברכה

ואגם בשעת הקביה המ מחזיר גווען די תורה אונ מען האט זיא נים גוואלט געקומען האט די וועלט גצייגט אונ המ זיה גוואלט אום קערן לתורה וכוהו דען הקביה האט אפגאן אויס גנומו בשעת בריאת העולם אז מען וועט ניש מקבל זיין די תורה וועט דיא וועלט ווידר חרוב ווערן דרום המ זי גמיינט אז קיינר וועט שוין ניש וועלן מקבל זיין די תורה דרום ארץ רעשה אפר אז די ישראל האבן גזאגט געשה ונשמע מיד תיפף אזי זיא גשטילט גווארן דרום שטייט מסמים השמעה זין ארץ יראה ושקפה פריער האבן די הימל אונ ערד מורא גיהאט אפר זר נאך ושקפה אזי זיא גשטימט גווארן :

וללו אמר תוסף ואורד לאיש חסיד רבי אלעזר זאגט אימליכר בןן ולוי איידר זיין זענן גיקומן טאן זייער עבודה האט מען זיי פריער בודק גווען אויב זיין זענן רעכט פקי אין זייער דינים אונ אזו אזי אויך גווען ביי די סנהדרין ווס זיין האבן זן גווען דינים אונ אז די פהנים זענן פקי גווען המ מען זיי אריין גקאזט אין בהמק צו טאן די עבודה אונ אז ניש אזי ער זר צו ניש גקומן אזו ווי זר פסוק זאגט וללו אמר תוסף ואורד לאיש חסיד זאגט ער דער נאך ווארום האט אהרן זוכה גווען צו די אורים ותומים אונ צו טאן די עבודה דרום אשר נסיתו במסה וזייל ער אזי גיפרובט גווארן האוסר לאבוי ולאסר דא ראתיו וגו' אונ אז ער איז וואול גיפעלן אין די מדרגות דען עם שטייט ווייטר ירו מסמך ליעקב ותורת לישראל ושימו כסורה באפך וגו' ער קען שטיל מאכן דעם רזנו אונ דם סרת היין אונ שלום מאכן און דר וועלט וכליל על מנחת דאם זר מדת הרין ווערט משותף מיט רחמים אונ ווערן אלי ברכות גפונן אין אלי עוקמות דרום שטייט ווייטר בוד ה' חילו פועל ידיו תרצה

וימת שם סשה רבי שמעון זאגט משה איז ניש גישמארבין אויב דוא וועקט פרעגען עם שטייט נאך אבער וימת שם סשה עם איז אזו ביי אלי צדיקים שטייט נאר דאס ווארט מיתה אנמקענן אונ זיין ווערן אפ גמאן פון אונ למטה דען זר וואס איז בשלימות אז דיא אמונה הקדושה הענגט אן אין אים איז ביי אים ניש דא קיין מיתה וחתח אל תרא לכדי יעקב ואל תחת ישראל כי אתח אני דרום זאגט רבי יהודה ווען עם שטייט כי אתח אני איה בין מיט דיר • לערן מיר אפ אז ער מוז לעבן וואול צו דעם חלק ווס דר האר זאגט אים איה בין מיט דיר ניש דו פיקט מיט מיר גייערמ איה בין מיט דיר דען זיין הער קומט צוא אים וואנען מיט אים • זאגט רבי שמעון רבי יהודה המ רעכט גיזאגט עם שטייט ושב יעקב ושקט ושאנן ואין סחורד ושב יעקב ער וועט זיה ווידער קערן למעלה צוא דעם ארט וזיא ער איז גינומן גווארן ושקט בעוהז ושאנן בעוהז ואין סחורד ער איז ניש דער שראקן גווארן פר דעם מלאך המות • איז דר פון משמע עם איז דאס אלץ גווען ביי אים • זאגט רבי יצחק מען האט דאך אין דער גטרא גידוונן פון דעם פסוק אז ער איז ניש גישמארבן ווייל עם שטייט ווא ידע אזו ווי זייני קינד לעבן דאך איז ער נאך איה פמיים ער לעבט נאה ותיים ושלום עלינו ועל כל ישראל אמן

און גרוזן צו בעטן פר הקביה אונ זאגט רבשע אבריהם האט דאך גיהאט צוויי קינד יצחק מיט ישמעאל גיב דיא תורה צוא דיא ביי יצחק זיא איז ראוי צוא זיין זאגט הקדוש ברוך הוא צוא אים איה קען צו זיין ניש געפען דען דוא ביסט דער בכור איז נאך צוא דיר ראוי דיא תורה הייבט ער אן בעטען צוא הקדוש ברוך הוא אונ זאגט רבונן של עולם מיין בכורה שענק איה זיין אין דעם אור וואס איה האב גירשת פון אבריהם בחמת מיין בכורה שענק איה איה צוא זיין האט השירה אזו גיטאן אזו וזיא עם שטייט ושמע סרת פארן אזו המ הקביה איה גרוזן צו אלי שרים וממנים אפר אנדרי פעקער האבן זיין אלי איה גענפרט אז מען זאל דיא תורה געבן צו די ישראל אונ אלי האבן געגעבן מתנות צו די ישראל אלץ זיא בדי וי זאלן מרצה ווערן מקבל זיין דיא תורה עם איז אמשל צוא ארופא וואס המ גיהאט אפלי מיט סם חיים ווער עם עקט דער פון גרייבט ער לעבן המ ער דם גוואלט געבן צו זיין זון ער המ אבער גיהאט בייא זיה אין שטוב בייזי קעקט המ ער מורא גיהאט פאר זיין זיא זאגן זיה אין אים ניש מתקנא זיין וואס ער ניש אים אזו אנגרייסע מתנה וועלן זיין אים הרגן האט ער גינומען אפסיל סם ממות אונ רופט זייע קעקט אונ זאגט צו זיין איר זענט מיינע אאמנים בכך וועל איה איה געבן די פרי צו באהאקטן פרעגין זיין זיין וואס איז אין דער כלי זאגט ער אין איר איז סם המות מראקמן זיין זיה ווען ער זאל דאס געבן צוא זיין זון וועט ער בודאי שטארבין וועלן מיר אין גאנצן ירשנן דאס גומץ פון דעם בעל הבית זאגן זיין צו זייער האר דיא כלי איז מער ניש ראוי נאר צו זיין זון אונ אויב ער וועט דאס ניש וועלן געם דאס געלט וואס דו זיכט אונן שוקרדי שקירות אונ גיב אים שוחד כדי ער זאל דיא גלי מקבל זיין אזו איה דער רופא חכם איז הקדוש ברוך הוא ער האט גוואוסט אז ער וועט געבן די ישראל דיא תורה אונ וועט ממונים ניש מודיע זיין וועלן די ישראל קיין מנוחה ניש האבן דרום סם ער אזו גמאן אונ אזו גמאכט אז זיין זאלן נאך געבן מתנות צו די ישראל בדי זיין זאלן מקבל זיין די תורה אונ אלע מתנות האט משה גיינו למעלה צו גנומן ער זאל זי געבן צוא דיא ישראל אזו ווי עם שטייט עלית למרום שבת שבי נחת מתנות באדם אזו האבן די ישראל גירשת תורה אן קריג אונ אן קטרוג ביד הוא וברך סמיה לעלם וועלש עלימא סם אונ זעה די מתנות זענן גווען צירונג צוא דיא ישראל אונ דרום שעת מתן תורה האבן זיין גהאט חירות פון דעם מלאך המות ער מיט סם צד המומאך האבן אין זיין ניש שולט גווען אונ ניש גינוג ווס זיין זאלן זי מקבל גווען אן קטרוג נאר זיין האבן מקבל גווען מתנות גאון אז זיין האבן גיזינגט מיט דעם ענג שטייט ויחנצלו בני ישראל את עדים חרוב איז פונדי מתנות באדם נאר ניש גבליבן ביי זיין גייערמ דר שבי עם שטייט עלית למרום שבת שבי אז זיין האבן אפר דר נאך ווידר זינגט שטייט ושמע הבגנני מלך שר וילחם כישורא וישב סכנו שבי רבי יומי

מליק ספר דברים

